F. Juan Barbara

Librero año de 1765
1766
1767

SCRIPTORES
ORDIN·MINOR

SCRIPTORES ORDINIS MINORVM.

QVIBVS ACCESSIT

SYLLABVS ILLORVM,

qui ex eodem Ordine pro fide Chriſti fortiter occubuerunt.

PRIORES ATRAMENTO, POSTERIORES SANGVINE CHRISTIANAM RELIGIONEM ASSERVERVNT.

RECENSVIT

FR. LVCAS VVADDINGVS, eiuſdem Inſtituti Theologus.

ROM

Ex Typographia Franciſci A

SVPERIOR

EMINENTISS. ET REVERENDISS. DOMINO

MARC-ANTONIO
S. R. E. CARDINALI
FRANCIOTTO.

DVAS generoſas acies pro fide Chriſti fortiter dimicantium in conſpectum produco. Doctorum prima, hoſtium mucrones calamo hebetauit: Martyrum ſecunda, per enſes, per ſecures inimicorum intrepidè penetrauit. Ex Franciſcanis munimentis in Chriſti caſtra omnes prodierunt, vbi veteranos milites, tantoque Imperatore dignos ſe præſtiterunt. Durum tyrocinium, protractę vigilię, vile operimentum, panis arctus, aqua breuis, corporis iniuriæ conſolidarunt patientiam; animoſque ad pugnam obfirmarunt. Corpus quidem affligentes, veluti nubem quandam attenuarunt, mentiſque lumini libertatem cęlitus inditam reſtituerunt. Ita cęleſtem induti fortitudinem præcinxerunt ſe virtute, & Chriſtiani nominis hoſtibus, modo hęreticis fidei veritatem temerantibus, modo tyran[illegible] Dei Eccleſiam perſequentibus viriliter reſtiterun[illegible] trinque certè commendabiles, ſiue Martyres [illegible]

bendo, siue Doctores in acie persistendo. Sicuti enim virtutis est in conflictu pro Dei amore succumbere, ita perfectæ virtutis est diù agere, & consummare certami-

a 1. Cor. 5. na. Pauli Apostoli vox est: a *Quotidie morior*. Vtique

b Chrysol. serm. 128. b *Semel mori parum est eum, qui potest Regi suo gloriosam sæpe de hostibus referre victoriam*. Hanc itaque Doctorum legionem, alterâ non inferiorem, imò numero superiorem, & diuturniori certamine, aut frequentiori victoriâ præcellentem, primam produco,

c Origen. in hom. vltima in Genesim. tanquam c *Ecclesiæ oculos, qui scientiæ lumen cæteris præstant*: subsequentes statuo Martyres, qui fidem à Catholicis magistris præstitutam, sanguine rubricarunt. Vtramque hanc legionem (EMINENTISSIME DOMINE) Tuo sisto conspectui, qui perfectè de vtriusque iudicare poteris virtute. Potissima Doctorum opera, quæ vel fidei tuendę, vel pietati fouendæ, vel moribus formandis conducere possunt, ab adolescentia versasti, ex quibus præcepta & regulas ad Rempublicam Christianam benè instituendam quotidie depromis, dum ad præcipuas Ecclesiæ consultationes in tot sacris Congregationibus â Summis Pontificibus adhiberis. Sed & Martyrum fortitudinem induisti amictus sanguine sicut vestimento. Rubrum hoc præfert indumentum, animum scilicet paratum ad astruendam fidem, & propugnandam Ecclesiam, ipso etiam, vbi oportuerit, sanguine profuso. Promptam hanc in te mentem oblata probauit occasio, neque vlli, quantumuis aduerso casui, aut duro certamini, te cessurum notissima suadet pietas, inuictique spondet animi constantia. Placiturum itaq; Tibi non diffido Elenchum istum Docto-

...m, & piorum virorum, quos semper in delicijs ha-

...i: atque inde magis gratum fore sperare ausim,

...ancifcani sint, quos Tu, vniuersaque Franciot-

ta

ta Familia longâ annorum ſerie impenſè dilexiſti. Sed & illi ſe viciſsim dilexiſſe Gentem hanc veſtram pijs, perpetuiſque probarunt obſequijs. Magnum profectò, ſpecioſumque iſtius amoris, digneque æſtimationis illud apparet argumentum, quòd ex ſupremo culmine in domum veſtram reſpiciens Sixtus Quartus, familiam ſuam generi veſtro voluerit inſertam. Luchinam lectiſsimam adoleſcentulam, ex Raphaele fratre chariſsimam neptem, Iulij Secundi ſororem, non alteri quàm Ioanni Franciſco Franciotto nuptam voluit, ex quâ binos ille maſculos, totidemque ſuſtulit fęmellas. Galeottum Franciottum de Ruuere Cardinalem, S.R.E. Vicecancellarium, Epiſcopum Lucenſem, & Montis Regalis Archiepiſcopum, aulæ, vniuerſoque populo Romano perquam ſpectabilem: Nicolaum Franciottum, virum potentem, & locupletem, qui Lauram duxit Vrſinam, Alexandri Cardinalis Farneſij, mox Pauli Tertij ex ſorore neptem: Lucretiam Franciottam Marci Antonij Columnę viri Principis coniugem: ac Sixtam Franciottam, quæ Galeatium Riarium Immolę, & Foriliuij Regulum, habuit maritum. Ex Sixti itaque Pontificis in Gentem veſtram propenſione factum eſt, vt primarię Vrbis familiæ veſtræ fuerint conſanguineę. Firmum hoc amoris vinculum in domo veſtra perſeuerauit, ſed & firmius illud pietatis auitæ, & perpetuę beneficentiæ in Te ſignum emicat, dum vniuerſę Religioni in ſacris Cardinalium conſultationibus paternè proſpicis, illius cauſas defendis, iura promoues, offenſaſque repellis. Ingenitam hanc erga Inſtitutum iſtud beneuolentiam, ego vtique ſingulariter experior crebris, ijſque ingentibus gratijs, & honoribus, quibus à Te cumulatim afficior. Collegium inſuper Roman[um] S. Iſidori conſodalium Hibernorum, quantum [illegible]

beat, vellet, si posset, explicare. Quoties illud Tuâ magnificas presentia? quoties recreas munificentiâ? quantum foues patrocinio? Ex illo prodierunt primę cohortis clari aliquot viri adhuc superstites; qui Tuum nomen celebrabunt, & beneficia explicabunt. Secundam augebunt alij ad hęreticorum plagas amandati; quorum virtus, & constans religio spondent in certaminibus fidei victoriam. Illi orabunt, vt Tua munera Deus velit remunerare. Viue, vale.

Emin. Vestrę Reuerendiss.

Humilis & addictiss. seruus

Fr. Lucas Vvaddingus.

LECTO-

LECTORI.

SCriptores Ordinis Minorum eodem fermè tempore collegerunt Henricus Vvillotus, Franciſcus Gonzaga, & Petrus Rodulphus Itali, aliquos indigitauit ſparſim per ſua Chronica Marcus Vlyſſipponenſis, multoſq; recenſuerunt Trithemius, Eyſengrenius, Poſſeuinus, Miræus, & alij, qui vel generales Indices Orthodoxorum Scriptorum, vel peculiares ſuarum confecerunt nationum. Excuſſis tamen monumentis, & bibliothecis eiuſdem Inſtituti prætermiſſos fuiſſe plurimos ex veteribus, auctumque valdè numerum poſterioris ætatis Scriptorum facilè deprehendi. Vt horum itaque memoriam perennarem, atque ijs, qui ſuperſunt, animos adderem ſuas elucubrationes edendi, & poſteros ad æmulationem prouocarem, vt profligato turpi otio ſimiles fidei ferrent ſuppetias, ſuccisiuis horis laborem hunc, etſi tædioſum, ſubire decreui. Doctorum Catalogo ſubiunxi Elenchum illorum, qui pro CHRISTI aſtruenda doctrina ſua corpora tradiderunt, [d] *Et fidem veram duro martyrij agone commendarunt.* Proculdubio exquiſitior quæque tyrannorum crudelitas illecebra magis eſt noſtræ profeſſionis: non enim ſine magno diſcrimine de religionis veritate dubitatur, quæ tantorum ſanguine confirmata videtur. Toties fidei Chriſtianæ ſubſcribitur, quoties ſanguine rubricatur. Vtriuſque generis aſſertores plurimos ex hac Religione prodijſſe, placuit oſtendere, eoſque in binas iſtas claſſes breui recenſione partiri, vt cui tot Annalium volumina, quæ nuper edidimus, percurrere non liceat, habeat hic omnes iſtos præclaros viros in conſpectu. Scriptoribus præcipuis modeſta, & ſincera adiunximus elogia, recenſitis potiſſimis eorundem actionibus; alijs inſcriptiones ſuffiximus ſepulchrales. Vbi etiam oportuit, obſeruationes addidimus, nè in doctrinam vllam, ſiue in horum authorum quempiam incautiùs quiſquam impingat. Conquerentur fortaſſis aliqui, ſuæ gentis, nationis, aut prouinciæ ſtudioſi, quoſdam fuiſſe prætermiſſos; ſed à culpa liber eſt, qui omnem adhibuit operam, ne vlla querelæ ſubeſſet occaſio. Nulla quidem neglecta eſt diligentia vniuerſos perquirendi, vbique pulſaui, vbique quæſiui, omnes peculiarium nationum Scriptores, & huius generis nomenclatores conſului; quos inueni, quos accepi, fideliter reſtitu[i] plures miniſtrauerint alij, ampliori editione prodibunt. Val[e]

[d] Ambroſ. ſer. 14.

FACVLTAS

REVERENDISS. P. GENERALIS.

COncedimus facultatem P. Fr. Lucæ Vvaddingo Ordinis nostri Patri, & Chronologo de re Franciscana optimè merito, vt Catalogum Scriptorum Ordinis Minorum, & Elenchum eiusdem Instituti virorum, qui pro fide Christi tuenda fortiter occubuerunt, typis committat, præsertim cum Opus hoc duo à nobis designati Theologi recognouerint, abundè apud nos commendauerint, & omnibus dixerint placiturum. Datum in Conuentu nostro Aracælitano in Vrbe 23. Martij 1648.

Fr. Ioannes à Neapoli

Minister Generalis.

APPROBATIO THEOLOGORVM ORDINIS MINORVM.

COmmissum nobis per Reuerendissimum P. Fr. Ioannem à Neapoli, totius Ordinis Minorum Generalem Ministrum, Opus accuratissimum Reuerendi admodum P. Fr. Lucæ Vvaddingi Ordinis nostri Chronologi, & Patris vndequaque benemeriti, quod de Scriptoribus, & fidei Athletis, qui ex eadem Religione prodierunt, contexuit, attentè legimus, & admirati sumus, quod inter tot varias, seriasque occupationes licuerit adeò exactè Ordinis Doctores, & fidei Agonothetas vbique perquirere, per suas classes distinguere, dignis elogijs cohonestare, & vbi opus erat, graues, liberasque animaduersiones intermiscere. Talem hunc iudicauimus librum, qualem omnes libenter absque vlla fidei, aut morum perlegant offensione, & proinde typis euulgandum. Ad S. Isidori Collegium Romanum die 21. Februarij 1648.

Fr. Thadæus Daleus S. Theologiæ

Lector Iubilatus.

Fr. Bonauentura Baronius

S. Theologiæ Lector.

APPRO-

APPROBATIO.

EX commiſſione Reuerendiſſimi P. Magiſtri ſacri Palatij Apoſtolici legi librum, cui titulus, *Scriptores Ordinis Minorum, cum Syllabo eorum, qui ex eodem Ordine pro fide Chriſti fortiter occubuerunt*, ab Admodum Reuerendo P. Fr. Luca Vuaddingo contextum, & cum nihil in eo offenderem, quod vel ſacræ doctrinæ, vel bonis moribus ſit aduerſum imo, ſummo animi candore, ac modeſtia refertum: ad Seraphici Ordinis ornamentum, & orbis documentum dignum reor, quod prælo ad publicam lucem efferatur. Ita ſubſcripſi ex ædibus S. Andreæ de Valle in Vrbe 7. Kalen. Iulias 1648.

D. Auguſtinus de Bellis

Clericus Regularis.

Imprimatur.

Si videbitur Reuerendiſsimo Patri ſacri Palatij Apoſtolici Magiſtro.

Aſcanius Riualdus Vicegerens.

Imprimatur.

Fr. Vincentius Candidus Sacri Palatij Apoſtolici Magiſter Ordinis Prædicatorum.

AV

AVTHORIS

Admonitio ad Lectorem.

AD debitam cautelam, & dignam obſeruationem decretorum Apoſtolicorum hic admonere lubet, illuſtrium virorum, quos hoc libro recenſui, geſta, dona, miracula, eam fidem habere duntaxat, quæ ex hiſtoria peti debet, aut traditione, non autem eam, quæ in approbatione Eccleſiæ requiſita eſt ad publicum cultum, præter eos, quibus alias ex Sedis Apoſtolicæ ſpeciali indulto, aut longiſſimi temporis ſcientia, ac tolerantia eiuſdem Sedis, vel Ordinariorum id contigerit. Et ſi quando appellationem Sancti, aut Beati, aut Martyris, aut eiuſmodi ſubiunxerim, nequaquam in ſtricta, & propria acceptione, & fundata in approbatione canonica, & Eccleſiaſtica, quæ deſeruit ad communem cultum, & inuocationem, ſumenda eſt, ſed iuxta vulgarem notionem, qua ſeruis Dei, & pijs viris ratione inſtituti, vel arctioris vitæ, aut ſtudij rerum cæleſtium, etiam in carne viuentibus, ſolet accommodari, ac proinde hinc omne periculum, & argumentum tranſgreſsionis ſubmoueatur. Me, meaque omnia correctioni ſanctę Matris Eccleſiæ ex corde ſubijcio.

PROTESTATIO AVCTORIS.

CVm Sanctiſs. D.N. Vrbanus Papa VIII. die 13. Martij an. 1625 in S. Congregatione S. R. & Vniuerſalis Inquiſitionis Decretum ediderit, idemq; confimauerit die 5. Iulij anno 1634. quò inhibuit imprimi libros hominum, qui Sanctitate, ſeù Martyrij fama celebres è vita migrarunt, geſta, miracula, vel reuelationes, ſeù quæcunq; beneficia, tanquã eorũ interceſſionibus à Deo accepta continentes ſine recognitione, atq; approbatione Ordinarij, & quæ hactenus ſine ea impreſſa ſunt, nullo modo vult cenſeri approbata. Idem autẽ Sanctiſs. die 5. Iunij 1631. ita explicauerit, vt nimirum non admittantur Elogia Sancti, vel Beati abſolutè, & quæ cadunt ſuper perſonam, benè tamen ea, quæ cadunt ſupra mores, & opinionẽ, cum proteſtatione in principio, quod ijs nulla adſit auctoritas ab Eccleſia Romana, ſed fides tantùm ſit penès Auctorem. Huic Decreto, eiuſque confirmationi, & declarationi obſeruãtia, & reuerentia, qua par eſt, inſiſtendo profiteor me haud alio ſenſu quicquid in hoc libro refero, accipere, aut accipi ab vllo velle quàm quo ea ſolent, quæ humana dumtaxàt auctoritate, non autem diuina Catholicæ Romanæ Eccleſiæ, aut Sanctæ Sedis Apoſtolicæ nituntur, ijs tantummodo exceptis, quos eadem Sancta Sedes Sanctorum, Beatorum, aut Martyrum Catalago adſcripſit.

SCRIP-

SCRIPTORES ORDINIS MINORVM.

A

ADamus Bocfeld, vel Bocfeldius Anglus.
Adamus Buruinch, Germanus.
Adamus Goddamus, Anglus.
Adamus Aniol, vel Haniol, Moguntinus.
Adamus Hibernicus.
Adamus de Marisco.
Adamus Sasboldus Batauus.
Adamus Vvodehamensis Anglus.
Adrianus Hofstadius, Louaniensis.
Adrianus Huberti, Antuerpiensis.
Ægidius Assisias, Italus.
Ægidius Cailleau, Gallus.
Ægidius Guillelmus Missalius, Aquitanus.
Ægidius Hispanus.
Ægidius Luniacus.
Ægidius Schiesel, Germanus.
Ægidius Zamora, Hispanus.
Æneas Iason.
Agnes Assisias.
Albertinus N.
Albertus de Bascia.
Albertus de Bononia.
Albertus Germanus.
Albertus Marchesius de Sichis, Italus.
Albertus Pisanus, Etruscus.
Albertus Pontarliensis.
Albertus è Sartiano, Etruscus.
Albertus Taruisij Episcopus.
Alexander V.
Alexander Albertinus.
Alexander Alemanicus, Saxo.
Alexander ab Alexandria, Italus.
Alexander de Arbitris.
Alexander Ariostus.
Alexander Barcleius, Anglus.
Alexander Bonanus, Panormitanus.
Alexander Halensis, Anglus.
Alexander N.
Alexander Pomellus, Italus.
Alexander de Villa Dei, Normanus.
Alexius Hurtado, Hispanus.
Alexius Lopez.
Alexius Salamanca
Alexius Segala, Italus.
Alexius de Seregno, Italus.
Alexius Trousset, Gallus.
Alexius Tudertinus, Italus.
Alfonsus de Benauides, Hispanus.
Alfonsus Briseño.
Alfonsus à Casarubios, Hispanus.
Alfonsus à Castro, Hispanus.
Alfonsus Contreras, Hispanus.
Alfonsus de Cruce, Hispanus.
Alfonsus Guttierres, Hispanus.
Alfonsus de Herrera, Hispanus.
Alfonsus de Herrera, alter.
Alfonsus Lupus Hispanus.
Alfonsus Maldonado, Hispanus.
Alfonsus à Madrito, Hispanus.
Alfonsus de Mendieta, Hispanus.
Alfonsus de Medrano.
Alfonsus à Molina, Hispanus.
Alfonsus à Montesino.
Alfonsus de Orosio.
Alfonsus Perez, Hispanus.
Alfonsus de Pozzuolo.
Alfonsus Rengel, Hispanus.
Alfonsus à Scalona, Hispanus.
Alfonsus a Spina, Hispanus.
Alfonsus de Turribus, Hispanus.
Alfonsus à Vargaz, Hispanus.
Alfonsus Vascones, Hispanus.
Aliphas de Anglia.
Aloysius Cæsaraugustanus.
Aloysius Carius, Romanus.
Aloysius, siue Ludouicus Vulcanus.
Alphonsus, vide Alfonsus.
Aluarus Pelagius, Hispanus.
Aluarus de Roxas, Hispanus.
Amadæus Lusitanus, Italus.
Amandus Zierixensis, Zelandus.
Amantius, vel Amantinus, vel Amandus de C
Ambrosius Lexouiensis, Gallus.
Ambrosius Milesius, Gallus.

SCRIPTORES

Ambrosius Montesinus.
Ambrosius Saxius, Bononiensis.
Anastasius . . . . . Gallus.
Andeolus Lictauiensis, Gallus.
Andreas Dallare.
Andreas Anagninus Gallus.
Andreas Capella,
Andreas à Castro, Hispanus.
Andreas de Castellano.
Andreas de Cortili.
Andreas Couureur, Audomarensis.
Andreas Daleret, Seguntinus.
Andreas Guerrero.
Andreas de Lauge, Gallus.
Andreas Nicolaus, Hungarus.
Andreas de nouo Castro.
Andreas de Ocanna.
Andreas de Olmos, Hispanus.
Andreas Perusinus.
Andreas Rochmarinus Polonus.
Andreas à Soto, Hispanus.
Andreas à Tecto, vide Couureur.
Andreas de Vega, Hispanus.
Andreas Zanus Venetus.
Anfredus Gonterius, Barcinon.
Angela Fulginas.
Angelicus de Carpenedulo.
Angelicus Insulensis.
Angelus Cælestinus.
Angelus de Cingulo, Italus.
Angelus à Clauasio, Italus.
Angelus à Comitibus.
Angelus Elli, Italus.
Angelus Eugenij, Perusinus.
Angelus à S. Francisco, Anglus.
Angelus Galliotus, Siculus.
Angelus Hallensis, Mediolanen.
Angelus Iustinianus, Italus.
Angelus de Neri.
Angelus Palea, Neapolitanus.
Angelus del Pas, Perpinianensis.
Angelus à Petrica à Sonnino.
Angelus Spataforus, Messanensis.
Angelus Saluettus, Senensis.
Angelus Tancredus, Reatinus.
Angelus Vulpes, Neapolitanus.
Anonymus de Angulo.
Anonymus Capucinus, Gallus.
Anonymus Hispanus.
Anonymus Hispanus alter.
Tertius,
Quartus.
Quintus.
Sextus.
Septimus.
Octauus.
Nonus.
Decimus.
[illegible]ecimus.
[illegible]imus.
Decimustertius.
Decimusquartus.
Anonymus Italus.
Anonymus Italus secundus.
Anonymus Italus, tertius.
Anonymus Italus, quartus.
Anonymus Italus, quintus.
Anonymus de Lasarte, Hispanus.
Anonymus Lusitanus.
Anonymus de Marchia.
Anonymus Minorita.
Anonymus N. del Barco.
Anonymus Neapolitanus.
Anonymus Obseruantinus.
Anonymus Polonus.
Anonymus de Porra, Hispanus.
Anonymus Vmber.
Anonymi Prouinciæ Conceptionis.
Prouinciæ S. Ioseph.
Prouinciæ S. Ioan. Baptistæ.
Anonymi quatuor Minoritæ.
Anselmus N.
Antonius de Abbate.
Antonius Aluares, Hispanus.
Antonius Andreas, Hispanus.
Antonius Angelorum, Lusitanus.
Antonius de Aranda.
Antonius Aretinus.
Antonius Assisias.
Antonius Atriensis.
Antonius de Audicena.
Antonius de Ballocho, Vercellon.
Antonius Birietus.
Antonius Bitontinus.
Antonius Bonitus è Cuccharo.
Antonius Bruichi, Germanus.
Antonius Cappellus, Venetus.
Antonius Cordubensis.
Antonius Cortonensis.
Antonius Cottonius, vide Ausonius Noctinot.
Antonius de Cremona.
Antonius de la Crux, Hispanus.
Antonius Daza, Hispanus.
Antonius Delgadus.
Antonius Delphini, Italus.
Antonius Faber, Gallus.
Antonius è Fancis Taruisinus.
Antonius Ferrar.
Antonius à Francauilla, Italus.
Antonius Gallicanus, Allobrox.
Antonius Gamber, Belga.
Antonius Gearnonius, Hibernus.
Antonius Guerescus, Italus.
Antonius Gueuara, Hispanus.
Antonius Hiquæus, Hibernus.
Antonius Illerdensis, Hispanus.
Antonius Ioannis Andreæ.
Antonius à Koningstein, Nouiomagensis.
Antonius Lucensis.
S. Antonius Lusitanus, Vlyssipponensis.

An-

Antonius de Marchia, Picenus.
Antonius à Mare, Genuensis.
Antonius à S.Maria Hispanus.
Antonius à S.Maria.
Antonius Maria de Reita.
Antonius Massanus, Etruscus.
Antonius à Martyribus.
Antonius à Matellica, Picenus.
Antonius Medices, Florentinus.
Antonius de Medina.
Antonius à Modoetia.
Antonius Monelianus, Ligur.
Antonius à Montefalcone, Vmber.
Antonius N. Prouinc. S. Antonij.
Antonius Niger.
Antonius Pactensis, Siculus.
Antonius Paganus, Venetus.
Antonius Paschalis, Patauinus.
Antonius Posius, à Monte Ilcino.
Antonius Radunschic.
Antonius à Randatio, Siculus.
Antonius Raudensis, Insuber.
Antonius de Rincon, Hispanus.
Antonius Ruuius, Hispanus.
Antonius San-Felicius, Italus.
Antonius Sascolinus, Florentinus.
Antonius Serpensis, Lusitanus.
Antonius de Sillis, Bergomensis.
Antonius Sobrinus, Hispanus.
Antonius Stella, Vercellensis.
Antonius Sirretus, Gallus.
Antonius Taurinensis.
Antonius Tomassinus, Italus.
Antonius Trombeta, Patauinus.
Antonius Tumba, Fanensis.
Antonius Valentinus, Insuber.
Antonius Vañales, Hispanus.
Antonius Vasquez.
Apollinaris de Valloigne, Gallus.
Archangelus Alarcon, Hispanus.
Archangelus Baccaretus, Italus.
Archangelus à Foresto, Mediolan.
Archangelus à Laude.
Archangelus Messana, Siculus.
Archangelus Puteus à Burgo nouo, Italus.
Archangelus du Puy, Gallus.
Archangelus de Ripault, Gallus.
Archangelus Vallesiensis, Gallus.
Arlotus de Prato, Tuscus.
Arnaldus Alostanus, Belga.
Arnaldus à Basacio, Gallus.
Arnaldus Guilelmus Broccarius.
Arnandus Gandensis.
Arnoldus Cæsarius, Coloniensis.
Arnoldus ab Isca Belga.
Arnoldus Paludanus, Leodius.
Arnoldus Royardus, Gallus.
Arturus à Monasterio, Gallus.
Ascentius Aquitanus.
Astesanus ab Asta Italus.
Astesanus alter.
Augustinus Alueldensis, Germanus.
Augustinus Brunus, Siculus.
Augustinus Castellus, Neapolitanus.
Augustinus de Cupitis, Italus.
Augustinus Galetus.
Augustinus Galluccius, Italus.
Augustinus Garauinus, Bononien.
Augustinus Gothucius, Ligur.
Augustinus de Matrice.
Augustinus Milius Cædius, Etruscus.
Augustinus Righinus.
Augustinus Superbi, Italus.
Augustinus de Vvitte Bruxellensis.
Aurelius Sabellius, ab Astia.
Ausonius Noctinot, Siculus.

B

BALDVINVS Iunius Hollandus.
Baldus Vbaldus, Perusinus.
Baldus de Stronconio.
Balthazar Baffelier, Antuerpien.
Balthazar à Myriaca.
Balthazar Olympius à Sentino.
Balthazar Pachecus, Hispanus.
Balthazar de Victoria, Hispanus.
Baptista Fernandez, Hispanus.
Baptista Monsfeltria.
Baptista Saluis, siue de Salis, Ligur.
Baptista Trouamalis, Italus.
Baptista Varana, Picena.
Barnabas N. Hispanus.
Bartholomæus Albisij, Pisanus.
Bartholomæus ab Apona.
Bartholomæus Baphius, Etruscus.
Bartholomæus Bartholomæi.
Bartholomæus Brandolinus, Italus.
Bartholomæus de Carauias, Hispanus.
Bartholomæus Catanius, Maioricensis.
Bartholom. à Castello, Italus.
Bartholom. de Chaymis, Mediolanen.
Bartholomæus à Colle.
Bartholom. Cimarellus, Italus.
Bartholomæus à Fabriano.
Bartholomæus Glaunuillus, Anglus.
Bartholomęus Graunuyse, Angl[illegible]
Bartholomæus Guerrera, Hisp[illegible]

Didacus Stella, Luſitanus.
Didacus de la Vega, Hiſpanus.
Didacus Valades, Hiſpanus.
Dimas Serpi, Sardus.
Dionyſius è Montefalco, Vmber.
Dionyſius Paleottus, Italus.
Dionyſius de Pulinari, Etruſcus.
Dionyſius à Turre de Martinis, Italus.
Dominica à Paradiſo, Florentina.
Dominicus de Barta, Gallus.
Dominicus Biata.
Dominicus Bonauenturę de Feſto, Picenus.
Dominicus à Buſchello. Vmber.
Dominicus N. Germanus.
Dominicus N. Italus.
Dominicus de Padua.
Dominicus Pantaleo, Florentinus.
Donatus è S. Agatha, Italus.
Donatus Lexouienſis, Gallus.
Donatus Monæus, Hibernus.
Dorotheus Beterra, Brixienſis.
Durandus Campanus, Gallus.

E

ELEVTHERIVS Albergonus, Mediolan.
Elias de Bourdeille, Gallus.
Elias Cortonenſis.
Elias de Nabinallis, Gallus.
Elias Petiot, Gallus.
Eligius Baſſeus, Belga.
S. Elizabetha Hungariæ Regina.
Elzearius Dombarienſis, Gallus.
Emmanuel Alconchel, Hiſpanus.
Emmanuel ab Inſula, Luſitanus.
Emmanuel à Monte Oliueti, Luſitan.
Emmanuel Rodericus, Luſitanus.
Emmanuel de Tamayo.
Euangeliſta à Bononia.
Euangeliſta Marcellinus, Etruſcus.
Euangeliſta de Mominio, Etruſcus.
Eugenius O Douuhee. Hibernus.
Eugenius Martinellus de Gauardo, Italus.
Eugenius Roger, Gallus.
Euphraſia Alfari, Peruſina.
Euſtachius Bonauentura, vide S. Bonauentura.
Euſtachius de Curia, Gallus.
Euſtachius Normauillus.

F

FABIVS Sinis de Monte Regali, Italus.
Fauſtinus Dieſtenſis, Belga.
Fauſtinus Gedeonus à Brixia.
Fauſtinus Taſſus Venetus.
Fauſtus de Commillionibus, Venetus.
Federicus Peregrinus, Italus.
Felix Ciattus, Italus.
Felix Perretus Picenus, vide Sixtus V.
Ferdinandus Baſacius, Aquitanus.
Ferdinandus del Campo.
Ferdinandus Dauilla.
Firminus Capitis, vide Freminus.
Florentius Burgoinus, vel Burgonius, Pariſienſis.
Florentius Conrius, Hibernus.
Florentius Grauis, Thuomonenſis.
Florentius ab Hanſvvyck, Belga.
Florentius Vouropinus.
[illegible]rius Vaſſelli, Gallus.
[illegible]lis, Siculus.
[illegible]o.
Franciſcus de Abbatibus, Aſtenſis.
Franciſcus Æſinus, Picenus.
Franciſcus de Alcocer, Hiſpanus.
Franciſcus Aluatus.
Franciſcus Ampullus.
Franciſcus Andegauenſis.
Franciſcus de Angelis.
Franciſcus Antonius Blondus à S. Seuerino, Italus.
Franciſcus Antonius Caſmirius.
Franciſcus de Leonibus.
Franciſcus ab Aqua putrida Neapolitanus.
Franciſcus de Aregatijs, Italus.
Franciſcus Aretinus, Italus.
Franciſcus Arola.
Franciſcus Aſculanus.
S. Franciſcus Aſſiſias.
Franciſcus Aurelianenſis, Gallus.
Franciſcus Barbaranus, Italus.
Franciſcus Bartholus, Aſſiſias.
Franciſcus Bonnal, Gallus.
Franciſcus Bouillon.
Franciſcus Bordonus, Italus.
Franciſcus Cambarienſis, Gallus.
Franciſcus de Campo.
Franciſcus è Candia.

Fran-

Franciſcus Carophilus è caſtro Sangrenſi Samnites.
Franciſcus de Caſtillo Velaſco, Matritenſis.
Franciſcus Gordubenſis.
Franciſcus Coriolanus, Longus.
Franciſcus Corteſius, Italus.
Franciſcus Dauila, Cyprius.
Franciſcus Durand, Hiſpanus.
Franciſcus de Eicia.
Franciſcus Fabrianenſis.
Franciſcus Faunus, Italus.
Franciſcus Felix, Hiſpanus.
Franciſcus Fernandez, Hiſpanus.
Franciſcus Feuardentius, Gallus.
Franciſcus Feuardentius Minor Gallus.
Franciſcus Fichet, Italus.
Franciſcus Florentinus cognomento Paduanus.
Franciſcus Forma, Hiſpanus.
Franciſcus de Franchis, Neapolitanus.
Franciſcus Francinus, Hiſpanus.
Franciſcus de Fraxino.
Franciſcus Fuſatus.
Franciſcus Georgius, Venetus.
Franciſcus Gonzaga, Mantuanus.
Franciſcus Gothus.
Franciſcus Guerra, Hiſpanus.
Franciſcus Guſmanus, Hiſpanus.
Franciſcus de Herrera, Hiſpan.
Franciſcus de Heuia, Hiſpanus,
Franciſcus Horantius, Hiſpanus,
Franciſcus Hurtado.
Franciſcus Knaialus, ſiue Knaialdus.
Franciſcus Krauendonus.
Franciſcus à Lauda, Italus.
Franciſcus de Ledeſma.
Franciſcus Lucas.
Franciſcus Luengus à S.Bernardino, Hiſpanus.
Franciſcus Lugnanus, Italus.
Franciſcus Lychetus, Brixienſis.
Franciſcus Maceratenſis, Picenus.
Franciſcus Madry, Gallo Sabaudus.
Franciſcus Maninconius, Somnienſis.
Franciſcus de Marchia, Picenus.
Franciſcus Maria, Inſuber.
Franciſcus Maria Pagnetus, Placentinus.
Franciſcus à S.Maria.
Franciſcus Marzal, Minoricenſis.
Franciſcus Matthæi, Hibernus.
Franciſcus Maurus Hiſpellas, Vmber.
Franciſcus Maurus è Monte Granario.
Franciſcus de Mayronis, Gallus.
Franciſcus Mellado, Hiſpanus.
Franciſcus è Menabbio, Etruſcus.
Franciſcus Menezes, Hiſpanus.
Franciſcus Milon.
Franciſcus Monachus Mechlinienſis.
Franciſcus Morenus.
Franciſcus Nicolai, Belga.
Franciſcus de Noua Curia Belga.
Franciſcus Nauarrus.
Franciſcus Nouarienſis.
Franciſcus Nuniez.
Franciſcus de Orpheis.
Franciſcus Ortiſius Arias.
Franciſcus Ortiſius Lucius, Hiſpanus.
Franciſcus ab Oſſuna, Hiſpanus Bæticus.
Franciſcus de Ouando, Hiſpanus.
Franciſcus Paludanus, Antuerpienſis.
Franciſcus Panigarola, Mediolanen.
Franciſcus Penneman, Gandauenſis.
Franciſcus Picardus, Gallus.
Franciſcus de Pitigianis, Etruſcus.
Franc. de Platea, Bononienſis.
Franc. Polygranus, Germanus.
Franc. Pradiel, Gallus.
Franc. Quareſminus, Inſuber.
Franc. Quinonius, Hiſpanus.
Franc. Rabeleſius, Gallus.
Franciſcus Racolius.
Franc. Ragatius Cremonenſis.
Franciſcus Richardus.
Franciſcus Regius, Belga.
Franciſcus Riuollianus, Hiſpanus.
Franciſcus de Robles.
Franciſcus de Roias, Toletanus.
Franciſcus le Roy, Gallus.
Franc. Rubeus de Pignano, Picenus.
Franc. de Ruuere. Vide verbo Sixtus V.
Franciſcus Salazar.
Franc. de Sampſon Nauis, Brixianus.
Franciſcus Sanchez.
Franc. de Sanctis.
Franc. à S.Simone, Piſanus.
Franciſcus Santoratius.
Franc. Sanzoles, Hiſpanus.
Franciſcus à Secli, Italus.
Franc. Seguntinus, Hiſpanus.
Franciſcus de Soſa, Hiſpanus.
Franc. à Soto Hiſpanus.
Franc. Spinellus, Italus.
Franc. Spineti ab Aqua putrida, Neapolitanus.
Franc. Stephani.
Franciſcus Surianus, Venetus.
Franciſcus Tamayus, Hiſpanus.
Franc. Tantius, Belga.
Franc. Tirado, Hiſpanus.
Franc. Titelmanus, Belga.
Franciſcus à Toloſa.
Franc. Toralius. Hiſpanus.
Franc. de Torano, Neapolitanus.
Franc. Torniellus à Nouaria.
Franc. de Torres, Hiſpanus.
Franc. Treſathus, à Lugnano.
Franc. de Valentia Padi.
Franc. Veruoordt. Germanus.
Franc. Vicedominus, Ferrar.
Franc. Vita Polyntius, Siculus.
Franc. Villalupenſis.
Franciſcus à Vitrio.
Franc. Vvaloncapella, Audoma

Didacus Stella, Luſitanus.
Didacus de la Vega, Hiſpanus.
Didacus Valades, Hiſpanus.
Dimas Serpi, Sardus.
Dionyſius è Montefalco, Vmber.
Dionyſius Paleottus, Italus.
Dionyſius de Pulinari, Etruſcus.
Dionyſius à Turre de Martinis, Italus.
Dominica à Paradiſo, Florentina.
Dominicus de Barta, Gallus.
Dominicus Biata.
Dominicus Bonauenturę de Feſto, Picenus.
Dominicus à Buſchello. Vmber.
Dominicus N. Germanus.
Dominicus N. Italus.
Dominicus de Padua.
Dominicus Pantaleo, Florentinus.
Donatus è S. Agatha, Italus.
Donatus Lexouienſis, Gallus.
Donatus Monæus, Hibernus.
Dorotheus Beterra, Brixienſis.
Durandus Campanus, Gallus.

E

ELEVTHERIVS Albergonus, Mediolan.
Elias de Bourdeille, Gallus.
Elias Cortonenſis.
Elias de Nabinallis, Gallus.
Elias Petiot, Gallus.
Eligius Baſſeus, Belga.
S. Elizabetha Hungariæ Regina.
Elzearius Dombarienſis, Gallus.
Emmanuel Alconchel, Hiſpanus.
Emmanuel ab Inſula, Luſitanus.
Emmanuel à Monte Oliueti, Luſitan.
Emmanuel Rodericus, Luſitanus.
Emmanuel de Tamayo.
Euangeliſta à Bononia.
Euangeliſta Marcellinus, Etruſcus.
Euangeliſta de Mominio, Etruſcus.
Eugenius O Douuhee. Hibernus.
Eugenius Martinellus de Gauardo, Italus.
Eugenius Roger, Gallus.
Euphraſia Aiſari, Peruſina.
Euſtachius Bonauentura, vide S. Bonauentura.
Euſtachius de Curia, Gallus.
Euſtachius Normauillus.

F

FABIVS Sinis de Monte Regali, Italus.
Fauſtinus Dieſtenſis, Belga.
Fauſtinus Gedeonus à Brixia.
Fauſtinus Taſſus Venetus.
Fauſtus de Commillionibus, Venetus.
Federicus Peregrinus, Italus.
Felix Ciattus, Italus.
Felix Perretus Picenus, vide Sixtus V.
Ferdinandus Baſacius, Aquitanus.
Ferdinandus del Campo.
Ferdinandus Dauilla.
Firminus Capitis, vide Freminus.
Florentius Burgoinus, vel Burgonius, Pariſienſis.
Florentius Conrius, Hibernus.
Florentius Grauis, Thuomonenſis.
Florentius ab Hanſvvyck, Belga.
Florentius Vouropinus.
...rius Vaſſelli, Gallus.
...is, Siculus.
...o.
Franciſcus de Abbatibus, Aſtenſis.
Franciſcus Æſinus, Picenus.
Franciſcus de Alcocer, Hiſpanus.
Franciſcus Aluatus.
Franciſcus Ampullus.
Franciſcus Andegauenſis.
Franciſcus de Angelis.
Franciſcus Antonius Blondus à S. Seuerino, Italus.
Franciſcus Antonius Caſmirius.
Franciſcus de Leonibus.
Franciſcus ab Aqua putrida Neapolitanus.
Franciſcus de Aregatijs, Italus.
Franciſcus Aretinus, Italus.
Franciſcus Arola.
Franciſcus Aſculanus.
S. Franciſcus Aſſiſias.
Franciſcus Aurelianenſis, Gallus.
Franciſcus Barbaranus, Italus.
Franciſcus Bartholus, Aſſiſias.
Franciſcus Bonnal, Gallus.
Franciſcus Bouillon.
Franciſcus Bordonus, Italus.
Franciſcus Cambarienſis, Gallus.
Franciſcus de Campo.
Franciſcus è Candia.

Fran.

Franciſcus Carophilus è caſtro Sangrenſi Samnites.
Franciſcus de Caſtillo Velaſco, Matritenſis.
Franciſcus Gordubenſis.
Franciſcus Coriolanus, Longus.
Franciſcus Corteſius, Italus.
Franciſcus Dauila, Cyprius.
Franciſcus Durand, Hiſpanus.
Franciſcus de Eicia.
Franciſcus Fabrianenſis.
Franciſcus Faunus, Italus.
Franciſcus Felix, Hiſpanus.
Franciſcus Fernandez, Hiſpanus.
Franciſcus Feuardentius, Gallus.
Franciſcus Feuardentius Minor Gallus.
Franciſcus Fichet, Italus.
Franciſcus Florentinus cognomento Paduanus.
Franciſcus Forma, Hiſpanus.
Franciſcus de Franchis, Neapolitanus.
Franciſcus Francinus, Hiſpanus.
Franciſcus de Fraxino.
Franciſcus Fuſatus.
Franciſcus Georgius, Venetus.
Franciſcus Gonzaga, Mantuanus.
Franciſcus Gothus.
Franciſcus Guerra, Hiſpanus.
Franciſcus Guſmanus, Hiſpanus.
Franciſcus de Herrera, Hiſpan.
Franciſcus de Heuia, Hiſpanus.
Franciſcus Horantius, Hiſpanus.
Franciſcus Hurtado.
Franciſcus Knaialus, ſiue Knaialdus.
Franciſcus Krauendonus.
Franciſcus à Lauda, Italus.
Franciſcus de Ledeſma.
Franciſcus Lucas.
Franciſcus Luengus à S. Bernardino, Hiſpanus.
Franciſcus Lugnanus, Italus.
Franciſcus Lychetus, Brixienſis.
Franciſcus Maceratenſis, Picenus.
Franciſcus Madry, Gallo Sabaudus.
Franciſcus Maninconius, Somnienſis.
Franciſcus de Marchia, Picenus.
Franciſcus Maria, Inſuber.
Franciſcus Maria Pagnetus, Placentinus.
Franciſcus à S. Maria.
Franciſcus Marzal, Minoricenſis.
Franciſcus Matthæi, Hibernus.
Franciſcus Maurus Hiſpellos, Vmber.
Franciſcus Maurus è Monte Granario.
Franciſcus de Mayronis, Gallus.
Franciſcus Mellado, Hiſpanus.
Franciſcus è Menabbio, Etruſcus.
Franciſcus Menezes, Hiſpanus.
Franciſcus Milon.
Franciſcus Monachus Mechlinienſis.
Franciſcus Moremus.
Franciſcus Nicolai, Belga.
Franciſcus de Noua Curia Belga.
Franciſcus Nauarrus.
Franciſcus Nouarienſis.
Franciſcus Nuniez.
Franciſcus de Orpheis.
Franciſcus Ortiſius Arias.
Franciſcus Ortiſius Lucius, Hiſpanus.
Franciſcus ab Oſſuna, Hiſpanus Bæticus.
Franciſcus de Ouando, Hiſpanus.
Franciſcus Paludanus, Antuerpienſis.
Franciſcus Panigarola, Mediolanen.
Franciſcus Penneman, Gandauenſis.
Franciſcus Picardus, Gallus.
Franciſcus de Pitigianis, Etruſcus.
Franc. de Platea, Bononienſis.
Franc. Polygranus, Germanus.
Franc. Pradiel, Gallus.
Franc. Quareſminus, Inſuber.
Franc. Quinonius, Hiſpanus.
Franc. Rabeleſius, Gallus.
Franciſcus Racolius.
Franc. Ragatius Cremonenſis.
Franciſcus Richardus.
Franciſcus Regius, Belga.
Franciſcus Riuollianus, Hiſpanus.
Franciſcus de Robles.
Franciſcus de Roias, Toletanus.
Franciſcus le Roy, Gallus.
Franc. Rubeus de Pignano, Picenus.
Franc. de Ruuere. Vide verbo Sixtus V.
Franciſcus Salazar.
Franc. de Sampſon Nauis, Brixianus.
Franciſcus Sanchez.
Franc. de Sanctis.
Franc. à S. Simone, Piſanus.
Franciſcus Santoratius.
Franc. Sanzoles, Hiſpanus.
Franciſcus à Secli, Italus.
Franc. Seguntinus, Hiſpanus.
Franciſcus de Soſa, Hiſpanus.
Franc. à Soto Hiſpanus.
Franc. Spinellus, Italus.
Franc. Spineti ab Aqua putrida, Neapolitanus.
Franc. Stephani.
Franciſcus Surianus, Venetus.
Franciſcus Tamayus, Hiſpanus.
Franc. Tantius, Belga.
Franc. Tirado, Hiſpanus.
Franc. Titelmanus, Belga.
Franciſcus à Toloſa.
Franc. Toralius. Hiſpanus.
Franc. de Torano, Neapolitanus.
Franc. Torniellus à Nouaria.
Franc. de Torres, Hiſpanus.
Franc. Treſathus, à Lugnano.
Franc. de Valentia Padi.
Franc. Veruoordt. Germanus.
Franc. Vicedominus, Ferrar.
Franc. Vita Polyntius, Siculus.
Franc. Villalupenſis.
Franciſcus à Vitrio.
Franc. Vvaloncapella, Audoma

Franc Vviller, Germanus.
Franc. Ximenius è Cisneros, Hispanus.
Franc. Ximenius alter Catalanus.
Franc. Ximenius tertius, Hispanus.
Franciscus Zamora.
Franc. Zenus, Mediolan.
Franc. Zichenus, alijs Zichemus, Brabantinus.
Freminus, vel potius Firminus Capitis, Gallus.

G

Gabriel Baronus.
Gabriel Barrius Calaber.
Gabriel Brunus, Venetus.
Gabriel Faber, Gallus.
Gabriel de Ribera, Hispanus.
Gabriel de Mata.
Gabriel de Toro, Hispanus.
Gabriel Vacca.
Gabriel de Verona.
Galfredus, vel Godefridus de Fontibus, Anglus.
Galfredus Lingius, Anglus.
Galfridus O Hogain, Hibernus.
Galianus de Mantina, Italus.
Garganus Senensis.
Garsias de Cisneros, Hispanus.
Garsias alius ignoti cognominis.
Gaspar à S. Bernardino.
Gaspar de Fonte, Hispanus.
Gaspar de Cruce.
Gaspar de Leon, Hispanus.
Gaspar à S. Michaele, Indus.
Gaspar Sasgerus, Germanus.
Gaspar Soherra.
Gaspar Trullenk, Germanus.
Gaspar Vergera.
Gaspar à Vigachoga, Hispanus.
Gaspar de Vzeda, Hispanus.
Gentilis Cingulanus.
Gentilis è Monte-Florum, Picenus.
Georgius Ambianensis.
Georgius Antonius Brizianus.
Georgius Benignus Ragusæus.
Georgius de Pera.
Gerardus, vel Geral, alijs Guido Brianson, Gallus.
Gerardus Burgundus.
Gerardus Empolius, Belga.
Gerardus Oddonis, Gallus.
Gerardus Veruust, alijs Veruoestius, Flander.
Germanus cognomento incognito.
Gilbertus Nicolai, Gallus.
Gilbertus de Tornaco, Gallus.
Godefridus, vide Galfridus.
Gometius, Hispanus.
Gondisaluus ignoti cognominis.
Gondisaluus de Valle bona, Gallecus.
Gonsaluus Saurati.
Gratianus Brixianus.
Gratianus Monfortius.
[illegible] Archangelus Leslæus, Scotus.
[illegible]us, Mediolan.
[illegible] de Mendoza, Lusitanus.
Gregorius Mirault, Gallus.
Gregorius Petroca, Mantuanus.
Gregorius à Monte Coruino, Neapolitan.
Gregorius Neapolitanus.
Gregorius Ruiz, Hispanus.
Gregorius Valentianus, Siculus.
Griphon Flander.
Gualterus Brugensis, Flander.
Gualterus Brinkelius, Anglus.
Gualterus Cattonus, Anglus.
Gualterus Vviburnus, Anglus.
Guido Bonatus, Florentinus.
Guido Briansone, vide Gerardus.
Guido Fulginas.
Guido de Marchia Picenus.
Gulielmus Almoinus.
Gulielmus Alueuicus, Anglus.
Gulielmus Augerus, Anglus.
Gulielmus Bernardi Belga.
Gulielmus Britonus.
Gulielmus Butlerus, Anglus.
Guilelmus Cattonus Anglus.
Gulielmus de Centuaria, Italus.
Gulielmus de Chaubbes.
Gulielmus de Conchis.
Gulielmus Edon.
Gulielmus Esbram.
Gulielmus de Falgario, Tolosanus.
Gulielmus Farinerius Gallus.
Gulielmus Foluillus, Anglus.
Gulielmus Forleo, Britannus.
Gulielmus Fulginas, Vmber.
Gulielmus Gainesburgus, Anglus.
Gulielmus Gorris.
Gulielmus Gouda.
Gulielmus Herbertus, Britannus.
Gulielmus Holmus, Anglus.
Gulielmus Fluctus.
Gulielmus Lemesterus, Anglus.
Gulielmus Letardus, Gallus.
Gulielmus Lisseius.
Gulielmus de Mara, siue de Maria.
Gulielmus de la Mare, Anglus.
Gulielmus Martinus, Gallus.
Gulielmus de Militona.
Gulielmus Nortonus, Anglus.
Gulielmus Nottinghamus, Anglus.
Gulielmus Occhamus, Anglus.
Gulielmus de Oona, Anglus.
Gulielmus Platus, Italus.
Gulielmus de Rubione, Aragonius.

Gu-

Gulielmus Ruysbrockius, Brabantus.
Gulielmus de Solanga, Patauinus.
Gulielmus Spoelbergius, Bruxellensis.
Gulielmus de Tortona.
Gulielmus Varro, Anglus.
Gulielmus Vorillongus, Gallus.
Gulielmus Voodfordus, Anglus.
Gulielmus à Quercu, Belga.
Gulielmus à Trejo, Placentinus, Hispanus.

H

Hannibal Rossellius, Calaber.
Haymo de Feuersham, Angl.
Helias, vide Elias.
Helmanus Teutonicus de Nechemburg.
Héric. Boych, Merseburgen.
Henricus Buschey è Bastonia Luxemburgensis.
Henricus Galetensis.
Henricus de Careto.
Henricus Castela, Tolosanus.
Henricus Cosseius, Anglus.
Henricus Cremonensis.
Henricus Harudlæus à Grangia, Gallus.
Henricus Helmesius, Saxo.
Henricus Herpius, Brabantus.
Henricus de Hudo, Anglus.
Henricus I nuensis.
Henricus Leodiensis.
Henricus Mauroy, Gallus.
Henricus Merburch.
Henricus à Monte Iardino, Genuensis.
Henricus de Oxenio, Anglus.
Henricus Paludanus, Leodiensis.
Henricus Pipinus, Flander.
Henricus Regius, Padebornensis.
Henricus Sedulius, Cliuiensis.
Henricus Standicius, Anglus.
Henricus Villalupensis, Hispanus.
Henricus Vverlius, alijs Verkleir, Germanus.
Henricus Vvillot, Belga.
Henricus Bergh, Germanus.
Hermannus Brucher, Northusianus.
Hermanus Germanus.
Hermanus de Neezemburg.
Hermannus de Saxonia.
Hermes Hauvvaert, Gallo-Brabantus.
Hieronymus Acettus ab Vrsis.
Hieronymus d'Alirante.
Hieronymus Balbanus, Lucensis.
Hieronymus Bordonius, Italus.
Hieronymus Boutrius, de Florentia.
Hieronymus Brisigellensis.
Hieronymus Cauallus, Ferrariensis.
Hieronymus Combonus, Italus.
Hieronymus Ferrer, Hispanus.
Hieronymus Francæscelius.
Hieronymus Gadius, Bononiensis.
Hieronymus Gallus, Insuber.
Hieronymus Girellus Brixianus.
Hieronymus Kakouuski, Polonus.
Hieronymus Leopolitanus, Ruthenus.
Hieronymus Marafiniottus Polistinensis, Calaber.
Hieronymus de S. Marco, Anglus.
Hieronymus Maripetrus, Venetus.
Hieronymus Mautinus, Italus.
Hieronymus Melfreta.
Hieronymus Mengus Vittellianensis.
Hieronymus Meyere, Antuerpiensis.
Hieronymus Nibia, à Nouaria.
Hieronymus Pancoruus.
Hieronymus Perez.
Hieronymus Picenus.
Hieronymus Pistoriensis.
Hieronymus Planes, Hispanus.
Hieronymus à Politio, Siculus.
Hieronymus Ramirez de Arellanò, Hispanus.
Hieronymus Rodericus, Lusitanus.
Hieronymus è Segorbio, Hispanus.
Hieronymus à Sorbo.
Hieronymus Strasser, Germanus.
Hieronymus Tamarit à Tauaria, Hispanus.
Hieronymus Torniellus, Insuber.
Hieronymus de Valentia, Insuber.
Hieronymus de Valera, Peruanus.
Hieronymus Veratus, Hispanus.
Hieronymus è Viadana, Mantuanus.
Hippolytus Donesmundus, Mantuanus.
Hippolytus Florentinus.
Hippolytus Pantoccius, Perusinus.
Hippolytus à Ponte, Patauinus.
Honoratus de Champigni, Gallus.
Horatius de Caposale, Italus.
Hugarius Pestiensis.
Hugo Carbonellus, Gallus.
Hugo de Castro nouo, vide de nouo Castro.
Hugo Cauellus, Hibernus.
Hugo de Dina, Gallus.
Hugo de Hibernia.
Hugo de Mancestria, Anglus.
Hugo Narbonensis.
Hugo de Nouo Castro, Anglus.
Hugo de Prato, Etruscus.
Hugo Sletstadt, Germanus.
Hugo Vardæus, Hibernus.
Hugolinus Ferrariensis.
Hugolinus de S. Maria in Monte, Picenus.
Hyacinthus è Casale, Italus.
Hyacinthus Keruer Gallus.
Hyacinthus à Nouo Castro, in Norma[...]
Hyacinthus Parisiensis.

I

Iacobus Albensis.
Iacobus Alexandrinus.
Iacobus Bargius, Italus.
B. Iacobus de Benedictis.
Iacobus de Blanchis, Ligur.
Iacobus Blasæus, Brugensis.
Iacobus Bonus, Venetus.
Iacobus du Bosc, Gallus.
Iacobus Boulduc, Parisinus.
Iacobus Burdegalensis.
Iacobus Cæsa.
Iacobus Carolus, Lusitanus.
Iacobus de Cheuanes, Augustodunensis.
Iacobus Complutensis.
Iacobus Corenus, Gallus.
Iacobus Faber, Italus.
Iacobus Farcin, Gallo-Brabantus.
Iacobus Florentinus.
Iacobus Fodereus, Burgundus.
Iacobus la Froigne, Gallus.
Iacobus Garibi, Italus.
Iacobus è S. Geminiano.
Iacobus de Griffanto, Florentin.
Iacobus de Grisant.
Iacobus de Grumello, Brixien.
Iacobus Guysius, Montensis, Hanno.
Iacobus Henricus de Alba.
Iacobus Laudensis.
Iacobus è Lende, Gallus.
Iacobus Malafossa.
Iacobus de Maneses, Hispanus.
Iacobus de Massa.
Iacobus Milesius, Hibernus.
Iacobus de Mosanica, Mediolan.
Iacobus Niger, Athensis.
Iacobus Odo, Perusinus.
Iacobus Paniscotius, Messiten.
B. Iacobus Picenus, siue de Marchia.
Iacobus Pierius, Etruscus.
Iacobus Pictauiensis.
Iacobus de Pistoria.
Iacobus Poluis, Germanus.
Iacobus de Portu.
Iacobus de Rodo, Anglus.
Iacobus à Rogerio, Neapolitanus.
Iacobus, seu Iaymus Sanchez, Hispanus.
Iacobus Saleur, Gallus.
Iacobus de Senis, seu de Tundo.
Iacobus à Spinello.
Iacobus Suarez à S. Maria.
Iacobus Suedoricus.
Iacobus Textor, Senensis.
...obus à Trisanto.
... Turas.

Iacobus N.
Ianus Latinius, Calaber.
Ieremias Buchius, Vtinensis.
Iesualdus Panormitanus.
Ignatius Garcia, Maioricensis.
Ignatius le Gault, Gallus.
Ignatius Lupus, Bergomensis.
Ildebrandinus de Tuscanella.
Ildefonsus Briseño, Indicus Chilensis.
Idelfonsus de Pozzuolo, Hispanus.
Ildefonsus à Sencoles, Hispanus.
Ildefonsus à Vascones, Hispanus.
Illuminata Bemba.
Illuminatus Moronus, Bergomensis.
Innocentius Sborchius.
Innocentius Neapolitanus.
Ioachimus Mullerus, Germanus.
Ioachimus à Puteo, Antuerpiensis.
Ioanna de Iussie.
Ioannes Ægidius, Zamorensis.
Ioannes Alcozer, Hispanu.
Ioannes de Aluernia.
Ioannes Amalin, Gallus.
Ioannes à S. Andrea, Hispanus.
Ioannes ab Angelis, Hispanus.
Ioannes Anglicus.
Ioannes N. Anglus.
Ioannes Antonius Brandus, Siculus.
Ioannes Antonius Delphinus à Casale maiore.
Ioannes Antonius Fauentinus.
Ioannes Aquensis.
Ioannes de Argamanes, Hispanus.
Ioannes Asculanus.
Ioannes Augustinus de la Specia.
Ioannes ab Aylon, Indus Limensis.
Ioannes ab Ayora, Hispanus.
Ioannes Balanius, Andrius.
Ioannes Baptista de Colle-Veteri.
Ioanne Baptista Canotus de Melfia.
Ioannes Baptista Chiodinus, Picenus.
Ioannes Baptista Culla.
Ioannes Baptista Fernandez, Hispanus.
Ioannes Baptista Florentinus.
Ioannes Baptista Grimaldus, Gallus.
Ioannes Baptista Hispanus.
Ioannes Baptista Hostiensis,
Ioannes Baptista de Lagunas, Hispanus.
Ioannes Baptista de Larino.
Ioannes Baptista de Madrical.
Ioannes Baptista Mestrius, Maioricen.
Ioannes Baptista Mexicanus.
Ioannes Baptista Moles, Hispanus.
Ioannes Baptista de Monza.
Ioannes Baptista de Perusio.
Ioannes Baptista Sanchez, Hispanus.

Ioan-

Ioannes Baptista, Triestius, Gandensis.
Ioannes de Vinones.
Ioannes Baptista Vngaresius, è Frescaroleo.
Ioannes de Baruuic, Anglus.
Ioannes de Bassoles.
Ioannes Battandus, Gallus.
Ioannes Beckenhaud, Moguntinus.
Ioannes Benedictus, Brito.
Ioannes de Bernal, Burdegalensis.
Ioannes Blancona, Gallus.
Ioannes, Blancus, Hispanus.
Ioannes de Blesa.
Ioannes Blomendal, Hispanus.
Ioannes Bobadilla, Hispanus.
Ioannes Bonærus, Ruremundensis.
Ioannes de Bonilla, Hispanus.
Ioannes Bonuisius.
Ioannes Boscatellus.
Ioannes Bosquilonus, Atrebatensis.
Ioannes Boucher, Gallus.
Ioannes Brando, Germanus.
Ioannes Brear, Brito.
Ioannes Brugnannus.
Ioannes Brusthemius.
Ioannes Burdigalensis,
Ioannes Byl, Louaniensis.
Ioannes à Cambia, Insulensis.
Ioannes Camers, vide Ioannes Ricutius Vellinus.
Ioannes Canales, Italus.
Ioannes Canonicus, Anglus.
Ioannes Cantianus à Cantia.
Ioannes Capistranus.
Ioannes Cardosus, Lusitanus.
Ioannes Carolus, Antuerpiensis.
Ioannes Carillo.
Ioannes de Carthagena, Hispanus.
Ioannes à Casali.
Ioannes à Caulibus de S.Geminiano.
Ioannes Caxtonus, Anglus.
Ioannes a Cazala.
Ioannes Chrysostomus à S.Laudo.
Ioannes Clericus, Belga.
Ioannes Clik, Hibernus.
Ioannes Cnifius, Vltraiectinus.
Ioannes Colganus, Hibernus.
Ioannes Coloniensis.
Ioannes de Combis.
Ioannes le Comte, Gallus.
Ioannes Consilius.
Ioannes Contractus, Belga.
Ioannes Coraldus, Draconensis.
Ioannes de Crancedon.
Ioannes à Curia noua.
Ioannes à Dauentria, Transiselanus.
Ioannes Degue.
Ioannes à S.Demetrio.
Ioannes Docetus.
Ioannes Dubhulius, Neruius.
Ioannes de Dueñas, Hispanus.
Ioannes Duns Scotus.
Ioannes è Duren, Germanus.
Ioannes Edæus, Anglus.
Ioannes de Erfordia, Teutonicus.
Ioannes Estelius.
Ioannes Euangelista, Syluaducensis.
Ioannes Fabrica.
Ioannes Faber.
Ioannes Fanensis, Picenus.
Ioannes, Fauentinus.
Ioannes Fedantiola, Perusinus.
Ioannes Ferallus, Hibernus.
Ioannes Ferrariensis.
Ioannes Ferus, Germanus.
Ioannes Florentinus.
Ioannes Fonjan, Gallus.
Ioannes à Fonte, Hispanus.
Ioannes de Fonte, Gallus.
Ioannes Forestus, Anglus.
Ioannes Forsanus, Gallus.
Ioannes Franciscus Collantes, Aragonius.
Ioannes Franciscus Fuernus.
Ioannes à S.Francisco, Hispanus.
Ioannes Franciscus, Hunnus.
Ioannes Franciscus à Regio Lepidi.
Ioannes Franciscus, Rhemensis.
Ioannes Fragiburgensis.
Ioannes Fucher, Aquitanus.
Ioannes Gallicus.
Ioannes Garcia, Hispanus.
Ioannes Galia, Tolosanus.
Ioannes Gauinetus.
Ioannes Gazo, Hispanus.
Ioannes Genesius de Qualea, Bononiensis.
Ioannes Geona, Hispanus.
Ioannes Geruasij.
Ioannes Gilius, Aragonius.
Ioannes Grauendunk, Teutonicus.
Ioannes à S.Gregorio, Hispanus.
Ioannes Grvitsch, Basileensis.
Ioannes Gualensis, Anglus.
Ioannes Gualteri, Gallus.
Ioannes Guascus, de Murcia.
Ioannes Guentus, Anglus.
Ioannes Guisius, Vltraiectinus.
Ioannes de la Haye, Parisiensis.
Ioannes de Herbon, Hispanus.
Ioannes Herlius, Lumnius.
Ioannes Hiltonus, Anglus.
Ioannes à S.Huberto.
Ioannes Inca, Hispanus.
Ioannes ab Incarnatione.
Ioannes de Iribarne, Hispanus.
Ioannes Iubinus, Hispanus.
Ioannes Kraneman.
Ioannes Lagrenus, Gallus.
Ioannes Lathberius, Anglus.
Ioannes à S.Laurentio.
Ioannes Leloue.
Ioannes de Leouardia, Frisius.
Ioannes Liseth.

Ioannes Mahusius Fiander.
Ioannes Maior.
Ioannes Mapellus, Mediolanensis.
Ioannes Mambre a Catalonia.
Ioannes Marcheleius.
Ioannes à S. Maria, Hispanus.
Ioannes Maria Velmatius, Italus.
Ioannes Maria Zamorus, Italus.
Ioannes Marius Scribonius, Gallus.
Ioannes Meder, Germanus.
Ioannes Menesius, Lusitanus, vide verbo B. Amadæus,
Ioannes Merdigius, Teutonicus.
Ioannes Merinerus, Hispanus.
Ioannes Michaelis.
Ioannes Minius de Muro, Picenus.
Ioannes de Mirabello, Gallus.
Ioannes de Miranda.
Ioannes è Monte Calcrio, Italus.
Ioannes de Monte Casale.
Ioannes Nass.
Ioannes Nodin, Gallus.
Ioannes de Noto, Siculus.
Ioannes Nuñez de Torres, Hispanus.
Ioannes Ocham Anglus.
Ioannes Oosterroick, Belga.
Ioannes de Ouando, Hispanus.
Ioannes Paduanus, Lusitanus.
Ioannes de Palma, Hispanus.
Ioannes Parlhaudus, Gallus.
Ioannes Paulus, Germanus.
Ioannes Paulus Palanterius, Bononiensis.
Ioannes Pecchamus, Anglus.
Ioannes Pellicanus.
Ioannes Pellens, Leodicensis.
Ioannes Perroteau, Gallus.
Ioannes Perinus, Gallus.
Ioannes à S. Petro, Corsicus.
Ioannes Petrus Fortis, Venetus.
Ioannes Philippi, Gallus.
Ioannes Picardus, Gallus.
Ioannes Pineda, Hispanus.
Ioannes de Pisano, Anglus.
Ioannes à Plagis.
Ioannes de Plano Carpini.
Ioannes Poncius, Hibernus.
Ioannes Porthesius, Gallus.
Ioannes de Prato.
Ioannes Quaiac.
Ioannes Rada, Hispanus.
Ioannes Redaldus.
Ioannes Reginaldus, Gallus.
Ioannes Rennamara, Teutonicus.
Ioannes Rensinek, Durtensis.
Ioannes de Ribas, Hispanus.
Ioannes Ricca, Siculus.
Ioannes Ricutius Vellinus, Camers.
[illegible] Rideuallus, Anglus.
[illegible]ra.
[illegible]i.
Ioannes Rigandus, Gallus.
Ioannes Rioca, Brito.
Ioannes è Ripa Transonum.
Ioannes Rodingtonus, Anglus.
Ioannes Roiardus.
Ioannes Rousserius, Gallus.
Ioannes de Rupella, Gallus.
Ioannes de Rupescissa.
Ioannes le Saffe, Belga.
Ioannes Salon, Hispanus.
Ioannes Saxo, siue de Saxonia, Teutonicus.
Ioannes Scalcus, Antuerpiensis.
Ioannes Schilbert, vide Nicolaus Gazzo.
Ioannes Serranus, Hispanus.
Ioannes de Sestola Italus.
Ioannes Snellinck, Mechliniensis.
Ioannes Somerius, Anglus.
Ioannes Staffortus, Anglus.
Ioannes Standicius, Anglus.
Ioannes à Syderno, Italus.
Ioannes Tisierandus, Gallus.
Ioannes Ternones.
Ioannes Tiffingtonus, Anglus.
Ioannes à Treuio, Mediolanensis.
Ioannes à Trinitate, Hispanus.
Ioannes à Turrecremata, Hispanus.
Ioannes Tythleshale, Anglus.
Ioannes Vallo, Apulus.
Ioannes à Vega, Hispanus.
Ioannes Vigerius, Ligur.
Ioannes Vitalis, vide Vitalis de Furno.
Ioannes Vitoduranus.
Ioannes Vallendorpius, Germanus.
Ioannes de Vverdena, Teutonicus.
Ioannes Vviuchellæus, Anglus.
Ioannes Vvichinghamus, Anglus.
Ioannes Ximenes, Hispanus.
Ioannes Zamara.
Ioannes de Zamora,
Ioannes de Zayas, Hispanus.
Ioannes Zeita, Lusitanus.
Ioannes de Zvvigneo.
Ioannetinus Nino, Hispanus.
Iodocus ab Almaras, Brabantus.
Iodocus à Castro, Bruxellensis.
Iodocus de Ryck.
Iosephus Angles, Hispanus.
Iosephus Aueta Andrius, Apulus.
Iosephus Bergaigne, Antuerpiensis.
Iosephus de Berna, Siculus.
Iosephus de Brunis, Venetus.
Iosephus le Clerc, Parisinus.
Iosephus Codicis, Siculus.
Iosephus Eximenius.
Iosephus Ferrar.
Iosephus à Leonessa, Italus.
Iosephus à S. Maria, Hispanus.
Iosephus Reseghinus à Casali.
Irenæus Simon.
Irenæus Aualonensis, Burgundus.

Ire-

Irenæus Braſſauolus, Ferrarienſis.
Irenæus d'Eu, Gallus.
Iſidorus Peruſinus.
Iulianus Teutonicus.
Iulianus Verrochius, Florentinus.
Iulius Arrigonus, Cremonenſis.
Iulius è Corrigio, Italus.
Iulius Prumanus, Italus.
Iuncta de Beuegnatis.
Iuniperus Drepanenſis, Siculus.
Iuniperus Paraſcandalus, Neapolitanus.
Iuo Magiſtri, Gallus.
Iuo Pariſienſis.
Iuuenalis de Terra Nouâ, Lemouicenſis.

L

LActántius Arctarius, Calaber.
Ladiſlaus Marſomi,
Lábertus à S. Trudone, Belga
Lambertus Vvillot.
Lambertus Caracciol. Neap.
Landulphus incerti cognom.
Laurentius Brixianus.
Laurentius Carboſa.
Laurentius Carduſius, Lucenſis.
Laurentius Corraduccius, Fabrianenſis.
Laurentius Faſanus Viola, Neapolitanus.
Laurentius à S. Franciſco.
Laurentius Gulielmus de Trauerſagnis, Ligur Saonenſis.
Laurentius Lupus.
Laurentius Magrius, Normannus.
Laurentius Maſſorillus, Vmber.
Laurentius Pariſinus.
Laurentius Portel, Luſitanus.
Laurentius quidam ignoti cognom.
Laurentius Spatha, Bononienſis.
Laurentius à Villa.
Leander Montanus de Murcia, Hiſpanus.
Leo Aſſiſias, Vmber.
Leo Baccon, Gallus.
Leo Rubeus, Mediolanenſis.
Leo Valuaſorius è Perego, Mediolanen.
Leo de Vennes, Aremoricus.
Leo Zambellus, Italus.
Leonardus Borianus, Gallus.
Leonardus de Rubeis.
Leuinus de Brechtus, Antuerpienſis.
Linus Moronus, Florentinus.
Liuinus Gallus.
Liuius Gallantes.
Lucas Aſſiſias.
Lucas Balionius.
Lucas Bitontinus.
Lucas Mechlinienſis.
Lucas à Monte Forte.
Lucas Orgas Romanus.
Lucas Paciolus è Burgo S. Sepulchri.
B. Lucas Patauinus.
Lucas Romanus.
Lucas de Suberto, Etruſcus.
Lucas Vvaddingus, Hibernus.
Lucius, ſiue Lucidus, Veronen.
Ludouicus Benedictus, Gallus,
Ludouicus Boragius, Italus.
Ludouicus Boroius, Italus.
Ludouicus Bozzutus.
Ludouicus Cæſenas.
Ludouicus Caruaialius, Hiſpanus.
Ludouicus Caſpenſis, Hiſpanus.
Ludouicus de Caſtilione, Aretino.
Ludouicus à Caſtro, Leodienſis.
Ludouicus Caualli.
Ludouicus Cauiez, Gallus.
Ludouicus Complutenſis.
Ludouicus Giconiolanus.
Ludouicus à Cruce, Luſitanus.
Ludouicus ignoti cognominis.
Ludouicus Bereul à Dola Burgundus.
Ludouicus ex Filicaria, Florentinus.
Ludouicus à S. Franciſco, Luſitanus.
Ludouicus Fundoni.
S. Ludouicus Galliarum Rex.
Ludouicus Guerillus à Pinerolio.
Ludouicus Hieronymi de Ore, Peruanus.
Ludouicus Imolenſis.
Ludouicus à S. Ioanne Euangeliſta.
Ludouicus de S. Leone.
Ludouicus è Lyrano.
Ludouicus de Malneda.
Ludouicus de Manganellis à Polla, Italus.
Ludouicus de Miranda, Hiſpanus.
Ludouicus Mondellus, Mediolanen.
Ludouicus Pariſinus.
Ludouicus Prutenus, ab Hilberg.
Ludouicus de Quiros, Hiſpanus.
Ludouicus de Rebolledo, Hiſpanus.
Ludouicus Rodriguez, Gallecus.
Ludouicus Rodriguez, Hiſpanus.
Ludouicus Sotelus, Hiſpanus.
Ludouicus Tana, Cherienſis.
Ludouicus Tifernas.
Ludouicus Tregliotta, Neapolit.
Ludouicus de Triola, Ianuenſis.
Ludouicus à Turre, Veronenſis.
Ludouicus Verruccinus, è Nurſia.
Ludouicus à Villalpendo, Hiſpanus.
Ludouicus Vicentinus.
Lupus, ſiue Lopetius è Salinis.

M

Malachias Hibernicus.
Manfredus Terdonensis.
Marcellinus de Pise, Gallus.
Marcellinus de Ponte Bauesino, Allobrox.
Marcellus de Ribadaneira, Hispanus.
Marchesinus de Baiadon.
Marchesinus Petor.
Marchesinus à Regio Lepidi.
Marcus Antonius Capellus, vide Antonius Capellus.
Marcus Antonius Galitius de Carpendula, Brixiensis.
Marcus Blancus, Salodiensis.
Marcus Diaz.
Marcus de Summa Ripa.
Marcus Viguerius Sauoniensis.
Marcus Vitus Pisa, Siculus.
Marcus Vlyssipponensis.
Marcus Vlmensis, Germanus.
Marianus Florentinus.
Marianus ab Orscolor.
Marinus Maurus Venetus.
Marius de Bignono.
Marius à Calasio.
Marius à Foro Sarzinio.
Marius Taruisinus.
Marquardus Leonis, Germanus.
Martialis Cenomanensis.
Martialis Parisinus.
Martinus Abbas.
Martinus Alueuicus Anglus.
Martinus Doyla Aragonius.
Martinus à S. Iosepho, Hispanus.
Martinus à S. Iosepho, alter.
Martinus Meurisse, Gallus.
Martinus Maricanus, Louyniensis.
Martinus de Rehis, Comensis.
Martinus Rosa, Dalmata.
Martinus Ruego, Hispanus.
Martinus Ruiz.
Martinus à Turnhout, Brabantus.
Martinus de Valentia, Hispanus.
Martinus Valesius Hibernus.
Martius, siue Marcus de la Camera, Hispanus.
Maffæus Bruna de Friozano.
Maffæus.
Matthæus de Aqua-Sparta.
Matthæus Botixa.
Matthæus de Burgos.
...us Corradonus, e Cilento.
...rdracenus Battauus.
...s, Siculus.
Matthæus Ferchius, Veglensis.
Matthæus le Heurt.
Matthæus Hus, Germanus.
Matthæus Martinus, Belga.
Matthæus Mombrion, Gallus.
Matthæus à Natiuitate.
Matthæus Siluagius, Siculus.
Matthæus à Sosa.
Matthias Balbanus, Italus.
Matthias Belintanus à Salodio Brixiensis.
Matthias, alijs Matthæus Doringus, Germanus.
Matthias à S. Francisco.
Matthias Fielitius a Brouvvershauen, Zelandus.
Matthias à S. Francisco.
Matthias Hauseur, Heruiensis.
Matthias Mediolanen.
Matthias Salodiensis, vide Matthias Belintanus.
Matthias Sarburg, Germanus.
Matthias de Vettis.
Matturinus Gilberti, Gallus.
Maturinus le Bret, Andegauensis.
Maturinus Quadratus, Ebroicus.
Mauritius Centinus, Asculanus.
Mauritius ignoti cognominis, & patriæ.
Mauritius della Morra.
Mauritius Hilaretus, Gallus.
Mauritius de Portu Fildæus, Hibernus.
Maurus de Valentia, Hispanus.
Maximilianus Benjaminus.
Maximilianus Lenglez, Gallus.
Maximilianus Volaterranus.
Melchior Antuerpiensis.
Melchior de Cetina, Hispanus.
Melchior Flauius, Gallus.
Melchior Frizolius, Parmensis.
Melchior Huelamus, Hispanus.
Melchior de Iebra, Hispanus.
Michael Angelus de Almenara.
Michael Angelus de Bergon, Gallus.
Michael Angelus Gueretensis, Gallus.
Michael Angelus à S. Romulo.
Michael Angelus Scottus à Varena.
Michael Angelus Tapin, Cabilonensis.
Michael Angelus, Venetus.
Michael Arolanus.
Michael Ascensius.
Michael Cærenas.
Michael Caluus, Siculus.
Michael de Carcano, siue ab Arcanano, Mediolanensis.
Michael Clerus, Hibernus.
Michael Dominicus, Pedemontanus.
Michael Gallus.
Michael de Medina, Hispanus.
Michael de Mediolano.

Michael Menotus, Gallus.
Michael de Platia, Siculus.
Michael à Purificatione, Indus.
Michael Rodriguez à Valle formosa, Hispanus.
Michael Spenlager, Germanus.
Michael Tebernier.
Michael de Truxillos.
Modestus Gauasius, Ferrariensis.
Monaldus Iustinopolitanus, Dalmata.
Morissaracenus.
Mutius Cauensis, Italus.

N

NATALIS Durret, Gallus Foresianus.
Natalis Taillepied, Gallus.
Nathanael le Sage, Gallus.
Nestor Dionysius, Nouariensis.
Nicodemus Florentinus.
Nicolaus Alba Spina, Gallus.
Nicolaus ab Aquauilla, siue Aquæuillanus.
Nicolaus Ariminensis.
Nicolaus Auximanus, Picens.
Nicolaus Bodius, Flander.
Nicolaus Bonetus.
Nicolaus de Bononia.
Nicolaus è Britonio, siue Bittonio, Vmber.
Nicolaus è Broido.
Nicolaus Cæsaris, Burgensis.
Nicolaus Crassellus Patauinus.
Nicolaus ab Equila, Anglus.
Nicolaus Fachinhamus, Anglus.
Nicolaus Fara, Italus.
Nicolaus de Ferro.
Nicolaus Gazzæus, Atrebas.
Nicolaus Goram.
Nicolaus Goroa, siue Torga.
Nicolaus Grandis, Parisiensis.
Nicolaus Herbron, vel Herbon, Gallus.
Nicolaus, Langemberg, Germanus.
Nicolaus Lockman, alijs Lackman Teutonicus.
Nicolaus de Lyra, Normannus.
Nicolaus è Monte, Gallus.
Nicolaus Mutius, Venetus.
Nicolaus de Nyse, alijs Denyse, Gallus.
Nicolaus Occamus, Anglus.
Nicolaus Oranus.
Nicolaus Orbellus, siue de Orbellis, Gallus.
Nicolaus à Poculis, Belga.
Nicolaus IV. vide Hieronymus Picenus.
Nicolaus Ramos, Hispanus.
Nicolaus Rochain.
Nicolaus Veronensis.
Nicolaus Vigerius.
Nicolaus Vrsus, Siculus.
Nicolaus Zegerius, Bruxellensis.

O

OCTAVIANVS Præconius, Siculus.
Octauianus Rauennas.
Octauianus Spatarius ab Incisa, Etruscus.
Odo N.
Odoricus de Portu Naono, Foroliuiensis.
Oliuerius Conradus, Gallus.
Oliuerius Maillardus, Britannus.
Onesimus de Kien prou. Colon.
Onuphrius à Tolue, Prouinciæ Basilicatæ.
Orontius Iuliobonensis, Normannus.
Orpheus Cancellarius, vide Franciscus de Orpheis.
Osualdus à Lasco, Saxo.
Otho Comendeus, Andegauensis.

P

PACIFICUS Nouariensis.
Pacificus Picenus.
Pacificus Prouins.
Paduanus Grassus, siue de Grassis Apulus.
B. Paschalis Baylon, Hispanus Aragonensis.
Paschasius Aurantius, Gallus.
Patricius Conorus, Hibernus.
Patricius Flemingus, Hibernus.
Pastor de Serrascuderio, Gallus.
Paulus Amaltheus à Portu Naono.
Paulus Bellouacensis.
Paulus Biguntinus.
Paulus Boncagnanus, Perusinus.
Paulus de Cruce, Hispanus.
Paulus Glemonensis.
Paulus à Lauda, Insuber.
Paulus de Luca.
Paulus Manassei, Italus Interamnensis.
Paulus è Mercatello.
Paulus de Messa, Hispanus.
Paulus Mondellus de Cilento, Neapolitanus.
Paulus è Perusio.
Paulus Pisotus, Parmensis.
Paulus Resinget.
Paulus cognomento Scriptor Bononiensis.
Paulus Sueuus, Villensis.
Pelbartus Osualdus, Temesuariensis.
Peregrinus Bononiensis.
Petrus de Abreu.
Petrus de Alaua.
B. Petrus de Alcantara.
Petrus Alexander Castilleio, Hispanus.
Petrus Aluernus.
Petrus Antonius Rosinus, Italus.
Petrus Aquilanus cognomento Scotellus.
Petrus Aureolus de Verberia, Gallus.
Petrus Baraona.
Petrus Barron, Hispanus.
Petrus Bellochius, Anconitanus.
Petrus Bergerius, Segutianus, Gallus.
Petrus de Blansaco.
Petrus à S. Bonauentura, Hispanus.
Petrus ad Boues, Gallus.
Petrus Cabesudo.
Petrus Calo, Venetus.
Petrus de Campopolito, Gallus.
Petrus de Canada, siue de Cañedo, Hispanus.
Pe[illegible]Candia. Vide verbo Alexander V.
Petrus Cascales, Hispanus.
Petrus de Castillione, Italus.
Petrus de Castrobel.
Petrus de Cetina, Hispanus.
Petrus Champolinus, Gallo-Forensis.
Petrus Citus è Matera, Italus.
Petrus è Colle, Theutonicus.
Petrus Correa.
Petrus Crabbius.
Petrus de Cruce, Lusitanus.
Petrus Faber, Gallus.
Petrus Folcarius.
Petrus Fortis, vide Ioannes Petrus.
Petrus Fossecus, Italus.
Petrus Franciscus, Vercellensis.
Petrus Galatinus, Apulus.
Petrus Galisardus, Gallus.
Petrus Galterius.
Petrus à Gandauo.
Petrus Godefridus, Belga.
Petrus Gonzalez de Mendoza, Hispanus.
Petrus Hontoyus, Belga.
Petrus Insulensis, Flander.
Petrus Ioannes Oliui, Gallus.
Petrus Manerus Hispanus.
Petrus Marchant.
Petrus Marsæus Cratepolius, Iuliacensis.
Petrus à Matre Dei.
Petrus de Mautina.
Petrus de Mogliano.
Petrus Montanus, Gallo-Brabantus.
Petrus de Monterone.
Petrus Morsalinus.
Petrus Muños.
Petrus de Nauarro, Hispanus.
Petrus Nauarrus.
Petrus Nicolaus Factor, Hispanus.
Petrus Nietus Setabiensis.
Petrus Nuñez de Castro, Hispanus.
Petrus Ophinersensis.
Petrus de Orbellis, Gallus.
Petrus Orosius, Hispanus.
Petrus Ortiz.
Petrus de Padua, siue Paduanus.
Petrus de Palacios Hispanus.
Petrus Paulus de Coporella, Neapolitanus.
Petrus Posnauiensis.
Petrus du Puy.
Petrus Quesuellus, Anglus.
Petrus Raynalduccius è Corbario.
Petrus Reginaldus, siue Reginaldettus, Gallus.
Petrus Regis Flander.
Petrus Reschingerus.

Petrus

Petrus Reueillaudi, Gallus.
Petrus Robertus de Andagio.
Petrus Rodulphus è Toffiniano, Æmilianus.
Petrus Roxas.
Petrus Ruffellus, Anglus.
Petrus de Salazar, Hiſpanus.
Petrus Salmerius, Gallus.
Petrus Salpini, Gallus.
Petrus Saxo, ſiue de Saxonia, Germanus.
Petrus Siphronius.
Petrus Simon, Hiſpanus.
Petrus Slupick, Batauus.
Petrus Steemberghe.
Petrus Sulpinus, vide Petrus Salpini.
Petrus è Tebar Aldama, Indicus Limenſis.
Petrus Terra.
Petrus Thomas.
Petrus de Trabibus.
Petrus Trigoſus.
Petrus Trimauella, Gallus.
Petrus Varona de Valdiuielſo.
Petrus Vignamus, Vratislauienſis.
Petrus Villaroeles, Calaber.
Petrus de la Ville du Puy, Gallus.
Petrus de Voyon, Gallus.
Petrus Vtinenſis.
Petrus de Zalamea, Hiſpanus.
Philibertus de Bonauilla.
Philippus de Ayala.
Philippus Boſchierus.
Philippus Bruſſerius, Ligur.
Philippus Cagliola, Melitenſis.
Philippus à S. Columba, Inſuber.
Philippus Diez, Luſitanus.
Philippus Dreſanus, Germanus.
Philippus Engoliſmenſis.
Philippus Faber, Fauentinus.
Philippus Florentinus.
Philippus alter Florentinus.
Philippus Geſualdus.
Philippus de Ghiſulcis, Mediolanenſis.
Philippus Higginus, Hibernus.
Philippus à Monte Calerio.
Philippus Peruſinus.
Philippus Porcatius Bagnacauallenſis.
Philippus de Ribadinero.
Philippus Ribottus, Pedemontanus.
Philippus Salernus, Siculus.
Philippus Varagius.
Philippus Votingo.
Philippus Vulterranus.
Polycarpus du Fay.
Pontius Carbonellus, Catalanus.
Propertius Reſta, Neapolitanus.
Proſper Vrbanus, Picenus.

R

RADVLPHVS Radiptorius, Anglus.
Ranulphus Lokesleius, Anglus.
Raphael Dieppenſis.
Raphael Nannetenſis.
Raymundus N.
Raymundus Augerij, Gallus.
Raymundus Lullus, Maioricenſis.
Raymundus Rigaldus, Gallus.
Raymundus Langhamus, Anglus.
Reginaldus Vmber.
Remigius à Bozolo.
Richerus Italus.
Richardus Cenomanus.
Richardus Coningtonus, Anglus.
Richardus Cornubienſis, Anglus.
Richardus Ledredus, Anglus.
Richardus de Mediauilla, Anglus.
Richardus Porlondus, Anglus.
Richardus Rhemenſis.
Richardus Rufus, Anglus.
Richardus Ruis, Anglus.
Richardus de Saxonia.
Robertus de Baſcia, Aquitanus.
Robertus Caracciolus, Neapolitanus.
Robertus Camberlinus, Hibernus.
Robertus Colmanus, Anglus.
Robertus Concio, Gallus.
Robertus Contonius, Anglus.
Robertus Cruccius, Anglus.
Robertus Eliphat, Anglus.
Robertus, Fininghamus, Anglus.
Robertus Leceſtrius, Anglus.
Robertus Maſſier, Gallus.
Robertus Regnaud, Gallus.
Robertus Rocfordus, Hibernus.
Robertus Roquez, Gallus.
Robertus de Ruſſia.
Rodericus à Portillo.
Rodericus Quintianus.
Rodulphus de Bribaco.
Rogerus Bacconus, Anglus.
Rogerus Conuuaius, Anglus.
Rogerus Vittonus, Anglus.
Rogericus Royſet.
Rogerus Rugoſus, Anglus.
Romanus à S. Brioco, Gallus.
Ruffinus Scacciotta, Raguſæus.
Ruffinus Sciffius, Aſſiſias.

S

SALIMBENVS de Salimbenis, Italus.
Saluator Bartoluccius, Italus.
Saluator Cadana, Taurinensis.
Saluator Sardus.
Saluator Vitalis, Sardus.
Samuel Biurette, Belga.
Samuel de Caffinis.
Sanctes Bocardus.
Sanctes Thesaurus, Romanus.
Sanctorus à Melphio, Italus.
Sascolinus Florentinus.
Scholasticus Castellionis, Brannouius.
Scoicardus Beck, Moguntinus.
Sebastianus de Auendaño, Hispanus.
Sebastianus Ballande, Belga.
Sebastianus Ribera, Hispanus.
Sebastianus Siluanectensis.
Sebastianus Verdetus.
Seraphinus Cumiranus.
Seraphinus Leggius, Panormitanus.
Seraphinus à Morauia, Aretinus.
Seraphinus de S.Petro.
Seruasanctus.
Seruatius Myricanus, Louaniensis.
Seuerinus Rubericus, Gallus.
Sicarius à Clauasio.
Sigismundus à Bononia.
Sigismundus Marissius, Mantuanus.
Siluester Bartoluccius, Assisias.
Siluester de la Val.
Siluester Rossanensis.
Siluester Senensis.
Simeon Manhart, Germanus.
Simon Andreas, Venetus.
Simon Fontanus, Gallus.
Simon Rickius, Germanus.
Simon Funstedus, Anglus.
Sixtus Cucchius, Bergomas.
Sixtus Quartus Pont. Max.
Sixtus Quintus Pont. Max.
Stanislaus Polonus.
Stanislaus Vopolinus, Polonus.
Stephanus Baron, Anglus.
Stephanus Brulifer, Maclouiensis.
Stephanus Farrouilh, Gallus.
Stephanus Hibernicus.
Stephanus Iulianus, Gallus.
Stephanus Materre, Gallus.
Stephanus Odry.
Stephanus Tosius, Vmber.
Supramons de Varisio, Mediolanensis.

T

THEOBALDVS de Viganone, Narniensis.
Theodericus Andreæ, Gallus.
Theodericus Croata.
Theodericus à Monasterio.
Theoderic.de Obsembruch, Germanus.
Theodericus à Beluederio, Picenus.
Theodorus Forestius, Bergomas.
Theodorus Smising.
Theodosius Bruno, Veronensis.
Theophilus Baccalaureus.
Theophilus Burgundus.
Thomas à S. Agatha, Vmber.
Thomas de Albenica.
Thomas de Berra.
Thomas Belchian, Anglus.
Thomas Bouchier, Anglus.
Thomas Brito.
Th[illegible] Bungeius, Anglus.
[illegible]a, Panormitanus.
Thomas de Cellano.
Thomas de Ceperano.
Thomas Dochingus Anglus.
Thomas Eboracensis, Anglus.
Thomas Ecclestonus, Anglus.
Thomas Fulginas.
Thomas Gratianus.
Thomas Hallensis, Anglus.
Thomas Herentalius, Brabantus.
Thomas Illyricus, Picenus.
Thomas Lanctonus, Anglus.
Thomas à Massa, Picenus.
Thomas Murner, Germanus.
Thomas Obicinus, Nouariensis.
Thomas Otterbonus, Anglus.
Thomas Palmeranus, Hibernus.
Thomas Panormitanus.
Thomas Pisæus, Gallus.
Thomas de Spinosa, Hispanus.
Thomas Strangus, Hibernus.
Thomas Strauershamus, Anglus.
Thomas Syluestri.
Thomas Vandinus, Bononiensis.

Thomas Zerula, Beneuentanus.
Tilmanus de Achumborch.
Tilmanus Streidt.
Tranquillus à S.Remigio.
Trebatius Marecocius, Picenus.
Turibius Motolinius, Hispanus.
Tyberius Finochius, e Palliano.

V

VALENTINVS Mantuanus.
Valerianus Diuionensis.
Valerianus Magnus, Mediolanensis.
Valerius Martellus, Italus.
Valerius Polydorus, Patauinus.
Valerius Venetus.
Vbertinus de Ilia, Italus.
Vbertinus à Paganica, Aquilanus.
Venantius à Fabriano, Italus.
Veranus Caballonensis.
Victor Fernus de Graffana, Italus.
Victor Galenus, Treuirensis.
Victor Vintricus, Germanus.
Victorinus Poulchet, Gallus.
Vincentius Bertinus à Sartiano, Etruscus.
Vincentius Conuentriensis, Anglus.
Vincentius Muffart, Parisiensis.
Vincentius Riccius à S. Seuero, Apulus.
Vincentius Rothomagensis.
Vitalis è Furno, Aquitanus.
Vitus Cortonensis, Etruscus.
Vrbanus Bolsantius, Bellunensis.
Vrbanus, Hydruntinus.
Vvalterus, vide Gualterus.
Vvexillus Vvare, Anglus.

Z

ZAcharias Bouerius Salutiensis.
Zacharias Firminus, Sequanus.
Zacharias Kirchgesser, Germanus.
Zacharias Lexouiensis.
Zacharias a Mediolano.

FINIS.

DOCTORES *Ecclesiæ lectam Salomonis ambiunt, & venientes hostes repellunt, dum Exemplis sustinent, verbis muniunt, & scriptis erudiunt* Gregor. in Cap. 3. Cant.

SANCTI *Martyres etsi voce tacent: factorum virtute, nos edocent; Etsi lingua silent, martyrij passione persuadent.* Ambrof. serm. 23. pro com. Mart.

RELIGIO MINORVM

DOCTORIBVS CANDIDA,

MARTYRIBVS PVRPVRATA.

O Beatam Religionem nostram, quam sic honor diuinæ dignationis illuminat, quam temporibus nostris gloriosus Martyrum sanguis illustrat. Erat ante in operibus Fratrum candida, nunc facta est in Martyrum cruore purpurea. Floribus eius nec lilia, nec rosæ desunt. Certent nunc singuli ad vtriusque honoris amplissimam dignitatem, vt accipiant coronas, vel de opere candidas, vel de passione purpureas. *Cyprian. Epist. 9.*

SCRIPTORES ORDINIS MINORVM.

A

ADAMVS de BOCFELD, vel Bocfeldius, Anglus sacræ Theologiæ Magister, insignis Peripateticus, scripsit commentaria

In libros Topicorum.

In libros de Cœlo, & Mundo.

In libros de Generatione, & Corruptione.

In libros Meteororum.

In libros Metaphysicæ.

Omnia præter hæc vltima in Metaphysicam habeo M. SS.

ADAMVS BVRVINCH, Germanus, ex Marcoduro Regularis Obseru. prouinciæ Coloniæ, aliquando Guardianus suæ patriæ, & Sacræ Theologiæ Lector, edidit *Directorium*, seu, *Instructionem pro confratribus chordæ, seu cinguli sancti Francisci*. Moguntiæ apud Nicolaum Heil. an. 1640.

ADAMVS GODDAMVS, quibusdam *Godham*, alijs *Godhamen*, Anglus, sacræ Theologie doctor, & professor Oxoniensis, maximam vitæ partem, vti scribit Ioannes [a] Maior, Londini, Noruici, & Oxonij transegit. Hominem inculpatæ vitæ, magne grauitatis, acuti ingenij, profundi iudicij, vocat Ioannes [b] Pitseus, aitque in Theologia adeò audiuisse, vt eum grauissimi doctores, maximè Petrus Tartaretus, in suis scriptis non rarò citauerint, & illius eruditionem cum varijs virtutibus coniunctam omnes sint venerati. Et quidem multa scripsit; sed hæc tantùm supersunt

[a] Maior lib. 4. de gest. Scotor. c. 27.

[b] Pitseus de Scriptor. Angl. an. 1320.

In Magistrum Sententiarum libri quatuor. Incipiunt, *Ita enim est lex Adami Domine*. Prodierunt Parisijs anno 1512 apud Ioannem Gappium. Aliqua eius opera seruari MSS. in Biblioth. PP. Societ. IESV Louanij scribit in suis Athenis Henricus VVillotus: alia se vidisse in Bibliotheca Franciscanorum Namcæi asserit. Pitsæus. Claruit anno 1320.

ADAMVS ANIOL, vel Haniol Moguntinus, prouinciæ Coloniensis Definitor.

Vitam S. Francisci à S. Bonauentura compositam transtulit in *Germanicum*. Coloniæ apud Ioannem Crythium anno 1646.

ADAMVS HIBERNICVS, quem sepissimè citat Gregorius Ariminensis in commentarijs ad primum, & secundum sententiarum, & Ioannes [c] Maior enumerat inter viros præclaros, qui ex Academia Oxoniensi prodierunt, scripsit

In quatuor libros Sententiarum.

Quæstiones Quodlibetales.

Floruit sub annum 1320.

[c] Maior lib. 4. de gest. scotor. c. 21.

ADAMVS de MARISCO, oppido Sommerseti, diœcesis Battoniensis in Anglia natus, postquam Oxoniæ Dialecticam, & Philosophiam didicit, Minoritis in ipsis huius instituti exordijs nomen dedit, & Oxoniam missus Theologiæ doctor creatus est. Ibidem Theologiam inter suos

suos consodales professus est. Successorem habuit Rodulphum Caliburgum, de quo suo loco dicemus. Roberto Lincolniensi Episcopo summè carus fuit. In eius gratiam Oxoniensi cœnobio maximam partem insignis suę Bibliothecæ Episcopus legauit. Porro Adamus fama suæ sanctitatis, & doctrinæ tantum claruit, vt tandem Eliensis eligeretur Episcopus. Legatum etiam Pontificium egit in Anglia simul cum Ioanne Cantiano viro docto, eiusdem gentis, & religionis. Initiatum in conuentu Minorum Vvigorniensi, ait Pitseus, de Scriptoribus Anglicis; & sancti Antonij Patauini condiscipulum fuisse sub abbate Vercellensi, Henricus Vvillotus in suis Athenis; sed de his nostrum aliàs protulimus iudicium [d]. Possessionem prædicti Episcopatus non accepisse affirmat Pitseus, sed tamen accepisse nos alias edocuimus [e]. Matthæus Paris [f] hominem laudat, fuisse virum litteratum, & multos libros scripsisse commemorat. Propter luculentam in omni meliorum disciplinarum genere scientiam, vulgo pro illius ætatis consuetudine *Doctoris illustrati* cognomen obtinuit, scripsit

[d] In Annal. an. 1222. num. 13.
[e] Annal. 1257. n. 9.
[f] Paris in hist. Ang. ad annum 1257.

- *Elucidarium sacræ Scripturæ*, lib. vnũ
- *In quosdam sacræ Scripturæ codices*, lib. vnum.
- *Commentarium in Cantica Canticorum*, lib. 1.
- *Paraphrases in D. Dionysium Areopagitam*, lib. 1.
- *Commentarios in Magistrum sententiarum*, libros 4.
- *Quæstionum Theologicarum*, lib. 1.
- *Lectiones ordinarias*, lib. 1.
- *Epistolarum ad Robertum Capitonem Episcopum Lincolniensem*, lib. 1.

Gulielmus Eysengrenius, [g] eum vocat moribus, & doctrina insignem, omni litteratura sua ætate nobilissimum, eoque anno, quo Confluentia Mosellæ, & Rheni ab Arnoldo Comite de Isemburg, Treuirorum Archimysta, muro cincta est, ait Adamum Biblica scripta ferè omnia commentarijs illustrasse doctissimis. Fortè hoc ipsum idem opus est, quod *Elucidarium sacræ Scripturæ* iam commemoratum. Porro muri Confluentini ab Arnoldo constructi sunt sub annum 1250. vti scribit [h] Cratepolius. Claruit autem vsque ad annum 1260.

[g] Eyseng. Cathal. de Cath verit.
[h] Cratepol. de Arch. Treuir.

ADAMVS Sasboldus (vulgo Sasbouth) Patritia familia Delphis Batauorum an. 1516. die 21. Decembris satus; Vltraiecti lingua Latina & Græca, Poesi, & Rhetorica, à Georgio Macropedio plenè instructus, adhuc adolescens Louanium se contulit, vbi & Hebraicas litteras adiunxit, & Theologiæ operam dedit sub Ioanne Hasselio, viro doctissimo, qui in Concilio Tridentino decessit. Sæculi pertæsus, inquit Aubertus Myræus, [i] cùm inter æquales excelleret, mutata velificatione, religiosum vitæ genus animo agitare cœpit. Sed vt deliberatio de certo vitæ cursu ineundo omnium solet esse difficillima, multa eaque dubia, & impedita cogitatio fluctuantem adolescentis animum exagitauit. Cum pijs itaque hominibus, in his Timanno Geldropiano, Pontificij Collegij Præside, quem defunctum pro funere laudauit, communicato sæpè consilio, cùm anceps animi penderet, multisque cogitationum fluctibus agitaretur (vt ipse in eleganti homilia de Magis tribus edita, profitetur) Deo precibus, meditatione, nocturnisque vigilijs, demum consulto in Franciscanam familiam, illo impellente, vocari se sensit. eam itaque inijt hoc condito testamento.

[i] Myreus in elogijs Belgicis.

Quàm sit vita breuis, quàm sit via lubrica, quamque
Mors incerta, bonis quæ præmia, quæque parata
Sint tormenta malis; horum meditatio nostra est.
Quod facimus, quod firmamus, quod & esse perenne
Optamus testamentum; saluete, valete,
Care pater, cari fratres, caræque sorores.

Mox suis (quam docendi prouinciam antea Franciscus Titelmanus gesserat) sacras litteras explanare cœpit. Cumque incredibili Dei zelo flagraret, & mira supra ætatem valeret facundia, sæpè ad Clerum Latinè, ad populum vernaculè verba fecit. Testes sunt homiliæ eius amplius triginta, non minus venustè, quàm piè conscriptæ, quæ omnium manibus teruntur. Sed vt nihil in rebus humanis proprium, ac perpetuum, seu perennare solet, ætatis sexto, & tricesimo, monachatus decimo, quasi terris tantùm ostensus, ante diem ereptus est die S. Benedicti, anno salutis 1553. conditus Louanij apud suos consodales in æde Capitulari. Cornelius Musius conciui, & amico maximo, hoc posuit Epitaphium,

ADA-

ADAMVS nomen, Bataui mea patria Delfi,
Progenies SASBOVTH non inhonora fuit.
Traiectum Latias, & Graecas tradidit artes:
Louanium Hebraeas addidit, atque sacras.
Quas, vt proferrem (culpa est sepelire talentum,
Et Domino vsuras non soluisse suas)
Commoda visa mihi Francisci semita: at illam
Dum sequor in medijs cursibus eripior.
Cornelius Musius Delfus amico posuit.

Ossa defuncti Adami refossa, ante gradus altaris summi reposita sunt volente Illustrissimo Philippensium, & Vltraiectensium Archiepiscopo Sasboldo Vosmero vicario Apostolico, P. Adami ex sorore nepote, qui eiusdem caluariam in corporis translatione sibi seruauit.

Michael Vosmerus Archiepiscopi frater, elegans accinit carmen in auunculi Adami ad viuum expressam imaginem.

Bis decimum, & quintum Delforum consule Patre,
Agnatis etiam Praesidibus varijs:
Assisij vatis, normamque, habitumque secutus,
ADAMVS SASBOVTH, hac fuit effigie.
At genus, & vitae studium, pietasque, sacrumque
Eloquium, & quatuor lingua diserta sonis,
Exprimitur libris, solers quos suscipit orbis,
Authoris nomen dum canit & titulus.
Quae ni pulchra diu mansuram gloria famam,
Debuerant vitae de breuitate queri.

Scripsit *super 4. libros Sententiarum.*

Commentaria in Isaiam Prophetam: praemisso tractatu *de Scripturarum sensibus*. Incipiunt,

Antequam Esaiae expositionem.

Explicationes in omnes Pauli epistolas. Incip. *In epistola, quam ad Romanos scripsit.*

In vtroque opere doctissimè haereticorum errores refellit, sed & litteralem sensum docte, & piè, apteque ad mores expendit, vti testatur Cornelius à Lapide in argumento commentarij in Isaiam, quem etiam inter epistolarum S. Pauli interpretes maximè commendat. Non defuit tamen tanto viro suus aemulus, qui famam obscurare attentauit, asserendo vtrumque hoc opus non esse Sasboldi, sed Hasselij sui magistri, cui tamen Vosmerus supradictus docta Apologia plenè respondit, quam simul cum Sasboldi vita, & homilijs à se illustratis Coloniae anno 1613. publicauit. Et quidem opus Hasselij in epistolas Pauli, ait Cornelius posteriori loco citatus, extare manuscriptum Louanij, & tanquam aliud distinctum istud Sasboldi subiungit. Scripsit etiam.

In epistolam posteriorem S. Petri. Argumentum huius epistolae.

In epistolam catholicam Iudae Apostoli. Iudas docuit in Asia minore.

Homilias tres super illa verba Leuit. 20 Eritis mihi sancti, quia sanctus sum: ego Dominus, & separaui vos à caeteris populis, vt essetis mei; *ad germanos fratres suos Sasboldum, & Gerardum breui sacerdotio initiandos*. Incipiunt, *Homilias hasce Leuiticas.*

Homilias totidem de mortalitate super illa verba Genes. 3. *Memento homo, quòd puluis es, &c.* Socrates apud Platonem in Alcibiade.

Homilias duas in illud Ioelis 3. Conuertimini ad me, &c. Incipit, *His verbis post horrenda.*

Duas de circumcisione. Si ante annos.

Homiliam 1. in festo trium Regum. Historia huius diei.

In festo Purificationis. Euangelium Domini.

In Dominicis Septuagesimae, Sexagesimae, Quinquagesimae, prima, secunda, quarta, Quadragesimae, & Passionis. Duo in hac concione.

In festo Annunciationis, in illud Isaiae 7. Domine in coelo misericordia tua, &c. Qui linguae Hebraeae periti sunt.

In Assumptione Virg. homilias duas. Optarem ego Patres.

Homiliam vnam in illud ad Galat. 6.

Mihi autem absit gloriari.Inc. *Monet post Platonem Aristoteles*.

In Dominica 3.& 4.Aduentus. Euangelium discipulos Ioan.

De natiuitate Domini homilias duas, Tria habemus Euangelia.

Homiliam vnam in die animarum, siue omnium Defunctorum in illam prosam. Audi tellus, audi magni maris nymbus. Incip. *Annus iam est*.

Homiliam de timore Domini habitam ad iuniores Philosophiæ studiosos in festo S.Catharinæ. Cùm mecum repeto.

Orationem Quodlibeticam demonstrãtem veram Christi Ecclesiam.

Alteram funebrem in obitum D. Tilmanni Geldropij, Præsidis collegij Pontificij in Academia Louaniensi, in illud Isaiæ 57. Iustus perit, & nemo est qui recogitet corde. Incipit, *Vox hæc Isaiæ Prophetæ*. Vtramque dedicauit Iodoco Æmsonio Caroli V. in Senatu Brabantię consiliario.

Primum lib. Iliados Homeri totidem Latinis conuertit carminibus. Iram musa mihi memora. habetur in calce suorum operum.

Poëticam adeò egregiè calluit, eaque erat in recitandis versibus felici, fidaque memoria, vt 12. libros Aeneidos, sine monitore promptè recitaret. Litteris insuper (quod præcipuum est) vitæ sanctimoniam adiecit. Prodierunt eius opera Coloniæ apud Ioannem BircKmãnum an. 1568. & auctiora ibidem apud viduam eiusdem BircKmanni an. 1575. Vide verbo *Theodorus Smising*.

ADAMVS VVODEHAMENSIS, ita ab Oppido Vvodehamo, Diœcesis Vvintoniensis, Comitatus, Sonthamptoniensis in Anglia cognominatus, Gulielmi Occami aliquando discipulus, & tandem sacræ Theologiæ Doctor Oxoniensis, & in multis sui Ordinis Cœnobijs publicus Professor, ad quem scilicet audiendum concurrebant etiam frequentes externi homines,& sæculares. Ioannes Maior [l], cum magistro suo Occamo eruditione prædicat æqualem. Adeò percrebuit eius fama, vt inter doctissimos sui temporis viros non iniuria reputaretur. Scripsit

[l] Maior l. 4. de gest. Scot. c. 21.

Commentarios in Cantica Canticorum lib. vnum.

Postillas in Ecclesiasticum. lib. vnum.

Super Magistrum Sententiarum, lib. quatuor.

Determinationes vndecim, librum 1. Vtrum officium Propheticum sit.

Sententias Oxoniensis concilij. lib. 1. Sententiæ septem ponuntur.

*De foro pœnitentiario fratrum, lib.*1. Absolutio criminis, siue peccati.

Contra Richardum Vvethersetum. lib. vnum.

Obijt anno 1338.sepultus Babvvellę prope Buriam.

ADRIANVS HOFSTADIVS, Louaniensis, Theologus, Ecclesiastes egregius, in antiquis Patribus optimè versatus, ore, & calamo promptus, quem sæpissimè Antuerpiæ (sibi, & Regi Catholico restitutæ) de suggestu tonantem cum admiratione se audiuisse narrat Frãciscus Svvertius. Suffectus in locum P.Bartholomei à Middelburgo,Vltraiecti primùm, deinde Amsterodami, Louanij, Coloniæ Agrippinæ, Antuerpiæ, Bruxellæ, denique Traiecti ad Mosam, maximam sermonibus suis peperit admirationem; sacrarum litterarum in exilio Coloniæ, sed priùs Theologiæ Lector Louanij, præter fratres, multorum secularium maximam habuit frequentiam,cùm eodem tempore illic doceret controuersias suas Cardinalis Bellarminus. Guardianus secundùm fuit Louanij, & alibi. A morte eius editi cura, & diligentia Henrici Sedulij Minoritæ,

Sermones Eucharistici LXIX. Sumptibus N.V. Henrici Vanetten, militaris annonæ Præfecti,Antuerpię,Typis Trognesij anno 1608. & Coloniæ, alijsque in locis.

In Symbolum Apostolicum libri 12.& in *Epistolam sancti Pauli ad Romanos*. *lib.*1.Asseruantur manuscrip. in archiuio prouinciæ Germaniæ inferioris.

Decalogi, & Catechismi explanatio in dies lucem expectat. Moritur Traiecti ad Mosam, & sepultus in nobili D. Virginis Sacello, ad dexteram altaris, hoc Epitaphio.

D. O. M.
REVERENDO ADMODVM PATRI
P. ADRIANO HOFSTADIO
HVIVS ET ALIORVM CONVENTVVM GVARD.
MERITISS. S. THEOL. PRAELECTORI
AC DIVINI VERBI PRAECONI FAMOSISSIMO
OBIIT XXII. NOVEMB. M.D.XCVIII.

Hofstadius sacro iacet hic, Francisce, tuorum
De numero, magnis notus vbique viris.
Ingenij cuius vires Brabantia passim
Senserat, & Bataui gens generosa soli.
Louanium genuit, quem verbi deinde ministrum,
Lectoremque stupens audijt eximium.
Hoc multis tandem fractus sudoribus, antro
Conditus, ætherei viuat in arce poli.

ADRIANVS HVBERTI, Antuerpiẽsis Regul. obseru. prouinciæ Germaniæ inferioris secundùm Secretarius, multorumque cœnobiorũ Guardianus, nunc negotiorum prouinciarum Belgicarum & annexarum Promotor in curia Romana; edidit Flandricè,

Manuale pro directione quarumdam confraternitatum. Mechliniæ apud Henricum Iaye ann. 1625.

Opuscula Gummari à Quercu de ordine Annunciatarum, eiusque fundatoribus, curauit excudi, additis quibusdam. Vide verbo *Gummarus à Quercu*.

Vitam B. Ioannæ Valesiæ in 24. imaginibus æri incisis euulgauit, eandemq; totidem capitibus descripsit Latinè & Flandricè.

Vitam insuper *Gabrielis à S. Maria Ioannæ confessarij totidem iconibus, & capitulis expressit.*

Historiam de ortu, progressu, & gloria miraculosæ imaginis B. Mariæ Virginis Breuis syluæ vulgò *de Cortenbosch dictæ, Leodiensis Diœcesis an.* 1642.

AEGIDIVS ASSISIAS, tertius S. Francisci discipulus, vir verè cœlestis, & cœlesti imbutus doctrina, spiritualia posteris reliquit documenta, piasque virtutum commendationes, quas nos promisimus [m] inter alia Minorum opuscula in lucem emittere. Vt erat in sanctarum scripturarum lectione, & meditatione assiduus, tantopere profecit, vt omnia penè verba grauida viderentur, quæ comiter, & quodam cum lepore saluberrima promere solebat, omniaque ipsius dicta, argustissima quædam apophthegmata dici possunt. Scripsit itaque

[m] In Annal. anno 1262. n. 3.

De Consilijs animarum.
De fide.
De dilectione.
De humilitate.
De patientia.
De contemptu mundi.
De castitate.
De tentatione.
De pœnitentia.
De scientia vtili, & inutili:
De timore.
De Oratione.
De verbis bonis, & non bonis.
De perseuerantia.
De Religione.
De Obedientia.
De Contemplatione.
De Via salutis, & perfectionis.
De spirituali cautela, & eius consideratione.
Et de verbi diuini Prædicatoribus

Prodierũt aliquot eius opuscula sub titulo *Verba aurea* Antuerpiæ 1534. & alibi.

Eius vitam mirabilem nos in primo, & secundo Annalium volumine descripsimus, & ad annum 1262. post quinquaginta duos sanctissimè in Religione trãsactos diximus obijsse.

AEGIDIVS CAILLEAV Gallus scripsit *Catalogum viduarum, tam veteris, quàm noui testamenti. Vertit è Latino in Gallicum sermonem epistolas quasdam D. Basilij, & S. Hieronymi.*

Viuebat anno 1543.

AEGIDIVS GVILLELMVS MISSALIVS, Aquitanus, *Opera Ioannis Scoti in articulos secuit, & contraxit*. Habetur in Bibliotheca Vaticana M.S.

AEGIDIVS HISPANVS, edidit *Sermones sanctorum*. Incipit, *Philosophia est diuinarum rerum speculatio*.

AEGIDIVS LVNIACVS, siue vt vocant de Lugnaco, Doctor Parisiensis scripsit, *Commentaria in primum Sententiarum*.

AEGIDIVS SCHIESEL, strict. obseruãtiæ, Germanus, ac eiusdem Ordinis in Austria, Styria, & Carinthia Minister prouincialis, vir pius & doctus: pro communi piarum commodo animarum edidit opus pietatis & deuotionis, in immaculatam Deiparam incentiuis redolens, prænotatum *Manuale Archiconfraternitatis immaculatæ Conceptionis Deiparæ Virginis Mariæ*. Viennæ Austriæ typis Matthæi Cosmerouij an. 1642. Et alia, quæ videre adhuc non contigit.

AEGIDIVS ZAMORA Hispanus edidit *Summam de Casibus*.

AENEAS IASON scripsit *Commentaria in nouum Testamentum*.

AGNES ASSISIAS virgo, germana soror, & discipula S. Claræ, scripsit *Pias epistolas ad varias personas*. Eius litteras

ras ad eandem Claram, & Collegium Assisias sacrarum Virginum nos ex scri-
n ann. 121. n.20. psimus tom. 1. Annalium. n Moritur anno 1254.

ALBERTINVS N. edidit *Sermones Quadragesimales, & de Sanctis*.

ALBERTVS de Bascia, scripsit *In Regulam Minorum*.

ALBERTVS DE BONONIA scripsit *Postillam super vniuersa Biblia*.

ALBERTVS GERMANVS monachus, & Abbas S. Mariæ in Stadio, Bremensis diœcesis postea Minorita, vti aliàs scri-
o an. 1240. num. 1. psimus, o edidit *Chronica doctissima, & accuratissima ab orbe condito, vsque ad annum M.CC.LVI.* Incipiunt, *A primo parente hominum*. Ea edidit Helmestadij, anno 1587 Reynerius Steinhemius hæreticus, cum scholijs, & annotationibus in margine valdè corruptis, omnino expungendis, si quis licitè librum velit absque offensione percurrere. Optima quæque suæ Saxoniæ, & Metropolis hinc desumpsit Albertus Krantzius. Authorem istum cum Alberto Pisano confundit Vvillot, & ex eo Posseuinus, qui Alberti Stadiensis ter distinctis locis mentionem ingerit, & secundo loco Albertum Chronicon hoc scripsisse, dum esset Abbas, affirmat. In eumdem cum istis authoribus errorem incidit Aubertus Miræus in suo auctario Bibliothecæ Ecclesiasticæ c.402. sed nos aliter ex ipso opere aliàs p docuimus.

p ann. 1240 num. 2. ALBERTVS MARCHESIVS de Sichis, ex oppido Cotiniolæ in Aemilia, siue Romandiola, scripsit *Cæliloquium*, (Gonzagę q *Centiloquium*, qui & doctum
q Conzag. in prouin. Bononiæ con. 22. opus vocat) libris octo distinctum. Prodijt Bononiæ anno 1529. post duos prologos incipit, *Omnium rerum perscrutatores*. Obijt Cotiniolæ anno 1531.

ALBERTVS PISANVS, Etruscus, quem cum Alberto Stadiensi Abbate, vti diximus, confundunt Arnoldus Vvion, Vvillotus, Miræus, & Posseuinus, in ipsis Religionis exordijs sub S. Francisco initiatus, Minister Anglię, Hispanię, Saxonię, & postea totius Religionis creatus est. Vir verè Sanctus & Doctus. scripsit *Gesta suorum fratrum in Anglia, & Saxonia*. Obijt anno 1239.

ALBERTVS PONTARLIENSIS, Tertij Ordinis, scripsit *Vitas Sanctorum, Sanctarum, & Beatorum tertij Ordinis. Preces Liturgicas*. Obijt Romę an. 1629. 13. Septembris.

Vide mul. de Alberto l 4. An. ALBERTVS E SARTIANO, Etrurię oppido (etsi Mediolanensem dixerit Vvillotus) vir insignis, in Gręcis, & Latinis, diuinis, & humanis litteris eruditus, Eugenio IV. & Nicolao V. charus, totius Ordinis aliquādiu Vicarius generalis, in Concilio Florentino Gręci Idiomatis interpres, ad quod etiam Iacobinos ex remotissima Aegypti regione adduxit, egregius Ecclesiastes, & dissolutę disciplinę reformator. Eo tempore Guarinum Veronensem habuit Magistrum, quo Latina eloquentia in Italia cœpit suo nitori restitui. Nitidè, & doctè multa scripsit opuscula, quę penes me habeo manuscripta in ipso eius autographo. Ea porro sunt.

Tractatus de Pœnitentia; scriptus anno 1433. Incipit: A plerisque, & multis in locis.

Tractatus de Eucharistiæ Sacramento. an. 1422. Credo vos Patres charissimi.

De conditione amicitiæ, & de malitia inuidentiæ. Non secus illo pacto.

Quod nihil nocet ad virtutem humili loco nasci. Ne falsò forsan arbitreris.

De Insolentibus corripiendis an. 1446 Cùm Apostolus Paulus.

Contra Martyrum vituperatores ad Eugenium IV. Pontif. Maxim. Cùm aduersus amplissimę glorię.

Sermo habitus in Comitijs generalibus Ordinis Patauij celebratis anno 1443. Quanquam nos omnes.

Epistolas plerasque ad prædictum Eugenium Pontificem, ad varios Antistites, maximè verò ad Christophorum Episcopum Ariminensem, Eugenio ab intimis consilijs. Multa ex huius pręclari viri operibus sparsim exscripsimus in to. 4. Annalium: si Deo placuerit aliquando publici iuris faciemus vniuersa. Obijt autem Albertus Mediolani anno 1450. postquam strenuè adlaborauit viris Sanctiss. Bernardino Senensi, Ioanni Capistrano, & Iacobo Piceno pro restituenda Ordinis disciplina.

ALBERTVS Taruisij Episcopus, fecit *Summam Pontificiam*.

ALEXANDER V. ex Ordine Minorum, dictus *Petrus Philargi*, siue *Philareti*, & *Doctor Refulgens*, ortu Cretensis, vti probabilius alias r reputaui, post alias multas infulas, ex Archiepiscopo r
Mediolanensi Cardinalis, & Summus An. 1405.
Pontifex miro consensu omnium Cardi- num. 12.
nalium duarum factionum pro schismate eradicando Pisis electus, vir verè doctus, & bonus. scripsit *Commentarios in 4. libros Magistri sententiarum*. Habentur manuscript. tomis satis magnis in Bibliotheca Minorum Conuentualium Assisij, & Pisauri in Bibliotheca Ducali extant

in

in primum sententiarum. Extant etiam Tolose in Biblioth. Collegij Fuxensis in membranis, manu propria fr. Petri Cardinalis Fuxensis, qui Collegium extruxit, conscripti. *Quodlibeta, sermones varios*. Habentur in Bibliotheca Vaticana manuscriptæ ab eo editę *Regulæ Cancellariæ*, et aliud opus inscriptum, *Obligationes* Decessit Bononię an. 1410. Nonis Maij apud Minores sepultus addito hoc epitaphio.

Summus ALEXANDER Pastorum Quintus, & omnis
Scripturæ lumen, sanctissimus Ordo Minorum
Quem dedit, & proprio Cretensis nomine Petrus,
Migrauit superum ad lumen, sedesque beatas.
MCCCCX.

Aliud addidimus Epitaphium in Annalibus, s & à multorum calumnijs magnum hunc hominem defendimus. Consule prædictos Annales.

s an. 1410. n. 2. & seq.

ALEXANDER ALBERTINVS à Rocca Contrada, Picenus, edidit pro liberandis obsessis opus, cui titulum imposuit,

Malleus dæmonum, siue quatuor experimentatissimi Exorcismi, ex Euãgelijs collecti. Quibus adiecit in fine duas benedictiones, & vnam vulgarem Italicam deprecationem pro ignaris, & mulieribus, vt possint semetipsos præseruare, & liberare, Deo auxiliante, si non habuerint sacerdotem. Prodierunt Mediolani apud hæredes Pacifici Pontij anno 1624.

ALEXANDER ALEMANICVS, Saxo, dictus *Doctor Illibatus*, scripsit

Commentarios in Apocalypsim.

In quatuor libros Sententiarum.

ALEXANDER ab ALEXANDRIA Statiellorum in ducatu Mediolanensi, Prouinciæ Genuensis alumnus, postea totius Ordinis Generalis Minister, Barcinone anno 1313. electus, scripsit

Annal. an. 1313. & 1314.

In Magistrum Sententiarum.

Summam quæstionum S. Bonauenturæ in 4. libros Sententiarum.

Quæstiones Quodlibeticas.

Tractatum de Vsuris.

In libros de Anima, & in alios Aristotelis.

In Metaphysicam; eiusque dicuntur Commentarij, qui sub nomine Alexandri Halensis circumferuntur.

Postillam in Ecclesiasticum.

In Isaiam, & Tobiam.

In Euangelium Ioannis. Habetur in Biblioth. Vatic. inter libros comitis Palatini. Cod. 299.

In Epistolas Pauli.

Habetur in Bibliotheca Vaticana eius *postilla super epistolam ad Romanos*.

Quæstionum variarum lib. vnum, Habetur manuscrip. in Vaticana. Obijt in Generalatu anno 1314. sepultus Romæ ad Aramcœli.

ALEXANDER de Arbitris, scripsit

Enchiridion Confessorum. Venetijs anno 1522.

AleXANDER ARIOSTVS prouincię Franciæ Reg. Obseru. scripsit

Enchiridion seu Interrogatorium confessorum pro animarum curanda salute, in quo casus omnes, qui in eo studio plerumque emergunt, compendio complectitur. Prodijt Parisijs anno 1520. in 4. & Brixię apud Petrum Bazzolum an. 1579 Venetijs apud Philippum Pincium Mantuanum anno 1513. Lugduni 1523.

Tractatum de vero, & perfecto statu Minorum.

Tractatum alterum in Regulam, qui Serena conscientia nuncupatur.

Tractatum tertium, quem inscripsit *Elucidatio rationabilis separationis FFr. Minorum de Obseruantia ab alijs fratribus eiusdem Ordinis*. vide verbo *Gaspar Tullien*.

ALEXANDER BARCLEIVS, de cuius ortu Scoti, & Angli condendunt, primum presbyter sanctæ Marię de Otherijs in Anglia; deinde Ordinis sancti Benedicti, demum factus est Minorita. Cultioribus disciplinis benè instructus, Poeta, & Rhetor non vulgaris, tandem factus est cappellanus Thomę Cornitij Tauen. Episcopi, & postea diœcesis Batthoniensis suffraganeus. Omne suum studiũ in rebus pijs, & historijs sanctorum legendis, atque scribendis posuit. Nonnulla ipse scripsit; sed multa plura ex Latino in Anglicum sermonem transtulit.

Mancium de virtutibus lib. 1.

Vitam S. Margaretæ.

Vitam S. Etelredæ.

Vitam S. Catharinæ.

Vitam S. Georgij ex Mantuano.

Quinque Eclogas eiusdem.

Castellum laboris.

Bucolicam Codri.

Eclogam quartam.

Nauem Stultiferam ad Thomam Cornitium Episcopum lib. 1.

Contra Sceltonum, lib. vnum.

De Miserijs Aulicorum lib 1. *Illu-*

stres

ftres Poetę nouem Musis. Sallustium de Bello Iugurthino lib. vnum. Memini me superioribus annis

De pronunciatione Gallica. lib. vnum Multi, ac varij homines litterati; & alia plura.

Croidone non longè a Londino mortuus est anno 1552. mense Iunio.

ALEXANDER BONANNVS Panormitanus sacrę Theologię Professor, scrip.

Quadragesimale, cui titulum præfixit *Portum Panormitanum*. Venetijs apud Guerręos fratres ann. 1574. Claruit anno 1574.

ALEXANDER HALENSIS, Anglus, sic cognominatus ab Hales, monasterio comitatus Claudiocestrensis, vbi in iuuentute euasit omnium humanarum, & diuinarum scientiarum præsidijs instructissimus, acutus ingenio, facundus eloquio, solidus iudicio, Philosophorum, & Theologorum sui temporis vix cuiquam secundus. Post iacta optima studiorum fundamenta in Anglia, Parisijs sacræ Theologiæ lauream est assecutus, deinde publicus professor per multos annos docuit, summa cum sua laude, & discipulorum vtilitate. Propter solidissima in omni genere doctrinæ fundamenta, & inuincibilem in suis sententijs veritatem, *Fons vitæ, Doctor Doctorum, & irrefragabilis* est appellatus. Meritò quidem inter præcipuos nostri Ordinis doctores numerari solet: nam & omnes tēpore præcucurrit, & sapientia superauit. Qualiter autem ad Religionem accesserit, in eaque splendidissima illa duo Ecclesiæ lumina Bonauenturam, & Thomam Aquinatem docuerit, suo loco diffusiùs t enarrauimus. Cùm verò esset per illam ætatem Theologorum facilè Princeps, eiusque scripta in scholastica disciplina omnia planè, quæ vsque ad id tempus edita fuerant, methodo, & ordine, subtilitate etiam, & soliditate multis gradibus superarent, iussu Innocentij Papæ IV. totius Theologię scholasticæ summam in illam ferè, qua nunc est, formam, atque methodum, omnium primus reduxit, & in quatuor volumina, optima dispositione, & singulari iudicio pulchrè distribuit. Porro hoc opus ab Innocentio commendatum, & à septuaginta solertissimis Theologis examinatum, & approbatum, Alexander IV. omnibus Academijs docendum proposuit. Ad huius autem clarissimi viri doctrinam solidè percipiendam perutilis est Summa resolutionum eiusdem, quam Prosper Vrbinas, vir acris iudicij in ordinem, & compendium redegit. Multa doctè, & clarè in omni fermè materia scripsit Alexander, ex quibus reperio apud alios recensita.

t to. 1. Ann. an. 1245.

Postillam in vniuersos Bibliorum lib.

Commentaria in Moysis Pentateuchū.

In Iosue.

In libros Iudicum.

In libros Regum.

In Iob.

In Psalmos. quæ prodierunt in Typographię infantia absque loco aut anno impressionis, & postea Venetijs an. 1496. in fol. apud Ioannem & Gregorium de Gregorijs, & postea ibid. anno 1546. Refert Posseuinus falsò attribui Hugoni à S. Theodorico.

In Ecclesiasten. Habetur manuscrip. in Biblioth. Minorum Mirapicensi.

In Isaiam.

In Ieremiam.

In Ezechielem.

In Danielem.

In duodecim Prophetas minores. Habentur manuscripta in Biblioth. Ambrosiana.

In Euangelia, libros quatuor. Habentur manuscrip. in Biblioth. Ambrosiana Mediolani.

In omnes D. Pauli Apostoli epistolas. Partim extant manuscrip. Oxonij in Biblioth. publica. Posseuinus scribit se vidisse Romæ apud Cardinalem Sarnanum huius authoris tomos quatuor M. scrip. *in D. Marcum, & Lucam, & in omnes D. Pauli epistolas*, quorum exemplar habetur in prædicta Biblioth. Ambrosiana.

In epistolam ad Romanos, separatim. *Annunciabo tibi, quod expressum est.*

In Apocalypsim. Prodierunt hęc commentaria Parisijs cura & studio R.P. Ioannis de la Haye apud Antonium Bertier anno 1647.

Concordiam vtriusque Testamenti.

Lecturas Bibliorum.

De mysterijs Ecclesiæ. Anglia quo tandem tendit.

Summam Theologiæ. libros quatuor multoties recusos. Extat manuscrip. Cęsenę in Bibliotheca Minorum.

Summulam resolutionum; Quod opus Prosper Vrbinas in Compendium redegit.

Quæstiones in Sententiarum libros 4. manuscrip. Oxonij in collegio nouo. Cantabrigię in collegio sancti Petri. Cęsenę in Biblioth. Minorum bis. Prodierunt Lugduni anno 1515.

Summam de virtutibus. de quo nostrum

strum alibi: vide iudicium. Habetur M.S. Tolosæ in Bibliotheca collegij Fuxensis. Prodijt Paris. 1509. & alibi

Tomo. 1. Annal.an. 1245. numero 22.

Compendium sacræ Theologiæ, *libros septem*. Veteris ac nouæ legis continentia. Habeo penes me manuscrip. an. 1405. exaratum.

Lecturas Sententiarum, libros quatuor.

Interrogatorium pro animabus regendis.

Sermones ad populum.

Mariale magnum, libros sex. Mariæ præcellentissimæ matris.

De Sacramento pœnitentiæ.

De negligentia.

Declarationem in Regulam Minorum. Reuerendo in Christo Patri.

Quæstiones de anima, Extat manuscript. Cantabriæ in collegio S. Petri. Habetur in Bibliotheca Vaticana opusculum M. S. sub hoc titulo:

Quæstio de Theologia Alexandri Halensis. & aliud intitulatum:

Quæstio de Charactere.

In Metaphysicam Aristotelis. Prodijt Venetijs anno 1572. apud Simonem Gelignanum in fol. sed aliqui opus hoc tribuunt Alexandro ab Alexandria.

De verbis exoticis. In exordio huius libelli ista sunt.

Dictionarium difficilium vocabulorum. Cespitat in Phalaris Appus.

Tractatum, *quo probat beatam virginem Mariam fuisse conceptam absque peccato originali*.

Vitam S. Thomæ Cantuariensis Archiepiscopi.

Vitam Richardi Regis, *& alia plura*. Antonius Posseuinus verbo *Alexander Anglus*, & verbo *Alexander Halensis*, videtur subdubitare, an huius sit illud doctum, & proficuum opus, quod *Destructorium vitiorum* nuncupatur. Et quidem Pitsæus in Appendice Scriptorū Angliæ illud tribuit Alexandro Anglo, & prodijsse ait Venetijs anno 1582. Meus codex Nurembergæ impressus an. 1496. per Antonium Koberger, in fine ait, opus compositum fuisse à quodam fabri lignarij filio, qui ob humilitatem voluit nomen suum reticere. Vnde Halensis partus esse non videtur, neque certò scias cui sit adscribendus.

Obijt Halensis anno 1245. sepultus est Parisijs in magno Conuentu sui Ordinis in Ecclesia ex opposito Crucifixi, apposito hoc Epitaphio.

INSCRIPTIO SEPVLCHRI.

Clauditur hoc saxo famam sortitus abundè
Gloria Doctorum, decus, & flos Philosophorum,
Auctor scriptorum vir Alexander variorum.
Norma modernorum, fons veri, lux aliorum;
Inclytus Anglorum fuit Archileuita, sed horum
Scriptor Clerorum, frater collega Minorum
Factus egenorum; sed Doctor primus eorum.

ET IBIDEM

Si quis honos meritis, si qui virtute colantur,
Hunc animo præfer; hunc venerare Patrem,
Nec sorde, & culpa pigri tere per otia deses,
Nancisci studio, quæ Minor iste refert.

ALEXANDER N. Scripsit Italicè,

Praxim compendiariam medicinæ.

ALEXANDER POMELLVS Italus Bononiensis, scripsit

Methodum Syllogisticam, vnà cum tractatu,

De ratione affirmandi consequentias. Venetijs apud Christophorum Zannetū anno 1572.

ALEXANDER de VILLA Dei, Normanus, siue vt alijs placet, è Dola Armonica, non vero, vt alij putant, Burgunda, in humanis litteris, & Mathematica exercitatissimus, Doctor Sorbonicus scr.

Acta Apostolorum leoninis versibus.

Vtriusque Testamenti corpus duodecim versibus Hexametris supra ducentos in compendium redegit, ita vt cuiuslibet capitis summam, qualibet dictione exprimeret; sed quia breuitas plerumq; obscuritatem induit, hanc vt remoueret, cuilibet dictioni in illa contentæ numerum subiecit, intextis quibusdam tenui calamo voculis, quæ velut cuiusdam glossæ interlinearis loco inseruirent. Hoc ob oculis pono paradigma.

SEX, PROHIBET, PECCANT, ABEL, ENOCH, ET ARCA FIT, INTRANT
dies, lignum vitæ, Primi Parentes, occiditur, transfertur, à Noë, in arcam

Scripſit etiam

Librum de computo Eccleſiaſtico. Habetur manuſcriptus in Bibliotheca Vaticana.

De ſphæra.

De arte numerandi.

Doctrinale puerorum.

Varias epiſtolas.

Sermones aliquot.

Terſiora verò illius opera reddidit Hubertus Suſannæus Poeta Gallus, multis expunctis, nec paucis additis.

Dolenſium Epiſcopo valde charus, eius Nepotem humanioribus literis imbuendum ſuſcepit. Vixit anno 1240.

Neſcio vndè hunc fuiſſe Benedictinum dixerit * Nauclerus, cùm Trithemius, Faſciculus temporum, Bergomenſis, & reliqui hiſtorici conueniant fuiſſe Franciſcanum.

* Naucler. gener. 42. ſub Alex. IV.

ALEXIVS HVRTADO Salamanca, Hiſpanus, Zamora, nobili Hiſpaniæ ciuitate, oriundus, prouinciæ S. Iacobi alumnus, ſcripſit

Dialogos tres de Chriſti Domini Republica. Prodierunt Lugduni apud Sebaſtianum Bartholomæum Honoratum anno 1556.

ALEXIVS LOPEZ, Concionator Capuccinus, edidit

Relationem Promontorij Septentrionalis. Rothomagi 1635.

ALEXIVS SALAMANCA, ſcripſit,

De Republica Chriſti dialogos tres. Lugduni 1558. in 8. 1616.

ALEXIVS SEGALA, Capuccinus Italus, à Salo, Diuini verbi Eccleſiaſtes inſignis, doctrina, morumque integritate conſpicuus. edidit Italice

Artem mirabilem amandi, & colendi glorioſam Virginem Mariam. Venetijs apud Ioannem Baptiſtam Combi 1621. cum antea prodijſſet Brixiæ anno 1608.

Conſiderationes, ſeu *meditationes de vita, heroiciſque virtutibus beatæ Virginis*. Brixiæ an. 1612.

Exercitium Angelicum ad colligendam mentem in recitando officium Deiparæ. Ibidem apud Iacobum Sarzinam 1637. & alia ſpiritualia opuſcula, vt

Exercitium virtutum.

Triumphum animarum Purgatorij.

Praxim obſequium præſtandi B. Mariæ Virgini.

Cæleſtem coronam, *ſeu meditationes totius anni*. Quæ opera tranſlata ſunt in linguam Gallicam & impreſſa Lugd. in 8. ac 16. an. 1616.

ALEXIVS de SEREGNO, Mediolanenſis Epiſcopus Placentinus, ſcripſit.

Quadrageſimale, 1444. Habetur Mediolani in conuentu ſancti Franciſci M.S. Obijt Placentiæ 1447.

ALEXIVS TROVSSET, Gallus, conuentus Turonenſis, Doctor Pariſienſis, ſcripſit Gallicè,

Sermones de Euchariſtia, quos inſcripſit *le Gage precieux*, ideſt, *Pignus pretioſum*.

Compendium terminorum Philoſophiæ

ALEXIVS TVDERTINVS Italus ſtrict. obſeru. prouinciæ ſancti Franciſci, ad ſancti Petri in Ianiculo Romæ, linguæ Arabicæ Lector.

Doctrinam Chriſtianam, *ſeu catechiſmum pro Orientalibus nationibus* iuſſu Pauli V. Arabicè & Latinè excuſum, correctum, & auctum recudi curauit, addita interpretatione Italica, nec non ſeptem pſalmis pœnitentialibus, cum ſanctorum Lætanijs, & Marianis. Romæ Typis fid. propagan. anno 1642. in 4.

ALFONSVS de BENAVIDES Hiſpanus Regul. Obſeruantiæ cuſtos prouinciæ, & conuerſionis noui Mexici, ſanctæ Inquiſitionis Commiſſarius. Dedit Philippo IV. Hiſpaniarum Regi.

Relationem, ſiue *narrationem diffuſam* per modum memorialis, ſiue libelli ſupplicis Hiſpanicè ſcriptam, *de magnis Theſauris ſpiritualibus, & temporalibus Deo inſpirante, & adiuuante in nouo Mexico detectis*. Madriti in Typographia Regia anno 1630. Quam Latinam reddidit Ioannes de Cranendonc, eiuſdem inſtituti, & typis Chriſtophori Ketſembergeri edidit Salisburgi anno 1634. in 8.

ALFONSVS BRIZENO, vide *Ildefonſus*.

ALFONSVS à CASARVBIOS, Hiſpaniæ oppido ſcripſit

Compendium priuilegiorum Fratrum Minorũ, & aliorum mendicantiũ. Quod quartò eſt editum, ſed recognitum ſecundùm decreta Concilij Tridentini, ac Summorum Pontificum, qui à Clemente VII. vſque ad Clementem VIII. ſucceſſere, & additionibus locupletatũ per Hieronymũ à Sorbo Capuccinorum Generalem, adiunctis etiam notationibus do-

ctiſ-

ctissimis Antonij Cordubensis. Prima editio prodijt Salmanticæ apud Alfon. de Porras 1532. alia Parisijs anno 1590. Quarta, qua vtor, Venetijs 1609. Quinta Coloniæ apud Ioan. Kinchium 1619.

ALFONSVS à CASTRO Zamora Hispaniæ ad Durium flumen vrbe nobilissima, ortus, prouinciæ S. Iacobi, vir quidem doctus, magnæque æstimationis apud Carolum V. & Philippum II. quem propterea in plerisq; expeditionibus adhibuerunt consiliarium, itinerumque comitem, & quidem Carolo a sacris concionibus, & conscientiæ secretis fuit Singularis eius virtus maximè in insectandis hæreticis enituit, Lutheranis, agrum tunc Germanicum, locustarum more depascentibus, acerrimum bellum indixit, & repullulantes errores veteres cum nouis suffocare studens: scripsit

De iusta hæreticorum punitione lib. 3. Salmanticæ scriptos, Carolo V. an. 1547. nuncupatos. Variæ sunt, & ex diametro.

Aduersus omnes hæreses lib. 14. clara methodo per Alphabetum dispositos. Inter plurima, & varia scelera.

Opus hoc Antuerpię absoluit an. 1556. & Philippo II tunc Mariæ Angliorum Reginæ coniugi, dedicauit. His libris addidit alios tres Franciscus Feuardentius Minorita, Theologus Parisiensis, quibus quadraginta hæreses, vel ab Alfonso prætermissas, vel ab eius obitu natas, & deprehensas refellit.

De potestate legis pœnalis lib. 2. Duas, & non parum noxias.

In Psalmum 31. Homilias 24. Salmanticæ habitas, & anno 1540. Henrico Portugallie Infanti, Archiepiscopo Braccarensi dedicatas. Tam immensa est diuinæ bonitatis.

In Psalmum 50. *Homilias* 25. ibidem habitas, & anno 1537. Ioanni III. Lusitanię Regi nuncupatas. Omni orationi.

Omnia hæc eius opera cum Appendice Francisci Feuardentij elegantibus typis prodierunt Parisijs apud Michaelē Sonnium, 1578. sed & ipso eodem anno ibidem recusa sunt nitido etiam charactere apud Sebastianum Niuellum, & postea in alijs Typographijs sæpissimè sunt impressa; tanto enim desiderio omnes ferebantur hæc opera habendi, tum exoriente tanta hæreticorum colluuie, vt Bibliopolę magno studio curarent habere venales.

Obijt Bruxellis, & sepultus est in choro suorum consodalium, cui charus eius discipulus huiusmodi ad sepulchrum adscripsit epitaphium.

R. P. ALPHONSO à Castro Zamorensi,
Viro profanis, omnibusque sacris doctrinis ornatissimo
Qui cùm Salmanticæ an. XXX. Theologiam
magna cum laude professus fuisset,
Atque inter alia præclara, diuinum illud, nec vnquam
intermoriturum Opus aduersus omnes hæreses post
Christum Saluatorem natas edidisset,
Tridentum deinde adscitus, celebre sibi nomen comparasset, atque in
S. Euangelij per annos XLIII. prædicatione, ingenij, pietatis,
eruditionis gloriam apud Hispanos adeptus fuisset
A Philippo II. Hispaniarum Rege inter alios diuinarum rerum
Consiliarios, & Ecclesiastes cooptatus est,
Cui in Anglia, dum Religionem in eo regno restituit,
insignem operam nauauit.
Demum in Belgium ipsum secutus, à Deo Optimo euocatus Bruxellæ
Tertio Non. Febr. M.D.LVIII. ætatis anno LXIII. sub instituto
autem sancti Francisci XLVIII.
Gaspar Tamayo Salmanticensis Præceptori charissimo, ac contubernali
dulcissimo, mœstissimus posuit.

Robertus Cardinalis Bellarminus, vir alioquin modestissimus, insignem hunc authorem, à quo potissimum pro suis scribendis controuersijs subsidium accepit, aliquanto duriusculè secundo, & tertio censurat, tom. 2. l. 2. de Imaginibus cap. 6. dicit eum non fine temeritate, & pręiudicio Catholicæ fidei, tam crassos errores tam magnis viris (Sereno scilicet Episcopo Massiliensi, & Epiphanio Cyprio) attribuisse. Attamen si quis legerit Alfonsum y, videbit tantummodo verè retulisse in Sereno, quod sanctus Gregorius in eo reprehenderat de

y Castro lib. 8. verbo *Imago*.

fractis per eum imaginibus; & in Epiphanio, quod ipse in epistola ad Ioannem Episcopum Ierosolymitanum narrauit, quod sciderit velum, in quo depicta erat Christi imago, de quo adeò sinistre apud aliquos audiuit, vt in VII. synodo, Act. 6. re maturè discussa, fuerit purgatus ab omni errore. Et quidem vtrumque Episcopum ipse Castro reuerenter ab omni hæresis nota defendit. Tom 3. libro 3. de grat. & libero arbit. capit. 4. ait Bellarminus videri Alfonsum accessisse ad sententiam Caluini in constituenda libertatis essentia, dum ait eam esse libertatem, quę opponitur necessitati, vel vt veriùs dicat, coactioni, sed tamen ipse postea admittit, Alfonsum satis apertè indicare, se per *coactionem* intelligere quamlibet determinationem ad vnum, atque ita solùm in modo loquendi eum recedere à communi sententia. Tom. 4. lib. 1. de matrimonio cap. 5. ait eum admittere, matrimonium non esse Sacramentum proprium nouæ legis; sed fuisse in lege veteri, & à Christo non tam institutum, quàm confirmatum, quod (inquit) tutò defendi non potest, sed nihil horum habet Castro; docet tantùm exordium habuisse matrimonium in coniugio primorum parentum, quod nullus negabit, saltem ratione coniugij, & contractus. Vide Bon. in 4. d. 26. ar. 2. q. 2. & Petrum de Soto lect. 2. de matrimonio. Nunquam autem dixit Castro fuisse propriè Sacramentum ante legem gratiæ.

ALFONSVS CONTRERAS Hispanus, prouinciæ Conceptionis, Theologus summus, Ducis Albani, Belgarum Gubernatoris Cófessarius, antea à Philippo II. Hispaniarum Rege ad conc. Trident. secundò ablegatus fuit. Vir singulari modestia, multa quoque rerum experientia probatus; cùm iam res, geniosque Belgarum penitus cognoscere cœpisset, multorum iudicio superuiuere si potuisset, illæ non in tantũ, vt videmus, inclinassent. In eum iam defunctum Vigilius Consilij secretioris Pręses, adstantibus Minoribus hoc dixit elogium: *Cecidit corona capitis vestri*. Adnumeratus, vt dixi, Theologis concil. Trid. habuit ad Patres sub Pio IV.

Orationem de reformatione Ecclesiæ. prodijt Brixiæ anno 1563. extatque inter orationes Louanij in fol. editas an. 1567. Obijt Bruxel. an. 1569. die 7. Dec. sepultus in choro sui cœnobij ante Presbyterium.

ALFONSVS de CRVCE Hispanus, oppidi Vallis Mauri, strict. obseru. prouincię sancti Pauli, Guardianus cœnobij S. Antonij Abulensis, edidit Hispanicè

Discursus Euangelicos: partem primam Madriti 1599.

Discursus varios siue *adnotationes pro festiuitatibus præcipuis Sanctorum totius anni*, Madriti 1599. & Barcinone apud Iacobum Cendrad. an. 1600. 4.

Alterum. *De Puritate S. Pauli Apostoli*, Madriti anno 1599.

Tractatum inscriptum *Via salutis* Salmant. 1625.

Compendium vitæ spiritualis. Ibid. eodem anno. Reliquit manuscrip.

Manuale Prælatorum.

Conciones Quadragesimales.

ALFONSVS GVTIERRES Hispanus, sacræ Theologię professor, & prouincię S. Iacobi Minister; pro defensione Religionum mendicantium dedit ad Philippum II. Regem Hispaniarum

Tractatum doctum, & pium, quem memoriale nuncupauit, impressitque Antonius Daza in 4. parte Chronicorum Ordinis Minorum.

Alia insuper scripsit opuscula nondum edita, quę extabant in Bibliotheca Minorum Zamorensi.

Viuebat anno 1573.

ALFONSVS de HERRERA, & Molina Hispanus Granatensis, in cœnobio Limensi regni Peruani, prouincię sanctorum duodecim Apostolorum initiatus, Guardianus cœnobiorum Chuquiagi, & Truxilli, custos prouincię Charcarum, edidit Hispanicè

Minas siue *interminationes iudicij finalis, & pœnas Inferni, super Psal*. 48. Hispali anno 1618. apud Vinc. Aluarez in quart.

Attributa Christi, & excellentias nominis IESV. Ibidem anno 1619.

Iram, & furorem Dei contra iurantes vana per suum sanctum nomen. Ibidem.

Iudicium finale. Ibidem. 1617.

Speculum bonorum coniugatorum super epistolam, Mulierem fortem, *desumptam ex Parabolis Salomonis. c.* 31. Limę anno 1627. Granatę anno 1631.

Quæstiones Euangelicas pro concionibus Aduentus, & Sanctorum eo tempore occurrentium, Tomos duos Limę anno 1649.

ALFONSVS de HERRERA, alter, Hispanus Reg. Obser. apud Indos, scripsit lingua Mexicana

Sermones Dominicales.

Sermones de Sanctis.

ALFONSVS LVPVS Hispanus, Madritensis, quem alij dicunt Assidoniensem, Strict. Obseru. prouincię Castellę Daca 5. p. l. 4. c. 29.

dum

dum Archiepiscopi Toletani cum Regijs ministris de re Ecclesiastica disceptantis causam suscepit defendendam, & vehementiùs ex suggesto propugnat, Regio edicto extra Hispaniæ fines cogitur exulare. Romæ etiam sub Gregorio XIII. curantibus Hispanis duriusculè habitus, & in carcerem actus, ad Capuccinos trãsiuit, inter quos etiam mortuus anno 1593. Idibus Octobris, magnum sui reliquit desiderium, tum propter vitæ sanctitatem, tum propter doctrinæ præstantiam, & fructum animarum cumulatissimum. Eius vitam scripsit Zacharias Bouerius Tom. 2. suorum Annalium, ad annum supradictum, & Federicus Borromæus S. R. E. Cardinalis, Archiepiscopus Mediolanensis, qui hominem sæpè audiuit concionantem, lib. 2. sui operis, quod de sacris nostrorum temporum Oratoribus inscripsit, insignem habet illius commendationem. Eam ab his verbis auspicatus est. *Alphonsus Lupus è Franciscana disciplina seueriore*, &c. *primus omnium ita perturbauit, atque concussit hominum animos oratione sua, vt ex omni memoria paucos admodum reperire possimus, qui cum eo videantur esse conferendi. Nimirum huius hominis voce cõpulsi quamplurimi mortales abdicauere mundum, & in sacrata sese claustra contulerunt, quocumque nouus Apostolus iret, ad eum populi confluebant. Neque messis hæc vberrima, tantique fructus fuere negotium vnius, vel alterius anni, ciuitatumque tantummodo certarum, sicuti concionatorum fere omnium impetus habetur; sed toto vitæ suæ cursu semper, & vbique concionatoris admirandi sustinuit nomen, & famam*. Elogium deinde ita clausit: *Hactenus ea dicta sunt de concionatore Lupo, quæ possint facile demonstrare summum illum fuisse sui temporis oratorem, atque talem omnino, qualem fortasse nemini ætas illa videatur habuisse*. Et postquam multa de homine dixerat, subiunxit: *Alphonsus hic Lupus, quod sciam ego, nullos otij sui fructus, nullum ingenij monumentum reliquit præter Commentarium in Diuinum Vatem Isaiam; quem ab ipso acceptum seruari iussimus in hac Ambrosiana Bibliotheca, diuulgandum aliquando in gratiam eorum, qui studijs hisce delectantur*.

ALFONSVS MALDONADO Hispanus, prouinciæ sancti Iacobi; prædicator Apostolicus, & commissarius generalis in Indijs Occidentalibus, cùm à quibusdam molestè agitarentur in Hispania fratres Obseruantes, dedit ad Regem Philippum II.

Tractatum eruditum Hispanum, quem inscripsit

Defensio paruulorum. Habetur in Bibliotheca Minorum cœnobij Lucensis in Galætia. vixit anno 1572.

ALFONSVS à MADRITO, siue Mantuæ Carpentanorum in Hispania natus, edidit

Methodum aptè inseruiendi Deo. Libellum verè aureum in varias linguas translatum. Prodijt Italicè Romæ apud Stephanum Paulinum an. 1604.

Speculum illustrium virorum.

Memoriale vitæ Christi, quod postea auxit septem meditationibus, quas hebdomadæ diebus aptauit. Has Gabriel Chapius Turingus historiographus Regius Gallicè reddidit, & prostabant apud Gulielmum Chaudiere Parisijs anno 1587. Sed & ipsa *Methodus* scripta Hispanicè, versa à Ioanne Hentenio vnà cum Speculo Illustrium virorum prodijt in lucem Louanij apud Zangrium, & Ingolstadij apud Dauidem Sartorium ann. 1578.

ALFONSVS de MENDIETA, vide verbo *Didacus de Corduba*.

ALFONSVS de MEDRANO prouinciæ Castellæ, scripsit

Instructionem, & Methodum facilem recitandi Officij Diuini. Complut. 1512 in 8.

ALFONSVS à MOLINA Hispanus, in eam Indiæ Occidentalis partem, quæ *noua Hispania* appellatur, à parentibus puer abductus, occultiores elementorum obseruationes Mexicani sermonis ob ætatis teneritudinem ita breui percalluit, atque ita expeditè locutus est, vt consodales Franciscani, qui illuc appulere, eo interprete vterentur. Is autem cùm, vbi per ætatem licuit, ad eos se adiunxisset, Mexicanis totos quinquaginta annos, vberrima cum messe concionando addixit. Post quos vt ad eandem messem excolendam eo venturis, vita etiam functus, interpretem ageret, non pauca condidit, quibus tum ministri Euangelicæ doctrinæ, tum ipsi Indi magnopere adiuuantur, & quidem vnus omnium, primusque his libris maximum illis regionibus conuertendis intulit subsidium. Dictauit igitur perdiscendæ linguæ Mexicanæ.

Grammaticam, siue artem puerilem.

Eiusdem idiomatis vocabularium, siue dictionarium.

Maiorem item, & Minorem doctrinam

nam Christianam, siue *Catechismum*.

Confessionale duplex, maius, & minus.

Præparatoria pro receptione sanctissimi Sacramenti Eucharistiæ.

Vitam S. Francisci Assisiatis.

Euangelia totius anni hoc euulgauit idiomate.

Officium insuper beatæ Virginis Mariæ.

Orationes multas, piasque preces, quibus gens illa pietati assuefieret.

Post diuturnum autem morbum, in quo se continenter ad cælestem patriam comparabat, in cœnobio Mexicano, quieuit in Domino anno 1580.

ALFONSVS à MONTESINO, edidit

Sermones varios in omnia Euangelia totius anni, Vallisoleti. 1618.

ALFONSVS de OROSIO, Hispanus, scripsit

Historiam Reginæ Sabæ doctis intermixtis considerationibus. Salmanticæ apud Dominicum de Portinario, anno 1575.

Sermones de Sanctis. Ibidem apud Simonem de Portinario, an. 1573.

Quadragesimale. Madriti apud Petrum Cossin. anno 1570.

Sermones à Dominica in Albis, vsque ad feriam tertiam Pentecostes.

Compluti apud Andream Angulo, anno 1571.

ALFONSVS PEREZ, Hispanus Conuent. sancti Francisci Salmanticensis alumnus, vir admodum pius, & doctus, ac Poeta eruditus, edidit

Conciones Regales in laudem Immaculatæ Conceptionis beatæ Mariæ. Salmanticæ anno 1619. & alia.

ALFONSVS de PVZZVOLO, vide *Ildefonsus*.

ALFONSVS RENGEL Hispanus, apud Indos Occidentales scripsit

Grammaticam, siue artem addiscendi linguam Mexicanam.

Alteram pro addiscenda lingua Otoruiana.

Sermones pro totius anni circulo.

ALFONSVS à SANCOLES, vide *Ildefonsus*.

ALFONSVS à SCALONA, nobili Hispaniæ oppido, prope Toletum prouinciæ Carthagenæ alumnus, anno 1531. in nouam Hispaniam transfretauit, & in vrbe Tlaxatalæ linguæ Mexicanæ addiscendę omnem operam impendit, quam breui feliciterque assecutus, sexcentos fermè pueros à se delectos primis clemẽtis, Grammaticę rudimentis, & Christianę doctrinę regulis erudiuit. Multos Indię regiones peragrauit, fructu semper cumulatissimo. Multis cœnobijs præfectus, prouinciam etiam à *S. Euangelio* appellatam sanctissimè gubernauit. Mirandam eius vitam Franciscus Gonzaga z sub compendium recenset scripsit

z Gonzaga 4.p.S. Euangeelij

Conciones Euangelicas. Quę postea conuersę sunt in Idioma Guatemalicum.

Commentarios eruditos in Decalogum.

Ætatis suę anno 88. cum septuaginta ex his D. Francisco tribuisset, Indis autem ad fidem adducendis quinquaginta impendisset, in Mexicano cœnobio ieiunijs, castigationibus, ac varijs mortificationibus confectum corpus reliquit, anno Domini 1584. Martij 18. die non sine ingenti sanctitatis opinione.

ALFONSVS à SPINA Hispanus, ex Iudęo Christianus, doctus Minorita, qui diù Salmanticę rexit Minorum Academiam, demùm assumptus ad Episcopatũ Orinopolitanum, scripsit

Annal. Minor. anno 1452. nu. 31.

Sermones de excellentia nominis Iesu.

Librum doctum, quem inscripsit

Fortalitium fidei, suo nomine suppresso. Ioannes Mariana a *Opus* vocat *eruditum, splendido titulo, voce barbara & diuinarum rerum cognitione præstanti*. In eo, inquit Posseuinus, b (cui authoris nomen erat ignotum) agitur de armandis fidelibus, ac de sex armorum spiritualium generibus: quin, & quibus armis muniendi sint veri concionatores: vbi plura de bello contra hereticos, Saracenos, Iudęos, & eorum, ac dęmonum aduersum nos. Meus codex impressus est Lugduni anno 1511. cura Gulielmi Totani Ordinis Prędicat. in sacra pagina professoris.

a Mariana lib. 22. de reb. Hisp. cap. 46.

b Posseuin. verb. *Fortalitium fidei*.

Garibus de Regib. Castel. lib 16. c. 46.

ALFONSVS de TVRRIBVS, siue de Torres, Hispanus prouincię Granatensis, edidit Hispanicè libros, quos intitulauit

Scala Cœli, Granatę 1625.

Educatio spiritualis Nouitii. Madriti 1605. & 1628.

Commentaria in Regulam sanctæ Claræ. Granatę 1640.

ALFONSVS à VARGAS Hispanus, vir valdè religiosus prouincię Carthaginensis Minister, pręcipuis Ordinis functus muneribus, cuius opera in visitandis, & reformandis prouincijs, sępè vsi sunt Ministri generales, scripsit

Historiam cœnobij, & miraculosæ Imaginis Beatæ Mariæ Virginis de las Huertas vrbis Louensis; nec non insigniũ reliquiarum, quæ ibidem asseruantur. Granatæ 1625. in. 4.

ALFONSVS Vascones vide *Ildefons*.

ALI-

ALIFAS de ANGLIA, ſcripſit

Super primum Sententiarum. Habetur manuſcriptus in Biblioth. conuentus Aſſiſij.

ALOYSIVS CÆSARAVGVSTANVS, Capuccinus, prouinciæ Aragoniæ Miniſter, & Definitor generalis, edidit

Lucubrationum Theologicarum, ſeu materiarum Scholaſticarum iuxta mentem D. Bonauenturæ, Tomos duos.

ALOYSIVS CVRIVS Romanus Reg. Obſer. prouinciæ Romanæ Theologus, & Cuſtos atque Ordinis Definitor generalis, mihi olim à ſecretis, dum munus ſubirem Procuratoris generalis totius Inſtituti, edidit

Miniſtri Generalis delineationem, ſiue *Parænesim*, à ſe habitam in comitijs generalibus eiuſdem Ordinis, Toleti celebratis. Romæ ex Typographia Cameræ Apoſtolicæ anno 1646. in 4. vide verbum, *Antonius Daza*.

Sermonem panegyricum de S. Ignatio Loyla, quem habuit in frequenti cœtu Cardinalium, aliorumque auditorum Romæ in templo Aracæli 7. Idus Aug. anno 1647. Romæ in typographia Cam. Apoſt. eodem anno.

ALOYSIVS ſiue LVDOVICVS Vulcanus, ſtrict. obſeru. ſcripſit Italicè Pium, vtilemque Tractatum, quem inſcripſit

Gemma Cæleſtis. Neapoli 1600.

ALPHONSVS, vide *Alfonſus*.

ALVARVS PELAGIVS, Hiſpanus, vir valdè doctus in vtroque iure, Scoti auditor, de quo nos ſępè in tertio Tom. Annalium [c] locuti ſumus, & quem Poſſeuinus, ac Trithemius *Alphanum* perperam appellant. Scripſit inſigne opus, cui titulum indidit

[c] An. 1308. 1329. 1332. 1340.

De Planctu Eccleſiæ, libris duobus diſtinctum, in quo Eccleſiaſticorum, omniumque Reipublicæ Chriſtianæ ſtatuum defectus clariſſimo ordine reprehendit, adiunctis fermè ad ſingula verba textibus vtriuſque iuris, & ſacrę Scripturę locis. Illud dedicauit Petro Gomeſio Cardinali Hiſpano, tit. ſanctę Praxedis. Incipit, *Optimis moribus, & virtutibus adornato*. Prodijt meus codex Venetijs ex officina Franciſci Sanſouini anno 1560. Prima, quam ſciam, editio prodijt Vlmę anno 1474. Habetur manuſcrip. in Bibliotheca Vaticana & in Ducali Vrbini. Opus iſtud tanti feciſſe dicitur S. Antoninus, vt nunquam è manibus dimitteret, cuius etiam aliquando cum authoris laude meminit [d] Edidit inſuper

[d] Anton. 3. p. tit. 24. c. 8. § 2.

Collyrium aduerſus hæreſes. Habetur manuſcrip. in Biblioth. Vaticana.

Speculum Regum. lib. vnum. Incipit. *In nomine Domini noſtri Ieſu*.

In 4. libros Sententiarum, lib. 4.

Apologiam contra Marſilium Patauinum. & Gul. Ocham. Suſcepit enim in ſe cauſam Ioannis XXII. contra quem temerè illi ſcripſerunt. Scripſit inſuper

Summam Theologiæ; impreſſam Vlmę anno 1474. Habetur etiam M. S. in Bibliotheca noſtra Toletana littera Y num. 66. diffuſus ſermo ab eo habitus coram eodem Pontifice Ioanne ita inſcriptus. *Sermo fratris Aluari Hiſpani Decretorum Doctoris, Epiſcopi Coronen. & Pœnitentiarij Domini Papæ, factus in die Iouis Cœnæ Domini, in præſentia Dom. Papæ Ioannis XXII.* In eo totus adhęret Ioannis opinioni circa viſionem animarum, de qua nos latè diſſeruimus Tomo prędicto. [e]

[e] Annal. 1333. nu. 10.

Alia inſuper compoſuiſſe dicit Trithemius. Vixit ſub annum 1340. quo ipſe ait ſe correxiſſe opus *de Planctu Eccleſiæ* Compoſtellę. Fuit Epiſcopus Coronenſis in Achaia, & Siluenſis in Luſitanorum Algarbijs. Aliqui Cardinalem fuiſſe opinantur; ſed errant. Sepultus eſt in templo S. Clarę Hiſpalenſi.

ALVARVS de ROXAS ſiue à ſancta Maria Hiſpanus, ſtrict. obſeru. prouincię S. Gabrielis, ſcripſit

Commentarios doctos in Apocalypſim S. Ioannis. Eos vidi penes bonę mem. Cardinalem Gabrielem de Treio, cùm in ędibus illius ad ſanctos Apoſtolos in Vrbe cohabitarem illius fratri germano Antonio de Treio, noſtro olim Vicario generali, deinde Epiſcopo Carthaginenſi, & Regis Catholici Philippi III. ad Paulum V. Oratori, qui me Salmantica auocatum in Vrbem in ſuo duxit comitatu. Librum tradidit author Cardinali, vt typis committeret, quod & Cardinalis promiſit. An verò ita factum poſtquã Cardinalis redijt in Hiſpaniam, mihi eſt incompertum.

Commentarios in caput ſeptimum Danielis.

Commentarium in caput quartum Zachariæ.

Horum exemplar aſſeruatur in archiuio ſupradictę prouincię.

AMADEVS LVSITANVS, nobili genere comitum Villę Regię ſatus, in Italia Minorum ſubiuit inſtitutum, eaque vixit virtute, & ſanctitate, vt piam, copioſamque multorum cœnobiorum in diſtinctis prouincijs condiderit fratrum con-

congregationem, quæ ab eius nomine appellata est Amadeorum. Viris Principibus, Duci præsertim Mediolanensi, & Sixto IV. Summo Pontifici, cui erat à confessionum secretis, summè charus; multa vtiliter præstitit in proximorum salutem, orationi, & contemplationi totus intentus, multas, mirasque accepit à Deo reuelationes, de his integrum librum conscripsit, cui titulus

Noua Apocalypsis.

Innumera sunt huius libri exemplaria, sed corrupta multisque erroribus sententia, de quibus nos diffusè monuimus f lectorem, authorisque vitam per suos annos distinximus, Tomo 6. & 7. Annaliũ. Obijt Mediolani sepultus in cœnobio Pacis anno 1482. die 10. Augusti.

f An. 1482.

Henricus Vvillot huic tribuit *Homilias de B. Virgine*, quæ illius non sunt; sed Amedei ex Cisterciensi monacho, Episcopi Lausanensis. De viro hoc ter agit Posseuinus sub nominibus Amedei, Amatoris, Ameoli, & Amodei.

AMANDVS ZIERIXENSIS, ita ab oppido natiuo in Zelandiæ insula Scovvia ad mare Germanicum, Latinę atque ētiā linguarum externarum, præsertim Hebraicæ, & Græcæ peritus, cum magna laude Louanij in suo cœnobio S. Theologiam professus est. Minister fuit prouinciæ Coloniæ, antequam ab illa, quæ nunc Germaniæ Inferioris appellatur, disiungeretur. Antiquitatum studiosissimus indagator, multa scripsit, prēsertim

Chronicon à mundi exordio ad annum Domini 1534. *quod Scrutinium* vel *Venationem veritatis historicæ* vocauit. Prodijt Antuerpiæ anno 1534. apud Simonem Cocum.

Commentarios in Genesim.

In Iobum.

In Psalmum centesimum decimum octauum.

In Ecclesiasten.

De LXX. hebdomadibus Danielis, librum 1.

De XL. mansionibus,

Spiritualis Militiæ XII. horas, lib. 1.

Historiam Dominicæ passionis.

De Christi Resurrectione, & Ascensione.

De S. Annæ coniugio.

Conciones varias.

De Sophi Rege Persarum.

Omnia hæc extabant Louanij apud suos manuscrip. ibique in libro fratrum defunctorum ita de illo legitur.

Obitus venerabilis, zelosi, & deuoti Patris Amandi Zierexensis, *Sacerdotis, Prædicatoris, & confessoris, qui fuit ante vnionem Minister, & custos fratrũ reformatorum huius prouinciæ Coloniæ; nec non & Guardianus, & lector in diuersis Conuentibus, etiam post vnionem. Vir vtique in sacra pagina litteratissimus, Latinæ, Græcæ, & Hebraicæ linguæ peritissimus, sepultus in choro Louanij ante summum altare annō Domini* 1524. 8. *Iunij.*

Videtur error in numeris libri, & pro anno 24. substituendum 34. Si enim in Chronicis protraxit narrationem vsque ad illum annum, ex illo libro huius posterioris error deprehenditur.

AMANTIVS (Posseuino Amantinus alijs Amandus,) de Valle, Regens S. Saturnini, prouinciæ Aquitaniæ Minister, sacræ Theologiæ per multos annos apud Tolosates professor, scripsit

Commentarios in librum primum scripti Oxoniensis Ioannis Scoti, & alia quæ perierunt.

AMBROSIVS LEXOVIENSIS Gallus, tertij Ordinis sancti Francisci; Congregationis Gallicanæ Guardianus cœnobij B. Mariæ miraculorum de Vrbe, cecinit erudito carmine victoriam insignem Ludouici XIII. Franciæ, & Nauarræ Regis Christianissimi, contra hæreticos Rupellenses, & Anglos Auxiliarios sub hoc titulo.

Angli profligati, Rupella expugnata. Romę apud Iacobum Mascardum anno 1529. in 4.

AMBROSIVS MILLETIVS, prouinciæ Franciæ, custodiæ Campaniæ, & conuentus Trecensis alumnus, facultatis Theologicæ, vir suo tempore clarissimus, qui vt populum Trecensem, à Lutheranæ labis hæresi vindicaret, multis laboribus, & vigilijs insudauit, in explicādis ex suggesto difficilioribus sacrę Scripturæ locis, quæ Lutherani in suæ perfidiæ confirmationem adducebant, scripsit

Commentaria in Euangelium Matthæi.

In Epistolas Pauli.

Viuebat anno 1568.

AMBROSIVS MONTESINVS, Hispanus, scripsit

Commentarios in epistolas, & Euangelia Quadragesimalia. Madriti 1615.

Sermones varios. Methymnæ Campi 1586. in 4.

Hispanam fecit vitam Christi, quam Landulphus Carthusianus composuit.

AMBROSIVS SAXIVS Bononiensis, Reg. Obseru. Prouinciæ Bonon. lector emeritus, ac iuris canonici Profess. edidit

Ga-

Catastrosim Philosophicam, ac Theologicam, siue *Peripateticæ, Scoticæ, atque vniuersalis doctrinæ explicationem. In qua disputationes quamplurimæ non minus studiosis perutiles, quàm prouectis gratæ expenduntur, variæque controuersiæ passim conciliantur, præsertim circa Quidditates, Realitates, Formalitates, ac huiusmodi Abstractiones, quæ in scholis Scotistarum pertractantur*. Tomus primus prodijt Bononiæ typis Iacobi Montij, & Caroli Zeneri anno 1640. in fol.

ANASTASIVS N. Gallus strict. obseruantiæ edidit Gallicè librum inscriptum *Dieu mourant d'amour pour les hommes*. Id est, *Deus amore moriens propter homines*, Lutetiæ primum in 4. deinde Lugduni in 8. apud Claudium Prost.

ANDEOLVS LICTAVIENSIS, Concionator Cappuccinus, prouinciæ Lugdunensis, Missionarius Apostolicus, & hæreticorum impugnator acerrimus, edidit Gallicè

Summam doctrinæ, quam docet Ecclesia Catholica, & Romana, cum Breuiario errorum, & heresеon, quas docet Ecclesia prætensa Reformata Caluinistarum. Lugduni apud Ludouicum Muguet 1635.

Statuta Archiconfraternitatis sanctissimi Sacramenti, cum Regulis, & Documentis pro confratribus diœcesis Mimatensis. Ibidem.

Collationem amabilem inter duos bonos Gallos, quorum vnus Catholicus; alter Caluinista circa materias fidei controuersas. Lugduni apud Vincentium de Coeursilli 1637.

Exercitia spiritualia pro recenter conuersis ad fidem Catholicam. Ibidem 1638.

Statum deplorandum Ecclesiæ Caluinisticæ, fideliter, & sincere repræsentatum. Ibidem.

Interrogationes iustas, & rationabiles, quas Catholici faciunt Caluini sectarijs ad eos ab errore liberandos, & à morte æterna euocandos. Turnoni apud Antonium Pichon 1638.

Incitamenta conuersionis ad fidem Catholicam nobilis dominæ Alexandrinæ de Roubiac viduæ domini de Tardiuon. Ibidem.

Communicationem bonorum spiritualium, quam faciunt boni Catholici, qui sub protectione B. Virginis Mariæ cupiũt se mutuo iuuare ad moriendum in gratia Dei. Ibidem 1639.

Adorationem veri Dei, in qua ostenditur, quod Caluinistæ grauissimè errant, dicendo Deum non debere adorari in Ecclesijs in Sacramento altaris, & in Imaginibus. Ibidem.

Defensionem Purgatorij, & honoris Ecclesiastici, & religiosis debiti. Ibid.

Monita amabilia sectarijs Caluinisticæ religionis. Lugduni apud Petrum Muguet 1640.

Exercitia spiritualia pro illis qui Deũ amare desiderant, Ibidem apud viduam Ludouici Muguet.

Summam Indulgentiarum Religiosis concessarum. Ibidem.

Modum Indulgentias cum fructu lucrandi tam pro se quam pro defunctis. Ibidem.

Perfectionem Christianam, ad quam tendere debent illi qui in Paradisum intrare desiderant. Ibidem 1642. in 8.

Prudentem, & sapientem Patrem familias, pro deuota, & debita suorum, & sibi subditorum directione. Ibidem 1646. in 12.

ANDREAS d' ALERET Segusianus, Conuent. sacræ Theologiæ magister scripsit

Apologiam pro Bonito Combassonio eiusdem instituti præclaro Theologo. Seduni apud Simonem Moarbeck. 1634. in 8.

Memorialia Religionis Franciscanæ Ibidem. 1636. in 8.

Notas in vniuersam Scripturam. tom: duo in fol. Ibidem anno 1625.

ANDREAS ANAGNINVS, è Comitibus Signię, Alexandri III. & IV. & Bonifacij VIII. Pontiff. consanguineus, ab eodẽ Bonifacio designatus Cardinalis Presbyter tituli (inquit Eysengrenius) S. Luciæ in Silice, tantam dignitatem renuit accipere, sua humilitate contentus. Virum vocat Eysengrenius moribus, & doctrina insignem, omni litteratura sua ætate nobilissimum, & scripsisse ait [Vide tom 2. Annal. an. 1295. num. 10.]

De Partu Virginis Mariæ volumen. Tanta vixit sanctitate, vt in vita, & morte miraculis floruerit. Obijt in Conuentu Pilei, prouinciæ Romanæ, Custodiæ Campaniæ.

ANDREAS CAPPELLA, scripsit

Sermones Quadragesimales. Compluti apud Ioannem Grazianum 1578.

Sermones pro singulis Dominicis totius anni. Ibidem, eodem anno.

ANDREAS à Castro, Burgis Hispaniæ natus, fama duodecim Patrum Franciscanorum, qui Indis Occidentalibus primi Christi fidem intulerunt, excitatus, Hispali naue conscensa anno 1540. pros-

prospera nauigatione in tanta messe laborantibus subsidiarius accessit. Mira facilitate Mexicanam, Matlazingicamq; linguam perdidicit, quibus instructus, singulis Dominicis, ac sacris ferijs, tertio, varioque idiomate, discretisque lingua, & regione populis confluentibus, Hispanica nimirum, Matlazingica, & Mexicana lingua concionabatur. Scripsit

Dictionarium seu artem, perdiscendis illis linguis perutilem.

Catechismos vulgari sermone.

Conciones ad populum posteris commodissimas, Matlazingica lingua permultas

Obijt anno 1577. in cœnobio Tubricano

ANDREAS de CASTELLANO Conuent. sacræ Theol. magister, scripsit librũ, quem nuncupauit:

Missionarius Apostolicus contra hæreticos.

ANDREAS de CORTILI, concinnauit ex monumentis sanctorum Patrum

Indices concionum.

Asseruantur Patauij in Bibliotheca sancti Antonij.

ANDREAS COVVREVR, alias de TECTO Audomarensis, sacræ Theologiæ Professor, & Ecclesiastes percelebris, edidit vernaculo sermone

Diuini amoris, siue *SS. Eucharistiæ Faculam*. Duaci in 8. typis Belleri.

Philosophiam, siue *Meditationem mortis.*

Obijt in Conuentu Iuestrensi an. 1625.

ANDREAS GVERRERO Hispanus, Hispanus, explicauit

Rubricas Missalis, & *Breuiarij Romani*. Cæsaraugustæ 1629. in 8.

ANDREAS de LAVGE, Gallus prouinciæ Franciæ Parisiensis, Conuentus Pontisaræ alumnus, vir doctus in lectione Patrum maximè versatus: in conuentu Nanceiano primum Theologię Lector, deinde Guardianus ibidem, & postea Pontisarę, vbi decessit, scrpsit, & edidit Gallicè

Sermones Aduentuales, coram Henrico II. Duce Lotharingiæ habitas, quos inscripsit

Apocatastasis animæ, id est, *restitutio animæ in pristinum statum.*

ANDREAS NICOLAI Hungarus, Conuentus Cathuniensis alumnus, scripsit

Commentarios in Genesim.

Floruit circa annum 1464. Vvillot.

ANDREAS de nouo Castro, Lotharingus, prouincię Francię, dictus *Doctor ingeniosissimus*, scripsit

Commentaria in quatuor libros Sententiarum; Excusa Parisijs in fol. magno volumine apud Ioannem Gratium; caret impressionis anno. *In primum* separatim prodierunt ibidem anno 1514.

Petrus Rodulphus testatur se vidisse commentarios in Primum manuscriptos Bononię in Bibliotheca S. Saluatoris.

ANDREAS de OCAÑA Hispanus, scripsit

Discursus Eucharisticos. Madriti 1622. in fol.

ANDREAS de OLMOS, Hispanus, humanioribus litteris, ac iuri ciuili adolescens nauauit operam; atque ætate prouectior iuris etiam Pontificij notitiam adiunxit. Adulta ętate Franciscanis nomen dedit Vallisoleti. Absoluto Theologię curriculo insignis euasit Ecclesiastes. Adiunctus comes Ioanni Zumarragę, ex Guardiano Tribulensi ad Episcopatum Mexicanum à Carolo V. destinato; quadraginta tribus annis Indis conuertendis, & excolendis totam suam operam impendit. Mexicana, Totonaca, Tepuaca, Vaxtaca linguis, quas expeditè loquebatur, populos instruebat. Incredibile est, quantum Deus Opt. Max miseram gentem in tenebris cæcutientem opera huius viri illuminauerit. Per amplissimas prouincias, inuiasque regiones, ne quidem de nomine notas, quot trophęa Crucis erexerit, quot millia Idolorum destruxerit, quot myriades hominum sacro Baptismate intinxerit, difficilè est recensere. Quidquid temporis, vel à concionibus habendis, vel à confessionibus excipiendis, vel à catechizandis Neophytis, vel à sacris exercitijs reliquum erat, totum ab vna, vel altera hora, qua breui somno, & reficiendo corpusculo indulgebat, vel in euoluendis sacrę Scripturæ libris, vel in scribendis alijs numerosissimo populo recens conuerso necessarijs, impendebat, quo factum est, vt multa doctrinę suę reliquerit monumenta. Ea sunt:

Ars addiscendi linguam Mexicanam.

Eiusdem linguæ Dictionarium.

Ars addiscendi linguam Vastacam.

Eiusdem linguæ Dictionarium.

Ars addiscendi linguam Totonacam.

Eiusdem Idiomatis Vocabularium.

Libellus de extremo iudicio, lingua Indica conscriptus.

Lbellus septem Sermonum lingua Mexicana.

Modus confitendi Vastaco sermone.

Tractatus de Sacramentis.

Tractatus de Sacrilegijs.

Tra-

Tractatus de septem peccatis mortalibus.

Doctrina Christiana lingua Mexicana explicata.

Docta quædam problemata.

Alfonsus à Castro aduersus hæreses è Latina lingua ab eo in Hispanicum metrum conuersus.

Omnia hæc pluries impressa extant in ijs regionibus obuia. Obijt in Tampicano Conuentu, anno 1571, sanctitate, & Prophetico Spiritu insignis.

ANDREAS PERVSINVS de Vviano scripsit

Disputationem de Prædestinationis causa.

Speculum de Conceptione B. Virginis, Patauij apud Ioannem Baptistam de Martinis anno 1627.

Analysin purissimæ Conceptionis beatæ Mariæ. lib. 1. Venetijs apud Marcum Ginammum 1634. in 4.

ANDREAS ROCHMARINVS, Polonus Reg. Obseru. prouinciæ Poloniæ Definitor, in cœnobio D. Bernardini Cracouiensis, primum Philosophiæ, deinde Theologiæ Professor, scripsit

Commentaria in librum primum Sententiarum Scoti. Venetis anno 1627.

ANDREAS a SOTO Hispanus, Castellæ veteris oppido S. Facundi natus, prouinciæ Conceptionis alumnus, instituti Recollectionis fratrum Minorum Regularis Obseruantiæ, in qua S. Theologiæ lector, & tertium Guardianus fuit, Serenissimæ Isabellæ Claræ Eugeniæ, Hispaniarum Infantis, Alberti Archiducis Austriæ lectissimæ coniugis per annos fermè viginti Confessarius. Prouinciarum Argentinæ, Coloniæ, Hiberniæ, Angliæ, Flandriæ, inferioris Germaniæ, S. Andreæ, aliarumq; Reuerendissimi P. Ministri Generalis Commissarius; vir religiosissimus, humilitate, abstinentia, alijsque virtutibus insignis. In magnis difficultatibus ipsius charitatem, & prudentiam tum varij, tum ciuitas ipsa Bruxellensis experta est. Multa scripsit opuscula lingua Hispanica, quorum hic est indiculus.

Vita, & virtutes beatissimi Iosephi Sponsi beatissimæ virginis matris Mariæ. Vallisoleti 1593. & Bruxellis apud Ioan. Mommartium an. 1600.

De conuersione boni Latronis cum tractatu de Redemptione mali temporis. Antuerpiæ anno 1606. apud Bellerum. Translatus est in linguam Italicam.

Contemplatio de Christo Crucifixo. Ibidem anno 1604.

Paraphrases super lamentationes Ieremiæ. Bruxellis apud Ioannem Mommartium anno 1609. & 1615.

Explicatio benedictionis cerei Paschalis: Exultet, præconij scilicet Paschalis

De excellentia Pacis. Antuerpiæ apud Ioachimum Trognesium anno 1621.

De vera solitudine, & vita solitaria. Bruxellis apud Ioan. Mommartium anno 1607.

De vita & miraculis S. Eugenij primi Archiepiscopi Toletani.

De congregatione Pœnitentum. Montibus Hannoniæ apud Ludouicum Riuium anno 1607.

De Aquæ benedictæ principijs, & origine, & de Antiquitate sacrorum cereorum, quos vocamus Agnos Dei, & miraculis.

Consolatio viuorum, & exequiæ defunctorum.

Historia vitæ S. Alberti Leodiensis Episcopi, & martyris, & de translatione corporis eius Rhemis ex Francia Bruxellas in Brabantia.

Paraphrasis in Psalmum 118. Beati immaculati in via: item *in Psalmum* 121. Lætatus sum in his.

Et hæc penè omnia nostri Patres Belgæ ex Hispanico in Teuthonicum idioma transtulere. Antuerpiæ excusa prostant venalia. *Sed & contemplationis Christi Crucifixi, & considerationis Christi super Cruce, ac de doloribus, quos beata Virgo passa est ad pedes Crucis*, tractatum, quem verè pium, & vtilem dicit Posseuinus, Italicè reddidit Raphael Fabrica Societatis Iesu; excusum Venetijs apud Baretium Baretij anno 1603. sed & Gallicè non semel recusus est.

Obijt pijssimè 5. Aprilis an. 1625. sepultus ante altare sanctæ Crucis Bruxellis; quod altare Serenissima Princeps Isabella cum marito suo Alberto Archiduce in gratiam dicti Patris erexit, pulchrisque ornamentis decorauit.

ANDREAS à TECTO, vide *Andreas Couureur.*

ANDREAS de VEGA, Hispanus Reg. Obseru. prouinciæ S. Iacobi, annis multis Salmanticæ Theologiam professus, sacri Concilij Tridentini Patribus adnumeratus, doctrinam de iustificatione omnium, quæ in sacra Synodo discussa sunt, difficillimam, validè tractauit, examinauit, publicis congressibus discussit, & tandem doctissimis commentarijs refutatis hæreticorum erroribus, & fortiter Concilij propugnata sententia, defendit. Opus istud edidit Petrus Canisius

Soc. Iesu vir celeberrimus anno 1572. dedicauitque Ernesto comiti Palatino, vtriusque Bauariæ Duci, & Frisingensis Ecclesiæ Administratori, postea Principi Electori, insertis epistolæ nuncupatoriæ grauissimis elogijs, quæ in tanti operis dignam commendationem hîc etiam exscribenda iudicaui. Postquam multis argumentis pondus, vtilitatem, & necessitatem doctrinæ de iustificatione disseruit, subiunxit: *Etsi verò multi multorum Catholicorum de iustificatione commentarij circumferuntur, qui & cum laude scripti sunt, & vtiliter euoluuntur, attamen operæ pretium me in primis facturum speraui, si ex Theologis omnibus deligerem vnum, nec quidem vulgarem de iustificatione, tum dextrè, tum eruditè, tum copiosè scribentem, qui vno volumine comprehensus in lectorum gratiam euulgetur*. Paucis interiectis: *Et hunc quidem Theologum delegimus Reu. P. Andream Vegam, virum cum primis eruditum, parique sanctimonia, cùm viueret, commendatum; sed & primarijs Concilij Tridentini Theologis, quos præstantissimos fuisse constat, Doctorum iudicio adnumeratum.* Et paulò post: *Illud dicam permagni sanè referre, vt ad manus habeamus, quorumdam testimonia scripta, qui velut oculati testes actionum Conc. Trident. coram adfuere, vt horum etiam scientia, & explicatione, nobis, & posteris explicatiora reddantur, quæ sunt in eadem Synodo conscripta. Eoque charior in hoc opere nobis Vega esse debet qui Tridentini doctissimos Theologos, & sapientissimos Patres, tum differentes audiuit, cùm de iustificatione multis est mensibus acerrimè disputatum: ipseque cum disputantibus alijs sua sensa studiosissimè contulit, ex cuius viri scriptis docti facilè deprehendent, quam fuerit idem in eruenda, confirmandaque veritate laboriosus, quàm præterea solers, & exercitatus in quæstionibus obscurissimis, atq; grauissimis examinandis, quas ille quidem ad normam verbi Dei libenter reuocare consueuit, sed ita vt simul exponat, quid & antiquiores, & recentiores Theologi, de re proposita iudicauerint.* [Cùm verò duæ sint partes operis ab eodem Vega perscriptæ, in primo quidem de iustificatione tractat fusiùs, seque totum ad verborum Concilij germanam interpretationem studet accommodare, quod opus toto fere biennio elaborauit: In posteriore parte, quam prius idem author scripsit, ac edidit, aliquantò simplicior stylus est, & tractatio, quæ ad docendum sæpè lucem præbet, *Scholastica*, vt eo rectius perplexis, & inuolutis *Quæstionibus* respondeatur, eaque contractius, moreque scholastico explicentur, quæ prioribus libris *quindecim* amplissimè disputantur; sed vtrobique, nec ingenij acumen, nec docendi methodum, neque in veteribus, aut recentioribus Theologis exercitationem; neque in disputando demum perspicuitatem possis merito desiderare.] Opus autem istud bipartitum est, primum ita inscribitur.

De iustificatione doctrina vniuersa, libris quindecim absolutè tradita, & contra omnium errores, iuxta germanam orthodoxæ veritatis, & sacri concilij Tridentini, præclare defensi.

Duo tamen libri postremi eiusdem generis respondent pestilenti cuidam libro Ioannis Caluini, inscripto: *Antidotum in acta synodi Tridentinæ*. in quibus doctissimè agit Vega de peccato mortali, & veniali.

Secundum est: *De eadem Iustificatione, Gratia, fide, operibus, & meritis, quæstionibus quindecim absulutum*, Cardinali Pacheco nuncupatum anno 1546. Prodijt Coloniæ apud Geruinum Calenium anno 1572. in fol. Ascaffeburgi in diœcesi Moguntina apud Hermannum Miresium, anno 1621 in fol. & alibi sæpè.

In hoc opere Cardinalis Bellarminus lib. 5. de Iustificat. c. 19. Vegam carpit, quòd contra communem sententiam negauerit; Deum opera bona remunerare ex mera liberalitate supra condignũ, quod sub Pio V. ait condemnatum fuisse in Michaele Baio Louaniensi. At tanti viri venia, longè distat ab hac sententia Vega: etenim apertissimè fatetur, Deum præmiare vltra condignum merita iustorum ex mera liberalitate, statuẽdo in lege prœmium, quod longissimè excedat omnem bonorum operum valorem, in quo sufficienter indicatur liberalitas Dei erga iustos, qui ita benignè, & generosè legem statuerit de mensura adeò superefluenti; vnde nihil opus esse putat adijci etiamnum alios gradus ad istos, quos Deus præscripsit bonis operibus. Actualem autem retributionem horum graduum gloriæ iudicat fieri de condigno, supposita illa lege, & promissione de conferendo hoc premio superefluenti, & proinde concludit in responsione ad secundum argumentum [Decet quidem magnificos, & liberales Principes, super id, quod opera suorum merentur, aliquod velut auctarium benè de

se

se meritis adijcere. Sed vbi præmium aliquod certum statutum est; quod longè exuperet valorem omnium meritorum; adhuc semper aliquid etiam ei præmio adijcere, neque iustum est, neque conueniens; sed pluralitas quædam liberalitatum absque vlla necessitate.]

Multi non immeritò magnopere laudant hoc opus, & authorem. Videndus Michael de Medina lib. de recta in Deum fide cap. 4. & Henric. Sedul. c. 4. comment. ad vitam S. Francisci. Scripsit insuper

Concionem ad Patres Concilij Tridentini die Cinerum habitam anno 1547. in 4. absque loci, aut anni mentione.

Commentaria in Psalmos, Compluti 1599.

Commentaria in aliquot Concilij Tridentini decreta: Ibid. 1564.

ANDREAS ZANVS, Venetus Minorum Conuentualium, scripsit Italicè.

Monotessaron historiæ passionis Dominicæ contextæ ex quatuor Euangelistarum narratione, quadruplici sensu, siue conceptu concionatorio, explicatæ. Venetijs apud Gùerillos anno 1645.

ANFREDVS GONTERIVS, (Andream vocat Posseuinus) vir doctus, Barcinone, teste Vvilloto, scripsit doctè, & ornatè

De Christi, & Apostolorum paupertate.

ANGELA FVLGINAS, fœmina sanctissima, cuius vitam ego dedi Tomo 3. Annalium, g tertij instituti Franciscani alumna, multarumque Magistra, per excelsos gradus, decemque, & octo passus ad perfectionem vitæ spiritualis manuducta, iussu sui Confessarij scripsit

g An. 1306. num. 11. & seqq.

Libellum spiritualis doctrinæ, ac multiplicium visionum, & consolationum, quas à Deo acceperat.

Eum Paulus Rhosellus sacerdos Venetus misit ad Angelicam Abbatissam monasterij D. Lucię Venetiarum eiusdem instituti; prodijtque Venetijs ex officina fratrum de Sabio anno 1521. Duo ego habeo huius operis exemplaria M. SS. satis vetusta, vnum Italicum, alterum Latinum in quibusdam ab impresso discrepantia. Franciscus Card. Ximenius hæc opuscula, tanquam maximè vtilia, edi curauit Compluti.

Vide to. 8. Annal. ann. 1508. num. 21.

Testamentum Sub mortem condidit, quo filios, & filias, quas in Christo Iesu genuit, ad virtutes quasque capessendas adhortata est. Ego sub vitæ illius finem exscripsi, & habetur ad calcem operis prædicti.

Obijt Fulginei anno 1309. & sepulta est in templo S. Francisci miraculis illustris. Per illius doctrinā valdè se profecisse fatetur Vbertinus de Casale in proœmio sui operis de *Arbore vitæ Crucifixi*.

ANGELICVS de CARPENEDVLO, Capuccinus, scripsit Italicè librum intitulatum

Gemma pretiosa d' affettuosi pensieri freggiata cauati dall' officina della Croce secondo la mistica Theologia per introdurre li semplici all' essercitio dell' oratione mentale, col modo di fare vn' hora d' oratione auanti al Santissimo Sacramento nell' occasione delle 40. hore. Brixiæ per Bartholomæum Fontanam anno 1617.

ANGELICVS INSVLENSIS, Ex prouincialis Capuccinorum Prouinciæ, edidit

Responsiones contra hæreses Ministri Nestoriensis Arausicani. Auenione anno 1648. in 8.

ANGELVS CÆLESTINVS, Reg. Obseru. prouinciæ Principatus, sacræ Theologiæ professor, & insignis Concionator. Scripsit varios sermones, & discursus Predicabiles, quos in præcipuis vrbibus, & Ecclesijs habuit, & per varias materias distinxit. Tomum primum ita prenotauit:

Oriens Christi, Sub quo titulo, multos tractatus Theologicos scripturales, & morales comprehendit ab Annuntiatione Virginis, & Christi ortu exorsus. Precipuam partem horum sermonum habuit in templo S. Didaci sui Ordinis, Neapoli; Prodierūt Venetijs apud Ioannem Guerillium anno 1619. Tomus secundus ita inscribitur:

Occidens Christi: sub ista inscriptione varios colligauit tractatus, explicatis omnibus Euangelistarum narrationibus de Christi passione, à Sententia in eum lata, vsque ad Sepulturam. Ibidem anno 1618. Tomus tertius hunc habet titulum:

Aquilo peccatoris, eiusque exitus de AEgypto. Argumentum huius operis est, explicare Euangelium filij prodigi, veræ peccatoris imaginis. Ibidem eodem anno. Tomus quartus ita incipit:

Auster cælestis. Vbi dulces, vtilesque fructus, & flores orationis explicat. Ibidem anno 1620.

Epithalamium Euangelicum Verbi incarnati cum sua sponsa, videlicet Ecclesia. Ibidem eodem anno.

Sermones pro omnibus festiuitatibus B. Virginis. Ibidem anno 1619.

Conciones pro Dominicis, & festiuita-

tatibus per Aduentum vsque ad Quadragesimam. Ibidem anno 1620.

ANGELVS de CINGVLO, Piceni oppido, *Clarenus* agnominatus; non à Monte *Claro*, vt quidam autumarunt, sed à *Clareno* flumine inter Asculum, & Nursiæ alpes, propè quod extructo cœnobio diù cum suis discipulis vixit, à quo etiam *Congregatio Clarenorum*, quę sub Pio V. aggregata est familiæ Obseruantum, nomen accepit. Aliqui Ioannem, nescio quo fundamento, appellant. Vir pius & doctus, multa passus est pro retinenda, & restituenda regulari disciplina. A Raymundo Gaufridi Ministro Generali missus est cum alijs pijs consodalibus ad Regem Armeniæ, qui aliquot huius instituti viros petijt sibi transmitti. Illinc regressus cum alijs sui zeli socijs, secessit ad partes Achaiæ, vbi mirabiliter edoctus linguam Græcam, in Latinam transtulit

B. Macarij dialogos.

Opuscula quædam sancti Chrysostomi.

Alia Ioannis Climaci. Sed Ambrosius Camaldulēsis aliā adhibuit Climaci interpretatione, aridā reputans Angeli translationem, vtpote quæ nimis videbatur litteralis, tanquam si verbum verbo voluisset compensare.

Macarij duo celebriores sunt, & sancti, vterque Ægyptius, & in fastis Ecclesiasticis 2. & 15. Ianuarij computatus: posterior Alexandrinus dictus, primus absolutè nuncupatus Ægyptius, S. Antonij discipulus. Cuius sint illi dialogi ab Angelo translati, nescio, neque enim inter istorum opera sub Dialogorum titulo circumferuntur. Inter Macarij Ægyptij homilias quinquaginta à Ioanne Pico editæ, & traductæ, quæ Tom. 4. Bibliothecæ veterum Patrum editionis Coloniensis leguntur, tres, aut quatuor videlicet 15. 26. 27. & 40. habentur per modum Dialogi, receduntque à forma homiliarum. Hi fortassis illi sunt dialogi. Scripsit insuper Angelus

Commentarios in Regulam S. Francisci. Incipiunt, *Postulasti à me frequentiùs charissime in Domino frater*.

Historiam de septem tribulationibus Ordinis Minorum. Incipit: *Pastore absente tentat lupus rapax*. Vtrumque habeo opusculum M.S.

Quo loco, aut anno obierit, incertum. Vvillotus, & Posseuinus an. 1294. e vita migrasse in quodam cœnobio Regni Neapolitani conscribunt. At anno 1317. adhuc vixisse ex monumentis Vaticanis docuimus [b]. Sæpè huius viri meminimus Tom. 2. & 3. Annalium.

[b] An. 1317. num. 16.

ANGELVS à CLAVASIO, Liguriæ oppido, vir pius, & doctus; in vtroque iure peritus, quartùm familiæ Obseruantum Vicarius Generalis, compassus multorum simplicium confessorum imperitię, vti præfatur in prologo, scripsit ordine Alphabetico

Summam casuum conscientiæ. Quæ ab authoris nomine nuncupata est *Angelica*.

Vbi primum prodijt, tres factæ sunt impressiones, quos Amanuensium, & Typographorum socordia dum author apprehēdit vitiosas, Hieronymi Tornielli viri grauissimi, qui postea familiam rexit Obseruantum, precibus interpellatus, quartam curauit author fieri editionem auctiorem, & accuratiorem, Venetijs anno 1490. postea multis in locis impressa est; maximè autem Venetijs anno 1492. apud Gregorium de Ariuabenis, recognita à Fr. Iacobo Vngarello factis quibusdam additionibus. Quinque vidi Venetas editiones, aliasque per plures, & sed Italicè prodijt Venet. an. 1593. in 4. Tractatum etiam scripsit

De Restitutionibus. Et alterum nuncupatum

Arcam fidei. Compluti 1562. in 4.

Charus, & familiaris fuit Angelus Sixto Quarto alijsque Summis Pontificibus, qui eius opera in subsidijs colligendis contra Turcas vsi sunt, adiecto Nuncij, & Commissarij Apostolici honore. Commissionem ab Innocentio VIII. accepit contra Vvaldenses. Multa de eo scripsimus Tom. 6. & 7. Annalium. Obijt Cunij in cœnobio S. Mariæ de Angelis anno 1495.

ANGELVS à COMITIBVS, è ciuitate Castelli Cappuccinus, prouinciæ Romanæ, scripsit Italicè

Mysteriosam considerationem circa sacrificium Missæ. Venetijs anno 1625.

Flores diuersos vitarum Sanctorum, & Beatorum Ecclesiæ Ciuitatis Castelli, & reliquiarum, quæ ibidem asseruantur. In eadem vrbe per sanctum Mulinellum anno 1627.

ANGELVS ELLI, prouinciæ Mediolanensis, scripsit

Speculum spirituale vitæ humanæ per modum dialogi inter Magistrum, & Discipulum, Italicè Romæ anno 1625.

Tabulas veritatum Religionis Catholicæ, quas in linguam Gallicam vertit M. I. Saulnier Secretarius Principis Condæi, Paris. anno 1645.

Indices quatuor copiosissimos super qua-

quatuor volumina. *Pelbarti Temesuarij*, de quo suo loco. Obijt anno 1617.

ANGELVS EVGENII, Perusinus Minor. Conuent. S. Theologiæ Magister, scripsit Italicè

Raggionamenti familiari sopra li sette Sacramenti, Tom. 2. Napoli 1645. per Camillum Cauallum.

ANGELVS à S. FRANCISCO, Anglus strict. Obser. scripsit

Sacrarium priuilegiorum quorundam Seraphico Patri S Francisco in gratiam obseruantium regulam, eumque, vel suos amantium, à Deo Opt. Max. indultorum; in quo eorum veritas elucidatur, comprobatur, ac defenditur. Opus apprime vtile omnibus Religiosis, quibus huiusmodi prærogatiuas Diuina bonitas impertiuit. Duaci apud Viduam Martini Bogardi, anno 1636.

ANGELVS GALLIOTTVS Siculus, ex vrbe Sauæ Agrigentinæ diœcesis, Reg. Obseru. edidit Volumina quatuor,

De Monarchia mundi, & de familijs Siculis antiquis. Prodierunt Panormi anno 1597.

Relationem schismatis Anglicani.

Martyrium Ioannis Foresti Franciscani, Angliæ Reginæ sanctissimæ, Catharinæ à sacris confessionibus.

ANGELVS HALLENSIS, è Mediolano, Reg. Obser. Theologiæ Scholasticæ, & moralis Professor, scripsit

Rosarium, seu Instructorium Sacerdotum, & clericorum. Opus quidem vtile ijs, qui se debent subijcere examini coram Reuerendiss. Ordinarijs pro confessionibus excipiendis, concionibus habendis, aut ordinibus suscipiendis. Taurini 1616. in 8.

Commentarium etiam in Prosam siue *Sequentiam Mortuorum*. Incipit: *Dies iræ, dies illa*, & à Thoma de Celano Minorita prouinciæ Pennensis, vti nos suo loco diximus, compacta est. Taurini apud Hered. Ioan. Dominici an. 1637. in 8.

ANGELVS, ex antiqua, & nobili familia IVSTINIANA, in Insula Chiensi natus, vir doctus, & celebris concionator, Sereniss. Sabaudiæ Ducibus gratissimus, & ab intimis fuit consilijs. Eius cum laude meminit Sixtus Senensis, verbo *Cyrillus Alexandrinus*, & verbo *Catena Græca*, & præclaram agit de illo mentionem Vbertus Folietta in elogijs clarorum virorum Ligurum. A Pio IV. in Galliam turbulentissimis temporibus missus, iura Ecclesiæ, & Religionis Christianæ coram Rege, & regni Principibus per annum, & amplius acerrimè tutatus est, vti testatur Paulus V. suis litteris datis an. M.D.C.VI. 10. Kal. Decemb. Ex Gallia regresso, Pius V. Episcopatum contulit Geneuensem, an. M. DLXIX. die 13. Octob. quem ille an. M.D.LXXVIII. die 15. Decemb. resignauit in manibus Gregorij XIII. Bibliothecam habebat optimis libris, præsertim Græcis, instructam. Horatium Iustinianum hodie S. R. E. dignissimum, & doctissimum Cardinalem non semel audiui gloriantem se talem, ac tantum virum patruum habuisse. Porrò Angelus doctè scripsit

Commentaria in aliquot capita Ioannis.

Sermones quamplures.

Obijt Genuæ, sepultusque est in choro templi Virginis Annunciatæ suorum consodalium, addito in marmore hoc Epitaphio.

Hic situs est
Fr. ANGELVS IVSTINIANVS
EPISCOPVS GENEVAE
EXPECTANS RESVRRECTIONEM
CORPORIS SVI.
Obijt annos agens LXXVI. die 22. Febr.
anno M.D.I.C.VI.

ANGELVS de NERI, Florentinus sacræ Theologiæ Magister, primùm Conuentualis, deinde Reg. Obseru. publicè interpretatus est Magistrũ Sententiarum Parisijs, in quem scripsit

Tractatus aliquot, & opuscula.

Iacet Aretij in Conuentu S. Ioannis.

ANGELVS PALEA, Neapolitanus, vrbis Iuuenaciensis, & Bartholomæus ab Vrbe veteri, Reg. Obseru. valetudinario cœnobij Aracęlitani in vrbe, Prefecti in Pharmacopolia peritiss. ediderunt Latinè

Censuram in Antidotarium Ioannis filij Mesuæ de declaratione simplicium medicinarum.

Solutionem insuper multorum dubiorum, ac difficilium terminorum in re medica. Prodierunt Venetijs anno 1543. & Lugduni apud Ioannem Frellonium anno 1550. dedicatæ Gulielmo Peliterio Episcopo Montispessulani. Petrus Andreas Matthiolus in commentarijs super Dioscoridem, librum hunc citat sæpissimè.

ANGELVS del PAS, Perpinianensis, prouinciæ Cataloniæ, vir Regularis Obseru. restituendæ cupidissimus, ac proinde nouæ prouinciæ Reformatorum Tarraconensis, quę postea in ipso ortu extincta est, designatus Prouincialis, Theologus

logus facundissimæ, & solidissimæ doctrinæ, egregiè versatus in concilijs, sanctis Patribus, historia Ecclesiastica, & Theologia scholastica; Romæ ad D. Petri in monte Aureo diu commoratus, beneuolentiam, & beneficentiam Sixti V. frequenter expertus, totum se pietati, sacrarumque rerum studijs addixit. Miræ fuit abstinentiæ, & pœnitentiæ, nudis pedibus semper incedens. Accepto à Sixto notabili subsidio pro instruenda bibliotheca, & Apostolico obsecutus precepto, *Sacra Euangelia commentarijs illustrauit*; & quidem diuino id præstitit adiutorio, quod ipse in præfatione ad Euangelium Matthæi, clarè testatur, & in eius vita, à Bonifacio Bonebello, multorum annorum socio conscripta diffusiùs enarratur. A matutinis laudibus ad auroram vsque perseuerabat in Oratione coram altari sanctissimi Sacramenti, & valdè diluculo quotidie celebrabat, in sacrificio peragendo consumptis semper horis duabus, nisi aliquando contingeret ob aliquod impedimentum differri Missam, eoque legi tempore, quo populus audiret; tunc enim breuiter mysterium peragebat, dicens sacerdotem non debere adeò propriæ intendere deuotioni, vt incommodo non prospiciat circumstantium. Quod pietati, audiendisque afflictis, qui tribulationum ab eo affatim petebant, & reportabant remedia, supererat tempus, studijs consecrabat, quorum fructus vberes, & varios produxit, scripsit enim

In Matthæi, Marci, Lucæ, Euangelia, & in tria priora capita Ioannis copiosissima commentaria, singulis capitibus Euangelij integros adhibens commentationum libros, & singulis versiculis diffusa capitula præmissa semper breui expositione litterali, & adiuncta diffusiore morali, sanctorum Patrum Sententijs, variaque eruditione fæcundè referta. Nos curauimus edi Romæ anno 1623. Commentaria in Marcum volumine vno, & in Lucam Tomis duobus, anno 1625. daturi reliqua in Matthæum, & Ioannem, si per otium licuerit, & tempora arriserint magis propitia.

In Symbolum Apostolorum Tomos duos, quorum primum ipse curauit typis Vaticanis committi anno 1599. secundum nos dabimus aliquando. Perutiles hos libros esse testatur Posseuinus, & de primo, quem solum legerat ita subiungit: *Quem perlegisse spero neminem pœnitebit, nam & stylus elegans, & Ecclesiasticus, ac cùm plurima afferat, non tamen laxus, sed pressus, & Patrum testimonijs absque tædio legentium diues.*

Commentaria in Abdiam Prophetam.

In omnia Euangelia de Tempore, & de sanctis breues Adnotationes.

Enchiridion diuinæ, scholasticæque Theologiæ, distributum in duas partes, speculatiuam, & practicam. *Etenim passer inuenit sibi domum.* Ad Ferdinandum Mediceũ Cardinalem Ordinis Protectorem. Prodijt Genuæ anno 1582.

Enchiridij expositionem, seu Commentarium, sex libris diuisum.

De Fabrica mundi, siue de rerum omnium prima creatione, libros duos. *Summa Dei bonitas fecit.*

De cultu Sanctorum, oratione ad eosdem, eorũdem pro nobis intercessione, & de Reliquiarum reuerentia, ad Franciscum Tagliacarneum patritium Genuensem. *Assertio prima hæreticorum.* Compositus est hic liber anno 1584. in cœnobio S. Mariæ Genuensi.

De diuino amore captando, lib. 1.

De confidentia hominis in Deum, lib. tres ad Antonium Mariam Braccelleum patritium Genuensem. *Deum etsi appetant mortales.*

De parentum, & filiorum amore reciproco; libros sex. *Artifex rerum omnium.*

Tractatum de restituenda disciplina vetusta Religionis S. Francisci. ad Ferdinandum Cardinalem Mediceum, Ordinis Protectorem. *Imperatus ob mutui.*

Tractatum secundum de eodem. Quoniam difficile arbitror.

Tractatum tertiũ circa idẽ argumentũ; ad Cardinales Congregationis de rebus Episcoporum, & Regularium.

Tractatum quartum de reformatione Religionum in genere, ad Felicem Cardinalem de Montealto, mox Sixtum V. scriptum Genuæ anno 1583. *Non legi vsquam reformationem.*

Opusculum instructionis, seu admonitionum. Ad Iacobum Sanchez, destinatum Commissarium Apostolicum prouinciæ Valentinæ. *Longanimis, ac multum misericors.*

Opusculum, quo commendat decretum prædictæ Congregationis de tollendis omnium Regularium cœnobiolis, in quibus necessarius ad conseruandam disciplinã regularem Religiosorum numerus haberi non possit. Incipit: *Propositum altera die in sacra Congregatione decretum.*

Opusculum de instrutione, & educatione Religiosorum.

Na-

Naturam, qui lumine Dei vultus signatum sequi posset.

De authoritate Cardinalis Protectoris lib. vnum.

Orationem funebrem in obitu fratris Cæsaris Pergamensis, eius socij. Et si mihi non quadraginta dierum.

In regulam tertij Ordinis Franciscani commentarios. Lingua Hispanica.

Quæ sequuntur scripsit Italicè.

Tractatum de digna, & necessaria præparatione ad suscipiendum sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum. Prodijt Romæ apud Gulielmum Facciottum anno 1596.

De Cœna Eucharistica. lib. vnum, ibidem eodem anno.

De Oratione Iaculatoria. Romæ typis Vaticanis, eodem anno.

De Cognitione, & amore Dei, Ibidem anno 1596.

De fundamentis boni spiritus, & omnis perfectionis spiritualis, ad Priorissam monasterij S. Andreæ Genuensis anno 1582.

Admonitiones vitæ spiritualis, diuisas in duas partes: prima agit de rebus secularibus: secunda de spiritualibus: ad nobilem fœminam Veronicam de Mari Genuensem, anno 1584.

De profectu, & splendore hominis spiritualis.

De Christi amore, quo pro nobis pati dignatus est.

Tabulas & repertoria omnium ferè Conciliorum, insignium quorumcumq; sanctorum Patrum, illustrium Historicorum, & vitarum Sanctorum, præsertim à Laurentio Surio collectarum. Et quidem tot libros legisse videtur, vt nihil scribere potuisse, & tot scripsit, vt nullum potuisse tempus superesse aliorum operibus perlegendis quisque posset opinari.

Omnia hæc venerabilis viri opera habeo, ipsius manu exarata, diligenter asseruata in nostro codicum M. SS. archiuio: idque mihi admirationem ingessit, omnia adeò felici calamo scripsisse, vt in tanta mole paucissimas videas lituras, aut correctiones.

Obijt Romæ ad S. Petri in Monte Aureo anno 1596. die 23. Augusti, cum magna sanctitatis, & patratorum miraculorum opinione, sepultus propè cornu Euangelij altaris maioris, in tumulo marmoreo è terra eleuato, addito hoc Epitaphio.

Conditur hac ingens meritis Pater Angelus Vrna:
Hispanus patria, Religione Minor.

Obijt R. P. Fr. Angelus del Pas Perpinianensis anno Domini M.D.X.C.VI. die 23. Augusti.

Ad eius imaginem coram sanctissimo altaris Sacramento extensis brachijs deprecantis, hoc apponitur carmen.

Sic orans Domino placuit, sic sæcula iuuit.

Et ad sepulchrum appensi erant versus sequentes:

Angele flos hominum, telluris sydus Iberæ.
Et Franciscanæ gloria magna domus.
Incola nunc cœli es, quo te pius euocat ardor:
Sectaris vitæ dum melioris iter.
Nam Christi meditare Crucem, durosque labores,
Inque illis semper mens tua fixa fuit.
Inde tibi sacræ doctrinæ haurire liquores
Mos erat, & totus, dum pietate mades.
Quæ stupet hæc ætas, seri stupeantque nepotes
AEtherei scripsit flaminis auctus ope.
Inde petis radios, quorum fulgore micanti
Mens tua splendescens, quæque futura videt.
Inde tibi licuit, sæuos depellere morbos,
Quos contra medicæ non valuere manus.
Ad tua traxisti totam miracula Romam,
Quæ nunc vota tibi supplice mente facit.
Dexter ades, faueasque lubens, te Patris amorem
AEterni nobis conciliare decet.

ANGELVS à PETRICA à Sonnino, Conuentualis, artium, & sacræ Theologiæ Doctor S.Congregationis pro emendatione Euchologij Theologus, & olim Vicarius Patriarchalis Constantinopolitanus, scripsit, & edidit opus inscriptum.

Turris Dauid, seu *de Militante, ac Triumphante Ecclesia, Disputationes aduersus huius temporis hæreticos in* 12. *libros distributa*. Romæ apud Ludouicum Grignanum anno 1647. in folio.

De Appellationibus omnium Ecclesiarum ad Romanam. Romę apud Franciscum Albertum Tanum an. 1649. in fol.

ANGELVS SPATAFORVS, Messanensis Theologus Capuccinus, edidit librum, quem prænominauit

Vnigenitam Gratiæ Mariam adornatam candore innocentiæ. Messanæ per hæredes Petri Breæ anno 1640.

Annal. Minor. anno 1421 n.9. & anno 1423. n. 2. ANGELVS SALVETTVS, Senis ex parentibus Florentinis exulibus natus, vir doctus, ex Ministro prouinciæ Hetruscæ totius Ordinis Rector delectus, gubernauit annis duobus mésibus quinque. Scripsit

Tractatum de Iudicio, & Anti-Christo; qui Incipit: *Tribus modis homines docentur, Exemplo, Magisterio, Flagello*.

Obijt in patria anno 1423.

Annal. 1210. nu. 3. & anno 1246. n. 9. ANGELVS TANCREDVS, Reatinus, nobilis in sæculo miles, ad vocem dũtaxat S.Francisci inuitantis conuersus, numerum duodenarium sociorum eius vltimus compleuit. Scripsit

Historiolam de gestis S. Francisci in vrbe, & valle Reatina.

Vitam eiusdem S. Patriarchæ, simul cum alijs duobus ipsius socijs Leone, & Ruffino in cœnobio Grecij in valle Reatina anno 1246. iubente Crescentio Ministro Generali compegit, quæ proinde legenda trium sociorum nuncupatur.

Obijt Assisij conditus prope tumulum S. Francisci.

ANGELVS VVLPES, à Monte piloso, regni Neapolitani vrbe non ignobili, Minor.Conuent. in Regio cœnobio sancti Laurentij Neapolis studiorum Regẽs, vir doctus, & affabilis, assiduus in studijs, ab appetendis Religionis honoribus valdè alienus, illa in vrbe omnibus charus, plurimis proficuus, dum quod eripit studijs tempus, totum excipiendis confessionibus, inuisendis infirmis, consolandis afflictis impertit. Ab annis multis hominem familiariter cognoui, per litteras frequenter, & præsens aliquoties veneratus sum. Scoti elucidandæ doctrinæ, & in clariorem methodum iuxta stylum recentiorum reducendę totus intentus, edidit

Summam sacræ Theologiæ Scoti. Tomis multis distinctam, *& Commentaria in eandem*, quibus illius doctrina elucidatur, comprobatur, & defenditur.

Tomus primus, primæ partis, prodijt Neapoli apud Lazarum Scorigium anno 1622. in fol.

Tomus secundus primæ partis apud eundem.

Tomus tertius primę partis apud eundem. 1628.

Tomus primus secundæ partis apud eundem 1631.

Tomus secundus partis secundę apud eundem 1633.

Tomus tertius partis secundæ apud eundem 1635.

Tomus primus partis tertiæ, apud Anellum Cossetam.

Tomus tertius partis tertiæ apud eundem 1641.

Tomus primus partis quartę apud Camillum Caualli anno 1642.

Tomus secundus partis quartæ, apud eundem anno 1645.

ANONYMVS de ANGVLO, Hispanus prouincię Granatensis Definitor, scripsit

Expositionem in Regulam Minorum. Extat M. S. in Bibliotheca Conuentus S. Francisci Vbetensis eiusdem prouinciæ.

ANONYMVS Cappuccinus, edidit Gallicis versibus

Franciscíadem, seu, *gesta, vitam, & miracula S. P. N. Francisci*. Parisijs apud Nicolaum Rousset 1634. in 8.

ANONYMVS de FRESNEDA, collegit, & edidit

Constitutiones, & decreta Ecclesiæ Cordubensis. Antuerpiæ 1577.

ANONYMVS de GALVAN, Hispanus, scripsit

Sermones Quadragesimales.

Sermones de Sanctis. Hispali 1615.

ANONYMVS Hispanus, prouincię S. Iacobi, edidit

Enchiridion, seu *Manuale Fratrum Minorum, Regularia Instituta eorundem Fratrum, nec non aliarum personarum, sub Prælatorum dicti Ordinis regimine militantium, commodissimè continens*. Impressum Hispali apud Ioannem Varelam anno 1535. in 4. Prodierat antea absque loco, & anno impressionis.

ANONYMVS Hispanus alter, cœnobij

bij Toletani, correxit, in meliorem formam reduxit, & edidit

Breuiarium Ordinis Conceptionis Immaculatæ Virginis Mariæ. Compluti 1551.

ANONYMVS Hiſpanus 3. edidit lib. cui titulus

Via perfectionis ſpiritualis animæ Hiſpali 1532.

ANONYMVS Hiſpanus 4. prouinciæ Pietatis, compoſuit

Manuale Confeſſorum, quod diligenter recognouit, approbauit, & edi curauit Martinus Azpilqueta Nauarrus, Ioannæ Infanti, ſeu Principi Portugallię dicatum. Prodijt Toleti apud Ioannem Ferrer anno 1554 eodem anno Methymnæ Campi. Antuerpiæ anno 1555.

ANONYMVS Hiſpanus 5. prouinciæ Conceptionis, edidit

Manuale rerum omnium eſſentialium ad quas ex vi Regulæ tenentur fratres Minores. Conymbricæ 1571. in 8.

ANONYMVS Hiſpanus 6. edidit

Formularium communium, & diuerſarum prouiſionum, quæ ad hanc noſtrã Religionem S. Franciſci communiter pertinere poſſunt, ſine authore, loco, & anno.

ANONYMVS Hiſpanus 7. edidit

Compilationem nouam multorum priuilegiorum fratribus Minoribus, & alijs Mendicantibus conceſſorum. Barcinone anno 1523. in 4.

ANONYMVS Hiſpanus 8. edidit

Speculum fratrum Minorum, per quendam Reuerẽdum Patrem prouinciæ S. Iacobi cum eſſet Prouincialis in 4. abſque loco & anno.

ANONYMVS Hiſpanus 9. edidit

Supplementum, ſeu *nouã compilationẽ, multorum priuilegiorum Apoſtolicorum, præſertim ſpiritualium fratribus Minoribus, & alijs Mendicantibus conceſſorum*; in 4. abſque loco, & anno.

ANONYMVS Hiſpanus X. edidit

Compendium priuilegiorum fratrum Minorum, & aliorum Mendicantium cum multis additionibus, præſertim ex priuilegijs non Mendicantium: ſecundo editum per quendam fratrem Minorem prouinciæ S. Iacobi Salamãticæ an. 1532. in 4.

ANONYMVS Hiſpanus XI. edidit

Collectorium Regularium fratrum, & Monialium, ſub regimine Prælatorum Ordinis Minorum degentium: ab eodem editum Salamanticæ 1532.

ANONYMVS Hiſpanus XII. edidit

Determinationes quorundam dubiorũ attinentium ad authoritatem Prælatorum Ordinis fratrum Minorum in 4. abque loco, & anno.

ANONYMVS Hiſpanus XIII. edidit

Monumenta Ordinis Minorum in tres tractatus compilata per mandatum R. P. fratris Franciſci de Ledeſma Guardiani Conuentus S. Franciſci Salamãticæ, ibiq; impreſſa anno 1506. in 4.

ANONYMVS Hiſpanus XIV. edidit

Conſtitutiones generales pro omnibus ſanctimonialibus regimini Minorum ſubiectis, editas iuſſu Ioannis à Merinero Miniſtri Generalis Madriti 1642.

ANONYMVS Italicus, vir verè ſpiritualis, & myſticæ doctrinæ, ſcripſit duos tractatus pios lingua vernacula, primum prænotauit

Regulam charitatis, ſecundum,

Inquiſitionem veritatis. Habeo vtrũque M. S. quo tẽpore author vixerit mihi incompertum. Sermo impolitus eſt, ſapitque modum loquendi vetuſtum, ac craſſum ſæculi quartidecimi:

ANONYMVS Italus ſecundus, ſcripſit

Tractatum de mortuis in quinque partes diſtinctum,

In prima agit de cauſis mortis; in 2. de mortis conditionibus, in 3. de conditionibus mortuorum, in 4. de ſtatu eorum poſt mortem, in 5. de eorum reſurrectione. Incipit: *Præſens opus in quinque partes diuiditur*. Habeo penes me manuſcrip.

ANONYMVS Italus tertius, ſcripſit lingua vernacula

Vitam, geſta, & innumera miracula B. Gerardi Valentini Pedemontani; de quo nos latiùs agimus Tom 3. noſtrorum Annalium ad annum 1343. Habeo penes me M. S.

ANONYMVS Italus quartus, integrum librum, doctè, & deuotè compegit

De Paſſione Domini, coniunctis, & ſuo loco diſpoſitis, quidquid Euangeliſtæ quatuor ſcripſerunt ab ingreſſu triũphali in vrbem Ieroſolymorum, quando populus obuiam proceſſit cum ramis oliuarum, vſque ad deſcenſum Spiritus ſancti in Apoſtolos, adiuncta vbique expoſitione Nicolai Lyrani. Opus diſtinctum eſt per 57. capitula concinnè diſtributa. Author illud abſoluit anno 1471. die 27. Auguſti. Pulchrum, & nitidum ego habeo exemplar pergamenum manuſcrip. in cuius fine hæc habentur verba: *Tractatus de paſſione ſecundum Nicolaum de Lyra, ad vſum Fr. Bernardini*

ni de Monte falcone, quem concessit sibi venerandus Pater Fr. Baptista de Monte falcone, tum vicarius prouinciæ S. Francisci, anno secundo sui vicariatus.

ANONYMVS Italus quintus, vir in sacris scripturis, præsertim noui Testamenti satis versatus, scripsit Italicè

De omnibus Christi Domini apparitionibus, quæ in sacro Codice referuntur, additis ex varijs SS. PP. & Doctorum libris, optimis quibusque doctrinis, quæ ad vitam Christianè transigendam conducunt. Habeo penes me M.S.

ANONYMVS de LASARTE Reg. Obseru. prouinciæ Castellæ disertissimus concionator, scripsit

Variæ eruditionis tria volumina, quæ M.SS. habentur in Bibliotheca cœnobij S. Mariæ de Saliceto.

ANONYMVS LVSITANVS, edidit librum inscriptum

Thesaurus virtutum Methymnæ Campi apud Petrum de Castro anno 1543. in 4.

ANONYMVS de MARCHIA, scrip.

Libros tres contra nimis curiosos Philosophos.

ANONYMVS MINORITA, sub hoc titulo: *Pauperis fratris Minoris*, scripsit

Sacræ Theologiæ compendium, Habetur M. S. in Bibliotheca Ducali Vrbini.

ANONYMVS N del BARCO Reg. Obseru. prouinciæ Castellæ, sacræ Theologiæ Lector Complutensis, insignis Prædicator, scripsit

Variarum materiarum, & sermonum Tomos duos, qui asseruantur M. SS. in Bibliotheca religiosi cœnobij S. Mariæ de Saliceto.

ANONYMVS NEAPOLITANVS, collegit, & edidit

Varias preces, & deuota exercitia, tam pro sanis, quam pro infirmis offerenda B. Mariæ Gratiarum Imagini, quæ ingenti & frequenti cultu in magna veneratione habetur in templo Minorum obseruantum Neapoli, dicto *S. Mariæ noua*, Romæ anno *1636*. Neapoli apud Secundinum Roncagliolum anno *1639*.

ANONYMVS OBSERVANTINVS integrum edidit volumen

Super parabolam filij Prodigi, quod in varias distribuit partitiones secundum varias eiusdem filij prodigi transformationes, additis varijs consilijs, suggestionibus, & ministerijs Angeli custodis, optima quæque persuadentis. Omnia distinxit author per Dominicas & ferias Quadragesimales, sicuti ipse prædicando diuiserat Basileæ 1494.

ANONYMVS Polonus, cœnobij sancti Bernardini Cracouiensis alumnus, recudi curauit, omisso authoris nomine,

Seraphicas, siue Poemata viginti in vitam S. Francisci Cracouię anno 1594. Sed Hieronymi Maripetri opus est. vide verbo *Hieron. Maripetrus.*

ANONYMVS de POZZA Hispanus Reg. Obseru. prouinciæ Castellæ doctus concionator, scripsit

Summorum virorum vitas Tomum vnum, qui habetur M. S. in Bibliotheca S. Mariæ de Saliceto.

ANONYMI prouinciæ Aragoniæ, ediderunt

Compendium, & nouam compilationem priuilegiorum fratribus Minoribus, aliisque Ordinibus Mendicantibus concessorum. Barcinone 1523. Quod Anonymus alter prouinciæ S. Iacobi auxit, & edidit Salamanticæ anno 1532.

ANONYMI prouincię S. Ioseph Strict. Obseru. compilarunt

Instructionem Nouitiorum. Madriti 1595. in 4.

ANONYMI prouinciæ S. Ioannis Baptistæ, strictioris Obseruantiæ composuerunt

Cæremoniale diuini Officij. Valentiæ 1615. in 4.

ANONYMI quatuor Minoritæ, prouinciæ S. Iacobi, ex cõmissione Capituli generalis Toletani celebrati anno 1583. composuerunt

Cæremoniale diuini Officij pro fratribus Ordinis Minorum. Quod Ioannes Ouandus edidit Toleti 1591.

ANONYMVS Vmber, Gualdensis, scripsit

Vitas Sanctorum Vmbriæ. & præsertim diœcesis Nucerinę.

Chronica Gualdensis oppidi eiusdem Diœcesis. Habentur omnia manuscrip. in Bibliotheca cœnobij Gualdensis.

ANSELMVS N. Reg. Obseruant. scripsit

Terræ sanctæ descriptionem.

ANTONIVS de ABBATE, scripsit

Sermones de Aduentu Domini. & alia quędam.

ANTONIVS ALVAREZ Hispanus, Beneuentanus, prouinciæ S. Iacobi, doctus concionator, scripsit Hispanicè

Syluam spiritualem variarum considerationum ad recreandam animam, in tres tomos distinctam. Primus prodijt, primò Salamanticę; deinde Valentię anno 1591. Secundus Valentiæ apud Philip-

lippum Mey, anno 1590. deinde Salamanticę anno 1594. Tertius additionum ad Syluam, qui tertia pars eiusdem appellatur, primò Barcinone sumptibus Gabrielis Lloberas anno 1595. deinde Valentię anno 1596. 4.

Miscellanea pro concionatoribus. Vixit anno 1598.

ANTONIVS ANDREAS, prouincię Aragonię. Scoti discipulus, *Doctor dulcissimus*, nuncupatus, scripsit breuiter, & clarè

Commentarios in artem veterem Aristotelis, scilicet *in Isagogen Porphyrij, Prædicamenta, & post Prædicamenta Aristotelis*. Gyrum cœli circuiui sola.

In librum sex Principiorum Gilberti Porretani. Sumens reliquias dedit eis.

In libros Perihermenias Aristotelis. Tu ergo Balthazar interpretationes narra.

In librum diuisionum Boetij. Qui diuisit mare Rubrum in diuisiones. Quę omnia prodierunt Venetijs Tomo vno, typis Octauiani Scotti anno 1480. Simonis de Luere anno 1509. Lucę Antonij de Giunta anno 1517. semper in fol.

In 8. libros Physicorum.

In duodecim libros Metaphysicæ. Cœli gyrum circuiui sola. Prodierunt primò Venet. apud Octauianum Scottum anno 1513. in fol. deinde anno sequenti ibidem bis ex diuersis Typographijs, primò ex Georgij Ariuabeni die septima Iulij emendatę, & correctę per Fr. Angelum Lucidum Picenum, Firmanũ secundò ex Gregorij Gregorijs die 26. Aug. correctę per Fr. Franciscum de Valentia prouincię Ianuensis; vtramque hanc habeo editionem. An verò hi commentarij sint huius authoris, an potius Ioannis Scoti, magna est inter nostros controuersia. Habeo quidem ignoti authoris Franciscani vetusti commentarios M.SS. in opus istud sub nomine Antonij Andreę, ab illo passim citati.

In quatuor libros Sententiarum, Circa prologum primi Sententiarum. Opus quidem valde doctum, quod cùm diù latuisset, Fr. Constantius Cardinalis Sarnanus Minorita, è tenebris erutum, atque expolitum, & locupletibus Indicicibus, atque ad marginem annotationibus illustratum, emisit, Venetijs apud Damianum Zenarium, anno 1578. cùm priùs ibidem prodierit anno 1572. Floruit circa annum 1320.

ANTONIVS ANGELORVM 3. Ordidinis S. Francisci, Lusitanus, Theologus admodùm pius, & rerum ad Deiparę Virginis obsequia pertinentium valdè studiosus. Edidit patrio idiomate opus pręnotatum:

Triumphus gloriosæ Virginis Mariæ.

ANTONIVS de ARANDA, Hispanus, prouincię Aragonię, edidit librum

De laudibus B. Mariæ Virginis. Complutí 1552.

Itinerarium Hierosolymitanum. Ibidem 1587.

ANTONIVS ARETINVS, Doctor Parisiensis, scripsit

Commentarios in quatuor libros Sententiarum.

Sermones varios ad populum.

ANTONIVS ASSISIAS proprię vtilitati studens, sibi expressit

Bibliorum Anacephalæosim, quam postea ad alios quoque transmisit. Viuebat anno 1466.

ANTONIVS ATRIENSIS, quę ciuitas est in Brutijs, scripsit

De beneficijs Christi.

Exercitium spirituale. Prodijt Venetijs anno 1564.

ANTONIVS de AVDICENA, Hispanus S. Theologię Professor, & Definitor prouincię Cantabrię, edidit

Sermones Quadragesimales. Pampilonę 1551. & 1601. in 4.

ANTONIVS de BALOCHO diœcesis Vercellensis, communiter nuncupatus *Antonius de Vercellis*, prouincię Genuensis Reg. Obseruan. vir doctus, & Predicator Apostolicus, per vniuersam Italiam celeberrimus, scripsit

Quadragesimale eruditum de duodecim excellentijs Christianæ fidei, impressum Lugduni apud Nicolaum Chatelanum anno 1504. Prodierat antea Venetijs anno 1492. apud Gregorium de Gregorijs, sine titulo Quadragesimalis.

Quadragesimale alterum de æternis fructibus Spiritus sancti. Incipit Prologus: *Multi sunt vocati*. Habeo apud me manuscrip. neque huc vsque, quod ego sciam, prodiuit in lucem. In fine prologi citat primum illud Quadragesimale sub illo eodem titulo: *De duodecim excellentijs Christianæ fidei*. Hoc autem diuidit in septemdecim tractatus, siue conciones sub his titulis:

1. *De paucitate saluandorum, & electorum.*
2. *De necessitate bonorum operum.*
3. *De magna multitudine electorum glorificandorum.*
4. *De indubitabili certitudine æternæ felicitatis.*
5. *De ineffabili beatitudine electorum.*

De

6 De spirituali scala virtutum ad beatitudinem consequendam, cuilibet necessaria.

7. *De pietate, & bonitate Dei, circa hominum salutem.*

8. *De excellentia, & fructu verbi Dei.*

9. *De eodem.*

10. *De eodem.*

11. *De necessaria sequela, & imitatione Christi Domini.*

12. *De secunda contemplatione eiusdem.*

12. *De tertia contemplatione eiusdem.*

14. *De firmo proposito amplius non peccandi.*

15. *De sanctissima charitate erga proximos.*

16. *De scala infernali damnandorum, & duodecim eiusdem gradibus.*

17. *De excellentia, & necessitate liberi arbitrij.*

Vnumquemque verò tractatum diuidit in varias contemplationes. Scripsit insuper

Tractatum de virtutibus. Prodijt in oppido Hagenau 1513. in 4.

Alia etiam scripsisse testantur Vvillotus, & Posseuinus. Vixit sub annum 1480.

ANTONIVS BIRRIETVS, edidit

Commentaria in quatuor Euangelia. Parisijs anno 1581.

ANTONIVS BITONTINVS, scripsit

Sermones in omnes Epistolas Quadragesimales. Lugduni editos à Ioanne Hertog. anno 1496.

Tractatum de causis, quare Deus fecit peccabile genus humanum. Speculum animæ. Habetur manuscrip. in cœnobio Minorum Mirepicensi, exaratum an. 1449.

Quæstiones in epistolas & Euangelia Quadragesimalia quę circumferuntur cũ postilla litterali & morali Nicolai Lyrani super eadem, impressæ apud Nicolaum Vuolff. anno 1500. absq; loci expressione.

ANTONIVS BONITVS à Ceccharo prouinciæ Terræ laboris, custodię principatus, Reginæ Ioannæ matris, & Ioannæ filiæ de Aragonia, sacelli, & ædituorum Præfectus, Regi Ferdinando ab eleemosynis, postquam prædictam prouinciam, & Ecclesiam Montismarani gubernauit, ad Acernensem translatus, scripsit

Annal. Minor. anno 1487. nu. 31. & an. 1493. nu. 37.

Elucidarium de Conceptione incontaminata Virginis gloriosæ. Cùm inter fideles. Prodijt Neapoli ex officina Ioannis Antonij de Caneto anno 1507.

Manuale omnium ferè definitionum, & discrepationum casuum conscientiæ. Postquam multa præstitit beneficia prædictæ Ecclesiæ, ob singularem erga pauperes beneficentiam *Pater pauperum* nuncupatus, decessit circa annum 1510.

ANTONIVS BRVICHI Germanus, scripsit

Commentaria in 4. Euangelia. Paris. 1543.

In Epistolas S. Pauli.

ANTONIVS CAPPELLVS, Italus Venetus Ord. Min. Conuent. vir sanè eruditus in sacra Scriptura, & fidei controuersijs; edidit

De Cœna Christi suprema, deque præcipuis eius vitæ capitibus dissertationem aduersus Aegyptium authorem anni primitiui. Parisijs apud C. Morellum anno 1625.

Aduersus prætensum Primatum Ecclesiasticum Regis Angliæ librum, in quo Iacobi Regis, & eius Eleemosynarij confutantur scripta.

De captioso iuramento proposito Anglis catholicis. De vsurpata potestate spirituali eiusdem Regis. De exaggerata, & incompassibili hominum, & reddituũ sacrorum copia in vniuersa republica Christiana. Bononiæ apud Bartholomæũ Coccium anno 1610.

ANTONIVS CORDVBENSIS, Reg. obseru. prouinciæ Castellę Minister, priùs Complutensis religiosissimi Cœnobij Guardianus, scripsit

De potestate Papæ. Venetijs 1569. in fol.

Doctissimos Commentarios in Regulã S. Francisci, Quæstionibus dispertitos. Post multas editiones postremo Parisijs anno 1621. edi curauit nitidis typis Petrus Nauarrus, eiusdem prouinciæ Definitor, & Lector emeritus

Quæstiones quatuor de Detractione ac Restitutione famæ, quibus adiunctæ sunt

Annotationes eiusdem in Tractatum Dominici à Soto de Tegendo secreto. Cõpluti anno 1553.

Annotationes ad Compendium Priuilegiorum fratrum Minorum, & aliorũ Ordinum Mendicantium. Neapoli anno 1595. in 4. Venet. 1603. in 4.

Quæstionarium Theologicum libris quinque distinctum, Opus quidem doctissimum, quod post primam Hispanicã editionem Toleti anno 1578. recusum est Ingolstadij anno 1593. & demùm prodijt suo pristino nitori restitutum, ex Bibliotheca eruditissimi viri Francisci Pennæ, Rotæ Romanæ Auditoris, Venetijs anno 1604. Sumptibus Baretij Baretij in fol. In prima editione dedicauit author librum Fr. Bernardo Frexnedę Philippi II. Re-

Regis Hispaniarum confessario, Episcopo Conchensi

Commentaria in 4. libros Magistri Sententiarum. Ibidem 1569.

Tractatum inscriptum:

Arma fidei. Inc. *In hoc tractatu*. Compluti, anno 1562.

De Indulgentijs. Compluti apud Ioan. Brotarium 1554.

Summam Casuum, Hispanicè. Toleti 1583. Compluti 1592.

ANTONIVS CORTONENSIS, scripsit

Vitam beatæ AEmilianæ de Circulis Vide infra *Hippolytus Florentinus*.

ANTONIVS COTONIVS, vide *Ausonius Noctinot*.

ANTONIVS de CREMONA, scripsit

Quadragesimale, quod manuscrip. seruatur Triuilij.

ANTONIVS de CRVCE, Ordinis Minorum Discalceatorum, Hispanus Valdemoranus, Conuentus S. Angeli Abulæ Guardianus, vir doctus, & diuini verbi prædicatione illustris, edidit

Discursus Euangelicos, & spirituales in præcipua festa B. Virginis. Barcinone Typis Iacobi Condrad. anno 1600.

ANTONIVS DAZA, Hispanus, Reg. Obseru. prouinciæ Conceptionis Minister, Custos, & insignis cœnobij Vallisoletani Guardianus, olim mihi amicitiæ nexu coniunctissimus, dum Commissarium generalem curiæ pro familia Vltramontana in Vrbe sub Gregorio XV. laudabiliter perageret. Vir erat pius, disciplinæ regularis obseruantissimus, vitæ solitariæ, paupertatis, & orationis perquàm sitibundus, sui instituti feruentissimus zelator. Scripsit Hispanicè

Chronicorum sui Ordinis partem quartam. Eam inchoauit ab eo tempore, ad quod Marcus Vlyssipponensis tertiam partem suæ historię perduxit, & prosecutus est, vsque ad annum 1600. & vltrà, Regi Philippo III. dedicatam. Prodijt Vallisoleti in cœnobio S. Francisci typis Ioannis Godines de Millis, & Didaci de Cordoua anno 1611.

Historiam de Stigmatibus S. Francisci ex ter denis Summorum Pontificum diplomatibus, & plurimorum Authorum libris concinnatam. Vallisoleti apud Hieronymum Murillo, anno 1617. in 4.

Discursus de Conceptione B. Virginis Mariæ. Madriti 1628.

Vitam B. Petri Regalati. Ibidem apud Ioannem Lasso de las Peñas, anno 1627. in 12. Eum recognouit, & notis illustrauit D. Franciscus de Ocampo Consiliarius magnifici Tribunalis Neapolitani, quod vocant S. Claræ; prodijtque Mediolani anno 1634. in 4.

Vitam B. Ioannæ de Cruce. Leridæ, anno 1617. Italam fecit Paulus Brusantinus, & emisit Paduæ per Petrum Paulum Tozzi. ann 1627.

Exercitia spiritualia pro degentibus in Eremitorijs. Ea primùm traduxit in Idioma Italicum Callixtus ab Antrodocco, deinde Aloysius Romanus. Prodierunt primum Romæ apud Bartholomæũ Zannetum anno 1626. in 16. deinde auctiora in 8. cura Patrum Prouinciæ Mediolanensis reg. Obseru. Mediolani apud Philippum Ghisalfi. anno 1643.

ANTONIVS DELGADVS Terremira, docuit modum proprias passiones vincendi, edito libro, quem inscripsit:

Victoria sui ipsius. Madriti 1595.

Regulas, seu admonitiones pro Prælatis, Iudicibus, Delatoribus, Testibus, & Aduocatis. Toleti 1598.

ANTONIVS DELPHINI, è Casali maiore, Vicarius generalis Minor. Conuent, vir doctissimus, edidit

Commentarios in Euangelium Ioannis.

Cõmentarios in Epistolam ad Hebræos. Romæ apud Bartholomæum Crassum, anno 1587.

De fine vltimo.

De Virginitate.

De Prædestinatione.

De Potestate Ecclesiæ.

De Cultu sacrarum imaginum.

De Cœli rotunditate.

De Meteoris

De rerum euentu.

De diuina prouidentia.

De libero arbitrio.

De Nobilitate.

De peccato Originali.

De Matrimonio.

De Cælibatu Religiosorum.

Opuscula quædam Logicalia.

Epistolam diffusam ad Iulium III. de pertractandis in Concilio Tridentino.

Vocatus ad idem Concilium à Pio IV. obijt grandæuus Bononiæ (alij dicunt Romę) anno 1560.

ANTONIVS FABER Gallus, Definitor prouinciæ S. Ludouici Reg. obseru & aliarum prouinciarum Commissarius, acerrimus fidei contra hæreticos defensor, scripsit

Librum contra quendam hæreticum Antesignanum. In quo præcipua nostræ fidei capita, Ecclesiasticasque traditiones

nes

nes contra Neotericos errores, modestè, & absq; verborum iniuria defendit.

ANTONIVS è FANTIS, Taruisinus, vir doctus, & subtilis; Scoticæ doctrinæ magnus assertor; scripsit

Mare Magnum Scoticæ subtilitatis, quæ Scotistis sui Magistri doctrinæ sectandæ viam strauit faciliorem.

Speculum Spirituale rationale. Venet. per Simonem de Luere, anno 1546. in fol.

Commentaria in primum, & secundum Sententiarum Scoti. Lugduni anno 1530. in 4.

Sermones de Sanctis.

ANTONIVS FERRER, Hispanus, scripsit

Artem cognoscendi Iesum Christum, eique placendi, Oriolæ 1620. in 4.

ANTONIVS à FRANCAVILLA, Italus Strict. Obseru. prouinciæ Romanæ, scripsit Italicè

Circulum Seraphicum diuini Amoris. Neapoli apud Franciscum Sauium anno 1621. in 16.

ANTONIVS GALLICANVS Allobrox, Conuent. S. Theologiæ professor, scripsit

Disquisitiones super Regulas, statuta & historias trium Ordinum S. Francisci. Valesiæ apud Martinum Salsteman 1635. in 4.

ANTONIVS GAMBIER, Belga prouinciæ S. Andreæ, recitauit, & edidit

Orationem funebrem in exequijs nobilissimæ Heroinæ Dianæ Dommartinæ S. R. Imperij Principis.

ANTONIVS GEARNONIVS, Hibernus Strict. Obseru. Collegij S. Antonij apud Louanienses alumnus, scripsit lingua vernacula libellum, quem prænotauit:

Paradisum animæ, in quo compendiosè congerit, quæ ad salutem animæ conducunt. Louanij in prædicto Collegio impressum anno 1645.

ANTONIVS GVERESCVS, Procenensis, prouinciæ Romanæ, scripsit

Summulam de Sacramento Pœnitentiæ. Viuebat anno 1590.

ANTONIVS GVEVARA, Alauæ in Hispania natus, Neapoli in prouincia Terræ laboris habitum suscepit, vbi primùm Caroli V. Imperatoris ob insignes, variasque animi dotes gratiam inire, eiusque aulæ cœpit adscribi. Eruditione humana, & Diuina apud omnes clarissimus, & eloquentia supra illius temporis conditionem admirabilis, à Carolo delectus est Cæsareus Ecclesiastes, & Historicus; deinde adscitus est in Consiliariorum priuatum collegium; mox renunciatus Episcopus Mindonensis. Multa scripsit patrio, ac cultissimo quidem, & sublimi sermone, qua de causa, & ob variã, gratamque per omnia opera sparsam eruditionem, in omnes fermè Europeæ gentis linguas translata sunt. Nescio itaque, vnde tantus liuor authori Bibliothecæ Hispanicę, *b* vt quem in principio elogij dixerat *lingua patria tum facundum, tum disertissimum, ita vt Caroli V. Ecclesiastes, & Historicus sit delectus*; postea iniuriosè nimis circa stylum vituperet, referatque Petrum Ruam Soriensem epistolas adhuc superstitis Antistitis vanitatis damnasse, edito singulari de fide in historia scribenda commentario. Et quidem diuersum est valdè aliorum Doctorum virorum de authore isto iudiciũ. Porro edidit

b Tomo 2. Classe 3.

Chronica Imperialia Caroli V. quæ ipse in argumento decadis Cæsareanæ citat. An adhuc prodierint, ignoro.

Vitam Marci Aurelij Imperatoris, & Faustinæ coniugis; sub titulo,

Horologij Principum. Magno labore annorum vndecim adolescentioris ætatis, vti ipse commemorat, tribus libris non tam ex historijs accepta narratione, quàm exuberantis ingenij fœcunditate ad efformandos Christianorum Principũ mores, effinxit

De eadem vitarum Traiani, Antonini Pij, Commodi, Pertinacis, Iuliani, Seueri, Basiani, Heliogabali, Alexandri, Imperatorum; dedicatam Carolo V. Imperatori.

Commentarium in Habacuch Prophetam; quem eruditum, & eloquentem vocat Ioannes Pineda in limine Tomi primi suæ Monarchiæ Ecclesiasticæ. Madriti apud Alfon. Gomez anno 1585.

Monita Gratiosorum, & Instructionem Aulicorum. siue *Auisos de Priuados, y doctrina de Cortesanos.*

De contemnenda vita aulica, & præferenda rurali: ad Ioannem III. Lusitanię Regem.

De Inuentoribus artis nauticæ, & sexaginta incommodis triremium.

Epistolarum selectarum. Quæ ob calami nitorem, & argumentorum varietatem, & maiestatem, verè *Aureæ*, appellantur & sępissime recusę sunt. Prodierunt Italicè Venetijs anno 1585.

Meditationes de Christi cruciatibus, quas inscripsit: *Mons Caluariæ*. qui cum annotationibus Alphonsi de Araco prodijt Salamanticę apud Ioannem Perierũ.

Ita-

Italicè verò Venetijs 1605.

De septem Verbis a Christo in cruce prolatis. Salamanticę 1582.

Oratorium Religiosorum, vtile quidem omnibus Monasticis opus, dignumque quod in Religiosis cœtibus passim legatur. Italicè excusus est Venetijs anno 1605.

In Gallia sæpè illo Idiomate prodierunt. Italicè verò Venetijs edita sunt, *Mons Caluarius emendatus iuxta censuram*, apud Vincentium Valgrisium anno 1567. *Oratorium Religiosorum etiam emendatum*. apud Gabrielem Iolitum anno 1565. *Monita Gratiosorum*. apud Cominum Tridentem anno 1562. *Epistolæ*. apud heredes Vincentij Valgrisij anno 1575. *Horologium Principum*. apud Franciscum Portinarium anno 1560.

Libellus inscriptus Hispanicè: *Despertador de Cortesanos*, id est, *Expergefactor Aulicorum*. Prodijt Antuerpię ex officina Plantiniana 1605.

Inclaruit etiam anno 1540. Sepultus est in sua cathedrali Ecclesia in solemni à se condito sacello.

ANTONIVS HIQVÆVS Hibernus Tuomoniensis, vir doctissimus, omni eruditionis genere ornatissimus, prosa, & metro disertissimus, Philosophia, Theologia Scholastica, morali, sacra Scriptura, concilijs, sanctis Patribus, iure Canonico, Historia Ecclesiastica, & fidei controuersijs apprimè versatus. Ego hominem anno 1619. Colonia postquam illic, & Louanij per aliquot annos Theologiam publicè professus erat, Romam euocari curaui, vt multa in Religionis ornamentum molienti esset adiutorio, & solatio. Et quidem vtrumque mihi pręstitit per annos multos, tum in monte Ianiculo, ad S. Petri montis aurei; tum in hoc Collegio S. Isidori, vtrobique cohabitanti peramanter. Nullus eo affabilior, nullus humilior, nullus in studijs magis assiduus. Per integros menses hęrebat domi, per diem vniuersum, vel studebat, vel orabat. Humilia cœnobij officia lubenter subibat, Collegij regimen, omnemq; dignitatē constanter abhorrens: discipulis, quos multos optimè instruxit, virtutis semper praeiuit exemplo. Tantę virtuti, tantę doctrinę, vniuersum applaudens Sodalitium, omnium suffragijs electus est in comitijs generalibus Romanis anno 1639. Ordinis Definitor. Omnibus gratus, omnibus amabilis, doctissimas has posteris reliquit elucubrationes.

Tria magna volumina in quartū Sententiarum iuxta mentem Scoti, quorum primum, priores tredecim distinctiones explicat; secundum quę sequuntur, vsq; ad Quadragesimam secundam; tertium reliquas vsque ad finem. Prodierunt cum omnibus Scoti operibus Lugduni anno 1639 sumptibus Laurentij Durand.

Cogitauerat autem ea methodo, & stylo commentarios adijcere ad tres libros priores Sententiarum, vt planè, & solidè ex Concilijs, & sanctis Patribus, Scoti doctrinam corroboraret, & impugnantium rationibus satisfaceret; sed exorsus à libro 3. in sextę distinctionis explicatione mors inopinatè calamum suspendit. Doctissimi hominis dignissimum, postremumque Opus nos curabimus, vt quantocyùs in omnium prodeat conspectum. Scripsit insuper

Nitelam Fraciscanæ Religionis. Opus doctum, & argutum, quo eandem Religionem à multis iniurijs vltrò per Abrahamum Bzouium illatis, acriter defendit, eamque à tot indignis maculis, quibus prædictus author illam aspersit, grauiter abstergit. Prodijt opus Lugduni, anno 1627. sumptibus Claudij Landry, sub nomine *Dermitij Thadæi*, sub quo audiuit in sęculo. Incipit, *Iudicij series est*.

De Stigmatibus S. Catharinæ Senensis. edidit doctum, & iuridicum tractatum ad Congregationis sacrorum Rituum Cardinales, quando nouo cultu, & peculiarium lectionum officio amplianda erat sacræ virginis veneratio. Habeo penes me manuscrip.

Ad pleraque dubia moralia, & ascetica, grauissimas responsiones; quas in vnum corpus redactas adhibita vltima lima, curabimus, Deo propitiante, aliquando iuris fieri communis.

Decessit omnium suorum consodalium magno mœrore, & meo quidem luctu, qui optimi amici, fidissimi consocij iacturam ægrè sustinui, anno 1641. die 26. Iunij, sepultus ad dexteram portę templi, qua ex sacrario introitur in templum, inter parietem, & sepulchralem lapidem sui dignissimi magistri Hugonis Cauelli Archiepiscopi Armachani, de quo inferius agemus. Hoc eius legitur Epitaphium.

FR. ANTONIO HIQVAEO HIBERNO
VIRO DOCTISSIMO ET RELIGIOSISSIMO,
SACRAE THEOLOGIAE PROFESSORI
EMERITO, TOTIVS ORDINIS DEFINITORI,
SOCIO GRATISSIMO,
AMICO OPTIMO MOERENS POSVIT
FR. LVCAS VVADDINGVS
AEDIS PRAEFECTVS.
Obijt anno 1641. die 26. Iunij.

ANTONIVS ILEDENSIS prouinciæ Aragoniæ, vir doctus, in Philosophia, sacra Theologia, & diuinis Scripturis versatissimus, scripsit

Collationes pro mortuis, per totum anni circulum, in quibus applicat exequijs defunctorum præcipuas totius anni Epistolas, & Euangelia, tam de tempore, quam de Sanctis. Incipiunt: *Hora est iam nos de somno surgere, &c.* Extant M. SS. in Bibliotheca Toletana Minorum, codice peruetusto pergameneo signato littera z. num. 78.

ANTONIVS IOANNIS Andreæ à Sancto Ioseph, scripsit

Historiam redemptæ imaginis Christi Crucifixi templi S. Teclæ vrbis Valentinæ. Valentiæ 1625.

ANTONIVS à KONINGSTEIN, Nouiomagensis; aliquoties Guardianus, Theologus insignis, sacrique eloquij preco celeberrimus, scripsit

Monotessaron ex 4. Euangelistis. Coloniæ 1539. typis Ceruicorni, & Parisijs anno 1544.

Enchiridion Homiliarum in Euangelia & epistolas totius anni.

Commentarium in Epistolam Pauli ad Romanos. Louanij 1556.

Sententias Bibliorum, seu, *Concordantias breues omnium ferè materiarum, quæ in sacris Biblijs continentur, non solùm Diuini verbi concionatoribus, verùm etiam studiosis omnibus summoperè vtiles, ac necessarias*. Parisijs apud Audoenum Paruum anno 1544. & 1551.

Ab hac vita ex laterum dolore ad meliorem migrauit, anno salutis 1541.

ANTONIVS LVCENSIS, prouinciæ Tusciæ, cuius fuit Minister, postquam Picenam etiam rexerat prouinciam, scripsit

Sermones Quadragesimales.

Sermones de Tempore.

Claruit sub annum 1320.

S. ANTONIVS LVSITANVS, Vlyssipponensis, *de Padua* ex sepulturæ loco nuncupatus, ex Canonico Regulari sancti Augustini Conymbricæ factus Minorita, martyrij studio traijciens in Africam, ventorum impetu transuectus est in Siciliam. Ad generalia profectus comitia ex multa virtute, & doctrina cœpit à præcipuis Ordinis Patribus in pretio haberi, & à S. Francisco Bononiæ institutus est primus in Ordine S. Theologiæ Professor, ea tamen conditione, vt caueret, ne nimium studium in ipso, neque in discipulis spiritum extingueret orationis. Ita egregiè munus suum impleuit, vt doctissimos procreauerit discipulos, & ipse longè doctior euaserit; ita vt posteris reliquerit

Sermones Quadragesimales & de tempore. Paris. per Badium Ascent. 1521. Prodierunt correcti, aucti, multis marginibus ornati per Raphaelem Maffæum Minoritam S. Theologiæ lectorem. Venetijs apud Ioannem Antonium Bertanum anno 1575. in 8.

Sermones de Sanctis. Qui sæpiùs excusi, Parisijs nuper prodierunt anno 1641. ex officina Caroli Rouillard, opera doctissimi, & clarissimi viri Ioannis de la Haye Regij Ecclesiastes, & Procuratoris generalis nostri Ordinis per Galliam, quibus adiunxit

Expositionem mysticam in omnes fermè sacræ Scripturæ libros, vel *ab ipso S. Doctore scriptam*, vel *ex eius sermonibus deceptam*, &

Concordantias morales sacræ Scripturæ Prædicatoribus ad virtutes commendandas, & vitia condemnanda vtilissimas; quas nos anno 1624. Romæ apud Alphonsum Ciacconum ex antiquissimo codice manuscrip. cœnobij Aræceli edidimus, & Vrbano VIII. dedicauimus. Opus sanè ingeniosum hominis versatissimi in sacris Biblijs, quem proinde Gregorius IX. appellauit, *Arcam Testamenti*. Omnia huius viri sancti gesta nos diffusè narrauimus tomo primo Annalium. Decessit anno 1231. Patauij, vbi ingens templum eius nomini, & corpori extructum est. Singulari priuilegio canonizatus est à Gregorio Nono ante annum ab eius obitu expletum.

De illius in dicendo virtute, & efficacia ita testatur Hieronymus Platus[i] *Ea erat eloquentia, & dicendi vbertate, vt tanta hominum multitudo concurreret, vt cùm templa, quæ adhoc ipsum deligebantur amplissima capere non possent, suggestus in campos, vel plateas latissimas deferretur. Vbi etiam ad occupandum tempestiuè locum adeò ab omnibus properabatur, vt cernere esset nobilissimos viros, atque matronas, antequam lucesceret, concursantes, & ad multas horas vocem illam, quasi de cœlo venturam, præstolantes. Illo autem loquente, cum sæpè ad millia hominum triginta adessent, tamen non strepitus, non murmur, non etiam exscreatus audiebatur, tantum erat omnium silentium, & attentio. Quid igitur tale vnquam Demosthenes, aut vllus ex illis, qui diserti in sæculo sunt habiti.*

i libro. 2. de bono status religiosi cap 33.

ANTONIVS de MARCHIA, Picenus, insignis Poeta, *Libros Dantis Aligerij Poetæ Etrusci celeberrimi in metrum Latinum doctissimum transtulit.* Scribit Marianus Florentinus[l] in suis Chronicis librum hunc à Conuentu Fanensi accepisse magistrum Laurentium Astemium de Macerato, & apud se retinuisse.

l Marian. l. 5. cap. 42. § 11. vide Annal to. 7. an 1485 num. 36.

ANTONIVS à MARE, Genuensis, edidit

Summam Theologiæ, diuinarum litterarum candidatis perutilem.

ANTONIVS à S. Maria, Hispanus, nobilibus parentibus natus Placentiæ in extrema Dura, ab incunabulis virtutibus, & litteris operam dedit; Metro, & soluta oratione, vulgari, ac Latina excelluit, doctorque in vtroque iure euasit. Romam profectus, illic ob ingenij sagacitatem, multis Cameræ Apostolicæ munijs præclarè functus est; donec obtento beneficio in patriam reuersus est, vbi pro suo pastorali officio virtutum suarum exemplo multos ad viam salutis direxit; tandem altioris vitæ desiderio incitatus, Frater Minor factus est in Conuentu *sanctæ Mariæ de Angelis*, qui est primus prouinciæ S. Gabrielis. Postea an. 1573. Minister prouincialis electus est. Eius interuentu prouincia diuisa fuit in duas, videlicet S. Ioseph, & S. Pauli; in hac moram traxit, & finem vitæ mortalis accepit anno 1602. die 18. Iulij ætatis suæ 81. quorum 40. in Relgione absque peccati mortalis sorde dicitur transegisse. Vide Ioan. à S. Maria p. 2. Chron. prouinc. S. Ioseph[g] Nonnulla composuit opuscula.

g lib. 4. c. 17 & seqq.

Vitam S. Francisci.

Vitam S. Antonij a Padua.

Expositionem breuem super Regulam Madriti 1591. Cordub. 1593.

Speculum spirituale collegit ex operibus Ludouici Blosij. Compluti 1584.

ANTONIVS à MARTYRIBVS, edidit Hispanicè librum prænominatum.

Reliquiarium animæ. Madriti 1617. in 8.

ANTONIVS MARIA Schirleus de Rheita, Cappuccinus, prouinciæ Austriæ, & Bohemiæ, in re Mathematica egregiè versatus, scripsit librum, cui titulus

Oculus Enoch, & Eliæ, siue Radius sydereomysticus, veros, visosque motus stationes, & retrocessiones planetarum omnium vnico circulo, sine æquantibus, & Epicyclis tradens. Pars prima prodijt Antuerpiæ anno 1643.

Pars altera, ibidem edita est anno 1645.

Fasciculum sacrarum deliciarum siue *Indulgentias stationum Vrbis* à Paulo V. approbatæ Religionis Regularibus concessas, & ab Vrbano VIII. confirmatas, Antuerpiæ apud Hieronymum Verdussium anno 1646.

ANTONIVS MASSANVS, Etruscus, vir doctus, primùm Tusciæ Minister, deinde Vicarius generalis, mox Minister totius Ordinis, demùm suæ patriæ Episcopus, missus est à Martino V. ad Imperatorē Constantinopolitanum pro stabilienda vnione inter Græcos, & Latinos; vbi probè examinauit, & collegit errores Græcorum, quos oportebat corrigere, si veræ fidei vellent subscribere. Scripsit itaque ad Martinum V. Pontificem.

Aduersus Græcorum errores librum, quem refert Posseuinus extitisse in Bibliotheca Cardinalis Syrleti; quam deinceps assecutus est Ascanius Cardinalis Columna.

Officium S. Cærboni, sui in ecclesia Massanensi prædecessoris.

Multa de hoc homine diximus Tom. 5. Annal. Latuit Posseuinum, cuius esset instituti. Viuebat anno 1430. quo creatus est Episcopus.

ANTONIVS à MATELLICA Picenus, quem cum Bituntino confundit Vvillotus, scripsit

Postillam ex Lyrano, & Quæstiunculas ad omnes lectiones veteris, & noui Testamenti, quæ per totum anni circulum in sacris liturgijs recitantur.

Sermones Dominicales, qui anno 1445. Argentorati prodierunt.

Commentarios in 4. libros Sententiarum, quos Nicolao V. dedicauit.

Summam casuum Conscientiæ.

ANTONIVS MEDICES, nobilis Florentinus, sacræ Theologiæ Doctor, & insignis Ecclesiastes, scripsit

Adnotationes ad vniuersa Biblia.

Et alia plura, quæ Michael Pocciantius in suo catalogo Scriptorum Florentinorum scribit esse deperdita, & prædictas Annotationes asseruari manuscrip. in Bibliotheca S. Crucis Ordinis Minorum Florentiæ.

Assumptus est ad Episcopatum Marsicanum anno 1484. & obijt anno sequenti. Posseuinus tamen ait vixisse anno 1490.

ANTONIVS de MEDINA, Hispanus prouinciæ S. Iacobi, compilauit

Priuilegia, bullas, & concessiones quasque Pontificias in gratiam Ordinum Mendicantium. Salamanticę 1506.

ANTONIVS à MODOETIA, scripsit

Sermones 78. Quadragesimales: manuscrip. seruantur in Conuentu S. Iacobi apud Leacum.

ANTONIVS MONELIANVS Ligur prouinciæ Bononiensis, sacræ Theologiæ Professor, edidit

Opus, quod inscripsit, *Sursum corda.*

Commentarios in Theologiam mysticam S. Dionysij. Prodijt vtrumque opus Bononię apud Hieronymum Benedictum anno 1522.

ANTONIVS à MONTEFALCONE, Vmbriæ oppido Reg. Obseru. prouinciæ S. Francisci Vicarius, vir magnæ authoritatis in curia Romana, scripsit

Vitam suæ Conterraneæ B. Claræ à Montefalcone, de qua tanta fuit disceptatio inter Minoritas, & Eremitas Augustinianos, cuius fuerit Instituti, de quo alias [m] nostrum protulimus iudicium. Habeo penes me manuscrip.

[m] In Annal. to 3. an. 1308. & an. 1491. num. 65.

ANTONIVS N. prouinciæ S. Antonij Minister, scripsit

Quæstiones naturales, ad Illustrissimum Dominũ Dominicum Grimanum, Ordinis Protectorem.

Floruit anno 1499.

ANTONIVS NIGER edidit

Opuscula quædam super Magistrum Sententiarum

ANTONIVS PACTENSIS, Siculus, strict. Obseru. sacræ Theologiæ Professor, edidit Italicè

Considerationes, & expositiones super omnia præcepta regulæ S. Francisci collectas ex doctrina summorum Pontificum grauiumque Doctorum, & expositorum eiusdem regulæ, qui ad nostra vsque tempora scripserunt. In quibus copiosè declarantur dubia omnia, & difficultates, quæ occurrere possunt circa obseruantiam prædictæ regulæ. Opus non solum vtile, sed & necessarium omnibus eiusdem instituti Fratribus, & illud profiteri volentibus, pijsque personis erga S. Franciscum propensis. Venetijs apud Ioannem Guariglium anno 1615. in 4.

Sermones de Purgatorio, Inferno & Ierusalem triumphante, quos inscripsit *Viridarium Concionatorum*. Venetijs 1617. in 4.

Ingressum facilem & securum ad Paradisum; Lugduni 1644 in 12.

ANTONIVS PAGANVS, alijs Marcus Antonius, Venetus, quibusdam Foroliuiensis, vir pius, & doctus, grauibus muneribus in Religione perfunctus, varia edidit opuscula, ex quibus ista circumferuntur,

Tractatum de Ordine, Iurisdictione, & residentia Episcoporum, non omissis eis, quæ à Synodo Tridentina fuerunt de hoc argumento decreta.

Discursum, siue *Tractatum de Pœnitentia*. Venet. 1570. in 4.

Generalem discursum in legem Canonicam. Italicè. *Pia Carmina*, idiomate Italico. Omnia hęc prodierunt Venetijs ex officina Bolognini Zaltieri anno 1570. in 4.

Orationem satis eloquentem de illius temporis miserijs, ad Franciscum Gonzagam.

Regulas Sodalitatis, siue, *Confraternitatis S. Crucis.* Ibidem Italicè apud Dominicum Nicolinum anno 1597. in 4.

Speculum veri Christiani. Venetiis 1539.

Breuem summam Triumphorum militantium, pro perfecta reformatione interioris hominis. Ibidem, & eodem anno, ex officina Ioannis Varisci, & Paganini Paganini. In ea agitur de cognitione perfectarum virtutum Christianarum, quæ vitijs, & peccatis aduersantur: de beneficijs, quæ & hic in terris, & in cœlis easdem amantibus à virtutibus cõferuntur; de rationibus, quibus Deo iuuante, eas facilè consequi possimus, & quibus Deo similes efficimur. Vnicuique verò materiæ substernitur doctrina S. Bonauenturæ, & Cassiani.

Examen conscientiæ pro pœnitentibus. Venetijs apud Ioannem Baptistam Somassam anno 1587. in 4. Viuebat Vincẽtię an. 1586, Obijt Fulginei, dum Romã ad Sixtum V. cui erat gratissimus, proficisceretur. Petrus Rodulphus Epitaphium illud, omisso obitus anno, adiecit:

MAR-

MARCO ANTONIO PAGANO FOROLIVIENSI, VIRO INTEGERRIMO, QVI VISITATORIS APOSTOLICI IN PROVINCIA GENVAE, ET PRAEFECTVRAE PROVINCIALIS MVNERE PERFVNCTO, DVM ROMAM PETIT AD SIXTVM V. PONTIFICEM MAXIMVM, OBIIT ANNO AETATIS SVAE LXIX. DIE VERO XX. OCTOB. FR. PETRVS RODVLPHVS TOSSINIANENSIS, MVTVAE NECESSITVDINIS MEMOR GRATI ANIMI SVI MONVMENTVM POSVIT.

ANTONIVS PASCHALIS Hiſpanus, prouinciæ Valentiæ, ſcripſit

De oratione mentali, & via vnitiua. Valentiæ 1611. in 4.

Exhortationes, ſeu collationes ſpirituales. Ibidem 1622. in 4.

De Philocoſmia ſpirituali partes tres. Ibidem 1616. in fol.

ANTONIVS PATAVINVS, ſcripſit

Quæſtiones Quodlibetales. Venetijs 1493. in fol.

ANTONIVS POSIVS, à monte Ilcino, Regens Gymnaſij Patauini, multiſque annis ſui Ordinis Minorum Conuentualium Procurator generalis, vir docilis, & acuto ingenio, edidit

Tabulam vtilem in omnes libros Auerrois. Obijt hydropiſi in patria an. 1580.

ANTONIVS RADVNSCHIC, ſcripſit

De memoria conſeruanda.

ANTONIVS ſiue Antoninus à Randatio, Siculus, ſtrict. Obſeru. prouinciæ Siciliæ, vir pius, in euoluendis antiquis monumentis ſuæ patriæ, & Religionis aſſiduus, ſcripſit Italicè

Vitas fratrum, & ſororum trium Ordinum S. Franciſci, qui in Sicilia, pietatis, aut ſanctimoniæ notis effulſerunt his duobus ſeculis poſtremis, in duos libros diuiſas. Extant apud me manuſcrip.

ANTONIVS RAVDENSIS, ſeu Raudinus, humili loco Falmentæ in Inſubria natus (cui propterea opuſculum miſit Albertus Sartianus, quod inter eius opera recenſuimus; videlicet: *Quod nihil nocet ad virtutem humili loco naſci*) ſacræ Theologiæ Magiſter, in omni ſtudiorum genere inſignis, Lactantij Firmiani aſſidua delectatus lectione, vt emendatior, & purior prodiret, effecit. Alia etiam opera ſcripſit, quæ perierunt. Floruit circa annum 1420.

ANTONIVS del RINCON, Hiſpanus prouinciæ S. Iacobi, ſcripſit, ſeu compilauit

Librum, cui titulus, *Monumenta Ordinis.* Ter impreſſus eſt: ſecunda, quauor, editio facta eſt Salamanticæ impenſis Ioannis de Porras anno 1511. in 4.

ANTONIVS RVVIVS Hiſpanus, Legionenſis, prouinciæ S. Iacobi, ſcripſit

Aſſertionum Catholicarum aduerſus Eraſmi in operibus paſſim occurrentes errores, libros nouem. Salamanticæ apud Canouam 1568. in fol.

ANTONIVS, SAN-FELICIVS, Franciſco patre, Adriana Caracciola ex Marchionibus Vici genitrice, in adoleſcentiori ætate factus Minorita Reg obſeruantiæ breui in omni doctrinarum genere felices fecit progreſſus, ſed Muſis amœnioribus delectatus, politioribus litteris fuit ornatiſsimus, & in re Geographica non mediocriter verſatus, cum de Italicarum vrbium deſcriptione (præſertim, quod ab Hyginio eodem argumento confecti libri perijſſent, admodumque pauca de M. Porcij Catonis originibus fragmenta ſuperſint) cogitaſſet, primum ſcripſit

Chorographiam Campaniæ, ſiue *de ſitu, & origine eiuſdem;* quam breuiter, & doctè abſoluit, dedicauitque Senatui, populoque vrbis Capuanæ, in Campania vetuſtiſsimæ. Circumfertur ſub titulo, *Campania,* inter Authores *Italiæ illuſtratæ,* prodijtque olim Neapoli in 12. deinde ibidem apud Dominicum Maccaranum anno 1636. præmiſſa eius effigie, & vitæ compendio,

Carmina pleraque variorum argumentorum, partim impreſſa, partim manuſcrip. Alia meditantem mors abripuit anno 1570.

ANTONIVS, SASCOLINVS, Florentinus, Generalis Miniſter Minorum Conuentualium, electus Bononiæ anno 1519. deinde creatus à Clemēte Septimo Epiſcopus Minerbinæ in Calabria, edidit lingua vernacula, & rudi

Tractatum, cui titulus, Conſcientiæ illuminacula.

ANTONIVS SERPENSIS Luſitanus, ſtrict. obſeru. prouinciæ Pietatis, Concionator eruditus, magnum opus duobus Tomis diſtinctam edidit, cui titulus

Eu-

Eucharistica Chronologia ab ipso mundo condito per figuras legis naturæ depicta & enarratæ. Parisijs apud Sebast. Cramoisy anno 1648. in fol.

ANTONIVS de SILLIS Bergomensis, Tertij Ordinis Reg. obseru. in Italia Superior generalis, Artium, ac Sacræ Theogiæ Doctor, in iure Canonico non vulgariter versatus, scripsit

Studia, originem, prouectum, & complementum prædicti Tertij Ordinis concernentia, in quatuor sectiones, nimirùm *in præludia, collationes, annotationes, & in Priuilegiorum collectionem distributa*. Neapoli, apud Constantinum Vialem anno 1621. in 4.

ANTONIVS SOBRINVS, Hispanus prouinciæ S. Ioannis Baptistæ strict. obseru. vir eximiæ pietatis, & notissimæ virtutis, scripsit Hispanicè librum, quem prænotauit

Vita spiritualis, & perfectio Christiana. Valentiæ apud Ioannem Chrysostomum Garriz. anno 1611. in 4.

ANTONIVS STELLA, Vercellensis, scripsit in gratiam puerorum

De Gramaticæ Rudimentis.

ANTONIVS SYRRETVS, siue Syrrectus, prouinciæ Turoniæ, subtilitatum studiosis gratificaturus, scripsit

Isagogicas formalitates ad Scoti Theologiam, quæ Parisijs in magno Conuentu nostris adolescentibus, priusquam e Philosophorum classe emergant, perleguntur. Edita sunt Parisijs apud Ioannem Bouc. anno 1588. & in Gymnasio Philosophico, quod Fr. Augustinus Gothutius Monelianus edidit, & Henrico IV. Galliarum Regi dedicauit. Prodijt Parisijs apud Michaelem Sonnium anno 1605.

ANTONIVS TAVRINENSIS, ex Barberinorum familia, scripsit

De Ecclesiastica immunitate.

ANTONIVS THOMASSINVS Italus. Reg. Obseru. edidit carmine Italico

Vitam, miracula, & acta canonizationis S. Didaci. Veronæ apud Hieronymum Discipulum anno 1594. in 8.

Inuitatorium ad laudem Dei, Italicè, Venetijs apud Antonium Ricciardum anno 1607. in 8.

ANTONIVS TROMBETA, Patáuinus, quem alij cultu quodam Latino vocant *Tubeta* (etsi Henricus Vvillot Trombetam Antonium, & Tubetam duos faciat authores diuersos) prouinciæ sancti Antonij Minister, in vniuersitate Patauina ordinarius Lector Metaphysicæ, insignis Scoti sectator, ob præclaram virtutem, & doctrinam designatus primo Archiepiscopus Athenarum, deinde Episcopus Vrbinas. A Iulio Secundo ad Concilium Romanum fuit vocatus. Petro Cardinali Bembo summa necessitudine coniunctus, optimos quosque Curiæ Romanæ aulicos sibi deuinxit, vbique disputando, docendo, scribendo, primas tenuit, atque inde multorum in eum exarsit inuidia. Scripsit

Quæstiones in Metaphysicam.

De futuris contingentibus.

Expositiones ad formalitates Scoti ab Antonio Syrrecto editas. Impressæ sunt Venetijs ad calcem formalitatum Syrrecti anno 1518. vnde non tam formalitates proprias composuit, vt aliqui opinantur, quam alienas exposuit.

Longo morbo decessit in patria anno 1518. sepultus in æde D. Antonij, addito hoc epitaphio.

ANTONIO TVBETAE PATAVINO
ATHENARVM ANTISTITI, QVI PVBLICE METAPHYSICAM
AN. XXXXII. PROFESSVS EST, D. ANTONII PROVINCIAE
ANNOS DVOS SVPRA VIGINTI PRAEFVIT.
PLVRA MONVMENTA EDIDIT ANNO AETATIS
ALTERO ET LXXX. NATVRAE CESSIT,
HOSPITIVM HOC AD DIEM ACCEPIT NVNQVAM
REVERSVRVS.

Lib. 185. fol. 279. Inueni in Registro Iulij Secundi, ei, dum adhuc esset Lector Patauinus, collatum fuisse sub titulo commendæ, Monasterium sancti Leonardi de Mathemauro Ordinis sancti Benedicti Clugien. diœcesis, quod paulò antea Marcus Vigerius tituli sanctæ Mariæ Transtyberim Presbyter Cardinalis, eiusdem Instituti vir præclarus, in manibus Pontificis resignauerat.

ANTONIVS TVMBA, Fanensis, prouinciæ Marchiæ Anconitanæ, edidit.

Directorium, seu *ordinem perpetuum recitandi diuinum Officium* pro vniuersis Clericis, iuxta Breuiarium Romanum, & cum additione pro Religiosis S. Francisci pro specialibus Sanctis sui Ordinis, diuisum in septem libros iuxta numerum

rum litterarum Dominicalium; cum Rubricis tam Rotæ perpetuæ litterarum Dominicalium, quàm Epactarum, Aurei numeri, Cyclique solaris, ac Nouiluniorum. Et cum coloribus paramentorum pro singulis diebus in Missis Officij currentis. Romæ ex Typographia Cameræ Apostolicæ anno 1628. in 8.

ANTONIVS VALENTINVS, alijs *Valentius*, ex vrbe Valentiæ in Insubria, vir planè doctus, à Ioanne Picardo in Thesauro Theologorum recensitus, edidit.

Scholia in librum primum Sententiarum Magistri Petri Lombardi.

Erat hic familia de Aribandis, factusque est Episcopus Caietanus in Regno Neapolitano, anno 1341.

ANTONIVS VAÑALES, Hispanus, prouinciæ sancti Iacobi, concionator ordinarius insignis Cœnobij Salamanticensis, scripsit lingua vernacula

De dignitate Sacerdotali discursus prædicabiles. Metymnæ Campestris 1604. in 4.

Sermones miscellaneos.

Vixit anno 1607.

ANTONIVS VASQVEZ, Hispanus edidit

Confessionarium generale. Madriti 1623.

APOLLINARIS de VALLOIGNE Tertij Ordinis prouinciæ S. Iuonis edidit Gallicè

Vitam sanctæ Elisabethæ Hungariæ Reginæ Tertij Ordinis sancti Francisci. Parisijs in 8. apud Georgium Iosse anno 1645.

Regulam, & Constitutiones Tertij Ordinis sancti Francisci pro sæcularibus, qui eum profitentur, cum exercitio speciali & quibusdam declarationibus, ac resolutionibus Decretorum super eandem Regulam. Parisijs 1646.

ARCHANGELVS ALARCON, Capucinus in Turri Sillana, Hispaniæ Tarraconensis oppido, nobili genere ortus, regularis disciplinæ, ac virtutum laude celebris, in generali Capitulo anno 1578. Romæ coacto, sui Ordinis Commissarius generalis declaratus, edidit

De Beata Virgine diuersi generis carmina, quæ cum suo opere prænotato, *Viridarium plantarum Diuinarum*, Barcinone euulgauit anno 1594. vbi cum morte vitam commutauit anno 1598. Bouer. tom. 2. Annal. Capuc.

ARCHANGELVS BACCARETVS, Italus vir qua eruditione, qua deuotione insignis edidit, vt testatur Hermes Gualandus in sua Poesi Lyrica pag. 186.

De Virginis Deiparæ planctu lucubrationem. Clarebat anno 1625.

ARCHANGELVS à FORESTO, prouinciæ Mediolanen. edidit Italice

Inuentiones pro concionibus Aduentus, & Quadragesimæ.

ARCHANGELVS à LAVDE, edidit

Quadragesimale.

ARCHANGELVS MESSANA, Siculus, Netinus, vir omni virtute, & doctrina præditus, scripsit, inquit Rocchus Pyrrhus in sua notitia Syracusana,

Libros varios; sed obscuris characteribus adnotatos. Argumenta tamen librorum non indicat. Floruit anno 1566.

ARCHANGELVS PVTEVS à Burgo nouo, Italus, Aloysij Putei, totius Ordinis Generalis Ministri, germanus frater, Georgij Veneti Minoritæ doctissimi (de quo suo loco) discipulus, ex lacera, & segmentitia veste, quam ex paupertatis zelo gestabat, *Pannosus*, vulgo Italicè, lo *Stracciato*, nuncupatus, scripsit

De virtute, & dignitate nominis IESV. Italicè. Prodijt Ferrariæ anno 1557.

Apologiam pro Hebraicæ linguæ præstantia, Latine.

Alteram in defensionem Ioannis Pici Comitis Mirandulani.

ARCHANGELVS du PVY, ex oppido S. Baldomeri apud Foresianos oriundus, vir potens opere, & sermone, quippe magnus concionator, & Prælatus zelo, & prudentia præstantissimus, qui Lugdunensem, & Tolosanam Capuccinorum prouinciam circiter annos viginti gubernauit, & Commissarium generalem pluries egit, edidit Gallicè

Historiam B. V. Mariæ du Gros nuncupatæ, prope Agatham, cuius imago miraculosa in Patrum Capuccinorum Ecclesia à populis maxima veneratione colitur. Ibidem 1616. in 8.

Responsum solidissimum ad motiua conuersionis cuiusdã Christophori Guegnard, Gallo-Sequani ad Religionem Caluinistarum. Lugduni apud Ludouicum Muguet anno 1620. in 8.

Meditabatur *Commentaria in Iob*, quando mors illum de medio sustulit; claruit sub Henrico IV. & Ludouico XIII. Galliarum Regibus. Iacet Tolosæ in Conuentu Capuccinorum, simul cum germano fratre, Patre Francisco du Puy, verbi Dei præcone disertissimo.

ARCHANGELVS de RIBAVT, antequam Capuccinus fieret, in supremo Parisiensi Parlamento Consiliarius Regius, postea prouinciæ Parisiensis Definitor, 2. Tom. in 8. prælo cõmisit, primus est.

Abo-

Abominatio abominationum falsarum huius temporis deuotionum; in tres partes diuisarum. Prima est. *Illuminatorum*, secunda est: *Nouorum Adamitarum*, Tertia, *Spiritualium modernorum*: vbi per antithesim primi libri apparet diabolica natiuitas, accresçio, & perfectio detestabilis animæ in falsa deuotione, IESV, & MARIÆ iniuriosa. Secunda pars continet altiora puncta Theologiæ mysticæ, cum facili tractatu de præsentia Dei pro remedio horum abusuũ. Parisijs apud Claudium Cramoisi. 1632. Secundi tomi titulus sic se habet:

Diuina Natiuitas, infantia, & progressus admirabilis animæ in sancto amore Iesu, & Mariæ cum tot praxibus nouis amorosæ orationis, quot sunt tractatus inauditi cuiusdã deuotionis non communis. 2. editio. Ibidem anno 1633. in 8.

ARCHANGELVS VALESIENSIS, Galius, concionator, Capuccinus, edidit opus, quod inscripsit,

Director fidelis, seu *Institutio exercitiorum ad fidem spectantium*. Rothomagi 1645.

Annal Minor. anno 1285. n. 4. & 1286. num. 1. ARLOTTVS de PRATO, nobili Tusciæ oppido, ex Prouinciali Etruriæ creatus totius Ordinis Minister, scripsit *Concordantias vtriusque Testamenti*, quæ passim authoris suppresso nomine omnium teruntur articulis, e Bibliorum corpore elicuit, & Amanuensis sui opera prodierunt an. 1290. Hoc opus ei tribuũt Trithemius, Bergomensis, Pisanus, Rodulphus, & alij; quidam verò adscribunt Hugoni Cardinali.

Sermones item diuersi argumenti.

Obijt Parisijs anno 1286. postquam Ordinem rexit mensibus vndecim. Patrem suum, & tres germanos fratres habuit in ordine consodales.

ARNALDVS ALOSTANVS, à sua familia dictus Mermannus, Alosti in Flãdria natus, sacræ Theologiæ Louanij Lector, historiæ Ecclesiasticæ in primis peritus, vehemens Ecclesiastes in Iconoclastas anno 1566. per totum ferè Belgium, vt docent hæc Chronographica:

SanCta tVa ContaMInata,
& ConCVLCata sVnt.

Edidit non pœnitenda opuscula, vt sunt

Theatrum conuersionis gentium siue, *Chronologica, de vocatione omnium populorum, per vniuersum orbem fidei, Christianæque religionis descriptio*. Antuerpiæ, typis Plantini. 1563. & 1572. in 8.

De Rogationibus, peregrinationibus, Hymnis, & solemnibus supplicationibus cum lucernis, & omni Religionis Panoplia. Lib. III. Louanij 1566.

De Purgatorio. ad Ducissam Parmensem.

De Veneratione sacrarum reliquiarum.

De pœnitentia publica, & solemni.

De Exomologesi sacerdoti facienda.

Catechismus instar Dialogi inter pœnitentem, & Catechistam.

De Plaustris hæreticorum ad S. P. Q. Antuerp.

De Hæreticis deferendis, & accusandis.

Oratio de fugienda consuetudine hæreticorum.

Dauus perduellis, siue *Rerum publicarum perturbator*, Louanij 1564.

De sancta Cruce, eiusque religiosa adoratione. Louanij 1568.

Imagines mortis cum epigrammatis, & iconibus, Coloniæ anno 1567.

Medicina animæ. Ibidem typis BirKmanni.

De Eucharistia Sacramento contra Sacramentarios, Vernaculè. Antuerpiæ anno 1567.

Naturæ debitum soluit Louanij, sepultus apud Minores in loco capitulari hoc Epitaphio.

ANNO DOMINI M.D.LXXVIII. V. SEPTEMBRIS.
CONTAGIOSA LVE EX ERGASTVLO CARNIS
EREPTVS EST VENERANDVS
PROVINCIAE PATER, ET DEFINITOR,
FR. ARNALDVS ALOSTANVS,
QVI CVM PROVINCIAM IN VARIIS ORDINIS
OFFICIIS PRAECLARE ORNASSET
ECCLESIAMQVE CHRISTI MVLTIS EDITIS
PIIS VOLVMINIBVS ILLVSTRASSET,
DIEM HIC CLAVSIT EXTREMVM
CVIVS ANIMA REQVIESCAT
IN PACE.

AR-

ARNALDVS à BASACCIO, Gallus Regularis Obseru. insignis Theologus, apud Indos Occidentales scripsit eorum idiomate

Sermones doctos circa varias materias.

Euangelia, & Epistolas, quæ per totius anni circulum in Ecclesia leguntur, in istud Idioma traduxit.

ARNALDVS GVLIELMVS Brocarius, edidit

Dietas salutis. Pampilonæ 1497. in 8.

ARNANDVS GANDENSIS, Capucinus,

Oratoriũ Religiosorum Antonij de Gueuarra, Episcopi Mindoniensis, transtulit è lingua Hispanica in Flandricam. Antuerpiæ 1626.

ARNOLDVS CAESARIVS, Coloniensis prouinciæ, item Coloniensis sacræ Theologiæ Lector emeritus, Guardianus aliquot Conuentuum, Definitor prouinciæ & Custos, scripsit plerosq; pios tractatus, ita prænotatos:

Corona Virginum, ideft, *honor, laus, & gloria Virginitatis*. Coloniæ apud Hæredes Crythij anno 1641.

Cor Virginum, tractans initium gratiæ tangentis animam, vsque ad summam vitæ spiritualis perfectionem. Coloniæ apud eosdem an. 1642.

Rosa ex spinis, idest, *liber docens aduersitatem vtiliorem esse prosperitate*. Coloniæ apud eosdem an. 1642.

Fasciculus myrrhæ, id est, *meditationes in Passionem Domini*. Coloniæ apud eosdem anno 1643.

Expositio orationis Dominicæ, seu *Pater noster*. Coloniæ apud Ioãnem Crythium anno 1644.

Hortus honoris Mariæ Beatiss. Virginis Matris Dei, tribus opusculis, vt areolis continentibus flores Sententiarum, distinctus, &c. Sunt autem opuscula sequentia.

Declaratio salutationis Aue Maria ex sanctis Patribus.

Corona stellarum duodecim, quam Deus capiti Beatissimæ Virginis Matris Dei Mariæ imposuit, &c.

Decas virtutum, quæ de Beatissima Virgine Matre Dei Maria in Euangelio prædicantur, cum sanctorum Patrum Sententijs. Coloniæ apud eundem an. 1647.

ARNOLDVS ab ISCA, à municipio & patria Iusti Lipsij, non procul Bruxella, ita cognominatus, disciplinæ regularis tenacissimus, Amsterdamo pro fide Catholica profligatus, Edami etiam incarceratus fuit multis annis, postea Louanij Guardianum egit, vbi domum resarciuit, & auxit, demum totam prouinciam gubernauit. Edidit Teutonicè

Paradisum deuotionis. Antuerpiæ apud Gulielmum Lestenium an. 1644.

Sermones quinque docens, quomodo salubriter in Christum credendum.

Sermones de Passione Domini. Louanij apud Bernardinum Massium.

Officium B. Mariæ secundum vsum Romanum in Teutonicum transtulit, necnon officium Defunctorum, Psalmos Graduales, & Pœnitentiales. Louanij, Antuerpiæ, & alibi multoties.

Missus ad visitandum prouinciam Coloniensem, Confluentiæ mortuus est anno 1619. Martij 15. Sepultus in æde Capitulari.

ARNOLDVS PALVDANVS, Leodius, Obseruantiæ per Flandriam Minister prouincialis, ac sacræ Theologiæ Lector emeritus, edidit tractatum.

De foro animæ, idest, *de potestate, quã habent Sacerdotes Confessarij tum Regulares, tum Sæculares iuxta Concilij Tridentini formam legitimè approbati. &c.* Leodij an. 1636. in 8.

ARNOLDVS ROYARDVS, siue Romiardus Gallus, Archiepiscopus Salernitanus, scripsit

Opus Theologicum moralium distinctionum, ordine Alphabetico digestum ad Robertum Regem Siciliæ. Ipsum librum autographum pulchro minio, & Regis effigie ornatum penes me habeo. Extat etiam Regij M.S. in Bibliotheca Minorum.

Opus alterum ad eundem Robertum de Arca Noe. Translatus est anno 1330. ad Episcopatum Sarlatensem.

Super quatuor libros Sententiarum.

Sermones eruditos.

Postillam in Apocalypsim.

ARTVRVS à MONASTERIO, vulgo *du Monstier*, Gallus, Rothomagensis, prouinciæ sancti Dionysij alumnus, vir in rebus sui Ordinis inuestigãdis improbi laboris, & in disponendis nõ contemnendi iudicij, postquam in his perquirendis Italiam, Galliam, aliasque peragraret regiones, & pleraque lustraret tabularia, edidit Gallicè

Vitas multorum Sanctorum, & Beatorum, quæ additæ sunt *Floribus sanctorum* Ribadaneiræ, & habentur suis locis distributæ in dicto opere sæpius recuso Parisiis anno 1627. 1636. &c.

Pietatem, seu *deuotionem Gallicam erga S. Dei Genitricem Mariam, vna cum*

vita sanctæ Lucretiæ Virginis, & Martyris die 16. Martij. Parisijs anno 1637. apud Robertum Teuge. Scripsit, & edidit Latinè.

Martyrologium Franciscanum, in quo Sancti, Beati, aliique serui Dei, Martyres, Pontifices, Confessores, ac Virgines, qui tum vitę sanctitate, tum miraculorum gloria claruere in vniuerso Ordine Fratrum Minorum toto Orbe terrarum cunctis vsquè nunc sæculis per omnes prouincias Obseruantium, Discalceatorum, Recollectorum, Conuentualium, Capucinorum, &c. Monialium, Clarissarum, Vrbanistarum, &c necnon Tertiariorum vtriusque sexus, tam Secularium, quam Regularium recensentur. Parisiis apud Dionysium Moreau anno 1638. in fol. Est quod moneam non omnes, quos in hoc opere sub *Beatorum* classe reponit, tales esse censendos, neq; iis ipsis diebus, quos in hoc opere præfigit, omnes fuisse defunctos. De his consulendus author in præfatione.

Tres Lectiones secundi nocturni pro officio sancti Illidij Episcopi Mimatensis 25. Octobris.

Item pro officio sancti Candidi Rothomagi.

Parata prelo habet Gallicè.

Sanctitatem Monarchiæ Gallicæ, Regum Christianissimorum, eorumque filiorum. Opus in 9. libros distributum, in folio, dicatum Domino Seguier, Gallię Cancellario. Libri ita distribuuntur

Lib. I. *De sanctitate monarchiæ Galliæ in suo principio, & progressu*.

Lib. II. *De S. Ampulla, seu Phiala, & sacra vnctione Regum Galliæ cœlitus missa*.

Lib. III. *De Lilijs diuinitus missis Galliæ Regibus*.

Lib. IV. *De Auri flamma, seu vexillo cœlitus misso*.

Lib. V. *De Sanatione strumarum miraculosa, Galliæ Regibus à Deo concessa*.

Lib. VI. *De Sanctis Regibus, Principibus viris, & fœminis, eorumque liberis in linea masculina directa, seu collaterali*.

Lib. VII. *De præcipuis Reliquijs ad sanctum Sacellum Parisiense, præsertim cura sancti Ludouici allatis*.

Lib. VIII. & IX. *De Gestis eiusdem sancti Ludouici*.

Habet prælo parata Latinè.

De *Rebus Neustriacis in quinque volumina distributum hoc ordine*.

Tomus I. *Neustria Christiana, Archiepiscopos Rothomagenses continens*.

Tomus II. *Episcopos totius Neustriæ complectens*.

Tomus III. *Neustria Pia, fundationes Antiquiorum, &c. referens*.

Tomus IV. *Neustria sancta, gesta Sanctorum, quolibet die totius anni exhibens*.

Tomus V. *Neustria miscellanea, promiscuè proferens propria, & particularia gesti Neustriacæ, pluribus libris distincta*.

Lib. I. *De Neustriæ Antiquitate; de Rothomago vrbe, deque insignijs illius*.

Lib. II. *De Dignitate Sacerdotali, & suprema summi Pontificis maiestate, ac eminentia Episcopali apud Gallos, Neustriacosque populos*.

Lib. III. *De Primatia totius Neustriacæ prouinciæ, & excellentia Rothomagens. Archiepiscopi*.

Lib. IV. *De Vicariatu Pontesiano ipsi Archiepiscopo subdito*.

Lib. V. *De Priuilegio sancti Romani Rothomagensis Archiepiscopi, cum Diacone Normannico, de Regno Iuetoti: de Principatu Bethencuriano*.

De Illustrioribus familijs, deque dignitate Ecclesiastica Cleri Neustriæ in summis Pontificibus, Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis ex eo assumptis.

Lib. VI. *De Scriptoribus Neustriacæ gentis Illustribus*.

Lib. VII. *De Pietate Christiana, & publica, etiamnum exculta apud Neustriæ, Normanniæque populos*.

Lib. VIII. *De Neustriæ in fide constātia. Erectio Vniuersitatis Cadomensis: Ordo consessus Episcoporum, Abbatum, etc. in sacrarijs et publicis comitijs totius prouinciæ Neustriacæ: viri celebriores Neustriam illustrantes. Varij euentus notabiles, ac memorabiles per Neustriam*.

ASCENTIVS AQVITANVS, vir doctus, sacræ Theologiæ Magister, scripsit

Postillam in Apocalypsim.

Commentarios in 4. libros Sententiarum.

Sermones eruditos.

ASTESANVS ab ASTA in Subalpinis, vrbe nobili, olim *Colonia* dicta, quę bidui itinere à Mediolano distat, vir doctissimus, & in vtroque Iure versatissimus, prouinciæ Ianuæ, hortante maximè Theodoro Gaetano, sancti Theodori Diacono Cardinale, cuius litterę habentur in operis limine, scripsit an. 1317.

Magnum volumen libris octo distinctum de Casibus conscientiæ, dictum, Summa Astesana.

Prodiit

Prodijt primùm Venetijs anno 1468. apud Ioan. de Losonia reuisum & correctum à Fr. Francisco Lucio Ortiz Hispano, de quo suo loco, denuo ibidem apud Leonardum Vilt. anno 1480. & tertiò ibidem apud Gulielmum Huyon anno 1519. correctum, & emendatum per Bartholomæum de Bellatis Feltrensem, & Gometium Vlyssipponensem, doctos Minoritas. Prior functus est nobili legatione Venetorum apud Sixtum IV. secundus fuit Doctor Parisiensis, missusq; est liber ad Marcum Barbam Tituli sancti Marci Cardinalem.

ASTESANVS alter sacræ Theologiæ Doctor: qui parum post præcedentem floruit: scripsit

Commentaria in Apocalypsim.

Commentaria in libros Sententiarum.

Sermones doctos, & eloquentes de Tempore.

AVGVSTINVS ALVELDENSIS, exorientibus in Germania Nouatoribus, pro domo Israel generosè se murum obijciens, multa opportunè scripsit contra refractariorum impudentiam

Malagma aduersus Ioannem Louicorum, & Martinum Lutherum: contra quos catholico, & virili spiritu certamen iniuit, eosque fortiter, & variè exagitauit

De confessione sacramentali; librum vnum in Germania excusum.

Pro sacrificio Missæ contra Lutherum.

De Apostolica Sede, quòd sit de iure Diuino.

De vtraque specie Sacramenti Eucharistiæ.

Explicationem super *Salue Regina.*

Clarebat in Germania circa an. 1530.

AVGVSTINVS BRVNVS, Siculus, ex Sacca vrbe Agrigentinę Diœcesis Reg. obseru. edidit

Itinerarium Ierosolymitanum.

AVGVSTINVS CASTELLVS, Neapolitanus, edidit

Breuem triumphum Minorum Reg. obseru. pro fide occisorum in Gallia, & Belgio. Neapoli apud Horatium Sulmanum, & Cæsarem Cæsaris anno 1584.

AVGVSTINVS de CVPITIS, Italus Ebolensis, S. Theologiæ Professor, & in Diuinis, humanisque litteris præstanter excultus, scripsit carmine Etrusco

De Laudibus, Natiuitate, Annuntiatione, Partu, Assumptione, & Planctu B. Virginis. In vico Agiensi Typis Iosephi Cacchi anno 1592. quo author viuebat.

AVGVSTINVS GALETVS, scripsit *Ierusalem liberatam.*

In vitam S. Francisci Tom. 2. Venetijs anno 1620.

AVGVSTINVS GALLVCCIVS à Mondolfo, Italus strict. obseru. prouinciæ Marchiæ, scripsit Italicè

Vitas beatarum Felicis à Meda Mediolanen. & Seraphinæ Feltriæ Vrbinatis, Clarissarum. Ingolstadij apud Gregorium Henlinum anno 1637. in 8.

AVGVSTINVS GARAVINVS de Castro Bononiensi, humanarum, & sacrarum litterarum peritus scripsit

De viris illustribus prædicti Castri Bononiensis.

AVGVSTINVS GOTHVTIVS, Ligur Monelianus Reg. obseru. prouinciæ Ianuensis, artium, ac sacræ Theologiæ professor, edidit

Gymnasium speculatiuum ex varijs cùm Philosophis, tum Theologis concinnatum, & in quinque classes distributum, quarum prima est *Logicorum*, secunda *Physicorũ*, tertia *Metaphysicorum* & *Mathematicorum*, quarta *Formalistarum*, quinta *Theologorum*. Parisijs apud Michaelem Sonnium anno 1605. Henrico Quarto Regi Christianissimo dedicatum.

AVGVSTINVS de MATRICE, edidit *Interrogatorium pro confessarijs.* Placentiæ 1597.

AVGVSTINVS MILIVS Cędius Etruscus, dedit ad Cosmum Medicem Etruriæ Ducem, & natos eius

Historiam per modum dialogi, quo vernaculo sermone distinctè describit Montem Aluernę, & quæcunque in eo sunt notabilia. Excusa est Florentiæ in Typographia Ducali anno 1568.

AVGVSTINVS RIGHINVS Ferrariensis ab Hercule primo, Ferrarię Duce, ex duodecim, quos ille voto promiserat, in Franciscanam familiam inducere, annos vix decem natus feliciter promotus, ad Religionis munera, atque in primis ad Saxonię, Hibernię, Romanę, Terrę sanctę, Orientis, Bononię administrationem vocatus, Procurator Generalis Ordinis, ac demùm ad Commissariatus generalis totius Italię dignitatem adscitus, magnę fuit apud omnes ęstimationis; siquidem cùm esset Theologus, & Ecclesiastes insignis, tanto spiritu in auditores qui certatim ad eum confluebant, ferebatur, atque in dicendo ita vehemens, & acris fuit, vt fulmen ciere, aut intonare potius quàm loqui videretur. A Serenissima Estensium familia magno in pretio habitus, pręsertim ab Hercule prędicto, & Alphonso filio, illorum au-

thoritate, & patrocinio multa fecit prę-clara in ciuitate, ita vt Vicedux propter magnam, quam exercebat, potestatem, appellaretur. Deinde multa & magna præstitit beneficia suo cœnobio Ferrariensi; cuius Ecclesiam vetustate satiscentem instaurauit, Odeum extruxit, multam, eamque pretiosam supellectilem adiecit. Ciuibus demum multa commoda sua doctrina, & exhortationibus aduexit. Scripsit stylo quodam medio inter scholasticum, & spiritualem

Sermones doctissimos ab Aduentu Domini, vsque ad feriam Paschatis tertiam, Incipiunt, *Sicut dormientes*.

Sermones septem de festis B. Mariæ Virginis, & de Incarnatione Verbi. Venetijs apud Horatiũ de Gobbis an. 1591.

De Indulgentijs.

De numero saluandorum.

De suffragijs mortuorum.

Tractatum contra illos, qui dicunt malos sacerdotes, non posse administrare Sacramenta Ecclesiastica. Incipit: Contra illos inimicos S. Ecclesiæ.

Vixit vt alter Xenophilus Pythagoricus commoda semper corporis valetudine. Decessit anno 1583. ætatis suæ 96. sepultus ante aram maiorem. Strato lapidi hæc verba incisa sunt.

Flens veni in terras, & flens discedo, suique
Dum vixi, fletus, rixa, dolor, gemitus.

Venerandam eius imaginem graphicè curauit exprimi Petrus Rodulphus in suo de Scriptoribus catalogo.

AVGVSTINVS SVPERBI, Italus Ferrarien. Minor Conuent. vir omnigena doctrina, ingenuisque animi dotibus ornatus, Theologus insignis, & disertissimus Concionator, scripsit

De Origine, & antiquitate Carraræ. Prodijt Padue.

Idæam Angelicam, vbi diffusè agit de natura, & ministerijs Angelorum, Prodijt Ferrarię.

Decacordum scripturale super Canticum Virginis, Magnificat, ibidem.

Apparatum de viris Ferrariensibus scientia, & virtute illustribus. Ibidem anno 1620. apud Franciscum Suzi.

Apparatum alterum de viris eiusdem vrbis, qui fortiter gestis per arma claruerunt.

Sermones de Sanctis.

Certamen spirituale.

AVGVSTINVS de VVITTE, Bruxellensis, prouinciæ Germanię inferioris, scripsit

S. Francisci amplissimam Genealogiam; omnes scilicet viros sanctitate, dignitate, virtute, vel doctrina illustres per suos annos recensuit. Bruxellis apud Ioannem Pepermanum anno 1627.

Origines & descriptiones Conuentuum prouinciæ inferioris Germaniæ tam fratrum quam sororum. Antuerpię in officina Plantiniana anno 1629.

Chronica Ordinis Minorum per sæcula distributa, quæ polire aut complere non potuit morte præuentus Bruxellæ iam fermè iubilatus in Ordine, anno 1637. die 7. Iunij.

AVRELIVS SABELLIVS, ab Astia, prouincię Etrurię Reg. obseru. scripsit

Dialogum breuem de monte Aluernæ. In quo de vniuersis eo in loco scitu dignis differitur. Perusij anno 1617.

AVSONIVS NOCTINOT, alijs Antonius Cotonius Siculus Nicosiensis regularis Tertij Ordinis S. Francisci, sacrę Theologię professor & Doctor, in studijs solertissimus,

Opera Antonij Dianæ clerici Regularis septem partibus distincta in ordinem Alphabeticum ad Summæ modum, & in vnum volumen, lectoribus satis commodum, reduxit. Venetijs apud Iuntas anno 1646. in 4. cum prius aliam fieri editionem curauerit, Lugduni anno 1644. in 4. nec non

Auctarium ad eandem Summam ex septima parte eiusdem Dianæ. Romę apud Ludouicum Grignanum anno 1646 in 4. & demum

Summarium Summæ Dianæ cum septima & octaua parte. Venet. apud Matthęum Lenium 1648. in 24.

B

BALDVINVS IVNIVS, vernaculè de *Iongbe*, Patricia, & antiqua familia in Hollandiæ Haga-Comitis natus, (quidam Dordracenum volunt) iure hæreditario Dominus in Baerfuicte, & patrimonio auunculi Baro in Dormael, in ordine humilitate, deuotione, alijsque virtutibus nobilior. Demum insignis euasit Theologus, & Ecclesiastes, Louanij Iusti Lipsij discipulus, ac contubernalis, Definitor suæ prouinciæ, & in multis locis Guardianus præfuit; edidit

Demonstrationem fidei Orthodoxæ ex Roberti Bellarmini sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis controuersijs. Antuerpiæ typis Nutij an. 1611. in 4.

Manuale Theologicum, in quo præcipua tractat totius Theologiæ fundamenta. Coloniæ typis Gualteri anno 1614. in 8.

Chronicon morale tomis quatuor; concionibus totius anni accommodatum ab orbe condito, ad nostra vsque tempora. Ibidem anno 1619. & 1622. in 4.

Vitas sanctorum Principum. Ibidem.

Collationes igneas in festa Beatæ Virginis.

Conciones ad Dominicas, & festos dies totius anni. Ibidem 1616. in 4.

Domum Sapientiæ, in qua de cognitione, natura, & prædestinatione Dei; necnon de sanctissima Trinitate, & sacra Scriptura, lingua Belgica agitur. Antuerpiæ an. 1613. & 1614. apud Martinum Huyssens in 8.

Paradisum deliciarum. Vbi de Deo, & Creaturis tractatur, eodem idiomate. Ibidem anno 1614. in 8.

Tubas mysticas in quinque partibus. Ibidem in 8.

Lilium inter spinas. Antuerpiæ apud Ioachimum Trognesium an. 1631.

Fasciculum myrrhæ. Ibidem eodem anno.

Cantica Canticorum illustrata. Ibid. anno 1632. Obijt Bruxellæ anno 1634. die 13. Aprilis.

BALDVS, celeberrimus Iurisconsultus, notissima Vbaldorum familia Perusij natus, vir acutissimi ingenij, Bartholum suum Præceptorem subtilitate, & varietate doctrinæ superauit. Prius à patre medico celebri, Dialecticæ, & Philosophiæ præceptis imbutus, mox Iuri Ciuili discendo se totum addixit. Præcoci ingenio puer nō ad optimam modò frugem, verum rarissimo naturæ dono ad senium peruenit. A Ioanne Galeatio Duce Mediolanensi Papiam accersitus, compluribus annis illic publicè professus est. Singulari amore, exemplo sui Magistri Bartholi (cuius erga Ordinem Minorum beneuolentiam, & beneficentiam alias explicui) Minoritas prosecutus est, & ad vitæ extremum, habitum suscepisse testantur Rodulphus, & Vvillotus. Ioannes Fichardus in vitis celebrium Iurisconsultorum Franciscanum euasisse, siue inter sancti Francisci familiam adoptari voluisse, disertè enarrat, idque confirmant carmina marmori secundi sepulchri insculpta, quorum partem recēset Fichardus; sed integra Panzirolus de claris legum interpretibus. Sepultus est in Templo sancti Francisci Ticinensi propè summum altare, quo è priori sepulchro translatus est an. 1519. incisa hac memoria lapidi ibidem posito.

(In Annal. 1359. n. 7. & 8.)

Baldus editiorem locum sortitus hic postquam octo, & decem supra centum annos obdormiuerat MD. XIX.

Carmina verò, quæ diximus sepulchro impressa, hæc sunt:

Vita, labor studij, diuini cultus amoris
Artes maturæ, legis fulgentia dicta,
Legalis normæ, pastorum cœlica Iura
Ornant Baldi animum, qui pandit dogmata clara.
Qui quia nunc linquit mortalis pondera carnis,
Dulcia iam gustans authoris pascua summi.
Clauditur hic Baldus, Francisci tegmine fultus,
Doctorum Princeps, Perusina conditus arce.

Mortuus est anno M.CCCC. 28. Aprilis.

Eum inter Scriptores Minoritas enumerant Rodulphus, & Vvillotus, neque nos ab eorum numero iudicauimus repellendum. His monumentis sibi posteros deuouit.

Super Codice lib. 1.
Super ff. veteri lib. 24.
Super ff. nouo lib. 12.
Super Infortiato lib. 14.
Super Institutis lib. 4.

De

De vsu Feudorum lib. 1.
Super Autentica lib. 1.
Super 2. *Decretalium lib.* 1.
Additiones Speculi lib. 1.
Consilia multa lib. 1.
Insuper scripsit, *Commentarios super totum corpus Iuris ciuilis*.
Item *Practicam*, Lugduni impressam.
Margaritam, seu *Repertorium*.
Item *Modum arguendi*.
Baldi lecturæ accuratissimè editæ sunt, cum annotationibus, nouis Summarijs, & Indice. Venetiis an. 1572.

BALDVS de STRONCONIO, edidit
Conciones Aduentuales, & *Quadragesimales*.

BALTHAZAR BASSELIERS, Antuerpien. Reg. Obseruantiæ, prouinciç Germaniç inferioris definitor, edidit
Conciones morales super historiam Lazari Euangelici. Antuerpiæ apud Gulielm. Lesteens anno 1638.

BALTHAZAR à MYRIACA Belga, vir admirandæ in prædicando virtutis, ita vt *Prædicator Angelicus* apud omnes audiret, Clarissarum Louaniensium annis quatuordecim confessiones excepit, magnumque vbique in populo fructum suis concionibus produxit. Scripsit
Sermones 85. *in Cantica*, mira varietate, & eloquentia refertos, iis, quos sanctus Bernardus in eadem dedit Cantica aliquanto persimiles. Omnibus placent, & multis in Cœnobiis inter reficiendum fratribus, & sororibus leguntur.
Sermones 60. *in eam Euangelij partem, quæ Christi narrat passionem, in septem partes diuisos*.
Sermones aliquot in Psalmum 85.
Duos in Psalmum 45.
Commentarios in Missæ rubricas
Obiit Louanii anno 1573. die 14. Iulii sepultus præ foribus aulæ litterariæ.

BALTHAZAR OLYMPIVS à Sentino, hodie *Saxoferrato*, Bartholi celeberrimi Iurisconsulti patria, insignis poeta vernaculus, edidit
Librum diuersorum carminum; quæ varia data occasione decantauit.

BALTHAZAR PACHECVS, Hispanus Ledesmæ natus prouinciç sancti Michaelis alumnus, & Definitor, vir probatissimę virtutis, viteq; insigniter exemplaris, edidit Hispanicè
Tractatus, siue discursus quatuordecim in orationem Dominicam. Opus piis, doctisq; viris probatum. Prodijt quater Salamant. an. 1546. 1585. 1596. & 1603.
In Symbolum Apostolorum. Ibidem anno 1603.
In secundum Decalogi praeceptum librum vnum: impressum Salamanticę anno 1595. auctiorem verò an. 1600.
Sermones Dominicales à prima Dominica Aduentus, vsque ad Dominicam Quinquagesimæ inclusiuè. Prodierunt ibidem anno 1605.
Sermones de Sanctis. Ibidem eodem anno.
Speculum, seu *instructorium Sacerdotum*, editum Madriti an. 1611.
Meditationes de diuino Amore. Salamanticę 1582.

BALTHAZAR de VICTORIA Hispanus Salamanticensis, prouinciç S. Iacobi, scripsit Hispanice
Theatrum Deorum gentilium, duobus tomis partitum. Primus prodiit Salmanticę apud Antonium Ramirez anno 1620. Secundus ibidem apud Didacum de Cussio anno 1623. Viuebat anno 1630.

BAPTISTA FERNANDEZ, Hispanus, Prouinciç Burgensis Minister; scripsit Hispanicè
Demonstrationes Catholicas, & *fundamenta, quibus nititur veritas nostræ Christianæ religionis*. Prodiit Iuliobrigę vulgo *Logroño*, apud Matthiam Mares anno 1593.

BAPTISTA MONSFELTRIA, Pisauri Princeps, fœmina clarissima, à multis viris doctis dignè commendata, post Galeatii Malatestę sui mariti obitum Clarissis nomen dedit. Qualis fuerit, quanta effulserit doctrina, quibus titulis huic adscribatur Catalogo, ex alio percipiet Lector authore. Is est Iacobus Philippus Bergomensis Eremita Augustinianus, qui in libro, quem ad Beatricem Aragoniam Bohemię Reginam dedit de claris fœminis Christianis, ita de Baptista recenset.

[Baptista eius nominis prima, natione Italica, Galeatij Malatestæ, Pisauri, Flamineæque vrbis Principis, illustris vxor fuit, quæ, & predictę Marię Puteolanę (de qua scilicet antea locutus erat) temporibus cum esset eruditissima inter fœminas sui seculi, etiam singulari eloquentia plurimum insignis, & clara effulsit. Hęc in primis cum Guidonis Vrbinatis Principis ingenua esset filia, nulli sui ordinis extitit postponenda, & potissimum quidem eximia pulchritudine, & morum omnium probitate, quorum dignitate celeberrima inter alias euasit. Cui planè non paruę curę, aut studii religio Christiana erat, ineratque & ingenium propè diuinum. Eius autem sermo

cultus

cultus erat, & oratio admodum composita, siue vernacula lingua, siue Romana loqui decerneret. Quæ cùm eruditissima ab omnibus esset existimata, audientes eam proloqui in admirationem sui omnes facilè conuertebat. Nam & sua admirabili eruditione, & doctrina, ea anteire viros dicebatur. Vndè quamplurimæ eius circumferebantur orationes, tum Latinę, tum etiam vernaculę artificiosę, quas & ad Imperatorem Sigismundum, & multos Cardinales eam habuisse cum ingenti gratia ferebatur. Sed neq; Philosophię omnino fuit ignara, quippe cuius multa extant argumenta ad refellendos eos, quibus in Philosophia cum ea fuisset disputatio, aut in diuinis cœlestibusque documentis. Vnde pleraque edidit opuscula, vtpote

De conditione fragilitatis humanæ, lib. vnum.

De vera religione lib. vnum.

Plurimas etiam ad diuersos, *& doctas* scripsit *epistolas*, quę cùm elegantiam, tum puritatem eius haud dubiè declarant. Habuit insuper

Orationem ad Martinum V. Pont. Max. in qua suum Pontificatum, ab omnibus optatum, mirificè laudat, & illius sacerdotij felicitatem ipsa sua oratione exquisitissimis laudibus prosequitur. Cuius tantus fuit orationis ornatus, talesq; sententiæ, vt ab ipso Pontifice Martino magnificentissimè fuerit laudata, & commendata. Multa præterea alia præclara mulier hæc scripsit monumenta, quæ & legentes, & audientes plurimùm delectare videntur. Existimata insuper fuit memorabilis iustitiæ fœmina; sed & clementię, & pietatis, & in omnes benefica, & gratiosa adeò vt & persæpe mutuis epistolis, ac alijs scriptis à doctissimis eius temporis viris, & in primis à religiosissimo Presbytero Francisco Petrarcha, etiam plurimùm salutaretur; cuius extat volumen, in quo ad capessenda bonarum litterarum studia maximè illam adhortatur. Non est vtique delectata hæc magnifica mulier Baptista sumptuosis, ac pretiosis vestimentis, vt quæ diceret, non in his positam esse mulierum dignitatem, aut decus vllum: sed suum potissimè studium omne in comparandis libris contulerat, & consuetudine mulierum sibi adsciscenda, quæ scilicet virtute præstarent, & omni morum honestate, in quo maximè positam omnis muliebris sexus veram gloriam esse putabat. Mariti autem Principatum rectius, ac prudentius administrabat, quam maritus ipse, quibus ex rebus factum est, vt in summo honore semper ab omnibus fuerit habita, & à cunctis tamquam communis omnium parens culta, & id tam ab alienis, quam à suis subditis. Vnicam in toto suo edidit filiam, nomine Elizabetham, quæ & pulchritudine, & ingenio matrem ipsam æquabat, quæ postea Camerinati Principi nupta fuit. Post viri autem sui obitum, aliquot annos in viduitate vitam duxit cœlibem, demum S. Clarę religioni dicata in cœtu sacratum virginum, quod reliquum fuit ætatis, Vrbino in Monasterio egit, vbi per labores maximos, quibus religioni operam exactissimè dedit, pro adipiscenda cœlestium vita, cum summa omnium beneuolentia, & exemplo ex hac vita demigrauit. Multis memorabilibus documentis, & vitę sanctitate, quę ad rectè, beateque viuendum Christianis omnibus documentum certum esse potuerunt, claruit. Quibus ex rebus meritò hęc Baptista inter claras mulieres hoc in loco à nobis venit computanda.]

In eo errat Bergomensis, quod in Vrbinate Monasterio dicat reliquum suæ ætatis post susceptum institutum sanctæ Claræ transegisse, cùm in Monasterio Fulginatensi sanctæ Lucię habitum susceperit anno 1445. deinceps Hieronyma nuncupata, & diem obierit anno 1447. Dum principatum gereret, Monasterium Pisauri sacrarum virginum clarissarum condidit sub titulo Corporis Christi, & B. Felici Medæ solemnes celebrauit exequias.

BAPTISTA SALVIS, siue de Salis, Ligur, prouinciæ Ianuensis, scripsit

Summam Casuum Conscientiæ; quæ ab authore nomen sortita, *Baptistiniana* vulgo appellatur. Parisijs anno 1499.

Floruit Frederico III. & deinde Maximiliano filio Imperatoribus, viuebat anno 1494.

BAPTISTA TROVAMALIS, alijs *Nouamala*, Italus Reg. obseru. scripsit

Summam Casuum conscientiæ, quam vocant *Rosellam*. Venetijs apud Gregorium de Arriuabenis anno 1495. in 8. & 1498. in 4. Argentinæ anno 1516.

BAPTISTA VARANA, Princeps Camertum in Piceno sub decimum ætatis annum ad Dei amorem vehementer accensa ignito eloquio Petri de Moliano, sanctissimi Minoritæ, de quo suo loco inferiùs, ad eximium perfectionis statum miris modis peruenit. Christo familiariter sæpius collocuta admirabiles ab eo didicit, & hausit doctrinas. Scripsit

ad

ad animarum piarum profectum.

Recordationes, siue *Instructiones spirituales nouem*, satis doctas, & vtiles pro animabus dirigendis, & Deo vniendis. Eas scripsit, seu potius accuratius transcripsit anno 1491. quæ simul cum eius vita prodierunt in Chronicis Bartholomæi Cimarelli 4. parte lib. 7.

Conuersionem suam a sæculo ad institutum S. Claræ primùm in Monasterio Vrbinate, deinde in Camerte, quam humiliter quidem & prudenter enarrat.

De doloribus octo animæ Christi, pium tractatulum quem compleuit anno 1488.

Pias aliquot orationes, Carmina pleraque Latina & vulgaria Epistolas; spirituales ad diuotas personas. Obijt Camerini anno 1500. vel sequenti magna sanctitatis opinione.

BARNABAS N. Laicus, siue conuersus Reg. Obseru. prouinciæ Angelorum, virtute, & pietate commendabilis, prophetiæ dono insignis, miraculorum etiam patrator, edidit

Tractatum, quem inscripsit, *Via spiritus*.

Epistolas multas, facundia, & deuotione refertas.

Iacet in cœnobio Conceptionis Virginis de Bethlehem, diœcesis Cordubensis.

BARTHOLOMÆVS ALBISIVS, siue de *Albizis*, Pisanus, vir pius, & doctus, cui nostri Ordinis historici plurimum debent; multas enim, esque præcipuas tabulas, & memorias collegit, ex quo potissimum illi suas desumpserunt historias. Scripsisse refert Petrus Rodulphius

Vide Annal. Min. an. 1499. n.8.& sequent.

Triginta ingentia volumina.

Opus conformitatum B. Virginis cum Christo.

Opus conformitatum sancti Francisci cum Christo. Habetur M. S. Vrbini in Bibliotheca Ducali. Prodijt Mediolani per Zariotum Castilioneum an. 1513. in fol. & alibi sepè.

De laudibus B. Virginis. Venet. apud Petrum Rutinellum an. 1596. in 4.

De laudibus Sanctorum.

De Verbis Domini.

Expositionem in Regulam S. Francisci.

Summam Casuum conscientiæ.

Sermones Quadragesimales de Cōtemptu mundi, siue *de triplici mundo*, Scriptos an. 1397. impressos Mediolani per Vldericum Scuzenzeher anno 1488. in 4. quos etiam edi curauit Venetijs Fr. Ioannes Mapellellus Mediolanensis anno 1503.

Sermones alios Quadragesimales, qui continent multarum Quæstionum, & Casuum conscientię resolutiones. Lugduni per Romanum Morin. anno 1519. in 8.

Porro opus *Conformitatum* S. *Francisci cum Christo*, cum presentasset Capitulo generali Assisij celebrato anno 1399. & ab Henrico Generali Ministro, ceterisque Patribus approbationem cum laude, & facultatem accepisset illud euulgandi, paulò post amanuensium cura euulgatum est, & postea sub typographię infantia prodijt Venetijs, & Mediolani anno 1510. Denuo recognitum, emendatum, et auctum, fuit recusum opera Ieremię Brucchij Minoritę Bononię apud Alexandrum Benatium an. 1590 in fol.

Pręcipuas autem materias, quas Bartholomæus prosecutus est in hoc opere (quę quidem concionatoribus vberem dicendi prębent occasionem) sequentia capita indicabunt.

De singulis actibus vitæ Christi.

De singulis actibus vitæ sancti Francisci.

De decem figuris competentibus Beato Francisco.

De Incarnatione Verbi.

De Epiphania Domini.

De virtute patientiæ.

De Insidijs vitæ Christi factis.

Discursus de amatoribus huius sæculi.

De Diaboli tentatione.

De electione duodecim Apostolorum.

De laudibus Apostolorum.

De legibus Christicolis in Euangelio datis.

De bonis rebus, & malis, quæ in hoc mundo reperiuntur.

Discursus notabiles super his, quæ Christus docebat.

De locutione Christi.

De Amore Christi ad genus humanum.

De miraculis Christi.

De Christi Transfiguratione.

De diuitijs, & earum affectibus.

De paupertate, & eius affectu.

De gradibus humilitatis.

De lumine gloriæ.

De scientia Christi.

De his, quæ Christus prophetauit.

De nomine IESV.

De Nuptijs.

De Oratione.

De misericordia, & pietate.

De commendatione, & laudibus multorum.

De mysterio Crucis.

De

De Sacramentis veteris, ac nouæ Legis,
De Christi morte.
De Limbo.
De Christi sepultura.
De Christi Resurrectione.
De Christi Ascensione.

BARTHOLOMÆVS ab APONA, prouinciæ sancti Francisci alumnus, Magister in Theologia, qui a Conuentualibus ad Obseruantes transijt,& sancti Bernardini socius extitit. Totam Italiam suis concionibus illustrauit: totam ferè Græciam, maximè Constantinopolim per duodecim annos continuos instruxit. Eius potissimum opera Ioannes Paleologus, & Ioseph Patriarcha Constantinopolitanus ad Ecclesiam Romanam redierunt, & Concilio Florentino cum doctis viris adfuerunt, edidit

Summam Casuum Conscientiæ.
Interrogatorium pro Confessoribus.

BARTHOLOMÆVS BAPHIVS, Luciniacensis, Etruscus, in Ticinensi Academia sacræ Theologiæ Professor insignis Interfuit concilio Tridentino, vbi habuit Orationem ad Patres Dominica secunda Aduentus. Prodijt Brixiæ anno 1563. apud Ludouicum Sabiensem, edidit insuper

Orationes varias Latinas. anno 1570.

Grandiori ætate transiuit à Conuentualibus ad Capuccinos.

BARTHOLOMÆVS BARTHOLOMÆI scripsit

Commentaria in Logicam anno 1581. in 4.

BARTHOLOMÆVS BRANDOLINVS, prouinciæ sancti Antonij, Italicè scripsit

Commentarios, siue, *Expositionem in Regulam sancti Francisci*. Prodijt Venetijs anno 1533. absque impressoris nomine; eam postea recudi curauit Florentiæ anno 1594. Franciscus Aretinus prouinciæ Hetruscæ Minister, iussitque semel saltem in anno fratribus legi ex suggesto.

BARTHOLOMÆVS de CARAVIAS Hispanus Concionator Salamanticensis, edidit

Sermonem vnum de Conceptione beatæ Mariæ. Salamanticæ 1619.

BARTHOLOMÆVS CATANIVS, Maioricensis, Regularis Obseruantiæ ea in Insula propagator, & author, de quo nos suo loco tractauimus, vir insigni pietate, & prudentia, magnam adeptus inter suos authoritatem, scripsit. (In Annal. an. 1444. nu. 58. & 71.)

Homilias, & sermones multiplices pro vniuersis anni diebus, in quibus prædicari solet. Habentur magno codice manuscrip. in Bibliotheca cœnobij S. Mariæ Angelorum à IESV extra muros vrbis Maioricensis, ab eo constructi.

Decessit magna sanctitatis opinione, ibidem anno 1462. vbi corpus eius conspicitur incorruptum, suauem emittens odorem.

BARTHOLOMÆVS à CASTELLO, Italus Reg. Obseru. edidit

Librum satis pium, & vtilem, quem inscripsit *De Vnione animæ cum supereminenti lumine*. Perusij apud Hieronymum Cartolarum anno 1538. in 8.

BARTHOLOMÆVS de CHAYMIS, Mediolanensis, vir sacrarum litterarum peritissimus, quem Sixtus IV. ad Ferdinandum Regem Hispaniarum Legatum misit, scripsit (Annal Min. anno 1496. n. 5.)

Interrogatorium, siue *Confessionale in quatuor partes diuisum*. Incipit, *Cùm ars artium*. Prodijt Venetijs anno 1486. extat manuscrip. in Bibliotheca Ducali Vrbini. Decessit circa annum 1496.

BARTHOLOMÆVS à COLLE scripsit

Vitam S. Luchesij.

BARTHOLOMÆVS CIMARELLVS, Italus, prouinciæ Picenæ Theologus, & Definitor, vir verè religiosus, magnoque zeli erga sui instituti decorem; cui ego magnam meorum studiorum partem debeo, quippe quamprimùm audiuit me Annalium Minorum opus aggressum, in Vrbem venit mecum collaturus; opemque omnem, & subsidium, quod posset præstare, promisit; et quidem lustratis per aliquot Italiæ regiones præcipuis Ordinis Archiuijs, vel ad me duxit, vel misit pleraq; monumenta. Ipse autem scripsit Italicè

Chronicorum Ordinis partem quartam succedaneam tribus prioribus à Marco Vlyssipponensi compositis. Prodijt Venetijs apud Barezzum Barezzi anno 1621.

BARTHOLOMÆVS à FABRIANO, Doctor in vtroque iure fuit, priusquam habitum Minorum assumeret, inter quos summa vixit pietate, scripsit

Librum copiosissimum de vita Christi, Virginisque Deiparæ, qui *Pantameron* inscribitur, pluraque alia opuscula spiritualia.

Floruit anno 1500.

BARTHOLOMÆVS GLAVNVILLVS (quem perperam Vvillotus, *Graunuisium* cognominat) communiter à patria *Anglicus* nuncupatus, ex Comitum Suffolcensium familia, vti scribit Lelandus, quare nescio vnde Rodulphus eum Bur-

gundum appellat. Ab ipsa adolescentia Minoritis nomen dedit, euasitque vir magni ingenij, nec minoris sedulitatis, et industriæ Oxonij, Lutetiæ, Romæ partim Philosophicis, partim Theologicis studijs operam dedit, in quibus Doctoratus lauream est consecutus; deinde vtramque disciplinam iteratò repetijt, et vt ita dicam, denuò ruminauit, adhibitis optimis quibusque, et selectissimis tum naturalium, tum supernaturalium rerum interpretibus, et omnia ita penetrauit, vt humanum ingenium in eo genere aliquid vlterius pertingere non potuisse videretur. Ex vtriusque scientiæ inter se collatione miras ostendit peruenire vtilitates, docuitq; qua ratione Philosophicę disciplinę possint, ac debeāt Theologicis ancillari vt ad imitationē populi Israelitici quasi ex AEgyptiorum spoliis discamus ornare domum Dei, et Ecclesiam Christi. Nam per proprietates rerum naturalium subtiliter, et dilucidè explicatas, et concinnè applicatas, incredibilem attulit lucem ad intelligendas difficiles, et abstrusas diuinorum oraculorū, vel prophetias, vel allegorias, vel quascunque figuras, omnesque sacrę Scripturę locutiones figuratas, longè quàm ante eum quisquam reddidit clariores. Hunc igitur in finem ingens planè volumen in lucem emisit, quod in se comprehendit succum, et medullam omnium penè probatissimorum Authorum, qui de illis materiis vnquam scripserunt. Titulum operi præfixit

De Proprietatibus rerum libros vndeuiginti. Incipit, *Cùm proprietates rerum.* Extat manuscrip. Vrbini in Bibliotheca Ducali. Oxonii in Collegio Balliolensi vol. 238. Cantabrigiæ in publica Bibliotheca, 107. Prodiit Argentorati an. 1488. Sed meus codex Nurimbergæ anno 1492 et alius Francoforti apud Vvolfangū Ruthenum anno 1601. in 8.

Allegoriæ simul, & Tropologiæ in vtrumque Testamentum. Excusæ Parisijs anno 1574. dubitat Pitseus, an sit idem opus cum præcedenti, sed verè est distinctum.

Liber de proprietatibus Apum. Librū hunc vnum esse ex nouendecim, ait Pitseus, sed non est. De Apibus duo tantùm habentur capitula in vniuerso opere, videlicet caput quartum lib. 12. & caput 12. lib. 18. est itaque opus distinctum. Habetur M.S. Oxonij in collegio Lincolniensi.

De rerum accidentibus, idest *de numeris, mensuris, ponderibus, & sonis,* liber hic solet nouendecim prędictis adijci vicesimus, ait Pitseus, sed est decimus nonus, & vltimus totius operis. Incipit,

De scriptis proprietatibus.

Postillas sacræ Scripturæ. lib. 1.

Sermonum lib. 1.

Historiarum de Sanctis lib. 1.

De mundo, & cœlestibus lib. 1.

Contra Laurentium Vallam lib 1. MS. Oxonij in collegio Balliol vbi etiam habetur M.S. Apologia Vallæ ad Bartholomæum.

Practicam Iuris lib. 1. manuscrip. Oxonij in publ. & in collegio Balliolen.

Claruit anno 1360.

BARTHOLOMÆVS GRAVNVYSE Anglus, sacræ Theologiæ Doctor, Glaunuillo coæuus scripsit

Decora Franciscanæ Religionis aduersus dedecora exprobrantium sibi Hostium Argentinæ expensis Petri Beneuenti anno 1358.

BARTHOLOMÆVS GVERRERO Hispanus Reg. obseru. prouinciæ sancti Michaelis, sacræ Theologiæ Lector in conuentu Placentino, scripsit

De Controuersia immaculatæ Conceptionis Virginis Mariæ. Prodijt Madriti apud Didacum Flamencū anno 1620.

BARTHOLOMÆVS de la HAYE Capuccinus, prouinciæ Parisiensis, edidit

Opus perfectum Concionatorum. Parisijs anno 1648. in fol.

BARTHOLOMÆVS MASTRIVS Italus, Meldulensis prouinciæ Bononiensis minister & Bonauentura Bellutus Siculus Catanensis Siciliæ prouinię itidem minister, Conuentuales, S.Theologiæ Doctores & magistri, & in Gymnasio Patauino olim Regentes, in Scoti doctrina diligenter exculti, communicata inuicem alterna opera, fidelique animorum consensu sub vtriusque nomine ediderunt

Commentaria in Logicam.

In octo libros Physicorum.

In libros de Generatione & Corruptione.

In libros de Anima.

In libros de cœlo & Metæoris.

At Mastrij solius opera prodierunt duo Tomi in Metaphysicam. Omnia hæc partim prima, partim secunda impressione excusa sunt in varijs annis Venet. apud Marcum Ginammum.

BARTHOLOMÆVS METHVNA, Methensis, prouinciæ sancti Antonij, reliquit

Libellum de vita beatæ Virginis, lin-

lingua Etrusca.

Alterum de Christi humanitate.

Tertium in gratiam impuberum, qui triuialibus scholis erudiuntur.

BARTHOLOMÆVS à MIDDELBVRGO, Zelandus, anno 1485. natus, ab initio vsque ad annum ætatis trigesimum mercaturam exercuit, à qua meliori consilio se subducens, Louanium ad optimarum artium mercaturam concessit. Liberalium artium magisterium adeptus, haud multò post Amsterodami Minorum subiuit institutum. Post studia sacræ Theologiæ Louanij decursa sacris concionibus totus intentus, ab hoc ministerio vsque ad mortem nunquam cessauit. Multis in locis, præsertim Bruxellis, Louanij, Amsterodami, Vltraiecti, magno omnium applausu, & cumulatissimo animarnm fructu annis quadraginta, tametsi vtroque latere herniosus, prædicauit. Primus erat semper, & vltimus in choro, omnique cœnobij publico ministerio. Lecto, culcitra, ceruicalibus nunquam indormiuit, sed operiens caput suo pallio ad lectum geniculabat, totus immersus diuinis meditationibus. Breui somno post matutinas preces recreato corpusculo, manè vsque ad horam quartam excipiendis confessionibus vacabat, reliquum tempus orationi, parandisque concionibus tribuebat. Raro foras prodibat, nisi ratio charitatis vrgebat, & quàm citissimè redibat, vt idem qui exierat, regrederetur. Non frequentabat conuiuia; non amicis, & salutationibus, non fabulis intendebat, nihil dignum reperiens, quod cum fugacissimo tempore commutaret, cuius vnius honestissima auaritia est. Norma eius vitæ virtutum erat exemplar. Anno 1564. & ætatis septuagesimo nono feria tertia Paschæ vltimam habuit Vltraiecti concionem, sub cuius finem grauiter exhortatus est auditores, vti perdurarent in fide Catholica, & religione, sine qua nemini præsumenda salus; instare periculosa tempora, Catholicorum persecutiones, Sacerdotum maximè, & Religiosorum, templa euertenda, altaria destruenda, & quæ Geusiorum motibus visa atque audita cum gemitibus deploranda sunt, se post hac non conscensurum suggestum, nec visum iri. Hæc & alia, suæ mortis prescius post paucos dies subsecutæ, palam prędixit. De suggestu descendens mox decubuit, vbi totus in precibus, & deuotione, viso etiam Christo à Iudęis flagellato, placidè obdormiuit in Domino. Post menses tres effossum eius corpus, opera Henrici Bommel Consilij prouincię Vltraiectensis Graphiarij, intimi eiusdem amici, inuentum est integrum & incorruptum, suauissimum adflans odorem, orique imposita rubens pulcherrima rosa, quam ille, ceu pretiosissimam gemmulam in tanti viri memoriã adseruauit: digniore sepulchro opere fornicario camerato reuerenter repositus est. scripsit

Concionum suarum tomos tres, de tempore, & Sanctis, quorum primus eius manu exaratus diligenter asseruatur.

Petrus Trudenus à S. Trudone, eius Guardianus posteriori tumulo hoc affixi epitaphium.

PIENTISSIMVS PATER
BARTHOLOMAEVS A MIDDELBVRGO
ANNO DOMINI MDLXIV. DIE II. MENSIS APRILIS
VITAM COMMVTAVIT IN MORTEM,
ET OBDORMIVIT IN DOMINO.
VIXIT ANNOS SEPTVAGINTA NOVEM,
MENSES SEPTEM, DIES OCTODECIM.
FVIT VIR ADMIRABILIS ZELI, AVSTERITATIS,
SOBRIETATIS, ET ABSTINENTIAE,
MVLTIS ANNIS, VARIIS IN LOCIS CVM LAVDE
GVARDIANVS, ET VICARIVS.
SERMO EIVS VT FACVLA ARDEBAT.
QVADRAGINTA CONTINVIS ANNIS FIDELEM,
STRENVVM, ATQVE INVICTVM CATHOLICAE
ECCLESIAE MINISTRVM ET VERBI DEI ORTHODOXVM
PRAECONEM EGIT AD VITAE SVAE FINEM VSQVE;
NAM OCTAVO DIE
POST VLTIMAM CONCIONEM SVAM. QVAM HABVIT
FERIA III. PASCHAE, IN HOC NOSTRO VLTRAIECTENSI
CONVENTV IN PACE CHRISTI REQVIEVIT.

BARTHOLOMAEVS, seu *Ptolemæus de Ptolemæis* Senensis, scripsit

Vitam S. Luchesij.

BARTHOLOMAEVS à SALVTHIO, siue è Marchionatu Salutiano, prouinciæ Romanę, prius in Cœnobio Arcęcelitano sacrę Theologiæ Lector, deinde vitæ reformandę, & pietati sectandæ totus intentus, transiuit ad strictioris obseruantiæ professores, inter quos primum in Gallia, mox in Italia miros fecit in virtute progressus, presertim in populo erudiendo, & ad meliora prouocando. Incredibile est quales, & quãtos fecit per vniuersam Italiam discursus, vbique prædicando, & ad peccatorum expiationem, ac sacrę Synaxis communionem fructu cumulatissimo adhortans. Integros sępè dies, & noctes protrahebat in oratione, ac rerum cœlestium meditatione, frequenter extra se raptus, sacris Cantibus futura mala prædicens, atque ad pœnitentiam inuitans, vixit multis annis in Vrbe ad sancti Petri mõtis Aurei in tuguriolo prope Cœnobiũ, vbi multos scripsit Italicos tractatulos, breues, pios, & pietatem sectantibus apprime vtiles, qui in duo Volumina collecti ita inscribuntur:

Primo Volumine isti continentur.

Lux, siue *Speculum animæ*. Prodijt seorsim Romæ anno 1614.

Hortulus orationis.

Testamentum animæ.

Paradisus contemplationis.

Inuentiones amoris: Pars prima, & secunda.

Schola diuini Amoris.

Amorosus discipulus.

Vir scrupulosus.

Epistolæ spirituales.

Alphabetum diuini Amoris.

Secundo Volumine.

Septem Tubæ spirituales.

Confortatio peccatoris.

Cor animæ.

Salutationes deuotæ ad Christum infantulum, & Mariam Genitricem.

Amator Iesu Christi.

Porta Salutis.

Vita Animæ.

Pratulum diuini Amoris.

Musa spiritualis.

Prodierunt hi duo tomi Venetijs, apud Marcum Ginammum, anno 1639. in 4. cum prius omnia hæc opuscula varijs locis, & annis seorsim prodiissent. Cęterum opusculum *Lucis animæ*, in varias linguas translatum est, illudque ex Gallico in Latinum transtulit Dionysius DulKenius Carthusianus.

BARTHOLOMAEVS de VECCHIS, Bononiensis prouinciæ Capucinus, scripsit

Praxim Nouitiorum, siue *pro admittendis ad Religionem Nouitijs*. Foroliuij apud Saporatium anno 1627. in 4.

BARTHOLOMAEVS ab Vrbeueteri, Reg. Obseru. prouinciæ Romanæ. Vide verbo, *Angelus Palea*.

BARTHOLOMAEVS VRSINVS, siue de filijs Vrsi, primaria familia Romana (siue quod alias *p* indicaui, Principum de Nola) satus, edidit *p* Annal Min. 1463 n. 120.

Quadragesimale, quod vocant, *Gratiam Dei*, & Franciscus Gonzaga perutile concionatoribus esse testatur. Illud scripsit Nolæ anno 1473. dedicauitque Fr. Gaspar à Pergula prouinçiæ Marchię, quem summopere commendat à virtute, religionis obseruantia, & doctrina; incipit: *Dicit Dominus vineæ procuratori*.

Vidi in Bibliotheca nostra Nolana impressum magno volumine, nulla facta mentione impressoris, aut loci, vbi impressum est, Conijcio ex characteribus, & impressionis modo, Neapoli fuisse impressum per Sixtum Riessogerum Germanum, tunc illius loci Typographum.

Sermones de Tempore.

Sermones de Sanctis.

Floruit sub annum 1480.

BARTHOLOMAEVS de la XARA, siue Hara prouinciæ Bęticę, edidit

Expositionem casuum reseruatorum. Hispali 1642. in 8.

BARTHOLOMAEVS de YANO sacrę Theologiæ Magister, postquam è Cõuentualibus ad Obseruantes transiuit, vniuersam Italiam suis doctis, pijsque concionibus illustrauit, demum ab Eugenio Quarto missus est simul cum Alberto Sartianensi ad Græcos, quos ad Concilium Florentinum perduxit, scripsit. Vide Annal. anno 1435. n. 10.

Summam casuum conscientiæ, seu *Interrogatorium Confessorum*, non parui voluminis.

BASILIVS LVGDVNENSIS, Capucinus, Sacerdos pijssimus, animarum lucrandarum zelosissimus, edidit Gallico Latinum

Diarium veri Christiani. Lugduni 1617. apud Ludouicum Muguet, quo processu temporis auctum decies, & amplius fuit recusum apud varias Bibliopolas, tacito ipsius nomine. Edidit etiam

Praxim veri serui Dei, præclara ad bene,

benè, & Christianè viuendum documenta suppeditantem. Ibidem 1620.

Item *Preces & humilem ad Deum, & sanctos recursum tempore pestis grassantis*. Ibid. Obiit plenus dierum, & meritorum Gratianopoli.

BASILIVS POLINIACENSIS Tertij Ordinis scripsit

In Metaphysicam, seu *de Ente vniuersalissimo secundum Raymundum Lullum*.

Commentaria in artem Raymundi Lulli. Obiit Parisiis 29. Maii 1645.

BENEDICTVS BENCOVIC, Dalmata, Reg. Obser. prouinciæ Dalmatię sacrę Theologię Professor, edidit

Opera Logicalia Scoti adiectis notis. Ticini anno 1520.

BENEDICTVS CELLENVS, Conuētualis, Italus, scripsit

De prærogatiuis, magnitudine, & excellentia magni Conuentus Assisiatis. Perusię 1611. in 8.

BENEDICTVS CINQVANTA Mediolanensis, olim suę prouincię Minister, edidit

Repræsentationem Resurrectionis Christi an. 1617.

Epulonem diuitem 1620.

Speculum Prælatorum.

Conuersionem Mariæ Magdalenæ.

Sermones quadraginta Horarum. Mediolan. 1632.

BENEDICTVS FIDELIS, Siculus, edidit

Theoremata Moralia de sanctissimo Eucharistiæ Sacramento. Panormi 1644 & 1646.

BENEDICTVS FILCHIVS, è Cansfeldo, prouinciæ Essexianæ in Anglia vrbe, Puritanorum vsque ad ætatis annum vigesimum quartum Sectator, à Deo illuminatus fidem Catholicam, & Institutum Capucinorum amplexus est, suæ conuersionis exordia ipse explicauit scripto

Soliloquio, pio, & graui, quod, etsi diffusius, Zacharias Bouerius tom. 2. suorum Annalium ad annum 1610. exscripsit. Scripsit

Tractatum de voluntate Dei. Parisiis in 16. an. 1648. impressum.

Librum Spiritualem, cui titulus *Eques Christianus*, & alterum inscriptum *Regula perfectionis*, edidit Parisiis apud Carolum Castellanum anno 1609.

Obiit Parisiis anno 1610.

BENEDICTVS LVGDVNENSIS, Tertii Ordinis, edidit

Reflexiones super Regulam Tertij Ordinis. Lugduni 1646.

BENEDICTVS de PASSAFLVMINE, Siculus Cephaleditanus, sacrę Theologiæ Professor, pro sancta Inquisitione per vniuersam Siciliam librorum censor, Conuentus S. Nicolai Cephaledi Guardianus, edidit

Descriptionem de Origine Ecclesiæ, & Diœcesis Cephaleditanæ. Venetiis apud Bertanos anno 1645. in 4. Obiit hoc anno 1646.

BENEDICTVS SANBENEDICTVS, Mediolanensis Capucinus, vertit ex Latino idiomate in Italicum *Annales Capucinorum Zachariæ Salutiensis*, editque Taurini anno 1641. in 4. Plerique viri cordati ex ipsis Patribus Capucinis cuperent multa in his Annalibus in vtraque editione tam Latina, quam Italica consultius omissa.

BENEDICTVS SANGALLVS, Bergomas, scripsit

Sermones Dominicales per anni circulum refertos innumeris Philosophorum monumentis, quos apud fratrem Ioannem Mapellos se Bononiæ vidisse M.SS. testatur Rodulphus.

Summam peccatorum; Parisiis anno 1595.

BENEDICTVS SCHOFFER, Germanus Osterichensis, prouinciæ Colonię. Compendium Controuersiarum à Bernardino Vetuuis Latinè compositum transtulit in Germanicum, nominauitque, *Stellam fidei*. Colonię apud Hæredes Ioannis Crytij an. 1642.

BENIAMINVS BEAVPORT, idest *Pulchri portus*, Reg. Obseru. edidit Gallicè,

Harmoniam, & consensum Euangelicum. Parisiis apud Gabrielem Bonum anno 1560.

Monotessaron Euangeliorum. Ibid. apud Viduam Mauritii à Porta an. 1561. Viuebat eodem anno.

BENTIVENGA de BENTIVENGIS, Aquaspartanus Vmber, Confessarius, sacellanus, & familiaris Ioannis Caietani Vrsini Cardinalis (qui postea summus Pontifex Nicolaus Tertius) anno 1276. factus est Episcopus Tudertinus, deinde ab eodem Nicolao creatus Card. 1278. Episcopus Albanus, & maior Pœnitentiarius, scripsit

Veritatis Theologicæ volumen.

Sermones plures ad populum habitos.

Obiit Tuderti anno 1289. sepultus apud Minores in templo diui Fortunati, cui libros omnes, & supellectilem legauit argenteam. De hoc illustri viro, nos

varijs

varijs in locis egimus Tom. 2. Annal. sancti Thomæ Aquinatis Auditorem, & discipulum faciunt Eysengrenius, & Posseuinus; & quidem ille virum vocat suæ ætatis facilè omnium eloquentissimum, ac celeberrimum, & Theologum sacrarum legum exercitatissimum.

BERNARDINVS AMICVS, Italus, Gallipolitanus olim Præfectus sanctissimo Sepulchro in vrbe sancta Ierosolymorū, curauit typis æneis exprimi, *Omnia loca sacra, in quibus Christus quæcūq; mysteria nostræ redemptionis operatus est, adhibitis omnium figuris, mensuris, prospectitiuis, & formis ædificiorum; additis etiam necessarijs declarationibus, & historijs*. Prodijt primùm opus Romæ magnis formis, & figuris, denuò Florentiæ anno 1620. dedicatum Cosmo II. magno Etruriæ Duci.

BERNARDINVS AQVILANVS à Fossa, Aprutij oppido, quem Posseuinus Bernardum perperam appellat; iuris vtriusque peritus, & in scripturis sacris non mediocriter versatus, Apostolicus Concionator, & in curia Romana Procurator Ordinis, de quo nos diffusiùs Tomo 8. Annalium, scripsit Latinè

De cœnobijs, & viris pijs prouinciæ S. Bernardini breuem historiam.

Quodlibetum scholasticum.

Quadragesimale.

Funerale. Editum Venetijs an. 1572. apud Dominicum Nicolinum, cura Antonij Amicij eius ex fratre nepotis.

Centurionem in memoriam passionis Christi.

Peregrinum. Sub quo titulo differit de iis, quæ Christus fecit, & dixit, sub specie peregrini, quando suis discipulis euntibus in Emaus apparuit.

Sermonum aliquot libros inchoatos; ex quibus extractus est

Tractatus de nubere volentium doctrina, qui habetur Tom. 9. tractatuum iuris. Scripsit Italicè

Vitam sancti Bernardini Senensis.

Vitam B. Philippi Aquilani.

Admonitiones vitæ spiritualis. anno 1491. compositas. Venetijs editas anno 1572. per Iacobum Vitalem.

Pleraque eius opera habentur manuscrip. in Bibliotheca cœnobij S. Angeli intra Fossam, & Ocram.

Obijt anno 1503. in cœnobio sancti Iuliani propè vrbem Aquilanam, anno ætatis 83. translatus anno 1515. ad prædictum cœnobium S. Angeli, ibi magna colitur veneratione subtus altare præcipuum.

BERNARDINVS de AREVALO, diœcesis Abulensis oppido insigni, Reg. obseru. prouinciæ Conceptionis, tertiùm electus Minister, vir pius, & doctus, qui bis ad asperrima montana Asturiana, hominibus fermè inaccessa, quo nullus alius penetrauerat concionator, profectus, feros, & siluestres incolas mansuefecit, & salutis viam edocuit: continuus in oratione, & studijs, scripsit

Tractatum de Correctione fraterna, eruditùm quidem, & SS. PP. Doctorumque sententia refertum. Prodijt Methymnæ Campi, typis Francisci Canti anno 1557.

De perfecto gradu paupertatis Minorum, Tractatum, seu *Decisiones dubiorum octodecim circa statum Fratrum Minorum*, quæ habentur in enchiridio Fratrum Minorum impresso Hispali anno 1535.

Obijt Vallisoleti anno 1553. Iacobus Gratianus Carolo V. à secretis, in eius obitu luxit, & amico hoc posuit Epitaphium.

Hic situs es decus, & Francisci gloria cœtus?
Cuique mori lucrum, viuere CHRISTVS erat:
Tene sacer vates, mors importuna peremit?
Sæcula multa senex viuere dignus obis?

ALIVD

Quid BERNARDINVM terris lugemus ademptum?
Non obijt, cuius nomen, honosque manet.
Parte sua est etenim multo meliore superstes,
Fama viget terris, spiritus astra petit.

BER-

BERNARDINO DE AREVALO
SODALI FRANCISCANO THEOLOGO,
ET CONCIONATORI CLARISS.
OB EXIMIAM SANCTITATEM
CAETERASQVE ANIMI DOTES
OMNIBVS CARO, VIRO INCOMPARABILI,
IAC. GRATIANVS MOESTVS P. C.

BERNARDINVS ASTENSIS, Insuber (quem Posseuinus vno loco Benedictum vocat, & altero Bernardum Ligurem, vti & Vvillotus) vir doctus, & pius, qui postquam officia lectionis Theologię, Ministri prouinciæ Romanæ, & procuratoris generalis Ordinis Regularis obseru. summa cum laude subierat, strictioris vitę cupidus anno 1534. transiuit ad Capuccinos, à quibus communi omnium consensu anno sequenti electus est bis, repetitis scilicet coram Cardinale Fanesi, ob quasdam causas suffragijs, Minister generalis. Eius virtuti, prudentię, vitæ sanctimonię, impigro, & constanti animi studio tribuit illius instituti Annalista Zacharias Bouerius, q vt per octo annorum spatium, quo Congregationem moderatus est, ad eum statum nutabunda tunc religio peruenerit, quo præstantior nullus expeti posset: diffusè eius vitam, & acta idem author prosequitur, scripsit autem

q Annal. Capucin. an. 1554. nu. 8. & seqq.

Librum spiritualium Orationum. Italicè

Epistolam ad vniuersos Congregationis Capuccinorum fratres, qua illis pręcipua Ordinis fundamenta commendat. Habetur in Annalibus prędicti instituti ad annum 1548.

Iudicium de Minoritani pallij vsu. Ibidem ad annum 1550. n. 4.

Romę moritur anno 1554.

BERNARDINVS à BALBANO, Lucaniæ oppido, è familia Capuccinorum, cùm velut nouus Apostolus multos Apuliæ, Calabriæ, ac Salentinorum vrbes prædicando percurreret, & hæreticorum sectam Aletij apud Salentinos exortam, non sine vitę periculo anno 1553. extinxisset. Nonnulla scripsit pia opuscula

Methodum orandi.

Meditationes de vita Christi.

Mysterium flagellationis Iesu Christi, in formam Meditationum reductum pro singulis Hebdomadę diebus, quod Gallice versum prodijt Parisijs anno 1601. apud Robertum le Fizelier.

De nouem effusionibus Sanguinis Christi.

De septem Regulis benè viuendi; & alia. Obijt Consentiæ anno 1558.

BERNARDINVS BONAVOGLIA, edidit

Quintuplices Quadragesimales inuentiones. Romę 1606.

BERNARDINVS à BVSTO, siue de Bustis (sunt enim huius nominis oppida in Statu Mediolanensi, vnum quod appellant maius, alterum minus, & contentio inter vtrumque de huius hominis natalitiis) etsi Marianus insinuet patria fuisse Mediolanensem, ex familia tamen illic notissima Bustorum. Fuit vir doctus in litteris humanioribus, in Theologia, Philosophia, Iuris prudentia, & versatissimus in sacra Scriptura. Magistrum habuit Fratrem Michaelem de Carcano celeberrimum per vniuersam Italiam concionatorem, cui tandem non absimilis discipulus apparuit. In regesto Ordinis, quo solent signari prædicatores celebriores à Superiore Generali ad præcipuas vrbes Italiæ, petentibus Ciuibus, aut viris Principibus, destinari, singulis fermè annis, à quo cœpit Bernardinus florere; inuenio eius ad maximas quasque Ciuitates designati memoriam, scripsit

Rosarium sermonum per Quadragesimam, ac in omnibus diebus, tam Dominicis, quam festis per annum, necnon de vnaquaque materia prædicabili, duobus tomis distinctum. Lugduni 1507. & secundò per Iacobum Iunctam anno 1525. in 4. & Brixiæ an. 1588.

Mariale, seu sermones de Beatissima Virgine Maria, ac de eius excellentijs, non modò per singulas eius festiuitates; sed & per omnia anni Sabbata ad concionandum accommodatas. Mediolani per Leonardum Prel. anno 1494. in 4. Nunc tertius hic est operum tomus, qui simul cum reliquis duobus prodiit Brixiæ anno 1588. apud Petrum Mariam Marchettum. Elegantes, atque doctissimos hos sermones affirmat Eysengrenius; plenos pietatis, & bonarum rerum Posseuinus.

Officium de Conceptione B. Virginis, compilauit; quod Sixtus Quartus anno 1480. speciali diplomate probauit, eiusque

que mentionem non semel facit author in Mariali.

Officium, insuper, *nominis Iesu*, egitque apud Innocentium Octauum, vt sanctissimum nomen, quod paulò antè magno ardore, & veneratione, sermonibus, & persuasione sancti Bernardini Senensis, eiusque discipulorum coli cœperat, die peculiari, scilicet die proximo Idibus Ianuarij, & ritu solemni celebraretur. Hoc ipsum est Officium, quibusdam mutatis, quod Minores die 14. Ianuarii solent recitare. Ipsum habeo Codicem M. S. quem Innocentio præmissis carminibus præsentauerat, inter quæ de vtroq; Officio, tum Conceptionis, tum isto de Nomine Iesu, hæc habet.

Quæ precor vt quondam Sixtus memorabilis æuo,
Qui tibi præfuerat, sanctificauit opus,
Quod de candenti Conceptu Virginis almæ,
Ediderat, hoc pariter tu stabilire velis,

Pro defensione Montium Pietatis, tractatus duos; ad Bernardinum de Caruajalo tituli sanctæ Crucis in Ierusalem Cardinalem, Alexandri Sexti in Lombardia à latere Legatum. Scripti sunt ab Authore Mediolani anno 1497. & impressi ibidem per Ioannem Rynmam de Oringau, anno 1503. in fol.

Floruit sub annum 1500.

BERNARDINVS de CAIMIS Mediolanen. scripsit

Conciones Quadragesimales, & per annum. Extant M. SS. in Biblioth. Nuntiatę Varisij.

BERNARDINVS de CARDENAS, Indus, patre Hispano natus in vrbe Chuquiabo Regni Peruani, Episcopus Paraguaranus, Visitator aliquarum prouinciarum illius regionis. Ex commissione Concilii prouincialis, edidit

Manuale Indicum.

Historiam Indianam, & Indigenarum.

BERNARDINVS è CORVERA Hispanus reg. Obseru. Guardianus Cœnobii Montis Caluarii apud Ossunam prouinciæ Bęticę, scripsit Hispanicè

Speculum perfectionis, & exercitia virtutum pro Sanctimonialibus. Hispali apud Nicolaum Rodriguez anno 1647. in 8.

BERNARDINVS LAVINETHA, Gallus, doctrinę Raymundi Lulli totus intentus, scripsit

Epitomen, seu *compendium facile artis Lullianæ.*

BERNARDINVS de LAREDO Laicus, ex prouincia Angelorum, prius in sęculo Doctor Medicinę, vir pius, scripsit

Ascensum Montis Sion. Hispali 1533. in 8. Valentię 1590. Compluti 1617. in 4.

Regulas de oratione, & meditatione.

Modum faciendi in Medicina. Compluti 1617.

BERNARDINVS N. FLORENTINVS, sacrę Theologię Doctor, celebris Concionator, varia insignitus eruditione, scripsit ad Franciscum Cardinalem sancti Sixti, postea Sixtum IV. vti habet Pocciantius. Chron. Min 3.l.9. cap.43.

Dialogum de laudibus Castitatis, & Virginitatis.

Incipit prefatio, *Cum sæpè mecum Reuerendissimè Domine*, & asseruatur in Bibliotheca Minorum sanctę Crucis Florentię.

Obiisse ait idem Pocciantius an. 1408. Sed error est in notis, adhuc enim illo anno Franciscus non erat Cardinalis, qui non nisi anno 1464. à Paulo Secundo ad hāc dignitatem assumptus est, scribendus est itaque annus 1480. vti & scripsit Posseuinus.

BERNARDINVS OBICINVS ab Orta Nouariensis Diœcesis, prouincię Brixiensis Reg. Obseru. Minister, vir in scribendo disertus, & in regendo prudens, scripsit Italicè

Tractatum de quatuor nouissimis, de Assumptione, & Natiuitate B. Virginis. Bergomi apud Cominum Venturum anno 1605.

Coronam Beatæ Virginis Mariæ, cum diuersis meditationibus, & exercitijs spiritualibus. Mediolani 1612.

Regnum Christianum, in quo plerique continentur tractatus fructuosissimi. Brixiæ 1610.

Aedificationem spiritualem. Mediolani 1611.

Seraphicas Deuotiones extractas ex Thesauro Ordinis sancti Francisci. Brixiæ anno 1619.

Speculum Confessionis. Bergomi anno 1604.

Euangelium Iesu Christi, scilicet homilias super Euangelia per totam Quadragesimam in duas partes diuisas. Brixiæ per Ioannem Baptistam Bozzolam anno 1616.

Discur-

Discursus morales super Euangelia Dominicarum totius anni, in duas partes diuisos. Mediolani, & Brixiæ per eũdem, anno 1612.

Sermones breues pro singulis diebus totius Quadragesimæ. Brixiæ 1618.

Paradisum gloriæ Sanctorum, siue *Sermones pro diebus festiuis Sanctorum totius anni, & pro communi Sanctorum in duas partes diuisos*. Brixiæ an. 1626.

Oracula cælestia, siue *lectiones morales super septem Psalmos*.

Dictionarium diuini Eloquij ex sententijs sanctorum Patrum, pars prima, & secunda.

BERNARDINVS PEREZ, è Meca Strict. Obseru. prouinciæ sancti Ioannis Baptistæ, Commissarius Ierosolymitanus, in Repub. Genuensi, edidit

Exercitia conformitatis, & vnionis cum Deo, mediantibus Maria, & Iosepho, per quæ perueniri possit ad mortificationem passionum, assecutionem virtutum, & moderamen actionum; addito facili modo meditandi etiam inter externas occupationes. Genuæ per Petrum Ioan. Calenzanum anno 1636. in 16.

BERNARDINVS RHEGINVS, cognomento *Georgius Calaber*, Reg. Obseru. primum Brixiæ sub Francisco Licheto, deinde Parisiis Theologiæ operam dedit: Græcas litteras tam breui tempore, tamque perfectè didicit, vt Græcus ortu videretur. In Scoti doctrina egregiè versatus, scripsit

Commentarios in librum primum scripti Oxoniensis, aliasque elucubrationes, quæ temporum iniuria perierunt. Profectus ad Patres Capuccinos anno 1532. inter eos vixit annos fermè quatuor. Obijt in Patria anno 1536. ætatis sexagesimo nono, cum per sesquiannum Vicarij Prouincialis Calabriæ munere esset perfunctus.

BERNARDINVS SAHAGVNTINVS, Hispanus Reg. Obseru. ad Indias Occidentales Imperij Mexicani profectus, totum se impendit addiscendis linguis illius regionis, vt facilius posset populum illum vastissimum docere, & instruere. Eas tandem ita perfectè calluit, vt erectis scholis, & Academijs plurimos erudierit ad fidem capessendam, alijsque tradendam: multos insuper libros Indicis linguis scripsit, qui Prædicatoribus & gentis huius Magistris magno semper fuerunt adiutorio, videlicet

Artem, seu *Grammaticam linguæ Mexicanæ addiscendæ*.

Dictionarium copiosissimum (quod alij qui trito vocabulo *Calepinum* vocabãt) *duodecim magnis voluminibus distinctum*, in quo formas omnes, varia genera linguarum Mexicani Imperij, proprietates, emphasim, & accentum verborum omnium, dilucidè examinauit, ita vt doctum, & vulgare idioma apposuerit, & formulas omnes loquendi, quibus illius regionis homines vtuntur, siue in religionis cultu, siue in rerum commercio, siue in familiari conuersatione.

Vocabularium trilingue, Latini scilicet idiomatis, Hispanici, & Mexicani.

Psalmodiam, varios scilicet cantus, & carmina spiritualia, de Christi Domini, Mariæ Matris, aliorumque Sanctorum gestis, quibus Indi in suis choreis, nuptijs, Hymenæis, & iocis vterentur, & profanis vocibus, insanisq; Deorum inanium ritibus desuescerent.

Sermones varios, pro totius anni curriculo, quosdam breuiores, alios copiosiores iuxta argumenti, & festorum differentiam.

Postillam super omnia Euangelia Dominicalia.

Vitam sancti Bernardini Senensis, ex Chronicis Franciscanis in Mexicanam linguam transtulit, ita rogantibus Indis Xuchimilcanis, qui Diuum hunc tanquam Patronum venerantur, & Ecclesiæ suæ colunt titularem.

Plerosque insuper alios tractatus, qui temporum iniuria exciderunt. Viuebat anno 158...

BERNARDINVS SENENSIS, ita à Patre Senensi, & longo incolatu apud Senas vocatus, sed in Ciuitate Massana in Etruria natus, vir sanctissimus, & doctissimus, cui familia Regularis Obseru. si non exordium, saltem incrementum debet, & stabilitatem. Eius vitam, et gesta nos latissimè prosequimur tom. 4. et 5. Annal. In sacra Theologia, et vtriusq; Iuris prudentia non vulgariter versatus, multa doctissimè scripsit, quorum catalogum subtexo. f Annal. Min. ann. 1280. n. 2.

In Apocalypsim, lib. 1. Beatus qui legit, etc.

De Euangelio æterno, lib. 1.

De Christiana religione, lib. 1.

De Conceptione Beatiss. Virg. lib. 1. De quo vide Bernardinum à Bustis in Mariali ser. 4. p. 3.

De Passione Domini, lib. 1.

Sermones contra Iudæos.

Sermones de tempore, lib. 1.

De virtutibus, & vitijs.

De fructibus Eleemosynæ.

De contractibus, & vsuris. Habetur M. S. in Biblioth. Vaticana.

De Confessione, & fructibus eius. Habetur M. S. Ibidem.

De Religione, & vtilitatibus eius, habetur M.S. Ibidem.

De Regimine Principum. Ibidem.

De partialitatibus in Regnis, & ciuitatibus. Ibidem.

De triplici statu animæ.

De triplici amore Magorum.

De sacrificio Abraham.

De veritate.

De amore Dei, & animæ.

De Spiritu sancto.

De Casibus proprietatis.

Sermones de Sanctis, lib. 1.

Deuotum officium pretiosissimi nominis IESV.

De Mundana prosperitate.

De Pastorali gubernatione.

De Ioseph Sponso Virginis.

De Circumstantijs nationum.

De Diuino amore.

De Triplici Christi natiuitate.

De Tribus tormentis peccatorum.

De Obedientia.

Defensorium veritatis.

Expositionem in Regulam sancti Francisci.

Sermones de festiuitatibus beatæ Virginis per annum, quem excudit Norimbergę Fredericus Kreusnerus anno 1493.

Epistolam ad vniuersos fratres Italiæ, cùm esset Vicarius generalis familię Vltramontanę.

Piam, & deuotam methodum confitendi.

Prodierunt autem omnia eius opera Lugduni anno 1501. deinde recognita à Petro Rodulpho Episcopo Senogalliensi. Venetijs ex officina Iunctarum an. 1591. Nuper autem omnia recensuit, auxit, postillis illustrauit R.P. Ioannes de la Haye Ecclesiastes Reginę Christianissimę, tribusq; magnis voluminibus edidit Parisijs 1636.

Obijt 2. Maij anno 1444. relatusque est in numerum Sanctorum à Nicolao V. anno 1450. Sumptuosissimum habet templum, & pretiosum mausoleum, quod nos ad amussim Tom. 6. Annalium ad an. 1472. descripsimus.

BERNARDINVS TOMITANVS, Feltrensis, ex breuissima corporis statura cognomento *Paruus*, vir valdè insignis per vniuersam Italiã celeberrimus, & cumulatissimi fructus Predicator, cuius vitã & gesta nos sexto, & septimo To. Annalium diffusè narrauimus, Sixto IV. & Innocentio VIII. charissimus, qui eius opera in rebus grauissimis vsi sunt sæpissimè. Multis in locis Montem pietatis erexit, vt intolerabiles tolleret Iudęorum vsuras. Crebris miraculis, quę nunc in Romana Rota examinantur, Deus confirmatam voluit in vita illius doctrinam, & post mortem eius sanctimoniam. Illo Vincentię concionante visos in aere Angelos plures, quàm essent in terra homines, qui attentè eius concionem audiebant, author est celebris (inquit Posseuinus) Bernardinus de Bustis. Edidit Italicè Bustis 1. par. Rosar ser. 3. p. 5

Tractatulum de modo confitendi. Brixię apud Ludouicum Britannicum anno 1542. in 12.

Conciones nonnullas Italicas de perfectione vitæ Christianæ, & quidem eruditas. Prodierunt Venetijs an. 1532. in 8.

Obijt Ticini die 28. Septembris anno 1494. vbi magna colitur veneratione. Corpori semper integro condendo magni pretij thecam argenteam præparat hoc anno 1646. quo hæc scribo, Emanuel de Moura, curiæ Regalis ex Oratore Romano, & Cæsareo, nunc prudentissimus Belgarum Gubernator. Cæterùm non est hic Bernardinus ille Tomitanus, cuius commentarius in Matthæũ in Romano Indice proscriptus est.

De hoc porro nostro Bernardino ita cecinit Leonicus Venetus Poeta apud suos haud obscurus:

Flamine, qui quondam præcordia dura solebas
Rumpere, & eloquio mollificare sacro,
Bernardine decus Feltrinæ, & gloria gentis,
Da quoque nunc precibus tendere ad astra tuis.
Nec tibi displiceat, quod sis ita corpore paruus,
Hortulus iste breuis mitia poma gerit.

BERNARDINVS TVRAMINVS, genere Senensis, Reg. obseru. insignis concionator, prouinciæ Romanæ Minister, edidit Italicè

L'Infecondità feconda d'Anna santissima Madre della Madre di Dio. Romæ apud Guillelmum Facciottum. 1628. in 12.

L'Agnese vincitrice Tragisacrofcenica. Viterbij apud Bernardum Diotallenum 1632. in 12.

Agâ

Agatha Costante. Ibidem apud eundẽ, eodem anno in 12.

Lacrime sacre, loquaci d' amore. Ibidem apud eundem.

BERNARDINVS VETTVVIS, Germanus, Marcoduranus, prouinciæ Coloniæ, sacræ Theologiæ Lector emeritus, aliquoties Guardianus, semel Custos, & secundùm Minister, Commissarius etiam, ac Visitator Apostolicus prouinciæ S. Andreæ. Scripsit

Compendium controuersiarum fidei huius temporis, ad seductarum animarum reductionem, nec non ad Parochorum, & Concionatorum instructionem perutile. Coloniæ apud hæredes Ioannis Crythij anno 1640.

Vitam B. Iacobi de Marchia Germanicè conscriptam in Latinum transtulit. Ibidem apud Bertramum Geilden annò 1625.

Libellum, cui titulus: *Descriptio trium florum ex tertio Ordine sancti Francisci, videlicet S. Elisabethæ Reginæ Portugalliæ, beati Conradi, ac Margaritæ de Cortona*. Cui opusculo præmittitur informatio circa institutionem, Regulam, aliosque Sanctos, ac Beatos eiusdem Ordinis. Ibidem apud Seruatium Erfours 1627.

BERNARDINVS VRSATVS, Glemonensis in Astrologia peritissimus, scripsit

Varios tractatus huius scientiæ.

BERNARDVS de BESSA, prouinciæ Aquitaniæ, & custodiæ Cadurcensis, (quẽ perperam Vvillotus, & Posseuinus Bernardinum appellant) S. Bonauenturæ socius, & à secretis, dum esset Minister Generalis; Bertrandi de Turre Cardinalis Minoritæ in Tyrocinio Magister, scripsit

Libellum de triplici Statu Religionis Minorum, quorum primo compegit vitam sancti Francisci, adiectis multis eiusdem miraculis. In secundo Chronica generalium Ministrorum, vsque ad fratrem Bonagratiam, in ea serie decimum. In tertio miracula, & attestationes diuinas pro approbatione triplicis Status, seu Ordinis à S. Francisco instituti, videlicet Minorum, Clarissarum, & Pœnitentium collegit.

Libellum alterum Apologeticum de proposito, & fine Regulæ Minorum ad confutandos æmulos, & fratres in suo statu confirmandos.

Legendam sancti Francisci à Thoma de Celano diffusiùs scriptam ad Compendium reduxit, & cultiori stylo repurgauit. Incipit Prologus, *Plenam virtutibus*. Opus ipsum, *Quasi Sol oriens*.

Vitam, seu legendam beati Christophori de Romandiola.

Tractatum insignem S. Bonauenturæ intitulatum,

Speculum disciplinæ ad Nouitios, prout ab eius ore excepit, & informem vir sanctus reliquit, perpoliuit, & in illam formam, quæ inter reliqua opuscula S. Doctoris conspicitur, redegit, de quo nos sub Bonauenturæ nomine diffusiùs agemus.

Floruit sub annum 1278.

BERNARDVS le COQ Gallus, prouinciæ Franciæ Parisiensis Minister, edidit

Exercitium bonæ Monialis, quod olim composuit pia quædam Monialis monasterij Aue-Mariani Parisijs, sed dictus Pater meliori ordine disposuit, eique addidit

Instructionem pro mentali Oratione facienda.

Meditationes septem pro septem diebus Hebdomadis.

Praxim benè moriendi, &

Examen conscientiæ.

BERNARDVS CVNEVS, Hibernus, Minister prouinciæ Hiberniæ, transtulit in linguam Hibernicam

Regulam Tertiariorum.

BERNARDVS de LIZANA, Hispanus, scripsit

Historiam prouinciæ seu Regionis Yacatari in Indijs, & spiritualem eius conquestam. Vallisoleti 1633.

BERNARDVS ROBERTI à Crypta-Mineruæ, Italus Capuccinus, prouinciæ Neapolitanæ Minister, scripsit

Itinerarium animæ ad Palmam Virgineam; seù Palmam Virgineam, continentem septuaginta duos ramusculos, iuxta numerum annorum eiusdem sacratissimæ Virginis. Neapoli apud Octauium Beltramum anno 1647.

BERNARDVS du VERGER, Gallus, Reg. obseru. prouinciæ Aquitaniæ, qui per annos multos sacram præiegit Theologiam tum in Gallia, tum in Italia & Commissarius factus est aliarum prouinciarum; scripsit lingua vernacula

Librum controuersiarum aduersus Gulielmum Riuetum hæreticum ministrum. In vrbem Xantonum apud Nicolaum Crespum anno 1611.

Librum alterum, cui nomen *Peregrinus moralis*.

BERTHOLDVS RATISPONENSIS, prouinciæ Alemanniæ superioris, siue Argentinæ, Custodiæ Bauariæ, celeberrimus

mus per vniuersam Germaniam Concionator, verbo potens, & opere mirabilis, vbicunque prædicauit, ingentem protulit fructum animarum. Nos alias [v] de his diffusius egimus, & mirabilia aliquot eius opera retulimus. Scripsit

[v] Annal. Minor. an. 1272. n. 16.

De Institutione vitæ religiosæ librum vnum, stylo graui, & salutaribus sententijs refertum. Incipit; *Tria debet cōsiderare*. Hoc de isto libro profert Marianus [x] iudicium: *In eo quidquid ad perfectionem vitæ spiritualis pertinere dignoscitur, sub compendio in vniuersum collegit. Hunc si quis Religiosus percurrat, benè viuendi normam, & morum doctrinam perdiscet, & sine graui aliorum librorum sarcina omnium virtutum ornatum facilè conquiret.*

[x] Marianus lib. 2. c. 17

Obijt in patria, anno 1272. sanctitatis opinione insignis. Aliqui volunt discipulum fuisse Dauidis de Augusta, viri à pietate, & litteris clarissimi, eique direxisse Dauidem sua opuscula, *De exterioris, & interioris hominis compositione*. Consule tamen circa hæc, quæ nos adnotauimus in Annalibus Ordinis, [y] & infra repetemus sub verbo *S. Bonauentura*.

[y] Ibid. n. 17

BERTRANDVS de BARPONA, Gallus; subtilissimus Theologus, & acerrimus disputator, scripsit

De Paupertate Christi, & Apostolorum.

BERTRANDVS LAGERIVS, de Figiaco, Gallus, quem perperam Petrus Frizon, *Petrum* appellat, à Clemente Sexto creatus Episcopus Adiacensis in Corsica, atque inde ab eodem translatus ad Assisiatem, mox ab Vrbano Quinto factus Episcopus Glandatensis sub Archiepiscopo Ebrodunensi in Gallia, à Gregorio Vndecimo anno 1371. promotus est ad Cardinalatum Tituli S. Priscę, missusque Legatus à latere in Hispaniam. Vrbanus VI. in Pontificatus auspicijs, contra quem in schismate adhęsit Clementi Septimo, eum habuit semper inuisum, scripsit

Contra hæreses sui temporis.

Obijt Auenione anno 1392. ad 6. Id. Nouembris, sepultus apud suos sodales.

Hunc Bertrandum, cum altero Bertrando à Turre Cardinale etiam Minorita, de quo inferius, confundit Petrus Rodulphus, de quo [z] alias monuimus lectorem.

[z] Annal. Minor. an. 1371. n. 11

BERTRANDVS de TVRRE, ex Cambolico, Cadurcensis Diœcesis, Aquitanus vir doctissimus, qui pro illorum temporum consuetudine, *Doctor famosus* audiebat, ex Ministro prouinciæ Aquitaniæ assumptus est anno 1319. ad Archiepiscopatum Salernitanum, & sequenti ad Cardinalatum, demum ad Episcopatum Tusculanum Cardinalitium. Multas ante & post Cardinalatum obiuit legationes in Italia circa res fidei stabiliendas, & Principes pacificandos, quarum instrumenta Vaticana nos suis locis [a] produximus. Scripsit

[a] Vide Annal. Min. ann. 1317. n. 2. & sequentibus ann. 1319 n. 13. ann. 1320. n. 5. an. 1328. num. 18.

In quatuor libros Sententiarum commentaria.

In Euangelia, & Epistolas, quæ per anni circulum recitantur, explicationes. Extant M.SS. in Bibliotheca Vaticana, & Hailsbergensi in Borussia Poloniæ, & in Biblioth. Minorum Toletana in duas partes diuisæ; signantur littera y. n. 49. ac in Tolosana in vltimo scamno satis accuratè conseruatę.

Sermones de tempore ab Aduentu vsque ad Pascha. Habentur M.SS. in Bibliotheca Vaticana.

Sermones de Sanctis, Dominicales, & feriales, duplici codice.

Sermones Quadragesimales, quorum infinitum extitisse numerum testatur Eysengrenius. Habentur M.SS. in Biblioth. Vaticana, & Tolosæ in supradicto scamno.

Sermones epistolares, siue in epist. Missalis. Argentinę an. 1501.

Tractatum de paupertate Christi, & Apostolorum, Collationes Theologicas.

Obijt Auenione circa an. 1334. non, vt scribit Gaspar Musca, [b] an. 1326. neque, vt habet Gulielmus Eysengrenius, & Petrus Frizon in sua Gallia Purpurata anno 1327. Etenim Bertrandus an. 1328. constitutus est Ordinis Administrator, & Rector à Ioanne Vigesimosecundo post depositionem Michaelis Cęsenatis, vti suo loco docuimus. Vnde corrigendum duximus errorem typographi, quo anno 1324. obijsse innuitur, & substituendum numerum 1334. Nullum inuenimus, qui certum mortis annum constituat. De hoc homine bis agit Posseuinus; primò sub nomine *Beltrandi*; iterum sub *Bertrandi*, in primo Cardinalem facit, in secundo dubitat, & circa patriam in vtroque loco hęsitat, dum quidam putant fuisse Mediolanensem, sed toto quidem cœlo errant.

[b] Musca de Archiep. Salernit.

BIGA SALVTIS PANNONIVS, inquit Rodulphus, edidit

Sermones eruditos ad dies festos totius anni, quos in Pestiensi Conuentu, vbi erat in magna existimatione, composuit. Inci-

Incipiunt, *Venite post me*.

Quæstiones in præcepta decalogi.

Multa collegit Sanctorum miracula ad confutandam hæreticorum impudentiam, qui magnorum virorum sanctitatem denegant.

Etsi verò Rodulphus *Fr.Bigam Salutis* prænominet, confitetur tamen se illius nomen non potuisse reperire, vnde, vt rectè opinatus est Posseuinus, non tam authoris nomen est *Biga Salutis*, quam operis titulus, vel prænotatio; atque ita quidem est; hoc enim nomen præposuit Sermonibus Quadragesimalibus impressis Argentorati an. 1501. Vide verbum *Hugarius*. Florebat author 1516.

BINDVS SENENSIS prouinciæ Tusciæ, scripsit

Sermones de tempore.

Item de Sanctis.

Claruit circa annum 1300.

BLASIVS de BVYZA, Hispanus, prouinciæ sancti Iacobi Reg.Obser. concionator, in Curia Romana à secretis Ordinis, & locorum Terræ sanctæ, ad quę bis numerosum subsidium pecuniarum in Hispania collectarum asportauit; edidit Hispanicè

Relationem, siue historiam nouam, veram, copiosam sacrorum locorum, quę Ierosolymis, & in Terra S. conspiciuntur; necnon misericordiæ Diuinæ, quæ ijs in locis resplendet, laborum insuper, & afflictionum, quæ pro ijs conseruandis in obsequium pietatis Christianæ patiuntur viri Religiosi Ordinis S. Francisci, qui in eisdem inhabitant, & demum intolerabilium expensarum, quæ fiunt pro tributis Turcarum Imperatori pendendis. Prodijt Madriti apud Viduam Alphonsi Martinez. anno 1622.

BLASIVS à S. RAPHAELE, Hispanus, prouinciæ S.Didaci Strict. Obseru. in Bętica, edidit

Opuscula sancti Bonauenturæ pro instruendis Nouitijs adiectis quibusdam dialogis à se confectis. Hispali 1636. in 4.

BONAGRATIA à VARENA Strict. Obseruantiæ, prouinciæ Mediolanensis, contexuit

Vitam Francisci Panigarolæ 1621.

Chronica reformationum Italiæ, imperfecta reliquit.

BONAL. Regul. Obseru. Concionator egregius, edidit Gallicè

Panegyricum Ducis Aurelianensis. Parisijs in 4. anno 1644.

BONAVENTVRA ÆSINVS, scripsit

Sermones in singulas anni Dominicas; qui extant Patauij M.SS. in Biblioth. cœnobij S.Antonij.

BONAVENTVRA ARMENGVEL, Maioricensis, scripsit

Archielogium vitæ, martyrij, & doctrinæ doctoris illuminati Raymūdi Lulli, quod habetur in limine Artis generalis eiusdem doctoris, à Francisco Marzalio etiam Minorita Maioricensi nuper editæ. Vide verbo *Franciscus Mazol*.

BONAVENTVRA BELLVTVS, vide *Bartholomæus Mastrius*.

S. BONAVENTVRA (ita futuræ felicitatis vaticinio à sancto Francisco nuncupatus [c]) in Baptismo Ioannes dictus, & Fidantius à cognomento paterno, à Græcis in Concilio Lugdunensi Eutychius, ab alijs Eustachius (quod Bonauenturæ nomini correspondet) appellatus, Balneo-Regij in Pontificia ditione Etruriæ finitima lucem aspexit. Anno ætatis 22. ob votum à Matre pro puero languente, vti ipse scribit, [d] emissum, Ordinem Minorum ingressus, eo vixit morum candore, & conuersationis suauitate, vt Alexander Alensis, eius Magister, dicere soleret, videri sibi *Adamum in Bonauentura non peccasse*. Ita etiam in litteris sub eodem Præceptore profecit, vt decimo monachatus anno in Cathedra Parisiensi successerit Ioanni de Rupella, eiusdem Instituti viro doctissimo. Tanta insuper prudentia, & rerum agēdarum dexteritate eminebat, vt viro sanctissimo Ioanni Parmensi tertio decimo ab ingressu anno vniuersorum Patrum Suffragijs successerit in Generalatu. Ea porro in dignitate, mira fuit humilitate, & erga subditos benignitate, nusquam dedignatus abiecti cuiuscunque fratris colloquium. In misericordia potius excedendum, quam iustitiæ rigori insistendum, Christi Domini, & sui Institutoris exemplo affirmabat, ac leniendas, non exulcerandas misellorum animas, Prælati custodiæ commissas. Etsi verò tam numerosi Sodalitij regimini diligentissimè inuigilaret, bonas horas benè dispensabat, sacrarum litterarum studio, subditisque piè instruendis, & Religioni ab aduersarijs defendendæ, superuacaneum tempus impendens. Mirum quantum inter tot rerum curas, & frequentis itineris tędia scripserit, & docuerit. Litteris, sanctitate, & miraculis clarus obijt Lugduni anno 1274. die 15. Iulij, sepultus ad suos consodales, etsi Trithemius dicat decessisse

[c] Annal. Minor. an. 1221. n. 45.

[d] In prologo ad vitam sancti Francisci.

deceſſiſſe anno 1283. & tumulatum fuiſſe in Eccleſia Cathedrali Lugdunenſi; alij etiam circa mortis annum oberrant.

Elatus eſt funere quale à memoria hominum (inquit Aubertus Myrræus a) glorioſius non legitur. Nam interfuit, & exequias ſua præſentia Gregorius Decimus Pontifex Summus cohoneſtauit. Adfuit Imperator Græcorum per Græcos proceres, Latinus verò Orientis Imperator Balduinus per ſeipſum. Occidẽtis autem Imperio tunc vacante, adfuit Iacobus Rex Aragoniæ; adfuerunt Patriarchæ, Conſtantinopolitanus, & Antiochenus: Cardinales vniuerſi, Præſules quingenti, Abbates ſexaginta, alij minorum gentium Antiſtites, ac Sacerdotes ſupra mille; Regum, ac Principum quamplurium Oratores, Tartarorum, & aliorum populorum Legati; ſacri demum, ac politici ordinis homines innumerabiles. Sacris funeralibus ſolemniter operatus eſt, & laudationem funebrem dixit Petrus Tarantaſienſis Ordinis Prędicatorum ex Archiepiſcopo Lugdunenſi Cardinalis, & Epiſcopus Oſtienſis, ac demùm Innocentius V. Papa. Relatus eſt in ſanctorum numerum à Sixto Quarto anno 1482. & à Sixto V. connumeratus inter maximos Eccleſiæ Doctores. Quæ præſtiterit in electione Gregorij X. quid egerit in Concilio 2. Lugdunenſi, quanta prudentia vaſtiſſimum rexerit Minorum Sodalitium, quid per omnem vitam egerit, & quos poſt morte m acceperit honores, nos opportunè ſuis locis in primo, ſecundo, & ſeptimo Annalium Tomis enarrauimus. Nunc doctiſſima eius ſcripta proſequemur, & quid de ijs alij ſenſerint, adijciemus. Varijs temporibus, varijſque editionibus nouis creuerunt augmentis, neque verò hactenus omnia prodierunt. Nos magnam præparamus additionem ad ea, quæ hucuſque prodierunt in editione Vaticana, omnium copioſiſſima, ex penu etiam Vaticano exſcriptis multis, quæ nuſquam prodierunt, operibus. Vt verò creuerint; quæ prius erant nota, quæ poſterius innotuerant, & quibus aucta incrementis, vt clariùs lector perſpiciat, variorum Authorum, qui de Scriptoribus Eccleſiaſticis ſcripſerunt, Catalogos præmittemus.

Henricus Gandauenſis de Scriptoribus Eccleſiaſticis.

BONAVENTVRA natione Italicus, &c. Scripſit

In quatuor libros Sententiarum M. Petri *Opuſculum magnæ ſubtilitatis*, quod ſic incipit: *Flecto genua mea &c.*

Scripſit etiam aliud, quod vocauit: *Itinerarium mentis in Deum.*

Scripſit & *de Decem præceptis.*

Reſpondit etiam breuiter calumnijs Magiſtri Vvillelmi de S. Amore.

Iacobus Oddo Peruſinus in Speculo Ordinis Minorum apud me M. S. Cap. X.

S. BONAVENTVRA octauus Miniſter Generalis, Scripſit

Super quatuor libros Sententiarum luculenter.

Poſtillam ſuper Euangelium ſancti Lucæ.

Apologiam pauperum.

De Opere ſex dierum.

De Contemplatione.

De ſex alis Seraphim.

Regulam Nouitiorum.

Legendam S. Franciſci maiorem, & minorem.

Officium deuotum ſanctæ Crucis, rogante S. Ludouico Rege Galliarum, & alia multa.

Bartholomæus Piſanus, vel qui continuator eſt eius, Ieremias Bucchius conformitate octaua.

BONAVENTVRA de BALNEOREGIO *Seraphicus* nuncupatur ob ſui mellifluam doctrinam, qui quidem ſcripſit luculenter

Super quatuor Sententiarum libros.

Poſtillauit excellenter Euangelium beati Lucæ.

Item in Euangel. & Epiſtolas an. ſcrip.

Apo-

Apologiam pauperum.
Breuiloquium Theologiæ.
Expositionem Orationis Dominicæ.
De Operibus sex dierum.
Librum de contemplatione.
Librum de sex alis Seraphim.
Regulam Nouitiorum.
Legendam maiorem, & minorem beati Francisci.
Item Officium beati Patris Francisci.
Opus de quinque visionibus
Itinerarium mentis in Deum.
Item de interiori homine.
Item prosam illam, *Lauda Syon Saluatorem.*
Item edidit *Officium de Cruce in gratiam Ludouici Francorum Regis.*
Et multa alia, quibus sua doctrina, quàm lata fuit, & alta apparet.

Gulielmus Eysengrenius in Catalogo Testium veritatis ad annum 1269.

Grauiter & copiosè in primum, secundum, tertium, & quartum Sententiarum.
Breuiloquium.
Soliloquium.
De ligno vitæ.
Centiloquium.
De Passione Domini.
De Illuminationibus.
De quinque festis infantiæ Christi.
De Septem donis Spiritus sancti.
De Excellentia Eucharistiæ ad fratres.
Compendium Scripturarum.
De septem gradibus contemplationis.
De decem præceptis.
De Sandalijs Apostolorum.
In Euangelium Lucæ.
In Euangelium Ioannis.
In Genesim Commentarios.
Visionum libros septem.
Aliaque plura ingenij sui monumenta Ecclesiæ Dei profectura reliquit.

Trithemius de Scriptoribus Ecclesiasticis.

Scripsit multa, & profunda, & deuotissima opuscula: quibus ardentia verba proferens, non minus affectum legentis in Christi amore accendit, quam intellectum doctrinis sanctis illuminat: omnes enim sui temporis Doctores vtilitate operum facilè præcellit, si Spiritum diuini amoris, & Christianæ deuotionis in eo loquentem attendas. Profundus est, non verbosus: Subtilis, non curiosus: disertus, non vanus: flammantia, non inflantia verba proferens, vnde & securiùs legitur, facilius ab amante intelligitur: vtiliùs frequentatur, dulciùs, & fructuosiùs retinetur. Multi doctrinam proferunt, deuotionem prędicant multi, pauci scribendo libros docuerunt vtramque: Bonauentura autem, & multos superauit, & paucos, dum eius doctrina deuotionem, deuotio instruit doctrinam. Si ergo & doctus vis esse, & deuotus, illius opusculis esto intentus.

EA SVNT

Super sententias lib. 4.
Breuiloquium lib. 7.
Soliloquium, lib. 1.
Itinerarium mentis in Deum, lib. 1.
Lignum vitæ, lib. 1.
Exhortatorium ad fratrem, lib. 1.
De reductione artium, &c. lib. 1.
Regimen conscientiæ, idest *paruum bonum lib. 1.*
Itinerarium mentis in seipsum, lib. primo.
Compendium scripturarum, lib. 1.
De institutione Nouitiorum, libro primo.
Profunda fluuiorum.
Flecto genua mea, &c.
Dic quæso ò homo.
In principio.
Christo confixus sum.
Quoniam dilecte mi frater.
Omne datum.
Ecce descripsi.
Malum considerare.
In conuersionis meæ.

Cen-

Centiloquium lib. 3.	Quæstio est.
Pharetra, siue scintillarium, lib. 3.	Cum sim virorum.
De paupertate Christi contra Guillelmum, lib. 1.	Primum omnium.
De 5. festis infantiæ Christi, lib. 1.	
De 7. donis Spiritus sancti, lib. 1.	
De excellentia Eucharistiæ, lib. 1.	
De sex alis Seraphim, lib. 1.	
Ad Blancam Ducissam, lib. 1.	
Illuminationum insigne opus, lib.	In medio.
De tribus ternarijs peccatorum, lib. 1.	Tres sunt.
De 7. gradibus contemplationis, lib. 1.	Contemplatiuorum.
De profectu Religiosorum, lib. 1.	Si vis in Spiritu.
De decem Præceptis.	Si vis ad vitam.
Apologia pauperum, lib. 1.	Summi legislatoris.
Super oratione Dominica, lib. 1.	Pater noster.
Legenda S. Francisci, lib. 1.	Apparuit gratia.
Constitutiones sui Ordinis, lib. 1.	
In Genesim septem visionum, lib. 1.	
In Euangelium Ioannis, lib. 1.	In principio.
In Euangelium Lucæ, lib. 1.	Spiritus Domini.
De 3. quæstionibus, lib. 1.	Innominato Magist.
De sandalijs Apostolorum, lib. 1.	Quoniam secundum.
De Passione Domini, lib. 3.	Currite gentes.
Sermones per annum, lib. 2.	
Epistolæ plures ad diuersos.	

Alia insuper nonnulla edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt.

Marianus Florentinus in fasciculo Chronicorum Ordinis Minorum apud me manuscript. lib. 2. Cap. XXV.

BONAVENTVRA Minister Generalis, &c. Non obstante officii pondere, quod egregiè quidem prosequebatur, semper in prædicando, legendo, & libros scribendo se occupabat. Multa doctè, & piè composuit.

EA SVNT

Legendam maiorem, & minorem sancti Francisci.

Itinerarium mentis in Deum.

Itinerarium mentis in seipsam.

Expositiones pulchras in Regulam fratrum Minorum.

Apologiam pauperum, aduersum magistrum Giraldum de Abbatis villa Doctorem Parisiensem.

Tractatum per modum epistolæ ad innominatum Magistrum super articulos regulæ. Incipit: Proponis charissime.

Libellum, in quo determinat viginti septem quæstiones super regulam. Incip. Cum inter alios Ordines.

Tractatum determinantem, quare fratres Minores prædicent, & confessiones audiant? Incipit: Quia plerique dubitant.

Alium

Alium de paupertate Christi contra Magistrum Gulielmum de sancto Amore. Incipit: Quæstio est de paupertate.

Quæstionem, vtrum Christus, & Apostoli incesserint discalceati. Incipit: Talis lector tali lectori.

Commentarios super 4. lib. Sententiarum, quos luculenter exposuit, præsertim secundum, & quartum.

Compendium metricum super eosdem libros Sententiarum. Incipit: O fons splendoris.

Expositionem copiosam, & vtilem super Euangelia, Lucæ præsertim.

Principium in libros sacræ Scripturæ. Incipit: Ostendit mihi Dominus.

Librum illuminationum, seu visionum. Incipit: In medio Ecclesiæ.

Optimum principium in libros Sententiarum. Incipit: Gyrum Cœli circuiui.

Sententiæ Sententiarum.

Librum de reductione artium in Theologiam. Incipit: Omne datum optimum.

Declarationem terminorum Theologiæ. Incipit: Omnipotens Deus.

Summam de essentia Dei. Incipit: Si vis ad vitam ingredi.

Sermones Dominicales super Euangelia & Epistolas totius anni.

Tractatum super salutationem Angelicam.

Tractatum de nobilitate Sacramenti Eucharistiæ, & digna præparatione ad eius susceptionem. Incipit: Ad honorem gloriosæ.

Tractatum de expositione Missæ. Inc. Christus assistens.

Tractatum de septem donis Spiritus sancti. Incipit: Omne datum optimum.

Meditationes vitæ Christi.

Meditationes de septem verbis Domini. Incipit: IESVS salutis hostia.

Libellum de quinque Festiuitatibus pueri IESV. Incipit: Cum secundum virorum.

Cursus de Passione Domini. Incipit: Domine labia mea.

Expositionem orationis Dominicæ. Inc. Oratio hæc priuilegiata est.

Laudismum Crucis. Incipit: Recordare sanctæ Crucis.

Libellum de septem itineribus æternitatis. Incipit: Cum qui inuenit.

Mysticam Theologiam. Incipit: Viæ Sion lugent.

Compendium veritatis sacræ Scripturæ.

Libellum de Stimulo amoris.

Breuiloquium. Incipit: Flecto genua.

Centiloquium. Incipit: Ecce descripsi.

Soliloquium. Incipit: Flecto genua.

De sex alis Seraphim. Incipit: Hæc tibi scribo.

De sex alis Cherubim. Incipit: Prima ala est.

De septem gradibus contemplationis. Contemplatiuorum.

Fascicularium myrrhæ. Scire debes.

Tractatum de quatuor virtutibus Cardinalibus. De quatuor virtutibus.

Libellum de gradibus virtutum. Accedite ad Dominum.

De vitijs, & eorum remedijs. Plurimorum instantia.

De tribus ternarijs infamibus. Incip. Tres sunt ternarij.

De puritate conscientiæ. Incipit: Quoniam fundamentum.

Speculum disciplinæ. Incipit: Ad honestatem tendentes.

Viginti quinque memorialia. Incipit: Quicunque homini veteri.

De viginti passibus bonorum Religiosorum. Incipit: Si vis in spiritu proficere.

De perfectione vitæ. Incipit: Beatus homo.

Remedium defectuum Religiosi. Incip. Simplicissimè.

Libellum Apologeticum. Incipit. Propter hoc.

Libellum, cui titulus, *Lignum vitæ*. Incipit: Christo confixus sum.

Alium, qui vocatur, *Paruum bonum*. Incipit: Euigilans vero anima.

Alium appellatum, *Pharetra*. Incipit: In conuersionis meæ.

Psalterium B. Virginis Mariæ. Incip. Beatus vir, qui diligit.

Psalterium minus, siue tres Quinquagenas. Incipit: Aue Virgo, vitę lignum.

Laudes B. Virginis. Incipit: Aue cœleste lilium.

Coronam B. Virginis. Incipit: Cum iucunditate.

Speculum B. Virginis. Incipit: Quoniam, vt ait B Lucas.

Cursum de compassione B. Virginis. Incipit: Domine labia mea.

Canticum SS. Ambrosij, & Augustini: *Te Deum laudamus*, adaptauit laudi B. Virginis. Incipit: Te Matrem Dei laudamus.

Canticum nuncupatum *Philomena*. Incipit: Philomena præuia temp.

Libellum, *De Ecclesiastica Hierarchia*, Incipit: Inuisibilia Dei.

Opus contemplationis metricum. Incip. IESVS ineffabilis.

Opus nuncupatum *Amatorium*. Inc. Ad te sermo meus.

Collationes. Incipit: Vide anima mea.

Alphabetum Religiosorum. Incipit: Vias tuas Domine.

De Regimine animæ ad Blancam, Hispaniæ Reginam. Incipit: Primum omnium.

Alia eiusdem opera.

Multa preterea opuscula scripsit vsq; ad numerum trecenarium: & *Epistolæ* multę eiusdem S. Doctoris inueniuntur: & *Officium de Cruce* deuotissimè composuit ad contemplationem sancti Ludouici Regis Franciæ.

In editione Vaticana sub Sixto V. à viris doctissimis, præsertim à Fr. Constantio Cardinale Sarnano collecta, & castigata sunt tot sancti Doctoris opera, quot septem complendis tomis abundarunt. Eorum Indicem secundum ordinem voluminum exhibeo.

Tomo primo continentur.

Principium sacræ Scripturæ. Ostendit mihi.

Illuminationes Ecclesiæ. In medio Ecclesiæ.

Expositio in Psalterium. Quisquis ad.

Expositio in Ecclesiasten. Beatus vir,

Expositio in Sapientiam. Diligite lumen.

In lamentationes Ieremiæ. Tempus.

Tomo Secundo.

Expositio in cap. 6. Matthæi. Pater noster.

In Euangelium Lucæ. Spiritus Domini.

In

In Ioannem.	Nunquid ad.
Collationes in Ioannem.	In principio.

Tomo Tertio.

Sermones de tempore.	His autem.
Sermones de Sanctis.	Mihi absit,
Sermon. de communi Sanctorum.	Species cœli.

Tomo Quarto.

In lib. 1. Magistri Sententiarum.	Profunda.
In lib. 2. Magistri.	Solummodo.

Tomo Quinto.

In lib. 3. Magistri Sententiarum.	Deus, qui diues.
In lib. 4. Magistri.	Vnguentarius.

Tomo Sexto.

De reductione artium ad Theologiam	Omne datum optimum.
Breuiloquium.	Flecto genua.
Centiloquium.	Ecce descripsi eam.
Pharetra.	Gregorius in moralibus.
Declaratio terminorum Theologiæ.	Omnipotens.
Compendiosum principium in libros Sententiarum.	Cyrum Cœli.
Sententiæ Sententiarum carmine digestæ.	O fons splendoris.
De quatuor virtutibus Cardinalibus.	De quatuor virtutibus.
De septem donis Spiritus sancti.	Omne datum.
De resurrectione à peccato ad gratiam.	Paulus Apostolus.
De tribus ternariis peccatorum infamibus.	Tres sunt ternarij.
Dieta salutis.	Hæc est via, ambulate,
Meditationes Vitæ Christi.	Inter alia.
Lignum vitæ.	Christo confixus sum.
De quinque festiuitatibus pueri IESV.	Cum secundum.
Officium de passione Domini.	Domine labia.
Opus contemplationis.	IESVS ineffabilis.
Laudismus de S. Cruce:	Recordare sanctæ.
Philomena.	Philomena præuia.
De septem verbis Domini in Cruce.	Deus salutis.
Speculum B. Mariæ Virg.	Domine labia mea.
Corona B. Mariæ Virginis.	Cum iucunditate.
Carmina super canticum Salue Regina.	Salue Virgo Virginum.
Laus B. Virg.	Aue cœleste lilium.
Psalterium minus B. Mariæ.	Aue Virgo.
Psalterium B. Mariæ.	Arripe illam.

Tomo Septimo.

Sermones de decem præceptis.	Si vis ad vitam.
De Regimine animæ.	Primum omnium.
Formula aurea de gradibus virtutum.	Accedite ad Dominum.

De pugna spirituali contra septem vitia capitalia.	Eia nunc milites Christi.
Speculum animæ.	Arbor mala.
Confessionale.	In Dei tabernaculo.
De præparatione ad Missam.	Ad honores.
De instructione Sacerdotis ad se præparandum ad celebrandum.	Ad Missam celebrandam.
Expositio Missæ.	Christus assistens.
De sex alis Seraphim.	Da occasionem sapienti.
Collatio de contemptu sæculi.	Septem sunt in mundo.
De septem gradibus contemplationis.	Contemplatiuorum.
Exercitia quædam spiritualia.	Vt in virtutibus.
Fascicularius.	Scire debes quod.
Soliloquium.	Flecto genua mea.
Itinerarium mentis in Deum.	In principio.
De septem itineribus æternitatis.	Eum qui venit.
Incendium amoris.	Euigilans.
Stimulus amoris.	Ad te Domine.
Amatorium.	Præsens opusculum.
Viginti quinque memorialia.	In Christo suo.
De Ecclesiastica Hierarchia.	Inuisibilia Dei.
Legenda S.P. Francisci.	Aparuit gratia.
Expositio in Regulam FF. Minorum.	Quicunque.
Determinationes quæstionum circa regulam B. Francisci.	Cum inter alios.
Quare Fratres Minores prædicent, & confessiones audiant.	Quia plerique.
Libellus apologeticus, in eos qui Ordini Fratrum Minorum aduersantur.	Præter hoc quod.
De tribus quæstionibus ad Magistrum innominatum epistola.	Innominato Magistro.
In codice vetusto M.S. inuenio Magistrum hunc innominatum fuisse Rogerũ Bachon Anglicum.	
De paupertate Christi.	Quæstio est.
De sandalijs Apostolorum.	Talis lector.
Apologia pauperum.	Summi legislatoris.
Epistolam ad quendam Prouincialem Ministrum.	In Christo sibi.
Epistola ad Ministros Prouinciales, & Custodes de reformandis fratribus.	In Christo sibi.
Biblia pauperum.	Tanta pollet excellentia.
Alphabetum Religiosorum.	Vias tuas Domine.
Collationes Octo.	Vide anima mea.
Speculum disciplinæ.	Ad honestatem tendentes.
De profectu Religiosorum.	Collationes meas.
De institutione Nouitiorum.	Primo semper.
Regula Nouitiorum.	Renouamini.
Remedium defectiuum Religiosi.	Simplicissimo.
De perfectione vitæ ad Sorores.	Beatus homo.
Summa de essentia, & inuisibilitate, & immensitate Dei.	Omnipotens Deus.
De sex alis Cherubim.	Prima ala est.
De modo confitendi, & puritate conscientiæ.	Quoniam fundamentum.
Mystica Theologia.	Viæ Sion lugent.
Compendium Theologicæ veritatis.	Veritatis.

Etsi

Etsi verò viri doctissimi omnem posuerint operam in solerter indagandis, & colligendis sancti viri operibus, attamen aliqua omnem illorum subterfugerunt diligentiam. Etenim ex ipsa Bibliotheca Vaticana, & altera magni Conuentus Assisiatis, alijsque locis nos pleraque accepimus, quæ locupletiori, & magis accurata editione in omnium dabimus conspectum.

EA SVNT

Summa Grãmaticæ speculatiuæ. Inc.	Quæritur vtrum conclusio.
Tractatus Logicæ de signis vniuersalibus in quatuor partes distributus: Inc.	Circa signa vniuersalia.
Quæstiones super libros de Generatione.	Queritur an scientia.
Quæstiones super 4. lib. Topicorum.	Omne quod appetitur.
Quæstiones super libros Metheororum.	Quæritur vtrum scientia.
Epistolæ aliquot.	
Postillæ in Cantica Canticorum.	
Metrum in eadem Cantica.	
Tractatus super illa verba psalmi 45. *Vacate, & videte, quoniam ego sum Deus.*	Sicut inter omnia.
Tractatus in cap. 5. Ezechielis.	Cum essem in medio.
In cap. 10. eiusdem.	Ingredere in medio.
In cap. 4. Apocalypsis.	Quatuor animalia.
In cap. 5. eiusdem.	Vidi in dextera sedentis.
In vniuersam Apocalypsim Commentaria.	Præmittitur huic libro.
Opusculum doctissimum dictum *Verbum abbreuiatum*, in quo per multa capita omnes commendat virtutes, & vitia docet fugienda.	
Opusculum *de Corpore, & sanguine Christi.*	Ad honorem gloriosæ.

ALIA EIVSDEM

Alia etiam pleraque scripsisse testantur plerique Sixtus Senensis libro quarto Bibliothecam reliquisse ait, *Compendium metricum Scholasticum vtriusque Testamenti versibus dimetris Iambicis*, libera, solutaque syllabarum lege, quos ita disponit, vt singula Tetrasticha summam vnius capituli contineant, eius initium ait esse: *Mundus fit in principio.*

Petrus Galesinus in eius vita, *Multos veteris Testamenti, & omnes libros noui exposuisse*, scribit. Ptolemęus Lucensis *ad omnes Pauli Epistolas Commentarios* adhibuisse.

Petrus Rodulphus, *In Euangelia, & Epistolas totius anni* scripsisse, & opus se accepisse à Laurentio Campeggio Feltrensium Episcopo narrat: Insuper ait composuisse *Officium sancti Francisci, Libellum maioris Introductorij; De partibus domus religiosæ dialogum. Librum de Consideratione: de Diuisione rerum Vniuersi, Epistolam ad Michaelem Imperatorem Græcorum, secundam ad suã sororem, tertiam ad sororem sanctæ Claræ.* Item quę diximus, *Commentaria in Cantica, & in Apocalypsim.* In Bibliotheca Florentina Patrum Conuentualium habetur eius opusculum, *de Ortu scientiarum.* Toleti anno 1525. & alibi nõ semel prodijt sub eius nomine opusculum inscriptum, *Doctrina Cordis*, Hispanicè traductum.

Ioannes Rioche affirmat eius opus esse prosam illam, seu metrum *Lauda Sion Saluatorem*, quod in Missa solemnitatis Corporis Christi recitatur; idque ipsum asserit Pisanus in suo Catalogo supra relato, & quidem redolet stylum, & facilitatem Rhythmorum Bonauẽturæ, in quorum suaui concentu erat felicissimus. Quid si totam Missam ille composuerit, & sanctus Thomas Aquinas Officium? Iussus enim vterque per Vrbanum

banum Quartum Officium ordinare, quid sit acceptum fuerit Thomæ Officiū, gratamque Missa Bonauenturæ? Alphonsus Ciccarellus insignis confictor librorum, qui sub Gregorio Decimotertio perniciosas imposturas, & fraudes luit pœna capitali; hæc tribuerat Bonauenturæ opuscula; sed verè Apocrypha, & spuria. Opus intulatum, *Flos Florum*. Alterum *Lilium Originalium*. Tertium, *de pœnis Inferni, & gloria Paradisi*. At verò genuina eius opuscula ad tercentum peruenisse asserunt, Marianus Florentinus; Octauianus à Martinis Sinuessanus; Stephanus Brulifer, Firmamenta trium Ordinum; Petrus Galesinus, & alij. Quid de singulis præcitatis operibus iudicemus ad initium vniuscuiusque in noua, quam molimur, editione præfigemus. Nunc alios duos Indices ex Antonio Posseuino hic adijciemus: vnum, omnium operum, quæ in editione Vaticana prodierunt, ordine Alphabetico distinctum; alterum omnium opusculorum, in quatuor classes iuxta diuersitatem materiæ compartitum.

Index Alphabeticus omnium Operum S. Bonauenturæ.

A

Alphabetum boni Monachi. tomo 7. parte 4.
Amatorium. to. p. 3
Amoris incendium. tom. 7. p. 3
Animæ regimen. tom. 7. p. 3
Appendix. tom. 7. p. 4
Apologia Euangelicæ paupertatis. tom. 7. parte 4.
Apologeticus in eos, qui Ord. Min. aduersantur. tom. 7. p. 4

B

Breuiloquij Prœmium. tomo 7. parte 1
Breuiloquij pars 1. 2. 3. 4. 5. 6. & 7. tom. 6. par. 1

C

Cardinales virtutes. tom. 6. p. 1
Centiloquij pars 1. 2. 3. & 4. tom. 6 p. 1
Collationes in Ioannem. tom. 2
Collationes Monasticæ. tom. 7. p. 4
Compassio B. Mariæ Virginis. tom. 7. p. 2
Compendium Theologicæ veritatis in Apendice. tom 7. p. 4
Contemplationis gradus. tom. 6. p. 2
Confessionale. tom. 7. p. 3
Confitendi peccata ratio. tom. 7. p. 3
Corona B. Mariæ Virginis. tom. 7. p. 2
Cherebim sex alæ. tom. 7. p. 3
Christi Iesu festiuitates. tom. 7. p. 2
Christi paupertas. tom. 7. p. 4
Christus, & Apostoli nudis pedibus incesserunt. tom. 7. p. 4
Christianæ vitæ Institutio. tom. 7. p. 3

D

Dei Essentia, inuisibilitas, & immensitas. tom. 7. p. 4
Dieta salutis. tom. 6. p. 7
Dona septem Spiritus sancti. tom. 6. p. 1.

E

Ecclesiæ illuminationes, seu expositio in Hexaemeron. tom. 1
Ecclesiastica Hierarchia. tom. 6. p. 1
Ecclesiastes expositio. tom. 1.
Exercitiorum spiritualium libellus. tomo 7. parte 3

F

Fascicularius. tom. 7. p. 3
Festiuitates Christi Iesu.

H

Hierarchia Ecclesiastica. tom 6. p. 1

I

Ieremiæ lamentationum expositio. tomo 1.
Illuminationes Ecclesiæ. tom. 1.
Institutio vitæ Christianæ. tom. 7. p. 3
Ioan. Euang. expositio postillaris. tom. 2
Itinera æternitatis. tom. 7. p. 3
Itinerarium mentis in Deum. tom. 7. p. 2

L

Laudismus de sancta Cruce. tom. 6. parte 2
Lamentationum Ieremiæ expositio. to. 1

Lignum

Lignum vitæ. . *tom.6.p.2*
Lucæ Euangelij expositio. *tom.2.*

M

MAtthæi cap. 6 expositio. *tom.2.*
Meditationes vitæ Christi. tom.6. pars 2.
Meditatioum libellus. *tom.6.p.2*
Memorialia viginti. *tom.7.p.3*
Mentis reformatio. *tom.7.p.4*
Minores Fratres cur prædicent, & confessiones audiant. *tom.7.p.4*
Missæ expositio. *tom.7.p.3*

N

NOuitiorum formula, & regula. tomo 7. p.4

O

OFficium de Passione Domini. tom.6. pars 2.
Opusculum de 4. Virtutibus Cardinalibus. *tom.6. p.1*
Opusculum de septem Donis Spiritus sancti. *tom.6. p.1*
Opusculum de Resurrectione à peccato ad gratiam. *tom.6. p.1*
Opusculum de tribus ternarijs peccatorum. *tom.6. p.1*
Opusculum, quod Diæta Salutis *inscribitur.* *tom.6. p.1*

P

PEccatorum tria ternaria. tom.6.p.1.
Postillaris expositio in Euangelium Ioannis. *tom.2.*
Præparatio Sacerdotis ad Missam.t.7.p.4
Præcepta decem Dominica. tom. 7.p. p.3.
Principium compendiosum in lib. Sententiarum. *tom.6.p.1.*
Prologi Magistri Sententiarum *expositio.* *tom. 4.*
Psalterij expositio. *tom. 1.*
Psalterium B. Mariæ Virginis. tom. 6. Alterum ibidem. *p. 2.*
Pharetræ liber primus de personarum varietate. Lib. 2. de virtutum, & vitiorũ multiplicitate lib. 3. in quo periculosis agitur, lib. 4. in quo de gratiosis agitur. tom. 6. p. 1.
Philomena passionis Domini aptata per septem horas canonicas. *tom. 6. p. 2.*

Q

QVæstiones in 1. & 2. librum Sententiarum. *tom.4.*
Quæstiones in 3. & 4. librum Sententiarum cum Indice in quatuor lib.tom. 5.
De Quæstibus non frequentandis.t.7.p.4.

R

REductio artium ad Theologiam tom. 6. p. 1.
Regulæ Franciscanæ defensio. tom.7.p.4.
Regulæ Minorum expositio. tom.7. p. 4.
Religionis processus. *tom. 7. p. 4.*
Religiosorum status triplex. tom. 7. p. 4.
Resurrectio de peccato adgratiam. t.6.p.1.

S

SAlue Regina expositio. tom. 6. p. 2.
Salutationis Angelicæ expositio, tom. 6. p. 2.
Sapientiæ expositio. *tom.1.*
Sæculi contemptus. *tom.7. p. 4.*
Sententiarum lib. 1. & 2. tom. 4. tom. 5. cum Indice eorundem.
Sententiæ Sententiarum quatuor libri carmine digesti. *tom. 6. p. 1.*
Seraphim alæ *tom. 7. p. 3.*
Sermones de tempore. *tom.3.*
Sermones de Sanctis. *tom. 3.*
Soliloquium. *tom. 6. p. 2.*
Speculum disciplinæ. *tom. 7. p. 4.*
Speculum de laudibus B.Virg.tom.6.p.2.
Speculum animæ. *tom. 7. p. 3.*
Stimulus amoris. *tom. 7. p. 3.*

T

TErnaria tria peccatorum.tom.6.p.1 1
Theologia mystica. *tom. 7. p.4. in Appendice.*
Theologiæ terminorum declaratio.t.7.p.1.

V

VErba Domini in Cruce. tom. 9. p.2.
Vitæ lignum. *tom. 6. p. 2.*
Vitæ Christianæ institutio. tom. 7. p. 3.
Vitæ perfectio ad Sorores. *tom. 7. p. 4.*
Virtutum gradus. *tom. 1. p. 3.*
Virtutes Cardinales. *tom. 6. p. 1*

Alter Index opuſculorum ſecundùm ordinem partium, in quibus materię ſunt collocatę.

Opuſcula S.Bonauenturę,in quatuor partes, & Appendicem diſtributa ſunt. Prima, & ſecunda pars Tomo vno: tertia vero, & quarta, cum Appendice, Tomo altero comprehenduntur. Pars item prima opuſcula continet, quæ magis ad Theologicam doctrinam ſpectant. Pars ſecunda comprehendit ea, quæ ad meditationes potiſſimùm, & ad Chriſti Saluatoris noſtri paſſionem,eiuſque ſanctiſſimæ Matris laudes, ſoluta oratione, & carmine idem S. Bonauentura compoſuit. Pars verò tertia complectitur, quæ ad vitæ inſtitutionem, & exercitium pro cuiuſq ie ſtatus ratione pręcipuè pertinent. Pars etiam quarta continet opuſcula, quę ad Religioſos, ac præſertim, quæ ad Fratres Ordinis Minorum attinent. Appendix denique quorundam opuſculorum eſt, quæ ſancto Bonauenturæ attribuuntur. Index verò opuſculorum iuxta nouæ huius diſtributionis ſeriem, q iam in fine cuiuſque Tomi inuenies, hic eſt.

Pars prima.

De reductione artium ad Theologiam.
Breuiloquium.
Centiloquium.
Pharetra.
Declaratio terminorum Theologiæ.
Principium compendioſum in libros Sententiarum.
Qaatuor lib. Sentent. carmine digeſti.
De quatuor virtutibus Cardinalibus.
De Septem donis Spiritus ſancti.
De tribus ternarijs peccatorum.
De reſurrectione à peccato ad gratiam.
Diæta ſalutis.
De Eccleſiaſtica Hierarchia.

Pars Secunda.

Soliloquium.
De meditatione vitæ Domini noſtri Ieſu Chriſti.
Meditationum libellus.
De ſeptem gradibus contemplationis.
De quinque feſtiuitatibus pueri Ieſu.
Officium de paſſione Dominica.
Laudiſmus de ſancta Cruce.
Lignum vitæ.
Speculum, ſiue *de Laudibus beatæ Mariæ Virginis.*
De compaſſione eiuſdem.
Philomena paſſioni Domini aptata per ſeptem horas canonicas.
De ſeptem verbis Domini in cruce.
Pſalterium B. Mariæ Virginis.
Pſalterium minus eiuſdem.
In ſalutationem Angelicam.
In Salue Regina.

Pars Tertia.

De inſtitutione vitæ Chriſtianæ.
De regimine animæ.
Speculum animæ.
De decem præceptis Dominicis.
De gradibus virtutum.
Itinerarium mentis in Deum.
De ſeptem itineribus æternitatis.
Stimulus amoris.
Paruum bonum, ſiue *Incendium amoris.*
Amatorium.
Exercitiorum ſpiritualium libellus.
Faſcicularius.
Viginti quinque memorialia.
Confeſſionale.
De ratione confitendi peccata, &c.
De puritate conſcientiæ.
De inſtructione Sacerdotis ad ſe præparandum ad Miſſam.
Expoſitio Miſſæ.
De ſex alis Cherubim.
De ſex alis Seraphim.

Pars Quarta.

De triplici ſtatu Religioſorum.
Speculum diſciplinæ, ſiue *de ratione informandi Nouitios.*
Viginti paſſus, ſiue *Formula Nouitiorum.*
De proceſſu Religionis.
De contemptu ſæculi.
De reformatione mentis.
Alphabetum paruum boni Monachi.
De perfectione vitæ ad Sorores.
Declaratio ſuper regulam Minorum.
Quæſtiones circa eandem Regulam.
Quare Fratres Minores prædicent, & confeſſiones audiant?

De

De paupertate Christi.
Quod Christus, & Apostoli nudis pedibus incedebant.
Apologia Euangelicæ paupertatis.
Contra Franciscanæ Regulæ calumniatorem.
Apologeticus in eos, qui Ordini Minorum aduersantur.
De non frequentandis quæstibus, ad fratres.
Collationum Monasticarum ad Fratres Libellus.
De reformandis Fratribus ad Ministros Prouinciales.

Appendix.

Compendium Theologicæ veritatis.
De essentia, inuisibilitate, & immensitate Dei.
De mystica Theologia.

At omisit duo, quæ in eadem Appendice adnectuntur opuscula; scilicet.
De puritate conscientiæ, &
De sex alis Cherubim.

Prima, quam viderim, impressio quęstionum in quatuor libros Sententiarum, facta est Norimbergæ anno 1491. cui magnas præmittunt laudes doctissimi viri, præsertim Nicolaus Tinctoris, qui inter alia sanctissimi Doctoris encomia, ita de isto opere præfatur: *Pace omnium loquor, inter omnes, qui Petrum* (Magistrum scilicet Sententiarum) *explanarunt, nemo deuotius, nemo subtilius, nemo vtilius, nemo solidiùs, nemo in omnium quæstionum procella securius nauigauit.* S.Antoninus [f] opus hoc *Scriptum notabile, & deuotum* appellauit. Ioannes Gerson doctrinam hanc propriè *Theologicam* censuit nuncupandam, de qua etiam hoc elogium adiunxit. [g] [Si quæratur à me, quis inter cæteros Doctores plus videatur idoneus? respondeo sine præiudicio, quòd dominus Bonauentura: quoniam in dicendo solidus est, & securus, pius, & iustus, & deuotus. Præterea recedit à curiositate, quantum potest, non immiscens positiones extraneas, vel doctrinas sæculares dialecticas, aut physicas terminis Theologicis obumbratas, more multorum: sed dum studet illuminationi intellectus, totum refert ad pietatem, & religiositatem affectus. Vnde factum est, vt ab indeuotis scholasticis, quorum, proh dolor! maior est numerus, ipse minùs exstiterit frequentatus: cùm tamen nulla salubrior, atque suauior pro Theologis sit doctrina. Quanto denique diligentiùs in senectute mea sum reuolutus ad studium ipsius, tanto facta est amplius confusa garrulitas mea: dixique mecum, sufficit hæc doctrina, vt quid stulto labore consumeris? quid dictas? quid scribis? multiplicentur potius, & transcribantur opera Doctoris istius, de quo verè dicitur illud Christi de Ioanne: Erat lucerna ardens, & lucens.] Et alio in loco ita de istis Cõmentarijs rescribit: [h] [Denique lectura eius grandior docet ignem suum cum lumine: vndè mirum, imò miserum & miserabile videtur, ne dicamus damnabile, quo pacto prelatæ sunt doctrinę quędam alię sub specie subtilitatis, plus inquietantes, quàm cyniphes Ægyptiæ, quàm Sabbatum mentis incendio terræ Gessen afferentes. Secutus est Doctor iste (se testante) doctrinam communem, & solidam, quæ Parisijs vigebat maximè tempore suo.] Et paulò infrà: [i] *Sunt alij Doctores, qui dicuntur* Cherubici: *Bonauentura autem verissimo nomine* Seraphicus *simul, &* Cherubicus, *quia inflammat affectum, & erudit intellectum, reducit, & vnit ad Deum per amorem excitatiuum: dum alij multi solum diuaricant, & dispergunt intellectum per præcisiones, prioritates, & posterioritates. & signa, & contingentia, cum tamen vnum sit necessarium.* Aubertus Myræus: [l] *Quod ad Theologiæ cognitionem attinet, quam septimo anno à cooptatione in sancti Francisci Ordinem publicè in Academia Parisiensi summo audientium concursu profiteri cœpit, ab omnibus eruditis mirificè laudantur plurimi eius de rebus Theologicis commentarij non minus ordinata tractandi ratione, ac perspicuitate, quàm subtilitate disquisitionis, & quod caput est, resolutionum soliditate insignes.*

Opuscula prodierunt Argentinę anno 1495. atque aliam priorem editionem anni videlicet 1489. citat Heribertus Rosvveydus [m] in vindicijs Kempensibus, quam ego non vidi, eam tamen, licèt valdè diminutam, præcessisse colligo ex præfatione huius editionis anni 1495. vbi ita habetur: *Cum ergo Doctoris Seraphici S. Bonauenturæ quatuor scripta circa Magistrum pro nunc sunt impressionis beneficio satis multiplicata, parsque paruorum opusculorum minima, indignum profecto est, quod hactenus nullus tantam adhibuit diligentiam, vt numerus maior, & copiosior doctrina, & littera colligeretur, & alphabetica tabula decoraretur, quod diuina aspirante gratia hoc*

[f] Ant. tit. 24. n. 8.
[g] Gerson epist. ad Osuald. Monach.
[h] Idem epist. de Laudibus Doct. san. Bonauenturæ.
[i] Ibidem.
[l] Myræus supra citatus.
[m] Rosvveyd cap. 18.

nostro iam tempore effectum est. Est & tertia editio Veneta anni 1504. impensis Lucę Antonij de Giunta, & quarta eiusdem vrbis anni 1563. cura Francisci Zamorræ Ministri Generalis. Tandem prodierunt ex Typographia Vaticana, deinde Coloniæ, alijsq; in locis, dum ab omnibus cupidè desiderantur, & fructuosè leguntur. Summopere omnia commendantur à Gersone, sed præ reliquis duo: *Itinerarium mentis in Deum*, & *Breuiloquium*, de quibus ita in opusculo de librorum delectu: [n] *Nescio si præcipuum inter omnes numerandus sit Eustachius (ita enim nomen istud suum vulgatum* Bonauentura *videor posse tradere) ille enim singulariter inter omnes Doctores Catholicos (pace omnium salua) videtur idoneus, & securissimus ad illuminandum intellectum, & ad inflammandum affectum. Cuius opuscula duo (vt lecturam, & alios tractatus eius interim præteream) tanta sunt arte compendij diuinitus composita, vt supra ipsa nihil* Breuiloquium *noto, &* Itinerarium, *in quibus processum est duabus vijs cognoscendi Deum. Primus namque horum duorum tractatuum procedit à primo principio, quod est Deus, vsque ad alias veritates, sub Deo creditas, & habitas: alius è contra progreditur à creaturis ad Creatorem per sex gradus scalares vsque ad anagogicos excessus; qui licèt sint difficiliores, & rariores: debet tamen omnis Christianus ad illas aspirare, quoniam Theologia talis mystica propria est Christianorum.* Et in Epistola de laudibus S. Bonauenturę: *Ignem,* inquit, *veni mittere in terram, dicebat Christus, & quid volo, nisi vt ardeat? in dextera nempe Dei est ignea lex, cuius eloquium ignitum est vehementer: cuius oculi sunt sicut flamma ignis; cuius præco Ioannes dictus est lucerna ardens instar Eliæ. Considerans ista noster Eustachius, Dominus Bonauentura, voluit esse Doctor ardens, sciens quoniam lucere parum est, & sæpe vanum, sæpe noxium: quoniam scientia inflat, & dæmonium facit: quid enim dæmon interpretatur, nisi sciens, sed absque charitate? sortitus est idcirco secundum laudem vitæ suæ pariter, & doctrinæ nomen ipse Bonauentura, vt Antonomasticè* Doctor Seraphicus *nominetur. Docet hoc in speciali suum* Itinerarium mentis in Deum, *cuius opusculi, imò operis immensi laus superior est ore mortalium. Docet & suum* Breuiloquium Theologiæ *processum propriè Theologicum retinens, & quasi conuersum ad priorem, quoniam à primo principio descendit ad alias veritates.* Aubertus Myręus: *Scripta eius* (inquit) *præsertim ascetica vbique spirant sanctitatem, & nominatim, quæ de Religiosorum hominum institutione scripsit. Talia sunt vt nihil videatur prudentius, & ad præcauendam religiosæ disciplinæ labefactationem accommodatius potuisse conscribi.*

[n] Gerson p. 2. tit. de libris legend.

Opusculum, quod *Hexameron* nuncupatur, Sixtus Senensis [o] prę reliquis ita extollit: *Bonauentura inter multa pijssima opuscula, quæ verbis ardentissimis, & altissimis sensibus, ad illuminandos animos, & inflammandas voluntates legentium, diuino succensus amore composuit, nobile quoque opus in Hexameron scholastico dictionis genere dictauit; cui* De luminibus Ecclesiæ, *siue* de illuminationibus, *siue* de quinque visionibus, *idcirco titulus est, quia in eo potissimum exponuntur quinque illæ visiones Dei comprehensæ in ea sententia Moysis,* Vidit Deus, quod esset bonum, *quinquies in Genesi repetita, initium operis,* In medio Ecclesię: *Diuiditur autem vniuersum opus in sermones viginti tres, tropologicis sensibus, flagrantissimis sententijs, & abstrusis scholasticæ, mysticæque Theologiæ arcanis refertissimos.* Quo anno illud scripserit, & quare imperfectum remansit, nos diximus aliàs [p] in Annalibus.

[o] Sixt lib. 4. Biblioth.

[p] An. 1265. num. 13.

De opusculo Meditationum vitę Christi ita habet: *In eo rudi quidem, & impolito eloquio; sed efficaci, & maximè ad cor penetrabili; quatuor Euangelia in vnam historiam redegit insertis de suo nonnullis meditationibus, in quibus ad excitandos, & inflammandos lectorum affectus Christi gesta secundum quasdam imaginarias repræsentationes narrat, non solum prout res ipsæ euenerunt; sed vt etiam contingere, aut contigisse potuerunt. De quo quidem ipse videndus est Bonauentura in cap. 9. operis, & in proœmio, vbi etiam styli humilitatem excusat, quia ad Sororem, seu Virginem Clarissam opus destinabat.* Prodijt separatim ab alijs Barcinone apud Petrum Michaelis 1483. in fol.

Soliloquia, & alia opuscula Hispanicè à se traducta, edidit Fr. Dominicus Biata Obseruantinus Cęsaraugustæ 1580.

Ad opusculum, cui titulus, *Formula aurea de gradibus virtutum, quibus ad perfectionem vitæ spiritualis ascenditur.* Hieronymus Sauonarola accuratam expositionem rogatu Agamemnonis Bono-

nonienſis adhibuit.

Tractatum *De ſex alis Seraphim*, integro,& docto volumine explicuit Ioannes Paulus Fons Societatis IESV impreſſo Barcinone anno 1622. animarum rectoribus perquam vtili.

Philomelæ metrum pium quidem, & ſuauiſſimum canorę auiculę melos amplius explicauit verſu Italico Iacobus de Portu Reg. Obſeru. Prodijt Venetijs anno 1586. Nuper autem deuotè, atque eruditè multiplici carmine, & proſa magno volumine id diffuſiùs expreſſit Ioannes Baptiſta Roſſus Societatis IESV, vir doctus, & pius, Romę anno 1645. pręfixis multis elogijs ſanctiſſimi Doctoris, qui etiam pręcipuas ſacrę Theologię materias ſecundum Bonauenturę mentem compoſuit

Pſalterium beatæ Mariæ Virginis, ab eo compoſitum doctè,& piè defendit Petrus Caniſius q eiuſdem Societatis contra Platzium hęreticum.

q Canis. de B.Virg.l.5 cap.26.

Summam adhibuit Philoſophiæ ex S. Doctoris ſcriptis excerptam, & in tres partes, triaque volumina diſtributam, Romæ editam 1635. Marc. Ant. Galitius de Carpenedulo Brixienſis Ordinis Minorum Capuccinorum.

Sermones tam de tempore, quam de Sanctis, qui habentur Tom. 3. editionis Vaticanæ, multum diſcrepant, pręſertim qui de Sanctis ſunt, ab ijs, quos Fr. Stephanus Atrebatenſis collegit ex vetuſtis Bibliothecis ſub nomine S. Bonauenturæ, & tradidit Antonio Syretto docto Minoritę, atque hic curauit imprimi an. 1501. typis Ioannis Badij Aſcenſij. Prodierunt alij Baſileę anno 1452. Lugduni 1496. & Romę eodem anno.

Qui etiam prodierunt auctiores & cultiores Brixię anno 1596. apud Policretum Turlinum cura cuiuſdam P. Cappuccini, qui nomen ſuum reticuit. Habentur autem manuſcrip. in Biblioth. Montis Aluernæ Sermones de ſanctis, qui inter eius opera circumferuntur, intermixtis aliquibus de Tempore.

Primum librum in ſententias Petri Lombardi commentarijs illuſtrarunt, eam maximè partem, quę de Dei Vnitate, & Trinitate pertractat, Petrus Trigoſius, Franciſcus à Coriolano, Ioannes Maria Zamorra Vtinenſis, Theodorus Foreſtius Bergomenſis, vniuerſi ex Sodalitio Capuccinorum, in quo Seraphici viri doctrinam lectores profitentur nec non Petrus Capulius Ordinis Minorum Conuentualium, Epiſcopus Conuerſanus. Vniuerſos quatuor libros huius argumenti interpretatus eſt Hugo Seleſtadianus Germanus circa annum 1640. & Franciſcus Stephani, cuius opus prodijt Venetijs apud Lazarum Saordij anno 1504.

Itinerarium mentis in Deum, ſcripſit S. Doctor in ſolitudine Montis Aluernę anno 1259. vti habet Antoninus r. Legendam maiorem ſancti Franciſci, rogantibus Patribus Capituli generalis Narbonenſis, habiti anno 1260. compoſuit Pariſijs, vbi cùm S. Thomas per rimulas oſtij conſpiceret in contemplatione raptum, dum huic operi intenderet, reflectens ad ſocium, dixit: *Sinamus ſanctum pro ſancto laborare*, cuius rei ibi apparet dignum monumentum conuerſa illa ſancti viri cella in deuotum ſacellum. Legendam minorem vt ſcriberet, ſuaſit quidam Epiſcopus Gallus, eaque vtuntur Minores in lectionibus octauę ſancti Franciſci. Vtramque legendam illę obtulit Ordinis Patribus anno 1263. in Comitijs generalibus Piſanis. Legendam autem maiorem maximè extollit Aloyſius Lippomannus, & Leonardus Aretinus, qui in hoc genere ſcribendi, ait, neminem poſſe ſuperare Bonauenturam. Clichtoueus ſ ſummopere laudat eius libros, quos pro Minorum defenſione ſcripſit contra Monaſticę profeſſionis hoſtes. Omnia vero Bonauenturæ opera Bonauentura e Cineribus Reg. Obſeru. Italus ad Breuem contraxit epitomen. Vide V. Bonauentura à Cineribus.

r Antonin. tit.24.c.8.

ſ Clicthou. in Antiluth. lib. 3

Iulius Nigronius Societatis IESV, vir aliàs pius, & doctus, aliquanto incautius ſciolis, & criticis, qui faciliùs aliena negant, quàm propria ſcribant opera, latiſſimum aperuit oſtium ad eliminanda, quęcumque libet opuſcula Bonauenturę, eaque alijs adſcribenda, dum vti refert Heribertus Roſvveydus, ſuſpicatus eſt omnia opuſcula ſpiritualia, quę ſine authore circumferebantur in Ordine Minorum, à pio viro collecta data eſſe in lucem ſub nomine S. Bonauenturę; atqui ipſe Roſvveydus ſex eiuſdem ſancti viri opuſcula in controuerſiam vocat, & tanquam ſuppoſititios fœtus alijs patribus attribuit, *Alphabetum* ſcilicet *Monachorum: Collationes octo: Speculum diſciplinæ ad Nouitios. De profectu Religioſorum lib. primum. De profectu Religioſorum lib. ſecundum. De Inſtitutione Nouitiorum partem primã.* In editione etiam Vaticana anni 1595. in Appendice operũ ad calcem Tomi ſeptimi, quinque opuſcula in dubium reuocantur, ſcilicet, *Summa de eſſentia, inuiſi-*

uisibilitate, & immensitate Dei; de puritate conscientiæ, de sex alis Cherubim; Mystica Theologia; compendium Theologicæ veritatis. Nos autē [v] alias promisimus, hæc nos in isto de Scriptoribus Opere ponderosius examinaturos, & spuria à legitimis discreturos, quod qua fieri poterit, hic opportunè absoluemus.

[v] In Annal. 1260 n.19.

De Alphabeto Monachorum.

Alphabetum Monachorum, quod varijs nominibus, in varijs editionibus audit, *Alphabetum Religiosorum*, *Alphabetum Monachi*, *Alphabetum paruum boni Monachi in schola Dei*; in Indiculo Mariani Florentini recensetur inter reliqua Bonauenturę opuscula; & in editione Argentinensi anni 1495. cum eisdem prodijt, *Ordinatum* (inquit codex) *à sancto Bonauentura*, & deinceps in omnibus prodijt subsequentibus editionibus, adiecto insuper alio metrico *Alphabeto Religiosorum incipientium*, eiusdem fermè doctrinæ. Atqui posterius hoc Alphabetum nullus sibi vendicat; aut Bonauenturæ esse negat; vnde ergo primū denegabit? Inde, ait, Rosvveydus, quod author vitæ Thomæ Kempensis illud inter eius opera impressit, & omnes editiones, vnaque antiquissima illud Kempensi vendicant. Addo ego, quod Trithemius de Scriptoribus, & Franciscus Svveertius in Athenis Belgicis, ac Posseuinus in Apparatu sacro, illud connumerent Kempensis operibus. Sed si velimus editiones editionibus opponere, & testes testibus, plures, & vetustiores sunt impressiones nostræ Kempensibus; & Posseuinum Posseuino, Marianum Trithemio, Vvillotum Belgam, Belgæ opponemus Svveertio, & Bellarminum alteri cuicunque. Translatum itaque potius à Bonauentura ad Kempensem, quàm à Kempensi ad Bonauenturam videtur probabilius. Auctius, & locupletius est apud Kempensem, quam apud Bonauēturam, additis quibusdam in principio, & epilogo in fine. Familiare autem est apud posteriores Scriptores, quidpiam addere ad ea, quæ ex alijs accipiunt, exscribunt, aut mutuantur, vt ęquius, & speciosius suo nomine inscribant. Si qui collegerunt opera Bonauenturæ, illud Kempensi subducerent, paruulam vnius paginæ opellam non adeo detruncarent, vt caput minuerent, & pedes abscinderent. Non est ergo cur Thomas à Kempis repetundarum agat typographos Vaticanos, vti ait Rosvveydus, nisi velit etiam Argentinenses, Venetos, Colonienses, aliosque in quæstionem vocare.

De octo collationibus.

Circa *Collationes octo ad fratres Tolosates habitas*, grauior est controuersia, & acrior est concertatio, atque ex hoc opusculo ad reliqua se malum diffudit. Vt Thomæ Kempensis probaretur esse libellus *de Imitatione Christi*, oportuit negare Collationes esse Bonauenturę, in quibus videlicet libellus ille citatur. At tenacissimo studio Bonauenturæ adscribendas esse cōtendit Constantinus Caietanus Abbas Benedictinus, dum ipsum illum libellum Ioanni Gessen sui instituti viro doctissimo, qui Bonauenturam præcessit, attribuendum putat, atque inde argumentum suæ sumit opinionis, vnde aduersarius velit has Collationes Bonauenturæ denegare. Aliud insuper obijcitur, quod in Collatione prima citatur Vbertinus de Casali, Bonauentura posterior, & dubioso verbo *fertur* in editione Vaticana Collationibus præfixo, insinuetur illarum fidem vacillare. Tria hæc potissima contorsit argumenta Rosvveydus, atque vt hoc opusculum facilius ablegaret, conatus est ostendere inter recepta Bonauenturę opuscula, alia præter istud esse adulterina. Promiseram ego in prefatione ad Collationes S. Francisci me probaturum aliquādo has Collationes octo Bonauenturæ adscribi debere. Abstineo porrò ab illa tot annis agitata quæstione de authore libelli *de Imitatione Christi*, & cuiuscunque ille sit, siue Bonauentura prioris, siue posterioris auctoris, adhuc rectè sustineri poterit Collationes sancti esse Doctoris. Si Ioannis Gessen dicatur, ille pręcessit: si Kempēsis, potuit ille ex Bonauentura quædam suo argumento accommoda exscribere; & qui legit vtrumque Authorem adnotare in aliquo codice M.S. operum Bonauenturæ hæc ipsa reperiri in libello *de Imitatione Christi*, eodemque modo accidere potuit de Vbertino Bonauentura iuniori, vt alias [x] largiùs probaui, notasque has ex margine in textum irrepsisse. Vocula autem *fertur*, non id, quod vult Rosvveydus, insinuat, dubium scilicet aliquod circa Authorem; sed potius authorem, & locum, in quo habitæ sunt Collationes, confirmat testimonio, & authoritate codicum, & editionum, quę ad illud vsque tempus prodierunt. Verba præmonitionis in impressione Vaticana sunt: *Hæ Collationes, vt in impressis hactenus opusculis fertur, à S. Bonauentura habitæ sunt in Conuentu Tolosano, &c.* Neque alium sensum efficiunt, quam quod Bonauenturæ sit hoc Collationum octonarium, easque habuerit in

[x] In Annal. an. 1299. num.4.

pręd.

pręd. Conuentu, vti probatur in pręcedētib. editionib. seu vti *fertur, refertur aut circūfertur* in impressis Codicibus. Si autē aliquod dubium verbulum illud adueheret, censendum esset de loco, in quo recitatę sunt, non de authore, à quo sunt confectæ. Bonauenturæ porro tribuendas esse, præter omnes editiones, confirmant Indiculus Mariani, Vvillotus, Bellarminus; Posseuinus. Stylus etiam id ipsum probat, & frequens citatio Patrum, & Authorum, vbique Bonauenturæ familiaris; ipsum etiam nomen *Collationum*, quo passim in alijs operibus, & opusculis vtitur. Octoginta & vna sunt in Tomo secundo eius collationes in Ioannem; in Tomi septimi prima parte habetur eius Collatio de Contemptu sæculi diuisa in septem partes, his octo Collationibus simillimas, ex sāctis Patribus, Gregorio pręsertim, desumptas; & in primo prologo, qui pręmittitur ad opusculum de profectu Religiosorum (de quo statim) habetur, se consueuisse collationes facere ad Nouitios, & alios Religiosos: *Collationes (inquit) meas, quas pro exhortationibus ad Nouitios nostros, vel ad alios Religiosos aliquando facere solebam.* De hoc autem prologo meum paulò infrà submittam iudicium.

De Specul. disciplinæ. *Speculum disciplinæ ad Nouitios*, vt Bonauenturæ esse neget, ità subdubitantem introducit Henricum Sedulium nostrum, virum doctissimum, olim Germaniæ inferioris Ministrum, in secunda huius opusculi editione typis Plantinianis: *Te præmoneo (lector) nonnullos opinari sanctum Bonauenturam non esse huius Speculi authorem. Non ago censorem: sed hic præscribo, quod vetus exēplar Argentinense editum anno* 1495. *in recensu operum sancti Bonauenturæ partis secundæ his verbis præscribit*: Speculum disciplinæ, quod in hanc formam redactum est à Fratre Bernardo de Bessa, prouinciæ Aquitaniæ. Nam ab ore sancti Bonauenturæ fuit scriptum, & inordinatè relictum, in quo cęlestes homines mores discerent, quibus proficerent. Quibus subnecti idem Sedulius: *Firmamentum trium Ordinum sancti Francisci refert sub decimo Generali Fr. Hieronymo de Esculo, quondam eximium Magistrum inter alia* Speculū disciplinæ *composuisse, sit ne ille, quem supra dixi, tu cogita.* Vir ille insignis, qui sub Hieronymo Asculano floruit, et ad pręceptum eiusdem Generalis Ministri illa opera, quę in Firmamento referuntur, composuit, ipse ille est Bernardus Bessanus, quē indicat Sedulius, et cui nos suo loco ista opera tribuimus. In eo solum est error, quod vitam sancti Antonij Patauini dicat scripsisse, cum ea fuerit Christophori de Romandiola; Speculum autem, quod Bonauentura incompletum reliquit, Bernardus ex ore dictantis calamo excepit, & nouo studio reuisum compleuit. Ita habet editio Argentinensis in recensu opusculorum Bonauenturę in limine vtriusque partis primæ, et secundę, his verbis: *Speculum disciplinæ, quod in hanc formam redactum est à Fr. Bernardo de Bessa prouinciæ Aquitaniæ. Nam ab ore sancti Bonauenturæ fuit scriptum, & inordinatè relictum.* Marianus in suo Indiculo opusculorum Bonauenturę illud commemorat, et lib. 3. cap. 3. suę historiæ ait Bernardum hoc Bonauenturę opusculum imperfectum absoluisse. Similiter testātur Petrus Rodulphus de Scriptoribus, et Marcus Vlyssipponensis 2. par. suę historię lib. 4. cap. 12. Opus ergo Bonauenturę est; ornatus, et complementum Bernardi. Id ipsum accidit in laudatissimo opere *Hexameron* inscripto, quod Bonauentura dictabat, et imperfectum reliquit, propter inopinatam assumptionem ad Cardinalatum, et Anonymus discipulus recensuit, et absoluit, vti alias opportunè y narrauimus, & distinctè sub calcem ipsius operis narratur. Constantissimè tamen hoc opus Bonauenturę retinet nomen: vt quid non et *Speculum disciplinæ*? y An. 1265. num. 14.

De Profectu Religiosorum. *De profectu Religiosorum* libros duos ex confessione, & concessione prædicti Sedulij, Bonauēturæ subtrahit Rosvveydus, & tribuit Dauidi Augustano, eiusdem Instituti viro æquè pio, ac docto. Vt ita crederet Sedulius, persuasit Marcus Velserus Augustanus testimonio Trithemij, & manuscrip. Germanicis codicibus quamplurimis, Dauidis nomen præferentibus, sub quo prodijt primus liber Augustæ anno 1596. hoc præfixo titulo: *Formula interioris hominis*. At si testimonio Trithemii standum fuerit, oportebit immutare ordinem, & titulos horum duorum librorum; quem enim priorem statuit editio Augustana, & Sedulius, posteriorem ponit Trithemius, & quem illi librum *De interioris hominis reformatione* appellarunt; ille, *De exterioris hominis compositione*, nuncupauit; & vicissim quem illi *De exterioris*, ille *De interioris* compellauit: Primi libri initium indicauit, *Processus Religiosi septem*, quod secundi est exordium, & secundi prima hæc transcribit verba: Idipsum habet Iustus Lansperg t. 2. mirorum operum libr. 10. epist. 25.

Col-

Collationes meas, qui est primus prologus libri prioris in Vaticana, Sedulij, & alijs editionibus, quem adiectitium esse Rosvveydus contendit. Atqui Sedulius ipse fatetur quotquot viderat exemplaria præsertim Gallicana, & maxime Parisiense anni 1517. vnanimiter in S. Bonauenturam consentire, & in prologo Speculi disciplinæ eundem ait esse authorem libri de profectu Religiosorum, ac Speculi disciplinæ, miraturque valdè duos hosce libellos semper fuisse disiunctos, quando quidem ipsa materia librorum postulat ne disiungantur. *Quid enim* (inquit) *coniunctius esse potest, quam homo exterior, & interior, hoc est corpus & anima? In Speculo disciplinæ de componendo homine exteriori; de formando homine interiori differit in tractatu de profectu Religiosorum*. Bonauenturam verò authorem fuisse *Speculi disciplinæ*, ex ipso Sedulio deduximus, & nunc (si tanta est inter vtrunque opusculum colligatio) inducimus alterius etiam huius opusculi fuisse Scriptorem. Profectò tractatus hic *De profectu Religiosorum*, quē alij inscribunt *De compositione hominis interioris*, alium de compositione hominis exterioris præsupponit, nam in secundo prologo, author ita præfatur: *In priori formula Nouitiorum, quam quibusdam Nouitijs nostris scripsi de exterioris hominis compositione, aliquam formam eis proposui, secundùm quam se regerent, tam in domo, quam extra. Nunc de interioris hominis, id est, mentis reformatione, aliqua sicut eisdem promisi, tradere dispono*. Et in priori prologo, prima hæc allegatur causa istum tractatum scribendi: *Vt* (inquit) *eisdem Nouitijs nostris, quibus priorem formulam scripseram de exterioris hominis compositione tam intra domum quàm extra, etiam de interioris hominis reformatione aliqualem notitiam ostenderem ad profectum*. At hæc minimè accommodari possunt secundæ parti, seu posteriori libro huius opusculi, quem primum ponit Trithemius, & *De hominis exterioris compositione* appellat, atque ab illis verbis, *Profectus Religiosi septem*, scribit incipere. Etenim totus hic liber de interioris hominis cōpositione, de virtutibus videlicet inserendis, & vitijs eradicandis, tractat ex professo, & breuiusculè in vno, vel altero capitulo de actibus externis. Referendus est itaque vterque prologus ad alium librum præcedentem, in quo disertè, & dato opere de compositione agitur hominis exterioris. Et quidem ipse Trithemius, qui Dauidi attribuit opus *De profectu Religiosorum*, contribuit etiam Bonauenturæ idipsum sub eadem inscriptione, & titulo *De profectu Religiosorum*, licèt aliter referat incipere. Verba exordij, quæ adducit, sunt ea, per quæ incipit pars secunda Institutionis Nouitiorum in editione Vaticana. Expensis itaque vniuersis, non temerè suspicor, quòd Dauid Augustanus aliqua fortassis immutauerit, addiderit, explicauerit in his tractatibus; ordinem, numerumque mutauerit capitulorum, vt non immeritò Sedulius dixerit, mirum in modum variare exemplaria antiqua in inscriptionibus, lectione, & distinctione capitum. Persisto proinde in eo quod aliàs ζ scripsi, primam scilicet horum opusculorum texturam Bonauenturæ adscribendam, incrementum verò, & quodcunque in methodo discrimen Dauidi tribuendum. Suo itaque modo, & opportuniori Nouitiorum disciplinæ accommodatum, & auctum, additoque fortassis priori prologo misit Dauid fratri Bertholdo, alijsque tironibus Ratisponensibus; vndè illi adiudicarunt totum opus, qui aliquot exemplaria à Nouitijs, vel ab alijs transcripta conspexerunt. Bertholdum autem, cui præcipuè libros direxit, non fuisse celebrem illum per Germaniam concionatorem, à multis Scriptoribus dignè commendatum, sed alium iuniorem aliàs a in Annalibus Ordinis opportunè monui; quod & suprà ad nomen *Bertholdi* indicaui.

ζ An. 1272. num. 15.

a Ibid. n. 17

De institutione Nouitiorum.

Institutionis Nouitiorum partem primam Rosvveydus eidem Dauidi indeandum putat, quòd inter opuscula eiusdem impressa reperiatur sub hac inscriptione: *Formula Nouitiorum, de exterioris hominis reformatione*, eique Dauid præfixerit epistolam ad Fr. Bertholdum. At Trithemius, nihil tale Dauidem scripsisse commemorat: recenset tamen inter Bonauenturæ opuscula istud ipsum, cum eadem inscriptione, & prima verba exscribit, iuxta vetusta exemplaria, scilicet: *Quæstio est*. Editiones recentiores ab illo titulo exordiuntur; *Quid semper Nouitijs considerandum?* Vetustiores verò codices aliquot ita incipiunt: *Quæstio est, quare venerit homo ad Religionem?* Secunda etiam pars eiusdem opusculi institutionis Nouitiorum habetur in Indiculo Mariani, incipiens ab eisdem verbis, quæ habet editio Vaticana, licet titulus sit diuersus, scilicet *De viginti passibus bonorum Religiosorum*. Initium, ait, hoc esse: *Si*

vis in spiritu proficere. Vetustos ego habeo codices duos manuscrip. in quibus huius opusculi est prima pars sub titulo: *De informatione Nouitiorum*, & nomine S. Bonauenturæ. Mira varietas est in his opusculis de instruẽdis Nouitijs. Valde discrepant in ordine, & dispositione, in titulis, & exordijs, in partitione, & numero capitulorũ, propterea quia pleriq; addentes, vel dementes aliqua secundùm captum suum, vel tironum necessitatem siue adolescentum qualitatẽ, immutarunt aliquando titulos, & exordia; alijsque ambientes pro authoribus haberi, alias rerũ formas induxerũt, vnde ortũ est ambiguũ circa genuinos Scriptores iudiciũ.

Ego tandem puto me labyrinthum hunc facile extricare posse ex fide, & testimonio duorum antiquorum codicum manuscrip. vnius ex cœnobio S. Nicolai de Arenis Ordinis S. Benedicti; alterius ex bibliotheca Minorum Conuentualiũ Assisij, in quibus hęc tria opuscula, scilicet *De institutione Nouitiorum*, & *De profectu Religiosorum libri duo*, pulchro quidem charactere, charta pergaminea hoc ordine, & sub ista vnius opusculi, seu tractatus inscriptione habentur: *Incipit tractatus beati Bonauenturæ, qui in tres partes seu tres libros distinguitur, primus est de forma Nouitiorum; secundus est de reformatione mentis; tertius est de profectu Religionis. Et primò: Quare venerit ad Religionem cap. primũ.* Et incipit hæc prima pars: *Primò semper debes cogitare ad quid veneris.* Quod est initium primę partis illius opusculi, quod in editione Vaticana inscribitur, *De institutione Nouitiorum*. Ad finem verò huius partis subijcitur in prædictis codicibus: *Explicit forma Nouitiorum*, & statim sequitur Rubrica. *Sequitur libellus quasi medius inter libellum de reformatione mentis, qui postea hic sequitur, & istum præcedentem, vel fortè totum est de forma Nouitiorum*: & primò incipit præfatio quædam: *Si vis in spiritu proficere*, Quę quidem sunt prima verba secundæ partis, de institutione Nouitiorum in editione Vaticana. Ad finem demùm huius secundi libelli subditur: *Explicit liber primus, seu prima pars de forma Nouitiorum* Deinde sequitur: *Explicit liber secundus de reformatione mentis, caput primum. De subordinatione huius secundi libri ad præcedentem, & incipit liber: In priori formula Nouitiorum, quam scripsi de exteriori compositione hominis, &c.* quod est initium prologi secundi in editione Vaticana, à quo tamen in his codicibus ipse liber exorditur. Absoluta hac secunda parte subditur ista rubrica: *Incipit tertia pars de profectu Religionis, quæ distinguitur in septem partes, vel processus, & primò: De primo processu, qui est processus Nouitiatus, quo conuersus nouiter feruens est ad omnia. cap. primum.* incipit liber: *Profectus religionis, septem processibus distinguitur*: quæ sunt priora verba libri secundi, *De profectu Religiosorum* in editione Vaticana. Ex his codicibus conficitur, in Sixtina editione pręposterum esse ordinem opusculorum, et illis duobus libris *De profectu Religiosorum* pręponendum esse illud de Institutione Nouitiorum, quod totius tractatus in tres partes diuisi est prima. Valdè discrepãt hi codices ab editione ista, sicut supra dictum est, ad quorum fidem (Deo dante) ego quam primùm istum integrum tractatum (omnium, quos scripsit Bonauentura ad Religiosorum instructionẽ maximè necessarium) restituam, et codicum diuersitatem adijciam; ostendamque Dauidem Augustanum multa immutasse, ad commodiorem Nouitiorum disciplinam, et primum illum prologum secundi libri adiecisse, atque ita vnicuique sua laus tribuatur; Bonauenturæ tanquam primo authori; Dauidi tanquam politori, et auctori.

Opusculorum autem, quæ in Appendicem editionis Vaticanę reiecta sunt, primum occurrit, quod *Summa de essentia, & inuisibilitate, & immensitate Dei* nuncupatur. In prefatiuncula ad istud opusculum monetur in editione Vaticana impressum fuisse in Tomo nono operum S. Hieronymi, inter ea, quę illi falsò adscribũtur sub illo titulo magis proprio: *De his, quæ Deo in Scripturis Sanctis attribuuntur*. Habetur quidem inter epistolas spurias, numero quinta decima. Sed neque epistolę formam retinet; neque à longè stylum, aut methodum redolet Hieronymi. Opus est certè Theologi scholastici, Hieronymo longè recentioris, scholę terminis abundans. Bonauenturę tribuendum esse suadet Indiculus Mariani, editio Argentinensis anni 1495. alięque subsequentes; nec non similis per omnia alter eiusdem Bonauenturę Tractatus, quem inscripsit: *Declaratio terminorum Theologiæ*, exordiũ vtriusque operis idem est: *Omnipotens Deus Pater, & Filius, & Spiritus sanctus, vnus est Deus, &c.* Et in vtroque per multas periodos Dei attributa profe-

De summa essentiæ, &c.

sequitur;ex quibus sciolus aliquis laxum, longumque titulum apposuit. Potiùs ita ad modum alterius supradicti opusculi inscribendum esset: *Declaratio eorum, quæ Deo in sacris Scripturis attribuuntur.*

Secundum opusculum: *De sex alis Cherubim*, Trithemius, Franciscus Svveertius, & alij tribuunt Alano de Rupe Insulensi; sed nemo exordium operis adiungit, licèt Trithemius, & Gesnerus reliquorum plerumque eius operum prima verba, seu initium apponant. Marianus hoc opusculum inter reliqua connumerat, & prima verba, *Prima ala est confessio*, recenset. In editione Argentinensi ita inscribitur: *Tractatus de sex alis Cherubim à B. Bonauentura editus, ab aliquibus Alano adscriptus*. Non vidi huc vsque opera Alani excusa, neque opusculum hoc sub eius nomine circumferri. Suspendo itaque iudicium. Germanum quidem videtur alterius apud Bonauenturam opusculi: *De sex alis Seraphim*, eique proinde in editione Argentinensi coniunctum.

De modo confitẽdi. Quod inscribitur: *De modo confitendi, & puritate conscientiæ*, est sexagesimum quartum inter opuscula S. Thomæ, eique adnumeratur à Trithemio, Gesnero, Antonio Senensi; sed & in Indiculo Mariani Florentini recensetur inter opuscula Bonauenturæ, & in editione Argentinensi anni 1495. alijsque impressionibus sub eodem prodijt authore. Et quidem Ioannes Gerson illud Bonauenturæ adiudicat, etsi viderit S. Thomæ titulum præferre. Etenim in fine opusculi, *De pollutione diurna*, in parte operum secunda ita habet: *Notetur item ad intellectum pleniorem præmissorum tractatulus, quem adscribunt aliqui sancto Thomæ, sed magis apparet ex stylo, & materia, quòd sit Bonauenturæ; qui incipit:* Quoniam fundamentum: & ianua: *Et est vtilis multum*. Nihil ausim definire, vtrimque video adstipulari vetustas editiones, & testes; discrepantia aliqualis est in partitione capitum: nam aliter disponuntur apud S. Thomam, aliter apud Bonauenturam.

De mystica Theologia. *Mysticæ Theologiæ* tractatus etiam in Indiculo Mariani censetur, de quo tamen, qui præfuerunt editioni Vaticanæ, subdubitant, an sit Bonauenturę tribuendus: quia capite primo, particula secunda, vbi agitur de beneficijs specialibus, loco illorum verborum: *Quem maximè ad religionem Fratrum Minorum diuina clementia prouocauit,* codex quidam manuscrip. antiquus habet: *Ad religionem Carthusiensis Ordinis, diuina, &c.* Et paulò infrà, vbi habet editio Vaticana, *Quia eum non ad Regulam beati Augustini, vel Benedicti Redemptoris gratia reuocauit: sed ad illam sacratissimam, quam ipsemet elegit, quando ductus est in desertum, vbi quadraginta diebus, & noctibus ieiunauit, & in maxima paupertate per mundum prædicauit, & saluti omnium ardentissimè intendit, & Præcursor suus propriè instituit, &c.* In codice verò manuscrip. desunt illa verba: *Et in maxima paupertate per mundum prædicauit, & saluti omnium ardentissimè intendit.* Quasi reliqua conueniant Ordini Carthusiensium, & inserta illa verba adiuncta sint ad conducendum discursum in fauorem, & aliqualem insinuationem Ordinis Minorũ; & propterea adiudicandum sit hoc opusculum alicui Scriptori Carthusiensi. Sed antequam hoc ferretur iudicium, examinandi erant codices, & videndum quinam erant corrigendi, quis ille integer, & quis erat corruptus? an Minoriticus restituendus ad puritatem Carthusiensis, an vice versa iste ad integritatem illius? Certè vt negari possit hic in postremo illo loco indicari regulam S Francisci, abradenda erant illa verba continuò sequentia: *Et ipsam in seipso seruans* (CHRISTVS) *& nobis seruandam monstrauit. In tantum alijs regiminibus hæc regula est sublimior, in quantum doctrinam humanam diuinum eloquium praexcellit.* Sunt enim hęc ipsa illa elogia, quæ regulæ Minorum tribuit Nicolaus III. extr. *Exijt*, qui seminat de verb. signif. in sexto. *Hæc est* (inquit) *quæ Euangelico fundatur eloquio, vitæ Christi roboratur exemplo, fundatoris militãtis Ecclesiæ Apostolorũ eius sermonibus, actibusq; firmatur, &c. Hæc est apud Deum, & Patrem munda, & immaculata religio, quæ descẽdens à Patre luminum, per eius Filium exemplariter, & verbaliter Apostolis tradita.* Et ipse sanctus Franciscus in limine suæ regulæ ita eam ad paucorum verborum compendiolum redigit; dicens, *Regula, & vita Minorum Fratrum hæc est, scilicet sanctum Domini nostri Iesu Christi Euangelium obseruare;* quod equidem per omnia capita, & periodos Regulæ comprobatur; dum singula fermè verba in sacro continentur Euangelio. Vndè non immeritò author ille loquens de Regula Minorum, ait, quod Christus eã in se seruauerit, & alijs seruandam monstrauit, & quòd alias regulas tantum excellit

cellit, quantum diuinum eloquium Euangelij excellentius est doctrina humana, quæ verè per alias regulas sparsa conspicitur. Editio Argentinensis sæpiùs citata, in Indice opusculorum secundæ partis, & in exordio ipsius tractatus, monet illam à quibusdam tribui Henrico de Palma, his verbis: *Mystica Theologia, quæ licet Henrico de Palma ascribatur à quibusdam alijs, à pluribus tamen S. Bonauentura eius author asseritur: Nam idem Fr. Henricus aliam prius confecerat, & quasi eandem materiam tractauerat, sed longè alio stylo, propter quod sibi hæc mystica Theologia ascripta fuit.* Hinc fortassis prodijt illa codicum corruptio, & transmutatio, & quod Henricus hic Carthusiensis fuerit instituti; eius tamen mentionem neq; apud Trithemiũ, neq; apud Eysengrein neq; apud Gesnerum inuenio: solùm Posseninus ait eum scripsisse meditationẽ ante, & post Missam, & ei tribuit hoc opusculum Bonauenturæ; sed non exprimit, cuius fuerit instituti, aut conditionis, aut qua vixerit ætate; quod etiam se incompertum habere asserit Theodorus Petreius in sua Bibliotheca Carthusiana, nec audet hoc opus asseueranter Henrico tribuere, sed tantum ait illud à nonnullis ei adscribi. Demùm stylus operis nihil abhorret à scriptione Bonauenturæ; quantumuis censor in operis capite aliter senserit; & argumentum illud, *De tribus vijs, purgatiua, illuminatiua, vnitiua* est Bonauenturæ familiare, alijsque in libris abundat sensibus Anagogicis, qui hic sunt valde frequentes. Postremo sub Bonauenturæ nomine illud Hispanicè traductum Hieronymus Gratianus Carmelita edidit Madriti Regijs typis anno 1607.

De compẽdio theologicæ veritatis. *Compendium Theologicæ veritatis* attribuit Trithemius Ægidio Romano, alij Alberto magno, alij S. Thomæ Aquinati. Sed neque Trithemius, neque alius quispiam, qui de Scriptoribus egit, opus hoc tribuit Alberto. S. Thomas verè scripsit Compendium Theologiæ, quod inter eius opuscula est secundum, sed omnino exordio, methodo, quæstionibus, operis partitione, ab isto distinctum. Cohæret principium opusculi Ægidiani cum isto Bonauenturæ, & si cui præter Bonauenturam adscribendum erit, Ægidio debetur. Suffragantur Bonauenturæ codex manuscrip. Vaticanus, qui ad opusculi finem charactere recentiori ita habet: *Compendium Theologicæ veritatis Bonauenturæ*; & alius extra Vaticanũ codex peruetustus, qui in ipso limine à parte superiori primæ paginæ depictum habet S. Bonauenturam docentem è suggesto, & à parte inferiori S. Franciscum stigmata Christi suscipientem, ex quo non leue rei comprobandæ accedit adminiculum: & quod magis vrget, diuisus est iste tractatus in libros septem, ad modum *Breuiloquij*, & doctrina valdè conformis est ijs, quæ Bonauentura scripsit in prędicto *Breuiloquio*, in *Centiloquio*, in libris Sententiarum, sed & verba sæpiùs eadem vtrobique leguntur: malè me tamen habet, quod neque in Indiculo Mariani, neque in primis duabus editionibus Argentinensibus, quæ sunt reliquis vetustiores, hic tractatus habeatur.

Hæc habuimus nunc dicenda de operibus S. Bonauenturæ hactenus impressis, in noua editione, quam molimur omnium operum, plura adijciemus, ad singula sua pręfigentes argumenta, & censuras.

BONAVENTVRA BARONIVS, Hibernus Clonmeliensis, meus ex sorore nepos, huius nostri Collegij sacræ Theologiæ per aliquot annos Prælector, edidit

Orationes Panegyricas sacro-profanas decem. Prima, quæ est de venustate Virginis Mariæ; Incipit: *Semper censui eorum perstringendam temeritatem.* Prodijt Romę apud Ludouicum Grignanum anno 1643.

Metra miscellanea, quorum primus liber est *Epigrammatum*; alter *Syluulæ variorum*, quibus accesserunt *Elogia aliquot illustrium Heroum*. Incipit opus ab Epigrammate de Christi æterna generatione, cuius exordium est: *Soluit inauditum paritura silentia verbum*. Prodijt apud eundem Typographum hoc anno 1646. quo ista scribo.

Habet prælo paratum opus, quod inscripsit, *Prolusiones Logicæ & Philosophicæ*, quibus adnectitur opusculum inscriptum, *Harpocrates quinqueludius siue Diatriba Silentij*.

Centuriam epistolarum selectarum.

Obsidionem, & expugnationem arcis Duncanon in Hibernia, sub Thoma Prestono.

Opus graue Philosophicum, & Theologicum pro Scoti doctrina defendenda, Tomis tribus distinctum.

BONAVENTVRA BELLVTVS Siculus Catanensis Conuentualis sacrę Theologiæ Magister, de quo vide verbo *Bartholomæus Mastrius*, præter opera ibid. relata edidit

De Incarnatione Domini ad mentem Scoti.

BONAVENTVRA BLANCHVS, è Cotiniola Æmiliæ, siue Romandiolæ oppido, Reg. obseru. prouinciæ Bononiæ, edidit

Quadragesimale. Bononiæ anno 1534.

Sermones Dominicales.

Homilias per annum.

De illustribus viris noui, & veteris Testamenti.

Prodierunt Bononiæ, an. 1534. apud Baptistam Faellum.

BONAVENTVRA BRIXIANVS, præscripsit

Regulam, siue *Normam musicæ planæ* seu *Gregorianæ*.

BONAVENTVRA BROCHARTI, Normandus, vir egregius constantissimus hæreticoram impugnator, labores plurimos per vniuersam Galliam pro fidei Romanæ contra Nouatores defensione perpessus, peragratis Palæstinæ & Arabiæ regionibus, amplam edidit

Chronographiam Syriæ & vtriusque Arabiæ.

BONAVENTVRA BRVXELLENSIS, Capuccinus, prouinciæ Flandriæ, scripsit

Speculum patientiæ Saluatoris nostri Iesu Christi. Antuerpiæ apud Ioannem Cnobaert anno 1632.

BONAVENTVRA è CALLIO, Italus, reliquit

Tractatus nonnullos variarum rerum, qui in Bibliotheca Franciscanorum Bononiæ asseruantur.

BONAVENTVRA CAMVS, Gallus prouinciæ Franciæ Parisiensis Definitor, scripsit

Sermones de Eucharistia.

BONAVENTVRA è CELANO, Italus, prouinciç sancti Bernardini, scripsit

Sermones de tempore.

BONAVENTVRA è CINERIBVS, Italus Reg. Obseru. scripsit

Epitomen operum sancti Bonauenturæ.

Tabulam item vberrimam in omnia opera eiusdem.

BONAVENTVRA COLVMBVS, Niciensis, Ordin. Min. Conuent. prouinciç sancti Bonauenturæ, sacræ Theolog. professor, edidit

Epitomen Dialecticam, & nouos cursus Philosophicos Scotistarum.

Seraphicam Apologiam aduersus opinantes sanctum Franciscum Minorum Institutorem Religionem Eremitarum sancti Augustini fuisse professum. Cui addidit breuem tractatulum de forma Caputij eiusdem S. Institutoris. Aquis Sextijs apud Stephanum Dauid anno 1638.

BONAVENTVRA CVRCVRENS, composuit

Officium de gratia à Deo collata sancto Francisco.

Ad Matutinum, *de Conformitate natiuitatis eius ad Natiuitatem Christi*.

Ad Primam, *de Vocatione, & conuersione B. Francisci pro salute mundi*.

Ad Tertiam, *de Institutione Ord. & Regulæ B. Francisci*.

Ad Sextam, *de Studio orationis beati Francisci, & spiritu Prophetiæ*.

Ad Nonam, *de Obedientia creaturarum ad B. Franciscum*.

Ad Vesperas, *de Impressione sacrorum Stigmatum*.

Ad Completorium, *de Transitu sancti Francisci ad cœlum*.

BONAVENTVRA DERNOY, Leodius, Minister prouincialis per Flandriam, edidit

Praxim Iustitiæ Christianæ per totius anni menses, hebdomadas, & dies. Coloniæ anno 1630.

BONAVENTVRA GONZAGA, Italus à secretis Ord. Min. edidit

Commentaria in Canticum B. Virginis: Magnificat anima mea Dominum.

In Prædicamenta, Aristotelis. &

Carmina quædam Spiritualia, lingua Etrusca. Viuebat anno 1576.

BONAVENTVRA HOSSÆVS, Hibernus Vltoniensis, sacrę Theologiæ Lector in Collegio Louaniensi Minorum Hibernorum, vir insignis, magnoque in pretio habitus apud Hibernos, propter singularem illius idiomatis, reique Hibernicę peritiam; scripsit Hibernicè

Catechismum Hibernicum, breuem quidem; sed magna claritate, & doctrina, illi genti commendatissimum. Prodijt characteribus Hibernis Louanij in predicto Collegio anno 1608.

Viuebat author anno 1610.

BONAVENTVRA MALVASIA, Bononiensis Ord. Minorum Conuentualium Doctor Theologus, & in sacra Congregatione de propaganda fide Qualificator, edidit

Dilucidationem Speculi verum monstrantis, in qua instruitur in fide Christiana Hamet filius Zin Elabedin in regno Persarum Princeps, & refellitur liber à Doctoribus Persis editus sub titulo: *Politor speculi verum monstrantis*. Romæ ex typis supradictæ Congregationis anno 1628. in 4.

BO-

BONAVENTVRA MANENTI, Brixianus, Conuentualis, ſcripſit

Varias obſeruationes in Tartaretū, &

In Quodlibeta Scoti. Venetijs 1583. in fol.

BONAVENTVRA à MONTE FLORIDO, Gallus Reg. Obſeru. Theologus, ſcripſit

Illuſtrationes myſticas, & litterales in Regulam, & Inſtitutum ſancti Franciſci. Rueſſij apud Stephanum Andream 1625. in 4.

BONAVENTVRA MORONVS, Italus Tarantinus, Strict. Obſeru. varia ſcripſit Italico carmine, & Latino.

Exequiarum Chriſti Tragœdiam ſpiritualem. Venetijs anno 1629.

Rhythmos ſacros. *Ibidem* 1622.

Cataldiados, ſiue vitæ ſancti Cataldi libros ſex: Docto quidem, & graui carmine Latino. Romæ 1614.

Carmina ſacra ſuper Salutationem Angelicam, & ſuper Antiphonam maiorem Salue Regina.

BONAVENTVRA ab OLDENZEEL, in prouincia Tranſiſalana, doctrina, vita, concionibus non Traiecti ad Moſam, ſed Vltraiecti ad Alueum Rheni veterem, adeò inclaruit, vt ab Epiſcopo Vltraiectenſi Georgio ab Egmont, æterna memoria digno viro, conſecratus fuerit Epiſcopus Hebronenſis, futurus eius ſuffraganeus, ſcripſit

Sermones multos, quorum bona pars M.SS. in Biblioth. Minorum Louanij aſſeruatur. Obdormiuit in Domino Vltraiecti an. 1539.

BONAVENTVRA OLGIATVS, Italus Inſuber, Comenſis, Regul. Obſeru. ſcripſit

Vitam Merandi Martyris.

Hiſtoriam celeberrimi Templi, dicti, Eremus B. Mariæ Virginis vrbis Suitenſis in Heluetia. Germanicè ſcriptam tranſtulit in linguam Italicam an. 1605.

BONAVENTVRA PARAVICINVS, prouinciæ Mediolanenſis, ſcripſit

Lectiones 37. *ſuper quatuor Virtutes Cardinales*. Anno 1626. M.S.

BONAVENTVRA PASSERVS, Nolę ex patre Neapolitano, matre Nolana natus, anno quintodecimo ętatis Ordinem Minorum Conuentualium in patria ingreſſus, ingenij felicitate, ſtudiorumque aſſiduitate eos fecit progreſſus, vt anno 1588. Doctoratus lauream acceperit, & Gymnaſia Salernitanum, Mediolanenſe, Bononienſe, Neapolitanum, ſumma cum laude ſit moderatus, & ter miſſus ſit ad viſitandum, & reformādum omnia regni Neapolitani Gymnaſia. Colonienſis prouincię factus eſt Miniſter, Bononiæ, & Mediolani. Fuit Conſultor ſancti Officij, & in vrbe Senarum Inquiſitor. Bononiæ ęre publico Metaphyſicam prælegit. Neapolis fuit Collegij Theologorum Decanus, Vicecancellarius, & librorum Corrector. Romæ demum in Collegio ſancti Bonauenturæ Regens, factus eſt Congregationis Indicis librorum Conſultor. Præcipuis in vrbibus Italię miro applauſu prędicauit, edidit

Tractatum de Scientia Dei, inſcriptum, *Pinacotheca ſelecta*,

Sermones valde elegantes. Lingua Etruſca.

BONAVENTVRA PIVS à Coſtaciario, Miniſter Generalis Conuentualium electus Anconæ 1543. deinde Epiſcopus Aquenſis; ſcripſit

Opuſcula quædam in Scoti doctrinam.

BONAVENTVRA RAPICCIA, è Caſtro Alſeri diœc. Aſtenſis vico in Pedemontio Reg. Obſeru. ſcripſit

Dialogum de Rubricis Breuiarij, & Miſſalis, adiunctis aliquot Obſeruationibus cantus Gregoriani. Vercellis apud Franciſcum Bonatum an. 1592.

Librum de Caſibus Conſcientiæ per modum Dialogi.

BONAVENTVRA REVL, ex Aſtenat. Limburgus, prouinciæ Coloniæ, ſacrę Theologię Lector emeritus, aliquoties Guardianus, & tandem Miniſter, ſcripſit

Synopſim obligationum Regulæ ſancti Franciſci. Colonię an. 1644.

BONAVENTVRA à SALINIS, & Corduba Reg. Obſer. prouinciæ ſanctorum Duodecim Apoſtolorum in India Occidentali, ſacrę Theologię Lector emeritus, & Cuſtos, Procurator Limenſis pro Canonizatione venerabilis ſerui Dei Franciſci Solani, illius regionis verè Apoſtoli, & Magiſtri, edidit

Breue Compendium, ſeu memoriale magnalium, & dignitatum Imperij Peruani ad Philippum Quartum Regem Hiſpaniarum. Madriti anno 1639.

Habuit, dum hic Romæ cauſam prædictæ Canonizationis vrgeret, integrum curſum Philoſophicum, typis committendum, quem an adhuc commiſerit, ignoro.

BONAVENTVRA SECVSIVS, à Calatagirona Siculus, totius Ordinis Generalis Miniſter, vir verè magnus, & doctus, cuius opera vſus eſt Clemens Octauus in pacificandis Hiſpanis, & Gal-

lis, quod ille, etsi multo labore, magnisque itineribus, feliciter peregit. Mira valebat dicendi facundia, persuadendi efficacia, & in rebus gerendis præstantia. Suscepti laboris, & rei benè peractę pręmium accepit à Clemēte Patriarchatum Constantinopolitanum: à Philippo Secundo Pactensem Episcopatum, Archiepiscopatum Messanensem, mox pinguissimam Ecclesiam Catanensem, scripsit

Pacis initæ inter Philippum Secundum Hispaniarum, & Henricum Quartum Galliarum Reges historiam.

Obijt Catanę die 29. Mart. an. 1618. sepultus in sua Ecclesia cum hoc epitaphio.

D. O. M.

ILLVSTRISSIMO, AC REVERENDISSIMO DOMINO
FR. BONAVENTVRAE SECVSIO CALATAGERONENSI,
VIRO NON MINVS GENERIS, QVAM VIRTVTVM
SPLENDORE PERCELEBRI, FRANCISCANAE FAMILIAE
GENERALI MINISTRO,
SANCTISS. DOM. NOSTRI CLEMENTIS VIII. PONT.
NVNCIO, PACIS INTER PHILIPPVM II. HISPANIAE,
ET HENRICVM IV. GALLIAE REGES, ALIOSQ. DVCES MEDIATORI,
PATRIARCHAE CONSTANTINOPOLITANO,
PACTARVM EPISCOPO, ARCHIEP. MESSAN. AC DEMVM
CATANENSIS ECCLESIAE PRAESVLI DIGNISS.
HOC IMMORTALITATIS TROPHAEVM IN MORTALIBVS
STATVERVNT, NE VITAE OBLIVIONI VICTOR
VNQVAM SINE LAVDE SVCCVMBERET.
OBIIT CATANAE DIE XXIX. MARTII M.DC.XVIII.
AETATIS SVAE LX.

BONAVENTVRA SPEECKAERT, Bruxellensis Capucinus, scripsit Flandricè

Speculum sapientiæ Iesu Christi, &c. Antuerpiæ 1632.

BONAVENTVRA THAMAR de Istria, edidit

Artem Theoricam benè inseruiendi Deo.

BONAVENTVRA THEVLVS, Veliternus, sacrę Thologię Magister, olim à secretis Ordinis Minorum Conuentualium, & Minister prouinciæ Romanę, vir doctus, et pius edidit Italicè historiam Velitrarum sub hoc titulo:

Teatro historico de Velletri insigne Città, e capo de Volsci, ad Eminentissimum Cardinalem Hieronymum Verospium. Velitrij apud Alphonsum de Insula.

Curauit excudi *Philosophiam Gulielmi Occham*, ad Eminentiss. Franciscum Mariam Brancaccium. Romæ anno 1635. apud Ioannem Baptistam Roblettum, de qua vide verbo *Gulielmus Occham*.

Apparatum historicum prouinciæ Romanæ.

BONAVENTVRA de VINCENTIA, Tertij Ord. Visitator Generalis, collegit *Omnia decreta generalia illius Instituti, & in vnum corpus ad normam Regulæ redegit; quam à Rodulpho Cardinali Carpensi Ordinis Protectore approbari; fratribusque obseruandam proponi curauit.* Illam typis euulgauit anno 1551. ad quam varias Collationes, et adnotationes adhibuit Antonius de Syllis, apud quem legi poterit, vide verbo *Antonius de Syllis*.

BONETVS N. quibusdam Ioannes Bonetus, edidit

Formalitates ex doctrina Scoti.

In Metaphysicam Aristotelis commentaria.

Tractatum de Conceptione iussu Clementis V.

BONIFACIVS BONIBELLVS, Italus à Sabio Vico, Strict. Obseru. prouinciæ Romanæ Laicus, siue Conuersus, scripsit vernaculè

Chronica de exordijs, & progressu reformationis in prouincia Romana, vbi de multis viris pijs, eorumque mirandis agit operibus.

Vitam & gesta pijssimi, & doctissimi viri Angeli del Pas, de quo suo loco actum est. Fuit eius socius per multos annos, vnde & potuit perfectè illius acta enar-

enarrare. Habeo penes me manuſcrip.

BONIFACIVS de CEVA Ligur, Marchionum de Ceua filius, Saxoniæ Ducum conſanguineus, I. V. Doctor in ſæculo, habitum ſuſcepit in Conuentu Rubei-Montis prouinciæ S. Bonauenturæ. Cum vero probatæ eſſet virtutis, & ſingularis in rebus agendis dexteritatis, factus eſt non ſemel pacis ſequeſter inter Galliæ Principes tumultuantes, nec non Prouinciæ Franciæ Miniſter & Commiſſarius, Reformator prouinciarum Turoniæ, & S. Bonauenturæ, ac magni Conuentus Pariſienſis, qui legibus à ſe conditis omnes ad ſaniorem vitæ rationem reuocauit, quos poſtea Leo Decimus Fratribus Regularis Obſeruantiæ vniuit. Edidit autem Bonifacius

Harum Constitutionum leges, quibus præfatas prouincias compoſuerat, quaſque velut teſtamento illis legauit.

Opus curioſum, quod inſcripſerat, *Viatica excurſiones. De varijs hominum vitijs, ad Ioannem Epiſcopum Taurinenſem*. Pariſijs per Ioannem Paruum anno 1518. Scripſit inſuper

Reſponſionem ad quandam Apologiam contra ſe factam.

De Perfectione Christiana, ad Leonem Decimum, Pariſijs anno 1517. Multi hunc librum valdè commendant.

Quadrageſimale, & Sermones Paſchales. Ibidem per Bartholdum Rembolt eodem anno.

Tractatum de ſcientia, ac arte benè moriendi.

Obijt Pariſijs, ſepultus ante aram maiorem, vbi hanc habet inſcriptionem.

FRATRIS BONIFACII DE CEVA,
CLARISSIMIS NATALIBVS ORTI
OMNIQVE DISCIPLINARVM GLORIA
EMINENTISSIMI
AC PROVINCIAE FRANCIAE, ORDINIS MINORVM
MINISTRI PRAESTANTISSIMI
HIC SITA SVNT OSSA
ANNO M.D.VII. APRILIS XII.

Ita porro hominem laudat vir magnus Blaſius de Varda, frequens eius auditor, in epiſtola præliminari Quadrageſimalis.

[Crederes dubio procul bonum illum Bonifacium nunc nunc ex Deorū Concilio inter mortales deuolaſſe; eo enim ſuſcepti in ſe diuini ignis ardore deflagrat, vt quem ſermone aggreditur; vel nouum illi ſuperinduere animum videatur, vel ardenti quaſi facula inertes animos extra ſe ad ſupermundanorum contemplationem ocyùs inflammet. Si ad diuina nunc exurgat eloquia, dices in eius animo ipſa ſedes poſuiſſe: ſi flexis inde habenis ad altos iuris, legumque gurgites ſe conuertat, putabis vtriuſque vortices ipſius ſtagnare in pectore.]

BONIFACIVS FAVSTVS de Monte Vlmo Picenus ſacrarum concionum per vniuerſam Italiam declamator celeberrimus, varias edidit conciones:

De S. Carolo, de S. Ignatio, de beato Aloyſio, de S. Sindone, de Clauo Mediolani aſſeruato. & alias.

BONIFACIVS GALLVS, prouinciæ S. Bernardini Miniſter, ſacræ Theologiæ, ac vtriuſque iuris Doctor, edidit

Quadrageſimalium ſermonum volumen. Pariſijs anno 1510.

BONIFACIVS STEPHANVS Raguſinus, Prędicator Apoſtolicus, & Stagni Epiſcopus; cùm à Pio V. Summo Pontifice ad Philippum II. Regem Hiſpaniarū ablegaretur, circa conſeruanda Terræ ſanctæ loca, ſcripſit

Librum de perenni cultu Terræ ſanctæ, & de fructuoſa eius peregrinatione. Prodijt Venetijs ex Typographia Guerrææ anno 1573.

BONITVS COMBASSONIVS, Sabaudus, Conuent. ſacræ Theologiæ Doctor. Edidit librum inſcriptum:

Vera & dilucida explicatio præſentis ſtatus totius Seraphicæ Religionis Fratrum Minorum. Primo prodijt Friburgi apud Matthiam Nadel 1628. in 12. Secundo, Lugduni 1629. Tertio Auguſtæ Vindelicorum apud Andream Arpegerū. 1630. Quarto, Coloniæ apud Conſtantiū Munich. 1640. Alia edidit Philoſophica & Theologica mihi adhuc inuiſa.

BRIDVS N. edidit

Sermones de Cœna Domini.

BRINKELEYVS BRINCHIVS, vt habet Poſſeuinus, ſcripſit

Distinctiones Theologicas lib. 1.

Lecturam Sententiarum lib. 4.

De

Determinationes lib. 1.

BRITO Reg. Obseru. insignis Poeta, decantauit

Carmen satis cultum de expositione vocabulorum difficilium, quæ in sacris Biblijs reperiuntur. Exordium operis est,

Difficiles studio partes, quas Biblia gestant.

Expositiones in omnes Prologos S. Hieronymi, quos sacræ Scripturæ præposuit.

BRVNVS VVIBOT, Belga, prouinciæ S. Andreæ Custos: Edidit Gallicè tractatum inscriptum

Iter sanctum Animæ.

Item *Tractatum de sancta Communione Eucharistica.*

C

CÆLESTINVS BERGOMAS, Capuccinus, ſcripſit Italicè

Hiſtoriam quadripartitam vrbis Bergomenſis, & ſui diſtrictus. Prima pars Prodijt Brixiæ apud Sabbos anno 1618. in 4. ſecunda Bergomi apud Valerium Venturam anno 1617.

Relationem breuem aduentus Capuccinorum in eam vrbem, Cœnobiorum à Bergomenſibus pro eiſdem fundatorum, & de Origine, & habitu eorundem. Ibidem apud Bartholomeum Fontanam an. 1622.

CÆLESTINVS à MONTE MAVSANÆ, Gallus Capuccinus, inſignis Concionator prouinciẹ Aquitaniẹ, ſcripſit

Scripturæ ſacræ Proſopochronica. Pariſijs anno 1648.

Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ Synopſim Proſopochronicam. Toloſẹ apud Ioannem Bonde anno 1644.

CÆLESTINVS SVESSIONENSIS, Tertij Ordinis ſtrict. Obſeru. Sacerdos Theologus, & prouinciæ Aquitaniẹ eiuſdem inſtituti Exprouincialis Miniſter, edidit

Compendium Theologiæ moralis, in quo de ſcientia Confeſſarijs neceſſaria tractatur. Pariſijs apud viduam Ioannis de Heugueuille anno 1635.

Tractatus de Iudicio Regulari.

CÆSAR LANZA, ſiue Lancea, Patauinus, ſcripſit

Commentarios in Prædicabilia Porphyrij.

Quæſtionem de Reactione.

De Sacrificio Miſſæ.

CÆSAR LIPPVS, Mordanus, Epiſcopus Cauẹ in Regno Neapolitano, Theologus, & Eccleſiaſtes inſignis, edidit

De Perfectionibus, & Laudibus beatæ Virginis, lib. 1.

CALLISTVS NEAPOLITANVS, Reg. Obſeru. ſacrẹ Theologiẹ Profeſſor, ſcripſit

Libellum de triplici ſtatu animæ humanæ iuxta principia Theologorum, & Philoſophorum. Editus eſt Romẹ apud Ioannem Marinellum an. 1586. & 1588.

CALISTVS à NEVBERGA, ſcripſit

Repertorium Iuris vtriuſque, anno 1546. Extat manuſcrip. in Conuentu Annuntiatẹ Variſij.

CAMILLVS CÆSAREVS, Ebolitanus, ſcripſit Italicè

De Chriſtiana amicitia.

CANDIDVS RANZVS, Italus, Vercellenſis, Reg. Obſeru. vir nobilis, pius, & doctus; ſcripſit

Grande volumen de Statu ſpirituali mundi; in tres libros diuiſum. In primo agit, *De mundi erroribus*. In ſecundo, *De hominis miſeria*. In tertio, *De relaxatione diſciplinæ Eccleſiaſticæ*.

Salutationes ſeptem ad B. Virginem Mariam; in quibus meditationes explicantur recolendẹ in recitatione Coronæ eiuſdem.

Obijt die 17. Septembris anno 1515. in oppido S. Georgij Canapiccij. Eius vita, & acta habentur in 4. parte Chronicorum Cimarelli lib. 9. capit. 62. & ſequentibus.

CAROLVS de Arembergh, Bruxellenſis, nobiliſſimẹ proſapiẹ, Capuccinus, prouinciẹ Flandriẹ, Definitor generalis ingentibus conſanguineorum ſumptibus edi, & incidi laminis ẹneis curauit

Flores Seraphicos, ſeu icones, vitas, geſtaque virorum illuſtrium Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capuccinorum, qui habentur in Annalibus Zachariẹ Bouerij, de quibus vide verbo *Zacharias Bouerius*. Tomi duo Coloniẹ 1640. & 1641.

Aliud nunc opus edit inſcriptum, *Clypeus Seraphicus, ſiue Scutum veritatis in defenſionem Ordinis Minorum*.

CAROLVS BOVLANGER, Capuccinus, edidit

Decem ſolitudines. Pariſijs apud Viduam Nicolai Buon, & Dionyſium Thierry 1645. in 8.

Tractatum de vnione amoris cum Deo.

Dicitur etiam, quòd ſit author cuiuſdam libri, qui abſque authore inſcribitur: *Exercitium trium Clauorum amoroſorum, & doloroſorum ad imitandum Ieſum Chriſtum in Caluario affixũ, & nos illi vniendum*. Pariſijs apud Ioannem Camuſat 1636. in 12.

CAROLVS IOSSE, Gallus, Conuentus Cenomanenſis. Scripſit

Sermones Aduentuales in Pſalmum: Super flumina Babylonis, quos Gallicè inſcripſit: *La deroute de Babylone*, id eſt, *Babylonis diſſipatio*.

CAROLVS RAPINAEVS, Gallus, ſacræ Theologiæ lector Strict. Obſer. prouinciẹ ſancti Dionyſij olim Miniſter, edidit

Nucleum Philoſophiæ Scoti. Pariſijs anno 1625. in 8.

Expoſitionem in Regulam S. Franciſci, ex ipſius S. Inſtitutoris verbis, & doctrina. Pariſijs apud Antonium Bertier 1640.

Hiſto-

Historiam generalem originis Recollectorum. Gallicè in 4.

CASIMIRVS POSNANIENSIS Polonus Reg. Obseru. Theologus, scripsit

Obseruationes in Bullas Leonis Decimi, quas vocant *Vnionis* Ordinis S. Francisci, quarum prima incipit: *Ite & vos in vineam meam*. Secunda, *Omnipotens Deus*. Francofurti apud Iacobum Roberger an. 1539. in 4.

B. CATHARINA BONONIENSIS (vti communiter asseritur, etsi in fine opusculi de Reuelationibus ipsa ita subscribat: *Ego Catharina paupercula Bononiensis, licet Veronæ concepta, & nata, Ferrariæ educata, & Christo desponsata*: Ita habet meus Codex M. S. satis vetustus; sed aliter legit Iacobus Grassetus Soc. Iesu, qui nuperrimè eius vitam conscripsit, & Bononię natam affirmat) ex honesta, & lucuplete Vigrorum familia, patre Ioanne Ferrariensi; matre Beneuenuta Bononiensi. Ordinem sanctę Claræ (non vero sancti Augustini, vti inaniter leuiusculo fundamento deducere conatus est Thomas de Herrera alias vir doctus noster amicus in suo Alphabeto Augustiniano) Ferrarię professa, Bononiam translata est, vt nouum, & insigne quidem Corporis Christi eiusdem instituti gubernaret Monasterium. Virtutibus, & miraculis illustris, diuinisque reuelationibus assueta, migrauit ad Dominum anno 1463. die 9. Martij. Eius corpus incorruptum, mirum spirans odorem in Cathedra sedens ab omnibus conspicitur. Eam coli Officio diuino indulsit Clemens Septimus, sed & Clemens Octauus, eam tabulis Ecclesiasticis, seu Martyrologio Romano ad diem nonum Martij curauit inscribi. Nunc in Vrbe de illius canonizatione serio tractatur. Illuminata Bemba eius socia, & multi viri docti illius acta scripserunt, ex quibus nos Tom. 6. Annal. ad prędictum mortis annū potiora quęque collegimus. Scripsit autem Catharina propria manu idiomate Latino, quod egregiè callebat,

Rosarium metricum de Mysterijs Passionis Christi Domini, & de Vita B. Mariæ Virginis. Incipit, *Rosarium antiquum*. Lingua verò vernacula

Libellum de septem armis necessarijs subeunti certamen spirituale. Incipit: *Con riuerenza prego*.

Libellum de Reuelationibus sibi factis. Cuius autographum apud Sanctimoniales prædicti Monasterij asseruatur, & exemplum habent in papyro pergamena Sorores Monasterij de Corpore Christi Ferrariensis, vbi sacrum suscepit institutum. Prodijt in lucem primo Bononiæ apud Platonem Benedictum, anno 1511. secundo ibidem penes hęredes Hieronymi Benedicti, anno millesimo quingentesimo trigesimo sexto. Tertiò Venetijs an. 1583. De hoc libello ita censet Posseuinus: *Pleraque dum libellus hic contineat, quæ altam pietatem, & sapientiam spirent, non parum sibi consulet, qui eum attentè perlegens suo inscribat cordi, atque adeo in rem conferat, quippe in sexu etiam fragili mirabilis est Deus, vt animus nemini despondendus sit, qui serio imitandæ Sanctorum vitæ se addixerit*. Vide Bernard. de Bust. 2. p. Rosarij ser. 27. Codex meus in fine operis ita habet Italicè: *Scripsi librum hunc mea manu ex diuina inspiratione in Monasterio Corporis Christi Ferrariæ in cella storeis cooperta, eo tempore, quo reuerenda mater, & soror Thadæa, germana soror Dom. Marci de Pijs erat Abbatissa, circa annum 1438. & dum vixi, nulli vnquam ostendi*. Refert porro prædicta Illuminata eam sub vitæ exitum consignasse librum Confessario. Otij fallendi gratia Breuiarium, quod hodie apud Moniales prædicti Monasterij Bononiensis conspicitur, scripsit, & varijs figuris Christi, & B. Marię Virginis exornauit.

CELSVS ZANVS Florentinus, prouinciæ Tusciæ celebris concionator, Vrbano Octauo fel. record. in minoribus, & in Pontificatu à sacris Confessionibus, Episcopus Ciuitatis Plebis, vir integerrimæ vitæ, quam tot annorum, quot vixit in Pontificatu Vrbanus, aulica conuersatio non temerauit, moderato victu, & religiosa veste contentus, mihi perquam colendus amicus. Scripsit

De Rhetorica, & Poetica Ecclesiastica, & ciuili. Romę apud Ludouicum Grignanum an. 1643. in 4.

Theodiam, siue *Hymnodiam de Deo, quindecim strophis comprehensam*, cui Paraphrasim, & commentaria adiunxit, in quibus viam, & semitam securam ostendit, qua perueniri possit ad Dei cognitionem, & amorem, atque ad felicem vitę humanę progressum. Ibidem anno 1635.

CHERVBINA HERVLA, Itala, Narniensis, Clarissa, insignis viri Berardi de Herulis Cardinalis tit. sanctę Sabinæ consanguinea, scripsit diffusè, lingua vernacula non incompositè, neque ineptè,

Vitam, & gesta Feminæ de Cæsis Clarissæ,

Clarissæ, sui Monasterij prius *à sancta Cruce*, nunc *sanctæ Claræ* nuncupati Sanctimonialis, & Pauli Cardinalis de Cesis sororis germanæ, quę cum magna sanctitatis opinione obiit an. 1557. Habeo apud me M.S.

CHERVBINVS BELLVS, Siculus, natus in oppido frequenti, & opulento Terræ Nouæ, Strict. Obser. prou. Vallis Netinæ, poeseos Italicæ peritia apud suos percelebris, & in Theologia morali non mediocriter versatus, edidit

Tragædiam sacram de Martyrio sanctæ Agnetis. Panormi apud Buam, & Portanouam an. 1646.

Paratam habet Summam Casuum conscientiæ, vt quam primum Typis committat.

CHERVBINVS FLORENTINVS, celebris Theologus, et Concionator, edidit

Tractatum de Regula spiritualis vitæ ad Iacobum de Borgannis Florentinum. Prodiit Florentiæ an. 1487.

Tractatum alterum de Norma matrimonialis vitæ. Ibidem eodem anno.

Floruit sub an. 1490.

CHERVBINVS de SPOLETO, Reg. Obseru. vir doctissimus, & sanctissimus, cuius vitam, et gesta scripsimus Tom. 6. et 7. Annalium, Prædicator Apostolicus magni nominis, et operis per vniuersã Italiam, cui proinde Troylus Malvetius celeberrimus Iurisconsultus suum opus de Canonizatione Sanctorum dedicauit. Scripsit

Sermones Quadragesimales nonaginta à Septuagesima, vsque ad Octauas Paschæ inclusiuè. Prodierunt Venetiis an. 1502. apud Gregorium Ariuabenum, cura Fr. Seraphini Mantuani, qui in epistola dedicatoria ad Hieronymum Torniellum, Vicarium generalẽ familię Cismontanæ Fratrum Obseruantium, dicit Cherubinum alios multos, et doctos libros accuratissimè scriptos reliquisse. Secundo excusi sunt ibidem an. 1511.

Librum satis vtilem de Vita Coniugali.

Tractatum de Fide.

Regulam spiritualis vitæ pro instructione animæ deuotæ, edidit Bartholomæus Cimarella quarta parte Chronicorum lib. 4. cap. 2.

Obijt anno 1484. sepultus Assisij ad sanctę Marię Angelorum, cuius reliquię nunc habentur in veneratione.

CHRISTIANVS DORRINGVS, Germanus, Osnaburgensis, prouinciæ Coloniensis,

Speculum disciplinæ sancti Bonauenturæ transtulit in Germanicum. Coloniæ apud Petrum Brachelt an. 1637.

CHRISTIANVS HONSIVS, prouinciæ Colonię, edidit Germanicè

Confessionale, seu *modum ritè confitendi peccata*, & alia opera.

Floruit anno 1550.

CHRISTOPHORVS ALVARVS, Gallus, Guardianus Conuentus Recollectorum Burdigal. edidit

Bullas, & Rescripta summorum Pontificum pro Reformatione prouinciæ Aquitaniæ concessa, necnon *librum per modum supplicationis* ad Paulum Quintum summum Pontificem pro tuenda, atque augenda reformatione Fratrum Recollectorum in regno Franciæ. Burdigalæ apud Simonem Millangium anno 1613. in 4.

CHRISTOPHORVS BANDELLVS, de Castro nouo, vir doctus, & in confutandis hęreticis mira pollens dexteritate, & acrimonia; scripsit sub Alexandro Quarto

Librum contra hæreses.

CHRISTOPHORVS à CAPITEFONTIVM, Britannus, generosis ortus parentibus, ex prouinciali Britanniæ, totius Ordinis Minister Generalis an. 1571. delectus, tandem à Gregorio XIII. Archiepiscopus Cæsariensis, & Coadiutor Cardinalis de Pelue in Archiepiscopatu Senonensi designatus est. Scripsit

Librum defensionis fidei Maiorum, quam de vera, & reali præsentia Corporis Christi in Eucharistiæ Sacramento habuere, in actiones octo diuisum, in quibus plusquam trecentis, & quinquaginta rationibus, ex puro, & expresso Dei verbo desumptis, veritas dictæ fidei comprobatur, & contrarij Sacramentariorum hęreticorum confutantur errores. Incipit: *En tibi candide Lector*. Prodijt primum Parisiis; deinde Antuerpiæ, denuo Coloniæ apud Maternum Colinum anno 1587. Prima actio Romæ primitus fuit impressa.

Catholicam defensionem de perpetua Virginitate B. Mariæ, & Sponsi eius Ioseph. Lugduni 1578.

Assertionem Catholicam de libero arbitrio, & meritis bonorum operum ad Gregorium Decimumtertium. Incipit, Redditæ sunt mihi tuæ litterę. Romæ 1576.

De necessaria correctione Theologiæ Scholasticæ.

De honoris apice. Idiomate Gallico lib. 1.

De Missæ Christi ordine, & ritu.

Nouarum illustrationum Christianæ fidei aduersus Impios, Libertinos, Atheos, Epicuræos, & omnis generis infideles Epitomen.

Compendium priuilegiorum Ordinis Minorum, ac reliquorum Mendicantium. Parisijs anno 1578.

Extant alia plurima eius opera passim Parisijs, passim Lugduni, passim Coloniȩ edita. Charus fuit Gregorio XIII. & Sixto Quinto: sed & tribulationes, laboresque passus est ob peregrinas quasdam exuberantis ingenij opiniones, vnde & in Catalogo expurgandorum librorum aliquot eius opera sunt expuncta.

Obijt Romæ, sepultus in odeo templi S. Petri in Monte Aureo suorum Consodalium.

CHRISTOPHORVS FEIST. Colonien, prouinc. Colonien. Philosophiȩ Lector, scripsit

Librum pro Confraternitate Chordæ, qui dicitur *Armatura Dauid.* Moguntiȩ 1646.

CHRISTOPHORVS MORENVS, Minister prouinciȩ Valentiȩ, scripsit Hispanica lingua

Vitam B. Nicolai Factoris sui consodalis. Quȩ vt vera, & integra emitteretur, trecenti grauissimi testes iureiurando super Euangelia adacti, quidquam nouerant, & viderant, retulere. Christophorus autem preter testimonia, diu versatus cum ipso Nicolao librum hunc de illius vita biennio post eius mortem edidit. Compluti apud hȩredes Ioannis Gratiani anno 1588. Porro liber (vt ait Posseuinus) dignus est lectu, sed & vita dignior est imitatu. Prodijt Italicè Romȩ 1590. Scripsit insuper Hispanicè

De claris familiæ S. Francisci viris.

Itinerarium in cælum. Madriti 1616.

De Confraternitate Chordigerorum. Valentiæ 1589. & 1604.

De virtutibus Aquæ benedictæ. Ibidẽ 1600. in 8.

Vitam S. Antonij de Padua. Ibidem 1575. in 8.

De puritate beatæ Mariæ Virginis. Ibidem 1582.

Vitam S. Ioannis Euangelistȩ à Didaco Stella scriptam correxit & auxit. Valentiȩ 1595. in 8.

CHRISTOPHORVS RVISIVS, Hispanus, scripsit

Tractatum de Oratione.

Florebat anno 1540.

CHRISTOPHORVS è VARISIO, Insuber, de quo multa narrauimus Tom. sexto Annal. B. Ioannis Capistranensis discipulus, & socius, V. I. Doctor in sȩculo, antequam ad Minores accederet, deinde egregius Prȩdicator, & Theologus. In Germania adiutorio fuit Capistranensi; vt Regulam propagaret, & stabiliret obseruantiam. Scripsit

Declarationem super regulam.

Ordinis priuilegia compilauit, & declarauit.

Priuilegia Guardiani Montis Sion, & Fratrum in Syria, & Palæstina babitantium collegit, suisque notulis illustrauit.

Vitam B. Ioannis Capistrani, satis diffusè, quȩ nobis vsui fuit non mediocri.

CHRISTOPHORVS VERRVCHINVS, Capuccinus, insignis pietatis, & doctrinȩ vir; collegit Italico Idiomate

Exercitiorum spiritualium volumina tria, quorum primum pertinet ad communiores animȩ actiones; alterum de miris Dei operibus; tertium de vita, & passione Saluatoris nostri, ac de vita beatissimȩ Virginis, ex Patribus antiquis cordatè, & piè conscripsit. Atqui hoc tertium denuò editum est aliquando auctius, additis meditationibus de Passione Domini in singulos hebdomadȩ dies.

Dignus quidem (inquit Posseuinus) est liber, qui & legatur, & attentè perpendatur, si quis in hoc genere argumenti alius. Prodijt Lugduni anno 1590. in 8. Venetijs apud Nicolaum Misserinum anno 1597. & postea anno 1605. apud Ioannem Guerilium. Scripsit insuper

De Sanctis Verruchinis.

De Magnitudine B. Catharinæ Bononiensis.

Meditationes de præcipuis spiritualis vitæ mysterijs; quȩ Latinè redditȩ ab Antonio DulcKenio Carthusiano prodierunt Coloniæ anno 1605.

Compendium centum Meditationum sacrarum. Venetijs anno 1596. & 1618. & tertio ibidem apud Nicolaum Misserinum anno 1623. Theodorus Petreius Carthusianus has meditationes Latinas reddidit, & edidit Coloniæ apud Butgenium in 8.

Cæremoniale Capuccinorum.

CHRISTOPHORVS VLYSSIPPONENSIS, Strict. Obseruan. prouinciæ S. Antonij Definitor, librorum censor, & S. Officij Qualificator, edidit

Sermonem, quem habuit Vlyssippone in sacello Regio Dominica quarta Quadragesimæ. Vlyssippone apud Paulum CraesbeecK anno 1541 in 4.

CHRY-

CHRYSOSTOMVS à CAPRANICA, oppido Tusciæ, Regular. Obseru. prouinciæ Romanæ Definitor, Episcopus. Firminiæ in Archipelago ad mare Ægeum, in Hebræa, alijsque Orientalibus linguis mediocriter versatus. Scripsit

De Diuinis nominibus, maximè de eo, quod *Tetragrammaton* vocant Græci, satis ingeniosum, & pulchrum tractatum, quem Gregorio XV. nuncupauit. Habeo penes me autographum pulcherrimo charactere, & minio exaratum, egregijsque emblematibus distinctum.

CHRYSOSTOMVS SAN-LAVDENSIS, Gallus Tertij Ordinis S. Francisci, prouinciæ sancti Iuonis, scripsit

Opuscula varia de vita spirituali.

S. CLARA, virgo Assisias, S. Francisci discipula, numerosissimi per orbem instituti inchoatrix, & auctrix, de cuius virtutibus, sanctimonia, & miraculis diffusè Tom. 1. & secundo Annalium tractauimus. Scripsit

Testamenti sui pias tabulas ad Sorores.

Epistolas plures ad easdem.

Obijt Assisij anno 1253. sepulta ibidē honorificè: biennio post mortem ab Alexandro IV. in Sanctarum Catalogum est relata.

CLARA BVGNIA, Veneta, virgo Clarissa, vitæ & virtutis admirabilis, cuius vitam diffusè scripsit Franciscus Georgius Venetus, eius Confessarius, de quo suo loco dicimus. Scripsit

Exhortationes quatuor satis pias, & efficaces super illa Christi verba: *Hoc est præceptum meum, vt diligatis inuicem*: quibus sorores suas ad mutuum excitabat amorem.

Exhortationes totidem ad easdem, de laudibus obedientiæ. Prodierunt cum eius vita in 4. part. lib. 10. Chronicorum Bartholomæi Cimarelli.

Alias sex de virtute patientiæ. Ibidē.

Quinque de virtute humilitatis. Ibid.

Documenta salutaria de morte cogitanda: & alijs virtutibus sectandis.

Obijt Venetijs in Monasterio S. Sepulchri die 17. Septembris anno 1514.

CLARVS FLORENTINVS, sacræ Paginę, & Iuris Pontificij Doct. scripsit

Summam casuum conscientiæ. Extat in Bibliotheca S. Crucis Florentiæ M. S.

Tractatus varios in Iure Canonico. Habeo penes me manuscrip.

Viuebat anno 1308.

CLAVDIVS IAVELOTIVS, Forosiensis, Gallus Tertij Ordinis S. Francisci. Scripsit

Historiam eiusdem Ordinis, tam Secularis, quam Regularis. Podij sumptibus Claustrianis 1640. in 4.

CLAVDIVS MEDVLLA, Mediolanensis, Reg. Obseru. apud Serenissimum Parmæ, & Placentię Principem Alexandrum Farnesium, Belgij pro Philippo Secundo Hispaniarum Rege Gubernatorem, super militum copias, & Regium exercitum Commissarius Apostolicus. Scripsit

Epistolam insignem, qua tam Seculares, quam Ecclesiasticos fidei suę commissos, piè, sincereque admonet ad rectè viuendum, & fortiter agendum. Duaci excudit Bogardus anno 1584.

Orationem de Transfiguratione Domini; ac de duabus in Christo naturis, & earum affectibus. Brixię apud Cominum Presenium anno 1597. in 4.

Librum Constitutionum sui Ordinis.

CLAVDIVS LE PETIT Gallus, Doctor Parisiensis, Definitor prouinciæ Frāciæ, & Guardianus conuentus Ionuillani, scripsit Gallicè

Notationes in Regulam S. Francisci, collectas ex diuersis grauibus authoribus, iuxta declarationes Summorum Pontificum. Parisijs apud Sebastianum Cramoisi anno 1622. in 12.

De Spiritibus creatis, id est, de Angelis, Dæmonibus & Anima. Parisijs in 4. apud Franciscum Piot.

CLAVDIVS PICQVET, Gallus Diuionensis, Reg. Obseru. prouinciæ sancti Bonauenturæ, sacræ Theologiæ Doctor, Guardianus Cabilonensis, & Romonensis, edidit

Commentaria super Euangelicam Fratrum Minorum regulam: ac sancti Francisci Testamentum. Adiectis insuper eiusdem sancti Patris vita, & virorum illustrium eiusdem Ordinis catalogo, ordine Alphabetico digesto. Lugduni apud Ioannem Didier anno 1597.

Descriptionem prouinciæ S. Bonauenturæ, seu Burgundiæ Fratrum Minorum Reg. Obseru. ac Cœnobiorum eiusdem initium, & progressus. In secunda editione aucta est hęc Descriptio tractatulo iuris domicilij concessi Patribus Recollectis, & quibusdam notis in errata eius, qui hanc Descriptionem in prima editione impugnare tentauit; non enim omnino conueniunt circa res huius prouinciæ ea, quę scripsit Iacobus Fodereus eiusdem Instituti, & prouinciæ. Quare et nos in describendis illius prouincię rebus, vtriusque sententiam sępè conferimus. Prodijt autem opus Picquetti

primæ editionis Lugduni 1617. secundæ editionis Turnoni apud Claudiũ Michaelem anno 1621. in 8. vide verbo *Iacobus Fodereus*.

Vitam Clementis IV. Papæ. Extat manuscrip. Lugduni apud Renatum Gros à S. Ioyrio, Equite sancti Michaelis. Incip. *Cum aliæ sint Cæsarum leges*; cuius meminit P. Ludouicus Iacobi in Bibliotheca Pontificia.

CLAVDIVS PRIOR, Gallus, cum Louanij hæreret, à Pastoribus animarum maximè à Vvaurensi Brabantinorum rogatus, occasione quorundam rusticorum sibi fallaciter persuadentium homines in lupos conuerti, scripsit Gallicè

Libellum de Lycanthropia seu *transformatione hominum in lupos*. Prodijt Louanij apud Masium anno 1595. Citatur à Martino Delrio libro 2. p. 18. disquisit. Magicarum.

CLAVDIVS VALLENOT, Gallus, Conuentus sanctæ Mariæ Angelorum Lugduni Guardianus prouinciæ S. Bonauenturę olim Minister, nunc in prædicto Conuentu degit Obseruantię Regularis pius zelator, ab Ordinis officijs iamdudum abhorrens, vt liberius Deo vacare possit.

Psalmum 19. Exaudiat te Dominus in die tribulationis, & 116. *Laudate Dominum omnes gentes*: aliaque in Paraphrasim merè Anagrammaticam ingeniosè concinnauit, ac edidit.

CLEMENS BRANCASIVS, de Carauinea regni Neapolitani oppido, Strict. Obseru. prouinciæ Terrę Laboris, sacrę Theologię Professor & Definitor, vir doctus, scripsit

De Deo Trino, & vno ad mentem Scoti, Tomos duos. Primus, in quo agitur *de Absolutis*. Prodijt Neapoli apud Ægidiũ Longhum anno 1638. in fol.

Secundus, in quo agitur *de Respectiuis*, siue *de Tribus Personis Diuinis*. Ibidem anno 1640. in fol.

CLEMENS DOLERA, Ligur Monilianus ex Ministro Generali totius Ordinis à Paulo IV. creatus Cardinalis Presbyter, Tituli S. Marię de Aracœli anno 1557. Episcopus Fulginatensis, & in Vrbe Generalis Inquisitor. Scripsit

Compendium Catholicarum institutionum ad Christianam Theologiam. Primò Fulginei impressum; anno 1562. deinde Romæ apud Antonium Bladium anno 1565. additis duobus opusculis. Totum opus his constat tractatibus, quos diuisim Aldus Manutius recenset, & summopere commendat.

De Symbolo Apostolorum.
De Sacramentis.
De Præceptis Diuinis.
De peccatis, & eorum differentijs.
De Consilijs Euangelicis.
De Cœlibatu Sacerdotum.
De Oecumenico Concilio. Incipit: *Ruffinus Presbyter Aquileiensis*.

Obijt anno 1568. sepultus ad suos consodales in templo S. Marię de Aracœli ante supremum altare. Ingenti lapidi marmoreo confixum est ęneis characteribus hoc Epitaphium.

D. O. M.
CLEMENTI MONILIANO
CARDINALI ARAECAELI
SVMMAE DOCTRINAE ET RELIGIONIS VIRO
PRVDENTIAE DOCVMENTO PER OMNES BONORVM GRADVS
AD SVMMAM IN ORDINE FRATRVM MINORVM
DE OBSERVANTIA DIGNITATEM ELATO
A PAVLO IV. CARDINALI CREATO
LIBERALITATEM QVAM SEMPER VIVENS EXERCVERAT
MORIENS COMPROBAVIT
PAVPERES INCVRABILES HOSPITALIS SANCTI IACOBI
EX TESTAMENTO HAEREDES
BENEFICII ACCEPTI ERGO B. M. PP.
VIXIT ANNOS LXVI. MENSES VI. DIES XVI.
OBIIT OCTAVO IDVS IANVARII
M.D.LXVIII.

CLEMENS GENVENSIS, Strict. Obseru. à secretis prouinciæ Genuensis, edidit Italicè

Regulam Clarissarum Italicè traditam, & notis illustratam, in quibus copiosè quidquid ad Sororum disciplinam, & Superiorum regimen spectat, pertractat. Genuæ apud Iosephum Pauonum anno 1641.

CLEMENS PELANDVS, Bergomas, prouinciæ Brixiensis, Strict. Obseru. scripsit librum inscriptum:

Pennæ Columbæ Dauidicæ, siue *Commentarij in illum versiculum Psalmi* 54. *Quis dabit mihi pennas, sicut columbæ, & volabo, & requiescam?* id est, *Exercitia spiritualia animæ suspirantis, & cupientis fugere, ac declinare pericula huius mundi.* Bergomi apud Marcum Antonium Rossi, anno 1638.

CONRADVS de ASCVLO Picenus, scripsit

Commentarios in libros Ethicorum.

CONRADVS CLINGIVS, Germanus, Doctor facundissimus, Ecclesiastes Erfordiensis, vt hæreticorum, quos scripto, & verbo vbique insectabatur, cauillis responderet (sparserant enim lecto graui morbo decumbentem recantasse doctrinam Catholicam, quam vbique ad illud vsque tempus docuerat) collegit

Locorum communium sacræ Theologiæ syluam: opus argumento, ordine, & varietate longè vtilissimum, summam catholicæ doctrinæ, de omnium ferè dogmatum, & Christianæ religionis controuersijs vnà cum hæreticorum argumentis, & contrarijs Catholicis resolutionibus continens, diuini verbi ministris, in ijs præsertim regionibus, quæ hæresum contagione infectæ sunt, apprimè opportunum. Opus hoc vt hæreticorum dolos, & technas delegaret, & populos à se instructos in fide roboraret, cudendum curauit Coloniæ anno 1552. quod iterum prodijt Parisijs anno 1563.

Catechismum etiam *Romanum libris quatuor comprehensum* composuit. Prodijt Coloniæ anno 1570.

Alia insuper scripsit, quæ vel exuberantis ingenij vitio, vel hereticorum fraude corrupta correctione indigent; vnde donec expurgentur, in Indice Romano omnia eius opera indicantur suspensa.

CONRADVS OESTERREICHER, Germanus, edidit

Librum de Passione Domini, sub forma Iudiciarij processus. Ingolstadij apud Vvalfangum Ederum anno 1581.

CONRADVS de SAXONIA, edidit

Commentarios in Magistrum Sententiarum lib. 4.

Super Orationem Dominicam lib. 1.

De Salutatione Angelica lib. 1.

Sermones de Tempore lib. 1.

Sermones Quadragesimales lib. 1. Incip. Emitte manum.

Sermones de Sanctis lib. 1. Incipit. Extendam palmas.

Item in multos Bibliorum libros emisit commentaria, & alia ab his opera composuit.

CONSTANTINVS è BERBANSONE, Capuccinus, prouinciç Coloniensis Definitor, edidit Gallicè

Anatomiam animæ, & diuinarum operationum. Leodij apud Leonardum Stroel de Ieusne anno 1635. & Coloniæ 1622.

Secretas Semitas Diuini amoris. Coloniæ, & Parisijs apud Hurè in 8.

CONSTANTIVS PORTA, Cremonensis, artis musicę peritissimus, Præfectus modulationibus sacręÆdis Lauretanæ, creatis in hoc genere multis egregijs discipulis, edidit

Sacra carmina, cum grato concentu notarum musicarum, quæ passim inter sacra canuntur. Prodierunt anno 1578.

CONSTANTIVS ROMANVS, Reg. Obseru. prouincię Romanę, vir pius, & religiosus, qui potiorem partem, turremque altissimam Ecclesiæ cœnobij Tiburtini, magnis expensis construxit, vti nos aliàs [b] enarrauimus. Scripsit [b] In Annal. an. 1256. num. 46

Chronica monasterij Clarissarum vrbis Tiburtinæ, quæ penes me habeo manuscrip.

CONSTANTIVS BVCCAFOCVS Sarnanus, Vmber Conuentualis cùm Perusij apud Patres Conuentuales sacrã Theologiam profiteretur, euocatus Romam à Sixto V. ad Cardinalatum tit. S. Vitalis assumptus est, Episcopus deinde Vercellensis, & in Vrbe Inquisitor. Scripsit

Librum de concilianda doctrina D. Thomæ, & Scoti, Sixto V. dicatum. Prodijt Lugduni anno 1597. & Romæ an. 1599.

Commentaria in vniuersalia Scoti. Venetijs anno 1576. et apud Franciscum Senensem anno 1583.

Scholia margini adtexta ad Antonij Siretti formalitates.

De secundis intentionibus secundum doctrinam Scoti. Venetijs anno 1619.

Summam Theologiæ. Romę excusam anno 1592.

Locorum communium Theologiæ lib. 1. Ibidem eodem anno.

Dire-

Directorium in Logicam, Philosophiam & Theologiam ad mentem Scoti. Venet. anno 1580.

Commentaria in Euangelium S. Ioannis, & Epistolam S. Pauli ad Hebræos. Romæ 1587. in 4.

S. Bonauenturæ opera collegit, & edi curauit iussu Sixti V. aucta, & emendata, anno 1592.

Antonij Andreę opus in libros 4. Sententiarum, aliorumque antiquorum lucubrationes in lucem emisit.

Obijt Romæ ad sanctos Apostolos, anno 1595. pridie Kal. Ianuarij, sepultus ad S. Petri in Monte Aureo; cuius erat titularis: inde translatus Sernanum, patrium oppidum, sepultus est apud Minores Conuentuales.

CORNELIVS ADRIANI F. Dordracenus, sacræ Theologiæ Professor, triumque linguarum callentissimus, Brugensem populum XXX. annos sacris instruxit concionibus. Scripsit

Doctissimas Conciones.

De septem Sacramentis.

Rebus humanis exemptus Brugis anno Domini 1581. Iulij 13. Ætatis 60. sepultus est in Xenodochio S. Ioannis ad cornu summi altaris hoc addito Epitaphio:

Ecquis in obscuro latitans (dic parua tabella)
Tumulo hoc repostus conditur?
Quis fugiens adeo est, & famæ, & lucis, & auræ,
Vmbris vt hic velit obrui?
Tune Pater celebri condigno ex marmore Crypta
Hic DORDRACENE, recubas?
Quem tam facundæ decorauit gratia linguæ,
Monita salutis non dares,
Vt tua fama volet totum vulgata per orbem,
Stridente quamuis zoilo?
Sed quia Seraphici placuit pia semita Patris,
Placuit sepulchrum ignobile.
Nam tituli, & parco excisæ de marmore tumbæ
AEtate longa intercidunt.
Virtus sola viget, viuitque æterna, nec æuo
Labente longo extinguitur.
Hæc iam te æquauit superis, Cœloque beauit,
Sertis decorum fulgidis.
Quid iuuat ignoto hunc igitur requiescere busto,
Qui mente Cœlo vixerit?

Quantus hic vir fuerit, dicet inscriptio, quæ extat Brugis in Conuentu Fratrum Minorum, & in *Selectis Christiani Orbis delicijs Francisci Svveertij*.

CORNELIVS AIELVS, prou. Calabriæ, edidit

Paraphrasim super Symbolum Athanasij. Neapoli 1629.

CORNELIVS BELLANDA, Veronensis, emisit Italicè

Itinerarium spirituale, quo iter ex hac mortali ad cælestem vitam ostenditur. Venetijs apud Aldum.

Orationes Latinas nonnullas.

De compendiaria Venetiarum vrbis origine, eiusque Patrum Laudibus.

Duas de Romanæ, & Venetæ Rerumpublicarum, earumque Patrum laudibus. & eiusmodi alias.

CORNELIVS BIRAG, Mediolanensis, scripsit

De Generatione, & Corruptione.

CORNELIVS CASTELLVCIVS, Capuccinus, scripsit

Iacula Diuini amoris. anno 1594.

CORNELIVS DONTHERIVS, Niuellis apud Brabantos Guardianus, egregius Ecclesiastes, magno vir ingenio, & à religiosa vitæ sanctimonia, quam impense coluit, multum laudatus. Scripsit patrio idiomate Libellum sæpius recusum, cui titulum:

De effusionibus sanguinis Christi.

Obijt anno 1554.

CORNELIVS DOVANIVS, Hibernus Vltoniensis Reg. Obseru. Episcopus Dunensis, & Conrethensis, insigne pro Christi fide passus Martyrium sub Arthuro Cicestrio Hiberniæ Gubernatore hæretico. Scripsit

In-

Indicem Martyrialem, siue Synopsim Martyrum Hibernorum, qui suo tempore, quo persecutio sæuissima in Catholicos efferbuit, pro fide Christi occubuerunt. Eum penes se habuisse refert Reuerendiss. Dauid Rotheus, Episcopus Ossyriensis de sua patria & fide Cathol. optimè meritus, quē ego semper veneratus sum, & reuerenter amaui, qui etiam secundam partem suorum *Analectorum de rebus Catholicorum in Hibernia* ad prędictum Cornelium Episcopum direxit, prēmissa ad eumdem grauissima, & doctissima Epistola parenetica, & insuper *in tertia Analectorum parte* eius Martyrium conscripsit.

CORNELIVS HVGONIS, Hibernus Fratrum Reg. Obseru. Vicarius Prouincialis, scripsit, seu ab Anonymo scriptum castigauit, & edidit

Vitam S. Patritij Hibernorum Apostoli. Antuerp. apud Adrianum Bergensem an. 1514.

CORNELIVS MARTINI, Italus, Ferrarien. Conuentualium, Theologus, scripsit

Commentaria in Prologum Scoti super Sententias.

Tractatum de statu Fratrum Conuentualium. Floruit sub an. 1550.

CORNELIVS MVSSVS, Conuent. vir incomparabili penè ingenij felicitate, vt victus continentia, & pietate preditus, omnibus tam diuinis, quam humanis disciplinis excultus, ita fuit ab ipsa natura ad exercendas eloquentię vires comparatus, vt à prima statim pueritia, à duodecimo scilicet ætatis anno, publicum sacrarum declamationum munus aggressus sit, tanta omnium Italiæ vrbium admiratione, applausu, & audiendi desiderio, vt ad adolescentis conciones, velut ad insueta miraculorum spectacula, populi concurrerent. Demum crescente ętate, felicioribus eloquentię, eruditionis, & gratię incrementis adauctus, & per diuersos honorum gradus, ad Episcopalis Bituntinæ Ecclesię dignitatem à Paulo Tertio euectus, multa ad posteros laborum suorum monumenta transmisit. Dignis encomijs hæc opera commendant plerique, vnius Henrici Vvilloti hic ego subnectam: *In hoc*, inquit, *probabunt, quicunque legerint, beatissimam rerum grandium, verborumque lectissimorum copiam; quorum illa plena sunt grauitate, illa suauitate, & delectatione: adeo vt mel etiam exsugere legens sibi videatur. Nunc late digreditur, nunc per angustam viam incedit, nunc currit rapidè, nunc lento pede subsistit. Concurrit diligentia cum facilitate, copia rerum cum earum ordine. Sæpius est sententiarum prodigus, in argutijs moderatus, in facetijs iucundus. Opponit industriam artificio, ingenium grauitati, grauitatem delectationi, delectationem dignitati. Nunc facit, vt ametur, paulo post, vt timeatur: nunc captat fauorem audientium, paulo post illis lachrymas excutit. Mouet ad desiderium, allicit ad spem, nonnunquam flectit ad dolorem, & metum; aliquando eleuat ad gaudium, & consolationem. Incitat sua vehementia mirificè: & cum dulcedine gratiam conciliat. In vsu vocum selectissimarum cultus est. Si res metaphoras poscat, in his est felicissimus; in sententijs est grauis; in figuris varius, in rebus excelsis sublimis; in ijs, quæ alicuius ponderis sunt, seuerus: in verborum contextu est numerosus. Præter hæc omnia plenus est venustate, diues exemplis, freqūēs in comparationibus, politus in lingua, copiosus in rationibus, gratior in motibus. Tonat voce, fulminat minis; sæpè remedium nostris adhibet vulnerib. idq; diuinæ misericordiæ admonitionibus, & spei viuæ lineamentis: vt eadem quoque sanet, propinat amaras iustitiæ potiones; addit phlebotomiam iræ Dei, & ignis æterni cauterium, his artibus exscindens nostrorum radices peccatorum. Dicam plura? eo malagma adhibet, vbi dolor; ibi incidit, vbi fistula; venam aperit, vbi est sanguis ægrior. Nunc, vt aquila se attollit in Cælum: paulo post vt testudo serpit per terram. O hominem! O linguam! O naturæ prodigium! nunc apparet vtgigas terribilis, paulo post, vt puerulus mansuetus. Dubito an Pandera sit ornatior, Apolline amabilior, Mercurio gratior. Ponderat plerumque vtile cum iucundo, Cœlum cum terra, res humanas cum diuinis, mundum cum Deo, carnem cum spiritu, bonum cum malo, salutem cum damnatione, præmium virtutum cum pœna vitiorum. Simili modo metitur fidem cum operibus, gratiam cum libero arbitrio, vitam cum morte, adorationem veram cum idololatria, Ecclesiam Catholicam cum Schismatica, sanctos Doctores cum Hæreticis. Hic iudicium contendit cum ingenio, & ingenium cum memoria. Est fons præceptorum, schola sententiarum, ærarium disciplinarum, oceanus legum, rituum, consuetudinum, & nominum*

pro-

propriorum, quæ in sacris Litteris celebrantur. In dimensione graduum Ciuitatis Dei non cedit Ptolemæo, nec in medendis animis Galeno, non Plutarcho in vitis electorum, nec Liuio in diuinis historijs; non denique Vegetio in instruenda militia Christiana. Et vt de illius stylo, & prosa pauca tractemus; dico illum esse floridum; quo in genere Isocrates inter Græcos potissimum excellit, inter Latinos historicos Titus Liuius, & Q. Curtius: non adeo se astringit ad maiestatem Demosthenis, vt sese non dilatet ad M. Tullij copiam: quo fit, vt nec in vno, nec in altero casu, vnquam verba desint, nec conceptus desiderentur. Coloribus Rhetoricis est versicolorior, quam pauonum vel superbissimus. Præceptorum cuiusque Oratoris obseruantissimus. Epitheta illi propria, verba naturalia, allegoriæ illustres, digressiones doctæ, ratiocinationes spiritu plenæ; denique & periodi dulces, & numerorum diuites. Adeo Cornelium istum Gaspar Contarenus Cardinalis, & Reuerendissimus Bembus, vnus Philosophię, alter linguarum splendor, dicentem admirati sunt, vt dicere adsolerent Cornelium illum magnum sibi nec Philosophum videri, nec Oratorem, sed Angelum mundo omnia dictione persuadentem. Cardin. insuper Federicus Borromęus Archiepiscopus Mediolanensis magnopere hominem extollit libro primo operis, quod *de sacris nostrorum temporum Oratoribus* inscripsit. Bene in eum iactauit Honuphrius de Bale Physicus.

Vidit, & obticuit raptus super æthera Paulus,
Diuina vt Mussi diceret historia.

Sed vlteriori eius laudi supersedentes, quę sunt admirabilis eius, ac penè diuini ingenij monumenta, narramus. Extant

Conciones eius luculentissimæ Etrusca lingua editę, Gregorij Nazianzeni, Basilij, Chrysostomi, & cęterorum Grecię Patrum sermonibus, propter doctrinę, ac facundię maiestatem comparandę. Harum illa excellentissima, cui titulus est *De Beneficio*; in illam Euangelij Ioannis sententiam: *Sic Deus dilexit mundum, vt Filium suum vnigenitum daret*; in qua omnes ingenij, eruditionis, & eloquentię suę vires sic profudit; vt nec doctius, nec disertius quicquam eo in genere aut dici, excogitariue potuerit.

Commentaria in omnes Pauli Epistolas ad Ascanium Cardinalem Columnam. Venet. apud Iuntas an. 1588. in 4.

Item doctissimè scripsit in illam, quæ *ad Romanos est D. Pauli Epistolam*.

Item *in Decalogum*.

In symbolum Apostolicum per conciones, quas habuit coram Paulo Tertio Pontifice, quæ an. 1598. ex Italico in Gallicum idioma versæ sunt, inque duos sectę Tomos à Gabriele Chapuis Chronista, & Secretario Regio Parisijs; & in Hispanicum similiter traductę à P. Didaco Zamorra Ord. Pręd. Salamanticę editæ an. 1602.

Primo Volumine hæc tractantur.

De necessitate institutionis Christianæ.
De facilitate vitæ Christianæ.
De fide.
De primo arcano sapientiæ hominis.
De primo articulo symboli Apostol.
De productione diuina
De generatione æterna Filij Dei.
De mysterio Incarnationis Filij Dei.
De morte Christi.
De descensu eius ad Inferos.
De Resurrectione.
De Ascensione.
De extremo Iudicio à Christo faciẽdo.
De Spiritu sancto, tertia in sacrosancta Triade persona.
De Ecclesia Catholica.
De Communione Sanctorum, & remissione peccatorum.
De Resurrectione carnis, & vita æterna.
Summarium longæ expositionis symboli Apostolorum.
In quo consistit.
De sapientia Diuina.
De dilectione Dei, & proximi, & in primis amore Dei.
De amore erga proximum.
De amore mutuo, qui est finis vitæ Christianæ.
De operibus vitæ Christianæ, sine quibus refrixit charitas.

Secun-

Secundo volumine.

De operibus necessarijs homini Christiano contentis in Decalogo, & insculptis lapidi, traditisque summo Monarchæ populi Israel, & per eum toti mundo.

De honore, & cultu Dei.

Contra immemores adorandi Dei in spiritu, & veritate, totam fiduciam constituentes in cæremonijs, signis duntaxat, & imaginibus visibilibus: similiter contra eos, qui contenti solo spiritu negligunt cultum Dei exteriorem, & cæremonias.

Quod homines maius peccatum committere non possint, quàm lingua, qua Deum inhonorant; quòd beneficio linguæ cæteris creaturis antecellunt.

De requie spiritus Deo consecrati.

De cultu exteriori, qui fit Deo, determinato ab Ecclesia.

De operibus sex dierum, quibus Deus creauit mundum, & requie diei septimæ post completum opus.

Item de loco cultus Dei in die Dominica.

De pietate filiorum in parentes.

De reuerentia debita Sacerdotibus, & Senioribus.

De non occidendo proximo.

De prohibitione iræ, & inuidiæ.

Contra adulteros, & fornicatores.

Contra auaros.

Contra maledicos.

De iustitia interiore refrænante animæ concupiscentiam.

De passione Iesu Christi.

Ista duobus illis voluminibus continentur.

Pręter hæc porro doctrinam de iustificatione in ordinem redegit, defendit, determinauit in Concilio Tridentino, cum auditorum admiratione tanta, vt P.P. cęteri vno ore omnes dicerent, Spiritum sanctum mirabili modo in eo fuisse operatum, vt scribit Michael ab Isselt, in vita eius, quam pręfixit Tom. I. Concionum, & multa illius Concilij Latinitate, styloque grauiore donauit.

Perorauit Latiali sermone, Dominic. 3. Aduentus, Tridentinosque Patres ad spirituale gaudium verbis Paulinis, *Gaudete in Domino semper*, adhortatus est: multas ex Concilijs Orbi vniuerso vtilitates refluere commonstrans.

Habuit etiam in eodem Concilio disertam Etrusco sermone concionem, *De persecutionibus, & victorijs Ecclesiæ* in Psalm. 45. *Deus noster refugium & virtus, adiutor in tribulationibus, quæ inuenerunt nos nimis.* Pro expeditione Caroli V. Imperatoris aduersus Lutheranos, quos ipse Cęsar ad Albim Germanię fluuium admirabili prælio fudit anno 1546. Scripsit etiam

Homilias Latinas de modo visitandi.

Synodum item *Bituntinam*.

Quinque libros *De Historia Diuina* certè miros, & perelegantes, qui manuscript. habentur in Biblioth. Vaticana, & Venetijs editi sunt apud Iuntas an. 1587. qui & conciones ipsius Quadragesimales ediderunt anno 1588. nam varios alios eiusdem sermones Gabriel Iolitus, siue eius filij ediderant anno 1583. Ioannes autem Digara anno 1588. emisit eundem Mussum declarantem Psalmum 129. *De profundis clamaui ad te Domine.*

Viri huius clarissimi eruditionem, & eloquentiam Bernardinus Tomitanus, Academię Patauinæ Philosophus, illustri panegyrico celebrauit. Obijt Romæ, & in Ecclesia SS. duodecim Apostolorum, vti cùm viueret, ordinarat, ad lęuam maioris aræ conditus est. Illi Iosephus Mussus hoc Epitaphium posuit: & imaginem eius ad viuum expressam organis appendit.

CORNELIO MVSSO PLACENTINO
MINORITAE BITONTINENSIVM EPISCOPO
VITAE INNOCENTIA MORVM INTEGRITATE
ET SANCTITATE INSIGNI
DOCTRINA OMNIBVSQVE SCIENTIIS PRAECLARO
CONCIONATORI FACVNDISSIMO ATQVE INCOMPARABILI
CATHOLICAE FIDEI PROPVGNATORI ACERRIMO
CVIVS INGENII ET ELOQVENTIAE PRAESTANTIAM
NVNQVAM INTERITVRA
MONVMENTA TESTANTVR
VIXIT ANNOS LXIV. OBIIT V. IDVS IANVARII
ANNO M.D.LXXIV.

Doctiſſimi viri obitum quidam Poeta, venæ non infelicis, hac Elegia deplorauit.

Dum morti inſidias, fatumque euadere MVSSVS
Tentat, in aduerſum mors inopina furit.
Dat MVSSO Clypeum Pallas, dat Phœbus & arcum:
Mors propera inuictæ pleureſis arma iacit.
Occidit, heu, MVSSVS, mors occidit, hoc tumulo mors
Conditur, hoc MVSSVS conditur & tumulo.
Ergo mors moritur? moritur cùm fama ſuperſtes
Candida, quem ipſa vocat, non ſinit illa mori.
Quid? MVSSVS viuit? viuit ſuper æthera clarus.
Viuit & æternùm docta per ora virum,

CORNELIVS THIELMANVS, Bruxellenſis, Reg. Obſeru. prouinciæ Germanię inferioris, ſæpè Fratrum Guardianus, & ſanctimonialium Confeſſarius, prouinciæ Definitor, reddidit ex Latinis Flandrica

Acta ſociorum S. Franciſci, & conſororum S. Claræ; vitas inſuper *BB. Paſchalis Baylon, Petri de Alcantara, Nicolai Factoris, Franciſci Titelmanni, Colectæ, & Ioannæ Valeſiæ Reginæ Franciæ.* Antuerpię apud Hieronymum Verduſſen anno 1622.

Compendium SS. Ordinis S. Franciſci cum eorum imaginibus æri inciſis, & Martyrij Gorcomienſium Fratrum. Syluæ Ducis apud Ioannem Scheffer, anno 1620.

Martyrum Iaponenſium, Gorcomienſium, Pragenſium, Alcmarienſium Acta ex 4. & 8. in fol. redegit. Louanij apud Cornelium Coneſtyn, & Ioan. Oliuerium anno 1628.

Vitam S. Franciſci à D. Bonauentura compoſitam, Typis Ioannis Vanden-Boogardæ. Ibidem anno 1598.

Arborem vitæ ex eodem Seraphico Doctore: Syluæ Ducis apud Ioannem Triunhoude anno 1605.

Stimulum amoris Diuini ex eodem. Antuerpiæ apud Gulielmum Van Tungheren 1625.

Soliloquium eiuſdem Doctoris, & diuerſa exercitia ſpiritualia. Ibidem apud Cornel. Verſchueren. anno 1624.

Sex alas Seraphim eiuſdem. Ibidem apud Gulielmum Leſteens 1626.

Theſaurum meditationum Ioannis Buſæi. Ibidem anno 1628. omnia hæc ex Latino tranſtulit in Flandricum. Item euulgauit Flandricè

Vitam S. Gerlaci Confeſſ. Ord. Præmonſtraten. qui colitur circa ValKemburgum in Belgio.

Vitam Caroli Magni.

S. Landradæ.

S. Arnelbergæ.

Virtutes Balneorum Aquiſgranenſiũ.

Epulum talparum.

Regulam, & vitam S. Claræ, cum actis BB. Clariſſarum, & gratijs, ac priuilegijs Ordini conceſſis.

Hiſtoriam Seraphicam excerptam ex noſtris Annalibus: vbi vitam S. Franciſci compilauit, illuſtriumque virorum, ac fœminarum, qui ex tribus eiuſdem Ordinibus prodierunt, & inter ſanctos relati ſunt.

Obijt Tungris 30. Octob. anno 1634.

CRESCENTIVS ÆSINVS, vir grauis, à zelo diſciplinæ præcipuus, Iuriſprudentiæ, & medicinę peritus, poſt adeptum ſub Innocentio IV. Ordinis Generalatũ, ab eodem creatus eſt Epiſcopus Aſſiſias; ſed prioris vitæ amore ductus, redijt ad Clauſtrum, vbi compoſuit

Iuris ſummam vtiliſſimam.

Dubia item aliquot circa regulam declarauit.

Eius iuſſu BB. PP. Leo, Angelus Tancredus, & Ruffinus S. Franciſci ſocij, vitam eiuſdem ſanctiſſimi Patriarchæ ſcripſerunt, necnon Thomas de Ceperano, illo iubente, eandem vitam compoſuit.

CYPRIANVS CROVSERS, Antuerpienſis, Capuccinus prouinciæ Flandriæ, Definitor Generalis, ſcripſit

Lectiones Paraneticas in regulam Minorum. Coloniæ apud Arnoldum Kempens, & Ioannem KincKium anno 1625. in 4. hic liber fuit prohibitus in Capitulo generali eiuſdem inſtituti, donec caſtigetur.

D

DAMASVS SAN-LAVDENSIS, Gallus, Tertij Ordinis S. Francisci prouinciẹ S. Iuonis, scripsit

Tractatum *de Exercitijs Nouitiorum*, in tres partes distinctum.

DAMIANVS de CAPELLA, edidit

Tractatum de Philosophia.

DAMIANVS GINER, Reg. Obseru. prouinc. Valentiæ, edidit

Commentarios Scoti in quatuor libros Sententiarum in faciliorem, & clariorem methodum redactos. Valentiæ apud Aluarum Franaim an. 1598. in fol.

DAMIANVS de LVGONE, Hispanus, inter alia scripsit

De festiuitate solemnissima Hispali, anno millesimo sexcentesimo decimoquinto, in Conuentu sancti Francisci in honorem Immaculatæ Conceptionis B. Mariæ Epistolam vnam in modum libelli, quæ Malaciæ impressa est per Antonium Bene an. 1616.

DAMIANVS de PADVA, qui & Carrariensis, ex nobilissima Comitum familia, doctrina, & pietate insignis, acerrimus vitiorum insectator, & vanitatum reprehensor, scripsit

Egregium tractatum contra mulierum fucos, & vanitates. Scriptores Patauini Scardeonius, & Portinarius, *Beatum appellant*. Obijt Cremonẹ magna opinione sanctitatis, honorificè reconditus in arca lapidea an. 1401.

DANIEL AGRICOLA, Germanus, edidit

Monotessaron Passionis Domini Iesu.

DANIEL à S. SEVERO, Capuccinus, scripsit Gallicè

Christomachiam expugnatam, seu *de descensu Christi ad inferos*, in 8. Lugduni apud Pilehotte.

Actus disputationis Bearnensis contra Ministrum Carolum, in 8. Tolosæ apud Colomiez an. 1620.

DAVID, Augustæ Vindelicorum in Germania natus, humanarum, ac diuinarum litterarum, & spiritualis tradendæ disciplinæ adeo peritus, vt Ioannes Vvimpfelingius putet non minus vtilia illius scripta, quam D. Augustini Meditationes, aut opuscula Bernardi, siue Bonauenturæ, necnon Ioannis Gersonis, quæ magnopere pia habentur. Eum Trithemius vita, & conuersatione insignem, & in declamandis sermonibus ad populum excellentis ingenij fuisse commemorat. Fuit S. Bonauenturæ coęuus; & scripsit

Tractatum de Oratione. Incipit: *Vacate, & videte*. Habeo penes me M.S.

Sermones in præcipuas Deiparæ festiuitates.

Sermones de tempore, librum vnum.

Sermones de Sanctis, librum vnum.

Opuscula duo Tironibus religiosis educandis perquam idonea. Scripsisse ait Trithemius

De compositione hominis exterioris l. 1. Profectus Religiosi septem.

De compositione hominis interioris lib. 1. Collationes meas. Sed quid nos de Opusculis his, & de altero *Institutionis Nouitiorum*, quod insuper alij ei attribuunt, iudicemus, alias [c] diximus in Annalibus, & in hoc ipso opere, dum de S. Bonauenturæ operibus ageremus, vbi etiam quid circa socium Bertholdum opinari liceat, exposuimus. Prodierunt autem simul cum vita sancti Gualfardi Confessoris Augustani, ab alio tamen authore conscripta post annos trecentos, ex quo scripta erant, Augustę apud Ioannem Prætonem anno 1593.

[c] An. 1272 nu. 15. & 17.

Obijt in patria, apud suos consodales sepultus.

DAVID CHARLATVS, Belga prouinciæ S. Andreę, edidit Gallicè opuscula duo, ita inscripta:

La saincte Chapelle, siue *sacrum Sacellum, aut Odeum*, in quo exprimitur anima quædam deuota, vel propensa in psalmodiam, siue chorum, sub titulo *Philomelæ*, ad intelligendum scilicet, & addiscendum modum benè recitandi, & cantandi officium diuinum. Duaci apud Iacobum Mairesse anno 1635.

L'Hostel Dieu. Ibidem.

DAVID HENRERA, Belga, Namurcensis, vertit

Vitam Latinam Beatæ Beggæ in patrium idioma. Edita est Louanij apud Massium.

DAVID MICHAEL REGIVS, Tertij Instituti Diui Francisci Antuerpiæ, vir doctus, & magnæ lectionis, cui suus Ordo refertam Bibliothec. debet. Multa meditatus est; pauca in lucem prodierunt morte præuentus: extant eius tantummodo

Indices Romani Missalis,

Compendio quidquid in eodem continetur, dilucidè ante oculos ponentes. Inscripsit amico optimo *Christophoro Plantino*, qui typis mandauit anno Domini millesimo quingentesimo septuagesimo tertio. Moritur Antuerpię

tuerpiæ anno ab orbe redempto millesimo quingentesimo octuagesimo octauo. Nicolaus Agricola hoc illi epitaphium posuit.

Hic situs est DAVID MICHAEL REGIVS, omen
Esse sub his titulis res dedit ipsa fidem.
DAVIDEM Hymnographum expressit meditatio verbi
Diuini, & facilis condere vena melos.
Belligerum cœli ductorem rettulit ardens
Zelus in hæreticæ dogmata perfidiæ.
REGIVS emicuit regali pectore, mundi
Præmia cum rigidus spteuit inaniflui.
Sumptibus immensis conflarat Bibliothecam,
In qua παιδείας, qua patet orbis erat.
Hic se versabat, curisque suauibus vltrò
Victus Apollineas mellificabat apes.
Hanc & amicorum studijs prostare volebat,
Nam neque cum Musis stat comes inuidia.
Aeui hic florentis primos vix legerat annos,
Cum mox attonito mors inopina subit.
Hoc reliquum superest nobis, pia fundere vota,
Vt lux defuncto cœlitus irradiet.
Qua pastus mentem, calidoque incensus amore
Pro nobis validas fundat & ille preces,
Vt pax in terris, misero hoc dum iungimur æuo,
Nos gremio foueat sedis Apostolicæ.

DAVID de la VIGNE, Reg. Obseru. Gallicè edidit

Speculum bonæ mortis. Parisijs 1646. in 4.

DESIDERIVS RICHARD, Gallus Barri-Albanus, Doctor Theologus, Parisiensis, Conuentus sanctæ Mariæ Angelorum, prouinciæ Diui Bonauenturæ Guardianus, absoluit, & edidit opus, quod Ioannes Nodin incœpit, & inscripsit,

Victoriam Hebræorum contra Aegyptios. Vide verbo *Ioannes Nodin*. Lugduni apud Claudium Morillon anno 1611.

DIDACVS à S. ANNA, Hispanus, Strict. Obseru. prouinciæ sancti Gabrielis, edidit Hispanicè

Tractatum orationis mentalis, satis vtilem ijs, qui viam spiritus sectantur. Hispali anno 1618.

Compendium doctrinæ Religiosæ.

Et Speculum Religiosorum, Hispali anno 1618. in 8.

DIDACVS de ARZE, Hispanus, prouin. Carthaginensis Minister electus anno millesimo quingentesimo nonagesimo quinto, postea à sacris Confessionibus, arcanisque consilijs Dom. Ferdinando Ruiz de Castro, Comiti de Lemos regni Neapolitani Proregi; vir quidem in omni litterarum genere eruditus, & studiosorum ardens promotor, ac fautor; in colligendis libris, ornandisque Bibliothecis insatiabilis. Et quidem in Cœnobio Murciano suæ prouin. præcipuo, nobilissimam optimis scientiarum omnium libris instruxit. Concionator grauissimus, & in dicendo efficacissimus, designatus est primum Episcopus Cassanensis in Calabria, deinde Tudensis in Galæcia. Scripsit

Egregium, & doctum opus pro intelligendis difficilioribus sacræ Scripturæ locis, quod prænominauit *Aegyptus spoliata*; quia reconditas gentilium, & humanarum artium doctrinas, quasi è manibus præripuit, & ad sacras perfectè intelligendas accommodauit. Incipit: *Lignum scientiæ boni*.

Opusculum, siue *Epistolam diffusam Apologeticam ad Fratres sibi subditos, circa qualitatem vestimentorum*, vbi doctè differit de saccini habitus vsu apud antiquos Patres, de eius mystica significatione, & vtilitate, ac Minorum professioni congruitate, in quam rem plurima ex sanctis Patribus congerit argumenta.

Sermones pro Aduentu. Murciæ 1606.

Sermones pro Sanctis. Ib. eodem an.

Miscellanea pro Sermonibus conficiendis

dis à festo Pentecostes, vsque ad Natiuitatem Domini. Ibidem eodem anno.

Discursus prædicabiles in Antiphonam Salue Regina. Conchæ 1601. in 4.

Sermonem de Natiuitate Virginis. Hispali 1608. in 8.

Opus aliud *Apologeticũ*, pro liberanda Vrbe Romana à calumnijs hæreticorum, quod inscripsit: *Roma la Santa*, demonstrans non nisi liuidis hæreticorum, & iniquorum oculis Vrbem obijci inquinamentis fœdatam; bonorum autem, & candidorum virorum liberè absque prauo affectu iudicantium conspectui apparere pulchris, pijsq; notis cõmendabilẽ.

Sermonem de Cruce Christi & bono Latrone. Murciæ 1607. in 4.

Duo priora opera adhuc inedita vidi in prædicto cœnobio Murciano diligenter asseruata anno 1618. quando iter parabam in Italiam in comitatu illius vrbis Episcopi Antonij à Treio, mei olim Generalis Ministri, à Philippo III. amandati ad Paulum V. Oratoris pro definienda controuersia Conceptionis Virginis MARIÆ.

DIDACVS de BASCVÑVELOS, Hispanus, Reg. Obseru. prouinciæ Burgensis Definitor, scripsit

Fasciculum animæ ex opusculis S. Bonauenturæ oonfertum. Pompeiopoli apud Lambayen anno 1628. in 16.

DIDACVS BRAVVS, Hispanus, Bellaleasarensis, prouinciæ Angelorum, vir doctus, & religiosus, præcipuis sui Ordinis functus muneribus, edidit Hispanicè

Expositionem in regulam Minorum. Valentiæ 1627.

Manuale Notariorum. Hispali apud Simonem Faxardum, anno 1633. in 8.

Regimen Spirituale animarum. Ibid. 1637.

De vsu syndici. Ibid. 1640.

Pœnitentiarij directio. Ibidem.

Dialogos spirituales, & Orationis exercitia. Ibidem 1637.

De vocatione Fratris Minoritæ. Ibid. 1640.

DIDACVS CABRERA, Hispanus, scripsit

Sermones pro Aduentu. Cæsaraugustę 1610.

Sermones pro Quadragesima. Ibidem eodem anno.

DIDACVS CEA, Hispanus, Audensis, sacræ Theologiæ Lector emeritus, prouinciæ Angelorum, in Romana Curia pro familia vltramontana Commissarius, edidit

Archielogia sacra Principum Apostolorum Petri, & Pauli in libros duos redacta. Romæ typis Ludouici Grignani anno 1636. in 4.

Thesaurum Terræ Sanctæ, quem Seraphica Minorum religio de Obseruantia inter infideles per trecentos, & amplius annos religiosè custodit, & fideliter administrat. Ibidem typis sacrę Congregationis de fide propaganda anno 1639 in 4.

Obijt expleto triennio sui officij in Cœnobio Aracæli anno 1640.

DIDACVS CHRISTIANI, Regularis Obseruantiæ, Dominæ Ducis Aurelianensis Confessarius, edidit, & eidem Dominæ dicauit

Breuiarium B. Virginis, ex Psalterio S. Bonauenturæ, &c. compactum. Parisijs in 12. anno 1645.

DIDACVS à CORDVBA, Bonauenturæ à Salinis, de quo suo loco dictum est, germanus frater, Chronologus prouinciarum Peruani Imperij, vir doctus, & pius, scripsit

Vitam, virtutes, & miracula Apostolici viri Francisci Solani illarum gentium Magistri; quam auctiorem edidit Alphonsus à Mendieta, Qualificator sancti Officij, Commissarius prouinciæ duodecim Apostolorum ad Comitia Generalia, & Procurator Ciuitatis Regum pro canonizatione prædicti serui Dei, Francisci: Madriti in Typographia Regia anno 1643. in 4.

Chronicorum prouinciæ duodecim regni Peruani epitomen disertè, & prudenter scriptam. anno 1644. quam manuscrip. ad me misit.

DIDACVS de S. FRANCISCO Hispanus, scripsit

Historiam Martyrum Iaponensium. Ordinis Minorum prouinciæ sancti Gregorij Philippinarum Manillæ in Indijs apud Thomam Pinpin anno 1625.

DIDACVS à S. FRANCISCO alter Hispanus, Minister prouinciæ S. Pauli, prælo parauit

Materias Theologicas. Tomum vnũ.

Conciones in gratiam Prælatorum pro Capitulis, & visitationibus Fratrum, Hispanicè.

Formularium praxis Iudiciarij.

DIDACVS MVRILLO, Hispanus, Cæsaraugustanus Reg. Obseruan. sacræ Theologiæ Lector, Definitor, & Minister prouincię Aragoniæ, edidit Hispanicè casto, & grato stylo

Historiam de fundatione miraculosi sacelli B. Mariæ Virginis Cæsaraugustani, & de excellentijs vrbis Cæsaraugustanæ

ftanæ, de vita, itineribus, miraculis beati Iacobi Apoſtoli, & de ijs, quæ in Hiſpania geſſit, deque vitis aliorum Sanctorum ad dictam vrbem ſpectantium. Barcinone apud Sebaſtianum Matenad anno *1616.* in fol.

Quadrageſimale ſermonum. Cęſarauguſtæ anno *1603*.

Sermonum duplicium in omnia Euangelia, quæ leguntur à Septuageſima vſque ad Dominicam in Paſſione. Tomum primum Cæſarauguſtę apud Angelum Tauannum anno *1605*. & *1611*. in 4.

Tomum ſecundum, *à Dominica Paſſionis, vſque ad Reſurrectionem Domini*. Ibidem apud Carolum de Lanayer, & Ioannem de Larumbe eiſdem annis in 4.

Sermones de Aduentu Domini; Tomum vnum in 4. Cęſarauguſtę *1610*.

Librum inſcriptum, *Scala ſpiritualis Cæli*, partitum in Tomos duos. Cęſarauguſtę apud Laurent. Robles an. *1598*.

Alterum *de Vita Chriſti*; in quo quidquid ad Chriſti Domini geſta, & doctrinam ſpectat, egregiè pertractat. Tomum vnum. Ibidem *1607*. in 4.

Sermones de B. Maria Virgine, quos *Mariale* inſcripſit, Tomos duos. Cęſarauguſtę anno *1610*. & *1614*.

Sacram Poeſim. Ibidem apud Petrum Cobarte *1616*.

DIDACVS NAVARRVS, prouincię Caſtellę Miniſter, ſcripſit

Primam partem Chronicorum Ordinis Minorum à Marco Vlyſſipponenſi ſcriptorum è Luſitanico in Caſtellanũ idioma tranſtulit, ediditque Madriti anno 1574. in fol.

DIDACVS NAVARRVS alter, Hiſpanus Reg. Obſeru. prouinciæ Granatenſis, ſcripſit

Hiſtoriam prędictę prouincię, earumque rerum pręſertim, quas pręteriſit Franciſcus Gonzaga, vel earum, quę poſt ſcriptam illius hiſtoriam euenerunt, ſiue perſonarum, quę deinceps floruerunt. Habeo apud me M. S.

DIDACVS de OLMOS, natus apud Indos Occidentales in Ciuitate Cuſcenſi cœnobij Limenſis, & prouincię duodecim Apoſtolorum in regno Peruano alumnus, ſcripſit

Grammaticam Indicam ea in regione valdè neceſſariam, & vtilem. Limę anno *1633*.

DIDACVS STELLA, Luſitanus, prouinciæ ſancti Iacobi (non Caſtellę, vti ſcripſit Poſſeuinus) egregius verbi Dei Concionator, magno viro Cardinali Granuellano à ſecretis conſcientię, commentatus eſt tenui, & plano ſtylo Latino

Euangelium S. Lucæ: Tomis duobus, in quibus ſenſui litterali acutè inuento addidit pleroſque ſenſus morales. Propter operis vtilitatem, et amœnitatem poſt varias editiones Hiſpanicas, prodijt ſępè Lutetiæ, Lugduni, Antuerpiæ, et alibi.

Theologi Hiſpani multa in vtroque volumine, quæ nimium pietatis ſtudium vel concionatorius exaggerandi modus extorſit, expungenda cenſuerunt; ſed et Index Romanus prohibuit eas editiones, quæ ante annum 1581. prodierunt. Editio Antuerpienſis anni 1584. prodijt limata, vti et reliquæ ſubſequentes. Edidit etiam alios tractatus, videlicet

De contemnendis mundi vanitatibus libros tres, Hiſpanicè, quos Latinos fecit Petrus Burgundus Soc. Ieſu, & edi curauit Coloniæ anno 1585. 1587. & 1594. Italicè prodierunt Florentiæ anno 1585. & Veronę an. *1604*. Venetijs anno *1626*. typis Ioann. Guerigli, interprete Ioan. Baptiſta Peruſco eiuſdem Societatis. Editionem hanc poſtremam tribus copioſiſſimis Indicibus illuſtrauit Franciſcus Montegrinus, Minorita Obſeruantinus.

De amore Dei Meditationes, quas etiam fecit Italicas idem Petruſcus, & prodierunt ſimul cùm opere de *Vanitate mundi*. Et Compluti 1597.

De amore mundi, lingua vernacula.

De modo concionandi, ſiue *Rhetoricam Eccleſiaſticam*, Latino ſermone Salamanticę, 1576. & 1596. & Venet. anno 1584.

Super Pſalmum 136. qui Incipit: *Super flumina Babylonis*, Commentaria, quæ ſimul cum Rhetorica, prodierunt Coloniæ apud Mylium an. 1586. & 1587. & Venetijs an. 1598.

Tabulas rerum omnium, quæ in libris de Vanitate Mundi continentur, ad Euangelia totius anni diſtributæ. Prodierunt Veronæ anno 1594. in 16.

Vitam & laudes ſancti Ioannis Euangeliſtæ. Vlyſipp. 1554.

DIDACVS de la VEGA, Hiſpanus Toletanus, prouinc. Caſtellæ, Guardianus Ciuitatis Regalis: ſcripſit opus Tomis quatuor diſtinctum, cui titulus *Paradiſus gloriæ Sanctorum*. Toleti 1602. & ſequentibus in 4. & Valliſoleti 1607. Prodierunt additiones ad hoc opus, Methymnę Cãpi 1604. Barcinone 1611.

Conciones Veſpertinas Quadrageſimales in ſeptem pſalmos Pœnitentiales. Pro-

Prodierunt primò in Hispania, deinde Venetijs apud Chiot anno 1599. deinde ibidem apud Societatem Venetam 1602. Methymnę Campi 1603. Lugd. in duabus Officinis vno, eodemque an. 1600. apud Vincentinum, & apud Horatium Cardonem.

Quadragesimales Tomos duos, idiomate Hispanico, Compluti 1611. Brixię anno 1602. 1611. Barcinone 1612.

De Sanctis Tomos duos. Barcinone eodem anno.

Dominicales Tomos tres. Ibid. eodem an. Toleti 1604.

Exercitia spiritualia super Euangelia Aduentus.

Prærogatiuas Beatæ Virginis Mariæ. Compluti 1616.

DIDACVS VALADES, Hispanus, postquam in Indijs fidei propagandæ, Indorumque conuersioni suam præstitit operam, in Curia Romana functus Procuratoris Generalis sui Ordinis munere. Scripsit

Epitomen Magistri Sententiarum.

Rhetoricam Christianam, ad concionandi, & orandi vsum accommodatam, pulchris iconibus, & frequentibus Indorum exemplis respersam, quam Gregorio Decimotertio dedicauit. Prodijt Perusij anno 1579. & 1583. Viuebat anno 1570.

DIMAS SERPI, Sardus Calaritanus Reg. Obseru. vir in ea insula magni nominis propter virtutem, & doctrinam, & suorum Fratrum Minister, multis annis Romę ad Aramcœli commoratus, scripsit

Chronica Sanctorum Sardiniæ. Barcinone 1600. in 4.

Apodixim sanctitatis sancti Gregorij Suillensis Episcopi, in 4. Romę an. 1609. & 1619.

Purgatoriū, & colloquia Iobi Patriarchæ, Barcinone 1609 in 4. & 1611.

Vitam Beati Saluatoris ab Orta.

De igne Purgatorio contra Lutherum, & alios Sectarios, 1613.

Mirum porro accidit huic authori: cum quadam nocte cum suis confratribus religiosè, & hilariter conuersaretur, die sequenti, manè diluculo, perquisitus, non est inuentus in cubiculo, neque alibi, neque in hunc vsque diem sciri potuit, quid de homine actum sit, aut qualiter ab omnium oculis euanuerit.

DIONYSIVS è MONTEFALCO, Vmbriæ oppido notissimo, Capuccinus, edidit Italicè

Artem vnionis cum Deo. Romæ anno millesimo sexcentesimo vigesimo secundo.

DIONYSIVS PALEOTTVS, Italus, Reg. Obseru. prouinc. Bononiensis, scripsit methodicè

Vitam B. Catharinæ Bononiensis, quæ prodijt Italicè primum, deinde Latinè absque authoris, aut Typographi nomine. Opus commēdat Iacobus Grassettus Societatis Iesu, in prologo vitę eiusdem Diuę à se nuperrimè conscriptę. Composuit insuper

Officium proprium de B. Catharina Bononiensi, quod in eius natali recitatur, ex concessione Clementis Septimi in Monasterio Bononiensi Corporis Christi. Vixit anno 1526. quo etiam hoc instituit Officium.

DIONYSIVS de PVLINARI, Etruscus, scripsit

Chronica prouinciæ Tusciæ.

DIONYSIVS à TVRRE de Martinis Italus, Strict. Obseru. prouinc. S. Francisci, Paulo Quinto summo Pontifici à conscientię arcanis; Episcopus Nepesinus, & Sutrinus. Scripsit

Commentarios in Logicam. Romę anno 1614. in 4. Obijt an. 1627.

DOMINICA à PARADISO Florentina, Ord. Min. Monasterij sanctę Crucis fundatrix, ex reuelatione sibi facta dictauit

De stellario Beatæ Mariæ opusculum, quod M. S. extat Florentię in prędicto monasterio

DOMINICVS de BARTA, prouinc. Aquitanię Minister, scripsit

Postillam in Apocalypsim.

Obijt an. 1343. in monte Pessulano.

DOMINICVS BIATTA, Hispanus, Obseru. edidit

Soliloquium sancti Bonauenturæ, à se Hispanicè traductum. Cęsarąaugustę anno millesimo quingentesimo octuagesimo.

Colloquium peccatoris, & Christi Crucifixi à se compositum. Beatię 1621.

DOMINICVS BONAVENTVRAE de FESTO filius, Picenus ex Oppido Fabriani, beati Francisci Fabrianensis nepos, scripsit Annal. 1267. n. 7.

Chronica breuia Ordinis Minorum.

Patrui sui Francisci vitam.

Floruit circa an. 1340.

DOMINICVS à BVSCHELLO, Capuccinus, Vmber, scripsit

De Virginis Mariæ inuocatione.

Obijt an. 1589. Vide Bouerium.

DOMINICVS N. Germanus, è Silesia Strict. Obseru. postquam annis multis ad

ad Cœnobium sancti Petri in monte aureo Romæ, linguam Arabicam prælegit nunc in Tartaria Missionarius, edidit

Magnum volumen vocabularii eiusdem linguæ, quod *Fabricam Linguæ Arabicæ*, appellauit. Romæ Typis fid. propag. anno *1636*. in 4. deinde auctum valde, ibidem anno *1639*. in fol.

DOMINICVS N. Custodiæ Foroliuiensis in Æmilia contra hæreticos Inquisitor, compilauit

Tractatum *de Officio Inquisitoris*. Testatur Petrus Rodulphus se habuisse Romæ M.S.

DOMINICVS de PADVA, edidit

Meditationes de vita Christi.

DOMINICVS PANTALEO Florentinus, edidit

Tractatum de Monte communi.

De Conceptione B. Mariæ.

Dialogum de eadem.

De substantia Orbis.

De forma consecrationis Sanguinis Christi.

Super Psalmum Miserere.

Obijt anno 1376.

DONATVS è S. AGATHA, prouinciæ Æmiliæ, dum in ea esset hæreticæ prauitatis Inquisitor, scripsit

Tractatum aduersus hæreticos. Incip. *Spiritus sancti gratia*.

DONATVS LEXOVIENSIS Gallus, tertij Ordinis S. Francisci prouincię sancti Iuonis, scripsit

Opuscula de Deuotione S. Mariæ Vallis Benedictæ.

DONATVS MONOEVS, Hibernus, Midensis, prouincię Hiberniæ Minister, vir doctus, & insignis Concionator, scrip.

Breuem Historiam eiusdem prouinciæ, quam habeo penes me M.S.

DOROTHEVS BETERRA, Prædicator Capuccinus, Brixiensis, scripsit Italicè

Sette ricordi principali necessarij à ciaschedun Christiano per caminare sicuramente nella via della salute, che conduce al Cielo, compartiti ne sette giorni della settimana con alcune meditationi, & orationi per la santissima Communione. Brixię per Vincentium Sabbium anno 1590.

DVRANDVS CAMPANVS, Gallus, à Confessionibus Reginæ Galliæ, & Nauarræ, scripsit

Summam Confessariorum, quæ inscribitur, *Directorium, in quatuor partes distinctum*.

In quartum Sententiarum, opus insigne, quod extat manuscrip. in Bibliotheca Franciscanorum Bononię.

Floruit sub annum 1340.

ELEV-

E

ELEVTHERIVS ALBERGONVS Mediolanen. Ord. Min. Conuēt. Doctor Theologus, & in Gymnasio Mediolanensi Regens Episcopus Montis Marani, edidit

Resolutionem Doctrinæ Scoticæ, in qua quidquid Doctor subtilis circa singulas, quas excogitat quæstiones, sentiat, etsi oppositum alij opinentur, breuibus ostenditur. Ticini apud Paulum Meiottum an. 1593. in 4. Alia editio prodijt in 8. Lugduni multo correctior anno 1643.

Connexionem Euangeliorum, Quadragesimalium, & Psalmorum.

Conciones Sabbatinas de excellentijs B. Mariæ ex Euangelijs, & Cantico Virginis. Romæ 1631.

ELIAS de BOVRDEILLE, patre Arnaldo Vicecomite de Bourdeille Senescalco, & Prorege in Petragoricis, natus, anno decimo ætatis Minorum delegit institutum, matre valdè reluctante. In Cœnobio Tolosano ita diligenter studuit, vt an. ætatis decimonono Theses Theologicas octo dierum spatio propositas in Capitulo generali illic celebrato sustinuerit. A Nicolao V. creatus Episcopus Petragoricensis natus annos dūtaxat viginti quatuor, obicem minoritatis opposuit; sed Pontifex sublatum voluit dispensatione. Inde translatus ad Archiepiscopatum Turonensem, creatus est à Sixto Quarto presbyter Cardinalis Tit. sanctæ Luciæ in Silice, missusque est galerus, licet absenti, ad cuius aspectum ille nullum lætitiæ edidit signum. Scripsit

De auctoritate Papæ tractatus plures, vt refert Petrus de Boismorin in eius vita.

De Concordato circa beneficia Galliæ.

Pro abrogatione Pragmaticæ sanctionis.

Obijt miraculis clarus an. 1484. Sepultus in Ecclesia Cathedrali Turonensi.

Tom. 1. an. 1221. num. 9. ELIAS dictus CORTONENSIS, licet in Villa Ossaria, Cortonæ vicina natus (vt in Annalibus nostris demonstrauimus) tametsi non tam adæquauerit suā vitam præscriptæ sibi à sancto Francisco Regulæ; attamen magna fecit, & tanta sapientia præditus fuit, vt ad magna peragenda negotia natus esse videretur: ob idque Principibus charus fuit. Eum S. Franciscus Vicarium suum bis instituit, & in Generalatu habuit successorem. Scripsit ad vniuersas prouincias

Epistolam grauem de morte S. Francisci, in qua eius eruditio in sacris Scripturis apparet, & erga suum Institutorem pietas filialis declaratur.

Eam Gulielmus Spoelbertus edidit cum Speculo vitæ sancti Francisci, & nos iuxta exemplar missum ex Conuētu Recollectorum Valencenarum in Belgio, vbi originale seruatur, pro rei grauitate Tom. prim. nostrorum Annalium [c] addidimus. [c] An. 1226. num. 44.

Obijt anno millesimo ducentesimo quinquagesimotertio Cortonæ (de quo vide Tomo secundo Annalium num. 30.) extra Ordinem; sed pœnitens. Non est igitur ille, qui sepultus est Vesuntione anno millesimo ducentesimo octuagesimo quinto, vt optime Chifletius insert, & duos fuisse suspicatur.

ELIAS de NABINALIS, Gallus, prouinciæ Aquitaniæ, sacr. Theologiæ Magister, anno millesimo trecentesimo quadragesimo secundo, à Clemente VI. tribus insignitus dignitatibus, Archiepiscopatus Nicosiensis, Patriarchatus Ierosolymitani, & Cardinalatus Tituli sancti Vitalis, tandem sub Vrbano V. factus sacri Collegij Decanus, Episcopus Ostiensis, & Veliternus. Scripsit

In quatuor libros Sententiarum Commentaria.

In Apocalypsim.

De Vita Contemplatiua, et alia.

Circa cognomen, & tempus ad Cardinalatum assumptionis, titulum, quem habuit, Ecclesias, quas rexit, diem, quo obijt, discordant authores, quorū sententiam examinauimus Tom. 3. Annal. [d] Ex vno duos facit Posseuinus, idem enim est Elias de Annibaldis, & Elias de sancto Heredio: vtrumque namque cognomen impropriè huic Eliæ Cardinali affigunt aliqui Scriptores. [d] An. 1342. num. 4.

Obijt Auenione 4. Nonas Octobris anno millesimo trecētesimo sexagesimo tertio, sepultus ad Minores.

ELIAS PETIOT, Gallus Conuentus Engolismensis, doctor Parisiensis, scripsit Gallicè

Aduersus Langarium hæreticum, Ministrum Cognacensem.

ELIGIVS BASSEVS, Capuccinus prouinc. Gallo-Belgicæ, edidit

Flores totius Theologiæ practicæ, tum sacramentalis, tum moralis. Antuerp. apud Petrum Bellerum an. 1643. in fol.

S. ELISABETHA, Hungariæ Regis filia, Ludouico Lantgrauio Thuringiæ nupta, Tertij Ordinis S. Francisci (cuius

vitam, res gestas, miracula, & canonizationem à Gregorio Nono factam, nos Tom. prim. nostrorum Annalium enarrauimus) Reuelationibus Diuinis assueta,

Duodecim pręcipuas Reuelationes scriptas reliquit, de quibus nos egimus alias, & quintam circa tempus assumpti corporis Virginis sacratissimę Mariæ in Cœlum examinauimus. Ipsas autem Reuelationes cũ alijs pijs meditationibus eiusdem sanctę Heroinę nos habemus MSS.

An 1227. num. 11. & 12.

ELZEARIVS DOMBARIENSIS, Gallus, Tertij Ordinis Visitatoris generalis socius à secretis, edidit

Collectionem, & Compilationem priuilegiorum Apostolicorum Fratrum, & Sororum de Pœnitentia Tertij Ordinis sancti Francisci tam Regularis, quam Strict. Obseru. Lugduni apud Claud. Morillon. 1614.

EMMANVEL ALCONCHEL Hispanus Strict. Obseru. prouinc. S. Gabrielis, scripsit

Tractatum Orationis mentalis, Hispali an 1612.

EMMANVEL ab INSVLA, Lusitanus, Strict. Obseru. prouinc. S. Antonij in Portugallia, scripsit

Historiam prædictæ prouinciæ, tamquam supplementum eorum, quę desunt in historia Seraphica Francisci Gonzagę. Habeo apud me M.S.

EMMANVEL à MONTE OLIVETI, Lusitanus, Reg. Obseru. prouinc. Portugalliæ, sacr. Theologię Lector emeritus, & Definitor, scripsit

Historiam prædictæ prouinciæ, quam habeo apud me M.S.

Practicam Regularem, & ordinem Iudiciarium. Vlyssipp. 1633.

EMMANVEL RODERICVS Lusitanus, prouincię sancti Iacobi alumnus, apud Salamanticenses summo in pretio habitus, tum propter Iuris Canonici, & Theolog. moralis egregiam notitiam, tum propter disciplinę regularis constantissimum zelum, & vitæ sanctimoniam; ad eum omnes quotquot aderant, recurrebant; & qui aberant, scribebant pro quibuscumque moralis dienodandis disciplinæ dubijs, quibus patienter, & prudenter mira mansuetudine satisfaciebat. Nunquam voluit implicari officijs Religionis, ijs pręsertim, quibus cura imminet animarum. Honoris gratia, & libris conciliandæ authoritatis causa admisit, vt fieret prouinciæ Definitor, longè fugiens à regiminis offendiculis. Scripsit

Explicationem Pontificij diplomatis, hoc est, Bullę Cruciatæ, quæ prodijt Salamanticæ apud Ioannem Fernandez anno 1594. Eius autem explicationis pars prima pertinet ad ea, quæ viuentibus conceduntur, aut condonantur: Secunda ad ea, quæ pro animabus defunctorum: Tertia, quæ ad compositionem, vt nominant. Denique Motus proprius Pij V. exponitur, quo mulieribus prohibetur introitus in Cœnobiorum, & Religiosorum domos interiores. Demùm Constitutio eiusdem Pontif. *Cùm onus Apostolicæ seruitutis*, de instituendis censibus iuxta praxim Hispanorum, elucidatur. Porrò hac opera declarãtur pleraque priuilegia, & eiusmodi alia, quæ Episcopis & Confessarijs maximè Regularibus plurimùm proficient. Opus hoc ex Hispano transtulit in Italicum Iulius Cęsar Valentinus Carpineti in Sabinis Plebanus. Prodijtque cum additionibus Vincentij Ricci Messinensis S. Theologiæ & V. I. D. Panormi anno 1622.

Summam Casuum conscientiæ, ordine alphabetico dispositam Confessarijs summe vtilem, & facilem quatuor Tomis distinctam, seu potiùs duas Summas, seu duo integra Alphabeta Casuum consciẽtiæ, quorum vtrumque duos habet Tomos. Postquam enim vno volumine integrum absoluerat Alphabetum, videns multa superesse dicenda, multosque sibi proponi casus in illo libro intactos, secundum composuit integro etiam Alphabeto distinctum. Primum volumen bis prodijt Salamanticę; tertiò auctiùs, & castigatius Barcinone apud Laurentium Deu, anno 1616. Secundum, quod dedicauerat Fr. Petro Gonçalez de Mendoza Minoritæ, tunc Archiepiscopo Granatẽsi, postea Archiepiscopo Cæsaraugustano, & Episcopo Siguntino, impressum est Cęsaraugustę apud Ioannem de Naia & Quartanet. anno 1615. Ego absolutis studijs Theologicis Salamanticæ ex duobus voluminibus, duobusque Alphabetis, iussu Superiorum vnum satis grande compegi, per sua loca singulis materijs dispositis. Prodijt ibidem 1616. Vbi primum edidit volumen, illud Latinitate donauit Balthazar de Canizal Hispanus Placentinus, & Venetijs excudi curauit anno 1607. in 4.

Opinionum communium circa casus Conscientiæ librum vnum. Venetijs anno 1610.

Catechismum doctrinæ Christianæ. Salamanticæ 1602. in 4.

Tractatum Ordinis Iudiciarij, quem Mini-

Ministri Generales,& Prouinciales, alijq; Iudices Ecclesiastici obseruare debent in suis visitationibus. Prodijt ad finem primi voluminis Summę prędictæ.

Quæstionum Regularium, & canonicarum Tomos tres, in quibus vtriusque Iuris, & Priuilegiorum Regularium, atque Apostolicarum Constitutionum nouæ, & veteres difficultates dispersæ, & confusæ miro ordine scholastico per quæstiones, & articulos elucidantur, Prælatis Ecclesiasticis, & Regularibus, necnon iudicibus cuiuscumq; Tribunalis, & vtriusq; iuris peritis, ac quibuscumq; Ecclesiasticis Regular. maximè necessarios. Prodierunt Salamanticæ, alijsque in locis præsertim Lugduni sumptibus Horatij Cardon. anno 1613. Quę editio reliquis prioribus est tersior, & clarior. Opus hoc præ omnium Iudicum Ecclesiasticorum manibus habetur, passimque citatur, præsertim in causis Regularium. Patres Recollecti prouinciæ S. Andreæ in Belgio ad compendium per Aphorismos ordine Alphabetico digestum redegerũt. Prodijt Antuerpiæ apud Belleros anno 1622. Aliud insuper copiosius edidit Hieronymus Rodericus Lugduni. Vide verbo, *Hieronymus Rodericus*.

Collectionem, & compilationem Priuilegiorum Apostolicorum Regularium mendicantium, & non mendicantium, in quibus ipsæ Religiones communicant. In quibus quæ in aliquibus Religionum codicibus dispersa sunt, & sine ordine diffusa, his congesta sunt, & quæ ab Vrbano Secundo vsque ad Clementem VIII. concessa sunt Regularibus, disposita et ordinata inuenientur, cum quibusdam remissionibus ad marginem, ex quibus curiosus Lector facilè percipiet, quæ horum priuilegiorũ sint in vsu, quę verò limitata, et moderata, et quæ demum sint omnino abrogata. Prodierunt vbique ad finem Tomi tertii Quæstionum Regularium.

Vixit anno 1610.

EMMANVEL de TAMAYO, Hispanus vir doctus, et grauis, in prouincia Granatensi Lector emeritus, Minister, aliisq; pręcipuis fũctus officiis. Edidit Hispanicè

Discursus Apologeticos de reliquijs Bonosi, Maximiani, aliorumque Sanctorum inuentis Arionæ. Baezę 1635.

EVANGELISTA à BONONIA cognomine Sartonius sacrarum litterarum peritus, et in politicis non mediocriter versatus; proinde vernaculè digessit

Ciuitatem Reipublicæ Regularis.

Exercitium Politicæ magnorum Ecclesiasticorum, & Sæcularium an. 1628.

EVANGELISTA MARCELLINVS, Etruscus, Reg. Obseru. sincerus, et valdè proficuus Ecclesiastes, qui suo humili statu contentus, nunquam aspirare voluit ad dignitates intra, vel extra Ordinem, solum animarum appetens profectum, terram despiciens, cælum appetens humilis spiritu, arduus merito, ingenio clarus, scientia plenus, eloquentia profluus, in Vrbe continuo, nunquam interruptu cursu prædicabat, magno auditorum fructu, perpetuo vniuersorum applausu, et numeroso auditorum concursu. Scripsit

Tractatum de Conuersione peccatoris in Deum. Prodiit Florentiæ, et Mantuæ; deinde Venetiis 1589.

Metamorphosim studiosi viri.

Expositionem in libros Iudicum. Venetijs apud Iuntas anno 1589. in 8.

In libros Regum.

In Psalmum 67. Exurgat Deus, *expositionem mysticam*.

In Psalmum 109.

In Cantica. Florentiæ anno 1599.

In Ruth. Ibidem anno 1586.

In Tobiam.

In Danielem Prophetam. Venetijs apud Iuntas anno 1588. in 8.

In Habacuch Prophetam. Florentię apud Georgium Marescottum an. 1584.

In Ionam Prophetã. Camerini an. 1581.

In Apocalypsim.

In Epistolam ad Hebræos.

Meditationes de quinque diebus creationis mundi.

De virtutibus Lectiones varias.

Concionem de passione Domini sub titulo septenarij.

De vanitate mundi.

Conciones varias, Venetijs an. 1596.

Super Cantica Zachariæ, & B. Virginis. Florentiæ anno 1599.

Coronam duodecim Stellarum. Venetijs apud Iuntas anno 1589.

Dialogos duodecim virtutum. Florentiæ apud Georgium Marescottum anno 1581.

Sermones 15. in Psalmum 109. apud eundem anno 1583.

Concionem Florentiæ in maiori æde habitam feria 6. in Parasceue. Ibid. an. 1585.

Concionem Neapoli in Archiepiscopali Ecclesia habitam eodem die alterius anni. Venetijs apud Iuntas 1588.

Obijt Romæ in Cœnobio Aracæli nõ sine opinione sanctitatis (inquit Posseuinus in secunda Appendice Tomi primi sui apparatus) anno millesimo quingen-

gentesimo nonagesimo tertio, quem, & penè moribundum, eructantem ad graues morbi dolores ferendos diuina Iobi verba, se audiuisse testatur.

EVANGELISTA de MOMINIO, Etruscus, diœcesis Pistoriensis, prouinc. Tusciæ Reg. Obseru. olim Minister, & familiæ Cismontanæ Vicarius, & Definitor generalis, vir doctus, & insignis Prædicator, noster olim amicus, magno Etruriæ Duci adeo charus, vt eius opera, & prudentia vsus sit apud Philippum Quartum Hispaniarum Regem, ad quem, virum vtique solertem, & in rebus peragendis dexterum, destinauit. Scripsit porro

Directorium Superiorum Regularium, & Ecclesiasticorum, quibus Monachorum, aut Sanctimonialium regimen incumbit. Prodijt Pistorij opera Fr. Gregorij Cortonensis apud Petrum Antonium Fortunatum, anno 1644. in 4.

Diarium Quadragesimale, seu *Sermones pro singulis diebus Quadragesimæ.* Tomum primum. Ibid. apud eundem an. 1646. in 4.

EVGENIVS ODOVVHEE, Hibernus, Reg. Obser. insignis Concionator, composuit idiomate Hibernico,

Poemata multa sacra, in quibus vatis more multa prædicit. Passim memoriter ab Hibernis recitantur. Vixit sub anno 1600.

EVGENIVS MARTINELLVS de GAVARDO, Italus, Reg. prouinc. Brixiæ, collegit ex tractatu Andreæ Peruzzini ab Orziano, eiusdem Instituti, & prouinc. de immaculata Conceptione Mariæ Virginis.

Speculum, in quo relucet D. Thomæ Sententia, quod B. Virgo fuerit sine peccato concepta. Patauij apud Ioan. Baptistam de Martinis, & Liuium Pasquatum an. 1628.

EVGENIVS ROGER, Recollectus, Gallicè edidit

Descriptionem Terræ sanctæ cum tractatu 14. nationum diuersæ Religionis eam inhabitantium, & alio tractatu de præcipuis articulis Alcorani. Parisijs in 4. an. 1646.

EVPHRASIA ALFARI, Perusina Clarissa, Monasterij sanctæ Mariæ Montis Lucis, propè mœnia Perusij, scripsit non inconcinnè lingua materna

Chronica prædicti Monasterij. Habeo apud me M.S.

EVSTACHIVS BONAVENTVRA, vt habet Trithemius, qui Eutychius Bonauentura. Vide *S. Bonauentura*.

EVSTACHIVS NORMAVILLVS, Anglus, vti scribunt Lelandus, & Ecclestonus, primo artium liberalium Magister; deinde Iuris vtriusque Doctor; tandem Academiæ Oxoniensis fuit Cancellarius. In Religione legere cœpit, quando Rodulphus Coleburgus, de quo suo loco, prælegere desiuit. Nonnulla doctrinæ suæ monumenta posteris reliquisse sibi persuadet Pitseus, quæ vel hominum incuria, vel temporum iniuria perierunt. Claruit an. 1280.

F

FABIVS SINIS de Monte Regali, prouinciæ sancti Francisci Vmber Minor Conuentualis, sacræ Theologiæ Magister, scripsit Italicè opusculum inscriptum:

Sei Raggionamenti degl'affetti mistici tratti del Cantico di Salomone. Romæ 1640. apud Andream Pheum; & aliud Latinè intitulatum:

Spirituali industria pro confessione. Romæ 1641. apud Ioannem Baptistam Roblettum.

Opusculum de casibus conscientiæ.

FAVSTINVS DIESTENSIS, Belga, Capuccinus, scripsit

Vitam, gesta, & mortem Archangeli Scoti, eiusdem Instituti, quem alterum prænominat Alexium, nobili familia oriundum, post varios virtutum agones beata morte consummatum. Coloniæ Agrippinę apud Ioannem Christophorum anno 1620. in 12.

FAVSTINVS GEDEONVS à BRIXIA, Prouincialis prouinc. Brixien. Minorum Capuccinorum. Scripsit

Septizonium Marianum, hoc est, *De Nominibus Deiparæ;* opus nouissimum, in septem libros distinctum, an. 1648.

FAVSTINVS TASSVS, alias Iason Venetus, ab ineunte ætate viuidi exhibuit specimen ingenij, semper aliquid scribens, siue soluta oratione, siue carmine, idiomate materno. Puer lusit versibus amatorijs, quos postea damnans, Religionem ingressus Minorum Obseruantum, alium peperit ingeniosum libellum metricum, omni pietate refertum; carmine etiam orationem Ieremię Prophetæ explicuit.

Duas habuit orationes funebres, vnam

vnam Pragæ in Bohemia, *in Ferdinandi Imperatoris obitu* ; alteram Nouariæ *in morte Marchionis Montis Gribelli*, quibus non mediocrem laudem assecutus est.

Libris tredecim res inter Catholicos, & hæreticos gestas complexus est , rogatu *Philiberti Ducis Sabaudiæ*. Scripsit insuper

De conuersione peccatorum ad Deum; Italicè, Venetijs, anno 1578. in 4.

Sermones 12. in honorem Deiparæ Virginis, quos ad populum habuerat Venetijs in ęde S. Francisci à vinea. Prodierunt ibidem ex officina Ioannis Baptistę Somasci 1589.

Sermones totidem super canticum Magnificat.

Sermones viginti de sanctissimæ Trinitatis mysterio; & de Aduentu Messiæ, Neapoli habitos.

Diuersarum concionum lib. vnum.

Tractatum de Aduentu Messiæ. Venetijs 1585. in 4.

Genuæ, & Taurini sacras Scripturas professus est: hic cùm eas explicandas suscepisset, Philibertus supradictus sibi Concionatorem delegit, cui etiam Nicię in hoc munere deseruiuit. Floruit anno 1586.

FAVSTVS de COMMILLIONIBVS, Venetus, supradicti Faustini nepos, vir acris ingenii, qui ætatis anno decimo sexto elegantem composuit, & publicè recitauit Patauij orationem, *de Dominica Natiuitate*, quæ postea prodijt, ac maturioris ætatis alia edidit non contemnenda sui ingenij argumenta.

FEDERICVS PEREGRINVS, idiomate Italico edidit

Discursum in Psalmum 37. Domine ne in furore tuo.

Alterum in Psalmum 50. Miserere. Prodijt Bononię ex officina Rubea anno 1579.

FELIX CIATTVS, Ordinis Minorum Conuentualium sacrę Theologiæ Magister, edidit Italicè

Paradoxum historicum de Origine Ecclesiæ cathedralis Perusinæ, & de primo eiusdem Episcopo, ad Cardinalem Vbaldescum Legatum Bononiensem, Episcopum Perusinum. Venetijs apud Sarzinam anno 1634. in 4.

Annalium, & historiarum Perusinarum, partem primam. Perusij apud Angelum Bartoli anno 1636.

FELIX PERETTVS Picenus, Ordinis Minorum Conuentualium, qui postea S. R. E. Cardinalis & Summus Pontifex, vide verbo, *Sixtus Quintus*.

FERDINANDVS BASACIVS, Aquitanus, conuertit in linguam Indianam

Varios Sermones, Epistolas, & Euangelia.

FERDINANDVS del CAMPO, Hispanus, vir grauis, & doctus, prouinciæ sancti Iacobi Minister, Guardianus Salamaticensis, multis suę religionis functus muneribus, Episcopus Barancę in Indijs Occidentalibus Peruanis, edidit

Doctas adnotationes in Euangelia Quadragesimalia. Salamanticæ 1599.

FERDINANDVS DAVILA, edidit

Annotationes in Euangelia Aduentus. Prodierunt Venetijs apud Franciscum Franciscium Senensem.

FIRMANVS CAPITIS, vide *Freminus*.

FLORENTIVS BVRGOINVS (alijs Burgonius) Parisiensis, quem aliqui Franciscum nominant, addidit

Indicem & scholia ad opera S. Augustini, in quibus item emendandis laborauerat, anno 1541. Parisijs.

FLORENTIVS CONRIVS, Hibernus, Conaciensis, prouincię Hibernię Minister, Collegij S. Antonij de Padua pro Fratribus Hibernis strict. Obseru. apud Louanienses fundator; à Clemente VIII. in Hiberniam amandatus, vt exercitui à Rege Catholico Philippo II. in subsidium Catholicorum misso, suo adesset consilio, mox Archiepiscopus Tuamensis, per Anglos proscriptus modò in Belgio, modo in Hispania, vbi eum Madriti degentem cognoui; à patria exulabat, subsidio per Hispanum ministrato. In hoc diuturno exilio totum se dedit S. Augustini operibus euoluendis, mentem sanctissimi Doctoris circa gratiæ necessitatem, & efficaciam improbo assecuus labore. Vniuersam librorum molem septies perlegit, & vicies quidquid ad gratię controuersias cum Pelagio, alijsque hęreticis spectabat. Vbi hærendum erat loci difficultate, vel verborum obscuritate, orationem adhibebat, & ieiunium, idque plurium aliquando dierum, donec sibi videretur genuinum sensum attigisse. Scripsit itaque in hoc genere grauissimè, & doctissimè Augustini sensui, & verbis semper adherens,

Integrum volumen de Gratia Christi, aliquando, dum Sedis Apostolicę remota de hac re libros edendi prohibitione, licuerit, proditurum. Prodijt tamen Parisijs diu post eius mortem anno 1646.

Compendium doctrinæ S. Augustini circa Gratiam, ab eo compositum in 4.

Tracta-

Tractatum de statu paruulorum sine Baptismo decedentium ex hac vita, iuxta sensum B. Augustini. Prodijt primò Louanij anno 1624. & secundò ibidem apud Henricum Hasterium anno 1635. tertio Rothomagi anno 1643. Gabrieli Cardinali de Trejo dicatum, doctorum fermè omnium virorum, Academiarum Louaniensis, & Duacenæ encomijs commendatum.

Alterum de flagellis Iustorum, iuxta mentem eiusdem S. Doctoris, quem ipse citat in initio precedentis Tractatus, quẽ ego adhuc non vidi.

Tertium de misero statu naturæ lapsæ, de vulneribus per peccatum inflictis, de remedij necessitate, eoque per Christum adhibito. Subiecta pro operis argumento parabola illius, qui descendebat ab Ierusalem in Iericho, & incidit in latrones, qui dispoliauerunt eum, plagasque imposuerunt. Prenotauit itaque librum hoc titulo: *Peregrinus Ierichontinus.* Parisijs anno 1644.

Quartum de Augustini sensu circa B. Mariæ Virginis Conceptionem, ad Antonium de Trejo, ex Vicario Generali Ordinis Minorum Episcopum Carthaginensem, Philippi III. Hispaniarum Regis ad Paulum V. Oratorem pro definienda hac controuersia. Antuerpię apud Ioannem Keerbergium anno 1619.

Speculum vitæ Christianæ nuncupatum *Desiderium* erudiendis Catholicis Hibernicis perquàm opportunum. Hibernicè edidit Louanij in Collegio Minorum, anno 1626.

Epistolam diffusam, contra eos, qui assensum præbuerunt in Parlamento Hiberniæ proscribendis bonis quorundam Principum Catholicorum, qui pro fide Catholica contra hæreticos Anglos decertarunt; eam exscripsit Philippus Osuleuanus in compendio Historię Hibernię tomo 4. lib. 12. cap. 9.

Obijt Madriti anno 1631.

FLORENTIVS GRAIVS Hibernus primum Louanij ad D. Antonii collegiũ deinde Dublinii Theologię Lector, scripsit

Grammaticam Hibernicam.

FLORENTIVS ab HANSVVYCK, Belga, Mechliniensis Capuccinus, prouincię Flandrię Definitor, edidit

Cornucopiæ Concionatorum de S. Virginis Mariæ mysterijs Tomos duos, Antuerpię 1646. in fol. apud Gulielmum Lesteenium.

FLORENTIVS LEYDANVS Belga, reg. Obseru. scripsit

Historiam nouorum in Germania inferiori Martyrum Ordinis S. Francisci, cui accedit, *Enarratio Martyrij aliorum quorundam eius Ordinis Religiosorum in partibus Galliarum.* Ingolstadii anno 1582. typis Vuolfgangi Ederi: vide Molanum in Bibliotheca Materiarum.

FLORENTIVS VOVROPINVS, Parisiensis

Opera S. Augustini recognouit, additis, completisque opusculis auxit, sacræ Scripturæ, & rerum Indicem copiosissimũ S. Patris doctrinæ sectatoribus gratissimum, & vtilissimum attexuit. Parisiis 1541. & Valentię 1552.

FORTANERIVS VASSELLI (quem alii Sertorium appellant) Gallus, Valuensis, Vasco, quem in diocœsi Cardurcensi ortum ait author Appendicis Chronici Bernardi Guidonis, & tamen Trithemius, ac Pitseus in Anglia natum affirmant. In Aquitaniæ monasterio Gordoniensi Minorum subiit Institutum. Propter multiplicem virtutem, & doctrinam factus est primum Regens Aueniomensis, mox assumpto Fr. Gerardo Odonis Ministro Generali ad Patriarchatum Antiochenum, & administrationem Ecclesię Catanensis, designatus est à Clemente VI. Vicarius generalis, vsque ad futurum Generale Capitulum, in quo electus est totius Ordinis Minister, deinde ab eodem Clemente Archiepiscopus Rauennæ renunciatus est, relicto ei regimine Ordinis, sub titulo Vicarii vsque ad proxima Comitia generalia; demùm translatus est ad Patriarchatum Gradensem. Ante hæc Episcopum fuisse Massiliensem scribunt, etsi perperam, Claudius Roberti in sua Gallia Christiana, & Nomenclator Cardinalium. Missus est pacificator ad Venetos, & Genuenses, feralibus odiis diffidentes, vbi cum prudentissimè hoc munus obijsset, & res Pontificias in Æmilia promouisset, aliaque egregiè in Sedis Apostolicæ obsequium prestitisset, Innocentius VI. anno 1361. 15. Kal. Decemb. eum Cardinalem procreauit. Cùm verò Auenionem ad galerum suscipiendum proficisceretur, obijt Patauij eodem anno, sepultus in D. Antonij Basilica. Scripsit

Annal. Minor. to. 3. & 4.

In omnes fermè sacrorum Bibliorum libros.

Aliquot Augustini libros, præsertim vigesimumsecundum de Ciuitate Dei, grauiter exposuit

Sermonum ad vtrumque statum Ecclesiasticum, & secularem, librum vnum conscripsit.

Lectio-

Lectionum Theologicarum lib. vnum.

Quodlibeta disputata. Petrus Frison in Gallia Purpurata. Eysengrenius.

FORTVNATVS FIDELIS, Fortunati filius, Siculus Agyræ, quæ vetusta vrbs est diœcesis Catanensis, tertij Ordinis S. Francisci Professor, insignis declamator, edidit

Sermones Quadragesimales. Panormi anno 1636.

Theoremata moralia ex 22. Psalmo decerpta de Augustissimo Eucharistiæ Sacramento. Prodierunt Panormi anno 1638.

FORTVNATVS à Perusio, Reg. Obseru. scripsit

Consilium circa licitam, & iustam erectionem Montium Pietatis.

FRANCISCVS de ABBATIBVS, Astensis. Scripsit

Sermones Dominicarum annuarum. Incipiunt: Erunt signa in sole.

Item Quadragesimale.

FRANCISCVS ÆSINVS, Picenus, vir pijssimus, & Reg. Obseru. studiosissimus, Prædicator Apostolicus, suæ patriæ designatus Episcopus, dignitatem renuit accipere: Scripsit

Circulum Diuini amoris, vernaculè videlicet qualiter Deus super omnia diligendus sit.

Explicationem doctrinæ Christianæ, à Marcello II. commendata.

Breuem responsionem ad singulos articulos Capuccinorum Concionatoribus transmissos per Cardinalem Carpensem Ordinis Protectorem, iubente Paulo III. Summo Pontifice.

Vide Annal. Capuccinor. an 1545. num.4. Ab Obseruantibus simul cum Bernardino Astensi transiuit ad Capuccinos, inter quos egregiam virtutis, & prudentię opinionem assecutus, factus est Vicarius Generalis. Obijt Perusij Octogenarius, & vltra, anno 1549.

FRANCISCVS de ALCOCER, Hispanus, prouinciæ sancti Iacobi, scripsit

Confessionarium, seu *Summam Casuum conscientiæ*. Cordubæ apud Franc. de Zea an. 1592.

Librum de Ludo. Salamanticæ 1559.

Librum de Cæremonijs Ecclesiasticis. Vixit anno 1580.

FRANCISCVS ALVATVS, Astensis, scripsit

Postillas in Euangelia.

Sermones Quadragesimales. Habentur omnia M.SS. in vno Codice magno, in Bibliotheca Cœnobij Valdescopesi, prouinciæ Conceptionis in Hispania.

FRANCISCVS AMPVLLVS, siue de Ampullis. *Iuris Canonici decreta Commentarijs illustrauit*; cuius authoritate Angelus à Clauasio suã Summam Angelicam comprobandam existimauit.

FRANCISCVS ANDEGAVENSIS, suppresso suo nomine edidit

Historiam missionis Capuccinorum prouinciæ Turonensis ad regnum Marrochij in Africa, cura, & ordinatione P. Iosephi le Clerc. Parisini. Nyorti per Viduam Ioannis Bureau 1644. in 8.

Vitam, & acta eiusdem P. Iosephi le Clerc. Parisijs anno 1645.

FRANCISCVS de ANGELIS, Hispanus, è Castro Viridi, prouin. sancti Pauli, edidit Hispanicè

Pias Considerationes in Antiphonam: Tota pulchra es Maria, *à Minoritis solemniter decantari solitam in commendationem Conceptionis immaculatæ Virginis Mariæ*. Madriti an. 1643.

FRANCISCVS ANTONIVS BLONDVS, à S. Seuerino, Italus, Minorum Conuētualium Collegij sancti Bonauenturæ in Vrbe Regens, noster amicus, ad Episcopatum Capritanum primò, deinde ad Ortonensem assumptus, scripsit

Disputationes Scoticas, in quibus Diuinæ prædestinationis, & reprobationis mysterium iuxta doctrinam Scoti elucidatur. Bononiæ an. 1625.

Opus de Censuris, & Irregularitate. Romæ apud Ludouicum Grignanum an. 1636. in 4.

FRANCISCVS ANTONIVS CASMIRIVS, Ordin. Min. Conuent. edidit opus Theologicum, quod inscripsit:

Scotus dilucidatus; in secundum sententiarum. Neapoli an. 1597.

FRANCISCVS ANTONIVS de LEONIBVS, à Rutiliano Conuent. sacr. Theol. Magister, scripsit Italicè

Pias instructiones pro Chordigeris,

FRANCISCVS ab AQVA PVTRIDA ex regno Neapolitano, prouinc. Terræ Laboris, & Custodiæ Beneuentanæ, scripsit

Compendium Conclusionum vniuersæ Philosophiæ.

Diadema Philosophorum, in quo recondita naturę aperit arcana.

Floruit circa an. 1340.

FRANCISCVS de AREGATIIS, Italus, Cremonensis, Philippo Marię Mediolanensium Duci charissimus, I.V.D. prouinc. Bononiæ, vir in Scholastica, & morali Theologia doctissimus, qui ob Annal. Min. ann 1403 n.5. præclaras virtutes, & singularem doctrinam assumptus est ad Ecclesiam Bergomensem, eamque rexit annis fermè vigin-

ginti quinque. Obijt Bergomi anno 1427. sepultus in templo S. Francisci.

Interfuit Concilio Constantiensi, vbi aliquot habuit orationes.

Alia eius opera, ait Vvillotus, omnes ambire, paucos frui.

FRANCISCVS ARETINVS, Regul. Obseru. prouinc. Tusciæ, edidit

Expositionem in Regulam Fratrum Minorum. Florentiæ anno millesimo quingentesimo nonagesimo quarto.

FRANCISCVS AROLA, sacr. Theologiæ doctor, composuit

Concordantias maiores Bibliorum. Lugduni apud Sebastianum Grifum anno 1551.

FRANCISCVS ASCVLANVS, *Doctoris Succincti*, nomen sortitus, scripsit

In quatuor libros Sententiarum.

Reportata in eosdem.

Opus Contradictionum.

Improbationes quasdam; quæ extant Florentiæ M.S. in Bibliotheca S. Crucis.

Hic adhesit Michaeli de Cęsena, & Gulielmo Ochamo contra Ioannem XXII. vide quid de eius resipiscentia diximus Tomo tertio Annalium [e].

[e] An. 1341. num. 7.

S. FRANCISCVS ASSISIAS, nostri Instituti Author, & Rector, Petro Bernardoni, & Picę lectissimæ fœminæ filius, Assisij in Vmbria anno millesimo centesimo octuagesimo secundo, Lucio Tertio Pontifice, Friderico Primo Imperatore, magno rei Christianæ incremento, & Ecclesiæ Christianæ fulcimento satus. Ab ipsis incunabulis Christo Domino cœpit assimilari. Etenim in stabulo natus, impresso per Angelum Crucis signo in humero dextro, ita facto principatu eius super humerum eius. Christi Domini vitam, humilitatem, mansuetudinem, paupertatem ardenter ęmulatus, acceptis duodecim Socijs, quorum vnus Iudæ instar disperijt. Crucis Christi vexillum vbique erexit, populos, & regna ad pœnitentiam excitauit, missis per orbem vniuersum discipulis. Grauissimè Cardinalis Baronius: *Luctuosi mundi Deus miseratus errores, & planè Ecclesiam suam in deterius declinantem, ac collabentem, iam deprauata morum disciplina, erigere volens, in conflatorio diuini Spiritus Apostolicum hominē formauit Franciscum, & velut nouum sydus, quod peccati, erroris que tenebras depelleret, nasci voluit, confuso, tenebrosoque rerum humanarum, ac misero Ordinis Ecclesiastici statu, per quem è corruptæ vitæ vetustate, veluti nouus, renascensue mundus exurgeret*. Multis, magnisq; quidem rebus in Ecclesię reparationem prętitis; demū quino ab ipso Christo Domino accepto vulnere, mundi superatis oblectamentis, rebusque contemptis, nudus humi iacens, terrenis vinculis expeditus, in Cœlum euolauit IV. Nonas Octobris, anno Christi millesimo ducentesimo vigesimo sexto, ętatis quadragesimo quarto, ita vt verissimè dixerit Raphael Volaterranus, [f] *Conseruatoris nostri per omnia ferè typum gessit*. Secundo post obitum anno, tanta solemnitate, quanta alius nunquam canonizatus est à Gregorio IX. qui viuentem amicè dilexit, & mortuum eo vsque veneratus est, vt Assisium cum vniuerso Cardinalium Collegio profectus sit, & in ipso, in quo iacebat Franciscus, templo exhumato, & posito in conspectum vegeto, & integro corpore, catalogo Sanctorum adscripserit, mox ei magnificam triplicis templi Basilicam extruxerit, in cuius imo, abditoque recessu, sacratissimum Thesaurum, hoc apposito epitaphio, deponi curauit:

Tom. 12. ad annū 1182.

[f] Volater. l. 21. Anthropol.

VIRO SERAPHICO, CATHOLICO, APOSTOLICO,
FRANCISCI ROMANI, *
CELSA HVMILITATE CONSPICVI,
CHRISTIANI ORBIS FVLCIMENTI,
ECCLESIAE REPARATORIS,
CORPORI, NEC VIVENTI, NEC MORTVO,
CHRISTI CRVCIFIXI PLAGARVM,
CLAVORVMQVE INSIGNIBVS ADMIRANDO;
PAPA NOVAE FOETVRAE COLLACHRYMANS
LAETIFICANS, ET EXVLTANS,
IVSSV, MANV, MVNIFICENTIA, POSVIT,
ANNO DOMINI M. CC. XXVIII.
XVI. KAL. AVGVSTI
ANTE OBITVM MORTVVS, POST OBITVM VIVVS.

* Ob summam erga Eccles. Romanā reuerētiā, & quia Assisiū ditionis est Romanę.

Et si

Etsi plerique indoctum, idiotam, & sacrarum litterarum imperitum iudicarint, tantæ tamen hominis virtuti ea insuper accessit excellentia, vt cælesti, & mira quadam disciplina loquaces, & garrulos huius sæculi superauerit magistros. Vti à fastu, & superbia erat maximè alienus; ita tumentem, & vanam aspernatus est litteraturam, eamq; admuenit sapientiam, vel è superis edoctus monstrauit Philosophiam, qua nulla verior, nulla securior, humilitatis scilicet, Euangelicæ paupertatis, mundi contemptus, per quem constanter ipse incessit, & qua latè patet orbis Christianus, discipuli gradiuntur, magno virtutis incremento. Nouam hanc scholam Deo institutore simpliciter, & absq; verborum lenocinio aperuit, & virtutum penetralia sincero, candidoq; sermone, nullo obducto fuco, reserauit. Aliqualem in pueritia assecutus Latini sermonis notitiam, assiduus fuit in sacrorum Bibliorum studio. Post mundi repudium, simplicibus verbis, sed ardenti spiritu diuinarum rerum amorem efficaciter suadebat, tantaque virtute prędicabat, vt innumeros populos à recto tramite longè aberrantes, ad salutis semitam reuocarit. Erant eius verba ignita, medullas cordis penetrantia, ad diuisionem spiritus, & corporis pertingentia. Manifestum huius rei specimen dedit in collectis à me ipsius Opusculis, quę Antuerpię ex Officina Plantiniana anno 1623. adiectis Commentarijs prodierunt, tribus libris distincta.

Primus liber continet.

Epistolas septemdecim.
Opuscula varia.
Orationes diuersas.
Testamentum.
Laudes Testamenti.

Secundus Liber.

Regulam primam pro Fratribus Minoribus.
Regulam secundam pro eisdem.
Laudes secundæ Regulæ.
Regulam Clarissarum.
Regulam Fratrum Pœnitentum.

Tertius Liber.

Collationes monasticas viginti octo.
Officium Passionis Dominicæ.
Cantica spiritualia tria.
Apophthegmata.
Familiaria colloquia.
Prophetias.
Parabolas, & exempla.
Benedictiones.
Oracula, & sententias.

Appendix dubiorum opusculorum comprehendit.

Sermones breues septem.
Opuscula duo.
Vitam S. Patriarchæ.
Fama eius posthuma.
Nicolai Lyrani de S. Francisci gestis contemplationem.

Obseruatio prima.

In Epistola duodecima ad Sacerdotes sui Ordinis eos hortatur ad vnam tantùm Missam in die celebrandam in suis Cœnobijs, etsi plures adsint Sacerdotes: quæ verba cùm Philippus Melanthon in confirmationem sui erroris de abiurandis Missis priuatis, in sua pestilenti Apologia confessionis Augustanæ citarit; à fidei speculatoribus monitum est, vt hic locus cautè legeretur. Ego ad ea verba longiorem adhibui Commentarium, in quo sanam, & summè Catholicam authoris mentem me attigisse puto.

Obseruatio Secunda.

Epistola decimaquinta videtur permittere Laicis communionem sub vtraque specie. Sed eam illo tempore adhuc in vsu fuisse ex coęuis, & posterioribus Doctoribus, adiecto ad hunc locum commentario, docuimus.

De cælesti, & vtili Francisci doctrina, vide grauissimam Gabrielis Cardinalis de Trejo Epistolam, opusculis sanctissimi viri

viri præfixam. Vt verò ipsa opuscula faciliùs circumferrentur, & præ manibus haberentur, impressa sunt seorsim absque cõmentarijs Mediolani, Alexandriæ Statiellorum, Neapoli, Salamanticę, Lugduni, & alibi.

FRANCISCVS AVRELIANENSIS, Conuentus Engolismensis Guardianus Cenomanensis, scripsit

Historiam Martyrum Iaponensium circa annum 1633.

FRANCISCVS BARBARANVS, Italus Vicentinus, Concionator, Capuccinus, edidit

Directorium vitæ Christianæ, & spiritualis; Venetijs apud Costarum anno 1647.

Historiam Ecclesiasticam vrbis Vincentinæ. In eadem vrbe apud hæredes Francisci Grossi anno 1648. in 4.

FRANCISCVS BARTHOLDVS, sacrę Theologiæ Doctor Assisias, scripsit

De Passione Domini.

Historiam sanctæ MARIAE de Portiuncula.

Sermones festiuos, & feriales, quos *Refugium pauperum* prænominauit.

FRANCISCVS BONNAL, Reg. Obseru. edidit Gallicè

Panegyricum dicatum Duci Aurelianensi Parisijs 1644. in 4.

FRANCISCVS BOVILLON, sacræ Theologiæ Baccalaureus, edidit Gallicè

Vitam, miracula, & Purgatorium S. Patricij. Parisijs in 16. apud Carolum Rouillard. anno 1643.

FRANCISCVS BORDONVS, Italus Parmensis Tertij Ordinis Definitor generalis, S. Theologiæ Doctor, & sancti Officij consultor, vir doctus, varioque scientiarum genere ornatus, edidit

Tractatum de professione Regulari ad leges iuris communis, & constitutiones Summorum Pontificum, præsertim Sixti Quinti, Gregorij XIV. Clementis VIII. & Vrbani item VIII. Mediolani apud Philippum Ghisulphium anno 1635.

Varias resolutiones, seu Consilia regularia, nedum Regularibus personis: verum etiã Prælatis Ecclesiasticis, Sacerdotibus, Iudicibus, Aduocatis, Causidicis, alijsque in vtroque foro versantibus apprimè vtilia; imò & necessaria. Tomus primus prodijt Venetijs apud Bertanum 1641.

Secundus Tomus fuit inpressus Parmæ apud Marium Vignam annò 1648.

Sacrum Tribunal Iudicum in causis sanctæ fidei contra hæreticos, & de hæresi suspectos, omnibus Episcopis, Inquisitoribus, Consultoribus, Iudicibus, Confessarijs, Procuratoribus, & Aduocatis valdè necessarium. Vbi etiam explicantur omnes Bullæ, & decreta spectantia ad S. Inquisitionis Officium hactenus publicata. Romę apud hęredes Corbelletti anno 1648. in fol.

FRANCISCVS CAMBARIENSIS, Gallus, Capuccinus, Commissarius generalis prouincię Sabaudiæ, edidit

Regulares, & religiosas Fratrum Capuccinorum exercitationes, in quatuor libros distributas. Lugduni anno 1627. & ibidem apud Ludouicum Muguet anno 1634.

FRANCISCVS de CAMPOS, Hispanus, edidit

Compendium, siue *Indicem conceptuum, qui reperiuntur in omnibus operibus Philippi Diez.* Salamanticæ 1588. in 4.

FRANCISCVS è CANDIA, *Doctor fertilis* appellatus, scripsit

In quatuor libros Magistri Sententiarum vberes commentarios.

FRANCISCVS CAROPHILVS è Castro Sangrensi Samnites, Reg. Obseru. prouincię S. Angeli, edidit

Quadragesimale, Venetijs anno 1551 Titulum indidit: *Oeconomia Concionalis*

FRANCISCVS de CASTILLO Velasco, Reg. Obseru. Madritensis, supremæ Inquisitionis Qualificator, Lector Complutensis Iubilatus, & prouinciæ Castellæ Custos, inter alia posteris dedit

De Præseruatione Virginis Mariæ ab originali peccato Tract. Antuerpiæ in fol. apud Petrum Belletum 1642.

Tractatum de Diuina Incarnatione. Quem Ægidius de Nuble Minorita Gallus eius discipulus edi curauit Parisijs typis Iacobi Quesnel anno 1642.

De fide, spe, & Charitate, Antuerpię anno 1642.

FRANCISCVS CORDVBENSIS, Reg. Obseru. prouincię S. Iacobi, Serenissimę Imperatricis N. à sacris confessionibus; scripsit

De officio Prælatorum. Pragæ anno 1562.

Annotationes Catholicas in Christianæ religionis articulos, ad hæreticorum retundendam peruicaciam; quę Viennæ Austrię anno 1567. & Coloniæ apud Maternum Cholinum, anno 1572. prodierunt.

Vixit anno 1553.

FRANCISCVS CORIOLANVS Longus, siue Longus è Coriolano Capuccinus,

nus vir ęquè doctus, ac religiosus, meus, dum viueret, amicus, totus studijs addictus, abhorrebat Religionis officia. Scripsit

De casibus reseruatis iuxta regulam Decreti Clementis VIII. Regularibus præscriptam; cum breui tractatu *de Iudicio Regulari*. Lugduni apud Ludouicum Prost 1618. in 8. & Coloniæ apud Antonium Betzerum anno 1619. in 4.

Summam Theologiæ adinstar Summæ D. Thomæ, ex operibus S. Bonauenturæ compactam, varijsque annotationibus illustratam. Romæ 1622.

Summam Conciliorum. Antuerp. 1623 & Parisijs cum additionibus in fol.

Breuiarium Chronologicum. Lugduni eodem anno in fol. apud Ludouic. Prost.

Horologium spirituale, seu conciones de omnibus festis B. Mariæ Virginis sacris: vide verbum *Michael Angelus de Bergon*.

Exercitium pro salutanda B. Virgine. Venetijs 1621. in 24.

FRANCISCVS CORTESIVS, Italus, ex oppido Montis Falci Reg. Obseru. prouincię S. Francisci, edidit libellum, cui titulum præfixit

Lilium Angelicum. Venetijs anno 1608.

FRANCISCVS DAVILA, Cyprius, ob virtutum, & doctrinæ merita promotus ad Episcopatum Asculi, in regno Neapolitano, scripsit

Conciones in Quadragesimam, & in festos Sanctorum dies eiusdem temporis. Venetijs anno 1591.

FRANCISCVS DVRAND, Hispanus, sacræ Theologię Lector, Francisco à Sosa Ministro Generali à secretis; prouincię S. Iacobi Minister, edidit Hispanicè

Egregias *instructiones*, pro varijs hominum statibus, & conditionibus, sub hoc titulo: *Ditamen Espiritual, y razones de estado para el discreto Cortesano, que pretende serlo del Cielo, con muchos auisos curiosos para todos los estados del hombre, y muchos prouerbios para los Predicadores Euangelicos de la palabra de Dios*. Valentię 1613. in 4.

Viuebat anno 1620.

FRANCISCVS de Eicia, scripsit opus prænominatum:

Thesaurus Angelorum, in quo pleraque habentur Prædicatoribus, & confessoribus vtilia. Asturice anno 1547. in 4

FRANCISCVS FABRIANENSIS, vir sanctissimus, & doctissimus, de quo latius egimus Tomo 2. & 3. Annalium, multus erat in studijs, & Bibliothecas libris vndique conquisitis instruebat. Scripsit

Sermones multos.

Artem Prædicantium.

De veritate & excellentia Indulgentiæ S. Mariæ de Portiuncula.

Tractatum de officio, & dignitate Prælati, & Sacerdotis Euangelici. Habeo manuscrip. in nostro Archiuo.

Decessit anno 1322. in patria, vbi magna colitur veneratione.

FRANCISCVS FAVNVS, Conuentualium Canthianensis, edidit Italicè

Monile, seu Coronam 15. Rosarum, in quibus agitur de mysterijs gaudiosis, dolorosis, & gloriosis B. Mariæ. Venetijs 1622. quo clarebat.

FRANCISCVS FELIX, Hispanus, Madritensis, sacræ Theolog. Lector Complutensis emeritus, vir subtilis ingenij, & claræ doctrinæ, prouinc. Castellæ Definitor, edidit disputationes Theologicas, quas vocauit

Tentatiuas Complutenses in duos Tomos diuisas. Primus continet materias, *de Fine vltimo hominis, de Beatitudine; de Actibus humanis, bonitate, & malitia humanorum actuum, de Conscientia, de Habitibus, & Virtutibus*. Compluti apud Anton. Vazquez anno 1642. in 4.

Secundus Tomus in duas partes diuiditur, quarum prima complectitur Tractatus *de Visione Dei, de Peccato actuali, de Peccato originali, de Peccato habituali*. Secunda pars habet Tractatus *de Gratia, Iustificatione, & Merito*, quem dicauit Petro de Vrbino, suo olim magistro, ex Commissario generali familiæ Vltramontanæ primum Episcopo Caurienſi, nunc Archiepiscopo Valētino, viro doctissimo, & prudentissimo. Ibidem in Officina Mariæ Fernandez, millesimo sexcentesimo quadragesimo quinto.

FRANCISCVS FERNANDEZ, Hispanus, Regularis Obseru. prouinc. Conceptionis vir pius, doctus, & prudens, Christianissimæ Galliarum Reginæ à sacr. Confessionibus, scripsit Hispanicè, & edidit

Directorium vitæ spiritualis, & exercitia spiritualia. Parisijs apud Anton. Bertier an. 1643.

FRANCISCVS FERRARIENSIS, edidit

Quadragesimale.

FRANCISCVS FEVARDENTIVS, Gallus, sacræ Theologiæ Doctor; Constantiæ Neustriacæ circa annum mille-

ſimum quingenteſimum quadrageſimum primum, natus Baiocis, humaniores litteras edoctus, ibidem Franciſcanis nomen dedit. Pariſios translatus firmioris ætatis labores ſubiuit ex cathedra docens, ex roſtris aſſiduè concionatus. Inde ad præcipuas Galliarum vrbes profectus, vbique dogmaticè contra exurgentes, & adoleſcentes hæreſes prædicauit, nullo loco non inſectatus acriter Caluiniſtas. Senectutis tandem portum Baiocum ipſum, quod iuuenilis contentionis illex, & quaſi igniculus fuit, humiliter elegit, nullam ambiens aliquando dignitatem inter ſuos, aut honorem inter exteros. Atqui ibidem non quidem languori, non torpori, vti ipſe in epiſtola nuncupatoria ſuæ Theomachiæ ad Cardinalem de Oſſato pręfatur, non inertię, deſidięque ſe dederat; quamuis ſenem, ſed aſſidua, vel meditatione, vel lectione, vel ſcriptione, aut concione reipublicæ Chriſtianę prodeſſe ſtudebat, vt qui maturè cœpit proficere, ad vltimum vitæ ſpiritum perſiſteret, & quidem in vltima ſenectute inſignem, vtilemque illum librũ Theomachiam Caluiniſticam edidit. Cum enim anno milleſimo ſexcenteſimo ſecundo, ętatis ſexageſimo tertio Turone litteras dediſſet ad Antonium Poſſeuinum, & Catalogum à ſe ſcriptorum librorum inſtanter poſcenti miſiſſet, commonuit ſe tunc dialogos illos adornaſſe, quibus ſexcenti errores Caluinianorum refellebantur, & in pręcitata epiſtol. ad Cardinalem D'Oſſatum ſuos in illa non tam effœta, quam tremula ætate pios conatus pro Eccleſia Dei contra hęreticos defendenda, & continuos, quos pro ea ſubiuit indefeſsè labores exprimens: *At ego* (inquit) *qui tot annos, ſiue meditor, ſiue ſcribo, ſiue concionor, quod dare teſtimonium mei laboris maius meliuſque poſſem, quã ſi pro virili mea parte conor hocce etiam doliolum meum terreum verſare, atque agitare, & aliquatenus hoſtium irruentium impetum, impreſſionemque retardare*. Multis digniſque Encomijs hominem laudat à virtute, à pietate, à doctrina eius diſcipulus Henricus Vvillotus, Catalogum etiam attexens editorũ ab illo librorum. Eos nos in plures claſſes aliorum, ſuorumque operum; commentariorum in ſacros Bibliorum codices; controuerſiarum contra hæreticos Gallicè ſcriptorum; & eorum, quę hactenus edita non ſunt, diſpertiemus.

Opera Sanctorum Patrum, quæ edidit, & illuſtrauit.

Irenæi Martyris, cum eruditiſſimis ſcholijs. Primo Pariſijs anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo ſexto, poſtea auctioribus Colonię Agrippinæ ann. milleſimo quingenteſimo nonageſimo quinto, qui per eum quaſi reuixit; certè eſt plurimum illuſtratus.

Ildephonſi Toletani Archiepiſcopi ad Codices multos M.SS. collata, & emaculata, maximè vero librum de Virginitate illibata Mariæ emendauit, & auxit. Pariſijs apud Sebaſtianum Niuellium anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo ſexto, quæ à Margarino Bignęo in Bibliothecam veterum Patrum ſecũdę editionis relata ſunt, & in ſequentibus editionibus ſemper appoſita.

Ephremi Syri Gallicè reddita, Pariſijs apud Niuellium, & Sonnium, anno milleſimo quingenteſimo octuageſimo tertio. Iterum apud eoſdem an. 1590. Tertio à Chapeleto an. 1602.

In Michaelis Pſelli librum de ſeptem Synodis commentarios adhibuit, quibus Præfationem adiunxit, in qua recentiorum hæreticorum cum Cacodæmonibus, & Magis conuenientiam deſcribit.

Quæ in Libros ſacrę Scripturę edidit Commentaria.

In totius ſacræ Scripturæ gloſſam ordinariam, & Poſtillas Nicolai Lyrani. vna cum Ioanne Dadręo, & Iacobo Cucillyo Pariſienſibus doctoribus, viris inſignibus, & eruditis multum, diuque laborauit, additis ad marginem authoribus, & locis, e quibus ſententiæ fuerunt decerptæ. Lugduni primum, mox Venetijs, deinde alijs in locis. Sanè verò accuratam illam operam integram

præſtare

præstare non potuerunt vrgentibus Typographis editionem, & tumultibus Gallicis litterariam interturbantibus.

Similem impendit laborem simul cum eodem Dadræo, & Gilberto Genebrardo in repurganda, & augenda Bibliotheca veterum Patrum à Margarino de la Bigne: vide impressionem Parisiensem sub signo Nauis an.1589.

In librum Ruth Commentaria, in quibus copiosè traditur, quidquid ad historiam fideique Christianæ, ac morum rationem pertinet. Parisijs apud Sebastianum Niuellium anno 1582.& anno 1585. in 8.

In librum Esther Commentarios præcipuè concionatoribus accommodatos. Ibid. eodem anno, & Coloniæ apud Mylium an.1594. et apud Birchmanicum an.1595 in 8.

In Iob, Parisijs apud Claud. Ghappelet 1606.

In Ionam Prophetam Commentarios, ex veterum Patrum Hebræorum, Græcorum, Latinorum scriptis collectos, et Christianis mysterijs, ac concionibus aptatos. Ibidem apud Henricum Falc-Kemburgium an.1595. in 8.

In Epistolam D.Pauli ad Philemonem Parisijs, et in Germania an.1587.

In vtramque epistolam D. Petri. Parisijs apud Niuellium an.1598.et ann.1600. in 8.

In D.Iacobi epistolam. Plerique eius auditores calamo ex ore dictantis Parisiis exceperunt: sed deinceps ille commentarium ad illam edidit Parisijs apud Michaelem Sonnium an.1599.

In D.Iudæ epistolam faciliori methodo. Coloniæ an.1595. apud Henricum FalcKemburgium, in quo Commentario veterum, et recentiorum Hæresiarcharum mores scitè describuntur.

Quę contra Hęreticos scripsit.

Appendicem ad libros Alphonsi à Castro contra hæreses, in tres libros distributam; quibus quadraginta hæreses ab ab eodem Alphonso, vel prętermissæ, vel post illius mortem natæ, ac deprehensæ refelluntur. Parisijs apud Niuellium, et Sonnium an. 1578. Vide quæ diximus in verbo *Alphonsus à Castro*.

De Virginitate atque inuocatione Virginis Mariæ. Parisijs apud Michaelem Sonnium 1579.

Dialogos septem, quibus ducenti Caluinistarum errores grauissimi perspicuè refelluntur, & solide confutantur. Colonię in Officina BirKmannica an.1595. in 8. Primò quidem Gallicè prodierunt Parisijs apud Niuellium an.1585. Iterum apud eundem an.1590.

Secundam hebdomadam dialogorum, quibus examinantur quadringenti sexaginta quinque eorundem errores. Parisijs apud Sonnium.

Theomachiam Caluinisticam sedecim libris profligatam, quibus mille, et quadringenti huius sectæ nouissimæ errores, quorum magna pars nunc primum è suis latebris eruitur, diligenter excutiuntur, et refelluntur. In ijs confessio fidei Hugonosticæ, et Catecismus Caluinianus, quæ hactenus intacta gloriari solent hæretici, diuinis, Ecclesiasticis, ac ipsorummet Hæresiarcharum scriptis reprehenduntur, et confutantur. Parisijs apud Niuellium an.1604.

Breuem Assertionem Cœlibatus. Parisijs apud Claudium Chapellet 1606.

Gallicè scripta.

Responsiones ad nobilis viri quæstiones, antea quidem hęretici, et postea constantis catholici. Parisijs apud Niuellium an.1597.

Examen Catechismi Caluinianorum. Parisiis apud Sonnium, et Nuam. anno 1600.

Idem locupletatum *Refutatione aduersus hæreticum Ministrum, qua conuicti sunt Caluinistæ sexcentorum sexaginta errorum*. Ibidem apud eosdem an.1601.

Amica admonitio Prædicatoribus, & Ministris verbi de ducentis triginta erroribus in eorum fidei confessione contenta. Parisiis apud eosdem an.1601.

Intermanducationes (entremãgeries) *ministrales: Responsiones ad Aphorismos Broualdi prætensi Ministri Charentoni, & prætensæ falsificationes* Cadomi in Normannia an. 1601. et Parisiis eodem anno.

Quę

Quæ habebat sub annum 1602. examinata; sed nondum penitùs adornata, neque adhuc, quod sciam, edita.

Homiliæ in tria priora capita, & vltimum Iob.

Homiliæ plures in Psalmos.

Homiliæ in librum Iudith.

Homiliæ in Danielem.

Homiliæ in duo priora capita B. Lucæ, in quibus tam Saluatoris nostri, quam Præcursoris eius miranda conceptio, & Natiuitas declaratur.

Commentaria in tres D. Ioannis Epist.

Expositio orationis Dominicæ, salutationis Angelicæ, & Symboli Apostolorũ.

Homiliæ in Quadragesimam.

Homiliæ in Dominicas dies, & Sanctorum festiuitates.

Lactantij Firmiani opera cum septem M. SS. Codicibus collata, & ab erroribus vindicata, atque annotationibus ad singula capita illustrata.

FRANCISCVS FEVARDENTIVS minor, precedentis ex sorore nepos, Doctor Parisiensis in magno conuentu eiusdem vrbis Philosophiam, & Theologiam professus, virtute, & doctrina auunculo simillimus, his verbis à doctissimo viro Ioanne de la Haye, f eius familiari amico, dignè commendatur. *Vir fuit* (inquit) *pietate insignis, silentij amantissimus, fide in Deum, fidelitate in proximum clarissimus, solicitudine, ac vigilantia admirandus, consuetudine iucundissimus, moribus integerrimus, charitate eximius, laboribus infractus, humilitate eminentissimus, inferiorum sodalis, discipulorum amor, Prælatis obsequentissimus, in rebus solicitandis fortissimus, modestia singularis, prudentia laudatissimus, castitate eximius, virtutum denique, ac scientiarum genere instructissimus, qui corona Doctorali in alma facultate Parisiensi, cum caput sapientissimum redimisset, & Theologiam professor primarius in doctoris subtilis suggestu per annos aliquot perlegisset, grassante lue, summo omnium bonorum mœrore, iubente Deo, scriptis solidissimæ scientiæ relictis aliquando in lucem edendis, peste interijt,* anno Domini 1631. Prę reliquis scripsit

f Haye in Ind. auth. in fine to. 2. in Genes.

Fidei controuersias contra Caluinistas.

Materias Theologicas in primum Sententiarum.

FRANCISCVS FICHET, Italus, Reg. Obseru. edidit Italicè

Exercitia spiritualia pro impetranda gratia Dei. Lugduni anno 1622.

FRANCISCVS FLORENTINVS, cognomento *Paduanus*, scripsit, quę Florentię in Bibliotheca sanctę Crucis asseruantur,

Christianarum institutionum librum ad Brauium Martellium.

De excellentia conditionis humanæ.

De Diuinis item operibus.

De lapsu hominis. Pręfatio incipit, *Cœperam amantissime Braui.*

Librum *de Astrologorum paruipendendis iudicijs, ac de incantationibus, & diuinationibus nullo modo ferendis*, ad Inquisitores hęreticę prauitatis, ad Nicolaum Pontificem Maximum.

Breuiloquium, ac de Epidemia ad Petrum Cosmi filium.

De insensata cura mortalium ad illusos huius vitæ amatores. Incipit: *Cùm quotidie mecum cogito.*

Tractatus *de floccipendendo vulgo, & contemnendis eius ineptijs, & de quidditate fortunæ.*

Extant eiusdem *Epistolæ gratulatoriæ ad Sixtum Quartum & ad Petrum Medicem*. Incipiunt, *Felicissime Pastor*

Preterea *Orationes* coram Summis Pōtificibus habitę: claruit sub Nicolao V. & subsequentibus Pontificibus vsque ad Sixtum IV. apud quos in magna fuit veneratione.

FRANCISCVS FORMA, edidit Hispanicè, & Gallicè

Nouam descriptionem Cataloniæ, & sex Comitatuum illius, cum tabulis. Parisijs in fol. apud Sebastianum Cramoisy anno 1643.

FRANCISCVS de FRANCHIS, è Vetro, delitioso quidem oppido, ad littus maris Tyrrheni, prope vrbem Salernitanam Capuccinus prouincię Lucanię definitor, scripsit

Commentaria in Oseam Prophetam. Panormi 1643.

FRANCISCVS, FRANCINVS, Hispanus, Tertij Ordinis, vir pius, & deuotus, totus intentus meditandæ Christi Passioni, sua quotidiana exercitatione ad methodum breuem, claram, & facilem hoc meditandi genus ita reduxit, vt vtili quidem libello, phrasi non inculta, illam docuerit. Libri titulus est:

Passio

Passio Christi meditata, siue expensa per Franciscum Francinum Tertij Ordinis S. Francisci oblata deuotioni Christianæ. Prodijt Romæ apud Franciscum Monetam anno 1641. in 16.

FRANCISCVS de FRAXINO, vulgo *del Fresno* prouinciæ Castellæ, edidit

Commentaria in Vniuersalia Porphyrij, & Prædicamenta Aristotelis. an. 1622. in 4.

FRANCISCVS FRISATVS

B. Iacoponi Rhythmos & Poemata notis illustrauit.

FRANCISCVS GEORGIVS Venetus, variæ eruditionis vir, qui postquàm annis multis à iuuentute, & infirmiori ętate, vel publicè docuit, vel populis prędicauit; postremum quod supererat ętatis, per otium, & desidiam transfigere non est passus. Scripsit itaque in senili ætate

De Harmonia totius mundi Cantica tria. Venetijs apud Bernardinum Vitalem anno 1525. Parisijs apud Andream Barthelim anno 1544. & 1546.

Problematum in sacram Scripturam libros sex (non octo, vti habent Vvillotus, & Posseuinus) in quibus tria millia loca sacræ Scripturæ, atque id genus res alias, vti ipse habet in Epistola præliminari ad Lectorem, explanauit. Venetijs apud Bernardinum Vitalem anno 1536. Parisijs apud Michaelem Sonnium anno 1574.

Platonicæ doctrinæ, & Thalmudicis Hebræorum inanibus arcanis nimis intentus, vtrumque opus Cabalistarum, & Platonicorum placitis ita respersit, vt in Romano Indice prohibita sint, donec expurgentur. Quæ verò corrigenda, aut expurganda erãt, minutim adnotauit Index expurgatorius Hispanus. Grauiora notarunt, Sixtus Senensis, Robertus Cardinalis Bellarminus, Antonius Posseuinus, & Marinus Marsenus Ordinis Minimorum in fine commentariorum in Genesim

Vitam B. Claræ Bugniæ, Venetæ Clarissæ, cuius confessiones excipiebat. Habetur in 4. parte libr. 10. Chronicorum Bartholomæi Cimarelli.

Carmina spiritualia Italica, eo metri genere, quod vocant, *terza rima*, quæ multorum manibus Venetijs teruntur.

Obijsse anno 1510. referunt Vvillotus, Miræus, & Posseuinus, sed cùm beata Clara prædicta obierit anno 1514. vti ipse Georgius enarrat, ac Harmoniam Clementi VII. & Problemata Paulo III. ipse dedicauerit, oportet vt circa annum 1540. adhuc vixerit Ministrum agebat prouinc. S. Antonij anno 1523.

FRANCISCVS GONZAGA, è serenissima Ducum Mantuę progenie, Caroli Marchionis Guazoli filius, adolescentiori ætate spreto mundo, & aula Philippi II. Regis Hispaniarum, vbi inter pueros Regios educabatur, Compluti religiosissimi cœnobij Franciscani, Superiores verentes Regis indignationem, si ad suum consortium instanter petentem admitterent, vel inuitos coegit, vt sua veste donarent. Absolutis tyrocinio, & studijs omnibus, propter pręstantes animi, & corporis dotes, propter singularem virtutem, & præstantem doctrinam gratissimus, regressus in Italiam, Patribus prouinciæ S. Antonij se aggregauit, à quibus paulò post electus est Minister Prouincialis, Quo in munere ita eius eluxit virtus, constantia, & instaurandę Religionis nonnihil inclinatæ studium, vt in comitijs generalibus anno 1579. Parisijs totius Ordinis Minister Generalis omnium suffragijs fit electus. Per octennium hoc functus ministerio, disciplinæ regulari restituendæ, & erroribus eliminandis totus intentus, nulli pepercit labori. Hoc expleto officio, assumptus est ad Cephaludensem in Sicilia Episcopatũ; deinde ad Papiensem est translatus, mox Mantuanus renunciatus Episcopus, sanctissimè istas gubernauit Ecclesias, eaque virtutis, & sanctitatis opinione decessit, vt de connumerando cœtui Sanctorum hic agatur in Curia Romana. A Clemente Octauo Apostolicæ Sedis Nuncius amandatus in Galliam de pace inter Hispanum, et Gallum acturus, ea præstitit, quæ tam nobilem Dei seruum decebant. Multa ei tunc concessa à Rege Christianissimo honorum, et Regiæ munificentiæ diplomata penes me conseruo. Neq; solum ita gloriosè operatus est, verùm etiam laudabilia transmisit ad posteros sui ingenij monumenta. Scripsit itaque

De Origine Seraphicæ Religionis Franciscanæ, eiusque progressibus. De Regularis Obseruantiæ institutione, forma administrationis, legibus, eiusque Ordinis propagatione, Opus ingens quatuor partibus distinctum, æneis etiam pulcherrimis iconibus illustratum, in quo quasi in tabula vnico obtutu status tantę Religionis aspici posset, & qui in ea militant, in ea sese familia esse lætarentur, quam Deus Abrahę benedictione mirificè multiplicasset. Adiecit insuper quantopere eadem familia fuerit honestata in cœlis

copia

copia, præstantiaque Martyrum, Confessorum, Virginum; in terris autem numero Fratrum, dignitatibus Pontificum, Cardinalium, Patriarcharum, Episcoporum, & Doctorum. Quin & ob oculos posuit, quot extent Monasteria, quam antiqua, quibus ornata priuilegijs, quæue proxime subsunt Ministro generali. Prętereа de numero, fundatione, rebus insignibus Monasteriorum Cismontanorum, quæ proximè subsunt Ministris prouincialibus. De Vltramontanis, item de Transmarinis, & ad quos pertinent Monasteria Indiarum Orientalis, Occidentalis, Nouę Hispaniæ, & regni Peruani. Opus autem ipsum prodijt Romæ è Typographia Dominici Basæ anno Domini millesimo quingentesimo octuagesimo septimo, cui Author Epistolam inseruit, qua omnes ad exactam Regulę Franciscanę obseruantiam hortatur. Statuta verò generalia (quæ *Barcinonensia* dicuntur, quod Barcinone conuocato vniuerso Ordine primum essent condita) ad Concilij Tridentini Canones reuocauit, eaque in Monasterio; siue vt vocant, Conuentu S. Ioanni Regum Toleti, per generalem habitam Congregationem ab omnibus recepta sunt.

Manipulum Fratrum Minorum, eius iussu collectum. Parisijs per Michael. Sonnium 1582. in 4.

Epistolam ad vniuersos Ordinis Superiores de pace, & vnione conseruanda, anno 1579. Habetur in libro nuncupato *Ocularia Minorum*, pag. 32.

Epistolam Pastoralem. Lutetię excussam, dũ in supradicta legatione Gallicana versaretur, misit ad populum, & Diœcesim Mantuanam.

Considerationes spirituales ad Sacerdotes, & Parochos suæ diœcesis Mantuanæ. Prodierunt Mantuæ apud Franciscum Osannam an. 1599.

Multis me dignatus est epistolis, vbi percepit vastum Annalium Ordinis opus me scribendum suscepisse, quas in pretio habeo.

FRANCISCVS GOTHVS, Theologus Professor, collegit

Compendium Biblicum; singula Diuinorum librorum capita, singulis quatuor diametris Iambicis perstringens, neglecta tamen pedum, & Syllabarum mensura. Incip. Genes. cap. 1.

Ante fit, lux producitur,
Diuidens aquas congregat,
Ornatus factis additur,
Producta Adæ subiugat.

FRANCISCVS GVERRA, Hispanus, Reg. Obseru. prouinc. Conceptionis, sacr. Theologiæ professor emeritus, in scholis argumentator acerrimus, è rostris declamator celeberrimus, varia eruditione insignis, cum Ioannes à Campanea totius Ordinis generalis Minister eum à secretis sibi delegisset, & in Ministeriatu successorem cuperet, à Philippo Quarto Hispaniarum Rege promotus est, ad Episcopatum Cadicensem in Betica.

Paratum habet prælo eruditum, varięque Lectionis opus *de Quadripartita locutione B. Virginis Mariæ in Euangelio*, ex quo Concionatores multa, & singularia depromere possunt Virginis encomia. Adhuc viuit, & scribit.

FRANCISCVS GVSMANVS, alijs Gotmanus, scripsit

De sacris Ministris altaris, eorumque cœlibatu. Opus lectu dignissimum, inquit Author Bibliothecæ Hispanicę. Toleti 1566.

FRANCISCVS de HERRERA, Hispanus, prouinc. sancti Iacobi apud Salamanticēses insignis Theologiæ Professor, Procurator generalis sui Ordinis, Archangelo à Messina Ministro generali postea à secretis, vir religiosissimus, & mitis, scripsit

De Angelis tomum vnum. Salamanticę an. 1595. in fol.

Volumen magnum de peccatis. Salamant. 1600. fol.

Commentaria in primum, & secundum Sententiarum. Tomi duo Salamant. 1589. 1590. & 1595. fol.

Expositionem in Regulam Minorum.

Institutiones Christianas.

Sermones Quadragesimales.

Manuale Theologicum, & resolutissimam dilucidationem principalium quæstionum, quæ communiter in quatuor libris Sententiarum disputantur. Librum hunc prius Barcinone an. 1611. impressũ plurimis erroribus scatentem, à mendis repurgatum Ludouicus Caualli recudi curauit Lugduni apud Hieronymum de la Garde ann. 1642. vide verbo *Ludouic. Caualli*.

Obijt Placentiæ in Italia.

FRANCISCVS de HEVIA, alijs de Neuia Hispanus, prouinc. sancti Iacobi; scripsit

Librum eruditum, & pium, *de tribus statibus animæ*.

Floruit sub an. 1550.

FRANCISCVS HORANTIVS, siue Orantius, Hispanus, Ioanni Austriaco Belgij Gubernatori, gloriosissimo Principi à sacris Confessionibus, & consilijs, cuius

cuius in Castris prope Namurcũ mortui corpus in Hispanias ex Ordinum decreto retulit. Edidit

Locos Catholicos , & librum de Iustificatione præcipuè aduersus hæreticum Ioannem Caluinum, ad Carolum Hispaniarum Principem. Parisijs apud Iacobum Macæum anno 1565. Venetijs apud Iordanum Zilettum an. 1564.

Orationem , quam habuit in Tridentina Synodo in festo omnium Sanctorum anno millesimo quingentesimo sexagesimo primo.

Cum vero Philippus Secundus ingentem, qua maior per multa sæcula ijs in regionibus visa non est, classem, copiosumque militem in Elizabetham hæreticam Angliæ Reginam immitteret, vniuersæ Regiæ expeditioni Pontificia auctoritate præfectus est Horantius. Sed cum tunc excitarentur aliquę Controuersię inter Philippum Marnixium sanct-Aldegondi Abbatem, & Michaelem Baium Vniuersitatis Louaniensis Cancellarium, circa Ecclesiæ auctoritatem, atque hæc inter eos dubia discuterentur, videlicet: *An Ecclesia, eiusque Constitutiones, seu traditiones aliud habeant κριτήριον, seu iudicium, ex quo iudicari possint, præter solam consuetudinem eorum, qui se profitentur Romanam sectari Religionem quam vocant Catholicam? & an hoc κριτήριον si quid est aliud, constat soli pagina sacræ Scripturæ? an Patrum explanationibus, & commentarijs? an Conciliorum decretis? an Romanorum Pontificum placitis? an Scholasticorum pronunciatis? an passim sequatur, vt ait Satyricus, coruos testaque, lutoque? an Ecclesia tribuat auctoritatem verbo Dei, an potius verbum Dei tribuat Ecclesiæ auctoritatem?* Et circa hęc variè inter eos epistolę dispergerentur, & scripta euulgarentur, consultus circa hæc Horantius Catholicum, & solidum protulit iudicium, scripta diffusa epistola, seu mediocri tractatu de his quæstionibus, sugillans Abbatem de quibusdam non adeo catholicè prolatis. Prodierunt illorum Epistolę, & Horantij iudicium Colonię apud Petrum Gazellum an. 1580.

Obijt Episcopus Ouetensis ann. 1584. Assumptus est ad hanc Ecclesiam an. 1581 die 20. Febr.

FRANCISCVS HVRTADO, Hispanus, edidit librum spiritualis instructionis, cui titulus

Lamina aurea. Salamant. 1628.

FRANCISCVS KNAIALVS, siue Knaialdus, scripsit

Aduersus Desiderium Erasmum Roterodamum, qui spreta religione Canonicorum Regularium, quam professus fuerat; furens in Religiosos ex eadem exiuerat.

FRANCISCVS KRAVENDONVS, insignis concionator, edidit

Ioannis Langespergÿ Sermones; è quibus etsi ille eliminauerit errores permultos, pręstat tamen ne legantur, cum Langespergius sit prohibitus in Indice Romano; quippe infectus heresi Lutherana.

Ioanni Fero in re Ecclesiast. suffectus Moguntiæ decessit an. 1572.

FRANCISCVS à LAVDA, Theologus, olim sacri Montis Sion Pręsul, edidit

Ierosolymæ afflictæ, & humiliatæ deprecationem; ad Philippum Quartum Hispaniarum Regem.

Mediolani apud Heredes Melchioris Malatestę an. 1631. in 4.

FRANCISCVS de LEDESMA, Hispanus, prouinc. sancti Iacobi, collegit opus illud satis tritum, & necessarium, quodque nostris conficiendis Annalibus, & Emanueli Rodriguez quęstionibus Regularibus scribendis magno vsui fuit, inscriptum

Monumenta Ordinis, cuius tres sunt impressiones. Prima facta est Salamãt. per Ioannem de Porras an. 1506. in 4. secunda apud eundem an. 1551. Tertiam non vidi. Opus hoc quidam tribuunt Antonio del Rincon: quam tamen ego puto primum fuisse compilatorem, hunc verò auctorem, seu librum multis additis monumentis auxisse.

FRANCISCVS LVCAS, Brugensis, recognouit, auxit, & edidit, Tomis tribus

Concordantias Bibliorum. Antuerpiæ 1606. in fol.

FRANCISCVS LVENGVS, à S. Bernardino, Hispanus, prouinc. Castellæ, & cœnobij Complutensis alumnus, ac Salicetani Guardianus, doctus Concionator, edidit

Controuersias viginti quinque super Regulam Fratrum Minorum. Compluti apud Antonium Vasquez anno 1642. Adhuc viuit.

FRANCISCVS LVGNANVS, Regul. Obseru. prouinc. sancti Francisci, scripsit Italicè, & nitidis Typis curauit euulgari

Vitam, & acta B. Ioannis Buonuisij, Lucensis. Lugduni, apud Horatium Cardonem an. 1610. in 8.

FRANCISCVS LYCHETVS, Brixiensis, felicissimi, & sagacissimi ingenij vir; postquàm multis annis sacram legit Theologiam, anno 1518. die 10. Iulij Lugduni electus est Minister Generalis. Scripsit

Commentaria in primum, secundum, & tertium scriptum Oxoniense Ioannis Scoti. Brixię anno 1517.

Quodlibeta eiusdem Scoti magno volumine commentatus est. Prodijt Venetijs apud Ioannem Pratensem anno 1520. & ibidem apud Ioannem, & Andream Zenarum an. 1589. multisque aliis in locis.

Theoremata disputata contra Augustinum Suessanum Neapoli.

Scripsisse etiam in quartum Sententiarum Scoti, et in Metaphysicam, sæpissimè mihi suggestum est, postquam in Vrbe hæreo; sed fortissima ratione mihi visum est hanc suggestionem me refellisse, dum ex eius regesto protuli illius decretum, paulò ante mortem iubentis, vt textus Scoti legeretur, et sui ipsius commentarij in primum, secundum, et tertium, et in Quodlibeta. Quod si in quartum, et Metaphysicam scripsisset, id expressisset. Sed verè scripsisse cogor credere ex Breui Apostolico Leonis X. qui concedit Paganino de Paganinis Lanotò Brixiensi, librorum impressori, priuilegium, ne alij Typographi intra decennium audeant imprimere dictos Commentarios. Verba Diplomatis sunt: *Exponi nobis nuper fecisti, quod tu pro commodo, & vtilitate Professorum sacræ Paginæ, commentaria super nouem libros Metaphysicæ, & quartum Sententiarum subtilissimi Doctoris Ioannis Scoti à dilecto filio Francisco Lycheto Ordinis Minorũ Reg. Obseru. & Theologiæ Professore non sine magno labore, ac diutinis vigilijs edita, ne adeo vtile, & excultum opus in graue damnum posterorum, & Orthodoxæ fidei iacturam deperiret, elegantissimis litterarum typis, sumptibus tuis imprimere cœpisti. Verùm ne ex huiusmodi tuo laudabili opere incommodum accipias, &c.* Ita vt hinc omnino constet eum hæc commentaria scripsisse, eaque imprimi cœpta esse, antequàm ad Ministeriatum generalem ille ascenderet. Si enim tunc in eo dignitatis gradu esset, id à Pontifice, vti solet, exprimeretur in priuilegio. Libri autem non prodierunt, siue quòd editio compleri non potuerit propter Typographi obitum, aut bellicos tumultus, siue quod infortunio aliquo perierint autographa, vel propter aliam causam protinus ignotam.

In præfatione ad Metaph. Scoti.

FRANCISCVS MACERATENSIS, Picenus, adiecit

Argumenta singulorum capitum septem libris Iosephi de bello Iudaico, quæ pro epitome sunt in fronte Latini Iosephi Venetijs olim excusa.

FRANCISCVS MADRY Gallo-Sabaudus Reg. Obseru. prouinciæ S. Bonauenturę Theologus, edidit Gallicè

Annotationes super priuilegia Fratrum Minorum de Obseruantia Regulari Lunduni apud Gulielmum Valfray 1645. in 8.

Item *vertit Gallicè ex Latina lingua Opuscula abbreuitata S. Francisci*: Ibidem in 8.

FRANCISCVS MANINCONIVS Somniensis, edidit Italicè

Concionum librum vnum.

FRANCISCVS de MARCHIA, Picenus, scripsit

Commentaria in libros naturales Aristotelis,

In Libros Metaphysicorum.

In quatuor libros Sententiarum.

In quatuor Euangelistas.

FRANCISCVS MARIA, Insuber, Reg. Obseru. edidit

Compendiolum vitæ spiritualis, Opusculum quidem ijs, qui Christi sequelam profitentur, vtile, & breuitate gratissimum. Mediolani apud Ioannem Baptistam Bridellum anno 1621. in 24.

FRANCISCVS MARIA, Pagnetus, Placentinus, Italus, edidit

Orationum lib. vnum.

FRANCISCVS à S. MARIA, Hispanus, patrio idiomate scripsit

Manuale Sacerdotum, & speculum veri Christiani, explicatis opportunè Missæ cæremonijs. Granatæ 1598.

FRANCISCVS MARZAL, Minoricensis, sacræ Theologiæ Lector emeritus & in Regio Maioricensi Conuentu Artis Lullianæ publicus Professor, nuper in Vrbem vocatus, vt legat in Cœnobio Aræcœlitano, Guardianus religiosi Cœnobij de IESV extra muros Maioricenses, vir religiosus, & doctus, edidit

Artem generalem vltimam venerabilis Magistri, ac Doctoris illuminati Raymundi Lulli Maioricensis, Tertij Ordinis S. Francisci, à mendis correctam, distinctius diuisam, notis marginalibus ornatam, atque Indicibus locupletatam. Palmę Balearis apud hæredes Gabrielis Guasp. anno 1645.

FRANCISCVS MATTHÆI Hibernus, Corcagiensis, in sacra Theologia, & Iure Canonico eruditus, Guardianus

Col-

Colleg. Louan. Fratrum Hibernor. Definitor, & Minister prou. Hiberniȩ, pro qua post tot persecutionum ærumnas restituenda impigrè laborauit, cùm audiret quoidam insulsas, insanasque propositiones Regularibus regni Hiberniæ adscripsisse, & tanquam ab eis prolatas, & protelatas Theologicæ facultati, & Archiepiscopo Parisiensi exhibuisse censurandas celeriterque ab his latum fuisse iudicium; vt à tanta calumnia innocuos liberaret, in illorum defensionem librum edidit sub nomine *Edmundi Vrsulani*, ita prænotatum:

Examen Iuridicum censuræ facultatis Theologicæ Parisiensis, & eiusdem Ciuitatis Archiepiscopi latæ, circa quasdam propositiones Regularibus regni Hiberniæ falso impositas, in quo per exceptiones Iuris, & facti mala accusatoris, & testium fides, propositionum impostura, & præpropera censuræ diuulgatio ostenditur.

Tractatum de Stigmatibus sancti Francisci,

Alterum pro defensione priuilegiorum eidem sancto Francisco, & Religioni eius concessorum. Extant apud suos consodales Corcagiæ M.SS.

Breuem historiam prouinciæ Hiberniæ, quam habeo M.S.

Occisus est crudeliter vario tormentorum genere in vrbe Corcagiensi ab hȩreticis Puritanis, qui Parlamenti Anglicani partes sequebantur, ob suspicionem, quod persuaserit tradi Catholicis ciuitatem. Mira constantia, et inuicta Martyris patientia cruciatus pertulit, bis demum suspensus, anno millesimo sexcentesimo quagragesimo quarto.

FRANCISCVS MAVRVS, Hispellos, Vmber, adulta iam ætate Minorita, prohibente patre, dum vixit, ne in iuuentute fieret, religiosissimè semper vixit, & grandiori ȩtate Musas resumpsit, quas in iuuentute coluit, suique Institutoris sancti Francisci vitam, & gesta tredecim libris carmine heroico, nobili stylo decantauit, apposito titulo *Francisciados*, diuinum, & eruditum opus dixit Franciscus Florentinus, multisque alij laudant encomijs. Libertus Housthemius Leodius Poeta, opus plurimum commendabat, dicere solitus Authorem ingenti lætitia de opere consummato perfusum obijsse. Librum ille dedicauit Cosmo Mediceo Hetruriæ Duci, optimo suo Mecœnati, àquo etiam lauream reportauit. Pulchram habeo illius effigiem (originariæ, quæ in nobilissimo tabulario Serenissimorum Hetruriæ Ducum conspicitur, exemplar) corollam à Cosmo Poetarum fautore accipientis. Prodijt opus primo Florentiȩ anno millesimo quingentesimo septuagesimo. Deinde Antuerpiæ ex Officina Plantiniana anno millesimo quingentesimo septuagesimo secundo. Aliam curauit fieri editionem Rothomagi anno millesimo sexcentesimo trigesimo quarto Fr. Ludouicus Caualli Gallus, Boloniensis, prouinc. Franciæ Parisiensis alumnus, humanioris litteraturæ perquam peritus, mihi olim à studijs, & religiosus socius, qui ad singulos libros argumēta, & notas marginales addidit, & in fine operis scholia ad quorundam locorum elucidationem cum Periphrasium Poeticarum Indice, præmissa breui Authoris vita, & Epistola nuncupatoria ad Franciscum Harlæum Archiepiscopum Rothomagensem, Neustriȩ Primatem.

FRANCISCVS MAVRVS, è MonteGranario, edidit librum prænotatum:

Schola Monachalis an. 1578.

FRANCISCVS de MAYRONIS, Gallus, Oppido Dignæ in Prouincia oriūdus (licet Bellarminus, & Thomas Demsterus Scotum efforment) Scoti discipulus, *Doctor illuminatus* nuncupatus, Roberto Regi Siciliæ, S. Ludouici Episcopi Tolosani germano fratri apprimè charus, cuius intercessione Ioannes Vigesimus secundus an. 1323. scripsit Cancellario Parisiensi, vt ei iam ab aliquot annis sacræ Theologiæ Baccalaureo, Magistralem honorem docendi in Theologia licentiam conferret. Viuidum, & promptum ei fuisse ingenium probat, quod sub annum millesimum trecentesimum decimum quintum, celebrem illum actum, siue certamen Sorbonicum, primus in Academiam inuexerit, quo in ȩstate per singulos dies Veneris respondetur à quinta matutina ad septimā Vespertinam sine Prȩside, sine socio, sine prandio, & pastu, sine vlla emigratione, in eadem perpetuò corporis sede, & animi contentione, donec cunctis opponentibus satisfactum sit, prȩsertim Baccalaureis primi, & secundi ordinis, qui sunt ad minimum sexaginta, & argumenta circiter centum agitant. Nam singuli primi ordinis duo texunt, primus etiam (quem Priorem appellant) nouem. Facinus inexpertis formidabile, & cuius causa nemo hactenus in valetudinis discrimen venerit, plures melius habuerint, siue quia vis audentes diuinæ iuuat, siue quia mentis contentio non sinit cogitare de corpore, minus de tempore.

Bellarm. de Script. Demster. l. 12. hist. Scoticæ num. 905. Annal. Min. ann. 1323. n. 22. & sequentib.

pore. Prima dies huius concertationis Franciscano, vltima Dominicano decreta est: atque hoc est, quod vulgo dicitur in Gallia: *Franciscanus aperit, Dominicanus Sorbonam claudit*. Huic suus comprouinc- sanctus Elzearius comes, Ariani omnes reatus generali confessione sub vitæ finem exposuit. Fuit vir verè doctus, et in omnibus fermè scientijs, præsertim in Theologicis, et sacra Scriptura versatissimus, quod in tot ab eo conscriptis libris abunde probauit. Catalogum adijcio eorum, qui ad meam peruenerunt notitiam.

Commentarij in Genesim. Incip. *Quia secundum vulgatissimum*. Habetur in Bibliotheca Conuentus Leodiensis Ord. Minorum M. S.

In quatuor libros Sententiarum. Venet. an. 1520.

Reportata in librum secundum Sententiarum.

Reportata in quartum Sententiarum, quæ penes me habeo nitido charactere exarata vsque ad distinctionem 43. Incip. *Samaritanus, vulnerato apparens*.

Epitome in libros naturales Aristotelis.

Quadragesimale, quod Venetijs à Bernardino Nouariensi excusum est, anno 1491.

Postillæ per annum.

De festiuitatibus Beatæ Mariæ sermones.

De festiuitatibus Sanctorum sermones. Prodierunt Venet. apud Peregrinum Pasqualium anno 1493. et habentur M. SS. in archiuo Seruitarum Florentię in codice pergamineo simul cum vita Beati Philippi Benitij.

Super Missus est, lib. 1.

Determinatio paupertatis Christi, & Apostolorum, de qua acriter sub supradicti Ioannis XXII. tempore disceptabatur.

De virtutibus, & vitijs capitalibus. Incipit: *Circa multiplices mansiones*. Habeo in nostra secretiori Bibliotheca manuscrip.

De articulis fidei. Incipit: *Circa articulos*.

De decem præceptis explicatio. Prodijt Parisijs apud Ioannem Frelonum anno *1619*.

Compendium librorum S. Augustini de Ciuitate Dei.

Commentaria breuia in eiusdem sancti Doctoris librum Confessionum.

In librum de Mirabilibus sacræ Scripturæ.

In libros Retractationum.

In libros diuersarum Quæstionum.

In librum contra Epistolam Fundamenti, & in alios nonnullos.

Commentarij breues in Dionysij Areopagitæ librum de Mystica Theologia; quos, vt adhiberet, rogauit supradictus Rex Siciliæ.

Commentarij in aliquot libros D. Anselmi.

Tractatus varij, scilicet

De Baptismo.

De Angelis.

De humilitate.

De suffragijs mortuorum.

De pœnitentia.

De Indulgentijs. Istum habeo M.S. in quo quidem egregiè, & clarè hanc materiam pertractat.

De Ieiunio.

De Corpore Christi.

De septem donis Spiritus sancti.

De vltimo Iudicio.

Commentarius in Orationem Dominicam.

Alius in Canticum Magnificat. Omnes hos tractatus excudit Basileę Iacobus Pfortzen. an. millesimo quadringentesimo nonagesimo octauo. Scripsit etiam

Quodlibeta.

Tractatum de formalitatibus.

De primo principio.

De Diuinorum Nominum explanatione.

De vniuocatione entis. Quæ vniuersim à Mauritio Hibernico correcta prodierunt, simul cum Commentarijs in quatuor libros Sententiarum, Venetijs, expensis Hęredum Octauiani Scoti, anno millesimo quingentesimo septimo. Secundo, millesimo quingentesimo vigesimo, rursus ibidem anno millesimo quingentesimo sexagesimo nono. Composuit insuper opus inscriptum:

Conflatile, id est, variæ Quæstiones, *de distinctionibus, relationibus, signis naturæ, & formalitatibus*.

Mille quingentas quæstiones de varijs locis sacræ Scripturæ, & dubijs Theologicis. Incipiunt: *Vtrum Christus secundum naturam humanam*.

Interrogationes circa varias, difficilesque materias. Incipiunt: *Licèt multi probatissimi viri*. Vtrumque hoc opus habeo apud me manuscrip. in vno volumine, quod Fr. Franciscus Ferrariensis in sua patria exscripsit anno 1456.

Sermones de Sanctis; quos etiam habeo manuscrip. incipiunt à festo S. Andreę, & ab illis verbis: *Ambulans Iesus*

iuxta

iuxta mare. Prodierunt Venetijs anno 1493. & Basileę anno 1598.

Habentur in Bibliotheca Vaticana etiam manuscrip. *Opera varia*.

Obijt Placentię anno 1325. Hoc Epitaphium etsi rude apponi curauit Franciscus Samson Minister Generalis.

Conditur obscuro lumen, res pulchra sepulchro:
Doctrinæ hic sacræ gloria, luxque iacet.
Dogmata flete, quibus Francisci de Mayronis,
Extremam constat imposuisse manum.
Vos quibus arma dedit cælestia, flete Minores:
En cecidit vestri firma columna chori.
Qui quanto excellit fulgentia sydera Phœbus,
Tanto alios superat lumine: Doctor aue.

Obseruatio.

Ab aliquibus taxatur Mayronius, & seuerius ab alijs Theologica inuritur censura, quòd in 4. dist. 19. q.2. dicatur in dubium reuocare Thesaurum, superefflluentem meritorum Christi, & Sanctorum; cum tamen Clemens VI. in Extrau. *Vnigenitus*, de Pœnitentijs, & remissionibus, paulò post Mayronij mortem, contrarium videatur definijsse, sed circa hoc nihil definiuit Clemens, secutus est dumtaxat opinionem magis receptam inter Theologos, eamque pręsupposuit decreto de Iubilei tempore, quod stabilire intendebat. Et quidem Michael de Medina [g] in tractatu de Indulgentijs ad Patres Concilij Tridentini, Mayronium ab omni vendicat censura, vti etiam Durandum, huic sententię affinem.

[g] Medina disp. 8. c. 40.

FRANCISCVS MELLADO, Reg. Obseru. prouincię Angelorum Definitor ex præcepto Andreæ Camacho Ministri prouincialis, collegit omnia, quę in Archiuis prędictę prouinciæ reperire potuit monumenta, compegitque ex omnibus

Historiam prædictę prouincię, quam ad me misit M. S.

FRANCISCVS, è MENABBIO Etruscus, sacrę Theologiæ Lector, strict. Obseru. edidit lingua vernacula

Compendium mirabilium, quæ Deus operatus est in sacro monte Aluernæ. Florentiæ apud Petrum Nestium 1636.

FRANCISCVS MENEZES, Hispanus, quem virum eruditum vocat, & laudat Philippus Labbe è Societate IESV *in Lectore erudito ad mensam*. Scripsit

De Accentibus, & quantitate syllabarum. Prodijt Parisijs apud Robertum Stephanum.

FRANCISCVS MILON, Conuentus Oliuarum, prouincię Coloniensis, primum Philosophiæ Lector, deinde Theologiæ, demum prouinciæ Britanniæ Minister prouincialis, Francisci Bonaldi Societatis IESV libellum inscriptum

Diuinam Ecclesiæ Oeconomiam, Latinum fecit.

FRANCISCVS MONACHVS Mechliniensis, scripsit

Epistolam de Orbis situ, ac descriptione, qua de Presbyteri Ioannis ditione, deque Paradisi terrestris situ differit. Antuerp. 1565. in 4. apud Vvithagium.

Regiones Septentrionales in Tabulas descripsit, & conspiciendas dedit. Ibid. Typis Syluestri à Parisijs.

FRANCISCVS MORENVS, Hispanus, Regularis Obseru. prouinc. Angelorum edidit

De Conceptione B. Mariæ Virginis tomos duos. Hispali per Alfonsum Bonitez Gamara, anno 1617.

FRANCISCVS NICOLAI, vir doctus; sed magis humilis, scripsit

Aduersus calumnias Francisci Lamberti in Regulam S. Francisci. Antuerp. typis Hillenij anno 1528.

FRANCISCVS de NOVA CVRIA, vulgo, *Nieuvvenboue*, olim Conuentus Gandensis, Brugensis, DunquarKani Guardianus, sacras litteras docuit, & concionatoris munere in amplissimis Flandriæ ciuitatibus egregiè functus. Scripsit sermones multos 3. tomis, quorum primo continentur

Sermones in totius anni Dominicas.

Secundo Tomo, *doctæ conciones in Euangelia, quæ per annũ in Ecclesia proponi solent ad Sanctorum memoriam, cũ legendis quorundam Sanctorum*.

Tertio

Tertio Tomo, *Conciones in Euangelia Quadragesimalia, cum explanatione Passionis Dominicæ.*

Commentarium in epistolam Pauli ad Ephesios.

Expositionem Regulæ Fratrum Minorum.

De casibus reseruatis Episcopo à Iure, consuetudine, & statutis Synodalibus, saltem Tornacensibus.

Oeconomiam Christianam, in qua agit de societate coniugali, herili, & externa.

De septem Ecclesiæ notis sacris, vel sacramentis Axiomata.

In orationem Dominicam.

In symbolum Apostolorum.

In Hymnum Euangelicum, Gloria in Ex lsis Deo.

In Hymnum, Veni sancte Spiritus.

Collationes quatuor ad Sacerdotes in primitijs.

Tractatum de Virginibus, & viduis ex vtroque Testamento.

De visu, & aspectu Dei.

Sermones in professione Monachorum, & Religiosorum.

De septem Doloribus gloriosæ Virginis Mariæ.

Tractatum de Fructibus spiritus, proposito Themate D. Pauli; *Fructus autem spiritus.*

Decessit Gandaui anno 1562. die 8. Iunij, sepultus ex aduerso Capituli, charus suis, charus cęteris.

FRANCISCVS NAVARRVS, Alfariensis, scripsit

Manuale ad vsum Chori, iuxta ritum Fratrum Minorum. Salamanticæ anno 1606. in 4.

FRANCISCVS NOVARIENSIS, Iuris vtriusque peritus, edidit

Summam de Casibus conscientiæ.

FRANCISCVS NVÑEZ, Hispanus, prouinciæ sancti Iacobi, edidit Hispanicè

Simulacrum, seu Speculum peccatorum dormientium, seu in peccatis sordes trahentium. Salamanticæ secundo impressum 1571.

Tractatum de filio Prodigo. Ibidem 1575.

Adnotationes in Euangelia, quæ cantantur in Aduentu

Aduertentias, siue notas in quatuor Christi Euangelia duobus tomis distinctas. Primus prodijt Salamant. an. 1595. secundus 1599.

FRANCISCVS de ORPHEIS, scripsit

De ornatu mulierum, librum vnum.

FRANCISCVS ORTISIVS ARIAS, Hispanus, scripsit

De mysterijs Passionis Christi, tomis duobus. Compluti 1578. in 8.

De remedio contra peccatum. Madriti 1603.

FRANCISCVS ORTISIVS LVCIVS, Hispanus prouinciæ Castellæ Definitor, egregius Prædicator, vir (inquit author Bibliothecæ Hispanicæ) spectabilis famæ, & litteraturæ non vulgaris, scripsit

Summam Summarum, seu Instructiones, & documenta pro omnibus statibus. Compl. an. 1595. & Maioricæ 1599.

Expositionem doctissimam in nouem priores versiculos psalmi quinquagesimi Tom. 1. Madriti ann. 1540. & 1599. & Compluti 1549.

Soliloquium inter Animam, & Deum. Compluti 1551.

Viridarium de quatuor nouissimis, & fine vitæ humanæ, in quatuor tractatus diuisum; de Morte, Iudicio, Inferno, Gloria. Madriti, apud Michaelem Serranum de Vargas anno 1602.

Viridarium diuini Amoris. Compluti an. 1589.

Viridarium alterum *de Diuinis Floribus Sacerdotis Christiani, in quo ostenduntur qualitates, dignitates, & reuerentia debita præcellenti huic officio.* Ib. an. 1601.

Tractatum de *Ornatu Animæ.* Compluti an. 1540. & 1549.

Expositionem in Regulam Minorum: siue *Compendium declarationum, tum Summorum Pontificum, tum etiam aliorum præstantissimorum Doctorum, super Euangelicam Regulam S. Francisci*, secundo correctum, & emendatum. Madriti apud Viduam Alphonsi Gomesij, an. 1585. in 8.

Expositionem in Orationem Dominicam à sancto Francisco notis illustratam & in alia eiusdem S. Viri opuscula. Compluti anno 1551.

Opuscula varia simul impressa tom. 1. Cæsaraug. 1552. in 4.

Flores Sanctorum, seu Vitas Iesu Christi, Virginis Mariæ, & Omnium Sanctorum. Madriti an. millesimo sexcentesimo quinto.

Epistolarum volumen vnum. Compluti 1555.

Sexdecim reliquit volumina M. SS. variorum collectaneorum, in quibus pre reliquis ista continentur:

Quæstiones ad Moniales: vtrum possint

possint in particulari aliquid possidere.

Responsa ad Comitem de Miranda circa venationem prohibitam.

Tractatus de Homicidio voluntario.

De Commendatoribus Calatrauæ coniugium contrahentibus cum dispensatione

Declarationem clausulæ Bullarum. Si Indulgentia plenaria æquiparetur Baptismo?

Tractatum de Baptismo Constantini.

Tractatus de iusto precio, & pensionibus.

Tractatus de absolutione non danda post mortem.

Tractatus circa Regulam Tributarij simulatorie transeuntis.

Tractatus de dispensatione cum incestuoso.

Responsiones circa quasdam propositiones male sonantes.

De retractatione Ludouici Viues.

Decisio circa fideiussorem, & iusto precio.

Decisio circa negotium D. Gastonis de la Corda.

Decisio circa agitationem taurorum ex voto.

Expositio super illud Ioannis: Ante sex dies Paschæ.

Alia super C. cum infirmitas, de pœnit. & remiss.

Obiecta quædam contra Abulensem.

Quæstio circa restitutionem captorum in venatione vetita.

Dubia circa Mauros conuersos in regno Valentiæ.

Responsa ad diuersas quæstiones tangentes Dominos vassallorum.

Resolutio super statum Regis Anglorum.

Quæstio super matrimonio Insulanorũ.

Resolutio tractatus: An liceat ducere relictam fratris?

Dubia pro infidelibus nouæ Hispaniæ.

Resolutiones passuum notabiliũ in quibus Lyra, & Burgensis discrepant super Euangelia.

Quædam dubia circa matrimonium cũ responsionibus.

Annotationes super aliqua dicta Euangelistarum.

Documenta ex Chrysostomo, & alijs

Dubia super vltimum caput D. Marci.

Annotationes contra Gregorium Ariminensem, & aliquos alios.

Annotationes contra Adrianũ in quodlibetis & 4. Sentent.

Annotationes contra canonem Gabrielis.

Annotationes contra Martinum de Magistris.

Annotationes super librum Oratorium Religiosorum, Antonij Gueuarræ.

Annotationes super operibus Origenis.

Super operibus Hilarij.

Super operibus Chrysostomi.

Super operibus Augustini.

Passus difficiles B. Hieronymi, & super omnibus operibus eius.

Passus dubij, & difficiles in operibus B. Ambrosij.

Tractatus breuis de temporibus, & gestis Conciliorum.

Tabula Alphabetica resolutiua Conciliorum.

Sermones de Aduentu.

Alij in Quadragesima.

Alij tres de purissima Virgine.

Alij tres in Sexagesima, & Quinquagesima.

Super illud Exodi 33. Est locus apud me.

Quæstio an Christus vt homo fuerit Rex temporalis? Cum alijs Quæstionibus.

Quædam extracta super materia septem peccatorum mortalium.

Super Psalm. 14. Domine quis habitabit in tabernaculo tuo.

Lex amoris.

Quædam summaria Annotatio eorũ de quibus potest in Quadragesima prædicari

Annotationes super mysticam Theologiam Henrici Herpij.

Annotationes super libros, qui dicuntur differentia librorum, & Agonia mortis à D. Vanegas editos.

FRANCISCVS ab Ossuna Hispanus Bæticus, vir doctrina, & pietate insignis, scripsit Hispanicè

Abecedarium, seu Alphabetum spirituale, æque pium, ac doctum, tomis seu partibus senis constans. Impressum est opus partim Cæsaraugustæ, partim Burgis anno 1554. & seqq.

Tomum primum fecit Italicum Franciscus Moneta, natus in arce ditionis Venetæ, nuncupata Vrcei noui, eumque emisit è Typographia Francisci Ziletti Venetijs anno 1583.

Allegorias Euangeliorum totius anni. Cęsaraugustæ 1549.

Cynosuram omnium statuum hominũ. Hispanicè Burgis 1550. in 4.

Sermones septem de B. Maria Virgine quas habuit diebus Sabbati, super illud Lucæ *Beatus venter, qui te portauit*; Tolosæ apud Iacob Colloniers anno 1533.

Sanctuarium Biblicum cum octo concionibus Deiparæ. Tolosæ 1533. in 4.

Commentarium super Euangelium Missus

Missus est. Antuerpiæ anno millesimo quingentesimo trigesimo quinto.

Sermonum Quadragesimalium partem Occidentalem; editam Cæsaraug. 1549. Lugduni 1560. & Venetijs apud Iacobum Simbenum anno 1572. & Antuerpiæ 1536.

Sermonum in Euangelia totius anni partem Meridionalem, tomis duobus, Cæsaraug. 1546. & Romæ apud Dominicum Basum an. 1591. in 8.

In Psalmum quinquagesimum, Miserere mei Deus.

Opus magnum de Passione Domini.

Tractatum de Eucharistia.

Trilogium Euangelicum Animæ. Antuerpię an. 1535. & Paris. 1536.

FRANCISCVS de OVANDO, Mogollonius, de Paredes, Hispanus, Reg. Obseru. Cacerensis in Extremoduræ, Minister prouinciæ sancti Michaelis; scripsit

Breuiloquium Scholasticæ Theologiæ. Prodijt Salamanticę apud Hęredes Mathęi Gastij anno 1584. & Madriti anno 1587.

Commentaria in quartum librum Sententiarum. Madriti apud Petrum Madrigal eodem anno.

FRANCISCVS PALVDANVS, Antuerpiensis, prouinc. Germaniæ inferioris, sæpè Guardianus, aliquando Commissarius, Visitator, & Prouinciæ Definitor, ac tandem Minister, edidit lingua Belgica

Manuale Chordæ, siue Cinguli sancti Francisci, cum aliquot meditationibus, & documentis pijs. Louanij apud Bernardinum Masium an 1613.

Vitam sanctæ Elizabethæ Reginæ Portugalliæ Flandricè, ac Gallicè.

Stemmata, seu Genealogias duarum sanctarum Reginarum, videlicet Elizabethæ, Portugalliæ, & Ioannæ Valesiæ, Franciæ, delineauit æri incisa. Antuerpiæ.

Relationem ad Regem Hispaniarum, super conuersione noui Mexici, Gallicè. Bruxellis apud Franciscum Viuien ann. 1631.

Obijt Antuerpiæ vltimo die triennij expleti sui Prouincialatus ann. 1631. die 21. Septembris.

FRANCISCVS PANIGAROLA, Mediolani nobilibus parentibus, Gabriele viro Senatorio, & Eleonora Casata, ineunte anno millesimo quingentesimo quadragesimo octauo, progenitus, in pueritia specimen dedit futuræ virtutis. Florentię anno millesimo quingentesimo sexagesimo septimo, suscepto Minorum instituto in tyrocinio Magistrum habuit virum religiosissimum, Magni Ducis Hetruriæ Confessarium, ab Aloysio Puteo Ministro Generali huic muneri designatum. Eum mox fecit in litteris profectum, vt spem magnam Superioribus ingesserit præclari nominis, ingentisque honoris sibi, suoque instituto comparandi. Pius Quintus, qui ex familiari colloquio, habitisque in Vrbe magno omnium applausu, sermonibus, perspectam habuit adolescentis fecundissimam indolem, vt Lutetiam Parisiorum iret studia Theologica diligentius prosecuturus, humanissimè persuasit, iussitque, vt Cardinalis Alexandrinus suus nepos, qui tunc in Galliam Sedis Apostolicæ Legatus mittebatur, cum haberet in comitatu, Lutetiæ mirum in modum profecit in studio linguarum, Hebraicæ præsertim, & Græcę, in perquirendis sacræ Scripturæ sensibus, in euoluendis Concilijs Oecumenicis, & sanctis Patribus, in legendis historijs Ecclesiasticis, & seligendis Christianæ eloquentiæ puris ornamentis. Hinc doctè, grauiter, & venustè cœpit declamare; adeoque vniuersis placere, vt ipsos sępè Reges Christianissimos habuerit auditores. In Italiam regrediens anno millesimo quingentesimo septuagesimo nono, per obuias Ciuitates, in quibus præsertim versabantur Itali mercatores, doctissimas habuit conciones, quarum fama in patriam, Florentiam, in Vrbem, vbi potissimum noscebatur, sedulo pręuolauit. Atque eam minimè quidem inanem fuisse probauit vbique, dum ad Superiorum imperium, & Principum vota, in optimis quibusque Italiæ Ciuitatibus maximo sui sodalitij nomine, & animarum lucro prędicaret. Ea fuit in dicendo vis, & energia, vt quocunque vellet, audientium animos flecteret; ea venustas, & gratia, vt semper placeret, ea prudentia, vt quos corripiebat, non exacerbaret. Crescente quotidie viri fama, & dicendi venustate (quam speciosa vultus forma, pulchra totius corporis structura, vox suauis, & sonora plurimum iuuabat) audire cœpit: *Demosthenes Christianus, Italus Chrysostomus, Leo vulgaris, Concionatorum norma, cœtus Catholici delitiæ, Lyra suggesti*. Adeo gratus fuit aulæ Romanę, vt cum optimi quique Italię Principes eum sibi ad prędicandum mitti à Gregorio Decimotertio ardēter exposcerent, Pontifex

tifex respondere soleret, non debere se vt alijs vrbibus placeret, Romæ displi-re, & Vrbem hanc, omnium potissimam, tanto spoliare ornamento, vt alias illustraret. Concionatorum itaque factum magistrum, & prædicantium normam, omnes imitari cupiebant, sed non assequebantur; omnes eloquentiam præferre, sed non pertingebant; atque ille quidem se Prædicatorem dici putabat, qui Panigarolæ posset censeri discipulus. Fuit in Vrbe vnus, qui inter reliquos propius accedere videbatur, & venustius Panigarolæ dicendi modum præferebat, ad quem audiendum tanquam Panigarolæ comparandum; dum Hieronymus Cardinalis Albanus inuitaretur, scitè respondit, *neminem debere exemplar Prototypo præferre, neque Magistro neglecto discipulum audire*.

Prædicabant simul in Vrbe Franciscus Toletus Societatis Iesu, Alphonsus Lupus Hispanus Minorita, & Panigarola. Primus doctissimè, secundus vehementissimè; tertius facundissimè prædicabat; ita vt in vulgarem abierit sententiam: *Toletus docet, Lupus mouet, Panigarola delectat*. Monitus ille Toletum sibi doctrina, Lupum spiritu motionis præferri; rogatusque vt oratorios missos faceret ornatus, integro Quadragesimali curriculo ea dixit doctrina, & spiritu compunctionis, vt vtrique palmam in ijs, in quibus excellebant, præripuisse, sit iudicatum. Vnde nobilis in Curia Prelatus, qui dicentem semper audiebat, ita cecinit:

Roma quid exquiris? qui delectare solebat,
Panigarola docet, Panigarola mouet.

Quanta vis inerat dicendi, vel inde probatur, quod peccatores in vitijs senescentes ad pœnitentiam, pellices ad continentiam, fœneratores ad restituẽdum, in sæculo fluctuantes ad religionis portũ feliciter attraxerit, hereticos plurimos, eosque Magnates, in Gallia, & Sabaudia ad fidem perduxerit; Neapoli vna dumtaxat concione aureorum duodecim millia pro Xenodochio Incurabilium collegerit, Sodalitatem immaculatæ Conceptionis Virginis Mariæ à se institutam, annuo redditu quatuor aureorum millium locupletarit; Ecclesiam Italorum Antuerpię, Cœnobij Genuensis suorum Confratrum potissimam partem, excelsam, pulchramque turrim campanariam Conuentus Veneti *à Vineis* nuncupati fabricari, domos Mediolanenses duas S. Angeli, & Viridarij, Taurinensem, aliasque partim refici, partim magnis incrementis fecerit ędificari. Nulla fermè erat Italię Ciuitas, quæ à Panigarolę concionibus fructus non perciperet copiosos; nullus locus, in quo non cuperetur audiri; nullus Europæ angulus, ad quem nomen, & fama non penetrarit.

Tandem ad celsiorem vocatus gradum an. millesimo quingentesimo octuagesimo sexto, creatus est Episcop. Christopolitanus, & Ferrariensis Suffraganeus, mox anno sequenti, rogante Duce Sabaudiæ, promotus est ad Ecclesiam Astensem. Dum hanc prudentissimè & religiosissimè gubernat, à Cardinale Caietano, iubente Sixto Quinto, Romam euocatur; atque inde mittitur, cum eodem Cardinale Galliarum Legato, pro confirmandis, & iuuandis Catholicis contra hæreticos, per vniuersum illud regnum dominari cupientes, designato. Compositis in Gallia rebus, & Henrico Quarto post abiuratam heresim ad regnum admisso, regressus Panigarola ad suam Ecclesiam, omnes boni Prelati partes exercens, omnibus charus, omnibus venerandus, moritur anno ętatis quadragesimo sexto, Christi millesimo quingentesimo nonagesimoquarto prid. Kal. Iunias, sepultus in sua Eccl. hoc humili à se in vltimis tabulis prescripto, adiecto epitaphio.

HIC IACET
FRANCISCVS PANIGAROLA
EPISCOPVS ASTENSIS, EIVS
ANIMA SIT IN
BENEDICTIONE.

Multa varię eruditionis scripsit opera, & transmisit ad posteros: ea nos diuidemus in quinque classes, primam eorum, quę Latinè sunt edita: secundam de Italicis; tertiam de Latinis nondum excusis; quartam de Italicis aliquando prodituris; quintam de operibus imperfectis.

Latinè impressa.

Homiliæ pro Dominicis post Pentecosten vsque ad Aduentum, & principalibus

libus illius temporis solemnitatibus, ab authore Romæ habitæ anno 1580. Impresse Venetijs apud Iacobum Vincentium, & Ricciardum Amadinum anno 1600. cura, & diligentia Ioannis Armij eiusdem Instituti.

S. Petri vita per modum aureæ catenæ contexta.

Oratio habita in die Cinerum ad templum S. Sabinæ coram summo Pontifice, & Cardinalibus.

Theses generales singulari methodo ex vniuersa Theologia desumptæ; quę consentiente Francisco Gonzaga Mantuano, totius Ordinis Minorum generali Ministro, Parisijs in eiusdem Ordinis generali Capitulo disputatę sunt, cui interfuere 1600. præstantiores Patres ex omnibus nationibus etiam Indicis, & ijs, qui Ierosolyma aduenerant. Ingolstadij anno 1584.

Italicè excusa.

Breuis paraphrasis in Psalmos. Venetijs apud Zoppinos anno 1586. Romæ 1587. Iterum Venetijs apud Gerardum, & Iosephum Imbertos anno 1627.

Commentarij litterales, & mystici in Cantica.

Paraphrasis, & Annotationes in Lamentationes Ieremiæ. Veronæ apud Hieronymum Discipulum anno 1583. & Romæ apud Ioannem Osmerinum Giliottũ 1586.

De ratione componendæ concionis. Cremonæ apud Christophorum Draconem anno 1584. & Romæ eodem anno.

Prædicator, siue Paraphrasis in Demetrium Phalereum. Venetijs an. 1609.

Conciones aliquot in illa verba, quæ Christus protulit in Cruce.

Conciones tres habitæ Parisijs.

Conciones pro Dominicis post Pentecosten. Venetijs anno 1604.

Concionum centum supra Christi Passionem quatuor volumina, culto quidem sermone, quarum viginti quinque à Gabriele Chappuys Gallicè sunt redditæ, Venetijs 1592.

Conciones in Euangelia Quadragesimæ & festorum Paschalium, duabus partibus distinctæ. Venet. apud Robertum Mecettum, anno 1584. & Taurini anno 1598.

Concionum variarum de quibusdam Dominicis, & festis anni, Tomus vnus Venet. 1596.

Conceptus sacri. Mediolani an. 1625.

Speculum militare, siue de bello. Mediolani 1604.

Lectiones, siue disceptationes octodecim tripartitæ contra Caluinianorum dogmata, quas coram serenissimo Duce Sabaudiæ recitauit anno 1582. Venetijs impressæ apud Petrum Dusinellum anno 1584. In Latinum conuersę à Ioanne Tonso Mediolanensi Patritio. Impressæ sunt Mediolani apud Pacificum Pontium anno 1594.

Orationes funebres duas in mortem B. Caroli Borromæi Cardinalis S. Praxedis. Bononiæ apud Alexandrum Benaccium anno 1584.

Synodi duæ, quas in sua Ecclesia Astensi celebrauit, additis Epistolis Pastoralibus.

Epistola insignis Pastoralis ad suos diœcesanos ex Gallia scripta eo die, quo Parisiensis obsidio soluta fuit.

Compendium Tomi primi Annalium Cardinalis Baronij. Venet. anno 1593.

De Titulis Cardinalium.

De Peste.

De Obsidione Parisiensi.

Latina nondum edita.

Paraphrasis in libros Physicorum Aristotelis.

Volumina quinque Commentariorum in Scotum.

Apparatus in Theses supradictas Parisienses.

Tractatus de sensibus sacræ Scripturæ

Chronologia Biblica.

Censura in Constitutiones Parisienses Molinæi.

Censura in varia opera contenta in Bibliotheca veterum Patrum.

Volumen magnum visitationum Astensium.

Libri duo pro instituendis eis, qui visitaturi sunt Diœceses.

Apologia contra Gebennenses.

Oratio habita in Comitijs Generalibus habitis Romæ ad Aramcœli.

Compendium secundi tomi, & dimidiũ Tertij Annalium Cardinalis Baronij.

Compendium Manualis Nauarri.

Italica nondum edita.

Grammatica Italo-gallica.

Tractatus de memoria locali.

Nar-

Narratio concionatoria quadripartita victoriæ naualis sub Pio V. habitæ contra Turcas ad Echinadas.

Tractatus contra Atheismum.

Lectiones viginti duæ super Catechismo ad Parochos recitatæ Florentiæ.

Lectiones variæ in caput primum Ieremiæ.

Tomus magnus Epistolarum ab eo scriptarum in libros sex diuisus.

Translatio operum S. Gregorij Nazianzeni in Idioma Italicum.

Compendium omnium operum spiritualium Ludouici Granatensis.

Annotationes, siue declarationes copiosæ in varia loca Cornelij Taciti pro instructione Christianorum Principum.

Sermones Quadragesimales per sex annos Romæ habiti.

Sermones variorum argumentorum absque ordine soluti.

Vndecim supra centum loca sacr. Scripturæ ab eo explicata.

Opera inchoata, sed imperfecta.

Lectiones aliquot in Ieremiam recitatæ in Vrbe ad sancti Laurentij in Damaso.

Sylua omnium librorum Sapientialium ad varia capita reductorum pro formanda arte Ethica, Politica, & Oeconomica Christiana.

Discursus centum supra Passionem Christi Domini, à centum concionibus supra citatis in eandem Passionem distincti. Ex his triginta tantum sunt completi.

Vita Dauidis Prophetæ per lectiones explicata in Ecclesia Minorum Regular. Obseru. Mediolanensi, nuncupata Viridarij.

Oratorium Medicinæ spiritualis; ibidem explicatum.

Phrases selectæ Petrarchæ, & Tassi Poetarum.

Expositio litteralis libri Iob.

Theologia Dauidica in plures libros distinguenda: primus est absolutus.

Omnia fermè hæc opera edenda asseruabantur penes Alexandrum Panigarolam Authoris nepotem. Eius vitam scripsit, & edidit Mediolani apud Bidellium anno millesimo sexcentesimo decimo septimo Fr. Bonagratia de Varena, eiusdem instituti. Intentarunt plerique aliquot eius opera in alias linguas transferre; sed venustatem, & energiam eius non potuerunt exprimere; vnde non immeritò ei appropriauerim verba illa Hieronymi de Isaia Propheta, [b] *erat vir nobilis, & vrbanæ eloquentiæ, nec habens quicquam rusticitatis admixtum*: vnde accidit, vt præ cæteris florem sermonis eius translatio non potuerit conseruare.

[b] Hieron. in prolog ad Isaiā.

Illustre de eo habet testimonium Federicus Borromęus sanctę Romanę Ecclesiæ Cardinalis, & Archiepiscopus Mediolanensis lib. 2. operis, quod de sacr. nostrorum temporum scripsit Oratoribus. *Habuit* (inquit) *hæc ætas Franciscum Panigarolam, qui excessit fama sui nominis Italiæ fines, & domi, forisque clarus fuit. Congesserat in eum tantum è suis muneribus natura fauore largo, ac pxolixo, vt minimè dubitari possit, quin ea primas tenuerit in hoc Oratore, longeque supergresa industriam, & artem, quasi petere sibi dominatum videretur. Nam quidquid gratiæ, quidquid venustatis fuerat alijs elargita, id omne in hoc Panigarola coniūctum cernebatur. Frons, oculi, vultus, digintas oris, actio natiua, verborum copia, quæ non posset exhauriri, suauitas in pronunciādo, plena leporum omnium, cunctis erant admirationi; ideo fama eum est secuta portentosæ memoriæ, quæ tamen contigerat naturæ sorte; non sicuti plerique arbitrabantur, artis instrumento.* Et infra: *De hoc Oratore possumus affirmare, neminem fuisse per eos annos maiore fama, neque id ob concionum tantummodo gloriam, sed propter liberalem, & in communi consuetudine modum agendi, quo multorum priuatim animos alliciebat. In id habuit ille tantum artis, totque laqueos, & retia ad capiendas hominum voluntates, vt cupidissimè affectarentur eum nobiles, obscuri, docti pariter, & indocti; neque solum vbi moraretur vspiam; sed etiam ex itinere diuertentem aliquo, ac transeuntem forte per vrbes.*

FRANCISCVS PAREXA, Hispanus, edidit in Indijs

Confessionarium, siue Methodum confitendi. In Vrbe Mexicana anno 1612. in 8.

Catechismum in lingua Hispanica, & Timuquana. Ibid. 1614. in 8.

Grammaticam, & artem pronunciandi in eadem lingua Timuquana. Ibidem eodem an.

FRANCISCVS PENNEMAN Gandauensis, splendidæ familiæ, egregius

Concionator, & vir admodum doctus, qui cum Slusensis Conuentus esset Guardianus; & ad pagum celeberrimum, D. Laurentio sacrum, verbum Dei pro more concionaturus proficisceretur, ab impijs hereticis crudeliter interfectus fuit anno 1575. Quidquid ex SS. PP. fontibus suxerat, ex historiarum variarum lectione hauserat, posteris propinauit.

Anton.Sãder.Gand pag. 435.

In locos communes multis voluminibus conscriptis.

FRANCISCVS PICARDVS, Theologus Parisiensis, edidit

Homilias Gallicè in Euangelia totius anni; quæ spirant (inquit Posseuinus) insignem pietatem: vir fuit (subiungit idem author) nostra ætate celebris, quique multa passus est ob sinceram Euangelij prędicationem. Porro qui eas legerit, intelliget ad eum illa Ezechielis verba posse pertinere: i *Et vbi erat impetus Spiritus, illuc gradiebantur.*

i Ezech.1.v 12.

FRANCISCVS de PITIGIANIS, Etruscus, Aretinus, Reg. Obseru. prouinciæ Tuscię, sacrę Theologiæ Lector, & Pater emeritus; serenissimi Ferdinandi Gonzagæ, Mantuę, Montisque Ferrati Ducis Theologus, edidit

[Summam Theologiæ speculatiuę, & Moralis, ac Commentaria Scholastica in tertium, & quartum Sententiarum libros Ioannis Scoti, in quatuor partes distributam, complectentem explicationem eorum, quę de Verbis Diuinis, Incarnatione, Passione, Morte, Resurrectione, Fide, Ecclesia, Papa, Concilijs, Spe, & Charitate, de virtutibus moralibus, Donis Spiritus sancti, ac præceptis Diuinis, atque de Sacramentis in genere, de Sacramento Baptismi, Confirmationis Eucharistiæ, Pœnitentię, & Extremę vnctionis tractantur. In qua differendo nedum Scoti Sententia declaratue, & contra Thomistas, & cęteros contradictores pro viribus defenditur, verùm etiam multorum Theologorum, & Iuristarum, tam prisci, quàm nostri temporis opiniones conciliantur. Opus in quo resoluuntur, atque enucleantur quamplurimę Quæstiones, & dubitationes, non solùm Scholasticam Theologiam concernentes, verùm etiam ad sacrorum Canonum, Conciliorum, & Casuum Conscientię, perfectam cognitionem valde vtile, & necessarium.] Prima pars, & secunda prodierunt Venetijs anno 1581. & denuo apud Ioannem Guerilium anno 1622. in fol.

Pars tertia, quæ prima est in quartum Sententiarum, in qua *de Sacramentis in genere, & de Sacramento Baptismi, Confirmationis, & Eucharistiæ, à prima vsque ad tertiamdecimam distinctionem inclusiuè differitur*, prodijt apud eundem Typographum anno 1618. in fol.

Pars quarta, quæ secunda est in quartum; in qua *de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ vnctionis; à 13. distinctione, vsque ad 23. inclusiuè differitur*. Ibidem apud eundem, eodem anno, in fol.

Criminalem Canonicam, quę secundò prodijt auctior, & castigatior, cura Hilarionis Sacchetti Florentini eiusdem instituti, & prouincię. Venetijs apud Ioannem Baptistam Ciottum anno 1621. in 8.

Libros octo Physicorum sub nomine Scoti edidit, adiectis à se *Commentarijs, siue adnotationibus*. An verò opus hoc Scoti sit, nostrum protulimus iudicium Tomo 2. operum Scoti à nobis editum, in prefatione illius libri.

FRANCISCVS de PLATEA, Bononiensis, in Iure Canonico perquàm eruditus, scripsit

De restitutionibus. Incipit: *Vtrum Restitutio sit de necessitate salutis*. Venetijs 1494.

De Censuris, & præsertim de Excommunicatione. Incipit: *Quæro, qui sunt casus excommunnicationis maioris?*

De Vsuris. Incipit, *Vsura primo, scilicet in contractu mutui*. Hæc tria opuscula habeo penes me manuscrip.

De actu matrimoniali.

De censura Ecclesiastica, & de vsuris liber alter, qui impressi sunt Patauij anno 1473.

Summam mysteriorum Christianæ fidei.

Sermones varios.

Claruit anno 1442.

FRANCISCVS POLYGRANVS, Germanus, feruentissimus verbi Diuini pręco, contra omnes fidei hostes, qui Germaniam infestant. Scripsit

Assertiones quorundam Ecclesiæ dogmatum, ab alijs quondam, à Lutheranis denuò in dubium reuocatorum. Incipiunt: *Si separaueris pretiosum à vili*. Edita sunt Colonię apud Ioannem Birchmannum anno 1571. in 8. sed prohibitę sunt in Romano Indice, donec expurgentur.

In Euangelia postillas seu Commentarios, in quatuor partes diuisos. Incipiunt: *Hæc sacri*. Lugduni anno 1561. in 8.

In Epistolas Pauli librum vnum. Qui vtramque, Coloniæ 1570.

Sermones de Sanctis. Hac lectione.

In

In Passionem Domini eruditos, & elegantes commentarios. Coloniæ anno 1560.

FRANCISCVS à PONTE-LONGO Fauentinus Conuentualium S. Theologiæ Magister, edidit

Commentaria in Logicam Aristotelis.

FRANCISCVS PRADIEL, Baccalaureus Licentiatus, Concionator Regius Ludouici XIII. & XIV. & Castrorum Regiorum Eleemosynarius, scripsit Gallicè

Tractatum de voluntate Dei in Sacramento Altaris aduersus Petrum Molinæum hæreticum Ministrum, anno 1617.

Triumphum Verbi Dei pro defensione fidei Catholicæ contra Ministros hæreticos, anno 1618.

De excellentia & dignitate orationis, anno 1620.

Tabulam historicam, anno 1623.

Latinè edidit

De fraterna concordia ad Ludouicum XIII.

Triumphum Verbi Dei prędictum ex Gallico Latinum fecit.

Alia quædam habet prælo parata, quę pollicetur se in lucem emissurum.

FRANCISCVS QVARESMINVS, Insuber, Laudensis, vir pius, & religiosę conuersationis, sacrę Theologię Lector, Guardianus Ierosolymitanus, & Commissarius Terrę Sanctæ, prouincię Mediolanensis Minister, & Ordinis Procurator generalis, dum hæc scribo; edidit duo magna volumina

Elucidationis Terræ Sanctæ, historicæ, Theologicæ, & moralis. Prodierunt Antuerpię apud Balthazarem Moretum anno 1639.

De quinque sacratissimis Christi vulneribus, de eorundem vulnerum prædestinatione, figuris, Prophetijs, causis, circumstantijs, & admirandis affectibus. Tomis quinque, Venetijs apud Ioannem Baptistam Combum hoc anno 1647. quo ista scribo.

Apparatum pro reductione Chaldæorũ ad Catholicam fidem. Nondum prodijt.

Ierosolymæ afflictæ, & humiliatæ deprecationem ad Philippum IV. Regem Catholicum, vt libertatem ex Turcarum tyrannide assequatur. Mediolani apud hæredes Melchioris Malatestæ an. 1631.

FRANCISCVS QVINONIVS, siue Regulari more *ab Angelis* nuncupatus, Hispanus, Reg. Obseru. prouinciæ Angelorum, vir illustri prosapia, filius Comitis de Luna, qui per omnes Religionis gradus ad Generalatus supremum doctrinæ, & virtutis merito conscendit. Atque inde postquam multis itineribus, & laboribus pacem inter Clementem Septimum & Carolum V. firmauerat, & Pontificem à multis tribulationibus liberauerat, ad Cardinalatum anno 1527. assumptus, titulos obtinuit S. Pancratij, S. Praxedis, S. Crucis in Ierusalem, ac demum Episcopus Prænestinus, an. 1540 postquam multa præclara gessit in Cardinalatu, decessit apud Verulas, atque inde translatus sepulturam accepit in templo S. Crucis, quod ipse varijs picturis, & fabricis exornauit. Scripsit

Registrum accuratissimum sui Generalatus, quod nitido charactere apud me manuscrip. asseruatur.

Breuiarium Romanum à Paulo III. commendatum, & approbatum, Clementis VII. hortatu à se breui, & grata precum forma compositum, edidit Romæ anno 1536. quod plerisque alijs in locis frequenter prodijt collaudantibus passim omnibus Cardinalis pium in hac re conatum, & quidem plerique doluerunt Breuiarium hoc à Pio V. fuisse suppressum atque alij etiamnum cuperent restitutũ. Addo hic recentis authoris de ipso opere iudicium. [Quinonius in suo Breuiario multa præstitit doctè, & prudenter. Primum enim pleraque Responsoria, Versus, Antiphonas, atque alia eiusmodi, quæ vel malè cohęrebant, vel nihil, aut parum significabant, omnino sustulerat, & si quę alia substituerat, ea demum pręcedentibus tam appositè coniunxerat, vt vbique sensum congruentem, concordemque referrent. Deinde Psalterium vniuersum ita digesserat, vt per vnamquamque Hebdomadam, etiam si festa interuenirent, absque vlla repetitione quotidiana, eaque tædiosa, qualis nunc contingit, recitaretur. Quo pacto sensim ab Ecclesiasticis, quibus olim vniuersum illud teneri memoriter iniunctum erat, absque vllo etiam studio discebatur. Scripturę verò sacrę Lectiones ita distinxerat, vt ipsa vno ordine, vnaque serie quotidie perlecta quolibet anno tota absolueretur: quo pacto Ecclesiastici historias ipsius integras absque diuerticulo, facilè, suauiterque cognoscere poterant. Nec interim Sanctorum vitas omiserat, sed eas in vltima Lectione paucis explicauerat, ita vt eorum solemnitatibus celebrandis, & audientium, et legentium animis instruendis satis essent. Hymnos verò, cæterasque lucubrationes humanas aliquatenus expolierat, ac satis Latinas fecerat. Hæc autem

autem omnia ita coaptauerat, vt istud officium, licet vniuersa, quæ necessaria sunt atque etiam amplius, quam illud, quo nunc vtimur, contineret, multò tamen breuius, atque compendiosius esset. Vnde nec insipidum propter prolixitatem haberi poterat. Quibus de causis non tantum à multis Theologis, ijsq; eruditis, atque prudentibus, et à summis Pontificibus Clemente VII. ac Paulo III. comprobatum est, sed etiam promulgatum. Nec video, quare deinde prohibitum fuerit, nisi fortè, quod ea quæ sunt optima, propter leues, ac nullius penè momenti causas multis aut rarò displicent, veluti istud officium.] Ita auctor consultationis de reformandis horis Canonicis cap. 6.

Compilationem omnium priuilegiorū Minoribus concessorum fieri curauit, quæ prodijt Hispali 1530.

FRANCISCVS RABELESIVS, Gallus, è Chinone Turonum oppido prope Ligerim, et Vigennam, in Pictonibus habitu suscepto Minorum, vrbana dicacitate plus æquo delectatus, in ridendis hominum actionibus, et exhilarandis socijs totus fuit. Cùm pro ea, qua pollebat linguarum, et medicinæ scientia, multa grauiter, et eruditè posset scribere, reliquit tantum, quod ego sciam,

Hippocratis Aphorismos ab illo casta fide traductos.

Epistolas aliquot nitido stylo conscriptas.

Lucianum æmulatus ea sermone patrio finxit, quæ meræ quidem nugę sunt; sed eiusmodi tamen sunt, vt Lectorem quemlibet eruditum capiant, et incredibili quadam voluptate perfundant. Neque solùm erat in scribendo salis, et facetiarum plenus, verum et eandem iocandi libertatem apud quemlibet, et in omni sermone retinebat: adeò vt Romā cum Ioanne Bellaio Cardinale profectus et in Pauli Tertij conspectum venire iussus, ne ipsi quidem Pontifici Maximo pepercerit. Merito itaque in Indice expurgatorio librorum proscriptus.

Mortuus est extra claustrum, apud Medonium vicum agri Parisiensis, ad quartum ab vrbe lapidem, vbi tenue Sacerdotium Cardinalis beneficio possidebat. Scæuola Sammarthanus in Elogijs.

FRANCISCVS RACOLIVS, scripsit

De Stigmatibus S. Francisci. Pisauri habetur.

FRANCISCVS RAGATIVS, Cremonensis I.V.D. qui adfuit Concilio Constantiensi, & in Episcopatu Bergomensi administrando annos 24. transegit.

Homilias Dominicales totius anni, & alia plurima, quæ desiderantur.

Obijt anno Domini 1470.

FRANCISCVS REGIVS, Belga, Theologus, & Ecclesiastes insignis, à Carolo Quinto Imperatore libenter auditus, scripsit Gallico sermone

Commentarium in orationem Dominicam.

Sermones varios.

Niuellis rebus humanis exemptus, cuius loci Cœnobium, Principum, quibus erat à sacris concionibus, eleemosynis à fundamentis erexit. Vir insigni pietate, virtute, morumque humanitate præditus.

FRANCISCVS RICARDVS, Gallus, recognouit, correxit, & edidit

Textum Petri Lombardi in lib. 4. Sententiarum. Parisijs 1541.

FRANCISCVS RIVOLLIANVS, prouinciæ S. Iacobi, edidit Hispanicè

Seraphicam Hierarchiam sanctorum Ordinis Minorum. 1632.

FRANCISCVS de ROBLES, Hispanus prouinciæ Castellæ, edidit

Tractatum de Accentibus linguæ Latinæ, & Hebraicæ. Compluti apud Michaelem de Egia anno 1533.

FRANCISCVS à RODRASEM, Polonus, Capuccinus, Missionarius Apostolicus in Bohemia, composuit Latinè

Tractatum de quibusdam controuersijs, seu Responsiones ad septuaginta obiectiones ab Hæreticis confictas. Prodijt secundo lingua Bohemica Raudonicij anno 1627. Typis Pauli Sessij.

Edidit etiam Bohemica lingua

Directorium pro nouiter ad fidem Catholicam conuersis. Ocomuoy in Morauia anno millesimo sexcentesimo trigesimo tertio Nicolai Aradecæli.

Scalam spiritualem. Ibid. apud eundem an. 1636.

Vitam sancti Antonij de Padua, cum diuersis doctrinis, & resolutionibus difficultatum, pro satisfactione vulgi. Pragæ anno 1646. Typis Georgij Zypars.

Exercitia spiritualia pro captu omnium statuum, & conditionum. Ibid. apud eundem an. 1647.

FRANCISCVS de ROIAS, Toletanus prouinciæ Castellæ sanctæ Inquisitionis Censor, edidit librum, cui titulus,

Vespertinæ conciones de opprobrijs Chri-

Christi. Madriti Typis Regijs 1634. in 4.

Concordiam Euangelicam iuxta trāslationes litterales, Anagogicos, morales, & allegoricos sensus, pro arcanis Sanctorum totius anni. Tomis duobus. Madriti 1621. in fol.

Sermones Quadragesimales. Ibidem 1628.

Theatrum funerale Ecclesiæ Catholicæ. Ibid. 1636.

FRANCISCVS le ROY, Gallus, Guardianus Conuentus sancti Quintini, prouinciæ Franciæ, & Definitor generalis Ordinis, dum Parisijs legeret, scripsit

Expositiones super multa Aristotelis Axiomata.

FRANCISCVS RVBEVS de Pignano, Picenus, scripsit

Commentaria in primum Sententiarum Scoti.

Floruit circa an. 1300.

FRANCISCVS de RVVERE, Sauonensis, Ligur, vir doctus, qui ad summum Pontificatum, sub nomine Sixti Quarti assumptus est. Vide verbo *Sixtus Quartus*.

FRANCISCVS SALAZAR, Episcopus Salaminiensis, edidit

Orationem habitam in exequijs Marcelli Card. Crescentij.

FRANCISCVS SAMPSON NAVIS, Brixianus, ex Magistro Collegij Bononiensis, Minister Terræ sanctę, & prouinciæ Tusciæ: demum Vrbini anno 1475. Minister Generalis electus est, edidit

Vide to. 6 Annal.

Commentaria in Ethica Aristotelis.

Quæstiones quasdam in octo libr. Physicorum, imperfectas. Incipiunt, *Recollecta forma Quæstionum*.

Obijt Florentiæ anno 1499. ętatis suę 85.

FRANCISCVS SANCHEZ à Campo, Hispanus, scripsit librum, cui titulus:

Passio duorum. Compl. 1597.

FRANCISCVS de SANCTIS, Hispanus Segobiensis, sæpè Guardianus, & Definitor prouin. S. Pauli, scripsit, non tamen edidit,

Commentaria in Euangelium Sancti Ioannis.

FRANCISCVS à SANCTO SIMONE, Pisanus dictus *de Empoli*; emisit

Determinationes, & Glossas ad Constitutiones regni Siciliæ, & ad ritus magnæ Curiæ Vicariæ eiusdem regni. Extant in grandi volumine glossarum eiusdem regni. Dubitat Posseuinus, an hæ glossę (quippe quæ videantur alienæ à studio, & professione Monachali) sint huius Francisci, an alterius.

Floruit sub annum 1550. Oxonij in Anglia.

FRANCISCVS SANTORATIVS, edidit

Medullam Aristotelis. Romæ anno 1619.

FRANCISCVS SANZOLES, Hispanus, prouinc. S. Iacobi, scripsit

Funerale, seu Sermones pro exequijs Defunctorum.

Indices, & Repertoria ad omnia opera Ludouici Granatensis.

Vixit anno 1590.

FRANCISCVS à SECLI, sacr. Theologiæ Lector, prouinc. Reformatę sancti Nicolai primum Custos; deinde Minister; descripsit Italicè

Iter Ierosolymitanum, additis distincta, perfectaque notitia locorum sacrorum, quę in Terra sancta sub cultu Christiano conseruantur, & descriptione regionum Syriæ, & Palęstinæ, necnon breuiculo tractatu de ritibus, erroribus, & moribus quarundam nationum infidelium, & schismaticarum, & modo ad fidem Catholicam reducendarum. Prodijt Licij apud Petrum Micholium anno 1639.

FRANCICSCVS SEGVNTINVS, Hispanus, Strict. Obseru. prouinc. S. Iosephi, edidit Hispanicè

Expositionem breuem in Regulam sancti Francisci. Prodijt primum Madriti apud Ludouicum Sanchez an. 1613. in 4. et postea Italicè reddita Venet. apud Ioannem Baptistam Combi anno 1627. in 16.

FRANCISCVS de SOSA, Hispanus, Toletanus, prouinc. sancti Iacobi, vir nobilis, & doctus, promptissimi, & solidissimi quidem ingenij, qui per annos multos sacram Theologiam Salamanticę professus, tandem creatus est totius Ordinis Generalis Minister, mox Episcopus Canariensis; deinde Vxamensis, demum Segobiensis, designatusque à Philippo III. Hispaniarum Rege ad Paulum Quintum Regius Orator, vt controuersiam circa puritatem Conceptionis Virginis Marię, tandem dirimeret; sed morte pręuentus, non potuit hac fungi legatione, in qua substitutus est Antonius à Trejo eiusdem instituti, & prouinc. ex Vicario generali totius Ord. Episcopus Carthaginensis. Scripsit varios tractatus, & quidem doctissimos; sed lingua vernacula.

Expo-

Expositionem in Constitutionem Clementis Octaui de largitione munerum. Salamant. apud Ioan. Fernandez, anno 1596.

Mysterium Conceptionis Virginis esse definibile.

Informationem circa statum huius controuersiæ ad Philippum Tertium Regem Hispaniarum.

Responsionem ad Orationem Doctoris Mexiæ de la Cerda, de hoc eodem argumento.

Encomia, & decora eiusdem Conceptionis.

Censuram, seu Iudicium circa libr. venerabilis sororis Ioannæ à Cruce.

Regulam, seu professionem Fratrum Tertij Ordinis non obligare illos ad peccatum mortale.

Institutum hoc, seu Sodalitium esse verè Ordinem, non verò Confraternitatem.

Non esse multiplicandas Religiones in Hispania.

Responsionem ad duos tractatus, emissos pro Republica Veneta, Pauli Quinti mandatis, & censuris olim refraganti. Omnia prodierunt Salamant. ex Officina Antonij Vasquez an. 1623. in 4.

Tractatum de iis, ad quæ obligantur Episcopi ex Regularibus assumpti. Madriti anno 1631.

Obijt Madriti anno 1617.

FRANCISCVS à SOTO, Hispanus, edidit

Expositionem in Lamentationes Ieremiæ Prophetæ.

Tractatulū super Præconium Paschale, Exultet, quo in Sabbato sancto benedicitur Cereus Paschalis.

Contemplationes de Iesu Christo Cruci affixo, & vniuersa eius Passione.

Meditationes de Doloribus, quos beata Virgo Maria passa est ad pedem Crucis in conspectu Filij, in ea confixi.

FRANCISCVS SPINELLVS, Capuccinus Italus, scripsit

De Epistola B. Mariæ ad Messanenses. Messanæ 1634.

FRANCISCVS SPINETI, ab Aquaputrida regni Neapolitani Vico, scripsit

Quæstiones in quartum Sententiarum.

FRANCISCVS STEPHANI, scripsit

Breues Commentarios in quartum lib. Sententiarum S. Bonauenturæ. Venet. apud Lazarum Sandis an. 1504. in fol.

FRANCISCVS SVRIANVS, Venetus post alias sui Ord. Præfecturas Ierosolymis fuit Guardianus Conuen. Montis Sion, vbi etiam scripsit

Historiam Terræ sanctæ, vernaculo sermone, quam ego penes me habeo M.S.

Indulgentias explicuit Latinè, quas lucrantur accedentes ad templum B. Mariæ de Portiuncula in planitie Assisij à primis Vesperis Kalendarum Augusti, vsque ad occasum Solis diei sequentis. Initium est: *Indulgentiam ipsius fusis lachrymis postulemus.*

FRANCISCVS TAMAYVS, Hispanus, Regular. Obseruan. explicuit Hispanicè

Maiestatem, & dignitatem Christi. Madriti an. 1610.

FRANCISCVS TANTIVS, Belga vrbis Brugensis, & Conuentus alumnus, DunKerKensis, & Duprensis Guardianus, Parisijs aliquot annos Philosophiæ, & sacr. Theologiæ impendit, cum magno fructu, scripsit

In Magistrum Sententiarum.

Ætate florenti ad feliciorem vitam migrauit, an. 1602.

FRANCISCVS TIRADO, Hispanus, Reg. Obseru. prouinc. Aragoniæ, edidit lingua vernacula

Artem bene moriendi, an. 1612.

FRANCISCVS TITELMANVS, natus Hassaleti (quod agri Leodiensis oppidum est) Louanij ita diligenter bonis litteris operam nauauit, vt sextodecimo ætatis anno omnium ingenuarum artium disciplinam, necnon Hebraicæ, Chaldaicę, & Græcę notitiam perfectè videretur assecutus. Suscepto Minorum apud Louanienses instituto, in id totus incubuit, vt quam sibi proposuerat vitæ normam, perfectè obseruaret: Adiūcta itaque scientiarum peritia, quam antea fuerat adeptus, cum regulari disciplina, talis inter suos apparuit, vt dignus videretur, qui studiorum absoluto curriculo Philosophiam, & Theologiam publicè profiteretur. Rexit itaque annis multis ea in Vrbe Cathedram modo alios docens, modo contra hæreticos, subdolosque hostes scribens, energię rationum miram immiscens pietatem. Multa, eaque perutilia, scripsit opera.

De Consideratione Dialectica, libr. 6. Paris. 1544. & Colonię 1546. Lugduni 1565.

Compendium naturalis Philosophiæ, siue de consideratione rerum naturalium, earumque ad suum creatorem redu-

reductione libros 12. Parisijs 1547. & Lugduni 1596.

Paraphrasticam elucidationem, cum adnotationibus in librum Iobi. Parisijs an. 1550 & Lugduni apud Guliel. Robilium 1554. Antuerp. 1547.

In omnes Psalmos Dauidicos, cum amplioribus adnotationibus, quæ pro Commentarijs censeri possunt. Parisijs 1540. & 1546. & Antuerp. 1567. & Lugduni 1573. apud Robilium.

In Cantica Canticorum, cum adnotationibus ex Hebræo, Chaldæo, & Græco textu. Ibidem 1547. Paris. 1550. & Antuerpiæ apud Ioannem Stelium eodem anno.

In librum Ecclesiastes. Parisijs anno 1549. 1552.

In Euangelium Matthæi. Ibid. 1546. Antuerpię 1545. & Lugduni 1556.

In Euangelium Marci. Antuerpię anno 1543.

In Euangelium Ioannis additis adnotationibus in loca difficiliora. Ibid.

Elucidationem in omnes Epistolas Apostolicas, vna cum textu suo loco ad marginem translato. Parisijs an. 1553. & 1543. Compl. 1543.

Collationem in Epistolam ad Romanos contra Erasmum Roterodamum, & Iacobum Fabrum. Antuerp. 1529.

De auctoritate Apocalypsis libr. 2. ad Erasmum. Antuerp. in 8.

Collationes pro editione vulgata sacræ Scripturæ.

Epistolam Apologeticā pro opere suarum collationum ad Erasmum.

Commentarios in Hymnos Ecclesiasticos.

Summam mysteriorum Christianæ fidei, siue de triginta tribus mysterijs fidei. Lugduni 1547. & Ibidem apud Ioannem Franciscum de Gauiano an. 1555.

Commentarium in tractatum de septem verbis Domini Arnoldi Carnotensis Abb. D. Bernardo familiaris. Antuerpiæ apud Martinum Cęsarem anno 1532

Expositionem Missæ cæremoniarum. Antuerpiæ 1528. & Lugduni anno 1556.

Expositionem sacri Canonis Missæ per modum supplementi ad Expositionem Odonis Episcopi Cameracensis. Ibidem.

Expositionem officij de superbenedicta Trinitate. Antuerpiæ typis Hillenij anno 1530. & Lugduni anno 1558. Officium hoc composuit Ioannes Pechanus Minorita Archiepiscopus Cantuariensis, cuius vitę compendium in fine officij addidit Titelmanus, & elogium in principio.

Meditationes sacras diuisas in distinctiones septem, iuxta numerum dierum hebdomadæ. Antuerpiæ, et Lugduni.

De Exercitijs Religiosorum.

De præmatura morte bonorum.

Tractatus plures de Sacramentis.

De fide, religione, & moribus AEthiopum. Antuerpiæ apud Simonem Cocum an. 1534.

Thesaurum Christianæ fidei; tractatum vtilissimum, quem scripsit Teutonicè.

Strictioris Obseruantiæ Regularis cupidus transiuit anno 1535. ad Congregationem Capuccinorum, inter quos summa in humilitate infirmorum curæ humilibusque deditus officijs, electus in Vicarium prouincię Romanæ, obijt sanctissimè post biennium a sua transmigratione ad Capuccinos, Anticoli an. 1537. Qui scriptores recensent Ecclesiasticos, Sixtus Senensis, Bellarminus, Posseuinus, et nostri, huius viri scripta summopere ab eruditione, et pietate commendant.

FRANCISCVS à Tolosa, Cantaber, scripsit

Demonstrationes Catholicas. Iuliobrigæ anno 1622.

FRANCISCVS TORALIVS, Hispanus, Reg. Obseru. Episcopus Iucatani apud Indos Occidentales, primus omnium aduenarum didicit linguam Popolocam, regionis Tecamachalci, in eaque edidit

Grammaticam.

Dictionarium.

Varia Opuscula Catechesis Christianæ.

FRANCISCVS de TORANO, Neapolitanus, prouinc. Romanę, Strict. Obseru. Definitor, et generalis Theologiæ in Conuentu S. Francisci Trans Tyberim Lector, edidit

Firmamentum Virginum. Editioni parabat.

Immaculatæ Deiparæ Biblia, in quibus per singulos sacri codicis libros, librorumque capita perpetuam, ac illibatam eiusdem Deiparæ puritatem volebat perspicuam.

FRANCISCVS TORNIELLVS à Nouaria, Institutor Reformationis prouincię Mediolanen. an. 1588. ætatis suæ 90. Scripsit

Tractatum de Vnitate Ecclesiæ contra Lutheranos. Habetur M.S. in Biblioth. Triuilij, vbi obijt anno ætat. 99.

FRANCISCVS de TORRES, Hispanus Tarraconensis prouinciæ Aragoniæ scripsit

De Mysterio Conceptionis Immacula-

tæ Mariæ Virginis tract. 1. Cæsaraugustæ anno 1620.

FRANCISCVS TRESATHVS à Lugnano, illustrauit

Librum beati Iacoponi Commentarijs.

FRANCISCVS de VALENTIA Padi, edidit

Quæstiones in Metaphysicam Aristotelis.

FRANCISCVS VERVOORDT, prouinciæ Germaniæ inferioris Minister, Concionator eloquentissimus, scripsit libellum, cui titulus:

Vestis nuptialis amoris Dei, quem Henricus Pipinus prouinciç Minister correxit, & edi curauit

Deuixit Mechliniæ post natum Seruatorem anno Domini 1555. Nouemb. 24.

FRANCISCVS VICEDOMINVS, Ferrariensis, quem *Francischinum* nominabant, egregia indole, ingenioque prompto, ad quaslibet serias disciplinas capessendo; ab ineunte iuuentute, Latinis Græcis & Hebræis litteris ornatus, Magisterij suscepto inter Patres Conuentuales honore, celeberrimi Collegij Bononien. necnon aliorũ factus est moderator. Vir fuit integerrimæ vitæ, ingenij sublimis, eruditionis, & eloquentię summæ, Declamator sacrarum concionum tota Italia celebris, & veluti Demosthenes alter, inuita, ac prorsus reluctante natura, præstantissimus orator redditus. Nam cùm ei lingua, & vox naturali quodam, ac perpetuo offendiculo ita interrumperetur, hæreretque loquenti, vt primas dictionum syllabas in priuatis colloquijs iterum atq; iterum anhelando repetere cogeretur; sic tamen repugnantis naturæ malignitatem fortissimo laterum robore, & validissimo spirituum omnium conatu domuit, & expugnauit, vt miraculum sit, quomodo vir lingua hæsitans, & in familiari congressu, vix submissa voce verba referens, potuerit in publicis declamationibus expeditissima lingua exactissimè, gratissimeque loqui, & quod mirabilius est, concitatissimo cursu, ab exordio, vsque ad finem concionando inoffensa lingua decurrere, eodem semper actionis impetu. Sic igitur priscum illum concionandi morem Basilio Magno, Gregorio, & Chrysostomo, cæterisque eloquentissimis Patribus olim in Ecclesia Dei vsitatum, & multis postea seculis remissum; primus apud Italos reuocauit, editis Latina, & Etrusca lingua in omnes ferè diuinæ Scripturę libros eruditissimis, disertissimisque iuxta litteralem, ac Tropologicam intelligentiam sermonibus. Multa scripsit, quorum aliqua, ipso adhuc viuente, alia post mortem prodierunt.

Homilias decem de Spiritu sancto, Italicè habitas, amicis efflagitantibus edi permisit Venetijs per Hieronymum Scotum an. 1565.

Homilias multas eiusdem Latinas *de Aduentu, de Quadragesima, & de Catechismi Romani expositione* edi curauit in eadem officina anno 1576. Fr. Bernardinus Seraphinus eiusdem instituti, sed fœdè à Typographis innumeris mendis vitiatas.

Homilias pro reliquo totius anni tempore.

Homilias in Psalmos Dauidis, ac præcipuè in septem Psalmos Pœnitentiales.

In Isaiam.

In Euangelium S. Ioannis.

In Epistolam D. Pauli ad Colossenses.

In Epistolam D. Petri primam.

Disputationes aliquot de rebus fidei, quas in Concilio Tridentino habuit cum hæreticis

In eodem Concilio habuit disertissimam orationem Dominica 24. post Pentecosten anno 1562. cui titulus: *De duplici mysterio: Abominationis vno, Desolationis altero.* Prodijt Brixię eodem anno apud Damianum Turlinum.

Homilias de pœnis & suffragijs animarum.

Homilias de sanctissima Trinitate.

Homilias de imitatione Christi. anno 1562.

Hunc Cornelius Mussus Episcopus Bituntinus, *Suggesti delicias*, & *Citharam nostræ ætatis* appellare consueuerat. Vita excessit anno 1573. die 29. Octobris, pronuncians illa verba: *Me expectant iusti, donec retribuas mihi.*

Pulchrum de eo habet elogium Federicus Borromæus, Cardinalis, Archiepiscopus Mediolanensis, libro primo sui operis; *De sacris nostrorum temporum Oratoribus.* Bononię in domo PP. Conuentualium. Hoc eius legitur Epitaphium.

FRAN-

FRANCISCO VICEDOMINO FERR.
VIRO LIBERALIVM ARTIVM SCIENTIA, THEOLOGIA,
SACRARVMQVE CONCIONVM FACVLTATE,
QVAS AGGRESSVS A PVERO PERPETVO CONSTANTISSIMA,
SVMMAQVE CVM OMNIVM ITALIAE CIVITATVM
ADMIRATIONE HABVIT, PRAESTANTISSIMO.
QVI PROVINCIA BONON. MIRABILITER ADMINISTRATA,
HONESTISQVE MVNERIBVS
PRO RELIGIONE PERFVNCTVS, PIE FELICITERQVE
OBDORMIVIT ANNO AETATIS SVAE LIX.
DIE XXIX. OCTOB. M. D. LXXIII.

FRANCISCVS VILLALVPENSIS, Hispanus, scripsit

Commentarios in historiam naturalem Plinij. Compl. 1524. in fol.

FRANCISCVS VITA, Polyntius, Siculus, è ciuitate Pactarum oriundus, scripsit

De Iustificatione.

De Sacramento Eucharistiæ. Vtrumque opus libris tribus prodijt Venetijs ad signum Spei anno 1548.

Interfuit Concilio Tridentino, suamque operam prestitit apud Petrum de Aragonia, Cardinalem, Archiepiscopum Panormitanum.

Nescio an hic ille Franciscus Minorita, an alius quispiam, qui Antuerpiæ edidit *Epistolam de Orbis situ, & descriptione* ad Panormitanum Archiepiscopum.

FRANCISCVS à VITRIO, Capuccinus, edidit

Commentarios in Ionam Prophetam, duobus Tomis distinctos. Panormi. 2. Neapoli 1645.

FRANCISCVS à VVALONCAPELLA, Audomarensis, & Episcopus Namurcensis, Alexandro Farnesio, Parmæ Duci gratissimus: sacras ad populum habuit conciones maxima cum admiratione. Moritur anno Christiano millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, decima septima Februarij; plenus dierum, cum sedisset annos 12. scripsit

De Stationibus Romæ librum.

FRANCISCVS VVILLER, Germanus homo sua ętate inter primos eloquentissimus iudicatus, vitæ religiosissimæ, scripsit

Repertorium Epistolarum D. Hieronymi.

De Remedijs scrupulosarum conscentiarum.

De vitijs, & virtutibus.

De Passione Domini.

Sermones ad populum.

Epistolas ad diuersos.

Vnam uberem, quæ libellum magnitudine æquat, pro purissima Conceptione B. Virginis Mariæ.

De Musica, eiusque laudibus varia syntagmata.

Floruit an. 1495.

FRANCISCVS XIMENIVS è CISNEROS, Hispanus, Cardinalis, & Archiepiscopus Toletanus, Archicancellarius, Inquisitor, & Gubernator Hispaniarum, omnium ibidem Religionum reformator, edidit *Vniuersum vetus, ac nouum Testamentum; multiplici lingua; hoc est, Hebraica, Chaldaica, Græca, Latinaque*, immensis sumptibus, laboribus, ac vigilijs, maxima cum diligentia in vrbe Cumplutensi impressum, accitis ad hoc operis vndique terrarum, tum in linguarum cognitione doctissimis viris, tum exemplaribus castigatissimis, ac vetustissimis, ex Vaticana, & Medicea Bibliotheca desumptis, vel à Venetorum Senatu transmissis, aut aliunde, nulla expensarum, aut laborum habita ratione conquisitis. Huius tam magni operis dispositio sit se habet. Pentateuchus triplicem habet editionem, Hebraicam videlicet, Chaldaicam, & Grecam, LXX. Interpretum, cui connexæ sunt tres Latinę editiones, videlicet Latina Hieronymi, Hebraicę veritati respondens: Chaldaicę alia Latina respondet de verbo ad verbum à viris eius linguę peritissimis elaborata, Gręcę autem LXX. Interpretum correspondet interlinearis Latina traductio. Hagiographi, & Prophetici libri duplici lingua excusi sunt, Hebrea, & Gręca, cum alijs duabus Latinis translationibus, illis correspondentibus. Chaldaica verò omissa est, quod in ceteris libris preterquam in Pentateucho corrupta sit aliquibus in locis, & fabulis, merisq; Thalmudistarum nugis conspersa, & indigna prorsus, quę in sacris Codicibus inseratur. Libri verò, qui extra Canonem

sunt Hebrȩorum, quos Ecclesia ad ȩdificationem legit, Grȩcam tantum habent scripturam, sed cum duplici translatione, Hieronymi scilicet, & altera interlineari de verbo ad verbum. At nouum Testamentum Grȩcum habet cōtextum, cum Hieronymi versione, nudis tantum litteris conscriptum, sine vllis, aut sonorum, aut spirituum notis, ad instar antiquissimorum Græcorum, quos absque hisce accentibus, fastigijsque litterarum scriptitasse, Callimachi poemata vetustissima, & Sibyllina carmina, & marmorum vetustissima fragmenta indicant. Nam cum vniuersum nouum Testamentum Grecè scriptum fuerit; voluit author priscam in eo linguæ illius vetustatem, maiestatemque intactam retinere, & ad imaginem antiquarum scripturarum publicare; ne rei tam sanctæ auctoritati, ac venerandæ maiestati adiectitijs, nouitijsque rebus detrimentum afferri videretur. Cȩterum, ne alicui dubium aliquod posset occurrere, in qua videlicet syllaba accentum oporteat collocari, simplicem tantum apicem in polysyllabis dictionibus adiecit, & hunc quidem non tanquam Græcum accentum, sed tanquam notulam, signumque, quo dirigi possit Lector, ne in prolatione, modulationeue dictionum aliquando labatur. Apposuit vltimo loco in fine totius operis copiosissimum dictionarium Hebrȩorum, Chaldæorum, Græcorumque vocabulorum, in quo simplices non modo dictionum interpretationes, tam primitiuarum, quam deriuatarum continentur; sed quod omnium operosissimum fuit, quot locis in veteri Testamento, vnaquæque Hebraica dictio, propter linguȩ illius fecunditatem, multiplicet significata, adiectis quam plurimis concordantijs, continuò subiungitur. Perfecta sunt autem hæc nobilissima exemplaria, quȩ vulgo *Complutensia*, appellantur sub Leone Decimo Pont. Max. totoque Christianorum Orbe summa cum laude inuulgata; & ex horum auctoritate multi postea tam Hebrȩi, quam Græci, & Latini codices in integrum restituti.

Officium Mistarabum (corrupte Mozarabum) à sancto Isidoro Hispalensi, alijsque prȩclaris viris institutum, longa desuetudine iam interiturum, restituit, librosque omnes, quibusque sacra illa continentur Gothicis characteribus cōscriptos, in vulgaris litteraturæ formam redigendos, impressorijsque formis cudendos sedulò curauit. Quibus non sine magna impensa in exemplaria innumera vulgatis, ad extremam Cathedralis Toletani templi patrem, in ædicula quæ *Corporis Christi* dicebatur, sacellum eleganti structura ædificauit, in quo Sacerdotum collegium instituit, & idoneis prouentibus locupletauit, vt illic perpetuo ritus Mozarabes conseruarentur. *Constitutiones* grauissimas edidit pro sua Complutensi Academia, præsertim pro Collegio maiori sancti Ildefonsi. Prodierunt ea in vrbe, anno millesimo quingentesimo sexagesimo.

Mortuus Compluti, vbi insignem, vbique celeberrimam fundauit Vniuersitatem, & multa construxit Collegia. Sepultus est ante summam aram sarcophago insculpto hoc epitaphio:

Condideram Musis Franciscus grande Lycæum:
Condor in exiguo nunc ego Sarcophago.
Prætextam vinxi sacco, galeamque galero,
Frater, Dux, Præsul, Cardineusque Pater.
Quin virtute mea iunctum est Diadema cucullo:
Cum mihi regnanti paruit Hesperia.

Eius sumptibus testamento legatis facta est Venet. prima impressio operum Alphonsi Tostati Episcopi Abulensis, cui præfuit Alphonsus Polus Canonicus Conchensis. Vide alia verbo *Angela Fulginas*.

Vide Escolan. l. 5. hist. Valent. c. 7.

FRANCISCVS XIMENIVS, alter Girundensis, Catalanus, non Valentinus, vt aliqui autumant, Episcopus Elnensis, et Patriarcha Ierosolymitanus, scripsit

De natura Angelica librum insignem. Compluti anno millesimo quingentesimo vigesimo septimo.

De Scala Dei. Barcinone 1501.

Pro instructione Episcoporum, & Supernorum scripsit librum nuncupatum

Pastorale. Barcinone 1495. in fol.

Alia opera multa lingua patria Lemosina, quæ reperiuntur in Biblioth. Cœnobij S. Mariæ de Iesu prope ciuitatem Barcinonensem, alijsque multis in locis Principatus Cataloniæ.

Ab

Ab Abulensi in opusculo contra Clericos concubinarios citatur opus eius *de vita Christiana*, quod quidem doctissimè scripsit, & in quatuor partes diuisit. Prodijt Valentię 1484. & Granatæ anno 1496.

Salazar l. 2. c. 23. Petrus Salazar in Chronicis prouincię Castellæ refert vltra librum *de vita Angelica*; scripsisse de vitis Sanctorum copiosè sub titulo *Flos Sanctorum*.

Multos & valdè eruditos libros composuisse ait Escolanus, & floruisse narrat circa annum 1400. sed in eo errat, quòd Patriarcham nuncupat *Alexandrinum*.

FRANCISCVS XIMENIVS tertius, duodecim Patrum, qui Indis Euangelij lucem primi intulerunt, decimus, prouinciæ S. Gabrielis, iuris Pontificij studiosissimus, Episcopatu Tauasci Indorum à Carolo V. oblato constanter recusato, elegit potius in Testamento suorum Patrum, quod reliquum erat vitæ, transigere. Guardianatu tamen in Quamhnauat suscepto, Mexicanum idioma cùm optimè calleret, scripsit

Dictionarium illius linguæ.

Libros omnes Mexicana lingua ab alijs editos iussu Superiorum euoluit, & recensuit.

De natura & virtutibus arborũ, plantarũ & animaliũ nouæ Hispaniæ, & præsertim regionis Mexicanæ, quorũ vsus est in medicina, libros quatuor in vrbe Mexicana impressos; à Ioanne de Laet in suo opere, *De nouo orbe passim commendatos*.

Vitam B. P. Martini de Valentia accuratè scripsit anno ab illius morte tertio, quæ tamen temporis iniuria excidit, vnico quaternione reseruato. In Conuentu Mexicano S. Francisci magna virtutis opinione iacet. De illo hoc memorabile scribit Gonzaga hist. Seraph. 4. parte in descriptione prouinciæ S. Euangelij, in vita eiusdem: *Primum hunc Sacerdotem fuisse, qui inter cruentas hostias, incruentam vnigeniti Dei sobolem primitijs suis Patri æterno litauerit*.

FRANCISCVS ZAMORA, vir doctus, & prudens Aquilæ anno 1559. creatus Minister Generalis, sub Paulo, & Pio Quartis, Ordinem rexit sexennio. Scripsit

Homilias in singulos versus Psalmi quinquagesimi numero viginti quinque.

Opuscula omnia S. Bonauenturæ Tomis duobus distincta, à se correcta edi curauit. Venetijs 1564. in fol.

Eiusdem, iam Generalis Ministri, Oratio habita in Tridentina Synodo Dominica 2. Quadragesimæ. anno 1562. Louanij cum reliquis edita, anno 1567. in fol.

FRANCISCVS ZENVS, prouinciæ Mediolanen. & Obseruantum Cismontanorum Vicarius generalis, edidit Vide to. 8 Annal.

Thesaurum Theologorum, &

Super quartum Sententiarum.

FRANCISCVS ZICHEMIVS, alijs Zichenus, Brabantinus à patria Vrbecula, quæ Diestemio abest altero lapide, dictus, Machliniensis, & Traiectensis Cœnobij Guardianus dignissimus. Scripsit

Explicationem septem verborum Christi in Cruce. Antuerpiæ an. 1556.

Enarrationem in Prophetam Ieremiã. Coloniæ anno 1559.

Concionem de eleemosynæ efficacia. Antuerpiæ typis Belleri, anno 1556.

Exhortationem Laconicam ad mortem: Traiecti ad Mosam anno 1554. in 8.

FREMINVS, vel potiùs *Firminus* Capitis, Gallus, Doctor Parisiensis, vir doctus, præsertim in controuersijs fidei contra hęreticos, scripsit Gallicè librum pręnotatum:

La Sauuegarde, & protection de la foy Catholique, contre les principaux heretiques de nostre temps, hoc est:

Saluus conductus, & protectio fidei Catholicæ contra præcipuos hæreticos nostri temporis. Prodijt in lucem Rhemis in Galliæ Campania, anno 1579.

Commentaria in Genesim. Parisijs anno 1567.

Commentaria in Exodum. Ibidem 1579.

De Immaculata Conceptione Virginis Mariæ. Ibidem eodem anno.

G

GABRIEL BARONVS, ſcripſit
Vitam Abbatis Ioachimi, quæ vna cum illius prophetijs excuſa eſt Venetijs anno 1600.

GABRIEL BARRIVS, Italus Calaber, in re Geographica, & ſtylo Latino peritus, ſub Pio V. dedit ad Bernardinum Santo-Seuerinum Principem Beſidianenſium:

De antiquitate, & ſitu Calabriæ libros quinque, qui inter authores Italiæ illuſtratę circumferuntur, & quos author primùm edidit Romę anno 1571. apud Ioſephum de Angelis in 8. & poſtea auctius ibidem in 4. Sunt qui huic authori iſtud opus inuideant, & Cardinali Syrleto præſtantis doctrinę, & exacta ſtudiorum diſciplina celebri illud aſcribant; quod & inſinuauit Paulus Æmilius Sanctorius in limine ſuę hiſtorię monaſterij Carbonenſis, ſed qui fieri poterit, vt opus eſſet Syrleti, quod Barrius ſub ipſos Cardinalis oculos Romæ anno 1571. publicauit: degebat enim tunc Syrletus in Vrbe nec non niſi anno 1585. deceſſit ibidem ſepultus ad ſuum titulum S. Laurentij *in Pane, & Perna*, qui hodie Clariſſarum eſt Monaſterium, vbi Syrleti conſpicitur Epitaphium, annum hunc præferens mortis.

GABRIEL BRVNVS, Venetus, prouincię Terræ Sanctæ Miniſter; collegit
Indicem Alphabeticum ex ſingulis libris & capitibus, tam noui quàm veteris Teſtamenti: qui multis ad Bibliorũ accuratam cognitionem pertingere cupientibus vſui futurus erat opportuniſſimè; niſi Conradus Pellicanus, & Robertus Stephanus nouis acceſſionibus, ſua zizania infarciri curaſſent. Impreſſum Baſileę anno 1514. adiunctumque illud Biblijs apud Ioannem Frobenium.

Claruit anno 1490. Alium Gabrielem Baienum, Venetum Minoritam hunc eundem Indicem, ſeu tabulam Alphabeticam ſcripſiſſe refert Poſſeuinus ex Franciſco Sanſouino.

Opus illud notiſſimum Gulielmi Duranti inſcriptum: *Rationale diuinorum officiorum*, recognouit, ſuo calculo approbauit, & miſit ad Franciſcum Samſonem Miniſtrum generalem, qui illud imprimi curauit impenſis Ferdinandi à Talauera Granatenſis Archiepiſcopi Granatæ 1504.

GABRIEL FABER, Gallus, Ordinis Minornm, Conuentualium Procurator Generalis ſcripſit

Opus Panegyricum ſacræ Aſſiſienſis Eccleſiæ Minoritici Inſtituti baſilicæ, in qua iacet corpus S. Franciſci. Romæ apud Iacobum Maſcardum an. 1627. in 4.

Speculum in quo Franciſcanæ religionis exprimitur ſtatus, & iuſta Conuentualium de titulo, & primatu prætenſio repræſentatur. Pariſijs apud Ioſephum Bouillerot anno 1626.

Memoriale antiquarum prouinciarum Ord. S. Franciſci in Gallijs: Pariſijs apud Ioannem Laquehay 1625. in. 8

Confutationem Reſponſionis, quam in lite præcedentiæ inter Conuentuales & Obſeruantes quidam Anonymus exhibuit ſacræ Cardinalium Congregationi. Aſtę ex Typographia Fratrum de Zangrandis 1629. in 4.

GABRIEL de MATA Hiſpanus tomis duobus metro Hiſpano edidit ſub emblemate Equitis Aſſiſiatis
Vitam & geſta S. Franciſci. Primus tomus prodijt Flauiobrigæ anno 1587. Secundus ibidem 1589.
Vitam S. Didaci. Madriti 1598. in 4.

GABRIEL de RIBERA, Hiſpanus, prouincię S. Michaelis Miniſter, ſcripſit Hiſpanicè
Gonciones Quadrageſimales à Dominica Septuageſimæ, vſque ad Paſcha, ſcilicet *pro ſingulis Dominicis, Quartis, & Sextis ferijs, quibus ſacro illo tempore ſermones haberi ſolent ad populum in Hiſpania*. Salamanticæ anno 1603. & 1605. in 4.

Eiuſdem argumenti repetitum opus, *Secundum* ſcilicet *Quadrageſimale*. Ibidem eodem anno.

GABRIEL TAVRENSIS, ſiue de TORO, Hiſpanus, prouinciæ S. Iacobi Miniſter, Regibus Luſitaniæ à ſacris Concionibus, à Carolo V. Imperatore, deſignatus Viſitator, ſeu Inquiſitor Senatus, ſiue Conſilij Regij Caſtellæ; ſcripſit Hiſpanicè
Librum, quem prænotauit *Theſaurum miſericordiæ Diuinæ, & humanæ*, in quo multa piè & doctè diſſerit de eleemoſyna: Salamanticæ anno 1548.

Floruit ſub annum 1536.

GABRIEL VACCA, Hiſpanus, edidit librum, quem intitulauit
Sermonarium Quadrageſimale Medicinale. Valliſoleti per Sebaſtianum Martinez an. 1553. in fol.

GABRIEL de *Verona* ita diu nuncupatus, veriùs autem *Mutinenſis* à patria vti nos admonemus Tom. 7. Annal. B. Ioannis Capiſtrani diſcipulus, & ſocius; prouinciæ Auſtriæ Vicarius Matthiæ Hungariæ An. 1478. num. 68

gariæ

gariæ Regi gratissimus, Episcopus Albiensis, siue Transiluanus, deinde Agriensis; demùm S. R. E. Cardinalis Tit. SS. Sergij & Bacchi à Sixto Quarto creatus, vir insignis, classi contra Turcas, Hydrūtum occupantes immissę Præfectus, scripsit

Vitam sui Magistri prædicti *Ioannis à Capistrano*.

Epistolas multas ad diuersos Principes.

Obijt Romę anno 1486. mense Octobri, sepultus ad Aram-cęli.

GALFREDVS, vel GODEFRIDVS de Fontibus, Anglus, à morum grauitate cognominatus *Doctor venerandus*: vir egregia prestans authoritate ad regendum, eruditione ad docendum. Fuit Guardianus Parisiensis, vbi etiam publicè prælegit. Scripsit

In Magistrum Sententiarum libros quatuor.

Quodlibeta multa.

Expositionem in Regulas sancti Francisci.

De infantia S. Edmundi. Habetur manuscrip. Cantabrigię in publica Bibliotheca.

GALFREDVS LINGIVS, Anglus, Conuentus Noruicensis alumnus, vir historiarum lectione, & inuestigandis patrijs antiquitatibus mirificè delectatus. Cùm longo tempore, & multo labore, penè omnes melioris notæ, qui de rebus his agunt, peruoluisset authores, animum ad scribendum appulit, &, (vti testes sunt Guillelmus Botonerus in suis antiquitatibus, & Vvillotus in suis Athenis) exorsus ab origine mundi, licet Pitseus opinetur exordium sumpsisse ab ingressu Briti in Britanniam, scripsit

Chronicorum librum vnum. Anno à creatione mundi. Claruit anno 1390.

GALFRIDVS O HOGAIN, Hibernus, Cœnobij Nenaghtensis in agro Typperariensi alumnus, scripsit

Annales sui temporis, ab anno scilicet Domini 1336. vsque ad annum 1370. Extant manuscrip. apud Minoritas illius regionis.

GALIANVS de MAVTINA Italus, scripsit

Summam breuem casuum conscientiæ.

GARGANVS SENENSIS, scripsit

De authoritate Protectoris Ordinis libros duos

Floruit anno 1507.

GARSIAS de CISNEROS, prouinciæ S. Gabrielis, septimus inter duodecim illos Patres, qui ad Indos Mexicanos nauigarunt, vir prudens, & circumspectus, vt in promouenda illorum salute æstuabat, absens eis prodesse studens plerasque Mexicano idiomate abs se conscriptas conciones, sui in eos amoris mnemosynon reliquit, quas illorum peritiores festiuis diebus, conuocato fidelium cœtu, perlegerent. Instituto à se Collegio S. Iacobi de Tatibulco, vbi Mexicanorum pueri instituerentur, & prima elementa caperent, et deinceps necessarijs disciplinis excolerentur, doctos sui instituti viros præfecit.

Floruit Carolo V. Imperatore; sepultus est in Cœnobij Mexicani templo.

GaRSIAS alius ignoti cognominis, edidit

Compendium de Obseruantia Regulæ Minorum.

GASPAR à S. BERNARDINO, Lusitanus, scripsit

Itinerarium Indiæ Orientalis. Vlyssipponæ 1611.

GASPAR de FONTE, vulgo *de la Fuente*, Hispanus, Toletanus, prouinciæ Castellę, Reg. Obseru. vir doctus, quem ego ex Collegio Complutensi curaui euocari in Vrbem, vt in Cœnobio S. Petri Montis Aurei in Ianiculo, delectis adolescentibus cursum legeret artiū liberalium. Eo absoluto, transferri feci in hoc nostrum S. Isidori Collegium, vt Theologiam simul cum doctissimo viro Antonio Hiquæo, de quo suo loco dictum est, in ipso Collegij exordio prælegeret. Hinc translatus Complutum in eadem prelegenda facultate emeritus, Cœnobium illius vrbis celeberrimum, per triennium rexit, ornauit, & auxit. Inde adscitus ad Ordinis secreta excipienda sub Ioanne Merinero Generali Ministro, factus consilij supremi S. Inquisitionis in Hispania Qualificator, tandem delectus est suę prouinciæ Minister, & Ordinis Definitor generalis. Ingenio pollet prompto, & claro, ex suggesto facundus Concionator, & in scholis acerrimus disputator, nobis à multis annis in paucis charissimus, nostro hortatu edidit

Quæstiones Dialecticas, & Physicam ad mentem subtilissimi Doctoris Ioannis Duns Scoti. Prodierunt Lugduni sumptibus Iacobi, & Andreæ Prost. anno 1631.

Historiam Capituli generalis Toletani celebrati anno 1633. Madriti eodem anno.

Magnum volumen, cui titulus: *Armamentarium Seraphicum, & Regestum vniuersale tuēdo titulo Immaculatæ Conceptionis* collata opera cum doctis & industrijs

duſtrijs viris Petro de Valuas, Petro de Alba & Aſtorga, & Ioanne Gutierrez dedicauit Philippo Quarto Hiſpaniarum Regi. Prodijt Madriti ex Typographia Regia anno 1649.

Viuit adhuc, & ſi vita ſuperſtes, plura dabit fœcundi ſui ingenij argumenta.

GASPAR GARCIA de CRVCE Hiſpanus ex vrbe Huetenſi, laicus prouinciæ Caſtellæ, ſcripſit librum inſcriptum

Patria Filij Dei, quo ſuadet expeditionem Ieroſolymitanam. Madriti apud Franciſcum Martinez. 1642.

GASPAR de LEON, Hiſpanus, prouinciæ S. Iacobi, inſignis Concionator, ſcripſit

Homilias, & Sermones, pro ſingulis Dominicis, & diebus feſtiuis totius anni. Salamanticæ anno 1554. in 4.

Floruit anno 1546.

GASPAR à S. MICHAELE, Indus Orientalis, Concionator, atque Indicæ linguæ Magiſter, ſcripſit, deditque in ipſas Philippi Tertij Regis Hiſpaniarum manus, vt imprimi iuberet, libros duos Indicè conſcriptos, quos ille ad ſupremum ſuum de rebus Indicis conſilium remiſit. Primus liber continet

In ſymbolum Apoſtolorum explicationem Dialogiſticam, facili metro traditam, vt facilius Neophytis inhæreret, in qua præcipuos quoſque doctrinæ Catholicæ articulos expreſſit, & gentilium ſuperſtitiones, ac Idololatriam refutauit.

Secundus liber agit *de miſerijs humanis, de pondere peccati, de quatuor nouiſſimis, & beneficijs diuinis*. Adhuc ſub obſcura illa, & Europæis imperceptibili lingua hi libri lucem expectant.

GASPAR SASGERVS, alias *Schatzgerus*, vel *Hargerus*, vel *Scangerus* Germanus ſcripſit

Scrutinium diuinæ Scripturæ. Incipit: *S. Iacobus Apoſtolus*.

Replicam contra periculoſa ſcripta. Incipit: *Zorobabel ſupremo*.

Examen nouarum doctrinarum. Inc. *S. Paulus*.

De Vita Chriſtiana, & Monaſtica. Incip. *Vt mandatum*,

De ſacrificio Miſſæ. Incipit: *Sanctus Propheta*.

De libertate Euangelica. Incip. *Seruator noſter*.

De Sanctorum imploratione. Incipit: *Seruator noſter benedictus*.

Traductionem Satanæ. Incip. *S. Iacob*.

De Iuſtitia fidei. Incip. *Quamquam in alio opere*.

De Iuſtitia operum. Incip. *Iuſtitiam hominis*.

De ſeptem Sacramentis. Incipit: *Baptiſmi nomen*.

De vita Contemplatiua. Incip. *Prima purgatio eſt*.

De Fide, Spe, & Charitate, contra Ioannem Baronem Svvarſemberg.

De Doctrina Chriſtiana.

De Diſſolubilitate matrimonij narrationem contra Lutherum. Incip. *Celebrato inter coniuges*.

De Præceptis, & legibus.

De operibus meritorijs.

De vero Dei cultu.

De poteſtate Eccleſiaſtica.

Claruit Imperat. Carolo Quinto, anno 1525. in Cœnobio Monachi Bauariæ.

GASPAR SGERRA Panormitanus Conuentualium, ſcripſit

De Deo Trino & vno Opuſcula Scotica.

GASPAR TRVLLENCK, Germanus Ordinis Minorum Conuentualium Doctor Theologus, ſcripſit opus, cui titulum præfixit:

Solida, & modeſta Reſponſio Apologiæ fratris Alexandri Arioſti, cuius eſt inſcriptio: Elucidatio rationabilis ſeparationis Fratrum Minorum de Obſeruantia ab alijs Fratribus eiuſdem Ordinis. Francofurti typis Ioannis Fachrij in 8.

GASPAR de VERGERA, Hiſpanus ſcripſit

Diſcurſus de Conceptione Virginis MARIAE. Cordubæ 1624.

GASPAR à VIGACHOAGA Hiſpanus, Reg. Obſeru. prouinciæ D. Iacobi concionator, Guardianus Salamanticenſis, aliquot prouinciarum Hiſpaniæ Commiſſarius viſitator, ab Ordinis ſecretis, edidit

Sermonem de S. Franciſco, quem in ſolemni conſeſſu habuit Salamanticæ. Ibidem apud Didacum Cuſſium anno 1619.

Collegit & edidit, *doctorum virorum conciones habitas de Conceptione immaculata Virginis MARIAE*. Ibidem eodem anno.

GASPAR de VZEDA Hiſpanus, Definitor prouinciæ S. Iacobi, per annos multos Theologiam Salamanticæ profeſſus, ſcripſit

In Epiſtolam ad Hebræos commentarios eruditos nondum editos. Aſſeruantur in quibuſdam Bibliothecis prædictæ prouinciæ.

Vixit ſub annum 1580.

GENTILIS CINGVLANVS (inquit Poſſe-

Possevinus) è Græco reddidit *Ioannem Climacum*:

Quod alias nos scripsimus de Angelo Clareno, ad Cinguli oppidum nato. Suspicor circa Gentilis nomen aliquem esse errorem.

An.1291. n.14. anno 1308.n.1. an. 1312. num 2. & 10.

GENTILIS è MONTE FLORVM, Picenus ex Lectore sacri Palatij S. R. E. Cardinalis, qui honorificam postea obiuit legationem in Hungariam; & Bonifacium VIII. defendit acriter contra Philippum Pulchrum. Scripsit, vti refert Eysengrenius,

Homilias habitas ad populum.

Obijt Auenione anno 1312. relatus in Italiam, sepultus est in æde S. Francisci Assisiatis.

GEORGIVS AMBIANENSIS, Capuccinus prouinciæ Parisiensis S. Theologiæ Professor, edidit

Opera omnia Tertulliani cum notis, & Commentarijs, tribus tomis distincta, quibus hunc præmisit titulum: *Tertullianus rediuiuus, scholijs, & adnotationibus illustratus*; in quo vtriusque Iuris forma ad originem suam recensetur, & auitæ pietatis amatoribus inquirendis norma præscribitur. Parisijs an. 1646. in f.

GEORGIVS ANTONIVS BRIXANVS, Hispanus prouinciæ Conceptionis Lector emeritus, & S. Officij Censor, scrip.

De Hierarchia Seraphica festiuitatum quæ celebrantur apud Minores. Madriti 1640.

Discursus morales pro diebus Quadragesimæ. Ibidem 1641.

GEORGIVS BENIGNVS, Ragusæus Archiepiscopus Nazarenus, edidit

Quæstiones de natura Angelica, quæ extant Florentiæ in Bibliotheca sancti Marci.

Volumen grande de Dialectica.

Librum prænotatum: *Vexillum Christianæ victoriæ*.

De Assumptione B. Virginis Mariæ.

Defensionem pro Ioannis ReuecKlini dialogo. An scilicet libri Iudæorum, quos Thalmud vocant, sint supprimendi?

Floruit circa annum 1400.

GEORGIVS de PERA, quæ est è conspectu Byzantij, prouinciæ S. Angeli; edidit

Quæstiones in Metaphysicam.

GERARDVS, siue GIRALDVS, alijs Guido è Briansone Gallus, prouinciæ Aquitaniæ Doctor Parisiensis, sacræ Theologiæ Magister, & Lector Tolosanus, scripsit

In quatuor libros Sententiarum ad mentem Scoti. Parisijs per Stephanum Balaut anno 1512. & 1517. Habentur manuscrip. in Conuentu Murallensi prædictæ prouinciæ.

In septem Psalmos Pœnitentiales.

In Dionysium Areopagitam de cœlesti Hierarchia.

GERARDVS BVRGVNDVS, sacræ Theologiæ Magister, scripsit

Commentaria in Aristotelis Logicam.

Floruit post annum 1330.

GERARDVS EMPOLIVS, Belga, prouinciæ S. Ioseph in Comitatu Flandriæ Definitor, & postea Minister, edidit

Examen currus Mystico-historici Ordinis S. Francisci, à quodam Conuentuali editi, à Petro Marchantio compositum. Gandaui apud Ioannem KerKouiũ anno 1631. vide verbo *Petrus Marchant*

GERARDVS, siue GERALDVS Oddonis, Gallus Ruthenensis, de Castro Rodulphi, Minister Generalis. Parisijs anno 1329. Ioanni XXII. perquàm familiaris, à quo legatus est semel in Siciliam, secundò in Angliam, tertiò in Bosnam Croatiæ, ex qua plurimos pepulit hæreticos, quartò iterum in Siciliam; & demùm creatus Patriarcha Antiochenus, atque Administrator perpetuus Ecclesiæ Catanensis in Sicilia. Multa scripsit, præsertim in moralibus, vnde & *Doctor moralis*, nuncupatus. Sæpè eius incidit mentio in Tomo 3. nostrorum Annaliũ. Scripsit

Quæstiones varias in Logicam.

Commentarios in libros decem Ethicorum, impressos Venetijs anno 1500. per Simonem de Luere, impensis Andreæ Torresani: & M. SS. habentur in Bibliotheca Vaticana.

In quatuor libros Sententiarum.

In varios libros sacrorum Bibliorum.

De figuris Bibliorum. Habetur in cœnobio Mirapicensi M. S.

Sermones de Tempore.

Officium de Stigmatibus S. Francisci, quod hodie à Minoritis recitatur.

Habetur etiam in Bibliotheca Vaticana M. S. *Quæstio vtrum lumen augeatur per aduentum nouæ partis ad partem vtraque remanente*, & alia *Quæstio vtrũ continuum componatur ex indiuisibilibus, & resoluatur in indiuisibilia*.

Citatur à Petro Tartareto lib. 2. Senten. distin. 3. q. 4.

Obijt Catanæ anno 1349. Sepultus in Ecclesia Cathedrali in tumulo marmoreo absque vllo Epitaphio.

GERARDVS VERVVST, alijs *Veruoestius* Flander (quem perperam Antonius Sanderus lib. 2. de Scriptoribus

bus Flandriæ *Georgium* appellat) Brugis professus, Gandaui, Ipris, & DunKerKæ aliquando Guardianus, lingua patria disertissimus. Ab hæreticis Flandriam expopulantibus multa passus, scripsit

In Passionem Dominicam conciones tres doctas; sed perbreues. Antuerpiæ 1594. apud Ioannem Keerbergium in 8.

De præstantibus noui Testamenti donis. Louanij anno 1593.

Conciones tres de gloriosa Resurrectione Domini, & lætabunda resurrectione iustorum hominum, & de iucundissimis glorificandorum corporum dotibus. Louanij typis Masij an. 1593.

In Orationem Dominicam. Antuerp. 1594. in 8.

Vitam terminauit Furnis in Flandria anno 1596. apud suos sepultus.

GERMANNVS, cognomento incognito, scripsit

Centurias insignium mendaciorum Lutheranorum.

Conciones sex egregias, scilicet

De Matrimonio,

De vita Monastica,

De vitijs vtriusque vitæ,

De Oratione Dominica.

De discrimine veteris, & nouæ fidei,

De summa præcipuorum capitum fidei.

GILBERTVS NICOLAI, Gallus Aquitanus, Regul. Obseru. prouinciæ Aquitaniæ antiquioris sæpius Minister, sui Ordinis Definitor generalis, Cismontanæ familiæ bis Vicarius, semel Commissarius generalis, in Theologia Scholastica, & Morali eruditus, qui licet diu legerit, & Magistri Sententiarum libros exposuerit, ob summam humilitatem, noluit ad Doctoratus gradum promoueri. Leoni X. summo Pontifici valdè charus, & familiaris, oblatos Episcopatus honores sæpè recusauit; Ioannam Valesiam Ludouici XI. Galliarum Regis filiam, Ludouici XII. Coniugem, Caroli Octaui sororem, reatus confitentem annis multis audiuit, in fundatione Ordinis Annunciatarum adiuuit, & rexit. In Comitijs generalibus sui Ordinis prædictæ Religionis Sororum perpetuus institutus visitator, Romam septies profectus Religionis approbationem, magnisque gratijs, & priuilegijs vt communiretur, impetrauit. Feruorem, & spiritum hominis in promouendo Mariæ ab Angelo Annunciatæ institutum Leo X. admiratus, iussit vt *Gabriel Maria*, deinceps nuncuparetur; atque hoc ei nomen semper adhæsit. Mirum quales, & quantos labores in Gallia subierit, & in Belgio, vt Ordinem hunc propagaret: etsi verò diuturno, & fermè perpetuo Fratrum, vel Sororum fuerit distractus regimine, multa scripsit, & edidit pia opuscula.

Regulam Ordinis Annunciatarum. Impressam Louanij apud Bernardinum Masium anno 1614. Antuerp. apud Balthasarem Moretum anno 1645. & alibi sæpê.

Declarationem super eandem Regulam. Antuerp. in Officina Plantiniana, an. 1617.

Statuta generalia pro eodem Ordine. Ibidem.

Testamentum, quod sub vitæ finem scripsit huius instituti Sororibus. Tolosæ an. 1627.

Tractatum de triplici deuotione Beatæ Ioannæ Valesiæ ad sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, ad quinque plagas Christi, ad decem Euangelicas virtutes Deiparæ Virginis. Norimbergæ an. 1513.

Tractatum in Regulam sancti Francisci de decem plagis paupertatis, ab aliquibus dictus est *Pastor bonus*; Limburgi an. 1626.

Quæstiones super Regulam S. Francisci ad litteram, M.SS.

Decem Sermones morales, super decem virtutes Euangelicas Diuæ Virginis, M.SS.

Documenta varia præstantissima ad Sororum Annunciatarum instructionem M.SS.

Tractatum de tribus coronis, vel de tribus Ordinibus Virginis Mariæ. Antuerp. apud Moretum in Officina Plantiniana an. 1645.

Magna sanctitatis opinione, & cælestibus indicijs obijt Ruthenæ in Gallia anno 1532. die vigesimaseptima Augusti.

GILBERTVS, quibusdam *Guibertus*, alijs *Gisbertus*, de Tornaco Theologus Parisiensis, lingua patria disertus; scripsit

Rudimenta doctrinæ Christianæ lib. 3.

Sermones de diebus Dominicis, & sanctis. Librum hunc Alexandro IV. summo Pontifici, qui eum ad scribendum excitauit, misit, septuaginta duos continentem sermones. Primus prologus incip. *Rogatus pluries*. Secundus: *Sanctissime Pater*.

Tractatum de Officio Episcopi, deque Ecclesiæ

Ecclesiæ cæremonijs. Coloniæ ann. millesimo quingentesimo septuagesimo primo. Librum hunc dedicauit Gulielmo de Bussis Episcopo Aurelianensi. Prodijt primum opera, & labore D. Theodori Coisfeldij Coloniensis, Ordinis sancti Antonij, & habetur Tom. 13. Biblioth. veterum Patrum editionis postremæ Coloniensis.

Sermones de statibus hominum varijs. Louanij, Lugduni, & Parisijs. Incipit: Elegi Dauid seruum meum.

Vitam S. Eleutherij Episcopi Tornacensis.

Sermones super Aue Maria M.SS. Coloniæ apud Minores.

De Virginitate.

De verbis Domini in Cruce.

Hodœporicon primæ profectionis sancti Ludouici Galliarum Regis in Syriam, teste Henrico de Gandauo cap. 54.

De nomine IESV.

Quodlibetum.

De voto. In viridi Valle apud Bruxellam M.S.

Chronicon M.S. in Monasterio Septē Pontium iuxta Bruxellam.

De Reformatione pacis.

De Pace, & animi tranquillitate. Prodijt in To. 15. Biblioth. Vet. Patrum editionis Coloniensis.

Regulam Regum ad B. Ludouicum Galliæ Regem.

Vixit sub annum 1258. necnon sub an. 1263.

GODEFRIDVS, vide *Gualfridus*.

GOMETIVS, quem *Cometium* quidam appellant, Hispanus, scripsit

De cuiuscunque scientiæ, ac præsertim de naturalis, subiecto.

GONDISALVVS, ignoti cognominis, multa collegit monumenta Ordinis Minorum, & simul edidit vno libro, quem inscripsit

Speculum Fratrum Minorum. Hispali 1531.

GONDISALVVS de VALLEBONA, Gallecus, etsi Vvillot, & ex eo Posseuinus, Lusitanum Vlyssipponensem dicant, prouinc. sancti Iacobi alumnus, & prouinc. Castellæ Minister, Assisij anno 1304. electus Minister generalis. Egregie Ordinem rexit, & sapienter reformauit, vir solidè pius, & prudens, scripsit (Vide Annal. anno 1304. & seqq.)

Tractatum de præceptis eminentibus Regulæ, &

De Aequipollentibus: habetur in Enchiridio Minorum impresso Hispali anno 1535. Obijt Parisijs anno 1313.

GONSALVVS SAVRATI, transtulit

Multos libros ex Latino in linguam Armenam.

GRATIANVS BRIXIANVS, sacræ Theologiæ Doctor, in Academia Patauina publicus Professor, edidit

Lecturam eruditam super librum secundum Sententiarum Scoti, quem excudi curauit Carpi an. 1506. sacr. Theologiæ Magister Ioannes Montes Docca Hispanus, dedicauitque Alberto Pio Carpēsium Principi, cui Gratianus erat valdè familiaris. Incipit, *vtrum primaria*.

Sed & idem Montes Docca in fine huius voluminis promittit se propediem daturum eiusdem Gratiani

Commentaria in tertium, & quartum Sententiarum, &

Quodlibeta.

GRATIANVS MONFORTIVS, Capuccinus, primus prouincialis Comitatus Burgundiæ, euulgauit

Axiomata Philosophica, quæ passim ex Aristotele circūferri, & in disputationum circulis ventilari solent, multiplicī distinctionum genere, variaque eruditionis supellectile illustrata. Antuerp. ex Officina Plantiniana apud Balthazarem Moretum, & Viduam Ioannis Moreti, & Ioannem Meursium an. 1626.

Librum Controuersiarum fidei inscriptum: *Tarantula simia Genuensis contra Christophorum Guenard Apostatam hæreticum*, apud sanctum Michaelem in Lotharingia per Franciscum du Bois anno 1620.

GREGORIVS ARCHANGELVS LESLAEVS, Scotus, Capuccinus, Theologus, scripsit

De Potestate Papæ in Principes seculares, Tractatus duos.

GREGORIVS GALICANVS, Regul. Obseru. prouinc. Mediolanensis, scripsit

Mariale, seu *Apophthegmata sanctorum Patrum in omnibus Deiparæ festiuitatibus*. Brixiæ apud Bartholomæum Fontanam ann. 1624. in 8. Hoc tamen opus notatum est à sacra Congregatione Indicis anno millesimo sexcentesimo trigesimosexto, die 13. Augusti, donec corrigatur.

Quadragesimale.

Rhetoricam Ecclesiasticam.

GREGORIVS HVRTADO de Mendoza Lusitanus, Reg. Obser. prou. Cataloniæ, sacræ Scripturæ interpres, edidit

Annotationum in Euangelia totius anni tam Dominicarum, quàm festiuitatum partem primam. Barcinone apud Petrum La Caualleria anno 1638. in fol.

GREGORIVS MIRAVLT edidit in lucem

Vitam B. Ioannæ Reginæ Franciæ, Virginis.

GREGORIVS à MONTE-CORVINO, regni Neapolitani notissimo oppido, Reg. Obseru. prouinciæ Principatus, bis Minister, vir religiosus, doctus, & pius, scripsit

Conciones Quadragesimales quinquaginta sex, Neapoli typis Secundi Roncalioli anno 1648. in 4.

GREGORIVS NEAPOLITANVS, Capuccinus, edidit

Enchiridion Ecclesiasticum. Venetijs apud Hieronymum Paulum anno 1583.

Expositionem in Regulam Minorum, cum declarationibus summorum Pontificum. Ibidem apud eundem an. 1589. & Romę an. 1587. in 4.

Alteram in Regulam Clarissarum. Ibidem.

Meditationes mortis ad piè moriendū. Venet. anno 1603.

GREGORIVS PETROCHA, Mantuanus, Reg. Obseru. prouinciæ S. Antonij, vir verè doctus, religiosę, grauisque conuersationis, qui annis multis sacram prælegit Theologiam in Vrbe ad celeberrimum Arçcœli Cœnobium, tandem assumptus est ad Episcopatum Albę Pompeię in Subalpinis. Scripsit

Theologica opuscula, quæ nondum prodierunt.

Orationem disertissimam in sacro Cardinalium Senatu ad Paulum V. de Legatione Iaponica per Ludouicum Sotelum, eiusdem instituti virum grauissimum, & nobilem Philippum Faxecuram equitem, nomine Idatis Masamunis Voxani Regis peracta, quam Paulus de Angelis in sua de Basilica Liberiana historia vulgauit. Vide verbo *Ludouicus Sotelus*.

GREGORIVS RVIZ, Hispanus, Reg. Obseru. prouinciæ Conceptionis, scripsit

Commentaria in libr. 4. Sententiarū. Vallisoleti 1613. & 1643.

GREGORIVS VALENTIANVS, Siculus à Marsalia, Congregationis Capuccinorum, sacrę Theologię Professor, scripsit

Hymnodiam SS. PP. quæ à Romana Ecclesia per annum decantari solet, commentarijs vberrimis explicatam, ad Gasparem de Teues, & Guzman, Marchionē. Venetijs apud Combium anno 1646.

GRIPHON, Flander, Theologus Parisiensis, diu, multumque laborans in regione Palęstinæ, vti alias *b* diffusius narrauimus, Maronitas, Montis-Libani incolas, Catholicis ritibus diligenter instruxit. Quo veræ pietatis officio tantum apud Callistum Tertium Pontif. Max. obtinuit, vt regionum illarum constitutus sit Patriarcha. E multis vnum aut alterum extat illius opusculum.

b In Annal. an. 1475. num. 18.

Itinerarium, siue *Typographia Terræ sanctæ*. Incipit: Ierusalem sancta Dei Vrbs electa.

Opusculum de B. Mariæ laudibus.

Multa scripsit Syriacè, & traduxit opuscula in eandem linguam, ad Maronitarum institutionem.

Obijt anno 1475.

GVALTERVS BRVGENSIS, Flander, è Prouinciali Turoniæ creatur Episcopus Pictauorum à Nicolao Tertio, etsi inuitus, vir doctus, & sanctus, iubente Alexandro IV. scripsit

Commentarios in librum Sententiarum. M.SS. Brugis, & Ipris apud Minores.

Quodlibeta Theologica.

Rudimenta pro Concionatoribus.

Sermones per annum, & de Beata Virgine.

Cæterum, alia eiusdem opera recensentur à Bundenio in Indice libr. M. SS. per Belgium, videlicet

Tabula originalium nominum super vniuersam Scripturam. M.S. in Bodeluensi Monasterio, & in Bibliotheca Toletana Minorum. Incipit, *Abel est nomen significans*. In fine Codicis Toletani ita habetur: *Explicit tabula Fr. Gualterij super totam Scripturam*.

Tractatus de Pœnitentia, olim Ipris apud Tertiarios, nec non *& quæstiones disputatæ*.

Migrauit in Cœlum an. 1307. die. 22. Ian. Vide Meyerum lib. 11. Annal. & Annales Minorum anno 1279. num. 13. Citatur interdum in Summa Angelica.

GVALTERVS, BRINKELIVS, Anglus, quem Vvillotus alicubi *Doctorem Bonum*, alicubi *antiquum Doctorem*, & *Sophistam* vocat, & duos, vt opinor, non rectè facit, videlicet Brinclæum vnum, alterum Vvalterum BrinKel. Sed vnum & eundem fuisse existimo. Erat autem sacræ Theologiæ Doctor Oxoniensis, & ibidem inter suos in eadem facultate professor. Eius sanè scripta satis indicant hominem fuisse acuti, & subtilis ingenij, & qui argutias Scholasticas, tum in Philosophia, tum etiam in

Theo-

Theologia, penitiore oculo inspexerit, imo penetrauerit longe acutius, quam vulgus Doctorum. Nec solum ipse mysteria Theologica mentis acumine percepit, verum etiam tantam habuit in iisdem explicãdis perspicuitatis gratiam, vt difficilia quæq; clarè exponendo suis auditoribus reddiderit plerumque opinione faciliora: scripsit autem

Super Magistrum Sententiarum libros quatuor. Incip. Vtrum per aliquam disciplinam.

Distinctiones Scholasticas lib. vnum. Incipit: Ad sciendam primam originem.

Determinationes, librum vnum. Incip. An sit aliqua conclusio Theolog.

In varia opera Aristotelis accuratos commentarios, et alia quædam.

Claruit sub an. 1310.

GVALTERVS CATTONVS, siue *Gathonus*, Anglus, Cœnobij Noruicensis, ob multiplicem rerum scientiam et eximias virtutes, magnum sibi nomen acquisiuerat. Erat enim, teste Lelando, in omni tum humana, tum etiam Diuina Philosophia versatissimus, Mathematicarum scientiarum non ignarus, in quibus abusus quosdam acerrimè reprehendit, et Astrologiam Iudiciariam, tanquam Deo odibilem, et inuentum planè Diabolicum damnauit. Porro successu temporis in tantum creuit fama virtutis, et eruditionis, vt Auenionem vocatus, summi Pontificis Ioannis Vigesimisecundi Pœnitentiarius fuerit cõstitutus. Scripsit itaque

Super Magistrum Sententiarum libr. quatuor.

Resolutiones Quæstionum, librum vnum.

De paupertate Euangelica, librum vnum.

Contra Astrologos Iudiciarios, librum vnum.

Obijt Auenione anno millesimo trecentesimo quadragesimo tertio. Gualterum quẽdam Ceptonum etiam Anglum in libros Magistri Sententiarum scripsisse affirmant Vvillotus, et Pitseus; sed ipse idem est, ac Cattonus. Scriptoris vitio tribuenda est diuersitas.

GVALTERVS VVIBVRNVS, Anglus, quem Lelandus plusquam vulgariter laudat à librorum, quos scripsit, elegantia. Erat enim siue carmina respicias, siue orationem solutam, disertus, et facundus, pius etiam in Deum, et Sanctos. Edidit tum heroico carmine, tum versiculis Rhythmicis.

De Virgine Maria carmine Hexametro, librum vnum.

De eadem, & eius Filio, libr. vnum. Mariæ quondam carmina Hexametra.

Encomium Christiparæ, libr. vnum.

Proprietates Terræ sanctæ, lib. 1. Pulsatis Fratrum.

Carminum diuersi generis, lib. 1.

Claruit post an. 1367.

GVIDO BONATTVS, Florentinus, vt habet Pocciantius, et ob diuturnum exilium, ac domicilium Foroliuij, ab illa cognominatus Ciuitate (quem tamen Christophorus Landinus, statim citandus, Foroliuiensem affirmat) diu operam dedit studijs Astrologicis, et iudiciarijs præmonitionibus, in quibus tantam adeptus est cognitionem, vt Guido Montefeltrensis militari gloria tunc in Italia celeberrimus, castra mouere, aut quidquam operosum intentare non auderet, nisi syderali præeunte disciplina, id prius iste Guido approbaret. Sed Montefeltrio, propter multa illata Ecclesiæ damna, pœnitentia ducto, et Ordinem Minorum, vt suo loco [i] narrauimus ingresso, hic etiam idem amplexus est institutum; ætate iam prouecta, scripsit

Integrum librum de rebus Astrologicis; vti testatur Landinus [l].

Tractatum de proiectione partium. Vti auctor est Andreas Tiraquellus.

Dantes Poeta Etruscus celeberrimus in cantico de Inferno, cantu vigesimo (non secundo, vt habet Posseuinus) fingit se vidisse pœnas luentem Bonattum. Sed malè Dantis versiculum ita citat Pocciantius:

Viddi Guido Bonatti, viddi ardente.

Etenim sic habet Dantes:

Vedi Guido Bonatti, vedi Asdente,
Che hauer atteso al chuio, & allo spago
Hora vorrebbe, mà indarno se pente.

Non enim *ardentem* in inferno dicit se vidisse Guidonem, vt verbum *ardente* significat apud Pocciantium; sed Guidoni pœnas luentem iungit alterum eiusdem professionis *Asdentem Parmensem Sutorem veteramentarium*, qui nulla præditus litteratura, voluit etiam Astrologum agere Iudiciarium, de quo Landinus in Commentarijs ad citatum locum Dantis Poetæ.

Fuerunt tamen, qui Bonattum in hoc genere prædicendi laudauerunt, maximè Hugolinus Verinus in opere Metrico *de Illustratione vrbis Florentiæ*, in quo præcipuos illius vrbis viros cõmemorat, vbi de Guidone ita cecinit:

Clarus

[i] Vide Annal. Min. an. 1296. num. 8.

[l] Landin. cõmẽt. in cant. Dãtis de Inferno cãtu 20.

Clarus & Astronomus Guido de stirpe Bonatti.

Obijt circa an. 1300.

GVIDO BRIANSONIVS, vide *Gerardus Brianfonius*.

GVIDO FVLGINAS, reliquit

Sermones Anniuersarios Festorum. Incipiunt: *Hoc opus est*.

Claruit circa an. 1300.

GVIDO de MARCHIA, Picenus, quem tamen Pitseus Anglum facit, scripsit rhythmicè cōtra obtrectatores Religionis. Opusculum præfigitur operibus sancti Bernardini, & propterea à quibusdam ei adscribitur. Incip. *O Christi Vicarie Monarcha Terrarum*.

GVLIELMVS ALMOINVS, edidit

Quæstiones viginti octo rerum variarum, quarum initium est, *Vtrum gaudium accidentale*.

In Apocalypsim Commentarios. Incip. *Spiritu magno vidit*.

GVLIELMVS ALVVEVICVS, Anglus, Northumb. ex oppido Alvveuico, olim contra Scotos munitissimo, in sacra Theolog. Doctor, & Professor Oxoniensis, vir pietatis, & doctrinæ titulis insignis, & tū in sacris, tū in profanis litteris optimè versatus. Hunc *Almoic*, cognominat Vvillotus. Non desunt, qui scribāt istum Alvveuicū Italiam in ętate matura peragrasse, & in ea regni Neapolitani prouincia, quæ *Terra Laboris* dicitur, Episcopum fuisse; scripsit

Super Magistrum Sententiarum, libr. quatuor.

Registrum quoddam, lib. 1. M.S. Cantabr. in Colleg. S. Benedicti.

In Physicam Aristotelis, lib. 8.

Sophismatum Elenchos, librum vnum

In Bibliotheca Vaticana habetur M.S. *Quodlibetum vnum*.

Obijt Auenione circa an. 1332. Vvillotus vsque ad annum 1360. eius vitam produxit.

GVLIELMVS AVGERVS, Anglus, in Oxoniensi Academia multo tempore bonis litteris vtilem operam nauauit, & multum in studijs, plus in pietate profecit. Decreto suorum inde vocatus est in Comitatum Somersetensem, & apud Pontem Gualteri, vulgo Anglico *Bridgevvalter*, Guardianus Conuentui pręficitur. Quam quietem nactus, cœpit iterato illa tranquillè ruminare, quæ iam sæpè legerat; aut in scholis disputauerat. Scripsitque, teste Lelando,

Commentarium in Euangelium sancti Lucæ.

Mortuus, & sepultus est in prædicto suo Monasterio ann. millesimo quadringentesimo quarto.

GVLIELMVS BERNARDI, Belga, singulari pietate, ac inculpatissimis moribus, in antiquitatibus Ecclesiasticis egregiè versatus; scripsit

De sacrarum litterarum communicatione, & sensu. Paris. 1544.

De Ritibus Catholicæ Ecclesiæ.

De Sepulturis. Parisijs anno 1547. in 8.

GVLIELMVS BRITONVS, antiquorum Britonum stirpe in Cambria natus, vir pius, & bonus, à teneris annis in studijs bonarum litterarum semper educatus, euasit Poeta, Rhetor, Philosophus, denique Theologus insignis. Nam in his scientijs ita floruit, vt suo tempore paucos sibi pares habuerit, & vix quemquam superiorem. Doctissimis sui sęculi viris doctrinæ intuitu charus erat, eiusque scripta, authore adhuc viuente, non solum in Anglia, sed etiam in Gallia, & Italia, multis magno erant in pretio. Quædam eius opera tum Oxonij in Bibliotheca publica, tum in alijs priuatis Angliæ, Galliæ, Italiæ reperiri adhuc dicuntur. Erat autem & in rebus sacris, & in profanis explicandis solicitus vocabulorum interpres: multum interesse dictitans, vt quis cuiusque verbi propriam, & natiuam significandi vim intelligat. Nam licet metaphoris, & alijs figuratis locutionibus vti possimus, tamen proprietatē sermonis ignorare nequaquam debemus. Multa igitur vocabula in sacris maximè Biblijs dilucida interpretatione clariora reddidit. Quo in genere vidisse se testatur Pitseus quoddā opus eius M. S. in pergameno in Bibliotheca Augustianorum Prioratus Montis sancti in Lotharingia, quod opus agit quasi de Etymologijs vocabulorum sacræ Scripturæ, & licet prosa scriptum sit, tamen initium, seu proœmium habet versu rhythmico Hexametro. Scripsit itaque

Summam, vel expositiones vocabulorum Bibliorum, lib. 1. Incipit:

Difficiles studeo partes, quas Biblia gestat,
Pandere; sed nequeo, latebras nisi qui manifestat
Auxiliante Deo, qui cum vult singula præstat,
Dante iuuamen eo, nihil insuperabile restat, &c.

In

In Prologum Bibliorum, libr. vnum. Incipit: *Ad euidentiam huius epist.*

Bibliothecam sanctorum Patrum, lib. vnum. M. S. Oxonij in Collegio Balliolensi.

Idem opus abbreuiatum M.S. Cantabriæ in Collegio S.Benedicti.

In diuisiones Boethij lib.1.

In dicta quædam, & alia opera Alexandri Neccam, lib.1.

Grammaticalia quædam, lib.1.

In Isagogen Porphyrij, lib.1.

In Prædicamenta Aristotelis, libros tres.

In lib. Perihermenias, libros duos.

In Elenchos Aristotelis, libros duos. Incipit: De Sophisticis autem Elenchis.

Quæstiones Elenchorum, lib.2.

In sex Principia, lib.1.

Obijt apud Grimmesby an.1356.

GVLIELMVS BVTLERVS, Anglus, sacræ Theologiæ Doctor, & Professor Oxoniensis, vir doctrina, & pietate celebris, prudentia, iudicio, auctoritate ita apud omnes pollens, vt à præstantissimis quibusque viris, vbi se offerret occasio, plurimum his nominibus laudetur. Illum varijs encomijs afficit Lelandus. Facta, et scripta illius approbat Alexander Papa V. quem insuper præcipuum Vniuersitatis suæ florem reputauerunt olim Oxonienses, et sui cōsodales idoneum cui regimen committeretur prouinciæ Anglicanæ. Eius tempore translata fuerunt sacr.Biblia in linguam Anglicam, et promiscuè in manus rusticorum, artificum, muliercularum venerunt, ita vt iam quicunque legere potuerit, intelligere se putaret. Hinc magnus diuinorum mysteriorum contemptus, hinc infiniti exorti errores, stultissimę interpretationes, abusus intolerabiles, scandala grauissima. Tot tantisque malis vt tempestiuè remedium adhiberetur, adscitis in partem laboris alijs doctis viris, strenuè laborauit Butlerus; factumque est publicum edictum, vt omnia illa Biblia Anglicè translata comburerentur, ne imperita multitudo inde per se hauriret animarum suarum venenum, vnde, Pastorum suorum ductum secuta, haurire posset salutem. Combustis igitur illis libris, rationem facti Gulielmus in scriptis reddidit, emisitque in lucem eruditum opus, cui titulum præfixit:

Contra translationem Anglicam, lib.1. Incipit: *Vtrum sacræ Scripturæ Canon* M.S. Oxonij in Collegio Mertonensi.

Super Magistrum Sententiarū, lib.4.

De Indulgentijs Pontificijs, lib.1. Articulus pro finali cessatione.

Quæstionum variarum lib.1. & eiusmodi alia non pauca.

Rheudingæ tandem inter suos mortuus, & sepultus est circa an.1410.

GVLIELMVS CATTONVS, Anglus, vti suspicatur Pitseus, sacræ Theologię Doctor, & Professor; vir in Theologicis illis disceptationibus, quas *Scholasticas* vocant, exercitatissimus, vnde, & pereruditè, scripsit

Super Magistrum Sententiarum, lib. quatuor.

Quæstionum Theologicarum, lib.1.

Vixit anno 1530.

GVLIELMVS de CENTVARIA, Italus, Cremonensis, insignis Theologus, publicus in Academia Ticinensi professor, ob insignes virtutes assumptus ad Episcopatum Placentinum; deinde translatus ad Papiensem. Scripsit Annal. Minor.an. 1383.n.3.

Commentaria in 4. libros Sententiarum. Seruata M. SS. apud Fr. Paulum Faernum, peruenisse ad Fratrem Aurelium Nouarinum Cremonensem, habent monumenta M. SS. prouinc. Mediolanensis.

Obijt Cremonæ, apud Minores sepultus circa an.1404.

GVLIELMVS CHAVBBES, scripsit

Introductionem ad Logicam, &

Declarationem in librum primum Sēntentiarum Scoti.

GVLIELMVS de CONCHIS, (siue potius de Combis) de quo ita scribit Posseuinus. [Hunc fuisse Franciscani Ordinis, magis conijcio, quàm scio, *triginta tres libros, super opere sex dierum composuit*, qui & Patrum nostrorum memoria excusus est: Tomum autem, quo decimus nonus liber, vsque ad trigesimum tertium continetur, legi tantum, quoniam alij Tomi ad me non peruenerunt. Et quidem volumen hoc è Cœnobio sancti Francisci, quod est in oppido Pera è regione Byzantij, delatum, missum est ad me ab Illustrissimo Aquileiæ Patriarcha Francisco Barbaro, mutilum in fine, vt quis fuerit illius Typographus, resciri non potuerit. At ipsum opus, è Theologis, atque Philosophis conflatum vberem supellectilem habet, dignam, quæ legatur. Nam & post creaturarum, quæ in mundo sunt, hominisque tractationem, tertius decimus tandem liber agit de locis homini habitabilibus, deque temporibus sex ætatum mundi, vsque ad Anti-Christum, & de innouatione mundi.]

GV-

GVLIELMVS EDON, scripsit

Compendium Theolog. veritatis: distinctum ab illo, quod inter opera sancti Bonauenturæ circumfertur.

Adaptationem Thematum prædicabilium, per totum annum ad materias Cõpendij Theologicæ veritatis. Extat M.S. in Bibliotheca Columnensi, quæ olim fuit Cardinalis Syrleti.

GVLIELMVS ESBRAM, Strict. Obseruan. composuit

Oden in honorem sancti Ludouici Regis Franciæ. Et alia varia carmina.

GVLIELMVS de FALGARIO, Tolosanus, prouinciæ Aquitaniæ Minister, per obitum Bonægratiæ Ministri Generalis, electus Vicarius generalis; deinde Lector sacri Palatij, & demum Episcopus Viuariensis, sancto Ludouico Episcopo Tolosati perquam familiaris.

Commentarios sancti Bonauenturæ in quatuor libros Sententiarum ad epitomen reduxit.

Contra *Opera Petri Ioãnis Oliui scripsit diffusè*.

Vixit adhuc sub an. 1290. sæpè eius incidit mentio Tom. 2. Annalium.

GVLIELMVS FARINERIVS, Gallus, prouinciæ Aquitaniæ, vir doctus, Tolosæ lauream doctoratus accepit an. 1344. & per promotionem Fortanerij Vasselli ad Cardinalatũ, factus est totius Ord. Minister Generalis an. 1348. deinde ab Innocentio Sexto an. 1356. creatus Cardinalis presbyter tit. sanctorum Petri, & Marcellini. Legatus in Hispaniam, pacificauit Reges Castellæ, & Aragoniæ. Scripsit (Vide to. 3 & 4. Annal.)

Commentaria in varios libros profanos, & sacros.

Sermones varios.

Libellum de mutuatitia negotiatione, rogatu Aegidij Cardinalis Albernotij, ex quo facilè possit intelligi, quot ex nundinarum pretijs nummi in singula centena permutationis nomine exigi, & quando possit.

Obijt anno 1361. 8. Kal. Septembris, sepultus in templo Minorum Aueniomensi.

GVLIELMVS FOLVILLVS, Anglus, Lincolniensis, sacræ Theologiæ Doctor Cantabrigiensis; quem virum religiosę vitę, & multiplicis eruditionis titulis non incelebrem, indicant Lelandus, & Vvillotus. Aegrè tulerunt ijs temporibus Academici Cantabrigienses, quod Fratres, pręsertim Minores, in Ordinem suum passim admitterent adolescentes, imò ferè pueros, feceruntque statutum, ne quis ab ijs reciperetur ante annum ætatis decimum octauum; quod decretum contra eorum priuilegia factum ferre noluerunt religiosi Ordines, & Folillus nomine suæ Religionis contra dictum statutum scripsit

Pro pueris induendis, librum vnum. Hæc est sententia Fratrum Minorum.

Obijt, & sepultus est apud suos Stanfordiæ an. 1384.

GVLIELMVS FORLEO, Britannus, Theologus Parisien. Conuent. quem in Diuinis litteris eruditissimum, & in humanis egregie doctũ vocat Trithemius, Parisijs insigniter emicuit: discipulum habuit Stephanum Bruliferum. Edidit (In Annal. an. 1470. n. 11.)

Decisiones Regulares, præsertim circa vitam & Regulam Minorum. Parisijs apud Ioan. Paruum an. 1471.

Opuscula doctissima in sacram Scripturam.

Commentarios in quartum libr. Sententiarum.

Quæstiones varias, & alia complura.

Claruit sub Paulo Secundo, & Sixto Quarto.

GVLIELMVS FVLGINAS, Vmber, teste Volaterrano, in Compendium redegit

Opera D. Bonauenturæ.

GVLIELMVS GAINESBVRGVS, Anglus sacræ Theologiæ Doctor Oxoniensis, & in eadem Academia professor vigesimus quintus, qui ex Ordine Minorum illic Theologiam docuerunt. Vir pietate, prudentia, omnique melioris doctrinæ genere instructus. Quibus nominibus apud Magnates, & Principes benè cognitus, & magis extitit dilectus. Hunc Eduardus Primus Anglię Rex, cum Hugone Manchestrio Ordinis sancti Dominici in legatione misit ad Philippum Francorum Regem, de componendis in Aquitania rebus, vbi strenuè se gessit, & negotium sibi commissum pro votis confecit, de quo vide Thomam Vvalsinghamum ad ann. 1295. in Eduardo primo. Romę etiam sacri Palatij prælectorem fuisse testatur Thomas Ecclestonus. Propter perspicuitatem in legendo, et explicando, subtilitatem in disputando, et distinguendo, elegantiam, et feruorem in concionando, magnum apud omnes nomen habuit. Tandem anno Domini 1310. à Bonifacio Papa VIII. ad Episcopatum Vvigorniensem euectus est. Scripsit, teste Lelando,

Sermonum ad Clerum lib. 1.

Quæstionum subtilium, lib. 1.

Disce-

Disceptationum lib. vnum; et eiusmodi alia non pauca. De tempore, quo floruit, extant hęc carmina:

Milleno viguit post partum Virginis anno,

Si ter centenos adijcis atque decem.

GVLIELMVS GORRIS, Reg. Obser. reduxit

Opera Scoti in Compendium ad faciliorem vsum, et minori pretio comparanda, inscripto libro hoc titulo: *Scotus pauperum*, vetusta satis est impressio absque loco, aut Typographi mentione in 8. maiori.

GVLIELMVS à GOVDA, Theologus, magnæ vir religionis, et virtutis, scripsit

Expositionem mysteriorum Missæ, Dauentriæ an. 1504. et Antuerpiæ in fol. apud Mattheum Goesium.

GVLIELMVS HERBERTVS, *Herbettum* corruptè vocant aliqui, illustri Britonam familia in Vvallia natus. Hic post imbibitas bonas artes, et religionis amorem, obseruantia Regulæ S. Francisci se obstrinxit apud Minoritas Herefordenses. Missus ad Academiam Oxoniensem studiorum causa, adeo tum in sacra, tum in profana Philosophia profecit, vt in publicis disputationibus, et sacris concionibus mirè floruerit, et successu temporis supremam Doctoratus Theologici lauream fuerit consecutus; necnon apud suos ibidem sacræ Theologię Prælector quadragesimus tertius extiterit. Ita Pitseus partim ex Ioanne Lelando, partim ex Thoma Ecclestono. Porrò scripsit eruditos Commentarios.

In Deuteronomium, lib. vnum.

In Apocalypsim, lib. vnum.

Quodlibeta Scholastica, lib. vnum.

Obijt Herefordiæ anno 1333. apud suos sepultus.

GVLIELMVS HOLMVS, Anglus, Regul. Obseru. quem à virtutis, pietatis, et bonarum litterarum studijs multum, nec immerito, commendat Lelandus, necnon Henricus Vvillotus. Postquam publica sua studia consummasset, demum ad suum Conuentum reuersus, intra priuatos parietes rei medicæ dedit operam, vt non solum ægris hominum animabus, sed etiam infirmis corporibus mederi salubriter posset. Neque certè sine bonis fundamentis processit, neque infeliciter ei res successit. Periciam huius artis hausit ex naturalium rerum cognitione, quam in Philosophia probe didicerat; sed quod rei caput est, vti ex effectis colligere licet, acceperat à Deo donum curationis. Erat igitur in omni hac praxi mirè felix: morbos, qui videbantur alijs incurabiles, curauit sępissimè: nullius, vel vilissimi hominis refugit tenuitatem; diuites, et pauperes, summos, et infimos, quę erat eius charitas, indifferenter admisit; pari sollicitudine pro cuiusque infirmitate quęque tractauit; et omnes, quos potuit, gratis curauit. His nominibus erat non solum populo, sed etiam proceribus, ipsisque regni primis Principibus mirè gratus, et acceptus; et ne posteros sua scientia fraudaret, sed potius et mortuus alios è mortis periculis eriperet, ijsque vitam prorogaret, egregium opus sub hoc titulo elaborauit:

De simplicibus medicamentis, lib. 1. M.S. Cantabrigiæ in Collegio sancti Petri. De alijs eius operibus nihil reperitur. Claruit sub an. 1416.

GVLIELMVS HVETVS (Rodulpho *Hicetus*) quem Pitseus opinatur Anglum fuisse, et doctorem Theologum vocat Vvillotus. Scripsit opus, quod intitulauit:

Serpentem antiquum de septem peccatis mortalibus, lib. 1.

GVLIELMVS LEMSTERVS, vel *Lemster* Anglus, patria Herefordensis, sacræ Theologiæ Doctor Oxoniensis. Vir in omni tum profana, tum sacra Philosophia insigniter eruditus. Multa in vtroque genere scripsisse perhibetur, quæ olim Oxoniensibus, et Londinensibus fuerunt admodum familiaria, quorum tamen postea vel ipsi tituli plerique interciderunt; nam concinnasse dicitur

Collationes in Magistrum Sententiarum, lib. 4.

Quæstiones Theologicas, lib. vnum, et alia plura his similia.

GVLIELMVS LETARDVS, Gallus, Regular. Obseruan. prouinc. Aquitanię, edidit

Formularium Confessionis, super decem præcepta Decalogi.

GVLIELMVS LISSEIVS, vel *Lissouius*, aut *de Lisso* cognominatus, *Doctor eximius*. Hic omnem ferè ętatem, vt auctor est Vvillotus, in oraculis Prophetarum perscrutandis, et illustrandis consumpsit. Nec aliud eum scripsisse inuenio, nisi in Prophetas. Erat in suis scriptis multum eruditus, at parum elegans, et qui neruos rerum, neglecto fuco verborum, strenuè sectabatur, edidit Postillas

In Ieremiam, lib. 1. direxit opus eorū.

In eius Threnos lib. vnum. Quis dabit capiti meo.

In Baruch lib. vnum. Post lamentationem, & fletum.

In Oseam lib. vnum. Ossa duodecim Prophetarum.

In Ioelem lib. vnum. S. Ioel apud Hebræos.

In Amos librum vnum. Amos Propheta ille est.

In Abdiam librum vnum. Iacob Patriarcha sanctus.

In Ionam librum vnum. Sanctum Ionam.

In Michæam lib. vnum. Temporibus Ioachim.

In Nahum librum vnum. Nahum Propheta ante.

In Abacuch librum vnum. Quatuor Prophetæ.

In Sophoniam librum vnum. Tradunt Hebræi.

In Aggæum librum vnum. Ieremia Propheta.

In Zachariam lib. vnum. Anno secundo Darij.

In Malachiam lib. vnum. Omnis verbi Domini.

Eius postilla super duodecim Prophetas minores, habetur M. S. Oxonij in Collegio Mertonensi.

In alios sacræ scripturę libros dicunt commentarios plures scripsisse.

Claruit sub annum 1340.

GVLIELMVS de MARA, siue *de MARIA*, vt habet Vvillotus, iuris insigniter peritus, ac magnus Theologus, citatus in Summa Angelica inter Theologos, & Summistas, scripsit

Summam Iuris valdè celebrem.

Epistolas, & orationes, excusas Parisijs à Francisco Regnault anno 1514.

GVLIELMVS de la MARE (Trithemius, & Vvillotus Lamarensem cognominant) Anglus, S. Theologię Doctor, & Professor Oxoniensis, vir ingenio, & eruditione celebris, & vit san ctimonia conspicuus, diligens D. Bonauenturę sectator, in multis opinionibus S. Thomę de Aquino aduersabatur. Nomenque suum his scriptis posteritati commendauit. Scripsit enim]

Super Magistrum Sententiarum libros quatuor.

Lecturas scholasticas, librum vnum.

Reprehensorium D. Thomæ librum vnum, contra quod scripsit Ægidius Romanus librum, quem inscripsit, *Defensorium S. Thomæ*. Prodijt Colonię anno 1624.

Defensorium B. Bonauenturæ, librum vnum.

Additiones in eundem, lib. vnum.

De arte musicali, librum vnum.

Quodlibeta Sophistica, librum vnum, & alia nonnulla.

Vixit circa annum Christi 1300. Trithemius eum circa annum 1208. scribit vixisse; sed mendum est in numeris.

GVLIELMVS MARTINVS, Gallus, Reg. Obseru. prouinc. Aquitaniæ Guardianus Albiensis, edidit Gallicè librum egregium, inscriptum:

De signis Electorum. Parisijs anno 1612.

GVLIELMVS de MILITONA, ex præcepto Alexandri IV. *Summam Theologiæ Alexandri Halensis*, propter illius obitum imperfectam, compleuit, compleuit, poliuit, eique vltimam manum adiecit anno 1252. & Alexandro Pontifici præsentauit. Pontifex autem à Theologis Parisiensibus opus recognosci voluit, ex quibus septuaginta duo suis syngraphis illud approbarunt, & commendarunt, & demùm ipse Pontifex edito diplomate comprobauit. Item scripsit

Super Apocalypsim. Habetur manuscrip. in Bibliotheca Conuentus Assisij.

Floruit sub annum 1260.

GVLIELMVS NORTONVS, alijs Mortonus, Anglus, Cœnobij Conuentriensis, alumnus, vir supra vulgarem morem tum in scientijs Philosophicis, tum in Theologicis eruditus, licèt pleraque eius scripta perierint; vt author est Henricus Vvillotus in suis Athenis. Scripsit quoddam opus super Nicolaum de Lyra, quod hoc titulo prænotauit:

Repertorium Lyræ librum vnum. Incipit: Abacuch Propheta destructionem Chaldæorum. manuscrip. Oxonij in Collegio Lincolniensi. De alijs nihil habetur comperti.

Claruit anno 1403.

GVLIELMVS NOTTINGHAMVS, Anglus, primùm Eboracensis Ecclesiæ Canonicus, & Præcentor, deinde Minorita, & Oxonij sacræ Theologiæ Doctor, atque Professor; demùm Minister Prouincialis, Fratrem germanum habuit Augustinum, etiam eiusdem instituti, quem postea Clemens Quintus Episcopum constituit Laodicensem. Gulielmus autem postquam Prouincialem annis quatuordecim egisset, officium cessit Richardo Coningtono, & in Italiam profectus est. Inde autem reditum parans apud Genuam peste correptus, ægrè mortem euasit, & in patriam redijt. Vir

erat

erat verè prudens, pius, & doctus; vti de illo scribunt Stephanus Patringtonus, & Thomas Scropus in collectaneis. Ab aliis etiam sui temporis Scriptoribus laudatur in eo linguæ facundia, subtilitas ingenij, morum grauitas, in regendo authoritas, iudicij maturitas, quas omnes eximias naturæ dotes ingenuis artibus, & sacrarum litterarum studijs mirificè excoluit. Vnde & hos sequentes ingenij fœtus produxit. Longo ante tempore Clemens Langhtonus inchoauerat quandam quatuor Euangeliorum concordantiam, quam hic Nortinghamus feliciter ad finem perduxit, quod opus sic prænotauit:

Concordantiam quatuor Euangeliorũ libros duodecim. Incipit: Da mihi intellectum, & scrutabor. M. S. Cantabriæ in Aula Pembrochiana.

Commentarios Euangeliorum libros quatuor. Vnus ex quatuor habetur manuscrip. Oxonij in Collegio Merton. Balliol. Magdol. Lincol. & Cantabr. in publ. & sancti Benedicti. Hoc opus in compendium redegit Ioannes Viccamus.

Quæstiones in Euangelia lib. I. Quæritur super illo dicto Christi.

Sermones super Euangelia Dominicalia totius anni. Secundum vsum sacrum, libros duos. Cùm appropinquasset. manuscrip. Cantabrig. in Bibliotheca publica.

In omnes D. Pauli Epistolas, lib. quatuordecim. Bonam inspirationem.

Super Magistrum Sententiarum lib. 4.

Quæstiones de Oratione Dominica. MS. Oxonij in Coll. Merton.

Lecturas Scripturarum librum vnum.

Quæstiones ordinarias lib. I. M.S. Cantabrig. in Aula Pembroch.

Distinctiones Theologicas lib. vnum. Acedia aduersatur hominis.

Pro lege Christianorum librum vnum. Numquid Deus possit reuelare.

De obedientia lib. vnum.

Regulam viuendi, librum vnum M.S. Oxonij in Colleg. Mertonensi.

Contra errores Pelagij lib. I. M.S. Ibid.

Suarum replicationum lib. vnum.

Leicestriæ fatis concessit, & sepulturam accepit apud suos confratres anno 1336 tertio nonas Octobris.

GVLIELMVS OCCHAMVS, Anglus, & si aliqui [l] Hibernum velint, Scoti discipulus, & postea acerrimus impugnator. Scholam inchoauit, vel maximè stabiliuit Nominalium. Vir quidem acris ingenij, sed minimè sobrij, plus enim volebat sapere quàm oportebat, nec timuit in Cœlum os suum ponere, & sacram deprimere Pontificiam, nimiumque extollere Imperatoriam dignitatem. Insipienti zelo, & nimis ardenti defendere volens Franciscanæ paupertatis excellentiam, timens incidere in manus Ioannis XXII. Minorum Sententię valdè contrarij, fugit cum Michaele Cæsenate ad Ludouicum Bauarum, qui tunc Cæsarem agebat, scripsitque intemperanter nimis contra Ioannem, Ludouici aduersarium, plurima opuscula, quorum aliqua proscripta sunt, & alia cautè sunt legenda. Hominis turbas, & contumaciam per annorum, & factorum seriem tertio Annalium Tomo descripsimus. Si fœdam hanc maculam non incurrisset, insigni inter Theologos nomine audiret, eamque nihilominus retinuit famam, vt *Venerabilis inceptor*, & *singularis Doctor* communiter appelletur, eiusque nomen æri incisum conspiciatur in circuitu tumbæ Ioannis Scoti Colonię Agrippinę. Partim de Theologicis, partim de rebus Philosophicis, doctissimè scripsit, et copiosissimè.

[l] Volaterr. l. 3. Geograph.

Super Magistrum Sententiarum lib. 4 Circa prologum quæro, vtrum. manuscrip. Oxonij in Collegio Balliol. et Meton. Cantabrig. in Archiuijs Collegij Caij. Extant Lugduni anno 1495.

Habetur in Bibliotheca Vaticana M.S. *Super* 3. *Sententiarum*.

Compendium Theologiæ lib. vnum.

De Sacramento altaris librum vnum. Stupenda supernæ munera. Venetijs anno 1516.

De Corpore Christi librum vnum. manuscrip. Oxonij in Colleg. Mert. Argentorati anno 1491.

Concionum variarum lib. vnum.

De Prædestinatione Sanctorum lib. I.

De Paupertate Christi lib. vnum.

De Paupertate Apostolorum lib. I.

Apologiam quandam, lib. vnum.

Centiloquium Theologicum, id est *centum conclusionum librum vnum*. Anima nobis innata: Extat Lugduni impressum anno 1495. vbi etiam varia eius opuscula prodierunt.

De Potestate Pontificum, & Imperatorum librum vnum. Extat ibidem eodem anno 1495.

Defensorium, suum librum vnum. Omni quippe regno desiderabilis. M S. Oxonij in Colleg. Mag.

Errorum, quos affinxit Papæ Ioanni librum vnum. Locuti aduersum me lingua. Prohibetur in Indice Romano.

Compendium eorum errorum, librum vnum. Etiam prohibetur.

Dialogum militis, & Clerici. Miror optime miles in paucis. Prohibetur.

De fautoribus hæreticorum, lib. 7. In omnibus rebus curiosis.

De actibus Hierarchicis, lib. 1.

Epitomen quandam, lib. vnum.

Opus nonaginta dierum, lib. vnum. Prohibetur.

De Præceptore, & discipulo, librum vnum.

De inuisibilibus, lib. vnum.

De scientiarum ingressu, lib. vnum.

Quodlibeta magna, lib. vnum. M.SS. in Bibliotheca Vaticana.

Quodlibeta septem, lib. vnum. Argent. extant anno 1491. & Parisijs 1487.

Super Porphyrium, lib. vnum: Quoniam omne operans.

Summam Logices ad Adamum, lib. 1. Omnes Logicæ Tractatores. Prodijt Venetijs apud Lazarum de Soardis anno 1591. in 4.

Maiorem Summam Logices, l. 4. Dudum expletis Lectionibus. M.S. in Bibliotheca Vaticana, & Cantabr. in Colleg. sanctorum Petri, & Caij. Extat Venetijs an. 1522.

Defensorium Logices, lib. vnum. Dominus potest facere.

De decem generibus, lib. vnum.

In Prædicamenta Aristotelis, lib. tres. Completa expositione libri Porphyrij.

In lib. Perihermenias, lib. duos. Postquam Philosophus.

Super Elenchos libros duos.

Dialecticam nouam, lib. vnum. Contradictio in Deo non est.

Quæstiones in libros Physicorum libros octo. Vtrum pri uatio sit aliqua res, M.S. in Bibliotheca Vaticana, Oxonij in Collegio Mertonen. Prodijt Argentinæ anno 1491. & an. 1506.

Bonauentura Teulus Veliternus Ord. Min. Conuent. sub nomine Occhami edidit nuper Philosophiam naturalem, seu Commentarios in libros Physicorum. Sed ab his, quos retulimus, valde discrepant, non enim procedunt per octo librorum numerum; sed diuiditur opus per quatuor partes, & subalterna capitula, neque initium conuenit cum illo, quod citatur in principio alterius libri. Hi enim Commentarij incipiunt: *Studiosissimè, sæpiusque rogatus*. Fortassis bis scripsit in libros Physicorum. Prodijt hic liber Romæ apud Robletum anno 1637.

Quæstiones de Anima, lib. vnum.

De quatuor Causis, lib. vnum.

De forma prima, lib. vnum.

De forma artificiali, lib. vnum.

De pluralitate formæ contra Suttonum, lib. vnum.

De materia prima, lib. vnum.

De Priuatione, lib. vnum.

De Subitanea mutatione, lib. vnum.

Quæstiones posteriorum, lib. duos.

Commentarios in Metaphysicam, lib. 1. M.S. Cantabrig. in Coll. SS. Petri, & Caij.

In omnia opera Aristotelis Commentariorum libros plures.

De perfectione specierum. Quia Magister.

Circa tempus, & locum, quibus decessit, diffusè scripsimus in Annalib. Minorum, vbi & hominem in multis excusauimus, & à pluribus aduersariorum defendimus calumnijs. Tom. 3. Annal. an. 1347. nu. 19. & sequentib.

GVLIELMVS de OONA, Anglus, *Doctor fundatus*, scripsit

In 4. Sentent. libros.

Quæstiones Ordinarias.

In omnes libros Aristotelis.

GVLIELMVS PLATVS, Conuent. Italus ex Ducatu Vrbini Mondauiensis, ab Hieronymo Philinio in suo virorum litteratorum Theatro celebratus, edidit Italicè

Septem Orbis miracula pro glorijs Matris Dei. Venet. an. 1637. in 12.

Sacrum Gemmarium. Ibidem 1645. in 4.

Quadragesimale.

GVLIELMVS de RVBIONE, Aragonius Villafrancanus, prouinc. Aragoniæ Minister, scripsit

In quatuor libros Sententiarum Commentarios. Prodierunt Parisijs Tom. 2. in fol. apud Iodocum Ascensium, anno 1517. & 1518. Vixit an. 1333.

GVLIELMVS RVYSBROKIVS, Brabantus, historicus, scripsit hactenus inedita.

Itinerarium Orientis.

De gestis Tartarorum.

Pitseus Anglum facit, & claruisse asserit an. 1293.

GVLIELMVS de SOLANGA, agri Patauini, edidit

Peregrinationem B. Oderici Nauonensis.

GVLIELMVS SPOELBERGIVS, Bruxellensis, prouinciæ Germaniæ inferioris Definitor & Custos, aliquoties in diuersis locis Guardianus, aliarum prouinciarum non semel Commissarius Visitator; vir insigniter eruditus. Scripsit

Manuale Fratrum Minorum, ex varijs

rijs Patrum Ordinis monumentis collectum. Antuerp. apud Gerardum Vvolscatium anno 1618.

Cantiones spirituales, & quidem gratissimas sexies, vel septies excusas.

Exercitia super mysterijs, & Caeremonijs sacrificij Missae, Belgicè, vt etiam sequentia:

Speculum Conscientiae.

Meditationes de Bonitate Dei.

Meditationes supra XL. opera B. Virginis Mariae.

Catholicam instructionem contra Catechismum Philippi Marnixij Domini de S. Aldegonda, Antuerpiensium olim Consulis.

Librum concionum spiritualium. Sextùm recusum.

Enchiridion Fratrum, & Sororum Tertij Ordinis S. Francisci, ex Hispanica lingua transtulit in Belgicam.

Catalogum magnum Sanctorum, ac Sanctarum trium Ordinum à S. Francisco institutorum. Antuerp. apud Vvolscatium.

Historiam Martyrum Gorcomiensiū, à Gulielmo Estio Latinè conscriptam transtulit in vernaculum Teutonicum. Item

Psalterium B. Mariae à S. Bonauentura compositum.

Thesaurum Litaniarum.

Regulam, declarationes, & Statuta Ordinis Sororum B. Mariae de Annunciatione ex Gallico in vernaculum transtulit.

Concionum moralium partē Hiemalē, & aestiuam, Latinè Antuerpiae Typis Vvolschatii ann. 1624. & 1625. in 4. Quibus in secunda editione anno millesimo sexcentesimo trigesimo secūdo. Antuerp. apud Gulielmum Lesteens, & in tertia apud eumdem, magna facta est accessio multarum concionum, tam pro Dominicis, quam pro festis Sanctorum.

Speculum vitae B. Francisci, & sociorum eius in duas partes diuisum, in quo ad multorum aedificationem notabilia quaedam de ipso Sancto, ac socijs iisdem describuntur, quae in legendis praetermissa fuere, omnibus religiosae perfectionis studiosis commodissimum, à mendis expurgatum, in meliorem ordinem, ac stylum redactum, & notis breuibus illustratum. Antuerpiae primum apud Belleros, deinde apud Gerardum Vvolschatium an. 1620. in 8.

Obijt Mechliniae anno 1633. Kalendis Iunij.

GVLIELMVS de Tortona scripsit

Commentaria super Logicam: habentur manuscrip. in Biblioth. Conuent. Assisij.

GVLIELMVS VARRO, (quem alij *Guarronis*, alij *de Vvaria*; Vvillotus *de Oona*, ab oppido, inquit Pitseus, in quo natus, quod Londini viginti plus minus milliaribus distare ferunt, cognominant) sacrae Theologiae Doctor, & Professor, primum Oxoniensis, deinde Parisiensis, insignes procreauit discipulos, atque inter hos Scotum, Doctorem subtilem. Vnde inter quindecim illos Doctores, quorum nomina, & cognomina in circuitu sepulchri Ioannis Scoti in aere incisa sunt, in antiquiore Conuentu Frāciscanorum Coloniȩ Agrippinae, sic scriptum est: *Magister Gulielmus Varro praeceptor Scoti*. Erat autem in Aristotelica, & multò magis in Christiana Philosophia longo studio, & assidua exercitatione doctissimus, & propter eruditionis soliditatem, *fundatus Doctor*, cognominatus. Hunc Ioannes Picus Mirandulanus in Heptaplo suo mirificè commendat, & laudat, licèt perperam *Ioannem* nominet. Scripsit

In Magistrum Sententiarum libros quatuor. Quoniam teste beato Augustino.

Lecturas Theologicas, librum vnum.

Quodlibeticas Quaestiones, librum vnum.

Quaestiones ordinarias, librum vnum.

Commentariorum in Aristotelem libros plures.

Claruit anno 1270.

GVLIELMVS VORILONGVS, Gallus, Conuentus Dinani alumnus, ea doctrinae fuit opinione, vt cum grauissima, & feruentissima illa vrgeretur controuersia *de Sanguine Christi* inter Minores, & Praedicatores, euocatus fuerit è Gallia, vt in Pij II. conspectu disputaret. Scripsit

In quatuor libros Sententiarum, iuxta Doctrinam S. Bonauenturae, & Scoti. Lugduni anno 1484. Parisijs anno 1503. Venetijs per Lazarum de Soardis anno 1519.

Repertorium propositionum, quae sunt contra Scotum, quod inscripsit, *Vade mecum*, siue *Collectaneum quaestionum quatuor librorum Sententiarum*. Prodijt Argentinae anno 1501.

Obijt Romae anno 1464. sepultus ad Aramcoeli.

GVLIELMVS VVODFORDVS, alijs *Vvodefordensis*, aliis *Vvaderfordensis*, Anglus, sacrȩ Theologiae Doctor Oxonien-

niensis, vir pietate, & doctrina celebris, vnitatis Catholicæ amantissimus, sectarum, errorum, hæresum hostis infensissimus. Hunc Thomas Vvaldensis in libro de Sacramentis, cap. 50. suum vocat Magistrum. Ioannes autem Lelandus testatur eum tam strenuam operam rebus tum Philosophicis, tum Theologicis dedisse, vt meritò inter litteratissimos referri possit, ac debeat; vtiturque ad suam sententiam confirmandam hoc argumento, quod cùm iam pestilens Vvicleffi doctrina latè serpsisset, & in animis multorum tam altas radices egisset, vt ad eam extirpandam opus esse videretur Concilio, Concilium Londini conuocatum fuit; vbi condemnata solemniter Vvicleffi hæresi, communi suffragio, tanquam omnium doctissimus, electus est Vvodfordus, qui Vvicleffi Trialogum, præcipuos eius errores continentem, solidis rationibus, & neruosis argumentis confutaret. Quare ad opus se accinxit, & non solùm contra Vvicleffi Trialogum, verùm etiam cõtra alia eius opera, eiusq; sectatores doctissimè plures libros cõscripsit: plerosque horum vel Thomæ Arundelio Cantuariensi Archiepiscopo, vel Ioanni Treuenanto, Episcopo Herefordensi nuncupauit, tum vt ipse eorum authoritate fretus, aduersarios fidei magis confunderet; tum etiam vt tantos Ecclesiæ Presules scriptis suis aduersus hereticos animaret, & heresi redderet infensiores. Scrip. autẽ teste Vvilloto, & aliis,

Super Ecclesiasten librum vnum. Verba Ecclesiastis.

In quædam Ezechielis loca lib. 1. Porta hec clausa erit.

Pro introitu Bibliorum lib. 1. Scripsit omnia hec in vno volumine.

Postillam in Euangelium Matthæi, librum vnum. Sume tibi librum grandem.

Super S. Lucam librum vnum. Propter triplicem rationem.

In S. Paulum ad Romanos lib. vnum. Fons hortorum, puteus.

Sermones diuersos, lib. vnum. Querebant eum.

Determinationem contra Trialogum Vvicleffi librum vnum. Venerabili in Christo Patri ac Domino. Habetur manuscrip. Oxonij in publ. & in Collegio Mertonensi, & Nouo. Aliud ego habeo exemplar vetusto exaratum charactere.

Tractatum doctum, et varium, in quo examinat: *An melius sit vnum Religiosum viuere in deserto solitariè, quam conuentualiter sub obedientia humani Præpositi in congregatione, in quo multa disputat contra Vvicleffum.* Incipit, *dubium in materiâ de Religione.* Opusculum habeo in nostro Archiuio M.S.

Contra dialogos Vvicleffi lib. vnum.

Contra eundem de Religionẽ, lib vnũ. vtrum motiua ponentis.

Contra eius 18. articulos lib. vnum. Reuerendissime Pater. Coloniæ 1535.

Iterum contra Vvicleffistas librum vnum.

De decimis, & oblationibus, contra Gualterum Brittum lib. vnum.

Contra hæreses tempore Richardi secundi exortas librum vnum.

De Conformitate ad Christum lib. 1.

Pro damnando Vvicleffo lib. vnum.

Super causis condemnationis articulorum eius lib. 1. M. S. Oxonij in Collegio Merton.

Contra articulos eius iam damnatos, librum vnum. M. S. Oxonii in Collegio Nouo, et in Biblioth. Lumlæi.

Quæstionum septuaginta duarum de Eucharistia librum vnum. M. S. Oxonii in Collegio Oxoniensi.

Pro Possessionibus Cleri, lib. vnum.

De Ciuili dominio, libros tres. In hoc actu, et in hac.

De Sacerdotio noui Testamenti librũ vnum. Vtrum Sacerdotium noui.

De Dignitate Sacerdotij librum vnum dubitatur quando.

Mendicitatis defensorium contra Armachanum librum vnum. Postquam dominus Armachanus. M.S. Oxonii in Collegio Magdalenensi.

Extractionem errorum eiusdem, librum vnum. Quoad errores contentos in prædic. Oxonii in Collegio nouo.

In Physicam Aristotelis lib. 8. Quæritur venerande Dux circa. Et alia.

Claudiocestriæ decessit, et sepulturam accepit anno 1397. vide quæ diximus de Gulielmo, hoc Tom. 1. Annal. anno 1240 num. 25. et Tom. 4. an. 1395. n. 2.

GVMMARVS à QVERCV, Belga, prouinciæ Germaniæ inferioris, edidit

Regulam Ordinis B. Mariæ Virginis Annunciatæ.

Elogium B. Ioannæ Valesiæ Ordinis fundatricis.

Priuilegia Pontificia eidem Ordini concessa. Antuerpiæ ex officina Plantiniana anno 1644.

Obiit Antuerpiæ anno 1641.

GVTTIERRVS à TREIO Placentinus Hispanus, Reg. Obseru. prouinciæ primùm S. Iacobi, deinde S. Michaelis, quando hec ab illa diuisa est; Guardianus

Turris

Turris Iuliæ, vulgo *Truxillo*; vir Grecè, Hebraicè, Latinè doctus, in sacra Scriptura, in sanctis Patribus, & profanis auctoribus versatissimus. Scripsit doctissimè

In quatuor Euangelia Commentaria. Quæ prodierunt Hispali ann. 1554. apud Petrum Luxan. in fol.

In omnes Pauli Epistolas luculentissimam explicationem, quam prænotauit titulo *Paradisi deliciarum*, & dedicauit Ioanni Telles Gironio Comiti de Vruenna, ab Alphonso Manrique Cardinale Archiepiscopo Hispalensi summopere commendatam. Prodijt Compluti apud Ioannem Broccarium, anno millesimo quingentesimo trigesimo octauo, in folio.

H

HANNIBAL ROSSELIVS, Calaber, sed prouin. sancti Francisci in Vmbria, Regul. Obseru. postquam Lutetię Parisiorum, & Louanij solida studiorum iecit fundamenta, in Angliam traiecit, deinde primum Tuderti in Tuscia ad Montis sancti; mox Cracouiæ in Polonia ad S. Bernardini Cœnobia sacram Theologiam professus est. Vir quidem doctus, variæque eruditionis, apud nobiles Polonos, & illius regni Antistites non immeritò in pretio habitus. Post annos triginta octo in multis Academijs & sub varijs disciplinis consumptos, tandem circa annum ætatis sexagesimum, animum applicuit ad scribendum. Scripsit autem, & quidem doctè,

De septem Sacramentis. Posmaniæ apud Ioan. Volrabum an. 1590.

In Pymandum, & Asclepium Hermetis, Mercurij Trismegisti commentaria, Tomis sex distincta, opus certe graue, & omni eruditione refertum; cui accessit Trismegisti textus Grecolatinus industria Francisci Flussatis Candallæ. Ante alios tomos prodijt Cracouię hortatu, & impensis Stanislai KarnKousKi Archiepiscopi Gnesnensis Tomus quartus, deinde primus, & alij subsequentes auxilio, & industria Erasmi Pencicij Ministri prouinciæ Poloniæ eadem in Vrbe anno millesimo quingentesimo octuagesimo quinto. Mox omnes prodierunt ibidem vberiores, & demum, Colonię Agrippinæ ex Officina Choliniana, sumptibus Petri Cholini, ann. millesimo sexcentesimo trigesimo: singuli autem hi Commentariorum Tomi multis constant tractatibus, quorum hic Indicem exhibemus.

Primus Tomus, quem dedicauit Francisco Gonzagę Ministro Generali totius Ordinis Minorum, continet hos tractatus.

De mundi creatione, atque principio.
De Elementorum origine, ordine, numero, & qualitatibus.
De cognoscendo Deo, siue quomodo cognoscitur Deus.
De mente Dei, siue de mente, quæ est ipse Deus.
Deum esse, quomodo cognoscitur.
Deum esse vnum, & non plures, ostēditur.
De diuinitate Filij Dei, quod sit verus Deus, ex scripturis multis argumētis ostenditur.
De Filio Dei secundum Philosophos, quod sit Deus.
De Filio Dei secundum Theologos latissimè.
Verbum Dei est actualis notitia ex memoria Patris genita.
Verbum Dei, siue Filius Dei ex Patris substantia gignitur.
Verbi Diuini generatio est æterna.
Verbum Dei est Imago Dei inuisibilis.
De Patre, siue persona Patris in diuinis.
Pater genuit Filium, natura atque necessitate immutabili.
Pater est solus ingenitus in diuinis.
Nomina Dei, quæ sint, & quot.
De diuinarum Personarum æqualitate.
De simplicitate Dei.
De immutabilitate Dei.
De attributis Dei.
De esse, & essentia Dei.
De subsistentia Dei.
De Persona in diuinis quid significet.
De persona, & relatione.
De distinctione personarum.
Quod sit vita essentialiter.
De ideis abundè.

De

De intelligere Dei.
Deum esse infinitum.
De Religione Christiana.
De summo bono.
De fruitione.
De Dei voluntate.
Vnum esse, & non duo principia mundi.

Secundus Tomus dicatus Ferdinando Medices Cardinali, Ordinis Minorum Protectori, continet hos tractatus.

De numero ternario.
De productionibus diuinis.
De Spiritu spirante.
De Spiritu sancto secundum Scripturas.
De Spiritu sancto secundum Theologos.
De relationibus in communi.
De actione, & passione.
De relationibus diuinis.
De Angelis bonis secundum Philosophos.
De Angelis bonis secundum Scripturas & Theologos.
De Angelorum creatione & bello.
De creare, & creatione, an soli Deo competat.
De creatura, an fuerit ab æterno.
De creaturarum productione.
De Indiuiduationis principio.
De materia, an sit pars quidditatis.
De Intelligentia, an sit forma Orbis.
De Cœlo an sit corpus animatum.
De dæmonibus secundum Philosophos.
De idolis & dæmonum Magia.
De Luciferi effigie secundũ Scriptuas.
De Luciferi superbia, bello & ruina.
De dæmonum ordinibus.
De Prouidentia Dei.

Tomus tertius nuncupatus Francisco Medices, Magno Etruriæ Duci, continet tractatus sequentes.

De homine.
De mundi senectute.
De resurrectione mortuorum.
De Inferno.
De morte.
De Luce, & vita.
De animæ purgatione.
De essentia Dei.
De motu.
De anima mundi.
De forma.
De Ente.
De intellectu.
De vniuersali.
De passionibus entis.
De vno & ente.
De bono.
De vero.
De genere.
De differentia.
De specie.
De proprio.
De accidente.
De Actu.
De potentia.
De possibili.
De vacuo.
De loco.
De chao.
De Deo quid sit, & qualis?
De nominibus Dei.
De natura.
De materia.
De priuatione.
De necessario.
De causalitate finali.
De numero causarum.

Tomus Quartus dedicatus supradicto Stanislao Archiepiscopo Gnesnensi, habet tractatus.

De prima illa rudi informique mundi congerie.
De Lumine.
De Infinito.

De

De cœlo.
De dominio stellarum.
De fortuna.
De fato.
De prouidentia.
De scientia Dei.
De dominatione Dei.
De regno Dei.
De Prædestinatione.
De Amore Dei.
De misericordia Dei.
De libro vitæ.
De iustificatione impij.
De Zodiaco.
De tempore.
De resurrectione.

Tomus Quintus dedicatus Stephano I. Regi Poloniæ, hos habet tractatus.

De mundi creatione.
De operibus sex dierum.
De hominis excellentia.
De Ecclesiæ vnitate.
De Ecclesiæ capite vno.
De Ecclesia visibili.
De Ecclesiæ authoritate.
De Ecclesiæ continuata successione.
De Ecclesiæ Romanæ Pontificibus.
De Ecclesiæ consilijs.
De Ecclesiæ aduersarijs.
De libidinis malo.
De laude virtutis.
De odio, quam magnum malum sit.
De voluptatis malo.
De mali origine.
De primo, & summo bono.
De consuetudinis potentia.
De vnitate Dei.
De magnete amoris Dei.
De cognoscendo Deo.
De doctrina supernaturali.
De sanctæ Scripturæ dignitate.
De Deo, quod sit vita.
De subiecto Theologiæ.
De Theologia an sit scientia.
De orationis conditionibus.
De orationis studio & virtute.
De fluxu maris.
De oceani motu.
De mari mystico.
De ordinis pulchritudine.
De terræ rotunditate.
De descriptione totius orbis.
De Imperatoribus, & Regibus omnium penè gentium.
De moribus multorum populorum.
De regnorum, & Regum mutatione.
De multarum Ciuitatum legibus, & ordinibus, præsertim Vrbis Romæ.
De Insulis omnium gentium.
De Insulis nouiter repertis.
De ignis elemento.
De elementorum numero, & qualitatibus.
De aeris natura, & dispositione.
De cometis, rore, & pruina.
De nubibus, pluuia, & niue.
De grandine, coruscatione, & tonitruo.
De fulmine, iride, & ventis.
De terræmotu, & eius portentis.
De celeritate ignis.
De exusta, & exhalatione.
De corpore humano.
De omnibus partibus corporis humani intrinsecis, & extrinsecis.
De diuinis Laudibus.
De Deo quod sit anima.
De Deo, quòd sit bonus, & actus infinitus.
De summo malo, & eius origine.
De bono, & pulchro.
De Dei pulchritudine.
De pietate, & eius virtute.
De ignorantiæ malo.
De Deo, quod sit fons vitæ.
De ebrietatis malitia, & turpitudine.
De videndo Deo.
De auium, & iumentorum natura.

Tomus Sextus nuncupatus Ioanni Demetrio Solikonski, Archiepiscopo Leopoliensi, continet.

De animæ humanæ immortalitate, distinctè, & copiosè.
De animæ creatione, & admiranda hominum natura.

De anima, quòd non sit producta ex semine.
De anima, quòd non sit ex traduce.
De ratione seminali.
De anima, quod non sit pars Dei.
De animæ vnitate.
De triplici anima.
De anima mundi.
De anima, an sit composita?
De animæ gradibus,
De anima, quòd non sit corpus, siue corporea.
De anima, quòd sit substantia.
De substantia.
Si vna anima est altera perfectior?
De anima quod sit actus.
De anima, quod sit principium intelligendi, sentiendi, mouendi secundùm locum, atque vegetandi.
De anima, quòd sit forma.
De anima, quod sit numerus.
De anima, an sit ex elementis.
De prædicamento Substantiæ.
De prædicamento Quantitatis.
De prædicamento Relationis.
De prædicamento Qualitatis.
De æquiuocis, & vniuocis.
De entis diuisionibus.
De anima, quod sit imago Dei.
De animæ laudibus.
De animæ potentijs.
De animæ apice, & centro.
De intellectu humano secundum varios authores.
De ratione superiori & inferiori.
De intellectu passiuo.
De intellectu, quòd sit animæ substantia, & ens in actu.
De intellectu materiali.
De intellectu in actu, & in habitu.
De intellectu adepto.
De intellectu speculatiuo, & practico.
De intellectu quomodo intelligit substantias separatas.
De ratione hominis.
De intelligere, siue intelligentia nostra.
De intellectu, quomodo intelligit Deũ, Angelos, & seipsum?
De formis inditis intellectui humano.
De specie intelligibili.
De intelligere, quòd sit agere, & quomodo fiat.
De intellectu, quòd componit, & diuidit, & intelligit indiuisibile.
De intellectu agente, quòd sit pars animæ.
Intellectus agens, & possibilis non sunt duo, sed vnus intellectus.
De intellectus obiecto.
De intellectu, quòd intelligit singularia.
De intellectu humano, quòd non cognoscit futura.
De anima separata, quomodo cognoscit.
De reminiscentia post mortem.
Quòd mortui non cognoscant res viuorum. Scripsit insuper

Duo magna volumina *Concionum, & homiliarum in Euangelia:* quæ adhuc non prodierunt.

Peruenit ad annum 1600. Approbauit in Conuentu Aræcœli anno 1581. Enchiridion diuinæ scholasticęque Theologiæ Angeli del Pas, Genuę impressum anno 1582. vti videtur in operis postrema pagella.

HAYMO de FEVERSHAM, Anglus, à loco natalitio in regione Cantiana, ita cognominatus; postquam in Anglia politiorem doctrinam, & liberales artes vtrumque percurrisset, Parisios ad maiora studia se contulit, vbi emenso Philosophiæ, & Theologię curriculo, tandem Parisijs, vt scribit Lelandus, institutum subiuit Minorum. Paulo post Theologiæ professor institutus; in sacrarum litterarum, & pietatis studio ita profecit, vt ob virtutum merita *Speculum honestatis* nũcuparetur. In patriam reuersus, electus est sui Ordinis Minister Prouincialis. Hinc Bononiam; deinde Patauium, demum Romam vocatus anno millesimo ducentesimo trigesimo nono, in Comitijs generalibus, quibus præfuit Gregorius Nonus, creatus est Minister Generalis, postquam prius Apocrisarij Apostolici munus apud Imperatorem Græcorum Constantinopoli subierat. Summam illam in Religione potestatem ita per quinquennium gessit, vt non tam officij imperaret maiestate, quam virtutum præluceret exemplo, tantamque deinceps apud omnes famam consecutus est, vt doctrina, prudentia, & singulari in rebus gerendis dexteritate cum præcipuis illius ætatis hominibus non immeritò conferretur; vnde & idem Papa in arduis Ecclesiæ negotijs eius sit vsus industria. Inter alia, quæ in suo Generalatu laude digna gessit plurima, effecit, vt à quatuor præcipuis totius Ord. Doctoribus Regula D. Francisci accuratissimè explicaretur. Præterea hic vnus ex illis erat, qui iussu Gregorij Noni, non Alexandri Quarti, vt habet Pitseus (de quo vide Annales Minorum anno 1244. nu.2.) Breuiarium Romanum correxerunt, in eam penè, qua

Annal. Min. anno 1233. n.8. 1239. n.8. 1242. n.1. 1244. n.1.

qua nunc est, formam reduxerunt, & illis rubricis, quas (auctas tamen) adhuc in vsu habemus, illustrarunt. Scripsit

De Missæ cæremonijs lib.1. Indutus planeta Sacerdos.

Super Magistrum Sententiarũ, lib. 4.

Sermonum per annum lib.1. & alia nonnulla.

Anagniæ tandem in Italia mortuus, & sepultus est an. 1244. Ibi hoc legitur epitaphium:

Hic iacet Anglorum summum decus, Haymo Minorum
Viuendo frater, hosque regendo Pater.
Eximius Lector, Generalis in Ordine Rector.

HELIAS, vide Elias.

HELMANVS TEVTONICVS de NECHEMBVRG, scripsit

Sermones de Tempore.

HENRICVS BOYCH, Merseburgensis, Professor olim Magdeburgensis, scripsit

Summam Decretalium in quinque libros distinctam, iuxta quinque distinctiones Decretalium.

HENRICVS BVSCHEY è Bastonia, prouinciæ Luxemburgensis oppido, Ecclesiastes non solum disertus, verum etiam eloquens, edidit vernacule

Dialogum de sacra Incarnati Verbi œconomia Typis Plantinianis anno millesimo quingentesimo octuagesimo septimo.

Precationes ad sanctissimam Trinitatem, & Virginem Mariam.

Antuerpiæ migrauit ex humanis ann. salutis 1600.

HENRICVS CALETENSIS, Capuccinus, composuit

Vitam Honorati de Champinis prou. Parisiensis plurimorum annorum Prouincialis, & Ordinis Capuccinorum Definitoris generalis, signis, & virtutibus illustris in Conuentu Caluomontensi, vbi obijt ann. millesimo sexcentesimo vigesimo quinto. Parisijs.

HENRICVS de CARETO, Lucanus Episcopus, scripsit

Super visionem Rotarum Ezechielis Prophetæ volumen mediocre. Habetur membranis exaratum, & figuris perpulchris ornatum, nulla sui parte vitiatum Tolosæ in Bibliotheca Collegij Fuxensis scriptum an. 1316.

HENRICVS CASTELA, Tolosanus, Reg. Obseru. prouinc. Aquitaniæ, scripsit Gallicè

Iter sanctum Ierosolymitanum, quod ipse suscepit anno Iubilei millesimo sexcentesimo, Burdigalæ primo editum apud Arnaldum du Briuel an. 1601. Secundo Parisijs apud Laurentium Sonnium, an. millesimo sexcentesimo tertio.

Librum alterum de hoc argumento, quem inscripsit: *La guide, & addresse pour ceux, qui veulent faire le voyage de Ierusalem*, idest, *Certa, & verissima directio pro his, qui sanctam Ierosolymitanam peregrinationem aggrediũtur.* Parisijs apud eundem Sonnium an. 1604.

Librum tertium, qui prænotatur *Septem amoris flammæ, super septem verba Christi in Cruce pendentis.* Ibidem apud eundem anno millesimo sexcentesimo quinto.

HENRICVS COSSEIVS, vel *Costesaius*, Anglus, Oxoniensis Cœnobij alũnus, Philosophus, teste Lelando, cum primis sui temporis meritò conferẽdus: doctor etiam atque professor sacr. Theologiæ, vir acuti, & feruidi ingenij, quique mira industria sacrarum Scripturarum arcanos scrutatus est sensus, multos abstrusos mysteriorum recessus incredibili facilitate penetrauit, & perspicuis Commentarijs illustrauit. Nec contemplanti, sacrasque Scripturas meditanti vnquam defuit, quod diceret, aut scriberet, adeo vt in Apocalypsim S. Ioannis triplices ediderit Commentarios. Hos autem sequentes operum titulos inuenimus.

Multorum textuum sacræ Scripturæ explanationes, librum vnum.

Expositionem in Psalterium, lib. vnum Aperiam in Psalterio.

Lecturam in Apocalypsim, lib. vnum. Quod vides, scribe.

Commentarios maiores in eandem librũ vnum. Ecce descripsi eam tibi tripliciter; ergo fecit adhuc aliam eiusdem explanationem. Ex quibus saltem vna expositio manuscrip. inuenitur Cantabrigiæ in aula Pembroch.

Concionum librum vnum.

Mortuus & sepultus est apud Balvvellam propè Buriam in Suffolcia anno gratiæ 1336.

HENRICVS CREMONENSIS, redegit in Epitomen

Quatuor libros Sententiarum, &

Libros naturales Aristotelis iuxta principia Scoti.

HENRICVS HARVILLÆVS à Grangia Palatiolæa, Marchio olim de Palaisseau, inter Capuccinos vir religiosissimus, Parisiensis prouinciæ sæpius definitor, & Guardianus, edidit Latinè

Isagogen Chronologicam, hoc est *introductionem ad cognitionē temporum, & rerũ, quæ extiterunt à mundo condito ad vsq; an. salut.* 1620. Opus noua methodo conscriptum, sed vtilissima Chronologis, & sacræ Scripturæ studiosis, cuius liber primus dicatus Vrbano VIII. complectitur solidè, velutque scholastico more difficultates omnes, quæ reperiuntur circa summas, & motus præcipuos temporis constituendos. Parisijs anno 1624. in fol. apud Nicolaum Bon.

Gallicè duas octauas Sermonum, *De sanctissimæ Eucharistiæ Sacramento*. Parisijs anno 1629. Alteram Lugduni anno 1631.

HENRICVS HELMESIVS, Germipolitanus prouinciæ Saxoniæ Minister; in Ecclesia cathedrali Coloniensi concionator, scripsit

Tomos quinque Homiliarum in Euangelia, & omnes Epistolas canonicas, ex meris diuinæ Scripturæ Sententijs miro artificio, & eruditione concinnatos. Coloniæ anno 1550. & 1556. Paris. 1557.

In Euangelia Quadragesimalia. Paris. anno 1556.

De verbo Dei, libros tres.

Aduersus captiuitatem Babylonicam Lutheri.

Quæ omnia Parisijs excusa fuere apud Audoenum paruum anno 1553.

Sermones ipsius deinceps apud Gulielmum Rouillium editi sunt Lugduni anno 1574. & anno 1589.

HENRICVS HERPIVS, alij *Herp* appellant, alij *de Erp*, pago Campiniæ Brabantiæ, vir verè pius, & doctus, ante diuisionem prouinciæ Coloniensis ab illa, quæ dicitur Germaniæ inferioris, munere Vicarij prouinciæ Obseruantum & Guardiani pluribus Conuentibus non modò præfuit, verum etiam profuit, vita, moribus, & doctrina. Adeò rerum Cælestium contemplationi inhærebat, vt nonnunquam sex horas in Missarum sacrificijs salubriter occuparet. Denique Guardianus Cœnobij Mechliniensis mortuus anno 1477. sepultus fuit ad dextram candelabri in medio chori. Eius vita præfigitur opusculo ab illo edito, cui nomen *Directorium aureum*. Scripsit in monte Aluernæ in Etruria,

De Theologia mystica, & speculatiua, ac præcipuè affectiua, quæ non tam lectione iuuatur, quàm exercitio pietatis obtinetur, libros tres. Ex Teutonico Latinum fecit secundum librum Petrus Blomouēna Leydensis Carthusianus. Incipit opus, *Osculetur me osculo*. Illius lectionem interdixit Index Romanus librorum prohibitorum, nisi recognitum fuerit ad exemplar codicis, qui fuit impressus Romę anno 1585. Prodijt denuo Brixię anno 1601.

Speculum aureum in decem præcepta decalogi, Basileę per Ioannem Froben de Hamelburg. anno 1496. & Argentinæ per Ioannem Konelblancum anno 1520. in 4. *Inuenio aliam legem*.

Speculum perfectionis. Incipit: *Gratia Domini nostri Iesu Christi*. Venetijs 1524. Habeo vnum exemplar manuscrip.

Directorium aureum contemplationum ab eodem Blomouēna Latinè redditum.

Tractatum *de modo fructuosè recitandi Rosarium*.

Tractatum de effusione cordis.

Collationes tres de perfectione vitæ; siue *compendium directorij*. Antuerpiæ, & Coloniæ anno 1536.

De tribus pœnitentiæ partibus:

De triplici aduentu Christi.

Sermones de tempore, & per Quadragesimam, lib. 1.

De Sanctis, & per Aduentum lib. 2. Haganoę 1509. in fol.

Porro illius Theologia mystica aliquanto obscurior, verba illa sublimiora, & profundior illa contemplandi via docto indigent Lectore. Qui altè & solidè non sapiunt in via spirituali, ferula, & instructione indigent, vt per cælestes, & arcanas has semitas inoffensè possint incedere. Adiungo hic libenter Antonij Posseuini de his libris iudicium, & cautionem. [Theologia mystica Herpij prohibetur in Romano Indice Pontificio, nisi repurgata fuerit ad exemplar illius, quæ Romæ impressa est anno millesimo quingētesimo octuagesimo quinto. Tres libros mysticæ Theolog. scripsit qui ijs præsertim, qui vitæ contemplatiuæ dant operam, atque ad perfectionem aspirant, vsui esse possunt. Recognitus quadantenus liber, & secundo iam excusus, tertiò prodijt in lucem, opera Brunoni Loheri, Carthusię Agrippinensis Procuratoris, anno millesimo quingentesimo quinquagesimo quinto, ab eodem, quæ fuit eius pietas, dicatus Beato Ignatio Loiolæ (qui tum erat superstes

perstes) Fundatori Ordinis nostri, ac reliquæ Societati nostræ. Demum anno millesimo quingentesimo octuagesimo quinto; cum omnino expediret, vt hoc opus altioribus refertum sensibus, tum castigatum, tum prȩmunitum aliquibus cautionibus versari tutius posset, propterea id sanctȩ Sedis Apostolicȩ cura perfectum est. Primum enim Theologi plures cum hoc prȩstitissent, addita est deinceps introductio ad doctrinam secundi libri pernecessaria, à Petro Paulo Philippio Theolog. eximio Ord. Prȩd. quamuis etiam antea extaret altera Petri Blomouennȩ Carthusiani ad eundem secundum librum perutilis, ac pia. Factum est autem postea, præcepto sanctæ eiusdem Sedis, vt nemo ederet, legeretue Theolog. hanc mysticam Henrici Herpij, nisi esset ad postremam Romanam emendationem aptata. Ac licet introductiones illæ Philippii, & Blomouennæ prȩfixæ sint secundo libro, prȩstat tamen, vt prælegantur, antequam primus liber decurratur. Nam & Herpij scopus in suis libris, & verba pleraque sublimiora, quæ scrupulum multis possent inijcere, et profundior illa contemplandi via, quȩ incautos, aut minimè capaces posset in auia deducere, ac sanctitas ipsius viri, qui hanc tradidit, inde innotescunt, aut declarantur.

Cȩterum operis huius liber primus, seu pars prima diuini amoris, spiritualiumque nuptiarum *Epithalamium* continet, quo Canticū Canticorum Salomonis et am exponitur. Itaque Diuini amoris *Inflammatiua* (vt ille vocat) complectitur; videlicet: De Filij Dei Incarnationis, Conuersationis, Passionisque mysteriis, ac fructu: deque institutione, et vsu Sacramentorum.

Secunda vero pars, quȩ prȩnotatur, *Directorium aureum contemplatiuorum*, agit de vitæ actiuæ præparatione, atque ornatu, et de amabili ad Deum conuersione: deinde de præparatione, atque ornatu vitæ contemplatiuȩ spiritualis, eiusque impedimentis. Denique de Prȩparatione, atque ornatu vitæ spiritualis supereminentis, de ipsius dignitate, deque operatione sanctissimȩ Trinitatis in supremis animæ viribus.

At quidem secunda hæc pars ab Auctore Germanicè conscripta, & deinceps Latinitate donata à Blomouenna Carthusiano fuit, denique Italicè versa, plures ante annos, minus aptè, ac sine ea, quæ omnino erat necessaria, præuia præfatione, siue introductione, sed nouissimè Benedictus Osanna Mantuanus, qui ad Carthusianum Ordinem probus iuuenis accessit, vtrumq; accuratè, vertit; ita vt si quis hanc partem versare voluerit, eam commodius sit percepturus.

Tertia postremo pars inscribitur *Edē*, siue *Paradisus contemplatiuorum*, quæ licet eadem contineat (& quidem fusius) quæ in secunda parte extant, pars tamen secunda videtur esse vtilior, quod in ipsa pleniore, ac planiore ordine agatur de ijs, quæ ad perturbationes animi sedādas attinēt, hoc est, ad mortificationes, & ad actiuam vitam, atque spiritualem contemplatiuam; quoad vires animæ inferiores.

At prudente Doctore eget, qui perfectionis semitas istas ingreditur. Et verò, vt nonnulla secundȩ partis capita pluribus prodesse possunt, nimirum quȩ ad vitandas murmurationes, ad virtutes morales consequendas, ad dona Spiritus sancti spectant, sic reliqua non sunt omnium, neque exigui temporis, nec eiusdem ordinis, vt continenter agenda sint, quemadmodum sunt posita. Quod præmonuit sapienter Petrus Paulus Philippius in ea, quam diximus, introductione ad secundam partem, commendans in plerisque huius auctoris capitibus lectionem, & rationem meditandi, quam Ludouicus Granatensis sui Ord. vtilissimè, atq; ad omnium captum proposuit, nec tamen respuens istam Herpij, si qui ei rectè, ac sine periculo velint insistere.]

HENRICVS de HVDA, Anglus; prouinc. Angliæ, & Custodiæ Noui Castri; scripsit

Commentaria in 4. libros Sententiarum.

Floruit circa an.1350.

HENRICVS IANVENSIS, scripsit

Sermones. Habentur M.SS. in Bibliotheca Conuentus Assisij;

HENRICVS LEODIENSIS, exornauit commentarijs

Quatuor Euangelia, &

De Augustissimo altaris Sacramento eruditè scripsit.

HENRICVS MAVROY, Gallus, prouinc. Franciæ, Custodiæ Campaniæ, & Conuentus Trecensis alumnus, concionator facundissimus, litteris Græcis, Hebraicis, & Latinis non mediocriter excultus, & in lectione Doctorum Hebreorum optime versatus, cum in Ecclesia Toletana statutum fuisset, ne ad eius Sacerdotia, aut beneficia admitterentur, qui maculato erant sanguine; edidit

Apo-

Apologiam pro Iudæis Christianis, & ijs, qui ex reliquijs Patriarcharum piè, & sanctè de Christo Iesu, & fide Catholica sentiunt, in Archiepiscopum Toletanum, & asseclas eius, istos à suis Ecclesijs, & beneficijs Ecclesiasticis excludentes. Prodijt liber Parisijs primum apud Michaelem Feozendat in domo Altetrica anno 1552. denuo apud Vincentium Gualterotium, & Sebastianum Niuellum an. 1553.

Conciones doctissimas tribus partibus distinctas à Dominica Septuagesima, vsque ad Dominicam infra Octauam Ascẽsionis.

Conciones pro Dominicis, & festis Aduentus.

Commentaria in Epistolam Pauli ad Hebræos. Extant omnia M.SS. in Bibliotheca Conuentus Trecensis.

HENRICVS à MERBVRCH, siue Merpurgensis, scripsit

Summam Casuum conscientiæ.

HENRICVS a MONTE IARDINO, Genuensis, edidit

Commentarios in Ioannem.

In Euangelia totius anni.

Quadragesimalia quinque.

Primum incipit: *Assumpsit Iesus duodecim discipulos*: Secundum: *Conuertimini ad me*. Tertium: *Cum Ieiunatis*. Quartum: *Sapiens Magister*. Quintum: *Erant mirantes*.

Floruit sub an. 1350.

HENRICVS de OXONIO, Anglus, vir tum in profanis, tum etiam in sacris disciplinis insigniter exercitatus, magnę pietatis, paris etiam apud suos auctoritatis. Hęc in causa fuerunt, vt honoratam inter omnes tueretur existimationem; & alijs regendis, ac instituendis præficeretur. Erat etiam diuini Verbi præco non vulgaris, & in his omnibus se virum bonum, doctum, & strenuum semper præbuit, maximè in concionibus, in quibus cùm de honore Dei ageretur, ne Principes quidem personas reretur, ne Principes quidem personas redarguere verebatur. Tandem ad perpetuam sui nominis memoriam, & posterorum vtilitatem, teste Henrico Vvillot, & alijs, scripsit

Sermones Dominicales, lib. vnum.

Sermones Festiuales, lib. vnum. Ecce sponsus venit.

Sermones Feriales, lib. vnum.

Quę opera ferunt aliquando seruata fuisse Radingæ in Cœnobio sancti Francisci, & quidem vsque ad exterminium Monasteriorum in Anglia, sub Rege Henrico Octauo: sed de tempore, quo floruit hic author, nihil est compertum.

HENRICVS PALVDANVS, Leodiensis ex Hispano in linguam Latinam vertit

Conciones, & pia exercitia totius anni Fr. Didaci de la Vega Minoritæ.

HENRICVS PIPINVS, Flander, vir qui tam ardenti perfectionis Christianæ flagrabat amore, vt de virtute in virtutem procedens, semper se melior fieri cõtenderet. Incredibili dicendi facundia floruit multis in Ciuitatibus, potissimũ Antuerpiæ ante crudeles Geusiorum motus, quos aliquoties de suggestu vaticinatus est subsecuturos. Fuit & in Angliam missus ad annum circiter millesimum quingentesimum quinquagesimum quartum, cum Philippus Secundus, Rex Hispaniarum, Mariam, Eduardi Regis Angliæ sororem, in vxorem duxisset, vt eius concionibus Teutones confirmarentur in auita fide, & alii ad Catholicam Religionem, quam authore Henrico Octauo multi deseruerant, reuerterentur. Nunquam visum ab hominum memoria in celebri, amplissimoque templo Minorum Antuerpiæ tam frequens auditorium, quam dum ipse concionabatur. Vicarij, Guardiani sępè laudabiliter perfunctus munere, tandem prouinc. Germaniæ inferioris salutatus est Minister. Reliquit plura pręlo digna, inter quæ

Sermones per totius anni circulum.

Edidit Belgicè librum Francisci Veruoordi, cui titulus: *Vestis nuptialis amoris Dei*.

Fugiens Geusiorum crudelitatem, rebus penè toto Belgio turbatis, dum ad mortem diligentissimè quęreretur, mortuus putatur Castelbergę in Flandria ad annum circiter millesimum quingentesimum octuagesimum.

HENRICVS REGIVS, Padebornensis, prouin. Saxoniæ sanctæ Crucis alumnus, Guardianus Suerinensis Conuentus; scripsit

Biblia Alphabetica; opus, vt aliqui putant, locupletius, & commodius inuentioni, quam sint maiores Concordantiæ. Nouesianus excudit Coloniæ, anno millesimo quingentesimo trigesimo quinto, quò tempore Henricus viuebat.

HENRICVS SEDVLIVS, Cliuiæ, quæ primaria est Ducatus Cliuiensis ciuitas, natus, diuersis in locis Guardianus, multarum prouinciarum Commissarius, bis Minister prouinciæ Germaniæ

manię inferioris, & totius Ordinis Definitor, Serenissimi Principis Ferdinandi Austriaci Ducis Bauarię ad Paulum Quintum Legatus. Georgium Macropedium Pręceptorem habuit in humanioribus,& in Religiosis exercitijs Henricum Pipinum, qui eum ad Ordinem recepit. Iusto Lipsio erat charissimus, & familiaris, vti Iusti ad eum litterę testantur. Vir erat pius, venerandus, & doctus,quem ego in Comitijs nostris generalibus anno millesimo sexcentesimo decimo octauo habitis Salamanticæ cognoui, & reuerenter suspexi. Prædicator erat celebris, ac disertus; in historijs Ecclesiasticis, & sanctis Patribus versatissimus. Plura scripsit opuscula, quorum hæc recensio:

Speculum disciplinæ sancti Bonauenturæ correxit ad vetera exemplaria,iam tertio procusum Antuerp. ex Officina Plantin.

Sancti Ludouici, Caroli Secundi Siciliæ Regis filij, ex Ordine Minorum Episcopi Tolosani vita. Ex Officina Plant. anno 1602.

Elogia in Sanctorum imagines, qui ex tribus Ordinibus S.Francisci relati sunt inter diuos.

Proscriptiones aduersus hæreses. Antuerpię Typis Moreti anno 1604.in 4.

Apologeticus aduersus Alcoranum Franciscanorum pro libro Conformitatũ. Ex officina Plantiniana anno 1607. in 4.

[Diua virgo Mosę Traiectensis, in qua de sacrarum Imaginum antiquitate, vsu, & fructu, de supplicationibus, siue processionibus Ecclesiasticis, & nonnullis alijs ritibus priscis, ac nouis, admiranda à D. Virginis Imaginibus superioris ætatis, à Diua Mosę Traiectensi miracula æui nostri ex fide conscripta.] Ex officina Plantiniana anno 1609. in 8.

[Historia Seraphica; in qua S. Francisci aliorumque Sanctorum, qui tribus in Ordinibus ab eo institutis vitę cum notis continentur, nec non acta B. Ioannis à Capistrano; & martyria Fratrum prouinciæ Germaniæ inferioris, Alcmariensium, Gorcomiensium, cæterorumque, qui variè Catholicæ religionis ergo propugnatæ crudeliter à rebellibus hæreticis sunt interfecti.] Antuerpiæ ex officina Martini Nutij anno 1613. fol.

[Eiusdem prouinc. Germaniæ inferioris monasteria, tam Fratrum, quam Sororum descripsit, Martyresque,& Scriptores recensuit.] Extat Antuerp. apud Minores M.S. cuius ad me transmissum exemplar magno fuit subsidio pro rebus prædictæ prouinciæ enarrandis. In eius fine ita ipse scribit:

[Peregi imperata Superiorum; perscripsi nostram Fratrum Minorum Regularis Obseruantiæ inferioris Germaniæ prouinciam, ex ordine recensui singula Fratrum nostrorum, virginumque monialium cœnobia, quæ ante Geusiorum motus fuere, & quæ hodie extant intacta, reparata, accensa: adscripsi prouinciæ nostræ Fratrum Martyrum agones, & triumphos; denique Authores, & Scriptores, qui sua scripta posteritati consignauere. Ante me apud R.P. Gonzagam aliquis eandem suscepit scribendi prouinciam; sed inuenturis noua inuenta non obstant vetera, & verò extimatur conditio vltimi, neque vlli post secula multa præcludetur occasio aliquid scribendi. Veniet (voueo) qui hæc nostra faciet meliora, quàm dedi.]

[Et ego, benigne Lector, iam quinquaginta propè duobus annis (vtinam salubriter) exactis in Ordine, septuagenario maior fracto corpore, & valetudine pono calamum, & scribere desino, non tibi benè velle: tu mihi quoque, & Deum pro me precare.]

Viuere desijt 26. Feb. anno 1621. sepultus in choro Cœnob. Antuerpiensis.

HENRICVS STANDICIVS, Anglus, sacræ Theologiæ Doctor, & tandem Episcopus Asaphensis, vir pietate, & doctrina clarus, Catholicæ religionis strenuus propugnator,omniumque hæresum iuratus hostis, in suis concionibus hæreticorum argumenta, & errores neruosè refutare solebat; & inter alios Erasmum Roterodamum temerarię doctrinæ nominatim aliquando arguebat. Pauca tamen eius scripta reperio, licèt eum plura scripsisse constet. Hos saltem operum titulos Vvillotus recenset:

Sermones ad populum, librum vnum.

Contra versionem noui Testamenti factam per Erasmum, lib. vnum.

Londini mortuus, & sepultus est in senectute bona, circa annum 1520.

HENRICVS VILLALVPENSIS, Hispanis *de Villalobos* patria Zamorensis, mihi olim perquam venerandus in Cœnobio Salamanticensi, in quo per annos multos sacram Theologiam prælegit, & tandem in hoc munere, tanquam miles emeritus, missionem petijt, vt pietati, & moralibus scientijs totus vacaret,omnino alienus ab appetendis, multò minus petendis officijs Religionis. Valdè delectatus studio Iuris Canonici,statuit mate-

materias præcipuas Theologiæ moralis doctè, solidè, & clarè, ad faciliorem methodum redigere, quod quidem post triginta annorum vtriusque Theologiæ scholasticæ, & moralis professionem, feliciter perfecit. Edidit itaque *Tomos duos* sed lingua Hispanica (qui Gallicè, Italicè, & Latinè traducti habentur in pretio) dedicauitque Antonio de Trejo Episcopo Carthaginis Spartariæ olim Philippi Tertij apud Paulum Quintum oratori, & Ordinis Minorum Vicario Generali. Prima impressio Hispanica prodijt Salamanticæ apud Didacum de Cussio anno 1623. Gallica vero interprete Fr. Leone Baccone prouinciæ Aquitaniæ Parisijs anno 1646. In Hispania vero factæ sunt aliæ quinque impressiones.

Tomus primus continet tractatus viginti nouem, quorum hic exhibemus Indiculum:

Tractatus primus est, *de Conscientia*.
Secundus, *de Legibus, constitutionibus, & dispensationibus*.
Tertius, *de peccatis in genere*.
Quartus, *de Sacramentis in genere*.
Quintus, *de Baptismo*.
Sextus, *de Confirmatione*.
Septimus, *de Eucharistia*.
Octauus, *de Missa*.
Nonus, *de Sacramento pœnitentiæ*.
Decimus, *de Sacramento extremæ vntionis*.
Vndecimus, *de Sacramento Ordinis*.
Duodecimus, *de Sponsalitijs*.
Tertiusdecimus, *de Sacramento matrimonij*.
Quartusdecimus, *de Impedimentis Matrimonij, & eius dispensationibus*.
Quintusdecimus, *de Diuortijs*.
Decimussextus, *de Censuris Ecclesiasticis in genere*.
Decimusseptimus, *de Excommunicatione*.
Decimus octauus, *de Suspensione*.
Decimus nonus, *de Interdicto*.
Vigesimus, *de Cessatione à diuinis*.
Vigesimus primus, *de Irregularitate*.
Vigesimus secundus, *de Eleemosyna*.
Vigesimus tertius, *de Ieiunio*.
Vigesimus quartus, *de Oratione, & horis Canonicis*.
Vigesimus quintus; *de clauibus spiritualibus Ecclesiæ*.
Vigesimus sextus, *de Indulgentijs*.
Vigesimus septimus, *de Bulla Cruciatæ*.
Vigesimus octauus, *de Bulla Defunct.*
Vigesimus nonus, *de Bulla Compositionis*.

Tomus Secundus continet Tractatus vnum & quadraginta.

Primus est *de Fide Christiana*.
Secundus, *de virtute Spei*.
Tertius, *de Charitate*.
De Eleemosyna, & operibus misericordiæ agitur remissiuè.
Quartus, *de Correctione fraterna*.
Quintus, *de Bello*.
Sextus, *de Prudentia*.
Septimus, *de Iustitia, & Iure*.
Octauus, *de Acceptione personarum*.
Nonus, *de Beneficijs Ecclesiasticis*.
Decimus, *de Dominio*.
Vndecimus, *de Restitutione*.
Duodecimus, *de Homicidio, & Mutilatione*.
Tertiusdecimus, *de Furto, & Rapina*.
Quartusdecimus, *de Iustitia Iudicis*.
Quintusdecimus, *de Iustitia Accusatoris*.
Decimussextus, *de Iustitia Rei*.
Decimusseptimus, *de Iustitia Testis*.
Decimusoctauus, *de Iustitia Aduocati*.
Decimusnonus, *de Contractibus in genere*.
Vigesimus, *de Promissis, & Muneribus*.
Vigesimus primus, *de Emptione, et Venditione*.
Vigesimus secundus, *de Mutuo, et Vsuris*.
Vigesimus tertius, *de Censibus, et annuis Redditibus*.
Vigesimus quartus, *de Cambijs*.
Vigesimus quintus, *de Locationibus, Conductionibus, Emphyteusi, et Feudo*.
Vigesimus sextus, *de Contractibus societatis*.
Vigesimus septimus, *de Contractu dotali*.
Vigesimus octauus, *de ludo, sponsionibus, et sortibus*.
Vigesimus nonus, *de Contractibus minoribus, et quasi contractibus*.
Trigesimus, *de Testamentis, et vltimis voluntatibus*.
Trigesimus primus, *De Sepultura Ecclesiastica, et portione Canonica, seu quarta funerali*.
De Oratione, et sacrificio remissiuè.
Trigesimus secundus, *de Festorum obseruatione*.

Tri-

Trigesimus tertius, *de Decimis, Primitijs, & Oblationibus*.

Trigesimus quartus, *de Voto*.

Trigesimus quintus, *de statu, & votis Religiosorum*.

Trigesimus sextus, *de Iuramento*.

Trigesimus septimus, *de Simonia*.

Trigesimus octauus, *de Superstitione, & Magia*.

Trigesimus nonus, *de Peccato tentantium Deum, de Sacrificio, & de Immunitate Ecclesiastica*.

Quadragesimus, *de Vitijs Capitalibus*.

Quadragesimus primus, *de Præceptis Decalogi*.

De Præceptis Ecclesiæ remissiuè.

Manuale insuper *Confessariorum* edidit eodem idiomate Hispanico, præfato nuncupatum Episcopo. Prodijt primò Salamanticæ anno millesimo sexcentesimo vigesimo quarto: secundo Pampilone ann. 1625. Tertio Oscæ apud Petrum Bluson. an. 1630.

Obijt Salamanticæ sub annum millesimum sexcentesimum trigesimum septimum.

HENRICVS VVERLIVS, alijs *Ver-Kleir* prouinc. Coloniensis Minister, & eiusdem Vniuersitatis Doctor, scripsit

In Sententiarum lib. quatuor

De potestate Ecclesiastica, librum vnum.

Quæstiones in vniuersalia Porphyrij.

Sermones varios, quorum, qui de Passione Domini est inscriptus, magnopere probatur.

Viuebat sub Eugenio IV. tempore Conc. Florentini.

HENRICVS VVILLOT, ex oppido, quod dicitur *à Fontibus Episcopi*, siue *Fontaine l'Esuesque* in finibus tractus Leodiensis. In Belgio Prouincialis, & Commissarius generalis sui Ordin. Colonia Grammaticam, Audomaropolis Rhetoricam, Lilianum Collegium Louanij Philosophiam contulere. Parisijs clariss. Theologiæ Doctoribus operam dedit. Scripsit

Ogdoada II *Homiliarum de sanctissimæ Eucharistiæ Sacramento*. Duaci, & Leodij an. 1592. in 8.

Epitomen concionum. Louanij Typis Masij.

Notas ad Monomachiam Christi incruentam.

De Enoch, qui apud Iudam Apostolum de extremo Iudicio prophetizauit. Leodij anno 1598. in 8.

Athenas Ord. Minorum, siue *de Scriptoribus eiusdem Instituti*. Ibidem anno 1589. in 8. Opus hoc iubente Francisco Gonzaga Episcop. Mantuano, olim totius Ord. Ministro generali composuit. Multi tamen Scriptores eius notitiam subterfugerunt, neque enim prima vice vnius dumtaxat viri studio huiusmodi collectio adeo completa fieri potuit, diffuso per vniuersas nationes amplissimo Instituto. Multi etiam postea prodierunt, quos nos iudicauimus addendos, pro vetustioribus quidem potissimam lucem à Vvilloto accipiêtes.

Conciones de Indulgentiarum vi, natura, & antiquitate, habitas Namurci Gallicè, in Sodalitio Cinguli S. Francisci.

Varios fidelis Sponsæ affectus cum 24. Iconibus.

Orationem in Exequijs Helenæ de Melum, Comitis de Barlemontio coniugis.

HERMANNVS BERGH, Germanus, Iuliacensis sacræ Theologię Lector emeritus, declamauit

Orationem de directione vitæ humanæ in funere Ioannis Vernerij Comitis de Ieuyn, Baronis de Ambstenraeds, quæ prodijt Colonię anno 1643.

HERMANNVS BRVCHER, Northusianus, doctrina, & eloquentia clarus, scripsit

Sermones de Sanctis quamplurimos, teste Eysengrenio, qui ad an. 1376. vixisse affirmat.

HERMANNVS GERMANVS, scripsit

Vitas Romanorum Pontificum. Vide Auentinum lib. septimo Annalium Boiorum.

HERMANNVS de NEEZEMBVRG, scripsit

Sermones de tempore.

HERMANNVS de SAXONIA, scripsit

Librum de Casibus conscientiæ: habetur M.S. in Biblioth. Conuent. Assisij.

HERMES HAVVVAERT, Gallo-Brabantus, Rotuacenus, vir doctus sacræ Theolog. Lector, Conuentus Louaniensis, scripsit

Commentaria in 1. & 2. librum Sententiarum; quæ M.SS. seruantur in Bibliotheca Mechliniensi. Hic aliquando Vicarij, & Guardiani munere laudabiliter perfunctus, mortuus est Mechlinię anno Domini 1567. 12. Decembr.

HIERONYMVS ACETTVS ab VRSIS, Strict. Obseruantiæ, prouinciæ Brixiæ Minister. Scripsit

Elaboratam *Expositionem quæstionum Scoti, in Prædicamenta Aristotelis.* Bergomi apud Cominum Venturam anno 1600.

HIERONYMVS d'ALICANTE, prouinciæ Capuccinorum Granaten. edidit Hispanicè

Magnitudines Hispanicas. 1646.

HIERONYMVS BALBANVS, Lucensis, vt suspicatur Posseuinus, scripsit

Conciones decem, lingua Etrusca.

Tractatum de Oratione.

HIERONYMVS BORDONIVS, Italus, de Sermoneto, edidit partim Latino, partim Italico idiomate

Poemata in præcipuas festiuitates beatæ MARIAE. Neapoli Typis Antonij Martin. in 4. anno 1629.

HIERONYMVS BOVTRIVS de Florentia, Capuccinus Concionator, paratum habet prelo opus magnum, & laboriosum, ita prænotatum:

Harmonia Nouissima, continens Concinnationes Theologicas, tam sacrarum Scripturarum, quam non sacrarum Historiarum ab Orbe condito ad Natiuitatem Domini nostri Iesu Christi. Itemque Rapsodiam ac Nucleum totius ferè veteris Testamenti, & noui ex parte, ac omnium penè librorum, tam Catholicorum quam Gentilium, qui de præfatis rebus agunt, Breuiarium in duas partes, & libros nouem distinctum.

HIERONYMVS BRIXIGHELLENSIS, Ecclesiastes suo tempore non vulgaris, edidit Italicè

Concionem egregiam de vero Iubilæi anno.

Viuebat anno 1580.

HIERONYMVS CAVALLVS Ferrarien. scripsit

De natura animæ, et eius immortalitate.

De Cœlesti vita.

De inferno,

Sermones multos. Venetijs an. 1539. in 4.

HIERONYMVS COMBONVS, Italus, Salodiensis, prouinciæ Brixiensis, Strictioris Obseru. Hebraicę linguæ Professor, Basilicę Lateranensis Pœnitentiarius, edidit

Breue compendium artis linguæ sanctæ addiscendæ. Bergomi Typis Comini Venturæ anno 1616. Quæ sequuntur, edidit Italicè,

Conciones in laudem B. Virginis Mariæ, distinctas per septem dona, seu prærogatiuas eiusdem sacratissimæ Virg. quibus quasi totidem columnis Domus Mariana fulcitur. Brixiæ per Ioannem Baptistam Bozzolam anno 1621. Similis architecturæ opus edidit nuper Latinè Lucas Montefortius. Vide hoc verbo.

Expositionem in Canticum, Magnificat, *in decem Lectiones, iuxta versuum numerum distinctam.* Ibidem eodem anno.

Commentaria in Regulam Tertij Ordinis S. Francisci, adiunctis Priuilegijs, alijsque rebus ad eundem Ordinem spectantibus. Bergomi per Petrum Venturam 1627.

Vitas Sanctorum, et Beatorum vtriusque sexus, qui sub Tertio Ordine sancti Francisci militauerunt. Ibidem eodem anno.

Expositionem moralem mysteriorum, quæ sacrosanctæ Missæ sacrificio continentur, adiuncta duplici methodo ritè confitendi peccata, et deuotè percipiendi sacram synaxim, nec non breui instructione pro oratione mentali. Bergomi per Antonium Rossi an. 1646.

HIERONYMVS FERRER Hispanus, Reg. Obseru. prouincię Aragonię, scripsit Hispanicè

Tractatum vtilem inscriptum: *Christianus reformatus ad professores Tertij Ordinis S. Francisci anno* 1612.

Sermones pro singulis Dominicis, & festiuitatibus à prima Dominica Aduentus, vsque ad Purificationem. Cęsaraugustæ apud Ioannem Lauranz. anno 1625 in 4.

HIERONYMVS FRANCÆSELIVS Lucensis, S. Theologiæ Mag. Conuent. scripsit Italicè

De AEgyptiaca Pœnitente.

HIERONYMVS GADIVS Bononiensis, scripsit

In Quodlibeta Scoti Commentaria, quę Bonon. an. 1527. & Romę prodierunt an. 1533. apud Ioan. Baptistam Faellium.

HIERONYMVS GALLVS, Insuber e Burgomanero, oppido Nouariensis Diœcesis, Reg. Obseru. prouinciæ Mediolanensis, vir doctus, in sacra Theologia Lector emeritus, olim mihi familiaris, & amicus, acerrimus in dicendo, facilis in scribendo, post se reliquit

Tomos duos in tertium librum Scoti scripti Oxoniensis. Prior habet opus *de ineffabili Incarnationis mysterio*, in quo doctè commentus est textum Doctoris, adiecitq; celebriores controuersias scholasticas, præsertim *de visione beata, de lumine gloriæ, de merito, & satisfactione Christi.*

Secundus continet materias *de virtutibus*

tibus, & habitibus infusis. Prodijt post eius mortem primus Tomus cura Pacifici Porri à Gera Cremonensis eiusdem prouinc. Lectoris emeriti, qui Hieronymi fuerat discipulus. Mediolani apud Ioannem Anselmum Siturum, anno millesimo sexcentesimo quadragesimo quinto.

Theatrum sacrum discursuum Scripturalium super Euangelia Quadragesimalia. Italicè Venetijs an. *1639*.

Obijt in Cœnobio S.Angeli Mediolani an. *1644*.

HIERONYMVS GIRELLVS, Brixianus, Conuent. Hieronymi Gadij auditor, & Petri Rodulphi, de quo suo loco, Præceptor, postquam diu Patauii floruisset, scripsit

De primo cognito.

De speciebus intelligibilibus.

Expositionem clarissimam in disputationes Auerrois contra Algazelem.

Brixiæ obijt anno 1573. ętatis 83. Patauij in templo S.Antonii hoc ei posuit monimentum Maximilianus Benianus Cremonensis, eiusdem alumnus, Episcopus Clodiensis, dum in illa vrbe Inquisitorem ageret hæreticæ prauitatis.

HIERONYMVS GIRELLVS,
NOBILIS BRIXIENSIS, ORDINE FRANCISCANVS,
POST NATVRALEM PHILOSOPHIAM, ET METAPHYSICAM,
PRIVS BONONIAE, ET TICINI EXPLICATAM,
PADVAM VOCATVS,
AD SACRAM ELATVS THEOLOGIAM
XXV. ANNOS PVBLICE EST INTERPRETATVS,
ET NON CONTENTVS EAM IN RIVVLIS DEGVSTARE,
FONTEM VIVVM QVAERENS
VITAM HANC VIRTVTIS IN EAM GLORIAE
COMMVTAVIT.

Alius cecinit de eodem his versibus:

Brixia quo gaudet; pauca hæc monumenta Girelli,
Doctor habet; doctis cætera nota viris.

HIERONYMVS KAKOVVSKY, Polonus, Regul. Obseru. prouinc. Poloniæ minoris Pater emeritus, noster amicus, vir doctus, & in perquirendis Ordinis monumentis indefessus, collectis omnibus, quæ per vtriusq; Polonię, & Russię prouincias haberi potuerunt, adiunctisque authoribus, & historicis Polonis, lib.4. disposuit omnia, quæ haberi poterant ad Ordinem Minorum Regularis Obseruantiæ spectantia, vocauitque

Supplementum Chronicorum prouinc. Poloniæ, ad Reuerendiss. P.Fr. Francisci Gonzagæ olim totius Ordinis Minorum Ministri Generalis historiam conformiter concinnatum ex Capituli Lablinensis anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo, decreto ordinatum. Totum opus ad me misit, quod magno quidem subsidio fuit pro rebus Polonicis per sua tempora distinguendis, & accuratius referendis.

HIERONYMVS LEOPOLITANVS, Ruthenus, sacrę Theologię Lector, Cathedralis Ecclesię Cracouiensis in Polonia Ecclesiastes, quoad vixit, Lutheranis in eas regiones traijcientibus infestissimus.

Bibliorum libros omnes in linguam Polonicam conuertit, vt acerbius hostiles copias impeteret, & plebeis non nisi melle delinitum toxicum ab aduersarijs propinari ostenderet, cum illi corruptū sacr.Scripturę contextum suis erroribus vulgariter adaptatum continuo obtruderent.

Vixit anno 1536.

HIERONYMVS MARAFINIOTVS, Polistinensis; Calaber, Theolog. Regul Obseru. edidit

Libellum *de Arte Reminiscentiæ*, per loca, & imagines, ac per notas, & figuras in manibus positas. Quem laborem, siue libellum, exhibuit tāquam futurum vtilem cum alijs, tùm concionatoribus. Quin & in proœmio Lectorem rogat, vt quæcumque in eo libello scripta conspexerit, legat, relegat, perlegat, & eis iterum studeat, minutiasque inferius notandas obseruet attentè. Verum nolentibus (subdit) in eam artem optimam habere praxim, continuum exercere laborem, & maximè in principio suæ instructionis, vocabitur *Ars perdendi reminiscentiam, quin & intellectum*. Non placet autem cum pag.7. dicit, vt primo

loco personam tibi magis dilectam ponas, siue patrem, siue matrem, aut sororem, vel puellam pulcherrimam, quam perditissimo amore prosequaris. Prodijt Venet. an. 1605.

Chronica, & antiquitates Calabriæ, in quibus de Ciuitatibus, Castris, Villis, montibus, fluminibus, mineris, plantis, &c. eregiè, & diligenter pertractat lingua vernacula; impressa primum Neapoli in Officina Stilliolæ anno 1596. in 8. & demum ab authore recognita Patauij anno 1601.

HIERONYMVS de S. MARCO, Anglus, Regularis Obseru. Baccalaureus Oxoniensis, scripsit de rebus Logicis compendium quoddam, cui titulum præposuit:

Parua Logica.

Quando autem floruerit, nescitur.

HIERONYMVS MARIPETRVS, Venetus, egregius Poeta, Regul. Obseru. prouinc. S. Antonij.

Vitam S. Francisci carmine descriptā, & notis illustratam Clement. VIII. dedicauit, sub patrocinio Alexādri Card. Farnesij Episcopi Ostiensis, prænotatam *Seraphicæ*. Venetijs per Ioannem Taurianum anno 1531. Incip. *Inclyta magnanimi canimus Ducis acta Minorum.*

Petrarchę carmina amatoria, & profana reddidit sacra, & honestiora, inscripto libro: *Petrarcha spiritualis.* Venetijs apud Ioannem de Tridino, anno 1532.

Vitam Clementis VII.

HIERONYMVS MAVTINVS, Italus, Narniensis, Capuccinus, eiusdem instituti Vicarius generalis, Gregorio Decimoquinto à sac. concionibus, quod munus egregie quidem exercuit, si quę iudicabat in sacro Cardinalium, aut Prælatorum cœtu corrigenda, grauiter, seruato semper consessus decore, reprehendens, atque vt liberius, maiorique diceret reuerentia, nō tam ab auditoribus commissas, quam quę committi possint, & id genus hominum inficiant, culpas in spiritu vehementi conterebat. Discretissimum, & prudentissimum fuisse Ecclesiasten mecum admittet, si quis legerit, quos ille composuit, & ego auidissimè audiui, atque mea Syngrapha libēter probaui ad me iussu Vrbani VIII. missos, vt reuiderem.

Sermones habitos in sacr. Palatio Apostolico. Prodierunt Typis Vaticanis anno 1631. in fol. Gallicè translati sunt, & editi Parisijs apud Maturas anno 1636. in 8.

Lecto decumbētem morti proximum inuisit prædictus Pontifex Vrbanus Octauus, fratre germano Antonio Cardinale sancti Onuphrij ex eodem instituto assumpto, alijsque Cardinalibus, & Prælatis associatus. Vidi ipse, & audiui Pontificem pios proferentem sermones, & pro morbi, dolorumque grauitate consolatoria verba repetētem. Hominem habui semper in summa veneratione, & frequenter inuisi stantem, & decumbentem. Defunctum pro concione honorauit raro exemplo Nicolaus Ricardius sacri Palatij Apostolici Magister, anno millesimo sexcentesimo trigesimo secundo, die decimatertia Septembris, ætatis anno septuagesimo, religionis 54.

HIERONYMVS MELFRETA, Italus, Capuccinus, edidit

Dialogos de Diuino amore. Venetijs an. 1598.

HIERONYMVS MENGVS, Vitellianensis, Regul. Obseru. edidit librum prænotatum:

Flagellum dæmonum, exorcismos terribiles, potentissimos, & efficaces, remediaque probatissima, ac doctrinam singularem in malignos spiritus expellēdos, facturasque, & maleficia fuganda de obsessis corporibus complectens, cum suis benedictionib. & omnib. requisitis ad eorum expulsionē, cui præmisit doctrinam, & regulas solidas, exorcistis necessarias. Venetijs anno millesimo quingentesimo nonagesimo nono. Mediolani, apud heredes Pacifici Pontij, & Ioannem Baptistam Piccaleum, anno millesimo sexcentesimo vigesimo quarto.

Librum alterum nuncupatum: *Fustis Dæmonum, adiurationes formidabiles, & efficaces ad malignos spiritus fugandos de oppressis corporibus humanis, ex sacræ Apocalypsis fonte, varijsque sanctorum Patrum authoritatibus haustas complectens.* Venetijs 1596. & Mediolani apud supradictos Typographos anno 1625.

Impressa sunt simul cum altero opere Alexandri Albertini Minoritæ, de quo vide verbo *Alexander Albertinus à Rocha Contrada.*

Compendium Artis Exorcisticæ. Venetijs 1601.

Summam Angeli à Clauasio Latinam reddidit Italicam. Prodiit Venetijs anno 1593. in 4.

Hortum deliciosum Fratrum Minorū omnium fructuum copiosissimum ad scientiam rerum saluti necessariarum, & ad im-

adimplendam professionem propriam. Bonon. per Ægid. Rossi 1594. in 4. Italicè.

HIERONYMVS MEYERE, Antuerpiensis, edidit libellum egregium, piumque, cui titulus:

Extrema cœnatio Filij Dei assertoris nostri Domini Iesu Christi carmine Iambico digesta. Louanij typis Masijan. 1602.

Obijt Herendalij in Brabantia anno 1646. die 5. Maij.

HIERONYMVS NIBIA à Nouaria, prou. Mediolanen. scripsit

In orationem Dominicam, vna cum volumine meditationum.

HIERONYMVS PANCORVVS, in Hispanicum ex Latino idiomate transtulit, ediditque

Tractatum Ioannis à Carthagena, de antiquitate Ordinis B. Mariæ Virg. de Monte Carmelo. Hispali 1623. in 8.

HIERONYMVS PEREZ, Hispanus, scripsit

Sermones pro Aduentu. Cæsaraugustæ 1625. in 4.

HIERONYMVS PICENVS natus in villa Lisani, prope ciuitatem Asculi, vnde & *Asculanus* nuncupatur; ad summum Pontificatum euectus, Nicolaus IV. nuncupatus est. Sub annum 1272. à S. Bonauentura creatus Minister Dalmatię, destinatus est à Gregorio X. Nuncius Apostolicus, simul cum alijs tribus Minoritis ad Michaelem Palæologum Græcorum Imperatorem, de indicto Concilio œcumenico Lugdunēsi admoniturus, vtque vellet interesse, hortaturus. Anno 1274. Succedit in Generalatu S. Bonauenturæ. Anno 1277. mittitur Legatus à Nicolao III. pacificaturus Reges Hispaniæ, & Galliæ, & fera bella certò secutura præuenturus. In Comitijs generalibus, tunc à se indictis, renunciaut Generalatus officio, sed à Patribus iterum confirmatus, assumitur ad Cardinalatum anno sequenti, quam dignitatem suscepit inuitus, iussus insuper retinere regimen Ordinis Minorum. Anno 1280 Legatus mittitur ad Rodulphum Imperatorem, apud quem tantopere præualuit, vt grauissimas exortas controuersias inter eundem Imperatorem, Carolum Regem Siciliæ, & Margaritam Reginam relictam S. Ludouici Regis Galliarum, feliciter sopierit. Demùm anno 1288. ex Cardinali Episcopo Prænestino assumptus ad summum Pontificatum, bis renunciauit, & tertiò vel inuitus, & à Cardinalibus compulsus, acquieuit. Multa, & magna egregie præstitit in Pontificatu, quæ nos summatim in Tomo secundo Annalium recensemus. Incredibilia fermè sunt, quæ pro Ecclesia benè regenda, fide propaganda, re Christiana contra hostes tuenda, moribus reformandis, Christianis Principibus pacificandis, dixit, scripsit, peregit. Probos, ac eruditos viros tantum loco cognatorum habuit. Priusquam autem ad summas dignitates eueheretur, scripsit.

In multos sacræ Scripturæ libros postillas valdè vtiles.

In 4. lib. Sententiarum Commentarios.

Sermones de Tempore.

Sermones de Sanctis.

Epistolam egregiam ad Patres Capituli generalis Patauini.

Epistolas plures ad diuersos.

Trithemius errat in nomine, eum vocans *Ioannem Asculanum*; sed dum dicit illū successisse in Generalatu S. Bonauenturę, hunc Hieronymū voluit indicare

Obijt anno 1292. sepultus ad Basilicā S. Marię Maioris, cui Felix Perettus Cardinalis eiusdem instituti & in Pontificia dignitate successor dictus Sixtus V. insigne posuit monumentum, pulchramque erexit statuam marmoream, hoc inciso Epitaphio.

Supra Pontificiæ statuę verticem hæc leguntur.

NICOLAO IV.
ASCVLANO PICENO PONT. MAX.
CVM IN NEGLECTO DIV
SEPVLCHRO FERE LATVISSET
FR. FELIX PERETTVS
CARDINALIS DE MONTE-ALTO
IN ORDINEM
ET PATRIAM PIETATE POSVIT.
M.D.LXXIV.

In basi incisæ hę litterę magnarum virtutum Nicolai testes amplissimę.

Ni

NICOLAVS IV.

ORDINEM MINORVM PROFESSVS
PHILOSOPHVS ET THEOLOGVS EGREGIVS
CONSTANTINOPOLIM A GREGORIO X.
MISSVS
GRÆCOS AD R. E. COMMVNIONEM
TARTAROS AD FIDEM REDVXIT
POST SANCTVM BONAVENTVRAM GENERALIS
SANCTITATE ET DOCTRINA
ORDINEM PROPAGAVIT
NICOLAI III. NVNCIVS
INTER FRANCORVM ET CASTELLÆ REGES
PACEM CONCILIAVIT
S. PVDENTIANÆ CARD.
LEGATVS HONORII IV. IN GALLIAM
SENATORIAM P.R. DIGNITATEM
SEDI APOSTOLICÆ RESTITVIT

FACTVS PONTIFEX

REMP. SVBLATIS DISCORDIIS COMPOSVIT
CHRISTIANOS PRINCIPES
SACRO FOEDERE IVNXIT
PTOLEMAIDEM COPIIS ADIVVIT
FLAMINIAM IN PONTIFICIS ITERVM
DITIONEM REDEGIT
PVBLICVM IN MONTE PESSVLANO
GYMNASIVM INSTITVIT
PROBOS ET ERVDITOS IN COGNATORVM
LOCO TANTVM HABVIT
LATERANENSEM
ET HANC BASILICAM STRVCTVRIS
ET OPIBVS AVXIT.
TANDEM IVSTITIA ET RELIGIONE
ORBEM TERRÆ MODERATVS
MAGNA SANCTITATIS
OPINIONE OBIIT
PRIDIE NON. APRILIS M.CCXC.II.
PONTIFICATVS SVI
ANNO V.

Quid

Quid autem nos circa diem obitus notauimus, videri poterit in Annalibus ad prædictum an. num. 6.

HIERONYMVS PISTORIENSIS, primo coniugatus, deinde Minorum Obseruantum, mox Capuccinorum sectator, insignis Concionator, & Pij V. Theologus, cuius consilio in rebus grauissimis vtebatur. Scripsit

De quantitatibus, rerumque distinctionibus. Romæ anno millesimo quingentesimo septuagesimo.

Librum Sermonum, in quo acutè *de varijs Christianæ fidei mysterijs, ac præsertim de Prædestinatione* disserit. Bononiæ 1567.

Obijt apud Cretenses sub annum millesimum quingẽtesimum septuagesimum primum, peste laborantibus inseruiens. Eius corpus Casertam translatum est opera Iulij Santorij Cardinalis sanctę Seuerinæ, & apud suos consodales, erecto per Cardinalem tumulo, sepultum.

HIERONYMVS PLANES, Hispanus, prouinc. sancti Ioannis Baptistæ Strict. Obseru. Lector sacræ Theologię emeritus, & Minister, edidit

Tractatum de examine verarum, & falsarum reuelationum, & raptuum, seu ecstaticarum motionum; in libros 4. *diuisum*. Valentiæ apud Ioanais Chrysostomi Garriz Viduam, anno millesimo sexcentesimo trigesimo quarto, in 4.

Sermones varios. Maioricæ an. 1623. in 4.

HIERONYMVS à POLITIO, Siculus, Minister Generalis Capuccinorum, edidit

Commentaria in Regulam à sancto Francisco Minoribus præscriptam. Romæ an. 1587. in 4. & 1593. Parisijs apud Nicolaum Buon, anno 1615. in 8. Coloniæ eodem anno apud Ioan. Kinchium. Neapoli apud Iacobum Cartinum anno 1616.

HIERONYMVS RAMIREZ de ARELLANO, Hispanus, Strict. Obser. prouinc. S. Gabrielis, Prædicator Apost. scripsit Hispanicè

Stroma, siue *pios Commentarios in caput* 13. *Ioannis Euangelistæ*, opus quidem eruditum, refertum sanctorum Patrum doctrina, variaque translatione textus sacri, Prędicatoribus vtilissimum. Compl. an. 1606. in 4.

HIERONYMVS RODERICVS, Lusitanus, Regul. Obseru. prouinciæ sancti Iacobi, in Cœnobio Salamant. Theologię moralis professor; edidit

Compendium quæstionum regularium Emanuelis Roderici, siue *Resolutiones quæstionum regularium ad Compendij formam redactas; quibus accesserunt notæ, retractationes, & additiones, quibus seorsim partim quædam ab authore omissa supplentur, partim aliorum idem, vel diuersum sentientium rationes pari breuitate excerptæ expenduntur, variaque Bullarij Indulta intertexta recensentur*. Lugduni sumptibus Iacobi Cardon. an. 1630. in 4.

HIERONYMVS è SEGORBIO, Capuccinus, Hispanus, vir in Theologia mystica egregiè versatus, scripsit patrio idiomate opus spirituale, quod inscripsit:

Nauigationem securam in Cœlum, in qua docentur, & præmonstrantur & securi portus, & scopuli, ac pericula cælestis itineris; cui epitomen adiunxit doctrinæ Christianæ. Opus quidem vtile, & opportunum tam magistris in via spirituali, quam alijs quibuscunque. Valentiæ apud Philippum Meis an. 1611. in 8.

HIERONYMVS à SORBO, Capuccinus concionator insignis.

Compendium priuilegiorum Fratrum Minorum, & aliorum Mendicantium, & non Mendicantium, ab Alphonso de Casarubios Hispano, quarto editum, reformatum secundum Decreta sac. Cõcilij Tridentini, ac summorum Pontificum, qui à Clemente Septimo vsque ad Clementem Octauum successerunt, edidit; & postea factus sui instituti Minister Generalis, quibusdam additionibus locupletauit. Brixiæ 1590. Colonię anno 1597. in 4. Venet. apud Hæredes Petri Ricciardi, an. 1609. Colonię anno 1612. in 4.

HIERONYMVS STRASSER, Germanus, Regul. Obseru. per superiorem Germaniam Commissarius generalis, scripsit

Illustre Martyrium quatuordecim Fratrum Minorum ab hæreticis Bohemis Pragæ pro fide Catholica occisorum. Viennæ Austriæ apud Matthæum Formicam, anno millesimo sexcentesimo vigesimo quarto. Vitam hanc ego primus scripsi in Vrbe, & ad Hieronymum transmisi examinandam, vt per omnia narratio facto cohæreret; correxit ille, expoliuit, emisit.

HIERONYMVS TAMARIT à TAVARIA, Hispanus Setabensis, Regul. Obseru. prouinciæ Valentiæ Pater emeritus, scripsit

Flores Theologiæ in totum primum librum

librum Magistri Sententiarum, & meliorem partem secundi. Tomus primus prodijt Valent. apud Petrum Patricium Mey an. 1622. in 4.

HIERONYMVS TITVS, Conuent. sacr. Theol. Magister, edidit

Synopsin in quatuor Euangelia.

HIERONYMVS TORNIELLIVS, Insuber, Regul. Obseru. prouinc. Mediolanensis Ordin. Minorum Regularis Obseru. Vicarius generalis, Iuris Canonici peritus, reduxit

Figuras Biblicas in varios sermones. Mediolani an. 1510.

Lecturam Mediolani habitam anno millesimo quingentesimo quinto. In quibus Dominium consistit?

De Societate.

De Restitutione.

Resolutiones de Matrimonio.

In Clementinam Religiosi.

In Ioannis Andreæ Summulam decretalium. Extant M.SS. Triuilij.

HIERONYMVS de VALENTIA, Padi in Insubr. Minister prouin. Ianuensis, scripsit

Quodlibeta Theologia, dedicata prædicto Hieronymo Torniello.

HIERONYMVS de VALERA, natus in regione Chachapoyarũ in regno Peruano, Regul. Obseru. initiatus in Conuentu Limensi, Lector emeritus, & Minister prouinc. duodecim Apostolorum in Indijs Occidentalibus, subtilis ingenij vir, scripsit

Commentaria in Logicam, iuxta doctrinam Scoti. Limæ anno 1610.

HIERONYMVS VERATVS, Italus, Ferrariensis, Conuent. sacr. Theol. Magister, insignis Ecclesiastes, scripsit

Sermonum Quadragesimalium tomum vnum.

Sermonum diuersorum tomum alterum.

Compendium variarum introductionum, seu præfationum.

Repertorium diuersarum materiarum prædicabilium. Habentur omnia M.SS. in Bibliotheca Conuentualium Ferrarien.

Obijt in patria an. 1540. ętatis sexagesimotertio.

HIERONYMVS à VIADANA, agri Mantuani oppido, Theologus, edidit librum prænominatum:

Thesaurus cælestis B. Mariæ Virginis, siue *gratiarum ab ipsa mortalibus collatarum*; Boloniæ impressum anno millesimo sexcentesimo decimo.

HIPPOLYTVS DONESMVNDVS, Mantuanus, sacræ Theologiæ per multos annos Romæ in ęde Aræcæli Professor, prouinc. sancti Antonij alumnus benemeritus, mihi olim familiaris, & amicus, scripsit

Historiam Ecclesiast. suæ patriæ in duas partes, & decem libros distinctam. Prodijt Mantuæ anno millesimo sexcentesimo duodecimo apud Aurelium, & Ludouicum Osanna, Francisco Duci Mantuano dicata.

De Imagine, & Cœnobio sanctæ Mariæ Gratiarum prope Mantuam, historiam.

Vitam, & acta Francisci Gonzagæ Marchionis Ostiani, Principis Imperij, Episcop. Cephaludensis, Ticinensis, & postremo Mantuani, olim Ministri generalis Ord. Minorum. Vrbano VIII. summo Pontifici dedicatam, Venetijs impressam anno 1625. apud Iacobum Sorsenam.

Vixit anno 1630.

HIPPOLYTVS FLORENTINVS, collegit

Miracula quædam B. Aemilianæ de Circulis; quæ ad finem vitę eiusdem ab Antonio Cortonensi Minorita conscriptę apponuntur.

Floruit anno 1248.

HIPPOLYTVS PANTOCIVS, Perusinus, eruditus Poeta, edidit

Grittiadem, ad Andream Grittum Venetorum Principem.

Feltriadem, ad Guidum Vbaldum Feltrij, & Vrbini Ducem.

Panegyricon, ad Rodulphum Pium Carpensem Cardinalem.

Gratulationem ad D. Marcum.

HIPPOLYTVS à PONTE, Pataiunus, Ordinis Minorum Conuent. edidit Italicè

Compendium Vitæ, & miraculorum S. Antonij à Padua, & alia, quæ spectant ad cultum, & venerationem eiusdem Sancti. Venet. apud Gulielmum de Fontaneso anno 1532. in 12.

HONORATVS de CHAMPIGNI, Parisinus, Theologiæ mysticę scientia præclarus, qui Parisiensem Capuccinorum prouinc. per plurimos annos summa cum laude, & zelo disciplinæ Regularis gubernauit, ac Diffinitoris generalis officio functus est. Edidit Gallicè

Academiam Euangelicam pro iuuentutis Religiosæ spirituali institutione. Parisijs an. 1622. apud Nicolaum Buon.

HORATIVS de CAPOSALE, Italus, artis Musicę peritus magister, edidit

Praxim cantus firmi & Gregoriani.

Neapoli

Neapoli apud Constantinum Vitalem, an. 1623.

HVGARIVS, siue HVNGARIVS, Pestiensis, scripsit

Sermones centum, & viginti, olim editos Haganoę, apud Henricum Gran anno 1497. ac deinceps alibi prenotati sunt *Biga Salutis*, eisque propterea premittitur hoc distichum:

Terrigenis poscit cunctis conferre salutem
Hic Codex, nomen BIGA SALVTIS habet.

Sermones de Sanctis.

Sermones de Tempore.

Librum inscriptum, *Gemma fidei*.

Commentaria in Præcepta Decalogi, & alia. Claruit post ann. 1516. Vide verbum *Biga Salutis*.

HVGO CARBONELLVS, Gallus, Regul. Obseru. prouinc. Aquitaniæ, vir doctus, scripsit Latinè

Commentaria in Psalmum 19. Exaudiat te Dominus in die tribulationis.

Commentaria in libros Scoti de Anima.

Sermones in Euangelia Quadragesimalia. Parisiis ann. 1620. aliaque opuscula à me nondum visa. Gallicè

Librum de Diuite Epulone,

Librum de Lazaro resuscitato. Paris. an 1616

Librum de filio Prodigo.

Conciones pro Dominicis, & ferijs Aduentus. Paris. apud Laurentium Sonnium.

Sacre flamen de Cardinal, Byterris, an 1618.

HVGO de CASTRO NOVO, vide *de Nouo Castro*.

HVGO CAVELLVS, Hibernus Dunensis, vir æque pius, ac doctus, prouincię sancti Iacobi, ac Cœnobij Salmanticensis alumnus, ex primis Fundatoribus, & directoribus insignis Collegij sancti Antonij Louaniensis Fratrum Minorum Hibernorum, cui multis annis præfuit, & semper vsque ad mortem profuit. Sacræ Theologiæ, quam Louanij, & in Vrbe ad insigne Arecæli Cœnobium professus est, Lector emeritus, sui Ordinis Definitor generalis, & demum Archiepiscopus Armacanus, totius Hiberniæ Primas, disciplinæ regularis, vti exactissimus obseruator, ita etiam perpetuus promotor, & sator. Mirum quantos pro ea retinenda, & restituenda subierit labores, toties in Hispaniam, & Italiam ex Belgio pedes ad Ordinis comitia generalia profectus, à laxioris vitæ fautoribus Parisijs, anno millesimo sexcentesimo vigesimo primo, multa perpessus, ad extremum vsque vitæ discrimen. Neque minus admirandum, quatenus inter tot itinerum, negotiorum, domusque regendæ distractiones debili corporis externuati constitutione potuerit adeo studiis incumbere, vt summo omnium applausu ediderit

[Scoti Commentarios in quatuor libros Sententiarum à se recognitos, cum antiquis editionibus, & vetustissimo Codice M.S. collatos, ab innumeris mendis, & vitiis, quibus vbique scatebant, castigatos, annotationibus marginalibus, doctorumque celebriorum ante quamlibet quæstionē citationibus exornatos, scholiis per vniuersum opus in textum insertis, indicibus variis, & copiosis, aliisque multis (de quibus in præfatione ad Lectorem) magno labore, & industria instructos.]

Scoti vitam, quam prædictis Commentarijs præmisit. Apologiam pro eodem vindicando ab iniurijs allatis per Abrahamum Bzouium.

Appendicem diffusam ad quæstionem primam distinctionis tertiæ libri tertij positam in calce eiusdem libri, pro asserenda immaculata Conceptione Virginis Mariæ. Omnia prodierunt Antuerpiæ apud Ioannem Keerbergium an. 1620.

Eiusdem Scoti Commentaria, seu Reportata Parisiensia, de quibus vide nostram censuram iisdem præfixam, simili studio, & labore illustrauit.

Quæstiones item quodlibetales; quæ simul cum Reportatis prodierunt post eius mortem.

Quæstiones in Metaphysicam, expositiones in eandem, & cōclusiones ex eadem collectas, tractatum de primo principio, & Theoremata, pari diligentia publicauit. Venet. an. 1625. apud Marcum Ginammum.

Quæstiones in libros de Anima; à me ex Vaticano exscriptas, illique traditas, recognouit, poliuit, addito supplemento compleuit.

Apologiam Apologiæ supradictæ pro Scoto scriptæ, in qua respondet Nicolao Iansenio Belge Ord. Predicatorum, Abrahami Bzouii partes suscipienti, non sine graui Scoti, & regni Hiberniæ iniuria.

prodijt Parisijs sub nomine Hugonis Magnesij discipuli Cauelli, apud Michaelem Sonnium an. 1623.

Tractatum Parisijs compactum, dum simul cum Benigno Genuensi Ministro Generali ageret de reformatione magni Conuentus, in quo probat vsum statutorum, quæ Iulij II. dicuntur, illicitum esse Fratribus Minoribus regulam Sancti Francisci absolutè, & sine limitationibus, quibus vtuntur PP. Conuentuales, professis.

Tractatum alterum communium argumentorum, quibus plurimi vtriusque sexus, specie cuiusdam piæ compassionis erga fratres reformari nolentes, contra reformationem vtuntur, solidas, & dilucidas solutiones continentem. In quibus tractatibus multa, licet breuiter, solidè tamen, & clare resoluuntur, omnibus regulam Minorum purè seruare volentibus scitu digna. Prodierunt simul hi duo tractatus Parisijs anno 1622.

Speculum Pœnitentiæ, lingua, & charactere Hibernico, ab omnibus Europęis diuerso, exaratum, Louanij in Collegio Fratrum Minorum an. 1628. impressum.

Scribebat pias meditationes & preparatoria præludia pro morte Christianè obeunda; sed morte preuentus absoluere non potuit.

Obijt in Cœnobio Aręcœli, dū iter acceleraret in patriam; insignem sibi commissam Ecclesiam recturus, sepultus in hoc Collegio, ex quo ad Aramcęli infirmus valetudinem curaturus transmigrauit. Iacet in Ecclesia prope portam, per quam Fratres è claustro ingrediuntur, sub lapide marmoreo, cui hoc incisum est Epitaphium:

D. O. M.
ILLVSTRISSIMO ET REVERENDISSIMO DOMINO
FR. HVGONI CAVELLO
ORDINIS MINORVM STRICTIORIS OBSERVANTIAE
LECTORI DEFINITORI GENERALI
ARCHIEPISCOPO ARMACANO
PRIMATI HIBERNIAE
DE PATRIA RELIGIONE LITTERIS BENEMERITO
CVIVS MORTEM MERITA
IN PATRIAM REDITVM
MORS PRAEVENIT
EXCELLENTISS. D. IOANNES ONIEL TIRONIAE COMES
HVNC LAPIDEM PONI FECIT
OBIIT XXII. SEPTEMBRIS M.D.CXXVI.
AETATIS LV.

HVGO de DINA, Gallus, vir magnę eruditionis, spiritu Prophetico imbutus, tantęque sanctitatis, vt de illo Sanctis connumerando olim actum sit in Curia, edidit

Expositionem doctam in Regulam sancti Francisci.

Librum de triplici via.

Tractatum *de paupertate, inter zelatorem paupertatis, & inimicum domesticum*.

Constitutiones pro Fratribus Tertij Ordinis.

Vixit sub annum 1280. Iacet Massilię apud Minores miraculis clarus, cui adiacet B. Dulcina soror germana: de illo aliquoties egimus Tomo Tertio Annal.

HVGO de HIBERNIA, postquam multas peragrauit regiones, scripsit

Itinerarium Terræ Sanctæ.

Viuebat anno 1360. Puto hunc Prouincialem fuisse Minorum in Hibernia, dictumque *Hugonem Bernardi*, vti aliàs diximus Tom. 4. Annal.[n]

[n] An. 1359. num. 10.

HVGO de MANCESTRIA, Angliæ in qua natus erat, Prouincialis, scripsit

Contra quendam Impostorem, & quorundam Fanaticorum deliria, iussu Philippi Regis Francorum.

Compendium Theologiæ

Gulielmus Eysengrenius, Henricus Vvillot, & Antonius Posseuinus, Hugonem hunc faciunt Minoritam, sed ego Ordinis Prędicatorum reputo, eumque fuisse, qui partes Richardi Knapuelli Dominicani defendit contra Ioannem Pechamum Archiepiscopum Cantuariensem Minoritam, vti aliàs [o] narrauimus. Viuebat anno 1294.

[o] Tomo 2. Annal an. 1279. nu. 24.

HVGO NARBONENSIS, scripsit

Commentaria in secundum Sententiarum, quę se vidisse apud Dominicum Car-

Cardinalem Grimanum refert Petrus Rodulphus.

HVGO de NOVO-CASTRO, Angliæ oppido non incelebri, in regione Dunelmensi, *Doctor scholasticus*, vulgò cognominatus, Ioannis Scoti diligens sectator, & strenuus defensor. Vnus est è quatuordecim præcipuis Doctoribus Minoritis, qui in circuitu sepulchri præfati Doctoris Subtilis leguntur in Ecclesia Minorum Conuentualium Coloniæ. Scripsit

Super Magistrum Sententiarum libros quatuor.

Reportata super eundem.

De finali Iudicio.

De victoria Christi contra Antichristum. Non sum Propheta, nec filius Prophetæ.

Vixisse ait Pitseus circa annum 1284. sed Scotus, cuius refert fuisse discipulum, nec eo anno publice cœpit docere; & quidem Hugo anno 1322. subscripsit determinationi Patrum Capituli Generalis Perusini, in quæstione *paupertatis Christi, & Apostolorum*. Sepultus est in Conuentu Parisiensi.

Vide to.3 Annal. an. 1310. numero 16. & 1322 num. 51.

HVGO de PRATO, Etruscus, sacræ Theologiæ Doctor in seculo, factus Minorita delegit viuere sub humili statu Laicorum, seu Conuersorum. A longa, & seuera pœnitentia, quadraginta annis ferens thoracem ferreum super nudam carnem, dictus est Hugo *de Pantiera*. Missus cum quibusdam probis, & doctis Fratribus ad procurandam Tartarorum salutem, illinc anno 1312. scripsit

Longam epistolam ad suos olim confratres Societatis Cippi sitæ in monasterio Minorum loci natiui Pratensis.

Tractatum edidit *de vita contemplatiua* duodecim capitibus distinctum opusculum vtilissimum, & doctissimum lingua Etrusca.

De perfectione statuum. Vtrumque hunc tractatum habeo M.S.

Epistolas quamplures pias, & doctas.

Obijsse creditur in Tartaria

HVGO SLETSTADT, alijs *Selestadianus*, Germanus, scripsit

In quatuor libros Sententiarum S. Bonauenturæ, & quædam alia.

Viuebat anno 1452.

HVGO VARDÆVS, Hibernus Vltoniensis, prouinciæ S. Iacobi alumnus, quem ego in Conuentu Salamanticensi anno 1616. curaui ad Ordinem admitti. Acris, & perspicui vir ingenij, Louanium missus, in Collegio S. Antonij Fratrum Minorum Hibernorum Lectoris, & Guardiani functus muneribus. Cum admirabili facilitate, & singulari peritia linguam calleret Hibernicam, se totum conuertit ad monumenta patriæ colligenda, ea præsertim, quæ ad vitas spectabant sanctorum, parabatque prælo

Plurimas Sanctorum Hibernorum vitas, & à vetustis Biographis Latinè compositas, & multas alias patrio sermone scriptas, cum diuersis Martyrologijs, & Hagiographis eodem idiomate compilatas, quas Ioannes Colganus eiusdem instituti, et Collegij (de quo infrà) nuper ediderat.

Multa reliquit historiarum fragmenta, et illustrata veterum Martyrologia.

Obijt Louanij anno 1635. die 8. Nouembris.

HVGOLINVS FERRARIENSIS, edidit

Conciones in Epistolas totius anni. Initium est, *Vt ait B. Hieronymus*.

HVGOLINVS de SANCTA MARIA in Monte, Picenus, sancti Francisci synchronos, vir pius, et candidus author, scripsit

Historiam (quam *Floretum* prænotauit) in qua narrat *vitam, & gesta sancti Francisci, ac Sociorum eius vsque ad Pontificatum Alexandri IV*. Habeo penes me nitido charactere membranis exaratam.

HYACINTHVS è CASALE, Italus, vir magnæ authoritatis apud summos Pontifices, et Principes Italiæ, cuius opera sæpè vsi sunt in rebus grauissimis peragendis; edidit Italicè:

Documenta vtilia, & necessaria pro diuersis hominum statibus. Brixiæ apud Franciscum Marchetum anno 1616. Gallice postea translata, & impressa Parisijs apud Ioannem Fauet anno 1629. in 16.

HYACINTHVS KERVER, Capuccinus, edidit Gallicè

Collectionem seu Dictionarium locorũ præcipuorum S. Scripturæ pro assertione Religionis Catholicæ. Paris. 1644. in 24.

Catechismum Missæ. 1646.

Contradictiones euidentes in Psalmis, & precibus, & confessione fidei hæreticorum Caluinistarum. Parisijs 1646. in 16. apud Ludouicum Boulanger.

Tractatum Controuersiarum, 1646. *in* 24.

HYACINTHVS à NOVOCASTRO in Normania, Tertij Ordinis S. Francisci, prouinciæ S. Iuonis Concionator, & Theologiæ Lector, & deinde Confessarius Monialium Regij Monasterij sanctæ

& Elizabethę Paris. prope *Templum*, edidit Gallicè

Psalmodiam interiorem, seu *Meditationes de diuinis Perfectionib. & Excellentijs super omnes status vitæ mortalis, patientis, & gloriosæ Iesu Christi*. Titulus est, *Psalmodia interior*. Parisijs anno 1644.

Liturgiam interiorem, seu *Meditationes de Perfectionibus, & Excellentijs vtriusque sacrificij*, scilicet *Crucis*, & *Altaris*. Paris. 1644.

HYACINTHVS PARISIENSIS, Capuccinus, scripsit Gallicè

De Passione Domini nostri Iesu Christi. Parisijs in 8.

I

IACOBVS ALBENSIS, Reg. Obser. prouinc. Ianuensis.

Omnes partes, & qualitates boni Superioris ex varijs locis sanctorum Patrum, & Iuris Canonici collectas versu explicauit Hexametro. Incipit opusculum: *Qui regis officio fratres, te scire memento*. Habeo penes me M.S.

IACOBVS ALEXANDRINVS, scripsit

Commentaria in Aristotelis Physica. Codex est antiquus absque anno aut loco impressionis.

Postillam Quadragesimalem, quę incipit: Post sapientis Medici.

Super Euangelia, habetur M.S. in Bibliotheca Conuent. Assisij.

IACOBVS BARGIVS, Italus, Ord. Minorum Conuent. scripsit

Commentaria in primum Sententiarum. Prodierunt Patauii an. 1560.

B. IACOBVS de BENEDICTIS, ob mirabilem sui contemptum, dictus *Iacoponus*, nobilis Tudertinus, mirabiliter ad Deum conuersus, mirabilem vixit vitam, veram reputans sapientiam, pro Christo stultus haberi. Ante Pontificatum Bonifacio Octauo familiaris, ad supremam hanc dignitatem euectum offendit, quod liberius aliqua eius facta redarguerit, vnde coniectus est in carcerem in vrbe Prænestina; sed & ille etiã Bonifacio prophetauit carcerem, & captionem à Gallis. Mira dixit, fecit, & scripsit.

Rhythmos, & Poemata multa, lingua rudi Etrusca, mixtis crassioribus verbis Tudertinis, Calabris, Siculis, Neapolitanis, vilem vestem tum in corpore, tum in carmine affectans, composuit; quæ libris septem distinxit, & notis illustrauit Franciscus Fresatus Minorita. Prodierunt Romę anno millesimo quingentesimo quinquagesimo octauo, deinde auctiora Venet. in 4. an. 1617.

Habetur in Biblioth. Vaticana *Prophetia Fratris Iacoponi*, edita anno 1350.

Canticum de contemptu mundi, satis tritum, & commendatum, cui initium: *Cur mundus militat sub vana gloria*.

Rhythmum ad B. Virg. Mariam, sub Cruce in Christi Passione stantem, qui incip. *Stabat Mater dolorosa*, circumfertur in libello Officij Beatissimæ Virginis.

Sententias, & monita salutaria, quę multi collegerunt, cultiori verò præ reliquis stylo Matthæus Raderus in Viridario Sanctorũ [p], quorum potiora sunt hæc: [p] Rader. par. 2. c. 3.

Quomodo homo potest scire, quod est in charitate?

Quomodo homo peruenit ad sui contemptum?

De triplici statu animæ.

De quatuor pugnis animæ.

De refrænatione sensuum.

De studio animæ ad Virtutes.

De quæstione inter rationem, & conscientiam.

De quinque scutis patientiæ.

Epistolas item plures, & poemata plena ingentis animi.

Obijt sub annum millesimum trecentesimum sextum, ipsa Natiuitatis Dominicę nocte, sepultusq; est Tuderti in Monasterio Clarissarum Montis sancti, in magna veneratione, adiecto hoc Epitaphio:

OSSA B. IACOPONI DE BENEDICTIS,
TVDERTINI, FR. ORDINIS MINORVM,
QVI STVLTVS PROPTER CHRISTVM,
NOVA MVNDVM ARTE DELVSIT,
ET COELVM RAPVIT.
OBDORMIVIT IN DOMINO
DIE XXV. DECEMBRIS ANNO M.CCCVI.

Ita

- Ita quidem corrigendum Epitaphium, quod in anno, & die mortis errat, vti alias monuimus tom. 3. Annal.q

q An.1306. Vide ann. 1298.

IACOBVS de BLANCHIS, siue *de Albis* de Alexandria, edidit

Postillas super Euangelium, habentur M.S. in Biblioth. Conuent. Assisii, & Mediol.

Opusculum per conclusiones in omnes libros Aristotelis.

Commentaria de Cœlo, & Mundo.

De Generatione, & Corruptione.

Erat familiaris Roberto Regi Siciliæ, cuius hortatu prædictos edidit commentarios.

IACOBVS BLASÆVS, Brugensis, Cœnobii Duaceni; in plerisque Artesiæ, Hannoniæque Ciuitatibus, magna eloquentia, maiore etiam animi feruore, ac zelo ad populum conciones habuit, vnde etiam factum est, vt ad Namurcensem primò, deinde etiam anno millesimo sexcētesimo primo, septima Maii, ad Audomarensem Episcopalem Cathedram sit euectus. Scripsit, ac dixit Bruxellæ in D.Gudulæ principe templo, *Orationem sermone Gallico peregrino*, aut certè non natiuo (quod in Flandro admirere) *in funere Philippi Secundi Regis Hispaniarum* an.1598. pridie Kal. Ianuarii. Illum annum Belgis memoria tenendum Iodocus de Vverdt, vrbis Antuerpiensis Syndicus, ita chronographicè expressit:

OrtVs, & oCCasVs, boreas, & CærVLVs aVster
pLan XerVnt CIneres Magne phILIppe tVos

Dum multa doctissimè composuerit, nec edere vellet, Henricus Vvillotus ei familiaris; & aliquando consocius, post plurimam eius laudem, virtutis, & doctrinæ commendationem his eum iam Episc. Namurcensem verbis ad edendos, & aliis communicandos studiorum labores adhortatur: *Vide propterea Heros pereruditе,decus omne tuorū, ne Deo, Ecclesiæ, nobis, & posteris sis prolixiori silentio iniurius, & scriptorum loculos dum recondis, alijs thesaurizes. Nam siquid humanitatis tibi in hac decliui ætate contingat, vt tuis sudoribus more bombycum sine tuo proprio fructu immoriaris, fiet vt vel tui labores pereant, vel alios forsitan immeritos, & indignos tua purpura vestias, tuisque plumis exornes. Felicissima quæque ingenia magno feruntur ardore ad solertam eruditionem tuam scripto delibandam; nam ex floridiore eloquentia sat superque totum Belgium illam degustauit. Dic, quæso, vir clarissime, scientia occulta, & thesaurus inuisus, quæ vtilitas in vtrisque?*

IACOBVS BONVS, Venetus, Concionator Apostol. scripsit

Librum de Laudibus B.Mariæ. Barletta in sermone de Conceptione Virg. Mariæ.

IACOBVS du BOSC, Gallus, Reg. Obseru. Consiliarius, & Concionator Regius, illustris prosapiæ, vir in scribendo politissimus; Gallicè scripsit, & edidit

Vitam, & Martyrium B. Francisci Belli Minoritæ. Parisijs apud Viduam Ioannis Camusat in 8. an. 1644.

Fœminam Heroicam, vel Heroinas Heroibus collatas in omni virtutum genere. Parisijs in 4. 1645.

Fœminam honestam, opus in Gallia sæpius recusum.

Philosophum indifferentem. Paris. in 4 anno 1643.

Panegyricum ad Cardinalem de Richelieu. Parisijs in4. an.1643.

Consolationem ad Cardinalem Mazarinum super morte matris suæ. Paris. anno 1644. in 4.

Eucharistiam pacificam. Parisijs in 4. an.1647. Traduxit ex Hispanico in idioma Gallicum

Sermones diuersos Sebastiani de Auendagno Minoritæ, &

Sermones de Aduentu, ac de Quadragesima Hieronymi Narniensis Vicarij generalis Capuccinorum. De quibus suo loco diximus.

IACOBVS BOVLDVC, Parisinus, Capuccinus prou. Parisien. Definitor, & Concionator eruditus, edidit

De Ecclesia ante legem libros tres. In quibus indicatur, quis à mundi principio vsque ad Moysem fuerit ordo Ecclesiæ, quę festa, quæ templa, quæ sacrificia, qui Ministri, quiue ritus, & cęremoniæ, & alia multa arcana ex fontib. præsertim sacri sermonis exhausta, Lugduni sumptibus Claudij Landry anno 1626. in 8. & Parisijs apud Iosephum Cottereau an.1630. in 4.

Commentaria in lib. Iob. pręmissa Hebrei idiomatis accurata versione, ac breui paraphrasi; varię etiam tum editiones, tum lectiones cum vulgata collatę expenduntur; necnon idiomatismi

phrases,

phrases, & singula textus vocabula, potissimum Hebrea diligentissimè explanātur, ex eisque omnibus genuinus, ac primarius litteræ sensus tandem eruitur. Tomus alter amplissima Tropologia locuples est. Lutetię Parisiorum in 3. editione in duobus tom. in fol.

De Oggio Christiano libri tres, in quibus declarantur antiquissima, & sacrosanctæ Eucharistię typica mysteria, quę in frumento ab Adam instituta, deinde à Noe, additione vini illustrata, perque totum Orbem piè celebrata, sensim apud Gentiles in Orgiorum vocabulo mundum, in ritibus horrendis fœditates contraxerunt. Lugduni sumptibus Heredum Gabrielis Boissat, & Laurentij Anisson anno 1640. in 4.

IACOBVS BVRDEGALENSIS, Capuccinus, edidit

Elementa linguæ Hebraicæ. Parisijs anno 1646.

IACOBVS CÆSA, edidit

Tractatum de Conceptione B. Virg. Mariæ.

IACOBVS CAROLVS, Lusitanus, edidit

Expositionem in Psalmum Miserere. Mantuæ 1603.

IACOBVS de CHEVANES, Augustodunensis concionator Capuccinus insignis, Religiosi status defensor acerrimus.

Libris famosis contra Religiosos Ordines a Ioanne Petro Camusio Parisino editis acutam simul, & doctam opposuit Apologiam, & confutationem tacito proprio nomine sub titulo Gallico:

Les entretiens curieux d'Hermodore, & du voyageur incougnu par le sieur de sainct Agnon. Lugduni apud Ioannem Caffium 1634. in 4.

Plura scripsit docta, & solida in eundem finem Gallico idiomate, quæ breui lucem aspicient.

IACOBVS COMPLVTENSIS, siue Iaymus de Alcala, prouinc. Aragoniæ, scripsit

De militia Christiana. Compluti anno 1570. in 8.

Lucernam Minorum, & expositionem bullæ Eugenianæ. Deest locus, & annus impressionis.

IACOBVS CORENVS, Gallus, Reg. Obseruan. prouinc. S. Ludouici Minister Prouincialis, vir doctus, & facundi sermonis, scripsit

Obseruationes in Euangelia Quadragesimalia Passionis, & Resurrectionis Domini, in gratiam verbi Dei concionatorum. Lugd. sumptibus Antonii Chardon, sub signo S. Spiritus 1627.

Discursus, seu *Tractatus de dignitate Sacerdotali*, Gallico idiomate, quos ipse citat feria tertia post Dominicam secundam in præcitato opere.

Clypeum patientiæ pro omnibus morbis, & calamitatibus, opus quidem doctum, & varium. Lugduni in 8. Illud in Gallicum idioma vertit eleganter Valerianus Diuionensis Capuccinus. Prodijt ibidem apud Ludouicum Muguet, anno 1630. in 4.

IACOBVS FABER, Italus, Comensis, prouinciæ Mediolanen. Reg. Obseru. scripsit

Tractatum de medio demonstrationis. Venetijs anno 1564. in 4.

IACOBVS FARCIN, Gallo-Brabantus, prouincię Germaniæ inferioris, aliquoties Guardianus, vir multarum linguarum peritissimus, Concionator celebris, & insignis Theologiæ moralis Lector, singularem libellum Fr. Alphonsi Madritensis, *De vera Deo apte inseruiendi methodo*, in Latinum studio Ioannis Hentenij sacræ Theologiæ Louaniensis Doctoris versum, transtulit in vernaculum Teutonicum, aliaque nonnulla conscripsit.

Charitate in proximum flagrans, postulata à Superioribus licentia, relicto Conuentu suo Vverthensi, animam suam pro fratribus suis ponens Epidimię morbo Traiecti Mosæ infectis, eadem contagione è viuis sublatus piam Deo animam reddidit ibidem anno 1633. die 22. Augusti.

IACOBVS FLORENTINVS, euulgauit

Summam Rainerij Pisani à se recensitam. Venetijs apud Ferdinan. Lythen. 1486. in fol.

IACOBVS FODEREVS, Gallus Burgundus Reg. Obseru. prouinciæ S. Bonauenturæ, scripsit Gallicè

Narrationem historicam, & Topographicam Conuentuū Fratrum Minorum, & Monasteriorum Ordinis S. Claræ erectorum in prouincia antiquitus nuncupata Burgundiæ, nunc verò S. Bonauenturæ, ornatam peculiaribus descriptionibus vrbium, & locorum, vbi prædicta Cœnobia sunt erecta, præmissa etiam compendiosa deductione progressus dicti Ordinis Minorum ab ipso exordio, vsque ad prædictæ prouinciæ erectionem. Lugduni apud Petrum Rigaud an. 1619. in 4. vide verbo, *Claudius Picquet*.

IACOBVS la FROIGNE, Gallus, pro-

prouinciæ Franciæ Parisiensis Minister, & totius Ordinis Definitor, edidit libr. satis pium, & doctum, quem inscripsit:

Paradisum Castitatis, seu Claustrum Monialium, in quo demonstratur, omnes, & singulas sanctimoniales, tacitè vel expresse professas receptas, & recipiendas, cuiuscunque Religionis, & Ordinis, etiam illas, quæ vulgo *Tertiariæ* nuncupantur, de iure ad clausuram teneri perpetuam, sub obligatione conscientiæ, & violationis sui voti, ac status. Opus perutile ex thesauris sacr. Scripturæ depromptum, & ex summorum Pontificum, & Conciliorum Oecumenicorum decretis, & constitutionibus concinnatum, ac varijs sanctorum Patrum sententijs refertum, his præcipuè, quibus Monialium regimen demandatum est, etiam illis, qui apud eas de optimo status Religionis conciones habere solent. Parisijs apud Dionysium Moreau. 1624.

IACOBVS GARIBI, Italus, è Portu Mauritij, Vitam S. Francisci descripsit versu Italico, opusque ita inscripsit:

Il Seraphico san Francesco, dedicauitque Francisco Gonzagæ olim totius Ordinis Ministro. Genuæ apud Hæredes Hieronymi Bartholi an. 1595.

IACOBVS è S. GEMINIANO, scripsit

Sermones de Tempore.

IACOBVS de GRISSANTO, Castri Florentini, prouinciæ Tusciæ, & Custodiæ Florentinæ, scripsit

Quadragesimalia quadraginta duo.

Sermones Dominicales.

Sermones festiuos.

Claruit circa an. 1300.

IACOBVS de GRVMELLO, prouinc. Brixię, edidit

Serenam conscientiam in Regulam Minorum.

IACOBVS GVISIVS, Montensis Hanno, Doctor Theologus, Mathematicus, ac Philosophus, patriæ antiquitatis, historiarumque studiosus, scripsit

Annales, siue Chronica Comitatus Hannoniæ tribus tomis M.SS. apud Minores ad Montes Hannoniæ; ex quibus Ioannes Lessabæus compendium hausit, & Lutetiæ euulgauit Gallicè sub hoc titulo: *Extraict des Chroniques de Iaques de Guise*

Decessit Valencenis anno 1398. apud suos sepultus ante odeum sub lapide marmoreo.

IACOBVS HENRICVS de ALBA, prouinc. Ianuensis, & Custodiæ Astensis, compilauit.

Per Quæstiones, & Conclusiones *libros omnes Philosophiæ*, & Regi Siciliæ, siue Neapolis Roberto dedicauit.

Floruit circa an. 1340.

IACOBVS LAVDENSIS, prouinc. Mediolanensis, scripsit

Summam Casuum conscientiæ. Citatur inter Summistas in Summa Angelica.

Floruit sub an. 1350.

IACOBVS è LENDE, Gallus, reliquit

Sermones Aduentus à se Parisijs habitos, quos multi ex eius ore excipientes scripserunt.

IACOBVS MALAFOSSA, siue MALAFOSSIVS, ex oppido Barges, quod situm est in Italiæ subalpinis, quę Gallis sunt finitimæ, qui diù professus est publicè Theologiam in Academia Patauina, & Taurinensi. Egregius fuit Metaphysicus, habuitque ingenium subagreste, atque ideo ad lucubrationum labores maximè validum. Quæ ipse declamabat, quodam lepore ita condiebat, vt omnibus redderetur gratus, sed adeo graui, & sedata voce, superfusoque facetiarum sale exprimebat, vt auditores certatim ad eum confluẽtes in subsellijs scriptitando explicatas sententias notis exciperent. In disputando fuit acerrimus. Edidit

Enarrationem in primum, secundum, & tertium librum Sententiarum Scoti, in qua centum quinquaginta, quæ videntur esse contradictiones Scoti, soluũtur. Patauij anno 1560.

Expositionem in Metaphysicam Aristotelis.

Habuit orationem ad Patres in Concilio Tridentino.

Obijt anno ętatis 82.

IACOBVS de MENESES, Hispanus, edidit

Institutionem doctrinæ Christianæ, Mantuæ anno 1546.

IACOBVS de MASSA, scripsit

Historiam Montis Aluernæ; quem perperam ait Posseuinus pertinere ad Camaldulenses in Italia, cum nullum aliquando in Montem hunc ius habuerint.

IACOBVS MILESIVS, Hibernus, Pontanensis, Strict. Obseru. prouinciæ Terrę laboris alumnus, Collegij Romani S. Isidori Minorum Hibernorum olim Vicarius, scripsit Italicè

Artem nouam cantandi, siue *breuem methodum musicæ addiscendæ*, ab huius

artis

artis peritis commendatam, Neapoli in 8. anno 1630.

De Corona, siue Septenario B. Mariæ Virginis. Ibidem apud Octauium Beltranum 1631. in 8.

Typum Conceptionis immaculatæ Virg. Mariæ. Ibid.

Catechismum Anglicum ad erudiendos huius gentis viros, qui in Italia ad fidem Catholicam conuertuntur. Ibid.

Obijt Neapoli anno 1639.

IACOBVS de MOZANICA, Mediolanensis, vir doctus, insignis Prędicator, primum Vicarius, deinde Minister generalis totius Ordinis, mox Nuncius Apostolicus, de quo nos diffusè Tom. 6. diximus. Scripsit

Lectiones super Psal. Beati immaculati.

IACOBVS NIGER, Athensis, Ecclesiastes, & Theologus insignis, Poeta Latinus, & Gallicus, edidit Gallicè

Viridarium spirituale Amoris. Leodij 1621.

Tractatum *de Reliquijs sanctorum*, quem *Trophæum* inscripsit aduersus hereticos. Ibidem 1624.

De Vita, & inuocatione S. Rochi Confessoris, Patroni aduersus pestem. Insulis 1638. in 8,

Dialogos duos Latinè. Prior inscribitur: *Thorus immaculatus*, quo traditur cauendum esse ab hereticis, vbi, & quãdo Catholicis placuerit inire coniugium. Posterior: *Noli me tangere*, de libris hæreticorum non tractandis.

IACOBVS ODO, Perusinus, prouin. sancti Francisci, scripsit rudi satis lingua Italica

Speculum Ordinis Minorum, quod vulgariter vocant *Franciſchinam*, in quo per duodecim capita, per varios titulos virtutum recēset omnes viros Sanctos, & illustres, qui in Ordine floruerunt. Duo erant exemplaria manuscrip. huius operis, vnum ad sanctę Marię Angelorum, siue de Portiuncula in agro Assisiate; alterum Perusij in Conuentu Montis, quod mihi transmissum est. Codex est magnus, stylo barbaro, historia veridica.

IACOBVS PANISCOTIVS, siue *Paniscotti* Melfitensis, alijs *Melfetanus*, siue *Amalphitanus*, scripsit

Vberem expositionem in Psalmum 14. per modum Dialogi, interlocutoribus Dauide, & Salomone, hoc interrogante, illo respondente. Incipit: *Cum cælorum ambitus*.

Commentaria in decalogum, quę prodierunt Venetijs apud Cominum de Tudino anno 1556.

Commentaria in articulos fidei. Ibidem apud Aurelium Pintium an. 1535.

Viuebat anno 1550.

B. IACOBVS PICENVS, siue *de MARCHIA*, ex oppido Montis Brandonis, agri Asculani, vir doctissimus, miraculis ante ortum, in vita, & post mortem clarissimus, de quo nos multa diximus in quinto, sexto, & septimo Tomis Annalium. Verbo, & scriptis indefesse pugnauit contra hæreticos *Fraticellos* in Italia, Manichæos in Bosna Croatia, Patarenos, & Arianos in Hungaria, à quibus plurimas passus est insidias, & molestias; suffultus tamen authoritate sibi commissa Inquisitoris Generalis contra hæreticorum prauitatem omnia superauit, profligato ex multis locis hoc genimine viperarum. Multas tulit suppetias Callisto III. Pio, & Paulo Secundis contra Turcas pr̨edicans Cruciatam per vniuersam Italiam, vbique summopere concupitus: suæ Religionis disciplinam quocunque ibat, verbo & exemplo restituit. Durum subiuit certamen circa genus adorationis debitum Sanguini Christi in triduo effusi, de quo publicè disputandum fuit in Basilica Vaticana coram Pio II. A Ferdinando Rege Neapolim vocatus, post multa egregiè præstita, & spiritu prophetico multa certissimè prænunciata, decessit sanctissimè anno 1476. die 23. Nouembris, sepultus honorificè in sacello magnifico à Gondisaluo Fernandez magno Duce sub Carolo V. constructo. In Beatorum numerum ab Vrbano VIII. postremo relatus est. Scripsit

Dialogum contra Fraticellos de opinione. Incip. *Vidi de mare bestiam ascendentem*. Habeo apud me M.S.

Tractatum de Sanguine Christi, contra eos, qui contendebant controuersiam hanc olim sub Clemente VI. fuisse decisam, & sententiam suæ opinioni contrariam fuisse proscriptam. Incipit: *Cùm quidam processus, cuiusdam Sententiæ*: Habeo apud me M.S.

Integra Quadragesimalia duo.

Aduentualia duo.

Varios de Sanctis sermones, inter quos quatuor habentur *de S. Francisco*.

Tractatum de admirabili gloria Virginis Mariæ, assumpto themate: *Signum magnum apparuit in cœlo*. Incipit: *Astitit Regina à dextris tuis*.

Tractatum alterum de locis communibus diuisum in quinque partes, quarum vna-

vnaquaque continet varios tractatulos. Incipit: *Quoniam, vt ait Apostolus.* Atque hęc omnia conseruantur inter reliquas eius sacras exuuias propè eius corpus in sacrario, & dicuntur ipsius manu exarata.

Summam Pisanellam recensuit.

Posseuinus alia adiungit opera, quo tamen teste, nescio; citat tantum Franciscum Gonzagam; sed hic tribuit Iacobo tantummodo varios sermones. Hæc autem scripsisse ait Posseuinus:

Commentaria in quatuor libros Magistri Sententiarum.

Quodlibeta. &

Doctrinam Scoti, inquit, *in tabulas redegit.*

IACOBVS PIERIVS Etruscus Pistoriensis, Theologus & confessarius serenis. Ducis Etruriæ, edidit

Contradictiones in Prologum primum & secundum Sententiarum Scoti. Florentiæ apud Petrum Cecconcellum anno 1521. in 4.

IACOBVS PICTOVIENSIS, fortè *PICTAVIENSIS*, edidit

Sermones de Tempore.

IACOBVS de PISTORIA, edidit

Conciones de Conceptione B. Mariæ.

IACOBVS POLIVS, Germanus Marcoduranus strict. Obseru. prouinciæ Coloniæ, nationis Germanicæ Chronista, Guardianus Oppenheimensis, prouinciæ Definitor, necnon prouinciæ Thuringię Commissarius visitator, noster amicus, à quo prædictæ prouinciæ, & Germanię inferioris rebus scribendis magnum accepimus subsidium, videlicet

Chronica prouinciæ Coloniensis compacta ex monumentis vndique collectis per varias Germaniæ, & Belgij prouincias sedulò lustratis vbique archiuijs, chartophylacijs, & bibliothecis.

Epitomen Chronologicam de erectione, progressu, & statu Coloniensis prouinciæ. Colonię Typis Petri Brachel anno 1628.

Historicam descriptionem S. Mariæ, Beuricensis supra Treuiros. Colonię per Gisbertum Clementem anno 1640.

Historicam descriptionem sacri montis Caluariæ prope Arcocileram, eodem anno, & eodem Typographo.

Historicam descriptionem sacri Montis Pessulani ad Rhenum, atque Conuentus Tertiariarum S. Francisci in eodem constituti. Moguntiæ Typis Nicolai Heyl anno 1646.

Historicam descriptionem B. Virginis in Betbleem prope Bercheim. Col. an. 1646

Exegeticon historicum S. Annæ Auiæ Iesu Christi, magnæ Matris Deiparæ, necnon sacri Capitis eiusdem Marcodurum translati. Coloniæ apud Gisbertum Clementem anno 1640.

Vitam Nicolai Vigerij, viri optimi, eiusdem prouinciæ tertium Ministri. Prodijt Colonię Agrippinæ Typis Viduæ Valentini Clementis anno 1646. in 12.

Compendium Speculi disciplinæ ad Nouitios à S. Bonauentura editi, addito speculo status Religiosi, & mundani ex S. Bernardo, atque schemate manus Religiosorum, ænea lamina. Coloniæ apud Ioannem KincKium anno 1617.

Regulam Fratrum Minorum cum spiritualibus exercitijs pro nouellis tyronibus. Coloniæ apud Ioannem KincKium anno 1618.

Formulare aureum de gradibus virtutum ex S. Bonauentura in Germanicum translatum. Paderbornæ Typis Theodorici Pontani anno 1621.

Manuale Confraternitatis Venerabilis Sacramenti Conuentus Oliuarum. Coloniæ apud Stephanum Hemmerden. anno 1611.

IACOBVS de PORTV, Reg. Obseru. edidit

In Rhythmum S. Bonauenturæ *Philomena* nuncupatum *Expositionem carmine Italico.* Venetijs anno 1586.

IACOBVS de RODO, Anglus, scripsit

Commentarios super Euangelia: habentur manuscrip. in Biblioth. Conuentus Assisij.

IACOBVS à ROGERIO, Neapolitanus edidit

Officium paruum S. Antonij de Padua.

IACOBVS, seu *IAIMIVS* SANCHEZ, Hispanus, prouinciæ Valentinæ, Reg. Obseru. Minister, & Custos, qui post vtrumque munus expletum, regressus à Comitijs generalibus, denuò rediuit ad Patres Recollectos, à quibus ad prædicta obeunda munia inuitus abstractus est; vir sanè pius, & prudens, de quo illustre fert testimonium * magnus ille vir Ioannes de Ribera Patriarcha Antiochenus, & Archiepiscopus Valentinus, sanctitatis opinione celeberrimus. Scripsit porro Iacobus

* In Elogio Margarit. Agullonę præfixo eiusdem vitæ.

Vitam, virtutes, & miracula piæ ancillæ Dei, candidæque virginis Margaritæ Agullonæ Tertij Ordinis S. Francisci alumnæ. Valentiæ apud Ioannem Chrysostomum Garriz anno 1607.

IACOBVS SALEVR, prouinciæ Franciæ, Parisiensis Minister, cum esset se-

ſecretarius prouinciæ eiuſdem ſub Iacobo de la Froigne Miniſtro, ei dicauit, & edidit libellum cæremoniarum Ordinis pro induendis Fratribus, & Sororibus, cui titulum præfixit Gallicum:

L'Iris èpanouye, hoc eſt, *Iris expanſa*; Pariſijs, edidit denuò Gallicè

Elucidationem orationis mentalis.

Horologium deuotionis, ſeu *de oratione vocali pro duodecim horis diei artificialis diſtribuenda*, &c.

Vniformitatem exercitiorum Religionis, in quolibet Conuentu prouinciæ Franciæ Pariſienſis.

Obſeruantias Regulares pro Monialibus Tertiarijs, quæ clauſuram ſeruant.

IACOBVS de SENIS, cognomento de Tundo, ſacræ Theologiæ Magiſter, vir magnæ deuotionis, & ſpiritus, ſcripſit

Breuia Chronica Ordinis Minorum.

Floruit circa annum 1330.

IACOBVS à SPINELLO, ſcripſit

Adnotationes in vniuerſa Biblia.

Commentaria in quatuor libros Magiſtri Sententiarum.

IACOBVS SVAREZ à S. MARIA, Luſitanus Antonomaſticè apud Gallos dictus *le Portugais*, vehemẽs hæreticorũ flagellum. Henrico Quarto Regi Galliarum à conſilijs, & à ſacris concionibus, poſtea Epiſcopus Sagienſis in Normannia, Scripſit

Commentaria in duo priora capita Geneſis. Nannetis 1585. in 4.

Conciones viginti tres in tria prima Apocalypſis capita, habita in celeberrima Eccleſia Lugdunenſi, quibus acceſſerunt ſermones ſex pro diebus Dominicis Aduentus, ac Feſtis Conceptionis B. Virginis, & Natiuitatis Domini. Lugduni apud Horatium Cardonem 1599. ſecunda apud eundem prodijt editio an. 1605. additis *duobus ſermonibus de S. Stephano, & S. Ioanne Euangeliſta.*

Conciones octo ſolemnitatis Corporis Chriſti, in quibus octo etiam cauſæ deducuntur, ob quas à Domino Ieſu Sacramentum Euchariſtiæ fuit inſtitutum. Ibidem apud eundem anno 1607.

Theſaurum Quadrageſimalem, pluribus diuinorum eloquiorum, ac ſanctorum Patrum ſententijs plenum, primò lingua Gallica editum, deinde ab ipſo authore Latinè publicatum. Prodijt apud eundem Cardonem anno 1610.

Obijt Pariſijs, ſepultus apud ſuos conſodales hoc addito Epitaphio:

IACOBO SVAREZ A S. MARIA
VLYSSIPPONENSIS ORDINIS S. FRANCISCI
THEOLOGO EXIMIO
EPISCOPO SAGIENSI
CVIVS CONCIONES CHRISTIANISSIMVS POPVLVS
ADVENERATIONE MVLTA
ET CONCVRSV FREQVENTISSIMO COMPROBAVIT.
IACOBVS CAMVS EPISCOPVS DECESSORI SVO B.M.
SECVNDVM VOLVNTATEM TESTAMENTI F.C.
VIXIT ANNOS LXII. MENSES VI.
PONTIFIC. ANN. III.
DEPOSITVS IN PACE III. KALEN. IVN.
ANNO M.DC.XIV.

IACOBVS SVEDORICVS, Cuſtos Miſnenſis, ſcripſit

De Origine Religionum.

Viuebat anno 1439.

IACOBVS TEXTOR, Senenſis, ſcripſit

Sermones quoſdam, quorum initium *Necdum erant abyſſi.*

IACOBVS TRISANTO, ſcripſit

Quadrageſimalia duodecim.

Sermones Dominicales de Tempore.

Sermones de Sanctis.

IACOBVS TYRAS, Regul. Obſeru. Miſſionis cauſa in Hollandia Apoſtolicas functiones obiens, cum ſingulari zelo, & indefeſſa verbi Dei prædicatione fidem propagaret, & multos conuerteret, edidit

Diſputationem habitam inter ſe & Pſeudominiſtrum verbi Dei Caluiniſtam ſuper materia de Iuſtificatione. Duaci anno 1633.

IACOBVS VAGARELLVS, alijs *Vngarellus* Patauinus, ſcripſit

Additiones ad ſummam Angelicam, quæ prodierunt primum Lugduni anno 1538. & deinde Venetijs anno 1569. in 4

Vide verbum *Angelus Clauaſius.*

Tractatum eruditum contra Hebræos

Obijt

Obijt Forolivij cum opinione sanctitatis, vbi hoc legitur epitaphium:

HIC IACET
CORPVS B. IACOBI VAGARELLI
DE PADVA.
ORDINIS MINORVM
REGVLARIS OBSERVANTIAE
OBIIT AN. M. D XVII.

IACOBVS N. Convent. scripsit *Metrologias*, siue *de Arte Prosodiæ*.

IANVS LATINIVS, Calaber, Phiaoneus, edidit

Margaritam nouellam de arte Chimica, & Philosophorum lapide, diligenter elaboratā ex solidioribus principijs præcipuorum authorum, qui de hac re scripserunt. Venet. apud Aldum, anno 1546.

In prefatione promittit *Methodum in omnes libros Raymundi Lulli*. An verò ediderit, ignoro.

IEREMIAS BVCHIVS, Vtinensis Conuent. edidit Italicè

Expositionem in Psalmum 14. Domine quis habitabit in tabernaculo tuo?

In Psalmum 21. Deus, Deus respice in me. Prodierunt Florentię apud Bartholomeum Sermotellium an. 1572.

In Psalmum 22. Dominus regit me.

In Psalmum 24. Ad te Domine leuaui animam meam, Deus meus, in te confido.

In Psalmum 84. Benedixisti Domine terram tuam.

Tractatum de Angelis.

Alterum de Sacramento Altaris.

Alium de Nobilitate Beatissimæ Virginis.

Commentarium in Orationem Ieremiæ Prophetæ.

Alterum in Canticum Zachariæ.

Librum conformitatum Vitæ S. Francisci cum Christo à Bartholomæo Pisano compositum, recensuit, edidit Bononię apud Alexandrum Bonatium ann. 1590. Vide in verbo *Bartholomæus Albizij*.

Vixit sub annum 1600.

IESVALDVS PANORMITANVS, Capuccinus, prouinciæ Coloniensis, scripsit

Summam casuum conscietiæ. Antuerp. anno 1647. duobus tomis in fol.

IGNATIVS GARCIA, Maioricensis, Reg. Obseru. Custos prou. eiusdem regni, qui per vniuersam Hispaniam tāquam Predicator Apostolicus miro predicabat applausu, quem ego sępe Salamant. et in curia Regis Catholici concionantem audiui, edidit Hispanicè

Sermonem de Passione, & doloribus Christi, et alios diuersos.

IGNATIVS le GAVLT, Vicarius generalis, et Commissarius Apostolicus omnium Recollectorum Gallicę, scripsit

De sanctitate Romanæ Ecclesiæ.

Sermones.

IGNATIVS LVPVS, Bergomensis, sacrę Theologię Lector emeritus, olim Custos, Strict. Obseru. edidit

Commentaria in excommunicationis censuram pro indemnitate Hospitalis magni sancti Marci vrbis Bergomensis. Prodiit ex eadem vrbe, anno millesimo sexcentesimo trigesimo septimo, Typis Marci Antonii de Rubeis.

Commentaria in Censuras, & Casus reseruatos. Ibidem ijsdem Typis, anno 1636.

ILDEBRANDINVS de TVSCANELLA, Tusciæ oppido, ditionis Pontificię, scripsit

Tractatum *de lege Euangelica, & diuina, & de decem præceptis Decalogi*. Incipit: *Legem pone mihi Domine*. Habeo apud me M.S.

ILDEPHONSVS BRIZEÑO, Indicus Chilensis, apud Limanos sac. Theologiæ Professor emeritus, vir quidem doctissimus (quem in Comitijs generalibus Romæ habitis ann. millesimo sexcentesimo trigesimo nono cognoui, grauiter, & solidè disputantem perspexi) à regno Peruano missus Orator ad Vrbanum Octauum Summum Pontificem pro connumerando inter Sanctos Francisco Solano, venerabili seruo Dei, Peruanorum Apostolo, postea Episcopus Nicaraguæ, scripsit

Celebriorum controuersiarum in primum Sententiarum Scoti Tomos duos, admixtis potissimis dissertationibus Metaphysicis. Prodijt vterque Tomus Madriti ex Typographia Regia an. 1638.

Viuit adhuc.

ILDEPHONSVS de POZZVOLO, Hispanus, prouinc. sancti Gabrielis discalceat. Edidit

Quæstionem Theologicam; *Vtrum cuncti fideles Christi-paræ Mariæ Aue dicentes eo ipso illam ab Originalis culpæ labe immunem protestentur*. Compluti, anno 1616.

ILDEPHONSVS à SANZOLES, Hispanus prouinciæ sancti Iacobi, scripsit

Discursus, siue *Commentaria in Symbolum Apostolorum*. Metymnę Campi, anno 1593.

Compendium Commentariorum in Euangelia, quæ in Missali Romano continuantur. Ibidem 1592.

Funerale, siue *Commentarios super Euangelia, & Epistolas, quæ cantantur pro defunctis*. Salamant. 1585.

Elenchum operum Ludouici Granaten. Salamant. 1584.

Tabulam, siue *Indicem librorum omnium Didaci Stellæ*. Ib. 1584. & 1587. Tomis duobus.

ILDEPHONSVS à VASCONES, Hispanus, prouinc. Granatensis in familia Recollectorum, sępe inter eos Guardiani functus officio, scripsit Hispanicè

Stimolo del alma dormida, idest, *stimulus, seu punctorium animæ dormiẽtis*. Hispali 1619.

Antidotum animæ. Madriti 1624.

Destierro de ignorantias, y auiso de penitentes, idest, *expulsio ignorantiæ, & admonitio Pœnitentium*. Hispali 1619. & Valentię 1620. & Barcinone apud Sebastianum Materad anno 1622.

ILLVMINATA BEMBA, socia Beatæ Catharinę Bononiensis: & post illam Abbatissa insignis, magnique Monasterij Corporis Christi eiusdem vrbis: scripsit lingua vernacula librum, quem pręnotauit:

Illuminationis speculum.

Vitã suæ Magistræ Catharinæ, efflagitantibus Abbatissa, & Sororibus Monasterij Corporis Christi Ferrarien. Habeo penes me M.S.

ILLVMINATVS MORONVS, Bergomensis, Strict. Oberu. sanctæ Inquisitionis contra hæreticã prauitatem Consultor, edidit

[Centum responsa centum quęsitis, ex ijs, quæ illi in dies deferebantur soluenda, in quibus non contemnendæ difficultates de censibus, alienatione bonorum Ecclesiasticorum, alijsque contractibus, legatis, bonis, dotalibus, hypothecis, prælatione de bonis proscriptorum, filiorumfamilias deposito, successoribus, vectigalibus, sepulturis, Quarta funerali, & concursu ad beneficia; necnon de statu Regularium, reclamatione super inualiditate professionis, consuetudinibus, præcipuè contra Regulas religionum, approbatione ad Cõfessiones, administratione Sacramentorum extra proprias Ecclesias, prouisionibus Superiorum, de actibus Capitularibus, irregularitatibus, ignorantia, scandalo, occasione proxima, Indulgẽtijs, vtroque Iubilęo, casibus tam Secularibus, quam Regularibus Prælatis reseruatis, deque potestate, & modo reseruandi, aliæque quamplurimę ex sacra Theologiã, ac vtriusque Iuris principijs, clarè, breuiter, & dilucidè non iniucundo, nec inutili legentium labore explicantur, & soluuntur.] Ita auctor omnia hęc exponit in titulo, seu operis frontispicio. Illud Principi, & Senatui Veneto dicatum prodijt Venet. apud Combum 1645.

INNOCENTIVS SBORCHIVS, prouinc. S. Francisci, edidit

Triumphum Sanctorum versibus heroicis. Viterbij 1606.

Aulam Principum 1629.

INNOCENTIVS NEAPOLITANVS, Strict. Obseru. composuit

Officia sanctorum Bonauenturæ, Ludouici Episcopi, Bernardini, & 23. Martyrum Iaponensium, ad imitationem officij S. Francisci.

IOACHIMVS à PVTEO, Antuerp. Tert. instituti S. Francisci Conuent. Antuerp. & Middelburgensis Minister; sincerus, pius, & eruditus Religiosus, scripsit vernaculo sermone

Contemplationes in septem effusiones sanguinis Christi.

De septem Doloribus B. Mariæ Virg.

Præparationem ad sanctissimam Eucharistiam.

Speculum Virginum, cum Montibus sanctæ Getrudis Virginibus sacris esset à Confessionibus.

Clarebat anno 1610.

IOANNA de IVSSIE, Religiosa Monasterij sanctæ Clarę Geneuensis in Gallia, quę post expulsionem Catholicorum è ciuitate Geneuensi fuit Abbatissa Monasterij Anneciensis in Sabaudia, edidit

Fermentum Caluinismi, seu Principium hæresis Geneuensis. Camberij apud Claudium du Four in secunda editione 1625.

IOANNES ÆGIDIVS, Zamorensis, prouinc. sancti Iacobi alumnus; quem perperam prouinc. Lusitaniæ Ministrum faciunt Vvillotus, & Posseuinus, cum sub illud tempus prouincia illa adhuc nõ extaret, sed eadem esset cum illa S. Iacobi. Vir fuit vndequaque doctissimus, et moribus probatissimus, vndę Alphõsus decimus Astronomus, qui tabulas fecit Alphonsinas, Hispanię Rex, eum dedit Pręceptorem filio suo Sancio, qui postea successit in regno, et Ioannem habuit summè charum, et familiarem. Ei proinde dedicauit Ioannes librum, quem composuit

De

De praconijs, siue *de Laudibus Hispaniæ*, quem etiam Abulensis citat q. 18. prologi in Iosue Tom. primo. Scripsit insuper

Historiam naturalem, Ecclesiasticam, & ciuilem, vniuersam historiæ molem sex ingentibus voluminibus complexus, quorũ insignia exemplaria membranca asseruantur in Biblioth. Zamorensi Minorum iam magna rei historicæ iactura temporis perpessa iniurias. Multi viri docti in Hispania, præsertim historici, illa viderunt, & citarunt; videndus Salazarius de Mendosa in vita S.Ildephonsi Toletani.

Tomo. 2. Annal. an. 1260. nu. 55.

Alium edidit Tomum, quem prænotauit: *Archiuium omnium Scripturarum*; vbi optima quæque eruditionis Ecclesiasticę argumenta ad præcipua capita reduxit.

Robusto corpore, integra semper valetudine, ad tantam peruenisse senectutem scribit Abulensis Tomo 2. in Iosue cap. 25. & 3. Regum c. 3. q. 11. *vt quamuis* (inquit) *pleraque volumina tam historiarum, quàm sapientialium scripserit, nec litteras cognosceret, nec sciret se esse, qui libros illos ediderit.*

Floruit post annum 1300.

IOANNES ALCOZER, Hispanus, Reg. Obseru. prouinciæ Aragonię, edidit

Copiosum Confessionarium, seu instructionem Pœnitentum. Cordubę 1592.

Tractatum compendiosum, & vtilem de Caremonijs Missæ, inter eos qui dę sacris Ritibus tractant, valdè acceptum. Madriti an. 1614. & 1617.

IOANNES de ALVERNIA, composuit

Præfationem S. Francisci: Qui venerandum, &c.

IOANNES AMALIN, Gallus, Reg. Obseru. prouincię Aquitanię antiquioris Minister; in ordinem redegit, suisque locis per materias disposuit

Commentarios Scoti in Sententias, & reliqua, quę inuenire poterat illius opera. Habentur manuscrip. in Biblioth. Minorum Ruthenensi eiusdem prouincię.

IOANNES ANDREÆ opera omnia S. Hieronymi ad compendium & claram methodum reduxit, appellauitq; librum hoc vocabulo

Hieronymianum, habetur M.S. in Bibliotheca S. Francisci Assisij.

IOANNES à S.ANDREA, prouinc. sancti Ioseph, edidit Hispanicè

Arborem spiritualem vitæ, & mortis, anno millesimo sexcentesimo vigesimo primo.

IOANNES ab ANGELIS, Hispanus, Minister prou. S.Ioseph, edidit Hispanicè

De sacratissimis mysterijs Sacrificij Missæ. Madriti 1604.

Varias considerationes in Cantica Salomonis, anno 1607. & 1610. Latine, & Hispanicè.

Manuale vitæ perfectæ. Madriti anno 1608.

Luctam spiritualem, & amicam inter Deum, & animam Christianam. Prodiit Madriti, 1600. & Valent. 1602.

Tractatum *de Præsentia Dei*. Madr. 1607.

Triumphum Amoris diuini. Methymnæ Campi 1590.

De conquirendo Regno Dei, quod intra nos est, Dialogos eruditos. Compl. anno 1602. & Madriti Typis Regijs 1608 vbi primo prodiit 1595.

IOANNES ANGLICVS natione, et cognomine, Doctor, et professor sacrę Theologię Parisiensis, vir pius, et eruditus, scripsit

Commentariorum super Magistrum Sententiarum libros quatuor

In Apocalypsim sancti Ioannis, libr. vnum.

De perfectione Euangelica, librum 1.

Sermones varios, librum vnum.

Manipulum florum, librum vnum.

Quando floruerit, nescitur. Alium Ioannem Anglicum recẽset Vvillotus, & vniuersalia Scoti dicit exposuisse, & tertium ab vtroque alterum ait floruisse sub Innocentio Tertio, ab eoque destinatum Legatum ad Anglos; sed sub Innocentio Tertio cœpit religio Minorum tantum exoriri, nec firmas egit radices, neque vllus tunc erat tanti nominis Ioannes, qui hoc munus possit subire. Sub Innocentio Quarto Ioannes prouinciæ Anglię Minister Collectorem subsidij Apostolici egit in regnis Anglię, Scotiæ, & Hiberniæ, de quo extant eiusdem Innocentij litteræ Tomo primo Annalium Minorum anno 1248. num. 5. Fortassis hic vnus est ex prioribus duobus, aut omnes in vnum coalescunt. Expositio verò Vniuersalium Scoti sub nomine Ioannis Anglici prodijt Venetijs anno 1511. cuius ego habeo exemplar antiquum manuscrip. eiusque authorem claruisse ait Pitseus sub annum 1390. qui etiam in Indice Scriptorum Franciscanorum quartum enumerat Ioannem Anglicum Minoritam.

IOAN-

IOANNES N. ANGLVS, S. Theologię Lector, composuit

Summam casuum Conscientiæ, quæ ab authore nuncupatur *Summa Ioannina*.

Floruit circa an. 1350.

IOANNES ANTONIVS BRANDVS, Siculus Salernitanus Diœc. Mazarensis Tertij Ordinis sancti Francisci, vir summè pius, & doctus, Clementi Octauo perquàm charus, ab eoque Romam ob virtutis constantissimam famam accersitus. scripsit carmine heroico

De Rosario B. Virginis. Prodijt Panormi anno 1596.

Litteras ad Republicam Venetam Apostolico interdicto subiectam, vt resipisceret, & Romano Pontifici obediret.

Chronicon Romanorum Pontificum.

Vitam S. Philippi Agyrensis.

Obijt Romæ ad SS. Cosmæ & Damiani anno 1626. publica sanctitatis opinione.

IOANNES ANTONIVS DELPHINVS, à Casale Maiore, insigni oppido ditionis Mediolanensis, nuncupatus, sed in illius oppidi vico Rompeani Marco patre, viro humilis fortunę natus: à teneris annis apud Patres Conuentuales initiatus, Cremonam missus humanioribus, deinde Bononiam grauioribus litteris eam operam dedit, vt Magistri Lauream acceperit, in Religione per omnes gradus ad Vicariatum generalem an. 1559. peruenerit; in quo mira mansuetudine, & lenitate visus, omnium sibi reuerentiam, et amorem conciliauit, iuxta illud Ecclesiast. *Fili in mansuetudine opera tua perfice, & super gloriam hominum diligeris*. In incessu compositus, in conuersatione hilaris, eloquio dulcis, facie peruenusta, capite magno, et caluo, barba prolixa, canis conspersa, lectionis, et scriptionis auidissimus, nullam pati poterat temporis iacturam. Sub mediam noctem post breuem somnum ad studendum surgebat vnde condiscipuli iocosè *mediam noctem* eum appellitabant: vir acri iudicio prędītus, scripsit

Eccl. 3.

De potestate Ecclesiæ; Opus mole non omninò magnum, sed certè vi, et perspicuitate rationum haud exiguum, quò vniuersum fermè negotium de Ecclesia inter Patres Orthodoxos, atque Protestantes hereticos controuersum, in tres libros est distributum. Prodijt Venetijs apud Andream Arriuabenum anno 1552.

De Matrimonio, & cœlibatu libros duos; quorum primo quidem agitur methodice *de vniuerso Matrimonij negotio* et secundo *de Cœlibatu sacris initiatorum, deque monasticis votis, & de Institutis Regularium*.

De salutari omnium rerum, at præsertim hominum progressu, libros quinque, quorum

Primus est *de Rerum euentu*.

Secundus *de Prædestinatione*.

Tertius *de peccato originali*.

Quartus *de libero arbitrio*.

Quintus *de Iustificatione*. Prodierunt Camerini apud Antonium Guiossum anno 1553. Scripsit insuper

De cultu sacrarum Imaginum.

De Cœlestibus globis.

De Diuina prouidentia, libros tres, Romæ anno 1588.

De Methodo opuscula Logicalia.

De agendis in Concilio Tridentino, & qualiter, & in quem finem Patres ea differere conueniat. Romæ apud Laurentianum anno 1561.

Deinum vocatus ad prędictum Concilium à Pio Quarto Bononię, alij putant Romæ, febre correptus, obijt anno 1560. cum tunc esset sui Ordinis Vicarius Apostolicus.

IOANNES ANTONIVS FAVENTINVS (alijs *AVENTINVS*) Ecclesiastes suo tempore clarissimus, edidit Italicè

Meditationes quasdam, non minus doctas, quàm vtiles.

Viuebat anno 1577.

IOANNES AQVENSIS, siue ab *AQVIS-GRANO*, vir pius & deuotus, Mechliniæ multos annos à confessionibus fuit sororibus Clarissis. iussu Matthię Vveynsenij Dordraceni, Guard. & Commissarij generalis, ex idiomate Latino vertit feliciter in Belgicum

Contemplationes Idiotæ libb. 6. Antuerpiæ Typis Vostermanni. Claruit anno Christiano 1535.

IOANNES de ARGAMANES, Hispanus, prouincię S. Iacobi, vir grauis & doctus, scripsit

Tractatum de valore Indulgentiarum. Hispali 1548. & 1622.

Speculum Fratrum Minorum, in quo præcipuas quasque explicat difficultates, quæ occurrere possunt circa statum, & regulam Minorum. Prodijt primò Latinè in libro, cui titulus: *Enchiridion*, seu *Manuale Fratrum Minorum* anno 1535. deinde Italicè Taruisij in ditione Veneta apud Dominicum Amicū, anno 1593.

Clypeum sacrarum Monialium. Habetur in Enchiridio Fratrum Minorum.

Floruit sub annum 1505.

IOANNES ASCVLANVS, quem Posseuinus ait successisse S. Bonauenturę in Generalatu; sed Hieronymus ille fuit Asculanus, non Ioannes, vti supra dixi in verbo *Hieronymus Picenus*. Hic autem scripsit

Sermones de Tempore.

Sermones de Sanctis.

Epistolas plures ad diuersos.

Vixit anno 1270.

IOANNES AVGVSTINVS de la Spetia

Hymnos nouos in nouum cantum redegit Tomis duobus.

IOANNES ab AYLLON, Indus Limensis, Reg. Obseru. prouinciæ SS. duodecim Apostolorum, edidit metricè

Relationem, siue historiam celebritatum, quas peregerunt Limenses per dies octo, quando resciuerunt canonizatos fuisse viginti tres Martyres Iaponenses. Limæ 1630.

IOANNES ab AYORA, Hispanus, Minister prouinciæ SS. Petri & Pauli, de Mechoacan in Indijs Occidentalibus; Reg. Obseru. edidit lingua Tarasca

Tractatum de sanctissimo Sacramento Eucharistiæ.

Ad insulas Philippinas proficiscens, vt gentem illam varijs erroribus, & superstitionibus addictam, ad Christi fidem adduceret, postquam oblatum sibi Episcopatum Mechoacanū recusarat, obijt in itinere.

IOANNES BALANIVS, Andrius, recognouit, ac edidit

Expositionem S. Bonauenturæ in lib. Sapientiæ, & in Lamentationes Ieremiæ 1574.

IOANNES BAPTISTA de COLLE VETERI, edidit

Vitam P. Francisci Bergomatis Capuccini, virtute, & signis admirandi. Romæ 1647.

IOANNES BAPTISTA CANOTVS de Melphia Reg. Obseru. prouinciæ Romanæ. Scripsit Italicè

Sermones in sex Sabbata Quadragesimalia.

Tres de Resurrectione Domini; scripsit autem Latinè

Lectiones in Iob. Romæ 1617.

IOANNES BAPTISTA CHIODINVS, Picenus, Conuent. sacrę Theolog. Magister, edidit Italicè

Diadema spirituale solemnitatum, & virtutum Beatissimæ Virg. Mariæ. Conegliani Typis Marci Cluseri ann. 1617. in 8.

Obijt circa an. millesimum sexcentesimum trigesimum primum.

IOANNES BAPTISTA CVLLA, Hispanus, prouin. Valentinæ, sacr. Theol. professor, scripsit, non tamen edidit, morte præuentus, opus, quod intitulauit

Veritates Catholicæ. Habentur M.SS. in Biblioth. Minorum Vbetensi, prou. Granatensis.

IOANNES BAPTISTA FERNANDEZ, Hispanus, Regularis Obseruan. prou. Burgensis Minister, sacr. Theolog. professor, scripsit Hispanicè

Demonstrationes Catholicas, & Principia, quibus innititur Christiana Religio, ad Franciscum de Tolosa Ministrum generalem. Iuliobrigæ apud Matthiam Mares an. 1593. in fol.

IOANNES BAPTISTA FLORENTINVS, collegit

Priuilegia Mendicantium. Venetijs 1610.

IOANNES BAPTISTA GRIMALDVS, Gallus, Masanensis, Reg. Obser. prou. sancti Ludouici, edidit

Manuale Marianum continens Orationes Beatissimę Mariæ Virginis Deiparæ, respondentes singulis totius anni diebus, ex sanctis Patribus, & alijs pijs auctoribus desumptas, & collectas ad propriæ deuotionis vsum. Romæ apud Ludouicum Grignanum, anno 1637. in 12.

Manuale Triumphi Sanctorum. Ibid. an. 1638.

Et alia non edita.

Viuebat an. 1637.

IOANNES BAPTISTA HOSTIENSIS, Capuccinus, Theol. Lector, & prou. Romanę Definitor, edidit

Flammigeram, & eruditam Angeli, & hominis Dialexim, in qua Diuinus amor in piorum vtriusque naturæ conditione, ac reparatione ostensus, mirificè commendatur, in quatuor libris. In primo, *De multiplici earundem naturarum agitur dignitate*: in secundo, *De incomparabili Deiparæ Virg. excellentia*: in tertio, *De statu Ecclesiæ militantis*: in quarto, *de statu Ecclesiæ triūphantis*. Romæ apud Stephanum Paulinum an. 1623. in 4.

Vitam B. Felicis Capuccini à Cantalicio ex authenticis pro illius beatificatione processibus; ad Fr. Antonium Cardinalem Barberinum. Romę typis Alphonsi Ciacconi an. 1625. in 4.

IOANNES BAPTISTA de LAGVNAS, Hispanus, Reg. Obseru. Minister

prou.

prou. sanctorum Petri, & Pauli de Mechoacan in Indijs Occidentalibus, edidit lingua Tarasca

Artem, siue *Doctrinam populis illis erudiendis perutilem*.

IOANNES BAPTISTA de LARINO, Minister generalis Ord. Minorum Conuentualium, vir pius, mansuetus, & prudens, quem ego semper peramanter suspexi; dum Vicarium ageret Apostol. eiusdem Ord. scripsit

Epistolam Pastoralem ad omnes Ministros Prouinciales, Custodes, Guardianos, & Fratres suo regimini commissos. Prodiit Romæ apud Ludouicum Grignanum an. 1632. in 4.

Manuale Fratrum Minorum Conuentualium. Perusii Typis Episcopalib. apud Angelum Bartoli 1637.

IOANNES BAPTISTA de MADRIGAL, Alphonsi Tostati patria, prouinciæ sancti Ioseph, scripsit librum sub titulo

Thesauri animæ. Madriti 1603.

Homiliarium Euangelicum. Ibidem 1602. in 4.

Discursus prædicabiles. Ibidem 1606. in 4.

IOANNES BAPTISTA MESTRIVS, Maioricensis, Regular. Obseru. prouinc. Balearium, sacr. Theol. Lector, & Guardianus cœnobij de Iesu, scripsit

Historiam breuem rerum suæ prouinc. vel à Francisco Gõzaga prætermissarũ, vel post scriptam eius historiam gestarũ. Habeo apud me M.S.

IOANNES BAPTISTA MEXICANVS, Regul. Obseru. Guardianus Tetzcucanus, sacræ Theologię professor, scripsit patria lingua.

Eruditas admonitiones, siue aduertentias pro S. Euangelij Ministris, Parochis scilicet, & Ecclesiar. Rectoribus. Mexici anno 1599.

Confessionarium, siue *Summam casuum*, duobus tomis distinctam. Ibidem eodem anno.

IOANNES BAPTISTA MOLES, Hispanis natus parentibus in vrbe Neapolitana, Strict. Obseruantiæ, prouinciæ sancti Gabrielis Definitor, & bis Minister, in Curia Romana pro familia Vltramontana Commissarius generalis, vir religiosus, & pius, scripsit Hispanicè

Instructionem Nouitiorum adiecta breui Regulæ declaratione, & dignis obseruationibus pro recitando diuino Officio. Prodijt primum anno 1591. & postea Italicè Venetijs apud Nicolaum Potum anno millesimo quingentesimo nonagesimo nono in 4.

Memoriale, siue *Historiam breuem prouinc. prædictæ*. Prodijt Madriti anno 1592.

Compendium Cæremonialis Ord. Ibid. anno 1595.

Epitomen historiæ Seraphicæ à Reuerendissimo Gonzaga conscriptæ, quam Frãcisco à Sosa Ministro Generali, cuius hortatu illam scripserat, consignauit. Nusquam, quod ego sciam, prodijt.

Tractatum pium de Spiritu prophetico S. Francisci. Madriti an. 1610.

IOANNES BAPTISTA de MONZA, Ducatus Mediolanensis oppido Strict. Obseru. proũ. Mediolanen. Prędicator, & Theologus, edidit

Commentarios diffusos in Regulam Fratrum Minorum. Prodierunt Neapoli anno 1647. apud Franciscum Sauium.

IOANNES BAPTISTA de PERVSIO, Capuccinus, edidit Italicè

Vitam B. Felicis de Cantalicio Capuccini. Romæ ex typographia Cameræ Apostolicæ, anno 1625. in 8. postea Gallicè translata, & impressa Lugduni in 16.

IOANNES BATISTA SANCHEZ, Hispanus, in Curia Romana Secretarius, prouinciæ Carthaginensis Custos, mox Minister, edidit

[Varia diplomata Pontificia, Resolutiones sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium, ac Rotæ Romanæ decisiones, circa restituendum nobile Monasterium sanctæ Claræ Scalabitanum, vulgo de Santaren, regimini Ministri Prouincialis Portugallię.] Romæ ex typographia Camerę Apostol. anno 1626. in 4.

[Patronatum Marchionum de Cañete ex tot beneficijs, & sumptibus in Ordinem Minorum collatis, & in futurum certò conferendis pro celebratione Comitiorum generalium in partib. Cismontanis.] Romæ apud Alphonsum Ciacconum anno 1625.

IOANNES BAPTISTA TRIESTIVS, Gandensis, nobili, & antiqua Triestorum natus progenie, ex Pręfecto cohortis militum factus Capuccinus, & mutato nomine *Eugenius à Ganda* appellatus; postea Guardianus Ostendanus, edidit in sęculo adhuc iuuenis

Funus Philippi Triest, Patris sui viri Consularis, Equitis, tum proprijs, tum aliorum celebrium Poetarum versibus exornatum.

Elegiam

Elegiam in laudem B. Mariæ Virginis; qua eidem pro pio religionis habitu alijsque per eam à Deo acceptis beneficijs, gratias agit.

IOANNES BAPTISTA de VINONES, I. V. D. in sæculo, alumnus Conuentus Pietatis de Gualcanar Custodiæ Angelorum, antequam in prouinciam erigeretur, & à prouincia Castellæ separaretur, qui præ humilitate voluit suum nomen reticere; sed in posterioribus editionibus, post eius mortem, innotuit. Scripsit

Speculum Conscientiæ pro omnibus fidelium statibus. Logranij 1507. Segobiæ 1525. Hispali apud Ioannem Chroniberger 1543. Methymnę Campi 1552. in fol opus quidem doctum, et spirituale.

IOANNES BAPTISTA VNGARESIVS, è Frescarolio, oppido Pedemontano, Reg. Obseru. prouincię S. Didaci artium, & sacræ Theologię Lector, scripsit

Dialecticam institutionem, studiosis adolescentibus admodum vtilem, & necessariam, in qua breuiter, satis tamen dilucidè, ea omnia, quę ad Aristotelis Logicam intelligendam conducunt, explicantur, ex probatissimis diuersorum Scriptorum monumentis deprompta. Alexandriæ Statelliorum apud Ioannem Soti anno 1626.

Opuscula S. Francisci à nobis collecta, & commentariis illustrata minori edidit absque commentarijs volumine. Ibidem apud eundem.

IOANNES de BARVVIC Anglus, sacrę Theologię Doctor Oxoniensis, & ibidem inter suos multo tempore Prælector, cuius eruditos libros ex Indice Franciscanorum, & ex Chronico Thomę Ecclestoni, mirè laudat Ioannes Lelandus, hominisque multiplicem, ac solidam scientiam silentio non præterit Ioannes Picus Mirandulæ Comes, libro duodecimo contra Astrologos, in lucem emisit

Commentarios in Magistrum Sententiarum lib. 4.

Lecturas scholasticas lib. 1.

Ordinarias quæstiones lib. 1.

Quæstiones de formis lib. 1.

Super prognosticis Astrologorum lib. vnum.

Claruit sub annum 1340.

IOANNES de BASSOLIIS Scoti auditor, inter discipulos à Magistro præcipuè dilectus, cui, vbi reliqui aliquando deessent, solusque adesset Bassolius, dicebat: *En adiutorium est*; clarissimè & candidè (vnde *ornatissimi Doctoris* nomen promeruit) scripsit

In quatuor libros Sententiarum. Prodijt opus recensitum, & castigatum à Magistro Orontio Fineo Delphinate Parisijs apud Nicolaum de Pratis an. 1517. dedicatum Dominico Grimano Cardinali, & Patriarchę Aquileiensi.

Miscellanea Philosophica, & Medica. Ibidem.

IOANNES BATTANDVS, Gallus, Gallice reddidit

Epistolas Antonij Gueuaræ Episcopi Mindoniensis, quæ mirum in modum omnibus nationibus placuerunt.

IOANNES BEEKENHAVD, Moguntinus, edidit

Repertorium in sanctum Bonauenturam.

IOANNES BENEDICTVS BRITO, Christophoro à Capite Fontium Ministro Generali, de quo suo loco superiùs diximus, olim à secretis, Hebraicè, Gręcè, Latinè apprimè doctus, lustratis fermè totius Europæ regionibus in comitatu Ministri Generalis; & voti soluendi causa, peragrata Palæstina, maximè Vrbe sancta Ierusalem, vbi se collegit, composuit Gallicè:

La Somme des pechez.

Summam virtutum, & vitiorum librum sat grandem, præposita diffusa epistola dedicatoria ad beatissimam Virginem. Prodijt Lugduni ad signum Salamandrę anno 1593. deinde sæpè recusa est Parisijs, redactaque in Epitomen à viris litteratis, omnium teritur manibus. Opus esse ait Posseuinus varijs sententijs, & eruditione refertum; sed requirere cautum, & prudentem Lectorem.

Triumphalem victoriam B. Virginis Mariæ; super septem immundos spiritus eiectos è corpore cuiusdam mulieris die 27. Octobr. anno 1582. *in Ecclesia S. Bonauenturæ apud Franciscanos Lugdunenses*. Lugduni anno prędicto in 8. in prędicta quoque epistola pollicetur aliud opus inscriptum *Mariale*, quod an ediderit nescio.

Florebat anno 1590.

IOANNES de BERNAL, Burdegalensis scripsit

In formalitates Scoti. Lugduni anno 1584.

IOANNES BLANCONA, Gallus, Reg. Obseru.

Chronica Ord. Minorum tribus tomis à Marco Vlissiponensi edita Lusitanicè, Gallica reddidit, quę excusa fuerunt

primum Parisijs apud Robertum Fouet 1601. & 1623. recusa, nec non quartam partem Chronicorum eiusdem instituti à Barezzo Berrezzi compositam. Parisijs apud Viduam Gulielmi Chaudiere anno 1609. Edidit Gallicè

Vitam Gabrielis Mariæ, & etiam alia plurima vertit.

IOANNES BLANCVS, Hispanus, Reg. Obseruantiæ prouinciæ sancti Michaelis in Conuentu Lerenę sacrę Theologię Professor, scripsit accuratè

Historiam prædictæ prouinciæ. Habeo penes me M.S.

IOANNES de BLESA, edidit

Tractatum de Triplici Ordine S. Francisci.

IOANNES BLOMENDAL, aliàs BRVMENDAL, Germanus, scripsit

Sermones de Tempore.

Sermones de Sanctis.

Sermones Quadragesimales.

Viuebat anno 1330.

IOANNES BOBADILLA, Hispanus, prouincię Castellæ, Theologiæ Professor Toleti in Cœnobio S. Ioannis Regum; iubente Francisco Mantuano, scripsit

Instructorium omnium Prælatorum Regularium, præcipuè verò Fratrum Minorum, quo quidem in opere agitur de potestate Regularium omnium iuxta Concilium Tridentinum, & Priuilegia illis per summos Pontifices concessa, complurium item conscientię casuum, ac dubiorum enodationibus. Venetijs apud Baretium Baretij anno 1602.

IOANNES BONÆRVS, Ruremundensis, prouincię Germaniæ inferioris Predicator:

Martyria Fratrum suæ prouinciæ à Geuzijs occisorum delineauit, æri incisis eorum imaginibus, additis etiam compendiosis eorundem elogijs, tam Latinè, quam Flandricè. Euulgata sunt Typis Plantinianis Antuerpiæ anno 1637.

Manuale Confraternitatis septem dolorum B. Mariæ Virginis Antuerpiæ in Ecclesia Fratrum Minorum Reg. Obseru. celeberrimæ. Ibidem apud Gulielmum Lesteens anno 1634.

IOANNES de BONILLA, Hispanus, Reg. Obseru. scripsit

Tractatum breuem *de Pace, & tranquillitate animæ*. Prodijt Cęsaraugustæ simul cum tractatu B. Petri Alcantarensis de oratione, & meditatione anno 1625. apud Petrum Gel.

IOANNES BONVISIVS, scripsit tractatus

De Humilitate.

De Abstinentia.

De Amore Dei, & proximi.

De Silentio.

De Obedientia.

IOANNES BOSCATELLVS, scripsit

Dialogum de facili ratione recitandi diuini officij. Tolosæ apud Iacobum Colomerium,

IOANNES BOSQVILONVS, Atrebatensis, sermone patrio euulgauit

Theatrum mortis.

De Aqua lustrali, contra nostri temporis hæreticos Caluinistas, & Anabaptistas.

IOANNES BOVCHER, Gallus Cenomanus egregius Concionator Regius multa scripsit, & edidit Gallicè

Itinerarium Terræ Sanctæ, cui titulum præfixit, *le Bouquet sacrè*, id est *Fasciculus sacer, ex floribus præcipuis Terræ Sanctæ compactus*. Quod opus multis contemplationibus, & pijs considerationibus super loca sancta resperfit: adeoque placuit Gallis, vt duodecies editum fuerit in Gallia in 8.

Sermones in Canticum B. Virginis, quos inscripsit: *Magnificentias Diuinas*.

In salutationem Angelicam pias meditationes in 12. quas *Cogitationes Angelicas* appellauit.

Sermones in Dominicas totius anni in 8.

Quadragesimale in 8.

Aliud opus egregium in fol. edidit aduersus impios, & Atheos nostri temporis, quod inscripsit: *Veritates Christianæ*.

Opera spiritualia.

Obijt Guardianus in Conuentu Cenomanensi.

IOANNES BRANDO, Germanus, Aquisgranensis, prouinciæ Coloniæ definitor, & sæpè Goardianus, scripsit

Manuale continens modum benè viuendi, tractatulum de vitijs, & virtutibus, aliquot vitas Sanctorum eiusdem Ordinis. Coloniæ apud Petrum Brachel anno 1626.

IOANNES BREARD, Brito Conuentus Dinani, Doctor Parisiensis, & magni Conuentus Guardianus, scripsit

Controuersias contra duos Ministros hæreticos Castri Eraldi, scilicet *La Peltiere, & Carrè*.

IOANNES BRVGNANNVS, in Cōuentu Audomarensi sac. Theologiæ Lector, ac diuini verbi concionator egregius, scripsit

Vitam sanctæ Lydvvinæ Virg. Schiedamensis, in Hollandia, quæ extat M.S.

Loua-

Louanij in Bibliotheca Minoritarum, & apud Surium tom. 2. ad 4. Aprilis.

Considerationes eiusdem *de Passione Domini*, laudat Ioannes Mauburnus, auctor *Roseti* Exercitiorum spiritualium titulo 22. Obijt Nouiomagi anno millesimo quadringentesimo septuagesimo tertio.

IOANNES BRVSTHEMIVS, Trudonopolitanus, scripsit

Res gestas Episcoporum Leodiensium, & Ducum Brabantiæ à temporibus sancti Martini ad annum 1505. inscripsitque Georgio Austrio, Antistiti Leodien. M.S. apud Ioan. Curtium.

Floruit anno 1545.

IOANNES BVRDIGALENSIS, Concionator Capuccinus, edidit

Synopsim Institutionum Hebraicarum. Parisijs apud Maturinum, & Ioan. Henault anno 1646.

IOANNES BYL, Louaniensis, Reg. Obseru. studiosissimus, sæpè Guardianus; denique cum prouincia inferioris Germanię seiungeretur à Coloniensi anno millesimo quintentesimo vigesimo nono, in Capitulo Dunstensi electus est primus Minister nouę prouinc. scripsit facetum opus

De curis, & anxietatibus Guardianorum, & de ruina obseruantiæ. Seruatur Bruxellis M.S.

Obijt Mechliniæ ann. 1540. die 2. Nouembris.

IOANNES à CAMBIA, alijs Gandia, vulgo *Gantois*, Insulensis, sacræ Theologię professor, Lugduni in Gallia, edidit

Thesaurum Theologorum.

IOANNES CAMERS, Vide *Ioannes Ricutius Vellinus*.

IOANNES CANALES, Italus, Ferrariensis Conuent. sacrę Theologię Magister, vir eloquentissimus, sacris, & profanis litteris eruditus, Platonicis pręceptis plurimum addictus, Borsoni primo Ferrariensium Duci gratissimus, à quo ad plerosq; Italię Principes pro rebus arduis ablegatus est. Scripsit

De Cœlesti vita.

De Natura animæ, & eius immortalitate.

De Paradiso, & animæ felicate.

De Inferno, & animæ cruciatu. Extabant in Bibliotheca sancti Antonij Patauij M.SS. & prodierunt Venetijs anno 1494. in fol.

Floruit sub annum 1450.

IOANNES CANONICVS, à quibusdam cognominatus *Marbres*, Anglus, sacrę Theolog. doctor, & professor Oxoniensis, Doctoris Subtilis, primum Oxonij, deinde Parisijs diu auditor, semper imitator, & successu temporis in omni pietatis, & eruditionis genere tantum profecit, vt summam in vtroque lauream mereretur. Erat enim omnis Philosophiæ tum sacrę, tum profanæ, omnis Iuris tum Pontificij, tum Cęsarei peritissimus. Parisijs etiam ad annos aliquot eum publicum professorem egisse ferunt. Scripsit

Super Magistrum Sententiarum libros quatuo r.

Lecturas Magistrales, librum vnum.

Quæstiones disputatas, librum vnum.

In Aristotelis Physica libros octo: Quęritur, vtrum substant. M. SS. Oxoniæ in Collegio Balliolensi, & Cantabrigiæ in Collegio sancti Petri. Prodierunt Venetijs anno 1492. apud Bonettum Locatellum castigata per Fr. Franciscum Montis Feretri Philosophiæ professorem in Conuentu sancti Nicolai Venetijs, & ibidem apud Lucam Antonium Iunctam 1516.

Quæstionum Dialecticarum librum vnum.

Claruit anno 1329.

IOANNES CANTIANVS, *à Cantia* natali solo in Anglia, sic cognominatus, ab ipsa pene pueritia in bonis litteris, & timore Dei institutus, coalescente cum annis optima disciplina, in virum doctum euasit, cum ętatem virilem attigisset, teste Lelando, patriam, & scholas, in quibus vsque ad id tempus studuerat, reliquit, & in Galliam Aquitanicam profectus, ibi Iurisprudentiæ sedulam nauauit operam. Conciliata tandem nō vulgari eruditionis opinione, assumptus est ad Canonicatum in Ecclesia D. Virg. Mariæ ciuitatis Andegauensis; demum, vt scribit Thomas Eccleston in libro *de Aduentu Minorum in Angliam*, terrenarum rerū pertęsus, & cœlestis contemplationis cupidus, relictis omnibus propter Christum, D. Francisci Regulam amplexus est. Cum Adamo de Marisco, eiusdem instituti ab Innocentio Papa Quarto destinatus est in Angliam Legatus. Scripsit autem, maximè dum esset Canonicus Andegauensis,

De Casibus Iuris lib. duos.

Rubricarum librum vnum, & alia permulta.

Claruit an 1248.

IOANNES CAPISTRANVS, siue à

CAPISTRANO, Brutiorum oppido, haud longe ab Aquila Marsorum vrbe, nobili genere natus anno millesimo trecentesimo octuagesimo quinto. Sancti Bernardini Senensis discipulus, socius, & in regimine exorientis Regularis Obseruantiæ successor, bis generalis Vicarius, Magistrum intrepidè, & viriliter defendit, adiuuitque in promouendo Latriæ cultu nominis IESV. Deinde vt sexto post mortem anno in Sanctorũ numerũ referretur, obtinuit. Pusillam, & humilẽ paruis, & despicabilibus initijs succrescentem Obseruantum Familiam, multis impetitam aduersariorum telis, verbo, & opere potenter defendit, in multasque prouincias longe, lateque propagauit, data potissimum norma regiminis, & doctrinę. Eugenio Quarto, Nicolao Quinto, & Callisto Tertio magno fuit adiutorio in reformandis hominum moribus, & fugandis è multis prouincijs hereticis, commissa sibi generalis Inquisitoris fidei potestate. Octoginta sex loca Fratricellorum, in Italiæ perniciem incredibili numero coalescentium, in Piceno, & Campania combussit. In Florentinorum Patrum consessu velut sol quidam effulsit. Fridericus Tertius Imperator misso Ænea Siluio, obtinuit à Nicolao Quinto, vt in Germaniam mitteretur populos docturus, & Principes ad vnionem, et bellum contra Turcas excitaturus. Ex omnibus Ciuitatibus, et oppidis Clerus, et Magistratus, sed et ipsi Reges, et aulici obuiam procedebant, cum Reliquijs, et Crucis vexillo, tanquam Angelum reuerenter excepturi, cantantes, & passim repetentes: *Benedictus, qui venit in nomine Domini*. In Bohemia, Morauia, Silesia Hussitas, illorum fautorem, et antesignanum Ioannem Rochezanam Pseudo-Archiepiscopum Pragensem, repressit. Adamitas turpissimum, obscœnissimumque hæreticorum genus in insulis lasciuientium penitus extinxit. In Hungaria, Polonia, Bohemia, Germania, Austria præsertim, varias hęreticorum sectas calamo, verbo, Inquisitoris auctoritate, qua fungebatur, perpetuo insectatus, plurimos ad Christi fidem conuertit. Iudeos nullo loco consistere passus, eorum coercuit vsuras: plusquam quadraginta millia infidelium, et schismaticorum Ecclesiæ Catholicæ aggregauit. Turcarum Imperatorem magna classe, et ducentorum fermè millium exercitu, Europæ imperium sibi promittentem, fortissimamque Albę regalis in Hungaria arcem, munitissimum Christianorum propugnaculum, obsidentem, collecta crucesignatorum, et rusticorum copia, captis tormentis bellicis, et impedimẽtis turpi fuga profligauit; in cuius rei memoriam Callistus Tertius, octauo id. Augusti, quo tantę victoriæ Nuncium accepit, celebrari iussit festum *Transfigurationis*. Sexaginta quinque annorum prouectus ętate, quotidie, ac ferè sine intermissione prędicabat, concurrentibus vndique ad audiendum centenis hominum millibus. Atque vsq; adeo omnes mouebantur, vt fœminę abusum in ornatu, viri ludorum instrumenta per omnes fermè Ciuitates in vnum contulerint, constructaque ingenti pyra sub dio concremarint. Tanta fuit hominis fama, et sanctitudo, vt omnes illius tẽporis Scriptores eum maximis celebrẽt encomijs, Æneas Siluius, Flauius Blondus, Cardinalis Cusanus, Hertmannus Scheydelius, Abbas Trithemius; et Gregor. XV. miraculis, et meritis erga Sedem Apostolicam celeberrimum, Beatorum adscripserit catalogo. Nos ortum, vitam, gesta, et mortem per quartum, quintum, et sextum tomum Annalium distribuimus. Factis pręclaris, vitęque sanctimoniæ, doctrinæ etiam accessit eminentia. Theologiæ, & Iuris vtriusque peritus, multa scripsit, in quibus prudentia in rebus decernendis, & sapientia in elucidandis vtrimque elucent. Operum Catalogum exhibemus:

De Electione Papæ.

Tractatum de dignitate Ecclesiæ, ad Nicolaum V.

Contra Hussitas, librum vnum.

De auctoritate Papæ, & Concilij. Scripsit doctum hoc opusculum persuadente Antonio Carario Card. Ostiensi, Archiepiscopo Bononiensi, dum sub Eugenio Quarto acriter, & totius orbis scandalo contenderet Conciliabulũ Basiliense sibi subdi summum Pontificem. Prodijt inter Tractatus Iuris to. 13. par. 1. Editionis Venetę anno 1584.

De Religione.

De sanguine Christi.

De Paupertate Christi.

De Casibus Papæ reseruatis.

De modo, & forma executionis Testamenti

De Instructione, seu *directione simplicium Sacerdotum*.

Speculum Clericorum, seu *Sermonem habitum ad Clerum in Tridentina Synodo Diœcesana*, anno 1439. die 24. April.

coram

coram Alexandro Duce Mazouiæ, Episcopo Tridentino. In tres partes diuisus est, in quibus plenè Clericorum dignitatem, officium, & qualitates describit.

Defensorium Tertij Ordinis à sancto Francisco instituti, in quo ostendit quā possint Magistratus, aut Principes sæculares authoritatem exercere in huius instituti professores. Hos tres tractatus edidit Antonius Amicius Aprutius, Capistrani conterraneus, Venetijs apud Antonium Ferrarium anno 1580. primum dedicauit Gregorio Decimotertio, secundum Ferdinando Mediceo Card. Ord. Minorum Protectori; tertium Ioanni à Calusio prouinc. S. Bernardini Ministro.

De Excommunicationibus ipso Iure latis.

De vsu cuiuscunque ornatus.

De ornatu mulierum.

De matrimonio. Inter Tractatus Iuris tomo 9.

De excommunicatione. Ibidem tomo 14.

De canone Pœnitentiali. Ibid.

Speculum conscientiæ. Ibid. tom. 1.

De Iudicio vniuersali, & Antichristo, ac de bello spirituali. Venet. apud Petrū Daluionium anno 1578.

De Vsuris, & Contractibus. Habeo M.S. Incip. *Nolite thesaurizare*, prodijt ibid. an. 1583

De Blasphemia, & Periurio.

De Restitutionibus, & contractibus.

De Confessione facienda proprio Sacerdoti.

De Censuris.

De casibus, & pœnis iniungendis.

De pœnis Inferni, & Purgatorij.

De cupiditate, & auaritia, libros tres.

De Passione Domini.

De Processione Spiritus sancti.

De Conceptione Beatissimæ Mariæ Virginis.

Commētarium in Regulam Minorum. Habeo M.S. Italicè

Tractatum contra Philippum Berbegallum, Pontificias declarationes in Regulam Minorum respuentem, & nouitates perniciosas in Ordinem aduehentem.

Alterum contra Rochizanam supradictum de fidei veritate.

Extabat Alberstadij *Tractatus*, seu *concionatoriæ expositiones eius super illud Isaiæ* cap. 7. *Ecce Virgo concipiet, &c* eas retulit ex suggesto in Misnia, & Saxonia, & typis commiserunt Ioannes, & Franciscus de Rocha germani fratres, sacræ Theologiæ Doctores. Plerique ex supradictis operibus habentur M. S. in Conuentu Capistrani, necnon sequentia:

Liber, cui titulus, *Interrogatorium*.

Liber alter de Casibus conscientiæ.

Tractatum contra Iudæos, & Hæreticos.

Tractatus, cui titulus: *Canones extracti è corpore Iuris*.

Compendium resolutionum super totum corpus Decretalium.

Quæstio: An omne mendacium sit peccatum?

Tractatus super Apocalypsim.

Sermones Dominicales, & festiui.

Animaduersiones circa sacrosanctum Missæ sacrificium.

Tractatus, siue *Sermo ad studentes*.

Epistolas multas ad summos Pontifices, Cardinales, Ecclesiarum Antistites, Reges, & Principes, aliasque personas; quæ in regesto secundi Vicariatus eiusdem scriptæ partim ipsius manu apud me reuerenter seruantur.

Alia ei tribuebat opera Alphonsus Ciccarellus, *De Originibus Vrbium, ciuitatum, & oppidorum totius mundi*.

De Archiepiscopatibus, & Episcopatibus.

De origine Religionum militarium pro fide IESV Christi, & Ecclesiæ Romanæ defensione.

De vera donatione Constantini Imperatoris.

De Vitis Sanctorum, & rebus Ecclesiæ.

Sed hęc spuria sunt, & conficta ab insigni mendaciorum architecto, qui sub Gregorio Decimotertio, tot imposturas, & fraudes, quibus historiam omnem vitiabat, fidemque bonorum scriptorum eneruabat, pœnaluit capitali; de quo prudens, et docta prodijt anno millesimo sexcentesimo quadragesimo secundo, eruditissimi viri Leonis Alatij animaduersio.

IOANNES CARDOSVS, Lusitanus, ex vrbe portus Lęti, prouinciæ Algarbiorum, in tribunali S. Officij vrbis Vlyssipponensis Qualificator, librorum Censor, & examinator trium Ordinum militarium regni Lusitaniæ. Scripsit Lusitanicè librum ita prænotatum:

Iter animæ liberatæ, quam Christus in naui Ecclesiæ ducit per mare periculosum, & tempestuosum huius mundi ad por-

portum cælestis salutis. Moralem sensum huius itineris, & operis fundat author super Psal. centesimũ decimumtertium, eumque prosequitur per varios discursus. Vlyssippone per Gerardum à Vinea anno 1626. in 4.

Commentaria in librum Ruth. Ibidē 1628.

IOANNES CAROLVS, Antuerpiensis, in Louaniensi, mox Aureliana, & Pictonum, postremo in Patauina, & Bononiensi Academijs disciplinis liberalibus, & Iurisprudentiæ diligentem dedit operam. Vigesimo quarto ætatis anno Patauii in vtroque Iure Doctoratus insignia adeptus est. In patriam redux Mechliniæ per lustra duo causarum Patronum egit. Tandem in Regio apud Frisios Senatu à Consilijs, & Fisci Procurator constituitur, ac demum Senator Propręses magni Consistorii Mechliniensis. Verum munere illo, mundoque abdicato, Ordinem Minorum amplexus in ipso tyrocinio viuere desijt. Scripserat apud Frisios

Rerum à Gaspare Roblesio, Frisiæ Præfecto, in Frisia gestarum libros quatuor ad Philippum II. Regem Catholicũ, quos etiam eidem in Hispaniam transmisit. Vtinam aliquando lucem videant. Svvert. & Valer. Andreas.

IOANNES CARRILLO, Reg. Obseru. prouincię Aragonię, Confessarius Regij Monasterij excalceatorum Clarissarum Madritensis, scripsit Hispanicè

Illius Parthenonis historiam, vitasque piarum Sororum, quæ illic cum laude floruerunt, & Sanctorum, qui ex florentissima domo Austriaca prodierunt. Madriti anno 1615. in 4.

Commentarios in tertiam regulam à S. Francisco Pœnitentibus traditam, vitasque Sanctorum, & Beatorum illius Instituti. Cęsaraugustæ 1610. & 1613. Madriti 1616.

IOANNES de CARTHAGENA, Hispanus, ex Societate IESV Professore transiuit ad Regularem Obseruantiam, habitumque suscepit in prouincia Conceptionis. Inde Romam missus, diu hęsit in Cœnobio S. Petri Montis Aurei, vbi publicè Theologiam, magno discipulorum profectu, prelegit, Paulo Quinto summè charus propter grauia, & erudita in rebus Theologicis responsa. Neapolim Pauli iussu profectus, ibidem in Conuentu S. Marię Nouæ obijt, an. 1617. sepultus in sacello Beati Iacobi Piceni. Scripsit

Homilias sacras Catholicas, & Morales de Religionis Christianæ arcanis in tres Tomos distributas.

Tomus primus continet eas, quę *de sanctissima Trinitate, & Christo Saluatore agunt*.

Secundus, *De arcanis Deiparæ Virginis, & S. Ioseph*, in duas partes diuisus est. Prima agit *de sacratissimæ Virginis Conceptione, Natiuitate, Annunciatione, Visitatione, Partu, & Virginitate*. Secunda pars *reliqua eiusdem Virginis, eiusque sponsi Ioseph encomia, cultum, & admiranda complectitur*.

Tomus tertius idem prosequitur argumentum. Quatuor hæc volumina variam continēt eruditionem, stylo facilem sed propriè explicatã, pro sacris Declamatoribus collectam, & commodè dispositam. Adeò omnibus placuerunt, vt multas fieri oportuerit editiones; omnium potissima, qua vtor, est Antuerpiensis Ioannis Keerbergij anno 1622. in folio magno. Scripsit insuper

Homiliarium de statu Pontificio, & Cardinalitio Tomum vnum, qui nondũ prodijt.

Propugnaculum Catholicum de Iure belli Romani Pontificis aduersus Ecclesiæ Iura violantes, in quatuor libros diuisum. Romæ ex Typographia Cameræ Apost. an. 1609. in 4.

Pro Ecclesiastica libertate, & potestate tuenda aduersus iniustas Venetorum leges, eiusdem Ecclesiasticæ libertatis læsiuas, & contra perniciosos errores quorundam, qui prædictas leges tueri contendunt. Tomus primus in nouem libros diuisus, ad Paulum Quintum Pont. Max. Romę apud Stephanum Paulinum anno 1607. in 4.

Disputationes in vniuersa Christianæ religionis arcana. Romę apud Alfonsum Ciacconem 1609.

Praxim Orationis mentalis. Venetijs anno 1618.

Selectarum disputationum in quartũ Sententiarum Tomum primum, in quo *de Sacramentis in genere, ac de instrumentali eorum efficacia disertè, & copiosè pertractatur*, ad eundem Pontificem; Ibid. eodem anno in 4.

IOANNES à CASALI, edidit

Quæstiones eruditas in Philosophiam, & Theologiam.

IOANNES à CAVLIBVS de S. Geminiano, sacrę Theologię Mediolani Professor, edidit

Tractatum eruditum de triplici via Sapientiæ.

IOANNES CAXTONTVS, Anglus, Do-

Doctor vtriusque Iuris, scripsit

Summam Confessionum lib. vnum. manuscrip. Oxonij in Collegio Orialensi.

IOANNES à CAZALLA, Hispanus prouinciæ Angelorum, Episcopus Veræ Crucis in Indijs, edidit

Librum de beneficijs, quæ Deus præstat hominibus. Vallisoleti per Nicolaum Thierry 1528.

IOANNES de la CERDA, Hispanus, prouinciæ Castellæ, scripsit instructionem amplissimam pro sexu fœmineo, sub titulo

Vitæ polities pro omnibus statibus mulierum. Compluti apud Ioannem Graciam anno 1599, in 4.

IOANNES CHRYSOTOMVS à S. LAVDO, Tertij Ordinis prouinciæ S. Iuonis bis Minister prouincialis, Definitor generalis, edidit Gallicè

Tumulum amoris proprij.

Sanctam ociositatem creaturarum in pura occupatione solius Dei. Parisijs anno 1641.

Solitudinem quinque dierum, & Patientiam Christi, cum ab Herode sperneretur. Ibid. 1644.

Exercitium meditationum decem dierum super vulnera, & Passionem Christi. Ibid. eodem anno.

Deuotionem erga sanctam Christi agoniam. Ibid. 1645.

Meditationes super Diuina pulchritudine. Ibid.

Exercitium meditationum in vitam S. Elizabethæ. Ibid.

Multa documenta spiritualia non edita reliquit.

Obijt anno 1646. 26. Martij.

IOANNES CLERICVS, BELGA, vir sanctitate, & eruditionis laude conspicuus, scripsit

In Cantica Canticorum, & alia.

IOANNES CLYN, Hibernus Kilkenniensis, primus Guardianus Conuentus Carrigensis ad ripam Surij fluminis constructi. Scripsit

Annales à Natiuitate Domini vsque ad annum 1315. breuissimè; sed & ab eo anno satis diligenter, & copiosè *res Hibernicas vsque ad annum* 1349. circa quod tempus obijsse putatur.

Historiam Regum Anglorum ab Hengisto vsque ad Eduardum III.

De Custodijs Ordinis sui in Anglia, & Hibernia.

Catalogum sedium Episcopalium in Anglia, Scotia, & Hibernia erectarum.

Extant opera eius in libro Communitatis Fratrum Minorum KilKenniæ.

IOANNES CNYFIVS, Vltraiectinus, Patricij sanguinis, Reg. Obseru. primus Groeningensis Episcopus anno 1561. designatus. Scripsit Belgicè, & Latinè

Commentarium in Psalmos, Miserere mei Deus, & De profundis.

Rebus humanis exemptus an 1578. & sepultus Groeningæ in templo Cathedrali, teste Gulielmo Gazæo in historia Ecclesiastica Belgij. Vide Svvertium, & Valerium Andream, inuicem conciliandos.

IOANNES COLGANVS, Hibernus, Vltoniensis, Collegij S. Antonij Patauini apud Louanienses illustris alumnus, sacræ Theologiæ Professor emeritus, iuuenum instructor, Hiberni idiomatis perquàm peritus, vir religiosissimus, in studijs assiduus, in colligendis, & in euoluendis monumentis Hibernicis, etsi infirma corporis valeditudine ad miraculum constantissimus. Edidit

Acta Sanctorum Hiberniæ; partim ex varijs per Europam M.SS. Codicibus exscripta; partim ex antiquis monumentis, & probatis authoribus eruta, et congesta, et appendicibus illustrata. Prodijt primus Tomus, qui *de sacris antiquitatibus Hiberniæ* est tertius, complectens menses Ianuarium, Februarium, et Martium Louanij apud Euerardum da Vvitte anno 1645.

Tomus quartus *mensium Aprilis, Maij, & Iunij.* Ibid. modo dum hæc scribo, sudat sub prelo.

Tomum quintum et Sextum *reliquorũ sex mensium* protinus se daturum, Deo adiuuante, pollicetur.

Primus, et Secundus Tomus continebunt sub compendio *seriem & res gestas Regum Hiberniæ, primos regni incolas, gentis bella, varias exterarum gentium colonias, sacros, & prophanos Hiberniæ Annales, Sanctorum Hiberniæ genealogias, SS. Patritij, Columbani, & Brigidæ vitas* diffusè, et plenè exaratas, aliaq; id generis huic genti honorifica, quæ vtriusque Scotiæ rebus dignoscendis, et discernendis lucem plurimam afferent, et quid vtrique nationi tribuendum sit, amplius explicabunt. Pleraque etiam de Danicæ, Normannicæ gentis, aliarumque in eam expeditionibus. Multa ex his collegerat, et in methodum, etsi non plenè perfectam, redegerat Hugo Vardæus, eiusdem nationis, et instituti, de quo suo loco diximus

mus, assumptis in tantæ molis adoriendæ, & perficiendę amplitudinem alijs coadiutoribus. Perficiet autem opus, Deo fauente, Colganus, cui æquas vires, & vitam optamus longiorem.

IOANNES COLONIENSIS, siue, de Colonia Agrippina. Scripsit

In quatuor libros Sententiarum.

Tabulam in opera Scoti.

Quæstiones Magistrales in eiusdem scriptum Oxoniense.

Quodlibeta.

In Metaphysicam.

In libros de Anima.

In libros Posteriorum. Omnia prodierunt Basileę anno 1510 apud Adamum Petri.

Postillam insuper in Euangelia æstiua, & hyemalia.

IOANNES de COMBIS, prouinc. S. Bonauenturæ in Gallia, in Conuentu Lugdunensi sacr. Theologię Lector, scripsisse fertur

Compendium totius Theologicæ veritatis; de quo opere nos diximus supra in verbo (*S. Bonauentura à Balneo regio*) et quidem Ioannes hic edidit opus istud, non tamen tanquam suum; sed vti alienum. Prodijt Venet. apud Petrum Duchinum anno 1575. in 16. scripsit tamen

Adnotationes, & declarationes ad terminos Theologales D. Bonauēturæ. Lugduni apud Gulielmum Rouillium, anno 1560. et 1611. in 4. et Venet. apud Petrum Duchinum 1575.

Sermones, & Tractatus eius varij, M. S. Habentur Lugduni in Conuentu S. Bonauenturæ.

IOANNES le COMTE, idest, *Comes*, Gallus, collegit

Centum septemdecim exempla Gallica de Beatissima Virgine, & in libellum Parisijs impressum an. 1503. *redegit*, vt refert Ioannes Maior Societatis Iesu in Catalogo Auctorum, qui ex professo libros exemplorum scripserunt.

Clarebat anno 1500.

IOANNES CONSILIVS, scripsit, seu concinnauit

Varia opuscula ex disputationibus habitis in Conc. Trident. cui interfuit an. 1562. edidit insuper

Orationem de Triumpho Christi, quã habuit in eodem Conc. in die Ascensionis.

IOANNES CONTRACTVS, Belga, scripsit

Sermones ad populum, libros tres. Coloniæ & Tolosæ excusos in fol.

IOANNES CORALDVS, Draconeh. librum edidit prænotatum:

Compendium sacræ Theolog. pauperis; sed quidam confundunt opus hoc cum opusculo Compendij *Theologicæ veritatis*, quod inter opera S. Bonauenturæ recensetur.

IOANNES de CRANEDONC, Latinè reddidit

Narrationem, seu *Relationem Alphōsi de Benauides de magnis thesauris spiritualibus, & temporalibus in nouo Mexico detectis.*

IOANNES à CVRIA NOVA, Minister prou. Brixiensis, Strict. Obseru edidit

Theoropracticam orationis mentalis; seu *modum meditandi Passionem Christi*, Insprugi anno 1632.

IOANNES à DAVENTRIA, Transisselanus. Minister prou. Coloniensis, vir in diuinis Scripturis eruditissimus, vitæ integrę, virtutumque exemplar, scripsit

Exegesim Euangelicæ veritatis, contra errores Lutheranæ confessionis. Coloniæ an. 1533. in 8. 1535. in 4.

Catapultam fidei, seu *Christianæ veritatis telum, lib. vnum*. Ibidem 1533 & anno 1588.

Apologiam contra Anabaptistas.

Contra Lutherum varia.

Viuebat anno 1535.

IOANNES DEGVE, ex Hispanico Latinum reddidit librum prænotatum:

Speculum consolationis afflictorum, & tristium Ioannis de Dueñas. Prodijt Parisijs anno 1582.

IOANNES à S. DEMETRIO Brutiorum oppido prope Aquilam, scripsit

Conciones Italicas, quas & euulgauit.

IOANNES DOVETVS, siue *DOVET*, Dinnanicus professor Theolog. Parisijs, in vnum contexuit

Formalitates Scoti, Syreti, Trombetæ, & Bruliferi, Minoritarum. Paris. apud Ioan. Parpin. 1579.

Vixit sub annum 1590.

IOANNES DVBLIVLIVS, Neruius, Theologus, edidit

Ierosolymitanæ peregrinationis Hodœporicon septem dialogorum lib. explicatum. Coloniæ 1600. Typis Greuembruchij in 8.

Orationem Philippicam, qua inter huius sæculi tenebras veritatis domicilium demonstratur. Leodici, typis Henrici Houij.

IOAN-

IOANNES de DVEÑAS, Hispanus, insignis concionator, edidit

Speculum consolationis afflictorum, Tomos sex in 8. Hispali 1543. Toleti 1591. & Barcinone apud Iacobum Galnan. anno 1580.

Remedium Peccatorum. Toleti apud Ioan. de Ayala an. 1546.

IOANNES DVNS SCOTVS, *Doctoris Subtilis* meritò apud omnes nomen assecutus, ea viguit doctrina, & virtute, vt eximiam apud omnes laudem sit adeptus, tribusque nobilissimis regnis Angliæ, Hiberniæ, Scotiæ, interminabilis contentionis studium indiderit, tantum virum ad se pertrahendi. Controuersiam hanc, aliasque, quæ circa doctrinæ dignitatem, vitæ mensuram, mortis qualitatem quidam excitarunt, nos diffusè examinauimus Tomo Tertio Annalium Minorum, & in vita ipsius Doctoris illius operibus à nobis præfixa. Illinc licet accipere quidquid circa eius vitam, & mores lubet audire, quidquid insuper in doctrinæ commendationem graues quique authores prodiderunt. Nihil itaque hic immorandum circa eius encomia, quem supra omnem laudem, supra omnem inuidiam magnorum virorum graue, libratumque iudicium euexit. Hominis ingenium ita ad litteras efformatum, & ad miraculum subtile, atque acutum, dixit Ioannes Pitseus, vt non tam hominem acie mentis stupendum, quàm inter argutos Philosophos quendam dixeris Deum. Nihil erat vel tam difficile, vel tam densa caligine inuolutum, quod illius viuax, & perspicax ingenium non penetraret; nihil adeo distortum, aut nodosum, quod non dissolueret. Porro Oxonij, Lutetiæ, Coloniæ, magno discipulorum profectu, multorum encomijs, summo omnium applausu, Theologiam publicè professus, multa scripsit doctissimè in Aristotelem, Petrum Lombardum, sacros Codices copiosis editis commentarijs. Mors immatura limam vltimam prohibuit, & ne imperfecta complerentur, effecit. Tumultuariè, nulloque adhibito ordine eius opera à plerisque referuntur, Pitseus inter omnes copiosissimè recensuit, indicatis etiam Bibliothecis, Angliæ præsertim, in quibus manuscrip. conseruantur. Nos omnia, quæ ad rem Scholasticam attinent, ante septennium nitido charactere, adiectisque notis, scholijs, commentarijs, tomis duodecim distincta prælo commisimus Lugduni. Dabimus hic Indicem Pitsei; deinde subijciemus ordinem librorum à nobis in hac editione præfixum.

Vnde (inquit Pitseus) euidentius argumentum magni illius ingenij sumere poterimus, quàm ex ijs, quæ viuens scripsit, & moriens posteris reliquit? Scripsit autem pro breuitate vitæ, quam vixit, & altitudine rerum, & multitudine librorum planè mirabilia.

Lecturam in Genesim, librum vnum.

De rerum principio, librum vnum.

De primo rerum principio, librum vnum. Domine Deus noster. manuscrip. Oxonij in Collegio nouo. Extat Venetijs anno 1497. Nancæi vidi in Biblioth. Franciscanorum.

Commentarios in Euangelia lib. quatuor.

In Epistolas D. Pauli libros plures.

Sermones de, Sanctis libr. vnum.

Sermones de tempore, lib. vnum. Erunt signa: In hoc Euangelio.

In Magistrum Sententiarum commentarios Oxonienses lib. 4.

Vtrum homini pro statu isto. Manuscrip. Oxonij in Collegio nouo, & in Mertonensi, & Balliolensi. Cantabrigiæ in publica, in Collegio S. Petri, & in Collegio Caij habetur manuscrip. in primum Sententiarum, cum his versibus in fine libri:

Illud opus scripsit SCOTVS, dum corpore vixit,
Parisijs dixit, & ob hoc sua fama reuixit.
Nam sibi SVBTILIS nomen subtilia donant,
Quem vestis vilis, pes nudus, chorda coronant.

In eundem Magistrum *Reportationes Parisienses* libros 4. *Circa Prologum primi Sententiarum* M.S. cum multis alijs eius operibus Oxonij in Collegio Balliolensi, Lincolniensi, Orialensi.

De cognitione Dei librum vnum.

De perfectione statuum librum vnum Status Prælatorum præsupponit. manuscrip. Cantabrigiæ in Collegio sancti Benedicti.

Quodlibeta Scholastica, lib. vnum. Cunctæ res difficiles, ait Salomon. Manuscrip. Oxoniæ in Collegio nouo, Merton. Magdal. Cantabrigiæ in publica, &

in Collegio Caij. Extant Norembergæ anno 1481. Vidi Nancæi apud Franciscanos.

Quæstiones in Porphyrium, & veterem artem Aristotelis, librum vnum. Manuscrip. Oxoniæ in publica. Extant Venet. an. 1512.

De modis significandi librum vnum M.S. Ibid.

In libros Priorum, & Posteriorum. lib. duos M.S. Ibid.

In Categorias Aristotelis librum vnum.

Quæstiones Vniuersalium, librum vnum.

Quæstiones Prædicamentorum librum vnum. Puto esse quæstiones viginti, & vnam, quæ habentur Oxoniæ manuscrip. in Collegio Vviccamico, & Mertonensi. Vbi etiam habentur manuscrip. multa alia eius opera.

Quæstiones in Metaphysicam, libros duodecim. In principio Metaphysicæ M.S. Oxonij in Collegio Balliolensi. Extant Venetijs anno 1497. & 1501. Vidi in bibliotheca Franciscanorum Nancei.

In Analytica Posteriora, libros duos. Scire autem opinamur vnumquodque.

In Aristotelis Physica libros octo.

In eiusdem Meteora, librum vnum. M.S. Oxonij in Collegio Magdalenę, Balliol. Orial.

In Elenchis librum vnum.

Theorematum librum vnum. Tertiò principaliter circa dicta Doctoris. Extant Venet. anno 1497. Vidi in Bibliotheca Franciscanorum Nancæi.

Quæstiones in libros de Anima. librum vnum.

Commentarios imperfectos, librum vnum, et alia plurima.

Inueniuntur operum *eius volumina* 8. M.S. Oxonij in Colleg. Mertonensi. Quinque in Collegio Balliolensi. Pleraque eius Philosophica M.S. sunt Oxonii in Collegio Balliolensi, et Cantabrigiæ in Collegio S. Petri.

Scripsisse etiam dicitur *Tractatum de paupertate Christi, & Apostolorum,* qui habetur in fine defensorii Ocham, quod legitur in *Firmamento trium Ordinum.*

Commentaria Oxoniensia in libros 4. Sententiarum, et Quodlibeta, primus edidit Thomas Penchet Anglus Augustinianus anno 1474. Patauii typis Alberti Stendal, vti carmina ad Quolibetorum calcem ita testantur:

Hæc Albertus ego Stendal Colibeta Magister
Altiloqui SCOTI formis vberrima pressi
Relligione sacra, & diua celeberrimus arte,
Clarus & ingenio Augustini ex Ordine Thomas.
Impressum purgauit opus studio integer omni.
Anglia cui patria est generis cognomine Penchet.

Sed et eadem recudi curauit Paulinus Berti Lucensis eiusdem instituti Augustiniani vir doctus paruis codicibus, vt commodius circumferrentur, Venet. anno 1517. Eius Philosophia prodijt Antuerp. anno 1517.

Indiculus operum Scoti, quę singulis Tomis nuperę impresſionis Lugdunensis continentur.

Tomo Primo.

Grammatica speculatiua Scoti.
In vniuersam Logicam quæstiones.

Tomo Secundo.

Commentaria in octo libros Physicorum, cum adnotationibus Francisci à Pitigianis Aretini.

Quæstiones in libros de Animæ imperfectæ cum scholijs, & supplemento Hugonis Cauelli.

Tomo Tertio.

Tractatus de Rerum principio, cum scholijs, & notis Lucæ Vvaddingi.

Tractatus de primo Principio, cũ scholijs Cauelli, & adnotationibus Mauritij.

Tractatus Theorematum, cum eorundem scholijs, & adnotationibus.

Collationes viginti tres, cum scholijs Cauelli.

Col-

Collationes quatuor nouiter additæ: Cum ſcholijs et Notis Vvaddingi.
Tractatus de cognitione Dei.
Quæſtiones miſcellaneæ. &
Meteorologicorum libri quatuor. Cum ſcholijs item & Notis eiuſdē Vvaddingi.

Tomo Quarto.

Expoſitio in Metaphyſicam, cum ſummarijs, & notis Cauelli.
Concluſiones Metaphyſicæ, cum notis eiuſdem.
Quæſtiones in Metaphyſicam, cum adnotationibus Mauritij, ſcholijs & notis Cauelli.

Tomo V. Parte prima.

Libri primi Sententiarum diſtinctiones ſeptem cum Commentarijs Lycheti, ſupplemento Ioannis Poncij, ſcholijs & notis Cauelli.

Parte Secunda.

Reliquæ diſtinctiones eiuſdem libri primi Sententiarum cum eorundem commentarijs, ſcholijs, & Notis.

Tomo VI. Parte Prima.

Libri ſecundi Sententiarum diſtinctiones ſex, cum eorundem commentarijs, ſupplemento, ſcholijs, & Notis.

Parte Secunda.

Reliquæ diſtinctiones eiuſdem libri ſecundi cum eiſdem Commentarijs, &c.

Tomo VII. Parte prima.

Libri tertij Sententiarum diſtinctiones viginti quinque, cum eiſdem commentarijs, &c.

Parte Secunda.

Reliquæ diſtinctiones eiuſdem libri, cum eiſdem, &c. & integris commentarijs R. P. Poncij à diſtinctione 34. vſque ad finem.

Tomo Octauo.

Libri quarti Sententiarum diſtinctiones 13. cum ſcholijs & Notis Cauelli, & integris Commentarijs Antonij Hiquæi.

Tomo Nono.

Eiuſdem libri quarti diſtinctio 14. cum reliquis vſque ad 42. incluſiuè cum ſcholijs & Commentarijs Hiquæi.

Tomo Decimo.

A diſtinctione 43. vſque ad finem eiuſdem libri quarti, cum ſcholijs, &c. & Commentarijs Hiquæi.

Tomo XI. Parte Prima.

Reportatorum Pariſienſium lib. tres, cum Scholijs, & notis Cauelli, & Vvaddingi.

Parte ſecunda.

Eorundem Reportatorum Pariſienſium liber quartus cum eiſdem Scholijs, & Notis.

Tomo duodecimo.

Quæſtiones Quodlibetales cum Commentarijs Lycheti, Scholijs, & Notis Cauelli.

Singulis autem libris minutiſſimis etiam quibuſque opellis nos in hac editione iudicium noſtrum præmiſimus, legitimos partus à ſuppoſitijs diſcernentes, & neceſſaria quæq; præmonentes. Deſiderantur adhuc omnes eius in ſacram Scripturam Commentarij, aliæque elucubrationes.
Lectura in Geneſim.
Commentarij in Euangelia.
Commentarij in Epiſtolas Pauli.
Sermones de Tempore.
Sermones de Sanctis.
Tractatus de perfectione ſtatuum.

Tandem præpropera morte raptus eſt Coloniæ 6. Idus Nouembris, anno milleſimo trecenteſimo octauo, apud Minores conditus in medio Chori ad aram maiorem, cuius tumulo hæc appenſa ſunt carmina.

Ante oculos Saxum Doctorem deprimit ingens,
Cuius ad interitum sacra Minerua gemit.
Siste gradum lector, fuluo dabis oscula Saxo,
Corpus Ioannis hæc tenet Vrna Scoti.
Annus milleno ter centum cum adderet octo,
Postremum clausit letho agitante diem.

Ibidem in appensa tabula versus sequentes ab eius discipulis compositi leguntur:

Parisius plora, mœstis incede lacernis,
Hic perit, in toto quod volat orbe, decus.
O Sorbona tuis humiles compone cathedras,
Cuius ab ingenijs fons, sacer artis abest.
Straminis in Vico placidi certaminis ordo
Cespitat, heu belli desinit esse caput.
Pondere supremi valido componite luctu,
Doctiloqui pulset tristia corda pauor.
Hunc posito vultu læto, deflete togati,
Discipulis labor hic omnibus vnus erit.

Item in alia vetusta tabella:

Clauditur hic riuus, fons Ecclesiæ, via, viuus,
Doctor iustitiæ, studijs flos, arca Sophiæ.
Ingenio scandens, Scripturæ condita pandens
In teneris annis fuit: ergo memento Ioannis.
Hunc Deus ornatum, fac cœlitus esse beatum.
Pro Patre translato modulentur pectore grato.
Dux fuit hic Cleri, claustri lux, & tuba veri.

Fabulosum illi mortis genus Paulus Iouius & ex eo Bzouius affinxerunt, vti testatur Aubertus Miræus in Auctario, & nos diffusè probauimus tom.3. Aanal. ad an. 1308.

IOANNES, è DVREN (Vvillotus, *DVRENIVM*, Gonzaga *DVRANDVM* vocant) Germanus, qui in pietate, & studijs, sed potissimum sacrarum litterarum lectione felicem collocauit operam; scripsit

De septem peccatis mortalibus.
De vitijs occultis.
De Confessione.
Sermones Quadragesimales.
Sermones de Tempore.
Sermones de Sanctis.

Vixisse sub ann. 1468. aliqui scribunt, Svveertius sub Ioanne XXIII. ad annum 1412.

IOANNES EDÆVS, Anglus, ex genere Britannico in Vvallia natus, patria Herefordensis, vbi etiam institutum amplexus est sancti Francisci; vir, teste Lelando, fama, eruditione, religione illustris. Quique Oxoniæ in ætatis flore ita floruit, vt etiam magna tum ex parte Aristotelis opera Commentarijs elucidauerit. Similes deinde progressus in Theologia pari cum felicitate fecit. Relicta tandem Academia tantam auctoritatem vna cum singulari doctrina, & eximia virtute domum reportauit, vt confestim cœnobij Præses à suis eligeretur. Hanc igitur quietem nactus, sacrarum Scripturarum meditationi, & concionibus ad populum habendis omnē deinceps impendit operam, & non mediocrem fecit fructum. Scripsit

In Logicam Aristotelis, librum vnum.
In Physicam eiusdem, libros octo.
In magistrum Sententiarum, libr.4.
Opuscula Theologica, librum vnum.

M.S. Oxoniæ in Biblioth. publica.

Lecturam in Apocalypsim, libr.1.
Concionum variarum, lib. vnum.
Fasciculum virtutum, & vitiorum, lib. vnum.

Herefordiæ mortuus est Guardianus anno 1406.

IOANNES de ERFORDIA, Thuringus, natione Teutonicus, scripsit libr. haud exiguum, cui titulus:

Tabula Iuris originalium nominum; extat M.S. in volumine satis magno in Biblioth. Min. Toletana, litteræ (*y*,) n.70.

Summa de Casibus. Aaron, quid iubet.

Summa Confessorum; nisi fortassis ea-

dem

dem sit cum præcedenti Summa.

Commentaria in libros Sententiarum.

Varios sermones. Num quid aliud nescio.

Viuebat anno 1350.

IOANNES ESTELSIVS, scripsit

Homilias in Euangelia Dominicalia in duas partes, æstiuam, & hyemalem distinctas. Antuerp. 1559.

In Epistolas Dominicales, & festiuitates Sanctorum, similiter in æstiuas, & hyemales distinctas. Ibid. 1555.

In omnia Euangelia feriarum Quadragesimalium. Ibid. 1557.

IOANNES EVANGELISTA, Siluaducẽsis Capuccinus, prou. Flandriȩ Definitor, scripsit

Pium, vtilemque libellum in verba illa: Regnum Dei intra vos est.

Louanij apud Ioannem Messium, anno 1637.

Praxim exercendam ante, sub, & post Communionem. Ibid. an. 1645.

IOANNES FABRICA, scripsit

De Indulgentijs per modum suffragij pro animabus, quæ expiantur igne Purgatorij.

Viuebat anno millesimo quingentesimo vndecimo.

IOANNES FABER, Germanus, scripsit

Disputationes contra Balthazarem Pasamontanum in causa Lutheri. Lypsiȩ 1522. in fol.

IOANNES FANENSIS, Picenus, Regul. Obseruan. in proũ. Marchiȩ, sæpè Guardianus, aliquando Definitoris, & Prouincialis muneribus perfunctus, vir doctus, & religiosus, in dicendo, in scribendo acerrimus, magni zeli erga suum institutum, & obseruantiam eiusdem, scripsit

Commentarios in Regulam Fratrum Minorum.

De paupertate eorundem. Romȩ anno 1535.

Dialogum salutis inter Fratrem stimulantem, & Fratrem rationabilem circa obseruantiam Regulæ Fratrum Minorum. Prodijt Anconæ apud Bernardinum Vercellensem, ann. 1527. in 8.

Contra Lutheri deliramenta, ad Paulum Pisotum Parmensem Ministrum Generalem.

Artem vnionis cum Deo assequendæ per triplicem scilicet Spiritus viam, nempe Purgatiuam, Illuminatiuam, ac Vnitiuam. Prodijt Brixiæ anno 1536. deinde alibi sępè; demum Romæ anno 1622 opera Ioan. Dominici Franzini Bibliopolæ.

Transijt ad Capuccinos anno millesimo quingentesimo trigesimo quarto, apud quos cum vitam duxisset sanctissimam, & aliquot illorum domos in Lombardia extruxisset, in exordio anni 1539. septuagenarius decessit Durantij, quod Piceni oppidum est, & apud Conuentuales sepulturam accepit.

IOANNES FAVENTINVS, Guardianus olim Paphensis in Cypro, tantæ virtutis, & pietatis vir, vt pro Sancto reputetur apud suos consodales, & in Monasterio Clarissarum Misericordiæ Regij Lepidi eius ossa habeantur in veneratione. Scripsit

[Vitam B. Petri Thomasij Ord. Carmelitarum, Patriarchæ Constantinopolitani, Legati Apostolici, Famagustæ in Cypro defuncti,] cuius meritis Fauẽtinus beneficium anginæ depulsę recepit. Eiusdem etiam Petri vitam nos nuper edidimus Lugduni, anno millesimo sexcentesimo trigesimo septimo, adiectis Notis, in quibus diximus Fauentinum prius vitam scripsisse Petri, quam Philippus Mazzerius Cãcellarius Cypri eãdem scripserit, cui rei contradicit Ioannes Bollandus numero 30. Prolegomenorum ad vitam B. Petri; sed ego asserti mei alias opportuniori loco fundamenta producam. Saracenus in Menologio Carmelitarum Fauentinum cum Mazzerio confundit, vocans illum *Cypri Cãcellarium*. Sed Mazzerius Cyprio Regi, & Petro ab intimis consiliis, Fauentino contemporaneus, & conscriptor, erat regni Cancellarius, non verò Fauentinus, pauper Minorita.

Claruit anno 1370.

IOANNES FEDANTIOLA, Perusinus, Commissarius generalis Terrȩ sanctȩ, edidit

Opusculum descriptionis eiusdem Terræ sanctæ.

IOANNES FERALLVS, Hibernus, Momoniensis, Collegij sancti Antonij Louaniensis, Min. Hibernorũm alumnus, Prȩdicator insignis, scripsit

Librum de Stigmatibus S. Francisci, carmine heroico Latino.

Carmine Elegiaco descripsit gesta Edmundi Geraldini Equitis aurati dicti Albi. Prodijt Louanii.

IOANNES FERVS, Germanus, vir variæ doctrinæ, & multiplicis eruditionis, annis viginti quatuor summæ apud Moguntinos Ædis cõcionator, eloquẽtia singulari præditus; qui paucos in Euangelicæ prædicationis officio habebat pares in Germania, nullum superiorem

riorem. Scripsit Latino, & sat culto sermone pias, & eruditas lucubrationes in plerosque sacræ Scripturæ libros, quas tam veterum, quam recentium Expositorum veluti compendium dicere possis. Quę prodierunt, hæc sunt:

Cõmentaria in Genesim. Facies Moysi. Louanii apud Arnoldum Byrchmanum, an. 1564. in 8. & apud Geruasium 1565. Colonię 1572.

In Exodum. Quoniam fidelibus.

In Numeros. Insignem illam.

In Deuteronomiũ. Hactenus de profectione.

In librum Iosue. Hactenus ex Moyse.

In librum Iudicum. Non temerè est.

In Iob. Spopondi proxima Concione. Prodierunt libri supradicti Colonię 1574.

In Ecclesiasten. Iuxta litteram. Moguntiæ apud Victorem an. 1550. in 8.

In Psalmum 31. Lugduni per Guliel. Robilium an. 1557.

In Psalmum 66. Antuerpiæ, anno 1557.

In Esther.

In Esdram, & Nehemiam conciones lingua Germanica. Latinè prodierunt Lugd. 1554.

In Threnos Ieremiæ. Si cognouisses, etc. Lugd. apud Hæredes Iacobi Iunctę an. 1562. in 8.

In Ionam. Antuerpię apud Martinum Nucium 1557. Lugd. 1554. Venet. apud Ioan. Bariletum 1567. in 8.

In Matthæum. Moyses à Genesi mũdi. Compluti apud Andr. de Angulo 1562.

In Ioannem. Summa totius Euangelij. Ibidem 1569.

In Passionem Domini. Quod sic Lucas dicit, Antuer. apud Nucium, anno 1565. & eodem anno apud Andream Rauenoldum in 8.

In Acta Apostolorum. Huius capitis primi. Colonię 1567. Venet. apud Iacobum Picharium an. 1568. in 4. & Paris. apud Michael. Sonnium eodem anno.

In Epistolam ad Romanos Exegesim.

In Epistolam primam Ioannis. Non solum eodem modo.

Conciones in Dominicas anni, & aduentus Domini. Lugd. apud Ioannem Trellonium. 1555.

Conciones ab Aduentu vsque ad Pascha. Venetijs apud Dominicum Lilium anno 1550. in 7. & Coloniæ anno 1554. in 4.

Conciones in Dominicas post Pentecosten. Antuerp. 1560.

Postilla, in qua singulis diebus Dominicis, & Festiuis diebus decem conciones attribuit Germanicè. Moguntiæ, anno 1669. in fol.

Sermones de Sanctis. Lugduni anno 1559.

Quadragesimalia duo, primum in duo posteriora capita libri primi Esdræ, & historiam Euangelicam de peccatrice muliere; alterum de filio Prodigo. Antuerpiæ, anno 1544. 1557. & Venetiis apud Ioannem Bariletum, anno 1567. in 8.

Aliquot opuscula in vnum congesta volumen. Lugduni apud Bonitium ann. 1567.

Precationum libellum. Moguntię impressum.

Examen ordinandorum, in quo ad Quæstiones sacrorum Ordinum candidatis proponi solitas, aptæ, & piæ responsiones adiunguntur. Lugduni apud Rouilium 1555.

Irrepserunt in pleraque ex his operibus aliquot errores, vel dolo hęreticorum intrusi sunt, vnde in Romano Indice omnia prohibita sunt, donec expurgentur, præter cõmentaria in sanctorum Matthęi, & Ioannis Euangelia, ac in eiusdem sancti Ioannis Epistolam primam; Romę recognita, & in ędibus Populi Romani impressa an. 1577.

Varias passa sunt hęc opera contradictiones; sed & Dominicus à Soto Segobiensis, Ordinis Pędicatorum, edidit Annotationes in Commentaria huius Auctoris super Ioannem, ostendens loca sexaginta septem cautè legenda esse; cui Michael de Medina Minorita, Dominici in Concilio Tridentino Collega, edito pro defensione eorundem locorum Apologetico, doctè respondit.

Obijt Moguntię anno 1554.

IOANNES FLORENTINVS, Philosophus, & Theologus non vulgaris, rerum antiquarum diligentissimus indagator, collectis multis monumentis contexuit:

Historiam sui Ordinis. Habetur M.S. in cœnobio S. Crucis.

De Canonizatione S. Francisci.

IOANNES FONIAN, Gallus, Reg. Obseruan. prou. Aquitanię Guardianus in plerisque cœnobijs, edidit Gallicè

Controuersiarum aduersus hęreticos librum doctum, cui titulus: *Le Teriaque Romain, Theriaca Romana,* anno 1604.

IOAN-

IOANNES à FONTE, siue *de la FVENTE*, Hispanus Toletanus, prou. Castellæ, Guardianus Scalonæ, S.Theolog. Lector, scripsit

In D.Marci Euangelium libros quindecim. Prodijt Cumpluti apud Ioan. Graciam anno 1582.

In Psalmum Quinquagesimum homilias 26. Dicatas Christophoro à Capite Fontium MinistroGenerali. Salamanticæ 1566. in fol. & Paris.1576.

Librum *De Spe & Timore Christiano*. Compluti 1570.

Librum intitulatum: *Arbor vitæ*. Ib. 1572.

IOANNES de FONTE, Gallus, sacr.Theologiæ in monte Pessulano professor, scripsit

Conclusiones, seu *determinationes in quatuor libros Sententiarum*.

Orationem paræneticam de fide. Lugd. 1585. in 4.

IOANNES FORESTVS, Anglus, Regul. Obseru. sacr. Theologię Doctor, vir integerrimæ vitæ, multiplicis doctrinæ, & magnus Catholicæ Religionis zelator. His nominibus dignus habitus est, vt Reginæ Catharinæ, magnarum virtutum fœminæ, adhiberetur ad secreta confessionum. Contra Schisma à Rege inchoatum, pro auctoritate Ecclesiæ, summique Pontificis strenuè laborauit, docuit, prædicauit, scripsit, qua tandem causa carceres, & vincula primum pertulit; deinde sanguinem, & vitam profudit. Doctrinę monumenta hæc post se reliquit:

De auctoritate Ecclesiæ, summique Pontificis, lib. 1. Nemo sibi sumat honorem.

Epistolarum ad diuersos lib. 1. De alijs nihil habeo. Lõdini affectus est Martyrio decimo Kalendas Iunij ann. millesimo quingentesimo trigesimo octauo.

IOANNES FORSANVS, Theolog. Parisiensis, edidit

Resolutiones in quatuor libros Sententiarum Scoti; & correxit

Resolutiones Melchioris Flauij, de quo vide suo loco. Parisijs an. millesimo quingentesimo septuagesimo nono.

IOANNES FRANCISCVS COLLANTES, Aragonius oppidi Belchiti, Reg. Obseru. prouinciæ Aragoniæ, sacræ Theologiæ Lector emeritus, & Minister, vtriusq; Cœnobij Cęsaraugustani, *à sancto Francisco*, & *à Iesu* nuncupati Guardianus, edidit Hispanicè

Sermonũ de verbis Domini supra Montem Sion cõstituti Tomos tres, pro Concionibus Aduẽtus, & Quadragesimæ. Prodierunt Cęsaraugustę apud Petrum de Cabarte anno 1617. & 1618.

IOANNES FRANCISCVS FAERNVS, Cremonensis Theologus, edidit

Orationes varias Latinas.

Sermones Quadragesimales.

Obijt Bononiæ, dum sacras conciones in Quadragesima habuit ad populũ anno 1537.

IOANNES à S. FRANCISCO, Hispanus, edidit Mexicana lingua, quam diuinitus didicisse fertur,

Sermones Dominicales.

Orationes varias.

Collationes multas refertas varijs Sanctorum exemplis satis vtiles, & opportunas ijs, qui apud Indos concionantur, aut catechizant.

IOANNES FRANCISCVS NVNNVS, scripsit

De Origine reformationis prouinciæ Romanæ.

IOANNES FRANCISCVS à REGIO LEPIDI, edidit

Carmen elegiarum in ortum Principis Etruriæ.

De laudibus Villæ Arietinæ.

IOANNES FRANCISCVS RHEMENSIS, prędic. Capuccinus, scripsit Gallicè libros duos: primus inscribitur,

Director Pacificus conscientiarum, vbi quęuis persona, tam Religiosa, quam secularis clarè poterit statum suæ conscientiæ, nodos difficultatum explicare, peccatum mortale à veniali discernere, plures abusus, & deceptiones detegere: ab omnibus scrupulis, & tentationibus se liberare, & sine inquietudine confiteri. Tandem hic liber non minus vtilis est Confessarijs, & directoribus, quam necessarius cuilibet personæ, quę pacem interiorem desiderat acquirere, secunda editio auctior. Parisijs apud Samuelem Thibouſt, an.1638. in 8.

Secundus ita inscribitur: *Vera perfectio huius vitæ in exercitio præsẽtiæ Dei*. Secunda editio Parisijs apud Viduam Nicolai Buon 1646. in 12.

IOANNES FRVGIBVRGENSIS, Episcopus Bodoniensis, scripsit

Summam Confessorum, anno millesimo ducentesimo quinquagesimo.

IOANNES FVCHER, Aquitanus, priusquam inter Minoritas initiaretur, Iuris Cæsarei Doctor, cum ad Indias recenter detectas Christum prædicaturus se contulisset, & quadraginta annis in illis regionibus fidei disseminãdę laborasset,

rasset, tanta cęcutienti populo lucem intulit, vt aliquorum, morte eius compunctorum, confessione tale testimoniũ acceperit: *Si quidē mortuus est Fucher, in tenebris omnes versabimur*. Reliquit sui zeli,& spectatæ doctrinæ monumenta.

De Iudice Ecclesiastico.

De Iusta delinquentium punitione.

Manuale Prælatorum.

De Religioso ab Ordine eiecto volente contrahere matrimonium.

De electionibus per scrutinium celebrandis.

De immunitate Ecclesiarum.

Antidotum infirmorum.

De iusti pretij æqualitate.

De tertia specie cognationis spiritualis.

Itinerarium Catholicorum ad conuertendos infideles. Hispali 1574. in 8.

Diuersorum diplomatum expositiones. Eius vitam retulit Franciscus Gonzaga in quarta parte suæ historię Seraphicę in prouin. S. Euangelij.

IOANNES GALLICVS, edidit

Sermones quosdam.

IOANNES GARCIA, Hispanus, Regul. Obseru. prou. sanctorum Duodecim Apostolorum in regno Peruano apud Indos Occidentales, edidit

Explicationem omnium mysteriorum, quæ in sacrificio Missæ peraguntur, & interpretationem omnium cæremoniarũ. Limæ anno 1641.

Breuem Compilationem de Indulgentijs.

IOANNES GARIA, Tolosanus, edidit

Expositionem in orationem Dominicam.

IOANNES GAVINETVS, in Conuentu Viennensi scripsit librum prænotatum:

Amicus medicorum. Prodijt Lugduni in 4. anno 1508.

Opusculum, cui titulus: *Cæli enarrant*.

Abbreuiationem Abrahæ Auenezzæ de Luminaribus,& diebus criticis, & Astrologia Hippocratis.

IOANNES GAZO, Hispanus, Catalanus. Reg. Obseru. prouinc. Catalonię, egregius Prædicator, edidit

Institutionum sacrarum Euangelicarum, & moralium pro præcipuis festiuitatibus, & diebus totius anni, tomum primum, in quo continentur duplicatę institutiones pro omnibus diebus Quadragesimæ vsque ad feriam quartam post Dominicam quartam. Prodijt Barcinone impressus in cœnobio sancti Francisci per Sebastianum Mathenad, & Laurentium Deu. anno 1610. in folio & 1614 in fol.

Tomus secundus continet nihilo inferiores à primis institutionibus pro reliquis diebus vsque ad secundum diem infra octauam Paschatis. Ibidem anno 1614.

IOANNES GENESIVS de QVALEA, alijs *IOANNES PAVLINVS de QVAYA*, communiter nuncupatus *Ioannes de Parma*, in Bononiensi tractu natus, dum esset Professor Theologiæ Parisijs, euocatus ex Gallia ab Innocentio Quarto, creatus est minister Generalis an. millesimo ducentesimo quadragesimo septimo, deinde ablegatus ad Ioannem Imperatorem Grecorum, & Manuelem Patriarcham Constantinopolitanum, ab ijsdem *Angelus pacis* dictus. Cedens officio Minist. Generalis, curauit sibi substitui S. Bonauenturam. Multa passus inuicta perstitit patientia in humili tuguriolo Grecij in Valle Reatina, à S. Francisco constructa. Ioannes XXI. eum plurimi fecit, & Nicolaus Quartus eum secundò ad Græcos misit legatum; sed dum itineri se committit, moritur Camerini miraculis clarus anno 1289. Scripsit multa opuscula, hæc dumtaxat ad nostram peruenerunt notitiam.

Vide to. 4. Annal. an. 1247. & num. 4 & an. 1249. n. 1. & 5.

In libros Magistri Sententiarum.

De Conuersatione Religiosorum lib. 2.

De beneficijs Creatoris.

De Ciuitate Christi. Habetur M.S. in Biblioth. Conuent. Mediolani.

Tractatum, quem inscripsit: *Sacrum Commercium sancti Francisci cum Domina paupertate*.

Officium Passionis Christi, cuius initium est: *Regem Christum Crucifixum*.

Conditus est in Conuentu S. Francisci prædictę vrbis in arca marmorea, vbi corpus integrum conspicitur.

Aliqui distinguunt *Ioannem Genesiũ de Qualea à Ioanne de Parma*. & illi tribuunt hęc opera:

Rosarium in Genesim, quod Posseuinus ait se vidisse Patauii apud Eremitanos M.S.

Librum de Ciuitate Christi; cuius initium: *Fundamenta eius in Montibus altis*; qui prodijt Regij Lepidi apud Hugonem Rogerium anno 1501. et Romæ apud Iacobum Mazochium an. 1523.

Sed idem prorsus est Ioannes hic cum Ioanne Parmensi, vide quæ diximus Tomo 2. Annal. anno 1278. num. 31.

IOAN-

IOANNES GEONA, siue *de GAONA*, Hispanus, Burgensis, qui absolutis studijs Parisijs legit Theologiam Burgis, & Vallisoleti. A Regina Catholica Elizabetha missus ad Indos, annis decem ab alijs studijs vacans, illius gentis linguæ addiscendæ totus intentus, catechizabat, prædicabat, & quibus potuit modis vastissimę gentis salutem procurabat; demùm edidit puro, & eleganti Mexicano idiomate

Dialogos spirituales, siue colloquia.

Apologiam quandam Latinè.

Dialogum de Christi Passione nondum editum.

Obijt anno 1559. sepultus in Conuentu Mexicano.

IOANNES GERVASII, prouinciæ Tusciæ, insignis Concionator, scripsit

Sermones Festiuos, & Feriales per totum anni circulum.

Floruit sub annum 1351.

IOANNES GILLIVS, Aragonius, Reg. Obseru. prouinciæ Aragonię Chronologus, scripsit lingua vernacula ex pręcepto Petri de Silos Ministri prouincialis

Historiam suæ prouinciæ, in supplementum eorum, quæ Franciscus Gonzaga de eadem exarauerat. Anno 1619. eam ad me transmisit M. S.

IOANNES GRAVENDVNK, Teutonicus, collegit

Postillam in Euangelia ex libris aliorum.

Vixit Moguntiæ, & successit in Ecclesiastes Cathedralis officio Ioanni Fero, de quo supra diximus.

IOANNES à S. GREGORIO, Hispanus Reg. Obseru. prouincię Bęticæ sacrę Theologię Professor in Conuentu Hispalensi, edidit

Tractatum de difficultatibus propositis circa Fratrum missionem ad conuersionem Infidelium; & an Ministri Prouinciales possint impedire, ne vadant Fratres ad huiusmodi missionem, & terras infidelium. Hispali anno 1633.

IOANNES GRITSCH, alijs *GRITOCH*, Basileensis, S. Theologię Doctor, scripsit

Sermones de Passione Domini, librum vnum.

Sermones de Tempore.

Sermones de Sanctis. Lugduni anno 1443.

Quadragesimale, quod impressum est Basileæ per Ioannem Vviener. an. 1477. Lugduni 1492. & Parisijs 1512. in 8.

Floruit anno 1430.

IOANNES GVALLENSIS, vel *VALLEIS* Anglus, Cœnobij Vvigorniensis alumnus, vir in sacris, & profanis litteris excellenter doctus. Propter vberes, quos protulit eruditionis fructus, & ad spiritualis vitæ alimoniam idoneos, suo quodam iure *Arbor vitæ* communiter indigitari solebat. Oxonię diù studuit, mirè floruit. Nam ibi primùm, deinde Parisijs sacrę Theologię Doctor, & Professor, vtrobique maximo cum applausu, teste Trithemio, docuit. Erat ei promptum ingenium, solidum iudicium, lingua diserta, eloquium clarum, & in omni disciplina scholastica ita erat exercitatus, vt primo intuitu res perciperet, etsi difficillimas; & de quacumque materia, repentè etiam proposita, eruditè discurrere, & ornatè differere potuerit. Scribunt probati, & docti illorum temporum authores, & in his Bartholomęus Pisanus, ac Iacobus Bergomas, quod ex suis lucubrationibus viginti plus minus volumina magna in lucem emiserit. Indicem opusculorum ex Pitseo hic subijciemus. Scripsit itaque

Lecturas Scripturarum, libros plures.

In Magistrum Sententiarum, lib. 4.

In Apocalypsim S. Ioannis lib. 1. legimus apud Euseb.

Sermonum de tempore lib. 1.

Sermonum de Sanctis lib. vnum.

In Mythologicum Fulgentij, librum vnum.

Breuiarium præceptorum, librum vnū. habetur M. S. in Biblioth. PP. Conuent. Mediolani.

De visitatione infirmorum, librum vnum.

De Pœnitentia lib. vnum.

Summa de virtutibus, & vitijs: habetur M.S. in Biblioth. Conuentus Assisij duplicata.

Legiloquium de mandatis diuinis, librum vnum. Scribam eis multiplices.

Communiloquium, & de regimine vitæ humanæ lib. 7. Cum Doctor, siue Prædicator Euangelicus. M. S. Oxonij in Collegio Balliol. Cantabr. in Collegio S. Petri. Extat Lugduni anno 1511.

Moniloquium, seu Collectiloquium, lib. 4. Cùm almus Christi Confessor Franciscus. manuscrip. Cantabrigiæ in Collegio sancti Petri, & in Aula Pembrochiana.

Floriloquium, seu Florilegium de dictis Philosophorum, librum vnum. Cùm enim deberemus apes imitari. manuscrip.

Cantabrigiæ in Collegio S. Benedicti, & in Aula Pembrochiana.

Breuiloquium, vel Compendiloquium de sapientia Sanctorum, librum vnum. In principio secundum quod testatur. M. S. Oxonij in Collegio Balliol. & Orialensi.

Breuiloquium de virtutibus antiquorum Philosophorum, librum vnum. Manuscrip. Oxoniæ in Collegio Orialensi.

Margarita Doctorum. Quoniam Respublica. Prodijt Venetijs 1496.

De vita, & moribus Philosophorum, libros decem.

Summam iustitiæ, vel tractatum de septem vitijs ex Gulielmo Parisiensi, libros decem. Summa iustitiæ Christi fidelium. M.S. Oxonij in Collegio Oxoniensi: Cantabrigię in Collegio S. Petri.

Foriloquium, librum vnum. Cùm enim circa res domesticas.

De Ordinatione vniuersali, librum vnum. Quoniam omni negotio.

De Republica, librum vnum. Manuscrip. Cantabrigiæ in Bibliotheca publica.

De virtutibus antiquorum lib. 3. Quoniam misericordia, & veritas M.S. Oxonię in Colleg. Orialensi.

Historiarum collectanea, librum vnum.

Tractatum de pœnis Inferni. Habetur M.S. in Bibliotheca Conuent. Mediolani.

Additiones celebres, lib. vnum.

Ordinarium, seu Alphabeticum vitæ religiosæ in has tres partes sequentes diuisum. Videlicet in

Dietarium librum vnum. Numquid nosti ordinem cœli? Extat Venetijs, & deinde Lugduni an. 1511.

Locarium lib. 1. Volo viros orare in omni loco.

Itinerarium lib. 1. Quoniam vir Deo dedicatus.

Indices duorum operum, lib. 1. Ablatio rerum sustinenda est.

Pastoralia, lib. 1. Licèt B. Gregorius admoneat.

De diuersis materijs, lib. 1.

De disciplina lib. 1. disciplinam ad mentem instruendam.

De Correptione, lib. 1. Probata virtus quasi per ignem.

De exhortatione, lib. 1. Qui exhortatur in Doctrina.

De cognitione vitæ, lib. 1. Quoniam omni negotio.

De relationibus, lib. 1.

De esse, & essentia lib. 1.

Commentarios in Valerium, lib. 1.

Collectionem versuum, librum vnum. Manuscrip. Cantabrigiæ in Collegio sancti Petri.

Expositionem fabularum Ouidij, lib. 1. M. S. ibidem.

De diuersis rebus libros quindecim.

De origine, progressu, & fine Mahumetis, & quadruplici reprobatione prophetiæ eius, librum vnum. Ad ostendendum, quod Mahumetes.

Manipulum Curatorum, librum vnum. Quem morte prępuentus non finiuit, absoluit tamen postea Fr. Thomas de Hibernia.

Rudimentum doctrinæ. Habetur Manuscrip. in Bibliotheca Conuentualium Mediolani.

De Oculo morali lib. 1.

Vir doctissimus Theophilus Raynaudus Societatis IESV, noster amicus, edidit Lugduni anno 1641. librum istum sub titulo, *Oculi mystici*, & nomine *Raymundi Iordani* Canonici Regularis, primùm Prępositi Vticensis, deinde Abbatis Cellensis, qui hactenus *Idiotæ* nomen prætulit. Ita ei persuasit codex quidã M.S. Ludouici de Caseneuse Turnonẽsis Medici, ex quo libellum exscripsit, mutilum tamen, & imperfectum, desideratis quibusdam capitulis; quę dum ab Ingolstadiensibus PP. sui Ordinis accipit, ex coniunctis litteris dubitare cœpit de authore. Re mecum perhumaniter collata, suspicari se dixit Opus esse nostri Ioannis Pecchami, Archiepiscopi Cantuariensis, in re oculari, & perspectiua eruditi scriptoris, vel alterius Franciscani. Ego ex hoc nostro Indiculo, alijsque authoribus ostendi huius Ioannis Guallensis opus esse, quod ille gratanter audiuit, & se quantocyus curaturum dixit, vt libellus integer prodiret, & suo restitueretur authori, quo beneficio nostros sibi strictiori vinculo deuinciet. Prodijt Italicè hoc opusculum omnibus suis partibus integrum Venetijs anno 1496. sub titulo, *Oculi moralis, & spiritualis*, adiecto in fine nomine cuiusdam Magistri P. Lacepiera S. Theologiæ Professoris tanquam authoris. Ex Latino in Italicum traduxit Theophilus Romanus Ordinis Eremitarum S. Augustini, Congregationis S. Mariæ de Ortona, ita rogante Dominico de Penzo Minorita Reg. Obseru. celeberrimo concionatore, qui magno Venetorum applausu & concursu prædicto anno prædicauit in Ecclesia S. Pauli Venetijs, ibique curauit typis committi.

Claruisse autem Guallensem an. 1260. scribit Pitseus, & anno 1270. Vvillotus, & Pa-

& Parisijs tandem inter suos mortuum et sepultum. Ego Ioannem Valensem Anglum Londini docentem inuenio in regesto Vaticano, Doctoratus laurea donatum à Bernardo de Guasconibus Ministro Tusciæ, idque authoritate Pontificia anno 1368. si hic ille est, oportet mendum esse in notis numerorum apud Pitseum, et Vvillotum, et pro 1260. substituendum 1360. et quidem Posseuinus eum vixisse scribit anno 1300. aliumque affert Ioannem Gualensem iuniorem anno 1346. qui scripsit *Lecturam in libros Sententiarum*, et librum alterum *Disputationum*. Fortassis hic ille est, cui Doctoratum conferri iussit Vrbanus V. anno 1368. Ego puto vtrumque, seniorem, iunioremque, vnum, et eundem esse Ioannem, duosque ab authoribus, Gesnero, eius Abbreuiatore, Posseuino, et Pitseo ex temporum confusione fuisse reputatos. Extant in Bibliotheca nostra Arçœli in Vrbe duo opera non contemnenda sub titulo Ioannis Gualensis, vnũ ita inscriptum:

Vide Annal. Min. an. 1368. num. 8.

Summa Collectionum, opus varium de re publica, re historica, et Theologica, cuius duo sunt illic vetusta exemplaria M. SS. Incipit: *Cùm Collectionis huius, quæ potest dici Summa collectionum, sint septem partes*. Aliud est

Postilla in Euangelium Ioannis. Incipit: *Nunquid ad præceptum tuum eleuabitur Aquila?*

IOANNES GVALTERI, Gallus, prouinciæ Aquitaniæ, scripsit

Subtiles Commentarios in Genesim.

IOANNES GVASCVS de MVRCIA, edidit

Sermones lingua Mexicana.

IOANNES GVENTVS, Anglus, in Cambria Britannorum genere natus, vir in sacris, ac profanis litteris apprimè eruditus, et, vt satis innuit Lelandus, Oxoniensis in Theologia Doctor, et ibidem saltem inter suos Professor. Crescentibus tandem virtutis, et eruditionis meritis suorum in Anglia Prouincialis designatus est. Quo officio vigilanter ad suum meritum, et Ordinis vtilitatem prudenter functus est. Scripsit

Commentarios in Magistrum Sententiarum, lib. 4.

Sermonum ad Populum librum vnum.

Quæstiones disputatas, librum vnum.

Herefordię obijt anno 1348.

IOANNES GVTIERREZ, Hispanus, prouinciæ Conceptionis Lector emeritus; in supremo Consilio sanctę Inquisitionis Hispanicę Qualificator, Guardianus Segouiensis, suam contulit industriam componendo et edendo libro inscripto, *Armamentarium Seraphicum*, de quo vide verbo *Gaspar de Fonte*.

IOANNES GVYFIVS, Vltraiectinus, Obseru. Reg. primus Groeningensium Episcopus anno 1561. designatus, scripsit Belgicè, et Latinè

Commentarium in Psalmos, Miserere mei Deus, et *De profundis*. Antuerpię typis Steelsij.

Obijt anno 1578. sepultus in templo Cathedrali Groeningæ.

IOANNES de la HAYE, Parisiensis, vir doctus, et prudens, prouinciæ sancti Didaci Strict. Obseru. in Bœtica alumnus, postquam in Hispania studia absoluit, & Theologiam aliquot annis edocuit, in patriam translatus, S. Scripturę studio, Sanctorumque Patrum lectioni totus intentus, ad sacras Conciones Reginæ Christianissimę Galliarum delectus est, Commissarius ad plerasque prouincias amandatus, Procurator generalis Ordinis, & locorum Terrę sanctę in Gallia institutus, meus amicus, per familiares, frequentesque litteras mihi notissimus. Scripsit

Commentarios litterales in Genesim, siue *Arborem vitæ Concionatorum, cuius radix, liber Geneseos, cuius truncus, expositio eius litteralis, rami cum folijs, omnimoda versionum varietas, flores, earum concordia; fructus, innumeri penè animi conceptus; sexcentorum ferè Patrum authoritate confirmati, & concatenati*. Lugduni prodijt prima, & secunda pars Tomi primi, & Tomus secundus, ac tertius Lugduni, sumptibus Laurentij Durand anno 1638.

Commentarios similes in Exodum, vel *Concionatorum virga percutiens peccatores, cuius materia, liber Exodi omnigena versionum varietate, earumque concordia, innumeris animi conceptibus, plusquam septingentorum Patrum authoritate confirmatis, & concatenatis illustratos*. Primus Tomus prodijt Parisijs apud Simeonem Piget an. 1639. Tomus secundus an. 1641.

In Apocalypsim similiter scripsit *alios duos Tomos*, apud eundem an. 1644. Item tertium an. 1647.

Quinque doctissimorum virorum, Ioannis Gagnęi Doctoris Parisiensis, Gulielmi Estij Doctoris Duaceni, Emanuelis Sa, Ioannis Menochij, & Iacobi Tirini Societatis IESV, notas, & breues expositiones in vniuersa Biblia suis locis disper-

dispertitas, in vnumque corpus collectas, adiectis prolegomenis, Chronico sacro, Indicibus locupletissimis, diligenti cura, magnoque labore, quinque prægrandibus voluminibus, sub titulo *Biblia Magna*, edi curauit. Parisijs an. 1643. sumptibus quatuor librariæ artis mercatorum.

Bibliothecam meditatus Ord. Minorum, editionem scilicet operum omniũ grauium eiusdem instituti virorũ, exorsus est à *S. Francisci opusculis, & S. Antonij Paduani operibus*, quæ ornatissimè imprimi curauit Parisijs apud Carolum Rouillard. 1641:

S. Bernardini Senensis opera adiunctis alijs, quæ nondum viderunt lucem, quatuor magnis Tomis publicauit anno 1635. & 1636. Parisijs sumptibus Dionysij Moreau in fol.

Opusculum *de Casibus reseruatis* sui præceptoris Ioannis à Trinitate, Hispanicè compositum, reddidit Latinum, & typis commisit Parisijs anno 1617. vide verbo *Ioannes à Trinitate*.

Commentaria Alexandri Halensis in Apocalypsim, edidit Parisijs anno 1647. apud Antonium Bertier.

Viuit adhuc Parisijs, & vegeto adhuc corpore scribit, Deus ei vires, & vitam addat longiorem.

IOANNES de HERBON, alias *IOANNES RODERIQVEZ del PADRON*, regni Galæciæ in Hispania, oppido non ignobili, prouinciæ S. Iacobi alumnus, in Ioannis Secundi Castellæ Regis aula à iuuentute instructus, ob insignem rei Poeticæ, & Historicæ peritiam Regi perquam charus, eius Versificator, & Historicus renunciatus est. Aulicis amoribus implexus, Maciæ sui socij, inter procos pertinacissimi, insanis affectibus inter Hispanos celeberrimi, misera morte perterritus, & artificiosè à regia pedissequa delusus, mundi pertæsus, in seque reuersus, Minorum subijt Institutum in patria, vbi concessis facultatibus cœnobio construendo, vitam duxit religiosissimam. Scripsit lingua vernacula

Vide Argotem de Molina de Nobilitate Betica lib 2. fol. 272.

De Nobilitate.

De Inferno, siue de intolerabili pœna Amoris, opus Metricum.

Carmina varia.

Floruit sub annum 1450.

IOANNES HERLIVS LVMNIVS, Tertij instituti sancti Francisci, candidi vir ingenij, multæque eruditionis, & lectionis transtulit è Latina in Belgicam

Adlocutionem Christi ad deuotam animam Iaannis Lanspergij Carthusiani. Antuerpiæ ann. 1571. typis Martini Huyssij

Manuale piarum precationum.

IOANNES HILTONVS, Anglus, sacræ Theologiæ Doctor Oxoniensis, vir religiosæ vitæ, & multiplicis doctrinæ titulis clarus. Subtiliter disputando in scholis Oxoniensibus laudem non mediocrem obtinuit. In causa Ord. sui aliquãdo controuersiam habuit cum Vtredo Boltono Monacho Benedictino, contra quem scripsit *quasdam determinationes.*

De paupertate Fratrum lib. 1. Artic. pertractandus.

De statu Minorum, lib. vnum.

Quæstiones Ordinarias, lib. vnum.

Noruici in suo Cœnobio decessit anno 1376.

IOANNES à S. HVBERTO, Strict. Obseruantiæ Namurcensis, composuit librum

De Ioseph Patriarcha, qui Dicæarchus Aegyptius inscribitur. Leodij, anno 1613.

IOANNES INCA, Hispanus, Reg. Obseru. prouinciæ Valentinæ Definitor, scripsit

Historiam prædictæ prouinciæ. Habeo penes me M.S.

IOANNES ab INCARNATIONE, Lusitanus, prouinc. Portugalliæ Minister, vir doctus, & insignis Prædicator, dearticulauit

Librum primum Scoti in Sententias. Conymb. apud Didacum Lopez in folio, anno 1609.

IOANNES de IRIBARNE, & *YRABVRV*, Hispanus Reg. Obseru. prouin. Aragoniæ Custos, Lector emeritus, sancti Officij qualificator, edidit

In quartum Sententiarum Tomos 2. Prodierunt anno 1614. & 1616. in folio Cæsaraugustæ apud Petrum Labarte. Tomus 1. dedicatus est Fr. Beringario à Bardaxi, ex Minorita Episc. Oscensi.

Tertium præparabat Tomum in eundem librum quartum, sed morte præuentus non absoluit

De actibus humanis. Venetijs apud Marcum Ginammum, anno 1635. in 4. & Cæsaraugustæ an. millesimo sexcentesimo quadragesimo tertio.

IOANNES IVBINVS, Hispanus, insignis Poeta Episcopus N. scripsit

De Sacramento Eucharistiæ carmine Sapphico.

De B. Virgine.

De

De D. Hieronymo.

De mundi contemptu, carmine Elegiaco. Barcinone apud Bornat, anno 1568.

IOANNES KRANEMAN, alias *KANNEMANT*, Teutonicus, scripsit

Apologiam, seu Defensorium pro seipso.

De Passione Domini, lib. vnum.

Sermones varios, lib. vnum,

Quaestiones varias, lib 1. & alia compl. Clarebat anno 1460.

IOANNES LAGRENVS, Gallus, edidit

Sermones sancti Augustini emendatiores.

Vitam sancti Augustini. Citatur ab Athanasio à S. Agnete Ordin. sancti Augustini in Candelabro aureo Templi Salomonis.

IOANNES LATHBERIVS, Anglus, in Cœnobio Readingensi, sacrę Theol. Doctor Oxoniensis, quem Lelandus in suo Catalogo mirificè laudat à multiplici scientia, tum sacra, tum profana: penetrauit enim areanos naturalium rerum recessus, omnemque Philosophiam egregiè calluit. Theologię denique mysteria altè hausit, suamque pro occasione in reconditis rebus scientiam non rarò habitis Scholasticis concertationibus publicè testatam fecit. Verum pręcipuam hominis laudem ponūt multi in illustrandis eloquijs Diuinis. Nam postquam iam maturam ętatem attigisset, sacras Scripturas iugiter legere, & noctes atque dies in lege Domini meditari solebat, vitamque in his contemplationibus suauiter consumpsit. Ex quo sacro thesauro nonnumquam ad populum sermones depromere consueuit, ne sibi tantum, & Deo viuens, proximorum salutem negligere videretur. Hos autem ingenij, doctrinęque fœtus feliciter in lucem protulit:

Explicationem Psalmorum, lib. 1.

Commentarios in Ieremiam Prophetam, lib. vnum.

In eiusdem Lamentationes, lib. vnum. Incipit: Iuxta mores modernorum. Habetur M.S. Oxonij in Colleg. Ænij nasi; & extat an. 1482.

Super Acta Apostolorum, lib. vnum. Superędificati estis supra.

Lectiones Scripturarum, lib. vnum.

Conciones varias, lib. vnum.

Distinctiones Theologiae, lib. vnum. M.S. Cantabrigiæ in Collegio sancti Petri.

Alphabetum morale, lib. vnum. Abstinendum est à delicijs carnalibus, M. S. ibidem.

Claruit, anno millesimo quadragentesimo sexto.

IOANNES à S. LAVRENTIO, è Postillis D. Thomæ Aquinatis, Nicolai Lyrani, & Cardinalis Bertrandi pleraque collegit in varios libros sacræ Scripturæ. Extabant M. SS. in Biblioth. Franciscanorum Louaniensium.

IOANNES LELOVE, in sacr. Theologia Baccalaureus Parisiensis, scripsit

Commentaria in Scoti formalitates. Parisijs anno 1581.

IOANNES de LEOVARDIA, Frisius, Doctor Theologus in Indiam Occidentalem missus ad infideles conuertendos, scripsit

De Ecclesia Christi.

De Iudaeorum Synagoga.

De Prouidentia Diuina.

In Decalogum.

In Hexameron.

Floruit circa annum millesimū quingentesimum nonagesimum, teste Suffrido Petro. Huic Symbolum, *Tribulatio ditat.*

IOANNES LISETH, scripsit

Sermones Quadragesimales. Norimbergæ 1495.

IOANNES MAHVSIVS, Flander, Aldenardensis, Louanij sacrarum Litterarum in Conuentu Lector, primus Episcop. Dauentriēsis denominatus fuit propter singularem eruditionem, & cōcionandi facundiam; sed senectute oppressus onus tantum, & honorem fugiens, ad rusculum se recepit, mortem meditaturus. Aldenardo à Geusijs occupato, ductore Blommardo, inclemētissimè vulneratus, pedibus conculcatus, pluribusque aliis iniurijs, & opprobrijs affectus, instar putridi, & abiecti cadaueris in plateis relictus est an. 1572. Oct. 4. Consule Emmanuelis Demetrij Comment. Belgicos.

Francisci Titelmanni Commentarium in Psalmos in compendium reduxit, &

Annotationes Erasmi Roterodami in nouum Testamentum. Antuerp. 1638. in 8.

Commentariorum volumen in Epistolas Pauli.

D. Ioannis Chrysostomi in Euangeliū secundum Matthaeum Commentarios ab Arianorum faece purgatos in lucem emisit.

IOANNES MAIOR, alius à Ioannę Maiore

Maiore Hadingtano, ſcripſit

Commentaria in primum Sententiarum. Pariſ. anno milleſimo quingenteſimo nono.

In quatuor lib. Sententiarum.

In Matthæum.

Hiſtoriam maioris Britanniæ.

IOANNES MAPELLVS, Mediolanenſis, ſcripſit

Quæſtiones Quodlibetales, &

Tabulam, ſeu *Indices ad conformitates Bartholomæi Piſani*.

IOANNES MAMBRE à Catalonia, edidit

Quæſtiones in lib. Phyſicorum.

IOANNES MARCHELEIVS, prou. Anglicanæ Miniſter, vir morum probitate, & litterarum ſcientia conſpicuus; acres habuit congreſſus cum Gulielmo Iordane Ordin. Prędicatorii circa Conceptionem B.Marię Virginis, quam ab omni Originali labe contendebat fuiſſe immunem. In hac concertatione, quæ per multos annos inter vtrumq;Ord. durauit in Anglia, ſigniferum hunc fuiſſe inter ſuos commemorat Lelandus; ſcripſit itaque

De Conceptione B. Mariæ Virginis, lib. vnum.

Quæſtionum variarum lib. vnum.

Eboraci mortus, & ſepultus anno 1376.

IOANNES MARIA SFORZA, Italus, Conuent. ſac. Theologiæ Magiſter, ſcripſit

De ſupernaturali Philoſophia, ſiue *de Metaphyſica*.

IOANNES à S. MARIA, Hiſpanus, Strict. Obſeru. prouinciæ S. Ioſeph. Miniſter, vir inter ſui inſtituti viros, & in Curia Regis Catholici magnæ auctoritatis, edidit Hiſpanicè

Chronica prædictæ prouinc. & aliarũ, quæ ex ipſa prodierunt. Tomus primus prodijt Madriti ex Typographia Regia, anno 1615. in fol. Tomus ſecundus ibid. 1618. fol.

Rempublicam, ſiue *Politiam Chriſtianam pro Regibus, & Principibus, & pro ijs, qui illorum vices gerunt*. Barcinone apud Lauren.Deu an.1619. in 4.

Vitam, & geſta B.Petri de Alcantara. Madr. apud Viduam Alphonſi Martini anno milleſimo ſexcenteſimo decimo nono.

Relationem Martyrum Iaponenſium, cum additionibus ad eandem doctiſſimi viri Franciſci Pennæ Rom. Rotę Auditoris. Romæ anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo nono.

IOANNES MARIA VELMATIVS, Balneo-Caballenſis, Italus, edidit librum

De Chriſti vita carmine Hexametro, prænotatum hoc nomine, *Chriſtiados*. Venetijs anno milleſimo quingenteſimo trigeſimo octauo.

IOANNES MARIA ZAMORVS, Italus, Vtinenſis, Capuccinus S.Theol. profeſſor, edidit

De eminentiſſima Deiparæ Virginis perfectione libros tres, in quibus primùm generatim de ſumma illius præſtãtia; deinde verò ſigillatim de ipſius virtutibus, donis, & priuilegijs iuxta vitæ ſeriem ab æterna prędeſtinatione, vſque ad deſponſationem diſſeritur, opus quidem cunctis ſacrę Theologiæ ſtudioſis, & Diuini verbi præconibus apprimè vtile, & accommodatum. Venetijs 1629. in fol.

Commentaria Theologica de Deo Trino, & Vno. In quibus componit omnes controuerſias inter Diuum Bonauenturam, Diuum Thomam, & Scotum. Ibidem an.1626. in fol.

Adhuc viuit, & doctè ſcribit Romæ, mihi perquam familiaris, & charus.

IOANNES MARIVS SCRIBONIVS, Gallus, prouinciæ ſancti Dionyſij ſtrict. Obſer. ſacrę Theologię profeſſor emeritus, poſtquam annis quindecim continuis Theologiam prælegit, edidit

Pantalithiam, ſeu *Summam totius veritatis Theologicæ*. Pariſijs apud Dionyſium Moreau anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo, in folio.

Conciones in omnia Ieſu Chriſti Euãgelia, toto Aduentus circulo decantari ſolita. Ibidem anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſecundo.

IOANNES MEDER, Germanus, Reg. Obſeru. edidit

Parabolam filij Prodigi, de perfecta peccatoris ad Deum conuerſione per veram pœnitentiam, integro de eadem parabola libro Sermonum confecto, quos totius anni, præſertim autem Quadrageſimæ, concionibus, quas ille Baſileę habuit, aptauit. Prodijt Baſileę apud Michaelem Furter anno 1510. & Pariſijs apud Ioannem Barbier anno 1511. in 8.

IOANNES MENESIVS, Luſitanus, vide verbo *beatus Amadæus Luſitanus*.

IOANNES MERDIGIVS, Teutonicus, egregius Concionator, ſcripſit

Sermones Quadrageſimales, *librum vnum*.

Sermones de Tempore, *librum* 1.

Ser-

Sermones de Sanctis lib. vnum.

IOANNES MERINERVS, Hispanus, Madritensis, per annos multos S. Theologiæ professor Complutensis, Guardianus Madritensis, Minister prouinciæ Castellę; demùm totius Ordinis Primicerius, mox designatus Episcopus Ciuitatensis, vulgò *Ciudad Rodrigo*, demum Vallisoletanus, vir mansuetus, prudens, & pius, scripsit

Commentarios in vniuersam Aristotelis Dialecticam, iuxta Subtilis Doctoris Ioannis Duns Scoti mentem vna cum disputationibus, & quæstionibus hoc tempore agitari solitis. Compluti apud Ioannem de Vvillodas, & Orduna an. *1629.*

Habet etiam prælo paratos *Commentarios in vniuersam Philosophiam, selectasque materias Theologiæ.*

Commentariorum in regulam S. Claræ partes duas. Madriti 1642.

IOANNES MICHAELIS, vir doctus, & in sacris Scripturis non mediocriter versatus, scripsit

De Quadraginta duabus mansionibus filiorum Israel, moraliter applicatis ad totidem gradus, quos ascendere debet, qui calcatis vitijs ad virtutum culmen cupit pertingere. Incipit: *Circa Quadraginta duas mansiones.* Habeo penes me manuscrip.

IOANNES MINIVS, de MVRO, Picenus, vir non vulgariter doctus, sacri Palatii Apostolici Lector, & totius Ordinis Minister Generalis Anagniæ creatus anno 1296. post receptum ad Ordinem sanctum Ludouicum, Caroli Claudi Regis Neapolitani filium, missus à Bonifacio Octauo ad pacificandos Philippũ Gallorum Regem, & Guidonem Flandrię Comitem, ita se præclarè gessit in hac legatione, aliisque rebus suæ fidei commissis, vt paulò post eum Cardinalem Episcopum Portuensem crearit, cui se gratum Ioannes probauit, dum Bonifacii memoriam constantissime defendit in Concilio Viennensi contra vehementẽ prędicti Philippi Regis conatum, qui tanquã hæreticũ è serie Pontificũ expungi Bonifacium contendebat. Post Cardinalatum commisso ei Ordinis regimine, fit eiusdem Protector. Aliqua scripsisse refert Paulus Cortesius [s], eumque à Theologica doctrina valdè commendant. Nos in secundo, & tertio Annalium tomo de illo sæpè habuimus sermonem. Scripsit porro

[s] Cortes. in elog. Cardinalium.

Epistolam Encyclicam ad vniuersos Ordinis Ministros, & Superiores, circa Ordinis paupertatem retinendam; quam nos exscripsimus Tomo 3. Annal. ad annum 1302. quo in Comitijs generalibus Genuensibus fuit exarata.

Sermones habitos in solemnioribus festiuitatibus.

Obijt Auenione, ad suos consodales sepultus anno 1312.

IOANNES de MIRABELLO, prouinciæ Aquitaniæ, sacræ Theologiæ Magister, scripsit

Sermones ad Clerum, & populum.

Floruit sub annum 1340.

IOANNES de MIRANDA, Hispanus, scripsit

De sensibus sacræ Scripturæ. Salamãt. anno 1625.

IOANNES è MONTE CALERIO, Italus, Capuccinus, sui Instituti Minister Generalis, edidit

Chorographicam descriptionum prouinciarum instituti Cappuccinorum. Romæ anno 1643.

IOANNES de MONTE CASALE, prouinciæ Ianuæ, & Custodiæ Montis Ferrati, sacrę Theologiæ Magister, scripsit

Commentaria in Magistrum Sententiarum.

Quæstiones Philosophicas.

Floruit circa annum 1300.

IOANNES MORENO, Hispanus, descripsit

Stationes itineris in Cœlum.

IOANNES NASS, siue *NASVS*, è ciuitate Helman Herbipolensis diœcesis in Franconia, Germanus, Suffraganeus Episc. Brixiensis in Germania, non Brixiensis in Italia, vt quidã perperam scribunt, à Gregorio XIII. creatus, acerrimus Lutheranorum hostis. Scripsit

Centurias mendaciorum insignium, quæ ab hæreticis, qui se vocant Euangelicos, scripta sunt. Ingolstadij anno 1569.

Centurias sex. Prima est: *De Matrimonio.* Secunda: *De vita Monastica.* Tertia: *De vitijs vtriusque vitæ.* Quarta: *Explicatio Orationis Dominicæ.* Quinta: *De discrimine veteris, & nouæ fidei.* Sexta: *Summa præcipuorum capitum fidei Christianæ.* Ingolstadij.

Conciones duas de fructibus, & proprietatibus veteris, & nouæ fidei, & de præcipuis capitibus veteris Christianismi.

Concionem initio noui anni habitam, in qua verus vsus orationis Dominicæ exponitur.

Aliam in Caput 8. Matthæi de tempestate excitata, à Christo sedata.

Concio-

Conciones duodecim de Sacramento Altaris.

De Temperantia, & æterna morte.

Antigratulationem contra Iacobi Andreæ gratulationem, qui mentitus erat Concionatores Ducatus Bauarici factos fuisse Lutheranos.

Centuriam quartam Euangelicarum veritatum, in qua Lutheri vita describitur contra Cyriacum Spongembergium, & Ioannem Matthæsium.

Catechismum Catholicum. Singula hæc varijs annis Ingolstadij impressa; Catechismus verò an. 1598.

De veste nuptiali conciones tres.

Conciones Catholicas sexaginta quinque.

De Nasiasino, eiusque vero titulo contra Nigrinum responsio. an. 1571.

Postillam minorem à Paschate vsque ad Aduentum. an. 1561. Ingolstadij Germanicè.

Postillam minorem ab Aduentu vsque ad Pascha. an. 1572.

Conciones familiares sex, domesticas sex, secundò editas an. 1571.

Concionem ex Matthæi 8. de victoria maritima contra Turcam, anno 1572.

Tractatum breuem de Cœna Dominica vnico sermone solidas quinquaginta aduersariorum obiectionum confutationes comprehendens, ac perspicuè declarans verba Christi hoc Eucharistiæ Sacramentum sub vtraque specie instituentis. Primùm ab eodem authore collectus, & Germanicè editus est, deinde Latinitate donatus à Fr. Ioanne Dominico Hessio, Ingolstadij anno 1577. sed & idē Hessius reliqua eiusdem opuscula Germanica fecit Latina.

IOANNES NODIN, Gallus, Doctor Theologus Parisiensis prouinciæ D. Bonauenturæ Minister, scripsit

Victoriam Hebræorum aduersus AEgyptios, Catholicorum triumphum contra hæreticos præsignantem, hoc est, commentaria in priora quindecim Exodi capita per locos communes ad vtilitatem Concionatorum; quæ cùm morte præuentus absoluere non posset, perfecit Desiderius Richardus eiusdem instituti. Lugduni apud Claudium Morillon, anno 1611. in fol.

IOANNES de NOTO, siue de *NOSTRO*, Siculus prouinciæ Siciliæ, & custodię Syracusanę, scripsit

Summam de Casibus, quę citatur in Summa Angelica.

IOANNES NVÑEZ de Torres, Hispanus, prouinciæ S. Iacobi, eiusque Definitor, scripsit lingua vernacula per modum Dialogi

Instructionem pro omnibus statibus Ecclesiæ Salamanticæ, apud Antonium Ramirez anno 1618.

Viuebat anno 1624.

IOANNES OCCAM, Anglus, scripsit

Directorium Iuris, opus magnum, & doctum.

IOANNES de OOSTERROYCK Belga, Thenensis, Tertij Ordinis presbyter, suscepta peregrinatione in Terram Sanctam anno 1356. & 1357. scripsit

Tractatum de Terra Sancta, quem Ioannes Bollandus in notis ad caput 14. vitæ B. Petri Thomasij 19. Ianuarij dicit apud se habere M.S.

IOANNES de OVANDO, Hispanus Cacerensis, prouinciæ S. Iacobi alumnus, postquam annis multis prælegit Salamanticæ Theologiam, scripsit

Commentarios in tertium Sententiarum.

Expositionem in Symbolum Apostolorum. Compluti 1593. in 4.

Cæremoniale officij diuini ab alijs compositum edidit Toleti 1591.

Librum de Instructione Prælatorum, quem *Pastorale inscripsit*; Salamanticæ apud Didacum Cuzio 1600.

Discursus prædicabiles de mysterijs fidei. Compluti apud Ioannem Grazian. anno 1593. in 4.

In omnes Dominicas post Pentecosten sermones lingua vernacula. Vlyssipp. anno *1609.*

Vixit sub annum *1610.*

IOANNES *PADVANVS* cognomento, ortu Lusitanus, Reg. Obseru. prouinc. Portugalliæ, choro celeberrimi Conuentus Vlyssipponensis Præfectus, edidit

Manuale chori, secundum vsum Fratrum Minorum, & Monialium sanctæ Claræ, nunc denuò correctum, & in multis auctum, iuxta Missale, & Breuiarium Romanum Pij Quinti, & Clementis Octaui authoritate recognitum. Vlyssippone apud Petrum Crasbeeck anno *1626.*

IOANNES de PALMA, Hispanus, Reg. Obseru. prouinciæ Angelorum sac. Theologiæ professor, & Minister, à sacris Confessionibus Serenissimæ Infanti Margaritę à Cruce Austriacę filiæ Maximiliani Secundi Imperatoris Ordinis sanctę Claræ, necnon Isabellæ

Bor-

Borboniæ Hiſpaniarum Reginę, eiuſque filiæ Mariæ. Commiſſarius generalis Familiæ Vltramontanæ, ſcripſit Hiſpanicè

Summulas, ſeu Regulas orationis ad Deum habendæ. Hiſpali 1621.

Vitam prædictæ Sereniſſimæ Infantis, graui ſtylo, & fideli teſtimonio. Madriti in Typographia Regia, anno 1636. in folio.

Obijt Madriti an. 1638.

IOANNES PARLHAVDVS, Gallus, Regularis Obſeruantiæ prouinciæ Aquitaniæ, Conuentus Orlhiaci Guardianus, ſub annum milleſimum quingenteſimum ſexageſimum ſcripſit

Tractatum exercitiorum Spiritualiũ, de via illuminatiua in duas partes diuiſum, ſcilicet *in Exemplarem, & Gratificatiuam*. Habetur M.S. in Bibliotheca Minorum Bayonenſi prædictæ prouincię.

IOANNES PARMENSIS, Theologus, vir doctus, citatur à Bonauentura Angelo Ferrarienſi lib. 1. hiſtoriæ Parmenſis, aliumque facit à Ioanne Parmenſi Miniſtro generali, & ſcripſiſſe refert

Commentarios in pleroſque libros veteris Teſtamenti.

Commentarios in quatuor lib. Sententiarum. Habentur M. SS. in Bibliotheca Vaticana.

Libellus de Medicinis. Ibidem M.S.

Liber de Ciuitate Chriſti, & bona vita. M.S. Ibidem, & Aſſiſij.

De Incarnatione Chriſti. M.S. Ibidem.

De conſolatione Medicinarum, ex Meſue. M.S. Ibidem.

IOANNES PAVLVS BIMBACCIVS, Conuent. Florentinus, ſcripſit

Sermones Quadrageſimales.

IOANNES PAVLVS GERMANVS, profeſſor Conuentus Thamenſis, prouinciæ Argentinę, ſcripſit librum prænotatum:

Seria, & Ioci.

Sermones ad populum.

Viuebat anno 1530.

IOANNES PAVLVS PALANTERIVS, è Caſtro Bononienſi, Minorum Conuentualium, ex magnæ domus Venetiarum Baccalaureo, Magiſtro Artium, Regente Cremonenſi, & Theologiæ profeſſore apud Monachos S. Iuſtinæ, Ord. S. Benedicti Patauij, Epiſcopus Laquedonienſis, ſcripſit

In totum Pſalterium Dauidicum Tomos duos, quorum primus apud Cominum Præſenium; ſecundus apud Franciſcum Thebadinum prodijt Brixiæ anno 1600.

Lecturam in quatuor libros Magiſtri Sententiarum. Venet. an. 1594.

Prælectiones in librum primum Poſteriorum anno 1580.

Tractatum de Anima imperfectum. Ibidem.

Obijt Neapoli, anno 1614. die 26. Octobris.

IOANNES PECCHAMVS, Anglus, patria Ciceſtrienſis, S. Bonauenturæ aliquando diſcipulus, & imitator non indiligens; vir quantumuis humili loco natus, alto tamen ingenio præditus. Aſpirans ad magna, paulatim virtutum ſuarum meritis peruenit, & voti compos factus eſt. Primum propter omnis generis inſignem doctrinam, Oxonij ſacrę Theologię ſupremam lauream Doctor, & primam in eadem facultate Cathedram profeſſor accepit. Deinde Pariſijs publicitus Magiſtrum Sententiarum prælegit, vtrobique ſacram Scripturam expoſuit, & irrepentes tum quaſdam vocum nouitates eruditè confutauit, imò penitus exterminauit. Nec multo poſt tempore fuit Ordinis ſui per Angliam Prouincialis: Romam tandem profectus, vtrique Iuri ſtrenuam nauauit operam, & ibi ſacris Pontificijs adhibitus, tandem à Nicolao Papa Tertio euectus eſt ad Archiepiſcopatum Cantuarienſem, & Angliæ totius Primatum. Vitam, & geſta huius optimi viri nos deducimus ſub compendium Tomo ſecundo Annalium. Romę magnum nomen obtinuit propter doctrinę, & virtutis excellentiam, vbi aliquãdiu Lector fuit ſacri Palatij. Nonobſtantibus tamen diuerſis, & difficilibus, quę obiuit, muneribus; multis, ijſque doctiſſimis ſcriptis ſuum nomen poſteritati commendauit. Ex quibus ſequentia ita recenſet Pitſeus: An. 1278. nu. 29. et an. 1279. num. 14.

Collectanea Bibliorum, lib. 4. Deum, qui te genuit, dereliquiſti. Colon. apud Franciſcum BircKmannum an. 1513. & 1541. Pariſ. 1514. Habentur M.SS. in Biblioth. Carthuſianorum Cantauiæ prope Iuliacum.

Locorum ex vtroque Teſtamento librum vnum.

Poſtillam in Cantica Canticorum, lib. vnum. Diſſolueris filia vaga.

In Threnos Ieremiæ, lib. vnum. Tempus plangendi, &c.

Super Magiſtrum Sententiarum, lib. 4.

Quæstiones quodlibeticas, lib. vnum. Inter thesauros Sapientiæ.

De decem Præceptis, lib. vnum. Duo sunt mandata Dei.

Super Symbolo, lib. vnum. Credimus sanctam Trinitatem esse.

Quæstiones de Eucharistia, librum vnum.

Speculum Ecclesiæ de Missa lib. vnum. Dicit Apostolus ad.

Speculum animæ, lib. 1. Audi Domine, et vide.

Postillam super Marcum, lib. vnum.

De Trinitate, lib. 1. M.S. in Biblioth. Baronis Lumlei.

Meditationem de Corpore Christi, lib. vnum. M.S. Cantabr. in Collegio S. Benedicti.

De Passione Domini, lib. vnum. Pullus Aquilę sanguinem.

Psalterium meditationum B. Mariæ, lib. vnum. Mente concipio.

Opusculum inscriptum: *Verba dicta à Christo*, habetur M.S. in Bibliotheca Vaticana.

Quæstiones ordinarias, lib. 1. Vtrum Theologia ex duobus.

Sermones Dominicales 25. lib. 1. Honestè ambuletis.

Collationes de omnibus Dominicis per annum, lib. vnum. MS. Cantabr. in aula Pembrochiana.

Officium S. Trinitatis, lib. vnũ. Quod approbatum à summis Pontificibus, idem esse à quibusdam putatur, quod adhuc in Breuiario legimus, sed omnino diuersum est. Qui legere voluerit, inueniet apud Franciscum Titelmannum, qui cõmentarijs officium hoc mysteriis obscurum illustrauit.

De ratione diei Dominicæ, lib. vnum. Ecce charissime singulis festis.

De Vanitate rerũ mundanarum, lib. 1. Non is vtique liber inutilis erit.

De Vanitate sæculi, lib. 1.

De peccatis capitalibus, lib. 1. Quęstio est de peccatis capitalibus.

Lecturas Oxonienses, lib. vnum.

Quodlibeta Scholastica, lib. 1. Vtrum Deus prędestinatum ab æterno.

Contra insipientem, lib. vnum. Perfectus omnis erit, si sit.

De perfectione Euangelica, lib. vnum Quis dabit capiti meo aquam?

Statuta Synodalia, lib. vnum. Ab exordio nascentis Ecclesiæ Christi.

Constitutiones prouinciales, lib. 1. Ne quis per ignorantiam se excuset. Hęc autem statuta, et Constitutiones scripsit maximè in Concilijs Radingi, et Lambethi celebratis. Titulos hic subijcere operę pretium iudicaui.

De summa Trinitate, & fide Catholica. Ignorantia Sacerdotum.

De Constitutionibus. Quia incontinentiæ.

De sacra Vnctione. Cum sacri Chrismatis.

De Sacramentis iterandis. Quod in constitutione.

De filijs presbyterorum. Cum a Iure.

De officio Archidiaconi. Eisdem etiam.

De officio Archipresbyteri. Ignorantia Sacerdotum.

De postulando. Veloces ad audiendum.

De Procuratoribus. Exhorrenda:

De Iudicijs. Cuidam ruralium.

De vita, & honestate Clericorum. Quamuis religionis.

De Clericis non residentibus. Prętereà et in.

De præbendis, & dignitatibus. Audistis fratres.

De Institutionibus. Ex solito cursu.

De Locato, & conducto. Vendentes.

De Testamentis. Religiosa sinceritas.

De Parochijs, & alienis Parochianis. Altissimus.

De Regularibus. Sanctimoniales.

De religiosis domibus. Plures inueni.

De Iure patronatus. Per nostrum.

De celebratione Missarum. Sacerdotes.

De Baptismo, & eius effectu. Circa Sacramentum.

De Custodia Eucharistiæ. Dignissimum.

De Apostatis. Prętereà sunt nonnulli.

De eo qui furtiue Ordines recepit. Cum secundum.

De Priuilegijs. Sacramentum pœnitentiæ.

De purgatione Canonica. Clerici pro suis criminibus.

De pœnis. Tantum inualuit.

De pœnitentijs, & remissionibus. Cum salubriter.

De sententia excõmunicationis. Cum malum.

Et infra, ac alia quędam. Scripsit etiam.

Expositiones in Constitutiones Othonis, & Othaboni Cardinalium in Anglia Legatorum M.S. Cantabrigię in aula Pembrochiana.

De confessione facta Fratribus, lib. 1. Tandem quæ sunt.

De

De quo argumento duas habeo Epistolas eiusdem M. SS. vnam ad vniuersos Christi fideles, alteram ad Magistrum Ioannem Ranengham, Commissarium Cantuariensem.

*Tractatum pauperis, lib.*1.

*Dialogum Francisci, & paupertatis, lib.*1. Inter cętera.

Pro S. Bonauentura, lib. vnum.

Formula confitendi, habetur M.S. in Biblioth. Conuent. Mediolani.

De Ministerijs Minorum, librum vnum.

De eorum paupertate, lib. vnum.

Contra Richardum Clapuellum, libr. vnum.

Contra Priorem Cisterciensem, lib. 1. Super tribus sceleribus.

Epistolarum ad Oxonienses librum vnum.

Itinerarium suum, lib. vnum.

Hæreseon à se damnatarum librum vnum.

*Carminum diuersorum lib.*1.

Apologeticon, lib. vnum.

Apologiam Synodalium statutorum, lib. vnum.

De Sphæra, lib. vnum. Corporum mundanorum.

Disceptationes Thomæ, & Peechami. lib. 1. M. S. Oxonij in Collegio Mertonensi,

De Numeris tractatum. Quia Domine. M. S. Oxonij in Collegio Lincolniensi.

De Mystica Interpretatione numerorum in sacra Scriptura, lib. vnum MS. Ibidem.

Expositionem Regulæ S. Francisci, lib. 1.

Canticum pauperum, lib. vnum. Confitebor tibi Domine.

*Perspectiuam commmunem, lib.*1. Inter Philosophicæ considerationes. M.S. Cantabrigiæ in Collegio sancti Petri, & cum figuris per I. Gauricum emendata, & distincta prodijt Venetijs anno millesimo quingentesimo quarto.

*Perspectiuam particularem, lib.*1. Perspectiua cum sit vna.

Notabilia Metaphysices, lib. 1 Vno modo dicitur, quod.

*Mathematicæ rudimenta, lib.*1. Scripsi dudum rogatus.

*Theoricam planetarum, lib.*1. Et alia plura.

Cantuariç è viuis excessit anno millesimo ducentesimo nonagesimo secundo, licet quidam asserãt obijsse anno sequẽti, & Miræus in suo Auctario cap. 406. dicat viuere desijsse anno millesimo ducentesimo.

IOANNES PELLICANVS, scripsit

Breues notas in vniuersam sacram Scripturam.

IOANNES PELLENS, Leodiensis, vir doctus, & bonus, trium linguarum, Hebraicæ, Græcæ, Latinę peritus, Guardianus quondam Dauentriæ, & sacræ Theologiæ Lector Louanij: fuit silentij, & solitudinis amantissimus supra fidem, & alienus ab hominum consuetudine, semper libris, semper chartis affixus, scripsit

De Virtutibus Theologicis, Fide, Spe, & Charitate, libros tres; asseruantur M. SS. Bruxellis.

Obijt Antuerpiæ Confessarius Sororum sanctę Claræ, anno millesimo sexcẽtesimo quarto, die vigesima quarta Septembris.

IOANNES PEROTTAV, Regularis Obseruantiæ, Gallus, edidit

*De cultu, & laudibus nominis Mariæ, lib.*1. Flexię 1620.

IOANNES PERRINVS, Doctor Parisiensis, edidit

Tractatum *de dispensatione Ord. Minorum Conuent.* anno 1495. Sed eum carpsit acerrimè Bernardinus Taruisinus, cognomento *Philosophus*, eiusdem instituti, hæreticę prauitatis Inquisitor in prouincia sancti Antonij.

IOANNES à S. PETRO, natus in vrbe Caluensi insulæ Corsicanę, professus ad Indias Occidentales, ita religiosè & prudenter se gessit, vt ad regimen cœnobij Limensis, aliorumque prouinciæ duodecim Apostolorum in regno Peruano adscitus, constanter renuerit. Scripsit

Libellum de contritione, mole paruũ, sed virtute magnum, & proinde sæpè apud Indos, & Hispanos impressum.

IOANNES PETRVS FORTIS, Venetus Min. Conuent. elegans, & eruditus Poeta Etruscus, in quod idioma peritè transtulit

Psalmos Dauidicos, qui Pœnitentiales dicuntur, & scripsit

De laudibus Montium.

Obijt Venetijs anno 1580.

IOANNES PHILIPPI, Gallus, bis Vicarius generalis Minorum Obseruantum, primùm anno millesimo quadringentesimo sexagesimo septimo, secundùm anno millesimo quadringentesimo septuagesimo quinto, electus; scripsit

Tractatum *de recursu ad amicos spirituales, pro releuandis Fratrum necessitatibus*, qui ad Regulæ explicationem valdè conducit.

IOANNES PICARDVS, Gallus, edidit opus inscriptum:

Thesaurus Theologorum; nimirùm è quatuor Ordinum Mendicantium, qui tum extabant, Theologis, atque item è nonnullis alijs Doctoribus non regularibus numero triginta, eundem thesaurum collegit. Fuit autem opus dignum prælo iudicatum in Comitijs Generalibus Mantuæ celebratis anno 1503. Illud se vidisse, & euoluisse in Conuentu sancti Francisci ad marginem sabis, prouinciæ Flandriæ, testatur Henricus Vvillotus.

Ioannes Graius Scotus Hadingtoniensis, Minorita, artium, & sacræ Theologię Doctor hoc Epigramma libro pręfixit:

Quis, rogo, tam nitidus, superas tam cultus in oras,
Summaque Doctorum venit in ora virum?
Hesperius, Gallus, Germanus, & Italus, Anglus,
Armenius, Scotus, Persicus, Indus, Arabs.
Cui tam multigenam soli licet esse? IOANNIS
Picardi hoc virtus, ingeniumque facit.

Scripsit etiam

Opus resolutionum aurearum in libros Aristotelis.

Resolutiones aureas in Scotum, Petrũ de Candia, & Dorbellum.

Subsidium in Summam Angelicam.

IOANNES PINEDA, Hispanus prouinciæ sancti Iacobi, postea translatus ad eam, quæ dicitur Conceptionis, omnimodæ lectionis, & infatigabilis studij vir, qui nullum visus est præterijsse sacrũ, aut profanum authorem, præsertim historicum, quem non legerit. Mirum est quomodo tot libros legenti superfuerit tempus ad scribendum, aut tot volumina scribenti potuerit vacare ad legendum: scripsit enim

Monarchiam Ecclesiasticam historiæ vniuersalis totius mundi in libros triginta, Tomos quinque diuisam, in qua omnium regnorum, & rerumpublicarum origines, Reges, & Principes disertè recenset, ac veram Ecclesiæ monarchiam ab Adam ad nostra tempora deductam firmiter, & constanter perseuerasse demonstrat. Opus hoc omnipotenti Deo, bonorum omnium authori, nuncupatum ex omnium gentium historicis composuit, in eo citatis, & collectis vltra mille, & quadraginta authoribus. Prodijt primum Salamanticæ, secundò Barcinone apud Iacobum Candrat anno 1606. Author Bibliothecæ Hispanicę Tomo 2. ait infirmum huic strauisse Monarchiæ fundamentum in historia Pseudo-Berosi, aliorumque authorum ab Annio Viterbiensi confictorum. Sed quam ille fidem Annij Beroso deberet, non segniter expendit in operis principio. Cæterùm opus satis ingens est, & laboriosum, magnamque prætulit facem optimis quibusque historicis, qui post illum scripserunt maxime Hispanis.

Agriculturam Christianam in Dialogos triginta quinque, binosque Tomos dispertitam, in qua quidquid ad animam Christianè excolendam spectat, artificiosè, miraque eruditionis, & rerum varietate intexit. In prima parte quidquid ad instructionem ciuilem, virtutesque politicas attinet, argutis colloquijs, catenatisque inductionibus facete disponit. In secunda magis serio de rebus sacris sermonem instituit, *De præceptis Decalogi. De virtutibus moralibus, & Theologicis. De peccatis. De Symbolis Apostolorum, Nicæno, & Athanasij. De Oratione Dominica. De salutatione Angelica. De vita & morte. De Antichristo, Iudicio finali, pœnis Inferni, & gloria Paradisi.* Prodierunt Salamanticæ apud Petrum de Aduerca, & Didacum Lopes anno 1589.

Vitam S. Ioannis Baptistæ, satis doctè, & diffusè scriptam. Ibid. an. 1574. et Barcinone 1596.

Chiliadas vniuersi, carmine Hispanico Tomis duobus.

Hecatompæan, magnum opus sermonum Latinorum Tomis duobus. Vtrumque hoc opus ipse author citat in prefatione primę partis Agriculturæ.

Chria Philotimica aduersus Ambitiosos.

Librum contra peccata, & errores linguæ.

Miscellanea diuersarum materiarum.

Commentarios in decem primos Psalmos Dauidicos.

In Threnos Ieremiæ.

Ephanomicum præludium ad explicationem Decalogi.

Pen-

Pentalogum iuniorum Prædicatorum.
Conuiuium Nobilium.
De honorifico decessu Dom. Sueri de Quiñones. Visio delectabilis, carmine Hispanico adiectis glossis.
Alueolos quatuor locorum communiũ variarum materiarum.
In Metaphysicam Commentaria.
Viuebat anno 1588.

IOANNES de PIZANO Anglus, scripsit
Commentaria super Sententias. Habetur. manuscrip. in Biblioth. Conuent. Assisij.

IOANNES à PLAGIS, prouinciæ Arabidorum strictissimę Obseru. in Lusitania Minister, vir summę pietatis, et magni nominis inter domesticos, et exteros, cùm ageretur de concedendis Vicarijs generalibus pro Fratribus Cismontanis, et Vltramontanis, Strict. Obseru. edidit libellum supplicem, Gregorio XV. sub quo hęc agebantur, porrigendum; quem inscripsit,
Discursum, seu tractatum, in quo probatur non expedire, quod Religiosi Franciscani excalceati habeant Vicarios generales, per quos scinderetur regimen monarchicum Ordinis contra Regulæ Franciscanæ præceptum; cui addita est relatio, seu historia non adeo felicis euentus institutionis Vicariorum generalium impetratorum in Concilio Constantiensi, et insuper Apologia pro statu Obseruantiæ, in qua ostenditur non fuisse in eo admissas dispensationes; sed Fratres viuere vitam Regularem. Vlyssippone apud Petrum CrasbeecK. an. 1622. in 4.
Apologeticum de vsu Syndicorum. Ibidem apud Anton. Aluarez 1630.

IOANNES de PLANO CARPINI, S Francisci discipulus, primùm Coloniam, deinde in Teutoniam missus Fratrum Minister, & ab Innocentio IV. ad Tartaros simul cum Benedicto Polono, & Stephano Bohemo an. 1244. annuente Concilio Lugdunensi, ablegatus, cùm inter eos annum vnum, menses quatuor diuersaretur, scripsit
Librum de moribus, ritibus, & bellis Tartarorum, præmissa epistola, quæ incipit: *Cum ex mandato Sedis Apostolicæ.*
Floruit sub annum 1246.

IOANNES PONCIVS, Hibernus Corcagiensis, prouincię Hibernię, & Collegij Louaniensis Fratrum Minorum Hibernorum alumnus, qui cum Coloniæ Philosophiam absolueret, & Louanij Theologiam inchoaret, in Collegium Romanum eorundem Fratrum me procurante translatus est; ibique absolutis studijs bis integrum cursum Philosophicum prælegit, deinde per annos multos Theologiam; recensitus demùm inter Lectores emeritos. Ingenio pollet subtili; sed claro, prompto ad dicendum, facili ad scribendum. In litteris humanioribus non mediocriter versatus, illarum cultum non neglexit, quantumuis serijs semper studijs vacauerit; religione & virtute omnibus gratus. Scripsit
Integrum Philosophiæ cursum, in tres partes diuisum. Prima continet *Logicam.* Secunda *Physicam, & libros de Cœlo, & mundo.* Tertia *Libros de Generatione, & Corruptione, de Meteoris, de Anima, paruis Naturalibus, & Metaphysica.* Prodijt Romę apud Ludouicum Grignanum, sumptibus Hermanni Scheus an. 1643. Denuo excusus est Parisijs tomo vno in folio sumptibus Antonij Bertier anno 1648. auctior & correctior.
Appendicem Apologeticam ad prædictum cursum, in qua non solùm à nouis, quibus impetitur impugnationibus, opus vendicatur; sed & plurimę Philosophicę difficultates, ac loca Scoti ad non mediocrem sectatorũ eius vtilitatem, ac profectum examinantur, & exponuntur. Romę apud Andream Phęum, sumptibus Ioannis Baptistæ Smeraldi anno 1645.
In noua editione operum Scoti, quã ego nuper Lugduni fieri procuraui, adiectis Francisci Lycheti expositionibus, supplementum adhibuit Poncius, additis Commentarijs ad singulas quęstiones Scoti, quas Lychetus non erat interpretatus in libro primo, et secundo Sententiarum scripti Oxoniensis; et in lib. 3. à distinct 34. vsque ad finem, integros adhibuit Commentarios.
Cùm verò in eadem editione Antonius Hiquæus, de quo suo loco dictum est, tribus Commentariorum Tomis librum quartum doctissimè exposuisset, et ad tres pręcedentes libros similem commentationem, in qua firmiori methodo ex œcumenicis Concilijs, SS. Patribus, alijsq; Doctor. Scoti confirmaretur doctrina, & aduersariorum refellerentur obiectiones, excogitauisset, ac sex prioresdistinctiones tertij libri grauiter explicuisset, nec vlteriùs, morte abreptus, perrexisset, opus intrepide aggressus Pócius, feliciter, et breuiter absoluit, scripto in primum Sententiarum libro vno, in secun-

secundum duobus, in tertium totidem, atque hos quinque tomos prælo iam habet paratos.

Cursum integrum meditatur Theologicum, iuxta Scoti doctrinam, iactis in cursu Philosophico fundamentis conformem; atque vtroque quidem cursu facilior patebit aditus Scoti sectatoribus ad eius doctrinam percipiendam, & docendam. Propitietur Dominus generosis eius conatibus, & vitam tribuat diuturnam.

IOANNES PORTHESIVS Gallus, vir celebris, Grecè, & Latinè egregie doctus, nec Hebraicè ignarus, publicè cum Caluinistis Antuerpiæ, tunc ibidem exorientibus, sæpius congressus, eos non semel confodit. Vbi autem illic per aliquot annos Ecclesiastem verè Catholicum, opere & sermone potentem, egisset, in Gallias reuersus, edidit Gallice

Demonstrationes Catholicas. Parisijs apud Emanuelem Philippum Tornesium anno 1567.

De verbis Domini. Hoc facite in meã commemorationem, *pro œcumenica Synodo Tridentina aduersus Matthæi Flacci Illyrici nebulas*. Antuerpiæ anno 1567. & 1586.

Viuebat anno 1584. eiusque vitam conscripsit Ioannes Masculus, (*le Masle*) Andegauensis.

IOANNES de PRATO, scripsit

Summulam contractuum.

IOANNES RADA, Hispanus, Aragonensis, prouinciæ S. Iacobi in Conuentu Salamanticensi vsque adeo celebris S. Theologiæ Professor, vt à Clemente Octauo Romam euocatus sit, & adscriptus inter consultores precipuos delectos pro grauissima illa controuersia de efficacia gratię, quæ inter Prædicatores, & Societatis IESV professores versabatur: dehinc factus Procurator generalis sui Ordinis, mox electus est Archiepiscopus Tranensis in Apulia anno 1605. die 17. Augusti, & anno sequenti die 16. Ianuarij Episcopus Pactensis in Sicilia, scripsit

Controuersias Theologicas inter sanctum Thomam, & Scotum, super quatuor libros Sententiarum, in quibus pugnantes sententiæ referuntur, potiores difficultates elucidantur, & responsiones ad argumenta Scoti reijciuntur. Opus in quatuor partes distinctum, non modò vtriusque scholæ Professoribus, verùm etiam preclaris ingenijs apprimè vtile, & necessarium. Venetijs apud Ioannem Guerilium an. 1599. alibi sæpe. Postremò Coloniæ Agripp. apud Ioannem Critium anno 1620.

Obijt in Cœnobio S. Francisci de Paula in Calabria, dum Roma ad suum proficisceretur Episcopatum an. 1608.

IOANNES REDALDVS, edidit

Kalendarium ad annos centum, vsui vniuersæ Familiæ Minoritarum, iuxta ritum Romani Breuiarij. Venetijs anno 1580.

IOANNES REGINALDVS, prou. Francię Parisiensis olim Minister, scripsit

In Regulam Fratrum Minorum.

IOANNES RENNAMARA, Teutonicus, scripsit

Sermones varios.

De Passione Domini.

Defensorium contra quosdam sui calumniatores.

IOANNES RENSINCK Durstensis Guardianus Marcodurensis, & prouinciæ Coloniæ Minister, scripsit

Manuale Franciscanorum, Regulæ expositionem, aliaque ad eius obseruantiam, ac Monasticæ vitæ disciplinam spectantia, breuiter complectens; cum adiuncta de Censuris Ecclesiasticis, alijsque ad confessionem pertinentibus, instructione, Confessarijs pernecessaria. Coloniæ apud Ioannem Critium anno 1609.

IOANNES de RIBAS, Hispanus, prouinciæ S. Gabrielis, sextus è duodecim Ordinis Patribus, qui ad Indos nouæ Hispaniæ trasfretantes, primi illos sacro Lauacro regenerarunt, Definitor prouincię sancti Euangelij, & Guardianus Mexicanus, hęc Indis monumenta illorum lingua reliquit:

Catechismum ad rudes illos Neophytos erudiendos.

Sermones Dominicales totius anni.

Dialogum, quo perfecti Christiani mores exprimuntur.

Vitas sanctorum Patrum è Latino in Mexicanum traduxit.

Vitas Patrum, & suorum sociorum. qui præcesserunt, ac quorum studio, & prædicationibus lux Christiana primùm Mexicanis illuxit, lingua Mexicana composuit.

Tetzcucano in Conuentu curuatis prope lectulum genibus, sanctissimè decessit anno 1562. die 25. Iunij.

IOANNES RICCA, Siculus Syracusanus, sacræ Theologiæ Magister, scripsit

Com-

Commentaria in Magistrum Sententiarum.

Libros de Pœnitentia. Citatur in Summa Angelica, & à Rocco Pyrrho in notitia Syracusana.

Floruit sub Martino Rege Siciliæ anno *1396.*

IOANNES RICVTIVS VELLINVS CAMERS, vir sui temporis doctissimus, Lector ordinarius & publicus Viennæ Pannoniæ: naturalis, & Romanæ historiæ peritissimus, in optimis quibusq; Romanorum authoribus apprimè versatus, scripsit

Annotationes in Titum Liuium, quę ad veteres Romanorum historias viam sternunt, possuntque esse multis adminiculo.

Commentaria in Lucium Florum. Prodierunt Argentorati apud Heruasium, anno 1528. & Coloniæ anno 1537.

In Iulium Solinum. Excusa sunt Viennæ.

In Q. Plinij naturalis historiæ libros primus attexuit Indices; vnum adhibuit vocum & rerum: secundum Geographicum amplissimum, cuius fini hi versus subiunguntur.

Terrarum partes, syluas cum montibus, amnes,
Aequoraque, & fontes, oppida, stagna, lacus.
Vim Cæli, variosque hominum si noscere ritus
Expetis, hæc mox te parua tabella docet.

Impressi sunt cum ipso opere Pliniano Venetijs anno 1517. apud Georgium de Rusconibus in fol.

Commētaria in Tabulam Cebetis. Cracouiæ anno 1555.

In Claudianum. Viennæ.

Annotationes in Fenestellam.

In Eutropium Commentaria. Subinde ab ipso citantur in Annotationibus ad Florum.

Commentaria in S. Augustini libros de Ciuitate Dei.

Florebat anno 1528.

IOANNES RIDEVALLVS, Anglus, quem Iosephus Pamphilus, & alij faciunt Augustinianum, Vvillotus verò cum plerisque Minoritam: sacræ Theologię Doctor Oxoniensis, vir omni virtutis, & eruditionis laude florens. Iuuenis Latini sermonis elegantiam auidè didicit, matura ętate accuratè eadem studia reuoluit, & per totam vitam impensè coluit, & quamuis prouectioribus annis in diuinis litteris fixum studiū posuerit, ad humanas tamen animi gratia nonnumquam excurrere, & vetera repetere mirè gestiuit. Atque ita factum est, vt vbique ministras illas scientias summæ scientiarum dominæ Theologiæ fecerit ancillari, & quasi detractis Ægyptiorum spolijs templum Dei ornauerit. Nam Theologica eius scripta Poesi, historia, Rhetoricisque flosculis, tanquam quibusdam gemmis distincta splendent, & sua multiplici varietate lectoris animum mirificè oblectant. Multos eruditos authores tum antiquos, tum recentes, tum sacros, tum profanos, luculentissimis commētarijs illustrauit. Omnia quantum fieri poterat, vel ad virtutis amorem, vel ad vitij fugam conuertere consueuerat. Quod maximè palam fit in illis explanationibus, quas ad Mythologias Fulgentij composuit. Vbi confinxit quasdam picturas virtutum, & vitiorum, sub imaginibus Deorum, & Dearum, quos olim Pagani superstitiosè colebant; quamuis in istis à quibusdam non probetur. Nescio quam ob causam nonnulli scriptores hunc authorem *Ioannem de Musca* vocent. Indices hi sunt illius doctrinæ.

Super Psalterium lib. vnum.

Super Cantica lib. vnum. Diligenti discretione cautum est.

In Euangelium sancti Ioannis librum vnum.

In Epistolas D. Pauli libros quatuordecim.

In S. Augustinum de Ciuitate Dei libros 22.

In Mythologias Fulgentij lib. 3. Intentio venerabilis viri Fulgentij. M.S. Cantabrigię in Bibliotheca publica.

Moralem expositionem in Metamorphosim Ouidij super fabulas ducentas, & octodecim. In huius expositionis. M. S. Ibidem

Lecturas Scripturarum lib. vnum.

Sermonum per annum lib. vnum.

Quæstiones ordinarias octo lib. 1. Primus articulus quæstionis.

In Valerium ad Rufinum de vxore non ducenda, lib. vnum. Loqui prohibeor, & tacere non.

Claruit anno 1330.

IOANNES de RIERA, vir pius, & doctus,

& doctus, prouinciæ Maioricensis, in doctrina, & præceptis Raymundi Lulli, cuius causam multis annis in Vrbe defendit, versatissimus, scripsit

Doctum Tractatum, in qua respondet omnibus, quæ huc vsque obiecta sunt doctrinæ Raymundi. Palmæ Maioricarum 1627. in fol.

Obijt in hoc Collegio magna virtutis opinione. Sepultus in sacello sancti Francisci.

IOANNES RIGALDI, alijs perperam *RICHARDI*, Episcopus Draconensis (non autem ille Osonęus, qui prohibitus est in Indice Romano) scripsit

Compendium Theologiæ, elegans quidem opus, libris septem distinctum, quod habeo M.S. pulchro charactere, & minio, auratisque maiusculis exaratum.

Tabulam thematum pro diuersis negotijs applicandorum. Habetur in fine prædicti Codicis.

IOANNES RIGANDVS, Gallus, Pœnitentiarius Clementis Quinti, scripsit

Summam Confessariorum.

IOANNES RIOCHA, Brito, prou. Britanniæ Minister, scripsit

Compendium temporum, & historiarum ab Ascensione Domini in Cœlum; vsque ad annum millesimum quingentesimum septuagesimum sextum. Prodijt Parisijs anno prędicto in 8.

IOANNES à RIPA TRANSONVM, siue à *RIPIS*, Picenus, *Doctor Difficilis* nuncupatus, ante annum ætatis trigesimum Doctoris gradum obtinuit, & legatione ad Gręcos suscepta, in ijs ad Ecclesiæ vnionem plurimum laborauit. Scripsit

In aliquot Aristotelis libros, præsertim de Anima.

Quæstiones de Formalitatibus.

De virtutibus.

De vitijs.

In libros Sententiarum; cuius initium est: Amice ascende superius. Habetur M.S. Assisij in fol.

Sermones de Tempore.

Sermones de Sanctis.

In Conuentu Ripæ Transonis in lapide marmoreo hoc ei posuit monumentum Felix Perettus à Monte Alto, postea Sixtus V.

IOANNI A RIPIS, ORDINIS MINORVM,
THEOLOGO, ET PHILOSOPHO CLARISSIMO,
QVI ANNOS PLVRES
IN PVBLICO PARISIENSI GYMNASIO DOCVIT,
IN SENTENTIARVM LIBROS
ACCVRATISSIMA COMMENTARIA EDIDIT,
DE ANIMA, DE VITIIS, ET VIRTVTIBVS,
ALIAQVE INGENII SVI MONVMENTA,
QVAE TEMPORVM INIVRIA,
SEV VETERVM INCVRIA LATENT,
SEV PERIERVNT, POSTERIS RELIQVIT.
CLARVIT SVB IOANNE XXII. PONT. MAX.
ET LVDOVICO BAVARO IMPERANTE.
FRATER FELIX PERETTVS A MONTE ALTO,
AGATHENSIS ECCLESIAE EPISCOPVS,
ORD. MINORVM CONVENT.
VICARIVS GENERALIS APOSTOLICVS,
PROVINCIALI SVO REVERENTIAE ERGO
POSVIT.

IOANNES RODINGTONVS, Anglus, patria Lincolniensis, quem quidam immeritò monachum dixerunt Benedictinum. Franciscanis nomen dedit in cœnobio Stanfordiensi. Inter suos quidem virtutis, & eruditionis titulis emicuit. Ioannes Maior libro primo cap. 5. de gestis Scotorum scribit eum Oxoniæ Philosophiam, atque etiam Theologiam didicisse, ad perfectam tamen vtriusque professionem demum Parisijs peruenisse. In Anglia autem ad aliquot annos Ordinis sui Prouincialem egit. Petrus Vicentinus Ord. Pręd. hoc in eo notat, quod mordicus tenuerit Deiparam Virginem in Originali peccato

cato fuisse conceptam. Cultiorem linguę Latinę sermonem non magni fecit, scholastico, sicut illa ferebant tempora, contentus stylo, pluris ęstimans rerum solidam scientiam, quam inanem verborum ornatum. Scripsit

Super Magistrum Sententiarum l.4. Da mihi intellectum. Habetur in Bibliotheca Vaticana M. S. eius *Lectura super primum Sententiarum.*

In textum Sententiarum, lib. vnum. Circa hanc distinctionem.

Determinationes Theologicæ, lib. vnum.

Quæstiones disputatas, lib. I. Vtrum Sacramenta nouę.

Quæstiones ordinarias, lib. vnum. Circa Dei potentiam.

Quæstiones extraordinarias, lib. vnum Vtrum visio Diuinę.

Quodlibeta maiora, lib. vnum. Vt habetur tricesima septima.

Quodlibeta minora, libr. vnum. Secundum B. Augustinum.

Replicationes Scholasticas, lib. vnum.

Bedfordię migrauit ad Dominum, anno millesimo trecentesimo quadragesimo octauo.

IOANNES ROIARDVS, Aldenardensis, sęculi sui summus Ecclesiastes, & Commissarius sui Ordinis in Scotia, magno nomine florebat Antuerpię anno 1545. Scripsit

Homilias in Epistolas, & Euangelia Dominicalia, & festiuitates Sanctorum temporis æstiui. Coloniæ 1550. Antuerpię anno 1553. & anno 1559 typis Ioannis Stelsij. in 4.

In Euangelia Dominicarum post Pentecosten. Antuerpiæ 1544.

In Euangelia Feriarum Quadragesimalium. Antuerpiæ 1538. 1546. Parisijs 1548.

In Euangelia Dominicalia totius anni. Antuerp. 1554.

In Epistolas, & Euangelia festorum. Antuerp. 1546.

Obijt Brugis anno 1547. apud suos sepultus in naui Ecclesię.

IOANNES ROVSSERIVS, Gallus, Andegauensis, prouinciæ Turoniæ Pictauiensis Definitor, & Conuentus Ancenisij Guardianus, scripsit

De statu, & origine Ordinis Minorum, necnon omnium Ordinum tam Mendicantium, quam non Mendicantium, in quo tractatu non solum ea omnia, quæ ad dicti Ordinis Minorum veram & genuinam intelligentiam conducunt; sed et plurima alia, quę omnes Monasticos Ordines concernunt, clarissimè, et dilucidè collegit. Parisijs apud Petrum Crocque, anno 1610. in 8.

IOANNES de RVPELLA, Gallus, Magister Parisiensis, Alexandri Halensis auditor, vir religiosus, et doctus, scripsit

Postillam super Danielem. M.S. in Bibliotheca Vaticana.

Commentaria in Euangelium Matthæi.

In Epistolas Pauli.

In Apocalypsim.

In quatuor libros Sententiarum.

In Regulam Minorum; quam simul cum alijs tribus doctis Minoritis exposuit, et proinde declaratio quatuor Magistrorum nuncupatur, et circumfertur inter reliquas eiusdem formulæ expositiones. Adiuncta epistola, quam nos aliàs exscripsimus, [t] eam dicti Magistri miserunt ad Capitulum generale Bononiæ, anno millesimo ducentesimo quadragesimo secundo celebratum. [t] Tom. I Annal. an. 1242. n. 2.

Summam virtutum, & vitiorum. Habetur M. S. in Bibliotheca Assisij PP. Conuentualium, & in Bibliotheca Vaticana.

Sermones Dominicales.

Interfuit solemni disputationi habitæ Parisijs circa pluralitatem beneficiorum, de qua nos egimus aliàs. [v] [v] Tom. I an. 1238 num. 8.

Obijt autem anno 1271.

IOANNES de RVPE SCISSA, quem magnopere commendant Trithemius, Vvillotus, & alij, spiritu Prophetico clarior, quam felicior. Etenim ab Innocentio VI. coniectus est in carcerem, quod vitia illius temporis aliquanto acrius perstringeret, et imminentia vindictæ Diuinę supplicia vehementius prenunciaret. Quid de hoc homine in hac re sentiendum, et quid illius temporis dixerint authores, aliàs [x] diffusius examinauimus. Multa quidem vaticinatus est, quorum clarus euentus diuinum quidquam in homine latuisse probauit. Scripsit porro [x] Tom. 4. an. 1357. num. 15.

Reuelationes de Antichristi aduentu, & Ecclesiasticorum correptione, & reformatione. Habentur in Bibliotheca Vaticana M. SS.

Epistolam ad quendam Cardinalem in vinculis scriptam de suis vaticinijs, & tribulationibus.

Commentarium in Oraculum Cyrilli, quarundam prædictionum.

Commentaria in quatuor libros Sententiarum, et alia.

Circumferri secreto sub eius nomine libellum

libellum quendam *de Quinta Essentia*. manuscrip. diuersum ab illo, qui sub nomine Raymundi Lulli editus est Basileæ an. 1561. refert Vvillotus, et Episcopum ait fuisse Parisiensem; sed in hoc fallitur; non enim hic, sed alius huius nominis fuit illius Ecclesiæ Antistes, sub annum 1430. hic autem noster Rupescissanus vixit sub an. 1360.

IOANNES le SAFFE, Belga prouinciæ. S. Ioseph, edidit Gallicè ingeniosum opus, cui titulus:

Hercules Christianus, vbi *de vera potentia, & præstantia viri Christiani pertractat*. Lilę.

IOANNES SALON, Hispanus Valentinus, Reg. Obseru. vir Hebreę linguę, et Astrologiæ in paucis peritus, scrip.

De emendatione Romani Kalendarij, & de Paschalis solemnitatis ad propriam diem reductione, quæ denique à Gregorio XIII. Pont. Max. summa prudentia, et diligentia restituta est anno 1582.

Salonus opus impressum est Florentiæ an. 1576.

IOANNES SAXO, siue *de SAXONIA* Teutonicus Iuris Canonici, et sacrę Theologiæ consultus, edidit

Summam Iuris. Incipit: Rogatus à fratribus.

Sermones de Tempore.

Sermones de Sanctis.

Quin et idem esse putatur, qui composuit *Summam de Casibus*, &

Glossas super consuetudines Turonenses. Habetur in Bibliotheca S. Francisci Assisiatis liber magnus in folio, ita inscriptus:

Summa Confessorum Ioannis de Saxonia. Viuebat anno 1350.

IOANNES SCALCVS, Antuerpiensis, tertij Instituti sancti Francisci, pietate singulari, prudentiæque laude eluxit, scripsit vero

Xenium Euangelicum ad omnium Ordinum Christianos. Antuerpiæ 1576. apud Antonium Tilenium.

Orationem lugubrem de Antiochena seditione, & statuarum deiectione, Theodosio Imperante, ad Iconomachos Belgicos accommodatam. Antuerpiæ anno 1573. in 8.

Obijt Bruxellis anno 1602.

IOANNES SCHILBERT, vide verbo *Nicolaus Gazzo*.

IOANNES SERRANVS, Hispanus, Alcazarensis Reg. Obseru. prouinciæ Carthaginensis, vir doctus, Episcopus Acernensis, scripsit

De sacrosancto Missæ sacrificio, eiusque Mysterijs.

De immaculata, prorsusque pura sanctissimæ, semperque Virginis, Genitricis Dei Mariæ Conceptione, libros quinque. Neapoli apud Ægidium Longhum anno 1635. in fol.

IOANNES de SESTOLA Italus, Prędicator Capuccinus, scripsit Italicè

Vitam & gesta Alphonsi III. Ducis Mutinensis, qui postea factus Capuccinus vocatus est Ioannes Baptista; nec non eius olim consortis Isabellę Sabaudæ. Mutinæ apud Bartholomæum Solianum anno 1645.

IOANNES SNELLINCK Mechliniensis, prouinciæ Germaniæ inferioris Prædicator, in Ordine Iubilarius, libellum aureum Petri Alcantaræ *de Meditatione, & Oratione* in Latinum translatum opera P. Antonij DulcKen Carthusiani in vernaculum sermonem vertit. Mechliniæ excusum anno Domini 1609. typis Henrici Faye.

IOANNES SOMERIVS, vel *SVMMER*, Anglus, alumnus Cœnobij ad Gualterii Pontem, vulgo *Bridgevvalter* quod est emporium in Comitatu Somersetensi ad Flueli fluminis ripas situm. In scholis Oxoniensibus, teste Lelando, bonis litteris operam dedit, tantosque in Mathematicis, & Philosophicis scientijs fecit progressus, vt iis temporibus vix quemquam habuerit Anglia cum illo conferendum, neminem planè præferendum. Astronomię præ cęteris inuigilauit, & partim ex probatissimis authoribus, partim ex ingenio suo, sedulaque industria, monimenta in eo genere laudatissima deprompsit, quę mandato Thomę Heberi sui Prouincialis, & rogatu Ioannæ Principis Vvalliæ matris Regis Richardi, perpoliuit, in bonum ordinem redegit, in lucem emisit. Scripsit igitur

Astrorum Canones, librum vnum.

De Qualitate anni, librum vnum.

Calendarij Castigationes, librum. Corruptio Calendarii.

Tertium Calendarij, librum vnum. In hoc opusculum Tertii.

De facultate metrica, librum vnum, & alia non pauca. Claruit anno 1390.

IOANNES STAFFORTVS, in Occidentalibus Angliæ partibus versus Vvalliam natus, ab oppido natalitio, vnde & totus ille Comitatus nomen sortitus est, cognominatus. Hic finitis Philosophicis, & Theologicis studiis, vt Ioannes Lelandus, et Rossus insinuant, patrijs historiis illustrandis operam suam collocauit. Latino itaque sermone non ineleganter scripsit

Histo-

Historiam Anglicam, lib. vnum.

Vixisse creditur circa annum 1380.

IOANNES STANDICIVS, Anglus sacræ Theologiæ Doctor, vir doctrina, pietate, fide, & diuinæ gloriæ zelo conspicuus. Hic deprehensis intolerabilibus abusibus prouenientibus ex eo quod sacra Biblia in linguam vulgarem translata, passim in manibus mulierculárum, & quorumlibet idiotarum haberentur, & ab ijs temerè explicarentur, à quibus planè non intelligerentur, curauit, regnantibus Philippo, & Maria, proponi in publicis regni Comitijs (*Parlamentum* vulgo dicitur) ne talis, & tanta irreuerentia diuino chirographo amplius fieri permitteretur, & ne sartorum, sutorum, vetularum ad domesticos suos sacræ Scripturæ explicationes ridiculæ, & Cœlestibus mysterijs prorsus indignæ tolerarentur; super qua re scripsit

De non edendis in vulgari sacris Biblijs, librum vnum. Incipit: Quæstio mouenda summo Regni Parlamento.

Ad Cardinalem Polum de vnitate Ecclesiæ Anglicæ, lib. vnum. Extat Londini anno 1556.

Contra Barnes hæreticum lib. vnum, & alia plura; diem suum obijsse dicitur anno 1556.

IOANNES à SYDERNO, Italus, Capuccinus S. Theologiæ Professor, & prouinciæ Rheginæ Minister, edidit

Directorium Theologicum, seu Apologiam contra hæreticales errores Armenorum. Messanæ apud hæredes Petri Breę anno 1645.

IOANNES TISSERANDVS, alijs *TISARANDVS*, & *TIRLANDVS*, Gallus, vir pius, & celebris concionator. Postquam Sixtus Quartus anno 1481. indulsit fieri officium de quinque Martyribus Marochiorum, huius Ordinis sacris primitijs; Bernardo scilicet, & socijs, scripsit

Historiam, & officium eorundem.

Viuebat anno 1480.

IOANNES TERRONES Hispanus, prouinciæ S. Iacobi, scripsit

Modum siue artem concionandi. Granatæ 1617.

IOANNES TISSINGTONVS, Anglus, sacræ Theologiæ Doctor Oxoniensis, & ibidem eiusdem facultatis Professor, & tandem Ordinis sui in Anglia Prouincialis vsque ad mortem. Vir (vt author est Lelandus, et post eum Vvillotus) pius, et eruditus, magnæque apud omnes authoritatis: vnus erat ex illis primis Doctoribus, qui Oxonij anno salutis 1381. cum Gulielmo Bertono Academiæ Cancellario Ioannem Vvicleffum hæresis damnarunt; et iterum anno Domini 1392. cum Rege Richardo II. Episcopis, et Doctoribus interfuit Concilio Stanfordiensi, in quo prædicta hæresis cum omnibus sectatoribus publicè solemniterque damnata est. Vbi etiam vir strenuus palam demonstrauit se tanquam alterum Dauidem, inimicum esse inimicis Dei, eosque perfecto odio odisse; vti etiam egregia eius contra illas perfidas sectas opera abundè testantur; Scripsit enim contra Vvicleffum

Scutum pro Eucharistiæ defensione, librum vnum, quem eundem esse putant, qui M.S. habetur Cantabrigiæ in Collegio S. Benedicti sub titulo:

De Sacramento Altaris librum vnum.

De Sacramentis lib. vnum.

Pro auriculari confessione, librum vnum.

Certamina scholastica, librum vnum.

Contra confessionem Vvicleffi, librum vnum. Semel confessus est.

Londini in suo Monasterio mortuus, et sepultus est anno 1395.

IOANNES è TREVIO, insigni Ducatus Spoletani oppido; Procurator generalis Ordinis, scripsit

Compendium Theologiæ, quod M. S. extat Treuij.

Orationes siue homilias viginti quinque S. Ioannis Chrysostomi Græcas fecit Latinas.

Habuit coram Sixto Quarto orationē *De humana felicitate* anno 1472. 2. Idus Martij assumpto themate, *Resplenduit facies eius sicut sol,* & alteram coram eodē *De animarum immortalitate* anno 1473. Non. Decēbr. propositis illis verbis, *Beatus, qui non fuerit scandalizatus in me.* Simul cum prædictis orationibus Chrysostomi fuerunt impressæ Romæ in domibus Philippi de Lignamine Messanensis anno 1473. in folio.

Viuebat anno 1478. obijt Suessæ.

IOANNES à TRINITATE, Hispanus, Strict. Obseru. prouinciæ S. Gabrielis, Theologiæ Lector emeritus, edidit Hispanicè

Tractatum doctum circa casus, qui in Ordine Minorum solent reseruari Ministris prouincialibus, siue Generalibus, quem Latinum fecit, & typis commisit Parisijs anno 1617. Ioannes de la Haye

eius discipulus. Vide verbo *Ioannes de la Haye*.

Transfomationem animæ in Deum. Vlyssippone 1633.

Expositionem bullæ Gregorij XV. contra solicitantes. Hispali 1643.

IOANNES à TVRRECREMATA, Hispanus, Reg. Obseru. prouinciæ sancti Euangelij Mexicanæ in noua Hispania, scripsit Hispanicè

Monarchiam Indicam in tres partes, & libros viginti vnum distributam, continentem Ritus, Originem, bella, colonias Indiarum Occidentalium, modosque, quibus in Hispanorum deuenerunt potestatem. Tomi tres prodierunt Hispali apud Matthiam Clauixum anno 1615.

IOANNES à TVRRIBVS, Hispanus prouinciȩ Castellæ, Commissarius Curiȩ Regiȩ, scripsit librum pro defensione Conceptionis Immaculatȩ Virginis MARIÆ quem ita inscripsit:

Consuelo de los deuotos de la Conception de la Virgen santa Señora nuestra. Cȩsaraugustȩ 1620. in 4.

Commentaria in Tertiam Regulam sancti Francisci. Madriti anno 1628. & 1631.

IOANNES TYTHLESHALE, Anglus, Nordouicensis, quem Posseuinus Ordinis Minorum, Pitseus facit Carmelitanum, & patria Norfolcensem. Scripsit

Commentaria in libros plures sacræ Scripturæ.

In Apocalypsim.

Prælectiones sacrorum Bibliorum.

In Magistrum Sententiarum.

Determinationes Theologicas.

Quæstiones de anima M. S. in Colleg. Oxoniensi.

Sermones de Tempore.

Sermones de Sanctis.

Obijt Romȩ circa annum 1354.

IOANNES VALLO, GONZAGAE *VVALLONVS*, è Iuuenatio, regni Neapolitani insigni oppido, Apulus, scripsit

In Formalitates Scoti. Quod opus Florentiȩ recusum fuit apud Georgium Marescottum an. 1580. A Constantio Sarnano S.R.E. Cardinale auctum vnà cum textu Antonij Syrecti. Prodijt Parisijs anno 1585 Venetijs autem anno 1588. apud Franciscum Senensem.

Summam de regimine vitæ humanæ. Venetijs an. 1496. in 8. & Parijsis anno 1511.

IOANNES à VEGA, apud Indos Occidentales, patre Hispano natus; Cœnobij Limensis alumnus, prouinciȩ duodecim Apostolorum in regno Peruano, composuit

Artem, seu *Rudimenta Grammaticæ*. Prodijt Limȩ.

IOANNES VIGERIVS, Ligur, scripsit

Lecturam in librum primum scripti Oxoniensis Scoti. Venetijs apud Ioannem de Tridino, anno 1527. in fol.

IOANNES VITALIS. Cardinalis, vide *Vitalis de Furno*.

IOANNES VITODVRANVS, scripsit

Historiam vniuersalem ab anno 1215. vsque ad annum 1348. Extat. manuscrip. in Bibliotheca Monasterij S. Galli in Heluetia.

IOANNES VVALLNODORPIVS, Germanus, concionator Andernacensis, edidit Germanicè

Explicationem Passionis Iesu Christi Domini nostri. Coloniæ anno 1582.

Tractatum de Iustificatione impij, in Concilio Tridentino Latinè.

IOANNES de VVERDENA, alij *VVERDENEM* Teutonicus, scripsit

Sermones duplices de Tempore libris duobus.

De Sanctis item duplicatos libris totidem.

Quadragesimales lib. vno.

Floruit anno 1330.

IOANNES VVINCHELSÆVS, Anglus, Oxoniȩ Doctor, & publicus Professor in sacra Theologia. Vir integritate vitȩ conspicuus, & in omni tum sacra, tum prophana Philosophia insigniter doctus. Postquam in sȩculo celeberrimum propter singularem doctrinam nomen apud omnes esset consecutus, senex tandem imitatus humilitatem Christi, & ad Christianam aspirans perfectionem, apud Sarisburiam institutum D. Francisci miro feruore amplexus est; sed adhuc nouitius eodem anno, quo sæcularem statum cum religioso mutauit, etiam ex hac vita ad meliorem migrauit. Dum autem in sȩculo vixit, ex ijs, quæ in scholis legit, non pauca scriptis mandauit, & posteritati tradidit

Sermonum de Festis lib. vnum.

Quodlibeta Theologica, librum vnum.

Lecturas scholasticas, lib. vnum.

Super Aristotelis Logicam, librum vnum.

Sarisburiæ in Ordinis sui Monasterio vitam finiuit, et sepulturam accepit anno 1326.

IOANNES VVICHINGHAMVS Anglus, iuuenis Ordinem intrasse, et habitum suscepisse videtur; nam ferunt eum Noruici primùm litteras humaniores didicisse, deinde Cantabrigiam profectum, Philosophos, et Theologos peruoluisse, et in vtraque professione multum profecisse. Tandem ad sacrarum Scripturarum studium se contulit, et ad populum frequenter conciones habens, scripsit

Sermones de Tempore lib. 1. Humiliamini sub potenti.

Disputationes rerum difficillimarum librum vnum, et id genus alia.

Claruit anno 1362.

IOANNES XIMENES Hispanus, Strict. obseru. prouinciæ S. Ioannis Baptistæ in regno Valentiæ Minister, vir verè pius, & doctus, scripsit

Vitam B. Paschalis Bayloni, plerisque locis impressam; multa quidem habet hoc opusculum lectu, & scitu dignissima.

Examen casuum occurrentium in articulo mortis. Valentię 1636. in 8.

Manuale Theologicum, & Iuridicum, contra Lupanaria à Principibus permissa. Anno 1629.

De oratione mentali. Valentiæ 1620. in 8.

Exercitia spiritualia. Ibidem 1617. in 16.

Exercitia diuina Nicolai Eschij, Hispanicè vertit. Ibidem anno 1609. & Madriti 1613. Ea postea edita sunt Italicè Mutinæ apud Iulianum Cassanum anno 1628. in 8.

Regulam Minorum Hispanicè exposuit. Prodijt primum Valentiæ in domo Ioannis Chrysostomi Gurrez 1611. in 16. secundo aucta recusa est post mortem authoris. Ibidem apud Patritium Mayuntum an. 1622.

IOANNES ZAMARA, Minister prouinciæ Lusitaniæ, edidit

Librum de præconijs Hispaniæ.

IOANNES de ZAMORA, Hispanus, prouinciæ Carthaginensis, scripsit

Cæremoniale Romanum, à Clemente Octauo specialiter approbatum. Burgis an. 1603.

Kalendarium perpetuum. Ibidem eodem anno.

IOANNES de ZAYAS, Hispanus Regularis Obseru. in prouincia Castellæ S. Theologiæ Lector, scripsit

Supplementum Chronicorum Francisci Gonzagæ, ex diuersis Archiuijs, librisque collectum, in his scilicet quæ ad suam spectant prouinciam. Illud ad me tranmisit M.S.

IOANNES ZEITA, Lusitanus, prouincię Algarbiorum vir eruditus, edidit vulgari idiomate

Sermones Quadragesimales, quos Castellanos fecit Ioannes de Nauaez Cistercien. Vallisoleti 1626. quos etiam secundo traduxit in idioma Castellanum Ferdinandus Camargo Augustinianus, editque Madriti in officina Ioannis Gonzales 1629.

Sermones de Sanctis. Vlyssippone per Petrum CraesbecK. 1635.

De præcipuis festis, & mysterijs beatæ MARIAE serm. 40. Vallisoleti anno 1622.

IOANNES de ZELAYA, Hispanus, scripsit

Quæstione in Tertium Sententiarum.

IOANNES de ZVVIGNEO, prouinciæ Burgundię, scripsit

Lecturam super Sententias. Habetur manuscrip. in Bibliotheca Conuent. Mediolani.

IOANNETTINVS NIÑO, Hispanus prouinciæ sancti Iacobi Minister, S. Theologiæ Professor, ab Ordinis secretis; scripsit

Aphorismos Prælatorum & subditorum. Barcinone 1625.

Tractatus varios de rebus sui Instituti præsertim vnum ad Gregorium XV. pro defensione eiusdem.

Alterum ad Philippum III. Regem Hispaniarum eiusdem argumenti.

Vitam sororis Annæ Mariæ à S. Ioseph, pijssimæ Clarissæ. Salamanticæ anno 1632.

Chronica Ordinis à Marco Vlyssipponensi scripta recognouit, & in aliuũ stylũ methodumq; reduxit, duobusq; tomis edidit Salamanticæ apud Antoniam Ramirez an. 1626.

IODOCVS ab ALMARAS, Brabantus, natus in pago Londerseel, Tertij instituti D. Francisci Minister Zepperensis, & Sororum 3. Ordinis in Steynart Confessarius, scripsit

De tribus virtutibus Theologicis Tractatum.

De frequenti vsu SS. Sacramenti Eucharistiæ per quæstiones.

Varias spirituales meditationes.

IODOCVS à CASTRO, Bruxellensis, prouinciæ Germaniæ inferioris, Definitor, Custos, & secundùm Minister prouincialis, diuini verbi Prædicator facundissimus, edidit

Decachordum Marianum, id est, *Tractatum de decem virtutibus Euangelicis B. Mariæ Virginis*. Antuerpiæ in officina Plantiniana tomis duobus 1633.

Conciones dominicales per totum annum. Ibidem eodem anno tomis duobus.

Octauam, seu Sermones octo de sanctissimo Sacramento. Ibidem eodem anno.

Conciones de Sanctis, nondum editas.

Obijt Mechliniæ anno 1634. die 18. Aprilis.

IODOCVS de RYCK, omnium primus missus ad Cœnobium Franciscanorum in Quito anno Christiano 1534. scripsit

De moribus incolarum insignem epistolam, anno 1556. Vide Commentarium P. Henrici Sedulii ad 3. Caput vitę S. Francisci.

IOSEPHVS ANGLES, Hispanus, Valentinus, prouinciæ sancti Iacobi alumnus, sacræ Theologiæ professor, Episcopus Bosanensis, scripsit

Flores Theologicarum Quæstionum in quartum librum Sententiarum Magistri, duobus distinctos voluminibus, siue partibus: quarum prima Lugduni apud Stephanum Michaelem prodijt an. 1584. & secunda 1585. apud Belletum.

In secundum item librum earumdem Sententiarum. Postea alios attexuit flores Sixto Quinto nuncupatos, Madriti 1586. Lugduni apud Adrianum Perier, anno 1587. & Venetijs apud Ioannem Baptistam Vgolinum, anno millesimo quingentesimo octuagesimo octauo. Commendat valdè opus predictus Sedulius in Commentarijs ad vitam sancti Francisci.

IOSEPHVS AVETA, alijs ACCETA, Andrius Apulus, egregius Poeta, cecinit

Vitam, & miracula sancti Francisci, decem libris distincta carmine heroico Latino.

IOSEPHVS BERGAIGNE, Antuerpiensis, Strict. Obseruantiæ prouinciæ Germaniæ inferioris, cœnobij Louaniensis alumnus, inde in Hispaniam studiorum causa transmissus, deinde ad Coloniæ prouinciam missus, post tot clades, & bella iterum renascenti subsidium laturus, illic Philosophiæ, & Theologiæ Lectorem, Guardianum, deinde Ministrum, anno ætatis nondum vigesimo octauo expleto, laudabiliter peregit. Postmodum factus Visitator Apostolicus, Definitor generalis Ordinis, mox prouinciarum Belgicarum, eisque adnexarum Commissarius generalis, quem ego peramanter à multis annis cum veneratione colui, vir doctus, pius, mitis, affabilis, atque ad res magnas tractandas, & peragendas miræ dexteritatis, & prudentiæ; cuius opera apud Belgas, Batauos, Germanos sæpissimè vsus est Philippus Quartus Hispaniarum Rex, proinde aliquoties in Hispaniam accitus, ad varios Principes legatus. In tot laborum, difficiliumque itinerum compensationem factus est primum Episcopus Buscoducensis; deinde Archiepiscopus, & Dux Cameracensis, sacri Romani Imperij Princeps, & Comes Cameracesij. Nunc dum in consessu Monasterij Vvestphaliæ strenue, & prudenter partes ageret Regis Catholici, plena Principis fretus potentia, omnium dolore decessit die 24. Octobris huius anni 1647. quo hæc exaro. Scripsit

Apologiam aduersus litteras Geralaci Molitoris, Prædicantis Religionis Euāgelicæ Reformatæ, qui antea accusatus de calumnijs, & citatus, cum suis litteris se excusasset, & nō ausus comparere, repetijsset calumnias, accusatur, & citatur hic denuò. Augustę Treuirorum, sumptibus Aegidii Immendor an. 1625. in 4.

Apologiam alteram ad Imperatorem Ferdinandum Tertium, pro conseruatione veterum Religiosorum, ac Monachorum in suis antiquis domibus, & possessionibus.

Instructionem ad Virgines nobiles recenter conuersas à Caluinismo contra famosum libellum ad easdem datū à quibusdam hereticus. Colonię apud Henricum Crith. anno 1631.

IOSEPHVS de BERNA, Siculus, Cameratensis, Capuccinus, edidit

Symphoniam sacræ Lectionis, siue libellum de sacrarum dictionum prolatione. Messanę apud Iacobum Matthęi, anno 1646.

IOSEPHVS de BRVNIS, Venetus, Regularis Obseruan. prouinc. S. Antonii concionator, edidit

Reductorium Ierosolymitanum, in quo candidè, et sincerè describitur, quidquid diu desiderabatur sciri, de omnibus ad sanctam Ierusalem spectantibus, videlicet, *Numerus locorum Fratrum Diui Francisci de Obseruantia*, abhinc multis annis, & in præsentiarum maximo zelo Christianum cultum, & partem Catholicam tuentium. Venetijs 1616. in 8.

Admirabilis deuotio Sanctuariorum quamplurium.

Multitudo præcipuarum reliquiarum, copia Indulgentiarum à diuersis summis Pontificibus concessarum.

Et tandem *generosa condonatio priuilegiorum multorum*, quibus gaudent, in primis Guardianus sacri Mōtis Sion, deinde Fratres omnes ei humiliter subiecti. Venetijs apud Ioannem Bapt. Bonsad anno 1616.

IOSEPHVS le CLERC, Parisinus, Capuccinus, edidit

Introductionem ad vitam spiritualem per facilem quandam orationis methodum pro omni anima deuota, & religiosa. Pictauij primo duobus tomis partitam, apud Franciscum Lucam, anno 1616. Deinde Parisijs in secunda editione vnico volumine comprehensam, apud Ioannem Fouet 1630.

Praxim interiorem præcipuorum vitæ Christianæ exercitiorum iuxta methodū Orationis in primo libro traditam. Ibid. apud eundem 1626.

Sexaginta exhortationes ad Moniales Benedictinas sub titulo *Caluarij.* in 4.

Tractatum de Perfectione Seraphica, siue de felicitate admirabili seruorum Iesu Christi, sub forma coronæ mysticæ expressa, quam omnibus diuinorum suorum consiliorum veris obseruatoribus tribuit, & specialiter religiosis sancti Francisci. Parisijs apud Sebastianum Cramoisy 1634. in 8.

Epistolas, & alia eius opuscula edidit Franc. Andegauensis Capuccinus.

IOSEPHVS CODICIS, Siculus, montis Drepani, Regul. Obseru. Doctoris lauream Parisijs, vbi per annos septem sacram Theologiam prælegit, assecutus, edidit

Commentarios in Logicam Aristotelis. Obijt Neapoli anno 1545.

IOSEPHVS EXIMENIVS, Hispanus, scripsit

Vitam Nicolai Factoris, pietate, & virtute illustris. Barcinone anno 1618 in 4.

IOSEPHVS FERRER, Hispanus, scripsit

Logicæ, & Physicæ Summulisticum præludium. Valentiæ 1636. in 4.

IOSEPHVS à LEONESSA, Italus, Cappuccinus, vir admirandæ virtutis, & notissimæ pietatis, tanta sanctitatis opinione defunctus, vt nūc in Curia instanter agatur de adscribendo in numerum Beatorum; scripsit

Tractatulum de Protestationibus frequenter præstandis ab ijs, qui piæ morti obeundæ se præparant. Circumfertur ad finem Paradisi interioris, à Paulo Manassei compositi. Vide verbum *Paulus Manassei.*

IOSEPHVS à S. MARIA, Hispanus, Strict. Obseru. prouinciæ sancti Gabrielis Minister, edidit Hispanicè librum, quem prænominauit,

Tribunal Religiosorum, in quo agitur præcipuè de modo corrigendi excessus, siue defectus Fratrum, & qualiter se debent gerere in re iudiciaria Prælati, & subditi. Hispali per Ferdinandum Rey anno 1617. in 4.

Tractatum de vsu, & frequentia sanctissimæ Eucharistiæ.

IOSEPHVS PICCOLOMINEVS, Conuent. sacr. Theolog. Magister, edidit

Exercitia spiritualia pro Confratribus Chordigeris.

IOSEPHVS RESEGHINVS, à Casali, prouinciæ sancti Didaci, edidit

Meditationes inscriptas: Scala Iacob. Mediolani.

IOSEPHVS SIMON de PALLARES, Hispanus, edidit Hispanicè librum inscriptum:

Guia espiritual, id est, via, seu directorium spirituale. Valentiæ anno millesimo sexcentesimo trigesimo.

IOSEPHVS VASQVEZ, Hispanus, prouinciæ sancti Iacobi, Lector emeritus, Minister, & Guardianus Salamanticensis, vir doctus, grauis, & subtilis ingenij, olim venerandus meus Magister. Cum Salamanticę multi Doctores pretextu fugiendarum nouarum opinionum vellent iurare in verba sanctorum Augustini, & Thomæ Aquinatis, atque ad horum dumtaxat sectandas doctrinas solemni iuramento cogere omnes Academicos Theologiæ professores, & studiosos, suscepto in Curia Regis Catholici onere, classicos Doctores suæ religionis, Halensem, Bonauenturam, Scotum, aliosque defendendi, ne paulatim in scholis illorum exularet doctrina, adhibitis laboris, et studij sociis aliis viris doctis, et prudentibus insignem obtulit librum Philippo III. & Consiliariis Regijs.

Tractatum pro defensione Doctorum Ordinis S. Francisci, per quem euicit, ne quidquam in illa celebri Vniuersitate innouaretur. Madriti apud Ludouicum Sanchez 1628.

IRENÆVS AVALONENSIS, Burgundus, concionator Capuccinus, edidit Gallicè

Expli-

Explicationem rationum, quæ mouerunt dominos de Pessades, & du Mazel, nobiles Gabolitanos, & alios ad veritatem Catholicam in manibus suis publicè profitendam, abiurata primum hæresi Caluinistica. Accedunt propositiones eiusdem Patris, Responsiones Ministri heretici, & Contra-Responsio S. Irenei. Rueffii apud Stephanum Andream 1623. in 8.

IRENÆVS BRASSAVOLVS, Ferrariensis, sacræ Theologiæ professor, Commissarius suorum consodalium in Curia Romana, Episcopus Castrensis, Serenissimæ familiæ Farnesię gratissimus, accurate exposuit

Quæstiones vniuersales Scoti. Venetiis in 4. apud Marcum Variscum, anno 1599. scripsit

De secundis intentionibus.

Super formalitates Scoti.

IRENÆVS DEV, natione Gallus, patria Normannus, Tertij Ordinis, prouincię S. Iuonis Minister prouincialis, edidit

Viam veram Cœli pro iis, qui in mũdo degunt. Paris. 1639.

Cantica spiritualia super vias Purgatiuam, Illuminatiuam, & Vnitiuam ad dirigendam animam ad Deum. Ibid. 1639.

Exercitia hominis Christiani, quibus disponitur ad Confessionem, & Communionem. Ibidem 1642.

Radios Solis Iustitiæ in Sacramento Altaris. Ibidem 1643.

Exercitia militis Christiani. Ibidem 1644.

Solitudinem decem dierum. Ibidem 1647.

ISIDORVS PERVSINVS, Regular. Obseru. in Iure Canonico non mediocriter versatus, scripsit

Tractatum de Restitutionibus. Incip. *Restitutio primo. Volens Magister tractare.* Habeo penes me M.S.

IVLIANVS TEVTONICVS, Sacello, et Musicę Gallorum Regis Prefectus, Ordinem amplexus Minorum composuit.

Mensuras, & modos canendi diuina Officia.

Obiisse miraculis clarum scribit Henricus Vvillotus, et Parisiis quidam volunt sepultum, alii in Vrbe Aquilę in Aprutiis, atque hoc eius sepulchro incisum epitaphium:

Degerat in terris vitam IVLIANVS honestam:
Ossa tegit marmor, spiritus astra tenet:
Cui placuit viuo sanctissimus Ordo Minorum,
Est Cœlo, & terris, nunc sibi firma quies.
Fertilis ingenio tulit hunc Germania Patrem:
Ast Aquilæ functum corpus in vrbe iacet.
Dites hunc omnes repetunt, clamantque miselli,
Subsidium hic miseris, diuitibusque salus.

IVLIANVS VERROCHIVS, Florẽtinus, Philosophus, Theologus, Astrologus, variaque humanę eloquentię scientia clarus, pleraque scripsit; extant dumtaxat quędam eius *Adnotationes in Dialecticam Aristotelis.*

Obiit Florentię ann. 1413. alii dicunt posterius decessisse. Sepulchro marmoreo in medio amplissimi templi S. Crucis: hoc incisum est epitaphium

IVLIANVS VERROCHIVS,
THEOLOGVS INSIGNIS HIC SEPVLTVS EST;
ANTONIVS DE MEDICIS
EIVSDEM ORDINIS THEOLOGVS,
ET ETRVRIAE PROVINCIAE MINISTER,
NE IACERET INCVLTVS,
QVI MAGNVM ORNAMENTVM AETATI SVAE FVERAT
DECENTI HOC MONVMENTO DONAVIT.
VIXIT ANN. XLII. MENSES VIII. DIES X.
OBIIT M.CCCCXIII.

IVLIVS ARIGONVS, Cremonensis Ord. Minorum Conuent. scripsit

Vitam Sororis Diominæ Binæ de Assisio Tertij Ordinis sancti Francisci, virtute,

tute, & pietate insignis; quam Marcello Cardinali Lantes Episcopo Tudertino, Ord. Minorum Conuent. Protectori dedicauit. Habeo penes me M.S.

IVLIVS è CORRIGIO, Italus, scripsit

Commentarium ad Symbolum Apostolorum.

Dialogum de Sacramento altaris.

IVLIVS PRVNIANVS, Italus, Ferrarien. Conuent. vir doctus in omnibus fermè scientijs, per præcipuas Italiæ Ciuitates cum laude prædicauit. Metaphysicam publicè professus in patria, alibi Theologiam annis multis edocuit. Alphonso Secundo Ferrariensium Duci gratissimus, eum adhibuit suum Confessarium, & Eleemosynarium. Fuit Inquisitor Senensis annis quatuor. Scripsit

In vniuersalia Porphyrij.

In Prædicamenta, & Posteriora Aristotelis.

In vniuersam Philosophiam.

In formalitates Scoti.

Commentaria in Ecclesiasten Italicè.

Super Symbolum Apostolorum.

Homilias diuersas.

Diuersarum materiarum, lib. vnum.

Omnia asseruantur in Biblioth. Conuent. Ferrariensi.

Obijt in patria anno 1595. ętatis anno 65.

IVNCTA de BEVEGNATIS, prouinciæ Tusciæ, vir religiosissimus, B. Margaritæ Cortonensi Clarissæ in Beatarum numerum solemni ritu relatę à sacris confessionibus, diffusè scripsit

Vitam, & reuelationes eiusdem præclaræ fœminæ. Habeo penes me M. S.

IVNIPERVS DREPANENSIS, Siculus, Strict. Obseru. sacrę Theologię Lector, prouincię Vallis Mazarię Definitor, deinde Minister, Pœnitentiarius Lateranensis; scripsit

Disputationes Commentarias pro Iuris Pontificij defensione, in nouam Vrbani Octaui extensionem reuocatoriæ constitutionis omnium Priuilegiorum viuæ vocis oraculo factorum Gregorij XV. In quibus summi Pontificis legislatiua potestas in ferendis, reuocandisque fauorabilibus legibus contra nonnullos defenditur. Lugduni sumptibus Laurentij Durand anno 1637. in 4. Obijt in Ministeriatu prædictæ prouincię anno 1648.

IVNIPERVS PARASCANDALVS Neapolitanus, prouinciæ Terræ Laboris Reformatæ, S. Theologię Lector, disertusque concionator, aliquoties Guardianus; deinde Custos, mox Definitor Generalis, edidit doctum librum concionum sub hoc titulo:

Spicilegij Euangelici ex sanctorum Patrum, grauissimorumque Scriptorum messe collecti per omnes Quadragesimæ dies distributi, concionatoribus, sacræq; Scripturæ Professoribus profuturi. Pars prima. Neapoli ex typographia Honophrij Sauij 1647. in fol.

Nunc habet prælo paratam partem secundam.

IVO MAGISTRI, Gallus Reg. Obseru. Confessarius Sororum Annunciationis Monasterij Bituricensis, cum plurimùm laboraret pro restituenda disciplina regulari in Gallia, plurima collegit diplomata, & aliorum lucubrationes, quæ in hunc finem conducebant, obtulitque Francisco Gonzagæ Ministro Generali sub titulo:

Ocularia, & Manipulus Fratrum Minorum. Prodijt Parisijs apud Michaelem Sonnium an. 1582.

IVO PARISIENSIS, vir insignis, Capuccinus, in sua prouincia sępè Guardianus, aliquando etiam Definitor, egregius Concionator, qui verbo, & scripto suscepit sui Ordinis, aliorumq; Mendicantium defensionē, contra quendam in Gallia Episcopum, qui nimio ardore, & spiritu vehementi, ex rostris, & multis scriptis libellis, in omnem religiosorum, maximè autem Franciscanorum statum, longa annorum serie inuehi non cessat; quantumuis hinc ex Vrbe non semel fuerit admonitus, vt ab huiusmodi inuectiuis, suæ dignitati indecoris, abstineret, & aliquot eius libelli in sacra Congregatione Indicis librorum sint proscripti. Scripsit autem Iuo Gallicè

Felices successus pietatis, & triumphum vitæ religiosæ Tomis duobus in 4.

Declarationem quarundam propositionum ex prædicto opere non adeò sincere extractarum Tom. 1. in 4.

Theologiæ naturalis, Tomos quatuor in 4.

Moralitates Christianas, Tom. quatuor, in 4.

Misericordiæ Domini circa genus humanum, Tom. vnum in 4.

De summo Pontifice. Parisijs anno 1645.

Progressus amoris Diuini, Tomos 4. in 8.

Demonstrationem ad Reginam Christianissimam circa doctrinas nouitias, Tomum vnum in 8.

Tractatum de virtute indifferentiæ, To-

Tomum vnum in 8. Omnia hæc prodierunt varijs annis Parisijs apud Dionysiũ Thierry. Scripsit autem Latinè, & nunc sudat sub prælo

Digestum Sapientiæ, in quo habetur Scientiarum omnium rerum Diuinarum atque humanarum nexus, & ad prima principia reductio. Tomi tres in folio, primus prodijt Parisijs anno 1648. sumptibus Dionysij Thierry. secundus ibidem anno 1650.

IVVENALIS de TERRA NOVA, Lemouicensis Reg. Obseru. edidit

Theatrum Minoriticum, compendiaria serie dispositum omnium virorum, ac mulierum in triplici Ordine Franciscano sanctitate, & doctrina insignium. Accedit *vera, fidelis, & legitima Relatio originis, progressus, ac præsentis status totius Religionis Seraphicæ Fratrum Minorum, S. Claræ, & Tertiariorum de Pœnitentia, tam sæcularium, quam Regularium*. Rueffij apud Hæredes Stephani Andreæ 1646. in fol.

L

LACTANTIVS ARCTARIVS, Calaber, Ceroponitanus, Theologus, & insignis Concionator, edidit vernaculè

Conciones à se habitas.

Poemata vernacula, & Latina.

De Monarchia Ecclesiastica lib. duos.

De Prædestinatione lib. vnum.

Repertorium SS. Patrum.

Artem concionandi.

Conceptus Quadragesimales.

LADISLAVS MARSOMI, prouinc. Poloniæ, doctrina, & sanctitate clarus, scripsit

Carmina super Magistrum Sententiarum.

Exposuit vetus, & nouum Testamentum.

Obijt Marsomi anno 1508.

LAMBERTVS à S.TRVDONE, Belga, prouinciæ Germaniæ inferioris, qui per aliquot annos vixit in Italia apud Patres Strict. Obseru. prouinciæ Principatus, scripsit

Varias resolutiones, & doctas quidem conclusiones in regulam Fratrum Minorum, dignas, quæ lucem aspiciant.

Tractatum de congruo, & licito modo, quo ijdem Fratres recurrere possunt ad pecuniarum subsidium.

Coronam beatissimæ Virginis Mariæ, in qua ad singulas vices, quibus recitatur Salutatio Angelica, adhibetur metrum Latinum, in quo pars aliqua vitæ Christi, aut B. Virginis ordinatè ad memoriam reuocatur. Titulum hunc appofuit author: *Vita, & passio Domini nostri Iesu Christi, nec non sanctissimæ Matris Dominæ nostræ super coronam recitandæ, & contemplandæ*, materiam prębentes deuotè orandi, atque petendi, secundum normam eiusdem sacratissimæ Passionis, quidquid cuilibet statui conducit, quæ instar horarum, seu deuoti officij in Congregatione confratrum recitari possunt, versiculi nimirùm alternatim, sed *Aue Maria* coniunctim. Collegit insuper varia Ordinis monumenta in codicem, quem *Speculum Ordinis Minorum* appellauit.

LAMBERTVS VVILLOT, patruus Henrici VVilloti, qui Athenas Orthodoxorum Sodalitij Franciscani scripsit, vir pius, Biezensis in Arthesia, Namurcensis, & Leodiensis Guardianus, pietati in se, alijsque promouendæ summopere studuit, pijs opusculis componendis totus intentus. Prodijt vnum, quod prænotauit:

Varij fidelis sponsæ affectus, quibus erga sponsum Redemptorem dulcissimum variè illa fertur quos quatuordecim iconibus expressit, adiunctis ex sacra Scriptura proprijs sententijs, quæ cuiuslibet imaginis significationem referant, libellumque explicationis adiunxit.

Obijt Leodij, ex aduerso maioris aræ tumulatus. Marmori, quo tegitur, hæc incisa sunt:

In capite duarum lucernarum figuris hęc verba adiecta:

LAMPADES EIVS IGNIS, ATQVE FLAMMARVM.

In corpore lapidis hæc:

RE-

RELIGIOSISSIMO IN DEVM
THEOTOCON MARIAM SACERDOTI
ECCLESIASTAE ARDENTISSIMO
P. LAMBERTO VVILLOT HVIVS CONVENTVS
COENOBIARCHAE MERITISSIMO
DISCIPVLI MOESTI POSVERVNT.
OBIIT OCTAVO KALENDAS MAIAS
ANNO MDLXXIX.

Inferius

IGNEM VENI MITTERE IN TERRAM, ET QVID VOLO, NISI VT ARDEAT.

LANDVLPHVS CARACCIOLVS, nobilis familiæ Neapolitanæ, Doctor, & publicus Lector Parisiēsis, Scoti auditor, primùm Episcopus Stabiarum in regno Neapolitano; deinde Archiepiscopus Amalphitanus, de quo nos plura diximus Tomo tertio Annalium. Scripsit

An. 1331. n.6. & an. 1347. n.8.

In quatuor libros Magistri Sententiarum. Incipit: Fundamentum primum lapidis sapphiri.

Quodlibeta scholastica.

In Zachariam Prophetam.

In quatuor Euangelia. *M.SS.* in Conuentu Assisij.

In Epistolam ad Hebræos.

Sermones de Tempore.

Sermones de Exaltatione S. Crucis. *M.SS.* in Biblioth. Vaticana.

Orationem ad Papam nomine Reginæ Siciliæ M.S. Ibidem.

Librum Collationum spiritualium. Obijt circa annum 1350.

LANDVLPHVS, incerti cognominis, ignotæque patriæ, teste Vvillot, scripsit

In primum Sententiarum, eumque citat author Summæ Angelicæ.

Alium Landulphum ait Eysengrenius scripsisse in *Secundum Sententiarum*, & Vixisse anno 1462.

LAVRENTIVS BRIXIANVS, edidit

Tractatum de Formalitatibus Scoti.

LAVRENTIVS à CONCHA, Hispanus, scripsit

Homilias varias in Euangelia. Madriti 1602. in 4.

LAVRENTIVS CORBOSA, prou. Tusciæ, composuit

Lectiones 46. super psalmum, Fundamenta eius in montibus sanctis, *& super caput 24. Ecclesiastici*, anno millesimo sexcentesimo vigesimo septimo.

LAVRENTIVS CARDVSIVS, Strict. Obseru. Lucensis, scripsit Italicè opus inscriptum:

Villa Regia Mariæ Virginis. Venet. à Georgio Valentino excusum an. 1630. in 8.

LAVRENTIVS CORRADVCCIVS, Fabrianensis, edidit

Sermones festiuos.

Sermones feriales. Extant Fabriani M.SS. in Conuentu sancti Francisci.

LAVRENTIVS FASANVS, VIOLA, Neapolitanus, Regularis Obseruantiæ prouinc. Terræ Laboris, edidit

Arcana ferè omnia, tum Theologiæ, tum Philosophiæ, quæstiones disputatas, ac vltimas voluntates subtilissimi Doctoris Ioannis Scoti. Neapoli apud Tarquinium Longum anno 1618. in 4.

Tractatum de adiuuandis infirmis ad piè moriendum, quem inscripsit: *Lumen agonizantium.* Ibidem anno 1617.

LAVRENTIVS à S. FRANCISCO, Hispanus, edidit opusculum inscriptum:

Thesaurus Cœlestis. Gadibus 1638. in 4.

LAVRENTIVS GVLIELMVS de TRAVERSAGNIS, Ligur Saonensis, Sixti Quarti alumnus, sub cuius disciplina annis quinque Paduæ, & Bononiæ profecit. Theologiam primo in Anglia; deinde Paris. publicè professus est. Scripsit

Rhetoricam pro iunioribus.

Correctorium vitæ humanæ.

Dialogum de vita æterna, & vera felicitate, in tres libros diuisum.

De bono Coniugali, siue Matrimoniali.

Triumphos quinque Iesu Christi Redemptoris; nempe

De Sapientia.

De Fortitudine.

De Iustitia.

De Clementia.

De Amore, qui libris viginti tribus continentur.

De pudicitia B. Virginis, metro heroico.

Habentur eius monumenta Saonæ apud Minores M.SS. decessit anno 1495. ętatis 81. Magnam librorum copiam eo in Conuentu coaceruauit.

LAVRENTIVS LVPVS, Hispanus, edidit

Compendiosam explicationem Rubricarum Breuiarij, & Missalis Romani. Madriti 1632. in 8.

LAVRENTIVS MAGRIVS, Normannus, Regul. Obseru. scripsit

Apologiam pro Fratribus Minoribus de Familia, siue de Obseruantia Ordin. S. Francisci. Rothomagi apud Siluestrum Ramburinum anno 1498.

LAVRENTIVS MASSORILLVS, Vmber, Fulginas, Regul. Obseru. prouinciæ sancti Francisci, pius, & eruditus Poeta, edidit

Volumen sacrorum Metrorum, quod prænotauit: *Aureum sacrorum hymnorũ.* Opus libris quatuor distinctum, præcipuis quibusque Sanctorum, & Sanctarum suos hymnos attribuens, dedicauitque Rodulpho Pio Cardinali Carpensi, Ord. Minorum Protectori. Prodijt Fulginei apud Ioannem Simonem, & Vincentium Cantagallos anno 1547.

Claruit anno 1560.

LAVRENTIVS PARISINVS, prou. Capuccinorum Parisien. Definitor, Prædicator feruentissimus, ac Theol. mysticę magister eximius, edidit Gallicè

Palatium amoris Diuini inter Iesum, & animam Christianam, in quo quæuis persona, tam sæcularis, quam religiosa potest videre regulas Deum, & proximum perfectè amandi in hac vita. Paris. in prima editione apud Carolum Custellanum anno 1614. In secunda editione aucta, in 4. apud Dionysium de la Noue.

Peristromata diuini Amoris, seu *Passionem, ac mortem Iesu Christi, secundum historiæ veritatẽ in quatuor libros diuisam, dolores internos Christi centũ, & quatuor contemplationibus comprehensos continentem.* Parisijs apud Viduã Nicolai Buon anno 1631. in 4.

LAVRENTIVS PORTEL, Lusitanus, prouinciæ Algarbiorum olim Minister, sacræ Theologiæ professor, in dubijs Quæstionibus Regularium enodandis potissimum occupatus, vir pius, & prudens; scripsit

Dubia Regularia, siue accuratam, breuemque discussionem difficultatum, circa religiosam personam, atque familiam, ac etiam circa Sacerdotem regularem confessiones sæcularium excipientem. Lugduni sumptibus Laurentij Durand anno 1630.

Responsiones aliquorum casuum moralium, spectantium præcipuè ad personas regulares, ac etiam sæculares. Ibid. sumptibus eiusdem anno millesimo sexcentesimo quadragesimo.

Earumdem Responsionum Tomum 2. Ibidem sumptibus Laurentij Arnaud, anno 1645.

Dubia Regularia simul cum primo tomo Responsionum prodierunt vno volumine Venetijs apud Paulum Balleonum anno 1641.

Exhortationes Monasticas. Vlyssippone apud Petrum Craesbeck an. 1617. in 8.

LAVRENTIVS quidam, ignoti cognominis, & temporis, incertęque patrię, doctus Concionator, scripsisse refert Vvillotus

Postillas pro concionibus æstiuis.

Alias pro hyemalibus. Asseruabantur in Bibliotheca Minorum Vvestphaliæ.

LAVRENTIVS SPATHA, Bononiensis, sacri Collegij Bononiæ Magister, electus Generalis Minister Conuent. Romę anno millesimo quingentesimo trigesimo septimo, post huius functionis annos sex assumptus ad Episcopatum Caluensem; vir quidem probis moribus, bonisque litteris egregiè ornatus. Eius cubiculum erat perpetua Officina bonarum artium, quo homines quique doctissimi confluebant. Ipse verò semper vel legebat, vel scribebat, aut meditabatur. Scripsit

Elucidationes in primum Sententiarum Scoti; cuius doctrinam egregiè callebat.

Constitutiones quasdam sui Ordinis.

Obijt Neapoli sepultus in Ecclesia sanctę Claræ.

LAVRENTIVS à VILLA VINCENTII, edidit

Sermones pro toto anni decursu. Lugduni 1568.

LEANDER MONTANVS de MVRCIA, Hispanus, Capuccinus, prouincię Castellæ Definitor, & Conuentus S. Antonij Madritensis Guardianus, scripsit Hispanicè

Quæstiones selectas Regulares. Madriti apud Gregorium Rodriquez 1645. in fol.

Expositionem in Regulam Fratrum Minorum. Ibidem eodem anno.

Commentarios litterales, & morales in

in librum Esther. Ibidem apud Alphon. de Paredes anno 1647. in fol.

B. LEO ASSISIAS, Vmber, sancti Francisci socius, & confessarius, adiutus opera Angeli Tancredi, & Ruffini consanguinei sanctę Clarę, scripsit

Legendam, & miracula sancti Francisci.

Nos multa de hoc optimo viro scripsimus Tomo primo, & secundo Annal. & in opusculis sancti Francisci epistolam dedimus sanctissimi Institutoris ad hunc suum discipulum transmissam.

Obijt Assisij anno millesimo ducentesimo septuagesimo primo, die decima quinta Nouembris; tumulatus in Basilica maiori S. Francisci.

LEO BACCON, Gallus, Reg. Obser. prou. Aquitanię, edidit Gallicè

Summam ConfessorumHispanicè editam ab Henrico Villalupensi. Vide verbo, *Henricus Villalupensis*.

LEO RVBEVS, Mediolanen. edidit

Sacram Repræsentationem Reginæ Esther. Mediolani 1618.

Tomo 1. Annal. an. 1239. nu. 15. LEO VALVASORIVS è PEREGO, Ducatus Mediolanensis oppido, ex Ministro Minorum Archiepiscopus Mediolanensis. Annis octodecim strenuè illam celeberrimam rexit Ecclesiam: Gregorij IX. partes magnanimiter, & constanter contra Fredericum Imperatorem, Pontifici vltra modum inuisum, semper defendit. Scripsit

Epistolas varias ad prædictum Gregorium Pontificem, aliosque Italiæ Principes, eorum implorans auxilium contra Fredericum.

Constitutiones Synodales.

Obijt anno 1257. die 15. Octob. sepultus Lignani miraculis clarus.

LEO de VENNES, Aremoricus, Prędicator Capuccinus, pręlo mandauit librum, qui inscribitur:

Secunda Natiuitas IESVS, complementum primæ, hoc est, *Conuersio animæ formata super exemplar Verbi Incarnati. Opus diuisum in tres partes.* Paris. apud Robertũ Berthand. 1637. in 8.

LEO ZAMBELLVS, Italus, Placentinus, Regul. Obseru. scripsit Italicè librum, quem ita inscripsit:

Globus Cœlestis, & Politicus vitæ Principum, tempore Pacis, & Belli. Venetijs apud Marcum Ginammum, anno 1642.

LEONARDVS BORIANVS, Gallus, Regularis Obseruantiæ prouin. Aquitanię, edidit

Librum controuersiarum contra Ministrum hæreticum. Tolosæ apud Ioan. Boudet anno 1620.

LEONARDVS de RVBEIS, ex Giffonibus, quod Campanię Felicis oppidum est non ignobile (perperam alij *de Giffono, Chiffano, de Iouis Fano*, inconstanter cognominant), ex Ministro prouinciæ Terrę Laboris (non Tolosanę, vti habent Posseuinus, & Vvillotus) creatus Tolosæ anno 1373. totius Ord. Generalis Minister, & anno 1378. bis donatus purpura Cardinalitia; primùm ab Vrbano Sexto, secundùm à Clemente Septimo Vrbani ęmulo, & tertiùm à Benedicto Decimotertio; multas probauit inconstantis fortunę vicissitudines; scripsit autem Tomo 3. An. 1378. nu. 7.

In Cantica Canticorum ingens volumen, in centum quadraginta Cantica distributum, multa continens abstrusioris Theologiæ arcana, quod S. Antoninus y se vidisse testatur, & laudat. y Anton. 3. par. tit. 24 cap. 8. §. 2

In libros quatuor Magistri Sententiarum commentaria.

Summam Theologiæ moralis.

Tractatum de modo extinguẽdi schismatis Pontificij, quod tunc vigebat magno totius Orbis scandalo, valdè eruditum ad Reges, & Principes Christianos. Incipit, *Vtrum via cessionis*. Extat MS. in Bibliotheca Minorum Toletana.

Obijt Auenione anno 1405. IV. Nonas Maij sepultus apud Minores, non in æde Cathedrali, vti habet Posseuinus.

LEVINVS BRECHTVS, Antuerp. Theologus, Poeta laureatus, multorum illustrium Patrum in Conuentu Louaniensi magister, vir pietate in Deum, et charitate in proximos clarus; scripsit Louanii

Euripum Tragœdiam, de vitæ humanę inconstantia, exhibitam in Falconensi Colleg. anno 1547. Kal. Iulii, Typis Martini Rotarii 1549. et Velpii anno 1568. in 8.

Syluam piorum carminum. Ibidem 1556. in 8.

Christianam Tragœdiam, cum Appendice carminum selectiorum.

Historiam agonis sanctorum Marci, & Marcellini fratrum Martyrum, incerto authore ex Bibliotheca Franciscanorum Mechliniæ recognouit. Ibidem typis Rotarij anno millesimo quingentesimo quinquagesimo primo.

Vitam S. Lamberti Episcopi Leodiensis, et *B. Zachariæ Franciscani carmine.*

Fato

Fato functus est Vicarius Mechliniæ anno 1560. Iulij 27.

LINVS MORONVS, Florentinus, edidit

Descriptionem Montis Aluernæ in Etruria celeberrimi cum iconibus docta manu ære incisis. Florentiæ anno 1612.

LIVINVS, Gallus, prouincię Franciæ, vir egregius ad Terram Sanctam profectus, & Ierosolymis in Conuentu Montis Sion aliquando commoratus; Cairum ad Christianorum obsequia missus, fidem prædicans Christianorum, & sectam condemnans Saracenorum, capite abscisso gloriosum subijt martyrium, vti nos diffusius narrauimus Tomo tertio Annal. ad initium anni 1345. Scripsit opuscula pia

De Christi infantuli, & B. Mariæ Genitricis Encomijs.

LIVIVS GALANTES, Imolanus, edidit

Christianam Theologiam comparatam cum Platonica, cum tota veteri sapientia Ethnicorum, Chaldæorum nempe, Aegyptiorum, & Græcorum lib. 20. Bononię 1627.

LVCAS ASSISIAS, Regens studij Parisiensis, & deinde Custos magni Conuentus suæ patriæ, edidit

Opusculum de Christi Incarnatione. Floruit anno 1440.

LVCAS BALIONIVS, Italus Reg. Obseru. edidit Italicè

Artem concionandi iuxta præcepta Rhetorices. Venet. an. 1562

LVCAS BITONTINVS, facundus Concionator, scripsit

Sermones in Euangelia, & Epistolas Quadragesimales: quorum initium est: *Narrauerunt mihi iniqui*. Extabant manuscripti Florentię in Bibliotheca S. Crucis.

LVCAS MECHLINIENSIS, Capuccinus, prouincię Flandriæ, scripsit

Librum Canticorum spiritualium. Antuerpiæ apud Henricum Aertsens anno 1631.

LVCAS à MONTEFORTI, regni Neapolitani oppido, vir pius, & religiosus, olim sacræ Theologiæ Lector, Guardianus Cœnobij S. Mariæ Nouæ vrbis Neapolitanæ, prouinciæ Terræ Laboris Definitor, Examinator synodalis, scripsit nuperrimè in Virginis Mariæ laudem librum, quem inscripsit:

Domus sapientiæ septem suffulta columnis, in qua per multas ex S. Scriptura desumptas quęstiones Virginis cultum, adductis etiam multis sanctorum Patrum testimonijs, commendat. Opus verbi Diuini præconibus, sanctissimæ Virginis cultoribus apprimè proficuum. Ad vrbem Stabiarum propè Neapolim (vbi Episcopo amico collaborat) hoc anno 1648. sudat sub prælo in folio.

Alium prælo parat librum *de Monarchia Christi* Italicè.

Regulam Tertij Ordinis à S. Francisco instituti, cuius erat Commissarius, commentarijs illustrauit. Neapoli apud Octauium anno 1636.

LVCAS PACIOLVS, è Burgo S. Sepulchri, propè fines Etruriæ, omnem penè rationem Mathematicę disciplinæ Italica lingua complexus est: scripsit enim

De Diuina proportione Compendium.

De Arithmetica.

De Proportionibus, & proportionalitatibus; opus egregium, & eruditum, rudi tamen Minerua, ad Guidobaldum Vrbini Ducem.

De quinque corporibus regularibus.

De maiusculis Alphabeti litteris pingendis.

De corporum solidorum, & vacuorum figuris, cum suis nomenclaturis. Excusa sunt omnia Venetijs anno 1509.

Transtulit Euclidem in linguam Italicam, & alia eiusdem scientię composuit opuscula.

B. LVCAS PATAVINVS, S. Antonij Vlyssipponensis socius, & discipulus, sanctitate, & doctrina insignis: in exilium cum vniuersis consanguineis actus, quòd murum se pro domo Dei posuerit, & Ezelini Tyranni Patauini Vicario multa contra Ecclesiam Dei, & Pontificem machinanti, intrepidè in faciem restiterit. Scripsit (Vide Annal. Min. an. 1249. num. 9.)

Sermones in Euangelia, & Epistolas Dominicales.

Sermones de Sanctis. Seruantur M.SS. Pataui in Biblioth. magni Cœnobij sancti Antonij.

Obijt sub annum 1245. sepultus in sacello S. Antonij.

LVCAS ROMANVS, Orgasius Reg. Obseru. prouinciæ Romanæ Definitor, Guardianus Aręcœlitanus, scripsit lingua vernacula

Exercitia, siue præparatoria ad piè Christianeque moriendum. Velitris anno 1640.

Basim siue fundamentum ad superædificandum excelsum perfectionis ædificium. Romæ an. 1641.

Stellarium immaculatæ Conceptionis Virginis Mariæ. Velitris anno 1640.

apud Alphonsum de Insula. Obijt Romæ in Conuentu Arçeli anno 1645.

LVCAS de SVBERTO, Etruscus, edidit

Quædam opuscula spiritualia.

LVCAS VVADDINGVS, Hibernus, Vvaterfordiensis. Scripsit

Legationem Philippi III. & IV. Hispaniarum Regum ad sanctissimos Paulum V. Gregorium XV. & Vrbanum Octauū pro definienda controuersia Conceptionis B. Virginis Mariæ. Louanij apud Henricum Hastenium 1624. in folio.

De Hebraicæ linguæ origine, præstantia, & vtilitate, ad sacrarum litterarum interpretes, opusculum præfixum Concordantijs Hebraicis à Mario de Calasio Minorita ingentium quatuor voluminum mole editis; nec non reliqua magni illius operis præliminaria; vide verbum *Marius à Calasio*. Romę apud Stephanum Paulinum anno 1621. in folio.

Apolegeticum de prætenso Monachatu Augustiniano S. Francisci, in quo deteguntur, & refelluntur varij errores ex hac vna controuersia exorti. Madriti apud Teresiam Iunctam anno 1625. in 4. Prodijt secundò in folio ad finem Tomi primi Annalium. Tertiò in 8. Lugduni apud Laurentium Durand anno 1641. cum *defensione eiusdem* contra Thomam Herreram sacræ Theologię Magistrum, Eremitam Augustinianum, Apologetici impugnatorem. Hispanum reddidit Petrus Nauarrus prouincię Castellæ Definitor. Madriti anno 1625. in Typographia Regia.

Annalium Minorum ab exoriente Ordine S. Francisci, vsque ad annum 1250. *Tomum primum.* Lugduni sumptibus Claudij Landry anno 1625. in fol.

Eorundem Annalium Tomum secundum ab anno 1250. *vsque ad* 1300. Ibid. anno 1628. in fol.

Tomum tertium ab anno 1300. *vsque ad annum* 1350. Ibidem sumptibus Claudij du Four. anno 1635. in fol.

Tomum quartum ab anno 1350. *vsque ad annum* 1400. Ibidem anno 1637. in fol.

Tomum quintum ab anno 1400. *vsque ad* 1450. Ibidem anno 1642. in fol.

Tomum sextum ab anno 1450. *vsque ad* 1475. Ibidem sumptibus Iacobi Prost, & Ioan. Baptistæ Dauenet an. 1647. in fol.

Tomum septimum ab anno 1475. *vsq; ad annum* 1500. Ibidem anno 1648. in folio. Reliquam absoluet historiam, Deo propitio, alijs tribus voluminibus.

Vitam B. Petri Thomæ Carmelitæ Patriarchæ Constantinopolitani. Lugduni sumptibus Laurentij Durand an. 1637.

Bibliothecam hanc, siue Catalogum Scriptorum Ordinis Minorum.

Edidit aliena.

Opuscula S. Francisci sui Institutoris, quibus addidit Commentarios Asceticos. Antuerpię apud Plantinum anno 1623. in 4. Prodierunt insuper absque Commentarijs Salamanticę, Alexandrię, Statelliorum, Neapoli, & alibi, vt facilius & commodius circumferantur.

Concordantias morales S. Antonij Patauini cum Promptuario morali cuiusdam Anonymi Minoritæ Hiberni, additis etiam amplissimis Notis. Romę apud Alphonsum Ciacconum anno 1624. in 4.

Angeli del Pas doctissimi Minoritæ Commentaria in Marcum Tomo vno. Ibidem anno 1623. in fol.

Eiusdem in Lucæ Euangelium Commentaria Tomis duobus. Ibidem annis 1625. & 1628. in folio. Reliqua pijssimi viri opera aliquando daturus (Deo volente) Tomis quinque.

Ioannis Duns Scoti opera omnia Tomis sexdecim distributa, quibus addidit, præter Præliminaria, suas, aliorumque Notas, & Censuras ad singulos libros. Lugduni sumptibus Laurentij Durand anno 1639 in fol.

Vitam, & res gestas B. Iacobi Piceni carmine heroico per Ioannem Baptistam Petruccium Archiepiscopum Tarentinū conscriptas, quas Notis, & Commentarijs illustrauit. Ibidem 1641. in 4.

Officia plurima; præsertim *Lectiones secundi Nocturni, Sanctorum multarum Ecclesiarum, tum in Italia, tum in Hispania, Germania, Bohemia, Hungaria, &c.* quæ vel ex integro composuit, vel fidelius iuxta veriora acta eorundem Sanctorum, aut puriora Ecclesiarum monumenta restituit, ex commissione sacrę Congregationis Rituum Ecclesiasticorum, dum à multis annis obit munus Consultoris eiusdem Congregationis.

Habet edenda.

Vitas, & res gestas Clementis VIII. Leonis XI. Pauli V. Gregorij XV. Vrbani

bani Octaui, Innocentij Decimi, & omnium Cardinalium ab eis creatorum.

Vitam sancti Anselmi Lucensis Episcopi, cum notis & commentariis, ad Cardinalem Franciottum Episcopum Lucẽsem.

Vitas Sanctorum Ecclesiæ Vrbeuetanæ, cum notis, ad Cardinalem Faustum Polum Episcopum Vrbeuetanum.

Tractatus quatuor, qui *ad Conceptionem B.Virginis Mariæ à peccato Originali tuendam conducent:*

Primum de Baptismo B. Virginis, vt satisfiat ijs, qui ex baptizata Virgine deducunt in peccato fuisse conceptam, ne exinde sequeretur formam baptismi eidem collati non veram, sed falsam fuisse, quo argumento vsus est Augustinus contra Pelagianos, & postremo Concilium Tridentinum contra negantes peccatum Originale.

Secundum de Morte eiusdem Virginis, vt respondeatur alteri argumento, eiusdem S.Doctoris, negantis pœnalitates, aut mortem inferri insontibus, nullumque habentibus peccatum, ne iudicetur impotens Deus, qui innocentes non possit ab immeritis pœnis liberare; aut iniustus, qui innocentibus supplicium inferat, & pœnam irroget, vbi culpa non pręcessit.

Tertium de Redẽptione eiusdem Virginis, vt ostendatur perfectè fuisse à Christo redemptam, etsi Originale peccatum non contraxerit, contra eos, qui redemptionem negant, vbi nullum inerat peccatum.

Quartum de mente Sanctorum Patrum, vt planè videatur non aduersarios, sed tutelares fuisse originalis innocentiæ Dei Genitricis, neque audiendos esse, qui vniuersam sanctorum Patrum multitudinem huic peculiari Virginis priuilegio obijciunt.

Collecta habet omnia *Comitia generalia Ordinis Minorum res quasque grauiores in ijs peractas, editasque omnes Constitutiones, quibus multa etiam subijcit Prouincialia statuta, Tomo vno comprehensa.*

Bibliothecam veterum Patrum eiusdem Instituti, quorum plurima hactenus non prodierunt opera; alia antiquis typis commissa non inueniuntur, aliquot Tomis distribuendam.

Aphorismos in Regulam Fratrum Minorum ad eliminandas multorum, plerumque imperitorum, expositiones in eandem, quæ timoratis, & infirmis conscientijs graues scrupulos ingenerant.

Librum de insigni pietate Vrbinatum ergaMinores, in quo de multis Fratrum & Sororum, quæ huius Instituti construxerunt, Cœnobijs, & de pijs Minoritis, ac Clarissis, vel apud eos natis, vel inter eos denatis compendiosè tractatur.

Consultationum Ecclesiasticarum circa varias materias sibi commissas, occasione multarum Congregationum, quibus iubetur interesse, volumen vnum.

Epistolarum selectarum, librum vnum.

LVCIVS, siue LVCIDVS, Veronensis, scripsit

Doctos, variosque hymnos in laudem S.Francisci.

LVDOVICVS BENEDICTVS, Gallus (qui & Gallicè *Benoist*) vir eruditus, vertit è Gallica in Latinam linguam, Gabrielis Flammę Canonici Lateranensis regularis, qui deinceps fuit Clodiensis Episcopus

Sermonem vberem super Euangelium D.Lucæ: Missus est Gabriel. Prodijt Parisijs anno 1587.

LVDOVICVS BORAGIVS, Italus, prou. S.Antonij, scripsit

De diuina Ciuium Ciuitatis Dei prædestinatione, deque ciuium Ciuitatis Satanæ reprobatione.

LVDOVICVS BOROIVS, Italus, prou. S. Antonij, Reg. Obseru. egregius Theologus, scripsit

Dialogum de sancta Oratione, refertum pijs, doctis & vtilissimis Sententijs Tridenti anno 1590.

Tractatum de virtuoso exercitio Christiani. Ibidem anno 1597.

LVDOVICVS BOZZVTVS, Italus, Sauianensis, Regul. Obseru. prouinciæ Terræ Laboris, Theolog. & Prædicator, edidit librum inscriptum:

Debito del Christiano, id est, *Debitum Christiani*, in tres partes diuisum, Neapoli anno 1649.

LVDOVICVS CÆSENAS, Regular. Obseru. prouinciæ Bononiensis, insignis Concionator, reliquit posteris

Sermonalia (vti scribit) *quatuor*. Secundam partem quarti, quam inscripsit:

De Deo retribuente, siue *de finibus malorum, & bonorum*, ego habeo magno volumine penes me M.S.

LVDOVICVS CARVAIALIVS, Hispanus, Bœticus, Reg. Obseru. vir eruditus, & disertus, edidit

Declamationem expostulatoriam, pro immaculata Conceptione Genitricis Dei Mariæ, cum dilutione quindecim argumento-

mentorum, quæ aduersus præfatam declamationem quidam Parisijs auctori obiecerunt. Prodijt Parisijs in Officina Oliuerij Maillardi anno 1541. cura Iacobi Dumontieri sacræ Theologiæ Doctoris, prouinciæ Franciæ ministri, qui opusculum, & authorem ab eloquentia & doctrina summopere commẽdat. Dedicatoria ad virum Principem Ioannem Alphonsum Gothmanum Ducem Sydoniensem scripta est Hispali, anno 1533.

De restituta Theologia, opus semel atque iterum impressum, in quo Lector videbit veram Theologiam, à sophistica & barbarie, magna industria repurgatam. Incip. *Non me fugit viri Christiani*. Antuerpiæ primum, deinde Coloniæ apud Melchiorem Nouetianum an. 1545. Carolo Quinto Imperatori consecratum.

Theologicarum Sententiarum lib. vnũ, cum explicationibus quorundam argumentorum ad suum consanguineum Ludouicum Caruaialium Osorium. Antuerpiæ apud Ioannem Grauium 1548. in 8.

Apologiam Monasticæ religionis contra Erasmi errores. Parisijs anno 1529.

Dulcorationem amarulentiarum Erasmicæ responsionis ad prædictam Apologiam, Ibid.

Epistolam insignem ad Laurentium Suarez Figueroam, Feriæ Comitem. Salamanticæ anno millesimo quingentesimo vigesimo octauo.

Orationem habitam ad Patres Concilij Tridentini, Dominica secunda Quadragesimæ, anno millesimo quingentesimo quadragesimo septimo.

LVDOVICVS CASPENSIS, Hispanus, Cæsaraugustanus Capuccinus, sacræ Theologiæ Lector, & Definitor prou. Aragoniæ, scripsit

Cursum Theologicum complectentem præcipuas materias, quæ in scholis tradi, & legi solent secundum ordinem Diui Thomæ in duos Tomos distinctum. Prodijt Lugduni, anno millesimo sexcẽtesimo quadragesimo primo, in folio, sumptibus Heredũ Gabrielis Boissat, & Laurentij Auisson.

LVDOVICVS de CASTILIONE ARETINO, prouinciæ Tusciæ, sacræ Theologiæ Magister, apud Oxonienses publicus professor, scripsit

Tractatum de paupertate Christi.

Floruit circa annum 1320.

LVDOVICVS à CASTRO, Leodiensis, sacræ Theologiæ Doctor, Conuentualis, sæpius Prouincialis, & Commissarius Ordinis per Sabaudiam, Delphinatum, Viuaresium, Burgundiam, vicinaque loca; vir fuit in omni scientiarum genere versatissimus, et Concionator facundissimus. Scripsit Gallicè

De diuisione prætensæ Religionis prouinciarum Belgicarum, quæ se fœderatas vocant, seu de dissectis Caluini sectis.

Antisynodica Conuenticulorum Vltraiecti, & Dordraci, annis 1618. & 1619. habitorum. Leodij apud Christophorum Ouwerx anno 1619. in 8.

Castrum Monasticum, siue Apologiam oppositam Turri Babel Danielis Hochede Caluiniani Gallorum Dordraci Concionatoris. Ibidem anno 1622. in 8.

Vindicias Montis-Pietatis Leodiensis contra Ioannem de Lillers Aduocatum Cameracensem. Ibidem anno 1627. in 4.

De Institutione Montium Pietatis per Principatum Leodiensem, & Comitatum Lossensem. Ibidem 1618. in 4.

Decessit anno 1632. Leodij apud suos magno honore sepulchri tumulatus in naui Ecclesiæ.

LVDOVICVS CAVALLI, prouin. Franciæ Parisiensis, in pago *Rhodelinghen*, prope *Arderas* oppidum, natus, Boloniam maritimam venit anno 1607. Vbi Minorum institutum professus est. Quindecim circiter annis partim Nãcei, partim Rothomagi humaniores litteras fratribus iunioribus prælegit. Hinc Romam à Ioanne à Cãpanea Ministro Generali vocatus, mihi hoc in Collegio sancti Isidori à studijs gratissimus, et assiduus fermè per biennium cooperator fuit. Quem demum Lugduni vnà cum Ioanne Tyrello Hiberno, Scoti operibus, meisque cudendis Annalibus præfici curaui. Postea reuocatus à Patribus suæ prouinciæ in Conuentu Boloniensi Guardianus institutus est. Tandem Romam iterum à Ioanne à Neapoli Ministro Generali, me postulante, vocatus, mecum assiduitate pristina collaborans, factus est Pœnitentiarius Lateranensis. Scripsit, et edidit propria.

Opus multæ Lectionis *de Syllabarum quantitate, & varijs carminum generibus, allatis authorum testimonijs*. Quartùm in lucem prodijt, sed noua semper facie, nouo ordine. Primùm Parisijs sub titulo *Prosodiæ*, deinde Rothomagi auctum, postea Lugduni auctius, & *Scala Parnassi* prænotatum. Tandem multo

accuratius examinatum, & *Ianua Musarum reserata* inscriptum. Parisijs edidit anno 1647. Antonij Bertier Bibliopolæ sumptibus; in cuius calce addidit

Compendium Poeseos Gallicæ.

Varias Odas, Epigrammata, & Chronographica quædam.

Aliena.

Francisciada, id est, S. Francisci nostri Institutoris vitam à Francisco Mauro Hispellate Minorita 13. libris heroico carmine conscriptam, à se porro Notis, Argumẽtis, Scholijs, & Indice Periphrasium Poeticarum illustratam, edidit Rothomagi in 8. apud Laurentium Maury. vide verbo *Franciscus Maurus*.

Opuscula S. Francisci in 16. omissis meis Commentarijs in commodiorem vsum eã circumferre volentium, præmissa epistola dedicatoria ad supradictum P. à Campanea, alijsq. ornamentis. Lugduni, sumptibus Laurentij Durand.

Breuiloquium S. Bonauenturæ in 12. præfixa epistola dedicatoria ad nobilissimum virum D. de Chaponay, addito etiam insigni elogio eiusdem Doctoris Seraphici, alterius authoris.

Manuale Theologicum Francisci de Herrera Minoritæ à Chalcographorum mendis expurgatum, Lugduni in 16. sumptibus Hieronymi de la Garde anno 1642.

Resolutionem doctrinæ Scoticæ, per Eleutherium Albergonum Minoritam Conuentualem. Ibidem in 8. sumptibus Ioannis Amati Candy. 1643.

Prosequitur Epitomen Annalium nostrorum, iam pridem inchoatam.

LVDOVICVS CAVIEZ, Gallus, è Latina Gallicam fecit: *Fidei Catholicæ professionem Sebastiani Flauij*, qua duę & viginti rationes afferuntur, quibus ad Romanam Catholicam Ecclesiam ab Lutherana, & reliquis hæresibus redijt. Parisiis apud Antonium Honium anno 1576.

LVDOVICVS CICONIOLANVS edidit

Directorium Diuinorum officiorum.

LVDOVICVS COMPLVTENSIS, in Theolog. Morali non vulgariter doctus, scripsit

De fœnoribus, & cambijs, varijsque contractibus, qui inter mercatores exercentur. Toleti apud Ioannem de Ayala anno 1546.

LVDOVICVS à CRVCE Lusitanus, vrbe Brigantina, honestis parentibus ortus, in Bœticam traijciens, Minorum subiit institutum in prouincia S. Gabrielis. Complutum amandatus, vt studeret, optimæ indolis specimen exhibuit, eamque assecutus est inter consodales opinionem, vt dignus videretur, qui Romã mitteretur curaturus Ordinis negotia penes Procuratorem generalem. Hoc officio aliquot annis laudabiliter functus, transiuit in Apuliam allectus precibus Patrum prouinciæ sancti Nicolai, apud quos remansit, donec à Clemente Octauo vocatus ad aliorum mores reformandos, institutus est prouinciæ Terræ Laboris in Campania Felici Minister. Post hæc præfectus nobilissimo, & numerosissimo Parthenoni Clarissarum Corporis Christi vrbis Neapolitanæ, deinde translatus Romam vt præesset sacræ Pœnitentiarię Lateranensi, demum sub Gregorio XV. creatus est Vicarius generalis Strict. Obseru. in Italia. Sublato tamen sub Vrbano Octauo hoc regendi genere, quod minus vniuerso Sodalitio expediret, rediit ad pristinam pręfecturam Pœnitentiariæ: dehinc secundò adscitus ad regimen prouinciæ Neapolitanæ retento priori officio, ad Comitia generalia sui Ordinis Toleti celebranda proficiscens, obiit in itinere Cęsaraugustę in Conuentu *à IESV* nuncupato 7. Idus Maii anno 1633, ætatis 67. à Cœnobitis solemnibus exequiis, & oratione funebri cohonestatus. Vir fuit religiosissimæ vitæ, perpetui, & constantis in se rigoris, assiduus in studiis, vbi per occupationes, quibus implicabatur, licebat, scripsit

In Bullas Cruciatæ, Compositionis, & Defunctorum commentaria, librum vnũ. Prodiit nostra opera Lugduni sumptibus Nemesii Trichet an. 1634.

In Bullam Cœnæ Domini. Tomum alterum, cuius editionem nos curabimus, Deo volente.

Tractatum de pijs legatis relictis Fratribus Minorum; in quo probat licere hęc admittere, iuxta cautiones à S. Bonauentura pręscriptas in regulam Minorum, dummodò Fratrum nimia solicitudo, aut cæcus amor habendi aliquos abusus in his non introducat.

Dubia aliquot moralia, quibus in Pœnitentiaria Lateranen. doctè respondit.

LVDOVICVS, cuius cognomen, & patria reticetur ab Eysengrenio, & Vvilloto, qui eius meminerunt, scripsit

Sermones Feriales per totum annum.

Commune Sanctorum.

Ser-

Sermones centum septuaginta & vnum ad Religiosos.

Sermones extraordinarios.

De B. Virgine Maria.

De Angelis, & de quibusdam Sanctis separatim.

Vixit, Eysengrenio teste, an. 1513.

LVDOVICVS à DOLA BEREVL Capuccinus, Minister prouincię Comitatus Burgundię, scripsit

De modo coniunctionis concursuum Dei, & creaturæ ad actus liberos ordinis naturalis, præsertim ad prauos. Lugduni 1634. in 4. sumptibus Iacobi & Petri Prost fratrum.

LVDOVICVS FERNANDEZ, Blascho Hispanus, Tertii Ordinis, scripsit

De vniuersali redemptione per Christũ. Compluti 1613. in fol.

LVDOVICVS ex FILICARIA; Florentinus, edidit

Vitam B. Francisci carmine Etrusco. 1493.

LVDOVICVS à S FRANCISCO, Lusitanus, scripsit ad Ferdinandum Mediceum, tunc S. R. E. Cardinalem, & Ordinis Minorum Protectorem, postea magnum Etrurię Ducem, librum prenotatum:

Globus, & Canon Arcanorum linguæ sanctæ, ac diuinæ Scripturæ. Romæ an. 1589. in 4.

LVDOVICVS FVNDONI Hispanus, scripsit

De Corpore, & Sanguine Christi. Valentię 1614. in 4.

De morte, & debita præparatione ad eandem. Ibidem 1621. in 8.

S. LVDOVICVS, Galliarum Rex Christianissimus, & optimus, cuius vitam, & institutum sub Tertio Ordine S. Francisci nos descripsimus Tomo primo, & secundo Annalium. Edidit

Pragmaticam Sanctionem. Habetur Tomo 13. Bibliothecę veterum Patrum.

Memorabile insuper cum Raymundo Tolosatum Comite fœdus. Habetur ibidem Tomo 6.

Institutiones sanctissimas sub mortem Philippo primogenito relictas. Habentur apud Surium Tomo 4. & in nostris Annalibus an. 1270. n. 10.

LVDOVICVS GVERILLVS à Pinerolio edidit librum inscriptum:

Neomicrocosmum.

LVDOVICVS HIERONYMI de ORE, natus in vrbe Guamangę regni Peruani, alumnus Cœnobii Limani, prouincię duodecim Apostolorum, Reg. Obseru. in Indiis Occidentalibus, edidit librum, quem inscripsit:

Symbolum Indianum, in quo mysteria omnia, quæ continentur in tribus Symbolis, Apostolico, Nicæno, & Athanasii, doctè interpretatur. Limæ anno 1598.

Descriptionem noui Orbis & incolarũ

Doctrinam Christianam, seu Catechesim in linguis Quichua, & Aymara. Ibidem.

Tractatum de Indulgentijs. Alexandrię Statelliorum an. 1606.

Rituale, seu Manuale Peruanum, & formam breuem administrandi Sacramẽta apud Indos, qua vtuntur in vastissimis regnis dominij Peruani, habentur enim rudimenta, seu institutiones fidei Christianæ varijs linguis eo in libro explicata, in Latina, Hispanica, Quichuana, Aymarana, Puquina, Mochina, Garanina, & Brasilicana. Neapoli apud Iacobum Carlinum, & Constantium Vitalem an. 1607. in 4.

Coronam Virginis Mariæ, sub quo titulo comprehendit lingua Hispanica octoginta Meditationes præcipuorum fidei mysteriorum. Madriti an. 1619.

Relationem, siue narrationem Martyrum Franciscanorum, qui in Florida passi sunt. Limæ anno 1612.

Conciones per annum.

LVDOVICVS IMOLENSIS, prouinciæ Bononiensis, edidit

Orationem de S. Stephano Protomartyre, coram Sixto IV. habitam.

Alteram de nomine IESV, coram Innocentio Octauo.

LVDOVICVS à S. IOANNE EVANGELISTA, Hispanus Strict. Obseru. edidit Summam inscriptam, *Lux Sacerdotum.* Madriti 1622. in fol.

Tractatum de administrandis Sacramentis & frequenti Communione. Ibid. 1634.

LVDOVICVS de S. LEONE, scripsit super

Primum Scoti. Habetur M. S. in Bibliotheca Conuentualium Assisij. in fol.

LVDOVICVS è LYRANO, edidit

Feriales sermones per totum annum.

Commune Sanctorum, & alia.

LVDOVICVS de MALVEDA, Hispanus, scripsit librum, cui titulus:

Lac fidei pro Principe Christiano. Brugis 1545. in 4.

LVDOVICVS de MANGANELLIS à POLLA, Italus, Reg. Obseru. prou. Principatus, sacræ Theologiæ Lector, & Definitor, scripsit

Discursus prædicabiles, Theologicos, Speculatiuos, in modum meditationum,

& soliloquiorum, per quos habetur expositio primi, & secundi Cantici Canticorum Salomonis, iuxta doctrinam, & ordinem quæstionum Scoti in primo libro Sententiarum, vtiles admodum contemplatiuis, & Prædicatoribus, qui voluerint suos sermones Scoti sententijs exornare. Madriti ex Typographia Regia anno 1619. in 4.

LVDOVICVS de MIRANDA, Hispanus Vallisoletanus, prouinciæ S. Iacobi, sacræ Theologiæ professor, bis Salamanticensis Custos, seu Guardianus, semel prouinciæ Minister, à secretis Ordinis, in Curia Romana Procurator generalis, vir pius, & variæ eruditionis; scripsit

[Manuale Prelatorum Regularium, in quo religionum omnium origines, progressus, ac dilatationes recensentur, optimaq; methodus exprimitur, ad imbuendos Nouitios, instruendosque virtutibus professos penè necessaria, quo ad dignitatum apices omnibus numeris absoluti deducantur, & preterea, quę ad Prelatos pertinent, afferuntur.]

Tractatum de sacris Monialibus. Omnia complectens, quæ ad ipsarum regimen constituendum possunt desiderari.

Hęc duo opera varijs editionibus prodierunt. Placentię verò Italicè apud Ioãnem Bazachium 1616.

De Conceptione Virginis Mariæ. Salamanticę 1626. apud Antoniam Ramirez Viduam. in 4.

De ordine Iudiciarij, siue *de modo procedendi in causis criminalibus, tam in foro Ecclesiastico, quam sæculari agitandis,* ad Ferdinandum Niño de Gueuara sanctæ Romanę Ecclesię Cardinalem, Hispalensem Archiepiscopum, & supremum in Hispania Inquisitorem. Salamanticę apud Andream Renaut, anno 1601. in 4.

Commentaria in Regulam Fratrum Minorum. Ibid. in 4. 1622. apud Antonium Vasquez.

In Regulam sanctæ Claræ. Ibidem in 4.

In Regulam Tertiariorum. Ibidem apud Arthurum Taberniel, anno 1609. in 8.

Instructorium, seu Doctrinam spiritualem pro educandis Nouitijs. Ibid. apud Susannam Muñoz, anno 1616. in 12.

Collationum spiritualium ad Fratres Tomos duos, quorum reuisio mihi commissa est. Ibid. in 4. anno 1617. & 1618. Vixit an. 1620.

LVDOVICVS MONDELLVS, Mediolanensis, edidit

Nouum Epistolarium ad Marium Philelphianum cum erudita præfatione.

LVDOVICVS PARISINVS, Capuccinus, scripsit Gallicè

Expositionem litteralem in Regulam Minorum. Parisijs apud Renatum Goffert anno 1622.

Methodum facilem ad adipiscendum perfectionem. Parisijs apud Bon. 1626. in 16.

LVDOVICVS PASCHALIS, Gallus Reg. Obseru. edidit Gallicè

Notas in rubricas generales, & particulares Breuiarij Romani, & tractatum de Missa solemni. Paris. apud Franc. Piet. anno 1638.

LVDOVICVS PRVTENVS, siue *de PRVSSIA;* ab Hilberg. scripsit

Trilogium animæ. Opus videlicet tripartitum, de animæ potentijs, passionibus, & habitibus. Norimbergę apud Antonium Rebergerum anno 1498.

LVDOVICVS de QVIROS, Hispanus, prouincię sancti Iacobi, sacrę Theologię Lector emeritus, prou. Canariensis Minister, scripsit

[Librum de origine, & miraculis imaginis, seu simulacri Christi Crucifixi, cœnobij Lauinæ, Ordinis Minorum insulæ Tanarifę.

Vixit anno 1612.

LVDOVICVS de REBOLLEDO, Hispanus, Bœticæ, Regularis Obseruan. prouinciæ Bœticæ minister, facundus, fœcundusque declamator, scripsit elegantiùs, quàm accuratius lingua vernacula

Historiæ sui Ord. partem primam. Prodiit Hispali ex cœnobio sancti Francisci, Typis Francisci Perez, anno millesimo quingentesimo nonagesimo octauo.

Partem secundam, quæ inde prodijt typis Clementis Hidalgi anno millesimo sexcentesimo tertio.

Constitutiones multorum Capitulorũ generalium in vnum corpus redactas, edidit Hispali anno millesimo sexcentesimo decimo.

Orationes funebres quinquaginta. Hispali anno 1600. & Cæsaraugustę ann. 1608.

Vitam Christi à Landulpho Carthusiano compositam fecit Hispanicam. Ibid.

LVDOVICVS RODRIGVEZ, Gallecus, Noyensis, Regularis Obseruantię, prouincię sancti Iacobi in Collegio

legio Ciuitatensi sacræ Theologiæ professor; scripsit

Commentaria in Logicā Doctoris Subtilis Scoti. Salamanticæ apud Antonium Ramirez anno 1624. in fol.

LVDOVICVS RODRIGVEZ, Hispanus, apud Indos Occidentales traduxit in linguam elegantem Mexicanam

Prouerbia Salomonis, aliaque multa fragmenta sacræ Scripturæ.

Libros quatuor de contemptu mundi, demptis dumtaxat viginti postremis capitibus libri tertij, quæ post eius decessum addidit Ioannes Baptista, Guardianus Tetzcucanus.

Breuem Catechismum eiusdem idiomatis.

Sermonum variorum primam partem.

Varios tractatus spirituales.

LVDOVICVS SOTELVS, Hispanus, Regularis Obseruantię, prouinciæ Bœticę, animarum zelo accensus ad Indias Occidentales profectus, vlterius perrexit, & intimos Iaponiæ sinus penetrauit, vbi post innumerabiles labores, extrema vitæ pericula, & annorum duodecim in illa regione gentis conuersioni operam impensam, tandem Voxij Regem Idatem Masamunem ad fidem reduxit, à quo simul cum Philippo Faxecura Regis consanguineo, missus est legatus in Vrbem, obedientiæ, & fidelitatis sacramentum Paulo Quinto prę̄stiturus. Id egregiè summa Pontificis lætitia, omniumque applausu in publico Cardinalium, & Prælatorum peregit consessu, recitata per Gregorium Petrocham doctum, grauemque Minoritam, solemni oratione, multisque honoribus, & gratijs à Pontifice cohonestatus, in Iaponiam redijt, vbi multa pro fide passus, tandem glorioso Martyrio vitam coronauit. Eius legationem scripsit integro libro Scipio Amatus Romanus Legatorum Interpres; & rei solemnissimè gestæ conspicitur monumentum in amplissima aula præ foribus sacelli Pontificij in mõte Quirinali. Scripsit autem Ludouicus dem esset in vinculis,

Grauem, Christianam, doctamque Epistolam ad *Paulum prædictum Summum Pontificem de statu rerum Iaponicarum, de mittendis idoneis operarijs in vastissimam illam vineam, deque corrigendis quorundam excessibus, per quos retardari videbatur illius gentis cõuersio*. Prodijt Madriti, recisis quibusdam, quæ religiosam quandam familiam malè possent habere.

Alias plerasque epistolas ad Principes, Præsules Ecclesiasticos, aliosque graues viros de eodem argumento transmissas.

Catechismum Iaponicum, aliosque libellos numerosissimæ genti erudiendæ opportunos.

LVDOVICVS TANA CHERIENSIS, B. Ludouici Gonzagæ affinis sui è Societate Iesu ęmulator, edidit

Speculum vitæ religiosæ.

LVDOVICVS TIFERNAS, cognomento *Philosophus*, edidit Italicè

Hortulum Religionis. Perusij anno 1571.

LVDOVICVS TREGLIOTTA, è Castellana regni Neapolitani oppido, Ordinis Minorum Conuent. Scripsit Italicè

De Incendio montis Vesuuij anni millesimi sexcentesimi trigesimi primi, mirabilibusque eius effectibus. Neapoli per Lazarum Scorrigium, anno 1632. in 8.

LVDOVICVS de TRIOLA, Ianuensis Strict. Obseruantię Custos prou. Romanę, Confessarius, & Director spiritualis piæ, & perquam deuotæ fœminæ Pieriæ Imperiatiæ Romanę, Tertij Ordinis sancti Francisci; collegit To. 12. qui in cœnobio sancti Francisci trans Tyberim in Vrbe asseruantur, multas reuelationes, apparitiones, documenta, & opera spiritualia prædictæ Pieriæ, quæ obedientia superiorum constricta partim proprio ore retulit, partim propria manu conscripsit, inter quę valdè vtiles, & pij sunt isti tractatus

Tractatus de vocatione peccatoris.

Scala 33. graduum, per quam omnes Sancti ascenderunt in Cælum.

Considerationes 22. de vltima Cœna Domini nostri Iesu Christi.

Remedium contra tentationes.

De Iudicio particulari cuiuslibet animæ tempore mortis.

LVDOVICVS à TVRRE *VERONENSIS*, in Theolog. Iure Canonico, & sacra Scriptura doctissimus, Vicarius generalis Obseruantum; Commissarius Apostolicus pro Iubilęo publicando per vniuersam Italiam ab Alexandro Sexto constitutus; vir prudens, & pius; scripsit

De Conceptionę B. Virginis.

Apologiam pro Familia Fratrum Obseruantum.

Apologiam alteram pro Monte Pietatis.

Vixit sub annum millesimum quingentesimum.

LVDO-

LVDOVICVS VERRVCCINVS, è Nursia, Capuccinus, cecinit

Eclogam Pastoralem de Natalitijs Christi Domini. Fulginei anno 1629.

Poema sacrum heroicum de S. Antonio Eremita. Ibidem anno 1627.

LVDOVICVS à VILLALPANDO, Hispanus,

Linguam Indicam, vt vsui esse posset ijs, qui ea in vinea Domini per ingentes illos noui Orbis tractus laborant, *in Methodum redegit, certasque regulas præscripsit, quibus facilè posset addisci*.

Floruit sub annum 1564.

LVDOVICVS VINCENTINVS, renunciatus Auximi Vicarius generalis in Comitijs generalibus anno 1461. redegit in breuiorem, ac magis commodam rationem

Constitutiones suæ familiæ.

Vitam S. Bernardini scripsit ad Cardinalem Agriensem.

LVPVS, siue LOPE PAEZ, Hispanus, prouinciæ Castellæ, scripsit

Commentaria in Regulam Tertij Ordinis sancti Francisci, quibus addidit vitas Sanctorum eiusdem instituti, & priuilegia. Madriti 1623.

LVPVS, siue LOPETIVS è Salinis, vir pius, & prudens, Custodiæ Burgensis, quæ postea erecta est in prouinciam, fundator, & restitutæ disciplinæ regularis in Hispania indefessus propagator, Comitibus de Haro charissimus: egregios post se reliquit tractatus suis discipulis erudiendis, & Obseruantiæ regulari stabiliendæ perquàm opportunos, videlicet (Vide Tomum 6. & 7. Annal.)

Speculum eorum, qui Religiosis velint præesse.

Scalam perfectionis regularis vsque ad perfectum amorem Dei.

Antidotum abusuum, & malorum, per quæ vita monastica relaxatur.

Collationes spirituales super Euangelium Transfigurationis.

Testamentum eiusdem, in quo multa salutaria dogmata suis discipulis præscribit. Omnia hæc opuscula habentur idiomate Hispano in vetusto magno codice Bibliothecæ Minorum Cœnobij sancti Stephani ad Vlmos ab authore fundati prope vrbem Burgensem.

Regulas, formulas viuendi, Constitutiones, & Catechismos pro Fratribus eiusdem Custodiæ rectè gubernandis. Habentur in alio codice Bibliothecę S. Mariæ Angelorum vrbis S. Dominici Calciatensis.

Obijt circa annum 1470. Methymnę Pomerij apud Clarissas, nobili donatus sepulchro, ad latus Euangelij à Comitibus Harensibus constructo.

M

MALACHIAS HIBERNICVS, ignoti cognominis, Doctor Oxoniensis, Eduardo Secundo Anglię Regi à sacris concionibus, vir probus, & doctus, qui multiplici eruditione, & pietate magnam sibi laudem domi, forisque comparauit. (Annal. Min. anno 1310. numero 15.) Ordinis Prædicatorum eum facit Antonius Senensis; sed Franciscanum dicunt Posseuinus, & Vvillotus, sed & heretici Nomenclatores, Balæus y & Vvareus z, ille in opere de Scriptoribus Britannis, hic de Scriptoribus Hiberniæ. Scripsit

y Bal. cent. 14.
z Vvareus cap. 10.

De veneno peccatorum mortalium, deque remedijs ipsorum. Prodijt Parisijs anno 1518. ex officina Henrici Stephani, qui erat Catholicus, nam alter Henricus eius cognominis ante aliquot annos obijt Caluinianus Geneuę Allobrogum. Huius operis mentionem facit Ioannes Garetius in libro de sacro Corpore, & Sanguine Christi

Concionum lib. vnum. Vixit an. 1310.

MANFREDVS TERDONENSIS, prouinciæ Ianuensis, ac Custodiæ Papiensis, scripsit

Librum de expositione omnium vocabulorum sacræ Scripturæ; quem Polylogium inscripsit.

Floruit circa annum 1360.

MARCELLINVS de PISE, Gallus, Matisconensis Capuccinus, concionator, prouincię Lugdunensis, vir doctus, puri, & nitidi styli, noster amicus, scripsit

Moralem Encyclopædiam, id est, *scientiarum omnium chorum, expendentem sacrosancta Euangelia de Festis Domini, de Eucharistia, de Festis omnibus B. Mariæ Virginis. Opus multiplici varietate conspicuum, vtpote Theologiæ, Philosophiæ, vtriusque Iuris, Mathematicæ, Medicinæ, & historiæ omnigenæ floribus vernans*. Tomus primus prodijt Parisijs apud Ioannem Tost, anno 1637. in folio.

Tomus

Tomus secundus, *qui est de Festis omnium Sanctorum*, prodijt ibidem anno 1639. in fol.

Tomus tertius expendit moraliter Euangelia Quadragesima, premisso sensu litterali; qui expenditur ad trutinam sanctorum Patrum, consultis textibus Hebręis, Chaldęis, Syriacis, & Gręcis. Adiectę sunt antiquitates omnium nationum moraliter explicatę; pręsertim recensentur ritus Hebręorum, Chaldęorum, Syrorum, Persarum, Medorum, Assyriorum, Indorum, Gręcorum, & Persarum. Ibidem 1643. in fol.

Commentaria in Mattheum.

Vitam, & gesta Hieronymi Narniensis Vicarij generalis Capuccinorum, & Prædicatoris sacri Palatij Apostolici. Romę apud Manelphum anno 1647. in 4.

Paratam habet prelo *vitam, & gesta Vrbani VIII. Summi Pontificis.*

MARCELLINVS de PONTE BAVVESINO, Allobrox, Capuccinus concionator eruditus, & hæreticorum acerrimus insectator, edidit Gallicè, tacito nomine in frontispicio libri, apposito tamen post Pręfationem,

Fallacias ministrorum, & falsitatem Religionis Caluinisticæ, simul veritatem Catholicam à Domino de Pasthee nobili Delphinate cognitam. Lugduni apud Ludouicum Muguet 1620. in 8. Titulus Gallicè sic se habet: *La Piperie des Ministres, &c.*

Edidit etiam

Doctissimam Responsionem aduersus Narrationem quandam ministri Gratianopolitani Caluinistæ circa collationem inter eos habitam 19. Nouem. 1614. De Sacramento Eucharistiæ, & alijs fidei controuersijs. Gratianopoli apud Gulielmum Verdier 1615. in 8.

Item *Sermones octo ab eo Lugduni habitos de sanctissimo Eucharistiæ Sacramento.* Lugduni apud Ioannem Lautret in 8. 1620.

MARCELLVS de RIBADENEIRA, Hispanus, prouinc. S. Iacobi, Pœnitentiarius Apostolicus, zelo fidei propagandę, & infideles conuertendi, ad remotissima Iaponię regna profectus, post vberem messem, deperditosque socios, quos gentiles occiderunt, in Hispaniam reuersus, sanctissimè conuersatus, scripsit

Vitam, & gesta Martyrum Iaponensium, quorum agonis spectator fuit, dum particeps esse non potuit, quod summoperè concupiuit. Barcinone 1601.

Historiam Archipelagi, & Regnorum Chinæ, Tartariæ, &c. Barcinone 1643. in 4.

Coronam Excellentiarum B. Mariæ Virginis duobus Tomis diuisam. Neapoli 1606.

Laudes, & prærogatiuas S. P. N. Francisci, & duodecim eiusdem sociorum.

Priuilegia, & decora cinctorij, seu chordæ S. Francisci.

Excellentias, & decora beatæ Mariæ Magdalenæ.

Vixit anno 1606.

MARCHESINVS de BAIADON, scripsit

Mortem B. Odorici, vide Bolandum 1. p. Ian. pag. 992.

MARCHESINVS PETOR, edidit

Tractatum de pœnis peccatorum. Incipit: Pœna debita.

Alterum item de Passione Christi, cuius initium: Passio Domini nostri.

MARCHESINVS è REGIO LEPIDI (quę ciuitas propè abest Mutina) *Mammotreptus* communiter nuncupatus, sic ab inscriptione Dictionarij à se editi cognominatus, vir simplex, & deuotus, illius paupercule viduę inopem largitionem secutus, quę de sua pauperie duo minuta in gazophylacium tēpli misit, ipse quoque de sua exigua facultate obtulit in templū Domini, quod habebat, hoc est

Dictionarium vocabulorum Bibliorum, Latinarum vocum prolationem, accentum, & significationem, crassa, & rudi minerua explicans, quod quia rudibus Clericis, & adhuc in Latina lingua infantibus, veluti mammam sugendam, & manibus puerilibus tractandam, instar pię nutricis exhibuerat, *Mammotrepton* inscripsit, tacito ob humilitatem sui ipsius nomine, pro quo postea *Mammotrepti* nomen inualescente consuetudine sortitus est. Opus Incipit: Impatiens proprię imperitię.

Aliud simile adtexuit in *omnes hymnos, sermones, homilias, & legendas Sanctorum, Antiphonas, & Responsoria, quæ in officio Diuino suo tempore recitari solebant.*

Edidit etiam opuscula *de Accentibus verborum, de Orthographia, de Interpretibus sacræ Scripturæ, de modo eam exponendi, & de dignitate eiusdem.* Omnia hęc prodierunt Venetijs opera Iacobi Pontij de Leuco anno 1596.

Habētur eius *sermones de Sāctis M.SS.* in

in Bibliotheca nostra Aræcœli. Incipiunt à festo S. Andreæ, & terminantur in festo S. Catharinæ. Et in Bibliotheca Conuentualium Assisij habetur manuscrip. eius

Tractatus de Purgatorio, & vitijs.

Floruit circa annum 1300. in prouincia Bononię, & Custodia Ferrariæ.

MARCVS ANTONIVS CAPELLVS, *vide Antonius Capellus.*

MARCVS ANTONIVS GALITIVS de Carpendula, Brixiensis, Ordinis Minorum Capuccinorum Definitor Generalis, doctus S. Bonauenturæ sectator, scripsit pro sui Instituti professoribus integrum cursum artium liberalium, ex eiusdem sancti Doctoris operibus depromptum.

Prima pars, quæ dialecticam comprehendit, edita est Romæ apud hęredes Iacobi Mascardi anno 1634. in 4.

Secunda de Physico auditu. Ibidem anno 1635. in 4.

Tertia de Cœlo, & mundo; de generatione, & corruptione. Ibid. eodem anno in 4.

Quarta de Anima. Ibid. in 4.

Nouum de immaculata Virginis Conceptione encomium. Venet. sumptibus Marci Antonij Brigioli an. 1636.

MARCVS BLANCVS, Salodiensis, Francisci Lychethi alumnus, compilauit

Tractatum de secundis intentionibus, ad Albertum Pium Principem Carpensem.

MARCVS DIAZ Lusitanus, prou. Romanæ Strict. Obseru. edidit

Ordinem perpetuum recitandi Diuini officij. Romæ 1637.

MARCVS de SVMMA RIPA (id oppidum est in subalpinis, Sabaudiæ Duci subditis) Professor Theologię in Conuentu Taurino, edidit

Quadragesimale, quod prętotatum est, *Bonum Quaternarium*.

Floruit anno 1419. decessit in patria.

MARCVS VIGVERIVS, Saonensis Ligur, vir vndequaque eruditus, Marci item Viguerij, Episcopi Nolani, eiusdem instituti, Sixti Quarti Præceptoris nepos. Paduæ Theologiam vna cum Antonio Tubeta professus, à Sixto Laurea Doctorali insignitus, in Sapientiæ Romanæ Gymnasio Lector institutus, deinde creatus est Episcopus Senogalliensis in Piceno, mox Vrbis Præfectus pro Ioanne de Ruuere, & à Iulio Secundo Bononiæ Suffraganeus, paulò post Custos Arcis S. Angeli, & Cardinalis, Legatus exercitus Pontificij aduersus Alphonsum Ferrarię Ducem, ab eodem Pontifice missus ad Concilij Lateranensis res grauissimas tractandas. Scripsit

Apologiam aduersus Pisanum Conciliabulum; quamuis eam imperfectam reliquerit, inde credo, quòd illud ipsum illico reprobatum est, ac dissipatum.

Decachordum, opus Theologicum, doctum, & varium, Iulio Secundo Pontifici Maximo dicatum. Prodijt Romę apud Hieronymum Soncinum an. 1507. in fol. & Parisijs anno 1517. apud Iodoc. Badium Ascensium in 8. Et M. S. habetur in Biblioth. Vaticana.

Controuersiam de Excellentia instrumentorum Passionis Dominicæ, quam Marcus Siller Romę anno 1512. & Iodocus Badius Ascensius an. 1517. Parisijs emiserunt ita procurante Simone Begnio Episcopo Modrusiensi Cardinalis contubernali.

De dignitate ferri Lanceæ Christi, & vestimentorum eius. M.S. in Biblioth. Vaticana.

Obijt Leone Decimo Pontifice, anno 1516. die 18. Iulij sepultus ad S. Marię trans Tyberim, cuius erat presbyter Cardinalis, eiusque ędificia restaurauit, & auxit.

MARCVS VITVS PISA, Siculus Claramontanus, diœcesis Syracusanę, scripsit

De Diuino, et humano intellectu, iuxta Peripateticorum sententiam.

Sermones super Psalmum 50. Miserere mei Deus. Prodierunt Messanæ anno 1589.

MARCVS VLYSSIPPONENSIS, prouinciæ Portugalliæ, cum iussu Ministri Generalis Andreæ Insulani potiores vrbes, & præcipua Cœnobia Italiæ, Hispaniæ, & Galliæ lustrasset, multa collegit monumenta, ex quibus, & Chronicis M.SS. Mariani Florentini scripsit idiomate Lusitano

Chronica Ordinis Minorum tribus partibus distincta, diminuta satis; sed veridica, & sincera, quę in linguam Hispanicam Didacus Nauarrus prouinciæ Castellę Minister, & Philippus à Sosa prouinc. Bœticæ: in Italicam Horatius Diola Bononiensis; in Gallicam Ioannes Blancona Regul. Obseru. transtulerunt. Primam partem dedicauit author Ioanni Tertio Lusitanorum Regi Minoribus addictissimo. Secundam Reginæ eiusdem gentis Catharinæ. Tertiam, quam reliquit

inquit Patribus Salamãticensibus excudendam, Mariæ Infantissę Portugalliæ, anno 1568.

Factus Episcopus Portuẽsis, siue Portugallensis. Obijt circa annum 1580.

MARCVS VLMENSIS, Germanus, collegit, et emisit

Dictionarium in vniuersam sacram Scripturam. Incip. Abstinentia multipliciter sumitur.

Viuebat anno 1400.

MARIANVS FLORENTINVS, Reg.Obseru. prouinciæ Tusciæ, totus intentus colligendis, præsertim intra fines Italiæ, monumentis sui Ordinis, historiam à Religionis exordijs ad sua vsque tempora rudi quidem stylo, sed fida narratione deduxit. Operis titulus est:

Fasciculus Chronicarum Ordinis Minorum. Libris quinque opus distinxit. Autographum penes me est, magnoque fuit adiumento Annalibus scribendis.

Catalogum, seu breuiculam historiam piorum Laicorum, seu Conuersonum eiusdem Ord.

Alteram fœminarum Ordinis S. Claræ.

Tertiam virorum illustrium Tertij Ord. S. Francisci.

Alteram Montis Aluernæ.

Obijt Florentiæ in magna contagionis lue inseruiens vniuersæ vrbis infirmis.

MARIANVS de ORSCOLOR, ab Ingolstadio prouinciæ Argentinę Strict. Obseru. concionator, edidit

[Chronica Obseruantiæ Strictioris reparatę, reductæ, ac reformatæ, eiusdem per Christianos Orbes non solum, sed & Americam, Peru, Chinas, Iapones, Chichemecas, Zacathecas, Indos Orientis, & Occidui Solis, Turcas, & Barbaras gentes diffusæ, & Euangelio fructificantis, distincta libris sex & viginti octo figuris æneis ornata. Ingolstadij ex Officina Vvilhelmi Ederi, anno 1625.

ThesaurumCordium suauissimi nominis IESV, quinque Gazophylacijs diuisum. Monachij 1622.

MARINVS MAVRVS, Venetus insignis Ecclesiastes, & Theologus, Cornelio Musso (de quo supra suo loco) per omne tempus apprimè charus, eius scripta tum Latinè, tum Italicè emisit Venetijs.

Summam insuper haud spernendam secundum *D. Thomæ doctrinam* collegit.

MARIVS de BIGNONO, Venetus, Capuccinus, sacrę Theologiæ professor, edidit erudito sermone, et docta methodo

Sermones pro vniuersa Quadragesima, sub titulo: *Splendores Seraphici.* Venetijs apud Iuntas, et Babam an. 1649. in 4.

MARIVS à CALASIO, ita cognominatus ab oppido natiuo, quod inter Samnitum Montana, non longè distat ab Aquila ciuitate, Bernardini Senensis funere notissima, humili, sed honesto genere satus, adolescens D Francisci instituto nomen dedit. Expletis non sine fructu tyrocinio, artium liberalium, et Theologiæ curriculis, addiscendæ linguæ Hebraicę, eiusque percipiendis, et enodandis mysterijs totus incubuit. Tantos in hoc studij genere fecit profectus, vt eum generalem in Vrbe sacri idiomatis Magistrum instituerit, Doctorisque priuilegijs, et titulo, sui Sodalitij viris inassueto, et penè interdicto, decorauerit felicis memorię Pont. Paulus Quintus, bonarum litterarum optimus parens. Cuius rei honorificum extat vestigium in Bibliotheca Vaticana, ex ea parte, quæ nouiter adiecta est Sixtinæ, in qua inter cætera tanti Pontificis egregia monumenta, illud pennicillo, et litteris exprimitur, quod Marium hunc ex nostra familia, aliosque tum Prædicatorij Ordinis, tum alterius generis doctos Hebræi idiomatis in Vrbe creauerit, et fouerit professores. Multos habuit hic, et erudiuit, ex diuersis prouincijs aduentantes discipulos in ęde D. Petri in monte Aureo, quam aliquãdiu rexit & postea in Arçœlitana. Eò totum eius tendere desiderium; eò propendere videbatur affectus, vt vberior, et frequentior fieret huius linguæ notitia, quam ille pleniorem, quam familiari sermone explicare poterat, continuo quadraginta, et plurium annorum labore adeptus est. Tempus nullum, nec quod in Fratrum triclinio necessariæ refectioni supererat, absque lectione pretermittebat, nec absque codiculo quoquam Hebræo in populum, vel in campos exibat. Facilem habuit accessum ad Paulum Quintum, cui in minoribus familiaris erat, et à confessionibus. Ipso sui obitus die longiorem cum eo protraxit sermonem de his operibus cudendis, quæ sicuti Authore superstite vt in lucem prodirent, Pontifex maximè desiderabat, ita post viri obitum accurate edi præcepit. Humilem, et ad sui instituti normam, pauperem semper

vitam egit, semper etiam serius in studijs. Obijt septuagenarius, et vltra, ex rupto apostemate, psalmos cantans Hebraicè, audita Saluatoris passione, expletisque, et premissis cunctis Christiani hominis officijs 9. Kal. Febr. 1620. Scripsit

Grammaticam linguæ Hebraicæ addiscendæ perutilem.

Canones generales linguæ sanctæ. Romę anno 1616. apud Stephanum Paulinum.

Dictionarium Hebraicum. Ibidem anno 1617.

Concordantiarum sacrorum Bibliorum Hebraicorum. Tomos quatuor ingentes, in quibus Chaldaicę etiam Concordantię librorum Esdræ, & Danielis suo loco inseruntur. Deinde post Thematum, seu radicum omnia deriuata, & vsus latiùs deducta, ac linguarum Chaldaicæ, Syriacæ, & Arabicę, vocabulorumque Rabinicorum, cum Hebraicis conuenientiam, Latina ad verbum versio adiungitur, ad quam vulgatæ, & septuaginta editionum differentia fideliter expenditur. Demum ad vltimi Tomi calcem nomina propria sacrorum Codicum nouo ordine digeruntur. Opus hoc insigne cum author perfectum reliquisset; nec suppeterent imprimendo expensæ, ego impensè egi cum prædicto fel. rec. Paolo Quinto, & cum Benigno Genuensi Generali Ordinis Ministro, ne periret, sed ad publicam vtilitatem, et sacræ Doctrinæ subsidium ederetur. Tandem ita factum est, vt stabilita in domo Minorum Arçcœli in Vrbe completa Typographia, in lucem sit emissum anno 1621. præmissis à me omnibus pręliminaribus, etiam ijs, quę sub aliorum nominibus pręleguntur.

MARIVS à FORO SARZINO, in Flaminia Capuccinus, Generalis octauus illius Congregationis. Multa scripsit

Opuscula in laudem Beatiss. Virginis.

Chronica suæ Religionis, anno millesimo quingētesimo quadragesimo quinto.

MARIVS TARVISINVS, edidit

Recollecta Ordinis.

MARQVARDVS LEONIS, Germanus prouinciæ Argentinæ secundùm Minister, Ordinis Definitor generalis, sacræ Theologiæ Lector emeritus, edidit Germanicè

Discursum Theologicum de vera Ecclesia Dei. Monachij anno 1605.

Examen Tractatus Ioannis Henrici Hiemers præconis Lutherani de Fraternitate B. Mariæ Virginis in Reith. Dillingę 1619.

Resolutionem quarundam quæstionum de vera fide. Ingolstadij, anno 1607.

Enumerationem methodicam selectissimorum Scriptorum, qui scripserunt pro Ecclesia Romana, Latinè. Ibidem eodem anno.

Demonstrationem Catholicam, & vniuersalem S. R. E. & eiusdem fidei perpetuæ Latinè. Lechusij prope Augustam Vindelicorum anno 1622.

MARTIALIS CENOMANENSIS, Tertij Ordinis, qui fuit sępius Definitor prouinciæ S. Iuonis, edidit

Praxes Anni Sancti in vitas Sanctorũ pro singulis diebus anni. Tomi duo Parisijs, et Rothomagi 1644.

Calendarium spirituale pro Ciuitate, & suburbijs Parisiensibus, in quo notantur deuotiones quotidianæ. Parisijs 1645.

Annotationes in Tractatum Raymundi Lulli de Amico & Amato.

MARTIALIS PARISINVS, Capuccinus, qui diu instructor fuit Nouitiorum in prou. Parisiensi, edidit

Exercitium trium clauorum.

Tractatum optimum *de Oratione mētali, & de exercitio silentij.* Paris. apud Nicolaum Fremiot 1635.

Crucem spiritualem. Ibid. 1634.

MARTINVS, cognomento ABBAS, de quo in prefatione ad Sũmam Aureã Henrici Cardinalis Ostiensis, Lugduni, anno 1568. impressam, Franciscanum fuisse, et inter primos Iureconsultos suspiciendum pręmonetur. Talia eius scripta fuisse ibidem dicitur, vt si quis ea reiecerit, sanctissima Iurisprudentum responsa, sacratissimas Imperatorum constitutiones; Pontificum decreta, ius, pene dixeris, vniuersum se reiecturum arbitretur. Nam Iureconsultos sua illic iura loquentes, sacrosque principum affatus peruideas, integros iuris Ciuilis locos λέξιν ἀταx citatos conspicias.

Inter alia, quę scripsisse refertur, commendatur summopere eius

Summa Alphabetica, ex qua Pandulphus Prateius, Cęsarei, Pontificijque Iuris Baccalaureus, aliquot Iuris articulos, ac tractatus Summæ prędicti Cardinalis Ostiensis suis locis adiecit, vtpote qui eiusmodi ἐπιγραφῆς hic desiderari doctissimorum virorum iudicio intellexerit.

Vixit Martinus temporibus Azonis Iuris-

Iurisconsulti, & Summularij celebratissimi, graues enim inter vtrumque simultates intercesserunt.

MARTINVS ALVEVICVS, Anglus, scripsit

Commentarios in libros quatuor Sententiarum.

Disputationum lib. vnum.

Chronicon rerum Anglicarum.

Obijt anno 1336.

MARTINVS DOYZA, Aragonius, Reg. Obseru. prouinciæ Aragoniæ, oppidi Alcanizij, celeberrimus Verbi Dei concionator, edidit Latinè

Sermonum pro Aduentu Tomum 1. Brixiæ anno 1610. in 4.

Sermonum pro Quadragesima Tomos duos. Cæsaraugustæ anno 1602. in 4.

MARTINVS à S. IOSEPHO, Hispanus, Placentinus, Strictioris Obseruan. primum prou. S. Ioseph, deinde S. Pauli Definitor, scripsit

Chronica prouinciarum Sancti Ioseph, & sancti Pauli Tomis duobus. Areuali 1644.

Vitam B. Petri de Alcantara. Madriti anno 1644.

Discursum Apologeticum, quo probare cōtendit eundem B. Petrum de Alcantara spectare ad suam, & sancti Pauli prouinciam, non vero ad eas, quæ S. Gabrielis, aut sancti Iacobi nuncupantur. Ibidem anno 1642.

Explicationem multarum litterarum Apostolicarum pro Regularibus concessarum. Cæsaraugustæ 1638.

In præcepta Regulæ sancti Francisci Hispanicè. Ibidem eodem anno, & Salamanticæ 1633.

Instructionem breuem Doctrinæ Christianæ.

Epitomen Iudiciariam. Cæsaraugustę 1638. in 8.

MARTINVS à S. IOSEPH, Hispanus alter, Pradena, Diœcesis Segouiensis oppido oriundus, edidit

Cæremoniale Missarum. Vallisoleti, anno 1623.

MARTINVS MEVRISSE, Gallus, Royensis, doctor, & professor Parisiensis, Episcopus Medaurensis, & suffraganeus Meten. scripsit

Rerum Metaphysicarum libros tres ad mentem Doctoris Subtilis. Parisijs apud Dionysium Moreau, anno 1623.

Tractatum de Trinitate. Parisijs anno 1631.

Catalogum Episcoporum Metensium. Libro magno in fol.

MARTINVS MYRICANVS, Louaniensis, Serua tij Myricani, etiam Minoritæ, frater, Germaniæ inferioris Minister, ex Latina in linguam Belgicam vertit libellum R. P. Christophori à Capite fontium, cui titulus, *Defensio religionis auitæ.* Louanij in 8.

Obijt Mechliniæ anno 1604. die Iulij 10.

MARTINVS de REHIS, Comensis, scripsit

Sermones prædicabiles de festis.

MARTINVS ROSA, Dalmata, Stagnensis prouinciæ Ragusinę Reg. Obser. Definitor, & sacræ Theologię Lector, edidit carmine heroico

Breue compendium totius nationis linguæ Illyricæ, in quo breuiter origo ipsius nationis ostenditur, extensio eius copiosa, Reges, fidei Catholicæ totius Dalmatiæ, Bosnæ, Seruiæ, atq; Russiæ, quas habuit. In fine verò sub vmbra Aquilæ magnarum alarum respublica Ragusina feliciter quodammodo moratur. Madriti apud Franciscum Martinez anno 1638.

MARTINVS RVEGO, Hispanus, prouinciæ Burgensis alumnus, Prefectus Cœnobij sanctę Marię Angelorum vrbis sancti Dominici Calciatensis, scripsit Hispanicè librum prænotatum:

Purgatorium Conscientiæ, siue *Salus animæ,* impressum Burgis apud Philippum Iunctam anno millesimo quingentesimo nonagesimo octauo.

MARTINVS RVIZ, prouinciæ Castellæ, scripsit

Directorium, & processionarium Fratrum Minorum. Salamanticæ anno millesimo sexcentesimo duodecimo.

MARTINVS à TVRNHOVT, Brabantiæ oppido, discipulus optimi viri Fr. Theodorici à Monasterio, moribus, & pietate ostendit se sanctum habuisse instructorem. Varijs officijs perfunctus laudabiliter, magno fructu Conuentus Louaniensis sacrę Theologię, & sacrarum Litterarum prelector fuit, nunquam intermittens fructuosissimas conciones ad populum. Sanctimoniam eius, & prudentiam sensit cœnobium Clarissarum Louanij. Multa haud pœnitenda scripsit tribus voluminibus comprehensa.

Primo volumine.

In Isaiam Prophetam. Solet quandoque dici.

Secundo volumine.

Declarationem Itinerarij mentis in Deum à sancto Bonauentura compositi per sermones distributam.

Conciones varias pro Dominicis, & ferijs Quadragesimæ.

Sermones de decem præceptis.

Sermones de Sacramentis Ecclesiæ,

Sermones in Epistolas Pauli ad Ephesios.

Tertio volumine.

Sermones de Tempore.

Arithmeticam Diuinam, siue de numeris mysticis sacræ Scripturæ.

Scripta, siue *Commentarios in quatuor libros Sententiarum*, siue *de septem Sacramentis.*

Hęc necdum excusa, sed M.SS.Bibliotheca custodit Louaniensis.

Fato concessit Louanij anno 1540. Martij die 13.

MARTINVS de VALENTIA (oppidum est in tractu Campensi non longè ab vrbe Legionensi in Hispania) prou. sancti Gabrielis, dux, & magister duodecim illustrium Franciscanorum, qui primi ad Mexicanas oras penetrarunt, ann. millesimo quingentesimo vigesimo quarto. Primus fuit Custos prou. sancti Euangelij, ac mirificus operator in vastissimis nouæ Hispaniæ regionibus, qui multas Indorum myriadas per se, et per suos comites ad Christi fidem conuertit. Scripsit

Epistolas multas, quibus suos, suorumque labores referebat, & Indorum narrabat conuersiones, tum Adriano Sexto Pontifici, tum Carolo Quinto Imperatori, tum sui Ordinis Generali Ministro, alijsque præcipuis viris, ex quorum adiutorio, & directione huius numerosissimæ conuersionis negotium dependebat. Vnam habet lectu dignissimam Franciscus Gonzaga, qui pijssimi hominis vitam exscripsit.

Obijt in loco de Ayotzmoo an. 1534. sepultus est in Conuentu Tlalmanalci, vbi miraculis inclaruit.

MARTINVS VALESIVS, Hibernus, Vvaterfordiensis, prouin Cantabrię, Regular. Obseru. in litteris humanioribus eruditus, Philosophię Lector, in cœnobio Montis Caluarij in vrbe Neapoltiana; deinde Lector Theologię in hoc Collegio Romano S.Isidori,& postea Guardianus; dum esset adolescentiori ętate Mantuę Carpentanę, cum eò appulit Carolus Vvallię Princeps, postea Anglię Rex, modulatus est

Paranesim Poeticam in eius aduentum. Madriti in Typographia Regia, anno 1624.

Meditabatur Opus *Quodlibeticum*, quod inscribere cogitabat:

De singulari Harmonia Principiorum Subtilissimi Doctoris Scoti.

Sed absoluere non potuit, in florenti raptus ætate anno 1634. die 19. Aug. cōditus in hac nostra Ecclesia, sepulchro concamerato in sacello S.Francisci.

MARTIVS siue MARCVS de la CAMERA, Hispanus, prouinc. S.Euangelij, scripsit

Quæstionarium Conciliationum locorum sacræ Scripturæ. Compluti anno 1587.

MASSÆVS BRVNA de FRIOZANO, Reg. Obseru. scripsit ad Fr.Leonardum de Albertis Minoritam

Epistolam doctam, & diffusam de statu Ecclesiæ, & calamitate sui temporis.

MASSÆVS, ignoti cognominis, edidit

Manuale rerum omnium essentialium, ad quas Fratres Minores tenentur ex vi suæ Regulæ. Conymbriæ anno 1571. in 16.

MATTHÆVS de AQVASPARTA, doctor insignis; primo Lector sacri Palatij, deinde totius Ordinis Generalis Minister, & postea S.R.E. Cardinalis tituli S.Laurentii in Damaso, mox Episcopus Portuensis, ac Legatus Apostolicus in Romandiolam, & Rector Lombardię, postquam multa loca à Regulis, & Tyrannis occupata restituisset Ecclesiæ, multaque summa cum laude præstitisset, in Vrbem rediit nusquam vacans à studiis, scripsit

Commentaria in Iob.

Postillas in Psalmos.

Expositiones in Epistolas D.Pauli.

In quatuor libros Sententiarum. Habentur M.SS. Assisii.

Quæstiones Quodlibeticas: Incipiunt: Quæritur, vtrum ad cognitionem rei. M.S. Ibidem.

Pentiloquium de potentia Papæ.

Inuentarium Sententiarum, librum vnum.

Indices per seriem litterarum in eosdem libros Sententiarum.

Sermones in Epistolam ad Romanos.

Obiit sub Bonifacio Octauo an.1302. sepultus in Ecclesia S.Mariæ de Aracœli ad

ad leuam ingredientis sacrarium, erecto nobili sepulchro marmoreo. Sępe de illo occurrit sermo in Tomo 2. & 3. nostrorum Annalium.

Dantes Aligerius celeberrimus Poeta Etruscus illius mentionem facit in fine Cantici duodecimi de Paradiso; sed eius scholiastes, siue Commentator Christophorus Landinus eo loco confundit *Aquaspartanum* cum *Vbertino de Casali* & quę ille fecit, aut scripsit, tribuit Vbertino, quem dicit fuisse ministrum Generalem Ordinis, quo functus est officio Aquaspartanus.

MATTHÆVS BOTIXA, Hispanus prouinciæ Carthaginensis, vir egregiè versatus in antiquis numismatibus, inscriptionibus, & arcanis scribendi notis. Hispanicum reddidit

Speculum disciplinæ S. Bonauenturæ. Murciæ 1625.

MATTHÆVS de BVRGOS, Hispanus, prouincię S. Pauli, edidit

Discursus Euangelicos. Madriti apud Varez de Castro 1599.

MATTHÆVS CORRADONVS, è Cilento, Regni Neapolitani in Salernitanis nobili tractu, Regularis Obseruantiæ, prouinciæ Principatus, scripsit

Tractatum de Confessione, cui titulus, *Speculum Confessorum, & lumen conscientiæ*. Venetijs anno 1525. secundo ibidem per Melchiorem Sessam an. 1538. & tertio ibidem apud Alexandrum de Ricans anno 1561. in 8.

MATTHÆVS DORDRACENVS, Batauus, scripsit vernaculo sermone

Fasciculum myrrhæ, postea Latinè redditum.

Vixit anno 1540.

MATTHÆVS FACIVS, Siculus Messanensis, scripsit

Historiam vrbis Messanæ; quam Rocchus Pyrrhus sępè citat in notitia Ecclesię Messanensis.

MATTHÆVS FERCHIVS Veglensis Minorum Conuentualium S. Theologię Magister, vir quidem solidè, & planè eruditus, stylo grauis, & elegans, moribus religiosus, conuersatione amabilis, pręcipuis suę Religionis, Socij Ordinis, prouinciæ S. Bonauenturæ Ministri functus muneribus, olim Regens in Ariminensi, Bononiensi, & Veneto sui Ordinis gymnasijs, nunc demùm à multis annis publicus Metaphysicæ & S. Theologię Professor in Patauina Vniuersitate; multa scripsit, prę sertim

Apologiæ pro Ioanne Duns Scoto Doctore Subtili libros tres, primum in Ioannem Fridericum Matenesium, secundum in Abrahamum Bzouium Polonum, tertium in Paulum Iouium, Nouocomensem. Bononię apud Sebastianum Bononium anno 1620. in 8.

Vitam eiusdem Scoti. Bononię apud Nicolaum Tebaldinum anno 1623.

Orationem in laudem eiusdem habitam in Vniuersitate Patauina die 3. Nouembris anno 1634. Patauij apud Iulium Orinellarium.

Fluminis Istri ortum.

De fabulis Palæstini stagni.

Discussiones Scoticas de commentarijs Metaphysicis, & Reportatis Parisiensibus adscriptis eidem Scoto. Patauij apud Ioannem Baptistam Pasquati an. 1638.

Epitomen in quatuor libros Sententiarum Scoti.

Vestigationes Peripateticas. Ibidem apud Paulum Frambottum an. 1639.

Vestigationum defensiones.

De personis producentibus Spiritum sanctum.

Viuit adhuc plenus dierum, & virtutum.

MATTHÆVS le HEVRT, scripsit

Directorium Fratrum Minorum. Parisijs anno 1618.

MATTÆVS HVS, Germanus, scripsit

Sermones Dominicales, quos tacito suo nomine satis audenter, siue ridiculè, emisit sub illo titulo, *dormi securè*, *siue dormi sine cura*. Prodijt meum exemplar Norimbergę apud Antonium Kobergers anno 1486.

Sermones de Sanctis, citantur in sermone de S. Augustino ab Athanasio de S. Agnete in sua Chronologia Augustiniana cap. 21.

MATTHÆVS MARTINVS, Belga, Theologus, & prouincię Coloniensis Definitor, edidit Gallicè

Tractatum inscriptum: *Les Appennage du cheualier Chrestiene*, quo virum nobilem efformat. Montibus an. 1528. in 8.

MATTHÆVS MOMBRION, Recollectus, prouinciæ S. Bernardini, Gallicè edidit

Quindecim mysteria eminentia S. Ioseph B. Virginis Sponsi. Parisijs anno 1645.

MATTHÆVS à NATIVITATE, Hispanus Amphitrianus, prouinciæ sancti Pauli, S. Theologię Professor, habet prælo parata

De

De Virtutibus, & excellentijs beatæ Mariæ Virginis libros viginti sex aliquot tomis distinctos. Edidit Tractatum inscriptum:

Cathedra Crucis de septem verbis Domini in eadem prolatis. Pinsiæ anno 1639.

Mineruam Eucharisticam, seu *lignum vitæ*. Madriti anno 1644.

Multos habet libros, variosque tractatus *parænetícos*, *asceticos*, *morales*, *historicos*, & *poeticos* edendos.

Chronicon collegit prædictæ suæ prouinciæ, Conuentus, & cuncta notabilia comprehendens.

MATTHÆVS à SOSA, Lusitanus Vlyssipponensis Lector emeritus, prouinciæ S. Iacobi Minister, edidit

Tomos duos, quibus commentaria Scoti in librum primum Sententiarum dearticulauit, & notis illustrauit. Salamant. 1629.

MATTHÆVS SILVAGIVS, Siculus Catanensis, scripsit

Librum de tribus peregrinis. Citatur à Roccho Pyrrho in notitia Ecclesiæ Catanensis.

Librum de victoria Verbi Dei contra Hebræos. Citatur à Ioanne Carthaginen. lib. 6. homiliarum hom. 7. & à Pyrrho in Auctuario prædictæ Ecclesiæ Catanensis.

De nuptijs animæ cum Christo eius sponso.

De gratia, & remedijs peccatorum.

Commentaria in libros Naturalium Aristotelis.

Floruit anno 1490.

MATTHIAS BALBANVS, Capuccinus, scripsit Italicè opusculum

De flagellatione Domini, quod in Gallicum vertit Antonius Gazæus Doctor medicus in vrbe Auriaca.

Vide to. 2 Annal Capuc. anno 1611. n. 7.

MATTHIAS BELINTANVS à Salodio, agri Brixiensis oppido frequenti, & amplo, natus, Capuccinus, vir religiosissimus, & insignis concionator. Multa scripsit, quorum aliqua ipso superstite prodierunt, alia iam defuncto.

Ea sunt.

Praxis orationis mentalis in quatuor partes diuisa, Italico idiomate conscripta. Venetijs 1608.

Introductiones spirituales in sermones S. Bonauenturæ, & Euangelia à Dominica in Albis, vsque ad Aduentum Domini exclusiuè. Ibid. 1588.

Sermones octo de doloribus Christi, quatuor alijs concionibus adiectis. Bergomi an. 1596.

Breuis Tractatus de oratione quadraginta horarum, & piæ quædam exercitationes de Passione Christi.

Oratio funebris in obitu Alexandri Luzagli nobilis Brixiani.

Posthuma verò sunt.

Theatrum Paradisi, siue piæ meditationes de gloria Cœlesti.

Meditationes, seu Coronæ de vita Christi.

Confortatorium eorum, qui morte plectendi sunt.

Præparationes ad Missam, & meditationes Passionis Christi.

Conciones Quadragesimales quadruplices, iuxta ritum Ambrosianum.

Exaggerationes morales, pro concionatoribus.

Alia dicuntur adhuc superesse aliquando lucem aspectura. Vide quę de illius assertione circa patriam Hadriani VI. scribit Spondanus Tomo 3. suorum Annalium, ad annum 1522. n. 2.

Obijt Brixię sepultus apud suos consodales, hoc adiecto Epitaphio:

ADMODVM REVERENDO PATRI
MATTHIAE BELINTANO A SALODIO CAPVCCINO
THEOLOGO ET CONCIONATORI EXIMIO
QVI SVMMAS IN RELIGIONE ADMINISTRATIONES
ASSECVTVS CVM ILLVSTRIORIBVS EVROPAE CIVITATIBVS
QVINQVAGINTA ANNORVM SPATIO
MAXIMO CVM ANIMARVM LVCRO
VERBVM DEI DISSEMINASSET CONFECTVS SENIO
ET PLENVS VIRTVTIBVS OBIIT DIE XX. IVLII
ANNO M.DC.XI. AETATIS VERO LXXVII.
RELIGIONIS LVIII.

MATTHIAS (alijs *MATTHAEVS*, Posseuino aliquando *MARCVS*, aliquando *MATTHAEVS*) DORINGVS alijs *THORINGVS*, Germanus, prouinciæ Saxoniæ Minister, in schismate illo sub Eugenio Quarto, & Felice Quinto Bernæ apud Heluetios anno 1443. electus contra fas Generalis Minister, in eo munere annis sex perseuerauit, scripsit

Defensorium Nicolai Lyrani contra Paulum Burgensem, quod cum eiusdem Lyrani interpretatione in sacram Scripturam, & Burgensis Postilla habetur in glossa ordinaria.

Claruit sub annum 1450.

MATTHIAS FELISIVS (alijs *FELSIVS* à BROVVVERSHAVEN, Zelandus in Insula Scaldiæ nobili gente Catziorum editus, cùm se dicasset Ordini Minorum ignaris parentibus, iam vestiendus, adueniens mater vehementer renitebatur eius proposito, & nisi desisteret reprobaturam à filijs, at ille hæc vincula facilè rumpens deserta matre ad se discessit, sacra Religionis veste donandus, nam sciebat pietatis esse genus, in hac re esse crudelem. Anno probationis expleto, mater ad professionem reuertens, filium cupit alloqui, & salutare; Matthias per ianitorem constanter renunciat, cùm illa nuper se filium reprobasset, matrem se non habere; quod illa audiens velut iaculo icta, & quod negaretur alloqui filium, penè est exanimata. Cęterùm importuna tandem impetrauit, quod petijt; redijt mater, & filius isto pietatis ariete repercusso in mutuam gratiam. Sed ille triumphauit feliciùs, quando professione nomen suum sacrę religioni adstrinxit. Huic spectata pietas, & probitas *optimi viri* nomen conciliauit, vt etiam eruditio. Lector fuit sacrę Theologię Louanij, atque deinceps indidem Guardianus, mox Mechlinię, demùm prouincię Germanię inferioris Minister. Prostant eius opera.

Institutionis Christianæ Catholica, & erudita elucidatio, secundum methodum à Magistro Sententiarum obseruatam. Antuerpię 1575. typis Plantin. aucta Paris. an. 1604. in 8.

Præceptorum Decalogi Catholica elucidatio, optima methodo locorum communium distributa. Antuerpię 1572. 1575. & 1576 apud Plantinum. Parisijs apud Michaelem Iulianum anno 1575. in 8. & apud Hadrianum Beys anno 1604. in 8.

Obijt Louanij dum esset Minister, anno 1576. tertio nonas Martij.

MATTHIAS à S. FRANCISCO, edidit

Itinerarium ad Marochium, & mortem Fratris Ioannis de Prado ibidem propter Christũ occisi. Madriti 1643. in 4.

MATTHIAS HAVZEVR, Heruiensis, è Ducatu Limburgensi insignis concionator Conuentus Leodiensis, sacrę Theologiæ Lector emeritus, Definitor ac bis Minister prouincialis per Flandriã primus post occupatum à rebellibus Mosę Traiectum, hęreticorum furori se opposuit; edidit Gallicè & Latinè

Acta publicæ disputationis Limburgensis contra Hottonium Archi-Ministrum Lymburgensem. Leodij 1634. apud Hęredes Sauueur.

Reprobationem peremptoriam patrocinij ac supplementi Archi-Ministri Traiectensis pro suo Hottonio. Ibid.

Præiudicia Beati Augustini pro vera Christi Ecclesia contra eosdem. Ibid.

Exorcismum Catholicum maligni spiritus hæretici aduersus Hottonij replicam 1634.

Equuleum Ecclesiasticum contra Samuelem Maretium Archiministrũ Traiectensem 1635. & alia multa minora vno Tomo recusa ibid. 1636.

Duplicem Tomum Anatomiæ Augustinianæ, seu Commentarium in omnia, & singula B. Augustini opera; ordine retractationum an. 1644.

Tandem prodiit tertius Tomus Theologiæ scholast. sub hoc titulo, *Studium Theologicum doctrinæ Catholicæ Augustinianæ, et Franciscanæ inter primarios Doctores huius Ordinis, Alensem, sanctum Bonauenturam, et Scotum conciliatæ*. Adiecit postremo opusculum quod vocauit: *Absolutionem huius operis à censuris quorundam in illud prolatis*.

MATTHIAS MEDIOLANENSIS, Congregationis B. Amadei edidit

Interrogatorium confessionale satis copiosum. Prodijt Mediolani anno 1507. & 1516.

MATTHIAS SALODIENSIS, vide *Matthias Bel. ntanus*.

MATTHIAS SARBVRG, Germanus prouinciæ Coloniensis, scripsit metro Latino

Defensionem, et triumphum arcis oppidique Lechniensis: Coloniæ typis Gisberti Clementis anno 1643.

Thesaurum confraternitatis chordæ per PP. Aquenses. Ibid. apud Petrum Brachell. an. 1630.

Mat-

MATTHIAS de VESTIS, compilauit
Opusculum de accentibus.
MATVRINVS GILBERTI, Gallus, ad Indias Occidentales profectus, scripsit lingua Terascana, qua vtuntur Mechoachani.
Doctrinæ Christianæ magnum volumen, in quo perfectè, & completè quidquid ad vitam, & conuersationem Christianam spectare potest, declarat.
MATVRINVS le BRET, Lector Conuentus Andegauensis, edidit
Commentarium in libros Sententiarum Scoti.
Compendium Scoti, quod paruus Scotus *appellatur.*
MATVRINVS QVADRATVS, Ebroicus, cui ad reliqua virtutis ornamenta doctoratus laurea Parisiis accessit, in explicandis quibusdam prophetiis ingenii sui vela euoluit. Edidit enim
In Ioelem Prophetam homilias. Paris. apud Michaelem Sonnium 1583.
In Amos Prophetam Commentarios. Ibidem apud Niuellium an. 1575.
In Malachiam Prophetam pro omnibus sacri Aduentus Dominicis conciones adhibuit. Ibidem apud eundem.
MAVRITIVS CENTINVS, Asculanus, edidit
Sacrorum Epigrammatum librum vnum.
De laudibus Polesij Montis Asculani, & de immortalitate librum vnum.
MAVRITIVS, cuius cognomen, & patria non adscribuntur, scripsit
Nonaginta distinctiones per Alphabeti seriem concionatoribus vtiles. Extant MSS. sat vetustis Characteribus in Bibliotheca Cœnobii S. Dominici Neapoli.
Vixisse fertur anno 1290.
MAVRITIVS della MORRA, Capuccinus, prouinciæ Sabaudię, edidit Italicè
Doctrinam Christianam de mysterijs fidei. Taurini an. 1601. apud Ioannem Dominicum.
MAVRITIVS HYLARETVS, Gallus, Engolismensis, Theologus Parisiensis, Aurelianensis vrbis Ecclesiastes ordinarius, cui Ciues ob zelum, & labores ingentes in propugnanda fide Catholica aduersus Caluinianos hæreticos, æneam statuam inscriptione coniuncta posuerunt, nam & apud eos obiit. Scripsit
Concionum Quadragesimalium Tomos duos. Lugduni apud Hæredes Gulielmi Rouilij anno millesimo quingentesimo nonagesimo in 8.
Concionum per Aduentum Enneades sacras quatuor, homilias triginta sex cōplectentes, è quibus viginti septem priores Ioelem Prophetam explicant, nouem verò posteriores Euangelia Aduentus, & festorum per id tempus occurrentium explicant.
Hæc autem omnia Parisijs anno 1587 & 1589. apud Sebastianum, & Robertum Niuellios, an. 1591. Lugduni apud Gulielmum Rouillium fuerunt excusę, cum viri probi Aduocati studio Gallicè collecta fuissent; sed & Paris. an. 1604. apud Claudium Chappelet prodierunt. Franciscus autem Feuardentius Mauritium ipsum carmine defleuit, Theologus insignis, Ecclesiasten eximium. Viuebat anno 1603.
MAVRITIVS de PORTV FILDÆVS, Hibernis *Ophibilla*, Hibernus, vir doctissimus, in Peripateticis, & Theologicis apprimè versatus, à multis, *Flos mundi*, propter vitę candorem, & scientiæ eminentiam nuncupatus. Cum à iuuentute annos quadraginta in Italia inter Patres Conuentuales versaretur, & diu in Vniuersitate Patauina publicè Theologiam profiteretur, à Iulio Secundo Archiepiscopus Tuamensis in Hibernia renunciatus est. Totus in explicanda sui conterranei Scoti doctrina occupatus, multa in hunc præcipuè finem opera composuit. Quæ occurrunt, hæc sunt:
Theoremata de mente Scoti. Prodierunt Venetijs apud Lazarum Soardum, anno 1514. in 8.
Quæstiones eiusdem in Porphyrium, vniuersamque Logicam notis illustrauit. Ibidem apud Simonem de Luere, anno 1500. in fol.
Libros 4. Sententiarum scripti Oxoniensis castigauit. Lugduni Iacobus Mit emisit anno 1520.
Reportata ab eodem recognita. Edidit Paris. Ioannes Gracius anno 1518.
Epitomata in formalitates Scoti. Ibid. in 8.
Vniuersam Scoti doctrinam Notis, & Postillis elucidauit.
Eiusdem Subtilis Doctoris vitam composuit.
Dictionarium sacræ Scripturæ, quod primo editum est Venetijs iubente Mattheo Zane Patriarcha Veneto, an. 1603 apud Ioan. Antonium, & Iacobum Frāciscum, quamuis non extet, nisi vsque ad litteram *E*, inclusiuè.

Librum

Librum distinctionum, qui Rauennę & Assisij in Bibliotheca Patrum Conuētualium asseruatur. Fortassis hic idem est, qui Mauritio ignoti cognominis, iam connumerato, tribuitur, & vterque Mauritius in vnum coincidunt, etsi ille ante bina sæcula præcessisse reputetur.

Compendium veritatum, quatuor lib. carmine Leonino distinctum.

Annotationes, seu castigationes in Metaphysicam.

Enchiridion fidei. Venetijs apud Octauianum Scotum 1591. in 4.

Huius clarissimi viri honorificè meminit Ioannes Camers in Commentarijs ad caput 35. Solini: *Annis* (inquit) *ab his proximis excelluit ex Hibernia oriundus, Mauritius à Portu, D. Francisci Ord. professus, in Dialeticis, vtraque Philosophia, Metaphysicis, & sacra Theologia plurimum eruditus, vix insuper dici potest, qua humanitate, quaue morum sanctimonia præditus fuerit. Is cum annis plurimis in Patauino Gymnasio bonas artes docuisset, cum summa omnium gratia, ob eius singularem eruditionem, ac candidissimos mores à Iulio Secundo Pontifice Max. in Tuamensem Archiepiscopum creatus est: Quo cum relicta Italia, bellis in ea sæuientibus, proficisceretur, non multum post magna studiosorum iactura, cum nondum 50. suæ ætatis attigisset annum, mortem obijt. Erant plurima suæ doctrinæ in manibus monumenta; sed ea ob immaturam eius mortem edere non licuit. Quantum fuerit inter eum dum viueret, & me necessitudinis vinculum, testantur sexcentæ Epistolæ, quas plenas charitatis indicijs, varijs temporibus ad me dedit. Eis (quanta veræ amicitiæ vis!) post amici obitum relegens, soleo assiduè recreari.*

Interfuit Concilio Lateranēsi sub Iulio Secundo, anno 1522. Subscripsitque Actis in primis duabus sessionibus. Anno sequēti in patriam reuersus omnium gentilium applausu exceptus est; sed cū multi vndique concurrerent, vt primam eius Missam audirent allecti fama facultatis, quam habebat à Pontifice largissimas concedendi Indulgentias eis, qui interessent, obijt Galuię 8. Kal. Iunij, an. 1513. siue 1514. Sepultusque est ibidem in templo Minorum.

MAVRVS de VALENTIA, Capuccinus, prouinciæ Coloniensis, Hispanus edidit

Sermones Quadragesimales. Ib. 1637.

MAXIMILIANVS BENIAMINVS, hæreticę prauitatis Inquisitor, in Tuscia à Sixto Quinto Episcopus Clodiensis, seu *Fossæ Clodiæ* renunciatus, scripsit

Quasdam orationes stylo non minus eleganti, quam erudito.

MAXIMILIANVS LENGLEZ, Guardianus Sambrensis, & Barbansonius, edidit

Scholam B. Mariæ Virginis. Montibus 1636.

MAXIMILIANVS VOLATERRANVS, edidit

Lecturam doctam in Scripturam Oxoniensem Ioannis Duns Scoti.

Floruit anno 1405.

MELCHIOR ANTVERPIENSIS, Regul. Obseru. prouin. Romanæ alumnus; postquam per aliquot annos Ierosolymis habitasset, edidit

Officia Patriarcharum, Prophetarum, Martyrum, & Confessorum, qui in Terræ sanctæ locis coluntur; Venet. apud Misserinum an. 1623. in 16.

MELCHIOR de CETINA, Hispanus, Reg. Obseru. prou. Castellę, Guardianus Occanensis, scripsit

Discursus, seu varios tractatus super vitam, & miracula sancti Didaci. Madriti per Ludouicum Sanchez, anno 1609.

MELCHIOR FLAVIVS, Guardianus, seu Præfectus Cœnobij magni Tolosani, Pij V. Pœnitentiarius, & Henrici Secundi Galliæ Regis concionator, scripsit

De Regno Christi, de quo ipse Dominus locutus est per dies quadraginta; quem laborem omnium Christi mysteriorum Compendium, & Concionatoribus perquam vtilem dicauit Carolo Nono Galliæ Regi. Prodijt Louanij, an. 1568. & Parisijs an. 1579. apud Gulielmum Nuam.

Resolutiones item *in quator libros Sētentiarum Scoti*. Parisijs anno millesimo quingentesimo sexagesimo nono.

Orationem de vera Religione, Gallicè, ac Latinè ad Regem Gallię.

De statu animarum post mortem. Gallicè prodijt Parisijs anno 1570.

MELCHIOR FRIZOLIVS, Parmensis, scripsit

Commentarios in Psalmos Dauidicos.

De Anima libros tres, ad Ludouicum Mariam Ducem Mediolanensem.

Tractatum de Anima, per modum Dialogi lingua Etrusca. Obijt an. 1520. in ęde Parmensi D. Francisci, vbi hoc eius legitur epitaphium:

Signiferi formam, genti Frizola, Melchio nomen
Extitit amplexo, patria Parma mihi.
Doctrina, & senio rutilans, tria scripta peregi,
Psalmorum, ac Animæ, Spirituumque simul.

MELCHIOR de IEBRA Hispanus, scripsit

Tractatum de adiuuandis moribundis. Madriti an. 1592. in fol.

MELCHIOR HVELAMVS, Hispanus, oppidi Tarraconensis, Diœcesis Conchensis, prouinciæ Carthaginensis, scripsit Hispanicè

Discursus prædicabiles, super Antiphonam maiorem: Salue Regina.

Alios *super sacrum Missæ mysterium,* impressos in vrbe Conchensi anno 1601. & 1605.

Vitam, & miracula S. Ginesij de la Xara, & res notabiles monasterij Ordinis Minorum Reg. Obser. in regno Murciano, & prouincia Carthaginensi, eius nomini dicati. Marciæ per Augustinum Martinez 1607. in 4.

Historiolam omnium Fratrum, & Sororum, qui in prouincia Carthaginensi ab anno 1500. vsque ad 1617. sanctitate, ac pietate floruerunt. Conchæ apud Dominicum de Ecclesia anno 1617.

MELCHIOR de S. MARIA, Hispanus, Strictioris Obseru. prou. S. Ioseph, scripsit

Sermones Quadragesimales. Cõchę 1635

MICHAEL ANGELVS de ALMENARA, Hispanus prouinciæ Valentię, scripsit

Sermones Dominicales post Pentecostē, tomis duobus. Valentiæ anno 1618. in 4.

Sermones de Aduentu. Ibidem.

Sermones pro Dominicis post Epiphaniam, & post Pascha. Ibidem anno 1618.

MICHAEL ANGELVS de BERGON Lugdunensis, causarum forensium quondam Patronus egregius, cum tunc ex Italicis versibus Capoleonis Guelphugij vitam, & Regularem Capuccinorum disciplinam, in carmina Gallica conuertisset, & prælo submisisset, tanto fuit erga hoc institutum amore accensus, vt illud post alterum annum professus, optimus euaserit eiusdem insectator, demum Prędicator effectus, pijssima opuscula R. P. Alexij Segalæ Salodiensis eiusdem Societatis ex Italico Gallica reddidit, nempe

Praxim singularem, & vtilissimam virtutis, quæ faciliter hominem ad veram perfectionem ducit. Lugduni apud Ludouicum Muguet 1615. in 12.

Artem mirabilem amandi, & colendi beatam Virginem Mariam. Ibidem in 12.

Iter securum Paradisi. Ibid. fuit recusum Paris. 1620.

Triumphum animarum in Purgatorio existentium. Ibid.

Coronam cœlestem, seu *meditationes pro singulis anni diebus.* Ibid.

Transtulit præterea Gallicè *Horologium spirituale,* seu *conciones de omnibus festis B. V. Mariæ sacris.* Italicè compositas à Francisco de Coriolano Capuccino, ibidem.

MICHAEL-ANGELVS GVERETENSIS, Capuccinus, prouinciæ Parisiensis edidit librum prenominatum:

Gressus tres animæ Christianæ, primus gressus illam super mundum, & suas vanitates extollit. Secundus super corpus suum, & ipsius ad patiendum contradictiones eam eleuat. Tertius ipsam ad cœli gloriam introducit, postquam Sathanam pedibus conculcauit, illiusque insidias detexit, & fregit in approximatione mortis, Parisijs apud Nicolaum Gobert anno 1644. in 4.

MICHAEL ANGELVS à S. ROMVLO, prouincię Geneuę, scripsit

Indicem, seu *Dictionarium vocum Latinarum, quibus exponuntur Hebraicæ, Chaldaicæ, Syriacæ, & Arabicæ, in Concordantijs Hebraicis Marij de Calasio.* Romæ 1622. Præfuitque magno labore & vigilantia per biennium impressioni prędictarum concordantiarum quatuor magnis voluminibus distinctarum. Vide verbo *Marius à Calasio.*

MICHAEL ANGELVS SCOTVS, à Varena, Strict. Obseru. prou. Mediolanensis S. Theologiæ Lector, composuit librum, quem inscripsit:

Regula, et vita populi Christiani, 12. Capita complectens.

MICHAEL ANGELVS TAPIN, Cabilonensis, Concionator, & Definitor prouincię Lugdunensis Capuccinorum benè meritus, composuit

Rituale sacrarum cæremoniarum eiusdem prouinciæ et documenta plurima ad politiam morum spectantia, edidit Lugduni apud Ludouicum, & Petrum Muguet, tacito vtique proprio nomine, & cognomine.

Librum officiorum à sodalitate Pœniten-

tentium sanctissimi Sacramenti solemniter decantandorum. Quibus accesserunt diurna pietatis officia.

Statuta, et Regulas pro iisdem, 1646. *Adiecit exercitium deuotionis pro directione animarum*.

Modum benè confitendi peccata sua, et deuotè ac vtiliter Communionem sacrã sumendi.

Meditatur nonnulla alia prælo committenda.

MICHAEL ANGELVS, Venetus Capuccinus, edidit Italicè

Fasciculum myrrhæ quadraginta meditationum de Passione Domini. Venetijs apud Marcum Guariscum an. 1608.

Fasciculum alterum variorum exercitiorum spiritualium. Ibidem anno 1610.

MICHAEL AROLANVS, Hispanus edidit

De Conceptione B. Mariæ. Hispali annu 1617.

MICHAEL ASCENSIVS, prouinciæ Aragoniæ, edidit, & auxit librum Fratris Francisci de Robles sui consodalis, cui titulus:

Copia siue ratio Accentuum omuium ferè dictionum difficilium, tam linguæ Latinæ, quam Hebraicæ, nonnullarumque Græcarum sed præcipuè earum, quæ in Biblijs, Breuiario, & Martyrologio Romano reperiuntur. Cęsaraug. 1621. in 4.

MICHAEL CÆSENAS, Minister Generalis totius Ordinis, de cuius varia fortuna, gratia, & odio, apud Ioannem XXII. egimus Tomo tertio Annalium. Post multas controuersias, protractamq; per aliquot annos irreuerentem cum eodem Pontifice cõtentionem, tandem pœnituit. Scripsit

Commentarios in Ezechielẽ Prophetã.

In quatuor libros Sententiarum.

Sermones de Tempore.

Sermones de Sanctis.

Eius litterę, & protestationes contra prędictum Pontificem, quæ potius latere deberent, prodierunt Lugduni per Ioannem Trefchet an. 1495.

Obijt Monachij in Bauaria an. 1343. in Vigilia S. Andreæ Apostoli.

MICHAEL CALVVS Tertij Ordinis sacrę Theologiæ Magister, Siculus, scripsit

Sermones varios. Panormi apud Nicolaum Bua 1645. in 8.

MICHAEL de CARCANO, siue ab Arcanano Mediolanensis, egregius Prædicator. Scripsit

Sermones vndecim more scholastico in Decalogum ex 20 capite Exodi.

Sermones de Sanctis.

Sermones de Tempore.

Sermones de Pœnitentia ad dies Quadragesimæ.

De peccatis generatim.

De tribus præcipuis peccatis, Superbia, Auaritia, Luxuria.

De quatuor reliquis peccatis capitalibus, & earum filiabus.

De fide Christiana lib. vnum. Prodierunt Basileæ an. 1479.

Floruit sub illum annum.

MICHAEL CLERVS, Hibernus, Vltoniensis, Collegij Louaniensis Minorum Hibernorum laicus professus, eo vitę genere propter humilitatem assumpto; etsi ad Sacerdotium plenè fuerit idoneus In sæculo Antiquarium agebat doctissimum inter primos huius facultatis reputatus. A Superioribus datus coadiutor Hugoni Vvardæo, de quo suo loco, qui vitas scribebat Sanctorum Hiberniæ, missus est in patriam ad colligenda vetusta huius argumenti monumenta. Illa porrò vt plurimum Hiberno, eoque vetusto charactere scripta sunt, quem dum ille egregiè calleret, in demãdata prouincia indefesso studio laborauit annis circiter quindecim, & ex diuersis patrij idiomatis peruetustis codicibũs exscripsit multas Sanctorum vitas, genealogias, tria, vel quatuor diuersa, & vetusta Martyrologia, & plura alia venerandæ antiquitatis monumenta, quæ Louaniũ transmisit; demùm ex Superiorum etiam mandato adiecit animum ad alias patriæ tum sacras, tum profanas historias, & antiquitates expurgandas, & meliori methodo, ordineque digerendas, ex quibus cum adiutorio trium aliorum peritorum antiquariorum compilauit, vel veterum codicum collatione repurgauit, digessit, & auxit, tres reconditę antiquitatis tractatus.

Primum de Regibus Hiberniæ, singulorum genus mortis annos regni, ordinẽ successionis, genealogiam, & annum mundi, vel Christi, quo singuli decesserunt, succinctè continentem.

Secundum de genealogia Sanctorum Hiberniæ, quam in triginta septem classes distribuit, singulos Sanctos longa atauorum serie, ad familię, à qua descendunt, primum authorem, & Protoparentem referentem.

Tertium de primis Hiberniæ inhabitatoribus, de successiuis eius à diluuio per diuersas gentes expugnationibus, de Regibus interea regnantibus, de bellis, & prælijs inter illos obortis, alijsque publicis Regni casibus, & euentibus, ab

anno post diluuium 278. vsque ad ann. Christi 1171.

Sacros, & prophanos Hiberniæ Annales, ex vetustioribus, probatisque Chronicis, et Annalibus collegit, in quibus varias vicissitudines per annos ter mille, et amplius, quibus antiquissimum illud stetit regnum, Principum, Heroum gesta, dissidia, conflictus, prælia, obitus, et annos, in quos singula inciderunt, faciem rei Catholicę, et Ecclesiasticę à suscepta primum fide ante annos mille ducentos, vsque ad moderna tempora, sęculis multis florētissimā, alijs turbidam, et postea lugubrem, et calamitosam. Omnia hęc de religioso viro isto refert Ioannes Colganus, de quo supra diximus, in pręfatione ad tomum primum de Sanctis Hibernię.

Dictionarium edidit *difficilium, obsoletarumque vocum Hibernicarum, omnibus huius linguæ studiosis apprimè vtile, & necessarium*, impressum Louanij in Collegio supradicto an. 1643.

Obijt Louanii an. eodem.

MICHAEL DOMINICVS, Pedemontanus, scripsit

Contra Guelphorūm, & Gibellinorum factiones.

MICHAEL GALLVS, in Prouincia natus, edidit

Opus de mansionibus filiorum Israel.

MICHAEL de MEDINA, Hispanus, prouincię Castellæ Regular. Obseruan. humanioribus, sæcularibus, & Diuinis, Græcis, & Hebraicis egregiè instructus, à Philippo Secundo ad Concilium Tridentinum amandatus, vti ipse in Epistola nuncupatoria librorum *de recta in Deum fide* eidem Regi cōmemorat. Multa grauiter, & doctè scripsit stylo profectò cultiori, & pressiori, quam vti soleant scholastici. De sua dicendi ratione ita ipse in præfatione ad librum *de continentia sacrorum hominum* profitetur. *Illud vero orationis genus in dicendo vsurpamus, quod neque verborum ampullas, & sesquipedalibus verbis turgeat, neque sordido sermone lectoris animum auertat; sed quod Theologum, & Philosophum potius rerum quam verborum amatorem deceat.* Scripsit autem

Christianæ Parænesis, siue *de recta in Deum fide libros septem*, in quibus Orthodoxæ fidei origines, & causę proponuntur; ac simul eius excolendę, nutriendę, & propagandæ ratio quam aptissima traditur: atque vniuersa, quæ eam pertentare solent infidelium, aut hęreticorum, nostræ pręsertim memoriæ argumenta, & rationes proteruntur. Prodijt Venetijs ex Officina Iordani Ziletí, anno 1564. in fol. Opus hoc summopere extollit, & pręmissa ad nobilissimum virum Aloysium Contarenum præfatione dignè commendat Hieronymus Magius Anglorensis; atq; ad marginem adhibuit scholia, singulisque libris periochas pręfixit. Simile opus sub eodem titulo Ambrosius ad Gratianum Imperatorem dedit, & Cyrillus Alexandrinus ad Theodosium.

Disputationum de Indulgentijs aduersus nostræ tempestatis hæreticos, ad Patres sacri Concilij Tridentini librum vnum, in quo Ecclesiæ, Romaniq; Pontificis ad eas conferendas antiquitatis, antiquissimus vsus, cum Sanctorum veterumque Patrum monumentis, tum apertis Scripturarum testimonijs asseritur, et hęreticę omnes in hac parte calumnię refelluntur; atque exploduntur. Ibidem eodem anno in 4.

Expositiones in quartum symboli Apostolici articulum (perperam alij quatuor articulos, & Posseuinus 14. explicasse commemorant.) Ibidem eodem anno in 4.

De sacrorum hominum continentia lib. 5. in quibus sacri, & Ecclesiastici cælibatus origo, progressus, & consummatio, ex sacra Scriptura, Sanctorumque Patrum scriptis proponitur, statuitur, & ab hæreticorum nostri temporis calumnijs propugnatur, & defenditur. Ibidem anno 1569. in fol. Refert autem in præfatione, se hoc opus aggressum imperio Francisci Gusmani, viri doctissimi, & nobilissimi, Commissarij generalis Minoritarum Vltramontanę Familiæ, & persuasionibus multorum Episcoporum, qui Synodo Toletanæ tunc intererant, quando in Concilio Tridentino obtundebatur à quibusdam expedire, vt permitteretur Germanis ad concordiam, & pacem superinducendam permittere ex more Græcorum vxoribus, ante sacros ordines acceptis vti, et cohabitare.

Tractatum doctum de igne Purgatorio. Ibid.

De salutari Pœnitentia. Salamanticę 1550.

De vera, & Christiana humilitate Tomos duos. Toleti an. 1559. in 8. et ann. 1570.

De Restitutione. Compl. apud Ioan. Brocarium 1546. in fol.

Apologeticum locorum quorundam Ioan-

Ioannis Feri Moguntini Ecclesiastes in Matthaei & Ioannis Euangelium contra Dominicum Sotum Segobiensem, in quo sexaginta septem Feri loca restituuntur. Compluti 1567. secundo Moguntię anno 1572. et tertio Compluti anno 1578. in fol.

MICHAEL de MEDIOLANO, Reg. Obseru. insignis Ecclesiastes, edidit

Confessionale, seu methodum confitendi. Venet. apud Alexandrum Rindani anno 1513. in 8.

Quadragesimale vnum de quatuor capitalibus vitijs, Gula, Ira, Inuidia, Acedia. Venetijs apud Franciscum Haelbuium anno 1476. in 4.

Quadragesimale alterum duplicatum de Pœnitentia, & eius partibus. Ibid. anno 1492. in 4.

Sermones de Aduentu. Ibidem apud Nicolaū Francofortensem an. 1487. in 4. Hæc duo posteriora opera habeo penes me M.SS. vetusto charactere.

Sermones de Tempore.

Sermones de Sanctis, de Peccatis, de decem Præceptis, de Fide, & de Pœnitentia.

Viuebat an. 1480. Idem fortassis cum *Michaele de Carcano*, de quo supra dictum est.

MICHAEL MENOTVS, Gallus, scripsit

Sermones Quadragesimales, qui prodierunt Parisijs apud Claudium Cheuallonium an. 1525.

Tractatum de fœdere, & pace ineūda, per mediam Pœnitentiam, tanquam oratricem. Ibidem an. 1526.

MICHAEL de PLATIA, Siculus, in re historica non vulgariter versatus, scripsit

Chronica regni Siciliæ, quę sępè Rocchus Pyrrhus citat in suis Notitijs Ecclesiarum Sicularum.

MICHAEL à PVRIFICATIONE, natus Taraporæ apud Indos Orientales, prouinciæ sancti Thomæ Custos, & Procurator, Missonarius Apostolicus ad regnum Mogori, cum separationem prædictæ prouinciæ ab ea, quæ dicitur Portugalliæ in Lusitania, ex qua semper mittebatur ad Indos supremi illarum partium Rectores, totis viribus procurasset, essentque, qui modis omnibus obstarent, et Indos, atque exterorum filios in illa regione natos regimini, et Ordinis officiis ineptos proclamarent, edidit lingua Lusitana

Relationem defensiuam pro filijs Indiæ Orientalis, & prouinciæ S. Thomæ. Barcinone apud Sebastianum, et Ioannem Mattheu an. 1640. vbi quid præstiterint, & quantum valeant doctrina, et regendi peritia illius regionis viri, nititur ostendere.

Vitam Euangelicam, & Apostolicam Fratrum Minorum, varijs materijs moralibus, & notationibus prædicabilibus illustratam, lingua Hispana, siue Castellana descriptam. Ibidem apud Gabrielem Nogues an. 1641.

MICHAEL RODRIGVEZ, à Valle formosa Hispanus, Reg. Obseruantiæ prouinciæ Castellæ sacræ Theologiæ Lector in Conuentu sanctę Mariæ Angelorum Panormi Consultor S. Offic. Duci de Albuquerque, Proregi Siciliæ à sac. Confessionibus, edidit

Tractatum circa Legata annua, seu stipendia onerosa Missarum, aliorumque operum piorum, Minoribus Obseruantiæ Regularis relicta; an scilicet eis hęc liceat percipere. Panormi apud Decium Cyrillum an. 1633. in 4.

MICHAEL SPENLAGER, Germanus Miltomburgen. edidit duos libellos ita prænotatos:

Annus placabilis. Colonię typis Gisberti Clement. an. 1623.

Arbor vitæ continens duodecim fructus venerabilis Sacramenti. Ibid. apud Ioannem Crythium an. 1626.

MICHAEL TEBERNIER, compegit librum, cui titulus:

Manipulus Minorum. Paris. 1582.

MICHAEL de FRVXILLOS, Hispanus, scripsit librum, quem intitulauit:

Crux Christi.

MODESTVS GAVATIVS, Ferrariensis, Minor Conuent. S. Theologię Magister, nunc in Romana Curia Procurator generalis, & S. Rom. Inquisitionis Consultor, edidit opus

De macula peccati permanentis, personalis, & originalis. Bononiæ 1642. apud Ioan. Baptistam Ferrerium.

MONALDVS IVSTINOPOLITANVS, Dalmata, Theologus, & I. C. (quem aliqui Archiepiscopum Beneuētanum fuisse dicunt) vir doctissimus, & humanissimus, vita, & cōuersatione pręclarus, vti refert Eysengrenius, scripsit

Summam Iuris Canonici. Incip. Quia ignorans, ignorabitur. Habetur M.S. in Biblioth. Vaticana.

Summam Casuum ab eius nomine *Monaldinam*, alias *Auream* appellatam. Incipit: *Hic primo agendum est de Abbate.* Prodijt Lugduni apud Petrum Balleum an. 1516. in 8.

Qua-

Quæstiones in quatuor libros Sententiarum.

Sermones varios.

Vixit sub annum 1332. vti sub illud tempus alias monuimus Tomo tertio Annalium. Martyrio coronatum Argengę vrbis Saracenorum scribit Posseuinus. At Monaldus ille Martyr, patria Anconitanus alius est ab hoc Iustinopolitano: tempore etiam erant diuersi, vti monuimus anno 1314. numero decimo.

MORIS SARACENVS, scripsit

Compendium Physicum. Parisijs apud Iacobum de Puys anno 1586. in 8. maiori.

MVTIVS CAVENSIS, Italus Capuccinus, edidit Italicè

Declarationem Officij mortuorum, & de cæremonijs, quæ fiunt in exequijs Defunctorum. Romæ apud Ludouicum Grignanum anno 1626. in 8.

De significatis sacrificij Missæ. Ibidem apud Iacobum Mascardum anno 1612. in 8.

N

NATALIS DVRRET, Gallus, Foresianus, Reg. Obseru. Theologus Parisiensis, collegit

Admiranda opera Ordinum Religiosorum in vniuersa Ecclesia Deo militantiũ. Rueslij apud Hæredes Stephani Andreæ 1647. in fol.

NATALIS TAILLEPIED, Gallus Reg. Obseru. & Theologus Parisiensis, scripsit

Commentarium in Threnos, siue Lamentationes Ieremiæ. Paris. anno 1583. apud Ioannem Parent. in 8.

Vitam Martini Lutheri, Andreæ Carolostadij, & Petri Martyris. Ibidem apud eundem an. 1577.

Tractatum de Anno Iubilæi, & Indulgentijs. Ibidem apud eundem anno 1576.

Antiquitates vrbis Rothomagensis.

Viuebat anno 1584.

NATHANAEL le SAGE, Gallus, Strict. Obseru. edidit Gallicè

Tractatum de Reformatione, primum Atrebati apud Robertum Maudhuy anno 1645. in 12. Secundum Lugduni apud Petrum Rigaldum.

NESTOR DIONYSIVS Nouariensis in re Grammatica peritus, composuit

Dictionarium Alphabetico ordine; quod habetur Paduæ in Bibliotheca S. Antonij, & manuscrip. in Conuentu S. Hieronymi Hispelli in Vmbria prope Assisiũ. Scripsit insuper

De octo partibus orationis.

Quarundam dictionum, & orationum expositionem cum alijs varijs notandis.

Librum de quantitate syllabarum.

Emendationem libelli Sulpitij de quãtitate syllabarum. Omnia hæc excusa sunt Argentorati apud Ioannem Pruss. anno 1507.

NICODEMVS FLORENTINVS, edidit

Summam Casuum.

Dialogum animæ rationalis super 38. mysteria vitæ Iesu Christi. Florentiæ anno 1601.

NICOLAVS ALBASPINA, Gallus, magni Conuentus Tolosani Guardianus & Minister prouinciæ Aquitanię, vir Latinè, & Græcè doctus, in dicendo promptus, in scribendo facilis, aliquantum inconstans in vijs suis, modo ad laxiorem, modo ad strictiorem Obseruantiæ normam deflectens, scripsit Gallicè

Chordularium, seu Thesaurum Indulgentiarum concessarum gestantibus chordulam S. Francisci, secundum nouam restrictionem Pauli V. reuisum, correctum, & auctum in secunda editione. Parisijs apud Ioannem Petit anno 1618. in 16.

Memoriale pro Reformatione ad Summum Pontificem Paulum V. Lutetiæ apud Dionysium Moreau an. 1618.

Artem ad intelligendum & practicandum S. Francisci Regulam. Tolosæ apud Viduam Iacobi Coloniers an. 1620. in 12.

In Apostatantes ab Ordine, librum vnum.

Flagellum Apostatarum, libros duos Paris. apud Robertum Fouet in 12.

Commentaria in Regulam, & vitam S. Francisci. Tolosæ apud Viduam Iacobi Coloniers 1612. & Lugduni apud Franciscum Arnoullet an. 1614.

De vocatione Religiosorum.

Alia plurima opuscula lingua Gallica.

NICOLAVS ab AQVAVILLA, siuę AQVÆVILLANVS edidit

Sermones de Natiuitate.

Sermones de Sanctis.

Ser-

Sermones de Tempore per anni circulum.

Viuebat anno 1317.

NICOLAVS ARIMINENSIS, vir doctus & pius anno 1414. Scripsit

Vitam & gesta Raynaldi Concoregij Archiepiscopi Rauennatis. Habeo penes me M.S.

NICOLAVS AVXIMANVS PICENS, vir pius, & doctus Bernardino Senensi contemporaneus, & familiaris, Vicarius prouinciæ sancti Angeli, & locis Terræ Sanctæ præfectus, alijs etiam functus muneribus, multa scripsit, videlicet

Vide to. 5 Annal. an. 1427. nu. 42. & alibi sæpè.

Summam casuum conscientiæ. Prodijt Venetijs apud Leonardum Vvid Ratisponensem anno 1494.

Supplementum ad summam Pisanellam. Mediolani 1444. & Venetijs apud Leonardum Vvid anno 1489. in 4.

Commentarios in Regulam Fratrum Minorum.

Iuris Canonici libros in Epitomen redegit, quam prænotauit, *Liber legis Canonicæ*.

Interrogatorium Confessorum. Venetijs an. 1489. in 8.

Sermonum, lib. vnum.

Quadragesimale.

Ierosolymis reuersus, obijt in Cœnobio Aræcœli.

NICOLAVS BODIVS, Flander, Guardianus Dixmudensis, vir in sanctarum Scripturarum Lectione, & meditatione assiduus, scripsit

Apologiam aduersus Epistolam non sobriam M. Francisci Almerici de regressu spirituum, qua se, & veteris Lectionis studiosissimum, & veræ pacis cultorem demonstrat.

NICOLAVS BONETVS, scripsit

Postillam in Genesim.

Commentarios super quatuor libros Sententiarum.

Præcipuos libros Aristotelis, Metaphysicam præsertim interpretatus est. Prodierunt omnia Venetijs apud Octauianum Scotum an. 1505.

NICOLAVS de BONONIA, scripsit

Tractatum de excommunicationibus.

NICOLAVS è BRITTONIO, siue Bittonio, Vmber, Minister prouinciæ S. Francisci, scripsit

Sermones Quadragesimales. anno 1413.

NICOLAVS è BROIDO, scripsit

Distinctiones in quatuor libros Sententiarum.

NICOLAVS CÆSARIS Burgensis, tertij Ordinis S. Francisci prouin. S. Iuonis, scripsit

De vera pietate opusculum.

NICOLAVS CRASSELLVS, Patauinus, Reg. Obseru. scripsit

Opusculum de gradibus affinitatis, & consanguinitatis. Extabat manuscrip. Patauij in Bibliotheca Matthæi Madij.

Scardeon. de reb. Patau lib. 2. classe 7.

Quodlibeta Theologica.

Summam casuum conscientiæ.

Tractatum de Vsuris, & Restitutionibus.

NICOLAVS ab EQVILA, Anglus, Doctor Theologus, scripsit

Sermones Dominicales. Parisijs anno 1520.

NICOLAVS FACHINHAMVS, Anglus, patria Norfolcensis, sacrę Theologię Doctor, & Professor Oxoniensis, inter suos diu docuit; erat enim in omnibus tum sacris, tum profanis scientijs insigniter eruditus. Partim igitur propter assumptam dignitatem Doctoralem, partim etiam propter munus in docendo laudabiliter præstitum, incredibilis illi creuit apud suos authoritas, ita vt communi omnium suffragio Ordinis sui per Angliam Minister prouincialis designaretur. Quo in officio, Lelando teste, ita versatus est, vt non solùm ad vtilitatem Ordinis sui, verùm etiam ad publicum totius Ecclesię bonum omnes suas actiones contulerit, omnique authoritate sua ita vsus fuerit, vt non cum supercilio præesse, sed cum humilitate prodesse studuerit. Erat Anglię Regi Richardo Secundo satis cognitus, magis dilectus, cuius etiam hortatu, multa ad publicam vtilitatem scripsit. Vir ingenij mitis, & mansueti, pietatem ad omnia vtilem impensè coluit, charitatem, quæ nunquam excidit, semper, & in omnes pro occasione exercuit. Pacificus, & concordię studiosus, vidit cum magno animi sui dolore turbas, discordias, schismata, quæ per illa tempora pacem Ecclesiæ Catholicę perturbauerant, vnitatem luxauerant, imò penè dissoluerant, quibus malis vt mederetur, & matrem Ecclesiam solaretur pius filius, multa ad conciliandam pacem appositè scripsit, quibus si attendissent discordes, continuò facti fuissent vnanimes, nec schisma latiùs serpisset, nec diutiùs durasset. Scripsit enim

De fraternitate Christiana, lib. vnum. Ciues multos decipitis.

De schismatibus Ecclesiæ, lib. vnum. cum ex lege naturæ.

Super

Super vnione Ecclesiæ lib. 1. cum secundum Apostolum.

De valore Missæ lib. vnum. Pertractata quæstione.

De Suffragijs viatorum lib. vnum. Secundum seriem Scripturæ.

De Oratione lib. vnum, & alia non pauca. Sanctissimè diem suum obijt Colcestriæ an. 1407.

NICOLAVS FARA, Italus, Regul. Obser. B. Ioannis Capistranensis socius, scripsit diffusè lingua Latina

Vitam, & gesta prædicti Ioannis, cuius opus Italicè redditum Bonauentura à Caleno eiusdem instituti, Cœnobij S. Bernardini Aquilani alumnus, typis parauit, et Senatui populoque Aquilano nuncupauit an. 1599. Habeo M. S. tam Latinè, quam Italicè.

NICOLAVS de FERRO, edidit

Compendium priuilegiorum. Vallisoleti 1525. in 4.

NICOLAVS GAZZÆVS, Atrebas, sac. Theol. professor, scripsit

Chronica Ordinis Virginum Annunciatarum. Atrebati apud Gulielmum de la Riuiere an. 1607.

Speculum viduarum.

Sacrum misericordiæ palatium, varijs sacræ Scripturæ locis, atque septem misericordiæ operibus, quasi per istromatibus exornatum, quod in Latinum idioma ex Gallico conuertit Ioannes Schilbert eiusdem instituti, & sacr. Theolog. professor. Prodijt Augustæ Treuirorum apud Ioannem Schleuter, anno 1618. in 8.

De felicitate, & infelicitate Adam, & Euæ.

Historiam sacram patrio idiomate.

Huic symbolum, *Mens intenta Deo*.

NICOLAVS GORAM, Minister prou. Franciæ, scripsit

In libros Sententiarum, &

In sacram Scripturam commentarios breues.

Habentur in Bibliotheca Vaticana M. SS.

Themata prædicandi.

Postilla in Euangelia, & Distinctiones eiusdem.

NICOLAVS GOROA, siue *TORGA*, scripsit

De adoratione nominis IESV, aduersus Petrum Vignamum Vratislauiensem.

NICOLAVS GRANDIS, Parisien. facultatis Theologus, quem pietas, et varia eruditio illustrauit, scripsit

Commentarios in Epistolam Pauli ad Romanos, Francisco Valesio Galliarum Regi nuncupatos.

Commentarios in Epistolam ad Hebræos innumeris Patrum sententijs excultos, quibus vbi se locus offert, potiùs lenitate, modestiaque Christiana lapsos erigere, quam sermone censorio, atq; obiurgatorio exasperare, aut rabido dente circumrodere mauult; non de contradicētibus victoriam, sed contra mendacium solicitus veritatem inuestigans. Opus incip. *Summæ ingratitudinis insimulare*. Prodierunt Paris. apud Poncettum an. 1546.

Florebat an. 1550.

NICOLAVS HERBRON, vel *HERBON*, Gallus, Conuent. Brulensis prou. Coloniæ, et Commissarius generalis Cismontanus, vir doctus, et magna dicendi facultate instructus. Scripsit

Paradoxa Theologica, seu Theologicas assertiones, diuinis eloquijs contra Neotericos hæreticos roboratas. Incipiunt: *Quis hoc ignorat*. Prodierunt Paris. apud Hieronymum Gormontium, an. 1534. operis capita sunt hæc:

Scriptura sacra, neque à quibuslibet tractanda, nec passim legenda.

Episcoporum præcipuum munus esse, vt sacras discant, ac prædicent litteras.

Sacræ litteræ à nullo melius, ac rectius intelliguntur, quam ab eo, qui in Ecclesia communem sensum probatissimorū Doctorum sequitur.

Carnis *nomine, & litteræ, scripturæ sæpiusculè, & vitia quæque significantur*.

Libertas Euangelij non carnem; sed Spiritum spectet necesse est.

Constitutiones Ecclesiæ nullæ libertatem Euangelij euertunt, neq; in hoc ipsū, neque in Paulum peccant.

Quisquis à rerum omnium opifice Deo, exilierit, idem exilijsse ab Ecclesia conuincitur; atque contrario, qui ab Ecclesia, itidem & à Deo corruisse, necesse est.

Doctrina Christi Domini, Apostolorum, item & Ecclesiæ quoque placita, viam satis nobis ad benè, beatèque viuendum commonstrant.

Iudicium, quod sacrorum voluminum lectio exigit non carnis; sed Spiritus est donum.

Non ex æquo mulieribus, atque viris de Euangelio differendum, etiamsi ab Euangelio mulieres porro non sint arcendæ.

Arcendi sunt à sacris litteris viri iuxta ac fœminæ, si ijs in Ecclesiæ destructionem abutantur.

Non est eadem ratio sacros, atq; profanos authores versare.

Expedit Reipublicæ Euangelium Christi sincerius, atque castius, tum in scholis, tum è suggesto doceri.

Græcæ perinde, atque Hebraicæ litteræ etsi iter ad sacras litteras discendas expediunt; difficilè tamen fuerit ipsos fontes vetustos effodere, ac reperire. Edidit etiam

Enarrationes Latinas Euangeliorum quadragesimalium, quas apud Coloniam Agrippinam Germanicè ad populum declamarat. Antuerpiæ apud Michaelem Hilckemium anno 1533. Incipit; Exordium sacræ Quadragesimæ, & Parisijs 1593.

Enarrationem lamentatoriam in Psalmum 78. de miseranda populi Christiani depopulatione. Incipit: *Quis dabit capiti meo aquam?* Parisijs an. 1529.

De tribus votis, ac præsertim de obedientia Religiosorum.

Apologiam veræ fidei.

Enchiridion locorum communium aduersus hæreses.

De Notis veræ, & adulterinæ Ecclesiæ.

Methodum concionandi.

Emendationem veteris vitæ. Coloniæ anno 1529.

Monotessaron Passionis Domini nostri IESV CHRISTI.

Opus inscriptum: *Monas sacrosanctæ Euangelicæ doctrinæ, qua abstersæ sunt Francisci Lamberti Apostatæ aspergines, quibus immaculatam Christi Domini sponsam impudentissimè fœdare conatus est.*

Epistolam ad Minoritas.

NICOLAVS LANGEMBERG, Germanus ex oppido Tripperfichrt, edidit libellum prænotatum:

Cibus animæ, adiuncto speculo, siue examine ad faciendam perfectè confessionem. Coloniæ apud Petrum Brachell. anno 1637. et alterum, quem inscripsit:

Animæ medicina, adiuncta instructione pro confraternitate SS. Rochi, & Sebastiani, quæ habetur in templo Minorum Marcoduri. Ibidem apud Hisbertum Clementis an. 1642.

Libellum etiam *pro confratribus chordæ, seu cinguli S. Francisci.* Ibid. apud Ioannem Crythium eodem anno.

NICOLAVS LOCKMAN, alijs LACKMAN, Teutonicus, Saxoniæ Minister, in Peripateticis disciplinis, & Scripturis Diuinis egregiè versatus, scripsit

Super sententias Petri Lombardi, lib quatuor.

Quæstionum variarum, librum vnum.

Sermonum de Tempore, librum vnum.

Sermonum de Tempore, librum alterum, & alia multa.

Famosus erat tempore Concilij Basiliensis, & Eugenii Quarti sub annum 1440.

NICOLAVS de LYRA, Normanniæ oppido, (etsi sint, qui Flandrum Batauum, aut Anglum efforment) genere, non fide, Iudæus, in Verniolensi Cœnobio prouinciæ Franciæ Minorum amplexus institutum circa annum 1291. Parisijs egregios in omni doctrinæ genere fecit progressus, sacræ Scripturæ addiscendæ, & interpretandæ omnem admouit operam, eamque feliciter impendit. Namque vniuersos Bibliorum codices duplici commentario, litterali scilicet, & morali, illustrauit, aperuitque posteris viam sacra eloquia faciliùs explicandi. Tanta, inquit Henricus VVillotus, diuinarum Scripturarum vera, pura, ac germana intelligentia præditus erat, vt in eis exponendis nullum eruditissimorum Theologorum sui temporis parem habuerit. Doctrinæ vbertatem omnes admirantur, & venerantur. *Sanctum* vocat Gulielmus Eysengrenius, quippe spretis opibus, posthabitis voluptatibus, religioni Christianæ, ac Diuino honori consulens ita vixit, vt ad ista vsque tempora vix parem habuerit, nedum superiorem, vel sanctitate vitæ, vel doctrina, & scriptis. Edidit porrò

Perpetuas Postillas, & commentarios in vniuersa Biblia, quorum autographum ex prædicto Conuentu Vernoliensi acceptum Franciscus Feuardentius, de quo suo loco supra dictum est, Ioannes Dadræus, & Iacobus de Cuilly diligenter contulere cum editis, & omnia accuratè suo ordine disposita euulgarunt Lugduni anno 1590. Habentur Postillæ, & Commentarij integri manuscrip. in Bibliotheca Ducali Vrbini de Quæstionibus, veteris, & noui Testamenti, & magna pars Cesenæ apud Minores. Ad calcem horum Commentariorum humilem hanc confessionem ita author adiecit:

Vide Tomo 2. Annal. anno 1290. numero 20.

Ego Deo Optimo Maximo gratias ago qui mihi gratiam scribendi secundum

modulum ingenij mei, super omnes libros in Biblia contentos, dedit, & quoniam probabiliter timeo in pluribus defecisse, tum propter magnitudinem operis, tum propter scientiæ meæ paruitatem, ideo de defectibus veniam postulo, & de alijs ad laudandum Deum mecum legentes inuito, deprecans humiliter, & deuotè, vt apud Dominum me velint suis orationibus adiuuare. Quod actum est Parisijs anno Domini 1330.

Librum differentiarum noui & veteris Testamenti, cum explicatione nominum Hebræorum.

Libellum contra quendam Iudæum impugnantem Christi Diuinitatem, eiusque doctrinam ex verbis Euangelij secundum Matthæum.

Expositionem præceptorum Decalogi.

De Corpore Christi, librum vnum.

Tractatum de idoneo ministrante, & suscipiente sanctissimum Sacramentum Altaris. Excusum in Germania absque alia expressione loci cum libello D Thomę de eodem argumento.

Tractatum alterum perpulchrum de visione Diuinæ essentiæ ab animabus sanctis à corpore separatis. Incipit: *Qui elucidant me.* Extat M.S. in Bibliotheca Minorum Toleti.

Tractatulos tres, vel quatuor de diuersis materijs Contra Iudæos, librum vnum.

Commentarios in quatuor libros Sententiarum, sed omnium optimos in Tertium.

Plura Quodlibeta Theologica.

Postillas super Epistolas & Euangelia Quadragesimalia. Venetijs 1516.

Sermones de Sanctis, librum vnum. Incipit: In baculo meo transiui Iordanem.

*Sermones de Tempore lib.*1. Incipit: *Hora est iam nos de somno surgere.* Vterque hic sermonum liber manuscrip. habetur in Bibliotheca Minorum Toleti, littera X num. 109. eius Postillæ, Commentarij, & moralitates in Prophetas manuscrip. extabant in Bibliotheca Imperatoris Viennæ Austriæ. Alia plura composuit, quę periere.

Plenus dierum (ipse enim se citat iam grandæuum in caput primum Geneseos) Obijt in magno Conuentu Parisiensi anno 1340. sepultus in aula Capitulari sub ingenti lapide, in cuius circuitu hæc inscripta sunt: Vide Tomo 3. Annal. anno 1340.

HIC IACET
FR. NICOLAVS DE LYRA
SACRAE THEOLOGIAE VENERABILIS DOCTOR
CVIVS VITAE ET DOCTRINAE
FAMA DIFFVSA EST PER DIVERSA MVNDI CLIMATA
POSTILLAVIT ENIM BIBLIA AD LITTERAM
A PRINCIPIO VSQVE AD FINEM
IS PROVINCIAE FRANCIAE ALVMNVS
IN CONVENTV VERNOLIENSI CVSTODIAE NORMANNIAE
HABITVM MINORVM ACCEPIT
QVEM HONORIFICE EXEMPLARITERQVE
ANNIS XXXXVIII PORTAVIT
MORTEMQVE OBIIT ANNO DOMINI M.CCC.XXXX.
DIE XXIII. OCTOBRIS.

E regione sepulchri muro insita est tabella marmorea, cui sequentes versus litteris aureis sunt insculpti, ex quibus patria, conuersatio, & mors clarè deprehenditur:

Ne me ignores, properans dum plurima lustras,
Qui sum ex his nosces, quæ pede busta teris.
LYRA breuis vicus, Normanna in gente celebris,
Prima mihi vitæ ianua, sorsque fuit.
Nulla diù mundi tenuit vesania natum,
Protinus euasi relligione Minor.

Verno-

Vernolium admisit currentem ad sacra tyronem.
Et CHRISTI docuit me domitare iugo.
Vt tamen ad mores legis doctrina beatæ
Abdita planaret simplicitatis iter,
Artibus ipse pijs, & CHRISTI dogmate fretus,
Parisijs excepi sacra Magisterij.
Et mox quæque vetus, & quæque recentior affert
Pagina, Christicolis splendidiora dedi.
Littera nempe nimis quæ quondam obscura iacebat,
Omnes per partes clara labore meo est.
Et quos sæpè locos occidens littera tradit,
Hos typicè humanis actibus exhibui.
Extat in Hebræos sanctissima condita turris,
Nostrum opus, haud vllis comminuenda petris.
Insuper & nostri releguntur sæpè libelli,
*Quos in sensa Petri * quatuor ante tuli.*
Est quoque quodlibetis non irrita gloria nostris,
In qua tu iustus arbiter esse potes.
Non tulit hæc vltra vitam perferre merendo
Omnipotens Dominus, quo sumus, & morimur.
*A Cruce * tu cuius numeres si mille trecentos,*
Adiungens vnam quattuor, & Decades.
Illo me rapuit mors omnibus æmula sæclo,
Cum micat Octobris terna vigena dies.
Iam tu quo tendis, NICOLAI illectus amore?
Quo Doctore tibi lex reserata patet.

* Magistri Sententiarum.

* Minus criticè pro ortu.

NICOLAVS è MONTE, Gallus, Tertij Ordinis, Academiæ Parisiensis librorum corrector, scripsit.

Commentarios in Tertiam regulam S. Francisci. Prodijt Parisijs apud Nicolaum Cheneau.

NICOLAVS MVTIVS, Venetus, edidit

Opus egregium *in opera S. Gregorij Magni, per materias, siue locos communes dispositum.*

NICOLAVS de NYSE alijs *DENYSE*, siue *DIONYSII*, Gallus, insignis Conuentus Rothomagensis Guardianus prouinciæ Franciæ Vicarius, mox Minister, vir eruditus, Theologus verè perspicuus, pleraque scripsit; quæ qui attentius versauerit, laboris eum non pœnitebit.

Commentarios in quatuor libros Sententiarum, qui prænotati sunt: *Resolutio Theologorum*: Rothomagi primò, deinde Venetijs anno 1568. apud hæredes Melchioris Sessę, & anno 1574. apud Dominicum Farrum funt excusi.

Sermones plures inscriptos, *Summa, siue Gemma Prædicantium.* Incipit: *Egregia Summa.* Prodijt Basileę anno 1508. Brixiæ apud Thomam Bozzolam anno 1585.

Sermones æstiuos, & hyemales.

Sermones de Aduentu duplices.

Sermones de Quadragesima. Emissi sunt omnes Rothomagi apud Martinum Morinum anno 1508. & Argentinæ anno 1510.

Sermones de Tempore à Dominica secunda post Pascha vsque ad Aduentum, Parisijs apud Franciscum Regnault. 1510.

Speculum mortalium, siue de quatuor nouissimis. Parisijs 1518. Diem clausit extremum, & sepultus est Rothomagi in aula Capitulari ante altare anno 1509. die 18. Maij.

NICOLAVS OCCAMVS, Anglus, Regulę S. Francisci diligens obseruator, S. Theologiæ Doctor Oxoniensis, & ibidē in suo Cœnobio decimus octauus Professor. Huius virtutem, & eruditionem inter alios mirè prędicant Thomas Ecclestonus, & Ioannes Lelandus. Nec tacet inter recentiores Henricus Vuillotus in suis Franciscanorum Athenis. His etiam testibus, scripsit

Super Magistrum Sententiarum, lib. quatuor.

Opus de Verbo diuino, librum vnum.

Quodlibeta scholastica, librum 1.

De Latitudine oppositionum, *librum vnum*.

Astrologi iudicium, *lib. vnum*.

Claruit anno 1320.

NICOLAVS ORANVS, Conuentus Auesnensis Guardianus, Ecclesiastes eloquentissimus, scripsit

Conciones de Aduentu, quibus titulum dedit: *Exilium generis humani felicissimum*, concionibus explicatum, de misericordia Dei erga primos parentes, eorumque posteros. Montibus Hannoniæ 1615. in 8.

De Iudæ Proditoris Apostasia, ibidem 1611. in 8.

In Conuersionem B. Pauli Apostoli. anno 1632.

NICOLAVS ORBELLVS, siue de ORBELLIS, Gallus, Andegauensis, prouinciæ Turonensis, vir in sacris litteris eruditissimus, & in Philosophia scholastica nulli secundus, qui in gymnasio Pictauiensi, tum disputando, tum docendo, & scribendo magnam eruditionis suæ laudem assecutus est. Multa scripsit.

Commentarios in quatuor libros Sententiarum. Prodierunt Parisiis apud Ioannem Paruum 1411.

Super Summulas Petri Hispani, *lib. septem*. Venetiis apud Lazarum de Soardis anno 1516. in 4.

De scientia Mathematica, *lib vnum*. Bononiæ 1483.

In libros Physicorum Aristotelis, lib. 8

De Cœlo, *& mundo lib.* 2.

In lib. de generatione, *& corruptione lib.* 2.

In librum Meteororum lib. 3.

In lib Metaphysices lib. 12.

In lib. Ethicorum lib. 10,

Sermones in omnes epistolas Quadragesimales. Lugduni 1491.

Eius liber de scientia Mathematica, & Commentaria in Ethica Aristotelis cum aliis intermediis libris excusus est Basileæ anno 1503. In libros de Anima. Ibidem apud Gregor. de Gregoriis 1542 Vt erat Ioannis Scoti doctus interpres, & acerrimus vindex, presso illius inhęrens vestigio, & authoritati, lectiones suas eiusdem doctrina semper confirmabat, quas opere tripartito in Mathematicam, Ethicam, & Theologiam, nomine illi indito, *Compendium* collegit.

Bosius de Signis Eccles lib. 6. cap. 4. De hoc Orbello, Nicolao Nyseno, & Stephano Brulifero ita scribit Thomas Bosius: *Si linguarum, historiarumq; cognitio fuisset, illos ego non in terra natos, sed Cœlo lapsos dicerem*.

NICOLAVS à POCVLIS, Belga, prouinciæ Flandrię Strict. Obseru. Conuentus Barbansonìensis Guardianus, artis poeticæ perquam peritus: scripsit Gallicè in gratiam consodalium Confraternitatis Angeli Custodis erectę in Cōuentu Minorum Gandauensi, librum, quem inscripsit:

Scutum Angelicum, seu *Tractatum de protectione Angeli Custodis*. Leodii apud Hæredes Sauueur an. 1633. in 12.

Officia Ordinis Minorum recognouit, & multis in locis correxit, hymnosque ad pium & purum metrum erudite quidem reduxit: nonnullasque notas, & animaduersiones adiecit ad recognitionem hymnorum Ecclesiasticorum nuper iussu Vrbani Octaui factam. Omnia habeo penes me M.SS.

NICOLAVS QVARTVS, Summus Pontifex, vide *Hieronymus Picenus*.

NICOLAVS RAMOS, Hispanus, prouinciæ Conceptionis, Reg. Obseru. Guardianus Vallisoletanus, sacrę Theologiæ professor, causarum S. Officii Inquisitionis Censor, scripsit

Assertionem veteris vulgatæ editionis, iuxta decretum Conc. Tridentini. Incip. *Rem meo iudicio certam*. Salamanticæ, an. 1576. in 4.

Floruit circa an. 1576.

NICOLAVS ROCHA I M, scripsit

De Conciliis generalibus.

Sermones varios, & quædam alia.

NICOLAVS VERONENSIS, scripsit et edidit

Quadragesimale super Euangelia illius temporis.

Directorium salutis, super Epistolas Quadragesimales.

Sermones de Sanctis.

NICOLAVS VIGERIVS, Strict. Obseru. natione Hollandus, ex oppido Harlemo, prouinc. Coloniæ tertium Minister. Scripsit, et edidit

Demonstrationem Catholicæ fidei.

Centurias omnium hæreseon breui methodo contraxit

Ioannem Climacum Abbatem Montis Sinai, & Ioannem Taulerum mysticæ Theol. doctorem, vernacule loqui fecit.

Obiit 8. Kal. April. an. 1628. ętatis 72. Vide compendium eius vitæ apud Iacobum Polium.

NICOLAVS VRSVS, Siculus Mazarensis; Reg. Obseru. scripsit

Librum de fuga mundi.

De Natiuitate Christi.

De Triumpho mortis.

De

De Triumpho quinque Martyrum pro fide Christi apud Marochium interfectorum, carmine heroico.

Sermonarium sacrarum concionum.

NICOLAVS ZEGERVS, à Valerio Andrea *Tacitus* appellatus; Bruxellensis (etsi Vvillotus Diestensem scribat) Grecè et Latinè doctus, edidit ad Iulium Secundum Pontificem Maximum, castigationes in nouum Testamentum, in quibus deprauata restituuntur, adiecta resecantur, et sublata reponuntur. Operi titulum fecit:

Epanorthotes, siue Castigator locorum deprauatorum. Colonie anno millesimo quingentesimo quinquagesimo quinto, in 8.

Inuentarium, seu *Concordantias in Nouum Testam.* Antuerp, 1558. in 8.

Item collegit

Scholia in Matthæum, Marcum, Lucam, Ioannem, Paulinas omnes, & Canonicas Epistolas. Colonie anno 1553. in 8.

Apocalypsim, quibus loci difficiles, aut ambigui, iuxta originalem Scripture phrasim, ac vetustissimorum Theologorum citationem doctissimè, ac exquisitè sunt explicati; diuinam Scripturam consectantibus pernecessarie sunt he lucubrationes. Item scripsit

Librum Adagiorum Latinorum, & Teutonicorum,

Speculum vitæ Christianæ Thomæ Herendalensis Minoritæ, transtulit ex Teutonico in Latinũ, excusum Colonie apud Arn. BircKmannum anno 1555. in 8. nec non opusculum Florentij Harlemij Carthusiani, nuncupatum,

Viam vitæ. Antuerpie anno 1564 in 8.

Decessit Louanij an. 1559. die 25. Augusti.

O

OCTAVIANVS PRÆCONIVS, Siculus Castro-Regalensis Minor. Conuent. doctor Theologus, et insignis Ecclesiastes à Paulo Quarto Episcopus Monopolitanus, et Arianensis electus est. A Rege Philippo Secundo bonorum, et doctorum virorum æstimatore propositus est ad Ecclesiam Cephaludensem in Sicilia, mox ad Archiepiscopatum Panormitanum; deinde ab eodem Philippo inter alios doctrina celebres ad Concilium Tridentinum ablegatus est. Tanta fuit in homine maiestas, vt singulæ eius sententiæ irrefragabilia viderentur testimonia, & tanta in dicendo eloquentia, & vis oratoria tanta, vt frigus omne incenso interius igne spiritus depelleret. Scripsit

Summam de Sacramentis.

[Expositionem perlucidam in orationem illam obscuram, seu Offertorium mysteriosum, quod in Missa defunctorum pio ritu canitur: Domine IESV Christe, Rex glorie, &c.

Tractatum de Passione Domini, vernaculo sermone.

Obijt Panormi anno 1568. die 18. Iulij, sepultus in ede maiori ad læuam aræ maxime, addito hoc epitaphio:

FR. OCTAVIANVS PRAECONIVS
ORDINIS MINORVM CONVENTVALIVM,
SICVLVS à CASTRO REGALI,
ARCHIEPISCOPVS PANORMITANVS,
PIETATE INSIGNIS, ERVDITIONE CLARVS,
POST MVLTOS CVRAE PASTORALIS
QVATVOR ECCLESIARVM
MONOPOLITAN. ARIANENS. CEPHALVDEN. ET PANORMITAN.
EXANTLATOS LARORES, QVIETVRVS TANDEM,
OBIIT DIE XVIII. IVLII SVAE AETATIS ANNO LXVI.
CHRISTI VERO NATI MD.LXVIII.

[Octauianus Præconius fuit ex fratre nepos, & Episcopus Cephaluden. Prioratus S.Andreæ Ciuitatis Placie, deflorescentis patriæ iactura mœstus, florescentis nominis gloria lætus, tantum virum & honestauit, & tumulauit.]

OCTA-

OCTAVIANVS RAVENNAS, scripsit

Commentaria in 4. libros script. Oxoniensis Ioan. Scoti.

OCTAVIANVS SPATARIVS ab INCISA, Etruscus, vir insignis, magno Etruriæ Duci à confessionibus, multis, magnisque perfunctus in ordine muneribus, scripsit

Methodum de modo corrigendi Regulares. Venet. 1620. in 4.

Centuriam concionum quadripartitam. Venetijs apud Barezzum, anno 1611.

Conciones Quadragesimales. Ibid.

Conciones pro Aduentu. Ibid.

ODDON. scripsit

Postillas super Psalterium.

ODORICVS de PORTV NAONO, oppido Fori Iulij, prouinciæ S. Antonij, quem à vitæ sanctitate non immeritò commendant Eysengrenius, & Vvillotus, & nos ab Apostolica peregrinatione, & prædicatione per vniuersæ Asiæ vastissima regna, optimasque Italiæ Ciuitates, patratisque in vita, & post mortē miraculis celebrauimus. Scripsit

Vide to. 3. Annal. an 1331. nu. 11.

Historiam suæ peregrinationis sexdecim annorum.

Librum de mirabilibus mundi.

Chronica compendiosa à mundi exordio ad finem fermè Pontificatus Ioannis XXII. quo tempore ipse decessit: Accepi ab amico M.S. & ex ijs plura in rem nostram decerpsi.

Sermones diuersos.

Epistolas multas.

Obijt anno 1331. die 14. Ianuarij in vrbe Vtinensi sepultus apud suos consodales.

OLIVERIVS CONRADVS, Gallus, scripsit Gallicè

Vitam S. Pauli Apostoli.

Librum, quem prænotauit, *Speculum peccatorum.*

OLIVERIVS MAILLARDVS, Britannus, Parisiensis Theologus, tertio vicariatum generalem Obseruātum gessit, & talis ille ob elegans ingenium, & declamandi facultatem, cui insignis adiuncta erat vitæ continentia, fuit, vt quisquis tantus apud suos, quantus ille apud Gallos habebatur, non nisi summus censeri posset. In iniuncto Euangelicæ prædicationis opere indefessè perdurans, non verbo tantum concionatoribus, sed scripto quoque superstitibus prodesse curauit, quamquam voce plusquam scriptis rem Catholicam promouerit. Edidit

Doctam, & diffusam contemplationem in Salutationem Angelicam. Paris. anno 1507.

Quadragesimalia duo.

Sermones de Aduentu habitos Parisijs anno 1494. in templo S. Ioannis de Grauia. Prodierunt ibidem impensis Ioannis Petit an. 1506. Habentur M.SS. Mirapícis apud Minores.

Sermones Dominicales.

Sermones de Tempore. Lugduni 1498. in 4.

Sermones de Sanctis, & communi Sanctorum. Ibidem anno 1507. & Argentorati an. 1514.

De peccati stipendio, & gratiæ præmio. Prodierunt hæc illius opera Lugd. anno millesimo quadringētesimo nonagesimo nono, deinde Argentinæ apud Ioannem Paruum, cum quæstionibus vnicuique sermoni appositè insertis.

Obiit sanctitate illustris anno millesimo quingentesimo secundo, die S. Antonii de Padua, in Conuentu sanctæ Mariæ de Angelis prope Tolosam. Vide Tomum septimum nostrorum Annal.

ONESIMVS de KIEN, Capuccinus, prou. Coloniensis, ex Hispanica lingua in Latinam transtulit

Homilias Quadragesimales Ioannis Baptistæ la Nuza. Antuerpiæ apud Gulielmum Lesteenium 1647. in fol.

ONVFRIVS à TOLVE, prouinc. Basilicatæ oppido, postquam annis multis Parochum egit, Minoritis Reg. Obseru. nomen dedit, factusque Pœnitentiarius Lateranensis, vita sanctissimè trãsacta, obiit Romæ ad Aramcœli an. 1640. die 13. Augusti an. ætatis 55. scripsit pium libellum, cui titulus:

Antidotus contra tria venena pro suscipiendo ritè sacramento Pœnitentiæ.

Prodiit Romæ apud Franciscum Caualli 1643.

ORONTIVS IVLIOBONENSIS, vulgo de Honfleur in Normannia, Tertii Ordinis, prouinciæ S. Iuonis, ter Minister prouincialis, et Definitor generalis, edidit Gallicè

Methodum rectè, & breuiter peccata confitendi, cum exercitatione quotidiana, & directione præcipuarum actionum.

Item *compendium deuotionis erga B. Virginem, vulgo L'Esclauage de la Vierge.* Paris. 1646.

ORPHEVS CANCELLARIVS, vide *Franciscus de Orpheis.*

OSVALDVS à LASCO, Saxo Vicarius prouincialis Hungariæ, edidit

Quar-

Quartam partem Rosarij, *operis Pelbarti à Themesuar*, vlteriores circa hoc opus cogitatus mors abrupit.

OTHO COMENDEVS, Andegauensis, sacræ Theologiæ Doctor, edidit *Elucidatorium Franciscanum.* Parisijs per Ioannem Paruum anno 1459. in 8.

P

PACIFICVS NOVARIENSIS, scripsit Latinè

Summam casuum conscientiæ, quam Franciscus Taruisinus Carmelita Italicè reddidit. Prodijt Venetijs apud Guerræos fratres anno 1574. & 1580. apud Ioannem Baptistam Sommascum.

PACIFICVS PICENVS, primus Franciæ Prouincialis à S. Francisco designatus, mirabili visione ad Religionem vocatus, propter tranquillitatem, & mansuetudinem spiritus à S. Francisco ita nominatus; scripsit in sæculo

Varia cantionum genera; in quibus componendis ita excellebat, vt à Frederico Secundo Imperatore Poetæ insignis lauream acceperit.

Vide to. 1 Annal. an. 1212. numero 39. Quo certo anno obierit, non cõstat, de sepultura, & corpore eius contendunt Veneti, Ripani in Italia, & Lensenses in Belgio.

PACIFICVS à PROVINS, Gallus, Capuccinus, edidit Gallicè

Itinerarium ad Terram Sanctam, & Persiam in 8.

Relationem veram insularum S. Christophori, & Guadalupæ in America. in 8. Parisijs.

PADVANVS GRASSVS, siue de GRASSIS, Apulus Barolitanus, Ordinis Minorum Conuentualium, Theologus insignis, olim in Gymnasio domus magnę Venetiarum Regens, in exercitatione scholastica, & Scoti disciplina totus attritus, declamator, & concionator celeberrimus, scripsit librum, quem prænotauit:

Consilium Pauli per modum Dialogi collectum ex Augustino, & aliorum Patrum operibus, per compendium locorum in omnibus epistolis Paulinis apparenter pugnantium, in quo Apostolum optimè cum Euangelio conuenire ostendit.

Librum de Ecclesiastica Republica.

Enchiridion scholasticum contradictionum Quodlibetalium Doctoris Subtilis; à Constantio Sernano eiusdem Ordinis S. R. E. Cardinali, de quo suo loco diximus, recognitum, & ad marginem scholijs illustratum. Prodijt Venetijs anno 1544. & postea simul cum reliquis operibus anno 1583. apud Felicem Valgrisium. Viuebat anno 1547.

B. PASCHALIS BAYLON, Laicus seu Conuersus, prouinciæ S. Ioannis Baptistę, in regno Valentino natus, in vico *Turris pulchræ* regni Aragoniæ, in Episcopatu Siguntino anno 1540. Suadentibus Diuis Francisco, & Clara sibi apparentibus fit Minorita strict. Obseru. in Conuentu B. Marię Lauretanæ ad oppidum Monfortij. In humilitatę, & obedientię virtute fundatus, nihil reputauit asperum, nihil difficile, quod iuberetur efficere; vilissimis quibusque sui instituti delectatus officijs; ad ima se deprimens, ad altiora ferebatur ab illo, qui humilia respicit, & alta à longè cognoscit. Sacrorum scientia diuinitus accepta, de profundissimis fidei arcanis doctissimè disserebat, & contradicentes apertè confundebat. Profectus in Galliam, acres habuit cum hereticis congressus, à quibus multa passus, plerosque ad viam veritatis reduxit. Omni virtutum genere, præsertim orationis, & contemplationis excultus, frequentes excepit cœlestes visiones, & reuelationes, ita vt secretas cordium sæpe penetrauerit cogitationes. Pro sua fouenda pietate sincere & pie absque magno delectu collegit ex sanctis Patribus, pijsque authoribus, additis ex sacra Scriptura locis præcipuis,

Tractatulum de veneratione, & dignitate sanctissimi Sacramenti Eucharistiæ.

Præcipua mysteria vitæ Iesu Christi, cuius acta prosequitur vsque ad Ascensionem in Cœlos.

Acta potiora Virginis Mariæ, & transitum S. Annæ ipsius genitricis.

Codex ipsius manuscriptus propter insigne specimen paupertatis (quę in modo scribendi, & compaginandi ex laceris chartis, & cooperimento ex panni segmentis relucet) habetur in pretio apud Hispanos in Archiuio Cœnobij Elgensis, magnique fecit vir sanctissimus Ioannes de Ribera, Archiepiscopus Valentinus, Patriarcha Antiochenus.

Obijt

Obijt miraculis, & virtutibus clarus in Cœnobio Villæ Regalis regni Valentini die 17. mensis Maij anno 1592. Procuratur eius Canonizatio, cum iam pridem à Paulo Quinto die 29. Octobris anno 1618. sit inter Beatos recensitus.

PASCHASIVS AVRANTIVS (D'ORANGE) Reg. Obseru. Conuentus Insulensis, vertit in linguam Gallicam

Sophronij Patriarchæ Pratum spirituale.

PATRICIVS CONORVS, Hibernus, scripsit

Sidus Borbonicum, & Paraphrasticum rationarium in idem.

Triumphum Conceptionis B. Virginis miro artificio elaboratum.

PATRICIVS FLEMINGVS, Hibernus, Medensis, vir religiosissimus, suauis placidæque conuersationis, absolutis studijs in Collegio Romano S. Isidori Minorum Hibernorum, transijt ad Collegium Louaniense eorundem Fratrum, vbi Philosophiæ Professorem egit; deinde missus ad Collegium sanctæ Conceptionis B. MARIÆ, vrbis Pragensis, eiusdem nationis, & Religionis, per aliquot annos Theologiam prælegit. Suę patriæ rebus elucidandis, & Sanctorum gloriæ promouendæ totus intentus.

S. Columbini vitam, res gestas, & opuscula collegit, ad methodum redegit, notis, & scholijs illustrauit. Lustratis præcipuis Italiæ, Gallię, Belgij, & Germaniæ Bibliothecis.

Aliorum insuper Sanctorum vitas, & opuscula coaceruauit & commentarijs adauxit, quę in vnum Tomum redacta commisit Moreto Typographo Antuerpiensi excudenda, antequam Pragam proficisceretur.

Dum Praga ab hæreticis fermè obsessa in Germaniam cum Socio Matthęo Hoare proficisceretur, irruente in eum scelerata hæreticorum rusticorum caterua, quę in Religiosos quosque obuios feraliter sęuiebat, martyrio coronatus est anno 1632. Illi multis vulneribus confosso, caput bipenni discissum est; Socius arbori alligatus telis transfixus est.

PASTOR de SERRA-SCVDERIO, quem alij *de ALBERNACO* cognominant, Gallus, Theologus Parisiensis, suę prouincię Minister, ex Episcopo Assisiate ad Archiepiscopatum Ebrodunensem translatus, à Clemente VI. creatus est anno 1350. S. R. E. Cardinalis, Titulo SS. Marcellini, & Petri; non vero sanctorum Siluestri, & Martini in Montibus tit. Equitij, vti ait Ciacconus, scripsit (Annal. To. 3. an. 1350. numero 5.)

De gestis suo tempore in Ecclesia memorabilibus.

Multa insuper in sacros, profanosque libros scripsisse commentaria affirmat Ciacconus in Clemente VI.

Obijt Auenione anno 1354. 5. nonas Iulij, alij habent 1356. die vndecima Octobris.

PAVLVS AMALTHEVS, à PORTVNAONO in Foro Iulii; scripsit

Poema de bello Germanico aduersus hæreticos.

PAVLVS BELLOVACENSIS, Capuccinus habuit, & edidit

Orationem funebrem de laudibus Ludouici XIII. Galliarum Regis Christianissimi. Parisijs 1644. in 4.

PAVLVS BIGVNTINVS, scripsit

Tractatum doctum, obiecto sibi hoc dubio: *Quare Deus fecit peccabile genus humanum?*

PAVLVS BONCAGNANVS, Perusinus, edidit

Sermones Quadragesimales. Incipiunt: Cogis me Reuerende Pater.

Sermones de diebus Festiuis. Incip. In illa die stillabunt montes dulcedinem.

PAVLVS BRITIVS, prouinciæ sancti Thomæ in Subalpinis vir doctus, celebris concionator, præcipuis prædictæ prouinciæ, & generalis Definitoris honoribus perfunctus, à Victorio Amadeo Sabaudiæ Duce ad Philippum IV. Hispaniæ Regem pro rebus grauissimis legatus, & pro meritis cumulatissimis Episcopatu Albanensi condecoratus noster olim amicus. Scripsit de rebus suę prouincię sub hoc titulo:

Seraphica subalpinæ D. Thomæ prouinciæ monumenta, Regio Subalpinorum Principi sacra, in quibus Vrbium oppidorum, ac conuentuum initia describuntur, Procerum ac familiarum pietas & nobilitas commendatur, insigniumque doctrina, honoribus, & sanctitate virorum gesta recensentur. Taurini apud hæredes Ioannis Dominici Tarini 1647. in fol.

De progressibus Ecclesiæ Occidentalis, volumen alterum scripsisse dicitur, quod adhuc ad manus meas non peruenit.

PAVLVS de CRVCE, Hispanus, Lector emeritus Reg. Obseruan. prouinciæ Conceptionis alumnus, scripsit Hispanicè

Centiloquium Encomiorum pro festiuitatibus Sanctorum. Vallisoleti anno 1612.

Con-

Conciones de Sanctis. Ibidem eodem anno.

Conciones Vespertinas pro tempore Quadragesimali. Vlyssippone, anno 1614.

Mariale in 13. Tractatus diuisum, cuius ipse meminit in Centiloquio Encomiorum Sanctorum.

PAVLVS GLEMONENSIS, prouinciæ S. Antonij, Strictioris Obseruantiæ, scripsit

De Legatis perpetuis relictis Fratribus Reg. Obseruantiæ.

PAVLVS à LAVDA, Insubriæ vrbe, Theologus, Strict. Obseru. olim prouinciæ Mediolanensis Minister, postea Guardianus Ierosolymitanus, scripsit

Breuiarij Romani clauiculam, qua quicquid Diuinæ Scripturæ, & quot sanctorum Patrum Sermones, & Homiliæ Breuiario continentur, expeditè, & ordinatè aperiuntur, & demonstrantur; quo Ecclesiasticis duo patebunt. Primò Breuiarium iam ad soluendum Deo pensum Horarium deputatum: nunc ad aliū finem non minùs, quàm quodcunque aliud simile opus pro sermonibus componendis, amplificandis, & confirmandis esse ordinatum. Secundò esse propterea veluti Bibliothecam, mole quidem paruam, virtute verò magnam; tot diuinis oraculis, & pluribus Sanctorum opusculis satis instructam. Mediolani anno 1642.

Aliud prius simile opus ediderat, quod *Breuiarij Romani Clauicularium* appellauit, claue triplici facillimè aperientem, ac luculentissimè demonstrantem primò historias, exempla, aliaque memorabilia solius sacræ Scripturę in Breuiario contentę; deinde insigniores materias Sermonum, & Homiliarum plurium Sanctorum; postremò egregia virtutum opera, et mirabilia præcipuorum Diuorum in eo descripta. Opus Ecclesiasticis Prælatis, rectoribus, concionatoribus, maximè Missionarijs, opportunum, et fructuosum. Venetijs Typis Marci Ginammi anno 1636. in 8.

PAVLVS de LVCA, edidit

Symbola de Conceptione B. MARIAE citatur à Bernardino Bustensi sermone 6. de Concep.

PAVLVS MANASSEI, Italus, Interamnensis Capuccinus, edidit librum cui titulus:

Paradisus interior, siue Corona spiritualis, in quo per triginta tria exercitia quis assequitur praxim omnium virtutum, pro consequenda perfectione Christiana. Bononiæ anno 1637. ad finem libelli habentur piæ protestationes Ioséphi de Leonessa. Vide suprà *Iosephus à Leonessa*.

PAVLVS è MERCATELLO, Conuentualium, Regens studiorum in magna domo Venetiarum, edidit

Commentaria in primum, & secundum Sententiarum Scoti.

Natus est anno 1484. quando obierit, nescitur.

PAVLVS de MESSA, Hispanus, Reg. Obseru. prouinc. Castellæ, in cœnobio Complutensi sacræ Theolog. Professor, scripsit Hispanicè

Historiam omnium, quæ in Comitijs generalibus Toleti habitis anno 1645. gesta sunt. Madriti in Typographia Regia anno 1645.

PAVLVS MONDELLVS de CILENTO, regni Neapolitani prouincia, Reg. Obseru. scripsit

Expositionem in viginti septem præcepta regulæ S. Francisci. Neapoli anno 1608.

PAVLVS è PERVSIO, qui ex Doctore vtriusque Iuris, dum prælegeret in Academia Perusina, factus Minorita, fermè in exordio nascentis Reg. Obseru. scripsit

Tractatus varios in iure Canonico, præsertim in defensionem Montis Pietatis.

Tractatum de Societatibus mercatorū, in tres partes distinctum, primam de sociis in negotio pecuniarum, secundam de pecudibus, tertiam de agricultura. Huius diffusi, et docti tractatus habeo penes me compendium Italicum manuscriptum.

PAVLVS PISOTVS, Parmensis, Reg. Obseru. vir in omni scientiarum genere non mediocriter peritus, totius Ordinis Minorum Generalis Minister, electus in comitiis Parmensibus anno 1529. scripsit eruditè, et eloquenter

In Threnos Ieremiæ Prophetæ doctos commentarios.

Variarum rerum reconditarum, librū, cui *de mysticis* titulum præscripsit.

In Euangelia, & Epistolas, quæ per anni circulum leguntur, doctarum Homiliarum Tomos duos.

Orationum sacrarum in varijs consessibus, præsertim in sacello Pontificio, coram sacro Senatu habitarum, librum vnum.

Deposito Officio propter infirmitates, obijt in patria anno 1534. an. ætatis 55. nondum expleto, cui hoc Epitaphium

adſcripſit Anonymus Minorita, qui diſ-ſusè, & Rhetoricè eius vitam, & geſta narrauit, dedicauitque Auguſtino Triuultio Cardinali, magno Pauli fautori; opuſculum habeo M. S.

Sanguine præclaro Piſotus nomine Paulus,
Parmenſis patria, relligione Minor.
Officio primus, ſanctis in moribus æquus:
Eloquio omnipotens, omnipotens calamo.
Ingenio celſus, virgo virtute, beatus
Nunc cælo; iacet hoc corpore ſub tumulo.

PAVLVS RESINGET Germanus, edidit

Repertorium ſuper omnia opera Alexandri Alenſis. Baſileæ 1502.

PAVLVS, cognomento, *SCRIPTOR* Reg. Obſeru. prou. & Conuentus Bononienſis alumnus; ſcripſit

Lecturam copioſam in librum primum Sententiarum Scoti, quam edi curauit Ioannes Montes-Docca Hiſpanus, ſacræ Theologiæ magiſter, qui Carpi iuſſu Alberti Pij Principis eandem facultatem prælegebat. Prodijt Carpi apud Benedictum Dulcibellum anno 1506. in fol. Habetur M. S. in Bibliotheca Minorum Mirapicenſi.

PAVLVS SVEVVS, Vuillenſis edidit

Explanationem in primum Scoti. Impreſſum Tubingæ anno 1498. ſcripſit etiam

Summulas Logicæ, quæ cum aliis multis eius operibus interiiſſe putantur.

Pro veritate exilium paſſus triennio, rediens obiit Keiſempergæ anno 1504.

PELBARTVS OSVALDVS, Temeſuarienſis (Temeſuar ciuitas eſt non procul à Tranſiluania, à Turcis nunc poſſeſſa) vir in ſacra Scriptura egregiè verſatus, inſignis concionator, ſcripſit

Volumen ſat grande prænotatum: *Aureum ſacræ Theologiæ Roſarium, iuxta quatuor Sententiarum libros quadripartitum; ex doctrina Doctoris Subtilis, & D. Bonauenturæ, atque aliorum ſacrorum Doctorum.* At vltimum librum iſtorum quatuor, nondum Pelbarti morte abſolutum, ſuppleuit Oſualdus à Laſco, prouinciæ Hungariæ, Pelbarti alumnus. Porrò cùm hoc opus antea prodiiſſet, poſtremò quoque fuit Venetiis excuſum an. 1586. & 1589. apud Vincentium à Prato ſumptibus Petri Mariæ Marcheti, Tomis quatuor, deinde rurſus anno 1594. Brixiæ.

Sermones de Tempore Dominicales, ac de Sanctis, qui Pariſiis olim prodierunt apud Franciſcum Regnaut.

Quadrageſimale triplex.

Stellarium B. Virginis, quod vniuerſum opus vocant *Pomerium ſermonum*; editum olim Hagonoę in Germania anno 1475. poſtea Venetiis apud Antoniũ Bertonium anno 1586. in 4.

Sermonum iſtorum partes, & initia hęc ſunt:

Sermonum de Tempore pars Hyemalis. Quoniam prope.

Pars AEſtiualis. Homo quidam fecit.

Sermonum de Tempore pars Hyemalis. Similis pœna ſeruus cum Domino.

Pars AEſtiualis, Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus.

Stellarium Coronæ beatæ Virginis. Quoniam, vt ait beatiſſimus ille Gregorius.

Quadrageſimale de Pœnitentia. Circa partem autem.

Quadrageſimale de vitijs. Tu autem cum ieiunas.

Quadrageſimale de præceptis Decalogi. Quia nempe dictante Philoſophorum principe.

Atqui eiuſdem *Stellarium Coronæ* (vt habet inſcriptio) *glorioſiſſimæ Virginis*, ipſius laudibus, vt ſolaribus radiis circumfulgens, & ſubtiliſſimis quæſtionibus, earumque ſolutionibus refertum, Venetiis etiam anno 1587. impreſſum fuit.

Prodierunt inſuper eius commentaria in Pſalmos Hagonoę apud Henricum Gran. anno 1504.

Claruit anno 1500. ſub Alexandro VI. Summo Pontifice.

PEREGRINVS BONONIENSIS, vir pius, & bonus, ſcripſit ad Gondiſaluum Hiſpanum, Generalem Miniſtrum. *Vide Annal. anno 1305. numero 12.*

Chronica de rebus notabilibus Generalium, qui Gondiſaluum præceſſerunt, quæ Chronica *Peregrini* tuto nomine appellantur.

Vixit ſub annum 1310.

PETRVS de ABREV, ſiue de ABRE-

ABREGO, Hiſpanus prouinciæ Bœticæ Lector emeritus, ſcripſit

De verbis à B. Virgine MARIA prolatis, Tomum vnum. Gadibus 1617. in fol.

Super canticum Magnificat. Ibidem eodem anno.

Super canticum trium Puerorum. Ibidem apud Clementem Hidalgum anno 1610.

PETRVS de ALAVA, edidit Hiſpanicè librum, quem inſcripſit

Doctrinale ſatisfactorium Fratrum Minorum. Madriti 1601. in fol. prodierat antea in 4. anno 1598.

PETRVS de ALBA & ASTORGA, Hiſpanus, Lector emeritus, ſupremi Conſilij S. Inquiſitionis Qualificator, & prouinciæ duodecim Apoſtolorum de Lima Pater, ſimul cum alijs opus edidit pro tuendo titulo *Immaculatæ Conceptionis*, de quo vide verbo *Gaſpar de Fonte.*

B. PETRVS de ALCANTARA, vir ſanctiſſimus, admirandæ pœnitentię, Strictioris Obſeruantiæ æmulator, & propagator; S. Tereſiæ à ſacris conſilijs, & confeſſionibus, ob inſignem virtutem, notamque vitæ ſanctimoniam in Beatorum numerum relatus. Scripſit Hiſpanicè

Egregium libellum *de Oratione, & Meditatione*, vbique receptiſſimum, & in omnes fermè linguas Europęas tranſlatum. Illud ex Hiſpanico in Latinum tranſtulit Antonius DulKenius Carthuſianus. Prodijt Vlyſſippone anno 1560. Salamanticę 1578. Burgis apud Iuntas anno 1579. Cæſarauguſtę apud Petrum Gal. anno 1623. & alibi multoties.

Obijt Petrus ſanctiſſimè anno 1562. die 18. Octob. Arenis.

PETRVS ALEXANDER CASTILLEIO, Hiſpanus, Reg. Obſeruan. prouincię Angelorum alumnus, poſt aliquot annos in Collegio ſanctorum Petri, & Pauli Complutenſi, humanis diuiniſquę litteris non infeliciter detritos, Philoſophiam, & Theologiam, non mediocri diſcipulorum fructu, prępelegit; deinde ad ſacras explicandas Scripturas ſe totum cōuertit, atque cum præ cæteris ſacrorum Bibliorum libris integros quatuor Euangeliſtarum codices memoriter ſciret, & in promptu haberet, vti ipſe in operis procœmio fatetur, ac linguas Græcam, & Hebręam optimè calleret, ſcripſit

In Euangelicam Harmoniam, ex quatuor Euangelijs concinnatam, litterales & myſticos commentarios, in duas centurias diuiſos. Opus eſt certè doctum, & graue prælo digniſſimum, quatuor Tomis diſtinctum, quod apud me habeo, addito Quinto, qui ex varijs Indicibus conſurgit. Si aliquando Deus otium, ſubſidiumque contulerit, communis efficiam iuris, propterea à Reuerendiſs. P. Benigno Genuenſi, dum Miniſter eſſet Generalis, ex Hiſpania tranſlatos, & mihi traditos. Duo ſunt exemplaria, autographum ipſum lectu difficile, & aliud meliori ſcriptum charactere, ſed Scriptoris vitio multis vbique fœdum erroribus, & mendis ſcatens Orthographię.

PETRVS ALVERNVS, ſcripſit

Quæſtiones Quodlibetales, quæ Patauij extant manuſcrip. in Bibliotheca D. Antonij.

Quæſtiones etiam ſcripſit *in Metaphyſicam.*

PETRVS ANTONIVS ROSINVS, Italus, Ferrarienſis Conuentualium ſacræ Theologiæ Magiſter, inſignis Poeta Latinus, & Græcus in decantandis verſibus Lyricis et Epicis peritiſſimus. Scripſit

Epigrammata varia.

Grammaticam nouam.

Orationes diuerſas.

De modo ſcribendi Epiſtolas.

De Arte Rhetorica.

Habentur manuſcrip. in Bibliotheca Conuentualium Ferrariæ. Obijt Adriæ anno 1614.

PETRVS AQVILANVS, cognomento *SCOTELLVS*, honorario nomine dictus *Doctor ſufficiens*, in doctrina Scoti egregiè verſatus, Epiſcopus S. Angeli, ſcripſit

Quæſtiones in quatuor Sententiarum libros, iuxta eiuſdem Scoti doctrinam, quæ Conſtantij Cardinal. Sarnani, de quo ſupra diximus, tunc in Patauino Gymnaſio Regentis opera prodierunt Spiræ apud Petrum Drach anno 1480. atque iterum Venetijs anno 1584. apud Hieronymum Zenarium, et fratres. Habentur manuſcrip. in Bibliotheca noſtra Aræcœli.

Compendium ſuper Magiſtrum Sententiarum, cuius operis à ſuperiore diuerſi, initium eſt: In iſta prima diſtinctione.

Librum dictum *Scotellus*, in quo non tantum ad Scoti ſubtilitates, ſed etiam ad D. Thomæ, reliquorumque ſcholaſticorum doctrinam ſternitur via. Pariſijs anno 1585.

Commentaria in libros Ariſtotelis de

Anima. Incipiunt: Anima nascitur sicut tabula rasa.

PETRVS AVREOLVS de VERBERIA, siue *VERMERIA*, ad Ælium Fluuium in Gallia, S. Theologiæ Magister, publicus Academiæ Parisiensis professor, prouinciæ Aquitaniæ Minister, Archiepiscopus Aquensis, quem aliqui Cardinalem insuper efformant (de quo nostrum alias a protulimus iudicium) à claritate, et perspicuitate ingenij dictus *Doctor facundus*. Eum Sixtus Senensis appellat *virum omnium scientiarum peritia clarissimum, & singularem concionatorem ad summam vsque admirationem*. Scripsit autem

a An. 1316. nu. 6.

Breuiarium Bibliorum, quod incipit: *Venite ascendamus ad montem Domini*. Extat manuscrip. in Bibliotheca Minorum Toletana. Fuit liber scriptus anno 1345.

Compendium Theologiæ in octo libros partitum.

Commentarios in quatuor libros Sententiarum. Romę impressos in Typographia Vaticana anno 1595. opera Fr. Constantij Cardinalis Sarnani Clementi Octauo dicatos. Commentaria in secundum habentur M. SS. in Biblioth. nostra Arę cœli.

De Conceptione beatæ Mariæ, librum vnum. Habetur M. S. Tolosę in Collegio Fuxensi.

Librum, qui inscribitur, *Rosæ distinctiones*.

Sermones de Tempore.

Tractatum de paupertate, & vsu paupere rerum. Extant hęc eius scripta in Conuentu Sagiensi custodię Normannię et citantur sæpè in Summa Angelica.

Iam verò cùm eius *Breuiarium Bibliorum* eiusmodi sit, vt qui illud legerit, vberem fructum inde sit capturus, ideò testimonium Georgii Ederi, qui vir hoc in genere scribendi laborauit egregiè, hic adtexam. Inquit autem: [Cœpi de sacrorum Bibliorum artificio summatim explicando, diligentiùs inquirere, in qua cogitatione, cùm diutiùs (vt par erat) multumque versatus essem, en mihi non fortuito, sed quod constanter credo, non absque Dei quodam nutu, in manus venit liber verè aureus conscriptus primum à probatissimæ opinionis, et sanctitatis viro Petro Aureolo, postea verò à doctissimo viro Iacobo Vvimphelingo, magno Germanię Theologo, Domino Ioanni EcKio dicatus, qui quod toties mihi euenire optaram, prima statim fronte pollicebatur, videlicet Compendium Bibliorum vtriusque Testamenti, atque adeò totius sacrę Scripturæ epitomen. Quo semel, ac iterum perlecto magna cum voluptate cognoui Diuinum hunc virum, illud prorsus ipsum, quod olim apud Ciceronem Crassus de ipsa iurisprudentia proposuit, in hac nostra Theologia Christiana, non tantum pari dexteritate conatum; sed maiori etiam laude assecutum fuisse, quam ab illo ferè potuerit expectari. Nam sacrosanctum illud Diuinæ Scripturę corpus ferè totum in suas primùm partes, ipsas deinde partes in ipsos libros, hos in capita, siue genera, capita verò in versiculos, tanquam generum species, & tandem versiculos in singula sæpè paulò grauioris ponderis verba tanquam specierum differentias, tanto artificio partitus est, vt tam huius terrenę, quam illius ęternæ, & immortalis Ecclesiæ formam, atque adeò Bibliorum non summam tantùm comprehendisse, sed etiam artem quandam tradidisse videretur. Mirabar profectò vehementer, vtilissimum hoc opus nostris hominibus adeò esse incognitum, quod ferè nullam antea audiuissem, neque authoris, neque libelli tam excellentis fieri mentionem: qui dignissimus erat, meo quidem iudicio, vt eum exercitatissimus aliquis Theologus, quasi postliminio reductum in perfectiorem paulò restitueret formam, & summis illustraret eloquentię viribus.] Hæc Georgius Ederus initio Oeconomiæ Bibliorum ad studiosum Lectorem. Et quod hic optauit, Stephanus Nouelletius Theologus Parisiensis pręstitit, recognouit, ac tabulis analyticis illustratum emisit. Parisijs anno 1581. Prodierat ante hoc tempus multis in locis, Venetijs pręsertim anno 1571.

PETRVS BARAONA de VALDIVIELSO, Hispanus, scripsit doctè

De Arcano Verbo. Madriti 1595.

Commentarios in salutationem Angelicam. Salamanticæ anno 1596. in 4.

De hospitio S. Francisci. & remuneratione benefactorum. Madriti anno 1609.

PETRVS BARRON, Hispanus, Strictioris Obseru. prouincię S. Ioannis Baptistę in regno Valentię, Guardianus, Cœnobij S. Onuphrij vrbis Xatiuensis ex iussu Blasij de Aybar Ministri prouincialis, dedit ad Benignum Genuensem Ministrum generalem

Historiam prædictæ prouinciæ. Habeo penes me M.S.

PETRVS BELLOCHIVS, Anconitanus

nus, Strict. Obseru. prouinciæ Marchię, sacræ Theologię, & vtriusque Iuris peritus, olim Commissarius Visitator Reformatorum prouin. Bononiensis, nunc Pœnitentiarius Basilicæ Lateranensis, quod officium fermè septuagenarius adhuc per annos vndecim exercet. Varia scripsit Latinè, & Italicè, quorum aliqua iam sunt excusa, alia habet prælo parata. Ea sunt.

Latinè.

Praxis Moralis Theologiæ, de Casibus Reseruatis Archiepiscopis, & Episcopis Piceni, in qua iuxta consuetudinē eorūdem quid in singulis Diœcesibus sentiendum sit, clara, & facili methodo declaratur. Venet. apud Iacobum Sarcinam anno 1627.

Compendium totius praxis Moralis Theologiæ de Casibus Reseruatis, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis Prouinciarum Piceni, Venetiarum, Bononiæ, & Vmbriæ, necnon Prælatis Regularibus, quorumcunque Ordinum.

Tractatus de Confessarijs Sanctimonialium, quorumcunque Ord. Religiosorum, & de illarum clausura.

Aphorismi legales, seu Axiomata vniuersi Iuris Canonici, & Ciuilis serie Alphabetica perbelle digesti.

Promptuarium pro Confessarijs Prælatorum, & Principum Christianorum.

Praxis moralis Theologiæ, de Casibus Reseruatis summo Pontifici Romano in Bulla Cœnæ Domini, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis cunctarum Ciuitatum omnium prouinc. totius Orbis Christiani.

Collectanea omnium Epistolarum Decretalium cunctorum summorum Pontificum à sancto Petro vsque ad Innocentium Decimum.

[Nouissima omnium Summarum, Summa generalissima quorumcunque auctorū, qui vsq; ad hæc tempora de Casibus Conscientiæ scripsere, serie alphabetica luculenter ea omnia, quæ ad munus Confessariorum rectè subeundum, & pœnitentium vtilitatem pernecessaria sunt, exactè complectens.

[Noua Collectio variarum Sententiarum diuinæ Scripturæ, sac. Concilij Tridentini, sacrorum Canonum Iuris Canonici, & Ciuilis, sanctorum Patrum, & Philosophorum, ac Poetarum.

Italicè.

Varij essercitij spirituali, ne i quali deue occuparsi qualsiuoglia Christiano, tanto persona secolare, quanto Religiosa, che desidera caminare per la via della perfettione. Siue, *Exercitia spiritualia pro quibuscumque ad perfectionem aspirantibus.* Venetijs apud Iacobum Saruinum anno 1623.

Canto deuotissimo della Beatissima Vergine MARIA, vera Madre de Dio, à Giesu Christo suo dolcissimo figliolo, mentre Bambino giaceua nella Cuna. Siue *Cātus deuotissimus B. Mariæ Virg. ad puerulum Iesum in Cunis iacentem.* Pisauri, apud Ioannem Paulum Gotti anno 1647.

San Francesco espositore della sua S. Regola à beneficio commune de' Frati di tutta la sua Seraphica Religione. Siue *Regulæ Minorum sancti Francisci expositio.*

Scala spirituale per ascendere facilmente alla gloria del Paradiso. Siue, *Scala spiritualis, per quam facillimè ad Cœlum ascenditur.*

Prouerbiario curioso, oue con ordine alphabetico si descriuono varij, e diuersi detti sententiosi, da quali si possono cauare bellissimi, & vtilissimi documenti per viuere Christianamente. Siue, *Prouerbiarium delectabile ordine Alphabetico digestum; ex quo desumi possunt variæ sententiæ, & salutaria documenta, pro ijs, qui Christianè viuere satagūnt.*

Rapresentatione vaga, e diuota, nella quale si narra la conuersione di Polidoro peccatore nefandissimo, alla vera via del Cielo mediante la diuina gratia, suo Angelo Custode, elemosine, & orationi fatte da sua moglie, donna santissima. Siue, *Polidori Comœdia, in qua narratur hominis scelestissimi mira conuersio, Dei gratia, Angelo Custode, & vxoris interueniente pietate.*

Affettuose ammonitioni, & instruttioni alle Donzelle secolari, che vogliono farsi Religiose, & alle Nouitie, e Monache professe, tanto dell'Ordine di santa Chiara, quanto di qualsiuoglia altra Religione, che bramano viuere puramēte in gratia di Giesu Christo, loro diletto Sposo. Seu, *Admonitiones, & instructiones pro puellis sæcularibus, quæ cupiunt transire ad statum Religiosum, & pro Nouitijs, & Sanctimonialibus professis sanctæ Claræ, necnon aliorum Ordinum, quæ desiderant in puritate spiritus*

ritus suo Sponso Iesu Christo complacere. Prodierunt hoc an. 1650. quo iste Catalogus Scriptorum excuditur, Romę apud Ioan. Petrum Collignum.

PETRVS BERGERIVS, Segusianus Gallus, Conuentual. sac. Theologię Magister, scripsit

Breuiarium historiæ Seraphicæ, omnia complectens, quę ad tres Ordines a sancto Francisco institutos pertinent. Vapinci apud Melchiorem Dalmatium, an. 1631. in 4.

PETRVS de BLANSACO scripsit

Sermones Dominicales, qui asseruantur M. SS. in Bibliotheca Minorum Mirap censis.

PETRVS à S. BONAVENTVRA, Hispanus, prouincię sancti Iacobi, Magister Complutensis, antequam initiaretur, scripsit

Librum de Oratione mentali.

Vixit an. 1611.

PETRVS ad BOVES, Gallus, sacr. Theolog. professor, Reginæ Francię (inquit Vvilotus, licet nō exprimat cuius) à sacris Confessionibus, composuit

Sermones aureos. Parisijs an. 1521.

Directorium præcipuarum Quæstionum Theolog. certo Indice adhibito.

Commentaria in primum Sententiarum. Habetur M.S. Assisij.

Quiescit in aula Capitulari magni Cōuentus Parisiensis, insignijs Pontificijs eius imagini lapidi incisæ insculptis.

PETRVS CABEZVDO, Hispanus, ex oppido Zuagæ, vir doctus, Commissarius sancti Officij in prouincia noui regni Granatensis, præsertim in Ciuitatibus Tuyæ, & Chillæ, reliquit posteris prelo parata hęc monumenta:

Libros quatuor de virtute patientiæ, & victoria, quam præstat in tribulationibus.

Libros sex de malitia, & perniciosis effectibus peccati. Asseruantur nitido charactere scripti in Cœnobio S. Mariæ de Pietate oppidi Guadalcanali prouin. Angelorum.

PETRVS CALO, Venetus, ex oppido Clodiensi, quem Georgius Vicellius, & Antonius Posseuinus nostri faciunt instituti, ego tamen Dominicanum putauerim, scripsit

De vitis Sanctorum duo ingentia volumina, quæ M. SS. in Bibliotheca Dominicanorum Bononię asseruantur. Videndus Ioannes Bolandus in præfatione generali ad vitas Sanctorum §.4.

PETRVS de CAMPOPOLITO, Gallus, Regul. Obseru. Theologus, Episcopus Pamphiliensis, & Archiepiscopi Ebredunensis suffraganeus, scripsit

De excellentia Seraphicæ Religionis, siue *Thesaurum Regularem*, & *historialem Ord. Minorum*. Ebreduni apud Stephanum de Prato 1620. in 4.

In varios libros sacræ Scripturæ.

PETRVS de CANADA, siue de Cañedo Hispanus, prouinciæ sancti Iacobi, sacræ Theologiæ professor, scripsit

Summam Casuum Conscientiæ, siue *Compendium Sacramentorum*. Salamant. 1542. in 8.

Vixit anno 1587.

PETRVS de CANDIA, vide in verbo *Alexander V.* & Platinam in breui, sed vberi eius vita.

PETRVS CAPVLEVS, Episcopus Conuersanus, edidit

Commentaria in prim. & secund. Sentent. D. Bonauent. Tom. 2. in fol. 1624.

PETRVS CASCALES, Hispanus, Reg. Obseru. prouinc. Castellę, egregius Prædicator, & sacrę Theologię professor, cuius viri, & quidem prudentissimi, opera vsus est Philippus II. pro vendicando sibi regno Lusitanię, à multis Principibus iuxta varios titulos prętenso, scripsit

Sermonum variorum quatuor magna volumina, quę habentur M.S. in Bibliotheca religiosissimi Cœnobij S. Marię de Saliceto.

PETRVS de CASTILLIONE, Italus, scripsit

Breuem lecturam in libros Sententiarum scriptam in Vniuersitate Conymbricensi.

Quodlibeta pro cursu suo in eadem Vniuersitate, quę absoluit die 28. Iunij anno millesimo quadringentesimo quinquagesimo tertio, vti habetur in fine magni Codicis M.S. in fol. qui asseruatur in Biblioth. Minorum Varesij apud Insubres.

PETRVS de CASTROBEL, scripsit

Commentarios in varios libros Philosophorum. Ilardę an. 1489.

Commentarium in Symbolum Athanasij. Pampilonę, in 4.

PETRVS de CETINA, Hispanus, Str. Obseru. prouincię sancti Gabrielis, cœnobij Cauriensis Guardianus, sacrę Theologię Lector, & Definitor, iubente Francisco à sancto Laurentio Ministro Prouinciali dedit ad Benignum à Genua Ministrum generalem

Histo-

Historiam prædictæ prouinciæ; deinde iussu Francisci Tanci etiam Ministri, misit ad Bernardinum Senensem præfati Benigni successorem

[*Memoriale*, siue breuem historiam omnium Patrum, qui in prędicta prouincia litteris, vel pietate ab an. 1599. vsque ad 1621. floruerant.] Vtrumque habeo apud me M.S.

PETRVS CHAMPOLINVS, Gallo-Forensis Capuccinus, interpretatus est

Regulam Fratrum Minorum, iuxta S. Francisci mentem, & totam suam perfectionem. Prodijt Rueffij sumptibus Claustrianis anno 1646. in 8.

PETRVS CITVS è MATERA, Italus, Capuccinus, prouin. Hydruntinę, cecinit Italicè

Poema sacrum de Virgine sagittata. Licij apud Petrum Michaelem, & Nicolaum Franciscum Brustum, anno millesimo sexcentesimo quadragesimo tertio.

PETRVS è COLLE, Teutonicus, Basileensi Concilio interfuit, & scripsit

De auctoritate Concilij.

Quæstiones notabiles in Magistrum Sententiarum.

Sermones varios.

PETRVS CORREA, Hispanus, prouinciæ Algarbiorum, scripsit librum, quem intitulauit:

Conspiratio vniuersalis septem vitiorum contra virtutes. Vlyssippone apud Petrum CrasbecK an. 1615.

Speculum vitæ. Ibidem 1639.

Triumphos Ecclesiasticos. Ibidem 1615.

Triumphum Sanctorum. Eborę anno 1623.

PETRVS CRABBIVS, quem perperam Ioannes Baptista Gramayus in sua historia Mechliniensi, *Scabbium* appellat; Mechliniæ natus, ibi, alijsque in locis sępè Guardianum egit, veterum monumentorum diligentissimus inuestigator, de Republica Christiana benemeritus; ab Apostolorum temporibus ad vsque suam ętatem ex vetustissimis diuersarum regionum Biblioth. quæ potuit inuenire, collegit

Concilia Oecumenica, & Prouincialia, tomis duobus; quos ad quatuor auxit Laurentius Surius, cuius de Petro ad Philippum II. Hispaniarum Regem to. 1. hæc sunt verba:

Annis superioribus, multo labore, & sudore, ex diuersis Biblioth. quidquid Synodorum haberi poterat, collegit, atq; in vnum corpus, tum Synodos, tum Epistolas Pontificum decretales redegit, suoque digessit ordine, vir doctus, & pius Petrus Crabbe apud Mechliniã, professione Franciscanus, videlicet gratificaturus tum studioso Lectori, tum Reipubl. Christianæ, cui non erat nescius quantum is labor compendij, & vtilitatis esset allaturus, &c.

Tomi duo Crabbij fuerunt Coloniæ primum excusi anno millesimo quingẽtesimo trigesimo octauo, apud Petrum Quentel, qui tandem multorum opera, & successiuis incrementis ad nouem peruenerunt.

Mortuus est in patria anno 1554. die trigesima Augusti, ætatis octuagesimo tertio.

PETRVS de CRVCE, Lusitanus, Conuentualis, scripsit

De Entibus rationis ad mentem Scoti.

Anti-Minorica pro Claustralibus. Venetijs anno 1501.

PETRVS FABER, scripsit Gallicè

De Gratia, & operibus Spiritus sancti.

PETRVS FERMOSELVS, Hispanus, prouinciæ Bœticę Guardianus Hispalensis, edidit

Commentaria in Logicam Francisci Titelmani. Hispali 1555.

PETRVS FORTIS, vide *Ioannes Petrus*.

PETRVS FOSSECHVS, Italus, Ord. Min. Conuent. scripsit

Commentaria in Antiphonam maiorem Salue Regina. Ticini anno millesimo sexcentesimo quarto.

PETRVS FRANCISCVS VERCELLENSIS, Regularis Obseruantiæ, prouinciæ Mediolanensis, in sacris Canonibus eruditus, multis annis in Ecclesia Archiepiscopali Mediolanensi Pœnitentiarij functus officio, scripsit

Lecturam in Summam Frãcisci Cardinalis Toleti.

Lecturam in quosdam tractatus, siue titulos Summæ Angelicæ. Extant M.SS. in Bibliotheca cœnobij Viridarij, siue *del Giardino* Mediolanensis.

Commentarios in Tertiam Regulam S. Francisci.

PETRVS GALATINVS, Apulus, prouin. S. Nicolai, Reg. Obseru. Minister, vir Græcæ, Hebraicæ, Chaldaicæ, & Latinæ linguæ perquam peritus, Philosophiæ, & Theologiæ professor, L. Puccio sanctorum Quatuor Coronatorum Cardi-

Cardinali familiaris, Pœnitentiarius Apostolicus, cum Ioannis Capnionis Maximiliani Imperatoris Cõsiliarij operibus contra Iudæos scriptis quidam detraherent, prædictorum Cardinalis, & Imperatoris hortatibus, & Leonis X. nutu Capnionis suscepit defensionem. Scripsit itaque

De Arcanis Catholicæ veritatis, opus perquam vtile Reipub. Christianę, summopere cõmẽdatum, ex Thalmud, alijsque libris Hebraicis excerptum, Maximiliano Imperatori dicatum, Barij scriptum, Orthonæ maris impressum per Hieronymum Suncinum an. 1518. Posseuinus monet, quod huius libri pleraque plenè omnia præter Cabalistica legebantur in *Victoria* Porchetti. Porchettus porro hic ex familia Seluaticorum, Genuensis, Ordinis Carthusiani scripsit librum contra Hebræos, quem prænotauit *Victoriam*, & Augustinus Iustinianus Ord. Prædicatorum, Episcopus Nebiensis, edi curauit Parisijs anno 1520. biẽnio postquam prodijt opus Galatini. Atqui in hac Porchetti *Victoria* habentur etiam Thalmudica, & Cabalistica frequentissimè, quin & hæc etiã, materiamque sui compilandi libelli se accepisse à Raymundo Martino Catalano Ord. Prædicatorum, qui intima quęque Hebræorum penetralia vestigauit, fatetur Porchettus in sui libri prętatione. Quo autem tempore floruerit Porchettus, neque Iustinianus, qui opus edidit, neque Posseuinus, qui scriptores Ecclesiasticos recensuit, neque Theodorus Petreius, qui Bibliothecam Carthusianam edidit, enarrant. Raymundi etiam ætas à Posseuino, & Antonio Senensi tacetur. Quis, quid, & à quo acceperit, prorsus incompertum. Et quidem Galatinum versatissimũ in Hebraico, & Chaldaico idiomate, Hebræorumque libris, & arcanis fuisse, vniuersa eius opera testantur, atque ex ipsis fontibus ad conuincendos Hebræos doctrinam haurire potuisse, eius ingenium, & singularis in huiusmodi rebus peritia facilè persuadebunt.

Opus insigne *de Theologia*, in quinque partes distinctum, quarum subdiuisionem, in libros, aut tractatus hic subijciemus, vt lectori innotescat, de quibus rebus in singulis partibus tractauerit. Habentur etiam in initio cuiusque partis Indices capitũ, quæ sub vnoquoque libro continentur, quos nos, etsi scitu vtiles, tædio vitando prætermisimus.

Prima pars, quam Paulo Tertio Pontifici Maximo dedicauerat, sex continet libros.

Primus est *de Deo absolutè*.
Secundus *de Diuinæ essentiæ Vnitate, & attributis*.
Tertius *de Diuinarum personarum Trinitate*.
Quartus *de Diuina scientia, præscientia, & prædestinatione*.
Quintus *de Diuina voluntate*.
Sextus *de Diuina potentia*.

Secunda pars Rodulpho Pio Cardinali Carpensi nuncupata sex itidem habet libros.

Primus est *de Mundi auctore*.
Secundus *de Cœlo Empyreo*.
Tertius *de Angelis*.
Quartus *de Dæmonibus*.
Quintus *de Dæmonum potestate*.
Sextus *de Materia prima*.

Tertia pars, quam nulli dicarat, sicuti neque reliquos sequentes, quatuordecim constat libris.

Primus est *de Luce primo die creata*.
Secundus *de Cœlo Crystallino*, seu *primo mobili*.
Tertius *de Firmamento*, seu *octaua Sphæra secunda die producta*.
Quartus *de Planetarum Cælis*.
Quintus *de Elementis, eorumq; Sphæris*.
Sextus *de Aquarum separatione, & Iridis apparitione tertio die facta*.
Septimus *de ijs, quæ quarto die facta sunt*.
Octauus *de Stellarum actionibus, & potestate*.
Nonus, *contra Astrologus prognosticantes*.
Decimus *de Fato*.

Vnde-

Vndecimus *de Diuina prouidentia, & eius effectibus, vti & de casu, & fortuna.*

Duodecimus *de Animalibus brutis quinto die ex aqua productis.*

Decimustertius *de Animalibus sexto die ex terra factis, deque hominis productione.*

Decimusquartus *de Dei Imagine, ad quam homo factus est.*

Quarta pars diuiditur in tres Tractatus, & singuli Tractatus subdiuiduntur in varios libros. Tractatus porro sunt.

Primus *de Statu innocentiæ.*

Secundus, *de humanæ naturæ lapsu.*

Tertius, *de Auxilijs contra lapsus miserias.*

Primus tractatus hos habet libros.

Primus est *de Terrestri paradiso.*

Secundus *de Adæ cognitione.*

Tertius *de Eua ex Adæ costa formatione.*

Quartus *de Filiorum procreatione.*

Quintus *de Status innocentiæ immortalitate.*

Secundus tractatus habet istos.

Primus liber agit *de Dei præcepto, Diaboli tentatione, Adæ peccato, & pœnis eidem, Euæ, & serpenti inflictis.*

Secundus *de Pœnis, quibus Adæ posteritas propter eius peccatum punita est.*

Tertius tractatus his libris comprehenditur.

Primus agit *de Libero arbitrio.*

Secundus *de Gratia,*

Quinta pars diuiditur in libros tredecim.

Primus *refutat errores improbantium Christi diuinitatem.*

Secundus agit *de æterna Christi generatione.*

Tertius *de Filij Dei Incarnatione.*

Quartus *de congruitate Incarnationis Verbi.*

Quintus *de modo Incarnationis Verbi.*

Sextus *de Causa efficiente Incarnationem.*

Septimus *de Causa meritoria Incarnationis.*

Octauus *de cooperatione B. Virginis ad Incarnationem.*

Nonus *de Persona assumente, & natura assumpta.*

Decimus *de Filij Dei prædestinatione.*

Vndecimus *de Cultu Latriæ Christo exhibendo.*

Duodecimus *de Perfectionibus animæ Christi.*

Tertiusdecimus *de Merito Christi.*

Summam hanc non absoluit morte preuentus, eam namque, vti ipse in epistola nuncupatoria secundę partis ad Cardinalem Carpensem refert, in decrepita scripsit ætate, quare de Sacramentis, de visione beatifica, de quatuor nouissimis, alijsque, quæ dicenda proposuit, nihil scriptum reliquit. Alia insuper composuit opera:

Commentaria luculentissima in Apocalypsim Ioannis, Carolo V. Imperatori dicata. Incipiunt: *Expositurus ad verum, propriumque sensum.* Citat ista Commentaria in epistola dedicatoria primę partis veræ Theologię ad Paulum III. summum Pontificem. In epistola autem nuncupatoria horum Commentariorum valdè laudat Cardinalem Quiñonium tit. S. Crucis Presbyterum, ex Minoribus assumptum.

Opus singulare *de Ecclesiæ Catholicæ institutione, deformatione, & reformatione, in quatuor volumina distributum.* Prima pars *de Ecclesia instituta.* Incipit: De Ecclesia Christi. Secunda *de Eccl. destituta.* Incip. Prima pars operis de Ecclesia destituta. Tertia *de Ecclesia restituta.* Incipit: Quamquam de Ec-

 clesia

clesia restituta in nostris opusculis multa incidenter, ac sparsim diximus. Hæc autem opuscula sunt,

Tractatus *de recta sacræ Scripturæ interpretatione*, dictus *Ostium apertum*. Incipit: Quoniam voluntas.

Tractatus alter *de Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento*, quem anno 1532. Francisco de Angelis, siue Quiñonio Cardinali Minoritæ supra nominato dedicauerat. Incipit: Inter cætera omnia Christianæ fidei Sacramenta.

Opusculum *de Anima intellectiua, ad Cardinalem Rodulphum Pium Carpensem*. Incipit: Disputari de Anima.

Alterum *de Homine, ad eundem Cardinalem*. Incipit: Cùm in superioribus nostris Tractatibus.

Tertium *de septem Ecclesiæ temporibus, & statibus, ad Cardinalem Quiñonium*. Initium est: Septem esse principalia Ecclesię tempora

Quartum *de cognoscendis pestilentibus hominibus* eâ potissimum tempestate regnantibus, deque refellendis eorum versutijs, ad Andream de Valle Tit. S. Priscæ presbyt. Cardinalem, Ord. Minor. Protectorem. Incipit: Quoniam mala, quæ ignorantur.

Quintum *de Angelico Pastore*. Incip. Etsi multa in libris.

Sextum continet *expositionem cuiusdam vaticinij Romani subobscuri*.

Septimum scripsisse *de vaticinijs Methodij, S. Cataldi, & B. Cyrilli*, mihi constat ex præfatione sexti opusculi.

Octauum etiam composuisse *de optimi Principis diademate* ad Ferdinandum Regem Catholicum, suaque manu illud tradidisse in aduentu Regis ad regnũ Neapolitanum, ipse recenset in epistola nuncupatoria expositionis ad Apocalypsim Carolo Quinto Ferdinandi nepoti directa.

Duo hæc posteriora opuscula videre non potui: reliqua omnia habeo manuscripta diligenter à me in nostro Archiuio asseruata, olim mihi tradita à Laurentio Mongioio Galatino Archiepiscopo Lancianensi, mox Episcopo Pulcolano, huius nostri Petri pronepote. Autographum habetur in Bibliotheca Vaticana, ex quo ista omnia curauit transcribi Mongioius anno 1610. Pauli V. permissu. Ea, si Deus vitam, & opem largiri dignabitur, aliquando dabimus in lucem, additis quibusdam in locis notis necessarijs. Non omnibus omnia placebunt. Multa habet de Thalmudicis commentis, aliqua de arte Cabalistica, plurima de Pastore Angelico, ab Amadeo Hispano, cui fortassis plus æquo tribuit, excerpta, & aliquanto liberiùs in deformatos Ecclesiasticorum mores inuehitur.

PETRVS GALLISARDVS, Gallus, egregius Theologus, scripsit

Librum, in quo ex Diuina Scriptura *in optimam methodum, atque in Compendium redegit Decalogi explicationem, quæ per tabulas obiecta oculis, summam peccatorum & capita casuum conscientiæ facilè repræsentat.*

Libros S. Augustini de doctrina Christiana Gallicè reddidit. Lugduni apud Benedictinum Rigaudum anno 1578.

PETRVS GALTERIVS, prouinciæ Aquitaniæ, scripsit Tolosę

Commentaria in Genesim.

PETRVS à GANDAVO, Laicus, prouincię Flandrię filius, etsi non eam doctrinam habuit, quæ in Academijs requiritur, ea certè abundauit, quæ de Cœlo demittitur, idque ita vt magni viri partes apud Indos obtinuerit, nam hic ex tribus illis fuit, qui primi nouam Hispaniam cum Ferdinando Cortesio adierunt. Mexici puerorum Gymnasium exercendis incultis illis ingenijs erigendum curauit. Anno salutis 1572. toleratis 50. annorum in colenda Indorum vinea laboribus, Mexici in sacello sancti Iosephi Conuentus Minorum, extenuatum corpus sepelitur. Si sacros Ordines suscipere voluisset, Archiepiscopus Mexicanus fuisset, inuitatus ab Imperatore Carlo V. Scripsit Vide to. 8 Annal. an. 1522.

Catechismum pro erudiendis pueris Indorum.

Epistolas varias, & multas ad Patres Flandriæ, adhortans, vt opera sua in tam vbere segete adessent, eoque, vbi tam copiosus sese offerebat, animas Christo lucrandi campus, sese conferrent.

Huic symbolum, *Non metentis, sed serentis.*

PETRVS GODEFRIDVS tertij instituti S. Francisci in Belgio Minister generalis in capitulo Zeperensi electus, & Pater Conuentus Andarturiensis, designatus Suffraganeus Archiepiscopatus Cameracensis. Incredibile, quanta animi verecundia, & humilitate onus illud recusarit. Opus enim illud erat planè indoli suæ, & innato sibi pudori contrarium. Bis Romam vidit in negotijs sui Ordinis. Multa prudenter constituit, multa tum ad domesticos, tum ad exteros vtilia excogitauit, dixit, fecit, & ab alijs fieri curauit. Fratribus integritate

tate vitæ erat exemplo, alienis admirationi, omnibus adiumento. scripsit

Concionem de Resurrectione Saluatoris nostri. Antuerp. an. 1551.

Chlamydem Sponsi, de interiore inuitatione, vitæ, ac Crucis Christi. Ibidem 1563.

Desertum, siue *Eremum Domini*, vernaculo idiomate, quo probat quomodo Christianus debeat sequi Christũ, lumen veritatis, in hoc tenebroso mundo. Ibidem.

Sanctissimè diem suum obijt Antuerpię, & sepultus in summo choro ante templi ab Iconoclastis deuastationem, adiuncto hoc Epitaphio:

Cuius in hoc templo, Lector, venerabile bustum
Aspicias, monitis certior esto meis.
Nempe Pater tumulo requiescit PETRVS in isto,
Cui cognomentum gens GODEFRIDA, dedit.
Cuique fuit genitor CORNELIVS, istius vrbis
Indigena, & gnatus Cœnobiarcha domus.
In qua FRANCISCI residet speciosa propago
Sancti, cognomen Tertius Ordo facit.
Vixit in hac lustris, sanctissima vota professus,
Bis quinque, haud multa, plusue minusue pius.
Diuorum factus Mystes, Christique sacerdos,
Quattuor æstates, deinde quaterque decem
Exegit, facto nunquam reprehensus in vllo,
Integer vsque adeò, morigerusque fuit.
Ergo illum probitas, ne non dotata maneret,
Præcipuo ornauit semper honore Deus.
Principio hanc ædem iusto moderamine rexit,
Præfectus sancti bis tria lustra loci.
Hocque gradu ascenso, meritis poscentibus, idem
Ordinis Antistes totius inde fuit.
In quo sic pietas, cunctis innotuit illis,
Concilij ditio, quos Zeperensis habet.
Vt sibi non alium optarent habuisse Ministrum,
Præfuit annos sex, quinque, quaterque, quibus
Expletis, donec vitæ feliciter annis
Septem, sed decies addidit, vsque bonus.
Cùm Deus æterni moderator, & arbiter orbis
Euocat ad grati præmia certa poli.
Sol ter quingentos ferè ab orto vt voluerat annos
Iam CHRISTO, & decies quinque, quaterque duos,
Dena pruinosi nam lux erat orta Nouembris
Quarta, nunc animæ fausta precatus, Abi.

PETRVS GONCALEZ, de MENDOZA, Hispanus, vir nobilis, Roderici Gomez de Silua, & Annæ de Mendoza Ebolensium Principum, & Ducum de Pastrana filius, Philippo Secundo Hispaniarum Regi apprimè charus, cum in domo religiosissima S. Marię de Saliceto, vulgo *de Salzeda*, habitum sumpsisset, & per varios gradus ad Commissariatum generalem familiæ Vltramontanę peruenisset; atque inde ad Episcopatum Oxomensem, deinde ad Archiepiscopatũ Granatensem, mox ad Cęsaraugustanum eueheretur, demùm Siguntinum pinguissimum Episcopatum accepisset, vbique in regimine prudens, omnibus acceptabilis, omnibus commendabilis; erga pauperes beneficus, erga suos consodales Minoritas liberalis, statim vbi Archiepiscopatum acceperat Granatensem, voluit rependere domui Salicetanæ suæ religiosæ institutionis beneficium. Postquam enim Cœnobium varijs ædificijs, multis sacris paramentis, & pretiosa supellectile abundè illustrauit, voluit adhuc reddere illustrius, edito pręclaris

claris rebus, & viris illustribus eiusdem Conuentus integro volumine, quod Hispanicè inscripsit.

Historiam Montis Cœlij B. MARIAE Virginis de Saliceto, Margaritæ Austriacę, Clarissæ, Imperatorio stemmate, & virtutum splendore nobilissimæ, dedicatam. Prodijt Granatæ apud Ioannem Muñoz anno *1616.* in fol.

PETRVS HONTOYVS, BELGA Lucemburgensis, Vvilloto Namurcensis, sex Tomis partitus est conciones, quas scripsit.

Primo continentur, quę sunt *in Epistolas ab Aduentu, vsque ad Septuagesimam.*

Secundo, quę à *Septuagesima vsque ad Pascha.*

Tertiò, quę à *Dominica in Albis, vsque ad Tertiam Dominicam post Pentecosten.*

Quarto, quæ ab *illa Dominica vsque ad Aduentum.*

Quinto, quę habitæ *diebus Festis tempore æstiuo.*

Sexto, quæ *iisdem habitæ tempore Hyemali.*

Mensam insuper Apostolicam composuit, hoc est *Commentarios de genuino sensu Epistolarum Dominicalium per annum.*

Præfixa verò est cuilibet epistolę *tabula dispositionis*. Moguntiæ apud Albinum, & Colonię apud Mitium anno 1604.

PETRVS INSVLENSIS, Flander, vulgo dictus *Doctor Notabilis*, scripsit, Gasęo teste,

In lib. 4. Sententiarum.

Commentarios in Psalmos Dauidis.

Sermones de Tempore, & de Sanctis.

Huic symbolum, *Altiora ne quæsieris.*

PETRVS IOANNES OLIVI, Gallus, è Castro S. Mariæ Sirignani, alias Semicani, adolescentulus suscepit habitum in Conuent. Biterrensi in prouincia Prouinciæ, & Custodia Narbonensi, tandem post solertem, fructuosamque curam studijs adhibitam, factus est Baccalaureus Parisiensis. Regularis disciplinæ restituendę perquàm cupidus promotor, multorum in se concitauit inuidiam, plurimasque passus est in vita molestias, & post mortem calumnias, quas nos referimus, & latè refellimus Tomo 2. Annal. [b] Scripsit multa, quæ perperam ab æmulis intellecta, fuerunt diu suppressa. Ea porro sunt

[b] An. 1297. nu. 33.

Quæstiones de Papæ & Concilij authoritate. Extant M. SS. Patauij in Musæo Benedicti Saluatici, Medici.

Postillæ ad omnem fermè sac. Scripturam.

Commentarij in Euangelium sancti Matthæi.

Expositiones in Apocalypsim.

Quodlibeta,

Librum de laudibus, & excellentia B. Virginis; in qua laudanda excessisse iudicarunt pręcipui Ordinis Patres.

Expositio in Regulam sancti Francisci.

Tractatus de paupere rerum vsu, & alia.

Obijt in Conuentu Narbonensi anno *1297.* die *16.* Martij.

PETRVS MANERVS, Hispanus, prouincię Aragoniæ Reg. Obseru. Guardianus Cęsaraugustanus, sacrę Theologiæ Lector emeritus, causarum S. Inquisitionis censor, à secretis Ordinis Ioanni à Neapoli Ministro generali, definitor generalis, demum Vice-Commissarius generalis familiæ Vltramontanæ: vir doctus, & religiosus, mihi colendissimus, edidit

Tertulliani Apologeticum contra gentes, à se Hispanicè traductum, Notis eruditis illustratum, præfixa doctissima, & diffusa pręfatione de vita, doctrina, ætate, & resipiscentia Tertulliani. Cæsaraugustę per Didacum Dormer. an. *1644.* in 4.

PETRVS MARCHANT, ex Tractu Leodiensi, vir verè eruditus, religiosus, sacrę Theologię Professor, prouin. sancti Ioseph in Comitatu Flandriæ Minister, Definitor generalis Ordinis, nunc prouinciarum Belgicarum, & adiacentium Commissarius generalis, mihi perquàm venerandus, & charus, cuius consortio delectabili, & vtili olim in Vrbe recreabar, & nunc per epistolas, quantum liceat, frui non desisto. Scripsit, & quidē doctè,

Expositionem litteralem in Regulam S. Francisci; iuxta declarationes Summorum Pontificum Nicolai III. & Clementis V. atque illustrium expositorum clarè, & distinctè quæstionibus, ac dubijs distributa. Antuerpiæ apud Gulielmum Lesteenium anno *1631.* in 8. & eodem anno Coloniæ apud Ioannem Kirkium.

Tractatum de sanctificatione S. Ioseph in vtero, in quo Ioannis Gerson. Ioan. EcKij, & Ioan. de Carthagena de hac re piam opinionem vendicat à censuris.

Gan-

Gandaui apud Alexandrum Serfandrum anno 1631. in 8. contra quam sententiam, dum Claudius Dausquius Tornacensis Canonicus duplici inueheretur libello, scripsit Marchantius

Festum diem illustrantem sponsi Mariæ, nutritij Iesu gratiosam sanctificationem in vtero, ab eo, quem Pater sanctificauit, & misit in mundum. Ibidem anno 1632.

Baculum Pastoralem: siue, de potestate Episcoporum in Regulares non exemptos ab originibus suis explicata. Brugis apud Nicolaum Breyghelium anno 1630.

Imaginem veri Christiani delineatam ad exemplar Regulæ Tertij Ordinis sancti Francisci tribus partibus pro commoditate Lectorum distributa Gallicè. Gandaui apud Alexandrum Serfandrum anno 1638.

Examen Currus Mystico-historici Ordinis S. Francisci à quodam P. Conuentuali editi, in quo plura refelluntur. Edi curauit Fr Gerardus Empolius, vide verbo *Gerardus*.

Lucernam fidei per Fratres Minores sancti Francisci Regul. Obseruan. accensam in Palatinatu, & nonnullis prouincijs Germaniæ, in qua labores suscepti pro conuersione animarum, & illustres conuersiones locorum, & personarum, testimonijs authenticis Imperatoris, Principum, & Ciuitatum comprobantur. Gandaui apud Serfandrum absque nomine authoris.

Orationem funebrem in exequijs serenissimæ Infantis Elizabethæ Archiducissæ Austriæ habitam Romæ in Conuentu Aræcœli. Mediolani anno 1634.

Encomia in consecrationibus Episcoporum, benedictionibus Abbatum, primitijs Sacerdotum, quæ sparsim impressa sunt.

Tribunal Sacramentale, & visibile animarum in hac vita mortali tomis duobus explicatum. Gandaui apud Bartholom. Pauli anno 1642. in fol. opus quidē doctissimum Confessariis perutile, & necessarium.

Tertius Tomus complectens omnium statuum, graduum, Officiorum naturam, obligationes, peccata &c. paratur ad prælum.

PETRVS à S. MARIA, Hispanus, edidit librum

De mysterijs Missæ. Granatæ anno 1598.

Manuale Sacerdotum. Ibidem anno 1597.

Speculum Christianorum. Ibidem.

PETRVS MARSÆVS CRATEPOLIVS, Iuliacensis, aliis Coloniensis, alijs verius Opmersensis, Minor. Conuentualium sacræ Theologiæ Baccalaureus, in re historica non vulgariter versatus, cui pietas, & eruditio nomen non incelebre dederunt. Scripsit

Catalogum Academiarum Orbis Christiani. Coloniæ 1593. in 8.

Catalogum Archiepiscoporum Coloniensium, ac Treuirensium, Leodiensium, Vltraiectensium, Monasteriensium, Osnaburg. & Mindensium, additis Moguntinens. Principibus Elector. & deinde omnium fermè Orbis Archiepiscoporum, & Episcoporum, qui contra Misoliturgos sacrosanctum Missæ Sacrificium asseuerant. Colonię primùm anno 1592. & postea apud Gulielmum Lutzentirchen. anno 1596.

Catechismum Catholicum in compendium redegit. Coloniæ 1592. in 12. & Lugduni 1592. in 8.

Sermones varios. Lugduni an. 1592

De Resurrectione corporum, & animæ immortalitate, contra Saducæos. Ibidem apud Hobergum anno 1598.

De Schismaticis, ac Pseudodoctoribus; & quàm plena periculi res sit ab Ecclesia Catholica recedere.

Lectiones ad Romanum Breuiarium de patriæ Coloniensis Sanctis, quæ in Romano desiderantur.

Ludouici Granatensis conciones in Epitomen redegit.

De virtutibus & vitijs. Louanij anno 1600. in 8.

PETRVS à MATRE DEI, Hispanus, prouinciæ S. Pauli Minister, posteris reliquit M. SS. Hispanica

De doctrina Magistrorum, & disciplina Nouitiorum, librum vnum.

De Oratione, & Meditatione, librum alterum.

PETRVS de MAVTINA, Capuccinus

Historiam B. Mariæ Hydruntinæ, rhythmis Italicis illustrauit. 1645.

PETRVS de MOLIANO, oppido non ignobili in Piceno, Diœcesis Firmanæ, Vir vitæ sanctissimæ, & in vitæ spiritualis documentis versatissimus, à Dominico Leonessano Minorita egregiè pio, & docto pro rostris dicente ad Ordinem Minorum conuersus, in eo tales fecit profectus, vt domesticis, & exteris fuerit admirationi. Scripsit

Instructiones spirituales pro ijs, qui Deo volunt inseruire. Habentur simul cum

cum eius vita in 4. parte lib. 5. Chronicorum Bartholomæi Cimarelli.

Obijt an. 1490. apud Camertes.

PETRVS MONTANVS, Parvvetanus, quod est celebre municipium Gallo-Brabantiæ, iuxta Comitatum Namurcensem; sac. Theologiæ licentiatus, Pędagogij Falconis Louanij Rector, tãdem etiam ipsius Academię Rector. Minorum hoc modo subiuisse ferunt institutum; scilicet dum hanc Academiæ Rectoris dignitatem præferret, pallio honorario indutum ea pompa, qua solent illius Præfecturę viri ad solemnes conuentus deduci, pręeuntibus de more signiferis, siue (vt vocant) *Bedellis*, Frãciscanam ædem petijsse, atque in ipsius limine sigillum dignitatis insigne, vni illorum ad Primores Academię referendum commisisse, illisque, vt abirent, iussisse, his eos compellans: *Hæc requies mea in sæculum sæculi*. Euasit vir valdè pius, & deuotus. Pręfuit multis Cœnobijs, Louanij pręsertim, & Antuerp. Anno 1578. dum Antuerpię Guardianũ ageret, cum Fratribus suis, recusato impio iuramento à Geuzijs exacto, contra Regem, & fidem Catholicam, exulare iussus, elegit abiectus esse in domo Dei, magis quam in tabernaculis habitare peccatorum. Habuit fratrem eloquentissimum Ecclesiasten Episcopum Dauentriensem, eiusdem secum vt generis, ita & professionis Franciscanę, R.D. Ægidium Montanum. Claruit hic dicendi, ille scribendi ornamento; reliquitque

Commentaria in septem psalmos Pœnitentiales. Antuerpię, an. 1569. Typis Steelsij in 12.

Enarrationem Dominicæ Passionis secundum quatuor Euangelistas, ex veterum Doctorum Commentarijs concinnatam. Ibidem 1555. 1556. & 1571. in 8.

Louanij anno 1578. die 20. Aprilis pestilenti febre decessit, ante fores chori sepultus.

PETRVS de MONTERONE, B. Petro Pectinario (qui obijt anno 1289. pridie Nonas Decembris) coęuus, & amicus, scripsit Latinè

Vitam eiusdem B. Petri Pectinarij, quam fecit Italicam Seraphinus de Leccieto Augustinianus, Typisque euulgauit Senis Simeon Nicolaus de Nardo, anno 1519.

PETRVS MORSALINVS, edidit

Martyrologium Romanum, à se auctum & correctũ. Impressum Paris. 1483.

PETRVS MVÑOZ, Hispanus, scripsit

Sermones de Aduentu. Vallisoleti, an. 1643.

PETRVS de NAVARRO, Hispanus, Reg. Obseru. prou. Castellæ, sacrę Theologiæ Lector emeritus, & Definitor, insignis Concionator, varijsque dotibus illustris, scripsit Hispanicè

Vitam, & acta Ioannæ à Cruce Tertij Ordinis sancti Francisci, sanctimonia illustris, per Hispanias, & extra notissimæ; & quidem doctè explicat fauores, & dona cęlestia, quę à Christo suo Sponso hęc sacra Virgo recepit, atque ad singula loca, vel obscura, vel difficilia, aut communem hominum captum excedẽtia, eruditas adnotationes Theologicas, & morales adiunxit. Librum dedicauit Isabellæ Borboniæ Hispaniarum Reginę. Madriti apud Thomam Iunti Regium Typographum, anno 1622.

Nostrum Apologeticum de prætenso Monachatu sancti Francisci Latinè à nobis editum, Hispanum reddidit, vt quo Ioannes Marquez Magister Salamanticensis conatus est persuadere sanctum Franciscum fuisse aliquando Eremitam Augustinianum, eodem idiomate opposita prodiret assertio. Madriti, an. 1623.

Commentaria in Regulam Minorum. Ibidem 1641.

PETRVS NAVARRVS, alter Hispanus, prou. S. Iacobi, edidit

Manuale Chori pro Fratribus Minoribus. Salamanticę 1586.

PETRVS NICOLAVS FACTOR, Hispanus, in vico Albaidæ regni Valentini, patre Siculo, matre Hispana natus anno 1520. factus Minorita anno 1537. Eos fecit in virtute progressus, vt sępè ad suos consodales regendos Cœnobijs pręficeretur, & in Conuentu Valentino tyrones instrueret. Nullus eo humilior, nullus continentior, nullus omnium saluti magis intentus, neque operibus charitatis, obsequio præsertim infirmorũ, et leprosorum, magis addictus. Corpus miris modis affligebat, vt carnem spiritui subijceret, neque tamen adeò comprimere potuit, quin frequenter recalcitraret, & molestas strueret insidias. Totus in Deum absorptus, eiusque inflammatus amore, videbatur potius in Cœlis, quam in terris versari, mente, & oculis in altum eleuatis ecstases passus vehementes, & sępius in aerem eleuatus. Ludouico Bel-

trano

trano Ord. Prædicatorum, viro sanctissimo, summè familiaris, de rebus Diuinis frequentes cum eo miscebat sermones. Quædam scripsit ad aliorum ędificationem:

Tractatus aliquot spirituales.

Sermones de Sanctis.

Epistolam ad virginem Clarissam Monasterij Valentini, nuncupati de Ierusalem, *in laudem Ioannis Euangelistæ*, quę cum vita eius circumfertur.

Obijt Valentiæ anno millesimo quingentesimo octuagesimo tertio, miraculis, & spiritu prophetico illustris. Agitur de referendo inter Sanctos, pro quo suas interposuerant preces Reges Hispani, & regnum Valentinum.

PETRVS NIETVS, Setabiensis in territorio Valentino Hispanico, scripsit, & edidit

Tractatum de Oratione mentali.

Floruit an. 1585.

PETRVS NVÑEZ de CASTRO, Hispanus, Reg. Obseru. prouincię Conceptionis alumnus, & Conuentus Riuisicci Guardianus, scripsit patrio sermone

Sermones de Sanctis Minoritis. Riuisicci apud Franciscum Fernandez, anno 1618. in fol.

PETRVS de ORBELLIS, Gallus, Andegauensis, scripsit

Quadragesimale, prænotatum: *Sermones hortuli conscientiæ, super Epistolas, & Euangelia Quadragesimæ.* Parisijs anno 1508. apud Ioannem Paruum, & Lugduni an. 1491.

PETRVS OROSIVS, Hispanus, Reg. Obseru. in prouincia S. Euangelij apud Indos Occidentales egregiè pro conuersione Gentilium laborauit, & diligentissimam posuit operam pro addiscenda lingua Ottomina, et Mexicana.

Grammaticam lingua Ottomina à suo consodale Petro de Palacios compositam correxit, & auxit.

Sermones copiosos pro singulis anni festiuitatibus, Dominicis, & ferijs, quibus prædicari solet, varijs voluminibus, adinstar Philippi Diez, eiusdem instituti, lingua composuit Mexicana. Nondum prodierunt.

PETRVS ORTIZ, Hispanus, prou. Angelorum, scripsit Hispanicè

Methodum instruendi Nouitios prædictæ prouinciæ. Hispali 1633. in 8.

PETRVS de PADVA, siue Paduanus, scripsit

Sermones Dominicales per anni circulum. Incipiunt: *Induimini Dominum nostrum, deposita vitiorum multitudine.* Extabant Patauij M.SS. in Bibliotheca D. Antonij.

PETRVS de PALACIOS, Hispanus, Reg. Obseru. apprimè peritus in lingua Ottomina apud Mexicanos in Indijs Occidentalibus, scripsit illo idiomate

Grammaticam, quam correxit, & auxit Petrus Orosius.

Catechismum, seu doctrinam Christianam.

PETRVS PAVLVS de COPORELLA, è ciuitate Potentię, regni Neapolitani, Episcopus Cotroni, edidit

Quæstionem de Matrimonio.

Tractatum de operibus Misericordiæ.

Alterum *de Purgatorio.*

PETRVS POSNANIENSIS, Regul. Obseru. prou. Poloniæ Minister, vir pius, & doctus, quem Romę in Comitijs generalibus anni 1639. cognoui. Edidit

Decisiones totius Theologiæ speculatiuæ, & Moralis, libris sex. Venetijs 1629. in 4.

Commentaria in librum primum Sententiarum Scoti, in quibus Doctoris textus elucidatur, & aduersariorum sententiæ refelluntur. Venetijs apud Marcum Ginammum an. 1626. in fol.

Institutiones sacras litterales, morales, speculatiuas in Dominicas à prima Aduentus vsque ad Dominicam Trinitatis inclusiuè. Antuerpię 1638. cum prius prodierint Venetijs apud Marcum Ginammum an. 1628.

In singulas Deiparæ festiuitates sermones ternos.

PETRVS du PVY, Capuccinus, edidit Gallicè librum, quem inscripsit

Patronum diuinæ Iustitiæ, in 4. Tolosę apud Bonde 1640.

PETRVS QVESVELLVS, Anglus, Cœnobij Noruicensis alumnus, Iurisconsultus, & Theologus, eruditè scripsit

Directorium Iuris in foro Conscientiæ, & Iudiciali, quod opus in quatuor libros distinxit, scilicet

De summa Trinitate, & fide Catholica, & de septem Sacramentis, librum vnum.

De ijsdem Sacramentis ministrandis, & accipiendis, lib. 1.

De Criminibus, quæ à Sacramentis impediunt, & de pœnis ijsdem iniungendis, lib. vnum.

De ijs, quæ ad ius, & iudicium spectant

ctant, ordinatè dirigendis, librum vnum. Quæ omnia diu M.SS. seruabantur in Bibliotheca Noruicensi. Extat adhuc M.S. in Bibliotheca Vaticana, & Minorum Toletana, littera X. num 81. Titulus libri est: *Summa, quæ vocatur Directorium Iuris, in foro conscientiæ, & iudiciali, composita à Fr. Petro Quesuel de Ordine Fratrum Minorum, ex Iuribus Doctorum, & Summis diuersorum.* Incipit: *Si quis ignorat, ignorabitur.* Volumen est ingens, & stylus præter Iuristarum consuetudinem elegans.

PETRVS RAYNALDVCCIVS è CORBARIO, vico agri Reatini, vir variç fortunç, & proinde inconstantis, incerteque apud homines famç. Vxoratus in sçculo, coniuge viuente transiuit ad Minores, inter quos magnæ virtutis, & doctrinç, Euangelicæque prçdicationis gloria in Vrbe conuersatus, assumptus est à Ludouico Bauaro Imperatore, eiusque sectarijs ad summi Pōtificatus effictum honorem, sub nomine Nicolai V. vt Ioannis XXII. Auenione agentis sequela, & reuerentia minueretur. Post biennium pertæsus huiusmodi schismaticç maiestatis, pœnitens, & corde compunctus sponte è specioso honoris fastigio descendēs Auenionem abijt, & ad pedes Ioannis, veri Pontificis, fune ad collum iniecto, veniam sui erroris deprecatus est. Vixit in palatio Apostolico honorificè, & benignè à Ioanne habitus per triennium, vbi anno 1333. mense Septembri defunctus, sepultus est apud suos consodales. Rei totius historiam nos in tertio Tomo Annal. ex monumentis Vaticanis fideliter exscripsimus. Ille porro scripsit

Opusculum de Christi imitatione lib. 1

Abdicationem Antipapatus sui inter manus Ioannis XXII. Papæ Auenione in publico Consistorio factam, quæ habetur in vita Ioannis XXII. ab eruditissimo Domino Francisco Bosqueto edita, necnon in Elencho Cardinalium ab Illustrissimo Domino mihi colendissimos Felice Contelorio publicato.

PETRVS REGINALDVS, siue *REGINALDETVS*, Gallus, prouinciç Franciæ, sacrç Theologiæ Magister, scripsit

Speculum finalis retributionis. Lugduni 1528. in 8 1494. in 4.

De Gaudijs piorum, & Pœnis malorum. Prodijt Basileæ anno 1499. apud Ioannem Pfortze, & Parisijs anno 1509.

Commentaria in quatuor libros Sententiarum. Extant apud me in primum, & secundum M.SS. in quorum calce ita habetur: *Explicit primus, & secundus Magistri Petri Reginaldeti scriptus per Fr. Andream Couytim in paruo Conuentu Metensi, anno Domini* 1470. *hac die, scilicet Translationis Beatissimi Patris nostri Francisci: Deo gratias.* Primus incipit, *Veteris, ac nouæ legis continentiam.* Secundus, *Creationem rerum insinuans Scriptura.*

PETRVS REGIS, magnum quidem prouinc. Flandriç, cuius erat alumnus, decus, & ornamentum, Diuinis humanisque eruditus, Ecclesiastes eximius, annis vndecim continuis Conuentui Audomarensi prçfuit, & bis Flādriç prouinciam rexit. Reginis Franciç, & Hungariç, Leonorç scilicet, & Mariç triennio Bruxellis à Confessionibus, et Concionibus cum fuisset, easdem Hispaniam repetentes comitatus est. Ad suos rediens, verbum Dei an. 15. toto potissimum sçculo ferreo, quo seditiosi Caluinistæ virus suum in hoc Belgium effundebant, ad vltimum vsque spiritum magno zelo disseminauit. Scripsit patrio sermone

Dialogos de reali Corporis Christi in S. Synaxi præsentia.

Tract. de voluntate Dei.

Conciones aureas.

Decessit anno sal. 1573. 13. Kal. Febr. çtatis 64. & corpus Niuellç conditum, hoc epitaphio:

Monte sub hoc tegitur frater, sed nomine Petrus
Regis, & hic nostræ gloria prima domus.
Ille fuit quondam Reginæ clarus alumnus
Hungariæ, & nostræ Relligionis honos.

PETRVS RESCHINGERVS, edidit opus ita inscriptum:

Clauis Theologiæ, siue Repertorium in Summam Alexandri de Ales. Venet. 1502. in 4. et Lugduni 1517. in fol.

PETRVS REVEILLAVDI, prouin. Aquitaniç Minister, scripsit

Exhortatorium Cordis pij Christiani; in quo agitur de circumspecta Missæ celebratione, de indumentorum eius mystica

ſtica ſignificatione, ac ipſius humili, et deuota auditione. Toloſæ apud Nicolaum Viellard anno 1533.

PETRVS ROBERTVS de ANDAGIO, edidit

Diſputationem de ſtatu religioſo, ac de ijs, qui ſeſe religioſis Ordinibus mancipārūt. Auguſtę Treuirorum apud Henricum BocK an. 1594.

PETRVS RODVLPHVS è TOSSINIANO, Aemiliæ oppido, in agro Imolenſi ad radices Apennini, Minorum Conuentualium, Theologus, Eccleſiaſtes, et hiſtoricus inſignis, Bononiæ primùm, deindę Venetijs ſuorum Gymnaſiorum Regens, demùm Epiſc. Senogallienſis. Scripſit

Seraphicam hiſtoriam, in qua compendiosè ſatis de viris ſanctitate, dignitate, vel doctrina illuſtribus, de pijs fœminis, de Miniſtris, et Comitijs generalibus, de varijs inſtituti Congregationibus, de ſummis Pontificibus, Cardinalibus, Epiſcopis, de prouincijs, et Cœnobijs Ord. Minorum diſſeruit: in quibus tamen colligendis maiorem indaginem, et ſcribendis maiorem ſolertiam harum rerum periti requirunt. Opus dedicauit Sixto V. cui erat familiaris. Prodijt Venetijs anno 1586. apud Franciſcum de Franciſcis Senenſem; et anno 1595. Ibidem

Conciones 20. in præclaris Italiæ vrbibus habitas vernaculo ſermone.

Tractatum de Paſſione Domini.

Super Canticum Beatiſſimæ Mariæ Italicè.

Homilias centum Latinas in ſeptem Pſalmos Pœnitentiales.

Libros tres de Chriſtiano Oratore, vbi diuerſa Themata ad mores inſtruendos, citatis hinc inde locis ex ſacris Biblijs, et inſignioribus Patribus tractantur.

Dictionarium Latinum, per Alphabeti ſeriem, de virtutibus, & vitijs, vt reliquis, ita concionatoribus percommodum. Prodijt primum Bononię apud Societatem Typographicam anno 1580. deinde Lugduni an. 1582. in 4.

Vitam B. Michaelinæ Piſaurenſis nobili genere Metellorum exortæ, de qua nos diffusè diximus Tomo 4. Annal. edidit Italicè Arimini an. 1585.

Eius cura prodierunt Venetijs opera S. Bernardini Senenſis Tom. 4. Vide verbo *Bernardinus Senenſis.*

PETRVS de ROXAS, Hiſpanus, ſcripſit

De concordia Euangeliſtarum libros, ſeu partes duas. Madriti anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo primo.

PETRVS RVSSELLVS, Anglus, Oxonienſis Academiæ alumnus, & ibidem, vt videtur, tandem ſacræ Theologiæ doctor, diligens quidem litterarum, ſed diligentior virtutum cultor; virtutum dico, quarum intuitu factus eſt communi ſuorum ſuffragio, totius Ord. ſui per Angliam Miniſter Prouincialis. Quod autem ad doctrinam attinet; ſacrarum Scripturarum lectioni, & meditationi ſe dedit, & pia quadam deuotionę incēſus erga Diuum Petrum ſuum ſingularem patronum, & Diuum Tutelarem, ſcripſit

In vtramque S. Petri Epiſtolam libros duos. De alijs eius ſcriptis nihil reperitur.

Eum claruiſſe putat Lelandus circa an. 1410.

PETRVS de SALAZAR, Hiſpanus, Reg. Obſeru. prou. Caſtellæ Miniſter, ſacræ Theologiæ profeſſor, S. Officij Qualificator, ſcripſit Hiſpanicè.

Chronica, ſiue *Hiſtoriam fundationis, & progreſſuum prædictæ prouinciæ.* Prodijt Madriti ex Typographia Regia, an. 1612. in fol.

PETRVS SALMERIVS, Gallus, ſcripſit

Poſtillam ſuper Epiſtolas, & Euangelia Dominicalia, quæ extant M. SS. Toloſæ apud Mino res.

Vitam S. Didaci, Madriti anno 1592. in 4.

PETRVS SALPINI, Gallus, Reg. Obſeru. prou. Aquitaniæ, Epiſcopus Vaſatenſis, ſcripſit

Tractatum de Hierarchia Angelica. Incipit: Ne in vacuum gratiam Dei recipiamus.

Alterum de Hierarchia Eccleſiaſtica. Incipit: Cum clamarem ad Dominum.

Tertium de Diuinis nominibus. Incipit: Littera Hebraica *He*

Quartum de myſtica Theologia. Incipit: Primam veritatem.

PETRVS SAXO, ſiue de *SAXONIA*, Germanus, in ſacris Scripturis eruditus Philoſophus, & in Iure Canonico nobiliter verſatus, diuini Verbi Prædicator non vulgaris, ob ingenij gloriam in vniuerſa Germania percelebris, ſcripſit

Summam Caſuum conſcientiæ.

Sermones de Tempore.

Sermones de Sanctis.

Eum ſub anno 1319. reponit Guliel-

mus Eysengrenius, vnde constare non poterit, quod de eo asserit Vvillotus, nimirum eum curasse, vt opera S. Bernardini Senensis emaculatiora Venetijs prodirent.

PETRVS SIFRONIVS, edidit

Vitam B. Ioannis à Capistrano per Nicolaum de Fara, eiusdem B. viri Socium, conscriptam, additis quibusdam encomijs, seu præconizatione Capistrani. Deest locus, & annus impressionis, habetur tantummodo in fine vitæ: In Vigilia SS. Petri, & Pauli 1489. & in fine præconizationis: Anno salutis 1523. in 4.

PETRVS SIMON, Hispanus, oppidi Parrillæ Diœcesis Conchensis, prouinciæ Carthaginensis alumnus, & prouinciæ noui regni Granatensis in Indijs Occidentalibus Minister, Lector emeritus sacræ Theologiæ, sancti Officij Qualificator, scripsit Hispanicè

Notitias historiales deuictarum Indiarum Occidentalium, prima pars prodijt in vrbe Conchensi apud Dominicum ab Ecclesia anno 1627. in fol.

PETRVS SLVPICK, Batauus, olim Delphis in Hollandia religiosis Clarissis à confessionibus, vir totus pius, edidit

Praxim spiritualem Orationis Dominicæ, qua agitur de Sacramentis, quotidiana pœnitentia, de septem horis, alijsque ad Orationem pertinentibus. Antuerpiæ 1561.

PETRVS à STEEMBERGHE, vir nobilis prope Zutphaniam in Belgio natus Regul. Obseru. prouinciæ Germaniæ inferioris Definitor, Custos Custodum, sæpius etiam Guardianus, Prædicator celeberrimus, Philosophiæ, ac Theologiæ moralis Lector, scripsit

Apologiam contra quendam Ministrũ hæreticum, circa controuersias fidei.

PETRVS SVLPINVS, vide *Petrus Salpini*.

PETRVS è TEBAR ALDAM, Indicus, Limensis, Reg. Obseru. prouinciæ duodecim Apostolorum, Philippo Quarto Regi Hispaniarum à sacris concionibus, sanctæ Inquisitionis Qualificator, scripsit Hispanicè

Excellentias Dei, Virginis Mariæ, & Beatorum diuisas in Tomos duos, primus prodijt Barcinone 1633. secundus Madriti anno 1635.

Sermones Quadragesimales tomis duobus. Ibidem 1627. & 1644.

Sermones de Christo & sua Genitrice. Barcinone 1633. & Vlyssippon. apud Laurentium Crasbech. 1635.

PETRVS TERRA, Hispanus, collegit monumenta Ordinis prætermissa in alijs collectionibus, ediditque sub titulo:

- *Supplementum priuilegiorum*. Barcinone apud Carolum de Moros, anno 1523.

PETRVS THOMAS, scripsit

Tractatum Formalitatum ad mentem Scoti. Habetur manuscrip. in Conuent. Assisij.

Commentaria in quatuor libros Sententiarum.

Epistolam ad Infantem Aragoniæ de Conceptione B. Virginis.

Tractatum de esse intellectuali.

Commentaria in aliquot libros Aristotelis.

PETRVS de TRABIBVS, scripsit

Commentarios in librum primum Sententiarum, cuius initium est: *Ad Dominum ponam eloquium meum.*

PETRVS TRIGOSVS, ex Iesuita Capuccinus, vir doctus, & religiosus, edidit

Commentariorum in D. Bonauenturam, seu Summæ Theologicæ, iuxta mentem D. Bonauenturæ, partem primam. Lugduni an. 1616.

PAVLVS TRIMAVELLA, Gallus, Narbonensis, scripsit

Quæstiones in quatuor libros Sententiarum, quæ Patauij in Bibliotheca D. Antonij M.SS. extabant.

PETRVS de VALVAS, Hispanus Reg. Obseru. prouinciæ Conceptionis, Lector emeritus & Definitor, sacri Senatus Inquisitionis Hispanici Qualificator, collata cum alijs opera opus edidit pro tuendo titulo *Immaculatæ Conceptionis*, de quo vide verbo *Gaspar de Fonte*.

PETRVS VARRONA de VALDIVIELSO, prouinciæ Castellæ, Reg. Obseru. egregius concionator, & Theologiæ moralis professor. Scripsit

De Arcano verbo, siue de viuo Dei sermone.

Interpretationem litteralem, mysticã, & moralem in Psal. octogesimum sextum

Declamationes super titulos Psalmorum pro Dominicis Quadragesimæ ad vespertinas Conciones.

De Angelica salutatione.

De Fraternitate.

De hospitio Fratrum Minorum, cæterorumque mendicantium.

Vixit anno 1606.

PETRVS VIGNAMVS, Vratislauiensis, Slesita, edidit

Tra-

Tractatum de nomine Iesu adorando.

PETRVS VILLAROELES, Calaber, Stylitanus, in iuuentute humanioribus litteris ita egregiè excultus, vt decimumſeptimum agens annum, doctè, & peritè verſu caneret Latino, & culta ſcriberet oratione ſoluta. A patre miſſus Neapolim, vt vtrique addiſcendo Iuri operam daret, Patauium translatus ab eruditis viris Antonio Riccobono Ferrarienſi, & Iacobo Denora Patricio Cyprio, artis poeticę ſelectiora accepit documenta. Varijs autem caſibus per Æmiliam, Galliamque Togatam iactatus, multiſq; ærumnis confectus, Mediolani optimum adinuenit Mecœnatem, nobiliſſimum virum Comitem Ioannem Baptiſtam Serbellonum. Demum Genuæ Minorum aſſumpto inſtituto poſt Philoſophiæ, & Theologiæ curſus auditos, & publicè lectos, reaſſumpſit Neapoli Muſarum Camœnas, atque in otio huic negotio totus addictus, opus, quod in iuuentute in patria incœperat, & ſæpè repetitum varijs temporibus erat perſecutus, tandem abſoluit, & inſcripſit:

Echinadum Naumachiam, in qua B. Virginis precibus de innumera Turcarum claſſe inſignis diuinitus eſt reportata victoria, claſſis Præfecto Ioanne Auſtriaco. Prodijt Neapoli apud Lazarum Scorigium anno 1614.

De bello Cyprio aliud ſe compoſuiſſe opus indicat in limine huius Naumachiæ ita canens:

Prælia qui quondam modulatus carmine Cypri,
Aequorij nunc arma cano ſæuiſſima Martis.

Librum dedicauit Philippo Tertio Ioannis Auſtriaci fratri anno 1613.

PETRVS *de la VILLE du PVY*, vide *Petrus du Puy*.

PETRVS de VOYON, Guardianus Conuentus Toloſani, edidit Gallicè

Scholam Euchariſticam. Pariſijs anno 1644.

PETRVS VTINENSIS, edidit librum, quem inſcripſit:

Biblia pauperum, ſiue *Exemplarium ſanctæ Scripturæ*.

PETRVS de ZALAMEA, Hiſpanus, prouinciæ S. Michaelis, ſcripſit Hiſpanicè

Summam de caſibus conſcientiæ. Extabat manuſcrip. apud Minores Ciuitatenſes.

PHILIBERTVS de BONAVILLA, Capuccinus, Miniſter prouinciæ Sabaudię, ſcripſit

Vitam Franciſci de Sales viri litteris & pietate conſpicui, Epiſcopi Gebennenſis. Lugduni 1624.

PHILIPPVS de AYALA, nobilis Hiſpanus, Reg. Obſeru. prouinciæ Caſtellæ, S. Theologiæ Profeſſor & Miniſter, S. Officij Conſultor, ſui inſtituti Pater emeritus, ſcripſit circa dubium, aut queſtionem, quomodo ſit prædicandum, diſputandum, aut loquendum in publico *de myſterio Conceptionis Immaculatæ Virginis Mariæ*, poſt decretum Pauli V. de hac re editum.

Sermonem de eadem Conceptione. Vtrumque prodijt Toleti apud Bernardinum Guſmanium anno 1616. edidit Hiſpanicè:

Commentaria in Regulam Fratrum Minorum.

PHILIPPVS BOSCHIERVS, vel BOSQVIERVS, Montibus Hannoniæ natus, vnde Ceſarimontanum ipſe ſe ſcribere ſolebat, Eccleſiaſtes celebris, vir apprimè eruditus, Latinè, & vernaculè, verſu, & proſa ad ſcribendum promptus, vbique per Belgium incredibili pietate, zelo, & ſedulitate populos erudiens. Eum plurimi facit Iuſtus Lipſius ad eum ſcripta Epiſtola, quę eſt 21. cent. 4. miſcellan. vbi ſic ait: *Teſtor te meo animo carum eſſe. Scripta tua faciunt, in quibus non imitatio, ſed imago mei, & penè ego. Affectus in eo tuus elucet, ſed & ingenium, qui tam feliciter, quod vis, potes, &c.*

Lutetiæ Pariſiorum ſtudijs ſacris operam dedit vſus pręceptore Henrico Vvilloto, etiam Minorita Theologo. Inde Romam abiens, hoſpitem, et beneficum patronum ibi nactus eſt Cæſarem Baronium Cardinalē. Concionum, quas varijs in locis habuit, Tabulas, ſiue Notas dedit: quæ primùm ſparſim quoq; editę, et variis in locis colligatę ſimul ab ipſo authore, et excuſæ à Ioanne Crithio Coloniæ 1621. Tomis tribus in fol.

Tomo primo continentur ſequentia, adſcriptis etiam locis, vbi ſeorſim pleraque excuſa fuerunt.

1 *Orbis terror, ſeu Concionum de finibus bonorum, & malorum, libri duo.* Duaci apud Bellerum 1603. in 8. et Colonię 1610.

2 *Orator Terræ Sanctæ, & Hungariæ*, seu *sacrarum Philippicarum in Turcarum barbariem, & Christianorum discordias, Notæ*. Duaci an. 1606. in 8.

3 *Vegetius Christianus*, seu *de tota arte militari ad Turcam debellandum*. Colonię 1615. in 8.

4 *Ara Cœli*, seu *Concionum Decades tres, de honorario trium Magorum Orientis IESV infanti oblato in Bethleem*. Ibidem in 8. & Antuerpiæ 1607.

5 *Monomachia CHRISTI, & Luciferi*, seu *de Tentationibus Christi in deserto, Conciones quadraginta*. Duaci, Atrebati, & Colonię anno 1598. in folio.

6 *Codrus Euangelicus*, seu *Notæ Concionum XL. de Passione Domini*. Coloniæ 1611.

7 *Legatus Apostolicus*, seu *Notæ Concionum de S. Ioannis Baptistæ libertate aduersus incestum Herodis*. Colon. 1607. & 1612. in 8.

8 *Carcer laureatus*, seu *de rebus in carcere à Ioanne Baptista gestis*. Ibidem 1618. in 8.

9 *Christiados libri duo Rhythmici* Fratre Ioanne Houdemio authore, à Bosquiero *illustrati*.

10 *Chrysostomus Italorum*, seu *Cornelij Mussi Episcopi Bitontini, Conciones sex in Canticum B. Virginis Magnificat*.

11 *Tragœdia noua*, dicta *Nouacula cultus mundani*, Gallicè. Montibus in 8.

Tomo secundo.

1 *Academia peccatorum in quinque partes distributa, de filio Prodigo*. Montibus in 8. & Gallicè. Parisijs.

2 *Tabulæ Naufragij, de Dominicis, ac festis*. Colonię in 8.

3 *Sobria Ientacula Christi, & Samaritanæ*, seu *de siti Christi sedentis ad fontem Iacob*. Ibid. 1619. in 8.

4 *Orationes funebres tres, in obitum Philippi Secundi Regis Catholici, Reu. Patris Iacobi L'Escailliti, & Ducis Arschotani*.

Tomo tertio.

1 *Scipio claudicantium*, seu *Ioannis Baptistæ catenati pars secunda, & tertia*. Colonię 1625. in 8.

2 *Domini Optimi Maximi Panegyricus seruo suo vincto dictus*, seu *laus Ioannis Baptistæ à Christo prædicata*.

3 *Echo concionum reliquarum Panegyrici de Ioanne Baptista*.

4 *Conciones aliquot de Dominicis, & festis quibusdam*. Coloniæ anno 1628. in 8.

5 *Quæstio perplexa, Pilatus quis, & cuias?* Ibid. in 8.

6 *Oratio in obsequijs R. D. Gasparis Honotij Abbatis Altimontensis*, an. 1628. in 8.

7 *Plutarchus alter*, seu *Aegidij Corrozeti Apophthegmata Heroica, ex Gallicis Latina facta interprete Bosquiero*. Coloniæ in 8.

8 Ioannis Gersonis Tractatum *de laude Scriptorum*, siue *Librariorum* recensuit, & Notulis illustrauit.

Seorsim edidit

Speculum vitæ S. Francisci, & Sociorum, siue *Antiquitates Franciscanas*. Coloniæ apud viduam Ioannis Crithij anno 1623. in 8.

Indicem librorum M. SS. qui sunt in Bibliotheca inclyti Monasterij Altrensis, permissu Edmundi Iouentij Abbatis, anno 1625.

Naturę debitum soluit Auesnis in Hannonia an. 1636.

PHILIPPVS BRVSSERIVS Ligur, nobilis Sauonensis, Nicolai Lyrani Socius, Summis Pontificibus Clementi V. & Ioanni XXII. perquam charus, & familiaris, Lector Parisiensis, Nuncius Apostolicus ad Sultanum Babyloniæ, scripsit

Compendium historiarum Ordinis Minorum, & priuilegiorum eidem concessorum.

Floruit anno 1340.

PHILIPPVS CAGLIOLA Melitensis, Conuent. S. Theologiæ Magister, scripsit

Manifestationes nouissimas prouinciæ suæ Siciliensis, in quibus omnia, quæ ad decorem illius conducere possunt, recenset & expedit. Venetijs apud Petrum Turinum an. 1644. in 4.

PHILIPPVS à S. COLVMBA, Insubriæ oppido, Strictioris Obseruantiæ, prouinciæ Mediolanensis, Pœnitentiarius Lateranensis, edidit librum prænotatum:

Mensa mystica, in qua Eucharisticus Cibus suauitate varia quinquaginta Sermonum degustandus proponitur, collectis insuper Mensę fragmentis trecentis quinquaginta. Mediolani apud Ioannem Petrum Ramellatum anno 1639.

PHILIPPVS DIEZ, Lusitanus, prouin-

uinciæ S. Iacobi Definitor, S. Theologię apud Salamanticenses professor, vir verè pius, verè doctus, salutis animarum constanter sitibundus, indefessus verbi Diuini Minister, tantæ virtutis, & authoritatis in Academia Salamanticensi, vt cùm per aliquot menses Compostellæ hæreret, & Salamanticensis Episcopus planè videret Academicos adolescentes licentiosius in deteriora lapsos, ex quo Philippus, qui tanquam tonitru in eos fulminabat, continuisque exhortationibus à malis retrahebat, abesset, instantissimè egit cum superioribus, vt Salamanticam reuocaretur; ad cuius regressum, & feruentem prędicationem, asperasque increpationes blanda etiam suadela permixtas, tanta visa est reformatio, vt planè constiterit, quantæ vtilitatis, & authoritatis ea esset in Vniuersitate. Abhorruit supra modum Ordinis officia neque vllis volebat implicari negotijs, quæ à verbi Diuini semine spargendo, ex quo vberrimam colligebat messem, potuissent impedire. Totus erat in scribendo, vel in orando occupatus, & post preces matutinas, quibus semper intererat, à choro vsque ad auroram non recedebat. Scripsit

Concionum quadruplicium, quæ à Dominica in Septuagesima, vsque ad Resurrectionem Domini, quotidiè in Ecclesia habentur, quæ Tomum primum operum efficiunt. Lugduni anno 1586. & Venet. an. 1591.

Concionum quadruplicium super Euangelia, quæ in Sanctorum festis recitantur, Tomum secundum. Ibidem.

Concionum Quadruplicium Dominicarum, & festorum, quæ à Dominica prima Aduentus, vsque ad Septuagesimam exclusiuè in Ecclesia habentur, Tomum tertium. Ibidem.

Concionum Dominicarum æstiuarum, quæ à Dominica in Albis vsque ad Pentecosten, & in Rogationibus, & à Pentecoste, vsque ad Aduentum in omnibus Dominicis in sancta Dei Ecclesia habentur, Tom. 4. Ibidem.

Considerationes, siue Conciones pro omnibus Actis, vel functionibus generalibus quæ in Ecclesia Dei celebrantur. Salamant. 1597.

Mariale, siue Conciones de B. Maria Virgine. Salamant. 1596.

Summam Prædicantium, ex omnibus locis communibus locupletissimam, Tomum primum, & secundum. Venetijs anno 1591. & Lugduni sumptibus Petri Landry an. 1592.

Editum est item *Compendium*, siue *Index moralium conceptuum*, ex ijsdem operibus Philippi Diez à Francisco de Campis prouinciæ S. Iacobi Ord. Minorum Salamanticæ 1588. & Venet. anno 1597. apud Societatem Minimam.

PHILIPPVS DRESANVS, Germanus, ex Marcoduro prouinc. Coloniensis, edidit libellum inscriptum:

Stimulus signatorius, continens vitam S. Francisci cum aliquot quęstiunculis. Coloniæ apud Petrum Brachel ann. 1628.

PHILIPPVS ENGOLISMENSIS, Capuccinus, scripsit Gallicè

Tractatum directionis ad gratiam, in 16. Parisijs.

Conuersionem Hermogenis, in 4. Tomis duobus.

Septem fontes meditationum super attributa Diuina, in 16. Lugduni an. 1620.

PHILIPPVS FABER, Fauentinus, Conuent. Theologus verè doctus, in Vniuersitate Patauina sacræ Theologiæ publicus professor, scripsit

Quæstiones præcipuas Philosophiæ iuxta mentem Scoti, in 4 Venetijs in quinta editione apud Hæredes Ioan Baptistæ Bertoni, anno 1622. præposito isto titulo: [Philosophia naturalis Ioan. Duns Scoti ex quatuor libris Sententiarum & Quodlibetis collecta, in Theoremata distributa, & contra Aduersarios omnes tam veteres, quam recentiores, impugnationibus, & defensionibus illustrata, ac dilucidata. Quorum decemnouem priora præcipuas difficultates Logices complectuntur. Et in cuius fine additus est Tractatus breuis, facilis & necessarius in Formalitates Scoti.]

Commentaria in quatuor libros Sententiarum, in fol. Ibid. 1619.

Disputationes Theologicas de Pœnitentia, de Peccato, de Purgatorio, de Suffragijs, de Indulgentijs, in fol. Ibidem anno 1623. ex Officina Marci Ginammi.

Aduersus impios Atheos disputationes quatuor Philosophicas, ad Franciscum Cardinalem Barberinum ibidem anno 1627. in 4.

PHILIPPVS FLORENTINVS, dictus *VLTRANENSIS*, celebris concionator, ac sacræ Theologiæ Doctor Parisiensis, scripsit

Tractatum, seu *Methodum componendi Sermones*, seu *Collationes*. Incipit: Ad habendam aliquam notitiam componendi.

Ser-

Sermones pro diebus Festiuis, ac Ferialibus totius anni:

Chronicon autem Ordinis Seruorum suum opus fuisse indicat, sibique fuisse surreptos istos labores, ita vt alteri nidificauerit, qui eius tulerit honores.

Reliquit *Conclusiones collectas è libris Physicorum Aristotelis*. Extant M. SS. in Bibliotheca Florentina S. Crucis.

Floruit anno 1313.

PHILIPPVS, alter FLORENTINVS, herbarum, florumque virtutibus dignoscendis totus addictus, scripsit Italicè, dedicauitq; Cosmo Magno Etruriæ Duci librum quinque partibus distinctum, cui titulus:

Compendio delle facoltà de semplici. Incip. *L'Abrotano scritto da Dioscoride*. Prodijt Florentiæ anno 1572.

PHILIPPVS GESVALDVS, vir nobilis & doctus, Minister Generalis Ord. Minor. Conuent. Episcopus Cariatensis, edidit Italicè

Soliloquia spiritualia.

Plutosophiam, seu *artem memoriæ, tam naturalis, quam artificialis perficiendæ*. Vicentiæ apud Hæredes Perini an. 1600.

PHILIPPVS de GHIFVLCIS, Mediolanus, scripsit

Commentaria super Apocalypsim. Habentur M. S. in Bibliotheca Conuent. Assisij.

PHILIPPVS HIGGINVS, Hibernus, scripsit

Poemata sacra.

Obijt anno 1487.

PHILIPPVS è MONTE CALERIO, in Subalpinis, scripsit apud Tolosates

Commentaria in Genesim, & quasdam alias Diuinæ Scripturæ partes.

Conciones per totius anni Dominicos dies, quæ in Epitomen redactę à Ianselmo Canoua Custode Cumano, eius cōsodale, impressæ fuerunt Lugduni apud Balthazarem è Gabiano anno 1510. & apud Iacobum Myt. an. 1515. atque demum an. 1541.

Conciones Quadragesimales. Ibidem in Bibliotheca nostra Arçcœli habentur magno volumine M.SS. Incip. Ruth sequens messorum vestigia.

Conciones de sanctissima Eucharistia, & de Sanctis.

Viuebat an. 1344.

PHILIPPVS PERVSINVS, Tusciæ Minister Prouincialis, ob cuius singularem eruditionem Nicolaus III. summus Pontifex eum in suam clientelam suscepit. Scripsit

Historiam Ord. Minorum, & præsertim ea, quæ suo tempore contigerunt.

Vixit anno 1280. Vide Tomum 2. nostrorum Annalium. An. 1279. num. 9.

PHILIPPVS PORCATIVS BAGNACAVALLENSIS, Minister generalis Conuent. scripsit

Commentaria in Scotum, & in libros Aristotelis:

Obijt Romæ 1511.

PHILIPPVS de RIBADANEIRA, Hispanus, scripsit

Libros duos de Excellentijs B. Mariæ Virg. Neapoli 1606.

PHILIPPVS RIBOTTVS, Capuccinus, Pedemontanus, edidit Italicè

Declarationem Salutationis Angelicæ. Taurini in 12. an. 1614.

PHILIPPVS SALERNVS, Siculus, Conuent. edidit Italicè

De Epistola B. Virginis ad Messanos concionem vnam. Messanæ an. 1641. in 4.

De sancta Conceptione Deiparæ opusculum. Ibidem 1643.

PHILIPPVS à SOSA, prouinciæ S. Iacobi, Hispanus, interpretatus est

Bullam confirmationis, & nouæ concessionis priuilegiorum Mendicantium. Scripsit tractatum, cui titulus:

Hortulus Virginitatis.

Alterum *de Mysterijs Angelorum*. Omnia prodierunt Salamant. ann. 1539.

Compendium mysteriorum Aduentus Christi Domini. Edidit Hispali 1569.

Opusculum sancti Bonauenturæ, cui titulus: *Speculum disciplinæ*, Hispanicè edidit. Ibidem 1574.

De excellentia Euangelij. Ibidem 1569.

Chronicorum Ordinis à Marco Vlyssipponensi scriptorum partem secundam Hispanicè edidit. Compluti 1566.

PHILIPPVS VARAGIVS, edidit

Flores totius S. Scripturæ. Prodierunt charactere antiquo absq; anno aut loco impressionis. Viuebat anno 1532.

PHILIPPVS VOTINGO, scripsit

Confutationem quæstiunculæ contra Montem Pietatis:

PHILIPPVS VVLTERRANVS, siue *VOLATERRANVS*, edidit

Concordantias Euangeliorum.

Homilias quatuordecim, quę Venetijs M.SS. in Bibliotheca sancti Marci asseruantur.

POLYCARPVS du FAY, Strict. Obseru. edidit

Pa-

Panegyrim de Martyribus Iaponensibus.

PONTIVS CARBONELLVS, Catalanus, sancti Ludouici Episcopi Tolosatis ex Ordine Min. (non sancti Ludouici Regis Galliarum, vti scribunt Posseuinus, Vvillotus, & Bibliothecæ Hispanicæ author) Magister, & Rector, vir sanctissimus, & doctissimus; scripsit

Commentaria in vniuersa Biblia, ad singula loca collectis abundè sanctorum Patrum sententijs, ita vt non ineptè opus nuncupari possit *Catena sanctorum Patrum in vniuersam sacram Scripturam*. Habetur M. S. octo Tomis, satis magnis distinctum in Bibliotheca Toletana Fratrum Minorum, à viris doctis satis expetitum. Qui legerunt, vehementer dolent in tenebris per tot annorum centurias sepeliri, & summopere cupiũt, vt aliquando lucem aspiciat.

Iacet in templo Minorum Barcinone.

PROPERTIVS RESTA, Neapolitanus à Talleacotio, Theologus, Episcopus Geruntinensis, & Carriatensis, emisit

De vera, & falsa sapientia libros 4. Romę apud Gulielmum Facciottum an. 1599.

PROSPER VRBANVS, Picenus, Vrbinas, Theologus insignis, & Regens primarius Minorum Conuent. emisit magno studentium commodo

Summam Theologiæ Alexandri Alensis, quam in compendium doctè redegit.

Commentarios vberes in Symbolum S. Athanasij. Prodierunt Vrbini anno 1604.

R

RADVLPHVS RADIPTORIVS, Anglus, Academiæ Oxoniẽsis doctor Theologus, ab acumine ingenij, sermonis elegantia, linguę promptitudine, dicendi, & quiduis eloquendi mira cum facilitate, tum felicitate, cum singulari quadam gratia, dictus ab historicis vulgo, *Facundus Apollo*. Sacrarum Scripturarum lectione quotidiana, meditatione perpetua mirificè delectatus, scripsit in varios, tum veteris, tum noui Testamenti textus, vt inter alios Bartholomęus Pisanus testatur,

Commentariorum libros plures.

Super Magistrum Sententiarum lib. quatuor.

Lecturas scholasticas, lib. vnum.

Quæstiones ordinarias, lib. vnum.

Claruit anno 1350.

RANVLPHVS LOKESLIEVS, Anglus, Oxoniensis Cœnobij filius, in bonarum litterarum studijs ab adolescentia educatus, Lelando teste, tum in Philosophia, tum in Theologia fructus vbertim produxit, & Oxoniæ tandem sacræ Theologię doctor creatus. Professor constitutus, Magistri Lombardi sententias ex suprema cathedra publicitus docuit, eiusque textum eruditis Commentarijs illustrauit. Quantæ autem fuerit pietatis, & doctrinę, scripta, quę posteris reliquit, locupletes testes esse possunt, edidit

Super Magistrum Sententiarum lib. quatuor.

De paupertate Euangelica, librum vnum.

Super Aristotelis opera varia libros plures, & alia quædam.

Claruit anno 1310.

RAPHAEL DIEPPENSIS, Concionator Capuccinus, scripsit

Methodum facilem ad conuincendum quemlibet hæreticum. Rothomagi anno 1640.

RAPHAEL NANNETENSIS, Capuccinus, scripsit Gallicè lib. cui titulus:

Exaltatio coronæ Domini nostri Iesu Christi, in 8. Redone.

RAYMVNDVS N. scripsit

Summam de Sacramentis.

Vixit anno 1491.

RAYMVNDVS AVGERII, Gallus, Mimatensis, scripsit

Commentaria in Politica Aristotelis.

RAYMVNDVS LVLLVS, Maioricensis, Tertij Ord. sancti Francisci, vir singularis vitæ, & doctrinæ, non æquę apud omnes opinionis. Maioricenses, & qui illius adhęrent doctrinæ, summis laudibus extollunt; alij vehementer depriment, & in plerisque indignè certè traducunt. Nos diffusè hominem descripsimus Tomo 2. & 3. Annalium, ac de vita, & doctrina sincerè nostrum protulimus iudicium. Illud quidem in homine maximè fuit commendabile, quod summo ardore, & incredibili labore

bore infidelium procurarit conuersionem. Illud etiam admirabile, quomodo in perpetuis itineribus, ęrumnosisque discursibus, tot libros scripserit, tam varia argumenta tractauerit, ita vt incredibile fermè videatur, virum incertæ sedis, perpetuo peregrinantem, nullius adiutorio, codicum inopia laborantem, tot sui ingenij monumenta posteris reliquisse, quot in subiecto catalogo longa, variaque serie recensentur. Et quidem, si quæ labes in scripta irrepserat, si qua macula sunt conspersa, illam abũdè suo cruore diluit, et si quid atramento peccauit, sanguine pro Christi fide sparso generosè correxit. Martyrij gloria inuidiam omnem superauit,& si quid aliunde liuor obijciat, hoc vno argumento retunditur, quod pro Christo animam posuerit, eique se totum obtulerit in holocaustum. Porro id hic sciendum est, quod pręcipui doctrinæ errores, quos Nicolaus Eymericus, & ex isto alij huic affigunt Raymundo, non illius esse, sed alterius Raymundi neophyti, cuiusdam instituti Religiosi improbi alumni,cuius memoriam condemnauit Gregorius Vndecimus. Ex illius Regesto Franciscus Peña Apostolicum cõdemnationis exscripsit diploma, quod & ego inter huius Pontificis monumenta in archiuo Vaticano recondita perlegi. Apud Baleares Raymundus hic noster summo habetur in honore,neq;quidquã venerationis pręter solemnem Apotheosim ei videtur deesse. Illius doctrinam ibidem Doctores ex subsellio, statuto stipendio, publicè profitentur. In Gallia curiosè plerique eius libros perquirunt, & legunt: afferuntque se inde absconditos haurire thesauros,vnusquisque in suo sensu abundat, & quod vnus non videt, alter se vidisse iudicat. Iuo Parisiensis, de quo iam dictum est, ex Raymundi principijs duo magna volumina nuperrime compilauit, quæ *Digestum sapientiæ* nuncupauit. Certè illius librorum ingens est cumulus, & doctrinæ mira varietas, vti hic prospicere licebit. Omnia eius opera (quorum potissima penes nos sunt) per varias classes indicauimus esse distinguenda.

Artium generalium libri.

Ars generalis, incipit: *Ars generalis*.

Ars breuis, quæ est imago artis, quæ dicitur *Ars generalis*, siue *magna*, scripta anno 1307. impressa varijs locis. Incipit: *Ratio quare facimus istam artem*,

Ars generalis vltima, incepta Lugduni 1405. & finita Pisis in monasterio sancti Dominici 1308. Impressa varijs locis, & vltimo Maioricis typis hæredum Gabrielis Guasp. correcta, & districtius diuisa per Fr. Franciscum Marcal.an. 1645. Incipit: *Quoniam multas artes fecimus*.

Ars demonstratiua veritatis. Parisijs anno 1309. Incipit: *Quoniam hæc ars demonstratiua*.

Ars altera demonstratiua veritatis: Incipit: *Finalis quidem*.

Compendium artis demonstratiuæ. Incipit: *Quoniam omnis*.

Lectura super artem demonstratiuam, siue *liber chaos*. Incipit: Quoniam Deus multum est accolibilis. Alius habetur liber huic similis, cui titulus, *Chaos magnum*.

Introductorium ad Artem demonstratiuam. Citatur in isto libro Lullus, eritque proinde alicuius Lullistę. Incipit: Introductoria artis Demonstratiuæ tradere volentis.

Liber correlatiuorum innatorum, scriptus Parisijs anno 1309. impressus Valentiæ per Gregorium Costilla cura Alphonsi Proaza die 9. Decembr. 1512. Inc. Quoniam ignoratis.

Ars inuentiua veritatis. Incipit: Ars præsens ab Arte demonstratiua descendit.

Tabula generalis ad omnes scientias applicabilis, fuit incepta in portu Tunici 15. Septemb. 1292. & finita in ciuitate Neapoli in Octaua Epiphanię 1293. Incipit: Ratio quare ista Tabula ponitur.

Ars expositiua, seu *lectura super artem inuentiuam*, *& tabulam generalem*. Incipit: Ars ista modum sequitur, & doctrinam artis inuentiuæ. Prædicti tres libri impressi sunt Valentię anno 1525. per Didacum Gumiel. & correcti cura Alphonsi à Proaza, atque Cardinali Francisco Ximenes dicati.

Ars compendiosa inueniendi veritatẽ. Incipit: A. Ponimus.

Alia ars compendiosa. Incip. Hæc ars compendiosa.

Ars inquirendi particularia in vniuersalibus. Incip. Cum apud nos.

Liber propositionum secundum artem demonstratiuam compilatus. Incipit: Ab arte demonstratiua trahit hoc opus exordium.

Liber de ascensu, & descensu intellectus.

ctus. Incipit: *Quoniam sunt aliqui homines:* scriptus in Monte Pessulano mense Martij 1304. Impressus Valentiæ per Gregorium Costilla, & correctus cura Alphonsi à Proaza die 9. Decembr. 1519.

Ars penultima. Incip. Quoniam scimus istam.

Ars scientiæ generalis. Incipit: Ars siue scientia.

Alia lectura super Artem inuentiuam veritatis. Inc. Circa quod.

De conditionibus artis inuentiuæ. Incipit: Quoniam Deus.

Liber de declaratione scientiæ inuentiuæ. Incip. primo ad inueniendum.

Practica breuis super artem breuem, siue *super Tabulam generalem*. Incip. Est autem hęc.

Liber de experientia realitatis artis. Inc. Quoniam experimentum.

Liber de mixtione principiorum.

Liber de formatione Tabularum.

Lectura super Tabulam generalem. Inc. Cum Theorica.

Practica breuis super eandem. Incip. Alphabetum.

Lectura super tertiam figuram Tabulæ generalis. Incipit: Diuiditur hęc lectura.

Liber facilis scientiæ. Inc. Manifestum est.

De quæstionibus super eo motis. Quoniam liber facilis scientiæ.

Liber de significatione. Incipit: Significatio est ens.

Liber magnus demonstrationis, seu *Brancha Artis inuentiuæ veritatis*. Inc. Quoniam humanus intellectus.

Liber de lumine. Incip. Quoniam intellectus est valdè.

Liber de inquisitione veri, & boni in omni materia. Incipit: Scientia veri, & boni.

Liber de punctis transcendentibus.

Ars intellectus. Incipit: Quidam homo.

De modo naturali intelligendi in omni scientia.

De Inuentione intellectus.

De Refugio intellectus.

Ars voluntatis. Incipit: Cum Deus.

Ars amatiua boni. Incipit: Ad recognoscendum.

Alia Ars amatiua. Incipit: Ad cognoscendum.

Alia Ars amatiua. Incipit: Deus benedictus.

Ars memoratiua. Per quandam filiam.

De quæstionibus super ea motis.

Alia Ars memoratiua. Incip. Hic est necessarium.

De principio, medio, & fine.

De differentia, concordantia, & contrarietate. Incipit: Sensuale est.

De Aequalitate, Maioritate, & Minoritate.

De Fine, & Maioritate. Incip. Quoniam quidquid.

Ars consilij. Incipit: Cum sit hoc quod consilium.

Alius liber de Consilio. Quidam homo.

Liber de excusatione Raymundi. Domine Deus humilis.

Liber ad intelligendum Doctores antiquos.

Ars infusa.

Art. de fer, y soltar questions. Hoc est, *Ars faciendi, & soluendi quæstiones*.

Fundamentum artis Generalis.

Supplicatio Raymundi ad Parisienses.

Liber ad memoriam confirmandam, scriptus Pisis in Conuentu S. Dominici. Incipit: Ratio quare præsentem volumus colligere tractatum.

Liber de potentia, obiecto, & actu. Cum plures homines.

Ars generalis Rhythmica. Scripta Maioricis mense Martio anno 1300. Deus glorios per.

Libri Grammaticæ, & Rhetoricæ.

Ars Grammaticæ speculatiuæ completissima.

Ars Grammaticæ breuis.

Ars Rhetoricæ. Cum verbum.

Libri Logicales.

Liber, qui vocatur Logica de Grozell. versu vulgari: Deus per ser ha nos honrament.

Logica parua. Logica est ars & scientia. Primo impressa Compluti in officina Arnaldi Guillermi Brocarij an. 1518. Postea illustrata Commentariolis Antonij Beluer, & Maioricis impressa apud Gabrielem Guasp. anno 1584.

Logica noua finita Geneuæ 1303. & impressa Valentię per Gregorium Costilla cura Alphonsi à Proaza die 9. Decembris, anno 1519. Incipit: Consi-

derantes veterem, & antiquam Logicam.

Liber de nouo modo demonstrandi. Quare dicitur.

Liber de Fallacijs. Per istas fallacias possunt conuenire Theologi.

Alia Logica de quinque arboribus.

Liber de subiecto, & prædicato.

Liber de conuersione subiecti, & prædicati. Quoniam apponentes.

Liber de Syllogismis.

[Liber de modo naturali, & syllogistico, quo concluditur necessariò, & naturaliter prędicatum esse in subiecto.] Quoniam omnes quasi sumus.

Liber de Affirmatione, & Negatione, & causis earum. Quoniam omnia sunt.

Liber de quinque Prædicabilibus, & decem Prædicamentis. Quoniam quinque Prædicabilia.

Liber de nouis Fallacijs. Quoniam intellectus humanus.

Liber, qui dicitur *Fallacia Raymundi*. Quædam affirmatio.

Libri Philosophici.

Liber lamentationis duodecim principiorum Philosophiæ contra Auerroistas, scriptus Parisijs mense Febr. 1310. & dedicatus Philippo Francorum Regi. Incip. Principum Illustrissimo

Liber de Principijs Philosophiæ, scriptus Maioricis 1300. Cum Philosophia sit effectus primæ causæ.

Liber de Ponderositate, & Leuitate elementorum. Ad requisitionem medicorum.

Liber de Anima rationali. Finitus est Romæ 1294. & impressus Compluti per Gullielmum Broncarium in vig. Assumptionis 1519. Quoniam anima rationalis.

Liber de reprobatione errorum Auerrois. Cum Christianos fideles.

Liber contra ponentes æternitatem mundi.

Liber de Quæstionibus super librum de anima rationali motis. Vtrum anima.

Liber de actibus potentiarum animæ æqualibus. Vtrum beatitudo.

Liber de anima vegetatiua, & sensitiua.

Physica noua. Cum aggredi.

De natura.

Ars Philosophiæ. Cum natura sit.

De consequentijs Philosophiæ. Cum Philosophia.

Liber de Generatione, & corruptione.

Liber de graduatione elementorum.

Liber super figura elementari. Elementa sunt quatuor.

Liber de Qualitatibus, proprietatibus, & effectibus elementorum.

Liber de Olfactu. Ad inquirendum sensum.

Liber de possibili, & impossibili. Quoniam Philosophantes.

Ars compendiosa principiorum Philosophiæ secundum artem demonstratiuam in duas partes diuisa. Cum intendamus artem valdè compendiosè componere.

Liber de intensitate, & extensitate.

Libri Metaphysici.

Metaphysica noua. Quoniam quidem intellectus.

Liber de ente reali, & rationis. Quoniam intellectus.

De proprietatibus rerum.

Liber de homine. Cum sit dicens.

Liber de magnitudine, & paruitate hominis. O bone Deus.

Libri variarum artium.

Ars Politica.

Liber militiæ sæcularis. Ad significandum septem.

Liber de militia Clericali, alias *de Clericis*. Incipit: Liber iste.

Ars de Caualleria.

Tractatus *de Astronomia*; finitus Parisijs mense Octobr. 1298. Cum plures sint homines.

Ars Astrologiæ. Cum plures homines.

Liber de Planetis.

Geometria noua. Quoniam breuis intentio.

Geometria magna. Quoniam multum est.

De Quadrangulatura, & Triangulatura circuli, alias appellatus *liber de circulis*. Ad inuestigandum.

Ars cognoscendi Deum per gratiam. Deus es aquell ens.

Ars Arithmetica.

Ars Diuina.

Libri Medicinę.

Ars de principijs, & gradibus medicinæ,

derantes veterem, & antiquam Logicam.

Liber de nouo modo demonstrandi. Quare dicitur.

Liber de Fallacijs. Per istas fallacias possunt conuenire Theologi.

Alia Logica de quinque arboribus.

Liber de subiecto, & prædicato.

Liber de conuersione subiecti, & prædicati. Quoniam apponentes.

Liber de Syllogismis.

[Liber de modo naturali, & syllogistico, quo concluditur necessariò, & naturaliter prędicatum esse in subiecto.] Quoniam omnes quasi sumus.

Liber de Affirmatione, & Negatione, & causis earum. Quoniam omnia sunt.

Liber de quinque Prædicabilibus, & decem Prædicamentis. Quoniam quinque Prædicabilia.

Liber de nouis Fallacijs. Quoniam intellectus humanus.

Liber, qui dicitur *Fallacia Raymundi*. Quædam affirmatio.

Libri Philosophici.

Liber lamentationis duodecim principiorum Philosophiæ contra Auerroistas, scriptus Parisijs mense Febr. 1310. & dedicatus Philippo Francorum Regi. Incip. Principum Illustrissimo

Liber de Principijs Philosophiæ, scriptus Maioricis 1300. Cum Philosophia sit effectus primæ causæ.

Liber de Ponderositate, & Leuitate elementorum. Ad requisitionem medicorum.

Liber de Anima rationali. Finitus est Romæ 1294. & impressus Compluti per Gullielmum Broncarium in vig. Assumptionis 1519. Quoniam anima rationalis.

Liber de reprobatione errorum Auerrois. Cum Christianos fideles.

Liber contra ponentes æternitatem mundi.

Liber de Quæstionibus super librum de anima rationali motis. Vtrum anima.

Liber de actibus potentiarum animæ æqualibus. Vtrum beatitudo.

Liber de anima vegetatiua, & sensitiua.

Physica noua. Cum aggredi.

De natura.

Ars Philosophiæ. Cum natura sit.

De consequentijs Philosophiæ. Cum Philosophia.

Liber de Generatione, & corruptione.

Liber de graduatione elementorum.

Liber super figura elementari. Elementa sunt quatuor.

Liber de Qualitatibus, proprietatibus, & effectibus elementorum.

Liber de Olfactu. Ad inquirendum sensum.

Liber de possibili, & impossibili, Quoniam Philosophantes.

Ars compendiosa principiorum Philosophiæ secundum artem demonstratiuam in duas partes diuisa. Cum intendamus artem valdè compendiosè componere.

Liber de intensitate, & extensitate.

Libri Metaphysici.

Metaphysica noua. Quoniam quidem intellectus.

Liber de ente reali, & rationis. Quoniam intellectus.

De proprietatibus rerum.

Liber de homine. Cum sit dicens.

Liber de magnitudine, & paruitate hominis. O bone Deus.

Libri variarum artium.

Ars Politica.

Liber militiæ sæcularis. Ad significandum septem.

Liber de militia Clericali, alias *de Clericis*. Incipit: Liber iste.

Ars de Caualleria.

Tractatus *de Astronomia*; finitus Parisijs mense Octobr. 1298. Cum plures sint homines.

Ars Astrologiæ. Cum plures homines.

Liber de Planetis.

Geometria noua. Quoniam breuis intentio.

Geometria magna. Quoniam multum est.

De Quadrangulatura, & Triangulatura circuli, alias appellatus *liber de circulis*. Ad inuestigandum.

Ars cognoscendi Deum per gratiam. Deus es aquell ens.

Ars Arithmetica.

Ars Diuina.

Libri Medicinę.

Ars de principijs, & gradibus medicinæ,

tinæ. Quoniam omnis ars habet sua principia.

Liber de Regionibus infirmitatis, & sanitatis. Scriptus in Monte Pessulano mense Decembris 1303. Quoniam multum est difficilis scientia.

Liber de Arte Medicinæ compendiosa. Ars ista hac intentione compilata est.

Liber de pulsibus, & vrinis.

Liber de Aquis, & oleis. Ego Raymundus.

Liber de medicina theorica, & practica.

Liber de Instrumento intellectus in medicina.

Libri Iuris.

Ars vtriusque Iuris. Scriptus in Mõte Pessulano, mense Ianuarij 1307. Clemente V. Pontifice. Quoniam scientia est longa.

Ars Iuris particularis. Quoniam vita hominis.

Ars principiorum Iuris. Præsens ars.

Ars de Iure. Quoniam scientia Iuris.

Libri spirituales, & contemplationis.

Liber Natalis pueri IESV. Scriptus Parisijs 1310. & dedicatus Philippo Regi Franciæ. Impressus Parisijs per Guidonem Mercatorem 1499. Da Domine in te credentibus.

Liber de decem modis contemplandi Deum. Ad honorem Dei contendere volumus.

Liber de raptu.

Liber contemplationis, quæ fit in Deo. Summe Deus, qui es verus Deus.

Liber Blanquerna tractãs de quinque statibus personarum, de Vxoratis, Religiosis, Prælatis, Cardinalibus, & Pontificibus. Translatus est in linguam Valentinam, & demum impressus Valentiæ per Franciscum Ioffredum, ann. 1521.

Liber de Orationibus, & contemplationibus intellectus, impressus eodem loco, & anno: En la ignorantia.

Liber de Meditationibus totius anni: aliàs *de Amico, & Amato*. Impressus Parisijs 1505. Interrogauit amicus suum amatum. Prodijt Rothomagi cum Annotationibus Martialis Cœnomanensis Tertij Ord. S. Francisci.

Liber de laudibus B. Virg. Mariæ, qui dicitur, *Ars Inuentionum*. Impressus Parisijs per Guidonem Mercatorem an. 1499. Quæstiones, diffinitiones, laudes.

Liber appellatus *Clericus*, siue *pro Clericis*, scriptus anno millesimo trecentesimo vndecimo. Impressus eodem anno, & tempore, quo precedens.

Liber de Confessione. Scriptus Maioricis mense Septemb. 1311.

Liber de Orationibus. Com malos homens.

Philosophia amoris. Scripta Parisijs mense Octobris 1298. Impressa Parisijs per Iacobum Fabrum, & dedicata Alphonso ab Aragonia Cæsaraugustæ, & Valentiæ Archiepiscopo 1516. Raymundus Parisijs existens.

Liber Prouerbiorum, Impressus sicut præcedens. Scriptus ab authore Romæ. Incipit: Cum prouerbium sit.

Liber de centum nominibus Dei, alias *Psalterium*, Con los Sarrayns. Habetur etiam Latinè: Incipit, Cum Saraceni.

Orationes per regulas artis, rhythmis vulgaribus editæ.

Horæ Deiparæ Virginis vulgaribus modulis decantatæ. A honor del major Señor.

Elegiacus Virginis planctus: est trũcatus, & vulgari sermone scriptus. Viueua en gran gaug la Verge Maria, hoc est, Viuebat in magno gaudio Virgo Maria.

Lamentatio, seu *querimonia Raymundi*, scripta 1285. Deus ab vostra virtute.

Carmina Raymundi consolatoria, vulgari sermone cantata. So creat, e esser mon dat.

Mille prouerbia vulgaria.

Versus vulgares ad Regem Balearium.

Tractatulus vulgaris metricus septem fidei articulos demonstrans.

Liber continens Confessionem. Scriptus Maioricis mense Septembri. 1312. Cum peccatum sit magna transgressio.

Primum volumen Contemplationum, continens primum & secundum librum, & istis continentes viginti duas distinctiones. Iesu Christ Señor nostro

Secundum volumen, continens libr. tertium, & incipiens à distinct. 23. vsq; ad 32. inclusiuè, est scriptus per Ægidium de Bret Brabantinum die 28, Ianuarij 1467. Deus glorios. & virtuos; A vos Señor sia donade.

Tertium volumen continens quartum librum, & incipiens à distinctione 33. vsque ad 40. inclusiuè: Hæc est de oratione, & valdè longa. A Deus gran marauellos : a vos Señor sia fata reuerentia.

Quartum volumen, & liber quintus contemplationum.

De centum signis Dei. Quoniam beatitudo hominum.

De centum dignitatibus Dei. Quidam homo.

Liber de expositione orationis Dominicæ. Cum oratio, quam Dominicam.

Alius liber de eadem materia.

Liber de Aue Maria.

Liber dictus *Paruum contemplatoriũ* secundùm artem inuentiuam, & tabulam generalem factus.

Liber de præceptis legis, articulis fidei, & Sacramentis per modum contemplationis. Omnipotens Deus.

Liber de virtutibus, & peccatis. Maioricis anno 1312. Cum sit multum mirandum.

Librum de compendiosa contemplatione, cuius quodlibet capitulum incipit: Die, ac nocte. Opus autem incipit : Cum sit creatus homo.

Liber orationum, factus pro Regina Aragonum. Cùm multi homines.

Liber de orationibus per decem regulas.

Liber de vijs Paradisi, & vijs Inferni.

Liber de orationibus, & contemplationibus. In Ignorantium.

Liber dictus *Opus bonum.* Cum multi homines.

Liber de conscientia.

Liber de gaudijs Virginis, aliter *de Benedicta tu.* Inter alia verba.

Liber de septem horis officij Virginis Mariæ. Ad honorem.

Alius liber eiusdem materiæ.

Planctus dolorosus Dominæ nostræ super Passionem Filij sui. Virgo Maria.

Ars Philosophia desideratæ ad suum filium. Incipit : Solus eram in quodam.

Ars confitendi. Cum sit necessarium.

Liber de doctrina puerili. Deus vult.

Alia doctrina puerilis parua. Quoniam infideles.

Liber de prima, & secunda intentionibus ad Filium. Cum desiderans, & iacens.

Blanquerna magnus. Ad significationem quinque plagarum.

Liber de placida visione.

Liber de consolatione eremitica.

Ars vt ad Deum cognoscendum, & diligendum maiorem virtutem habere possimus. Cum intendamus.

Liber ducentorum carminum, vulgari Idiomate.

Liber de vita Diuina.

Liber de Definitionibus Dei.

Ilibre; El desconsuelo di Ramon.

Liber hymnorum.

Liber sex mille prouerbiorum in omni materia, fortè erit idem cum illo, quem supra diximus vulgari sermone conscriptum.

Libri prędicabiles.

Ars prædicationis, scriptus Maioricis mense Februario 1312. Cum hæc sit maior ars prędicationis.

Liber super quatuor sensus sacræ Scripturæ.

Ars prædicandi maior. Cum prędicatio.

Ars prædicandi minor. Cum ars maior.

Liber 52. Sermonum contra omnes incredulos.

Commentaria in primordiale Euangelium Ioannis, seu *in caput primum Euangelij Ioannis*: In principio erat Verbum. Hic liber fuit impressus Ambianis in ędibus Francisci de Halevvim eiusdem vrbis Episcopi, anno 1511. Incipit : Hæc propositio varias intelligentias habet.

Libri Quodlibetales seu variarum rerum.

Liber primæ, & secundæ intentionis in quinque partes diuisus, & agit de virtutibus, & vitijs, ac varijs hominum statibus. A quest llibri qui primerament.

Liber de miraculis cœli, & mundi. En tristitia, e en llanguiment.

Arbor scientiæ. Prodijt Lugduni opera Gilberti de Villiers anno 1515. In desolatione, & fletibus.

Liber quæstionum quodlibetalium super artem inuentiuam veritatis. Quęstiones.

Liber de fine. Cum mundus in malo.

Consilium Raymũdi lingua Balearica. Vn Concili vull commensar.

Li-

Liber de acquisitione Terræ Sanctæ. Ad acquirendum.

Liber de Anti-Christo. Omnipotens Deus benedictus.

Liber de mirabilibus Orbis dictus *Felix*, & valdè commendatus. In tristitia, & languore.

Liber de ciuitate mundi. Scriptus Messanę 1314. Ciuitas est locus.

Liber variarum quæstionum.

Liber de gradu superlatiuo.

Liber de virtute veniali, & vitali, & de peccato veniali, & mortali ad Regem Sancium scriptus. Maioricis 1312. Quoniam plerique homines.

Libri variarum disputationum, seu controuersiarum.

Liber de Gentili, & tribus sapientibus, scriptus in Monte Pessulano 1307. Deus excellentissime, cuius imperium.

Tractatus de articulis fidei, scriptus Romæ lingua vulgari 1296. & translatus in Latinum. Maioricis 1300. Cum aliqui dicant.

De Deo ignoto, & de mundo ignoto. Parisijs mense Martij 1310. Ad ostendendum, per quem Deus.

Liber de efficiente, & effectu. Parisijs mense Maij 1312. Parisijs Raymundista, & Auerroista disputabant.

Disputatio Raymundi, & Auerroistæ de quinque quæstionibus. Parisijs fuit magna controuersia inter.

Liber contradictionis inter Raymundum, & Auerroistam de centum syllogismis, circa mysterium Trinitatis. Parisijs mense Februarij 1310. Accidit quod Raymundista.

Alius liber de eodem argumento, in Monte Pessulano mense Martij 1304. Antequam Raymundus, siue Raymundista.

Liber de forma Dei: quem alias vocat *Paruam artem pro cognoscendo Deo*: scriptus mense Iulij 1311. Quoniam Deus est ens primum singulare absolutum.

Liber, vtrum fidelis possit soluere, & destruere omnes obiectiones, quas infideles possunt facere contra sanctam fidem Catholicam. Parisijs mense Augusti 1311. Accidit quod circa Parisios.

Liber disputationis intellectus, & fidei in Monte Pessulano mense Octobr. 1303. Theologorum studia.

Liber appellatus *Apostrophe, in quo probantur articuli fidei*, scriptus Romę in Vigilia S. Ioannis Baptistæ anno 1296. impressus in varijs locis. Ad probationem articulorum fidei.

Liber de quatuordecim articulis Catholicæ fidei Romanæ. Quoniam fides est intellectus illuminatio.

Liber de Demonstratione per æquiparantiam, scriptus in Monte Pessulano mense Martij 1304. Impressus Valentiæ per Ioannem Ioffredum cura Alphonsi à Proaza pridie Kalend. Maij 1510. Quoniam quidquid demonstratum fuit ab antiquis.

Liber de Conuenientia, quam habent fides, & intellectus in obiecto. Scriptus in Monte Pessulano mense Martij secundum vnum exemplar 1304. secundum aliud 1308. & aliud 1310. Diuiditur iste liber in tres partes.

Liber de ijs, quæ homo de Deo debet credere. Scriptus in Armenia in vrbe Alleas mense Ianuar. 1301. Com malos Chistians.

Liber de Substantia, & Accidente, in quo probatur Trinitas. Scriptus in ciuitate Messanę mense Octobr. anno 1313 Impressus Valentiæ per Ioannem Ioffredum, & cura Alphonsi à Proaza pridie Kalend. Maij 1520. Quoniam per plures modos.

Liber de Trinitate in vnitate, siue de essentia Dei, scriptus anno 1310. Quoniam infideles derident Christianos.

Disputatio Raymundi Lulli, & Homerij Saraceni, primo habita inter eos in vrbe Bugiæ sermone Arabico, postea translata in Latinum à Lullo Pisis in monasterio S. Dominici anno 1308. Impressa Valentię per Ioannem Ioffredum, cura Alphonsi à Proaza, & dedicata Bartholomęo Gentili nobili Genuensi, & acerrimi ingenij viro anno 1510. pridie Kalend. Maij. Quidam homo Christianus, cui nomen erat Raymundus.

Disputatio quinque hominum sapientum, finitus in ciuitate Neapoli 1294. impressus Valentie sicut præcedens anno 1520 In quadam silua magna.

Liber de Existentia, & Agentia Dei contra Auerroem. Parisijs mense Augusti anno 1311. Quoniam cognoscere, & amare.

Declaratio Raymundi Lulli per modum Dialogi edita contra 218. *opiniones erroneas aliquorum Philosophorum, & damnatas ab Episcopo Parisiensi*: quam declarationem Raymundus præsentauit eidem Episcopo Parisiensi, & Cancellario,

rio, ac Rectori Vniuersitatis, & Magistris Ordinis. Incipit: In quadam silua.

De significatione fidei, & Intellectus.

Ars Theologiæ, & Philosophiæ mysticæ contra Auerroem. Cum ad sanctam fidem.

Liber de spiritu Sancto contra Græcos.

Quod in Deo non sint plures, quam tres personæ. Ad probandum.

De non multitudine esse Diuini. Præsuppono.

Quid habeat homo credere? Cum sint plures Christiani.

De Ente simpliciter per se contra errores Auerrois. Quoniam Deus est.

De peruersione entis remouenda. Facta Hypothesi.

De minori loco ad maiorem, ad probandum Trinitatem, & Incarnationem. Quoniam aliqui Christiani.

De concordantia, & contrarietate, ad idem probandum.

De probatione Vnitatis Dei, Trinitatis, Incarnationis, Creationis, & Resurrectionis. Cum aliqui dicant.

De quæstione quadam valdè alta, & profunda. Accidit quod circa Parisios.

Disputatio trium sapientum. Alias de gentili. Forte erit alius Liber à primo huius classis seu ordinis, quia ponitur aliud principium: Cum longo Tempore.

Liber de reprobatione errorum Auerrois. Cum Christianos fideles.

Liber de meliore lege.

Liber contra Iudæos.

Liber de reformatione Hebraica.

Liber de participatione Christianorum & Saracenorum. Raymundus veniens.

De Aduentu Messiæ contra Iudæos. Duo viri.

Liber de vera credentia, & falsa. Perueniens ad tempus.

Liber de probatione articulorum fidei. Quoniam infideles.

Disputatio Petri Clerici, & Raymundi phantastici. Accidit duos homines.

Liber dictus: Dominus quæ pars? fuit, (vti quidam asserunt) disputatio Raymundi, & Scoti.

Liber de probatione fidei Catholicæ.

Tractatus de modo conuertendi Infideles.

De duobus actibus finalibus. Duodecim syllogismos.

Libri Theologici.

Liber quæstionum super quatuor lib. Sententiarum. Scriptus Parisijs infra octauam Assumptionis 1298. Impressus Lugduni die 4. Decembris 1491. & Panormi per Ioannem Tacuinum 1507. Incipit: Raymundus Parisijs studens, statumque huius mundi considerans.

Quæstiones Magistri Thomæ Atrebatensis solutæ secundum Artem. Fuerunt scriptæ Parisijs 1299. in mense Iulii, & impressæ simul cum Sententiariis. In Christo Domino. Vbi excusationis gratia dicit se occupatum fuisse per vnum librum de Geometria, & alium de principiis Theologię, quos scripserat.

Liber de Deo. Com lo principal fi.

Liber de Ente simpliciter absoluto. Scriptus in vrbe Viennensi, dum ibi celebrabatur Concilium anno 1312. Ens simpliciter absolutum.

Liber de esse Dei: Maioricis mense Septembris 1300. Esse Dei vocamus.

Liber de principijs Theologiæ. Theologia est scientia.

Liber de Consequentijs Theologiæ.

De inuestigatione Diuinarum dignitatum. Quidam homo.

Liber de Trinitate.

Liber de Trinitate Trinissima. Quoniam secundum.

De Inuentione Trinitatis.

De vnitate, & pluralitate Dei ad Regem Franciæ. Ad venandum.

De inuestigatione vestigiorum productionis Diuinarum personarum. Inuestigationem istam.

De Diuinis dignitatibus. Nullum maius bonum.

De proprijs, & communibus rationibus Diuinis. Ad probandum.

De potestate diuinarum rationum. Quoniam infideles.

De infinitate diuinarun dignitatum.

De actu maiori, scilicet actu diuinarum dignitatum. Actum maiorem vocamus.

De diffinitionibus Dei. Diffinitiones Dei.

De nomine Dei. Quia Deus.

De vnitate Dei. Quoniam quidquid est.

De Perseitate Dei. Volo credere.

De natura Dei. Dicitur, quod Diuina natura.

De vita Dei. Quoniam per plures.

De sanctitate Dei. Legitur in sacra Pagina.

De Esse Dei. Appellamus esse Dei.

De esse Dei. Vtrum æternitas Dei.

De essentia, & esse Dei. Scriptus in Ciuitate Messanę mense Decembri 1313. Dicitur quod in hac vita.

De forma Dei. Quoniam Deus.

De inuentione Dei. Omnia illa sine quibus.

De memoria Dei. In Ciuitate Messanę mense Martij 1314. Quoniam de Diuina memoria.

De voluntate Dei infinita. Fecimus librum.

De voluntate Dei absoluta, & ordinaria.

De potestate Dei. Ad cognoscendum.

De potestate pura. Credere.

De potestate Dei infinita, & ordinata. Quoniam multi sunt, qui dicunt.

De sapientia Dei absoluta, & ordinata.

De Diuina veritate. Quoniam quidquid est.

De bonitate pura.

De productione Diuina.

De scientia perfecta. Ad inuestigandum.

De maiori Agentia Dei. Cũ infideles.

De infinito esse. Duobus modis.

De perfecto esse. Quoniam infinitum.

De Ente infinito. Quoniam humana.

De Ente absoluto. Quoniam Theologia.

De obiecto infinito. Quoniam multi sunt.

De inueniendo Deo. Cũ Deus creasset.

Liber de Deo. Appellamus autem ens.

De Deo maiori, & minori. Cum Deus creauisset.

De Deo, & mundo, & conuenientia eorum in Iesu Christo.

Liber de Deo, & Iesu Christo. Cum sit finis principalis.

De Incarnatione. Quoniam Deus benedictus.

Liber ad intelligendum Deum. Ad intelligere.

Liber dictus: Propter benè intelligere, diligere, & possificare. Multum est delectabile.

Liber de prædestinatione, & libero arbitrio. Cum prædestinatio.

Alius liber de prædestinatione. Quoniam plures.

Liber de natura Angelica. Quoniam Angeli.

Liber de locutione Angelorum. Raymundus iacens.

Liber de Hierarchijs, & ordinibus Angelorum.

Liber de Angelis bonis, & malis.

Liber de conceptu Virginali. Contigit quod.

Alius liber de conceptu Virginali.

Liber de creatione. Multi sunt, qui credunt.

Liber de Iustitia Dei. Iustitia est forma.

Liber de Conceptione Virginis Mariæ.

Liber de Angelis.

Libri, qui sub nomine Lulli circumferuntur.

Liber Mercuriorum. Fili oportet.

Liber dictus *Apertorium*. Sapientes asserunt.

Liber dictus *Repertorium*. Aqua nostra Philosophica.

Ars intellectiua. Sunt plures nimis errantes.

Practica. Corruptio, & depuratio.

Magia naturalis. Isti impressi sunt Coloniæ, an. Domini 1567. Incip. Compendium artis Magicæ.

Libri duo de secretis naturæ, siue *de Quinta essentia*. Venetijs impressi sub anno 1542. simul cum libris quinque Alberti Magni de Mineralibus, & rebus Metallicis.

Liber de quæstionibus mortis. Super librum de Quinta essentia.

Liber Testamenti.

Clausula testamenti.

Codicillus:

Diadema Ruberti.

Lapidarium.

Liber dictus *de numero Philosophorum*.

Liber Experimentorum.

De inuentione secreti occulti.

Ars curatoria.

Liber dictus *Proprietarium*.

Liber dictus *Aphorismorum*.

Alius liber de Magia. Circa istos libros vide nostrum iudicium Tomo 3. Annalium an. 1315. num. 10. & seqq.

Scriptores vitę Raymũdi Lulli.

Vitam scripsit Carolus Bouillus adiũctis

ctis epistolis ad varios viros doctos de Raymundi doctrina impressa Ambianis cum Commentarijs in caput primum Euangelij Ioannis, anno 1511.

Eandem scripsit Nicolaus de Pax, Patricius Maioricensis, & prodijt cum libro de Anima rationali. Compl. 1519.

Ioannes Segui opusculo apud me M.S.

Antonius Daga 4. part. Chron. Ord. Minorum.

Alias habeo eiusdem vitas duas M.SS. absque nominibus authorum.

Eandem Gallicè edidit Gulielmus Colletet Parisijs anno 1646. in 8.

De eodem agunt Ioan. Mariana lib. 15 de Reb. Hispan. cap. 4. &

Aubertus Miræus in Auctario de Script. Eccles. cap. 393.

RAYMVNDVS RIGALDVS, Posseuino *RIGAVT*, Gallus, scripsit

Sermones festiuos. Incipiunt: Ascendam in palmam.

Commentaria in quatuor libros Sententiarum. Incipiunt: *Quæritur vtrum plures sint veritates ab æterno*.

Quæstiones morales, quæ simul cum prædictis commentarijs asseruatur M.SS. Assisij in Bibliotheca S. Francisci.

Henricus Vvillot putat hunc illum esse, qui Gallicè dicitur *Rigauld*, Philippo Regi Galliæ charus, ab eoque electus Archiepiscopus Rothomagensis. At non *Raymundus*, sed *Oddo Rigaldus*, vulgo *Rigault* Minorita (de quo nos egimus Tom. 1. & 2. Annalium [e]) fuit illius Ecclesiæ Antistes.

[e] An. 1236. num. 9. & an. 1276. num. 4.

REGINALDVS LANGHAMVS, Anglus, Conuentus Noruicensis alumnus, sacræ Theologiæ Doctor Cantabrigiensis. Vir acuti, & nonnihil litigiosi ingenij; inter suos laudem illam erat consecutus, quod in scholasticis concertationibus plurimum valeret; consueuerat enim argutè disputare, subtiliter distinguere, dilucidè explicare, solidè concludere; sed nescio vtrum aliena inuidia (quę plerumque feliciorum ingeniorum est comes) an sua culpa factum sit, quod penè ex omnibus religiosorum Ordinibus doctiores quosq; habuerit infensos & infestos, adeo vt contra illum varij, & ille vicissim contra varios scripserint.

Contra Elmundum Monachum Buriensem librum vnum. Arguitur principaliter contra.

Contra Andream Binhamum Dominicanum, librum vnum. Reuerendus Pater de sacro Ordine.

Contra Ioannem Haidon Carmelitam librum vnum. Aduersus argumentum primum.

Lecturas triginta Bibliorum lib. 1. Hęc sunt nomina filiorum Israel.

In Magistrum Sententiarum lib. quatuor.

Determinationum lib. vnum.

Quæstiones disputatas, librum vnum. Et alia similia non pauca.

Claruit anno 1410.

REGINALDVS VMBER, ex prouin. sancti Francisci, qui Gentili à Monteflorum Lectori sacri Palatij Apostolici ad Cardinalatum assumpto, in Lectoratu successit, scripsit

Vide To. 2. Argal. an. 1298. num. 4.

Super quatuor libros Sententiarum.

Hunc Vvillot, Rodulphus, & Posseuinus Archiepiscopum faciunt Rothomagensem, & S. R. E. Cardinalem Portuensem Episcopum; sed neque Archiepiscopum, neque Cardinalem fuisse nos alias Tomo tertio Annalium [d] admonuimus.

[d] An. 1320 num. 5.

REMIGIVS à BOZOLO, Capuccinus, edidit

Rosetum Seraphicum fragrans flosculis, hoc est, figuris præcipuarum historiarum, quæ circa præclarissimum mysterium Impressionis Stigmatum Seraphici P. Francisci contigere, cum elogijs eiusdem sanctissimi Fundatoris. Monachij sumptibus Petri Kouig. anno 1622.

RICERVS, Italus, Picenus, socius S. Francisci, breui tractatu explicuit

Quomodo homo possit cito peruenire ad agnitionem veritatis. Prodijt Louanij anno 1554. cum alijs eiusdem argumenti.

RICHARDVS CENOMANVS, Conuentus Carnotensis, Doctor Parisiensis, scripsit

Collationem diuersarum translationum Psalterij, & Ecclesiasticæ editionis vindicationem, vice Apologiæ vbicumque lectio vulgata ab Hebraica veritate, aut aliàs variare videbatur, intertextam per Commentaria Petri Lombardi Magistri Sententiarum in idem Psalterium. Parisijs anno millesimo quingentesimo quadragesimo primo.

Prosecutus est varia lectione Commentarios, quos in Epistolas ad Romanos, & ad Hebręos doctissimè confecit Nicolaus Grandis, pariter Minorita.

RICHARDVS CONINGTONVS, Anglus, cum in ipsis teneris annis optimam indolem præseferret, Oxoniam missus, sub eximijs præceptoribus in bonarum litterarum studijs, & virtutum

tam exercitijs sedulò nutritus est. Nec sanè spem, opinionemque de se conceptam fefellit, sed frugum messis cultorum laboribus abundè respondit, nam in virtute, & eruditione maximos fecit progressus. Testes sunt insignis vitæ religiosę integritas, et doctissimorum, quos edidit, librorum copiosa supellex. Matura ætate sancti Francisci Regulam amplexus, in illa vehementi, et irreuerenti contentione, quam habuit Gulielmus Occhamus contra Ioannem Papam XXII. ille verò Pontifici fideliter adhærens, contra Occhamum scripsit. Ioannes Lelandus asserit, quod cum doctissimis quibusque sui temporis viris summa ei intercesserit necessitudo: In obseruantia disciplinę religiosæ zelosus, factus est prouinciæ Angliæ Minister. Vir temperantię, castimoniæ, modestię, grauitatis, et humilitatis laudibus insignis; in colloquijs suauis, et benignus, lepidus etiam, et elegans in omni congressu moderatę familiaris, nulli se fecit nimium sodalem, omnibus tamen vrbana quadam affabilitate mirè gratus; scripsit

In Psalmos Pœnitentiales, librum vnum, Sæpius dum sedebam solitarius.

Sermones solemnes, librum vnum.

In Quadragesimale, siue in Opus quadraginta homiliarum S. Gregorij Papæ, librum vnum.

Super Magistrum Sententiarum, libros quatuor.

Quodlibetorum librum vnum.

De Christi dominio, contra Occhamum librum vnum.

Cantabrigiæ in suo Cœnobio decessit anno 1330.

RICHARDVS CORNVBIENSIS, Anglus, sacræ Theologiæ Doctor, Oxonij multis annis studuit, & vt videtur, tandem Theologiam publicus Professor docuit. Non erat hic Richardus Rufus, vt perperam putauit Lelandus. Scripsit, vt testis est Henricus Vvillotus in suis Franciscanorum Athenis,

Commentarios super Magistrum Sententiarum, libros quatuor. Incipiunt: Secundum Hugonem de S. Victore.

RICHARDVS LEDREDVS, Anglus, Londinensis, à Ioanne XXII. renunciatus Episcopus Ossoriensis in Hibernia. Scripsit

Epistolas plerasque ad summos Pontifices, Ioannem prædictum, & Benedictum XII. & Clementem VI.

Hymnos quosdam in Natali Domini, alijsque Festis in Ecclesiâ sua decantandos.

Obijt anno 1360. sepultus in Ecclesia sua Cathedrali prope summum altare ad latus Euangelij: de illo egimus Tom. 3. & 4. Annalium.

RICHARDVS de MEDIAVILLA, vulgo Anglico *Middeltoune*, Anglus, (etsi Sixtus Senensis Scotum dicat) annos adolescentiæ in capescendis artibus liberalibus, florem iuuentutis in perdiscendis omnibus Philosophicis scientijs optimè collocauit, & ingenium, quod ipsa natura dederat peracutum, harum disciplinarum exercitijs, & quotidiano cultu mirificè instruxit, & longè acutius reddidit. Oxoniæ postea ita operam dedit Theologiæ, vt ibidem Doctoratus lauream acceperit. Adiunxit speculationi praxim, totumque Ius Canonicum accuratè legit. Vetus etiam, & nouum Testamentum sæpè, & multa cum attentione percurrit, imò maxima ex parte commentarijs illustrauit. Inter Parisienses Doctores varijs tum lectionibus, tum disputationibus nomen magnum consecutus est. Ibi *Doctoris Solidi*, & *Copiosi*, *ac Fundatissimi* etiam, & *Authoritati* cognomen sortitus est, vt inter alios scribit Vvillotus. In difficillimis sacrę Scripturę locis exponendis adeò fuit exercitatus, vt ætate sua vix quisquam repertus fuerit, qui abstrusos, & reconditos sensus acutius penetrauerit, subtilius discusserit, clarius exposuerit, promptius quęcunque occurrentia dubia soluerit: Dubiam suspectamque doctrinam Petri Ioannis Oliui ei cum alijs doctissimis viris examinandam commisit Bonagratia Minister Generalis. Coloniæ Agrippinæ in circuitu tumuli Ioannis Scoti, cum alijs quatuordecim Ordinis sui præcipuis Doctoribus, nomen eius ære insculptum sic legitur: *Magister Richardus à Mediauilla*. Scripsit multa pereruditè, ex quibus quædam se vidisse in Bibliotheca Iemblacensi scribit Pitseus. Non desunt, qui asserant eum in vniuersam sacram Scripturam edidisse Commentarios. Constat saltem, quod scripserit

Vide Annal. Min. an. 1278. n 31. an. 1283. n. 1. an 1288. num. 33.

Libros singulos super singula Euangelia, lib. 4.

Super Epistolas D. Pauli, libros quatuordecim.

Super Magistrum Sententiarum, lib. quatuor. Incipiunt: *Abscondita produxit in lucem.* Circa librum quartum, quem author non absoluerat, complendum suas operas adhibuerunt Franciscus

ciscus Georgius,& Dionysius Bononiensis Minoritæ. Consulenda impressio Veneta an. 1489. Prodijt postea totum opus Venetijs anno 1509. & Brixiæ anno 1591. Habentur Nancei manuscrip. partim Oxoniæ in Bibliotheca publica, & in Collegijs Mertonensi, & Balliolensi; partim Cantabrigiæ in aula Pembrochiana, & in Bibliotheca Ducali Vrbini, præsertim in librum quartum.

Super distinctiones Decreti, lib. vnum. Patres nostri omnes sub nube.

De ordine Iudiciorum, lib. vnum.

De Conceptione B. Mariæ Virginis, lib. vnum.

Opusculorum librum vnum, manuscriptum Oxonij in Collegio Mertonensi.

Quodlibeta Theologica octoginta quæstionum, librum vnum. In nostra disputatione. Venetijs anno 1509. Pitseus vidit in Bibliotheca Franciscanorum Nancæi, & nos aliquot eorum habemus M.SS.

Tractatum de clauium Sacerdotalium potestate, quem citat author defensorij pacis par. 2. cap. 6.

Commentarios imperfectos, librum vnum.

In Regulam sancti Francisci, librum vnum

Contra Petrum Ioannis Olivi, lib. 1. & alia multa. De illo citat hoc distichon Vvillotus,

Sacra refert celebris RICHARDVS dogmata, quondam
Quem genuit MEDIAVILLA decora virum.

Tandem inter suos mortuus, & sepultus est circa annum 1300. vti habet Pitseus, vel aliquanto tardiùs, vti nos aliàs [e] existimauimus.

[e] Annal. Minor. an 1302. nu. 10.

RICHARDVS PORLONDVS, Anglus, patria Norfolcensis, filius Cœnobij Noruicensis, sanctitatis, & eruditionis titulis clarus, acutus ingenio, solidus iudicio, politus sermone, vnde tandem ad Theologiæ Doctoratum euectus est,& inter suos constitutus est Professor, vbi feriatis diebus ad fratres lectiones, Festiuis, & Dominicis ad populum conciones habere consueuerat. Plura scripsit, & ea non contemnenda, quæ pleraque diu fuerunt asseruata in Noruicensi Benedictinorum Bibliotheca vsque ad Catholicæ religionis in Anglia exterminium. Adhuc ista illius extare opera scribit Vvillotus,

Sermonum lib. vnum.

De Passione Christi lib. vnum. Christus passus est pro nobis.

RICHARDVS RHEMENSIS, scripsit

Sermones de Tempore, & de Sanctis, lib. duobus.

Richardum hunc non tam Rhemis natum, quàm Archiepiscopum fuisse scribunt Rodulphus, & Posseuinus; sed nos circa Archiepiscopatum aliàs [f] hæsitauimus,& rationes dubitandi produximus. Henricus Vvillotus solum à patria Rhemensem appellat.

[f] Tomo 2. Annal. an 1278. nu. 31.

RICHARDVS RVFVS, Anglus, sacræ Theologiæ Doctor Parisiensis (vti testatur Eccleftonus, qui dicit eum fuisse Cornubiensem; alium tamen à Richardo de Cornubia, de quo supra diximus Doctorem fuisse Oxoniensem) legit Sententias Parisijs, quando Fr. Helias Cortoniensis regebat Ordinem. Vulgo vocatus est *Philosophus admirabilis*. Vvillotus ait scripsisse Parisiis

Commentarios super Magistrum Sententiarum, lib. 4. Totalis libri præmittit mihi prologum. Extat Parisijs.

Vixit Rufus anno 1250.

RICHARDVS RVIS, Anglus, alijs Hispanus, vir subtilis ingenij, scripsit

Super Magistrum Sententiarum, lib. quatuor.

RICHARDVS de SAXONIA, scripsit

Librum de salutatione Angelica.

ROBERTVS de BASCIA, Aquitanus, subtiliter scripsit

In quatuor libros Sententiarum.

ROBERTVS CARACCIOLVS, Lycij, Neapolitani regni vrbis, natus, de quo nos sæpissimè egimus [g]. Sub varia fortuna, & inconstanti hominum opinione semper retinuit celeberrimi Prædicatoris famam, proinde à plurimis, ijsque grauibus viris *secundus Paulus* nuncupatus. Tanta erat eloquentia, & dicendi grauitate præditus, vt omnes in eadem arte & pronunciationem, & gestus eius imitari conarentur; exordiendi, exclamandi, commiserandi, digrediendi, epilogandi viam sequerentur. Multis summis Pontificibus fuit in pretio, eumque declamantem libenter audiebant. Ab eis Episcopatus accepit Aquinatem, & Liciensem, alij tertium adijciunt Aquilanum in prouincia Marsorum. Scripsit

[g] Tom. 5. 6. & 7. Annal.

Sermonum de Christo, de B. Virgine, & de Sanctis librum eruditione, ac pietate refertum. Excusus est Venetijs anno 1489. & 1490. apud Bernardinum

Benoclium. Incipit: *Non gloriatur sapiens*. Inscriptio simplex est, *Sermones de Sanctis*. Examinauit opus Theologus eximius Ord. Seruorum Gasparinus Boro.

Tractatum de amore Diuinorum officiorum ad Ioannem Aragonium Ferdinandi Regis Siciliæ filium. Quo opere exponuntur mysticè per conciones verba Ioannis, *Vidi alterum Angelum volantem*. Neapoli anno 1473.

Speculũ fidei Christianæ. Venet. 1555.

Sermones de Tempore, ac de laudibus Sanctorum, impressos Neapoli 1489. & Basileæ anno 1490.

Quadragesimale de peccatis. Venetijs apud Andream Turrisanum Asculanum anno 1488. Incipit: Propter nimiam charitatem suam.

Quadragesimale de Pœnitentia, impressum Venetijs anno 1472. vti hæc carmina in fine libri testantur.

Rubertus celeber finxit non parua Minorum
Gloria me Fratrum, Paulo regnante Secundo.
Quarto sed Sixto veniens Hailbrun Alemannus,
Franciscus formis Veneta me pressit in Vrbe
Mille quadringentis & septuaginta duobus.

Prodijt secundo ibidem hoc opus auctum sermonibus de *Annunciatione Virginis Mariæ*: de *Prædestinatorum numero & Damnatorum*; de *Catenis Peccatorum*; de *Spe bona*; de *Iudicio pestilentiæ*.

Sermones de Aduentu, & de Quadragesima. Venetijs anno 1496. in 8. apud Gregorium Arriuabenium.

Sermones de timore Iudiciorum Dei. Ibidem apud eundem in 4.

De immortalitate animæ.

De æterna Beatitudine. Ibid.

Sermones per solemnitates totius anni, Domini Sabaoth, & Beatissimæ Virginis. Venetijs 1471. & anno 1496.

Pleraque ex his vno volumine impressa sunt Lugduni anno 1503.

Decessit sub annum 1495. sepultus in templo Conuentualium Liciensi; hac ab Hermolao Barbaro viro clarissimo adiecta inscriptione:

Maximus Ecclesiæ, ceu Paulus, præco Robertus
Quinquaginta annos concionatus obit.
Caracciolus fuerat Liciensis, Præsul Aquinas,
Hoc tectus tumulo corpore, mente polo.

In medio sepulchri incisa sunt hæc duo carmina.

Ille Robertus hic est CHRISTI, quo Præsule vatum
Nemo post Paulum clarior orbe fuit.

ROBERTVS CHAMBERLINVS, Hibernus Vltoniensis, primùm in seculo sacræ Theologiæ Doctor Salamantinus deinde in Religione emeritus Lector in Collegio Louaniensi Minorum Hibernorum; vir integerrimæ vitæ, adeò Religionis abhorrens honores, vt nunquam adduci potuerit ad suscipiendum prædicti Collegij gubernium, licèt sæpiùs oblatum. Scripsit exactissimè

De scientia Dei.

De futuris contingentibus. Extant M.SS. in dicto Collegio.

Obijt Louanij anno 1638.

ROBERTVS COLMANVS, quem alij *IOANNEM* vocant, Anglus, Conuentus Noruicensis alumnus, Doctor Theologus Oxoniensis. Vir, cui natura optimas contulerat dotes, & educatio ingeniique cultura non vulgarem dederat eruditionem. Grauis, modestus, castus, temperans, atque apud omnes magnæ authoritatis. Hinc, vt author est Lelandus, eum in suum Cancellarium elegit Senatus Academicus Oxoniensis. Huius viri pietate, mãsuetudine, integritate, & laudabilibus omnium virtutum exemplis inductus est Cleptonus, Eques Auratus, & summus Angliæ Iusticiarius, vt mundo relicto, contemptisque omnibus pompis secularibus, iam senex institutum S. Francisci amplexatus fuerit, & in eo constanter, vsque ad vitæ finem perseuerauerit. Scripsit

Sermones, lib. vnum.

Lectiones sacras, librum vnum.

Carminum diuersorum, librum vnum.

& eiusmodi alia non pauca. Vixit secundum Thomam Vvaldensem, anno 1428.

ROBERTVS CONCIO, Theologus Parisiensis, scripsit

Commentaria in quatuor libros Sententiarum.

ROBERTVS CONTONIVS, alias *COTHON*, Anglus, institutum Minorum à iuuenilibus annis amplexus est. Oxoniæ studiis humanioribus, & Philosophicis, Lutetiæ Parisiorum Theologiæ operam dedit, vbi inter Doctores Sorbonicos, ad doctoratum promotus est. Vir acuti ingenii, & solidi iudicii, *Doctor amœnus* vulgò vocatus est. Acriter defendere solebat Beatissimæ Mariæ Virginis conceptum fuisse ab omni originalis peccati labe alienum, quod illi grauissimarum disceptationum frequentes præbuit occasiones cum iis, qui vel certam, vel magis probabilem existimabant contrariam sententiam. Scripsit autem

Sermones habitos ad Crucem D. Pauli, Londini, librum vnum. Quæcunque dixerint vobis.

Inceptorium super primum librum Sententiarum, lib. vnum. Manuscrip. Oxonij in Collegio nouo Balliol. Merton. Cantabrig. in Colleg. S. Petri, & Pembroch.

Abbreuiationes super easdem Sententias, librum vnum. Oxonij in Colleg. Lincol. & Magd.

Quodlibeta scholastica, librum vnum. An inquisitor huius.

Disceptationes Magistrales, librum vnum.

Floruit anno 1340.

ROBERTVS CRVCIVS, Anglus, Minorum aliquando Prouincialis Minister, vir, vt author est Lelandus, integritate vitæ, subtilitate ingenij, & non contemnenda doctrina apud suos clarus; Philosophicis studijs vsque ad multam ætatem totus immersus, vix tandẽ postremis vitæ suæ annis ad Theologiam se contulit, speculatiuas etiam in rebus sacris subtilitates solertius inuestigans, quàm litteralem sensum quærens. Scripsit autem

Super Magistrum Sententiarum, lib. quatuor.

Quæstionum difficilium librum I.

In Physicam Aristotelis, libros octo.

In eiusdem Ethica, libros decem, & alia eiusmodi.

Claruit anno 1300.

ROBERTVS ELIPHAT, Anglus, (quem immeritò Iosephus Pamphilus Augustinianum effingit; sed Franciscanum, prẹter Vvillotum, asserunt Eysengrenius, & Posseuinus) ab annis puerilibus sub regulari disciplina in liberalium artium studijs, & virtutum exercitijs educatus, in vtrisque vberes fecit progressus. post decursa Philosophica stadia, & studia peracta Theologica supremam Doctoratus lauream Parisijs accepit. Propter acutissimas concertationes scholasticas Lutetiæ celebris, & Oxoniæ: nunquam finem fecit scribendi in Magistram Sententiarum, illudque opus prægrande in immensum excreuit. Quod Parisijs postea fuit abbreuiatum à Philippo Caisarbelo Carmelita Flandro. Scripsit itaque

Quæstiones super Magistrum Sententiarum, libros quatuor. Quæritur, vtrum commensuratio. Extãt Parisijs apud Augustinianos.

Conclusiones ordinarias, librum vnum.

Lecturas Theologicas, librum vnum.

Claruit anno 1340. Sunt qui scribant Archiepiscopum fuisse Armachanum; sed circa hoc nihil mihi huc vsque certum occurrit.

ROBERTVS FININGHAMVS, Anglus Norfolcensis, in Cœnobio Noruicensi ad Religionem admissus, vir in omnibus liberalibus artibus benè educatus ab adolescentia sua. In Iure Canonico, vix dici poterit, quantum sudauit, & alsit. Multa enim volumina huius sciẽtiæ perlustrauit, & collatis Doctorum sententiis, obscura quæque secum, & cum aliis agitauit, atque examinauit. De variis etiam materiis non infeliciter tandem scripsit. In primis egit contra calumniatores *de statu, & dignitate Ordinis S. Francisci*, ostenditque, quomodo Fratres illi perfectionem Euangelicam profiteantur, pro se, & pro alijs semper orantes, populo prædicantes, victum, & vestitum mendicantes, denique nihil habentes, & omnia possidentes. Scripsit

Pro Ordine Minorum, librum vnum Primo de approbatione paupertatis.

Pro dignitate status eorum, librum vnum.

Casus Conciliorum Angliæ, librum I. In statutis Oxoniensis Concilij.

De Casibus decretorum, librum vnum Excommunicationem incurrit.

De Casibus decretalium, lib. I. Qui Cardinalem percutit, aut

De Casibus Papæ reseruatis, librum vnum. In cæteris autem casibus.

De Extrauagantibus, lib. 1.

De Excommunicationibus, lib. 1. Quoniam sub pœna excommunic.

De alijs nihil habeo explorati. Claruit circa annum 1460.

ROBERTVS LECCESTRIVS, Anglus, Philosophus, & Theologus præclarus, & in omni genere concertationis scholasticę apud Oxonienses exercitatissimus habitus, vbi inter suos ad aliquot annos publicitus docuit, tanta cũ laude, vt per vniuersam penè Angliam hominis fama longè lateque diffunderetur. Propter egregias etiam conciones apud Magnates magnam conciliauit gratiam. Illum præ cæteris hoc nomine mirè venerabatur Robertus Episcopus Herefordiensis, eoque familiarissimè vsus est. Scripsit

Lecturas in sacram Scripturam, lib. vnum.

Commentarios in Magistrum Sententiarum, lib. 4.

De Computo Hebræorum, lib. 1. Prima earum est.

De Computo Latinorum, lib. 1. Operis iniuncti nouitatem.

De ratione temporum, lib. 1. Ad planiorem pręscripti tractatus.

De paupertate CHRISTI, librum vnum.

Quodlibeta varia, lib. 1.

Distinctionum lib. 1. Cuius operis mentionem facit quidam liber manuscrip. Cantabrigiæ in aula Pembrochiana.

Opusculorum diuersorum, librum vnum.

Lichefeldię viuendi finem fecit, sepultus in monasterio sui Ordinis anno 1348.

ROBERTVS MASSIER, prouinciæ Franciæ Minister, & Conuentus Parisiensis Commissarius, edidit

Sermones in Epistolas, & Euangelia Quadragesimalia. Paris. 1331.

ROBERTVS REGNAVD, Conuentus Parisiensis alumnus, vir pius, et eruditus, edidit, et illustrauit anno 1636. Parisijs

Historiam Martini à Spoleto Minoritæ Martyris, quam Hispanicè scriptam à D. daco de Torres Gallicam fecit Excellentissimus Princeps Carolus Valesius Caroli IX. Gallorum Regis filius naturalis.

ROBERTVS ROCHFORDVS, siue à RVPE FORTI, Hibernus Lageniensis, Collegii Louaniensis Minorum Hibernorum alumnus, scripsit Anglicè

Vitam S. Patritij Hiberniæ Apostoli ex Iocelino potissimè desumptam. Prodiit Audomari in 4.

ROBERTVS ROQVES, Gallus, Reg. Obseru. prouinciæ Aquitaniæ Minister, edidit Gallicè librum, cui titulus:

Admonitio fidelis ad Christianissimum Galliarum Regem, circa sui regni statum. Asseruatur in Bibliotheca magni Conuent. Tolosani.

ROBERTVS de RVSSIA, siue RVTENVS, (quem Hassum dicit Miręus cap. 408.) scripsit

Sermones varios.

Commentarios in quatuor libros Sententiarum.

Expositionem Regulæ S. Francisci ad Haymonem Anglicum generalem Ministrum.

Librum de Anima.

Obiit anno 1280.

RODERICVS QVINTIANVS, scripsit Tractatum

De Christo Iesu contra infideles.

RODERICVS à PORTILLO, Hispanus, prouinciæ S. Iacobi insignis Predicator suę prouincię Definitor, et sæpè Guardianus, Regi Philippo IV. à sacris concionibus, edidit

Tractatum pium, & doctum de Christo, & Maria, & de beneficijs, quæ per ipsos mundus recipit continuo. Tauri 1630.

RODVLPHVS de BRIBACO, scripsit

Librum de itineribus æternitatis.

Floruit circa annum 1360.

ROGERVS BACCONVS, Anglus, sacrę Theologiæ Doctor Oxoniensis, secundum morem illius temporis *Doctor Mirabilis* salutatus. Dum adolescens Oxonij Dialecticam, et Philosophiam disceret, stupendam ingenij monstrauit acumen, quod et quotidianis exercitationibus in dies auxit, et tandem planè ad miraculum subtile et perspicax reddidit, vt eum Ioannes Picus Mirandulę Comes non immeritò *virum ingeniosissimũ* prędicauerit; cuius simile testimonium dederunt doctissimi quique illius, et sequentium ętatum Scriptores. Ad has naturę dotes accessit industria, et assiduum penè per totam vitam ingenii, memoriæque exercitium, et tam diligens cultura, vt in omni planè doctrinę scientiæque genere excelluerit, suique parem vix vnquam viderit. Ioannes Lelandus ex quibusdam coniecturis est in illa opinione, vt existimet eum sacrę Theo-

Theologię, nec non Grecę, et Hebraicę linguę Parisiis operam dedisse: quidquid sit, accuratè calluit Poesim, Rhetoricam, omnemque politiorem doctrinam, omnes artes liberales, omnes scientias Mathematicas, Medicinam, Philosophiam omnem, omnem Theologiam, & Iurisprudentiam, Græcas, & Hebræas litteras, historias sacras, & omnia venerãde antiquitatis monimenta, adeo vt nihil illi defuerit ad virum omnibus suis numeris perfectissimè eruditum, & in omni prorsus scientia summè doctum.

Sanctum Edmundum Archiepiscopum Cantuariensem, & Richardum Fitzacriũ seniorem Dominicanorum amicos, in studijs fautores, & aliquando Magistros habuit. Quo tempore Rex Angliæ Henricus Tertius consilio potissimum Petri Episcopi Vvintoniensis Pictauienses, & alios exteros in Angliam introduceret, hic, & frater eius Robertus Oxonij coram Rege conciones habuerunt contra dictum Petrum, seriò suadentes Regi, ne vltra pareretur se Petri consilijs duci, vel potiùs seduci, nec traderet munitiora patriæ loca hominibus externis custodienda. Dum Mathematicas scientias, & Philosophiam, maximè naturalem, curiosiùs forsan, quàm par erat, inspiceret, profundiùs contemplaretur, & penitius penetraret, tam arcanas inde traxit consequentias, & tam mirabiles rerum reconditarum intulit conclusiones, vt apud imperitum vulgus haberetur mirus præstigiator; apud quosdam etiam non indoctos de Magicis artibus fuerit suspectus, imò et à maleuolis tandem grauiter accusatus: super quibus, siue vulgi suspicionibus, siue maleuolorum accusationibus ab Hieronymo de Esculo Ordinis totius Magistro Generali (scribit Pitseus) eum Romam vocatum, et iussu Clementis Papæ Quarti examinatum, vix satis se de nimis periculosa curiositate purgasse, et ideo ad tempus carceribus mancipatum fuisse. Sed nos alibi docuimus hoc sub Hieronymo Generali, et Clemente Pontifice contingere non potuisse. Etenim Clemens obijt anno 1268. et Hieronymus non nisi sub annũ 1274. electus est Minister Generalis, neque in iudicium vocatus est Romam, sed in Gallia Hieronymi iudicium subiuit anno 1278. sub Nicolao Tertio. At Clementi Quarto in minoribus familiaris multas etiam ei in Pontificatu scripsit litteras, et Clemens ab eo petijt sibi mitti quendam librum ab eo compositum, misitque ille per discipulum Ioannem Londinensem cum instrumentis Mathematicis à se compositis. Porrò Pitseus in illa tribulatione inuidorum calumnijs oppressum suspicatur, atque hæc in eius defensionem conscribit. [Saluo, inquit, meliori iudicio, hic locum habet versus ille Ouidianus:

Fructus obest, peperisse nocet, nocet esse feracem.

Certè malum hac in parte non videtur homini euenisse, nisi ex suo bono: nam fœcundum illud, et profundum litteratissimi hominis ingenium difficilia multa inuenit, quę aliorum ingenia, si alta, se non inuenta dolebant, et ex inuidia accusabant; si vulgaria, ne inuenta quidem capere poterant. Itaque vel inuidia vel ex ignorantia calumniabantur, et condemnabant illa, quę suam vel effugerant industriam, vel superauerant captum] Multiplicis verò eius doctrinæ testimonium immensam librorum multitudinem hic ex Pitseo subijcimus,

[Margin: Vide Pitseum ad an. 1284.]

[Margin: Annal. Min an. 1266 numer. 14 & 1278. numero 26.]

Sermonum, seu concionum, librum vnum.

Commentarios in Magistrum Sententiarum lib. 4.

Compendium studij Theologici, libros quinque. Quoniam in omnibus causis: manuscrip. cum alijs quibusdam tractatibus eius, duobus voluminibus in Bibliotheca Baronis de Lumleio.

De perspectiuis, & multiplicatione specierum Tractatum M.S Ibidem.

Iterum de multiplicatione specierum, librum vnum. Primum capitulum, Circa influ.

Perspectiuam singularem lib. 1. Hic aliqua dicenda sunt.

Perspectiuam distinctam lib. 3. Propositis radicibus sapientiæ.

Prospectiuam continuã lib. 1. Cupiens te, & alios sapientiores.

De impedimentis sapientiæ, librum 1.

De situ orbis lib. 1. M.S. Cantabrigiæ in Colleg. S. Benedicti.

De regionibus mundi, lib. 1.

De situ Palæstinæ lib. 1.

De locis sacris lib. 1.

De rerum mirabilibus, lib 1.

Responsum ad epistolam D. Bonauenturæ lib. 1.

Ad Clementem Papam IV. lib 1. Sanctissimo Patri Domino Clementi.

De vtilitate scientiarum, libros vndecim.

De causis ignorantiæ humanæ, librum vnum.

De potestate mirabili artis, & naturæ, lib. 1. Habetur M.S. in Bibl. Vaticana.

De

De lapide Philosophico. Vestræ petitioni respondeo quemadmodum.

Descriptiones locorum mundi, librum vnum. Ad hoc autem, quod certius, & plan.

De occultis operibus naturæ, librum vnum. Superius quidem dictum est quid.

Summam Grammaticalem. lib. 1. Oratio Grammatica; aut

De Constructione partium librum vnum. Ad completam cognitionem construet.

Grammaticam Græcam, librum vnum. M.S. Cantabrig. in Collegio sancti Petri,

Grammaticam Hebræam lib. 1. M.S. ibidem.

De laudibus artis Mathematicæ librũ vnum. Post hanc scientiam experimentalem.

De quinta parte Mathematices, librum vnum. M.S. Cantabrigiæ in Colllegio S. Benedicti.

De arte Chimica lib. 1. Extat Francofordiæ 1603.

Breuiarium Alchimiæ lib. 1. M.S. Cantabrigiæ in Collegio Caij.

Speculum Alchimiæ, lib. 1. Multifariam, multisque modis loquens.

Documenta Alchimiæ, lib. 1.

De Alchimistarum artibus, librum vnum.

Artem experimentalem lib. 1. Positis fundamentis primis.

De septem experimentis, librum vnum.

Cosmographiam lib. 1.

De Geometria, lib. 1.

De valore Musices, lib. 1. Secundum Boethium &.

De vtilitate Astronomiæ, lib. 1. Post locorum descriptionem.

Introductionem ad Astrologiam, librum vnum. Fusius quidem dictum est de Astron.

De iudicijs Astrologiæ, librum vnum.

De radijs solaribus, lib. 1.

De locis stellarum, lib. 1. Quoniam infinitum est discernere.

De secretis lib. 1. Interrogationi tuæ respondere.

Prognostica ex syderum cursu, librum vnum.

De aspectibus Lunæ, lib. 1.

De visu, & speculis, lib. 1. De speculorum miraculis.

De speculi facultate, lib. 1.

De forma resultante ex speculo lib. 1. Quæritur de forma result.

De speculis vstorijs, librum vnum.

De gradibus intentionalibus, lib. 1. Omnis forma inhærens.

De retardatione senectutis, lib. 1. Domine mundi, qui ex nobilissima. Manuscrip. Oxonij in Bibliotheca publica, & in Vaticana.

De vniuersali regimine senum, lib. 1. Summa regiminis,

De prolungatione vitæ lib. 1. *M.S.* Cantabr. in aula Pembroch.

Antidotarium vitæ humanæ, lib. 1. M.S. Ibidem.

De erroribus Medicorum, lib. 1. Vulgus Medicorum.

De retardatione accidentium, librum vnum.

Communia naturalis Philosophiæ, libros quatuor. Postquam tradidi Gram.

In Philosophiam naturalem, libros octo.

Computum naturalem, lib. 1. Omnia tempus habent.

De materia prima, lib. 1.

De passionibus animæ, lib. 1.

De intellectu, & intelligibili, libros duos.

De somno, & vigilia lib. duos.

De Cœlo, & mundo, libros duos. Prima igitur veritas.

De Fluxu, & refluxu maris, lib. 1. Descriptis his figuris.

De fluxu maris Britannici, lib. 1. Visis effectibus illis.

De Ponderibus, lib. 1.

De Regibus mundi, lib. 1.

De vtilitate linguarum, lib. 1. Multæ præclaræ radices.

De conseruatione sensuum, librum 1. Cogito, & cogitaui.

Rogerinam maiorem, librum 1. Sicut ab antiquis. M. S. Cantabr. in Archiuis Collegij Caij. Et in priuata Bibliotheca Gualterij Copi.

Rogerinam minorem, lib. 1. Humana natura. M.S. Ibidem.

Logicam, lib. 1. Introductio est breuis, & aperta.

In posteriora Aristotelis, lib. duos. Dictum est de syllogismo.

Leges multiplicationum, lib. 1. Expletis quatuor partibus.

De Philosophia morali, lib. 1. Manifestaui in præcedentibus.

De Metaphysica, lib. 1.

De speciebus, lib. 1.

De copiæ, & inopiæ causis, librum vnum.

De coloribus per artem fiendis, librum vnum.

De

De rebus Metallicis, librum vnum.
De sculpturis lapidum, lib. vnum.
De centris grauium, lib. vnum.
De vniuersalibus, lib. vnum.
Parabolas de quadratura, librum vnum.
Ventorum nouem distinctiones, lib. vnum.
De arte memoratiua, lib. vnum.
De planis, lib. vnum.
In Auicennam de Anima, lib. vnum.
In opera Virgilij commentarios.
Contra Necromanticos, lib. vnum.
Causæ vniuersales. Habentur M.SS. in Biblioth. Vaticana.
De arte experimentali. M.S. Ibidem.
De magnete. M.S. Ibidem.
De natura Metallorum, & transformatione earum. M.S. Ibid.
De Necromanticis imaginibus, librum vnum.
De Geromantia, lib. vnum. M.S. in Bibliotheca Lumleiana.
De excantationibus, lib. vnum.
Practicas Magiæ, lib. vnum.
Obijt Oxonij apud suos sepultus anno 1284.

ROGERVS CONEVVAIVS, seu *CONNOVIVS*, ab oppido natiuo in frigidissimis Cambriæ montibus, ita cognominatus, tantum in Ordine profecit, vt nihil sibi reliquum fecerit ad supremum gradum. Oxonij decurso studiorum stadio, sacræ Theologiæ creatus est Doctor, & inter suos etiam Professor. Virtutis etiam laude tam clarus extitit, vt communi omnium suorum consensu, & suffragio dignissimus reputaretur, qui suo Ordini per Angliam Prouincialis potestate præsideret. Sub illud tempus insurrexit acriter in Mendicantes Ordines Richardus Radulphius, Archiepiscopus Armachanus, cui se opposuit Rogerus, doctisque rationibus eius scripta confutauit. Scripsit

De Confessionibus per Regulares audiendis contra informationes Armachani, librum vnum. Confessio, & pulchritudo in conspectu eius. M. S. Cantabr. in pub. & in Colleg. S. Benedicti. Extat Parisijs 1496. & 1511.

De Christi paupertate, & dominio temporali Quæstiones tres, satis diffusas in plures articulos diuisas, vbi doctissimè disputat de licita, & meritoria Religiosorum mendicitate. Incipiunt: *Vtrum Christus hominum perfectissimus.* Habeo M.SS.

Sermones, lib. vnum.
Lecturas, lib. vnum.
Quæstiones Theologiæ, lib. vnum.
Determinationes Scholasticas, librum vnum.
De extrauagantis Pontificiæ intellectione, lib. vnum. Veruntamen quia iuste Dominus.
Londini in suo Cœnobio naturę debitum soluit, anno 1630.

ROGERVS, siue RODERICVS VITTONVS, quem Henricus Vvillot vocat *RORICVM* de *VVITTEN*, Anglus, insignis Theologus, & concionator non vulgaris; scripsit præter alia
Sermones de tempore ab initio Aduentus, vsque ad Pascha, lib. vnum.

ROGERIVS ROYSETH, siue *ROGET*, Anglus, scripsit
Commentarios super Sententias. Incipiunt: Amice ascende superius. Habentur M.S. Assisij.

ROGERVS RVGOSVS (quem eundem esse puto cum eo, quem *RVGGVM* vocant alij) Anglus, sacræ Theologiæ Doctor, scripsit, teste Vvilloto,
Commentaria in Magistrum Sententiarum, lib. quatuor. Vtrum aliquis in casu possit obligari in præcepto.
De Maximo, & Minimo, librum vnum.
Porro Ruggo tribuunt quidam Commentarios in libros de Anima, & opuscula quædam Theologica, quæ M. SS. haberi dicuntur Cantabrigiæ in Archiuis Collegij Caij, & Gonelli.

ROMANVS à S. BRIOCO, Capuccinus, Gallus, edidit
Defensionem Calendarij Gregoriani aduersus hæreticos, & schismaticos. Parisijs anno 1647.

RVFFINVS SCACCIOTTA, Ragusęus, Reg. Obseru. scripsit Italicè
Coronam Virginis Mariæ super salutationem Angelicam. Neapoli apud Horatium Saluianum anno 1589. in 4.

RVFFINVS SCIFFIVS, Assisias, consanguineus Sanctæ Claræ, composuit cum alijs duobus socijs S. Francisci, Angelo, & Leone; iubente Crescentio Æsino Ministro Generali, Tom. 1. Annal. an. 1210. nu. 52. & an. 1244. nu. 8. & 9.
Legendam, siue *vitam S. Francisci*, *eiusque miracula insuper recensuit.*
Viuebat anno 1248.

ROBERTVS siue RVPERTVS HASSVS, vide *Robertus de Russia.*

S

SALIMBENVS de SALIMBENIS, de Grenonis, Parmensis, insignis Theologus, & in optimis quibusque scientijs egregiè versatus; sæpè ad Imperatores, et Reges pro rebus grauissimis legatus, scripsit

Historiam vniuersalem, quæ incipit ab anno Domini 1068. & terminatur ad annum 1287.

Chronicon Italiæ, cui pleraque ad pietatem, atque Theologiam spectantia intexuit. Eius cum laude meminit Bonauentura Angelus Ferrariensis in sua historia Parmensi lib. 1. & frequenter ex eo suam confirmat narrationem, necnon Onuphrius Panuinus in suis Antiquitatibus Veronensibus, lib. 7.

SALVATOR BARTOLVCCIVS, publicus in Gymnasio Patauino Metaphysicæ, & Theologiæ Professor, scripsit

Expositionem Formalitatum Scoti.

Apologiam pro Scoto.

Syllabum generalem in quatuor libros Sententiarum Scoti.

Quodlibeta.

Viuebat anno millesimo quingentesimo octuagesimo sexto.

SALVATOR CADANA, Taurinẽsis, Regul. Obseru. prouinciæ S. Thomæ in Subalpinis, Theologus, & concionator; necnon à consilijs Serenissimæ Sabaudiæ Principi. Edidit plura opera, in quibus tamen accuratius examinandæ sunt sanctorum Patrum, & Doctorum citationes.

Sermones Quadragesimales.

Sermones pro Aduentu, quibus titulus est: *La Corte.*

De B. Maria Virgine.

De Sanctis.

Dubia scripturalia pro singulis Aduentus, & Quadragesimæ diebus, atque pro solemnitatibus B. Mariæ Virginis, ac SS. omnium totius anni.

Collectiones Bullarum, & sacræ Congregationis Decretorum.

Formularium obedientiarum.

Octauam Sacramentalem, seu *Sermones pro singulis diebus per octauam sanctissimi Eucharistiæ Sacramenti.*

Decreta Diuina.

Librum, cui titulus est: *Il Segretario.*

Alium inscriptum: *I Saggi Politici.*

Adhuc scribit.

SALVATOR SARDVS, Capuccinus, Laicus, composuit

In honores B. Virginis Corollas plures spirituales.

SALVATOR VITALIS, Sardus, Marensis, vir vitæ austeræ, facilioris calami, quam maturioris iudicij. Multa scripsit, & tumultuariè congessit, in quibus cordati quique meliorem methodum, limatiorem doctrinam, & stylum planiorem desiderent. Edidit

Apodixim sanctitatis, & puritatis S. Francisci. Florentiæ apud Zenobium Pignonium anno 1630. in 8.

Floretum Aluerninũ, in quo de Stigmatibus S. Francisco in monte Aluernæ impressis disseritur. Ibidem apud eundem an. 1626. in 8.

Theatrum Seraphicum de eisdem Stigmatibus. Apud eundem an. 1629. in 8.

De tribus horis, quibus Christus viuus pepẽdit in Cruce Meditationes. Mediolani apud Malatestas fratres 1643. in 8.

Trilogium viæ Crucis. Florentiæ an. 1629.

Annalium regni Sardiniæ partem primam, & secundam. Mediolani apud Ioan. Petrum Cardum anno 1645. in fol.

Theatri triumphalis Mediolanensis vrbis magnalium, partem primam, ibid. apud Malatestas, an. 1644. in fol.

Vitam S. Francisci.

Obijt ad Aramcæli in Vrbe an. 1647. concurrente ad eius funus magna populi multitudine.

SAMVEL BIVRETTE, Belga, prouinciæ sancti Andreæ Strict. Obseruan. edidit Gallicè

Historiam Martyrum Iapponensium

Vitam B. Ioannæ Valesiæ fundatricis Ordinis Annunciatarum.

SAMVEL de CASSINIS, Reg. Obseru. prouinciæ Ianuæ, edidit

Varia opuscula, quæ simul prodierunt Venet. 1502. & 1503.

Librum Isagogicum in apices Scoti ad inuestiganda Aristotelis principia. Ibid. anno 1493.

Librum Isagogicum continẽtem libros septem Logicales. Mediolani simul cum Commentarijs Ioannis de Monte in Summulas Petri Hispani. Prodijt anno 1495. in 4.

Librum tertium Isagogicum ad Physicos apices assequendos; ad Iulium Secundum summum Pontificem. Cunei ad Pedemontes, apud Simonem Beuilaquam, absque anno impressionis.

Commentaria in 8. libros Physicorum. Ibidem.

Argumentationum contra Mag. Damianum Crassum de Ripolis Ordinis Prædica-

dicatorum circa modos loquendi, librum vnum.

Quæstionem ab eo disputatam in Vniuersitate Ticinensi, circa Ioannis Euangelistæ consanguinitatem, aut fraternitatem cum Christo Domino. Habetur M.S. in Bibliotheca Montis Aluernæ, et Conuentus Vbetensis prou. Granatæ.

Quæstionem alteram copiosam de immortalitate animæ, dedicatam Ludouico Sfortię Duci Mediolanensi. Prodijt Mediolani anno 1498.

Apologiam pro Nicolao de Lyra, contra Ioannem Viterbiensem Ord. Prædic. de Genealogia Saluatoris.

SANCTES BOCARDVS, scripsit ad Comitem Vrbini, Montisferetri, Durantisque Dominum, librum pręnotatum:

De firma fide. Extabat M. S. apud Serram Petronum Camertinę Diœcesis oppidum.

SANCTES THESAVRVS, Romanus, Capuccinus, Definitor generalis sui Ordinis, scripsit

Expositionem in Regulam S. Francisci, Romæ apud Ægidium Spadam anno 1614. in 4.

SANTORVS à MELPHIO, Italus, Strictioris Obseruantię prouincię Romanę, sacrę Theologię professor, Custos, aliarum prouinciarum Visitator; sacrę Pœnitentiarię Lateranensis Pręses, Regij celeberrimi, & ad miraculum magnifici, ingentisque Parthenonis Neapolitani Fratrum, ac Sanctimonialium Guardianus, noster amicus, vir quidem religiosus, & doctus, scripsit

Morales Commentarios in statuta, & constitutiones Ord. Minorum de Obseru. Opus varia morali, Canonica, Ciuili, criminalique doctrina refertum, omnibus Ecclesiasticis, Regularibus, secularibusque viris, nedum Franciscanis vtile, & profuturum. Romę apud Andream Phęum anno 1643.

Praxim Criminalem ad sanctè administrandam iustitiam in Ord. Fratrum Minorum S. Francisci Reg. Obseru. iuxta præscriptum statutorum generalium ex sacris Canonibus, & probatis authoribus compendiosè collectam generali Capitulo Romano anno millesimo sexcētesimo trigesimo nono, probante, & mandante. Romę Typis sacræ Congregationis de Propaganda fide an. 1639.

Pœnalium districtionum examen, quibus Regulares punitiuam iustitiam administrant. Romæ apud Franciscum Monetam, an. 1649. in 4.

Thesauros spirituales, & temporales regiorum Monasteriorum S. Claræ, & S. Mariæ Magdalenæ vrbis Neapolitanæ, Italicè, Romæ apud Franciscum Felicem Mancinum an. 1650.

Adhuc viuit, & plures meditatur huiusmodi elucubrationes.

SASCOLINVS FLORENTINVS, Minister generalis 1519. edidit

Conscientiæ illuminacula.

SCHOLASTICVS CASTELLIONIS BRANNOVIVS, post abiuratam hæresim Caluinisticam, in qua parentes illum educauerant, copiosamque illorum hęreditatem relictam, illis vita functis ad Capuccinorum religionem migrauit, inter quos Pręedicator effectus, potens hęreticorum impugnator exiitit. Typis mādauit sub nomine domini Chanueau proprio suppresso,

Disceptationem publicè, & solemniter habitam de licentia Reuerendiss. Episcopi Niuernensis, contra Ministrum Caluinistam, Monsenglar nuncupatum, quem de hęresi, & multis erroribus circa fidem conuicit. Niuernis apud Ioan. Millot 1630. in 8.

SCOICARDVS BECK, Moguntinus, prouincię Coloniensis, scripsit

Conciones omni tempore prædicabiles, *de grauitate peccati*. Coloniæ apud Ioannem Crythium an 1646.

Historiam sanctæ Annæ in Germanicum transtulit. Ibidem apud Gilbertum Clementis 1641.

SEBASTIANVS de AVENDAÑO, Hispanus, Madritensis, Reg. Obseru. prouin. Castellæ, concionator, in Romana Curia pro familia Vltramontana Secretarius, edidit

Speculum spirituale de humanæ vitæ miserijs, de miris mortis effectibus, de excellentiis Purgatorij in sex libros dispositum, & ad concionatorum vsum accommodatum. Romę apud Franciscum Caballum an. 1642. in fol.

SEBASTIANVS BOLLANDE, alias *BOSLANDT*, Mosę Traiectensis, Philosophię, ac Theologiæ moralis Lector, prouin. Germaniæ inferioris.

Sermones aureos Fr. Petri ad Boues *in Dominicas, & festa per annum*, correxit, & ad omnium vtilitatem accommodauit, adiunctis indicibus, & Elencho ad alias conciones efformandas. Recusi sunt Antuerp. apud Gulielmum Lestenium an. 1643.

Tomos duos ingentes *Elucidationis Terræ sanctæ* à Fr. Francisco Quaresmino editos Antuerp. apud Moretum elēchis, & indicib. copiosissimis adornauit.

Obijt Antuerpiæ 13. Octobris, anno 1645. Vide verbo *Franciscus Quaresminus*.

SEBASTIANVS RIBERVS, Hispanus, Regul. Obseruantiæ ad Indos Occidentales profectus illorum studēs profectui, & conuersioni edidit lingua Ottomina

Vocabularium, siue *Dictionarium satis copiosum*.

SEBASTIANVS SILVANECTENSIS, Gallicè *de Senlis*, prouinciæ Capuccinorum Parisiensis, varios euulgauit libros, qui ita inscribuntur:

Philosophia contemplantium, quæ cōtinet omnes lectiones fūdamentales vitæ actiuę, contemplatiuæ, & superemimentis. Editio 2. Parisijs apud Michaelem Soly 1621. in 12.

Fax iusti pro directione spirituum sublimium. Parisijs apud Viduam Nicolai Buon 1642. in 4.

Epistolæ morales, in quibus fœminæ illustres, quæ ad Paradisum aspirant, non solum aulam sanctam inueniunt, sed etiam claustralem. Ibidem apud Michaelem Soly 1644. in 4.

Occupatio veri sapientis, vbi plurima veræ sapientiæ axiomata solidè exponūtur. Ibidem 1645. in 4.

Axiomata hominis iusti. Ibidem in 4. an. 1647.

Circumferuntur *Historiæ, & vitæ Beatarum Coletæ Reformatricis trium Ordinum S.P. Francisci*. Item *B. Pasitheæ Fundatricis Monialium Capuccinarum in Gallia*, authore Anonymo, quæ reputantur ab eodem esse compositæ. Parisijs apud Viduam Nicolai Buon in 8. separatim anno 1625.

SEBASTIANVS VERDETVS, Reg. Obseruantiæ, concionator, scripsit Hispanicè libellum, & inscripsit,

Instructio ad officium de S. Cruce rectè persoluendum.

SERAPHINVS CVMIRANVS, Feltrensis Reg. Obseru. scripsit:

Conciliationem locorum communium totius sacræ Scripturæ, qui inter se pugnare videntur. Prima pars prodijt Antuerp. apud Ioannem Stellium an. 1557. in 8.

Secunda pars ibidem an. 1558. in 8.

Tertia Venetijs apud Ioannem Ratiscum anno 1561. in 8. Totum opus prodijt Parif. an. 1576. in 8.

SERAPHINVS LEGGIVS, Tertii Ordinis, Panormitanus sacræ Theologię Magister, edidit Italicè

In expectatione partus Virginis nouenas conciones sub titulo *Paradisi animati*. Venet. 1643. in 4.

De laudibus B. Virginis Conciones sex.

De festiuitatibus, alijsque mysterijs Deiparæ.

Notas Euangelicas pro concionibus à Natiuitate Domini, vsque ad festum sanctissimæ Trinitatis. Venetiis, anno 1645.

Alia parat editioni.

SERAPHINVS à MORAVIA, Aretinus, edidit Italicè

Tractatum de Conceptione Virginis Mariæ.

Tractatum alterum de Indulgentijs.

SERAPHINVS de SANCTO PETRO, scripsit

In Ius Canonicum.

SERVASANCTVS, scripsit

Summam de Pœnitentia. Extabat Patauij in Bibliotheca S. Antonij.

SERVATIVS MYRICANVS, Louaniensis, Martini Myricani, de quo suo loco dictum est, germanus frater, aliquoties Guardianus, deinde bis prouinciæ Germaniæ inferioris Minister, vir pius, & bonus, collegit

Enchiridion Fratrum Minorum, complectens Regulam S. Francisci cum eius Testamento, & alia S. Apostolicæ Sedis, & sanctorum Patrum monumenta, Regulam Fratrum Minorum concernentia. Antuerpiæ Typis Plantini an. 1590. in 16.

Excessit è viuis Bruxellæ anno nonagesimo nono supra 1500. Februarii 12. sepultus in choro.

SEVERINVS RVBERICVS, Gallus, Minister prouin. Aquitaniæ Recollectorum, scripsit Gallicè

Exercitia sacra de Amore IESV, ad Cardinalem De Sourdis. Parisiis apud Dionysium Moreau anno 1627. in 12.

SICARIVS à CLAVASIO, scripsit

De Lege municipali.

SIGISMVNDVS à BONONIA, alias *IACOBVS FEDERICVS*, Capuccinus, vir doctus in Iure Canonico, scripsit

De Electione, & potestate Prælatorum, & aliorum Officialium Regularium. Bononiæ apud Hæredes Rossij anno 1626. in fol. & eodem anno Mediolani apud Hæredes Pacifici Pontis, & Ioannis Bapt. Piccaleoni in 4.

SIGISMVNDVS MARISSIVS, Mantuanus, scripsit Italicè

De iniquitatibus, & malitia Hebraeorum. Mantuę an. 1610.

SILVESTER BARTOLVCCIVS, Assisias, Ord. Minorum Conuent. S. Theologię Magister, prouinciæ S. Francisci Minister, edidit

Speculum Regularis Obseruantiæ, in quo pro omnibus Regularibus cuiuscunque Religionis, trium Regularium votorum declaratio exprimitur, vna cum Minorica Fratrum Conuentual. S. Frãcisci. Pars prima *de tribus Votis* pertractat; secunda *de Regula S. Francisci.* Venetiis apud Marcum Guariscum anno 1617. in 8.

SILVESTER de la VAL, Theologus, Capuccinus prouincię Turonensis, euulgauit librum, quem inscripsit

Iustas magnitudines Ecclesiæ Romanæ contra impietatem illorum, qui Papam vocant nouum Antichristum. Pictauii per Antonium du Mesnier anno 1611. in 16.

Contrà errores Vignerij Ministri Plesiensis. Paris. 1608. in 8.

SILVESTER ROSSANENSIS, edidit

Tractatum *de Contemplatione sanguinis IESV Christi.*

SILVESTER SENENSIS, scripsit

Librum de Iustitia.

SIMEON MANHART, Germanus, Strict. Obseru. prouinciæ Argentinæ Ecclesiastes percelebris, & Clarissarum ad omnes Sanctos Grętij Confessarius, scripsit Germanicè

Tomos duos cõcionum super Dominicas totius anni. Augustæ Vindelicorum an. 1629. in fol.

Tomum tertium de Sanctis. Ibidem eodem anno.

Passiologiam, seu *Tomum quartum de Passione Domini.* Grętij in Styria an. 1639.

SIMON ANDREAS, Venetus, Min. Conuent. scripsit

Librum de gratia Baptismi.

Librum de secundis intentionibus.

Quæstiones Metaphysicas.

SIMON FONTANVS, Gallus, Senonensis, Theologus Parisiensis, scripsit

Historiam Catholicam ab anno 1546. *in lib. septendecim distributam.* Prodijt Paris. an. 1562. apud Guliel. Iulianum.

Parasceuen; id est, *Apparatum ad Rhetoricam.* Paris. 1578. in 4.

Dialecticam.

Commentaria in librum Ruth.

Obiit Parisiis, eius sepulchro hoc affixum est carmen:

Fons ego cœlesti manans de fonte profundo,
Quas poto è sacri gurgite fontis aquas.
Has tibi dum sitiens haurit fons, areo, sed sic,
Vt redeam ad fontis prima alimenta mei.
Iam raptus viuo, Christi me proluo fonte:
Quo mihi, quæ fuerat, desinit esse sitis.

SIMON RICKIVS, Germanus, Regularis Obseruan. sacrę Theologię Lector in Conuentu Moguntino, scripsit

Manuale Confraternitatis Chordæ S. Francisci, seu *Funiculum triplicem ex quæstiunculis, tam hanc, quàm alias Sodalitates concernentibus, & ex Sanctorum Ord. Minorum historijs, & pijs aliquot exercitijs in gratiam Confratrum contextum.* Moguntiæ apud Ioannem Albinum an. 1614. in 12.

Conciones Roberti Cardinalis Bellarmini ex beneplacito authoris recognouit, recognitasque curauit recudi Coloniæ apud Ioannem Crythium, anno 1615.

SIMON TVNSTEDVS, Anglus Cœnobii Noruicensis à iuuenilibus annis alumnus, pietatis et bonarũ litterarum amãtissimus. Humaniores litteras, Philosophiam, Mathematicas scientias, & Musicam accuratè didicit. In Philosophia naturali nihil illi magis arrisit, quã alta illa meteororum contemplatio, quæ hominem tam sublimem rapuit, vt quodammodo semper in tertio cœlo versari videretur. In his igitur, quæ Aristoteles super hac materia scripsit, explicandis magnos labores, multos annos impendit. Mirificè à quibusdam laudatur, & omnium sciẽtiarum peritissimus pronunciatur. Nonnulli eius prudentiam & in magnis negotiis expediendis dexteritatem commendant; alii grauitatem, animi moderationem, et authoritatem summis encomiis extollunt. Ordinem suum per Angliam rexit summo omnium applausu. Scripsit

In Aristotelis meteora libros quatuor, de quibus videnda sunt, quæ diximus

Tomo tertio operum Scoti in prefatione ad Meteora.

De quatuor Principalibus, librum vnum.

Bruzardi in Suffolcia mortuus, et sepultus est apud Sanctimoniales S. Clare, anno 1369.

SIXTVS CVCCHIVS, Bergomas, prouincie Brixiensis, Strict. Obseruan. scripsit

Praxim præcipuarum meditationum de Passione Christi. Bergomi apud Petrum Venturam, anno millesimo sexcentesimo vigesimo octauo.

Breue compendium præparationis, & piorum exercitiorum præmittendorum sanctissimæ Corporis Christi communioni, & breuiculam instructionem Orationis mentalis. Brixię per Ioan. Baptistam Bozzolam an. 1625.

Vias, siue *Semitas quinquaginta sacræ contemplationis*. Ibidem.

SIXTVS QVARTVS, Pontifex Maximus, primum vocatus Franciscus à Ruuere, Ligur, Sauonensis vrbis, siue districtus, natus est anno millesimo quadringētesimo decimo quarto nō sine prȩludijs futurȩ dignitatis, et maiestatis. Vitam, & gesta nos diffusiùs per suos quæque annos distributa, Tomo quinto, sexto, & septimo Annalium enarrauimus; sed & hic breue compendium ex Vvilloto exhibemus. Cùm parentes modicæ essent facultatis, eius adhuc pueri curam suscepit Frater Ioannes Pinarolus, à quo Ordinis moribus instructus, Grammaticam tanto studio perdidicit, vt breui Ciceronis volumina partim ab alijs audierit, partim verò ingenij acumine, nulla alterius opera, intellexerit. Chelium, vbi adoleuisset, profectus, Dialecticæ Doctores eius loci audiuit, ita diligenter, & accuratè, vt postea facultatem eandem ipse alijs legeret. Papiæ deinde, & Bononiæ in celeberrimis Palladijs Philosophiam, & Theologiam docuit. Ætatis suę anno vigesimo in Capitulo generali Genuę celebrato, ita copiosè, disertè & eleganter disputauit, vt vnus omnium doctissimus æstimatus sit. Patauij demum magisterij gradu suscepto, Philosophiam, et Theologiam interpretatus, deinde Bononię, Papiæ, Senis, Florentiæ, et Perusijs publicè professus est. Non multò post Liguriæ Prouincialis: deinde Ordinis Procurator in Curia Romana, et totius Italiæ Vicarius generalis; Perusij demùm Minister Generalis electus est. Padue dum esset, Venetias iturus, Cardinalis renunciatus est; qua in dignitate edidit

Librum de sanguine Christi, ad Paulum Secundum. Incipit: Cupientes, vt tenemur.

Tractatum de potentia Dei, ad eundem. *Quia plerique sunt*. Vterque liber prodijt Romæ anno 1471.

Alterum de futuris contingentibus.

De Conceptione Beatissimæ Virginis.

Item scripsisse dicunt contra errores cuiusdam Bononiensis, qui affirmabat Deum sua omnipotentia damnatum hominem saluare non posse; sed hoc opus idem est cum *Tractatu de potentia Dei* Omnia fermè eius opera habētur M.SS. in Bibliotheca Ducali Vrbini; vbi etiam habetur præclarissima eiusdem *Exhortatio ad Principes pro expeditione contra Turcas.*

Aggressus est et aliud opus, in quo validis rationibus ostēdere nititur Diuū Thomam, et Scotum in sententiis præcipuis conuenire, quanquam rationibus, et verbis differant. Tantæ quidem doctrinæ habebatur, vt huic vni ex Cardinalium cœtu ad fidem pertinentia potissimum committerentur. Quibus rebus dum studiosiùs operā daret, ad summum Pontificatum assumptus est: qua in dignitate scripsit ad Regem Aragonum, cum quo se excusat, quod Nepotem suum præficere Ecclesiæ Augustodunæ noluerit.

Insuper Bibliothecam Palatinam, toto terrarum Orbe celebrem, Platina præfecto, aduectisque ex omni Europa libris, construxit: custodibus, et librariis Græcis, Latinis, et Hebraicis menstrua stipendia constituit; opus omnium præclarissimum, vt ob id imagini eius hi versus meritò appicti videantur:

Templa, domum expositis, vicos, fora, mœnia, pontes,
Virgineam Triuij quod repararis aquam,
Prisca licet nautis statuas dare commoda portus,
Et Vaticanum cingere Sixte iugum.
Plus tamen Vrbs debet; nam quæ squalore latebat,
Cernitur in celebri Bibliotheca loco.

Obiit

Obijt Romæ anno 1484. Idibus Augusti, sepultusque est in Basilica S. Petri, in Cappella vugò dicta *Sixti*, quæ nunc templi Vaticani est Sacrarium, tumuloque æneo opere cælato, & concamerato, inter cætera Vrbis monumenta eximio (quod Iulianus nepos Cardinalis, postea Iulius Secundus, ei munificè posuit, & nunc conspicitur in sacello sanctissimi Sacramenti è regione odei Canonicorum, quo priùs fuerat translatum) hoc incisum est Epitaphium:

SIXTO IV. PONTIFICI MAX.
EX ORDINE MINORVM
DOCTRINA ET ANIMI MAGNITVDINE
OMNIS MEMORIÆ PRINCIPI
TVRCIS ITALIA SVBMOTIS
AVTHORITATE SEDIS AVCTA
VRBE INSTAVRATA
TEMPLIS PONTE FORO VIIS
BIBLIOTHECA IN VATICANO PVBLICATA
IVBILÆO CELEBRATO
LIGVRIA SERVITVTE LIBERATA
CVM MODICO AC PLANO SOLO
CONDI SE MANDAVISSET
IVLIANVS CARD.
PATRVO BENE MERENTI
MAIORI PIETATE QVAM IMPENSA
FACIENDVM CVRAVIT
OBIIT IDIB. SEPTEMB. HORA AB OCCASV V.
ANNO M.CCCC.LXXXIV.
VIXIT ANNOS LXX. DIES XXII.
HORAS XII.

Onuphrius Panuinus, Alphonsus Ciacconus, alijque historici eius vitam vberiùs scripserunt.

SIXTVS QVINTVS Pontifex Max. antea *Felix Perettus* ex oppido Monte Alto in Piceno, ab ineunte ætate Patribus Conuentualibus adscriptus, bona naturæ indole, indefessoque studio insignis Theologus, & Ecclesiastes euasit. Venetijs in hæreticam prauitatem Inquisitor, Romæ Ordinis procurator, à Pio IV. in Hispaniam cum Cardinale sancti Sixti Apostolico Legato missus est, à cuius successore Pio Quinto Vicarius generalis eiusdem instituti; deinde Episcopus S. Agathæ, tum Presbyter Cardinalis Tit. S. Hieronymi Illyricorum, & Firmanæ Ecclesiæ Antistes creatus est. Demùm anno 1585. octauo Kal. Maij in locum demortui Gregorij XIII. Summus Pontifex renunciatur. In ipso Pontificatus ingressu multa fortiter, prudenter, magnificeque peregit. Dignitatem Pontificiam magna semper maiestate, & decore ad mortem vsque sustinuit. Facinorosos, sicarios, & grassatores, quorum incredibilis tunc erat licentia, & copia formidabilis, omnino deleuit, & publicam quietem, securumque commercium restituit. Vrbem magnificis ædificijs, erectisque veteribus Romanorum tropheis, Obeliscis Augusti, & Tiberij Cæss. columnis Antoniana, & Traiana admirandę cælaturæ, & magnitudinis, ornauit; apud Lateranum amplum Palatium Pontificum commoditati

ti extruxit. Vias latas, & directas ad Basilicas Vrbis pręcipuas aperuit. Templum sancti Petri Vaticanum tholo ad miraculum pulchro, & magno compleuit. Sacellum pulcherrimum ad Basilicam Liberianam magnis impensis ędificauit, ad quod Pij Quinti corpus curauit transferri. Ædem Virginis Lauretanam in Ecclesiam Cathedralem, aucto, munito, ornatoque templo, oppido Ciuitatis iure donato, euexit. Ærarium sacrum, reconditum, securo loco in Arce S. Angeli constituit, in quod quinquagies centenum millium aureorum nummum, ad præfinitos tantum Reip. & Apostolicę Sedis casus depromendum prouidè, & solerter inuexit. Aquam copiosam, fluminis instar, ex lacu Regillo, partim per subterraneos ductus, partim per sublimes fornices, opere antiquę Romanorum maiestati comparando, publicæ vtilitati, & ornamento in Exquilias, et Quirinalem, et Vrbis loca decliuia deriuauit. Virginis MARIÆ Pręsentationem in templo, S. Antonij Patauini, Petri Martyris, aliorumque Sanctorum dies natalitios officio Ecclesiastico, & sancti Francisci Assisiatis pro festiuo coli præcepit. Fidei retinendæ, restituendæ, augendæque graues edidit constitutiones, seueris decretis publicatis in hæreticos, Astrologos Iudiciarios, vanas diuinationes, sacrilegas cum dæmonibus pactiones. Nihil magno Pontifice dignum prætermisit, siue ciuilem, siue sacram spectes authoritatem. Viros doctos in pretio habuit & rem litterariam statutis doctrinę, & virtutis pręmijs, summopere promouit. Typographiam in ipso Palatio Vaticano sanctorum Patrum operibus purè, emēdatè, diligenterque imprimendis, tanquam armamentarium propagandę veritatis Catholicę magna impensa præparauit. Ipse porro edidit

Opera sancti Ambrosij, diligenter à se, dum Cardinalis esset, recognita, & ordinatè distributa. Typis Vaticanis anno 1585.

S. Bonauenturæ itidem opera eisdem typis edi curauit.

Constitutionum Apostolicarum à se editarum volumen vnum.

Sed & singulari Dei prouidentia ingens illud pręstitit Ecclesiæ Catholicæ beneficium, quod sacrę Scripturę Codices iuxta puriora, & vetustiora Hebręorum & Gręcorum exemplaria correctos restitui, & in lucem emitti solertissimè curauerit. Cum enim sacrosancta Tridentina Synodus inter plerasque Latinas editiones sacrorum Bibliorum solam veterem, ac vulgatam, quę longo tot seculorum vsu in Ecclesia probata fuerat, grauissimo decreto authenticam declarasset, atque vt illa ipsa emendatissimè quoad fieri posset, imprimi iussisset, opusque grauissimum, & apprimè necessarium aggressus esset Pius Quartus & prosecutus Pius Quintus, ac demum cura illa propter alias molestas sedis Apostolicę occupationes omnino intermissa fuisset, Sixtus prouinciam hanc denuò commendauit lectissimis aliquot S. R. E. Cardinalibus, alijsque tum sacrarum litterarum, tum variarum linguarum peritissimis viris, qui adhibitis antiquissimis codicibus manuscriptis, inspectis quoque Hebraicis, Gręcisque Bibliorum fontibus, consultis denique veterum Patrum commentarijs, prędictam editionem accuratissimè pristino suo nitori restituerent. Atque in hoc opus Sixtus ipse ardentissimo studio totus incubuit, ita vt cum iam esset completum, & excusum, Princeps oculatissimus maiori adhuc vsus diligentia (quę in tanta re nunquam poterit esse nimia) cum aliqua deesse, & alia incuriosius preli vitio irrepsisse deprehendisset, opus ad incudem reuocari pręcepit, quod demum vndique perfectum illo decedente, et breui intercedente curriculo trium Pontificum Vrbani VII. Gregorij XIV. et Innocentij IX. paulo post Clementis Octaui inaugurationem, sub Sixti nomine felicissimè prodiuit.

Insuper *Græcam Interpretum LXXII translationem cum Latina interpretatione*, prędictis typis Vaticanis an. 1588. publicauit.

Sermonum, quos in Monachatu, in præcipuis Italię vrbibus, et Romę pręsertim habuit, *Tomos duos* ipsius manuscriptos, penes me habeo in nostro archiuio.

Obijt septuagenarius in Monte Quirinali anno 1590. post administratum per annos quinque, menses quatuor, dies tres, summum Pontificatum. Eius vitam scripsit Antonius Ciccarella, auctam habes in noua editione Ciacconi de vitis Pontificum.

STANISLAVS POLONVS, Reg. Obseru. feruentissimus Predicator in Lituania, vbi fructus protulit vberrimos, scripsit

Vitam S. Stanislai Episcopi, & Martyris duodecim capitulis distinctam.

Floruit anno 1483.

STA-

STANISLAVS VOPOLINVS, Polonus, Conuentus Cracouiensis alumnus, Poloniæ Minister; edidit lingua Polonica

Libellum de Sacramento Eucharistiæ aduersus hæreticos, qui nunc est Latinitate donatus.

STEPHANVS BARON, in Anglia, sui Ordinis Minister prouincialis, Regi Henrico VIII. nondum Apostatæ à sacris confessionum secretis, vir pietatis, doctrinæ, prudentiæ laudibus insignis; in Academia Cantabrigiensi diu floruit, concionator non vulgaris. Scripsit ad prædictum Angliæ Regem tractatum egregium

De regimine Principum, *librum* 1.

Sermonum Cantabrigiæ habitorum, librum vnum. Extant Londini.

Claruit anno 1520.

STEPHANVS BRVLIFER (alijs *BRVLEVER*) Maclouiensis, Britanniæ Armoricę, Doctor Parisiensis, Gulielmi Vorilongi auditor, scripsit

Reportata in quatuor libros Sententiarum S. Bonauenturæ. Prodierunt Basileę apud Iacobum de Pfortzheim anno 1501. & Venetijs apud Lazarum Soardum anno 1504. atque iterum Parisijs 1570.

Librum de sanctissima Trinitate, vbi multa habet contra Pictores varijs, & improprijs modis hanc sacram Triadem personarum depingentes.

Sermones varios de paupertate Christi, & Apostolorum. Parisijs anno 1500. apud Andream Bochardum.

Tractatum defensorium aduersus quẽdam Episcopum Minoritam damnantem Fratres de Obseruantiã, quod contra formam Regulæ se alio nomine vocarent, quam Regula expresserit.

Alterum de timore seruili, & de donis Dei.

Tertium de formalitatibus ad mentem Scoti. Venetijs apud Octauianum Scotum an. 1516. in fol.

Declarationem identitatum & distinctionum rerum secundum Scotum. Basileæ 1507.

Concionem de valore Missarum, habitam in Moguntina synodo.

Opuscula eius prodierunt Parisijs anno 1499. & ibidem apud Ioannem Paruum anno 1500. in 8. Obijt autem ipse in conuentu Bernonis prouincię Britanię. Sub annum 1483. vixisse testatur Eysengrenius.

STEPHANVS de BVRELLAS, Catalanus, edidit

Centuriam de Comitibus Barcinonensibus. Barcinone 1600.

STEPHANVS FARROVILH, Gallus, Reg. Obseru. prouincię Aquitaniæ, Ludouico XIII. Galliarum Regi à concionibus, & à consilijs, edidit

Conciones Aduentuales super salutationem Angelicam. Parisijs an. 1618.

Isocratis orationem ad Demonicum è Græco transtulit in Gallicum. Ibidem anno 1619.

Discursus centum prædicabiles super Passionis Dominicæ mysteria.

STEPHANVS HIBERNICVS, quem alij *de Oxonia* nuncupant in prouincia Hibernię, & conuentu Montis Fernandi, vulgo *Multifernanæ* die Annunciationis beatæ Virginis MARIÆ an. 1263. initiatus, scripsisse dicitur

Annales, qui communiter appellantur Montis Fernandi, & incipiunt ab anno Christi quadragesimo quinto, & desinunt anno 1274. quo author viuebat. Ex quibus Historici Hiberni multa obseruatione digna depromunt.

STEPHANVS IVLIACVS, Doctor Theologus Sorbonę Parisiensis, descripsit fusius

Vitam B. Coletæ Virginis, editam à Surio.

STEPHANVS MATERRE, Gallus Reg. Obseru. prouinc. Aquitanię, Guardianus cœnobij Bayonensis, edidit Gallicè librum, cui titulus:

Horologium spirituale. Paris. apud Ioannem Seuestre an. 1606.

Catechismum lingua Cantabrica. Burdigalæ apud Petrum de la Court anno 1617.

STEPHANVS ODRY, apud Fratres Minores in magno Conuentu Parisiensi Rhetorices Professor, edidit

Christi nascentis Poemation. Parisijs in 4. 1644.

STEPHANVS TOSIVS, è Bettona, Vmbrię oppido, Reg. Obseru. sac. Theologię Lector, Conuentus S. Mariæ Angelorum extra Assisium inter Minores celeberrimi, bis Guardianus, prouinciæ sancti Francisci bis Minister, totius Ordinis Definitor generalis, & Familiæ Cismontanæ per aliquot menses Vicarius generalis, scripsit Italicè

Tractatum de Indulgentia plenaria, quam Christus Dominus proprio ore concessit sacello S. Mariæ Angelorum Assisiati, ad preces S. Francisci per intercessionem Beatæ Virginis MARIAE, in duas partes diuisum. In prima ostenditur Christum concessisse hanc Indulgentiam

tiam perpetuo per singulos dies. In secunda agitur de ipsa Indulgentia publicata pro vno dumtaxat per annum die. Opus vtile ad excitandam fidelium deuotionem, confirmatum solida ex Theologia petita doctrina, approbata per grauissimos Scriptores, per summos Pontifices, per tot annorum circulum, & per varia miracula. Vrbini apud Marcum Antonium Mazantinum anno 1644. in 4.

SVPRAMONS de VARISIO, Minister Mediolanensis, scripsit

Sermones prædicabiles per anni circulum.

T

THEOBALDVS de VIGANONE, Narniæ natus, scripsit

Compilationem quandam in primum, & secundum librum Sententiarum. Habetur manuscriptus apud Conuent. Assisij.

THEODERICVS ANDREÆ, Tolosanus, scripsit

Commentaria in Physicorum libros.

Commentaria in Metaphysicam.

Expositionem in Apocalypsim.

THEODERICVS CROATA, Episcopus N. scripsit

Prophetias quasdam, quæ cum alijs Prophetijs Rhythmicis impressę sunt Venetijs.

THEODORICVS à MONASTERIO, insigni Vvestfaliæ ciuitate, ex Augustinianorum familia in nostrum Ordinem cooptatus, ipsa re, moribus, & sanctimonia, non animi leuitate, mutationem hanc sibi, alijsque multis salubrem, varijs modis demonstrauit. Prisca illa, & rudi ętate Concionator Apostolicus, primarius Catechista, velut sydus fulgidum Belgium circumiens claritate doctrinæ, & concionibus illustrauit. Factiones illæ funestæ HoiKziorum, & Cabeliauiorum, sic dictæ ab hamo & asello pisce marino, in Hollandia ad annum Domini 1350. exitio patriæ natæ, cum an. 1444. Amsterdami, Herlemi, Leidæ acerbè recruduissent, & tandem consilio, & prudentia Philippi Boni, Burgundiæ, & Brabantię Ducis, essent vtcunque compositæ, P. Theodoricus à Monasterio, vt pertinax illud odium, irasque partium eximeret è mentibus factiosorum, curru vectus per vrbes, dextra, sinistraque mortuorum ostendebat crania, instar tonitru, & fulguris monens terrebat, vt mortem cogitarent, certam, decretamque cunctis mortalibus, nec illam discernere pauperum inter casas, Regumque turres; alioquin discernerent, vtriuș partis fuissent hæc capita: proinde iras, & exitialia diffidia ponerent, si seruari vellent, neque enim illis ingressum esse in cœlum, cuius portæ, muri, canctique fines, sacra contestante Scriptura, pax, & charitas esse perhibentur; fabulam esse hanc incertam vitam, satagendum, vt ei bona imponatur clausula. Eiusmodi sermonibus motus composuit, vt consiluerint hactenus. Bruxellæ cùm anno millesimo quadringentesimo octogesimo nono grauis illa pestilentia grassaretur, mortuis pastoribus, inter triginta tria millia ciuium funera, totam ciuitatem obequitans, morientibus Sacramenta administrauit, illorum præscius, qui properata morte morituri erant ante alios, quos priùs curauit, ipse à peste intactus. Prophetiæ spiritu donatum, & nonnulla patrasse miracula tradunt consodales illius prouinciæ. Libellum edidit rudibus instruendis lingua Teutonica *Kerste Spiegel*, quod Latinè dicitur

Speculum Christianorum. Bruxellæ, & Louanij, Antuerpię postremò anno 1614.

Orationes pias, atque deuotas.

Denique varijs Conuentibus pręfectus, etiam Louanij Guardianus, cum opinione magnæ sanctitatis, ibidem diem clausit extremum anno 1515. die vndecima Decembr. cùm plurimùm laborasset pro reformatione eiusdem Conuentus.

Chronic. Holl. Teuton. diuis. 24. c. 13. col. 2. pagina 241. indid. diuis. 29. capit. 10. pagina 322. col. 20.

THEODORICVS de OBSEMBRVCH, Germanus, prouinciæ Colonię, edidit

Librum de Passione Domini.

Manuale simplicium de exercitio interiori.

Librum precationum per capita distinctum.

Floruit anno 1498.

THEODORVS à BELVEDERIO, Picenus, scripsit Latinè, quę sequuntur, ita inscripta:

Turris contra Damascum aduersus hæreses, librum vnum.

Commentaria super Cantica applicata sanctissimo Altaris Sacramento.

Commentaria in Scotum per articulos distincta.

De Oratione mentali, lib. vnum.

Epistolam ad Senatum Genuensem tempore belli, quæ asseruatur in Archiuio Ciuitatis.

Relationem de propaganda fide ad sacram Congregationem.

Scripsit Italicè

Lucerna della Cattolica verità.

Fatis cessit an. 1637.

THEODORVS FORESTIVS, Bergomas, Capuccinus, vir quidem religiosus, & solidè absque argutulis adinuentionibus doctus, noster olim amicus Card. S. Onuphrij Barberini Theologus, edidit

De almæ, ac sanctissimæ Trinitatis mysterio in Diuum Bonauenturam Paraphrases, commentaria, & disputationes, quibus preter diligentem textus, & verborum expositionem, diuinarum litterarum locis, sanctorum Patrum assertis perpetuò ferè cum D. Thomę assensu Seraphica doctrina illustratur, & sustinetur.

Additur in fine ex eisdem Seraphico, & Angelico doctoribus, *De modis dicendi in hoc diuino mysterio Tractatus.* Romæ apud Iacobum Mascardum an. 1633. in fol.

THEODORVS SMISING, in Vuestfalia, nobili genere ortus, mira semper morum suauitate, ac pietate eluxit. Tam singulari eruditione per plures annos tum Philosophiam, tum Theologiam præsertim Louanij docuit, vt multis admirationi fuerit. Nicolaus Vernulæus in Academia Louaniensi, vbi de Conuentu Franciscanorum agit, sic de eo scribit: *Illud verò egregium sanè Theologorum decus, præmaturo nimis fato, ex sacra huius scholæ cathedra, nuper abreptum Fr. Theodorum Smising cum quadragesimum octauum ætatis annum nondum expleuisset, hodie adhuc Theologi lugent, boni omnes mœrent. Vt hoc tantum dicam, hic erat, si quisquam, vir bonus, & sapiens.* Infra verò tali eum elogio decorat: *Hic vir à Theol. magnus, & vix vlli cedens, viuere si diutius potuisset, nulli. Vixdum* 48. *annos natum præmatura mors abripuit, dicam etiam orbi inuidit; sed erat matura in illo virtus, & suis sanctimoniæ radijs clarescebat. Dignus terra, qui tam doctus; dignus cœlo, qui tam Sanctus. Ideo aut in schola semper, aut musæo, aut in templo Smising erat. Vnum illi opus studere, & orare. Posteritas, quæ scripta eius admirabitur, longiorem illi fuisse vitam frustra optabit.*

Definitor prouincię, & Custos quondam fuit sacræ Theologię Lector emeritus (Iubilatū vocant) ac demum in Ministrum Prouinciæ electus, atque triennio laudatissimè perfunctus, scriptioni se dedit.

Disputationum Theologicarum de Deo vno Tomum primum, & secundum *de Deo Trino*, euulgauit. Antuerpię apud Gerardum Vvolscatium, & Gulielmum Lesteens in fol. anno 1626. In tertio Tomo circa tractationem *de Angelis* occupatum mors subripuit, Angelicis choris, vt confidimus, sociandum. Excessit 22. Octobr. anno 1626. Louanij in choro sepultus; alma Vniuersitate Louaniensi ibidem solemniter præclarissimo viro parentante. Eius ossa an. 1636. terris eruta, ac arcæ plumbeæ inclusa reposita sunt ante summam aram in eodem sepulchro, quo Adamus Sasboldus (de quo suo loco dictum est) requiescit. Capita vtriusque thecis distinctis inclusa ad perpetuam posterorum memoriam supra chori sedilia collocata sunt.

THEODOSIVS BRVNO, Veronensis Capuccinus, edidit

Tractatum *de Horologijs, & instrumentis Mathematicis.* Venetijs, anno 1647.

THEOPHILVS BACCALAVREVS, edidit

Summam virtutum, & vitiorum. Extat Cremonæ in Bibliotheca D. Augustini.

THEOPHILVS BVRGVNDVS, Inquisitor Taruisij, scripsit

Commentaria in septem visiones Apocalypsis.

THOMAS à S. AGATHA, Vmbrię oppido prouinciæ Marchiæ Strict. Obser. Reformatorum Procurator, & Vicarius generalis, vir religiosus, & pius, in adolescentia cantu delectatus Ecclesiastico, scripsit

Regulas breues, & faciles cantus Ecclesiastici. Vrbini apud Bartholomęum & Simonem Ragusios an. 1617.

THOMAS de ALBEINGA, Lusitanus, Tertij Ordinis, scripsit Lusitanicè

Sermones Quadragesimales. Vlyssippone annò millesimo sexcentesimo decimo octauo.

Considerationes super Dominicas post Pentecosten. Ibidem 1620.

THO-

THOMAS de BEYRA, Lusitanus, edidit

Considerationes litterales, & morales super Hieremiam. Vlyssippone, anno 1633.

THOMAS BELCHIAN, Anglus, Martyr, an. 1537. 3. Augusti. Composuit, & inscripsit librum:

Ecce, qui mollibus vestiuntur, in domibus Regum sunt. Quo Henrici VIII. errores, vitiorumque labem damnat.

THOMAS BOVCHIER, Anglus, Reg. Obseru. Doctor Parisiensis, Sorbonicus, longo tempore propter fidem Catholicam vixit in exilio, Romę diu conuersatus, factus est tandem Pœnitentiarius Lateranensis. Fuit vir pius, & doctus, scripsitque

Historiam Ecclesiasticam de Martyrio Fratrum Ordinis sancti Francisci, dictorum de Obseruantia, qui partim in Anglia, sub Henrico Octauo, partim in Belgio sub Principe Auriaco, partim in Hibernia, tempore Elizabethæ regnantis Reginæ, idque ab anno 1536. vsque ad annum 1582. passi sunt. Incipit: *Rex Angliæ Henricus*. Prodijt Ingolstadij anno 1583. Parisijs anno 1586. in 8.

Orationem doctissimam, & efficacissimam ad Franciscum Gonzagam totius Ordinis Ministrum Generalem, pro pace, & disciplina Regulari magni Conuētus Parisiensis instituenda. Paris. anno 1582. in 8.

Tractatum de iudicio Religiosorum, in quo demonstratur, quod à secularibus iudicari non debeant. Habeo M.S. missum ad Ludouicum Gonzagam Ducem Niuernensem, Parisijs scriptum an. 1582.

Obijt Romæ in Pœnitentiaria Lateranensi.

THOMAS BRITO, edidit

Postillam de communi Sanctorum.

In Euangelia Quadragesimalia, quæ incipiunt: *Tempus occidendi, & tempus sanandi*.

THOMAS BVNGEIVS, Anglus, patria Norfolcensis, in oppido Bungei, ad ripam Auonę fluminis, editus, doctor Oxoniensis, & inter suos ibidem Professor, ordine decimus: prẹter Philosophicas, & Theologicas scientias, tam insignem rerum Mathematicarum consecutus est peritiã, & tã mirabiles exercuitpraxes, vt ab imperita multitudine non tam pro Mathematico duceretur, quam pro Mago traduceretur. Puto illum Rogeri Bacconi libris, & experimentis vsum legitimis, nullam planè culpam, sed vanam tantum vulgi suspicionem immeritò incurrisse. Nam alioquin sine dubio nunquam electus fuisset Ordinis sui per Angliam Prouincialis. Hęc plerumque de illo scribit Lelandus, & illustrium Franciscanorum Catalogus. erat etiam alius eiusdem nominis, & Ordinis regnante Eduardo Tertio. Porro iste scripsit

Super Magistrum Sententiarum libr. quatuor. Fidem vestram clypeis munire.

Quæstionum Theologicarum, librum vnum.

De Magia naturali, librum vnum, & alia plura.

Claruit anno 1290.

THOMAS CALONA, Panormitanus Capuccinus, scripsit

Commentarios in librum Iudicum. Panormi anno 1640.

THOMAS de CELLANO, prouincię Pennensis, sancti Francisci discipulus, & socius, edidit ex præcepto Crescentij Generalis Ministri, & generalium Comitiorum Ianuensium

Librum de vita, & miraculis S. Francisci, quem Gregorius Nonus eidem Sancto summè familiaris, approbauit. Incipit: *Placuit sanctæ Vniuersitati vestræ*. Communiter vocatur à Fratribus *Legenda antiqua*. Alteram Legendam minorem prius ediderat, quæ legebatur in choro.

Sequentias tres, quarum prima incipit: *Fregit Victor virtualis*. Secunda: *Sanctitatis noua signa*. Tertia, *Dies iræ, dies illa*. Quam in versus Gallicos transtulit Benedictus Gononus Cœlestinus, & sancto Bonauenturæ attribuit, alij adscribunt Fr. Matthæo Cardinali Aquaspartano & demum alii alijs authoribus.

Floruit sub an. 1250.

THOMAS de CEPERANO, Cellanensem imitatus, scripsit etiam ex mandato eiusdem Generalis

Vitam sancti Francisci.

THOMAS DOCHINGVS, Anglus, patria Norfolcensis, vbi institutum subiuit Minorum, Oxonij post diuturnos labores, et multorum annorum vigilias creatus est Doctor, et publicus professor. Prædecessorẽ eo in munere habuit Ioannem Gualensem, cui neque doctrinę, neque virtutum meritis erat inferior. Erat quidem vterque præcellentis doctrinæ, et vitæ integerrimæ. Scripsit Thomas, vti refert ex Lelando, et Vvilloto Pitseus,

In Deuteronomium, librum vnum. Legitur Exod. 17. quod Dominus. M. S. Oxonij in Collegio Balliol.

Commentarios in Iob, lib. vnum.

Quæstiones in Iob, lib. vnum. Quæritur vtrum status prosperitatis.

In Isaiam, lib. vnum. Habemus firmiorem sermonem Propheticum. M.S. Oxonij in prędicto Collegio.

Commentarios in Diuum Lucam, lib. vnum. Fluuius egrediebatur de loco voluptatis.

Quæstiones in eundem, librum vnum. Non misit baptizare, sed Euangelizare.

In D. Paulum ad Corinthios, lib. duos M.S. Ibidem Oxonij.

In eundem ad Romanos lib. vnum. MS. Ibidem.

In eundem ad Galatas, librum vnum. Epistolæ Pauli ad Galatas. MS. Ibidem, et in Collegio B. Marię Magdalenæ.

In eundem ad Ephesios, librum vnum. Ephesij sunt Asiani. Epistolæ argumentum. M. S. Oxonij in Colleg. Balliol.

In eundem ad Philippenses, librum vnum. Philippenses sunt Macedones. M.S. Ibidem.

In eundem ad Colossenses, librum vnum. Colossenses, & hi sunt Laodicenses M.S. Ibidem.

In eundem ad Thessalonicenses, libros duos. Thessalonicenses sunt Macedones, M. S. Ibidem.

In eundem ad Timotheum, libros duos. Timotheum instruit, & docet. Manuscrip. Ibidem.

In eundem ad Titum, librum vnum. Titum commonefacit, & instruit. M. S. Ibidem.

In eundem ad Philemonem, lib. vnum. Philemoni familiares litteras mittit. M.S Ibidem.

In eundem ad Hebræos, librum vnum Incipit epistola ad Hebręos, circa. M.S. Ibidem.

In Apocalypsim S. Ioannis, lib. vnum. M.S. Ibidem.

Lecturas Bibliorum, lib. vnum. Terminato procemio.

In Præcepta Decalogi, librum vnum. Est quædam mensura fidei.

In Magistrum Sententiarum, libr. quatuor.

Quæstiones ordinarias, lib. vnum.

In posteriora Aristotelis, lib. duos.

Porro claruit anno 1270.

THOMAS EBORACENSIS, Anglus, pręlectorum inter Minores in Academia Oxoniensi, ordine quartus, dignitate fortassis primus. Vir elocutionis gratia plurimum valens, nec minus ingenij laudandus acumine. Thomas Ecclestonus hominem laudat ab eruditione, & virtute. Eius opera perijsse videntur. Lelandus ex Catalogo illustrium Franciscanorum eum edidisse refert

Commentarium in Ecclesiasten, librū vnum.

In senectute bona mortuus est Eboraci circa an. 1260.

THOMAS ECCLESTONVS, Anglus, scholas Oxonienses diù frequentauit, & doctus supra vulgarem studiosorum morem successu temporis euasit. Cùm autem miro pietatis affectu ferretur in Ordinis sui Fundatorem, de eius vita, moribus, regula, Ordinis initio, incremento, progressu, & successu diligenter inquisiuit, & accuratè scriptis omnia mandauit, & maximè, quæ à suis gesta fuerunt in Anglia, postquàm ibi sedem fixerunt. Collectis igitur summa diligentia omnibus, quæ ad hanc rem faciebant, historiam ab aduentu Agnelli Pisani in Angliam deduxit, vsque ad Gulielmum Nottinghamum, per id tempus Ordinis in Anglia Prouincialem. Opus iam perfectum, & absolutum dedicauit Simoni Essebio amico suo, & eiusdem Ordinis professori, pręnotauitque

De Aduentu Minorum in Angliam, librum vnum. In dulcedine Domini, et Saluatoris.

THOMAS FVLGINAS, Tertij Ordinis, miraculis, et prophetia clarus, pręscripsit metricè

Ruinas multarum Ciuitatum in Italia, & tribulationem Ecclesiæ, antequam euenirent.

THOMAS GRATIANVS, artis Musicæ peritissimus, edidit

Varias huis scientiæ opellas.

THOMAS HALENSIS, Anglus, doctor Theologiæ apud Sorbonam creatus; vir cui pietas, et doctrina magnum nomen conciliarant. Erat enim tum in humana, tum in Diuina Philosophia insigniter eruditus, disputator in scholis acerrimus, pręco Diuini verbi apud populum celeberrimus; atque his nominibus, nō solum per Angliam, sed etiam per Galliam, et Italiam notissimus, quem inter alios Petrus Vicentinus Dominicanus Italus in suis collectaneis, tanquā Doctorem auctoritatis non contemnendæ, sæpè cum reuerentia citat. Scripsit

De beata Virgine MARIA, librum vnum.

Ser-

Sermones Dominicales, *librum vnum*.

Disputationes scholasticas, *librum vnum*.

Vixit anno 1340.

THOMAS HERENTALIVS, vel *HERENDALIVS*, Brabantus, Conuentus Iprensis Guardianus, Theolog. et I. C. Concionibus habendis, et hominibus ad meliorem vitam reuocandis insignem nauauit operam. Idiomate Belgico scripsit teste I. B. Gramaye in Antuerpia sua,

Speculum vitæ Christianæ, in quo Decalogi, Orationis Dominicæ, et Sacramentorum explanatio continentur, quod Latinum reddidit Tacitus Nicolaus Zegerus, eiusdem instituti. Antuerpiæ 1549. et Coloniæ apud Heredes Arnoldi Birchmanni, anno 1555. in 8.

THOMAS ILLYRICVS, alijs *ELYSIVS*, Auximi in Piceno natus, et si aliunde fortassis ex latere paterno, siue materno, se dicat sancti Hieronymi compatriotam in sua ad Lugdunenses epistola; scripsit

Epistolas quatuor circa grauissimas materias. Primam ad Adrianum Sextum Pont. Max. Secundam ad Ducem Sabaudię. Tertiam ad Lugdunenses. Quartam ad Episcopum Valentię.

Clypeum Catholicæ Ecclesiæ in duas partes diuisum contra dogmata Lutheri.

Clypeum Papalem, siue *de Potestate summi Pontificis*. Prohibetur in Indice Romano, donec expurgetur.

Conclusiones circa electionem summi Pontificis,

De donatione Constantini facta sancto Syluestro Pontifici.

Tractatum de Ecclesiæ clauibus.

Modum se habendi tempore schismatis.

Confutationem quarundam conclusionum Lutheri.

Inuectiuam in quosdam malos Christianos.

Conditiones veri Prælati. Impressa sunt Augustæ Taurinorum apud Ioannem Angelum de Sylua an. 1523.

Sermonum libros duos. Tolosæ impressos an. 1522. in 4.

Tractatum de Conceptione Virginis Mariæ.

Obijt Mentoni in regione Pedemontana, vbi a populo magna colitur veneratione, in Ecclesia B. Mariæ Carnotesij. Fuit valde charus Clementi Septimo summo Pontifici.

THOMAS LANCTONVS, Anglus, scripsit

Tractatum ad Franciscum Gonzagam Ministrum Generalem, *pro pace*, *& reformatione Conuentus Parisiensis*. Parisijs an. 1582. Simile opusculum, an idipsum, diximus scripsisse Thomam Bouchierum eius gentilem. Aut vterque ad eandem reformationem persuadendam conspirauit: aut Thomas hic cum superiori Thoma vnus est.

THOMAS à MASSA, Picenus, prouincię Marchiæ Anconitanæ, Reg. Obseruantię Pœnitentiarius Lateranensis, scripsit

Quæstionem satis eruditam in offertorium Missæ defunctorum. Incipit: Vtrum in offertorio. Romæ 1612.

THOMAS MVRNERVS, Germanus, Argentinas, Baccalaureus Craconiensis Conuentus, vir doctissimus, Lutheri & Zuinglij Antonomastix, qui cum eorum sectarijs aliquoties publicas habuit disputationes, & magnam partem Heluetiorum ab imminenti, & irrumpenti contagione pestiferę doctrinę cōstantissimè defendit. Scripsit contra perniciosissimos hos Nouatores

Vide to. 8. Annal. an. 1520. num. 1. & 1526. n. 1. & Cochl. de Actis Lutheri.

Tractatum de Pythonico spiritu.

Laudationem Poematum honestorum, *& vituperationem impudicorum*.

Contra Zuinglij hæreses, *librum vnum*.

Alterum de disputatione Badensi, *& alia quædam Germanicè scripta*. Prodierunt Lucernę Heluetiorum.

Defensionem libri Henrici Octaui Regis Angliæ contra Lutherum.

Tractatum alterum contra viros mulierosos, prænotatum: *Patrum stultorum Geuthma*. Extat Typis excusus in Biblioth. Imperiali Viennę.

De Sacerdotio noui Testamenti.

Kalendarium, in quo Lutheranorum mores, secundum circulum Zodiaci describit graphicè.

Chartiludium in Instituta Iustiniani, quod item redactum in fabellas impressum est Venetijs.

THOMAS OBICINVS NOVARIENSIS, Regul. Obseru. prouinc. Romanæ, vir religiosus, et doctus, lingue Arabicę non vulgariter peritus, quam publicè annis multis Romę ad sancti Petri Montis Aurei professus; plerosque creauit in ea lingua discipulos, quorum pars in Palestinam, et Asiaticas regiones profecta est Saracenis, Orientalibusque gentibus, quibus idioma hoc vulgare, prędicatura: pars altera in varijs locis Europæ

eandem

eandem linguam prælegit, Guardianum egit sacri Montis Sion Hierosolymis, quo tempore Ecclesiam Nazarenam B. Virginis, & alteram S. Ioannis Baptistæ in Montanis Iudææ in Zachariæ ædibus constructam, è manibus Turcarum redemptas Christiano cultui restituit. Eum Præsidem instituit Paulus V. synodi gentis vniuersæ Chaldaicæ in ciuitate *Amed* præsente Eli Patriarcha Babylonis, vbi conclamata, & approbata est fides Catholica, damnata hæresis Nestoriana, Eutychiana, aliæque Orientales, & deinde stabilita vnio cum Ecclesia Romana. Acta, & seriem huius synodi integro libro edidit Reuerendiss. Petrus Strozza prædicto Pontifici à secretis, Romę anno 1617. Porro Thomas multos scripsit libros, lingua præsertim Arabica,

Isagogen, id est, breue introductorium Arabicum in scientiam Logices, cum versione Latina, ac Theses sanctæ fidei. Romę apud Stephanum Paulinum anno 1625. in 4.

Grammaticam Arabicam, Agrumiam appellatam, cum versione Latina, ac dilucida expositione. Romæ typis sacræ Congregationis de propaganda fide anno 1631. in 8.

Logicam Arabicam. Romæ an. 1625.

Thesaurum Arabico-Syro-Latinum. Ibidem anno 1636. in 4.

Res Palæstinas, & præsertim Ierosolymitanas, multis emissis tractatibus illustrauit. Vnum edidit acquisiti à se templi Nazareni anno 1620. vbi multa affert ad corroborandam veritatem Domus Lauretanæ. Alterum de adepto anno sequenti templo Ioannis Baptistæ, in quo sanctissimus Præcursor natus est, per annos tercentum à Saracenis polluto. Tertium de laudabili consuetudine Minorum, qui in sancta Ciuitate commorantur, peregrinorum pedes lauandi. Quartum de processione, seu supplicatione, quæ quotidiè post Completorium fit intra Ecclesiam sanctissimi Sepulchri. Quintum de supplicatione Bethlemitica ad Christi Præsepe. Sextum de ea, quæ fit quotidie in Ecclesia S. Saluatoris, pro ea, quæ olim in Ecclesia Conuentus sacri Montis Sion fiebat, & alia huiusmodi ad eximiam pietatem sanctorum locorum spectantia. Postremum de norma creandi per Guardianum Minorum Equites, & Milites sanctissimi Sepulchri.

Epistolam doctam, & grauem ad Paulum V. de gestis in supradicta synodo Chaldæorum.

Epistolam alteram, doctam, diffusamque ad prędictum Petrum Strozzium per quem Paulo Pontifici significatum voluit, quidquid in ea synodo gestum fuerat. Epistolam edidit Paulus de Angelis in descriptione Basilicæ S. Mariæ Maioris.

Dictionarij Aegyptio-Arabici, & Grammaticæ Aegyptiæ, lingua Arabica à se conscriptæ versionem Latinam aggressus, antequam absolueret, obijt in prædicto Conuentu S. Petri Montis Aurei in Ianiculo anno 1638.

THOMAS OTTERBONVS, Anglus, vir pius, & doctus, quippe, Lelandi testimonio, in studijs tum Philosophiæ, tum etiam Theologiæ feliciter versatus fuerat. Mox historijs primùm legendis, deinde scribendis se totum dedit, vtpote in quibus non solùm honestum animi gustaret oblectamentum, verum etiã vitæ benè instituendę frequentia legeret exempla, & multiplicia inueniret documenta. Scripsit itaque, vt ex Prologo Scalæ Chronicorum facilè colligere est, item ex Vvilloto, & alijs,

Historiam rerum Anglicarum, librum vnum.

De successione Comitum Northumbriæ, lib. vnum.

Opusculorum, librum vnum, & alia quædam.

Claruisse putatur circa annum 1411.

THOMAS PALMERANVS, alijs *PALMERSTONENSIS*, dictus communiter *Thomas Hibernicus*, apud Kildarienses natus, Lutetiam missus, ibi Doctoris laureã est assecutus. In Italiam profectus multa vixit pietate, & humilitate, multas proinde passus à Dæmone molestias. Ferunt pollicem sibi amputasse sinistrum, ne ad Sacerdotium suscipiendum à Superioribus cogeretur. Scripsit (Annal. Minor. to. 2. an. 1269. nu. 13. & 1270. nu. 28.)

Flores Bibliorum, siue locos communes omnium ferè materiarum, è nouo, & veteri Testamento excerptos. Hos autem probabiliter diximus aliàs illud ipsum opus esse quod nos simul cũ concordantijs moralibus S. Antonij in Vrbe anno 1624. ex vetusto Codice M. S. Bibliothecæ Conuentus Aracœli edidimus sub titulo *Promptuarij moralis*, concordare enim Authoris nationem, Religionem, tempus, & operis argumentum ostendimus in epistola præliminari. (In notis & præfatione ad Promptuar. morale.)

Flores Doctorum insignium tam Latinorum, quàm Græcorum, qui in Theologia, & Philosophia eminuerunt. Opus hoc dicunt aliqui à Ioanne Gualensi Minori-

norita sub titulo *Manipuli florum* inchoatum, à Thoma absolutum libris duobus, consulenda tamen sunt, quæ circa Gualensis ętatē supra diximus sub eius nomine. Prodijt autem liber Venet. 1550. Paris. an. 1556. Lugduni an. 1567. Antuerpię apud Plantinum anno 1568. 1576. & 1580. Colonię anno 1579. apud Ludouicum Alectorium. Iterum ibidem apud Bernardum Gualterium anno 1616.

De Christiana Religione, librum vnum.

De Illusionibus Dæmonum, librum vnum.

De tentatione Diaboli, librum vnum.

De remedijs vitiorum, librum vnum, & alia.

Obijt sanctissimè in Cœnobio Aquilano Minorum Conuentualium prouinciæ Pennensis, vbi sanctitate, & doctrina floruisse circa annum 1270. scribit Marianus Florentinus. Iordanus de Saxonia in *vitis Fratrum* [l] eum suum appellat socium in Sorbona, et Theologiæ Magistrum, citatque illud eius opus *Manipuli florum*.

[l] Libro 2. cap. 14.

THOMAS PANORMITANVS, Capuccinus, edidit

Commentaria in Prophetas. Panormi 1646.

In librum Iudicum. Panormi in folio.

THOMAS PISÆVS, Segusianus, Gallus, Tertij Ordinis S. Francisci, Theologus, edidit

Explanationem Regulæ, & Constitutionum Tertiariorum Regularium sancti Francisci de Pœnitentia nuncupatorum. Anicij Typis Guinandi anno 1646. in 8.

THOMAS de SPINOSA, Hispanus

Vitas illustrium virorum ex Plutarcho in compendium eum iconibus vernacula lingua redegit.

THOMAS STRANGVS, Hibernus Menapiensis, sacrę Theologię Lector, insignis concionator, cum esset Guardianus Dublinensis, edidit Anglicè

Librum de doctrina Christiana. Scripsit etiam

Tractatum de Stigmatibus sanctæ Catharinæ Senensis.

Obijt Vuaterfordiæ anno 1645.

THOMAS STRAVERSHANVS, in Occidentalibus Angliæ partibus natus, in Bristoliensi Cœnobio initiatus, Oxonię bonas litteras ita industriè didicit, vt, teste Lelando, sublimis ibi tum Philosophus, tum Theologus meritò haberetur. Et quia cum studijs litterarum pietatem semper coluit, à pijs & eruditis quibusque illius temporis viris summè diligebatur. Scripsit

In D. Lucam Collectanea, librum vnum.

De salutatione Angelica, librum vnum.

De Excellentia nominis IESV, lib. vnum.

Conuertimini ad Deum, librum vnum.

Sermonum, lib. vnum.

Tabulam Doctorum vniuersalem, lib. vnum. Abstinentia. Carnotensis libro quinto.

In lecturam Gulielmi de Vara, lib. vnum. Absolutum. Vtrum suppositum illud.

In Delamarum contra Thomam, lib. vnum. Angelus. Vtrum Angelus sit compositus.

In lecturam Roberti Cantoni, librum vnum. Attributum. An Attributa distingui.

Cursum moralem, lib. vnum.

Obijt Auenione an. 1346.

THOMAS SYLVESTRI, scripsit

Vitam beati Petri Nicolai Factoris.

THOMAS VANDINVS Bononiensis, concionator egregius, edidit tractatus

De Indulgentijs.

De Purgatorio.

Sermones funerales, & nuptiales.

De sanctorum Reliquijs, & alia.

THOMAS ZERVLA Beneuentanus edidit

Praxim Sacramenti Pœnitentiæ.

TILMANVS de HACHEMBERG, Germanus, scripsit Confluentiæ

Sermones de Sanctis.

Sermones de Tempore.

Sermones per Quadragesimam.

TITELMANNVS STREIDT, Germanus, prouinciæ Coloniensis aliquando Præses, et Vicarius, et Pœnitentiarius Metropolitanus Coloniensis, recognouit pium quoddam opusculum,

Canticale Germanicum, cui titulus, *Paradisus Seraphicus*. Coloniæ anno 1646.

TRANQVILLVS à S. REMIGIO, Gallus, Capuccinus, scripsit Gallicè

Expositionem Litteralem verborum Euangelicorum de S. Eucharistia, iuxta fidem Catholicam, in 8.

Examen libri Vincentij Ministri Rupellensis, in 8.

Rupellæ apud Stephanum de Rosnè anno 1633.

TREBATIVS MARECOCCIVS, Picenus, ex Pennæ S. Ioannis oppido, Ordinis Minorum Conuentualium, edidit

Discursus Spirituales Italicè. Taurini anno 1590.

Pentelogium in aliquot Auerroistas. Viuebat anno 1592.

TVRIBIVS MOTOLINIVS, Hispanus, Beneuentanus, prouinciæ S. Iacobi, è qua ad eam, quæ S. Gabrielis appellatur, transiuit, vir sanctissimus, sextus ex duodecim illis viris Apostolicis, qui primùm Indis Mexicanis Euangelizarunt, & qui annis multis in vastissimis illis regionibus prædicauit, & sextus fuit Minister prouinciç S. Euangelij. Edidit lingua Mexicana

Auila in histor Salamant. libro 3. c. 3

Doctrinam Christianam, *seu Catechismum*.

De Ritibus & moribus Indorum.

Tractatus diuersos de rebus spiritualibus.

Historiam duodecim primorum Patrũ Franciscanorum, qui in India prædicauerunt, quæ assiduè in illis regionibus omnium manibus teruntur.

Vltimus duodecim consodalium obijt Mexici in Vigilia S. Laurentij, postquam quadringẽta millia Indorum baptizauit, destructis innumeris Idolorum fanis: Adfuit exequijs Petrus de Ayola Xalisci Episcopus, qui vestis partem in reliquias venerabundus abscidit.

TYBERIVS FINOCCHIVS è Palliano Reg. Obseru. prouinciæ Romanæ scripsit Italicè, Angelo Cesio Episcopo Ariminensi dedicatum librum, quem inscripsit:

Breue instruttione con trenta auuertimenti à penitenti per sapersi confessare. Romę apud Stephanum Paulinum anno 1631. in 12.

V

VALENTINVS MANTVANVS, Regul. Obseru. prouinciæ S. Antonij, edidit.

Sermones varios, quos intitulauit aliquantò fidentius: *Gemmam pretiosam*. Florentiæ anno 1619.

VALERIANVS DIVIONENSIS, Gallus Capuccinus, è Latino in Gallicum transtulit librum Iacobi Coreni inscriptum:

Clypeus Patientiæ, quem ille intitulauit: *Le Bouclier de la Patience*. Lugduni apud Ludouicum Muguet an. 1630. in 4. vide verbo *Iacobus Corenus*.

VALERIANVS MAGNVS, Mediolanensis, Capuccinus, Minister prouinciarum Austriæ, & Bohemiæ, vir non solùm in re Monastica, verùm & in Politica Christiana, Principumque rebus maximis prudenter tractandis non vulgariter versatus, & propterea Ferdinando Secundo & Tertio Imperatoribus, ac Vladislao Regi Polonię, pręcipuisque Dynastis Germaniæ, Bohemiæ, Vngarię, apprimè charus, & familiaris. Scripsit

Iudicium de Acatholicorum, *& Catholicorum regula credendi*. Viennæ Austriæ 1641.

Opusculum, quod *Lux mentium* inscripsit: opus peregrinum, & obscurum, haud omnibus peruium. Romæ apud Franciscum Caualli. 1642.

Philosophiam Valerianam. Mediolani anno 1647, & Varsauię anno 1648. addita etiam Logica, alijsque tractatulis, in quibus multa contra communes Peripateticorum opiniones ostentat.

VALERIVS MARTELLVS, Italus, Reg. Obseruantiæ, scripsit, seu in vnum libellum collegit

Regulam, *Testamentum*, *Officium paruum Stigmatum S. Francisci*, *beatæ MARIAE Virginis*, *S. Iosephi*, *& alia pia opuscula*. Prodierunt Venetijs apud Marcum Ginammum anno 1621. in 24.

VALERIVS POLYDORVS, Patauinus, Ordinis Minorum Conuentualium, Artium & sacrę Theologiæ Doctor, scripsit

Practicam Exorcistarum ad Dæmones & maleficia de Christi fidelibus expellendum. Tertiò edita est auctior, & castigatior. Venetijs apud Robertum Morettum anno 1606. Colonię 1626. in 8.

VALERIVS VENETVS, Capuccinus, scripsit vernaculè

Pratum floridum variorum exemplorum, in duas partes, & libros vndecim diuisum. Venetijs apud Floràuántem Prati anno 1612.

Breues piasque meditationes circa præcipua mysteria vitæ IESV CHRISTI.

Ve-

Venetijs apud Ioannem Baptistam Colignanum anno 1610.

Peregrinationem sacram Orationum. Ibidem anno 1600.

VBERTINVS (alijs HVBERTINVS) de Ilia, Italus, Casalensis, de quo egimus sępè Tomo 2. & 3. Annalium, Petri Ioannis Oliui sectator, & defensor, disciplinæ Regularis strenuus, sed indiscretus propugnator, multarum tribulationum à consodalibus, & Ioanne XXII. Pontifice immissarum tædio affectus, impetrauit licentiam transeundi ad Monachos Benedictinos; sed demùm abijt ad Carthusianos. Vir quidem bonus, & doctus, si tantum sobriè saperet. Scripsit grande volumen, cuius inscriptio est:

Arbor vitæ Crucifixi. Prodijt Venetijs anno 1485. apud Andream de Bonetis Papiensem. M. S. in Bibliotheca Minorum Cæsenæ, & in Vaticana.

De septem statibus Ecclesiæ, iuxta septem visiones Apocalypseos.

Tractatum de altissima paupertate Christi, & Apostolorum eius. Extat manuscrip. in Bibliotheca Imperatoris Viennæ.

Epistolas varias.

Sermones multos.

Ioannes Gerson in epistola *de susceptione humanitatis Christi* sub finem, & in admonitione breui *de cautè legendis quorundam libris*, Vbertinum sugillat, in epistola quidem tacito nomine, in admonitione expresso, quod Canticum Simeonis: *Nunc dimittis, &c.* aliter exposuerit, quàm sana ferat doctrina. Trithemius eum ex parte excusat; & quidem, qui profundum & ecstaticum hominis scribendi modum rectè expenderit, facilè tuendum suscipiet.

Floruit sub annum 1325. Theodorus Petreius eum inter Scriptores Carthusianos reponit in sua Bibliotheca.

VBERTINVS à PAGANICA Diœc. Aquilanæ oppido, edi curauit librum Innocentij III.

De contemptu mundi, siue *de miseria conditionis humanæ* à se recognitum, & à mendis repurgatum. Neapoli apud Lazarum Scorigium anno 1620.

VENANTIVS à FABRIANO, Italus Picenus Reg. Obseruantię, prouin. Marchiæ, socius multorum annorum Iacobi Piceni, inter Beatos relati, scripsit Italicè copiosè

Vitam, gesta, & miracula prædicti Iacobi, cuius bina habeo exemplaria manuscrip.

VERANVS CABALLONENSIS, prouincię Capuccinorum Prouinciæ, seu Salyorum, typis mandauit

Directorium spirituale in duas partes diuisum, monita, regulas, & exercitia omni Christiano necessaria ad verè seruiendum Deo continens, cum tractatu *de oratione mentali,* vtilissimo. In quo pręter plurima pretiosa documenta, & conceptus deuotissimos sunt explicata dubia, quæ solent accidere in exercitijs deuotionis. Lugduni anno 1638. in 8. apud Ioannem Iuillierone.

VICTOR FERNVS de GRASSANA, Italus, Regularis Obseruantiæ, scripsit Italicè

Vagam, & fructuosam repræsentationem statuæ Nabuchodonosoris, diuersis conceptibus scripturalibus adumbratam. Alexandrię apud Herculē Quincianum anno 1597.

VICTOR GELEMVS, Treuirensis, Capuccinus, prouincię Rhenanæ Minister, edidit

Summam practicæ Theologiæ mysticæ in omnes ab infimis vsque ad supremos diuini animi status operationes, & dispositiones, magis notabiles ordine consecutiuo, digestam in duas partes. Colonię apud Iodocum Kalcouensem anno 1646.

VICTOR VVINTRICVS, Germanus, Confluentinus Reg. Obseru. prouincię Coloniæ disertus concionator, edidit librum Concionum, qui dicitur

Afflictio consolans, seu *succincta methodus, qua quilibet hoc ærumnoso tempore ex miserijs maximam haurire valeat consolationem.* Colonię apud Ioannem Henningium anno 1644.

VICTORINVS POVLCHET, Gallus, Strict. Obseru. edidit

Expositionem Gallicam in regulam Minorum. Lemouic. per Gulielmum Bureau. 1625. in 4.

VINCENTIVS BERTINVS à Sartiano, Etruriæ oppido Reg. Obseru. prouincię Tuscię, concionator, & Minister, visitator Apostolicus prouinciarum Siciliæ, vtriusque Calabriæ, Principatus, & Terræ Laboris. Scripsit

Centuriam primam quæstionum Politicarum & Moralium. Liber primus prodijt primum Florentiæ apud Augustinum Timannum, & deinde Senis apud Nicolaum Fantinum anno 1637. Liber secundus ibidem 1638. Liber tertius an. 1639. Liber quartus anno 1640.

Centuriam secundam de præceptis Christianis. Prodijt ibidem anno 1642.

Centuriam tertiam de præceptis politicis, & militaribus spectantibus ad Prin-

Principem Belligerum, Imperatores, Duces, & milites, ex sacra Scriptura decerptis. Senis apud Bonettum anno 1634.

Palæstinæ descriptionem. Venetijs anno 1633.

Sermonem de sancta Deiparæ Conceptione, sub metaphora Turris Dauidicæ, in solemni Episcoporum consessu habitũ Neapoli. Prodijt ibidem apud Io. Dominicum Roncagliolum an. 1625.

Theatrum Sapientiæ, tribus tomis distinctum, Francisco Card. Barberino dedicatum. Nondum prodijt in lucem.

Vitam S. Bernardini Senensis. Manuscrip.

Obijt anno 1643. die 25. Ianuarij ętatis anno 75.

VINCENTIVS CIORLA Conuent. sacræ Theologiæ Magister, scripsit

Disputationes in Logicam & Philosophiam Aristotelis.

VINCENTIVS CONVENTRIENSIS Anglus, quem perperam Lelandus facit Carmelitam, vtpote cuius nulla est memoria apud Trithemium in libro, quem de Scriptoribus Ordinis Carmelitarum contexuit, & Petrus Lucius Belga Carmelita in ordinem, additis scholijs, redegit. Minoritam fuisse testes sunt Ecclestonus, & Posseuinus. Vir fuit pietate, & doctrina celebris. Primus sui Ordinis publicè docuit Cantabrigię. Inter alia, quę scripsit, in primis exposuit ea, quę in sancto Missę officio peraguntur, quod opus hoc titulo insigniuit:

Expositorium Missæ, librum vnum. Vt viris Ecclesiasticis innotescerent.

Repetitiones lectionum, librum vnum.

Vixit anno 1251.

VINCENTIVS MVSSART, Parisiensis, primus Pater, & Reformator Tertij Ordinis in Gallia. Edidit Gallicè

Regulam Pœnitentium Tertij Ordinis sancti Francisci cum declarationibus Summorum Pontificum, & expositionibus Dionysij Carthusiani. Parisijs anno 1620.

Apologiam PP. Tertij Ordinis. Nancęi 1632.

Apologiam in gratiam Benigni à Genua Ministri Generalis totius Ordinis S. Francisci pro stabilimento reformationis in Gallia. Parisijs 1622.

Theologiam mysticam per modum meditationis super Euangelia, pro omnibus Dominicis, festis, & diebus anni. Lugduni 1629.

Deuotionem Præsepij. Parisijs 1628.

Flagellum blasphematorum.

Obijt Lutetiæ anno 1637. 17. Augusti.

VINCENTIVS RICCIVS, à S. Seuero Apulus, Reg. Obseru. prouincię sancti Angeli, sacrę Theologię Professor, edidit Italicè

Hieroglyphica moralia, in quibus virtutes prosequendas, & vitia fugienda esse demonstratur, Prædicatoribus, & Oratoribus vtilia. Neapoli apud Ioannem Dominicum Roncagliolum anno 1626. in 4.

VINCENTIVS ROTHOMAGENSIS Tertij Ordinis, scripsit Gallicè

Felicem Occursum, seu historiam beatæ Virginis Boni occursus prope Agendicum.

Spoliationem Aegypti.

VITALIS è FVRNO (quem Vvillotus, Posseuinus, & alij *Ioannem Vitalem à Furno* appellant) Vasatensis Vasco, siue Aquitanus, sacrę Theologię Magister, prouincię Aquitanię Minister, S. R. E. Cardinalis SS. Syluestri, & Martini in Montibus Tit. Equitij creatus à Clemente Quinto anno 1312. deinde Episcopus Cardinalis Albanus à Ioanne XXII. sub quo suscepit causam suorum consodalium, de paupertate Christi tuenda. Scripsit Tom. tertio Annal an. 1312. nu. 10.

Speculum morale totius sacræ Scripturæ, in quo vniuersa fermè loca veteris, & noui Testamenti mysticè explanantur. Lugduni apud Ioannem Moylin anno 1513. in 4. maiori. Venetijs anno 1594. apud Florauantem Pratum. Ibidem apud Minimam societatem anno 1600. In principio huius operis in vltimis impressionibus ita habetur: *Ioannes Vitalis natione Gallus, professione Theologus suo tempore præstantissimus, Religione Frater Seraphici Ordinis fama, ac sanctitate clarus, ob idque Cardinalis à Clemente Quinto summo Pontifice creatus, post commentaria in quatuor libros Sententiarum, ac librum vnum de ipso B. Mariæ Virginis conceptu, nonnullaque alia opuscula, præsens opus conscripsit anno* 1305.

Commentaria in Prouerbia Salomonis.

In quatuor Euangelia.

In Apocalypsim, quæ apud Patres Dominicanos Bononię extabant, & cura Cardinalis Sarnani prodierunt Venetijs. Incipiunt: *Spiritu magno vidi*. Habentur M.SS. apud Conuentuales Assisij.

In quatuor libros Sententiarum. Habentur manuscrip. in Bibliotheca Vaticana.

De Conceptione B. Mariæ Virginis, librum vnum.

Quodlibeta Theologica.

De paupertate Christi, & Apostolorũ.

De tuenda sanitate, & remedijs morborum digressio, quę prodijt Moguntię.

Sermones in diebus solemnibus habitos. Ei tribuit Eysengrenius, & Petrus Frizon in sua Gallia Purpurata.

Concionatorios Commentarios anniuersaria notatione, ex qua pręcipue optima concionandi ratio in Quadragesimæ eruitur, ad reformandos aulicorum mores, pręsertim ministrorum Curię Romanę.

Obijt Auenione sepultus apud Minores adiecto hoc Epitaphio:

HIC IACET
REVERENDISSIMVS IN CHRISTO DOMINVS
FR. VITALIS ORDINIS MINORVM
BONAE MEMORIAE
EPISCOPVS ALBANENSIS S. R. E. CARDINALIS
QVI OBIIT DIE XVI. MENSIS AVGVSTI
ANNO DOMINICAE INCARNATIONIS M.CCC.XXVII.
CVIVS ANIMA REQVIESCAT IN PACE

VITVS CORTONENSIS, Etruscus a S. Francisco in Cœnobiolo extra Cortonam initiatus, Minister prouincię Romanę, post propagatam fidem in partibus Orientalibus, domum regressus, scripsit

Annal. an. 1346. numero 18.

Vitam B. Humilianæ Tertij Ordinis S. Francisci, quam in Compendium politiori stylo redegit Raphael Volaterranus.

Vixit anno 1250.

VITVS PISA, vide *Marcus Pisa*.

VRBANVS BOLSAMIVS, Bellunensis, Leonis X. Pontificis Maximi Pręceptor, Latina, & Gręca lingua haud vulgariter instructus, conscripsit institutionum Grammaticalium in linguam Gręcam, doctos, & accuratos libros duos: de quo quidam carmine cecinit:

Proin Vrbane tuo
Fruitur merito gens Latina, litteras
Dum colet Argolicas.

Nam Vrbanus annos 30. natus, remissis leuioribus studijs, ad perpetuos, & limpidissimos Gręcorum fontes toto animo se contulit. Is cum Andrea Gritto, qui postea fuit Venetiarum Princeps, Byzantium profectus, totam ferè vrbem cum eo peruestigauit. Cumque alia loca, & regiones visendi studio teneretur, in magnam Gręciam transuolauit, vbi nihil aliud dies noctesque agitabat, quã quo pacto studiosis omnibus prodesse posset. Inde in Siciliam diuertens, Constantino Lascari, qui Messanę Gręcè profitebatur, operam dedit. Vrbanus ex hac peregrinatione, Gręcis litteris opmè excultus, & bona librorum supellectile sibi comparata, Venetias reuersus, Homerum magna auditorum frequentia interpretatus est: Reliquit porro

Commentaria in Homerum.

Poetas aliquot Græcos Latinitate donauit.

Institutionem in linguam Græcam edidit. Parisijs 1543.

Mansit per aliquod tempus in cœnobio S. Nicolai magnæ domus, vbi relaxandi animi gratia hortulum lepidè exornatum coluit, quo in loco multos cùm Græcos, tum Latinos libros reliquit, & inter cætera monumenta M.S. Iliadem Homeri, veneranda vetustate descriptam. Venetijs ad fores Ecclesiæ magnæ domus, subiectum Epitaphium insigne tanti viri elogium affixum ęst:

VRBANO BOLSAMIO BELLVNENSI MINORIT. FAMILIAE
SACERDOTI SVMMAE INTEGRITATIS ET INNOCENTIAE
QVI GRAECAS LITTERAS EXTORRES IAMPRIDEM
ET PROCVL A TERRA ITALA EXVLANTES
NOBIS SVMMA CVM DOCENDI TVM SCRIBENDI CVRA
PRINCEPS ASSERVIT PIERIVS VALERIANVS BOLSAMIVS
EX FRATRE NEPOS INSTITVTIONIS EDVCATIONISQVE
MEMOR POSVIT
VIXIT ANNOS LXXXV MENSES TRES DIES XII.
IN VOLVNTARIA PAVPERTATE FELICISSIMVS
IN OMNES QVOAD POTVIT OFFICIOSISSIMVS
NVLLI VNQVAM INIVRIAS MDXLV.
MENSE APRILI.

VRBANVS HYDRVNTINVS, Episcopus Castrensis, edidit opus
De Antichristo.
De Natiuitate Domini.
De Animæ immortalitate.
Item Opus sanè vtile, quod inscribitur *Negotium*, vidisse se narrat Rodulphus in sua Seraphica historia, Venetiis in Bibliotheca S. Dominici à Castello, Initium libri est: *Ideo, &c.*

VSVALDVS del ASCO, scripsit
In quatuor libros Sententiarum. Budæ 1505. in fol.

VVALTERVS vide *Gualterus*.

VVEXILLVS VVARE, Anglus, scrip.
In quatuor libros Sententiarum, habetur M.S. in Bibliotheca Assisij.

Z

ZACHARIAS BOVERIVS, Salutiensis, Capuccinus, vir eruditus, præsertim in controuersijs fidei, suæ Congregationis Definitor generalis, mihi olim perquàm familiaris, scripsit
Demonstrationes symbolorum veræ, & falsæ religionis aduersus præcipuos, ac vigentes Catholicæ Religionis hostes, Atheistas, Iudæos, Hæreticos, præsertim Lutheranos, & Caluinistas in duos Tomos distributas. Lugduni sumptibus Horatij Cardon anno 1617. in fol.
Parænesim Catholicam ad Marcum Antonium de Dominis, olim Archiepiscopum Spalatensem, postea verò S.R.E. Apostatam, & in Angliam transfugam. In qua examinantur, et refelluntur quatuor libri eiusdem de Republica Ecclesiastica. Lugduni apud Ioannem Charuet anno 1618. in 8.
Censuram Pareneticam in eosdem libros. Mediolani 1621. in fol.
Orthodoxam consultationem, de ratione veræ fidei, & religionis amplectendæ, ad Carolum Vvalliæ Principem, Iacobi Magnæ Britanniæ Regis filium, &c. in duas partes distributam. Madriti apud Thomam Iunti Typographum Regium 1623. in 4.
Directorium fori Iudicialis pro Regularibus, &c. Augustæ Taurinorum apud Aloysium Pizzimillum 1624. in 4.
Annalium, seu sacrarum historiarũ Ordinis Minorum S. Francisci, qui Capuccini nuncupantur, Tomum primum, in quo vniuersa, quæ ad eiusdem Ordinis ortum, ac progressum, vsque ad annum 1580. spectant, traduntur. Lugduni sumptibus Claudij Landry anno 1632. in fol.
Tomum secundum, ibidem, sumptibus hęredum Gabrielis Boisset, & Laurentij Anisson 1639. At quidem in hoc postremo Annalium opere viri cordati, & pręcipui ex suis confratribus, grauiorem rerum narrationem, maiorem candorem, æquiorem erga alios Franciscani instituti, & in discutiendis, referendis, reticendisue quibusdam rebus ponderosius desiderant iudicium, * animum
De sacris Ritibus iuxta Romanam Regulam vsui FF. Min. Capuccinorum. Accedit Appendix *de externis quibusdã Ritibus, qui ad Religionis Capuccinorum politiam, & ad pleraque domestica munera rectè obeunda spectant.* Neapoli typis Scorigianis an. 1626. in 4. Neq; hoc opus apud suos approbatum, neque eo vti voluerunt. Obijt anno 1638. die 31. Martij ætatis anno 70. Genuæ.

ZACHARIAS LEXOVIENSIS, Capuccin. concionator prou. Norman. scrip.
Philosophiam Christianam. Prodiit Paris. anno 1637. in 8.
Monarchiam Verbi incarnati. Tomus primus ibid. 1639. Tom. 2. ibid. 1649.

ZACHARIAS FIRMINVS, Sequanus Reg. Obseru. scripsit
Antiquitates Franciscanas à Nouatorum erroribus, & commentis expurgatas, & vindicatas. Ruessii apud hæredes Stephani Andreæ 1647. in 4.

ZACHARIAS KIRCHGESSER, Germanus ex vrbe Klingembergensi ad Mœnum prou. Coloniensis, Conuent. Monasteriensis ordinarius concionator, edidit Germanice librum, cui titulus:
Christiana compassio, siue quatuor cordiales, ac breues admonitiones de moderna miserabili immutatione Germaniæ Monasterii apud Bernardum Raesfeldt. anno 1635.

ZACHARIAS à MEDIOLANO, Capuccinus, Definitor prouinciæ Mediolanensis, edidit Italicè
Institutiones vtilissimas pro expoliando homine veteri, & nouo induendo. Mediolani apud Ludouicũ Mensã 1646.
Iuuenem Capuccinum. Mediolani tomis duobus anno 1645.

INDEX

FINIS.

INDEX COGNOMINVM

SCRIPTORVM ORDINIS MINORVM.

A

ABBAS Martinus.
de Abbate Antonius.
de Abbatibus Franciſcus.
de Abreu Petrus.
Acettus Hieronymus.
Adriani Cornelius.
Aeſinus Bonauentura.
à S. Agatha Thomas.
Agricola Daniel,
Aielus Cornelius.
Alarcon Archangelus.
de Alaua Petrus.
de Alba, & Aſtorga Petrus.
Alba Spina Nicolaus.
de Albeniga Thomas.
Albenſis Iacobus.
Albergonus Eleutherius.
Albertinus Alexander.
Albiſii, ſiue Albizi Bartholomæus
de Alcantara Petrus.
de Alcocer Franciſcus.
Alcozer Ioannes.
Alfari Euphraſia.
d'Alicante Hieronymus.
ab Almara Iodocus.
de Almenara Michael Angelus.
Almoinus Gulielmus.
Aloſtanus Arnaldus.
Aluarez Antonius.
Aluares Chriſtophorus
Aluatus Franciſcus.
Alueldenſis Auguſtinus.
de Aluernia Ioannes.
Aluernus Petrus.
Alueuicus Gulielmus.
Alueuicus Martinus.
Amalin Ioannes.
Amaltheus Paulus.
Amicus Bernardinus.
Ampullus Franciſcus.
Anagninus Andreas.
de Andagio Petrus Robert.
Andegauenſis Franciſcus.
a S. Andrea Ioannes.
Andreæ Ioannes.
Angelorum Antonius.
de Angelis Franciſcus.
Angles Ioſeph.
de Angulo Anonymus.
Aniol vel *Haniol Adamus.*
Antuerpienſis Ioannes.
ab Apona Bartholomæus.
ab Aqua putrida Franciſcus.
de Aqua-Sparta Matthæus.
ab Aqua-Villa Nicolaus.
Aquilanus à Foſſa Bernardinus.
Aquilanus Petrus.
de Aranda Antonius.
de Arbitris Alexander.
Arctarius Lactantius.
de Aregatijs Franciſcus.
de Aremberg Carolus.
de Arere Didacus.
Aretinus Antonius.
Aretinus Franciſcus.
de Areualo Bernardinus.
Argamanez Ioannes.
Arigonus Iulius.
Arioſtus Alexander.
Armenguel Bonauentura.
Arola Franciſcus.
Arolinus Michael.
Aſcentius Michael.
del Aſco Vſualdus.
Aſculanus Franciſcus.
de Aſculo Conradus.
Aſtenſis Bernardinus.
Atrienſis Antonius.
Aualonenſis Irenæus.
de Audicena Antonius.
Auendano Sebaſtianus.
Aueta, vel Acceta Ioſephus.
Augenus Gulielmus.
Augerij Raymundus.
Aurantius Paſchaſius.
Aurelianenſis Franciſcus.
Aureolus Petrus.
Auximanus Nicolaus.
de Ayala Philippus.
ab Ayalon Ioannes,
ab Ayara Ioannes.

B

BAccalaureus Theophilus.
Bacconus Leo.
Bacconus Rogerus.
de Bajadon Marcheſinus.
Balanius Andrius Ioannes.
à Balbano Bernardinus.
Balbanus Hieronymus.
Balbanus Matthias.
à Balboa, ſeu de Vallebona Gondiſaluus.
Balionius Lucas.
Balleret Andreas.
de Balocho Antonius.
Bandellus Chriſtophorus.
Baphius Bartholomæus.
Barbanſone Conſtantinus.
Barbaranus Franciſcus.
Bargius Iacobus.
Baron Stephanus.
Baronius Bonauentura.
Baronus Gabriel.
de Barpona Bertrandi.
Barrius Gabriel.
Barron Petrus.
de Barrvvic Ioannes.
de Barta Dominicus.
Bartholomæi Bartholomæus.
Bartoluccius Saluator.
Bartoluccius Silueſter.
Bartolus Franciſcus.
à Baſacio Arnaldus.
Baſacius Ferdinandus.
de Baſcia Albertus.
de Baſcia Robertus.
à Baſcuñuelos Didacus.
Baſſeus Eligius.
de Baſſolis Ioannes.
Battandus Ioannes.
Bauaretus Archangelus.
Bayeliers Balthazar.
Baylon Paſchalis.
Beauport Benjaminus.
BecK Scoicardus.
de Beira Thomas.
BecKenhaud Ioannes.
Belchim Thomas.
Belintanus Matthias.
Bellanda Cornelius.
Bellochius Petrus,
Bellus Cherubinus.
Bellutus Bonauentura.

Belua-

Beluacensis Paulus.
à Beluederio Theodorus.
Bemba Illuminata.
de Benauidis Alphonsus.
Bencouic Benedictus.
Benedicti Ioannes.
de Benedictis Iacobus.
de Beneuegnatis Iuncta.
Benjaminus Maximilianus.
Benignus Ragusæus Georgius.
de Bentiuengis Bentiuenga.
Berg Hermannus.
Bergaigne Iosephus.
Bergerius Petrus.
de Bergom Michael Angelus.
Bergomas Cælestinus.
de Berna Iosephus.
de Bernal Ioannes.
Bernardi Gulielmus.
à S.Bernardino Gaspar.
Bernoy Bonauentura.
Bertinus Vincentius.
de Bessa Bernardus.
Bettera Dorotheus.
à Bezulo Remigius.
Biata Dominicus.
de Bignano Marius.
Biguntinus Paulus.
Birag Cornelius.
Birrictus Antonius.
Bitontinus Antonius.
Bitontinus, vide Mussus Cornelius.
de Blanchis Iacobus.
Blancona Ioannes.
Blancus Bonauentura.
Blancus Ioannes.
Blancus Marcus.
de Blansaco Petrus.
Blasæus Iacobus.
de Blesa Ioannes.
Blomendal, seu Brumendal Ioannes.
Blondus Franciscus Antonius.
Bobadilla Ioannes.
Bocardus Sanctes.
de Bocfeld Adamus.
Bodius Nicolaus,
de Bois Ioannes Baptista.
Bollande Sebastianus.
Bollaut Sebastianus.
Bolsamius Vrbanus.
Bombellus Bonifacius.
Bonanus Alexander.
Bonatus Guido.
S.Bonauenturæ Ioannes.
de Bonauilla Philibertus.
Bonauoglia Bernardinus.
Boncagnanus Paulus.
Bonerus Ioannes.
Bonetus Nicolaus.
Bonilla Ioannes:
Bonitus Antonius.
Bonnal Franciscus.
à Bononia Euangelista.
Bonus Iacobus.
Bonuisius Ioannes.
Boragius Ludouicus.
Bordonius Hieronymus.
Bordonus Franciscus.
Borianus Leo.
Boroius Ludouicus.
du Bosc Iacobus.
Boscatellus Ioannes.
Bosquillonus Ioannes.
Botixa Matthæus.
Boucher Ioannes.
Boucher Thomas.
Bouerius Zacharias.
ad Boues Petrus.
Bouillon Franciscus.
Boulanger Carolus.
Boulduc Iacobus.
de Bordeille Elias.
Bourgainus Florentinus.
Boutinus Hieronymus.
Boych Henricus.
à Bozulo Remigius.
Bozzutus Ludouicus.
Brancatius Clemens.
Brancus Ioannes.
Brando Ioannes.
Brandolinus Bartholomæus.
Brandus Ioannes Antonius.
Brassauolus Irenæus.
Brauus Didacus.
Brear Ioannes.
Brechtus Leuinus.
le Bret Maturinus.
à Briansone Gerardus, alias Guido.
à S.Briaro Romanus.
à Bribaco Rodulphus.
Brinchius BrinKeleius.
BrinKelius Gualterus.
Brisigellensis Hieronymus.
Britius Paulus.
è Britonio Nicolaus.
Britonus Gulielmus.
Brixianus Georgius Antonius.
Brixianus Bonauentura.
Brizeño Ildephonsus,
Brocarius Gulielmus Arnaldus.
Brocharti Bonauentura.
à Broido Nicolaus.
Brucher Hermannus.
Brugnanus Ioannes.
Brulifer Stephanus.
Bruichi Antonius.
Bruma Massæus.
de Brunis Iosephus.
Bruno Theodosius.
Brunus Augustinus.
Brunus Gabriel.
Brusserius Philippus.
Bruthemius Ioannes.
Bruxellensis Bonauentura.
Buchius Ieremias.
Bugnia Clara.
Bureose Samuel.
Bungeius Thomas.
Burdegallensis Iacobus.
de Burgos Matthæus.
Burgundus Gerardus.
de Burellas Stephanus.
Buruinc Adamus.
à Buschello Dominicus.
Buschey Henricus.
à Busto, seu de Bustis Bernardinus.
Butlerus Gulielmus.
de Buyza Blasius.
Byl Ioannes.

C

Caballonensis Veranus.
de Cabezudo Petrus.
a Cabrera Didacus.
Cadana Saluator.
Cælestinus Angelus.
Cæsa Iacobus.
Cæsaris Nicolaus.
Cæsarius Arnoldus.
Cæsenas Ludouicus.
Cæsenas Michael.
Cagliola Philippus.
Cailleau Aegidius.
Caimus Bernardinus.
à Calasio Marius.
Caletensis Henricus.
è Callio Bonauentura.
Calo Petrus.
Calona Thomas.
Caluus Michael.
Cambariensis Franciscus.
à Cambia, alias *Gandia vulgo Gantus Ioannes.*
de la Camera Martius.
Campanus Durandus.
del Campo Ferdinandus.
de Campopolito Petrus.
de Campos Franciscus.
Camus Bonauentura.
de Canada Petrus.
Canales Ioannes.
Cancellarius Orpheus.
de Candia Petrus.
Canonicus Ioannes.
Canotus de Melphia Ioannes Baptista.
Cantianus Ioannes.
Capella Andreas.
de Capella Damianus.
Capellus Marcus Antonius.
à Capite Fontium Christophorus.
Capitis Freminus.
Capistranus Ioannes.
de Capranica Chrysostomus.
de Caprosale Horatius.
Capuleus Petrus.
Caraciolus Robertus.

Ca-

Caracciolus Landulphus.
de Carauias Bartholomaeus.
Carbonellus Hugo.
Carbonellus Pontius.
Carbosa Laurentius.
de Carcano Michael.
de Cardenos Bernardinus.
Cardosus Ioannes.
Cardusius Laurentius.
Carlatus Dauid.
Carolus Ioannes.
Carophilus Franciscus.
Carillo Ioannes.
Carolus Iacobus.
de Carpenedulo Angelicus.
Caruajalus Ludouicus.
à Casali Ioannes.
a Casarubios Alphonsus.
Cascale Petrus.
Casmirius Franciscus Antonius.
Caspensis Ludouicus.
de Cassinis Samuel.
Castella Henricus.
Castellionis Scholasticus.
à Castello Bartholomaeus.
à Castello Valasio Franciscus.
Castellucius Cornelius.
Castellus Augustinus.
de Castillione Ludouicus.
Castillejo Petrus Alexander.
à Castro Alphonsus.
à Castro Andreas.
de Castro caro Franciscus.
à Castro Iodocus.
à Castro Ludouicu.
de Castrobel Petruss.
Catanius Bartholomaeus.
Cattonus Gualterus.
Cattonus Gulielmus.
Caualli Ludouicus.
Caualus Hieronymus.
Cauellus Hugo.
Cauensis Mutius.
Cauiez Ludouicus.
à Caulibus Ioannes.
Cauotus Ioannes Baptista.
Caxtonus Ioannes.
de Cazalla Ioannes.
Cea Didacus.
è Cellano Bonauentura.
de Cellano Thomas.
Cellenus Benedictus.
Cenomanensis Martialis.
Centinus Mauritius.
de Centuaria Gulielmus.
de Ceperano Thomas.
de la Cerda Ioannes.
Cerraducius Laurentius.
de Cetina Melchior.
de Cetina Petrus.
de Ceua Conifacius.
Chamberlinus Robertus.
de Champini Honoratus.
de Chauanes Robertus.
Chaubbes Gulielmus.
de Chaymis Bartholomaeus.
Chiodinus Ioannes Baptista.
Christiani Didacus.
Chrysostomus Ioannes.
Ciatus Felix.
Ciconiolanus Ludouicus.
Cimarellus Bartholomaeus.
è Cineribus Bonauentura.
Cingulanus Gentilis.
de Cingulo Angelus.
Cinquanta Benedictus.
Citas Petrus.
Clarenus Angelus.
à Clauasio Angelus.
à Clauasio Sicarius.
le Clerc Iosephus.
Clericus Ioannes.
Clericus Michael.
Clingius Conradus.
Clyn Ioannes.
Cnifius Ioannes.
Codicis Iosephus.
Colganus Ioannes.
Collantes Ioannes Franciscus.
à Colle Cartholomaeus.
de Colle veteri Ioannes Baptista.
Colmanus Robertus.
Columbus Bonauentura.
Combasson Bonitus,
de Combis Ioannes.
Combonus Hieronymus.
Comendus Otho.
Comes, seu le Comte Ioannes.
à Comitibus Angelus.
à Commillionibus Franciscus.
Complutensis Iacobus.
Complutensis Ludouicus.
de Conchis Gulielmus.
à Concha Laurentius.
Concio Robertus.
Conevvaius Rogerus.
Coningtonus Richardus.
Conorus Patricius.
Conradus Oliuerius.
Conrius Florentinus.
Consilius Ioannes.
Contonius Robertus, alias Cothon.
Contractus Iaannes.
Contreras Alphonsus.
à Corporella Petrus Paulus.
le Coq. Bernardus.
Coraldus Ioannes.
Corenus Iacobus.
à Corduba Didacus.
Cordubensis Antonius.
Coriolanus Franciscus.
Corradonus Matthaeus.
Correa Petrus.
è Corrigio Iulius.
è Coruera Bernardinus,
Cortesius Franciscus.
de Cortili Andreas.
Cortonensis Antonius.
Cortonensis Elias.
Cortonensis Vitus.
Cosserus, vel Costesaius Henricus
Cuureur Andreas.
Crabbius Petrus.
de Cranedone Ioannes.
Crassellus Nicolaus,
Croata Theodoricus,
Croussers Cyprianus.
de Cruce Alphonsus,
Crucius Robertus.
de la Crux Antonius.
à Crypta Mineruae Bernardus.
Cucchius Sixtus.
Culla Ioannes Baptista.
Cumiranus Seraphinus.
Cuneus Bernardus,
de Cupitis Augustinus.
Curculens Bonauentura.
à Curia noua Ioannes.
de Curia Euangelista.
Curius Aloysius.

D

Dalleret Andreas.
à Dauentria Ioannes.
Dauilla Ferdinandus.
Dauita Franciscus.
Daza Antonius.
Degue Ioannes.
Delgadus Antonius.
Delphini Antonius.
à S. Demetrio Ioannes.
Dernoy Bonauentura.
Diaz Marcus.
Diez Philippus.
de Dina Hugo,
DoKingus Thomas.
Dolera Clemens.
Dombariensis Elzearius.
Dominicus Michael.
Donanius Cornelius.
Donesmundus Hippolytus.
Dontherius Cornelius.
Dordracenus Matthaeus.
Doringus Christianus.
Dorochel Eugenius,
Douet, siue Douetus Ioannes.
Doysa Martinus.
Dresanus Philippus.
Dubliulius Ioannes.
Dueñas Ioannes.
Durandus Franciscus,
è Duren Ioannes.
Duret Natalis.
Duruinc Adamus.

E

Eclestonus Thomas.
Edaeus Ioannes.
Edon Gulielmus.

Eliphat

Eliphat Robertus.
Elli Angelus.
Empelius Gerardus.
Engolismensis Philippus.
ab Equila Nicolaus.
de Esordia Ioannes.
Esbran Gregorius.
Esbran Gulielmus.
Estelsius Ioannes.
d'Eu Irenæus.
Euangelista Ioannes.
Eugenij Angelus.
de Euia Franciscus.
Eximenius Iosephus.

F

Faber Antonius.
Faber Gabriel.
Faber Iacobus.
Faber Ioannes.
Faber Petrus.
Faber Philippus.
Fabrianensis Franciscus.
à Fabriano Bartholomæus.
Fabrica Ioannes.
Fachinhamus Nicolaus.
Facius Matthæus.
Factor Petrus Nicolaus.
Faernus Ioannes Franciscus.
de Falgario Gulielmus.
Fanensis Ioannes.
Faustus Bonifacius.
è Fantis Antonius.
Fara Nicolaus.
Farcin Iacobus.
Farinerius Gulielmus.
Farrouil Stephanus.
Fasanus Laurentius.
Fauentinus Ioannes.
Faunus Franciscus.
du Fay Polycarpus.
Fedanticola Ioannes.
Felix Franciscus.
Feist Christophorus.
Ferallus Ioannes.
Ferchius Matthæus.
Fermoselus Petrus.
Fernandez Franciscus.
Fernandez Ioannes Baptista.
Fernandez Ludouicus.
Fernus Victor.
Ferrariensis Ioannes.
Ferrer Antonius.
Ferrer Hieronymus.
Ferrer Iosephus.
de Ferro Nicolaus.
de Feruesham Haymo.
Ferus Ioannes.
Feuardentius Franciscus.
Fichet Franciscus.
Fidelis Benedictus.
Fidelis Fortunatus.
Filchius è Confeldo Benedictus.
è Filicaria Ludouicus.
Finingbamus Robertus.
Firminus Zacharias.
Flauius Melchior.
Flemingus Patricius.
de Florentia Ioannes.
Florentinus Ioannes Baptista.
Florentinus Nicodemus.
Florentinus Sascolinus.
Fodereus Iacobus.
Folcarius Petrus.
Foluillus Gulielmus.
Fonsan Ioannes.
Fontanus Simon.
è Fonte, seu de Fuente Ioannes.
de Fontibus Godefridus.
Forestius Theodoricus.
à Foresto Archangelus.
Forestus Ioannes.
Forleo Gulielmus.
Forma Franciscus.
à Forosarcino Marius.
Forsanus Ioannes.
Fortis Petrus.
Fossecus Petrus.
à Francauilla Antonius.
de Franchis Franciscus.
Francinus Franciscus.
à S. Francisco Angelus.
à S. Francisco Didacus.
à S. Francisco Laurentius.
à S. Francisco Matthias.
del Fraxino Franciscus.
de Fresneda Anonymus.
de S. Francisco Didacus.
Frisatus Franciscus.
Frelisius Matthias.
Frizolius Melchior.
la Froigne Iacobus.
Frugiburgensis Ioannes.
Fucher Ioannes.
de la Fuente Gaspar.
Fulginas Thomas.
Fundoni Ludouicus.

G

Gadius Hieronymus.
Gainesburgus Gulielmus.
Galantes Liuius.
Galatinus Petrus.
Galetus Augustinus.
Galitius Marcus Antonius.
Gallicani Antonius.
Gallicanus Gregorius.
Galliottus Angelus.
Gallisardus Petrus.
Gallucius à Mondolfo Augustin.
Gallus Bonifacius.
Galterius Petrus.
de Galuan Anonymus.
Gambier Antonius.
Gandensis Arnandus.
Garauinus Augustinus.
Garcia de Cruce Gaspar.
Garcia Ignatius.
Garcia Ioannes.
Garia Ioannes.
Garibi Iacobus.
Gauatius Modestus.
Gauinetus Ioannes.
le Gault Ignatius.
Gazæus Nicolaus.
Gaze Ioannes.
Gearnonius Antonius.
Gedeonis Faustinus.
Genesius de Qualea Ioannes.
Geona, seu de Gaona Ioannes.
Georgius Venetus Franciscus.
Geruasij Ioannes.
Gesualdi Philippus.
Gilbertus Maturinus.
Gillius Ioannes.
Giner Damianus.
Girellus Hieronymus.
Glaunuillus Bartholomæus.
Glemonensis Paulus.
Goddamus, seu Goddam Adamus.
Godefridus Petrus.
Gonsales Petrus.
Gonterius Anfredus.
Gonzaga Bonauentura.
Gonzaga Franciscus.
Goran Nicolaus.
Goroa Nicolaus.
Gorris Gulielmus.
Gothusius Augustinus.
Gothus Franciscus.
à Gouda Gulielmus.
Graius Florentius.
Grandis Nicolaus.
Grassus, seu de Grassis Paduanus
Gratianus Thomas.
GrauendunK Ioannes.
Gramuise Bartholomæus.
à S. Gregorio Ioannes.
Grimaldus Ioannes Baptista.
de Griffanto Iacobus.
Gritsch Ioannes.
de Grumello Iacobus.
Guallensis Ioannes.
Gualteri Ioannes.
Guascus Ioannes de Murcia.
Guentus Ioannes.
Guerræ Franciscus.
Guerrero Andreas.
Guerrero Bartholomæus.
Gueretensis Michael-Angelus.
Gueuara Antonius.
Guisius Iacobus.
Gusmanus Franciscus.
Gutierez Alfonsus.
Gutierez Ioannes.
Guysius Ioannes.

H

Hallensis Angelus.
de Hachemberg Tilmanus.
de Halles Alexander.

Han-

Hansvvick Florentius.
Haruillæus à Graugia Henricus.
Hauseur Matthias.
Havvaert Hermes.
de la Haye Bartholomæus.
Hayus, seu de la Haye Ioannes.
Helmesius Henricus.
Henra David.
de Herben Ioannes.
Herbertus Gulielmus.
Herbron, seu Herbon Nicolaus.
Herentalius Thomas.
Herlius Ioannes.
Herpius Henricus.
de Herrera Alphonsus.
de Herrera Franciscus.
Herula Cherubina.
de Heuia Franciscus.
Hibernicus Adamus.
Hidruntinus Vrbanus.
Higgin Philippus.
Hiltonus Ioannes.
Hiquæus Antonius.
Hispani Anonymi plures.
Hogain Galfridus.
Holmus Gulielmus.
Honsius Christianus.
Hontoyus Petrus.
Horantius Franciscus.
Hosseeus Bonauentura.
Hostasius Adrianus.
Huberti Adrianus.
à S Huberto Ioannes.
de Huda Henricus.
Huelinus Melchior.
Huetus Gulielmus.
Hugonis Cornelius.
Hunnus Ioannes Franciscus.
le Hurt Martinus.
Hurtado Alexius.
Hurtado Franciscus.
Hurtado de Mendoza Gregorius.
Hus Matthæus.
Hylaretus Mauritius.

I

IASON Aeneas.
Iauelotius Claudius.
de Iebra Melchior.
Ilerdensis Antonius.
Illyricus Thomas.
ab Incarnatione Ioannes.
Inca Ioannes.
Insulensis Angelicus.
à S. Ioanne Ludouicus Antonius.
à S Ioseph Martinus.
à S. Ioseph Martinus.
Iosse Carolus.
à S. Ioseph Ioannis-Andreæ.
Iribarne Ioannes.
ab Isca Arnoldus.
Iubinus Ioannes.
Iulianus Stephanus.
Iuliobonensis Orontius.
Iunius de Ionghe Balduinus.
de Iussie Ioanna.
Iustinianus Angelus.

K

KAKeroschi Hieronymus.
Keregesser Zacharias.
Keruer Hyacinthus.
de Kien Onesimus.
Knaialdus Franciscus.
Koningstein Antonius.
Kraneman Ioannes.
Krauendanus Franciscus.

L

LEgerius Bertrandus.
Lagiez Maximilianus.
Lagrenus Ioannes.
de Lagunas Ioannes Baptista.
Lanctonus Thomas.
Langhanus Reginaldus.
Langemberg Nicolaus.
Lanza Cæsar.
de Laredo Bernardinus.
de Larino Ioannes Baptista.
de Lazarte Anonymus.
à Lasco Vsualdus.
Lathberius Ioannes.
Latinus Ianus.
à Laude Archangelus.
à Lauda Franciscus.
de l'Auge Andreas.
Lauineta Bernardinus.
Lecestrius Robertus.
de Ledesna Franciscus.
Ledredus Richardus.
Leggius Seraphinus.
Leloue Ioannes.
Lemestrius Gulielmus.
è Lende Iacobus.
Leodiensis Henricus.
de Leon Gaspar.
à Leonessa Iosephus.
Leopolitanus Hieronymus.
de Leouardia Ioannes.
Leslæus Gregorius Archangelus.
Letardus Gulielmus.
Lexouiensis Donatus.
Leydanus Florentius.
Licengus Franciscus.
Lichtenaniensis Andeolus.
Lingius Galfredus.
Linus Cæsar.
Lisseius, vel Gulielmus.
Liseth Ioannes.
de Lizana Bernardus.
LocKman Nicolaus.
Lopez Alexius.
Luca Franciscus.
de Luce Paulus,
Lugdunensis Basilius.
è Lugnaco Aegidius.
Lugnanus Franciscus.
de Lugone Damianus.
Lullus Raymundus.
Lupus Alphonsus.
Lupus Ignatius.
Lupus Laurentius.
Lusitanus Anonymus.
Lychetus Franciscus.
Lyranus Nicolaus.

M

MAdry Franciscus.
de Madrigal Ioannes Baptista.
à Madrito Alphonsus.
Magistri Iuo,
Magrius Laurentius.
Mahusius Ioannes.
Maillardus Oliuerius.
Major Ioannes.
Maluasia Bonauentura.
Maldonado Alphonsus,
de Malneda Ludouicus.
Mambre Ioannes.
Manassei Paulus.
de Mancestria Hugo.
Manenti Bonauentura.
Manerus Petrus.
de Maneses Iacobus.
de Mangellis Ludouicus.
Manhart Simeon.
Maninconius Franciscus.
Manroy Franciscus.
de Mantua Galianus.
de Mantua Petrus.
Mapellus Ioannes.
de Mara, seu de Maria Gulielmus.
Marasiotus Hieronymus.
Marcellinus Euangelista.
Marchant Petrus.
Marchelleius Ioannes.
Marchesius Albertus.
Mare Antonius.
de la Mare Gulielmus,
Marecoccius Trebatius.
à S. Maria Antonius,
à S. Maria Franciscus.
de S. Maria Melchior.
à S Maria Petrus,
Maripetrus Hieronymus.
de Marisco Adamus.
Marissius Sigismundus.
Marsæus Petrus.
Marsomi Ladislaus.
Martellus Valerius.
Martinellus Eugenius,
Martini Cornelius.
Martinus Gulielmus.
Martinus Matthæus.
Martyr Liuinus.
à Martyribus Antonius.
de Massa Iacobus.

de Massa Thomas.
Massanus Antonius.
Massar, vel Mussar Vincentius.
Massier Robertus.
Massorillus Laurentius.
Mastrius Bartholomæus.
de Mata Gabriel.
à Matellica Antonius.
Materre Stephanus.
à Matre Dei Petrus.
de Matrice Augustinus.
Matthæi Franciscus.
Maurus Franciscus,
Maurus Marinus.
Mautinus Hieronymus.
de Mayronis Franciscus.
Meder Ioannes.
de Media Villa Richardus.
Medices Antonius.
de Medina Antonius.
de Medina Michael.
Mediolanensis Matthias.
de Mediolano Michael.
de Medrano Alfonsus.
Medulla Claudius.
Melfetra Hieronymus.
Mellado Franciscus.
à Melphio Sanctorus.
è Menabio Sanctorus.
è Menabbio Franciscus.
de Mendieta Alfonsus.
Menere Franciscus.
Menesius Ioannes.
Mengus Hieronymus.
Menotus Michael.
à Merburg Henricus.
Marsæus Petrus.
è Mercatello Paulus.
Merdigius Ioannes.
Merinerus Ioannes.
de Messa Paulus.
Messana Archangelus.
Mestrius Ioannes Baptista.
Methuna Bartholomæus.
Meurisse Martinus.
Meyre Hieronymus.
Michaelis Ioannes.
Michael Regius Dauid.
à Milddeburgo Bartholomæus.
Milan Franciscus,
Milesius Iacobus.
Miletius Ambrosius.
de Militona Gulielmus.
Milius Cædius Augustinus.
Milon Franciscus.
Minius Ioannes.
de Mirabella Ioannes,
de Miranda Ioannes.
de Miranda Ludouicus.
Mirault Gregorius.
Miricanus Seruatius.
Missalius Aegidius Gulielmus.
de Mogliano Petrus.
Malafossa, seu Malafossius Iacobus.
Moles Ioannes Baptista.
Molina Alphonsus.
Mombrion Matthæus.
de Mominio Euangelista.
Monachus Franciscus.
Monæus Donatus.
à Monasterio Arturus.
à Monasterio Theodoricus.
Mondellus Ludouicus.
Mondellus Paulus.
Monelianus Antonius.
à Monfortio Gratianus.
Monfeltria Baptista.
Montanus Leander.
Montanus Petrus.
è Monte Calerio Ioannes.
è Monte Calerio Philippus.
è Monte Casale Ioannes.
à Monte Coruino Gregorius.
à Montefalcone Antonius.
de Monte Florido Bonauentura.
è Monte-Florum Gentilis.
à Monte Forti Lucas.
à Monte Iardino Henricus.
à Monte Mausana Cælestinus.
à Monte Peloso Angelus Vulpes.
de Monterone Petrus.
à Montesino Alfonsus.
Montesinus Ambrosius.
de Monza Ioannes Baptista.
Morenus Christophorus.
Morenus Franciscus.
Moreno Ioannes.
Moronus Bonauentura.
Moronus Illuminatus.
Moronus Linus.
della Mora Mauritius.
Morsalinus Petrus.
Motolinius Turibius.
Mullerus Ioachimus.
Muñoz Petrus.
Murillo Didacus.
Murner Thomas.
de Mursia Leander.
Mussus Cornelius,
Mutius Nicolaus.
à Myrica Balthazar.
Myricanus Martinus.

N

Nannetensis Raphael.
de Nabinallis.
Nass. Ioannes.
à Natiuitate Matthæus.
Nauarrus Didacus.
Nauarrus Didacus alter.
Nauarrus Franciscus.
de Nauarro Petrus.
Nauarrus Petrus alter.
Neapolitanus Innocentius.
de Nechemburg Helmanus.
de Neezembur Hermanus.
de Neri Angelus.
Neuberga Callistus.
Nibia Hieronymus.
Nicolai Andreas.
Nicolai Franciscus.
Nicolai Gilbertus.
Nictus Petrus.
Niger Iacobus.
Niño Ioannetinus.
Noctinot Ausonius.
Nodin Ioannes.
Normauillus Eustachius.
Nortonus Gulielmus, alias Mortonus.
de Noto Ioannes.
Nottinghamus Gulielmus.
de Noua Curia Franciscus.
Nouariensis Franciscus,
de Nouo-Castro Andreas.
de Nouo-Castro Hugo.
à Nouo Castro Hyacinthus,
Nuñez Franciscus.
Nuñes Ioannes.
de Nyse Nicolaus.

O

Obicinus Bernardinus,
Obicinus Thomas.
de Obsembruch Theodoricus.
Obseruantinus Anonymus.
Occam Ioannes.
Occamus Nicolaus.
de Ocaña Andreas,
Occamus Gulielmus.
Odo Iacobus.
Odonis Gerardus,
Odry Stephanus.
Oesterreicher Conradus.
ab Oldelzeel Bonauentura.
Olgiatus Bonauentura.
Oliui Petrus Ioannes.
de Olmos Andreas.
de Olmos Didacus.
Olympius à Sentino Balthazar.
de Oona Gulielmus.
de Oosterroyck Ioannes.
Oranus Nicolaus.
de Orbellis Nicolaus.
de Orbellis Petrus.
Orgas Lucas.
de Orosio Alfonsus.
Orosius Petrus.
de Orpheis Franciscus.
ab Orscolor Marianus.
Ortisius Arias Franciscus.
Ortisius Franciscus.
Ortiz Petrus.
ab Ossuna Franciscus.
Osualdus Pelbertus de Temesuar.
Otterbonus Thomas.
de Ouando Ioannes.

de

de Ouando Franciscus.
de Oxonio Henricus.

P

PACHECVS Balthazar.
Paciolus Lucas.
Pactensis Antonius.
Padet Antonius.
de Padua Sanctus Antonius Lusitanus.
de Padua Dominicus.
à Paganica Hubertinus.
Paganus Antonius.
Pagnetus Franciscus.
Pagnius Seraphinus.
de Palacios Petrus.
Palanterius Ioannes Paulus.
Palea Angelus.
Paleottus Dionysius.
de Pallares Iosephus Simon.
de Palma Ioannes.
Palmeranus Thomas.
Paludanus Arnoldus.
Paludanus Franciscus.
Paludanus Henricus.
Panchot Victorinus.
Pancoruus Hieronymus.
Panigarola Franciscus.
Paniscotius Iacobus.
Panormitanus Iesualdus.
Pantaleo Dominicus.
Panormitanus Thomas.
à Parascandalo Iuniperus.
Parauicinus Bonauentura.
Parexa Franciscus.
Parisiensis Hyacinthus.
Pantocius Hippolytus.
à Paradiso Dominica.
Parisinus Laurentius.
Parisinus Ludouicus.
Parisinus Martialis.
Parthaudus Ioannes.
del Pas Angelus.
Paschalis Antonius.
Paschalis Ludouicus.
de Passa-Flumine Benedictus.
Passerus Bonauentura.
Patauinus Antonius.
Paz Lupus.
Pecchamus Ioannes.
Pelagius Aluarus.
Pelandus Clemens.
Pellens Ioannes.
Pellicanus Ioannes.
Penneman Franciscus.
de Pera Georgius.
Peregrinus Federicus.
Perez Alphonsus.
Perez Bernardinus.
Perez Hieronymus.
Perroteau Ioannes.
Perretus Felix.
Perrinus Ioannes.
de Petignanis Franciscus.
le Petit Claudius.
Petit Elias.
de Petrica Angelus.
Petrocha Gregorius.
de sancto Petro Seraphinus.
Petrus Fortis Ioannes.
Philippi Ioannes.
Picardus Franciscus.
Picardus Ioannes.
Picemus Ricorus.
de Pico Dominicus.
Picquet Claudius.
Pineda Ioannes.
Pipinus Henricus.
Pisæus Thomas.
Pisanus Albertus.
Pisotus Paulus.
de Pistoia Iacobus.
Pistoriensis Hieronymus.
Pius Bonauentura.
à Plagis Ioannes.
Planes Hieronymus.
de Platea Franciscus.
de Platina Michael.
Platus Gulielmus.
à Poculis Nicolaus.
Podiensis Petrus.
Poli Iacobus.
à Politio Hieronymus.
Polius Iacobus.
Polydorus Valerius.
Polygranus Franciscus.
Pomellus Alexander.
Poncius Ioannes.
de Ponte Bauuesino Marcellinus.
à Ponte Hippolytus.
Porcatius Bagnacauallensis Philippus.
Porlondus Richardus.
Porta Constantius.
Portel Laurentius.
Porthesius Ioannes.
à Portillo Rodericus.
de Portu Iacobus.
de Portu Mauritius.
de Portu Naono Odoricus.
Posius Antonius.
Posnaniensis Casimirus.
Posnaniensis Petrus.
Pouchot Victorinus.
de Pozzuolo Ildephonsus.
Pradiel Franciscus.
Præconius Octauianus.
de Prato Arlotus.
de Prato Hugo.
de Prato Ioannes.
Prior Claudius.
à Prouins Pacificus.
Prunianus Iulianus.
Prutenus Ludouic. seu de Prussia.
de Ptolemaïs Bartholomæus.
de Pulinari Dionysius.
à Puteo Ioachimus.
Puteus à Burgo-Nouo Archangelus.
du Puy Archangelus.
du Puy Petrus.

Q

QVADRATVS Maturinus.
Quaresminus Franciscus.
à Quercu Gummarus.
Quesuellus Petrus.
Quinonius Franciscus.
de Quiros Ludouicus.
Quintianus Rodericus.

R

RABELESIVS Franciscus.
Racolius Franciscus.
Rada Ioannes.
Radericus Hieronymus.
Radiptorius Radulphus.
Radunschic Antonius.
Ragatus Franciscus.
Ramirez Hieronymus.
Ramos Nicolaus.
Randatio Antonius.
Ranzus Candidus.
Rapiccia Bonauentura.
à S. Raphaele Blasius.
Rapinæus Carolus.
Ratisponensis Bertholdus.
Raudinus Antonius.
Rauennas Octauianus.
de Rebelledo Ludouicus.
Redaldus Ioannes.
Reginaldus Ioannes.
Reginaldus Petrus.
Regius Franciscus.
Regius Henricus.
de Reita Antonius Maria.
Regnaud Robertus.
Rengel Alphonsus.
à S. Remigio Tranquillus.
Rennamara Ioannes.
Rensnick Ioannes.
Reschingerus Petrus.
Reseghinus Ioseph.
Resta Propertius.
Resinget Paulus.
Reueillandi Petrus.
Reul Bonauentura.
Rheginus Bernardinus.
Rhemensis Ioannes Franciscus.
de Ribadaneira Marcellus.
à Ribadaneira Philippus.
de Ribas Ioannes.

de Ribera Gabriel.
Ribero Sebastianus.
Ribottus Philippus.
Ricardus Franciscus.
Ricca Ioannes.
Riccius Vincentius.
Richard Desiderius.
RicKius Simon.
Ricutius Ioannes,
Rideuallus Ioannes.
de Riera Ioannes.
Rigaldi Ioannes.
Rigaldus Raymundus.
Rigandus Ioannes.
Righinus Augustinus.
del Rincon Antonius.
Riocha Ioannes.
à Ripa Transonum Ioannes, seu à Ripis.
de Ripaut Archangelus.
de Rita Antonius Maria.
Riuollianus Franciscus.
de Robles Franciscus.
Rochain Nicolaus.
Rocfordus Robertus.
Rochmarinus Andreas.
Rodericus Emanuel.
Rodericus Hieronymus.
Rodingtonus Ioannes.
à Rodrasen Franciscus.
Rodriguez Ludouicus.
Rodriguez Michael.
Roger Eugenius.
Rodulphus Petrus.
de Roias Franciscus.
à Sancto Romulo Michael Angelus.
Roques Robertus.
Royset Rogerius,
Royardus Ioannes.
Rosa Martinus.
Rosinus Petrus Antonius.
Rosselius Hannibal.
Rossanensis Siluester.
Rousserius Ioannes.
de Roxas Aluarus.
de Roxas Petrus.
Royardus Arnoldus.
Rubeus Franciscus.
de Rubeis Leonardus.
Rubericus Seuerinus.
Rubeus Leo.
de Rubione Gulielmus.
Ruego Martinus.
Rufus Richardus.
Rugusius Rogerus.
Ruiz Gregorius.
Ruiz Martinus.
Ruiz Richardus.
Rusius Christophorus.
de Rupescissa Ioannes.
de Rupella Ioannes.
Russellus Petrus.
Ruuiere Franciscus.
Ruuius Antonius.
RuysbroKius Gulielmus.
de RycK Iodocus.

S

SABELLIVS ab Asia.
Sabinus Philippus.
le Saffè Ioannes.
le Sage Nathanael.
Saguntinus Bernardinus.
Salamanca Alexius.
Salazar Franciscus.
de Salazar Petrus.
Salear Iacobus.
de Salimbenis Salimbenus.
à Salinis Bonauentura.
Salmerius Petrus.
Salon Ioannes.
Saluettus Angelus.
Saluis, seu de Saluis, Baptista.
à Saluthio Bartholomaeus.
Sambenedictus Benedictus.
Sampson Nauis.
Sanchez Franciscus.
Sanchez Iacobus.
Sanchez Ioannes Baptista.
de Sanctis Franciscus.
San-Felicius Antonius.
Sangallus Benedictus.
San-Laudensis Chrysostomus.
San-Laudensis Damasus.
Sanzoles Franciscus.
à Sanzoles Ildefonsus, vel Alfonsus.
Sarburg Matthias.
Sardus Saluator.
Sarnanus Constantius.
Sartianensis Albertus.
Sartianus Vincentius.
Sasbouth Adamus.
Sascolinus Antonius.
Sasgerus, alias Schiatogerus Gaspar.
Saurati Gonsaluus.
Saxius Ambrosius.
Saxo Ioannes, seu de Saxonia.
Sborchius Innocentius.
Scaciotta Rufinus.
Scalcus Ioannes.
à Scalona Alphonsus.
Schiefet Aegidius.
Sciffius Rufinus.
Schilbert Ioannes.
Schoffer Benedictus.
Scotus Ioannes Duns.
Scotus Michael Angelus.
Scribonius Ioannes Marius.
Scriptor Paulus.
à Sechi Franciscus.
Secusius Bonauentura.
Sedulius Henricus.
Segala Alexius.
è Segobio Hieronymus.
Seguntinus Franciscus.
à Sencoles Ildefonsus.
Senensis Bernardinus.
de Seregno Alexius.
Serpensis Antonius.
Serpi Dimas.
de Serra Scuderio Pastor.
Serranus Ioanaes.
à S. Seuero Daniel.
Sifronius Petrus.
de Sillis Antonius
Siluagius Matthaeus,
Siluanectensis Sebastianus.
Sinis de Monte Regali Fabius.
de Sletstadt Hugo, alias Selestadianus.
SlupicK Petrus.
Smising Theodorus.
SnellinK Ioannes.
Sobrinus Antonius.
de Solanga Gulielmus.
Sommerius Ioannes.
à Sorbo Hieronymus.
de Sosa Franciscus.
à Sosa Matthaeus.
à Sosa Philippus.
Sotelus Ludouicus.
à Soto Andreas.
à Soto Franciscus.
Spatha Laurentius.
Spataforus Angelus.
Spatarius Octauianus.
Spechaert Bonauentura.
Spengaler Michael.
della Spetia Ioannes Augustinus.
à Spina Alphonsus.
à Spinello Iacobus.
Spinellus Franciscus.
Spineti Franciscus.
de Spinosa Thomas.
Spoelbergius Gulielmus.
de Spoleto Cherubinus.
Stafortus Ioannes,
Standicius Henricus,
Standicius Ioannes.
à Steemberger Petrus.
Stella Antonius.
Stella Didacus.
Stephanus Bonifacius.
Stephani Franciscus.
Strangus Thomas.
Straffer Hieronymus:
Strauesbanus Thomas.
Streidt Tilmanus.
de Stronconio Baldus.
Suarez Iacobus.

Sudo-

Sudericus Iacobus.
Sueuus Paulus.
Suessionensis Cælestinus.
Sulpinus Petrus.
de Summa Ripa Marcus.
Superbi Augustinus.
Surianus Franciscus.
à Syderno Ioannes.
Syluestri Thomas.
Syrretus Antonius.

T

TAMARIT Hieronymus.
de Tamayo Emmanuel.
Tamayus Franciscus.
Tana Ludouicus.
Tancredus Angelus.
Tapin Michael Angelus.
de Tarano Franciscus.
Taruisij Episcopus Albertus.
Tassus Faustinus.
Taruisius Marius.
è Tebar Almada Petrus.
Tebarnier Michael.
Ternones Ioannes.
de Terra noua Iuuenalis.
Terra Petrus.
Textor Iacobus.
Thamar Bonauentura.
Thesaurus Sanctes.
Thomassinus Antonius.
Thoringhus Matthias.
Tielmanus Cornelius.
Tifernas Ludouicus.
Tirado Franciscus.
Tiras Iacobus.
Tisserandus Ioannes.
Titelmanus Franciscus.
à Tolosa Franciscus.
à Tolua Onufrius.
Tomitanus Bernardinus.
Toralius Franciscus.
de Torano Franciscus.
Tornielius Hieronymus.
Torniellus Franciscus.
de Toro Gabriel.
de Torres Franciscus.
Tosius Stephanus.
de Trabibus Petrus.
de Trauersagnis Laurentius.
Tregliota Ludouicus.
à Treio Gutierus.
Tresaltus Franciscus.
è Treuio Ioannes.
Triestus Ioannes Baptista.
Trigotus Petrus.
Trimauella Petrus.
à Trinitate Ioannes.
de Triola Ludouicus.
à Trisancto Iacobus.
Trombeta Antonius.
Trouamalis seu Nouamala Baptista.
Trouset Alexius.
Trullen Gaspar.
de Truxillo Michael.
Tudertinus Alexius.
de Tundo Iacobus.
Tunstedus Simon.
Turannius Bernardinus.
Turnoubt Martinus.
de Turre Bertrandus.
à Turrecremata Ioannes.
à Turre Dionysius.
à Turre Ludouicus.
de Turribus Alfonsus.
à Turribus Ioannes.
de Tuscanella Ildebrandus.
Tythleshale Ioannes.

V

VACCA GABRIEL.
Vagarellus Iacobus.
de la Val Syluester.
Vallenot Claudius.
Valades Didacus.
de Valentia Martinus.
de Valentia Maurus.
Valentinus, seu Valentius Antonius.
de Vallera Hieronymus.
Valesiensis Archangelus.
Valesius Martinus.
Vallo Ioannes.
de Valloigne Antonius.
de Valuas Petrus.
Valuasorius Leo.
Vanales Antonius.
Vandinus Thomas.
Varagius Philippus.
Varana Baptista.
Vardæus Hugo.
à Varena Bonagratia.
à Vargas Alfonsus.
Varona Petrus.
Varro Gulielmus.
Varrochius Iulianus.
Vascones Alfonsus.
à Vasconez Ildephonsus.
Vasquez Antonius.
Vasselli Fontanerius.
de Vecchis Bartholomæus.
de Vega Andreas.
de la Vega Didacus.
à Vega Ioannes.
Velmatius Ioannes.
de Vennes Leo.
Veratus Hieronymus.
du Verger Bernardus.
de Vergera Gaspar.
Verneuordt Franciscus.
Verruchinus Christophorus.
Verrucinus Ludouicus.
Veruocstius, seu Veruust Gerardus.
de Vestis Matthias.
Vetruuis Bernardinus.
è Viadna Hieronymus.
Vicedominus Franciscus.
de Victoria Balthazar.
à Vigachoaga Gaspar.
Vigerius Ioannes.
Vigerius Nicolaus.
Vignamus Petrus.
de la Vigne Dauid.
de Vigone Theobaldus.
Viguerius Marcus.
de Villa Dei Alexander.
Villalupensis Franciscus.
Villalupensis Henricus.
Villapendo Ludouicus.
à Villa Vincentij Laurentius.
Vincentius Bonauentura.
Vincentius Ludouicus.
Vinones Ioannes Baptista.
Vintricius Victor.
Vita Polyentius Franciscus.
Vitalis Ioannes.
Vitalis Saluator.
Vitoduranus Ioannes.
à Vitrio Franciscus.
Vittonus Rogerus.
Vitus Pisa Marcus.
Vlmensis Marcus.
Vltranensis Philippus.
Vlyssipponensis Marcus.
Vngaresius Ioannes Baptista.
Vopolinus Stanislaus.
Vorilon, seu Vorilongus Gulielmus.
Votingo Philippus.
Vouropius Florentius.
de Voyon Petrus.
Vrbanus Prosper.
Ab Vrbe Veteri Bartholomæus.
de Vrciano Andreas Perusinus.
Vrsatus Bernardinus.
Vrsinus Bartholomæus.
Vrsus Nicolaus.
Vuadingus Lucas.
Vualendorpius Ioannes.
à Vualoncapello Franciscus.
Vuerdena Ioannes.
Vuerlius alias VerKleir Henricus.
Vuibot Brunus.
Vuiburnus Gualterius.
Vuichinghonus Ioannes.
Vuiller Franciscus.
Vuillot Henricus.
Vuillot Lambertus.
Vuinchelsæus Ioannes.
de Vuite Augustinus.
Vuodehamensis Adamus.

Vuod-

Vvodfordus Gulielmus al. Vvaderfordensis.
Vulcanus Aloysius.
Vulpes Angelus.
Vulteranus Philippus.
de Vzeda Gaspar.

X

XIMENES Ioannes.
de la Xara Bartholomæus.
Ximenius Franciscus 3.

Y

YANO Bartholomæus.

Z

ZAMBARELLVS Leo.
de Zalainea Petrus.
Zamara Ioannes.
Zamora Aegidius.
Zamora Franciscus.
de Zamora Ioannes.
Zamorus Ioannes Maria.
Zanus Andreas.
Zanus Celsus.
de Zayas Ioannes.
Zegerus Nicolaus.
Zeita Ioannes.
de Zelaya Ioannes.
Zenus Franciscus.
Zerula Thomas.
Zichemus Franciscus.

INDEX

INDEX NATIONVM

SCRIPTORVM ORDINIS MINORVM.

Angli.

ADAMVS Bocfeldius.
Adamus Goddamus.
Adamus de Marisco.
Adamus Vvodehamensis.
Alexander Halensis.
Alifas de Anglia.
Angelus à S. Francisco.

Bartholomæus Glaunuillus.
Benedictus Filchius.
BrinKeleius.

Christophorus Bandellus.

Eustachius Normauillus.

Franciscus Knaialus.

Galfredus, vel Godifredus de Fontibus.
Galfredus Lingius.
Gualterus BrinKelius.
Gualterus Cattonus.
Gualterus Vviburnus.
Gulielmus Alueuicus.
Gulielmus Augerus.
Gulielmus Britonus.
Gulielmus Butlerus.
Gulielmus Cattonus.
Gulielmus Foluillus.
Gulielmus Gainesburgus.
Gulielmus Herbertus.
Gulielmus Holmus.
Gulielmus Huetus.
Gulielmus Lemesterus.
Gulielm. Lissélus.
Gulielmus de la Marc.
Gulielmus de Militona.
Gulielmus Nortonus.
Gulielmus Nottinghamus.
Gulielmus Ochamus.
Gulielmus de Oona.
Gulielmus Varro.
Gulielmus Vvodfordus.

Haymo de Feuersham.
Henricus Cosseius.
Henricus de Huda.
Henricus de Oxonio.
Henricus Standicius.
Hieronymus de S. Marco.
Hugo de Mancestria.
Hugo de Nouocastro.

Iacobus de Rodo.
Ioannes Anglicus.
Ioannes N.
Ioannes de Barruic.
Ioannes Canonicus.
Ioannes Cantianus.
Ioannes Caxtonus.
Ioannes Edæus.
Ioannes Forestus.
Ioannes Guallensis.
Ioannes Guentus.
Ioannes Hiltonus.
Ioannes Lathberius.
Ioannes Marcheleius.
Ioannes Ocham.
Ioannes Pechamus.
Ioannes de Pizano.
Ioannes Rideuallus.
Ioannes Rodingtonus.
Ioannes Sommerius.
Ioannes Stafortus.
Ioannes Standicius.
Ioannes Tiffingtonus.
Ioannes Tythleshale.
Ioannes Vvinclelseus.
Ioannes Vvichinghamus.

Martinus Alueuicus.

Nicolaus ab Equila.
Nicolaus Fachinhamus.
Nicolaus Occamus.

Petrus Quesnellus.
Petrus Russellus.
Radulphus Radiptorius.
Ranulphus LoKeslius.
Reginaldus Langhamus.
Richardus Coningtonus.
Richardus Cornubiensis.
Richardus Ledredus.
Richardus de Mediauilla.
Richardus Porlondus.
Richardus Rufus.
Richardus Ruiz.
Robertus Colmanus.
Robertus Contonius.
Robertus Crucius.
Robertus Eliphat.
Robertus Fininghamus.
Robertus Lecestrius.
Rogerus Bacconus.
Rogerus Convvaius.
Rogerus Rugosus.
Rogerus Vittonus.

Simon Tunstedus.
Stephanus Barron.

Thomas Bouchier.
Thomas Bungeius.
Thomas DoKingus.
Thomas Eboracensis.
Thomas Ecclestonus.
Thomas Halensis.
Thomas Lanctonus.
Thomas Otterbonus.
Thomas Strauerlanus.

Vincentius Conuentriensis.
Vvexillus Vvart.

Belgæ.

ADAMVS Sasbout.
Adrianus Holfstadius.
Adrianus Huberti.
Andreas Coureur.
Antonius Gambier.
Antonius à Koningstein.
Arnaldus Alestanus.
Arnandus Gandensis.
Arnoldus ab Isca.
Arnoldus Paludanus.
Augustinus de Vvitte.

Balduinus Iunius.
Balthasar Baseliers.
Balthasar à Myriaca.
Bonauentura Bruxellensis.
Bonauentura Dernoy.
Bonauentura ab Oldenzeel.
Bonauentura SpeecKaert
Brunus Vvibot

Carolus de Arembergh.

Con-

Constantinus è Berbansone.
Cornelius Adriani.
Cornelius Dontherus.
Cornelius Thielmannus.
Cyprianus Crousers.

Dauid Chariatus.
Dauid Henrera.
Dauid Michael Rogius.

Eligius Basseus.

Faustinus Diestensis.
Florentius ab Hansvvyx.
Florentius Leydanus.
Franciscus Monachus.
Franciscus de Noua Curia.
Franciscus Paludanus.
Franciscus Penneman.
Franciscus le Roy.
Franciscus Tantius.
Franciscus Titelmanus.
Franciscus à Vvalonçapella.
Franciscus Zichemius.

Gerardus Empolius.
Gerardus Veruust.
Gilbertus de Tornaco.
Griphon.
Gualterus Brugensis.
Gulielmus Bernardi.
Gulielmus à Gouda.
Gulielmus RuysbroKius.
Gulielmus Spaelbergius.
Gummarus à Quercu.

Henricus Buschey.
Henricus Herpius.
Henricus Paludanus.
Henricus Pipinus.
Henricus Sedulius,
Henricus Vvillot.
Hermes Havvaert.
Hieronymus Meyere.

Iacobus Blasæus.
Iacobus Farcin.
Iacobus Guisius.
Iacobus Niger.
Ioachimus à Puteo.
Ioannes Aquensis.
Ioannes Baptista Triest.
Ioannes Bonerus.
Ioannes Bosquillon.
Ioannes Brugnannus.
Ioannes Brusthemius.
Ioannes Byl.
Ioannes à Cambia.
Ioannes Carolus.
Ioannes Clericus.
Ioannes Crysius.
Ioannes Contractus.
Ioannes à Dauentria.
Ioannes Euangelista.
Ioanns Guyffus.
Ioannes Herlius.
Ioannes è S. Huberto.
Ioannes Mahusius,
Ioannes OosterroycK.
Ioannes Pellens Leod.
Ioannes Royardus.
Ioannes le Saffè.
Ioannes Scalcus.
Ioannes SnellincK.
Iodocus ab Almoras.
Iodocus à Castro.
Iosephus Bergaigne.

Lambertus à S. Trudone.
Lambertus Vvillot.
Leuinus Brechtus.
Lucas Mechliniensis.
Ludouicus à Castro.

Martinus Myricanus,
Martinus à Turnhout,
Matthæus Dordracenus,
Matthæus Martinus,
Matthias Hauseur,
Melchior Antuerpiensis,

Nicolaus Bodius,
Nicolaus Gazeus,
Nicolaus Oranus,
Nicolaus à Poculis,
Nicolaus Vigerius,
Nicolaus Zegerus,

Paschasius Aurantius
Petrus Crabbius,
Petrus à Gandauo,
Petrus Godefridus,
Petrus Hontoyus,
Petrus Insulensis,
Petrus Marchand,
Petrus Montanus,
Petrus Regis,
Petrus SlupicK,
Petrus à Steembergh,
Philippus BosKier,

Samuel Bieritte,
Sebastianus Bollande,
Seruatius Myricanus,

Thomas Herentalius,

Bohemi.

ANTONIVS Maria,

Burgundi.

GERARDVS Burgundus,
Gratianus à Monfortio,
Irenæus Aualonensis.
Ludouicus Bereul à Dola.
Theophilus Burgundus.

Catalani.

ANgelus del Pas Perpinianen.
Ioannes Mambre.
Pontius Carbonellus.
Petrus de Burellas.

Cretenses.

ALexander V. Pont. Max.
Franciscus N.

Cyprij.

FRanciscus Dauita.

Dalmatæ.

BOnifacius Stephanus Ragusinus.
Georgius Benignus.
Martinus Rosa,
Monaldus Iustinopolitanus.

Galli.

ÆGIDIVS Cailleau,
Ægidius Gulielmus Missalius, Aquitanus,
Ægidius Luniacus,
Albertus Pontarliensis,
Alexander de Villa Dei,
Alexius Trousset,
Amantius de Valle,
Ambrosius Lexouiensis,
Ambrosius Milletius,
Anastasius N.
Andeolus Lictauiensis.
Andreas d'Aleret.
Andreas de Lauge.
Antonius Faber.
Antonius Padet.
Antonius Syrrectus.
Apollinaris de Valloigne.
Archangelus du Puy.
Archangelus de Ripaut.
Archangelus Velesiensis.

Amal-

Arnaldus à Basacia.
Arnoldus Royardus.
Arturus à Monasterio,
Ascentius Aquitanus,

Bartholomæus de la Haye.
Basilius Lugdunensis.
Basilius Poliniacensis.
Benedictus Lugdunensis.
Benedictus Sambenedictus.
Benjaminus Beauport.
Bernardus de Bessa.
Bernardus le Coq.
Bernardus du Verger.
Bertrandus de Barsona.
Bertrandus Lagerius.
Bertrandus de Turre.
Bonal.
Bonauentura Columbus.
Bonauentura Brochart.
Bonauentura Camus.
Bonauentura è Monte florido.

Cælestinus à Monte Mausanæ.
Cælestinus de Moumarsan.
Cælestinus Suessionensis.
Carolus Boulanger.
Carolus Iosse.
Carolus Rapinæus.
Christophorus a Capite fontium.
Chrysostomus San-Laudensis.
Claudius Iauelotius.
Claudius le Petit.
Claudius le Picquet.
Claudius Prior.
Claudius Vallenat.

Damasus Sanlaudensis.
Daniel à S. Seuero.
Dauid de la Vigne.
Desiderius Richard.
Dominicus de Barta.
Donatus Lexouiensis.
Durandus Campanus.

Elias de Bourdeille.
Elias de Nabinalis.
Elias Petiot.
Elzearius Dombariensis.
Eugenius Roger.
Eustachius de Curia.

Ferdinandus Basacius.
Firminus Capitis.
Florentius Bourgoinus.
Fortanerius Vasselli.
Franciscus Andegauensis.
Franciscus Aurelianensis,
Franciscus Bonnal,
Franciscus Bouillon,
Franciscus Cambariensis,
Franciscus de Castro Caro,
Franciscus Feuardentius senior,
Franciscus Feuardentius iunior,
Franciscus Mayronis,
Franciscus Picardus,
Franciscus Pradiel,
Franciscus Ricardus,
Franciscus le Roy,

Gabriel Faber,
Georgius Ambianensis,
Gerardus è Briansone,
Gerardus Odonis,
Gilbertus Nicolai,
Gulielmus de Falgaria,
Gulielmus Farinerius,
Gulielmus Forleo,
Gulielmus Letardus.
Gulielmus Martinus,
Gulielmus Vorilongus,

Henricus Caletensis,
Henricus Castela,
Henricus Haruillæus à Graugia
Henricus Mauroy,
Honoratus de Chapini Parisinus
Hugo Carbonellus,
Hugo de Dina,
Hugo Narbonensis,
Hyacinthus Keruer,
Hyacinthus à Nouo-Castro,
Hyacinthus Parisiensis,

Iacobus du Bosc,
Iacobus Boulduc,
Iocobus Burdegallensis,
Iac. de Cheuanes
Iacobus Corenus,
Iacobus Foderus,
Iacobus la Froigne.
Iacobus è Lende.
Iacobus Pictauiensis.
Iacobus Saleur,
Ioannes de Aluernia,
Ioannes Amalin,
Ioannes Baptista Grimaldus.
Ioannes Battandus.
Ioannes Benedictus.
Ioannes de Bernal
Ioannes de Blancona.
Ioannes Boscatellus,
Ioannes Boucher,
Ioannes Brear.
Ioannes Burdegallensis,
Ioan. Chrysostomus à S. Laudo,
Ioannes de Combis,
Ioannes le Comte,
Ioannes Douet,
Ioannes Fonjan,
Ioannes de Fonte,
Ioannes Forsanus,
Ioannes Franciscus Rhemensis,
Ioannes Fucher,
Ioannes Gallicus,
Ioannes Garia,
Ioannes Gauinetus,
Ioannes Gualteri,
Ioannes Lagrenus,
Ioannes de la Haye,
Ioannes le Louc,
Ioannes Marius Scribonius,
Ioannes de Mirabello,
Ioannes Nodin,
Ioannes Palhaudias,
Ioannes Perotteau,
Ioannes Perrinus,
Ioannes Philippi,
Ioannes Picardus,
Ioannes Porthesius,
Ioannes Reginaldus,
Ioannes Rigaldi.
Ioannes Rigandus,
Ioannes Rioche,
Ioannes Rousserius,
Ioaunes de Rupella,
Ioannas Tisserandus,
Ioannes de Zuuigneo,
Iosephus le Clerc Parisinus,
Irenæus d'Eu,
Iuo Magistri,
Iuo Parisiensis,
Iuuenalis de Terranoua.

Laurentius Magrius,
Laureutius Parisinus,
Leo Baccon.
Leo de Vennes Aremoricus,
Leonardus Borianus,
Liuinus,
Ludouicus Benedictus,
Ludouicus Caualli.
Ludouicus Cauiez,
Ludouicus è Lyrano,
S. Ludouicus Rex Galliæ,
Ludouicus Parisinus.

Marcellinus de Pise,
Martialis Cenomanensis,
Martialis Parisinus,
Martinus Meurisse,
Matthæus le Heurt,
Matthæus Mombrion.
Maturinus Gilberti,
Maturinus le Bret,
Maturinus Quadratus,
Mauritius Hilaretus,
Maximilianus Lenglez,
Melchior Flauius,
Michel Angelus de Bergon.
Michael Angelus Gueretensis,
Michael Angelus Tapin,
Michael N.
Michael Menotus,

Natalis Durret,
Natalis Tailleped.
Nathanael le Sage,
Nicolaus Alba-Spina,
Nicolaus Cæsaris.
Nicolaus Goran,

Nicolaus Grandis,
Nicolaus Herbron,
Nicolaus de Lyra,
Nicolaus e Monte.
Nicolaus de Nyse,
Nicolaus Orbellus,

Oliuerius Conradus,
Oliuerius Maillardus,
Orontius Iuliobonensis,

Pacificus à Prouins,
Pastor de Serra-Scuderio,
Paulus Bellouacensis,
Petrus Aureolus.
Petrus Bergerius,
Petrus Blansaco,
Petrus ad Boues,
Petrus de Campopolito,
Petrus Champolinus,
Petrus Faber,
Petrus Gallisardus,
Petrus Galterius,
Petrus Ioannes Oliui,
Petrus de Orbellis,
Petrus Reginaldus,
Petrus Reueillaudi,
Petrus Salmerius,
Petrus Salpini,
Petrus Trimauilla,
Petrus de la Ville du Puy,
Petrus de Voyon,
Philippus Engolismensis,
Polycarpus du Fay,

Raphael Diepensis,
Raphael Nannetensis,
Raymundus Augerij,
Raymundus Rigaldus,
Richardus Cenomanus,
Richardus Rhemensis,
Robertus de Bascia,
Robertus Concio,
Robertus Massier,
Robertus Regnaut,
Robertus Roques,
Romanus à S. Brioro,

Scholasticus Castellionis,
Sebastianus Siluanectensis,
Seuerinus Rubericus,
Simon Fontanus,
Stephanus Brulefer,
Stephanus Farrouilh,
Stephanus Iulianus,
Stephanus Materre,
Stephanus Odry,
Syluester de la Val,

Theodoricus Andreæ,
Thomas Brito,
Thomas Pisæus,
Tranquillus à S. Remigio,
Valerianus Diuionensis,

Victorinus Poulchet,
Veranus Caballionensis,
Vincentius Mussart,
Vincentius Rothomagensis,
Vitalis è Furno,
Vouropius Florentius Parisiensis.

Zacharias Bouerius,
Zacharias Firminus,

Germani.

Adamus BuruincK,
Adamus Haniol, vel Aniol,
Ægidius Schiesel,
Albertus N.
Alexander Alemanicus Saxo,
Antonius Bruich.
Antonius Maria de Reita,
Arnoldus Cæsarius,
Augustinus Alueldensis,

Benedictus Schoffer,
Bernardinus Vettuuis,
Bertholdus Ratisponensis,
Bonauentura Roul,

Christianus Doringus,
Christianus Honsius,
Christophorus Feist,
Conradus Clingius,
Conradus Oesterreicher,
Conradus de Saxonia,

Daniel Agricola,
Dauid N.
Dominicus N. è Silesia,

Franciscus Krauendonus,
Franciscus Milon,
Franciscus Poligranus,
Franciscus Veruoordt,
Franciscus Vvillier,

Gaspar Sasgerus,
Gaspar TrullencK,

Helmanus Teutonicus.
Henricus BoycK.
Henricus Helmesius.
Henricus Merpurgensis.
Henricus Regius.
Henricus Vverlius.
Hermannus Bergh.
Hermannus Brucher.
Hermannus N.
Hermannus de Neezemburg.
Hermannus de Saxonia.
Hieronymus Straffer,
Hugo Steldadt,

Iacobus Polius,
Iacobus Suedoricus,

Ioachimus Mullerus,
Ioannes Beechenhaud,
Ioannes Blomendal,
Ioannes Brando,
Ioannes Coloniensis,
Ioannes de Cranedonc,
Ioannes Dubliulius,
Ioannes è Duren,
Ioannes de Erfordia,
Ioannes Faber,
Ioannes Ferus,
Ioannes GrauendunK,
Ioannes Gritsch,
Ioannes Kraneman,
Ioannes de Leouardia.
Ioannes Meder.
Ioanens Merdigius,
Ioannes Nass,
Ioannes Paulus,
Ioannes Rennamara,
Ioannes RensinK,
Ioannes Saxo.
Ioannes Vvalendorpius,
Ioannes Vverdena,
Ioannes Teutonicus,

Ludouicus de Prussia,

Marcus Vlmensis,
Marlanus ab Orscolor,
Marcardus Leonis,
Matthæus Hus,
Matthæus Doringhus,
Matthias Sarbourg,
Michael Spengaler,

Nicolaus Langembergh,
Nicolaus LocKman,

Onesimus DeKien,

Paulus Resinget,
Paulus Sueuus,
Pelbartus Osualdus,
Petrus è Colle.
Petrus Marsæus Cratepolius.
Petrus Reschingerus,
Petrus Signanus Slesita,
Philippus Dresanus,

Richardus de Saxonia,

Scoicardus BecK,
Simon Manhart,
Simon Richius,

Theodoricus Croata.
Theodoricus à Monasterio,
Theodoricus de Obsembrueh,
Theodorus Smising,
Thomas Mirner,
Tilmanus de Hachemberg,
Tilmanus Streidt,
Victor Galenus,

Victor

Victor Vintricius,

Zacharias Kirchgeſſer,

Græci.

FRanciſcus Cariophilus,
Georgius de Pera prope Byzantiũ

Hiberni.

ADamus Hibernicus,
Antonius Gearnonius,
Antonius Hiquæus,

Bonauentura Baronius,
Bonauentura Hoſſæus,

Cornelius Douanius,
Cornelius Hugonis,

Donatus Monæus,

Eugenius o Douuhee,

Florentius Conrius,
Florentius Graius,
Franciſcus Matthæi,
Galfridus o Hogain,
Hugo Cauellus,
Hugo de Hibernia,
Hugo Vardæus,

Iacobus Mileſius,
Ioannes Clyn,
Ioannes Colganus,
Ioannes Duns,
Ioannes Ferallus,
Ioannes Poncius,

Lucas Vvadingus,

Malachias N.
Martinus Valeſſus,
Mauritius de Portu,
Michael Clerus,

Patricius Flemingus,
Philippus Higginus,

Robertus Chamberlinus,
Robertus Rochfordus,
Stephanus N.

Thomas Palmeranus,
Thomas Strangus,

Hiſpani.

ÆGidius Hiſpanus,
Ægidius Zamora,
Alexius Hurtado,
Alexius Lopez,
Alexius Salamanca,
Aloyſius Cæſarauguſtan.
Alfonſus de Benauides,
Alfonſus à Caſarubios.
Alfonſus à Caſtro,
Alfonſus Contreras,
Alfonſus de Cruce,
Alfonſus Guttieres,
Alphonſus de Herrera,
Item alter,
Alfonſus Lupus,
Alfonſus Maldonado,
Alfonſus Mantus, ſeu à Madrito.
Alfonſus de Medrano,
Alfonſus à Molina,
Alfonſus à Monteſino,
Alfonſus de Oroſio,
Alfonſus Perez,
Alfonſus Rengel,
Alfonſus à Scalona,
Alfonſus à Spina,
Alfonſus de Turribus,
Alfonſus à Vargas,
Alfonſus Vaſcones,
Aluarus Pelagius,
Aluarus de Roxas,
Ambroſius Monteſinus,
Andreas Capella,
Andreas à Caſtro,
Andreas Guerrero,
Andreas de Ocaña,
Andreas de Olmos,
Andreas à Soto,
Andreas de Vega,
Anfredus Gonterius,
Anonymus de Angulo,
Anonymus de Galuan,
Anonymi Hiſpani plures,
Antonius Aluares,
Antonius Andreas,
Antonius de Aranda,
Antonius de Audicena,
Antonius Cordubenſis,
Antonius de la Crux,
Antonius Daza
Antonius Delgadus,
Antonius Ferrer,
Antonius Gueuara,
Antonius Ilerdenſis,
Antonius à S. Maria,
Antonius à Martyribus,
Antonius de Medina,
Antonius Paſchalis,
Antonius del Rincon.
Antonius Ruuius,
Antonius Serpenſis Luſitanus,
Antonius Sobrinus,
Antonius Vañales,
Antonius Vaſquez,
Archangelus Alarcon,
Balthazar Pachecus,
Balthazar de Victoria,
Baptiſta Fernandez.
Barnabas N. Laicus.
Bartholomæus Catanius Maioricenſis,
Bartholomæus Guerrero,
Bartholomæus de la Xara.
Bernardinus de Areualo,
Bernardinus e Cornera,
Bernardinus de Laredo,
Bernardinus Perez,
Bernardinus Sahaguntinus,
Bernardus de Lizana,
Blaſius de Buyſa,
Blaſius à S. Raphaele,
Bonauentura Armenguel Maiocenſis.
Bonauentura à Salinis,

Chriſtophorus Morenus,
Chriſtophorus Ruiſius,

Damanus Giner,
Damianus de Lugone,
Didacus à S. Anna,
Didacus de Areze,
Didacus de Baſcuñellos,
Didacus Brauus,
Didacus Cabrera.
Didacus Cea,
Didacus à Corduba,
Didacus de S. Franciſco,
Didacus à S. Franciſco alter,
Didacus Murillo.
Didacus Nauarrus,
Didacus Nauarrus alter,
Didacus de Olmos.
Didacus de la Vega,
Didacus Velades,
Dominicus Biatta,
Dominicus de Pico,

Emanuel Alconchel,
Emanuel de Tamayo,

Ferdinandus Dauilla,
Ferdinandus del Campo,
Franciſcus de Alcocer,
Franciſcus Aluarus,
Franiſcus de Angelis,
Franciſcus de Campos,
Franciſcus de Caſtillo Velaſco,
Franciſcus Cordubenſis,
Franciſcus Durand,
Franciſcus de Euia,
Franciſcus Felix,
Franciſcus Fernandez,
Franciſcus Francinus,
Franciſcus del Fraxino,
Franciſcus Guerra,
Franciſcus Guſmanus,
Franciſcus de Herrera,
Franciſcus de Heuia,

Franciſcus Horantius,
Franciſcus Hurtado,
Franciſcus de Ledeſna,
Franciſcus Luengus,
Franciſcus à S. Maria,
Franciſcus Mazzal Minoricenſis.
Franciſcus Mellado,
Franciſcus Meneſe,
Franciſcus Morenus,
Franciſcus Nauarrus,
Franciſcus Nuñez,
Franciſcus Ortiſius,
Franciſciſcus Ortiſius Arias,
Franciſcus ab Oſſuna,
Franciſcus de Ouando,
Franciſcus Parexa,
Franciſcus Quinonius,
Franciſcus Riuollianus,
Franciſcus de Robles,
Franciſcus Royas,
Franciſcus Salazar,
Franciſcus Sanchez,
Franciſcus de Sanctis,
Franciſcus Sanzoles,
Franciſcus Seguntinus,
Franciſcus de Sora,
Franciſcus à Soto,
Franciſcus Tamayus,
Franciſcus Tirado,
Franciſcus à Toloſa.
Franciſcus Toralius,
Franciſcus Torres.
Franciſcus Villalupenſis,
Franciſcus Ximenius,
Item alter Gerundenſis,
Item & Tertius,
Franciſcus Zamora,

Gabriel de Mata,
Gabriel de Ribera,
Gabriel de Toro,
Gabriel Vacca,
Garſias de Ciſneres,
Garſias N.
Gaſpar de la Fuente,
Gaſpar Garcia de Cruce,
Gaſpar de Leon,
Gaſpar de Vergera,
Gaſpar à Vigachoaga,
Gaſpar de Vzeda,
Georgius Antonius Brixanus.
Gometius,
Gondiſaluus de Vallebona,
Gregorius Ruiz,
Gulielmus de Rubione.
Gruttierus à Trejo.

Henricus Villalupenſis.
Hieronymus d'Altrante,
Hieronymus Ferrer,
Hieronymus Pancoruus.
Hieronymus Perez.
Hieronymus Planes,
Hieronymus Ramirez,
Hieronymus à Segorbio,
Hieronymus Tamarit,

Iacobus Complutenſis.
Iacobus de Meneſe.
Iacobus Sanchez.
Ignatius Garſia Maioric.
Ildephonſus de Puzzuolo.
Ildephonſus à Sencoles.
Ildephonſus à Vaſcones.
Ioannes Ægidius.
Ioannes Alcozer.
Ioannes à S. Andrea.
Ioannes ab Angelis.
Ioannes de Argamanes.
Ioannes ab Ayora.
Ioannes Baptiſta Culla.
Ioannes Baptiſta Fernandez.
Ioannes Baptiſta N.
Ioannes Baptiſta de Lagunas.
Ioannes Baptiſta de Madrigal.
Ioannes Baptiſta Meſtrius Maioricen.
Ioannes Baptiſta Moles.
Ioannes Baptiſta Sanchez.
Ioannes Baptiſta Vinones,
Ioannes Blancus.
Ioannes Bobadilla.
Ioannes Bonilla.
Ioannes Carillo.
Ioannes Carthagena.
Ioannes de la Cerda.
Ioannes de Dueñas,
Ioannes à Fonte.
Ioannes Franciſcus Collantes.
Ioannes a S. Franciſco.
Ioannes à S. Gregorio.
Ioannes Garſias.
Ioannes Gaze.
Ioannes Geona.
Ioannes Guaſcus.
Ioannes Gutierez.
Ioannes de Herbon.
Ioannes Inca.
Ioannes de Iribarne.
Ioannes Iubinus.
Ioannes à S. Maria.
Ioannes Merinerus.
Ioannes de Miranda.
Ioannes Moreno.
Ioannes Nunes de Torres.
Ioannes de Ouando.
Ioannes de Palma.
Ioannes à S. Petro Corſicus.
Ioannes Pineda.
Ioannes Quaias.
Ioannes Rada.
Ioannes de Riera,
Ioannes de Ribas.
Ioannes Salon.
Ioannes Serranus.
Ioannes Ternones.
Ioannes à Trinitate.
Ioannes à Turrecremata.
Ioannes à Turribus.
Ioannes Ximenes.
Ioannes de Zamora.
Ioannes de Zayas.
Ioannes de Zelaya.
Iannettinus.
Ioſephus Angles.
Ioſephus Eximenius.
Ioſephos Ferrer.
Ioſephus à S. Maria.
Ioſephus Simon de Pallares.
Ioſephus Vaſquez.

Laurentius à Concha.
Laurentius à S. Franciſco.
Laurentius Lupus.
Leander de Murſia.
Ludouicus Caruaialus.
Ludouicus Caſpenſis.
Ludouicus Complutenſis.
Ludouicus Fernandez.
Ludouicus Fundoni.
Ludouicus de Malneda.
Ludouicus de Miranda.
Ludouicus de Quiros.
Ludouicus de Reballedo.
Ludouicus Rodriguez Gallecus.
Ludouicus Rodriquez Hiſpanus.
Ludouicus Sotelus.
Ludouicus a Villalpendo.
Lupus Paez.
Lupus è Salinis.

Marcellinus de Rebadneira.
Marcus Diaz.
Martinus Doyza.
Martinus à S. Ioſeph.
Martinus à S. Ioſeph alter.
Martinus Ruego.
Martinus Ruiz.
Martinus de Valentia.
Martius de la Camera,
Matthæus Botixa.
Matthæus de Burgos.
Matthæus à Natiuitate.
Maurus de Valentia.
Melchior de Cetina.
Melchior Huelanus,
Melchior de Iebra.
Melchior de S. Maria,
Michael Angelus de Almenara,
Michael Arolanus,
Michael Aſcentius,
Michael de Medina,
Michael Rodriguez.

Nicolaus Ramos,

B. Paſchalis Baylon,
Paulus de Cruce,
Paulus de Meſſa,
Petrus de Abreu,
Petrus de Alba, & Aſtorga,

Pe-

Petrus de Alaua,
S. Petrus de Alcantara,
Petrus Alexander,
Petrus Barron,
Petrus à S. Bonauentura.
Petrus de Cabezudo,
Petrus de Canada,
Petrus Cafcales,
Petrus de Cetina.
Petrus Correa,
Petrus Fermofelus,
Petrus Gonzales,
Petrus Manerus,
Petrus à S. Maria.
Petrus à Matre Dei,
Petrus Muñoz,
Petrus de Nauarro.
Petrus Nauarrus.
Petrus Nicolaus Factor,
Petrus Nictus,
Petrus Nuñez,
Petrus Orofius.
Petrus Ortiz,
Petrus de Palacios,
Petrus de Roxas,
Petrus de Salazar,
Petrus Simon,
Petrus Terra,
Petrus de Valuas,
Petrus Varona.
Petrus de Zalamea,
Philippus de Ayala,
Philippus à Ribadaniera,
Philippus à Sofa.

Rodericus à Portillo,
Raymundus Lullus Maioricen.

Sebaftianus de Auendaño.
Sebaftianus Ribero,
Sebaftianus Verdeius,

Thomas Spinofa.
Turibius Motolinius.

Hungari.

Andreas Nicolai,
S. Elizabetha.

Ofualdus à Lafco,

Indi.

Bernardinus de Cardenas.
Gafpar à S. Michaele.

Ioannes ab Ayllon.
Ioannes à Vega,

Michael à Purificatione.

Petrus à Tebar Aldama.

Itali.

Sanctus Ægidius Affifias Vmber.
Agnes Affifias Vmbra,
Albertus de Bafcia.
Albertus de Bononia Lombardus
Albertus Marchefius ex Æmilia.
Albertus Pifanus Etrufcus.
Albertus à Sartiano Etrufcus,
Albertus Taruifij Epifcopus,
Alexander Albertinus Picenus.
Alexander ab Aleyandria Infuber
Alexander Arioftus ex Æmilia.
Alexander N.
Alexander Pomellus Bononien.
Alexius Segala,
Alexius de Seregno Mediolanen.
Alexius Tudertinus Vmber.
Aloyfius Curius Romanus.
Aloyfius Vulcanus,
Ambrofius Saxius Bononienfis,
Andreas Anagninus in Latio,
Andreas de Cortilli.
Andreas Perufinus,
Angela Fulgina Vmbra,
Angelus de Carpenedulo,
Angelus de Cingulo Picenus.
Angelus de Clauafio Ligur,
Angelus à Comitibus Etrufcus,
Angelus Elli Mediolanenfis,
Angelus Eugenij Perufinus,
Angelus Hallenfis Mediolanenfis.
Angelus Iuftinianus Chius.
Angelus de Neri Florentinus,
Angelus de Petrica à Sonnino.
Angelus Saluettus Etrufcus Senenfis,
Angelus Tancredus Reatinus in Latio,
Antonius de Abbate,
Antonius Aretinus Etrufcus,
Antonius Affifias Vmber,
Antonius de Balocho Infuber,
Antonius Bitontinus,
Antonius Capellus,
Antonius Cordonenfis,
Antonius de Cremona,
Antonius Delphini Infuber,
Antonius è Fantis,
Antonius à Francauilla,
Antonius Guerreftus,
Antonius Lucenfis,
Antonius de Marchia Picenus,
Antonius à Mare Genuenfis,
Antonius Maffanus Etrufcus,
Aatonius à Matellica Picenus,
Antonius Medices Florentinus,
Antonius à Modœtia.
Antonius Monelianus Ligur.
Antonius à Monte-Falcone Vmber.
Antonius N.
Antonius Patauinus.
Autonius Pofius è Monte Ilcino.
Antonius Raudenfis Infuber.
Antonius Safcolinus Florentinus.
Antonius de Sillis Bergomas.
Antonius Stella Vercellenfis Infuber.
Antonius Taurinenfis.
Antonins Tomaffinus,
Antonius Trombeta Patauinus.
Antonius Tumba Fanenfis.
Antonius Valentinus Infuber.
Archangelus Baccaretus,
Archangelus à Puteus à Burgonouo.
Arlotus de Prato Etrufcus.
Auguftinus de Cupitis.
Auguftinus Galluccio à Mondolpho.
Auguftinus Garauinus Bononienfis,
Auguftinus Golhufius Ligur.
Auguftinus de Matrice.
Auguftinus Millius Etrufcus.
Auguftinus Superbi Ferrarienfis.
Arelius Sabellius Etrufcus.

Baldus Perufinus.
Baldus de Stronconio.
Balthafar Olympius à Saxo-ferrato.
Baptifta Monsfeltria Vmbra.
Baptifta Saluis Ligur.
Baptifta Trouamalis.
Baptifta Varana Picena.
Bartholomæus Albifi Pifanus,
Bartholomæus ab Appona,
Bartholomæus Baphius Etrufcus,
Bartholomæus Brandolinus.
Bartholomæus à Caftello,
Bartholomæus de Chaymis Mediolanenfis.
Bartholomæus à Colle.
Bartholomæus Cimarellus,
Bartholomæus à Fabriano.
Bartholomæus Maftrius.
Bartholomæus Methuna.
Bartholomæus de Ptolomæis Senenfis.
Bartholomæus à Saluthio.
Bertholomæus de Vecchis Bononienfis,
Bartholomæus ab Vrbe veteri.
Bartholomæus Vrfinus Romanus.
Bartholomæus de Yano.
Benedictus Cellenus.
Benedictus Cinquanta.

Benedictus Fidelis.
Benedictus Sanbenedictus Mediolanensis.
Benedictus Sangallus Bergomas.
Bentiuenga de Bentiuengis Vmber Aquapartanus.
Bernardinus Amicus.
Bernardinus Astensis Insuber.
Bernardinus Bonauoglia.
Bernardinus à Busto Mediolanensis.
Bernardinus Caimus Mediolanensis.
Bernardinus N. Florentinus.
Bernardinus Obicinus Nouariensis.
S. Bernardinus Senensis.
Bernardinus Tomitanus Feltrensis.
Bernardinus Turaminus Senensis.
Bernardinus Vrsatus Fori-Iuliensis.
Bernardus Robertus à Crypta Mineruæ.
Bindus Senensis.
Bonagratia à Varena.
Bonauentura Æsinus.
Bonauentura Bellutus.
S. Bonauentura Etruscus.
Bonauentura Blancus Æmilius.
Bonauentura Braccius Æmilius.
Bonauentnra Brixianus.
Bonauentura è Callio.
Bonauentura è Cellano.
Bonauentura è Castro Alferio.
Bonauentura è Cineribus.
Bonauentura Gonzaga.
Bonauentura Maluasia Bononiensis.
Bonauentura Manenti.
Bonauentura Moronus Tarantinus.
Bonauentura Olgiatus Comensis.
Bonauentura Parauicinus Mediolanensis.
Bonauentura Pius.
Bonauentura Thamar de Istria.
Bonauentura Theulus Veletrin.
Bonauentura de Vincentia.
Bonifaaius Bombellus.
Bonifacius de Ceua Ligur.
Bonifacius Faustus Picenus.
Bonifacius Gallus prou. S. Bernardini.

Cælestinus Bergomas.
Cæsar Lanza Patauinus.
Camillus Cæsareus Eboltanus.
Candidus Ranzus Vercellensis.
B. Catharina Bononiensis.
Catharina N. Camers.
Celsus Zamus Florentinus.
Cherubina Herula.
Cherubinus de Spoleto.
Christophorus è Varisio Insuber.
Christophorus Verruchinus.
Clara Assisias Vmbra,
Clarus Florentinus.
Claudius Medulla Mediolanensis.
Clemens Dolera Ligur.
Clemens Genuensis.
Clemens Pelandus Bergomas.
Conradus de Asculo Picenus.
Constantius Porta Gremonensis.
Constantius Romanus.
Constantius Buccafocus Vmber.
Cornelius Bellanda Veronensis.
Cornelius Birag. Mediolan.
Cornelius Martini.
Cornelius Mussus.
Crescentius Æsinus Vmber.

Damianus de Padua.
Dionysius è Monte-falco Vmber.
Dionysius Paleottus Bononiensis.
Dionysius de Pulinari Etruscus.
Dionysius à Turre.
Dominica à Paradiso Florentina.
Dominicus Bonauenturæ Picenus.
Dominicus à Buschello Vmber.
Dominicus de Capranica Etruscus.
Dominicus de Padua.
Dominicus N. in Æmilia Inquisitor.
Dominicus Pantaleo Florentinus.
Donatus à S. Agatha prouinciæ Æmiliæ.
Dorotheus Bettera Brixiensis.

Eleutherius Albergonus Mediolanensis.
Elias Cortonensis.
Euangelista a Bononia.
Euangelista Marcellinus Etruscus
Euangelista de Mominio Etruscus.
Eugenius Martinellus Brixien.

Fabius Sinis de Monteregali Vmber.
Federicus Peregrinus.
Felix Ciathus.
Felix Perettus Picenus.
Fortunatus a Perusio.
Franciscus de Abbatibus Astensis.
Franciscus Æsinus Picenus.
Franciscus Antonius Blondus à S. Seuerino.
Franciscus de Aregatijs Cremonensis.
Franciscus Aretinus Etruscus.
Franciscus Asculanus.
Franciscus Assisias.
Franciscus Barbaranus Vicentinus.
Franciscus Bartholus Vmber.
Franciscus Bordonus.
Franciscus Coriolanus.
Franciscus Cortesius.
Franciscisćus Dordonius Parmēsis.
Franciscus Fabrianensis.
Franciscus Faunus.
Franciscus Ferrariensis.
Franciscus Fichet.
Franciscus Florentinus.
Franciscus Gonzaza Mantuanus
Franciscus à Lauda.
Franciscus Lugnanus.
Franciscus Lychetus Brixiensis.
Franciscus Maceratensis Picenus
Franciscus Maninconius.
Franciscus Maria Insuber.
Franciscus de Marchia Picenus.
Franciscus Maria Placentinus.
Franciscus Maurus Vmber.
Franciscus è Mennabbio Etrusc.
Franciscus Nouariensis.
Franciscus Panigarola.
Franciscus de Petigianis.
Franciscus de Platea.
Franciscus Quaresminus Insuber.
Franciscus Ragatius Cremonensis.
Franciscus Rubeus Picenus.
Franciscus de Ruuere Ligur.
Franciscus Sampson Brixianus.
Franciscus à S. Simeone Etruscus.
Franciscus à Secli.
Franciscus Stephani.
Franciscus Torniellus.
Franciscus Tresatus.
Franciscus de Valētia Padi Lombardus.
Franciscus Vicedominus Ferrariensis,
Franciscus à Vitrio.
Franciscus Zenus.

Gabriel Barrius Calaber.
Gabriel Baronus.
Gabriel de Verona.
Garganus Senensis.
Gentilis Cingulanus.
Gentilis è Monteflorum.
Gratianus.
Gratianus Monfortius.
Gregorius Gallicanus.
Gregorius è Mōte Coruino Neapolitanus.
Gregorius Petrocha.
Guido Bonatus Florentinus.
Guido Fulginas.
Guido de Marchia Picenus.
Gulielmus de Centuaria Cremonensis.

Guliel-

Gulielmus Fulginas Vmber.
Gulielmus Platus.
Gulielmus de Solagna Patauinus
Gulielmus de Tortona,

Henricus Cremonensis.
Henricus Ianuensis.
Henricus Leodiensis.
Henricus à Monte-Iardino Genuensis.
Hieronymus Acettus Brixiensis.
Hieronymus Balbanus Lucensis.
Hieronymus Bordonius.
Hieronymus Boutrius Florentinus.
Hieronymus Brixigallensis.
Hieronymus Caualus Ferrar.
Hieronymus Combonus Brixiẽs
Hieronymus Gadius Bononien.
Hieronymus Gallus Insuber.
Hieronymus Girellus Brixianus.
Hieronymus Mautinus.
Hieronymus Melfedra.
Hieronymus Mengus.
Hieronymus Nibia à Nouaria.
Hieronymus Picenus,
Hieronymus Pistoriensis Etruscus.
Hieronymus Torniellus Insuber
Hieronymus Veratus.
Hieronymus de Viadana Mantuanus.
Hippolytus Donesmundus Mantuanus.
Hippolytus Florentinus.
Hippolytus Pantocius Perusinus.
Hippolytus à Ponte Patauinus.
Horatius de Caposale.
Hugo de Prato Etruscus.
Hugolinus Ferrariensis.
Hugolinus de S. Maria Picenus.
Hyacinthus è Casali.

Iacobus Albensis.
Iacobus Alexandrinus.
Iacobus Bargius.
B. Iacobus de Benedictis.
Iacobus de Blanchis Ligur.
Iacobus Faber Comensis.
Iacobus Florentinus.
Iacobus de S. Geminiano.
Iacobus de Griffanto.
Iacobus de Grimello.
Iacobus Henricus de Alba.
Iacobus Laudensis.
Iacobus Malafossa.
Iacobus de Massa.
Iacobus de Mosanica Insuber.
Iacobus Odo Perusinus.
B. Iacobus Picenus.
Iacobus Pierius Etruscus.
Iacobus de Pistoia.
Iacobus de Senis Etruscus.
Iacobus à Spinello.
Iacobus Textor Senensis.
Iacobus Vagarellus Patauinus.
Ieremias Buchius Vtinen.
Iesualdus Panormitanus.
Illuminatus Moronus.
Innonentius Sborchius.
Ioannes Antonius Delphinus Insuber.
Ioannes Antonius Fauentinus.
Ioannes Asculanus Picenus.
Ioannes Augustinus della Spetia
Ioannes Baptista Cassotus.
Ioannes Baptista Chiodinus Picenus.
Ioannes Baptista de Colleueteri.
Ioannes Baptista Florentinus.
Ioannes Baptista Hostiensis.
Ioannes Baptista de Larino.
Ioannes Baptista de Monza.
Ioannes Baptista de Perusio.
Ioannes Baptista Vngaresius.
Ioannes Bonuisius.
Ioannes Canales.
Ioannes à Casali.
Ioannes à Caulibus.
Ioannes à Curia-Noua Brixiensis.
Ioannes Fanensis Picenus.
Ioannes Fauentinus.
Ioannes Fedantiola Vmber.
Ioannes Ferariensis.
Ioannes Florentinus.
Ioannes Franciscus Faernus Cremonensis.
Ioannes Franciscus Hunnus.
Ioannes Franciscus à Regio Lepidi.
Ioannes Frugiburgensis.
Ioannes Ginesius Bononiensis.
Ioannes Geruasij Etruscus.
Ioannes Mapellus Mediolanensis.
Ioannes Maria Vlmatius Balneocaballensis.
Ioannes Maria Zamorus.
Ioannes Minius de Muro Picenus.
Ioannes è Monte Calerio.
Ioannes è Monte Casale.
Ioannes Paulus Palanterius.
Ioannes Pellicanus.
Ioannes de Plano Carpini.
Ioannes de Prato.
Ioannes Ricutius.
Ioannes à Ripa Transonum Picenus.
Ioannes de Rupe Scissa.
Ioannes de Sestola.
Ioannes à Siderno.
Ioannes à Treuio Insuber.
Ioannes Vigerius Ligur.
Iosephus à Leonessa.
Irenæus Brassauolus.
Isidorus Perusinus.
Iulianus Verochius Florentinus.
Iulius Arigonus Cremon.
Iulius è Corriggio.
Iulius Prugnanus.
Iuncta de Benuegnatis Etruscus.

Laurentius Brixianus.
Laurentius Carbosa.
Laurentius Cardusius.
Laurentius Corradinus Fabrianensis.
Laurentius Gulielmus Ligur.
Laurentius Massorillus Vmber.
Laurentius Spaltha Bononiensis.
B. Leo Assisias Vmber.
Leo Rubeus Mediolanensis.
Leo Valuasorius Insuber.
Leo Zambellus Placentinus.
Linus Moronus Florentinus.
Liuius Galantes.
Lucas Assisias.
Lucas Bitontinus.
Lucas Orgas Romanus.
Lucas Paciolus.
B. Lucas Patauinus.
Lucas Romanus.
Lucas de Suberto Etruscus.
Lucius Veronensis.
Ludouicus Balionius.
Ludouicus Boragius.
Ludouicus Boroius.
Ludouicus Bozzutus.
Ludouicus Cæsenas.
Ludouicus de Castillione Etruscus.
Ludouicus Ciconiolanus.
Ludouicus Guerillus à Pinerolio.
Ludouicus Imolensis.
Ludouicus Mondellus Mediolanensis.
Ludouicus Tana Cheriensis.
Ludouicus Tifernas.
Ludouicus de Triola.
Ludouicus à Turre Veronensis.
Ludouicus Verruccinus è Nursia.
Ludouicus Vicentinus.

Manfredus Terdonensis.
Marchesinus à Regio Lepidi.
Marcus Antonius Gallitius de Carpinedula Brixiensis.
Marcus Blancus Salodiensis.
Marcus Viguerius Ligur.
Marianus Florentinus.
Marius à Calasio.
Marius Taruisinus.
Marius à Foro-Sarzino.
Martinus Abbas.
Martinus de Rehis Comensis.
Matthæus de Aquasparta.
Matthæus Ferchius.
Matthias Balbanus.
Matthias Belintanus Salodiensis.

Mat-

Matthias Mediolanensis.
Mauritius Centinus.
Maximilianus Benjaminus.
Melchior Volaterranus Etruscus.
Melchior Frizolius Parmensis.
Michael Angelus à S. Romulo.
Michael Cæsenas.
Michael Angelus Scotus à Varena.
Michael de Mediolano.
Moditus Gauatius Ferrariensis.
Mutius Cauensis.

Nestorius Dionysius Nouariensis.
Nicodemus Florentinus.
Nicolaus Ariminensis.
Nicolaus Auximanus Picenus.
Nicolaus de Bononia.
Nicolaus è Britonio Vmber.
Nicolaus Crassellus Patauinus.
Nicolaus Fara.
Nicolaus Veronensis.

Octauianus Spartarius.
Odericus de Portu Naono.

Pacificus Nouariensis.
Pacificus Picenus.
Paulus Amaltheus Forojuliensis.
Paulus Boncagnanus Perusinus.
Paulus Brtius.
Paulus à Lauda Insuber.
Paulus de Luca.
Paulus Manassei Interamnensis.
Paulus è Perusio.
Paulus Pisotus Parmensis.
Paulus Scriptor Bononiensis.
Peregrinus Bononiensis.
Petrus Aluernus.
Petrus Antonius Rosinus.
Petrus Aquilanus.
Petrus Bellochius.
Petrus de Castilione.
Petrus Citus e Matera.
Petrus Fossecus.
Petrus Franciscus Vercellensis.
Petrus de Mantina.
Petrus de Mogliano.
Petrus de Monterone.
Petrus de Padua.
Petrus Raynaduccius.
Petrus Rodulphus Æmilius.
Petrus Sifronius.
Petrus Trigosius.
Petrus de Vtino.
Philippus Brusserius Ligur.
Philippus à S. Columba Insuber.
Philippus Faber Fauentinus.
Philippus Florentius.
Philippus Gesualdus.
Philippus Perusinus.
Item alter.

Philippus Porcatius Bagnacauellensis.
Philippus Volterranus.
Prosper Vrbanus Picenus.

Quinnonius Franciscus.

Reginaldus Vmber.
Remigius à Bozzolo.
Releghinus à Casali.
Ricerus Picenus.
Ruffinus Scacciotta Ragusinus.
Ruffinus Sciffius.

Salimbenus de Salimbenis Parmensis.
Saluator Bartoluccius.
Samuel de Casinis prouinciæ Ianuensis.
Sanctes Bocardus.
Sanctes Thesaurus Roman.
Sanctorus à Melphia.
Sascolinus Florentius.
Seraphinus de S. Petro.
Seruasanctus.
Seraphinus à Marauia Aretin.
Sicarius à Clauasio.
Sigismundus à Bononia.
Sigismundus Marissius Mantuan.
Siluester Bartoluccius Assisias.
Siluester Senensis.
Sixtus Cucchius Bergomas.
Sixtus Quartus.
Sixtus Quintus.
Stephanus Losius Vmber.
Supramons de Varisco.

Theobaldus de Viganone Vmber.
Theodorus à Beluederio.
Theodorus Forestius Bergomas.
Theodosius Bruno Veronensis.
Thomas à S. Agatha.
Thomas Baccalaureus.
Thomas de Celano.
Thomas de Ceperano.
Thomas Fulginas.
Thomas Gratianus.
Thomas Illyricus Picenus.
Thomas Panormitanus.
Thomas à Massa Picenus.
Thomas Obicinus Nouarien.
Thomas Vandinus Bononien.
Thomas Zerula.
Trebatius Marecoccius Picenus.

Valentinus Mantuanus.
Valerianus Magnus.
Valerius Martellus.
Valerius Polydorus Patauinus.
Vbertinus de Casali.
Vbertinus à Paganica.
Venantius à Fabriano.
Victor Fernus.
Vincentius Bertinus Etruscus.

Vitus Cortoniensis Etruscus.
Vrbanus Bolsanius Bellonensis.
Vrbanus Hydruntinus.
Vsualdus del Asco.
Zacharias à Mediolano.

Lotharingi.

ANDREAS de NOVO-CASTRO.

Didacus Christiani.

Lusitani.

AMADEVS.
Anonymus Lusitanus.
Antonius Angelorum.
S. Antonius de Padua.

Christophorus Vlyssipponensis.

Didacus Stella.

Emanuel ab Insula.
Emanuel à Monte Oliueti.
Emanuel Rodericus.

Gaspar à S. Bernardino.
Gregorius Hurtado.

Hieronymus Rodericus.

Iacobus Carolus.
Iacobus Suarez.
Ioannes Cardosus.
Ioannes ab Incarnatione.
Ioannes Paduanus.
Ioannes à Plagis.
Ioannes Zamara.
Ioannes Zeita.

Laurentius Portel.
Ludouicus à Cruce.

Marcus Vlyssipponensis.
Matthæus à Sosa.

Petrus de Cruce.
Philippus Diez.

Thomas de Albeniga.
Thomas de Beira.

Mexicani.

IOANNES Baptista.

Regni

Regni Neapolitani.

ANGELVS Cælestinus.
Angelus Palea.
Angelus Vulpes à Montepiloso.
Antonius Atriensis.
Antonius San-Felicius.
Augustinus Castellus.

Bernardinus Aquilanus.
Bernardinus à Balbano.
Bernardinus Reginus Calaber.
Bonauentura Passerus Nolanus.

Callistus Neapolitanus.
Clemens Brancasius de cara vinea.
Cornelius Aielus.

Franciscus ab Aquaputrida.
Franciscus de Franchis.
Franciscus de Torano.

Gregorius N.

Hannibal Rossellus Calaber.
Henricus de Careto Lucanus.
Hieronymus Marafiniotus Calaber.
Hieronymus à Sorbo Neapolitanus.

Iacobus Paniscotius.
Iacobus à Rogerio.
Innocentius Neapolitanus.
Ioannes Latinus Calaber.
B. Ioannes Capistranus.
Ioannes à S. Demetrio.
Ioannes Vallo.
Iosephus Aueta.
Iuniperus Parascandalus.

Lactantius Arctarius Calaber.
Landulphus Caracciolus.
Leurentius Fasanus.
Leonardus de Rubeis.
Lucas à Monte Forti.
Ludouicus de Manganellis.
Ludouic. Tregliotta è Castellara.

Matthæus Corradonus.

Onuphrius à Tolue.

Paduanus Grassus.
Paulus Mondellus de Cilento.
Petrus Capuleus.
Petrus Galatinus.
Petrus Paulus de Coporella.
Petrus Villaroeles Calaber.
Propertius Resta Neapolitanus.

Robertus Caracciolus.
Siluester Rossanensis.

Peruani.

HIERONYMVS de VALERA.

Ludouicus Hieronymus de Ore.

Poloni.

ANDREAS ROCHMARINVS.
Casmirus Posnauiensis.

Franciscus Antonius Casmirius.
Franciscus à Riodratem.

Hieronymus KaKauufry.

Ladislaus Marsoni.

Petrus Posnauiensis.

Stanislaus N.
Stanislaus Vopolinus.

Roxolani seu Rutheni.

HIERONYMVS LEOPOLITANVS.

Robertus de Russia.

Sabaudi.

ANTONIVS GALLICANVS.
Antonius Taurinensis.
Astesanus ab Asta.
Item alter.

Bonitus Combassonius.

Franciscus de Camberio.
Franciscus Madry.

Marcellinus de Ponte-Beauuesino.
Marcus de Summa Ripa.
Mauritius della Mora.
Michael Dominicus.

Philibertus de Bonauilla.
Philippus è Monte Calerio.
Philippus Ribottus.

Saluator Cadana.

Sardi.

DIMAS SERPI.
Saluator Sardius.
Saluator Vitalis.

Scoti.

ALEXANDER BARCLEIVS
Gregorius Archangelus.

Ioannes Maior.

Siculi.

ALEXANDER Bonagnus Panormitanus.
Angelus Galliottus.
Angelus Spataforus Messinensis.
Antonius Bonitus à Cucchare.
Antonius Pactensis.
Antonius à Randatio.
Archangelus Messana.
Augustinus Brunus.
Ausonius Noctinot.

Bonauentura Segusius.

Cherubinus Bellus.

Fortunatus Fidelis.
Franciscus Spinellus.
Franciscus Spineti.
Franciscus Vita.

Gabriel Brunus.
Gregorius Valentianus.

Hieronymus à Politio.

Ioannes Antonius Brandus.
Ioannes de Noto.
Ioannes Ricca.
Iosephus de Berna.
Iosephus Codicis.
Iuniperus Drepanensis.

Marcus Vitus Pisa.
Matthæus Facius.
Matthæus Siluagius.

Nicolaus Vrsus.

Octauianus Præconius.

Philippus Cagliola.
Philippus Salernus.
Seraphinus Leggius.

Thomas Calona.

Vincentius Riccius.

Veneti.

ANDREAS ZANVS.
Antonius Paganus.

Clara Bugnia.

Faustinus Tassus.
Faustus de Commillionibus.
Franciscus Georgius.
Franciscus Surianus.

Gabriel Brunus.

Hieronymus Maripetrus.

Iacobus Bonus.
Iosephus de Brunis

Marinus Maurus.
Marius de Bignono.
Michael Angelus.

Nicolaus Mutius.

Paulus de Mercatello.
Petrus Calo.

Simon Andreas.

Valerius Venetus.

Zelandi.

AMANDVS ZIERIXENSIS.
Bartholomæus à Middelburgo.

Matthias Felisius.

Ignotæ Nationis seu Regni.

ÆNEAS IASON.
Albertinus N.
Alexander de Arbitris.
Anonymus Obseruantinus.
Anselmus N.
Antonius Birietus.
Antonius Ioannis.
Andreæ à S. Ioseph.
Antonius Niger.
Antonius Radunschic.
Augustinus Galetus.
Bartholomæus Bartholomæi.
Bonauentura Curcurens.
Bonetus.
Bridus N.
Brito.

Castelluccius Cornelius.

Damianus de Capella.
Dominicus de Pico.

Franciscus Ampulus.
Franciscus Forma.
Franciscus Frisatus.
Franciscus Gothus.
Franciscus Nicolai.
Franciscus de Orpheis.
Franciscus Racolius.
Franciscus Santoratius.

Germannus N.
Gulielmus Alnoinus.
Gulielmus Chaubes.
Gulielmus de Combis.
Gulielmus Edon.
Gulielmus Esbram.
Gulielmus Gorris.
Gulielmus de Mara.

Hugarius Pastiensis.

Iacobus Cæsa.
Iacobus de Portu.
Iacobus à Trisanto.
Iacobus Tiras.
Ioannes de Bassolis.
Ioannes de Blesa.
Ioannes Consilius.
Ioannes Coraldus Draconensis
Ioannes Degue.
Ioannes Esteisius.
Ioannes Fabrica.
Ioannes à S. Laurentio.
Ioannes Liseth.
Ioannes Michaelis.
Ioannes Petrus Fortis.
Ioannes Redaldus.
Ioannes Vitoduranus.
Iodocus de RycK.

Landulphus.
Laurentius N.
Lucas Balionus.
Ludouicus à S. Ioanne Euangelista.
Ludouicus N.
Massæus Bruna.
Marchesinus de Baiadoro.
Marchesinus Petor.
Matthias de Vestis.
Matthias à S. Francisco.
Mauritius N.
Morisaracenus.

Nicolaus ab Aquauilla.
Nicolaus Bonetus.
Nicolaus è Broido.
Nicolaus Rochain.

Odo N.

Paulus Biguntinus.
Petrus de Castrobel.
Petrus Folcarius.
Petrus Morsalinus.
Petrus Ophinersensis.
Petrus Robertus de Andagio.
Petrus Thomas.
Petrus de Trabibus.
Petrus Trigosus.
Philippus Varagius.
Philippus de Votingo.

Raymundus N.
Rodericus Quintianus.
Rodolphus da Brisaco.
Rogerius Royset.

Fœminæ eruditę ex Ordine S. Francisci quæ scripserunt.

AGNES ASSISIAS.
Angela Fulginas.

Baptista Monsfeltria.
Baptista Varana.

Cherubina Herula Narniensis.
S. Clara Assisias Vmbra.
Clara Bugnia.

Dominica à Paradiso Florentina.

S. Elizabetha Hungara.
Euphrasia Alfari Perusina.

Illuminata Bemba.
Ioanna de Iussie.

INDEX MATERIARVM IN BIBLIA VNIVERSA.

ADAMI de MARISCO, *Elucidarium sacræ Scripturæ.*
Adami Sasbouth. *Tractatus de Scripturarum sensibus.*
Ægidij Cailleau, *Catalogus viduarum veteris, & noui Testamenti.*
Alberti de Bononia, *Postilla super vniuersa Biblia.*
Alexandri Halensis, *Commentarij.*
Concordia vtriusque Testamenti.
Lectura Bibliorum.
Alexandri à Villa-Dei, *Vtriusque Testamenti corpus duodecim versibus Hexametris supra ducentos redegit.*
Andreæ Aleret, *Notæ in vniuersam Scripturam.*
Antonij à Koningstein, *Sententiæ Bibliorum.*
S. Antonij Lusitani (vulgo de Padua) *Expositio mystica.*
Concordantiæ Morales.
Antonius à Matellica collegit ex Lyrano *Postillam & quæstiunculas ad omnes Lectiones vtriusque Testamenti, quæ per annum in sacris liturgijs recitantur.*
Antonius Medices scripsit *Annotationes ad vniuersa Biblia.*
Arloti de Prato, *Concordantia vtriusque Testamenti.*
Arnaldus à Basacio, *Epistolas, & Euangelia totius anni* in Gallicum idioma vertit.

Balduini Iunij: *Domus sapientiæ*, vbi de sacra Scriptura agitur.
Bartholomæi Glanuilli, *Allegoriæ, & Tropologiæ in vtrumque Testamentum.*
Postillæ sacræ Scripturæ.
Beniamin Beauport, *Harmonia Euangelica.*
Monotessaron Euangeliorum.
Bernardini Obicini: *Dictionariũ Eloquij diuini.*
Bertrandi de Turre, *In Euangelia, & Epistolas, quæ per annum leguntur explicationes.*
S. Bonauenturæ, *Principium sacræ Scripturæ,* In quo de sacræ Scripturæ præstantia.
Biblia pauperum.
Bonauenturæ Bianchi: *De Illustribus viris veteris, & noui Testamenti.*
Britonis, *Carmen & expositio vocabulorum difficilium in sacra Scriptura.*
Item *Expositiones in omnes prologos sacræ Scripturæ.*

Cælestini à Monte Mausanæ, *Scripturæ sacræ Prosopochronica.*

Fortanerius Vasselli, *In omnes ferè Bibliorum libros.*
Francisci Arolæ: *Concordantia maior Bibliorum.*
Francisci Feuardentij, *Notæ in Biblia.*
Francisci Gothi, *Compendium Biblicum.*
Francisci de Mayronis: *Postillæ per annum.*
Mille, & quingentæ quæstiones de varijs locis sacræ Scripturæ.
Francisci de Noua Curia, *Tractatus de Virginibus, & viduis, ex vtroque Testamento.*
Francisci Panigarolæ. *Chronologia Biblica.*
Tractatus de sensibus sacræ Scripturæ.
Vndecim supra centum loca sacræ Scripturæ ab eo explicata.
Francisci Titelmani, *Collationes pro editione vulgata sacræ Scripturæ.*
Francisci Veneti, *Problemata.*
Francisci Ximenes, *Edidit vniuersum vetus, & nouum Testamentum Hebraicè, Chaldaicè, Græcè, & Latinè.*

Gabrielis Bruni, *Index Alphabeticus ex singulis libris, tam noui, quam veteris Testamenti.*
Gasparis Sasgeri, *Scrutinium diuinæ Scripturæ.*
Gerardi Oddonis, *lib. de figuris Bibliorum.*
Gualteri Brugensis, *Tabula Originalium nominum super vniuersam Scripturam.*
Gulielmi Bernardi, *liber de sacrarum litterarum communicatione, & sensu.*
Gulielmi Britoni, *Expositio vocabulorum Bibliæ, In Prologum Bibliorum librum vnum.*
Gulielmi Butleri, *librum vnum contra Bibliorum translationem Anglicam.*
Gulielmi Nottinghami, *Lecturæ Scripturarum.*
Gulielmi Vvadfordi, *librum vnum pro introitu Bibliorum.*

Henrici Coffei, *Expositio multorum textuum sacræ Scripturæ.*
Henrici Regij : *Biblia Alphabetica.*
Hieronymus Leopolitanus , *Biblia Polonicè vertit.*
Hieronymus Picenus Afculanus, Scripsit *in multos sacræ Scripturæ libros Postillas.*
Hieronymi Tornielli : *Figuræ Biblicæ in varios sermones.*

Iacobi à Spinello : *Adnotationes in vniuersa Biblia.*
Ioannis Ægidij : *Archiuium omnium Scripturarum.*
Ioannis Gualensis : *Lecturæ Scripturarum.*
Ioannes de la Haye, *vide suo loco.*
Ioannis Lathberij : *Lectiones Scripturarum.*
Ioannis à S. Laurentio : *Postillæ collectæ.*
Ioannis de Miranda: *de sensibus sacræ Scripturæ.*
Ioannis Pechani : *Collectanea Bibliorum.*
Locorum ex vtroque Testamento, lib. vnum.
De mystica interpretatione numerorum in sacra Scriptura.
Ioannis Pellicani : *Breues notæ in vniuersam sacram Scripturam.*
Ioannis Rideualli ; *Lecturæ Scripturarum.*
Ioannis Tythleshale: *Prælectiones sacrorum Bibliorum.*

Ladislaus Marsoni, *exposuit vetus, & nouum Testamentum.*
Ludouici à S. Francisco : *Globus, & Canon Arcanorum linguæ sanctæ, & diuinæ Scripturæ.*

Manfredi Tortonensis : *Polylogium*, id est, *expositio vocabulorum sacræ Scripturæ.*
Marchesini e Regio Lepidi : *Dictionarium vocabulorum in sacris Biblijs.*
Tractatus *de dignitate sacræ Scripturæ.*
Marci Vlmensis : *Dictionarium in vniuersam sacram Scripturam.*
Marij à Calasio *Concordantiæ Hebraicæ sacrorum Bibliorum* 4. *Tom.*
Martij de la Camera : *Conciliatio locorum sacræ Scripturæ.*
Mauritij Hibernici : *Dictionarium sacræ Scripturæ.*

Nicolaus de Lyra vniuersos Bibliorum Codices *duplici Commentario*, scilicet *litterali*, & *morali* illustrauit.
Nicolai Ramos : *Assertio veteris vulgatæ editionis iuxta decretum Concilij Tridentini.*

Petri Aureoli : *Breuiarium Bibliorum.*
Petri Ioannis Oliui : *Postillæ.*
Petri de Roxas : *De concordia Euangelistarum.*
Petri Salpini : *de Diuinis nominibus.*
Petri Vtinensis : *Biblia Pauperum.*
Philippi Voragij : *Flores sacræ Scripturæ.*

Pontij Carbonelli : *Commentaria in vniuersa Biblia.*

Radulphi Radiptorij, *Commentaria.*
Raymundi Lulli liber *Super quatuor sensus sacræ Scripturæ.*
Reginaldi Langhanni: *Lecturæ triginta Bibliorũ.*
Richardi de Media villa : *Commentaria.*
Roberti Leceltrij : *Lecturæ sacræ Scripturæ.*

Saluatoris Cadenæ : *Dubia scripturalia.*
Seraphini Cumirani : *Conciliatio locorum sacræ Scripturæ, qui inter se pugnare videntur.*

Thomæ DonKingi : *Lecturæ Bibliorum.*
Thomæ Hibernici : *Flores Bibliorum.*

Vitalis à Furno : *Speculum morale totius sacræ Scripturæ, in quo vniuersa fermè loca, vtriusque Testamenti mysticè explanantur.*

In Genesim.

Amandus Zierixensis.
Andreas Nicolai.
Arnoldus Royardus : *de Arca Noe.*

S. Bonauenturæ : *Illumitationes Ecclesiæ.*
In Hexameron, id est, *Opus sex dierum.*

Euangelistæ Marcellini: *De quinque diebus creationis mundi meditationes.*

Franciscus de Mayronis :
Freminus Capitis.

Gulielmus de Conchis : *Triginta tres libros super opere sex dierum* Composuit
Ioannes Duns Scotus.
Ioannes Ferus.
Ioannes Genesius.
Ioannes Gualterus.
Ioannes de la Haye.
Ioannes de Leouardia, *In exaemeron.*
Nicolaus Bonetus.
Petrus Gualterius.
Philippus à Monte Calerico.

In Exodum.

Amandus Zierixensis *de* 40. *mansionibus.*
Desiderius Richard, & Ioannes Nodin *in* 15. *capita* sub titulo *Victoria Hebræorum.*
Franciscus Ortisius super 33. *Est locus apud me.*
Ioannes Ferus.
Ioannes de la Haye,
Ioannes Michael, *De quadragintaduabus mansionibus.*

Michael Gallus, *De mansionibus filiorum Israel.*

In Numeros.

Ioannes Ferus.

In Deuteronomium.

Gulielmus Herbertus.
Ioannes Ferus.
Thomas DoKingus.

In Iosue.

Ioannes Ferus.

In Iudices.

Euangelista Marcellinus.
Ioannes Ferus.
Thomas Calona.

In Ruth.

Euangelista Marcellinus.
Franciscus Feuardentius.
Simon Fontanus.

In libros Regum.

Euangelista Marcellinus.

In Esdræ, Neemiæ.

Ioannes Ferus

In Tobiam.

Euangelista Marcellinus.

In Iudith.

Franciscus Feuardentius.

In Esther.

Franciscus Feuardentius.
Ioannes Ferus.

In Iob.

Amadorus Zierixensis.

Franciscus Feuardentius.
Franciscus Panigarola.
Franciscus Titelmanus,

Ioannes Baptista Canotus.
Ioannes Ferus.
Ioannes Aquaspartanus.

Thomas DoKingus.

In Psalmos.

Alphonsi à Castro, *in Psalm.* 31. *hom.* 24. *In Psalm.* 50. *hom.* 25.
Amandus Zierixiensis, *In Psalm.* 118.
Andreæ à Soto, *Paraphrasis in Psalm.* 118. *In Psalm.* 121.

S. Bonauentura, *In totum Psalterium.*

Didaci Stellæ, *In septem Psalmos Pœnitentiales. conciones, & in Psalmum* 137.
Dominici Pantaleonis, *super Miserere.*

Euangelistæ Marcellini, *in Psalmos* 67. *&* 109.

Federici Peregrini, *in Psalm.* 37. *&* 50. *Discursus*
Francisci Ortisij, *in Psalm.* 50. 14. *Miserere, &c.*
Francisci ab Ossuna, *in Psalm.* 50.
Francisci Panigarolæ, *Paraphrasis Italica in Psalterium.*
Francisci Titelmani,
Francisci Vicedomini in *Psalmos Pœnitentiales.*
Francisci Zamoræ 25. *homiliæ in Psalm.* 50.

Gerardi è Briansone, *in septem Psalm. Pœnitentiales.*

Henrici Cossei, *Expositiones in Psalterium.*
Hugonis Carbonelli, *in Psam.* 19. *Exaudiat.*

Iacobi Caroli, *in Psalmum Miserere.*
Iacobi Paniscotij, *in Psalm.* 14.
Ieremiȩ Buchij, *Commentaria in Psalm.* 14. 21. 22. 24. *&* 84.
Ioannis Cardosi, *Expositio moralis super Psalmum* 113. Inscripta: *Iter animæ liberatæ,*
Ioannis à Fonte 26. *homiliæ in Psalm.* 50.
Ioannis Gnisij, *Expositio in Psalm.* 50. *&* 129. *De profundis,*
Ioannes Lathberius, scripsit *in omnes,*
Ioannes Paulus Palanterius, *in omnes,*
Ioannes Pineda, *in decem primos,*
Ioannes Rideuallus;

Lau-

Laurentius Carbosa, in Psalm. Fundamenta,

Matthæus Aqua Spartanus.
Melchior Frizolius,

Nicolai Herbon, *Enarratio lamentatoria in Psalm. 78.*

Pelbartus de Temesvvar,
Petrus Insulensis,
Petri Montani, *Commentaria in septem Psalm. Pœnitentiales,*
Petri Rodulphi, *Homiliæ centum in septem Psalm. Pœnitentiales.*
Petri Varonæ, *interpretatio litteralis mystica, & moralis in Psalm. 86.*
Declamationes super titulos Psalmorum.

Richardus Cenomanus, *in totum Psalterium,*
Richardus Coningtonus, *in 7. Ps. Pœnitentiales.*

In Prouerbia.

Vitalis à Furno,

In Ecclesiasten.

Amandus Zierixensis,

S. Bonauentura,

Franciscus Titelmanus,

Gulielmus Vvadfordus,

Ioannes Ferus.
Lilij Pruniani, *Commentaria in Ecclesiaste n. Italicè,*

Thomas Eboracensis.

In Cantica Canticorum.

Adamus de Marisco,
Adamus Vvodehamensis,

Balduinus Iunius,
Balthazar à Myriaca,
S. Bonauentura,

Euangelista Marcellinus,

Franciscus Panigarola,
Franciscus Titelmanus,

Ioannes ab Angelis,
Ioannes Clericus,

Ioannes Pechanus,
Ioannes Ridiuallus,

Leonardus de Rubeis,
Ludouicus de Manganellis,

Theodorus à Beluederio,

In Sapientiam.

S. Bonauentura,

In Ecclesiasticum.

Adamus Vvodehamensis,
Alexander ab Alexandria,

Laurentius Carbosa, *in Cap. 24.*

In Isaiam.

Adamus Sasbouth,
Alexander ab Alexandria,
Alphonsus Lupus,

Franciscus Vicedominus,

Ioannes Capistranus in illud Cap. 7. *Ecce Virgo concipiet,*

Martinus à Turnehout,

Thomas DoKingus,

In Ieremiam.

Andreæ à Soto, *in Lamentationes Paraphrasis,*

S. Bonauentura,

Franciscus Panigarola,
Francisci à Soto, *Expositio in Lamentationes.*
Franciscus Zichemius,

Gulielmus Lisseius,

Ieremias Buchius, *in orationem Ieremiæ.*
Ioannes Ferus, *in Threnos.*
Ioannes Lathberius, *in Totum.*
Item seorsim in Lamentationes lib. 1.
Ioannes Pechanus, *in Threnos.*
Ioannes Pineda, *in Threnos.*

Natalis Taillepied, *in Threnos.*

Paulus Pisorus, *in Threnos.*
Thomas de Beira.

In Baruch.

Gulielmus Lisseius.

In Ezechielem.

Henricus de Careto Lucerno, *In visionem Rotarum*.

Michael Cæsenas,

In Danielem.

Amandus Zierixensis, *De 70. Hebdomadibus*.

Euangelista Marcellinus.

Ioannes de Rupella,

In duodecim Prophetas Minores.

Gulielmi Lissei, *Postilla, & Expositio*.

Thomę Panormitani, *Commentaria in Prophetas*

In Osee.

Franciscus de Franchis.

In Ioëlem.

Maturinus Quadratus.

In Amos.

Maturinus Quadratus.

In Ionam.

Euangelista Marcellinus.

Franciscus Feuardentius.
Franciscus à Vitrio,

Ioannes Ferus,

In Habacuc.

Antonius Gueuara.
Euangelista Marcellinus,

In Zachariam.

Landulphus Caracciolus.

In Malachiam.

Maturinus Quadratus.

In Nouum Testamentum.

Æneas Iason.

Henricus Standicius, *Contra versionem noui Testamenti factam per Erasmum*.

Nicolai Zegeri *Epanorthotes*, siue *restitutor locorum deprauatorum*.
Scholia in Matthæum, Marcum, Lucam, Ioannem, Paulinas omnes, & Canonicas Epistolas, & in Apocalypsim.

Petri Salmerij, *Postilla super Epistolas, & Euangelia*.

In Euangelia.

Alphonsi Sanzoles, *Compendium Commentariorum in Euangelia, quæ in Missali Romano continentur*.
Commentaria super Euangelia, & Epistolas, quæ cantantur pro Defunctis.
Andreas Zanus, Italicè scripsit *Monotessaron Passionis Christi ex quatuor Euangelistis*.
Angelus del Paz.
Antonius Birrietus.
Antonius à Koningstein.

Balthazar à *Myriaca 60. sermones de Passione CHRISTI*.

Danielis Agricolæ, *Monotessaron Passionis*.

Ferdinandi Dauillæ, *Annotationes in Euangelia Aduentus*.
Franciscus de Marchia.
Franciscus Ortisius.
Franciscus Polygranus, *in Passionem Domini. Item in omnia Euangelia*.
Francisci de Roias, *Commentaria in concordiam Euangelicam*.
Francisci Zichemij, *Explicatio septem verborum Christi in Cruce*.

Gregorij Hurtado, *Annotationes in Euangelia*.
Gulielmi Nottinghami, *Commentaria*,
Item *Concordantia 4. Euangelistarum*.
Quæstiones in Euangelia.

Ser-

Sermones in Euangelia totius anni.
Guttierus à Trejo.

Ioannis Colonienfis, *Poſtilla in Euangelia æſtiua, & hiemalia.*
Ioannes Duns Scotus.
Ioannis GrauendunK, *Poſtilla ex alijs.*

Landulphus Caracciolus,

Nicolai Herbon, *Monoteſſaron Paſſionis Chriſti*

Petri Alexandri, *Harmonia Euangelica.*
Petri Montani, *Enarratio Paſſionis Domini ſecundum 4. Euangeliſtas concinnata.*
Petri Rodulphi, *Tractatum de Paſſione Domini.*
Philippi Vulterrani, *Concordantiæ Euangeliorũ.*

Richardus de Media villa,

Vitalis à Furno,

In Matthęum.

Ambroſius Milletius,

S. Bonauentura in cap. 6.
Franciſcus de Mayronis, *in Orationem Dominicam.*
Franciſcus de Noua Curia, *in eandem.*
Franciſcus Regius, *in eandem.*
Franciſcus Titelmanus, *in totum.*

Gerardus Veruuſt, *in Orationem Dominicam.*
Gulielmi Nottinghami, *Quæſtiones in Orationem Dominicam.*
Gulielmus Vvadfordus.

Ioannes Ferus,
Ioannes Maior.

Petrus Ioannes Oliui.

In Marcum.

Franciſcus Ortiſius.

Ioannes de Fuente, ſeu è Fonte.
Ioannes Pachanus.

In Lucam.

S. Bonauentura *in totum.*
Bonauenturæ Gonzagæ, *Commentaria in Canticum B. Virginis.*

Didacus Stella, *in totum Euangelium.*

Euangeliſta Marcellinus, *in Canticum Zachariæ, & B. Virginis.*

Franciſcus de Mayronis, ſuper *Miſſus eſt*: ſuper *Magnificat.*

Gulielmus Augenus.
Gulielmus Vvadfordus.

Hieronymus Combonus, ſuper *Magnificat.*

Ieremias Bucchius, *in Canticum Zachariæ.*
Ioannes Boucher, *in Canticum B. Mariæ, & in Salutationem Angelicam Gallicè.*

Petrus Rodulphus, *in Canticum B. Virginis Italicè.*
Petrus Varona, *in Salutationem Angelicam.*

Richardus de Saxonia, *in Salutationem Angelicã*

Thomus DoKingus.
Thomas Strangus.
Thomas Straueshanus.

In Ioannem.

Alexander ab Alexandria.
Angelus Iuſtinianus Chius.
Antonius Delphinus.

S. Bonauentura,

Franciſcus Ortiſius, ſuper illud *Ante dies ſex Paſchæ.*
Franciſci de Sanctis, *Commentaria in Euangelium.*
Franciſcus Titelmanus.
Franciſcus Vicedominus.

Henricus à Monte Iardino.
Hieronymus Ramirez in cap. 13.

Ioannes Ferus.
Ioannes Guallenſis.
Ioannes Rideuallus.

Raymundi Lulli, *Commentaria in caput primũ*

In Acta Apoſtolorum.

Ioannes Ferus.
Ioannes Lathberius.

In omnes Epiſtolas Pauli.

Adamus Sasbouth.

Alexan-

Alexander ab Alexandria.
Ambrosius Milletius.

Franciscus Polygranus.
Franciscus Titelmanus.

Gulielmus Nottinghamus.
Guttierus à Trejo.

Ioannes Duns Scotus.
Ioannes Mahusius,
Ioannes Rideuallus.
Ioannes de Rupella.

Matthæus de Aqua Sparta.

Paduani Graffi, *Concilium Pauli*.

Richardus de Media-Villa.

Thomas DoKingus.

In Epistolam ad Romanos.

Antonius à Koningstein.

Cornelius Mussus.
Franciscus Titelmanus.
Gulielmus Vvadfordus.

Ioannes Ferus,

Nicolaus Grandis.
Richardus Cenomanus.

Ad Ephesios.

Franciscus de Noua Curia.

Ad Colossenses.

Franciscus Vicedominus.

Ad Philemonem.

Franciscus Feuardentius.

Ad Hebreos.

Antonius Delphinus.

Euangelista Marcellinus

Gaspar de Vzeda.
Henricus Manroy.

Landulphus Caracciolus,

Nicolaus Grandis.

Richardus Cenomanus.

In Epistolas S. Petri.

Adamus Sasbouth, *in posteriorem*.

Franciscus Feuardentius, *in vtramque*.
Franciscus Vicedominus, *in priorem*.

Petrus Russellus, *in vtramque*.

In Epistolas 3. S. Ioannis.

Franciscus Feuardentius.

Ioannes Ferus, *in primam*

In Epistolam S. Iudę.

Adamus Sasbouth.

Franciscus Feuardentius.

Henricus Villot, *De Enoch, qui de extremo Iudicio Prophetauit*.

In Apocalypsim.

Alexander Alemanicus.
Alexander Halensis.
Aluarus de Roxas.
Arnoldus Roiardi.
Ascentius Aquitanus.
Astesanus.

S. Bernardinus Senensis.
S. Bonauentura.

Dominicus de Barta.
Dominicus de Pico.

Euangelista Marcellinus.

Francisc. Titelmanus, *de Authoritate huius libri*

Gulielmus Almonius.
Gulielmus Herbertus.

Helias de Nabinallis.
Henricus Cosseius.

Iacobi Suares, *in tria prima capita sermones* 23.

Ioannes Anglicus,
Ioannes Edæus.
Ioannes Gualensis.
Ioannes de la Haye 3. *Tom.*
Ioannes de Rupella.
Ioannes Tythleshale.

Petrus Ioannes Oliui.
Theodoricus Andreæ.
Theophilus Burgundus.
Thomas DoKingus.

Vbertinus de Casali.
Vitalis à Furno.

Theologia Scholastica.
In Magistrum Sententiarum.

Adamus Goddam.
Adamus Hibernicus.
Adamus de Marisco.
Adamus Vvodehamiensis.
Ægidius Luniacus.
Alexander V. Pont. Max.
Alexander Alemanicus,
Alexander ab Alexandria.
Alexander Halensis.
Aloysij Cæsaraugustani, *Lucubrationes Theologicæ ad mentem S. Bonauenturæ.*
Aluarus Palagius.
Andreas de Nouo Castro.
Angelus de Nerei.
Antonius Andreas.
Antonius Aretinus.
Antonius a Matellica.
Antonius Niger.
Antonius Valentinus.
Arnoldus Roiardi.
Ascentius Aquitanus.
Asteianus.

Bertrandus de Turre.
S. Bonauentura,
BrinKeleyus.

Durandus Campanus, *In quartum Sententiarũ.*

Eustachius de Curia.

Franciscus Asculanus.
Franciscus è Candia.
Franciscus Feuardentius minor, *In primum Sententiarum.*
Franciscus de Herrera.
Franciscus de Marchia.
Franciscus de Mayronis.
Franciscus Ortisius.
Franciscus Ricardus.
Francisci Spineti, *Quæstiones in quartum Sententiarum.*
Franciscus Tantius.
Franciscus Zenus, *in 4. Sententiarum.*

Galfredus de Fontibus.
Gerardus è Brianſone.
Gerardus Oddonis.
Gregorius Ruiz,
Gualterus BrinKelius.
Gualterus Brugensis.
Gualterus Cattonus.
Gulielmus Alueuicus.
Gulielmus Burlerus.
Gulielmus Cattonus.
Gulielmus de Centuania,
Gulielmus de Falgario.
Gulielmus Forleo,
Gulielmus Lemesterus.
Gulielmus de la Mare.
Gulielmus Nottinghamus.
Gulielmus Occhamus.
Gulielmus de Oona.
Gulielmus de Rubione,
Gulielmus Varro.
Gulielmus Vorilongus.

Haymo de Feruesham.
Helias de Nabinalis.
Henricus Cremonensis.
Henricus de Huda.
Henricus Vverlius.
Hermes Havvaert.
Hieronymus Asculanus.
Hugo Narbonensis in 2.
Hugo de Nouo-Castro.
Hugo Sleitadt, *ad mentem S. Bonauenturæ.*

Iacobus Bargius in primum,
Iacobus Picenus.
Iacobus à Spinello.
Ioannes de Barruuic.
Ioannes de Bassolis.
Ioannes Canonicus.
Ioannes Coloniensis.
Ioannes Duns Scotus.
Ioannes Edæus.
Ioannes de Erfordia.
Ioannes Genesius de Qualea.
Ioannes Gualensis.
Ioannes Guentus.
Ioannes de Fribarne, *in quartum Sententiarum.*
Ioannes Maior, *in primum Sententiarum.*
Ioannes Marius Scribanius.
Ioannes de Monte Casale.
Ioannes de Ouando.
Ioannes Paulus Palanterius.
Ioannes Pechamus, eiusdem *Lectura Oxonien.*
Ioannes Ricca.
Ioannes à Ripa.

Ioannes Rodingtonus.
Ioannes de Rupella.
Ioannes de Rupescissa.
Ioannes Tythleshale.
Ioannes de Zelaya in 3.

Ladislaus Marsomi.
Landulphus Caracciolus.
Leonardus de Rubeis.

Martinus Alueuicus.
Matthæus ab Aqua Sparta.
Maturinus le Bret.
Michael Cæsenas.
Monaldus Iustinopolitanus.

Nicolaus Bonetus.
Nicolaus è Broido.
Nicolaus Goran.
Nicolaus LocKman.
Nicolaus Lyranus.
Nicolaus de Nyse.
Nicolaus Occamus.
Nicolaus de Orbellis.

Petrus Aquilanus.
Petrus Aureolus.
Petrus de Castilione
Petrus à Colle.
Petrus Insulensis.
Petrus Reginaldetus,
Petrus Thomas,
Petrus de Trabibus,
Petrus Trimanella.
Philippus Faber.

Radulphus Radiptorius.
Ranulphus LoKesleius.
Raymundus Lullus.
Raymundus Rigaldus.
Reginaldus Langhamus.
Reginaldus Vmber.
Richardus Coningtonus.
RichardusCornubiensis.
Richardus de Media-Villa.
Richardus Rufus.
Richardus Ruis,
Robertus Concio.
Robertus Contonius.
Robertus Crucius.
Robertus Eliphat.
Robertus Lecestrius.
Robertus de Russia.
Rogerus Bacconus.
Rogerus Roiset.
Rogerus Rugusius.

Stephanus Brulefer.

Theobaldus de Vigona.

Thomas Bungeius.
Thomas DoKingus.

Vitalis à Furno.
Vsualdus del Asco.

In Scotum.

Amantius de Valle scripsit, *in lib. primũ script. Oxoniensis.*
Andreas Rochmarinus.
Antonius è Fantis.
Antonius Hicquæus.

Bernardinus Reghinus.

Constantij Sarnani, *in Vniuersalia Scoti.*
Eiusdem *Directorium in Logicam, & Philosophiam, & Theologiam ad mentem Scoti.*
De concilianda doctrina D. Thomæ, & Scoti.
Cornelius Martini, *in Prologum Scoti in Sententias.*

Damianus Giner.

Eleutherij Albergoni *Resolutio doctrinæ Scoti.*

Francisci Antonij Casimiri *Scotus dilucidatus in secundum Sententiarum.*
Franciscus Lychetus.
Franciscus Panigarola.
Franciscus de Perigianis.
Franciscus Rubeus, *in primum Sententiarum Scoti.*

Gratianus.
Gulielmus Chaubles.

Hieronymus Gallus.
Hugo Cauellus.

Iacobus Malafossa.
Iacobus Picenus, *Scoti doctrinam in Tabulas redegit.*
Ildefonsus Brizennus.
Ioannes Amalin.
Ioannes Coloniensis.
Ioannes ab Incarnatione, *Librum primum Scoti in Sententias dearticulauit.*
Ioannes Picardus.
Ioannes Poncius.
Ioannes Rada.
Ioannes Vigerius.

Laurentius Fasanus,
Laurentius Spartha.

Matthæus à Sosa.
Mauritius Hibernicus.

Max imilianus Volaterranus.

Octauianus Rauennas,

Paulus à Mercatello.
Paulus Scriptor.
Paulus Sueuus,
Petrus Posnaniensis, *in primum Sententiarum Scoti.*
Philippus Faber Fauentinus.
Philippus Porcatius Bagnacauallensis.

Theodorus à Beluederio.

Formalitates Isagogicæ id est introductoriȩ ad doctrinam Scoti,

Antonij Syrrecti.
Antonij Trombetæ.

Boneti.

Constantij Sarnani.

Francisci de Mayronis.

Ioannis Bernal,
Ioannis Doueti.
Ioannis le Loue.
Ioannis à Ripis, seu à Ripa Transonum.
Ioannis Vallonis.

Landulphi Carraccioli.
Laurentij Brixiani.

Mauritij Hibernici.

Paduani Grassi *Enchiridion scholasticarum contradictionum.*
Petri Thomæ.

Saluatoris Bartoluccij.
Stephani Bruléfer.

Quodlibetalia.

Adami Hibernici,
Adami de Marisco, *Quæstiones Theologicæ.*
Adami Sasborth, *Oratio Quodlibetica demonstrans veram Christi Ecclesiam.*
Alexandri V. *Quodlibeta.*
Alexandri ab Alexandria.
Antonij Patauini, *Quæstiones Quodlibetales.*

Bernardini Aquilani.
Bonauenturæ Manenti.

Fortanerij Vasselli, *Quodlibetica disputata.*
Francisci Lycheti, *Commentaria in Quodlibeta Scoti.*
Francisci de Mayronis.

Galfredi de Fontibus.
Gilberti de Tornaco.
Gratiani.
Gualteri Brugensis.
Gulielmi Herberti.
Gulielmi de la Mare.
Gulielmi Occhami.
Gulielmi Varronis.

Hieronymi Gadij, *Commentaria in Quodlibeta Scoti.*
Hieronymi de Valentia.
Hugonis Cauelli, *Quæstiones Quodlibetales.*

Iacobi Piceni.
Ioannis Coloniensis.
Ioannis Duns Scoti.
Ioannis Mapelli.
Ioannis Pechami, *Quæstiones Quodlibeticæ. Quodlibeta Scholastica.*
Ioannis Rodingtoni.
Ioannis Vvinchelsæi.

Matthæi Aqua-Spartani.

Nicolai Grassellí.
Nicolai Lyrani.
Nicolai Occami.

Petri Aluerni.
Petri de Castilione.
Petri Ioannis Oliui.

Raymundi Lulli.
Richardi Coningtoni.
Richardi de Media-Villa.
Roberti Contonij.
Roberti Lecestrij.

Saluatoris Bartoluccij.

Vitalis à Furno.

Compendia.

Alexandri Halensis, *Compendium Theologiæ.*
Alexij Trousset, *Compendium Terminorum Philosophiæ.*

Balduini Iunij, *Manuale Logicum.*
S. Bonauenturæ *Compendium*, quod sub nomine Ioannis à Combis circumfertur:
Breuiloquium.
Centiloquium.

Dida-

Didaci Volandes, *Epitome Magistri Sententiarum.*

Francisci de Herrera, *Manuale Theologicum.*
Francisci de Ouando, *Breuiloquium in quatuor libros Sententiarum.*
Francisci Panigarolæ, *Theses generales ex vniuersa Theologia.*
Francisci Zeni, *Thesaurus Theologorum.*

Gulielmi Edon, *Compendium Theologicæ veritatis.*
Gulielmus Fulginas redegit *in Compendium opera S. Bonauenturæ.*
Gulielmi Gorris, *Compendium* dictum *Scotus pauperum.*
Gulielmi Occhami, *Compendium Theologiæ.*
Centiloquium Theologicum.

Hieronymi Tamarit, *Flores Theologiæ.*
Hugonis de Mamestria, *Compendium Theologiæ.*

Iacobi Piceni, *Tabulæ in doctrinam Scoti.*
Iacobi Pierij, *Contradictiones in prol. 1. & 2. Sententiarum.*
Ildefonsi à Sanzoles, *Tabula*, siue *Index librorum omnium Didaci Stellæ.*
Ioannis à Cambia, *Thesaurus Theologorum.*
Ioannis Fontani, *Conclusiones*, seu *determinationes in 4. libros Sententiarum.*
Ioannis Rigaldi, *Compendium Theologiæ.*
Ioannis è Treuio, *Compendium Theologiæ.*

Melchioris Flauij, *Resolutiones in 4. libros Sententiarum.*

Nicolai de Nyse, *Resolutio Theologorum.*

Petri Aquilani, *Compendium super Magistrum Sententiarum.*
Scotellus.
Petri Aureoli.
Petri Resinget, *Repertorium super omnia opera Alexandri Halensis.*
prosperi Vrbani, *Compendium Summæ Alexandri Halensis.*

Rogeri Bacconi, *Compendium studij Theologici.*

Saluatoris Bartoluccij, *Syllabus generalis in quatuor libros Sententiarum.*

Tractatus speciales Theologiæ Scholasticæ.

Alexandri de Hales, *Quæstio de Theologia.*
Andreæ Perusini de Vrciano. *Disputatio de causa prædestinationis.*
Andreæ de Vega, *Libri 15. de Iustificatione.*
Antonij Bitontini, *Tractatus de causis Quare Deus fecit peccabile genus humanum.*
Antonij Cordubensis, *Quæstionarium Theologicum.*
Antonij Delphini, *de Prædestinatione.*
De libero Arbitrio.
Antonij Trombetæ, *de Futuris contingentibus.*

Balduini Iunij, *Domus Sapientiæ, vbi de cognitione natura Dei, & de Prædestinatione, ac de SS. Trinitate agitur.*
Paradisus deliciarum, vbi de Deo, & creaturis.
Bonauentura Passerus, *Pinacotheca*, siue *De scientia Dei.*
BrinKelij, *Distinctiones Theologicæ.*

Claudij le Petit, *de Spiritibus creatis.*
Clementis Brancatij, *de Deo Trino, & vno ad mentem Scoti.*

Didaci à S. Francisco, *Materiæ Theologicæ.*

Florentij Conrij, *lib. de Gratia Christi.*
De statu paruulorum sine Baptismo decedentium.
De flagellis iustorum.
De misero statu naturæ lapsæ.
De Augustini sensu circa B. MARIAE Conceptionem.
Fortaneri Vasselli, *lectionum Theologicarum librum vnum.*
Francisci Antonij Blondi, *de Prædestinatione, & reprobatione disputatio iuxta mētem Scoti.*
Francisci de Castillo, *Tractatus de Diuina Incarnatione.*
Francisci Felicis, *Tentatiuæ Complutenses.*
Francisci de Mayronis *Conflatile*, id est *variæ Quæstiones.*
Interrogationes circa varias, difficilésque Quæstiones de primo principio.
Francisci de Noua Curia, *de Visu, & respectu Dei.*
Francisci Stephani, *in quatuor libros Sententiarum D. Bonauenturæ.*
Franciscus Ximenius Girundensis, scripsit *librum de Angelis.*

Georgij Benigni, *Quæstiones de Natura Angelica.*
Gualterij Brugensis, *De Pœnitentia, & Quæstiones disputatæ.*
Gualterij BrinKelij, *Distinctiones scholasticæ.*
Gualteri Cattoni, *Resolutiones Quæstionum.*
Gulielmi Cattoni, *Quæstiones Theologicæ.*
Gulielmi Gainesburgi, *Quæstionum lib. vnum.*
Disceptationum lib. vnum.
Gulielmi Lemesteri, *Quæstiones Theologicæ.*
Gulielmi de la Mare, *Lecturæ scholastica.*
Reprehensorium D. Thomæ.

Addi-

Addictiones in D. Bonauenturam.
Gulielmi Nottinghami, *Distinctiones Theologicæ.*
Quæstiones Ordinariæ.
Gulielmi Occhami, *de Prædestinatione SS.*
De Inuisibilibus.
De scientiarum ingressu.
Gulielmi de Oona, *Quæstiones Ordinarias.*
Gulielmi Varronis, *Lecturæ Theologicæ.*
Gulielmus Vorrilongus, scripsit *Repertorium propositionum, quæ sunt extra Scotum*, quod inscripsit *Vade mecum.*

Hannibal Rossellius, *De septem Sacramentis.*
Eiusdem *doctos, & Multos Tractatus de omni fermè materia*, vide suo loco.
Henrici Buschey dialogus, *de sacra Incarnati Verbi Oeconomia.*
Hieronymi Girelli, *De primo cognito.*

Ioannis de Barruuic, *Lecturæ scholasticæ.*
Ordinariæ Quæstiones.
Ioannis Canonici, *Lecturæ Magistrales.*
Quæstiones disputatæ.
Ioannis de Carthagena, *Selectæ disputationes in quartum Sententiarum.*
Ioannes à Caulibus, *Tractatus de triplici via Sapientiæ.*
Iannis de Combis, *Declarationes ad Terminos Theologiæ S. Bonauenturæ.*
Ioannis Duns-Scoti, *de Rerum principio lib. 1.*
De primo rerum principio.
Ioannis Edæi, *Opuscula Theologica.*
Ioannis Ferrariensis, *de Cælesti vita.*
De Inferno, & de animæ cruciatu.
De Paradiso, & fœlicitatæ animæ.
Ioannis de Iriberne, *de Actibus humanis.*
Ioannis Lathberij, *Distinctiones Theologicæ.*
Ioannis de Leouardia, *de Prouidentia Diuina.*
Ioannes Maria Zamora edidit Tractatum *De Deo Trino, & vno.*
Ioannis Pechami, *de Trinitate lib. vnum.*
Ioannis Vvallendorpij Tractatus, *de Iustificatione.*
Ioannis Vvichinghami, *Disputationes.*

Lactantij Arctarij, *de Prædestinatione.*
Lucæ Assisiatis, *de Christi Incarnatione.*
Ludouici Boragis, *de Prædestinatione, & reprobatione.*
Ludouici à Dola, *De modo coniunctionis concursuum Dei, & creaturæ ad actus liberos Ordinis naturalis.*
Ludouici Fundoni, *De Corpore, & Sanguine Christi.*

Nycolai Lyrani Tractatus *De visione Diuinæ essentiæ ab animabus Sanctis, à Corpore separatis.*

Pauli Biguntini, *Tractatus quare Deus fecit peccabile genus humanum.*
Petri ad Boues *Directorium præcipuarum Quæstionum Theologiæ.*
Petri Opsimersensis, *De resurrectione corporum, & de animæ Immortalitate.*
Petri Quesnelli lib. *De summa Trinitate, & Fide Catholica, & de septem Sacramentis.*
Petri Regis, *de Voluntate Dei.*
Petri Salpini, *Hierachia Angelica.*
Petri Thomæ Tractatus, *De esse intellectuali.*
Philippi Fabri, *Disputationes Theologicæ.*
Philippus à Sosa, *De mysterijs Angelorum.*
Compendium mysteriorum Aduentus Christi.

Raymundi Lulli liber, *De Trinitate in vnitate, siue de essentia Dei.*
Liber de existentia Dei.
Liber de Spiritu sancto.
De non multitudine esse Diuini.
De probatione vnitatis Dei, Trinitatis, Incarnationis, Creationis, & Resurrectionis, & alia plurima.
Roberti Chamberlini, *De futuris Contingentibus.*
De scientia Dei.

Simonis Andreæ, *de Gratia Baptismi.*
Sixti IV. Pont. Max. ante Francisci Ruuere Tractatus, *De futuris contingentibus.*
De Sanguine Christi lib.
De potentia Dei.
Stephani Brulefer lib. *De SS. Trinitate.*

Theodori Forestij lib. *De SS. Trinitate.*
Theodori Smising lib. *De Deo vno, & de Deo Trino.*

Summæ Theologicæ.

Aalexandri Halensis.
Aluari Pelagij.
Antonij à Mare.

Bentiuengæ de Bentiuengis.

Constantij Sarnani.

Francisci Coriolani.
Francisci de Petigianis.

Ioannis Picardi, *Thesaurum Theologorum.*
Ioseph Anglez, *Flores Theologicarum Quæstionum.*

Leonardi de Rubeis.
Ludouici Caruaiali, *Theologicæ Sententiæ.*
De restituta Theologia.
Ludouici Caspensis, *Cursus Theologicus.*

Mar-

Marci Vigueri, *Decachordum*.
Marini Mauri, *Summa in D. Thomæ doctrinam*.
Matthiæ Hauseur, *Studium Theologicum*.

Pelbarti de Temesuar, *Rosarium Theologicum*.
Petri Galatini opus insigne, *De vera Theologia*.
Petri Trigosi, *Summa Theologiæ ad mentem S. Bonauenturæ*.

Theologia Moralis seu casus Conscientię.

Adami Vvodehamensis, *De foro pœnitentiario Fratrum lib. 1.*
Ægidij Zamoræ, *Summa de Casibus*.
Alberti Sartianensis, *Tractatus de Pœnitentia*.
Alberti Taruisij Episcopi, *Summa Pontificia*.
Alexandri ab Alexandria, *Tractatus de vsuris*.
Alexandri de Arbitris, *Enchiridion Confessorum*.
Alexandri Ariosti, *Enchiridion de animarum curanda salute*.
Interrogatorium Confessorum.
Serena Conscientia.
Alexandri Halensis, *Summula resolutionum*.
Summa de virtutibus.
Alphonsi à Molina, *Confessionale lingua Mexicana*.
Alphonsi à Scalona, *Commentarij in Decalogũ*.
Angeli à Clauasio, *Summa Angelica*.
Anonymi Hispani Quarti, *Manuale Confessorum*.
Antonij Boniti à Cuccaro, *Manuale omnium ferè definitionum, & discrepationum casus conscientiæ*.
Antonij Delphini, *de Matrimonio*.
De peccato originali.
Antonij à Matellica, *Summa casuum conscientiæ*.
Antonij Sascolini, *Conscientiæ illuminacula*.
Antonij Vasquez, *Confessionarium generale*.
Arnoldi Paludani, *Opus de Foro animæ* seu, *potestate Confessariorum*.
Arnoldi Royardi, *Opus Theologicum Moralium distinctionum*.
Astesani Summa, *de casibus conscientiæ*.
Augustini de Matrice, *Interrogatorium pro Confessarijs*.

Balthazaris Pacheci, *lib. 1. in secundum Decalogi præceptum*.
Baptistæ Saluis, *Summa Baptistiniana*.
Baptistæ Trouamalis, *Summa Rosella*.
Bartholomęi ab Apona, *Summa casuum conscientiæ*.
Interrogatorium pro Confessarijs.
Bartholomæi de Chaymis, *Confessionale*.
Bartholomæi Obicini, *Speculum Confessionis*.
Bartholomæi Pisani, *Summa casuum conscientiæ*.
Bartholomæi de la Xara, *Expositio casuum reseruatorum*.
Bartholomæi de Yano, *Summa casuum conscientiæ*.
Bernardini Senensis Tractatus, *De casibus proprietatis*.
De contractibus, & vsuris.
De Virtutibus, & vitijs.
De Confessione, & fructibus eius.
S. Bonauenturæ, *Centiloquium*.
Confessionale.
De decem præceptis.
Bonauenturæ à Castro Alfiero, *Dialogus de casibus Conscientiæ*.
Bonauenturæ Dernoy, *Praxis iustitiæ Christianæ*.
Bonifacij de Ceua, *de Perfectione Christiana*.

Cælestij Suessionensis, *Compendium Theologiæ moralis*.
Christiani Honsij, *Confessionale*.
Clari Florentini, *Summa casuum conscientiæ*.
Cornelius Muslus, *in Decalogum*.

Durandi Campani, *Directorium Confessorum*.
Durandi de Francia, *Summa Confessorum*.

Eligij Bassei, *Flores totius Theologiæ practicæ*.
Emanuelis Roderici, *Summa casuum conscientiæ*
Euangelista Marcellinus, *De virtutibus lectiones variæ*.

Franciscus de Alcocer, *Summa casuum conscientiæ*.
Francisci Dordoni, *Resolutiones*
Francisci de Herrera, *Volumen de peccatis*.
Francisci de S. Maria, *Manuale Sacerdotum*.
Francisci de Mayronis, *De virtutibus, & vitijs Capitalibus*.
De decem præceptis explicatio.
Francisci de Curia Noua, *De casibus reseruatis Episcopo*.
Francisci Nouariensis, *Summa de casibus conscientiæ*.
Francisci Ortisij, vide multa in verbo *Franciscus Ortisius*.
Francisci Panigarolæ, *Compendium Manualis Nauarri*.
Francisci de Platea, *de Restitutionibus*.
De Censuris.
De Vsuris.
Francisci Parexæ, *Confessionarium*.
Francisci Viller, *De virtutibus, & vitijs*.

Galianus de Mantina, *Summam breuem casuum conscientiæ*.
Gulielmi Farinerij lib. *de Mutuatiua negotiatione*.
Gulielmi Hueti, *Serpens antiquus*, id est, *De septem peccatis mortalibus*.

Gulielmi

Gulielmi Letardi, *Formularium Confessionis, super decem præcepta Decalogi.*
Gulielmi de Oona in *Orationem Dominicam.*

Henrici à Merburch, *Summae casuum conscientiæ*
Henrici Villalupensis, seu de Villalobos, *Summa Theologiæ moralis.*
Manuale Confessariorum.
Hieronymi Roderici, *Compendium quæstionum Regularium Emanuelis Roderici.*
Hieronymi Tornielli, *De Restitutione, Resolutiones de Matrimonio.*
Hugari, *Commentaria in Decalogum.*

Iacobi Laudensis, *Summa casuum conscientiæ.*
Iacobi Paniscotij, *Commentaria in Decalogum.*
Iesualdi Panormitani, *Summa casuum conscientiæ.*
Ildebrandi *Tractatus de lege Euangelica, & Diuina, & de decem Præceptis.*
Ioannis Baptistę Cullæ, *Veritates Catholicæ.*
Ioannis N. *Summa Ioannina.*
Ioannis Baptistę Vinones, *Speculum conscientiæ.*
Ioannis Benedicti, *Summa virtutum, & vitiorum.*
Ioannis Caxtoni, *Summa Confessorum.*
Ioannis è Duren, *De septem Peccatis mortalibus.*
De vitijs occultis.
De Confessione.
Ioannis Edæi, *Fasciculus virtutum, & vitiorum.*
Ioannis de Erfordia, *Summa de Casibus.*
Ioannis Francisci Rhemensis, *Director pacificus conscientiarum.*
Ioannis Fruigiburgensis, *Summa Confessorum.*
Ioannis Gualensis, *Legiloquium.*
Summa Iustitiæ.
Tractatus de septem vitijs, &c.
Ioannes de Louardia, *In decalogum.*
Ioannis de Noto, *Summa de casibus.*
Ioannis Pecchami, *De decem Præceptis.*
De peccatis Capitalibus.
Ioannis Pellentis, *De virtutibus Theologicis.*
Ioannis à S. Petro, *Libellus de Contritione.*
Ioannis Picardi, *Subsidium in summam Angelicam.*
Ioannis Pineda, *Agricultura Christiana.*
Ioannis de Prato, *Summula contractuum.*
Ioannis Rigandi, *Summa Confessariorum.*
Ioannis de Rupella, *Summa virtutum, & vitiorum.*
Ioannis à Trinitate, *Tractatus de Casibus reseruatis.*
Iodoci ab Almaras, *De tribus virtutibus Theologicis.*
Isidori Perusini, *de Restitutionibus.*

Laurentij du Portel, *Dubia Regularia.*
Responsiones aliquorum casuum.

Ludouici Complutensis, *De Fœnoribus, & Cambijs.*
Ludouicus à S. Ioanne Baptista, *Summa inscripta Lux Sacerdotum.*

Matthęi Corradini, *Speculum Confessorum.*
Michaelis de Mediolano, *Confessionale.*
Monaldi Iustinopolitani, *Summa casuum conscientiæ,* dicta *Monaldina.*

Nicodemi Florentini, *Summa casuum.*
Nicolai Auximani *Summa casuum conscientiæ, Supplementum ad Summam Pisanellam.*
Interrogatorium Confessorum.
Nicolai Crasselli, *De vsuris, & Restitutionibus.*
Nicolai Herbon, *De tribus votis.*
Emendatio veteris vitæ.
Nicolai Lyrani Tractatus *De idoneo ministrante, & suscipiente Sacramentum Eucharistiæ.*
De Corpore Christi lib. 1.
Expositio præceptorum Decalogi.

Octauiani Præconij, *summa de Sacramentis.*

Pacifici Nouariensis, *summa casuum conscientiæ.*
Petri Bellochij, *Praxis Theologiæ moralis.*
Compendium de casibus reseruatis.
Tractatus de Confessarijs.
Summa generalis.
Petri Cabezudo, *De virtute patientiæ, & de malitia peccati.*
Petri de Canada, *Summa casuum conscientiæ.*
Petri Castrobelli, *Commentarium in symbolum Athanasij.*
Petri Francisci, *Lectura in summam Toleti.*
Petri Gallisardi, *Decalogi, & peccatorum explicatio.*
Petri Marchand, *Tribunal sacramentale Tomi duo.*
Petri Quesnelli, lib. *De Sacramentis ministrandis & recipiendis.*
De Criminibus, quæ à Sacramentis impediunt, & de pœnis iisdem iniungendis.
Summa quæ vocatur Directorium Iuris.
Petri Reschingeri, *Clauis Theologiæ.*
Petri de Saxonia, *Summa casuum.*
Petri de Zalainea, *Summa casuum.*

Raymundi Lulli lib. *de Confessione, &c.*
De Preceptis Dei, &c.
Raymundi N. *summa de Sacramentis.*
Roberti Fininghami, *De casibus Papæ reseruatis.*

Sascolini Florentini, *Conscientiæ illuminacula.*
Siluestri Senensis, *de Iustitia.*

Theophili Baccalaurei, *Summa virtutum, & vitiorum.*

Tho-

Thomæ DoKingi, *Commentarium in Decalogum.*
Thomæ Zerulæ, *Praxis Sacramenti pœnitentiæ.*

Theologia Parenetica, seu Homiliæ, Conciones, & Sermones.

Adami Sasbouth, *homiliæ multæ.*
Adriani Hofftadij, *Sermones Eucharistici septuagintanouem.*
Ægidij Hispani, *Sermones de Sanctis.*
Albertini, *sermones Quadragesimales, & de Sanctis.*
Alberti Sartianensis, *varij Tractatus.*
Alexandri V. *sermones.*
Alexandri Bonani, *Quadragesimale*, cuius titulus est, *Portus Panormitanus.*
Alexandri Halensis, *Sermones.*
Alexij de Seregno, *Quadragesimale.*
Alexij Trousset, *Pignus pretiosum*, seu *sermones de Eucharistia.*
Aloysij Vulcani, *Gemma cælestis.*
Alphonsi à Castro, *Homiliæ* 24. *in Psalm.* 31.
Homiliæ 25. *in Psal.* 50.
Alphonsi de Cruce, *discursus varij pro festiuitatibus præcipuis Sanctorum totius anni.*
Alphonsi de Herrera, *Interminationes Iudicij finalis, & pœnarum Inferni.*
Attributa CHRISTI, & excellentiæ nominis IESV.
Ira, & furor Dei contra iurantes vana per suum nomen.
Iudicium finale.
Quæstiones Euangelicæ pro Concionibus Aduentus, & Sanctorum.
Alphonsi de Herrera alterius *Sermones Dominicales, & de Sanctis.*
Alphonsi à Montesino, *sermones varij in omnia Euangelia totius anni.*
Alphonsi de Orosio, *Sermones de Sanctis.*
Quadragesimales.
Sermones à Dominica in Albis, vsque ad feriam tertiam Pentecostes.
Amandi Zierixensis, *Conciones variæ.*
De Passione Domini, Resurrectione, & Ascensione.
Ambrosij Montesini, *Commentarij in Epistolas & Euangelia Quadragesimalia.*
Sermones varij.
Andreæ Cappellæ, *Sermones Quadragesimales.*
Sermones pro singulis Dominicis totius anni.
Angeli Cælestini, *sermones inscripti:*
Oriens Christi.
Occidens Christi.
Aquilo peccatoris.
Auster Cælestis.
Epithalamium Euangelicum.
Conciones pro Dominicis, & festiuitatibus per Aduentum vsque ad Quadragesimam.
Sermones pro omnibus festiuitatibus Beatæ MARIAE.
Anonymi de Galuam, *sermones Quadragesimales.*
Sermones de Sanctis.
Antonij de Abbate, *Sermones de Aduentu.*
Antonij Aretini, *sermones.*
Antonij de Audicena, *sermones Quadragesimales.*
Antonij de Baloco, *Quadragesimale* 1. *de duodecim excellentijs Christianæ fidei.*
Quadragesimale alterum de æternis fructibus Spiritus sancti.
Antonij Bituntini, *sermones in omnes Epistolas Quadragesimales.*
Antonij Cremonensis, *Quadragesimale.*
Antonij Ilerdensis, *Collationes pro mortuis.*
Antonij à Koningstein, *Homiliæ.*
Antonij Lucensis, *sermones Quadragesimales, & de Tempore.*
S. Antonij Lusitani, vulgo à Padua, *sermones Quadragesimales de Tempore, & de Sanctis.*
Antonij à Matellica, *Sermones Dominicales.*
Antonij Pactësis, *sermones de Ierusalem Triumphante.*
Antonij Serpensis, *Eucharisticæ Chronologiæ.*
Antonij Taruisini, *Sermones de Sanctis.*
Antonij Vañales, *sermones Miscellanei, & de dignitate Sacerdotali.*
Archangelus Puteus scripsit *De virtute nominis IESV.*
Arloti *sermones.*
Arnoldi à Basaccio, *sermones varij.*
Arnoldi ab Isca, *sermones* 5. *quomodo salubriter credendum in CHRISTVM.*
Arnoldi Roiardi, *sermones eruditi.*
Ascentij Aquitani, *sermones.*
Astesani, *sermones de Tempore.*
Augustini Righini, *sermones ab Aduentu, vsque ad feriam* 3. *Paschatis.*
Augustini Superbi, *sermones de Sanctis.*

Baldi de Aronconio, *Conciones Aduentuales, & Quadragesimales.*
Balduini Iunij, *Chronicon morale concionibus accommodatum.* Item *Conciones.*
Balthazaris Basseliers, *Conciones in historiam Lazari Euangelici.*
Balthazaris Pacheci, *sermones.*
Bartholomæi de la Haye, *Opus perfectum concionatorum.*
Bartholomæi Pisani, *sermones Quadragesimales.*
Bartholomæi Cathalani, *Homiliæ, & sermones.*
Bartholomæi Glamuilli, *sermones.*
Bartholomæi à Middelburgo, *Conciones.*
Bartholomei Vrsini, *Quadragesimale* inscriptum *Gratia Dei.*

Sermones de Tempore, & de Sanctis.
Benedicti Cinquantæ, *sermones* 40. *Horarum.*
Bentiuengæ de Bentiuengis, *sermones.*
Bernardini Aquilani 8. *sermones varij.*
Bernardini Bonauogliẽ, *Quintuplices Quadragesimales inuentiones.*
Bernardini de Bustis, *Rosarium sermonum.*
Bernardini Caimi, *Conciones Quadragesimales, & per annum.*
Bernardini Obicini, *Homiliæ super Euangelia Quadragesimalia.*
Discursus Morales in Euangelia Dominicalia totius anni, & de Sanctis.
Bernardini de Arceual, *Tractatus de correctione fraterna.*
Bernardini Sahaguntini, *sermones super Euangelia.*
S. Bernardini Senensis, *sermones plurimi*, vide suo loco.
De Passione Domini lib. 1.
De triplici CHRISTI natiuitate.
Bertrandi de Turre, *sermones per totum annum.*
Bindi Senensis, *sermones de Tempore, & de Sanctis.*
S. Bonauenturæ, *sermones de Tempore, & de Sanctis.*
Diæta salutis.
De septem donis Spiritus *sancti.*
Bonauenturæ Blanci, *Quadragesimale, & sermones.*
Bonauenturæ Camus, *sermones de Eucharistia.*
Bonauenturæ Passeri, *sermones lingua Etrusca.*
Bonifacij de Ceua, *Quadragesimale.*
Bonifacij Galli, *Quadragesimale.*
Bridi *sermones de Cœna Domini.*

Caroli Iosse, *sermones Aduentuales* Gallicè inscripti:
La detroute de Babylone.
Cherubini de Spoleto, *sermones Quadragesimales.*
Conradi de Saxonia, *sermones de Tempore, & de Sanctis.* Item *Quadragesimales.*
Cornelij Adriani *Conciones.*
Cornelij Mussi, *Conciones luculentissimæ.*

Damiani de Padua, *Tractatus contra mulierum fucos.*
Dauid N. *sermones de Tempore, & de Sanctis.*
Didaci de Cabrera, *sermones pro Aduentu, & pro Quadragesima.*
Didacus à S. Francisco, *Conciones in gratiam Prælatorum, pro capitulis, & visitationibus.*
Didaci Murillo, *sermones per annum.*
Didaci de la Vega, *Conciones per annum.*

Eleutherij Albergomi, *Connexio Euangeliorum Quadragesimalium, & Psalm. & de Beata Virgine.*
Euangelistæ Marcellini, *conciones.*
Euangelistæ Mominij, *sermones Quadragesimales.*

Faustini Tassi, *sermones* 20. *de SS. Trinitate, & de Aduentu Messiæ.*
Item *Diuersarum concionum lib.* 1.
Ferdinandi Basaeij, *varios sermones, Epistolæ, & Euangelia.*
Ferdinandi del Campo, *Docta admonitiones in Euangelia Quadragesimalia.*
Florentij Mechliniensis, *Cornucopia concionatorum.*
Fortanerij, *sermonum lib.* 1.
Fortunati Fidelis, *sermones.*
Theoremata moralia.
Francisci de Abbatibus, *sermones.*
Francisci Aluati, *Postillæ in Euangelia.*
Sermones Quadragesimales.
Francisci Bartholi, *seamones inscripti, Refugium pauperum.*
Francisci Carophili, *Quadragesimale.*
Francisci Dauitę, *conciones.*
Francisci Fabriensis, *sermones*
Francisci Ferrariensis, *Quadragesimale.*
Francisci Guerrę, *de quadripartita locutione beatæ Virginis MARIAE in Euangelio.*
Francisci de Herrera, *Quadragesimale.*
Francisci Maniconii, *conciones.*
Francisci de Mayronis, *sermones Quadragesimales, & de Sanctis, & Postillæ per annum.*
Francisci de Noua Curia, *sermones tres Tom.*
Collationes ad Sacerdotes in Primitijs.
In professione Monachorum.
Francisci Nuñez, *Simulachrum, seu Speculum peccatorum.*
Tractatus de filio prodigo.
Adnotationes in Euangelia, quæ cantantur in Aduentu.
Notæ in quatuor Christi Euangelia.
Francisci Ortisij, *de* 4. *nouissimis.*
Item viridarium Sacerdotum, &c. in verbo *Franciscus Ortisius.*
Francisci ab Ossuna, *sermones,*
Francisci Panigarolæ, *Homiliæ Latinæ.*
Conciones Italicæ plurimæ, quæ & Gallicè redditæ fuerunt.
Francisci Penneman, *Loci communes ex SS. Patribus.*
Francisci Piardi, *Homiliæ per annum.*
Francisci de Platea, *sermones.*
Francisci Polygrani, *Sermones de Sanctis.*
Francisci Riuoliani, *Seraphica Hierarchia pro concionatoribus.*
Francisci Sanzoles, *Funerale, seu sermones pro exequijs Defunctorum.*
Francisci Tamayi, *Tractatus de maiestate Christi.*
Francisci Vicedomini, *homiliæ variæ.*
Francisci Vellers, *sermones.*

Gabrielis de Ribera, *sermones.*

Gabrielis de Toro, *Thesaurus misericordiæ Diuinæ, & humana.*
Gabrielis Vaccæ, *sermonarium Quadragesimale Medicinale.*
Garsiæ de Cisneros, *sermones lingua Mexicana.*
Gasparis de Leon, *homiliæ, & sermones.*
Gasparis à S Michaele, *De 4. nouissimis lingua Indica sermones.*
Gentilis è Monte Florum, *Homiliæ.*
Georgij Antonij Brixani, *Discursus morales Quadragesimales, & alia.*
Gerardi Oddonis, *sermones de Tempore.*
Gerardi Veruust, *conciones.*
Germani cuiusdam *conciones egregiæ.*
Gilberti de Tornaco, *sermones per annum, & de statibus hominum varijs.*
Gregorii Hurtado, *in Euangelia totius anni.*
Gregorij à Monte Coruino, *conciones Quadragesimales quinquaginta sex.*
Gualteri Brugensis, *sermones per annum.*
Guidonis Fulginatis, *sermones Anniuersarij festorum.*
Gulielmi Gainesburgi, *sermones ad Clerum,*
Gulielmi Occhami, *conciones variæ.*
Gulielmi Vvadfordi, *sermones diuersi.*

Haimonis de Feruesham, *sermones per annum.*
Helmani Theutonici, *Sermones de Tempore.*
Henrici Cosseij, *concionum lib. 1.*
Henrici Haruillæi, *duæ octauæ sermonum de SS. Eucharistia.*
Henrici Helmesij, *Homiliarum Tomi 5.*
Item alij *sermones multi.*
Henrici Herpij, *speculum aureum*, seu *sermones in decalogum.*
Sermones per annum de Tempore, & de Sanctis.
Henrici Manroy, *conciones per annum.*
Henrici à Monte-Iardino, *In Euangelia totius anni sermones.*
Quadragesimalia quinque.
Henrici de Oxonio, *sermones Dominicales, Festiuales, & Feriales.*
Henrici Pipini, *sermones.*
Henrici Standicij, *sermones.*
Henrici Vverlij, *sermones varij.*
Henrici Vvillot, *Homiliæ de sanctissima Eucharistia.*
Epitome concionum.
Hermani Brucher, *sermones de Sanctis.*
Hermani de Neezemburg, *sermones de Tempore.*
Hieronymi Balbani, *conciones decem lingua Etrusca.*
Hieronymi Brisigellensis, *concio de vero Iubilæi anno.*
Hieronymi Ferrer, *sermones Aduentuales, & vsque ad Purificationem.*
Hieronymi Mautini, *sermones habiti in sacro Palatio.*

Hieronymi Perez, *sermones pro Aduentu.*
Hieronymi Piceni, *sermones de Tempore, & de Sanctis.*
Hieronymi Pistoriensis, *sermones.*
Hieronymi Verari, *Opera multa prædicabilia.*
Hugarij, seu Hungarij, *sermones 120. dicti Bigæ salutis.*
De Tempore, & de Sanctis.
Hugonis Carbonelli, *sermones Quadragesimales.*
De diuite Epulone.
De Lazaro resuscitato.
De filio prodigo.
Pro Dominicis, & ferijs Aduentus.
Hugolini Ferrariensis, *conciones in Epistolas totius anni.*

Iacobi Coreni, *Clypeus patientiæ.*
Obseruationes *in Euangelia Quadragesimalia pro concionatoribus,*
Iacobi à S. Geminiano, *sermones de Tempore.*
Iacobi de Grissanto, *Quadragesimalia quadraginta duo.*
Sermones Dominicales, & festiui.
Iacobi è Lende, *sermones Aduentus.*
Iacobi Piceni, *sermones Quadragesimales, & de Sanctis.*
Iacobi de Pistoia, *conciones de Conceptione beatæ MARIAE.*
Iacobi Suarez, *sermones Aduentuales, &c.*
Iacobi Textoris, *sermones.*
Iacobi à Trisanto, *Quadragesimalia duodecim.*
Sermones de Tempore, & de Sanctis.
Ignatij Garsię, *concio de Passione, & doloribus Christi.*
Ildephonsi à Sencoles, *sermones pro Defunctis.*
Ioannis Anglici, *sermones varij.*
Ioannis Asculani, *de Tempore, & de Sanctis.*
Ioannis ab Ayora, *Tractatus de sanctissima Eucharistia.*
Ioannis Baptistæ Canoti, *sermones.*
Ioannis Baptistæ Hispani, *Homiliarum Euangelicarum.*
Ioannis Baptistę de Madrigal, *Homiliarium Euangelicum.*
Ioannis Blomendal, vel Brumendal, *Sermones de Tempore, de Sanctis, & Quadragesimales.*
Ioannes Boucher edidit *sermones in Dominicas & Quadragesimam.*
Ioannis de Carthagena, *Homiliarum 3. Tomi in fol.*
Ioannis de Combis, *sermones, & Tractatus varij*, habentur M.SS. in Conuentu S. Bonauenturę Lugduni.
Ioannis Contracti, *sermonum lib. 3. in fol.*
Ioannis à S. Demetrio, *conciones Italicæ.*
Ioannis Dueñas, *Speculum consolationis afflictorum.*
Ioannis Duns Scoti, *sermones de Tempore, & de Sanctis.*

Ioannis è Duren, *sermones Quadragesimales de Tempore, & de Sanctis*.
Ioannis Edzi, *concionum lib.* 1.
Ioannis de Erfordia, *sermones varij*.
Ioannis Estelsij, *Quadragesimales, & per annum sermones varij*.
Ioannis Feri, *conciones per annum*.
Quadragesimalia duo.
Ioannis Francisci Collantes, *sermones*.
Ioannis Gazæ, *Institutionum sacrarum Euangelicarum Tomi duo*.
Ioannis Geruasij, *sermones*.
Ioannis Gritsch, *sermones*.
Ioannis Gualensis, *sermones*.
Ioannis Guasci, *sermones lingua Mexicana*.
Ioannis Guenti, *sermonum lib.* 1.
Ioannis Kraneman, *sermonum lib.* 1.
De Passione Domini lib. 1.
Ioannis Lathberi, *concionum lib.* 1.
Ioannis Liseth, *sermones Quadragesimales*.
Ioannis Marij Scribonij, *conciones*.
Ioannis Meder, *De filio prodigo sermones*.
Ioannis Merdigij, *sermones per annum*.
Ioannis Minij, *sermones in solemnioribus festis*.
Ioannis de Mirabello, *conciones*.
Ioannis Nassis, *conciones variæ*.
Ioannis de Quando, *sermones Dominicales*.
Ioannis Pauli, *sermones*.
Ioannis Pechami, *sermones Dominicales viginti quinque*.
Ioannis Pinedæ, *sermones*.
Lib. contra peccata linguæ.
Ioannis Rennamaræ, *sermones*.
De Passione Domini.
Ioannis de Ribas, *conciones lingua Mexicana*.
Ioannis Rideualli, *sermones per annum*.
Ioannis à Ripa Transonum, *sermones*.
Ioannis Royardi, *Homiliæ in Epistolas, & Euangelia totius anni*.
Ioannis de Rupella, *sermones*.
Ioannis de Saxonia, *sermones*.
Ioannis Ternones, *modus*, siue *ars concionandi*.
Ioannis Tythleshale, *sermones*.
Ioannis de Vverdena, *sermones per annum*.
Ioannis Vvinchelsæi *sermones de festis*.
Ioannis Vvichinghami, *sermones*.
Iodoci à Castro, *sermones per annum*.
Iuniperi à Parascandolo, *Spicilegium Euangelicum*.

Lactantij Arctarij, *conciones*.
Conceptus Quadragesimales.
Laurentij à Concha, *Homiliæ in Euangelia*.
Laurentij à Villa Vincentij, *sermones pro toto anni decursu*.
Landulphi Caraccioli, *sermones*.
Lucæ Balionij, *Ars concionandi*.
Lucæ Bitontini, *sermones*.
Lucæ Patauini, *sermones*.
Ludouici Cæsenatis, *sermonalia* 4.
Ludouici N. *sermones* 170.
Sermones extraordinarij.
Commune Sanctorum.
De B. Virgine.
De Angelis.
Ludouici Hieronymi, *Conciones per annum*.
Ludouici è Lyrano, *sermones per annum*.

Malachiæ Hibernici lib. *De veneno peccatorum mortalium, deque remedijs ipsorum*.
Concionum lib. 1.
Marcellini de Pise, *Moralis Encyclopædia*.
Marchesini Petoris, *Tractatus de pœnis peccatorum*.
De Passione Christi.
Marci de Summa Ripa, *Bonum Quaternarium*, sic vocat *Quadragesimale*.
Marij de Bignono, *sermones pro vniuersa Quadragesima*.
Martini Doysa, *sermones*.
Martini à Turnhout, *conciones per annum*.
Matthęi de Burgos, *discursus Euangelicos*.
Matthęi Hus, *sermones Dominicales* dicti *Dormi securè*.
Sermones de Sanctis.
Matthæi à Natiuitate, *Cathedra Crucis, & Minerua Eucharistica*.
Matthię Belintani, *sermones varij*.
Mauri de Valentia, *sermones Quadragesimales*.
Melchioris Flauij, *de Regno Christi*.
De statu animarum post mortem.
Melchioris Huellani, *Discursus prædicabiles, super Salue Regina, & de Missa*.
Melchioris de S. Maria, *sermones Quadragesimales*.
Michaelis Angeli de Almenara, *sermones Dominicales, & de Aduentu*.
Michaelis Cęsenatis, *sermones de Tempore, & de Sanctis*.
Michaelis Calin, *sermones*.
Michaelis de Carcano, *sermones per annum*.
De peccatis generatim.
De 3. præcipuis Superbia, Auaritia, Luxuria.
Michaelis de Medina, *de vera humilitate Tomi duo*.
Michaelis de Mediolano, *sermones plurimi*.
Michaelis Menoti, *sermones Quadragesimales, &c.*
Monaldi Iustinopolitani, *sermones varij*.

Nicolai ab Aquauilla, *sermones per annum*.
Nicolai Auximani, *sermones*.
Nicolai è Britonio. *sermones Quadragesimales*.
Nicolai ab Equila, *sermones Dominicales*.
Nicolai Fachinhami, *Tractatus de Fraternitate Christiana*.
Nicolai Gazzæi, *sacrum misericordiæ Palatium*.
De Felicitate, & infelicitate Adam.
Nicolai Goran, *Themata prædicandi*.
Nicolai Herbron, *Enarrationes Euangeliorum Quaragesimalium*.

Emen-

Emendatio veteris vitæ.
Nicolai LocKman, *sermones plurimi.*
Nicolai Lyrani, *sermones de Tempore, & de Sanctis.*
Nicolai de Nyse, *Gemma Prædicantium.*
Sermones per annum.
De 4. Nouissimis.
Nicolai Orani, *Exilium generis humani felicissimum.*
Sermones Aduentuales.
Nicolai Rochain, *sermones varij.*
Nicolai Veronensis, *Quadragesimale.*
Directorium salutis.
Nicolai Vrsi, *sermonarium sacrarum Concionum.*

Octauij Spatarij, *conciones.*
Odorici de Portu Naono, *sermones.*
Oliuerij Conradi, *Speculum peccatorum.*
Oliuerij Maillardi, *sermones.*
Onesimi de Kien, *Homiliæ Quadragesimales.*

Pauli Boncagnani, *sermones Quadragesimales, & de Sanctis.*
Pauli de Cruce, *Conciones Vespertinæ, & de Sanctis.*
Pauli à Lauda, *Romani Breuiarij clauicularium.*
Romani Breuiarij clauicula.
Pauli Pisoti, *Homiliæ in Euangelia, & Epistolas totius anni.*
Pelbarti de Temesvvar, *sermones per annum, & Quadragesimalia varia.*
Petri Aureoli, *sermones de Tempore.*
Petri de Blansaco, *sermones Dominicales.*
Petri ad Boues, *sermones Aurei.*
Petri Cascale, *sermonum 4. magna volumina.*
Petri à Colle, *sermones varij.*
Petri Folcarij *conciones in Salue Regina.*
Petri Hontoij, *concionum Tomi sex.*
Petri Insulensis, *sermones de Tempore, & de Sanctis.*
Petri Muñoz, *sermones de Aduentu.*
Petri Nicolai Factoris, *sermones de Sanctis.*
Petri Nuñez, *sermones de Sanctis Minoritis.*
Petri de Orbellis, *Hortulus conscientiæ*, id est, *Sermones Quadragesimales.*
Petri Orosij, *sermones per totum annum lingua Mexicana.*
Petri de Padua, *sermones per totum anni circulum.*
Petri Reginaldeti, *Speculum finalis retributionis.*
De Gaudijs Piorum, & pœnis malorum.
Petri Regis, *conciones Aureæ.*
Petri Rodulphi, *Dictionarium Latinum de virtutibus, & vitijs concionatoribus percommodũ.*
Petri de Saxonia, *sermones.*
Petri Varonæ, *Tractatus de Arcano verbo, seu de viuo Dei sermone.*
De Fraternitate.

Perri de Voyon, *Schola Eucharistica.*
Philippi BosKieri, *conciones plurimæ varijs titulis*, quos vide suo loco.
Philippi à S. Columba, *Mensa mystica*, id est, *sermones 50. de Eucharistia.*
Philippi Diez, *summa Prædicantium.*
Sermones per annum plurimæ.
Philippi Florentini, *sermones per annum.*
Philippi à Monte Calerio, *conciones per annum, & de Eucharistia.*
Philippi Vulterani, *Homiliæ 14.*

Raymundi Lullij, *sermones multi.*
Raymundi Rigaldi, *sermones Festiui.*
Richardi Conington, *sermones solemnes.*
Richardi Porlondi, *sermonum lib. 1.*
De Passione Christi lib. 1.
Richardi Rhemensis, *sermones de Tempore, & de Sanctis.*
Roberti Caraccioli, *sermones varij, & plurimi,* quorum titulos vide suo loco.
Roberti Colmani, *sermonum lib. 1.*
Roberti Contonij, *sermones ad Crucem D. Pauli Londini.*
Roberti Massier, *sermones Quadragesimales.*
Roberti de Russia, *sermones varij.*
Rogeri Bacconi, *sermones.*
Rogeri Conduuaij, *sermones.*
Rogeri Vittoni, *sermones.*

Scoicardi BeecK, *conciones.*
Sebastiani de Arendonio, *Speculum spirituale ad concionatorum vsum accommodatum.*
Simeonis Manhard, *concion. Tomi 2.*
Sixti V. *sermonum Tomi 2.* antequam esset Pontifex.
Stephani Brulefer, *sermones varij.*
Stephani Ferrouil, *conciones Aduentuales.*
Discursus centum prædicabiles.

Thomę de Albeniga, *sermones Quadragesimales.*
Considerationes super Dominicas post Pentecostem.
Thomæ Britonis, *sermones.*
Thomæ Hallensis, *sermones.*
Thomæ Illyrici, *sermones.*
Thomæ Straueshami, *sermones de Excellentia nominis IESV.*
Tilmani de Hachemberg, *conciones per annum.*

Valentini Manticani, *sermones, quos inscripsit Gemma pretiosa.*
Vbertini de Casali, *sermones.*
Vincentij Riccij, *Hieroglyphica moralia.*
Vitalis à Furno, *Concionatorij Commentarij.*
Sermones de diebus solemnibus.

Theo-

Theologia Catechetica.

Adriani Hosstadij, *Decalogi, & Catechismi explanatio.*
Alexandri Halensis, *De mysterijs Ecclesiæ.*
Alexij Tudertini, *Doctrina Christiana*, seu *Catechismus pro Orientalibus, iussu Pauli Quinti, Arabicè, & Latinè excusum correctum, & auctum edi curauit.*
Alphonsi à Sanzoles, *Commentarium in symbolum Apostolorum.*
Alphonsi à Molina, *Catechismus lingua Mexicana præparatoria pro receptione S. Eucharistiæ.*
Andreæ à Castro, *Catechismus.*
Andreæ à Soto, *Explicatio benedictionis Cerei Paschalis.*
De aquæ benedictæ principijs, & origine.
De antiquitate sacrorum cereorum, quos *vocamus Agnus Dei; & miraculis.*
Angeli Halensis, *Rosarium*, seu *Instructorium Sacerdotum, & Clericorum.*
Antonij Gueresci, *Summula de Sacramento pœnitentiæ.*
Arnoldi Alostani, *Catechismus.*

Balthazaris Pacheti, *Speculum*, seu *Instructorium Sacerdotum.*
Bernardini de Cadenos, *Manuale Indicum.*
Bonauenturæ Hossei, *Catechismus Hibernicus.*
Bonauenturæ Maluasiæ, *Dilucidatio speculi verum monstrantis.*
Bonauenturæ Parauicini, *Lectiones super 4. virtutes Cardinales.*

Clementis Doleræ, *Compendium Institutionum Catholicarum.*
De symbolo Apostolorum, De Sacramentis, & de Præceptis Diuinis, De peccatis, & eorum differentijs.
Conradi Clingij, *Catechismus.*
Cornelij Mussi, *Conc. in symbolum Apostolorum.*
Cornelij, Aieli, *Paraphrasis super symbolum Athanasij.*

Florentij Conris, *Speculum vitæ Christianæ.*
Francisci Æsini, *Explicatio doctrinæ Christianæ.*
Francisci Florentini, *Liber Christianarum Institutionum.*
Francisci de Herrera, *Institutiones Christianæ.*
Francisci de Mayronis, *De Articulis fidei.*
Francisci de Noua Curia, *Expositio in symbolum Apostolorum.*
In Hymnum *Gloria in Excelsis.*
In *Veni Creator.*
De septem Ecclesiæ notis, vel Sacramentis Axiomata.
Francisci Panigarolæ, *Libri duo pro instruendis eis, qui visitaturi sunt Diœceses.*
Lectiones viginti duæ super Catechismo ad Parochos.
Francisci Parexæ, *Catechismus lingua Hispanica, & Timuquana.*
Francisci de Platea, *Summa mysteriorum Christianæ fidei.*
Francisci Titelmani, *Summa mysteriorum Christianæ fidei.*
Thesaurus Christianæ fidei.
Francisci Toralli, *Varia opuscula.*
Catechesis Christianæ lingua Popolaca.

Gasparis à S. Michaele, *Explicatio scholastica Dialogistica in symbolum Apostolorum metro Indico.*
Gulielmi Martini lib. *De signis electorum.*

Hugarij *Gemma fidei.*

Iacobi de Marceses, *Institutio doctrinæ Christianæ.*
Iacobi Milesij, *Catechismus Anglicus.*
Iacobi Paniscotij, *Commentarium in Articulos fidei.*
Ioannis Feri, *Examen ordinandorum.*
Ioannis Nassi, *Catechismus.*
Ioannis de Ouando, *Expositio in symbolum.*
Ioannis Pechami, *Quæstiones de Eucharistia.*
De ratione diei Dominicæ.
Super symbolum lib. 1.
Ioannis de Ribas, *Catechismus, & Dialogi lingua Mexicana.*
Iulij è Corrigio, *Comment. in symbolum.*

Ludouici Hieronymi, *symbolum Indianum.*
Catechismus in linguis Quichua, & Aymara.
Ludouici Rodriguez, *Catechismus lingua Mexicana.*
Ludouici Sotelli, *Catechismus Iaponicus.*

Matthiæ Felisij, *Præceptorum Decalogi elucidatio.*
Maturini Gilberti, *Doctrina Christianæ.*
Catechismus lingua Terascana.
Mauritij de la Morra, *Doctrina Christiana de mysterijs fidei.*
Mauritij Hibernici, *Enchiridion fidei.*
Michaelis de Carcano, *Lib.* 1. *de fide Catholica.*
In Decalogum discursus vndecim.
Michaelis de Medina, *Christiana Paranesis.*
Explicatio in quartum symboli articulum.

Nicolai Fachinhami, *Tractatus de valore Missæ.*
De suffragijs viatorum.

Orontij Iuliobonensis, *Methodus ritè ac breuiter confitendi.*

Petri

Petri Marchant, *Baculus Pastoralis.*
Imago veri Christiani.
Petri Marsæi, *Catechismus Catholicus.*
Petri de Palacios, *Catechismus.*
Petri Regis, *Dialogus de reali Corporis Christi in SS. Synaxi præsentia.*
Prosperi Vrbani, *Comment. in symbolum sancti Athanasij.*

Raymundi Lulli, *liber de quatuordecim articulis fidei*, & alia multa vide suo loco.
Roberti Caraccioli, *Speculum fidei Christianæ.*

Stephani Materre, *Catechismus lingua Cantabrica.*

Theodorici à Monasterio, *Speculum Christianorum Teutonicè.*
Theodorici de Obsembruch, *lib. de Passione Domini.*
Manuale simplicium de exercitio interiori.
Liber precationum.
Thomę Herentalij, *Speculum vitæ Christianæ.*
Turibij Montolini, *Doctrina Christiana lingua Mexicana.*

Theologia Polemica, seu Controuersiæ.

Adami Vvodehamensis, *Contra Richardum Vvetherfetium, lib. 1.*
Alexandri Barclei, *contra Sceltonum.*
Alphonsi à Castro, *aduersus hæreses lib. 14.*
Alphonsi à Spina, *Fortalicium fidei.*
Aluari Pelagij Apologia *contra Marsilium Patauinum, & Gulielmum OcKam.*
Collyrium aduersus hæreses.
Andeoli Lictauiensis, *Summa doctrinæ Ecclesiasticæ, & Romanæ, cum Breuiario errorum, & hæreseon Ecclesiæ prætersæ reformatæ Caluinistarum.*
Collatio amabilis inter Catholicum, & Caluinistam.
Status deplorandus Ecclesiæ Caluinisticæ.
Interrogationes iustæ, & rationabiles.
Incitamenta conuersionis ad fidem Catholicam.
Adoratio veri Dei in Eucharistia, & in Imaginibus.
Defensio Purgatorij.
Monita amabilia ad Caluinistam.
Andreę de Vega, lib. 15. *De Iustificatione contra huius temporis errores.*
Angeli Ellij, *Tabulæ veritatum Religionis Christianæ.*
Angeli de Petrica, *Disputationes aduersus huius temporis hæreticos.*
Aduersus prætensum Primatum Ecclesiasticum Regis Angliæ.
De captioso iuramento proposito Anglis Catholicis.
De vsurpata potestate spirituali eiusdem Regis.
Angelici Insulensis, *Responsiones contra hæreses Ministri Nestoriensis.*
Antonij Capelli, *Dissertatio de Cœna Christi suprema.*
Antonij Cordubensis, *Arma fidei.*
Antonij Delphini, *Tractatus de Cultu sanctarum Imaginum.*
Antonij Fabri, lib. *Contra quendam hæreticum Antesignanum.*
Antonii Marrę de Reita, *Fasciculum sacrarum deliciarum, siue Indulgentiarum.*
Antonij Massanę, *aduersus Græcorum errores.*
Antonij Ruuij lib. 9. *aduersus Erasmi errores.*
Archangelus du Puy edidit, *Responsum ad monitiua cuiusdam Christophori Gagnard, qui transijt ad Caluinismum.*
Arnoldi Aloftani Panoplia, vbi *De Rogationibus, Peregrinationibus, supplicationibus cum lucernis, &c.*
De Purgatorio.
De veneratione sacrarum Reliquiarum.
De Pœnitentia publica.
De Exomologesi, seu Confessione.
De Plaustris hæreticorum.
De hæreticis accusandis.
Dauus perduellis.
De sancta Cruce, eiusque religiosa adoratione.
De Eucharistiæ Sacramento.
Augustini Alueldensis, *Malagma aduersus Ioannem Louicorum, & Lutherum.*
De Confessione Sacramentali.
Pro sacrificio Missæ contra Lutherum.
De Apostolica sede, quòd sit de Iure Diuino.
De vtraque specie Sacramenti Eucharistiæ
Augustini Righini, *Opera multa,*

Balduini Iunij, *Demonstratio fidei Orthodoxæ.*
Baptistæ Fernandez, *Demonstrationes Catholicæ.*
Baptistę Monfeltriæ nobilis fœmine, *De vera religione lib. 1.*
Benedictus Schoffer, *Compendium Controuersiarum à Bernardino Vetuuis Latinè compositū in Germanicum transtulit, & inscripsit Stellam fidei.*
Bernardini Senensis, *Sermones contra Iudæos.*
Bernardini du Verger lib. *Controuersiarum contra Riuetum.*
Bernardini Vetuuis, *Compendium Controuersiarum.*
Bertrandi Lageri, *Contra hæreses sui Temporis*

Christophori Bandelli lib. *Contra hæreses.*
Christophori à Capite Fontium, *Defensio fidei maiorum.*

Asser-

Assertio Catholica de libero arbitrio, & meritis bonorum operum.
Nouæ illustrationes Christianæ fidei.
Clementis Dolera, *De Cælibatu Sacerdotum.*
De Oecumenico Concilio.
De consilijs Euangelicis.
Conradi Clingi, *Loci communes.*

Danielis à S. Senero, *Christomachia expugnata.*
Actus disputationis Bearnensis contra Ministrum Carolum.
Dominici Pantaleonis, *De forma consecrationis Sanguinis CHRISTI.*
Donati à S. Agatha, *Tractatus contra hæreticos.*

Eliæ Petiot, *Dissertatio aduersus Ministrum hæreticum.*

Francisci Bordoni, *Sacrum tribunal Iudicum in causis sanctæ fidei.*
Francisci Cordubensis, *Annotationes Catholicæ.*
Francisci Feuardentij, *Appendix ad libros Alphonsi à Castro.*
Theomachia Caluinistica 16. lib. profligata.
Examen Catechismi Caluinianorum, &c. vide suo loco.
Francisci Horantij, *Loci Catholici, & liber de Iustificatione contra Caluinum.*
Francisci Knaialus scripsit *contra Erasmum.*
Francisci de Mayronis, *Determinatio paupertatis Christi & Apostolorum.*
De suffragijs Mortuorum.
De Indulgentijs.
De Corpore Christi.
Francisci Panigarolæ, *Lectiones contra Caluinianos.*
Censura in constitutiones Parisienses Molinæi.
Tractatus contra Atheismum.
Francisci Pradiel, *Tractatus de Sacramento Altaris aduersus Petrum Molinæum.*
Triumphus Verbi Dei pro defensione fidei Catholicæ.
Francisci Rodraseu, *libri multi controuersiarum.*
Francisci Tolosa, *Demonstrationes Catholicæ.*
Francisci Tornielli, *Tractatus de vnitate Ecclesiæ contra Lutheranos.*
Francisci Vicedomini, *Disputationes de rebus fidei.*
Francisci Vita, *De Iustificatione.*
De Eucharistia.
Freminus Capitis Gallicè scripsit *Contra hæreticos Protectionem fidei Catholicæ.*

Gasparis Sasgeri, *Examen nouarum doctrinarum.*
De Sacrificio Missæ.
De libertate Euangelica.
De Sanctorum imploratione.
De Iustitia fidei.
De Iustitia operum.
De Fide, Spe, & Charitate contra Ioannem Baronem.
De dissolubilitate Matrimonij narratio contra Lutherum.
De Potestate Ecclesiastica.
De vero Dei culti, &c.
Germani, *Centuriæ insignium mendaciorum Lutheranorum.*
Gratianus Monfortius, *Tarantula simiæ Geneuensis.*
Gregorius Archangelus Leslæus, *De potestate Papæ in Principes sæculares.*
Gualteri Cattoni, *Tractatus de paupertate Euangelica.*
Gulielmi Butleri lib. 1. *Contra Bibliorum sacrorum translationem in linguam vulgarem.*
De Indulgentijs Pontificijs.
Gulielmi Nottinghami lib. 1. *Pro lege Christiana.*
Contra errores Pelagij lib. 1.
Gulielmi Occhami lib. 1. *De Sacramento Altaris.*
De paupertate Christi, & Apostolorum.
De potestate Pontificum, & Imperatorum.
De Fautoribus hæreticorum.
Gulielmi Vvadfordi, *Determinatio contra Vvicleffi Trialogum, &c.*
De Decimis, & oblationibus contra Gualterum Brittum.
Contra hæreses tempore Richardi II.
De Eucharistia Quæstiones 72.
Pro possessionibus Cleri.
De ciuili Dominio.
De Sacerdotio noui Testamenti.
De dignitate Sacerdotij.

Henrici Helmesij, *De Verbo Dei lib. 3. Aduersus captiuitatem Babylonicam Lutheri.*
Henrici Sedulij, *præscriptiones aduersus hæreses.*
Diua Virgo Mosæ Traiectensis, vbi *de sacrarum* Imaginum *antiquitate, &c. disseritur.*
Henrici Vverlij, *De potestate Ecclesiastica.*
Hyacinthi Keruer, *multa opera.*

Iacobi du Bosc *Eucharistia pacifica.*
Iacobus Niger edidit *Trophæum aduersus hæreticos de Reliquijs Sanctorum.*
De vita, & inuocatione S. Rochi.
Dialogos duos aduersus hæreticos, quorum prior inscribitur *Thorus immaculatus.* Posterior, *Noli me tangere.*
Iacobi Piceni, *Dialogus contra Fratricellos.*
Tractatus de Sanguine Christi.
Iacobi Tyras, *Disputatio contra hæreticos.*
Iacobi Vagarelli, *Tractatus contra Hebræos.*
Ioanna de Iussie edidit *Fermentum Caluinismi.*
Ioan. Antonius Delphinus, *De potestate Ecclesiæ.*

De

De Matrimonio, & cœlibatu.
De salutari hominum progressu, &c.
Ioannes de Argamanes, *de valore Indulgentiarum.*
Ioannis Baptistæ de Bois, *Epitome Bellarmini*
Ioannis Baptistæ Fernandez, *demonstrationes Catholicæ.*
Ioannis Bosquiloni, *de Aqua lustrali contra hereticos.*
Ioannes Boucher edidit *aduersus impios, & hæreticos veritates Christianas.*
Ioannis Breard, *Controuersiæ.*
Ioannis Capistrani, *Tract. de dignitate Ecclesiæ.*
De Authoritate Papæ, & Concilij.
Contra Hussitas lib. 1.
Ioannis de Carthagena, *Propugnaculum Catholicum.*
De Ecclesiastica libertate.
Ioannis à Dauentria, *Exegesis Euangelicæ veritatis.*
Catapulta fidei.
Apologia contra Anabaptistas.
Ioannis Fabri, *Disputationes contra Balthazarem Pasamontanum in causa Lutheri.*
Ioannis Fabricæ, *Tract. de Indulgentijs per modum suffragij.*
Ioannis Fanensis, *Tract. contra Lutheri deliramenta.*
Ioannis Fonjan, *contra hæreticos Theriaca Romana.*
Ioannis Foresti, *de Authoritate Ecclesiæ, summique Pontificis lib.* 1.
Ioannis de Leouardia, *Tract. de Synagoga Iudæorum.*
Ioannis Nassi, *Centuriæ mendaciorum hæreticorum, qui se vocant Euangelicos.* Vide alia eius opera contra hæreticos suo loco.
Ioannis Pechami, *Speculum Ecclesiæ de Missa lib.* 1.
Contra Richardum Clapoellum.
Contra Priorem Cistercienfem.
Hæreseon à se damnatarum lib. 1.
Disceptationes Thomæ, & Pechami.
Ioannis Porthesij, *Demonstrationes Catholicæ*
De verbis Domini, Hoc facite in meam commemorationem.
Lib. contra Illyricum pro Concilio Tridentino.
Ioannis Standiclj, *de non edendis in vulgari sacris Biblijs.*
De vnitate Ecclesiæ Anglicæ contra Barnes hæreticum.
Ioannis à Syderno, *Directorium Theologorum,* seu *Apologia contra errores Armenorum.*
Ioannis Tissingtoni, *Scutum pro Eucharistia.*
De Sacramento Altaris lib. 1.
De auriculari confessione.
Contra confessionem Vvicleffi.
Leonardi Boriani, *controuersiæ.*
Ludouici à Castro, *Castrum Monasticum.*
Antisynodica.
Vindiciæ Montis Pietatis.
Ludouici Hieronymi, *de Indulgentijs.*

Marcellinus de Monte Bauuesino scripsit *Fallacias Ministrorum, & falsitatem Religionis Caluinisticæ.*
Marquardi Leonis, *Demonstratio Catholica.*
Resolutio quarundam quæstionum pro vera fide.
Discursus Theologicus de vera Ecclesia.
Matthæi Siluagij, *victoria verbi contra Hebræos.*
Matthiæ Felisij, *Institutionis Christianæ Catholica Elucidatio.*
Matthias Hauseur multa scripsit *contra hæreticos.*
Michaelis de Medina *disputatio de Indulgentijs.*
De sacrorum hominum continentia.
De igne Purgatorio.

Natalis Taillepied, *Tract. de Anno Iubilæi & Indulgentijs.*
Nicolai ab Alba-Spina, *Chordularium,* seu *Thesaurus Indulgentiarum concessarum gestantibus chordulam S. Francisci.*
In Apostatantes ab Ordine.
Flagellum Apostatarum.
Nicolai Fachinhami, *de vnione Ecclesiæ.*
De Schismatibus Ecclesiæ.
Nicolai Goroz, *de Adoratione nominis Iesu aduersus Petrum Vigmannum.*
Nicolai Herbron *Paradoxa Theologica.*
Enchiridion locorum communium.
Apologia veræ fidei.
De notis veræ, & adulterinæ Ecclesiæ.
Monas Sacro-sanctæ Euangelicæ doctrinæ contra Franciscum Lambertum.
Nicolai Lyrani, *Tractatus contra quendam Iudæum.*
Nicolaij Vigerij, *Demonstratio Catholicæ fidei.*
Centuriæ omnium hæreseon.

Paschalis Baylon, *De Arcanis Catholicæ veritatis.*
Petri Galatini opus *De Arcanis Catholicæ veritatis.*
Petri Marchand, *Tribunal Sacramentale.*
Petri Marsæi, *De schismaticis, &c.*
De resurrectione corporum, & animæ immortalitate contra Saducæos.
Petri Ophmersensis, *Catalogus omnium ferè Episcoporum, qui contra Miseliturgos Missæ sacrificium asseruerunt.*
Petri Pauli de Coporella, *Tractatus de Matrimonio.*
De Operibus.
De Purgatorio.
Petri Roberti, *Disputatio de statu Religioso.*

Petri Vignani, *De nomine IESV adorando.*
Philippi Engolismensis, *Conuersio Hermogenis.*
Philippi Fabri, *Disputatio de Purgatorio, de suffragijs Defunctorum, de Indulgentijs aduersus impios Atheos.*

Raphaelis Dieppensis, *Methodus facilis ad conuincendum quemlibet hæreticum.*
Raymundi Lulli, *Controuersiæ multæ contra Auerroem, & alios Saracenos, & Infideles.*
Richardi Coningtoni, *De Christi Dominio cõtra Occhamum lib. 1.*
Richardi de Media Villa, *Tractatus de Clauium Sacerdotalium potestate.*
Roberti Lecestrij, *Tractatus de Paupertate Christi.*
Roderici Quintiani, *De Christo Iesu contra Infideles.*
Rogerij Conevvaij, *Contra Armachanum de Confessionibus audiendis lib. 1.*
De Christi Paupertate, & dominio temporali.

Scholastici Castellonis, *Disceptatio contra Ministrum Caluinistam.*
Stanislai Vopolini, *De Eucharistia aduersus hæreticos.*
Stephani Tosij, *Tractatus de Indulgentia plenaria Portiunculæ.*
Theodori à Beluederio, *Turris contra Damascum aduersus hæreses.*
Lucerna della Cattolica verità.
Thomæ Illyrici, *Clypeus Catholicæ Ecclesiæ.*
Clypeus Papalis, seu de potestate summi Pontificis.
De clauibus Ecclesiæ.
Confutationes Lutheri.
Thomæ Murner, *lib 1. contra Zuinglium.*
Kalendarium Lutheranum.
Tranquilli à S. Remigio. *Expositio litteralis de S. Eucharistia iuxta fidem.*
Examen libri Vincentij Ministri Rupellensis

Valeriani Magni, *Iudicium de Acatholicorum, & Catholicorum regula credendi.*
Vbertini de Casali, *Tractatus de altissima Paupertate Christi, & Apostolorum.*

Zachariæ Bouerij, *Demonstrationes Symbolorum veræ, & falsæ religionis.*
Parænesis Catholica.
Orthodoxa consultatio.
Censura Parænetica.

Theologia Ascetica, & Mystica, seu libri Spirituales.

Ægidij Assisiatis, *Apophthegmata.*
Albertinus Marchesinus scripsit *Cæliloquium, seu Colloquium morale.*
Alexij Salamancæ, *De Republica Christi dialog tres.*
Alexij Segalæ, *Ars mirabilis amandi, & colendi B. Virginem Mariam.*
Considerationes, seu meditationes de vita, & virtutibus B. Virginis.
Exercitium Angelorum ad colligendam mentem recitando officium.
Alfonsi à Madrito, *Methodus aptè inseruiendi Deo.*
Memoriale vitæ Christi.
Alfonsi à Molina, *Preces lingua Mexicana.*
Item Officium B. Virginis eodem idiomate.
Alfonsi de Orosio, *Historia Reginæ Sabæ, admixtis doctis, & pijs considerationibus.*
Alfonsi à Sanxoles, *Elenchum operum Ludouici Granatensis.*
Alfonsi de Turribus, *Scala cœli.*
Educatio spiritualis Nouitij.
Amandi Zierixensis, *Spirtitualis militiæ 12. hore.*
Andeoli Lictauiensis, *Exercitia Spiritualia pro recenter conuersis ad fidem Catholicam.*
Communicatio bonorum spiritualium sub protectione B. Virginis.
Exercitia spiritualia.
Perfectio Christiana.
Andreæ Couureur, seu de Iecto, *Diuini amoris, seu SS. Eucharistiæ faculam.*
Andreæ à Soto, *Contemplatio de Christo Crucifixo.*
De vera solitudine, & vita solitaria.
Angelæ Fulginatis, *spiritualis doctrina.*
Angelici de Carpenedulo, *Gemma pretiosa d'affetuosi pensieri.*
Angeli à Comitibus, *mysteriosa consideratio circa sacrificium Missæ.*
Angeli Elli, *Speculum spirituale humanæ vitæ.*
Anonymi Hispani Tertij, *Via perfectionis spiritualis animæ.*
Anonymi Lusitani, *Thesaurus virtutum.*
Anonymi Neapolitani, *Preces, & deuota exercitia offerenda B. Virgini.*
Antonij Atriensis, *Exercitium spirituale.*
De Beneficijs Christi.
Antonij Bitontini, *Speculum animæ.*
Antonij Dazæ, *Exercitia spiritualia pro degentibus in Eremitorijs.*
Antonij Delgadi, *Modum vincendi suipsius.*
Antonij à Francauilla, *Circulus Seraphicus Diuini Amoris.*
Antonij Gearnonij, *Paradisus Animæ.*
Antonij Guæuaræ, *Mons Caluariæ.*
Oratorium Religiosorum.
Antonij à Martyribus, *Reliquiarium animæ.*
Antonij Monelitani, *Sursum corda.*
Antonij Pagani, *Breuis summa triumphorum militantium pro perfecta reformatione interioris hominis.*
Examen conscientiæ.
Antonij Paschalis, *De oratione mentali, & via vnitiua.*

Exhor-

Exhortationes spirituales.
De Philocosmia spirituali.
Antonij Sobrini, *Vita spiritualis.*
Antonii Thomassini, *Inuitatorium ad laudē Dei.*
Archangeli de Ripaut, *Abominatio falsarum ... temporis deuotionum.*
item *Diuina Natiuitas, infantia, & progressus animæ, &c.*
Archangeli Valefienfis, *Director fidelis, seu instructio exercitiorum ad fidem spectantiū.*
Arnaldi Aloftani, *Medicina animæ.*
Arnaldi Gulielmi Brocarij, *Diæta salutis.*
Arnandus Gandenfis, *Oratorium Religiosorum Antonij de Gueuara vertit Belgicè.*
Arnoldi Cæsarij, *Cor Virginum.*
Rosa ex spinis.
Fasciculus Myrrhæ.
Expositio Orationis Dominicæ.
Declaratio super Aue Maria.
Arnoldus ab Isca, *Officium B. Mariæ Theutonicè vertit.*
Augustini Galeti, *Ierusalem liberata.*
Augustini Superbi, *Certamen spirituale.*

Balthazaris Pacheer, *Discursus* 14. *in Orationem Dominicam.*
Baptistæ Varranæ piæ, & doctæ fœminæ, *Recordationes*, seu *Instructiones spirituales.*
Barnabæ N. *Via spiritus.*
Bartholomæi à Castello lib. *De vnione animæ cum supereminenti lumine.*
Bartholomæi à Salutio, *Lex animæ desiderantis perfectionem.*
Vita spiritualis animæ.
De Amante IESEM.
Alphabetum Diuini Amoris.
De septem Tubis spiritualibus.
Bartholomæi de Vechis, *Praxis Nouitiorum.*
Benedicti Cinquantæ, *Repræsentatio Resurrectionis Christi.*
Epulo Diues.
Conuersio B. Mariæ Magdalenæ.
Benedicti Fidelis, *De sanctissimo Eucharistiæ Sacramento.*
Bernard. Aquilani, *Admonitiones vitæ spiritualis.*
Bernardini Astensis lib. *Spiritualium Orationum*
Bernardini à Balbano, *Methodus orandi.*
Meditationes vitæ Christi.
Bernardini N. *Ascensus Montis Sion.*
Regulas de Oratione, & meditatione.
De nouem effusionibus sanguinis Christi.
De septem Regulis benè viuendi.
Bernadini de Bustis, *Officium nominis IESV.*
Bernardini è Coruera, *Speculum perfectionis, & exercitia virtutum.*
Bernardini de Laredo, *Ascensus Montis Sion.*
Bernardini Obicini, *Corona B. Mariæ cum diuersis meditationibus.*
Regnum Christianum.
Ædificatio spiritualis.

Seraphicè deuotiones.
Bernard. Perez, *Exercitia conformitatis cū Deo.*
S. Bernardini Senensis, *De Amore Dei, & animæ.*
De Diuino Amore.
Deuotum officium nominis IESV.
Methodus Confitendi.
Bernardi à Crypta-Mineruæ, *Itinerarium animæ ad palmam Virgineam.*
Bertoli Ratisponensis, *De Iustificatione vitæ Religiosæ.*
S. Bonauenturæ, *Ecclesiastica Hierarchia.*
Meditationes vitæ Christi.
Mystica Theologia.
De Sanctis festiuitatibus pueri IESV.
Officium de Passione Domini.
Laudismus vitæ Christi.
De septem Verbis Domini in Cruce.
Lignum vitæ.
De Regimine animæ.
De pugna spirituali.
Speculum animæ.
Itinerarium mentis in Deo.
Incendium amoris.
Stimulus amoris.
De septem gradibus Contemplationis, &c.
Bonauenturæ Bruxellensis, *Speculum patientiæ Saluatoris.*
Bonauenturæ Curcurens, *Officium B. Francisci.*
Bonauenturæ Thamar, *Ars benè seruiendi Deo.*
Bonifacij de Ceua, *Ars benè moriendi.*
Bruni Vvibot, *Iter sanctum animæ.*
De sancta Communione.

Caroli Boulanger, *Decem solitudines.*
De vnione amoris cum Deo.
Exercitium trium clauium amorosorum, & dolorosorum ad imitandum Iesum Christum in Caluario affixum, & nos illi vniendum.
Catharinæ Bononien. *Rosarium metricū de mysterijs Passionis Christi, & de B. Mariæ vita.*
Libellus de 7. armis necessarijs subeunti certamen spirituale.
Catharinæ N. *Pia Documenta.*
Cherubini Florentini, *Regula spiritualis vitæ.*
Cherubini de Spoleto, *Regula spiritualis vitæ.*
Christophori Ruisij, *De Oratione.*
Christoph. Verruchini, *Exercitationes spirituales*
Chrysost. S. Laudēsis Opusc. *De vita spirituali.*
S. Claræ Assisiatis, *Piæ Tabulæ sui Testamenti.*
Claræ Bugniæ, *Exhortationes.*
Documenta de morte cogitanda.
Clementis Pelandi, *Pennæ Columbæ Dauidicæ.*
Conradi Oesterreicher lib. *De Passione Domini, sub forma iudiciarij processus.*
Conradi de Saxonia, *Commentaria in Orationem Dominicam & salutationem Angelicam.*
Cornelij Bollandæ, *Itinerarium spirituale.*
Cornelij Castelluccij, *Iacula Diuini Amoris.*
Cornelij Donterii, *libelllus de effusione sanguinis Christi.*

Dauidis Charlati, *Sacrum sacellum*, seu *modus deuotè precandi*.
Dauid N. *De Oratione.*
De Compositione hominis interioris, & exterioris.
Dauidis de la Vigne, *Speculum bonæ mortis.*
Didaci à S. Anna, *Tractatus de Oratione mentali.*
Didaci de Bascuñellos, *Fasciculus animæ*,
Didaci Braui, *plura opera.*
Didaci Murillo, *Scala spiritualis.*
De vita Christi lib. 1.
Didaci Stellæ, *lib. 3. de Contemnendis mundi vanitatibus.*
Dionysij è Monte Falco, *Ars vnionis cum Deo.*
Dominici, de Biata, *Colloquium peccatoris, & Christi.*
Dominici de Padua, *Meditationes de vita Christi.*
Dominici de Pico, *De conuersione peccatoris.*
Dorotheius Bettera, *Sette ricordi principali necessarij à ciaschedun Christiano.*

Emanuelis Alconcelli, *Tractatus Orationis mentalis.*
Euangelistæ Marcellini. *Tractat. de conuersione Peccatoris ad Deum.*
De vanitate Mundi.

Faustini Gedeonis à Bria, *Septizonium Marianum.*
Francisci Æsini, *circulus diuini amoris.*
Francisci de Angelis, *piæ considerationes in Antiphonam.* Tota pulchra es Maria.
S.Francisci Assisiatis, *Officium Passionis Dominicæ.*
Cantica spiritualia.
Apophthegmata.
Familiaria Colloquia.
Franc. Barbarani, *Directorium vitæ spiritualis.*
Francisci Bartholi, *de Passione Domini.*
Francisci Cambariensis, *Religiosæ exercitationes.*
Francisci de Euia. *Thesaurus Angelorum.*
Francisci Fernandez, *Directorium vitæ spiritualis.*
Francisci Fichet, *Exercitia spiritualia.*
Francisci Francini, *Passio Christi meditata.*
Francisci Guerræ, *De quadripartita locutione B. Virginis Mariæ in Euangelio.*
Francisci Mariæ, *Compendiolum vitæ spiritualis.*
Francisci Hurtado, *lamina aurea.*
Francisci Ortisij Ariæ, *De mysterijs passionis Christi.*
De remedio contra peccatum.
Francisci Mauri è Monte Granario, *Schola monachalis.*
Francisci Moreni, *de Conceptione B.Mariæ Virginis.*
Francisci ab Ossuna, *Alphabetum spirituale.*
Francisci Panigarolæ, *Compendium operum spiritualium Ludouici Granatensis.*
Francisci Quaresmini, *De quinque Vulneribus Christi.*
Francisci à Soto, *Contemplatio de Christo Crucifixo.*
De doloribus B. Virginis.
Francisci Tirado, *Ars benè moriendi.*
Francisci Titelmani, *Meditationes sacræ.*
De exercitijs Religiosorum.
Francisci Vervvoord, *Vestis nuptialis amoris Dei*
Francisci Vviller, *De Remedijs scrupulosarum conscientiarum.*
De Passione Domini.

Gasparis Sasgeri, *De vita contemplatiua.*
Gasparis de Vergera, *De Conceptione B. Mariæ Virginis.*
Gregorij Neapolitani, *Meditationes mortis.*
Gulielmi Spoelbergij, *Manuale Fratrum Minorum.*
Exercitia super mysterijs Missæ.
Speculum Conscientiæ.
Meditationes de Bonitate Dei.
Conciones spirituales.
Gulielmi Vvadfordi, *De conformitate ad Christum lib.* 1.

Heliæ de Nabinallis, *De vita contemplatiua.*
Henrici Buschey, *precationes.*
Henrici Castelæ, *Septem amoris Flammæ super septem verba Christi in Cruce.*
Henrici Herpij, *Theologia mystica.*
Speculum perfectionis.
De effusione cordis.
Collationes tres de Perfectione vitæ.
Hieronymi Balbani, *Tractatus de Oratione.*
Hieronymi à Castro nouo, *Psalmodia interior, seu Meditationes.*
Liturgia interior.
Hieronymi Comboni, *Expositio mysteriorum Missæ, vbi de Oratione mentali, &c.*
Hieronymi Ferrer, *Christianus reformatus.*
Hieronymi Melfeltræ, *De Diuino amore.*
Hieronymi è Segobio, *Nauigatio secura ad Cœlum.*
Honorati de Champini, *Academia Euangelica.*
Hugonis Cauelli, *Speculum pœnitentiæ, lingua Hibernica.*
Hugonis de Prato, *Tractatus de vita contemplatiua, lingua Etrusca.*
De perfectione statuum.
Hyacinthi Parisiensis, *De Passione Domini.*

Iacobi de Benedictis, *Opera multa.*
Iacobi Complutensis, *De militia Christiana.*
Iacobi Nigri, *Viridarium spirituale Amoris.*
Iacobi Saleur, *Plures Tractatus.*
Ildefonsi à Vascones, *Stimulus animæ dormientis* Anti-

Antidotum animæ.
Expulsio ignorantiæ, & admonitio Pœnitentium.
Illuminatę Bembæ, *Illuminationis speculum.*
Ioachimi à Puteo, *Contemplationes in septem effusiones Sanguinis Christi.*
Ioannis à S. Andrea, *Arbor spiritualis vitæ, & mortis.*
Ioannis ab Angelis, *Lucta spiritualis.*
Ioannis Antonij Fauentini, *Meditationes.*
Ioannis Baptistæ Hostiensis, *Flammigera Dialexis.*
Ioannis Baptistæ de Madrigali, *Thesaurus animæ.*
Ioannis de Bonilla, *Tractat. de Pace, & Tranquillitate animæ.*
Ioannis Bonuisij, *diuersi tractatus.*
Ioannis Bosquiloni, *Theatrum mortis.*
Ioannis Canalis, *multi libri.*
Ioannis Cardosi, *Iter animæ liberatæ.*
Ioannis de Carthagena, *Praxis orationis mentalis.*
Ioannis de Cazada. *De beneficijs quæ Deus præstat hominibus.*
Ioannes Chrysostomus a S. Laudo edidit *Amoris proprij tumulum.*
Sanctam ociositatem creaturarum in pura occupatione solius Dei.
Solitudinem quinque dierum, & patientiam Christi, cum ab Herode sperneretur.
Meditationes decem dierum super Passionem Christi.
Deuotionem erga Christi agoniam.
Meditationes super Diuina pulchritudine.
Ioannis à Curia, noua *Theoropractica orationis mentalis.*
Ioannis Euangelistæ, *Praxis exercenda ante, sub, & post Communionem.*
Ioannis Fanensis, *Ars vnionis cum Deo.*
Ioannis Feri, *Precationes.*
Ioannis Francisci Rhemensis, *Vera perfectio huius vitæ.*
Ioannis Genesij, *Sacrum commercium S. Francisci cum domina paupertate.*
De Beneficijs Creatoris.
Ioannis Geona, seu de Gaona, *Dialogi spirituales.*
Dialogi de Christi Passione.
Ioannis Gualensis, *Ordinarium, seu Alphabetum Vitæ religiosæ.*
De cognitione vitæ.
De oculo morali.
Ioannis Herlij, *manuale precum.*
Ioannis Lathberij, *Alphabetum morale.*
Ioannis Moreni, *stationes itineris in cælum.*
Ioannis Parlhaudi, *exercitia spiritualia.*
Ioannis Pechami, *Speculum animæ.*
Meditatio de Corpore Christi lib. I.
De Passione Domini lib. vnum.
De vanitate sæculi, & rerum mundanarum.
Dialogus Francisci, & paupertatis.

Iodici ab Almaros, *meditationis.*
De frequenti vsu Eucharistiæ.
Iosephi le Cleric, *Introductio ad vitam spiritualem.*
Praxis interior præcipuorum vitæ Christianæ exercitiorum.
Tractatus de perfectione Seraphica.
Irenæus d'Eu scripsit, & edidit *Viam veram Cæli.*
Cantica spiritualia.
Exercitia hominis Christiani.
Radios Solis iustitiæ in Sacramento Altaris.
Solitudinem decem dierum.
Iuonis Parisiensis, *Progressus Amoris Diuini.*

Lamberti Vvillot, *Varij fidelis Sponsæ affectus.*
Landulphi Caraccioli, *Collationes spirituales.*
Laurentij Fasani, *Lumen Agonizantium.*
Laurentij à S. Francisco, *Thesaurus cælestis.*
Laurentij Gulielmi, *De Amore lib. 23.*
Laurentij Parisini, *Palatium amoris Diuini.*
Peristromata Diuini amoris.
Leonis Rubei, *Sacra repræsentatio Reginæ Esther.*
Leonis de Vennes, *secunda Natiuitas Iesus, complementum primæ.*
Liuij Galantis, *Christiana Theologia comparata cum Platonica &c.*
Lucæ Romani, *Exercitia ad moriendum.*
Basis ad superædificandum excelsum.
Perfectionis ædificium.
Ludouici Boroi, *dialogi de S. Oratione.*
De virtuoso exercitio Christiani.
Ludouici Bozzuti, *Debitum Christiani.*
Ludouici Fernandez, *De vniuersali redemptione per Christum.*
Ludouici Fundoni, *De morte, & debita præparatione ad eam.*
Ludouici de Malneda, *lac fidei pro Principe Christiano.*
S. Ludouici Regis Galliæ, *piæ institutiones.*
Ludouici Rodriguez, *de contemptu mundi libri 4. lingua Mexicana.*
Tractatus spirituales.
Ludouici Tanæ, *speculum vitæ religiosæ.*
Ludouici Tifernatis, *Hortulus religionis.*
Ludouici de Iriola, *plures tractatus.*
Lupi e Salinis, *Scala perfectionis Regularis.*
Collationes spirituales.

Mariani Orscolor, *Thesaurus Cordium suauissimi nominis Iesu.*
Martialis Cenomanensis, *Praxes anni sancti.*
Calendarium spirituale.
Martialis Parisini, *Tractatus de oratione mentali.*
Martini Ruego, *Purgatorium conscientiæ.*
Matthæi Mombrion, *Quindecim mysteria eminentiæ S. Ioseph.*
Matthæi Siluagi, *de nuptijs animæ cum Christo*

Mat-

Matthias Balbanus scripsit *de flagellatione Domini*.
Matthiæ Belintani, *Praxis orationis mentalis.*
Tract. de oratione 40. horarum.
Theatrum Paridisi.
Meditationes variæ.
Melchioris de Iebra, *tract. de adiuuandis moribundis.*
Michaelis Angeli de Bergon.
Praxis virtutis.
Corona cælistis.
Iter sacrum Paradisi.
Michaelis Angeli Gueretensis, *Gressus tres animæ Christianæ.*
Michaelis Angeli, *Fasciculus myrrhæ.*
Michaelis Angeli Scoti, *Regula, & vita populi Christiani.*
Michaelis de Truxillo, *Crux Christi.*

Nicolai ab Alba Spina, *Tract. de vocatione religiosorum.*
Nicolaus Cæsaris, *de vera Pietate.*
Nicodemi Florentini, *Dialogus animæ rationalis.*
Nicolai Fachinhami, *de oratione lib. 1.*
Nicolai Langemberg, *cibus animæ.*
Animæ medicina.
Nicolai à Poculis, *Scutum Angelicum.*
Nicolai Vrsi, *de fuga mundi.*

Paschalis Baylon, *Exercitia spiritualia.*
Piæ orationes.
Pauli Manassæi, *Paradisus interior.*
Petri de Alcantara, *de oratione, & meditatione.*
Petri de Abreu, *De verbis à B. Virgine Maria prolatis.*
Super Canticum Magnificat.
Super Canticum trium puerorum.
Petri Bellochij, *Exercitia spiritualia.*
Scala spiritualis, &c.
Petri Correa, *Conspiratio vniuersalis septem vitiorum contra virtutes.*
Speculum vitæ.
Triumphos Ecclesiasticos.
Triumphum Sanctorum.
Petri Godefridi, *Chlamys sponsi.*
Sertum Domini.
Petri de Mogliano, *Instructiones spirituales.*
Petri Nicolai Factoris, *Tract. spirituales.*
Petri Nieti, *Tractatus de oratione mentali.*
Petri du Puy, *Patronus diuinæ iustitiæ.*
Petri Salpini, *mystica Theologia.*
Petri SlupiecK, *praxis spiritualis.*
Philippi Engolismensis, *Tractatus directionis ad gratiam.*
Septem fontes Meditationum, super attributa Diuina.
Philippi à Sosa, *Hortulus virginitatis.*

Raphaelis Nannetenesis. *Exaltatio coronæ Domini nostri Iesu Christi.*
Raymundi Lulli, *liber de Amico, & Amato, & meditationes plurimæ.*
Roderici à Portillo, *tract. pias de Christo, & Maria.*

Sebastiani de Auendano, *Speculum spirituale de humanæ vitæ miserijs.*
Saluatoris Vitalis, *meditationes de tribus horis quibus Christus in Cruce viuus pependit.*
Trilogium viæ Crucis.
Seuerini Ruberici, *Exercitia sacra de Amore Iesu.*
Siluestri Rossamensis, *Tract. de contemplatione sanguinis Iesu Christi.*
Sebastiani Siluanectensis, *Philosophia contemplatiua.*
Fax iusti pro directione spirituum sublimium.
Epistolæ morales.
Axiomata hominis iusti.
Simonis RiKii, *Manuale Confraternitatis.*
Sixti Cucchij, *Praxis præcipuarum meditationum de Passione Christi.*
Viæ 50. Sacræ contemplationis.
Stephani Materre, *Horologium spirituale.*

Theodorici à Monasterio, *piæ orationes.*
Theodori à Beluisio, *de oratione mentali.*
Trebatii Marecoccij, *discursus spirituales.*
Turibus Matolini, *de rebus spiritualibus.*

Valerij Martelli, *opuscula spiritualia.*
Valerij Veneti, *piæ meditationes.*
Vbertini de Casali, *Arbor vitæ Crucifixi.*
Verani Caballonensis, *Directorium spirituale.*
Victoris Galeni, *summa Practicæ Theologiæ mysticæ.*
Vincentij Massart, *Meditationes in Euangelia.*
Deuotio Præsepij.

Zachariæ à Mediolano, *Institutiones pro expoliando homine veteri.*

Libri Rituales.

Alphonsi de Mediolano, *Instructio, & methodus facilis recitandi officij Diuini.*
Andreas Guerrero, *explicauit Rubricas Missalis, & Breuiarij Romani.*
Anonymus Hispanus secundus edidit, *Breuiarium ordinis Conceptionis Immaculatæ Virginis Mariæ.*
Anonymi plurimi composuerunt *Cæremoniale Diuini officij.* Vide verbo, *Anonymi.*
Antonij Massani, *officium S. Corbonij.*

Antonij Tumbæ, *Directorium*, seu *ordo perpetuus recitandi diuinum officium*.

Balthazaris à Myriaca, *in Rubricas Missæ commentarij*.
S. Bonauenturæ, *Expositio Missæ*.
Bonauenturæ Brixiani, *Regulæ Musicæ planæ, seu cantus Gregorianus*.
Bonauenturę Curcurrentis, *Officium B. Francisci*.

Dauidis Michaelis Regii, *Indices Romani Missalis*.
Dionysii Paleotti, *Officium proprium de B. Catharina Bononiensi*.

Francisci Nauarri, *Manuale ad vsum chori, iuxta ritum Fratrum Minorum*.
Francisci Quinonii, *Breuiarium Romanum*.
Francisci Titelmani, *Expositio cæremoniarum Missæ*.

Gerardus Odonis composuit *Officium de Stigmatibus S. Francisci, quod hodie recitatur*.
Gilberti de Tornaco, *Tractatus de officio Episcopi, & cæremonijs Ecclesiæ*.
Gulielmi Bernardi, *De Ritibus Ecclesiæ*.
Gulielmi à Gouda, *Expositio mysteriorum Missæ*.

Haymonis de Feruesham, *De Missæ Cæremonijs lib. 1.*

Iacobi Saleur, *Iris expansa, seu Cæremoniale*.
Innocentii Neapolitani, *Officia SS. Bonauenturæ, Ludouici, Bernardini, & 23. Martt. Ipponens.*
Ioannis Alcozer, *De Cæremonijs Missæ*.
Ioannis de Aluernia, *Præfatio S. Francisci*.
Ioannis Baptistæ Moles, *Compendium Cæremonialis Ordinis*.
Ioannis Boscatelli, *Dialogus de Officio Diuino ritè recitando*.
Ioannis Garcię, Explicatio *Cæremoniarum, & mysteriorum Missæ*.
Ioannis Genesij, *Officium Passionis Christi*, quod incipit:
Regem Christum Crucifixum.
Ioanne Merinero Ministro Generali viuente, *Cæremoniale Romanum ad vsum Fratrum Minorum* editum est.
Ioannis Paduani, *Manuale chori*.
Ioannis Pecchami *Officium SS. Trinitatis*.
Ioannis de Zamora, *Cæremoniale Romanum, & Kalendarium perpetuum*.

Laurentii Lupi, *Compendium Rubricarum Breuiarij, & Missalis*.
Ludouici Ciconiolani, *Directorium Diuinorum Officiorum*.
Ludouici Hieronymi, *Rituale, seu Manuale Peruanum*.

Marci Diaz, *Ordo perpetuus recitandi Diuini Officij*.
Martini à S. Ioseph, *Cæremoniale Missarum*.
Martini Ruiz, *Directorium, & processionarium Fratrum Minorum*.
Matthei le Heurt, *Directorium Fratrum Minorum*.
Melchioris Antuerpiensis, *Officia SS. qui in locis Terræ Sanctæ coluntur*.
Michaelis Angeli Tapin, *Rituale sacrarum cæremoniarum*
Liber Officiorum Sodalitatis Pœnitentium SS. Sacramenti.
Mutii Cauensis, *Declaratio Officij Mortuorum*.
De significatis Missæ.

Octauiani Pręconii, *Expositio Offertorij Defunctorum, Domine Iesu Christe*.
Petri Nauarri, *Manuale chori pro Fratribus Minoribus*.
Petri Reueillandi, *Exhortatorium cordis pij Christiani*. Vbi de *Missæ, & indumentorum Sacerdotalium mystica significatione*.

Thomas de Celano composuit tres *Sequentias*, seu *Prosas Rhythmicas*, Quarum prima *in laudem S. Francisci*, incipit: *Fregit victor virtualis*. Secunda incipit: *Sanctitatis noua signa*: Tertia de *Defunctis ab Ecclesia recepta, Dies iræ dies illa*.
Thomę à Massa, *Expositio Offertorij Defunctorum*.

Vincentii Conuentriensis, *Expositio Missæ*.

Theologia Exemplaris, seu de vitis Sanctorum, ac primò de B. VIRGINE.

Adrianus Huberti scripsit *Historiam de ortu, progressu, & gloria miraculosæ Imaginis B. Mariæ Breuis-Syluæ*.
Ægidii Schieset, *Manuale Confraternitatis Immaculatæ Conceptionis B. MARIAE*.
Alexandri Halensis, *Mariale magnum lib. 6.*
Tractatus, quo probat eam esse conceptam sine peccato originali.
Alfonsi Perez, *Cònciones in laudem Conceptionis Immaculatæ B. Virginis*.
Andreę Anagnini, *Volumen de Partu Virginis*.
Andreę Perusini de Vrciano, *Speculum de Conceptione B. Virginis*.

Ana-

Analysis purissimæ Conceptionis.
Antonij de Aranda, *de Laudibus B. Mariæ Virginis.*
Antonij Boniti, *Elucidarium de Conceptione incontaminata Virginis gloriosæ.*
Antonij de la Crux, *discursus Euangelici in præcipua festa B. Mariæ.*
Antonij à Modoetia, *Sermones* 78. *Quadragesimales.*
Archangelus Baccaretus scripsit *lucubrationem de Virginis Deiparæ planctu.*
Archangelus du Puy edidit *Historiam B. Mariæ Virginis,* du Gros dictæ, *prope Agatham.*
Augustinus de Cupitis, scripsit *de laudibus, & Festis B. Virginis.*
Augustinus Superbi edidit
Decachordum super Magnificat.

Balduinus Iunij, *Collationes igneæ in festa Beatæ Virginis.*
Bartholomæus de Carauias, *edidit sermonem de Conceptione B. Mariæ.*
Bartholomæus à Fabriano scripsit librum *de vita Christi, Virginisque Deiparæ.*
Bartholomæus Guerrero, *De Conceptione Beatæ Mariæ.*
Bartholomæus Methuna, *de Vita Beatæ Virginis.*
Bartholomæi Pisani opus *Conformitatum B. Virginis cum Christo.*
Bernardini de Bustis, *Mariale.*
Officium de Conceptione Beatæ Mariæ Virginis.
Bernardini Obicini, *Tract. de Assumptione, & Natiuitate B. Mariæ.*
Corona B. Mariæ.
S. Bernardini Senensis, *De Conceptione B. Mariæ.*
Sermones de festiuitatibus eiusdem per annum.
Bernardi à Crypta Mineruæ, *Itinerarium animæ ad palmam virgineam.*
S. Bonauenturæ, *Speculum B. Virginis.*
Corona B. M. Virginis.
Psalterium B. Virginis.
Bonauenturæ Baronii, *Oratio de venustate Virginis.*
Boneti, *Tract. de Conceptione.*

Candidi Ranzi, *Salutationes septem ad B. Virginem.*
Christophori à Capite-Fontium, *De perpetua Virginitate B. M. & Ioseph.*

Damiani de Lugone, *libellus de Conceptione B. Mariæ.*
Didaci Christiani, *Breuiarium B. Virginis,*
Didaci Murillo, *Mariale.*
Dominica à Paradiso composuit *Stellarium B. Virginis.*
Dominicus à Buschello scripsit *de Inuocatione B. Mariæ.*
Dominici Pantaleonis, *de Conceptione B. Mariæ.*
Dialogum de eadem.
Donatus Lexouiensis, *Opuscula de Deuotione B. Mariæ Vallis-Benedictæ.*

Euangelistæ Marcellini, *Corona* 12. *Stellarum.*
Eugenij Martinelli, *speculum, in quo relucet D. Thomæ sententia, quod B. Virgo fuerit sine peccato concepta.*

Faustini Tasſi, *sermones* 12. *in honorem B. Virginis, & super Magnificat totidem.*
Florentij Corij, *de sensu Augustini circa B. Mariæ Conceptionem.*
Florentij ab Hansvvic, *Cornucopiæ concionatorum de B. Virginis Mysterijs.*
Francisci Bartholi, *Historia S. Mariæ de Portiuncula.*
Francisci de Castello Velasco, *Tract. de Præseruatione B. Mariæ à peccato originali.*
Francisci Fauni, *Monile,* seu *Corona* 15. *Rosarum de mysterijs B. Mariæ.*
Francisci de Noua Curia, *Tract. de septem doloribus B. Virginis.*
Francisci ab Ossuna, 7. *sermones in illud:* Beatus venter, qui te portauit.
Francisci à Sosa, *mysterium Conceptionis B. Virginis esse definibile.*
Encomia eiusdem Conceptionis.
Francisci à Soto, *meditationes de doloribus Beatæ Virginis.*
Francisci Spinelli, *Concio de Epistola B. Virginis ad Messanenses.*
Francisci de Torres, *Tractatus de Cenceptione B. Mariæ.*
Francisci Vviller, *de Conceptione B. Virginis.*
Gasparis de Fonte, *De tuendo titulo immaculatæ Conceptionis.*
Gaspar à Vigachoaga collegit *doctorum virorum Conciones habitas de Conceptione Beatæ Mariæ.*
Georgij Benigni, *Tractatus de Assumptione B. Mariæ.*
Gerardi Nicolai, *Sermones super* 10. *virtutes Euangelicas B. Virginis.*
De tribus coronis Virginis Mariæ.
Gilberti de Tornaco, *sermones super Aue Maria.*
Gregorij Gallicani, *Mariale.*
Griphonis opusculum, *de Beatæ Mariæ laudibus.*
Gualteri Vviburni, *lib.* 1. *Carmine Hexametro de Virgine Maria.*
De eadem, & eius filio.
Encomium Christiparæ.
Gulielmi Spoelbergi, *meditationes super XL. opera B. Mariæ Virginis.*
Gulielmus Platus edidit Italicè *septem orbis mi-*

miracula in laudem Matris Dei.
Henrici Sedulij, *Virgo Mosæ Traiectensis.*
Hieronymi Bordonij, *Poemata in præcipuas festiuitates.*
Hieronymi Comboni, *Conciones in laudem B. Virginis Mariæ.*
Hieronymi Fancorni, *De Antiquitate D. Mariæ Virginis de Monte Carmelo.*
Hieronymi de Viadana, *Thesaurus cælestis B. Virginis.*
Hugonis Cauelli, *Assertio immaculatæ Conceptionis B. Mariæ.*

Iacobi Boni, *Liber de laudibus B. Mariæ.*
Iacobi de Cæsa, *Tractatus de Conceptione beatæ Virginis.*
Iacobi Milesij, *De Corona*, seu *septenario B. Mariæ.*
Typus Conceptionis Immaculatæ.
Iacobi Piceni, *Tractatus de admirabili gloria Virginis.*
Iacobi de Pistoia, *Conciones de Conceptione beatæ Mariæ.*
Ieremiæ Buchi, *Tractatus de nobilitate B. Virginis.*
Ildefonsus de Puzzuolo *scripsit*, *vtrum fideles* Aue Maria *recitantes*, B. Virginem *ab Originali culpa immunem protestentur.*
Ioachimus Mullerus, scripsit *Libellum miraculorum B. Virginis.*
Ioachimi à Puteo, *De septem doloribus B. Virginis.*
Ioannis Antonij, *De Rosario B. Virginis carmine Heroico.*
Ioannis Baptistę Grimaldi, *Manuale Marianum.*
Ioannes Baptista Chiodinus edidit *Diadema spirituale solemnitatum, & virtutum beatæ MARIAE.*
Ioannis Baptistæ Hostiensis, *De incomparabili Virginis excellentia.*
Ioannis Benedicti, *Epistola diffusa, & docta ad B. Virginem, summa virtutum, & vitiorum præfixa, in qua & Mariale pollicetur.*
Ioannes Bonerus edidit *Manuale Confraternitatis 7. dolorum B. Virginis.*
Ioannes Boucher edidit *Sermones in Canticum B. Mariæ.*
Meditationes in Salutationem Angelicam.
Ioannes Capistranus, *De Conceptione B. Virginis.*
Ioannes le Comte, *collegit centum septendecim exempla B. Virginis.*
Ioannis Guttierez, *pro tuendo titulo Immaculatæ Conceptionis.*
Ioannis Marcheleij, *De Conceptione B. Mariæ Virginis lib. 1.*
Ioannes Maria Zamorus scripsit *De Eminentissima Deiparæ Virginis perfectione.*
Ioannes Pechami, *Psalterium B. Mariæ.*
Ioannis Perothau, edidit *De Cultu, & laudibus nominis Mariæ lib. 1.*
Ioannis Serrani, *Lib. 5. de Conceptione Beatæ Mariæ.*
Ioannis à Turribus, *Tractatus pro defensione Conceptionis.*
Ioannes Zeita scripsit *de præcipuis festis B. Mariæ.*
Iodocus à Castro edidit *Decachordum Marianum*, seu *de decem Virtutibus B. Mariæ.*

Lamberti à S. Trudone, *Corona B. Virginis.*
Laurentij Cardusij, *Villa Regia B. Mariæ Virginis.*
Lucę à Monte-Forti, *Domus sapientiæ septem suffulta columnis.*
Lucę Romani, *Stellarium Immaculatæ Conceptionis B. Virginis.*
Lucæ Vvaddingi, *Legatio de definienda controuersia Conceptionis.*
Tractatus 4. de eadem Conceptione.
Ludouici Caruajali, *De conceptione B. Virginis.*
Ludouici Hieronymi, *Corona Virginis Mariæ.*
Ludouici de Miranda, *De Conceptione B. Virginis.*
Ludouici à Turre, *de Conceptione.*

Marcelli de Ribadaniera, *Corona Excellentiarum B. Virginis.*
Matthęus à Natiuitate, *de Virtutibus & Excellentijs B. Mariæ Virginis.*
Michaelis Angeli de Bergon, *Ars amandi beatam Virginem.*
Michaelis Arolani, *Tractatus de Conceptione B. Virginis.*
Oliuerij Maillardi, *Contemplatio in salutationem Angelicam.*
Orontij Iuliobonênsis, *Compendium deuotionis erga B. Virginem.*

Patritij Conori, *Triumphus Conceptionis beatæ Virginis versibus arte mira dispositis,*
Pauli de Cruce, *Mariale.*
Pauli de Luca, *Symbola de Conceptione B. Virginis.*
Pelbarti de Temesvvar, *Stellarium B. Mariæ.*
Stellarium Coronæ B. Virginis.
Petri de Alba, *De tuendo titulo Immaculatæ Conceptionis.*
Petri Aureoli, *De Conceptione B. MARIAE.*
Petri Bellochij, *Cantus deuotissimus B. Virginis ad paruulum IESVM in cunis.*
Petri Citi, *Carmen Italicum de Virgine sagittata.*
Petri Ioannis Oliui *lib. De laudibus Virginis.*
Petri è Tebar Aldama, *De Excellentia B. Virginis.*
Petri Thomę, *Epistola de Conceptione B. Mariæ.*

Petri de Valuas, *Pro tuendo titulo Immaculatæ Conceptionis.*
Philiberti de Ayala, *De Conceptione B. Virginis, & quomodo de ea loquendum publice post decretum Pauli V.*
Philippi a Ribadaniera, *De excellentijs B. Mariæ Virginis.*
Philippi Ribotti, *Declaratio Salutationis Angelicæ.*
Philippi Salerni, *Opusculum de Concep. Deiparæ.*

Raymundi Lulli liber *De Gaudijs Virginis.*
Liber de septem horis Officij B. Virginis.
Planctus dolorosus Dominæ nostræ.
Liber de Aue Maria.
Horæ Deiparæ Virginis vulgaribus modulis decantatæ.
Liber de laudibus Beatissimæ Virginis.
De Conceptione eiusdem.
Richardi de Media-Villa, *De Conceptione beatæ Mariæ.*
Roberti Caracciolæ, *Sermones de beata Virgine.*
Ruffini Scacciottæ, *Corona B. Virginis super salutationem Angelicam.*

Seraphini Leggij, *Conciones multæ de laudibus B. Mariæ.*
Seraphini Pagnij, *Tractatus Italicè de Conceptione B. Mariæ.*
Sixti IV. *De Conceptione B. Mariæ.*
Stephani Farrouil, *In Salutationem Angelicam Conciones Aduentuales.*

Thomæ Hallensis lib. *De B. Virgine.*
Thomæ Illyrici, *De Conceptione B. Virginis.*
Thomæ Straueshani liber *In salutationem Angelicam.*

Vincentij Bertini, *Concio de Conceptione beatæ MARIAE.*
Vincentij Rothomagensis, *Historia beatæ Virginis boni occursus.*

Vitæ Sanctorum.

Adrianus Huberti, *Vitam B. Ioannæ Valesiæ.* 24. *Iconibus æri incisis euulgauit, eandemque totidem capitibus descripsit.*
Vitam Gabrielis à S. Maria.
Alexander Barcleius in Anglicum idioma transtulit
Vitam S. Margaritæ.
Vitam S. Ethelredæ.
Vitam S. Georgij.
Alexandri Hallensis scripsit
Vitam S. Thomæ Cantuariensis Archiepiscopi.
Vitam Richardi Regis.
Alfonsus de Cruce, *De puritate S. Pauli.*
Amandus Zierixensis, *De S. Annæ Coniugio.*
Andreas à Soto scripsit, *Vitam, & virtutes beati Ioseph Sponsi B. Mariæ.*
De vita, & miraculis S. Eugenij primi Archiepiscopi Toletani.
Historiam vitæ S. Alberti Leodiensis Episcopi.
De conuersione boni Latronis, cum tractatu de redemptione mali temporis.
Angeli à Comitibus, *Flores diuersi vitarum Sanctorum, & Beatorum Ecclesiæ ciuitatis Castelli.*
Angelus Galliottus, *Martyrium Ioannis Foesti.*
Anonymi Cappucini, *Vitam, gesta, & miracula S. Francisci.*
Antonius Cortonensis scripsit *Vitam B. AEmilianæ.*
Antonius d'Aza, *Vitam B. Petri Regalati.*
Vitam B. Ioannæ de Cruce.
Antonius à S. Maria composuit *Vitam S. Francisci.*
Vitam S. Antonij à Padua.
Antonius à Monte Falcone scripsit *Vitam B. Claræ à Monte-Falcone.*
Antonius à Randatio, *Vitas Fratrum, & Sororum trium Ordinum in Sicilia.*
Antonius Tomassinus edidit *Vitam S. Didaci.*
Apollinaris de Valloigne scripsit *Vitam S. Elizabethæ.*
Arturus à Monasterio, *Martyrologium Franciscanum & vitæ aliquot Sanctorum.*
Augustini Castelli, *Triumphus Minorum Regul. Obseruantiæ pro fide occisorum.*
Augustini Galeti, *Vita S. Francisci.*
Augustini Gallucij à Mondolfo, *Vitæ Beatarum Felicis à Meda, & Seraphinæ Feltriæ.*

Balduinus Iunius edidit *Vitas SS. Principum.*
Bartholomæus à Colle scripsit *Vitam beati Luchesij.*
Bartholomæi Glanuilli, *Historia SS. lib. 1.*
Bartholomæi Pisani, *Opus conformitatum beati Francisci cum Christo.*
De Laudibus Sanctorum.
Bernardinus Aquilanus scripsit *Vitam S. Bernardini Senensis.*
Vitam B. Philippi Aquilani.
Bernardini de Bessa, *Legenda S. Francisci.*
Vitam S. Christophori de Romandiola.
Bernardini Senensis, *De S. Ioseph.*
Sermones de Sanctis.
Bernardini Turiamini lib. *De S. Anna fœcunda.*
De S. Agnete victrice.
De S. Agatha constante.
Bernardinus Vettruuis, *Vitam B. Iacobi de Marchia*, Germanicè conscriptam in Latinum transtulit.
Edidit etiam *libellum*, cuius titulus est *Descriptio trium florum ex Ordine S. Francisci* videlicet *S. Elizabethæ Reginæ Portugalliæ, B. Conradi, & Margaritæ de Cortona.*

S Bona-

S. Bonauenturæ, *Legenda B. Francisci.*
Bonauenturæ Armenguel, *Archielogium vitæ, Martyrij, & doctrinæ Raymundi Lulli.*
Bonauenturæ Olgoti, *Vita Merandi Martyris.*
Bonifacij Bonibelli, *Vita Angeli del Pas.*

Christophori Moreni, *Vita B. Nicolai Factoris.*
Vita S. Ioannis Euangelistæ.
Christophori è Varisio, *Vita B. Ioannis Capistrani.*
Christophori Verruchini, *De SS. Verruchinis.*
De magnitudine B. Catharinæ Bononiensis.
Christophori Donanij, *Synopsis Martyrum Hibernorum.*
Cornelij Hugonis, *Vita S. Patritij.*

Dauid Henra, *Vita B. Beggæ.*
Didaci à Cea, *Archielogia SS. Petri, & Pauli.*
Didaci à Corduba, *Vita Francisci Solani.*
Didaci de S. Francisco, *Historia Martyrum Iaponensium.*
Didaci Stellæ, *Vita S. Ioannis Euangelistæ.*
Dimæ Serpi, *Apodixis S. Gregorij Suillensis Episcopi.*
Vita B. Saluatoris de Orta.
Dionysij Paleottæ, *Vita B. Catharinæ Bononien.*

Faustini Diestensis, *Vita Archangeli Scoti.*
Florentij Leydani, *Historia nouorum in Germania Martyrum Ordinis S. Francisci, &c.*
Francisci Aurelianensis, *Historia Martyrum Iaponensium.*
Franciscus Bouillon edidit *Gallicè vitam S. Patritij.*
Francisci Georgij Veneti, *Vita B. Claræ Bugniæ.*
Francisci Lugnani, *Vita B. Ioannis Bonuisij Lucensis,*
Francisci Matthæi, *Tractatus de Stigmatibus S. Francisci.*
Franciscus Paludanus scripsit *Vitam S. Elizabeth, Reginæ Portugalliæ.*
Stemmata seu genealogias eiusdem, & Ioannæ Valesiæ.
Francisci Panigarolæ, *Vita S. Petri.*
Fräciscus Racolius, *De Stigmatibus S. Francisci.*
Francisci Ximenij, *Vita B. Martini de Valentia.*

Gabrielis Baroni, *Vita Abbatis Ioachimi.*
Gabrielis de Mata, *Vita S. Francisci.*
Vita S. Didaci.
Gabrielis de Verona, *Vita B. Ioãnis Capistrani.*
Galfredi à Fontibus, *Lib. de Infantia S. Edmundi.*
Gilberti Nicolai, *Tractatus de Triplici deuotione B. Ioannæ Valesiæ.*
Gilberti de Tornaco, *Vita S. Eleutherij Episcopi Tornacensis.*
Gregorius Mirault edidit *Vitam B. Ioannæ Reginæ Franciæ.*
Gulielmi de Solanga, *Peregrinatio B. Oderici.*
Gulielmi Spoelbergi, *Speculum vitæ S. Francisci*

Henrici Sedulij, *Vita S. Ludouici Episcopi.*
Elogia in SS. Ordinis Min. Imagines.
Hieronymi Comboni, *Vitæ SS. & SS. 3. Ordinis.*
Hieronymi Straffer, *Illustre Martyrium 14. Fratrum Minorum.*
Hippolyti Florentini, *Miracula quædam beatæ AEmilianæ.*
Hippolyti à Ponte, *Compendium vitæ, & miraculorum S. Antonij.*
Hugonis Vardæi, *Vitæ plurimorum SS. Hibernorum.*
Hugolini de S. Maria, *Floretum*, id est, *Historia S. Francisci, & sociorum.*

Iacobus du Bosc edidit *Vitam Francisci Belli, seu Pulchri Martyris.*
Iacobi Nigri, *Vita S. Rochi.*
Iacobus Polius edidit *Vitam Nicolai Vigerij.*
Iacobi Sanchez, *Vita Margaritæ Agullonæ Tertij Ordinis.*
Illuminata Bemba scripsit *Vitam suæ Magistræ Catharinæ Bononiensis.*
Ioannis Antonij Brandi, *Vita S. Philippi Agyrensis.*
Ioannis Baptistæ Hostiensis, *B. Felicis Cantalitij vita.*
Ioannis Baptistæ Moles Tractatus *De spiritu Prophetico S. Francisci.*
Ioannis Baptistæ Perusini, *Vita B. Felicis.*
Ioan. de Blancona edidit *Vitã Gabrielis Maria*
Ioannes Bonerus edidit *Martyria Fratrum prouinciæ Germaniæ Inferioris.*
Ioannis Brugnani, *Vita S. Lydvvinæ.*
Ioan. Carillo, *Comm. in vitas SS. & BB. 3. Ord.*
Ioannis Colgani, *Acta SS. Hiberniæ.*
Ioannis Fauentini, *Vita B. Petri Thomasij.*
Ioannis Florentini, *De Canonizatione S. P. N. Francisci.*
Ioannis Langreni, *Vita S. Augustini.*
Ioan. à S. Maria, *Vita B. Petri de Alcantara.*
Ioannis de Palma, *Vita Margaritæ à Cruce.*
Ioannis Pineda, *Vita S. Ioannis Baptistæ.*
Ioannis Tisserandi, *Historia, & Officium 5. Fratrum.*
Ioannis Ximenis, *Vita B. Paschalis Baylon.*
Iosephi Eximenij, *Vita Nicolai Factoris.*
Iulius Arigonius, *Vita sororis Diomiræ.*
Iunctę de Benuegnatis, *Vita B. Mariæ Cortonen.*

Leonis Assisiatis, *Legenda S. Francisci.*
Lucæ Vvaddingi, *Vita B. Petri Carmelitæ.*
Ludouici Hieronymi, *Narratio Martyrum Franciscanorum in Florida.*
Ludouici Vicentini, *Vita S. Bernardini.*

Marcellini de Pise, *Vita Hieronymi Narniensis.*
Marcellini de Ribadaneira, *Vita Martyrum Iaponensium.*
Prærogatiuæ S. Francisci.
Excellentiæ B. Mariæ Magdalenæ.

Martini à Ioseph, *Vita B. Petri de Alcantara.*
Melchioris de Cetina, *Discursus in vitam sancti Didaci.*
Melchioris Hielani, *Vita S. Ginesij de la Xara.*

Nicolai Fara, *Vita B. Ioannis Capistrani Latinè.*

Oliuerij Conradi, *Vita S. Pauli Apostoli.*

Petri Marchand, *Tractatus de laudibus S. Ioseph & eius sanctificatione.*
Petrus de Monterone scripsit *Vitam B. Petri Pectinarij.*
Petri Morsalini, *Martyrologium Romanum* impressum Parisijs anno 1483.
Petri de Nauarro, *Vita Ioannæ à Cruce.*
Petri Sifronii, *Vita B. Ioannis à Capistrano,*
Philiberti de Bonauilla, *Vita Francisci de Sales Episcopi Gebennensis.*

Roberti Rocfordi, *Vita S. Patritij.*
De Martyrio Mauritij Kenrelhtini.
Ruffini Sciffij, *Vita S. Francisci.*

Saluatoris Vitalis, *Apodixis sanctitatis, & puritatis D. Francisci.*
Floretum Aluerninum.
Vita S. Francisci.
Sebastiani Syluanectensis, *Vita S. Francisci, Coletæ, & Pasitheæ.*
Stanislai Poloni, *S. Stanislai Episcopi, & Martyris vita.*

Thomæ Bouchier *Historia de Martyribus Minoritis.*
Thomæ de Celano, *Vita S. Francisci.*
Thomæ Syluestri, *Vita B. Petri Nicolai Factoris.*

Valerij Veneti, *Pratum floridum variorum exemplorum.*
Venantij à Fabriano, *Vita B. Iacobi Piceni.*
Vincentius Bertinus à Sartiano scripsit *Vitam S. Bernardini Senensis.*
Viti Cortonensis, *Vita B. Humilianæ.*

Theologia Positiua, seu Concilia, Synodi, Decreta illustrata: item Ius Ciuile.

Adami Vvodehamensis, *Sententiæ Oxoniensis Concilij.*
Alfonsi à Casarubios, *Compendium Priuilegiorum Fratrum Minorum, & aliorum Mendicantium.*
Alfonsi à Castro, *De iusta hæreticorũ punitione.*
De potestate legis pœnalis.
Angeli à S. Francisco, *Sacrarium priuilegiorum.*
Anonymi de Fresneda, *Constitutiones, & Decreta Ecclesiæ Cordubensis.*
Antonij Cordubensis, *Annotationes ad Compendium priuilegiorum Fratrum Minorum.*
Antonij Delgadi, *Regulæ*, seu *admonitiones pro Prælatis, Iudicibus, Delatoribus, &c.*
Antonij Delphini, *Tractatus de Potestate Ecclesiæ.*
De Matrimonio.
Antonij Pagani, *Tractatus de Ordine, Iurisdictione, & residentia Episcoporum.*
Generalis discursus in legem Canonicam.
Antonius de Medina compilauit *Priuilegia, Bullas, & concessiones Pontificias in gratiam Ordinum Mendicantium concessas.*

Baldi opera *super Codice*, &c. vide verbo *Baldus.*
Bartholomei Glanuilli, *Practica Iuris.*
Bernardini Aquilani, *Tractatus de nubere volentium doctrina.*

Callisti à Neuberga, *Repertorium Iuris vtriusque.*
Christophorus Aluarus, *curauit edi Bullas Summorum Pontificum pro reformatione prouinciæ Aquitaniæ.*
Christophori à Capite Fontium, *Compendium priuilegiorum Ordinis Minorum.*
Christophorus è Varisio, *Ordinis priuilegia compilauit, & declarauit.*
Item priuilegia Montis Sion.
Clari Florentini, *Tractatus varij in Ius Canonicum.*
Cornelij Mussi, *Synodus Bituntina.*
Crescentij Æsini, *Iuris Summa.*

Didaci à S. Francisco, *Formularium praxis Iudiciarij.*

Eliæ de Bourdeille, *Tractatus de authoritate Papæ.*
De Concordato circa beneficia Galliæ.
De abrogatione Pragmaticæ sanctionis.
Elzearij Dombariensis, *Collectio Priuilegiorum Apostolicorum Fratrum, & Sororum de Pœnitentia.*
Emanuelis Roderici, *Explicatio Pontificij diplomatis*, id est *Bullæ Cruciatæ.*
Tractatus Ordinis Iudiciarij.
Quæstiones Regulares, & Canonicæ.

Franciscus de Ampullis, *Iuris Canonici Decreta illustrauit.*
Francisci Antonij Blondi, *Tractatus de Censuris, & Irregularitatibus.*
Francisci Coriolani, *Summa Conciliorum.*
Francisci Ortisij multa,
Francisci Panigarolæ, *Synodi duæ.*
Francisci de Petigianis, *Criminalis Canonica.*

Gaspa-

Gaſparis Saſgeri, *De præceptis, & Legibus.*
De poteſtate Eccleſiaſtica.
Gregorij Archangeli Leslæi, *Tractatus de Poteſtate Papæ.*
Gulielmi de Mara, *Summa Iuris.*
Gulielmi Tornielli, *In Clementinam Religioſi.*
In Ioannis Andreæ Summam Decretalium.
De Dominio.
De Societate.
Gummarus à Quercu collegit *Priuilegia Annunciatarum.*

Henrici BoycK, *Summa Decretalium.*
Hieronymi à Sorbo, *Compendium priuilegiorum Regularium.*

Iacobi la Froigne, *Paradiſus caſtitatis, ſeu Clauſtrum Monialium, ex Patribus, & Decretis Pontificum.*
Ignatij Luppi, *Comment. in Excommunicationis cenſuram pro indemnitate Hoſpitalis ſancti Marci Bergomi.*
In Cenſuras, & caſus reſeruatos.
Illuminati Moroni, *Centum reſponſa.*
Ioannis Baptiſtæ Florentini, *Priuilegia Mendicantium.*
Ioannis Baptiſtæ Sanchez, *Collectio variorum diplomatum circa reſtituendum regimini Prouincialis Monaſterium ſanctæ Claræ Scalabitanum.*
Ioannis Cantiani, *De Caſibus Iuris lib. 1.*
Rubricarum lib. 1.
Ioannis Occami, *Directorium Iuris.*
Ioannis Pechami, *Statuta Synodalia.*
Conſtitutiones Prouinciales.
Ioannis de Saxonia, *Summa Iuris.*
Iuniperi Drepanenſis, *Diſputationes Commentariæ pro Iuris Pontificij defenſione.*

Leonis Valuaſarij, *Conſtitutiones Synodales.*
Ludouici à Cruce Luſitani, *in Bullas Cruciatæ. Compoſitionis, & Definitorium Commentariorum tom. 1.*
In Bullam Cœnæ Domini.
Tractatus de pijs legatis relictis Minoribus.

Martini Abbatis, *Summa Alphabetica Iuris.*
Michaelis Rodriguez *Circa legata annua,* ſeu *ſtipendia oneroſa Miſſarum.*
Monaldi Iuſtinopolitani, *Summa Iuris Canonici.*

Nicolai Auximani, *Liber legis Canonicæ.*
Nicolai de Bononia, *Tractatus de Excommunicationibus.*
Nicolai Craſſelli, *De gradibus Affinitatis, & Conſanguinitatis.*
Nicolai Rochain, *De Concilijs generalibus.*

Pauli Glemonenſis, *De legatis perpetuis.*
Pauli à Peruſio, *Tractatus varij in Iure Canonico.*
Petri Bellochij, *Collectanea omnium Epiſtolarum Decretalium cunctorum Pontificum à S. Petro vſque ad Innocentium X.*
Petri à Colle, *De authoritate Concilij.*
Petri Crabij, *Conciliorum Oecumenicorum Tomi duo.*
Petri à S. Maria, *Manuale Sacerdotum.*
Philippi à Soſa, *De excellentia Euangelij.*

Raymundi Lulli, *Ars vtriuſque Iuris.*
Ars Iuris particularis.
Ars de Iure.
Richardi de Media-Villa, *Super diſtinctionem decreti, lib. 1.*
De ordine Iudiciorum lib. 1.
Roberti Fininghami, *Caſus Conciliorum Angliæ.*
De Caſibus Decretorum.
De Caſibus Decretalium.
De Extrauagantibus.
De Excommunicationibus.

Seraphini de S. Petro, *In ius Canonicum, & Panormitanum.*
Sigiſmundi à Bononia, *De Electione, & Poteſtate Prælatorum.*
Sixti Quinti, *Conſtitutiones Apoſtolicæ.*

Hiſtorici.

Alberti Germani, *Chronica ab orbe condito.*
Albertus Piſanus ſcripſit *Geſta ſuorum Fratrũ in Anglia, & Saxonia.*
Alexij Lopez, *Relatio Promontorij Septentrionalis.*
Alfonſi de Benauidis, *Relatio de magnis theſauris ſpiritualibus, & temporalibus in Mexico detectis.*
Alfonſi à Madrito, *Speculum illuſtrium virorum.*
Alfonſi de Oroſio, *Hiſtoria Reginæ Sabæ.*
Alfonſi à Vargas, *Hiſtoria cœnobij, & miraculoſæ Imaginis B. Mariæ Virginis de las Huertas vrbis Lorcenſis; nec non inſignium reliquiarum, quæ ibidem aſſeruantur.*
Amandi Zierixenſis, *Chronicon à mundi exordio.*
De Sophi Rege Perſarum.
Andreæ d'Aleret, *Memorialia Religionis.*
Angeli Galliotti, *Volumina quatuor de monarchia mundi, & de familijs Siculis antiquis.*
Relatio Schiſmatis Anglicani,
Anonymi Hiſpani 13. *Monumenta Ord. Minor.*
Antonij Dazæ, *Chronicon ſui Ordinis pars quarta.*
Hiſtoria de Stigmatibus S. Franciſci.

Anto-

Antonij Gueuaræ, *Chronica Imperialia.*
Decas vitarum 10. Imperatorum.
Antonij Ioannis Andreæ à S. Ioseph, *Historiam redemptæ Imaginis Christi Crucifixi templi S. Teclæ vrbis Valentinæ.*
Antonij Rincon, *Monumenta Ordinis.*
Antonij San-Felicij, *Campaniæ descriptio.*
Antonij de Sillis, *lib. de Origine, & prouectu tertij Ordinis.*
Arnaldi Alostani, *Theatrum Conuersionis gentium, seu Chronologia de vocatione omnium populorum.*
Arturus à Monasterio scripsit *varias Historias.*
Augustini Superbi, *opera multa historica.*
Augustinus de Vvitte edidit *Origines, & descriptiones Conuentuum inferioris Germaniæ, tam Fratrum, quam sororum.*
Chronica Ordinis Minorum.

Balduini Iunij, *Chronicon morale.*
Bartholomæi Cimarelli, *Chronicon Ordinis pars quarta.*
Benedicti Cellini, *De prærogatiuis, magnitudine, & excellentia magni Conuentus Assisiatis.*
Benedicti de Passaflumine, *Descriptio Diœcesis Cephaleditanæ.*
Bernardini Aquilani, *Historia prouinciæ S. Bernardini.*
Bernardi de Bessa, *Historia prouinciæ Tasantari in Indijs.*
Bernardini de Cardenos, *Historia Indiana.*
S. Bernardini Senensis, *De circumstantijs nationum.*
Bernardini de Bessa, *De triplici statu Minorum.*
Bonagratiæ à Varena, *Chronica reformationum Italiæ.*
Bonauenturæ Brochardi, *Chronographia.*
Bonauenturæ Secusij à Calatagirone, *Historia pacis inter Philippum II. & Henricum IV.*
Bonifacij Bonibelli, *Chronica prouinciæ Romanæ reformatæ.*

Cęlestini Bergomatis, *Historia vrbis Bergomensis, & relatio aduentus Capuccinorum in eam.*
Cælestini à Monte Mausanæ, *Historiæ Ecclesiasticæ synopsis Prosopochronica.*
Caroli de Arembergh, *Flores Seraphici.*
Caroli Rapinæi, *Historia Recollectorum.*
Christophori Moreni, *De claris familiæ S. Francisci viris.*
Claudij Iaulotij, *Historia Tertij Ordinis S. Francisci.*
Claudij Piquet, *Descriptio prouinciæ sancti Bonauenturæ.*
Constantij Romani, *Chronica Clarissarum vrbis Tiburtinæ.*
Cornelij Mussi, *De Diuina historia.*

Didaci à Corduba, *Chronicorum prouinciæ 12. Apostolorum epitome.*
Didaci à S. Francisco, *Historia Martyrum Iaponensium.*
Didaci Nauarri, *Historia prouinciæ Granatensis.*
Dionysij de Pulinari, *Chronica prouinciæ Tusciæ.*
Dominici Bonauenturæ, *Chronica breuia Ordinis Minorum.*
Vita S. Francisci.
Donati Monæi, *Historia prouinciæ Hiberniæ.*

Emanuelis ab Insula, *Historia prouinciæ sancti Antonij.*
Euphrasiæ Alphari, *Chronica monasterij Montis Lucis.*

Faustini Tassi, *Libri 13. rerum gestarum inter Catholicos, & hæreticos.*
Felicis Gatti, *Paradoxum historicum de origine Ecclesiæ cathedralis Perusinæ, & de primo eius Episcopo.*
Annalium & historia Perusina, pars 1.
Francisci Andegauensis, *Historiam missionis Capuccinorum ad regnum Marochij.*
Item vitam Iosephi le Clerc.
Francisci Barbarani, *Historia Ecclesiastica vrbis Vicentinæ.*
Francisci Bartholi, *Historia S. Mariæ de Portiuncula.*
Francisci Coriolani, *Breuiarium Chronologicum.*
Francisci Gonzagæ, *Opus de origine Seraphicæ Religionis.*
Francisci Ledesma, *Monumenta Ordinis.*
Francisci Matthæi, *Historia prouinciæ Hiberniæ.*
Francisci Mellado, *Historia prouinciæ Angelorum.*
Francisci Panigarolæ, *Compendium Tomi primi Annalium Baronij.* Item, *Et dimidium Tertij.*
Narratio Concionatoria victoriæ naualis contra Turcas ad Echinados.
Francisci Titelmani, *De fide, religione, & moribus AEthiopum.*
Francisci Ximenij, *De plantis & Animalibus Indiarum nouæ Hispaniæ.*

Gabrielis Barij, *De antiquitate, & situ Calabriæ, lib. V.*
Galfridi Lingij, *Chronicorum lib. 1.*
Galfridi o Hogain, *Annales.*
Gilberti Tornacensis, *Hodœporicon primæ profectionis S. Ludouici Regis in Syriam.*
Chronicon.
Gulielmi RuisbroKij, *De gestis Tartarorum.*

Henrici Caletensis, *Vita Honorati de Campini.*

Henri-

Henrici Harnillæi à Grangia, *Isagoge Chronologica.*
Henrici Vvillot, *Athenæ Ortodoxorum Sodalitij Franciscani.*
Hermanni *Vitæ Romanorum Pontificum.*
Hieronymi d'Alicante, *Magnitudines Hispanicæ.*
Hieronymi Boutrij, *Harmonia nouissima, & Rapsodia veteris Testamenti.*
Hieronymi KaKerosKi, *Supplementum Chronicorum.*
Hieronymi Marafinioti, *Chronica Calabriæ.*
Hippolyti Donesmundi, *Historia Ecclesiastica Mantuana.*
Vita Francisci Gonzagæ.
Historia Imaginis S. Mariæ Gratiarum, & Cœnobij prope Mantuam.
Hugonis Cauelli, *Vita Scoti.*

Iacobi Foderei, *Historia prouinciæ sancti Bonauenturæ.*
Iacobi Guisij, *Chronica Comitatus Hannoniæ.*
Iacobi Odonis, *Speculum Ordinis Minorum.*
Iacobi Polij, *Chronica prouinciæ Coloniensis.*
Vita Nicolai Vigerij.
Iacobi de Senis, *Breuia Chronica Ordinis Minorum.*
Iacobi Suedorici, *De Origine Religionum.*
Ioannis Ægidij, *Historia naturalis Ecclesiastica, & Ciuilis.*
De Laudibus Hispaniæ.
Ioannis Antonij, *Chronicon Romanorum Pontificum.*
Ioannis ab Ayllon, *Relatio Limensis.*
Ioannis Baptistæ de Colle Veteri, *Vita B. Francisci Bergomatis Capuccini.*
Ioannis Baptistæ Mestrij, *Historia prouinciæ Balearium.*
Ioannis Baptistæ Moles, *Memoriale prouinciæ S. Gabrielis.*
Ioannis Blanci, *Historia prouinciæ sancti Michaelis.*
Ioannis Brustemij, *Gesta Episcoporum Leodicensium.*
Ioannis Carillo, *Historia monasterij Clarissarum excalceatarum Madriti.*
Ioannis Clyn, *Annales.*
Historia Regum Anglorum.
De Custodijs Ordinis Minorum in Anglia, & Hibernia.
Catalogus sedium Episcopalium, in Anglia, Scotia, & Hibernia.
Ioannis Francisci Humni, *De origine Reformationis prouinciæ Romanæ.*
Ioannis Gillij, *Historia prouinciæ Aragoniæ.*
Ioannis Guallensis, *Lib. 1. de Origine, progressu & fine Mahometi.*
Ioannis Incæ, *Historia prouinciæ Valentinæ.*
Ioannis Maioris, *Historia Maioris Britanniæ.*
Ioannis à S. Maria, *Chronica prouinc. S. Ioseph.*
Ioannis à Monte Calerio, *Chronographica descriptio prouinciarum Capuccinorum.*
Ioannis Pineda, *Monarchia Ecclesiastica Historiæ vniuersalis.*
Ioannis de Plano Carpini, *Liber de moribus, ritibus, & bellis Tartarorum.*
Ioannis Riochæ, *Compendium temporum.*
Ioannis à Turre-Cremata, *Monarchia Indica.*
Ioannis Vitodurani, *Historia ab anno 1215.*
Ioannis da Zaias, *Supplementum Chronicorum Gonzagæ.*
Ioannes Zamora, *De præconijs Hispaniæ.*
Iuuenalis de Terra Noua, *Theatrum Minoriticum.*

Lactautij Aretani, *Monarchia Ecclesiastica.*
Lucæ Vvaddingi, *Annales Minorum Tomi 9.*
Catalogus Scriptorum Ordinis Minorum.
Vita Ioannis Scoti.
Ludouici Hieronymi, *Descriptio noui Orbis.*
Ludouici de Quiros, *De Imagine Christi.*
Ludouici de Rebelledo, *Historiæ Ordinis pars prima, & secunda.*

Marci Vlyssipponensis, *Chronica Ordinis.*
Mariani Florentini, *Fasciculus Chronicorum Ordinis Minorum.*
Catalogus piorum Laiconum eiusdem Ordinis
Catalogus illustrium Fœminarum Ordinis S. Claræ.
Catalogus virorum illustrium Tertij Ordinis.
Mariani ab Orscolor, *Chronica Obseruantiæ Strictioris reformata,*
Marquardi Leonis, *Enumeratio Methodica selectissimorum Scriptorum pro Ecclesia Romana.*
Martini Alueuici, *Chronicon rerum Anglicarnm.*
Matthæi Facij, *Historia vrbis Messanæ.*
Matthæi à Natiuitate, *Chronicon prouinciæ S. Pauli.*
Matthæi Ferchij, *Vita Scoti.*
Matthiæ à S. Francisco, *Itinerarium ad Marochium.*
Melchioris Huelami, *Historia FF. & Sororum in prouincia Carthaginensi ab anno 1500.*
Michaelis Cleri, *Historia Hibernica.*
Michaelis de Platina, *Chronica Regni Siciliæ.*

Natalis Taillepied, *vita Lutheri, Andreæ Corolostadij, & Petri Vermilij Pseudomartyris.*
Antiquitates vrbis Rothomagensis.
Nicolai Gazzæi, *Chronica Annunciatarum.*
Historia sacra.

Oderici de Portu Naono, *Historia suæ Peregrinationis.*
Chronica Compendiosa.

Liber

Liber de mirabilibus mundi.

Pacifici à Prouins, *Itinerarium ad Terram Sanctam, & Persiam.*
Relatio Insularum S. Christophori, & Guadalupæ.
Pastor de Serra-Scuderio, *De gestis suo tempore in Ecclesia mirabilibus.*
Pauli Bergerij, *Breuiarium Historiæ Seraphicæ.*
Pauli Britij, *Seraphica monumenta prouinciæ S. Thomæ.*
Pauli de Messana, *Historia Comitiorum Toleti 1645.*
Peregrinus Bononiensis, *Chronica de rebus notabilibus Generalium ante Gondisaluum.*
Petri Barron, *Historia prouinciæ sancti Ioannis Baptistæ.*
Petri de Cetina, *Historia prouinciæ sancti Gabrielis.*
Petri Gonzales, *Historia Montis Cælij B. Mariæ Virginis de Saliceto.*
Petri Marsæi, *Catalogus Academiarum Orbis Christiani.*
Catalogus Archiepiscoporum Coloniensium, Treuirensium, &c.
Petri Rodulphi, *Historia Seraphica.*
Petri de Salazar, *Chronica prouinciæ Castellæ.*
Petri Simonis, *Notitia Historialis Indiarum Occidentalium.*
Petri Terræ, *Monumenta Ordinis.*
Philippi Boschieri, *Speculum vitæ S. Francisci, & sociorum eius.*
Philippi Brusseri, *Compendium historiarum Ordinis Minorum.*
Philippi Cagliolæ, *Manifestationes prouinciæ Siciliensis.*
Philippi Perusini, *Historia Ordinis Minorum.*
Philippi à Sosa, *Chronicon Ordinis.*

Rogeri Bacconi, *De regionibus mundi.*
Descriptiones locorum mundi.
De rerum mirabilibus.
De Regibus mundi.

Salimbeni de Salimbenis, *Historia sui temporis.*
Chronicon Italiæ.
Saluatoris Vitalis, *Annales Sardiniæ.*
Stephani Hibernici, *Annales Montis Fernandi.*
Stephani de Burellas, *Centuria de Comitibus Barcinonensibus.*

Thomæ Ecclestonis, *Historia de Aduentu Minorum in Angliam.*
Thomæ Fulginatis, *Ruinæ multarum ciuitatum in Italia.*
Thomæ Otterboni, *Historia rerum Anglicarum.*
De successione Comitum Northumbriæ.
Turibij Motolini, *De moribus Indorum.*
Historia duodecim primorum Franciscanorum, qui in India prædicauerunt lingua Mexicana.

Zachariæ Bouerij, *Annales Capuccinorum Tomi duo.*

Authores sacri illustrati.

Adamus Haniol, *Vitam S. Francisci* transtulit in Germanicam.
Adami de Marisco, *Paraphrases in D. Dionysium Areopagitam.*
Adrianus Huberti, *Opuscula Gurmari à Quercu de Ordine Annunciatarum, eiusque fundatoribus, edi curauit, quibusdam additis.*
Ægidius Cailleu vertit in Gallicum sermonem *Epistolas quasdam SS. Basilii & Hieronymi.*
Ambrosius Montesinus, *Hispanam fecit vitam Christi, quam Landulphus Carthusianus composuit.*
Angelus Cingulo, è Græco in Latinum transtulit
B. Macarij Dialogos.
Opuscula quædam S. Ioannis Chrysostomi.
Alia Ioannis Climaci.
Antonij Moneliani, *Comment. in mysticam Theologiam S. Dionysij.*

Benedictus Sambenedictus, *Annales Capuccinorum fecit Italicas.*
Blasius à S. Raphaele, edidit *Opuscula S. Bonauenturæ pro instruendis Nouitijs.*

Christianus Doringus, *Speculum disciplinæ S. Bonauenturæ* transtulit in Germanicum.
Cornelius Thielmanus edidit *Regulam, & vitam S. Claræ cum actis Beatarum Clarissarum, & priuilegijs eidem Ordini concessis.*

Didacus Nauarrus, *Primam partem Chronicorum à Marco Vlyssipponensi Scriptorum in Castellanum idioma transtulit.*
Dominicus Biata, *Soliloquium S. Bonauenturæ Hispanicè traduxit.*

Florentij Burgoini, *Index, & scholia in opera S. Augustini.*
Florentius Vouropius, *Opera S. Augustini edidit, & auxit.*
Fortanerius Vassallus, *D. Augustini librum vigesimũ secundum de Ciuitate Dei exposuit.*
Franciscus Feuardentius illustrauit, & edidit *opera S. Irenæi.*
S. Ildephonsi Toletani.
S. Ephremi.
Lactantium Firmianum.
Franciscus Frisatus, *Iacoponi Rhythmos, & poemata illustrauit.*

Fran-

Franciscus Lucas auxit & edidit *Concordantias Biblicas*,

Franciscus Madry vertit Gallicè *Opuscula sancti Francisci in* 8.

Edidit etiam *Annotationes super priuilegia Fratrum Minorum de Obseruantia*.

Franciscus Marzal, *Artem generalem vltimam Raymundi Lulli edidit*.

Francisci de Mayronis, *Compendium librorum S. Augustini de Ciuitate Dei*.

Commentaria breuia in librum Confessionum.

In librum de mirabilibus sacræ Scripturæ.

In libros Retractationum.

In libros diuersarum Quæstionum.

In librum contra Epistolam Fundamenti,&c.

Commentarij breues in Dionysij Areopagitæ Librum de Mystica Theologia.

Commentarij in aliquot libros S. Anselmi.

Franciscus Milon vertit Latinè *Diuinam Ecclesiæ Oeconomiam*.

Franciscus Ortisius multos authores illustrauit, quos vide suo loco.

Franciscus Panigarola vertit in Italicum *Opera S. Gregorij Nazianzeni*.

Francisci Titelmani, *Commentaria in Hymnos Ecclesiasticos*.

Expositio Officij SS. Trinitatis ab Ioanne Pechamo compositi.

Franciscus Tresatus, *Librum B. Iacoponi Commentarijs illustrauit*.

Francisci Viller, *Repertorium Epistolarum sancti Hieronymi*.

Franciscus Zamora edi curauit *distinctè, & correctè S. Bonauenturæ opuscula*.

Gondisaluus Saurati multos libros ex Latino in linguam Armenam transtulit.

Georgius Ambianensis, *opera Tertulliani edidit cum notis, & Commentarijs*.

Gerardus è Briansone, *In Dionysium Areopagitam de Cælesti Hierarchia*.

Gregorij Valentiniani, *Hymnodia, seu expositio Hymnorum*.

Gulielmi Britoni, *Bibliotheca Sanctorum Patrum*.

Gulielmus de Militona, *Summam Theologiæ Alexandri Hallensis propter eius obitum imperfectam compleuit*.

Gulielmus Nortonus, *Repertorium Lyræ concinnauit*.

Gulielmus Spoelbergius, *Historiam Martyrum Gorgonensium à Gulielmo Estio Latinè conscriptam in vernaculum Teutonicum transtulit*.

Item *Psalterium B. Virginis à S. Bonauentura compositum*.

Speculum vitæ B. Francisci illustrauit.

Henricus Paludanus, *Conciones totius anni Didaci de la Vega ex Hispano in Latinũ vertit*.

Henricus Pipinus, *Vestem nuptialem amoris Dei Francisci Veruoordi Belgicè reddidit*.

Henricus Sedulius, *S. Bonauenturæ speculum disciplinæ correxit*.

Historiam Seraphicam S. Francisci, aliorumque SS. notis additis edidit.

Hieronymus Mengus, *Angeli à Clauasio Summam Latinam fecit Italicam*.

Iacobus Farcim, *Alphonsi Madritensis libellum de vera Deo aptè seruiendi methodo è Latino Ioannis Hentenij in Teutonicum vertit*.

Iacobus Florentinus, *Raymundi Pisani Summam recensuit, & euulgauit*.

Iacobus Picenus, *Summam Pisanellam*.

Iacobus de Portu, *S. Bonauenturæ Philomelam vertit in versus Italicos*.

Iacobus Vagarellus, *Additiones* edidit *ad Summam Angelicam*.

Ieremias Buchius, *Bartholomæi Pisani librum Conformitatum recensuit, & edidit*.

Ioannes Andreæ compendiauit, & illustrauit *opera S. Hieronymi*.

Ioannes Aquensis *Idiotæ contemplationes Belgicè reddidit*.

Ioannes Balanius, edidit, & recognouit *Expositionem S. Bonauenturæ in lib. Sapientiæ, & lamentationem Ieremiæ*.

Ioannes Battandus, Gallicè vertit *Antonij Gueuaræ epistolas*.

Ioannes de Blancona vertit Gallicè *Chronica Ordinis Minorum*.

Ioannes BeeKenhaud edidit *Repertorium in S Bouauenturam*.

Ioannes Degue ex Hispano Latinum fecit *Speculum consolationis afflictorum Ioannis Dueñas*.

Ioannes Forsanus, *Melchioris Flauij Resolutiones correxit*.

Ioannes de la Haye *S. Bernardini opera* recensuit, & publicauit 4. Tom. in fol.

Ioannis à Trinitate *Opusculum de casibus reseruatis* ex Hispano Latinum fecit.

Ioannes Herlius, *Ioannis Lanspergij Alloquium Christi ad animam deuotam* Belgicè vertit.

Ioannes Lagrenus, *S. Augustini sermones* edidit *emendatiores*.

Ioannes Mahusius, *Francisci Titelmani Compendium in Psalmos*.

Erasmi Annotationes in nouum Testamentum in Compendium redegit.

S. Ioannis Chrysostomi Commentarios in Matthæum ab Arianorum fece purgatos in lucem emisit.

Ioannes de Ribas, *Vitas SS. Patrum* è Latino in Mexicanum vertit.

Ioannes Ricutius Camers, *Libros S. Augustini de Ciuitate illustrauit*.

Ioannes Rideuallus scripsit *In libros S. Augustini de Ciuitate Dei Commentaria*.

Ioannes de Rupescissa, *In oraculum Cyrilli quarundam prædictionum*.
Ioannes de Treuio, *Orationes, siue homilias viginti quinque S. Ioannis Chrysostomi* Græcas fecit Latinas.

Lucas Vvaddingus, *S. Francisci Assisiatis opuscula Commentarijs illustrauit*.
S. Antonij concordantias morales.
Angeli del Pas commentaria in Euangelia in lucem emisit.
Ioannis Duns Scoti opera cum notis, & censuris.
Officia multa, præsertim Lectiones 2. Nocturni multarum Ecclesiarum fidelius restituit.
Ludouici Cauiez è Latina Gallicam *fecit fidei Catholicæ professionem Sebastiani Flauij*.

Marchesinus è Regio Lepidi exposuit *Hymnos &c.*
Martinus Myricanus, *Christophori à Capite Fontium libellum inscriptum*, Defensio Religionis auitæ *è Latino Belgicum* fecit.
Martinus à Turnhout, *S. Bonauenturæ Itinerarium mentis in Deum explicauit per sermones 43. ac distribuit*.
Matthæus à Botixa, *Hispanicum reddidit Speculum S. Bonauenturæ*.
Michael Angelus à S. Romulo, *Indicem vocum Latinarum, &c. In Concordantijs Marij de Calasio*.

Nicolaus Mutius opus edidit *in opera S. Gregorij*.
Nicolaus Vigerius, *Ioannem Climacum, & Taulerum* Latine reddidit.
Nicolaus Zegerus, *Speculum vitæ Christianæ Herendalensis Minoritæ* ex Teutonico in Latinum vertit.

Paschasius Aurantius Gallicè vertit *Sophronij Pratum spirituale*.
Patritius Flemingus, *S. Columbini opuscula scholijs, & methodo illustrauit*.
Aliorum etiam opuscula Sanctorum.
Petrus Capuleus edidit *Commentaria in 1. & 2 Sent. D. Bonauenturæ*.
Petrus Fossecus Commentarijs *Antiphonā Salue Regina* explanauit.
Petrus Gallisandus Gallicè reddidit *Libros sancti Augustini de Doctrina Christiana*.
Petrus Manerus, *Tertulliani Apologeticum à se Hispanicè traductum Notis. & vita eiusdem Tertulliani illustratum* edidit 1644.
Petrus Marsæus, *Ludouici Granatensis Conciones in epitomen* redegit.
Lectiones ad Breuiarium Romanum de Sanctis Coloniensibus disposuit.
Petrus de Nauarro nostrum Apologeticum *De prætenso Monchatu sancti Francisci* Latinum fecit Hispanum.
Philippus Boschierus, *Cornelij Mussi conciones sex in Canticum beatæ Virginis* in Latinum vertit.

Richardus Coningtonus, *S. Gregorij Papæ quadraginta Homilias* illustrauit.

Sixtus Quintus, *S. Ambrosij opera à se recognita, & ordinatè distributa typis Vaticanis commisit*.
S. Bonauenturæ opera ibidem similiter edita sub eodem.

Qui Historicos Profanos illustrarunt.

Alexander Barcleius, *Sallustium de Bello Iugurthino*.

Balthazaris de Victoria, *Theatrum doctorum Gentilium*.

Franciscus Maceratensis, *Argumenta singulorum Capitum septem libris Iosephi de bello Iudaico*.
Francisci Panigarolæ, *Paraphrasis in Demetrium Phalereum*.
Annotationes in varia Cornelij Taciti loca.
Francisci Villalupensis, *Commentarij in Historiam Plinij*.

Ioannes Gualensis illustrauit *Mythologiam Fulgentij*.
Fabulas Ouidij.
Valerium Maximum.
Ioannes Ricutius Camers edidit *Annotationes in Titum Liuium*.
Commentaria in Lucium Florum.
In Solinum.
In Tabulam Cebetis.
In Fenestellam.
In Claudianum.
In Eutropium.
In libros Plinij geminum Indicem concinnauit.
Ioannes Rideuallus exposuit
Mythologias Fulgentij.
Edidit *Expositionem moralem super Fabulas ducentas, & octoginta Ouidij*.

Lucas Paciolus transtulit Italicè *Euclidem*.

Stephanus Farouil, *Isocratis Parænesim ad Demonicum* è Græco in Latinum vertit.

Thomæ de Spinosa, *Vitæ illustrium virorum ex Plutarcho*.

Itineraria, seu Terra Sancta descripta: Item mons Aluernæ.

Antonij de Aranda, *Itinerarium Ierosolymitanum.*
Augustini Bruni, *Itinerarium Ierosolymitanum.*
Augustini Milij, *Descriptio Montis Aluernæ, per modum Dialogi.*
Augustini Sabelli, *Dialogus de Monte Aluernæ, & de eius notabilibus.*

Bernardinus Amicus curauit exprimi typis æneis *omnia loca sacra*, vide suo loco.
Blasij de Buysa, *Relatio de Terra Sancta.*
Bonifacij Stephani, *Lib. de perenni cultu Terræ Sanctæ.*

Didaci à Cea, *Thesaurus Terræ Sanctæ.*

Eugenij Roger, *Descriptio Terræ Sanctæ, &c.*

Franciscus à Lauda edidit *Ierosolymæ afflictæ deprecationem.*
Francisci à Menabbio, *Compendium mirabilium Montis Aluernæ.*
Francisci Quaresmini, *Elucidatio Terræ Sanctæ.*
Francisci à Secli, *Iter Ierosolymitanum.*
Francisci Suriani, *Historia Terræ Sanctæ.*

Gasparis à S. Bernardino, *Itinerarium Indiæ Orientalis.*
Gasparis Garciæ, *Patria Filij Dei.*
Griphonis *Itinerarium*, seu *Topographia Terræ Sanctæ.*
Gualteri Vviburni, *Proprietates Terræ Sanctæ.*
Gulielmi RuysbroKij, *Itinerarium Orientis.*
Henrici Castellæ, *Iter Sanctum Ierosolymitanum.*
Hugonis de Hibernia, *Itinerarium Terræ Sanctæ.*

Iacobi de Massa, *Historia Montis Aluernæ.*
Ioannis Boucher, *Sertum sacrum.*
Ioannis Dubliulij, *Ierosolymitanæ peregrinationis Hodœporicon.*
Ioannis Fedantiolæ, *Descriptio Terræ Sanctæ.*
Ioannis de OosteroycK.
Iosephi de Brunis, *Reductorium Ierosolymitanum.*

Lini Moroni, *Descriptio Montis Aluernæ.*

Mariani Florentini, *Historia Montis Aluernæ.*

Rogeri Bacconi, *De situ Palæstinæ.*
De locis sacris.
Thomæ Obicini, *varij Tract. de rebus Palæstinæ.*

In Philosophiam vniuersam, aut carptim.

Adamus Bocfoldius.
Alexander ab Alexandria.
Ambrosij Saxis, *Catastrosis Philosophica*
Antonius Andreas.
Augustini Gothusij, *Gymnasium speculatiuum.*

Bratholomæi Mastrij.

Caroli Rapinæi, *Nucleus Philosophiæ Scoti.*

Damiani de Carpella, *Tractatus de Philosophia.*

Francisci ab Aqua putrida, *Compendium Conclusionum vniuersæ Philosophiæ.*
Francisci le Roy, *Expositio super multa Aristotelis Axiomata.*
Francisci Santoratij, *Medulla Aristotelis.*

Gometius, *De cuiuscumque scientiæ subiecto.*
Gratiani Monfortij, *Axiomata Philosophica.*
Gulielmus Ocham,
Gulielmus de Oona, *In omnes libros Aristotelis.*
Gulielmus Varro.

Iacobi de Blanchis, *Conclusiones in omnes libros Aristotelis.*
Iacobi Henrici, *Quæstiones, & Conclusiones in omnes libros Philosophiæ.*
Ioannes Duns Scotus.
Ioannes Merinerus.
Ioan. de Monte Casale, *Quæstiones Philosophicæ*
Ioannis Picardi, *Opus resolutionum aurearum in lib. Aristotelis.*
Ioannes Poncius, *In vniuersam Philosophiam Appendix Apologetica.*
Iulij Pruniani, *Multa opera Philosophica.*

Marcus Antonius Galitius.
Matthæus Ferchius.

Nicolaus de Orbellis.

Philippus Faber.
Raymundus Lullus
Rogerus Bacconus, *In vniuersam Philosophiã, & in omnes scientias*, videas prodigiũ naturę.

Samuel de Cassinis.

Logica.

Alexandri Pomelli, *Methodus syllogistica.*
Antonij Delphini, *Opuscula quædam Logicalia.*

Bartholomæi Bartholomæi, *Comment. in Logicã.*
Bonauenturæ Gonzaga, *In prædicamenta.*

Cæsar Lanza, *In Prædicabilia*.
Constantius Sarnanus, *In vniuersalia Scoti*.
De secundis intentionibus.

Dionysius à Turre.

Francisci Asculani, *Opus Contradictionum*.
Francisci del Fraxino, *Commentaria in vniuersalia Porphyrij, & Prædicamenta Aristotelis*.
Francisci Titelmani, *De Consideratione Dialectica*.
Georgius Benignus.
Gerardus Burgundus.
Gerardus Oddonis.
Gulielmi Alueuici, *Sophismatum Elenchi*.
Gulielmus Britonus.
Gulielmi Chaubbes, *Introductio ad Logicam*.
Gulielmus Ochamus.

Henrici Vverlij, *Quæstiones in vniuersalia*.
Hieronymi Acetri, *Expositio Quæstionum Scoti in Prædicamenta*.
Hieronymi de S. Marco, *Parua Logica*.
Hieronymi de Valera. *Commentaria in Logicam ad mentem Scoti*.

Iacobi Fabri Tractatus, *De medio Demonstrationis*.
Ioannis Baptista Vngaresij, *Dialectica institutio*.
Ioannis Canonici, *Quæstiones Dialecticæ*.
Ioannis Coloniensis, *In libros Posteriorum*.
Ioannes Edæus.
Ioannes Guallensis, *Tractatus de Relationibus*.
Ioannes Merinerus.
Ioannes Paulus Palanterius, *In primum Posteriorum*.
Ioannes Vvinchelsæus, *In Aristotelis Logicam*.
Iosephus Codicis.
Iosephi Ferrer, *Logicæ, & Metaphysicæ præludium summulisticum*.
Irenæi Brassauoli, *Quæstiones vniuersales Scoti*.
Iuliani Varrochij, *Annotationes in Dialecticam*.

Ludouici Rodriguez, *Commentarium in Logigicam Scoti*.

Marci Blanci, *Tractatus de secundis intentionibus*.
Mauritij Hibernici, *Commentarium in Quæstiones Scoti, & de vniuersalibus*.

Nicolai de Orbellis, *Super summulas Petri Hispani libri septem*.

Pauli Suevi, *Summulæ Logicæ*.
Petri à Cruce, *Tractatus de Entibus rationis*.
Petri Fermoseli, *Commentaria in Logicam*.

Raymundi Lulli, *Logica parua*.
Logica noua.
De nouo modo demonstrandi.
De Fallacijs.
De nouis Fallarijs.
Fallaciæ Raymundi.
Logica de quinque arboribus.
De subiecto, & Prædicato.
De Conuersione subiecti, & Prædicati.
Liber de syllogismis.
De modo naturali, & syllogistico.
De Affirmatione, & negatione.
De quinque Prædicabilibus, & decem Prædicamentis.

Samuel de Caffinis, *Varij tractatus*.
Simonis Andreæ, *De secundis intentionibus*.
Simonis Fontani, *Dialectica*.

Thomæ DoKingi, *Commentaria in libros Posteriorum*.
Thomæ Obicini, *Isagoge Arabica in scientiam Logicæ*.
Logica Arabica.

In Physicam.

Antonij N. *Quæstiones Naturales*.

Bartholomæi Granuilli Anglici, *De proprietatibus rerum*.

Cæsaris Lanzæ, *Quæstio de Reactione*.
Cornelij Birag, *De Generat. & Corrupt.*

Francisci ab Aqua putrida, *Diadema Philosophicum, in quo naturæ recondita arcana aperit*.
Francisci Florentini, *Tractatus de Quidditate Fortunæ*.
Francisci de Marchia, *In libros Physicorum Commentaria*.
Francisci Panigarolæ, *Paraphrasis in libros Physicorum*.
Franciscus de Petigianis.
Francisci Sampson.
Franciscus Titelmanus.

Gaspar de Fonte, *In Physicam*.
Gulielmus Ochamus.
Gulielmus Vvadfordus.

Henricus Cremonensis.

Iacobus Alexandrinus.
Iacobus de Blanchis.
Iani Latini, *Margarita Nouella*.
De Arte Chimica, & Philosophorum lapide.
Ioannis de Barruuic, *Quæstiones de Formis*.

Ioan-

Ioannes Canonicus.
Ioannes Edæus.
Ioannis Materræ, *Quæstiones in lib. Physic.*

Ludouici Tregliottæ, *Tractatus de Incendio montis Vesuuij, eiusque effectibus.*

Matthæi Siluagij, *Comment. in libros naturalium Aristotelis.*
Mori Saraceni, *Compendium Physicum.*

Philippi Florentini, *Conclusiones.*

Raymundi Lulli, *De Mixtione Principiorum, &c.*
Robertus Crucius.
Rogeri Bacconi, *De lapide Philosophico.*
De occultis operibus naturæ.
De potestate mirabili artis, & naturæ.
Rogeri Rugusi, *Tractatus de Maximo, & Minimo.*

Samuelis de Cassinis, *Comment. in 8. libros Physicorum.*

Theodori Andreæ.

In Libros de Cœlo.

Antonij Delphini, *De Rotunditate Cœli.*
Bartholomæi Glanuilli, *De mundo, & Cælestibus.*
Bernardini Vrsati, *Tractatus varij in Astrologiam.*

Dominici Pantaleonis, *De substantia Orbis.*

Gualteri *Lib. contra Astrologos iudiciarios.*
Guidonis Bonati, *de rebus Astrologicis.*

Ioannis de Baruuic, *Lib. 1. super Prognosticis Astrologorum.*
Ioannis Gauineti opus inscriptum, *Cæli enarrant.*
Abbreuiatio Abrahæ *Auenezzæ de Luminaribus, & diebus Criticis, & Astrologia Hippocratis.*
Ioannis Pecchami, *Theorica Planetarum.*
Ioannis Somerij, *Astrorum Canones.*

Nicolai Occhami, *Astrologi iudicium lib. 1.*

Raymundi Lulli, *Ars Astrologiæ.*
De Planetis.

In Meteora.

Antonius Delphinus.
Bartholomæus Glanuillus.

Simon Tunstedus.

In Lib. de Anima.

Alexander Hallensis.
Antonius Radunuisc, *De conseruanda memoria.*

Callisti Neapolitani, *Lib. de Triplici statu animæ.*
Claudius le Petit, *Lib. de spiritibus creatis.*
Constantini à Berbansone, *Anatomia Animæ.*

Francisci de Heuia, *Lib. de 3. statibus Animæ.*
Francisci Panigarolæ, *Tractatus de Memoria locali.*

Gulielmus Occhamus,

Hieronymi Girelli, *Tractatus de speciebus intelligibilibus.*
Hieronymi Marefinioti, *De arte Reminiscentiæ.*
Hugonis Carbonelli, *Comment. in lib. Scoti de Anima.*
Hugo Gauellus.

Ioannes Coloniensis,
Ioannes Ferrariensis, *De Natura animæ rationalis.*
Ioannes Paulus Palanterius,
Ioannes à Ripa Transonum.

Ludouici Pruteni, *Trilogium Animæ.*

Marcus Vitus, *De Diuino, & humano intellectu iuxta Peripateticos,*
Melchioris Frizolij, *De Anima lib. 3.*
Dialogus de Anima.

petrus Aquilanus,
philippi Gesnaldi, *Plutosophia, seu Ars memoriæ.*

Raymundi Lulli, *opera multa.*
Roberti Caracciolæ, *De Immortalitate Animæ.*
Roberti de Russia, *Liber de Anima.*

Samuelis de Cassinis, *Quæstio disputata de Immortalitate Animæ.*

Vrbani Hydruntini, *De Animæ immortalitate.*

In Metaphysicam.

Alexander Hallensis.

Anto-

Antonius Trombeta.

Franciscus de Marchia.
Francisci de Mayronis, *De vniuocatione Entis.*
Franciscus de Valentia Padi.

Georgius de Pera.

Hugo Cauellus.

Iacobus Malafossa.
Ioannes Coloniensis.
Ioannes Pecchamus.
Ioannes Pineda.
Iuonis Parisiensis, *Theologia naturalis.*

Martinus Meruisse.

Nicolaus Bonetus.

Petrus Aluertus.

Raymundus Lullus.

Simon Andreas.

Theodoricus Andreæ.

Ethica.

Camilli Cæsareni, *lib de Christiana Amicitia.*
Conradi de Asculo, *Commentaria Ethicæ Aristotelis.*

Francisci Samsonis.

Gerardi Odonis.

Roberti Crucij.

Zachariæ Lexouiensis, *Philosophia Christiana.*

Politica.

Alexandri Barclei, *Nauis stultifera.*
Castellum Laboris.
De miserijs Aulicorum.
Alexandri Hurtado, *Dialogi tres de Christi Republica.*
Aluari Pelagij, *Speculum Regum.*
De Planctu Ecclesiæ.
Antonij Capelli, *De exaggerata, & impossibili hominum, & reddituum sacrorum copia in Republica Christiana.*
Antonij Gueuaræ, *Horologium Principum.*
Instructio Aulicorum.
Expergefactor Aulicorum.
De Contemnenda vita Aulica.
Antonij Delphini, *De Nobilitate.*

Dominici N. *De Officio Inquisitoris.*

Euangelistæ à Bononia, *Ciuitas Reipublicæ Regularis.*
Exercitium Politicæ magnorum Ecclesiasticorum, & Secularium.
Euangelistæ de Mominio, *Directorium Superiorum, & Ecclesiasticorum.*

Francisci Cordubensis, *De Officio Prælatorum.*
Francisci Durandi, *Instructiones pro varijs hominum statibus.*
Francisci Panigarolæ, *Speculum militare.*

Gilberti de Tornaco, *Regula Regum.*
Gulielmi Nothingami, *Regula viuendi.*

Hyacinthi à Casale, *Documenta pro diuersis hominum statibus.*

Innocentij Sborchij, *Aula Principum.*
Ioannis Fucher, *Manuale Prælatorum.*
Ioannis Guallensis, *Foriloquium.*
De Ordinatione vniuersali.
De Republica.
Ioannis à S. Maria, *Respublica, seu Politia Christiana.*
Ioannis Nuñez, *Instructio pro omnibus statibus Ecclesiæ.*
Ioannis Pineda, *Conuiuium nobilium.*

Leonis Zambelli, *Globus cælestis, & Politicus vitæ Principum.*
S. Ludouici Regis Galliæ, *Pragmatica sanctio.*
Ludouici de Miranda, *Manuale Prælatorum de Ordine Iudiciarij.*

Paduani Graffi, *Respublica Ecclesiastica.*
Pauli à Perusio, *Tractatus de societatibus Mercatorum.*
Petri Salpini, *Hierarchia Ecclesiastica.*

Raymundi Augerij, *Commentaria.*
In Politica Aristotelis.

Stephani Baron, *De Regimine Principum.*

Thomæ Illyrici, *Conditiones veri Prælati.*

Vincentij Bertini, *Centuria de Præceptis Politicis, & militaribus.*

Oeconomica, & Instructoria.

Alexandri V. *Regulæ Cancellariæ.*
Alfonsi de Herrera, *Speculum bonorum coniugatorum.*
Alfonsi de Turribus, *Educatio spiritualis Nouitij.*
Aloysij Curij, *Delineatio Ministri Generalis.*

Andeoli Lictauienſis, *Prudens paterfamilias pro debita ſuorum directione.*
Antonij Delphini, *De Cœlibatu Religioſorum*
Antonij Padet, *Ingreſſus facilis & ſecurus ad Paradiſum.*
Antonij Pagani, *Regula Sodalitatis, ſeu Confraternitatis S. Crucis.*

S. Bernardini Senenſis, *Tractatus de Paſtorali gubernatione.*
Bernardi le Coq, *Inſtructio bonæ Monialis.*
S. Bonauenturæ, *Hierarchia Eccleſiaſtica.*
Speculum diſciplinæ.
Bonifacij de Ceua, *Conſtitutiones Ordinis.*

Cherubini Florentini, *Norma matrimonialis vitæ.*
Cherubini de Spoleto, *De vita coniugali.*
Claudij Medullæ, *Conſtitutiones Ordinis.*
Clementis Genuenſis, *Commentaria in Regulam Clariſſarum.*

Damaſus San-Laudenſis, *Tractatus de exercitijs Nouitiorum.*

S. Franciſci Aſſiſiatis, *Regula Fratrum Minorum*
Regula Clariſſarum.
Regula Pœnitentium.
Franciſci de Noua-Curia, *Oeconomia Chriſtiana.*
Franciſci de Orpheis, *Tractatus de Ornatu Mulierum.*

Gabrielis Mariæ, ſeu Gilberti Nicolai, *Regula Annunciatarum.*
In eam Declarationes.
Statuta generalia pro eiſdem.
Gulielmi Foluilli, *Statutum pro pueris in Ordine Minorum induendis.*

Hieronymi Comboni, *In Regulam Tertij Ordinis Commentarij.*

Ioannis à Bobadilla, *Inſtructorium Prælatorum Regularium, præcipuè Fratrum Minor.*
Ioannis Byl, *Opus facetum de curis & anxietatibus Guardianorum.*
Ioannis Carillo, *Commentarij in Regulam Tertij Ordinis.*
Ioannis de la Cerda, *Vita policies pro omnibus ſtatibus mulierum.*
Ioannis Geneſij, *De Conuerſatione Religioſorum libri duo.*
De Ciuitate Chriſti.
Ioannis de Ouando, *Paſtorale ſeu Inſtructio Prælatorum.*
Ioſephi à S. Maria, *Tribunal Religioſorum.*

Laurentij Gulielmi, *De bono Coniugali lib. 1.*
Correctorium vitæ humanæ.
Laurentij Spathæ, *Conſtitutiones ſui Ordinis.*
Lucæ à Monte Forti, *Commentaria in Regulam Tertiariorum.*
Ludouici de Miranda, *Tractatus de ſacris Monialibus.*
Commentaria in Regulam
Minorum.
Clariſſarum.
Tertiariorum.
Inſtructorium Nouitiorum.
Ludouici Vicentini, *Conſtitutiones pro ſua familia.*
Lupi è Salinis, *Speculum eorum, qui Religioſis velint præeſſe.*
Antidotum abuſuum.
Regulæ, & forma viuendi.

Michaelis Tabernier, *Manipulus Minorum.*

Nicolai Gazzæi, *Speculum viduarum.*
Nicolai è Monte, *Commentaria in Regulam Tertij Ordinis.*

Petri Franciſci, *Commentaria in Regulam Tertij Ordinis.*
Petri à Matre Dei, *Doctrina Magiſtrorum, & diſciplina Nouitiorum.*
Petri Ortiz, *Methodus inſtruendi Nouitios.*
Philippi à Soſa, *Bulla confirmationis, & nouæ conceſſionis priuilegiorum Mendicantium.*

Riceri Piceni, *Tractatus de breui cognitione veritatis.*

Sanctori à Melphio, *Morales Commentarij in ſtatuta Ordinis Minorum.*
Praxis Criminalis.
Pœnalium diſtrictionum examen.

Thomæ Piſæi, *Declaratio in Regulam Tertij Ordinis.*

Vincentius Muſſart edidit *Eandem Regulam cum declarationibus Pontificum.*

Mathematica.

Alexandri de Villa Dei, *De Computo Eccleſiaſtico.*
De Sphæra.
De Arte numerandi.
Antonij Delphini, *De rerum euentu.*
Antonij Gueuaræ, *De inuentoribus artis Nauticæ.*
Antonij Mariæ de Rita, *Oculus Enoch, & Eliæ.*

Hieronymi Piſtorienſis, *Tractatus de quantitatibus, rerumque diſtinctionibus.*
Ioannis Pechami, *De Sphæra lib. 1.*

De

De Numeris Tractatus.
Perspectiua Communis.
Mathematica rudimenta.
Ioannis Redaldi, *Kalendarium ad annos centum.*
Ioannis Salonis, *Opus de Emendatione Kalendarij.*
Ioannis Sommerij, *Lib. 1. de quantitate anni.*
Kalendarij Castigationes.
Corruptio Kalendarij.
Tertium Kalendarij.

Lucæ Pacioli è Burgo S. Sepulchri, *De Diuina proportione Compendium.*
De Arithmetica.
De Proportionibus, & proportionalitatibus.
De quinque Corporibus regularibus.
De Maiusculis Alphabeti litteris pingendis.
De Corporum solidorum, & vacuorum figuris & nomenclaturis.

Nicolai Ochami, *De Latitudine oppositorum lib. vnus.*
Nicolai de Orbellis, *De scientia Mathematica.*

Raymundi Lulli, *multa opera.*
Roberti Lecestrij, *De Computo Hebræorum.*
De Computo Latinorum.
De Ratione temporum.
Rogeri Bacconi, *Tractatus varij.*
De perspectiuis, & multiplicitate specierum vide suo loco.
De Laudibus artis Mathematicæ.
De Arte Chimica.
De Alchimia varij Tractatus.
Cosmographia.
De Geometria.
De visu, & speculis.
De Speculi facultate, &c.
De Speculis vstorijs, &c.
De Ponderibus.
De Computo naturali.
Leges Multiplicationum.
Parabolæ de Quadratura.

Theodosij Bruno, *De Horologijs, & instrumentis Mathematicis.*

Musica.

Bonauenturæ Rappicia, *Tractatus de Cantu Gregoriano.*

Franciscus Vviller, *De Musica, eiusque laudibus.*

Gulielmus de la Mare, *De Arte Musicali.*

Horatij de Caposale, *Praxis Cantus firmi & Gregoriani.*

Iacobi Milesij, *Ars noua cantandi, siue Methodus Musicæ addiscendæ.*
Iuliani Teutonici, *Mensuræ, & modi Cantendi officia Diuina.*

Rogeri Bacconi, *De valore Musicæ.*

Thomæ à S. Agatha, *Regulæ de cantu Ecclesiastico.*
Thomas Gratianus multa scripsit *De Musica, & cantu Ecclesiastico.*

In Auerroem.

Antonius Posius.

Hieronymus Girellus.

Raymundus Lullus.

Trebatij Marecoccij, *Pentelogium in aliquot Auerroistas.*

Medica.

Alexander N. scripsit Italicè *Praxim Compendiariam Medicinæ.*

Bernardinus N. *Modum faciendi in Medicinæ.*

Franciscus Florentinus, *De Epidimia.*

Gulielmus Holmus, *De simplicibus medicamentis.*

Ioannes de Bassolis edidit *Miscellanea, Philosophica, & Medica.*
Ioannis Gauineti liber inscriptus *Amicus Medicorum.*
Ioannis de Parma, *Quæstiones Medicinales.*
Libellus de medicinis.
De Consolatione Medicinæ.

Philippus Florentini, *Compendium de simplicium viribus.*

Raymundus Lullus.
Rogeri Bacconi, *De erroribus Medicorum lib. 1.*
De vniuersali regimine senum lib. 1.
De prolongatione vitæ lib. 1.
De retardatione senectutis lib. 1.
Antidotarium vitæ humanæ.

Vitalis à Furno digressio *De tuenda sanitate, & remedijs Morborum.*

Magia naturalis.

Alexandri Alberti, *Malleus Dæmonum.*

Claudij Prioris *Libel. de Lycanthropia, seu transformatione hominum in Lupos.*

Hieronymi Mengi, *Flagellum Dæmonum.*
Compendium artis exorcisticæ.

Raymundi Lulli.
Rogeri Bacconi, *Contra Necromanticos.*
De Necromanticis imaginibus.
De Geomantia.
De Excantationibus.
Practicæ Magiæ.

Thomæ Bugæi, *De Magia naturali lib. 1.*
Thomæ Murner, *Tractatus de Pythonico spiritu.*
Thomæ Palmerani, *De illusionibus Dæmonum.*

Valerij Polydori, *Practica Exorcistarum.*

Oratoria.
Rhetoricæ Præceptiones.

Celsi Zani, *Rhetorica.*

Didaci Stellæ, *De modo concionandi*, seu *Rhetorica Ecclesiastica.*
Didaci Volades, *Rhetorica Christiana.*

Francisci Fabrianensis, *Ars Prædicantium.*
Francisci Panigarolæ, *De ratione componendæ concionis.*

Gualteri Brugensis, *Rudimenta pro Concionatoribus.*

Lactantij Arctarij, *Ars concionandi.*
Laurentij Gulielmi, *Rhetorica pro iunioribus.*

Nicolai Herbon, *Methodus concionandi.*

Petri Rodulphi, *Lib. 3. de Christiano Oratore.*
Petri Antonij Rosini, *De arte Rhetorica.*
Philippi Florentini, *Methodus componendi sermones.*

Raymundi Lulli, *Ars Rhetorica.*

Simonis Fontani, *Parasceue ad Rhetoricam.*

Epistolæ.

Adami de Marisco.
Alberti Sartianensis.
Antonij Delphini ad Iulium Tertium *De Tractandis in Concilio Tridentino.*
Antonij Gueuarræ.

Baptistæ Mons-Feltriæ nobilis fœminæ.
Barnabæ N.
S. Bernardini.
S. Bonauenturæ.

Claudij Medullæ.

S. Francisci Assisiatis.
Francisci Florentini cognomento Paduani.
Francisci Gonzagæ.
Francisci Panigarolæ.
Francisci Viller.

Gabrielis de Verona.
Gulielmi de Mara.

Hieronymi Asculani.
Hugonis de Prato.

Ioannis Asculani.
B. Ioannis Capistrani *ad Pontifices, Cardinales, Reges, & Principes.*
Ioannis Foresteri, *Epistolarum lib. 1.*
Ioannis Pecchami *lib. 1.*

Leonis Valuascrij.
Ludouici Caruajali, *Epistola insignis ad Laurentium Suares.*
Ludouici Sotelli *ad Paulum V. & Principes.*

Martini de Valentia.

Nicolai Herbon.

Oderici de Portu Naono.

Petri Antonij Rosini.
Petri à Gandauo.

Richardi Ledredi *ad Summos Pontifices.*

Theodori à Beluederio, *Epistola ad Senatum Genuensem.*
Thomæ Illyrici.

Vbertini de Casali.

Orationes.

Adami Sasbouth, *Oratio funebris in obitum Tilmanni Geldropij.*
Oratio demonstrans veram Christi Ecclesiam.
Aloysij Curij, *Oratio habita in Comitijs generalibus.*

Sermo panegyricus de S. Ignatio de Loyola, Romæ habitus 1647.
Antonius Gambier, *Oratio funebris in Exequijs Heroinæ Mariæ Dommartinæ*.
Antonij Pagani, *Oratio de miserijs sui temporis.*
Arnaldi Aloſtani, *Oratio de fugienda conſuetudine hæreticorum*.

Baptiſtę Mons-Feltriæ nobilis,& doctæ fœminę, *Oratio ad Martinum V. Pont. Max.*
Præter alias ad Sigiſmundum Imperatorem, & Cardinales.
Bartholomæi Baphij, *Orationes variæ*.
Bonauenturæ Baronij, *Orationes Panegyricæ*.
Bonal edidit Gallicè *Panegyricum Ducis Aurelianenſis*.

Claudij Medullæ.
Cornelij Bollandæ.
Cornelij Muſſi.

Fauſtini Taſſi, *Orationes duæ Funebres*.
Fauſti de Comillionibus, *Oratio elegans*, quam compoſuit, & publicè recitauit *De Natiuitate Domini* Patauij.
Franciſci de Aregatijs, *Orationes in Concilio Conſtantienſi habitæ*.
Franciſci Bonal, *Panegyricus*.
Franciſci Florentini, *Orationes coram Summis Pontificibus habitæ*.
Franciſci Horantij, *Oratio in Tridentina Synodo habita*.
Franciſci Mariæ Pagneti, *Orationum liber* 1.
Franciſci Panigarolæ, *Oratio habita coram Papa & Cardinalibus*.
Orationes duæ funebres in mortem B. Caroli Borromæi.
Oratio in Comitijs Generalibus Romæ in Conuentu Aræcœli.
Franciſci Salazar, *Oratio habita in exequijs Cardinalis Creſcentij*.
Franciſci Zamoræ, *Oratio habita in Concilio Tridentino*.
Franciſci de Caſtro Caro, *Orationes aduerſus Martinum Lutherum*.

Gabrielis Fabri, *Opus Panegyricum ſacræ Aſſiſienſis Eccleſiæ S. Franciſci*.
Gregorij Petrochæ, *Oratio habita in Senatu Cardinalium ad Paulum Quintum de Legatione Iaponica*.
Gulielmi de Mara, *Orationes*.
Gummari à Quercu, *Elogium B. Ioannæ Valeſiæ*.
Henrici Vvillot, *Oratio habita in exequijs Helenæ de Melam Comitis de Barlemont*.
Hermani Berg, *Oratio de directione humanæ vitæ*.
Iacobi Malafoſſæ, *Oratio in Concilio Tridentino habita*.

Ioannis Conſilij, *Oratio Ibidem habita de Triũpho Chriſti*.
Ioannis Dubliulij, *Oratio Philippica*.
Ioannis Franciſci Faerni, *Orationes Latinæ variæ*.
Ioannis à S. Franciſco, *Orationes variæ Lingua Mexicana*.
Ioannis Pinedæ, *Chria Philotimica aduerſus ambitioſos*.
Ioannis Scalci, *Oratio Lugubris de ſtatuarum deiectione*.
Ioannis è Treuio, *Oratio de humana felicitate*.

Ludouici Caruajali, *Oratio habita in Concilio Tridentino*.
Ludouici Immolenſis, *Orationes duæ* 1. *de ſancto Stephano coram Sixto IV. habita*.
Secunda de nomine IESV coram Innocentio Octauo.
Ludouici de Rebelledo, *Orationes funebres* 50.

Matthæi Ferchij, *Oratio in laudem Scoti*.
Maximiliani Benjamin, *Orationes*.
Melchioris Flauij, *Oratio de vera Religione*.

Pauli Piſoti, *Orationum lib. vnus*.
Pauli Bellouacenſis, *Oratio funebris de laudibus Ludouici XIII. Regis Chriſtianiſſimi*.
Petri Antonij Roſini, *Orationes diuerſæ*.
Petri Marchand, *Oratio in funere Elizabethæ Infantis Hiſpaniæ Belgij Gubernatricis*.
Philippi BosKieri, *Orationes tres funebres*.

Thomæ Bonchier, *Oratio doctiſſima*.

Apologię ſpeciales.

Andreæ d'Alaret, *Apologia pro Bonito Combaſſonio*.
Archangeli Putei, *Pro Hebraicæ linguæ præſtantia*.
Altera pro Ioanne Pico Comite Mirandulano.

Bartholomæi Graunuyſe, *Decora Franciſcanæ Religionis aduerſus dedecora hoſtium*.
Bernardini de Buſtis, *Pro defenſione Montium Pietatis*.
S. Bernardini Senenſis, *Defenſorium veritatis*.
Bernardini de Beſſa, *Libellus Apologeticus pro Minoritis*.
S. Bonauenturæ, *Apologia pauperum*.
Bonauenturæ Columbi, *Apologia Seraphica*.

Didaci de Arze, *Pro Vrbe Roma contra hæreticos*.

Emanuelis de Tamayo, *Diſcurſus Apologetici de reliquijs Bonoſi, Maximiani, aliorumque San-*

Sanctorum Arienæ inuentis.
Francisci Matthæi, *Examen Iuridicum censuræ facultatis Parisien.*
Francisci Nicolai, *aduersus calumnias Francisci Lamberti.*
Francisci Panigarolæ, *contra Gebennenses.*
Francisci de Sosa, *pro Fratribus 3. Ordinis.*

Gabrielis Fabri, *Speculum, in quo iusta Conuentualium de titulo, & Primatu prætensio repræsentatur.*
Georgij Benigni, *pro Ioannis Renchlini Dialogo.*
Guidonis de Marchia, *Disputatio Rhythmica contra obtrectatores Religionis.*
Gulielmi de la Mare, *Defensorium S. Bonauent.*
Gulielmi Ochami, *Defensorium suum.*

Henrici Manroy. *Apologia de Iudæis Christianis.*
Hugonis Cauelli, *Pro Scoto.*

Ioannis Geonæ.
Ioannis Kraneman, *pro seipso.*
Ioannis Pechami, *pro S.Bonauentura lib. 1.*
Apologeticon lib. 1.
Apologia Synodalium.
Ioannis Rennamaræ, *defensorium contra quosdam sui calumniatores.*
Iosephi Bergaigne, *Apologiæ duæ.*

Laurentij Magrij, *Apologia pro Obseruantinis.*
Lucæ Vvaddingi, *Apologeticus de prætenso Monachatu Augustiniano S.Francisci.*
Ludouici Caruajoli, *contra Erasmum.*
Ludouici a Turre, *pro Monte Pietatis.*

Marci Viguerij, *contra conciliabulum Pisanum.*
Martini à S.Ioseph.
Matthæi Ferchij, *Pro Scoto.*
Matthiæ Thoring. *Defensorium Lyrani.*
Michaelis de Medina, *Apologeticum pro quibusdam locis Ioannis Feri.*

Nicolai Bodij Apologia aduersus *Epistolam non sobriam.*
Nicolai Herbon, *Apologia veræ fidei.*

Romani à S.Briota, *Defensio Calendarij Gregoriani aduersus Armenos Schismaticos.*

Saluatoris Bartholucij, *pro Scoto.*
Samuelis de Cassinis, *pro Nicolao de Lyra cõtra Ioannem Viterbiensem de Genealogia Saluat.*
Siluestri de la Val. *Iustæ magnitudines Ecclesiæ Romanæ contra impios*
Vincentii Massart, *Apologia pro P.Benigno à Genua.*
Apologia pro PP. Tertij Ordinis.

Poeticę præceptiones.

Alexander de Villa Dei, *in Doctrinale.*
Celsi Zani, *de Arte Poetica.*

Ioannis Summerij, *de facultate Metrica.*

Ludouici Caualli, *Scala Parnassi, & Ianua Musarum.*

Raymundi Lulli, *Ars Ryhithmica.*

Poemata.

Alexander de Villa Dei scripsit Leoninis versibus *Acta Apostolorum.*
Vtriusque Testamenti corpus duodecim versibus hexametris supra ducentos in Compendium redegit.
Ambrosius Lexouiensis cecinit *Anglos profligatos, & Rupellam expugnatam.*
Andreas de Olmos versibus Hispanicis edidit libros *Alphonsi à Castro aduersus hæreses.*
Antonii Pagani, *pia Carmina Italicè.*
Ant. Sanfelicii Carmina *pleraq. variorũ argumẽ.*
Archangelus Alarzon scripsit *De B. Virgine* diuersi generis Carmina.
Arnaldi Alostani, *Imagines mortis cũ Epigram.*

Balthazaris Olympii *libri diuersorum Carminũ.*
Bern.Sahaguntini *carm.spirit.lingua Mexicana.*
Bonauenturæ Baronii, *Metra Miscellanea.*
Bonau. Gonzagæ, *Carmina spirit.lingua Etrusc.*
Bonau. Moroni, *Exequiarum Christi Tragœdia.*
Rhythmi sacri.
Cataldiados libri sex.
Britonis Carmen *de Expositione vocabulorum difficilium sacræ Scripturæ.*

Celsi Zani, *Hymnodia.*
Cherubini Belli, *Tragœdia sacra Italicè.*
De Martyrio S.Agnetis.
Constantii Portæ, *Sacra Carmina cum grãto concentu notarum Musicarum.*

Eugenii O Borochee, *Poemata Sacra.*
Franc. Georgii Veneti, *Carmina spirit. Italica.*
Francisci Mauri Hispellatis *Franciсciados lib. 13.*
Gualteri Vviburni, *lib. 1. Carmine hexametro de Virgine Maria.*
Carminum diuersi generis lib. vnum.
Gulielmi Esbran, *Ode in S.Ludouicum Regem.*

Hieronymi Bordonii, *Poemata in præcipuas festiuitates B.Virginis.*
Hieronymi Maripetri, *Seraphicæ 20.*
Hieronymi Meyere, *Extrema Cænatio Filij Dei carmine Iambico digesta.*
Hippolyti Pantoni, *Grittias.*
Feltrias.
Panegyricon.
Gratulatorium ad D.Marcum.

Iacobus Albensis *Versibus Hexametri qualitates boni Superioris* descripsit.
Iacobus de Benedictis, vulgo de Iacoponus, scripsit *Rhythmos, & Poemata multa lingua Etrusca* Composuit
Stabat Mater dolorosa, &c.
Canticum de Contemptu mundi, [Cur mundus militat] sub vana gloria.
Iacobi Garibi, *Vitam S. Francisci versu Italico.*
Iacobus de Portu carmine Italico vertit *Philomelam S. Bonauenturæ.*
Innocētij Sborchij, *Triumphus Sanctorum* versibus heroicis,
Ioannis Antonij Carmen *De Rosario beatæ Virginis.*
Ioannis Baptistæ Triesti,, *Funus Paternum elegia ad B. Virginem.*
Ioannis Feralli, *Lib. de Stigmatibus S. Francisci carmine Heroico.*
Ioannis Francisci à Regio Lepidi, *Carmen elegiacum in Ortum Principis Etruriæ.*
De Laudibus Villæ Arietinæ.
Ioannis de Herben, *Varia carmina.*
Ioannis Tubini, *De Sacramento Eucharistiæ carmen Sapphicum.*
De B. Virgine, &c.
Ioannis Mariæ Velmatij, *Christiados lib.*
Ioannis Pechami, *Carminum diuersorum lib. vnus.*
Ioannes Petrus Fortis Poeta Etrusc. vertit *Septem Psalmos Pœnitentiales.* scripsit etiam *De Laudibus Montium.*
Ioannes Pineda Carmine Hispanico *Chiliadas vniuersi composuit.*
Visionem delectabilium, seu *festiuam.*
Ioseph Aueta, seu Acceta, *Vita S. Francisci decem lib. carmine heroico.*

Lactantij Arctarij, *Poemata.*
Laurentij Gulielmi, *Carmen Heroicum de Pudicitia B. Virginis.*
Laurentij Massorilli, *Volumen sacrorum Hymnorum.*
Leuini Brechti, *Sylua piorum carminum, Christiana Tragœdia, &c.*
Euripus Tragœdia.
Lucæ Mechliniensis *Cantica spiritualia.*
Lucæ Vvaddingi, *Epigrammata pia*, quæ suppresso authoris nomine habentur post tractatus Francisci à Sosa.Salamanticæ impressos.
Lucidi, siue Lucij Veronensis *Hymni in laudem S. Francisci.*
Ludouici ex Filicana, *Vita S. Francisci carmine Etrusco.*
Ludouici Verruchini, *Ecloga Pastoralis de natalitijs Christi.*
Poema de S. Antonio Eremita.

Martini Rosę Carmen Heroicum *De lingua Illyrica.*
Martini Valesij, *Parænesis Poetica.*
Mauritij Hibernici, *Compendium veritatum versibus Leoninis lib. 4. distinctum.*

Nicolai Vrsi Carmen Heroicum, *De Triumpho quinque Fratrum Martyrum.*

Pacifici Piceni, *Varia cantionum genera.*
Pauli Amalthæi, *Poema de bello Germanico aduersus hæreticos.*
Petri Antonij Rosini, *Epigrammata varia.*
Petri Citi Carmen Italicum *De Virgine sagittata.*
Petri de Mautina, *Historia B. Mariæ Hydruntinæ rhythmis Italicis.*
Petri Villoroelis, *Echinadum Naumachia de Bello Cyprio.*
Philippi BosKieri, *Nouacula cultus mundani Tragœdia Gallicè.*
Philippi Higgini, *Poemata sacra.*

Richardi Ledradi Episcopi *Hymni in Ecclesia sua decantandi.*
Roberti Colmani, *Carminum lib.* 1.

Saluatoris Vitalis, *Carmina.*

Poetæ illustrati.

Adamus Sasbouth, *Primum librum Iliados Homeri totidem* Latinis carminibus conuertit.
Antonius de Marchia libros *Dantis Poetæ Etrusci* in metrum Latinum transtulit.

Franciscus Frisatus Iacoponi *Rhythmos, & Poemata* notis illustrauit.

Hieronymus Manipetrus, *Carmina amatoria Petrarchæ* reddidit casta, inscripsitque librum *Petrarcha spiritualis.*

Lucas Vvaddingus, *Iacobiada*, id est, *B. Iacobi Piceni vitam ab Ioanne Baptista Petruccio Heroico carmine conscriptam* Notis, & Commentarijs illustrauit, & edidit.
Ludouicus Caualli, *Francisciada Francisci Mauri Hispellatis* argumentis, & Notis illustratam edidit,

Philippus BosKier Ioannis Houdemij, *Christiados lib.* 2. illustrauit.

Rogerus Bacconus, *In Virgilium Commentaria* scripsit.

Vrbani Bolsami, *Commentaria in Homerum.*

Grammatica Arabica.

Dominici N. *Fabrica linguæ Arabicæ.*

Thomæ Obicini Nouarienſis, *Grammatica, Logica, Dictionarium, Iſagoge linguæ Arabicæ.*

Cantabrica.

Stephani Materre, *Catechiſmus in lingua Cantabrica*

Græca.

Rogeri Bacconi, *Grammatica Græca.*

Vrbani Bolſami Bellunenſis, *Grammatica Græca*

Gallica.

Alexandri Barclæi, *De pronunciatione Gallica.*

Franciſci Panigarole, *Grammatica Italo-Gallica.*

Hebraica.

Hieronymi Comboni, *Compendium artis linguæ Sanctæ.*

Iacobi Burdegallēſis, *elementa linguæ Hebraicæ.*
Ioannis Burdegallenſis, *Synopſis inſtitutionum Hebraicarum.*

Lucæ Vvaddingi, *Tractatus de Hebraicæ linguæ origine, præſtantia, & vtilitate.*

Marij à Calaſio, *Grammatica Hebraica.*
Canones generales linguæ Sanctæ.
Dictionarium Hebraicum.

Rogeri Bacconi, *Grammatica Hebraica.*

Hibernica.

Florentij Graij, *Grammatica Hibernica.*

Michaelis Cleri, *Dictionarium Hibernicum.*

Indica.

Didaci de Olmos, *Grammatica Indica.*

Ioannis a Vega, *Rudimenta Grammaticæ Indicæ*

Ludouici à Villalpando, *Grammatica Indica.*

Latina.

Alexandri Hallenſis, *Dictionarium difficilium vocabulorum De verbis Exoticis.*
Alexandri de Villa Dei, *Doctrinale puerorum.*

Bartholomæi Methune, *Libellus in gratiam eorum, qui triuialibus ſcholis erudiuntur.*
Celſi Zani, *de Arte Poetica.*

Franciſci Meneze, *De Accentibus, quantitate ſyllabarum.*
Franciſci de Robles, *De Accentibus linguæ Latinæ, & Hebraicæ.*

Gulielmi Britoni, *Grammaticalia.*

Ioannis Edæi, *Lexicon Originalium.*
Ioannis Sommerij, *De facultate Metrica.*
Ioſephi de Berna, *ſymphonia ſacræ Lectionis.*

Ludouici Caualli, *Ianua Muſarum reſerata, ſyllabarum quantitatem, & artem Metricam complectens.*

Marcheſini è Regio Lepidi, *Opus de Accentibus verborum, de Orthographia, & modo exponendi.*
Matthiæ de Veſtis, *De Accentibus.*
Michaelis Aſcentij, *Copia Accentuum linguæ Latinæ, Hebraicæ, & Græcæ.*

Neſtoris Dionyſij, *Dictionarium.*
De octo partibus Orationis.
Quarundam dictionum, & Orationum expoſitio.

Rogeri Bacconi, *De Quantitate ſyllabarum.*
Emendatio libelli Sulpitij de quantitate ſyllabarum.
Summa Grammaticalis.
De Conſtructione partium.

Matlazinca.

Andreæ à Caſtro, *Dictionarium linguæ Matlazincæ, & Mexicanæ.*

Mexicana.

Alfonſi à Molina, *Grammatica Mexicana.*
Vocabularium eiuſdem linguæ.
Alfonſi Rangel, *Ars addiſcendi linguam Mexicanam.*

An-

Andreæ de Olmos, *Dictionarium, & ars linguæ Mexicanæ.*

Bernardini Sahaguntini, *Ars linguæ Mexicanæ. Dictionarium copiosissimum eiusdem linguæ duodecim magnis voluminibus distinctum. Vocabularium trilingue Latinum, Hispanum, & Mexicanum.*

Francisci Ximenij, *Dictionarium linguæ Mexicanæ.*

Turibij Motolinij, *Catechismus Mexicanus.*

Otoruiana.

Alfonsi Rangel, *Grammatica linguæ Otoruianæ.*

Ottomina.

Petri de Palacios, & Petri Orosij, *Grammatica Ottomina.*

Sebastiani Riberio, *Dictionarium eiusdem Linguæ.*

Popolaca.

Francisci Torali, *Grammatica Popolaca, & eiusdem linguæ Dictionarium.*

Teutonica.

Theodoricus à Monasterio, *Speculum Christianorum lingua Teutonica.*

Timuquana.

Francisci Parexæ, *Grammatica, & Ars pronunc dandi linquam Timuquanam.*
Grammatica speculatiua, Ioannis Duns Scoti.

Raymundi Lulli.

Totonaca, & Vastaca.

Andreæ de Olmos, *Dictionaria, & artes discendi linguas Mexicanam, Totonacam, & Vastacam.*

In Regulam Minorum.

Albertus de Bascia.
Alexander Ariostus, *Serenæ conscientia.*
Alexander Hallensis.
Alfonsi de Turribus, *Commentaria in Regulam S. Claræ.*
Angelus de Cingulo.
Anonymi de Angulo, *Expositio in Regulam Minorum.*
Anonymi plures scripserunt in Regulam Minorum, qui videantur verbo *Anonymus.*
Antonius Cordubensis.
Antonius à S. Maria.
Antonius Pactensis.

Bartholomæus Pisanus.
Bartholomæus Brandolinus.
S. Bernardinus Senensis.
S. Bonauentura.
Bonauenturæ Raoul *Synopsis Obligationum Regulæ Minorum,*
Bonauenturæ à Monte Florido, *Illustrationes Mysticæ, & litterales in Regulam Minorũ.*

Carolus Rapinæus.
Christophorus è Varisco.
Claudius le Petit.
Claudius Piquet,
Cornelij Martini, *Tractatus de statu Fratrum Conuentualium.*
Crescentius Æsinus.
Cyprianus Croussers.

Didacus Brauus.

Franciscus Aretinus.
Franciscus de Herrera.
Franciscus Luengus.
Franciscus de Noua Curia.
Franciscus Ortisius.
Franciscus Quinonius.
Franciscus Seguntinus.

Galfredus de Fontibus.
Garsias.
Gilbertus Nicolai.
Gondisaluus de Valle bona.
Gregorius Neapolitanus.

Hieronymus à Politio.
Hugo de Dina.

Iacobi Complutensis, *Lucerna Minorum.*
Iacobus de Grumello. *Serenam Conscientiam in Regulam Minorum.*
Iacobus Polius.
Iacobus Saleur.
Ioannes de Argamanes.
Ioannes Baptista Moles.
Ioan. de Blesa, *De Triplici Ordine B. Francisci.*
Ioannis Baptistæ de Monza, *Commentarij in Regulam Minorum.*

B. Ioan-

B. Ioannes Capistranus.
Ioannes Fanensis.
Ioannes Pechamus.
Ioannes Philippi.
Ioannes Reginaldus.
Ioannes RensniK.
Ioannes Rousserius.
Ioannes de Rupella.
Ioannes à Turribus *In Tertiam Regulam*.
Iuonis Magistri, *Ocularia Fratrum Minorum*.

Lambertus à S. Trudone, *Eiusdem Speculum Ordinis Minorum*.
Leander de Mursia,
Lucas Vvaddingus.
Ludouicus de Miranda.
Ludouicus Parisinus.
Lupus Paez.

Marius Taruisinus, *Recollecta Ordinis*.
Maffæus.
Nicolaus ab Alba Spina.
Nicolaus Auximanus.

Paulus Mondellus.
Petrus Bellochius.
Petrus Champolinus.
Petrus Ioannes Oliui.
Petrus Marchand.
Philippus de Ayala.

Richardus de Media-Villa.
Robertus de Russia.

Sanctes Thesaurus.
Seruatius Myricanus.
Siluester Bartholuccius.

Thomas Pisæus *In 3. Regum*.

Victorinus Pouchet, *In Regulam Clarissarum, & 3. Ordinis*. vide Titulum *Oeconomica & Instructoria*.

Defensi Minores.

Alexandri Ariosti, *Tractatus de vero, & perfecto statu Minorum*.
Alfonsi Gutieres, *Memoriale*.
Alfonsi Maldonado, *Defensio Paruulorum*.
Angeli de Cingulo, *historia de septem Tribulationibus Ordinis Minorum*.
Antonij Hiquæi, *Nitela Franciscanæ Religionis*.

Bernardini de Areualo, *Dialogus de Perfecto gradu paupertatis Minorum*.
Bernardini de Bessa *in libello Apologetico*.
Bertrandi de Bayona, *lib. de Paupertate Christi & Apostolorum*.
S. Bonauenturæ, *Apologia Pauperum*.

Francisci Matthęi, *Defensio priuilegiorum*.

Gulielmi Vvadfordi, *Defensio mendicitatis contra Armacanum*.

Henrici Sedulij, *Apologeticus aduersus Alcoranum Franciscanorum*.

B. Ioannis Capistrani, *Defensorium Tertij Ordinis*.
Ioannis Hiltoni, *De paupertate Fratrum. De statu Minorum*.
Ioannis Pechami, *De Mysterijs Minorum lib. 1. De eorum paupertate lib. 1.*
Ioannis de Riera, *Tractatus pro defensione Raymundi Lulli*.
Iosephi Vasquez, *Tractatus pro defensione Doctorum Ordinis Minorum*.
Iuonis Parisiensis, *Ordinum Mendicantium defensio*.

Ludouici à Turre, *Apologia pro familia Obseruantum*.

Michaelis à Purificatione, *Relatio defensiua pro filijs Indiæ. Vita Euangelica Fratrum Minorum*.

Otho Comendęus, *Elucidatorium Franciscanum*.

Petri à Cruce, *lib. pro Claustralibus*.

Roberti Finighami, *Lib. pro Ordine Minorum. Pro dignitate status eorum lib. 1.*

FINIS.

TA-

TABVLA
INDICIS MATERIARVM.

IN Biblia vniuersa, pag. j
In Genesim & reliquos libros sacræ Scripturæ. ij
Theologia scholastica pag. viij
In Magistrum Sententiarum, ibid.
In Scotum pag. ix
Tractatus speciales Theolog. scholasticæ. xj
Summæ Theologicæ. xij
Theologia Moralis. xiij
Theologia Parænetica. xv
Theologia Catechetica. xx
Theologia Polemica, seu Controuersiæ. xxj
Theologia Ascetica, seu libri Spirituales. xxiv
Rituales. xxviij
Theologia exemplaris, & primo de B. Virgine. xxix
Secundo de vitis Sanctorum. xxxij
Theologia Positiua, seu Concilia, Synodi, Decreta illustrata, item Ius ciuile. xxxiv
Authores sacri illustrati. xxxviij
Historici. xxxv
Historia profana illustrata. xl
Itineraria. xlj
In Philosophiam vniuersam, aut carptim. Ibid.
Logica. Ibidem.
Physica. xlij
In libros de Cœlo. xliij
In Meteora, & in lib. de Anima. Ibid.
In Metaphysicam. Ibid.
Ethica. xliv
Politica. Ibid.
Oeconomica, & instructoria. Ibid.
Mathematica. xlv
Musica. xlvj
Medica. Ibid.
Magia Naturalis. xlvij
Oratoria Rhetoricæ Præceptiones. Ibid.
Epistolæ. Ibid.
Orationes. Ibid.
Apologiæ speciales xlviij
Poeticæ præceptiones. il
Poemata. Ibid.
Poetæ illustrati. l
Grammaticæ variæ. lj
In Regulam Minorum. lij
Defensi Minores. liij

APPENDIX

APPENDIX AVTHORVM

Quorum notitia ad nos post Opus impressum peruenit.

A

ÆGIDIVS à S. AMBROSIO sępè prouincię Anglicanę Strictioris Obseruantiæ Definitor, ac diù in Anglia Missionarius, ex Hispanis fecit Anglicas

Meditationes Aureas B. Petri de Alcantara.

Vitam eiusdem Authoris. Bruxellis anno 1632.

ÆGIDIVS PASSAVIENSIS Germanus Conuent. auxit, notis illustrauit, & edidit

Varia opuscula rediuiua Cæsaris Spirensis pij Minoritæ (de quo nos tomo primo Annalium non semel sermonem habuimus) *olim Argentorati excusa.* Francofurti anno 1605. in fol.

ANGELVS à S. Francisco (de quo in Catalogo dictum est) Decanus Imolacensis in Hibernia, antequam Ordinem ingrederetur, S. Theologię Lector primarius, & aliquoties Guardianus Collegij Duaceni, nec non pluries Custos, ac Commissarius prouincię Anglicanę, pręter librum ibidem à nobis indicatum, scripsit

Quæstionum Theologicarum resolutionem pariter ac collationem cum Sententijs S. Augustini. Duaci apud Martinum Boggard anno 1637.

Certamen Seraphicum Fratrum Minorũ prouinciæ Angliæ pro sancta Dei Ecclesia, cum Appendice de missionibus, & Catalogo Scriptorum Anglorum eiusdem Ordinis. Ibidem apud Balthazarem Bellerum anno 1649 in 4. Edidit Anglicè

Regulam & testamentum S Francisci cũ Sententijs aureis B. Ægidij socij eiusdem sancti Institutoris. Ibidem apud Boggard anno 1633.

De Confraternitate chordæ, seu cinguli Franciscani.

Manuale Tertij Ordinis S. Francisci cum breui explicatione Regulæ eiusdem instituti pro secularibus. Duaci apud Viduam Marci Vvionis anno 1643.

Declarationem doctam & piam in Regulam pro Religiosis & Monialibus eiusdem Tertij Ordinis, duobus libris comprehensam. Ibidem anno 1644.

ANONYMVS duabus tantum litteris D. P. designatus, Reg. Obseru. edidit

Delegationem Religiosorum, siue examen & relationem potestatis legitimæ, quam habent Religiosi priuilegiati audiendi Confessiones Sæcularium omni tempore, & omni loco, cum declarationibus S. Congregationis Concilij super constitutione Gregorij XV. & plurimis Bullis, & Decretis circa Missas festorum, & Dominicarum, visitationes, stipis collectiones, & sepulturas. Parisijs in 8. apud Gulielmum Sassier anno 1648.

ANTONIVS GRANDAT Reg. Obseru. Doctor Parisiensis, patria Sabaudus, Ecclesiastes ordinarius Caroli Emmanuelis II. Ducis Sabaudię, edidit Galicè

Effigiem spiritualem Principis Regum, in eius dilecto S. Francisco abbreuiatam. Lugduni apud Clement. Petit anno 1650. in 8.

B

BONAVENTVRA IACSENIVS, restauratæ prou. Anglicanæ primus Definitor, & Guardianus Collegij Anglo-Duaceni, multa pro fide Catholica perpessus, scripsit librum ita inscriptum:

Manuductio ad palatium veritatis. Vbi doctè ac clarè errantes in viam veritatis reducit. Mechliniæ anno 1616.

C

CÆLESTINVS de MONTE MARSANO (de quo suo loco) præter ibidem relata, edidit magnum & doctum opus, cui titulus:

Clauis David Scripturæ sacræ, secreta reserans vniuersis sacræ Scripturæ studiosis, electam hac in arte longa, & vita breui Bibliothecam exhibens. Burdigalæ typis Bergenanis anno 1650.

CATHARINA à S. FRANCISCO, Abbatissa per multos annos monasterij Bruxellensis S. Elizabethæ Sororum Anglarum tertij Ordinis S. Francisci. Transtulit ex Teutonica in linguam Anglicanam

Vitam S. Elizabethæ Reginæ Portugalliæ, Bruxellis an. 1628.

CATHARINA à S. MAGDALENA Clarissa Monasterij Anglicani Æriæ, transtulit è Gallico in Anglicum idioma

Vitam suæ Institutricis S. Claræ. Duaci apud Martinum Boggard an. 1635. &c.

Vitam B. Catharinæ Bononiensis, necnon *Declarationes aliquot in regulam S. Claræ*. Audomari.

CHRISTOPHORVS COLMANVS, Missionarius prouinciæ Anglicanæ, post mortis latam in eum sententiam propter strenuam fidei confessionem in carcere Londini mortuus: edidit rhythmo Anglico

Mortis duellum. Londini an. 1628.

CONSTANTIVS MALVETANVS è Stronconio Vmbriæ oppido notissimo, Reg. Obser. Prouinciæ S. Francisci Lector emeritus, & Ordinis definitor generalis, edidit

Spinetum Mariale, in quo docet modum contemplandi spinas & dolores, qui transfixerunt cor B. Mariæ Virginis in Christi passione. Bononiæ, Tuderti, & postremo Fulginei apud Augustinum Alterium an. 1634.

Coronam Conceptionis Deiparæ Virginis Mariæ, contextam ex quinque orationibus dominicalibus, & duodeuiginti salutationibus Angelicis, quibus gratiæ & priuilegia B. Virgini à Deo concessa referuntur, & explicantur. Venetijs apud Misserinum an. 1630.

Breuem methodum contemplandi Christi Domini Passionem distinctam in septem considerationes, siue puncta, iuxta numerum dierum hebdomadæ. Interamni apud Thomam Guerrieri 1635.

Breue directorium ad confratres Plagarum nostri Redemptoris. Bononiæ apud Clementem Serroni, 1636.

E

EMANVEL ORCHIVS, Italus Nouocomensis Capuccinus, edidit Italicè *Sermones Quadragesimales*, doctos quidem & elegantes. Venetiis apud Iuntas & Babam an. 1650.

F

FERDINANDVS VINTKIVS Germanus Reg. obseru. edidit

Enarrationes Ecclesiasticas, siue diuersarum Ecclesiastici status controuersiarum resolutiones. Francofurti in fol. an. 1576.

FRANCISCVS BELL. Prouinciæ Anglicanæ Definitor, sacræ linguæ professor, primus restauratæ prouinciæ Scoticæ Minister, post varios labores in Missione Anglicana toleratos, martyrio Londini an. 1643. coronatus. Transtulit in linguam suam vernaculam

Vitam venerabilis Sororis Ioannæ à Cruce, sanctimonia & plurima virtute illustris. Audomari anno 1625.

Item *sui Instituteris testamentum Anglicè* edidit *cum doctis, ac pijs adnotationibus, ex sanctis Patribus & sacra scriptura depromptis*. Duaci apud Balthazarem Bellerum an. 1632.

FRANCISCVS à S. CLARA, bis Minister prouinciæ Anglicanæ, à sacris Reginæ Catholicæ Magnæ Britanniæ, olim in Collegio Anglo-Duraceno Lector primarius, & emeritus, post multas cum laude concertationes aduersus hereticos edidit

Librum Theologicum, quem inscripsit, *Deus, Natura, & Gratia*. Lugduni anno 1634. Cum autem hic liber multorum subierit varias tum propitias, tum aduersas censuras, facta est alia editio Parisiis cum Epistolio Apologetico, eodem anno: deinde anno sequenti tertia multò auctior prodijt Lugduni.

Epistolium de Iudicijs Astrologicis. Duaci anno 1626.

Ortis demum magnis difficultatibus in Anglia circa ordinem Episcopalem, edidit opus doctum sub titulo *Apologiæ Episcoporum*. Coloniæ 1640.

Denique opus valde laboriosum, & doctum ex sanctis Patribus tam Latinis, quam Græcis, & ex Rabbinis collegit, cui titulus: *Systema fidei*, seu *De authoritate Conciliorum generalium*: vbi egregiè in rebus controuersis Concilium Tridentinum defendit. Cui adiungitur *Appendix de origine Papatus Romani, & an Petrus & Paulus fuerint simul Papæ*. Leodij Typis Ioan. Tournay 1648.

FRANCISCVS RAGGIVS Capucinus, nobilis Genuensis...... Cardinalis Raggij germanus frater, & Laurentij itidem Raggij Cardinalis patruus, Sac. Theologiæ Le-

Lector, vir doctus, noster amicus, eum plerosque abusus ab electionibus quarundam Religionum eliminari vehementer cuperet, eos liberè perstrinxit, & remedia palam proposuit, vtque hæc facilius præstare liceret, nomen, quo audiebat in sęculo, & cognomen *Ragglus* sub Anagrammate *Giragus* præposuit libro, quem inscripsit: *Dubiorum Centuria de regimine Regularium in tres partes distributa. In prima, incommoda electionum, quæ inter Regulares oriri possunt, nec vsque in hunc diem prælo subiecta fuere, enucleantur. In secunda, remedia assignantur. In tertia, nonnulla selecta elucidantur*. Lugduni 1646.

FRANCISCVS XIMENIVS e Cisneros, &c. de quo suo loco actum est, vbi dicitur eum testamento legasse sumptus pro imprimendis Alfonsi Tostati operibus. Sed in epistola præliminari, qua Collegij S.Bartholomæi Salamanticensis alumni Ximenio dedicant commentarios Tostati in historiam Eusebii, illi gratiæ perquam maximę habentur, quod prędicta opera Tostati edi curauerit. Et quidem Ximenio adhuc superstiti Ioannes Baptista Ignatius volumen primum Tostati in Matthæum nuncupauit.

G

GEORGIVS à S.GVLIELMO, bis Anglicanæ prou. Minister, magna erga suos Confratres charitate commendabilis: transtulit ex Italico in Anglicum idioma

Librum Bartholomęi à Salutio, pijssimi Minoritæ, cui tiulus, *Septem Tubæ*. Duaci anno 1628. Item edidit Anglicè

Directorium spirituale, quod ipse ex varijs authoribus doctè collegit, Ibidem.

GVLIELMVS STANNIE Anglus, Missionarius, & primus à dissolutione prouincię Anglicanę Commissarius, vir pius & probus edidit idiomate Anglicano

Tractatum *De Pœnitentia in gratiam eorum, qui Tertij Ordinis S. Francisci Regulam in sæculo profitentur*. Mechlinię anno 1601.

H

HIERONYMVS à S. BONAVENTVRA Missionarius prouincię Anglicanę Reg. Obseru. Minister, edidit Anglicè librum, cui titulus,

Petrus in Naufragio. Duaci an. 1618. in quo egregiè ostendit fidem Catholicam esse vnicum remedium ad salutem.

Alia docta scripsit opera, quę in magnum rei Catholicę detrimentum hęretici nondū dicta diripuerunt.

HYACINTHVS PARISIENSIS, (de quo suo loco) scripsit etiam

Catechismum & instructionem super sanctam Missam & Diuinum seruitium, quod ibi agitur, cum explicatione omnium cæremoniarum ab Ecclesia in sacri mysterij celebratione ordinatarum, addita responsione omnibus obiectionibus aduersariorum huius augustissimi Sacramenti ad fauorem Missionariorum. Parisijs in 12. apud Bullegerum, anno 1646.

Contradictiones manifestas, quæ in Psalmis, precibus Ecclesiasticis, in forma ministrandi Sacramenta, in Catechismis puerorum, interrogatorijs eorum, qui ad cœnam, fidei confessionem, & disciplinam Ecclesiarum prætensorū Reformatorum super essentialia fidei puncta admittuntur. Ibid. in 12.

Tractatus controuersiarum vtilissimos ad errantes reuocandos ad veritatis cognitionē.

Primus est, *Doctrina impia prætensorum Reformatorum, plurimas continens blasphemias*.

Secundus, *Prætensi reformati extra Ecclesiam: & nouem veritates à Ministro Molinæo recognitæ, communi suæ sectæ doctrinæ contrariæ*.

Tertius, *Ministrorum prætensæ religionis reformatæ mendacia aduersus sacram Scripturam*. Ibid. 1646.

Collectionem, Dictionarium præcipuorum Scripturæ sanctæ passuum pro omnibus fidei Catholicæ, Apostolicæ, & Romanæ articulis. Ibidem eodem anno.

I

IACOBVS AVGVSTODVNENSIS Capuccinus, edidit

Iustas expectationes nostræ salutis oppositas desperationi sæculi. Opus pium & doctum, in quo solidè refelluntur & destruuntur perniciosa nonnullorum huius temporis circa gratiam, & alia vtriusque Theologiæ, Scholasticæ & Moralis dogmata, ad fidelium consolationem. Lugduni apud Anisson in 4. anno 1649.

IACOBVS HVGO Conuentualis edidit *Obseruationes Theologicas, Historicas, Morales, & Politicas in acta totius sacrosancti Concilij Tridentini*. Rothomagi anno 1569.

IOANNES GENNINGVS Anglus Missionarius ante restauratam prouinciam Anglicanam diù Custos, seu Vicarius, & iam restauratæ primus Minister, ad idem munus secundo, & tertio electus, qui sua prudentia & virtute prouinciā restaurauit & stabiliuit, ædificato sua industria pro confratribus Collegio Duaceno, & pro sororibus

Anglicanis Tertij Ordinis S. Francisci Monasterio Bruxellensi, Neoportum postea translato, edidit Anglicè.

Vitam Edmundi Genniggi sui fratris germani, Londini ab hæreticis pro Christi fide suspensi. Audomari 1602.

IOSEPHVS MALDONATVS Hispanus, Reg. Obseru. cum in Indijs Occidentalibus habitum suscepisset, in Hispaniam traiecit, vbi eam apud Ordinis Rectores, & Hispaniarum Regem gratiam inuenit vt per aliquot gradus ad Indiarum, deinde ad totius Familiæ Vltramontanæ Commissariatum generalem in congregatione generali in vrbe Victoriæ anno 1648. celebrata, omnium calculis peruenerit. Ad me tanquam amicũ & sibi religioso fœdere deuinctum, misit

Tractatum copiosum de authoritate Commissarij generalis circa destinandos Commissarios in Indiam Occidentalem, quem Hispanicè edidit Madriti; Mox librum doctum, & spiritualem ita Hispanicè inscriptum

El mas escondido retiro del alma, en que se descubre la preciosa vida de los muertos, y su glorioso sepulchro, Cæsaraugustæ anno 1649. in fol.

L

LVDOVICVS à S. AVGVSTINO, Prædicator prouinciæ Anglicanæ strictioris Obseruantiæ, transtulit in suum idioma

Stimulum Diuini Amoris, à S. Bonauentura compositum. Duaci apud Viduam Vvionis anno 1642.

LVDOVICVS à NAZARETH Missionarius eiusdem prouinciæ, edidit rythmo patrio

Vitam S. Mariæ Aegypti ac. Duaci apud Viduam Vvionis anno 1640.

M

MARTIALIS BRIVATO, Gallus Petracoricensis, Capuccinus, concionator Poëta elegantissimus, edidit Gallicè

Poemata sacra, festiua, varia, sed omnia semper dulcia, arguta, & elegantia. Burdigalæ Typis Bergerianis tomis duobus anno 1650. in 8.

SYLLABVS
FRATRVM MINORVM
QVI PRO FIDE CATHOLICA
A CHRISTIANAE RELIGIONIS
HOSTIBVS INTEREMPTI SVNT.

MARTYRES

TESTES SVNT VERITATIS.

SI lingua amputatur, loquaciora ſunt vulnera: Etſi vulnera, tegantur etſi abſcondatur cicatrix, non abſconditur fides. *Ambroſ. l. 2. de Iacob. cap. 11.*

FVndebat ſępe confeſſor ſanguinem ſuum, ſuiſque vulneribus fidei mentis ſuæ teſtabatur authorem. *Chryſologus ſermon. 128.*

MARTYR fluentem fatur inter ſanguinem;
Grates tibi, ò Præfecte, magnas habeo,
Quod multa pandens ora, iam Chriſtum loquor,
Arctabat ampli nominis præconium
Meatus vnus, impar ad laudes Dei.
Rimas patentes inuenit vox edita,
Multiſque fuſa rictibus reddit ſonos
Hinc inde plures, & profatur vndique
Chriſti, Patriſque ſempiternam gloriam.
Tot ecce laudant ora, quot ſunt vulnera.
Prudentius in Periſtephano.

MINORITAE PIETATE INSIGNES,

ET

DOCTRINA CHRISTIANA CONSTANTES

Qui pro fide Christi fortiter occubuerunt.

A

SANCT. ACCVRSIVS, Italus, Laicus, fuit vnus ex illis quinque, qui anno sexto ante mortem S. Francisci, ab eo ad Miramolini regnum destinati, vt fidem Christianam prędicarent apud Marrochium, post grauissima supplicia constantissime tolerata, glorioso Martyrio initium Ordinis Minorum consecrarunt. Socii fuerunt *Berardus*, *Petrus*, *Otho*, Sacerdotes, & *Adiutus* Laicus. Omnes simul post triduanum carceris squalorem, & inediam, alapis, & variis opprobriis affecti sunt, deinde Iudex impius iussit eos dirissimè tamdiu virgis, & fustibus cædi, donec eorum ossa, & viscera apparerent; feruente insuper oleo, & aceto in vulneribus perfusis, per totam sequētem noctem super testas volutati sunt, & pluribus sibi inuicem succedentibus tormentis acerbissimè afflicti. Tandem ipse Marrochiorum Rex cernens immobile eorum fidei Christianę retinendæ propositum, arrepto gladio capita eorum per mediam frontem discidit. Passi sunt XVI. Kal. Februarij anno reparatæ salutis. 1220. Eorum corpora frustatim concisa in campo sparsa, & à bestijs intacta, iussit Rex in igne proiici; sed illæsa remanserunt. Ea Christiani clam auferentes aromatibus condiuerunt. Integras tantę victoriæ exuuias dominus Petrus Infans frater germanus Sanctii Regis Lusitanię inde miraculosè asportauit, quas in magnifica Ecclesia S. Crucis Canonicorum Regularium S. Augustini Conymbricæ thecis argenteis inclusas, & reuerenter collocatas Deus maximis, & perpetuis glorificat miraculis. Relati sunt inter sanctos Martyres à Sixto IV. Vide To. 1. Annal. an. 1220. n. 37. & sequentibus, & Tom. 7. an. 1481. n. 1. & seq. Faueant nobis hi Martyres initio huius Operis, qui Ordinis initia, viuente adhuc Institutore, gloriosè decorarunt.

Adamus. Vide Paulus N.

S. ADIVTVS, Italus, Laicus, vnus ex prędictis Martyribus Marrochianis.

ADOLPHVS Ardolphi, Germanus, prouinciæ Argentinę Custos, qui cum multis aliis Franciscanis anno 1632. Vvitembergæ ab hereticis Sueuis martyrio affectus est, die 6. Ianuarii.

ADRIANVS BEVERLO, sacerdos, & à sacris confessionibus in Monasterio Montis Lucis, prope Traiectum ad Mosam, ab hæreticis occisus est anno 1576. die 27. decembris.

ADRIANVS GANDAVVS, vide Daniel Arendock.

ADRIANVS LAMBERTVS, apud Goudam Batauorum, vnà cum Ioanne Rictelo ab hereticis dira passus. Nam ambo vestibus spoliati, pugionibus confixi, & per tribulos, carduosque raptati, tandem suspensi, ac per medium ventrem dissecti, animas Deo tradiderunt anno 1572. die 8. Septembris.

ÆGIDIVS COTTEREAV, Gallus, ab hæreti-

reticis in flumen demersus, anno 1562. die 25. Martij.

AIMERICVS, eiusque socius, Galli, in conuentu Cholleti, prouinciæ Turoniæ Pictauiensis, in in extremis Episcopatus Maleacensis, vulgò *Maillere Ke*, finibus situs, magna fide & incredibili constantia, pro cõfessione Christianę, Apostolicę, & Romanę Religionis crudelissimum, sed tamen gloriosissimum finem sustinuerunt anno 1562. die 13. Decemb.

ALBERTVS FRANCVS, Gallus concionator, & Martinus ab Altamira Hispanus, Sacerdos, in India Occidentali pro Christi fide martyrium illustre subierunt. Anton. Daza, à Chronic. Min. lib. 2. c. 58. in fine sub annum 1595.

ALBERTVS à LEYDA, quod Lugdunum Batauorum vocant, Sacerdos, & Concionator, vir integerrimus, cùm aliquando Colonię Agrippinæ profligatus ex Holandia exulasset, tandem reuocatus in prouinciam, iter Antuerpià faciens Ducis-Siluam, à Geuziis hęreticis tormenti bellici globulo traiectus fuit anno 1584. aut sequente. Sedulius in Corollario ad finem historiæ Seraphicæ nu. 8. Raissa in supplement. Molani ad 21. Nou. addit corpus fuisse sepultum in vicino pago *Maldert.*

ALDOBRANDINVS de AMANATIS, vel *Ammonatis*, seu de *Infangatis*, Florentinus, cum socio Fratre *Antonio* in Salamastro Persidis glorioso martyrio coronati, miraculis post mortem claruerunt. Vide tomo 2. Annal. an. 1284. num. 2.

ALEXANDER IOANNES, ex Apulia oriundus, frater Laicus prou. S. Gabrielis Discalceatorum in Hispania, diu mansit in conuentu S. Mariæ de Iesu Saluæ-terrę, eiusdem prouincię, vbi mira austeritate, oratione, spiritusque feruore vitam duxit. Tandem Martyrij desiderio flagrans, in Libyam profectus est, vbi à Mauris, ob Euangelij prędicationem, crudeliter fustibus nudo corpore cęditur, & penè mortuus relinquitur, sed paulò post Christi fidem iterum publicè prędicans, lapidibus appetitus, fugatus est. Inde Memphim perueniens, ibidem virgis toto corpore verberatur, iniurijs & opprobrijs, fameque diuexatus dimittitur, demum iterum captus in ignem conijcitur, à quo nihil passus, tandem gladiis confoditur, & lapidibus obruitur circa annum 1552.

ALEXIVS SAMSON, Lautrici in Aquitania, cum quinque aliis, videlicet *Francisco Pelicerio*, in sacra pagina doctore, ac disertissimo concionatore; *Antonio de Rupe*, conuentus Guardiano; *Hieronymo Graisseto*; *Rogerio Viguerio*, ac *Ioanne Richardo*, crudelissimo mortis genere ab hæreticis affectus est, anno 1568. 4. Martii. Gonzaga 3. part. in Conuent. Lautricen. qui est 22. prouincię Aquitaniæ recentioris.

ALOYSIVS, seu LVDOVICVS, siue ALPHONSVS Villalupus, Hispanus, martyrium subiit anno 1582. apud Indos Occidentales, sagittis eorum vndique confixus. Erat Sacerdos deuotus, ex custodia de Zacatecas, prouincię S. Euangelii.

ALPHONSVS de VILLALVPO, idem ac Aloysius suprà.

AMARELLA, sanctimonialis Clarissa Martyrium passa est Ciuitatulæ in Minorica Balearium insula, cum *Bartholomæo Genestare* adolescente Clerico, & *Francisco* laico à crudelissimis Turcis, qui oppidum prædictum expugnarunt, & vnà cum Cœnobio Minorum, & Monasterio Clarissarum diripuerunt, atque combusserunt, anno 1558.

ANDREAS ab AIALA, insignis Theologus inter Minores, qui in cõuertendis Guainamolis Indis occidentalibus primatum tenuit; qui cùm Indicum idioma regionis illius apprime calleret, atque singulari quadam dicendi facundia præditus esset, plurimum apud efferatos illos per sexennium instruens, donec anno 1584. ab ipsis perfidis in idololatriam relapsis captus, & crudelissime occisus est. Eius quoque socius Frater *Franciscus Aegidij* vnà cũ alijs dirè vexatus Martirij palmam promeruit. Gonzag. par. 4. in prou. SS. Petri, & Pauli conuent. 46.

ANDREAS DYCK, Belga, à Geuzijs hæreticis Dixmundæ vincula, carceres, flagella, et inediam pro Christo perpessus, tandemque ex illorum manibus liberatus, paucis post diebus inuictum animum cœlo reddidit, sepultus in Conuentu Dixmundensi, anno 1578.

ANDREAS GVEZ, siue GEVLZ, natione Gallus patria Normannus ex conuentu Bernaij in territorio Lexouiensi, sexagenarius, et amplius, ab hereticis violenter è monasterio extractus, gladioque sauciatus, et à ferocissimo equo per loca deuia, carduisque plena, ad duo milliaria raptatus, animam Deo reddidit. Franciscus Gonzaga ait, in suburbio oppidi fuisse necatum, ac in flumen vicinum proiectum. Catholicorum tandem pietate ab aquis assumptum, sepolturæ decenti traditum fuisse in oppido *S. Albini* prode Bernaium, ad duo milliaria, anno Domini 1566. Gonzaga in prou. Franciæ conu. 24.

ANDREAS HVNGARVS, alijs NICOLAVS, vide infrà Antonius de Saxonia.

ANDREAS MEDIOLANENSIS, idem cum *Antonio* infrà.

ANDREAS de MONTE, sacerdos pijssimus natione Gallus, patria Normannus,

Con-

Conuentus Baiocensis, annos natus quinquaginta quinque pro fidei Catholicæ assertione ab hæreticis trucidatus, fortissimo martyrio, & Ordinem, & Patriam, & Ecclesiam illustrauit, vnà cum *B. Patre Berot* viginti quinque annorum. Passi sunt circa annum 1562. Gonzaga 1. p. fol. 102. & 3. par. conu. 21. prouinciæ Franciæ.

ANDREAS ROBERTI, Laicus professione, pijssimus frater, ex Barchinonia in Alpibus oriundus, Montis Pessulani conuentus alumnus anno 1567. ibidem à furentibus hæreticis eam vrbem deuastantibus occisus est, inclamando subinde *IESVS MARIA*.

ANDREAS SPOLETANVS, Sacerdos deuotissimus, prouinciæ S. Francisci alumnus, vt liberiùs, relictis amicis, Deo seruiret, facultatem à Superioribus in Corsicam transmigrandi impetrauit, vbi cùm pestifera lues grassaretur, infirmorum curæ se addixit, eisque maxima charitate ministrauit, deinde animarum zelo, & Martyrij desiderio flagrans, mare traiecit, & in Mauritaniam profectus, Fessam, quæ totius regni caput est, ingressus, coram Rege, & Principibus Christianam veritatem prædicauit, falsitatem Mahumeticæ sectæ ostendit, Iudæos cum alijs infidelibus grauissima disputatione confutauit: Christi fidem esse necessariam adstruxit, in cuius testimonium obtulit, vel mortuum suscitare, vel cæco visum reddere, vel foueam cum feroce leone intrare; vel fornacem ardentem ingredi, & inde illæsum exire. Vltimum signum elegerant Infideles, statimque rogum incenderunt, quem ingressus est Frater *Andreas* cum solis femoralibus, sed ter extincto igne, picem multam super ligna effuderunt; itaq; magnus ignis accensus est: in medio autem flammarum seruus Dei stabat incolumis: quapropter illi in furorem versi, plurimis lapidibus obiectis eum obruerunt, & occiderunt an. Dom 1532.

ANGELVS, vnus ex septem Martyribus Ceptæ, vide *Daniel*.

ANGELVS à Spoleto, ex Babylonia in Tartariam rediens cum Episcopis, & Fratribus Minoritis, cœpit animarum saluti, Barbarorumque conuersioni sedulò insistere: sed cùm fidem Christi feruenter prædicaret, à quibusdam Bulgariis in Armenia crudeliter gladijs confossus, animam Christo reddidit, 2. Aprilis Tom. 3. Annal. an 1314. num. 14.

ANIMVNDVS de SABAVDIA, vide *Claudius Gabriel*.

ANONYMA, Virgo, & martyr in prouincia S. Bonauenturæ, de qua sic Franciscus Gonzaga. Quædam eiusdem prouincię Monacha, cùm in hæreticorum manus incidisset, multis gladijs, & tormentis adeo fuit expauefacta, vt ex omnibus eius partibus sanguis effluxerit, ac sic gloriosa ad Sponsum peruenerit sub ann. 1563. Gonzaga in prima parte sub tit. S. Bonauenturæ.

ANONYMÆ 74. Clarissę, Aconenses in Syria, quarum abbatissa cùm audisset Saracenos in ciuitatem irrupisse, conuocatas omnes ad virginitatem seruandam, & martyrium subeundum viriliter animauit: & vt illam faciliùs conseruarent, facie pulchritudine deturpata omnibus suo ipsius exemplo persuasit: nam simul cum dicto sibi nouacula nasum abscidit, quam reliquę omnes imitatę sunt, speciem suam varijs excoriationibus deformantes. Saraceni igitur in Monasterium irruentes, & sacras Virgines fœdè cruentatas intuentes, horrore perculsi, ac odio Christiani nominis concitati, omnes crudeliter trucidarunt. Vide Tomo 2. Annal. anno 1291. num. 1.

ANONYMVS vnus Corsicus, de quo sic Gonzaga: Vigente anno Domini 1354. in Insula Corsicę Iuuenali pestifera heresi, quidam Frater Minor, cuius nomen ignoratur, ab eius sectatoribus, ob Catholicę fidei constantiam, martyrio coronatus est, & in Conuentu Alexiani sepultus. Vide Tomo 4. Annal. ad ann. 1354. num. 11. & Gonzaga in prou. Corsicę Con. 10.

ANONYMVS quidam iuuenis Frater, eximię pulchritudinis, & castitatis, cùm ex obedientia ad petendam eleemosynam in vrbem Anconam intrasset, impudicę quędam mulieres eius amore captę, eum ad se vocauerunt in domum, veluti pro eleemosyna recipienda, quo ingresso, statim ianuam clauserunt, eique suam concupiscentiam aperuerunt: quibus cum respondisset se malle mori, quàm Deum offendere, mox ab illis pręfocatus est, & nocte sequenti corpus eius ad portam Conuentus detulerunt. Marcus Vlyssipponensis 3. par. Chron. lib. 1. cap. 56. ad annum 1443.

ANONYMVS in Belgio vitę sanctitate clarebat, cùm Geusij Flandriam, inferioremque Germaniam rapinis, & incendijs diuexarent, apud *Honoscoth* gladijs eorum occisus est, anno 1568.

ANONYMVS Guardianus Conuent. Castri-Villani in Diœcesi Lingonensi in Gallia, cùm hęretici illum Conuentum expilarent, & flammis traderent, ipse senex, & infirmus, cęteris fugientibus, remansit, quem toto die ligatum pugnis cędentes, & pilos barbę vel lentes, multis opprobrijs affecerunt: similiter etiam sequentibus diebus, tormentis grauissimis diuexarunt, vt Christum, & Ecclesiam abiuraret, sed frustrà,

nam Christi Martyr inuocato subinde nomine IESV, patienter cuncta tolerauit. Tandem occisus, & martyrio coronatus, victor migrauit in cœlum, circa annum 1562.

ANONYMVS Laicus apud Chile regnũ in India Occidentali, pro Christi fide, fame necatus circa annum 1559.

ANONYMVS CHOLETI, suprà cum *Aimerico*.

ANONYMVS Guainamotę, supra cum *Andrea ab Ayala*.

ANONYMVS Laicus Ierosolymis, Ille postquam per humanam fragilitatem, & timorem fidem abnegasset, facti pœnitens, et coram innumera Turcarum, et Maurorum multitudine Christum prædicans, ad martyrij palmam peruenit. Gonzaga.

ANONYMVS, Mausiaci, infrà cum *Forti Viuato*.

ANONYMVS, Moreæ infra cum *Electo*.

ANONYMI duo Brielæ in Hollandia, à Geusijs martyrio coronati sunt, 1572. 9. Iulij.

ANONYMI duo ab Agarenis occisi simul cum Fratre Iacobo Sampere Ordinis Prædicatorum apud Castillionem Ampuriarum in Principatu Cataloniæ an. 1516.

ANONYMI duo Chile ab Apostatis Indis crudeliter gladijs, et lanceis perforati, martyrij lauream reportarunt, anno 1598, die 24. Decembr.

ANONYMI duo Capuccini Ierosolymis à Turcis primùm fustibus contusi, deinde telis confixi, pro fide Christi vitam profuderunt 1577. die 7. Nouemb.

ANONYMI duo in India Orientali prope Goam à Maluaribus, Indis, Piratis trucidati sunt; circa annum 1560. 17. Augusti.

ANONYMI duo Marrochij multis opprobrijs affecti, tandem capite plexi sunt, Tom. 1. Annal. anno 1232 num. 33.

ANONYMI duo in Oriente an. 1362. à Nestorianis fame cruciati, et squalore carceris macerati felicem agonem consummarunt die 7. Augusti Tom. 4. Annal. anno 1362. num. 33.

ANONYMI duo Osornij in Chilensi Indiæ Peruanæ regione, quos apostatarũ à fide crudelitas fame extinxit, 1598. die 26. Dec.

ANONYMI duo in Palęstina cum Conrado de Allijs 3. Decemb.

ANONYMI duo in Ratzels-dorfio prope nouam ciuitatem in prouincia Austriæ, pro Christi fide ab immanissimo Turca capite truncati sunt 1541. die 24. Decemb.

ANONYMI duo in Syria, quorum capita à Saracenis crudeliter excoriata, cùm nihilominus in Christi confessione persisterent, ab ijsdem capitis obtruncatione sunt interempti sub ann. 1289. die 31. Ianuarij. Vide Tom. 2. Annal. anno 1284. num. 2. et Tomo 3. an 1314. num. 14. et 1342. n. 61.

ANONYMI duo in Valachia apud Cereth, ab Infidelibus arbores adorantibus iugulati sunt, die 11. Maij. Vide Tom. 4. Annal. anno 1378. n. 12.

ANONYMI duo in Vngaria, an. 1498. num. 7. Tom. 7.

ANONYMI duo in Zeilanica Indiæ Orientalis Insula; pro fidei Christianæ constantia, telis gentilium confossi sunt, circa annum 1560. die 11. Septem.

ANONYMI tres Calicuti in India Oriẽtali a Mauris, pro Christi fide occisi, anno 1519. 17. Decemb.

ANONYMI tres apud Castrum Villanum in territorio Lingoniensi, quos hæretica rabies sclopetariorum globulis perforatos, super cælestes globos ad gloriam æternam transmisit, circa annum 1562. 11. Martij. Eorum corpora clam à Catholicis sublata, apud Conuentum dicti oppidi honorificè sepulta sunt: vbi piè à fidelibus coluntur.

ANONYMI tres Damasci in Palæstina, post multa, et varia tormenta à Saracenis illata, martyrij palmam perceperunt, die 19. Nouembr. Vide Tom. 3. Annal anno 1342. num. 61.

ANONYMI tres in vrbe Sarai, vel Ianay suis precibus cæcum quendam illuminarunt, cum quo postea pro fide Christi Martyrium subierunt. Vide Tom. 3. Annal. 1314. nu. 14.

ANONYMI quatuor in Belgio à Geusijs crudelia passi, mercedem in cælis copiosam meruerunt, anno 1579. 6. Iulij.

ANONYMI quatuor in India Orientali, plurimis laboribus exanthlantis, à Barbaris variè vexati agonem suum inclyto Martyrio consummarunt; circa annum 1520. die tertia Aprilis.

ANONYMI quinque in Canaria apud Fortem-Venturam insulam comprehensi à Gentilibus, post ludibria, et improperia pro Christo tolerata, ex editissimo loco in mare præcipitati sunt, sub annum 1560. die 10. Septembris. Eorum glorioso martyrio Fortunatæ insulæ fortunatiores gloriantur.

ANONYMI quinque Polociæ in Lithuania à Tartaris, et Moscouitis vrbem illam, et conuentum incendentibus capti (cæteris sibi fuga consulentibus) crudeliter iugulati sunt, Tom. 3. Annalium, 1325. num. 28. et Tomo 7. an. 1498. num. 44.

ANONYMI quinque Visochii in Bosna, qui ab hæreticis Patarenis trucidati sunt, eorumque cœnobium solo ęquatum est, à quo tempore sæpiùs noctu in ipsis ruinis à fidelibus quędam candelę accensę cernuntur.

ANONYMI sex Aurelianis, qui ab hęreticis

reticis incarcerati, multisque diebus fame afflicti, tandem intoxicato pane extincti, ad cœnam æternam peruenerunt an. 1562.

ANONYMI sex Distemij in Brabantia, a Geusijs ob religionis Catholicę constantem cofessionem variè passi sunt; nam duo primi, cùm foras pro administratione Sacramentorum proficiscerentur, confestim sunt necati; duo alij in ipso introitu Conuentus occisi; alij verò duo exinde educti, post plurima ludibria, & opprobria, suspendio vitam mortalē finierunt, & ad immortalem peruenerunt an 1578. die 25. Octob.

ANONYMI sex Ramæ in Bosna Argentinensi ab efferatis Turcis occisi martyriū subierunt anno 1557. die 21. Aprilis.

ANONYMI sex Zutphaniæ ab hęreticis crudeliter interfecti, nam primùm dissectis ventribus, deinde suspensi ab infelici arbore, ad gloriam æternam euolarunt an. 1572. die 20. April.

ANONYMI septem in Palestina, qui propter fidem Christi, à Soldano Ægypti Melchasa, capite cæsi sunt. Vide Tomo 3. Annal. anno 1342. num. 61.

ANONYMI duodecim, qui habitabant in Monte Sion, capti fuerunt à Saracenis cum multis alijs Christianis, & in tetrum carcerem coniecti, ibidem opprobrijs, cruciatibus, alijsque ærumnis ob Christianam fidem constantissimè toleratis, martyrio coronati sunt. Vide Tomo 4. Annal. anno 1369. numero 10.

ANONYMI quatuordecim. Vide *Bernardinus Molmerius*.

ANONYMI sexdecim Damasci pro Christo carceres, & vincula experti, fame, & frigore vexati, & alia multa tormenta passi ad vltimum iugulati, martyrio suo diem decimum sextum Februarij consecrarunt anno 1370. Vide Tomo 3. Annalium Minorum anno 1342. numero 61.

ANONYMI octodecim Viennæ in Austria genus acerbissimum martyrij subierunt, circa annum 1541. die 24. Febr.

ANONYMI viginti apud Mediolanum, qui peste laborantibus ministrantes pie decesserunt, & gloriosi visi sunt in cœlum ascendere. Hos autem isto loco recensemus exemplum secuti Martyrologij Romani, quo habetur commemoratio sanctorum Presbyterorum, Diaconorum, & aliorū plurimorum, qui tempore Valeriani Imperatoris, cum pestis sæuissima Alexandriæ grassaretur, morbo laborantibus ministrātes, libentissime mortē oppetiere: quos velut Martyres religiosa piorū fides venerari consueuit. Vide Eufeb. lib. 7. histor. Eccles. c. 16. & 17. ex ep. S. Dionysij Alexandrini. Baronium in notis ad prædictum diem, & Tomo 2. Annal. Eccles. an. 265. & Tomo 3. Annal. Minorum 1445. numero 12.

ANONYMI triginta duo in Anglia, qui ob fidem Catholicam ab Henrico VIII. Rege carceribus mancipati, atque in diuersa loca grauissimis catenis onusti, bini abducti, famis, & frigoris asperitate cruciati, alijsque laboribus, & ærumnis vexati, ac in fidei agone perseuerantes, vitam glorioso triumpho terminarunt circa an. 1538 die 31. Iulij.

ANONYMI triginta sex Vilnæ in Lithuania, qui à Tartaris occisi victoriam martyrij meruerunt. Varijs tamen temporibus passi sunt, quorum aliqui iacent Vilnæ apud monasterium S. Mariæ de Arena in cœmeterio, sub columna lateritia; alij proiecti sunt in amnem Vilianum; alij viginti octo sepulti sunt ad fores templi sanctæ Crucis. Vide Tomo 3. Annal. an. 1343 numero 18. & anno 1325. numero 28.

ANONYMI multi incerti numeri.

ACCONENSES à Saracenis interfecti. Vide Tomo 2. Annal. Minorum an. 1291. numero 1.

BELGAE apud Valencenas post ludibria & opprobia atque grauia tormenta ab hæreticis illata, suum agonem felici cursu terminarunt, anno 1566. vel 1567. die 22. Martij.

BVRGVNDI in prouincia S. Bonauenturæ ab hæreticis ligati, opprobrijs & iniurijs lacessiti, atque varia tormenta perpessi suis tandem funibus, id est, cingulis, strangulati sunt anno 1571. die 8. Februarij.

CHILENSES in India Peruana à Chilensibus apostatis a fide perempti sunt, anno 1598. die 25. Decemb.

FLANDRI qui à Geusijs diuerso tormentorum genere, horrendisque supplicijs ob religionem Catholicam cruciati, martyrij palmam sibi compararunt anno 1572 die 25. Nouemb.

LEOPOLENSES in Polonia à Tartaris Poloniam deuastantibus Leopoli pro Christi fide sunt interempti, die 28. Maij. Vide Tomo 3. Annal. 1343. num. 18.

LVNELLI, quod est oppidum inter Nemausum, & Montem Pessulanum, vbi conuentus est 19. prouinciæ S. Ludouici, ab hæreticis mortem pro fide Catholica passi sunt, anno Christi 1562. die 15. Septembris. Vide Gonzagam in prouinc. eodē.

SAXONES anno 1524. ab hęreticis per vniuersam fere Saxoniam, & Teutoniam debacchantibus, & furentibus interempti sunt. Quo tempore omnes fermè Fratres Minores extincti sunt in illis regionibus, ob fidem Catholicam Lutheranis odiosam.

SICULI pro causa Romanæ Ecclesiæ, cùm Fridericus II. Imperator in Gregoriũ Nonum, & Sedis Apostolicę sectatores nimia seueritate fureret, plurimi inter alios Minores in exilium missi, alij vltimo supplicio affecti, & combusti, aliqui excoriati, capite in quatuor partes dissecto. Vide Tomo 1. Annal. anno 1238. numero 1.

ANTONIVS ABBAS, Gallus cum esset Guardianus cœnobij Montis Guitchardi, in Septimania : seu regione Occitana, septem leucis ab vrbe Tolosa, & subditorum sibi rebus consulturus, oppidum vicinum peteret, ab hæreticis interceptus, mortem ab eis illatam pro fide Catholica constantissimè pertulit, anno 1568.

ANTONIVS BENAVLT, seu *BENALDVS*, concionator insignis, conuentus Cortraci oppidi in Belgio, prouinciæ S. Andreæ Guardianus, ab hæreticis captus, & pedibus colligatis per sordes plantarum ad carcerem pertractus, & cum pertraheretur, luto, & excrementis pecudum viliter à pueris consparcatus, & à militibus antequam ad carcerem pertractatus esset, vulneribus sex crudelissimè affectus, ita vt semiuiuus eo perueneirt, in carcerem denique vel potius in lacum profundum proiectus, fame, siti, frigore, ac pædore diù afflictus tandem occubuit sub annum 1568.

ANTONIVS BRORBEVS, Anglus, vir fuit in humanis, diuinisque litteris apprimè versatus, insignisque Theologus, Græcam, & Hebraicam callens : qui & Oxonij in Academia publicè diuinarum reru scientiam edocuit, & Londini prædicans in Ecclesia S. Laurentij, errorem Henrici VIII. condemnauit, quapropter illius iussu capitur, in carcerem conijcitur, quæstionibus acerbissimis torquetur. Tam immaniter distentus fuit, vt os ossi vix hæreret, adeoque inutilis affectus, vt ne manus quidem ad os posset attollere; post viginti quinq; dies à carnifice in carcere, in quo miseria pressus iacebat, qua præcinctus erat chorda (ex instituto Franciscano) crudeliter præfocatus est, anno 1537.

ANTONIVS BRVNELLVS, Gallus, ex Podio in Aluernia, ducebat originem, concionator facundissimus, Montis Pessulani Guardianus, ab hæreticis eam vrbem inuadentibus anno 1560. iniurijs, & opprobrijs affectus, & gladio transuerberatus, totoq; corpore confossus intra templi septa, oculis in cœlum leuatis, spiritum Deo reddidit. Eius etiam socius frater *Pontius Chaysſi*, Diaconus, ex Rellania in Prouincia, Diœcesis Aquensis, oriundus, ense in capite, & pectore percussus, semimortuus relinquitur, qui triduo in constantia fidei expleto, Martyr occubuit.

ANTONIVS CARBONARIVS, Laicus, Gallus, de quo Gonzaga his verbis : Non procul à Massilia, Salonem versus, in loco, qui vulgò *Berra* dicitur, quidam deuotus frater Laicus, Antonius Carbonarius, oriundus de Guilestro in Delphinatu, conuentus Massiliesis, dum ex obedientia sui Guardiani à Salone Massiliam rediret, captus est ab hæreticis in arce *de Manerba* præsidiarijs, quem mox habitu despoliauerunt, deinde verendis amputatis, auribus, & naso, nudum alligarunt ad caudam equi indomiti, qui per loca aspera crudeliter tractus spiritum Deo reddidit anno 1575. Gonzag. in prouincia S. Ludouici conu. 2.

ANTONIVS Laicus, Chauli in India Orientali, cùm inter milites, Crucifixi gestans imaginem, Christianos ad pugnam pro Christiana fide exaltanda hortaretur, infidelium gladijs confossus gloriose occubuit anno 1560.

ANTONIVS COLLARIS, Hispanus, prouinciæ S. Iacobi alumnus, & Isatlanici in India Occidentali conuentus Guardianus, vir singulari perfectione, & incredibili animarum zelo præditus, insuper & diuini verbi concionator insignis, cùm aduersus crimina egregiè concionatus esset, à quibusdam Indis Iagulacis in via interceptus, ac sagittis confossus, martyrium consummauit anno 1541. Cuius corpus postridie ab Hispanis inuentum, & ad proprium conuentum delatum, magna inibi veneratione colitur, ob ingentia miracula, quæ Deus in eo facit.

ANTONIVS DVISCO, Naganzachius, Tertiarius, vnus ex Martyribus Iapponensibus 5. Februarij anno 1597. Vide *Petrus Baptista*.

ANTONIVS GALINS ex pago S. Zachariæ, Diœcesis Massiliensis oriundus, eiusq; socius Ioannes Vachetus natus in Castro Vulpini, prope Auenionem, prouinciæ S. Ludouici alumni, ambo religiosæ vitæ boneque expectationis. Cùm igitur noui Sacerdotes essent, & Lutetiam studij causa mitterentur, capti fuerunt in via ab hereticis militibus, prope locum, qui vulgo dicitur *Le Poulsin*, in confinibus Comitatus Venusini, super Auxericam, in tetrumque carcerem intruduntur, & ibi rigidè, & crudeliter per dies quindecim seruati, sola ministri hæreticorum visitatione fruuntur, à quo cùm nec blanditijs allici, nec minis flecti possent, vt Catholicam fidem abnegantes, nouam sectam amplecterentur, educti, à lictoribus ad stipitem alligantur, & milites hæretici pro signo eos habentes, corpora illorum irrisoriè, & crudeliter spherulis catapultæ diuersis in locis perforarunt,

qui

quibus in tormentis ad præmia cæleſtia victores euolarunt, circa annum 1566.

ANTONIVS HORNARIENSIS, vide *Nicolas Picchius*.

ANTONIVS MALIN, Gallus, vnà cum Ioanne Baſſono, Franciſco Bourgoin, & Stephano Cortant, apud Montem Briſonem, in prouincia S. Bonauenturæ, ab hæreticis varia ſupplicia pro fide Catholica perpeſſus, tandem mucrone perfoſſus, ad brauium gloriæ cęleſtis euolauit anno 1562. Vide Tom. 2. Annal. an. 1270. num. 38.

ANTONIVS MARTYR, Floridæ, vide *Michael ab Occania*.

ANTONIVS MEDIOLANENSIS, vide *Monaldus*.

ANTONIVS de PVLCHRO-VISV, & Stephanus à Borda ob fidem Catholicam ab hæreticis gladijs crudeliter confoſſi ſunt Briuę in Aquitania, circa annum 1565. die 20. Aprilis.

ANTONIVS de ROSATIS, Mediolanenſis, qui à Saracenis in Oriente, pro Chriſti fide, inter aſſeres per medium ſectus Martyrij Agonem conſummauit, ſub annum 1369. die 24. Februarij. Vide Tom. 4. Annal. eodem anno num. 10.

ANTONIVS à RVPE, vide *Alexius Sampſon*, ſupra.

ANTONIVS SALMASTRÆ, Martyr, vide *Aldobrandinus*.

ANTONIVS à S. ANNA, Laicus ex Caſtro Garobij Diœceſis Caurienſis, in Hiſpania oriundus, P. Sebaſtiani à S. Ioſeph Molacis martyrio clari ſocius, qui ſeruatus, vt caſtitas eius corrumperetur (nam iuuenili ætate ſpecioſa facie florebat) fœminis barbaris, ac puellis traditus eſt, quas cum omnes contemneret, illæ in furorem verſę, eum exuerunt, & nudum eius corpus gladiolis, cultellis, ac pugionibus paulatim diſciderunt. Tandem caput eius amputarunt, & corpus in aquas proiectum mergi non potuit anno 1610. die 24. Iunij.

ANTONIVS à S. MARIA, ex Icode magnę Canariæ oppido oriundus, Conuentus oppidi S. Sebaſtiani in Gomera inſula, (quæ eſt vna ex Fortunatis) Guardianus; *Didacus Mugnoſius* & *Gumiel* ab hæreticis graſſatoribus, ob Catholicę fidei conuerſionem, crudeli mortis genere interempti ſunt, anno 1572. die 30. Auguſti.

ANTONIVS de SAXONIA, vir igniti eloquij, frequentiſque raptus. *Fr. Gregorius de Tragurio*, prouinciæ Dalmatię, profundiſſimæ humilitatis, & magnus zelator fidei; *Fr. Nicolaus Vngarus*, qui per ſexdecim annos panem tantum, & aquam guſtauit, idque ſemel in die poſt veſperas, obductis corpori lorica ferrea, tibijs & brachijs circulis ferreis. *Fr. Thomas Fulginas*, qui miris artibus carnem macerabat, & *Fr. Ladiſlaus Vngarus*, orationibus, & meditationibus diuinis aſſuetus; ex quibus tres primi erant Sacerdotes, vltimi duo laici, 1369. ſeu 1379. die 12. Febr. Bidinij in Bulgaria martyrium paſſi ſunt. Eorum corpora Deus miraculis glorificauit. Vide Tom. 4. Annal anno 1369. num. 11.

ANTONIVS à TVRNO, ſeu de *FVRNO*, Guardianus minoris Conuentus Toloſani, in ſuburbio S. Michaelis, & *Gerardus Bonetus*, eius ſocius in via propè Rapiſtanum in Aquitania intercepti ab hæreticis, & poſt ludibria, multa tormenta perpeſſi, tandem pro fide Catholica, immaniter trucidati, martyrij palmam adepti ſunt, circa annum 1562. die 20. Martij. Vide Tom. 2. Annal. 1280. n. 8.

ANTONIVS VALIOT, & *Hubertus à Curia*, Galli, qui circa annum 1567. cùm Caluinianorum rabies per Galliam fureret, illuſtre martyrium ſubierunt, die 4. Iunij.

ANTONIVS VVERTENSIS, vide *Nicolaus Picchius*.

APOLLINARIS, Commiſſarius generalis Arimæ in Iaponia propter fidem Chriſti, poſt diutinam captiuitatem, capitis obtruncatione martyrij palmam promeruit, corpus in altum mare proiectum, anno 1617. die 31. Maij.

APOLLINARIVS FRANCVS, prouinciæ S. Iacobi alumnus, Omuræ in Iaponia priùs longo tempore captiuus, ſcilicet ab anno Chriſti 1618. vſque ad annum 1622. quo glorioſi certaminis curſum compleuit. Vnà cum *Paulo à S. Clara*, & *Franciſco à S. Bonauentura* Iaponenſibus, prouinciæ S. Georgij in Philippinis.

ARNALDVS VIGANVLTVS, vide *Carolus Luſachius*.

ARNOLDVS KNAPER, laicus Belga, patria Amfordienſis, qui fratribus in vicinis pagis concionantibus, ſtipem colligere ſolebat. Eam latrunculi rurì captum ad lumbos vſque terrę infoderunt, ac ſclopetorum globulis traiecerunt an. 1572. die 25. Octobris Raiſſe in Auctar. ad Natales SS Belgij.

AVGVSTINVS RODERICVS, Hiſpanus in vico *Niebla*, prope Hiſpalim ortus, in Indiam traiecit, & habitum Religionis in prouincia S. Euangelij ſuſcepit, profeſſione laicus, vir tamen ſanctis operibus addictus, ſalutis animarum zelator eximius, pro quarum conuerſione labores multos, & aduerſa plurima pertulit. Tandem apud nouum Mexicum in India Occidentali martyrio coronatus eſt die 28. Decembr. an. 1580.

BAL-

B

BALTHASAR, prouinciæ Burgensis in Hispania filius, & *Petrus*, prouinciæ Castellæ alumnus, simul in Floridam Americæ prouinciam profecti sunt: cumque illic verbum Dei disseminassent, à barbaris, & efferatis Catacolonis igne consumpti, ad æternum refrigerium transierunt anno 1587. die 12. Maij.

BALTHASAR à PRATO, Gallus, ex vrbe Brianfonensi diœcesis Ebredunensis in Delphinatu oriundus, tantis animi, corporisq; dotibus præditus fuit, tantoque studio pietatis adornatus, vt bis Ministeriatum prouinciæ S. Ludouici laudabiliter exercuerit. Cùm etiam ætate floreret, multò tempore Ecclesias Arelatensem, Narbonensem, Carcassonensem, ac Limosiensem doctrina Euangelica recreauit. Eius fama permoti Nemausenses Episcopus, Clerus, & Proceres, cum plebe, rogauerunt eum obnixè, vt ad se quoque venire dignaretur. Annuit, & à tota Ciuitate maximo cum applausu receptus, quas in fide ruinas hæresis fecerat, suis prædicationibus reparauit. Mense Iunio inter concionandum prædixit in ea vrbe plurimos breui fore Martyres. Prædictionis veritatem euentus probauit, dum sequenti mense Nouembri an. 1568. capta fuit Ciuitas ab hæreticis: à quibus totum eius corpus pugionibus crudeliter confossum fuit, ac tandem in puteum deiectum. Mox eum secutus est Ioannes Chaluetus, eius consobrinus, senex corpore debilis, at fortis animo, & constans: postea illis eodem mortis genere associati sunt *Guillelmus Scofre*, & *Ioannes Lautret*, Sacerdotes æditui, & alius *Ioannes*. Cùm autem noctu viderent hæretici ex illo puteo flammas emicantes, aggestis fordibus plurimis puteum compleuerunt.

BARTHOLOMÆVS GENECTAR. Vide *Amarella*.

BARTHOLOMÆVS MARTINOZZVS, à Monte Politiano in Etruria, duxit originem, & à Saracenis apud Cayrum Babylonis à capite deorsum in duas partes dissectus, martyrio coronatus est, circa annum 1370. Vide Tom. 3. Annal. an. 1342. n. 61.

BASILIVS in Prussia tempore Gothicorum bellorum martyrium passus est, anno 1287.

BENEDICTVS de Regno Apuliæ, vnus ex martyribus Bidini in Bulgaria, secundum enumerationem Bartholomæi Pisani. Vide *Antonius de Saxonia*.

BERARDVS, vnus ex Martyribus Marochij; Vide *Accursius*.

BERNARDINVS, vel *Bernardus*, *Bertrandus* Cosinus, Gallus natione, primus fuit, qui in nouam Indorum, qui Chichimicæ dicuntur: regionem introiuit, primoque ab amicis quibusdam Indis officiosè comitatus excelsa montium loca, quæ *Cantabria noua* ab Hispanis nominantur, cum multis molestijs conscendit: indeque abscedens obuios habuit quosdam Indos feros, qui sagittas in eum miserunt, sed ipsæ sagittæ in sagittarios retortæ sunt, eosque percusserunt, vnde illi stupore attoniti aufugerũt. Is verò progrediens, ad vallem Guadianam peruenit, vbi sedulò saluti animarum incumbens, à barbaris Chichimicis feraliter trucidatus, obdormiuit in Domino, anno salutis 1585. die 19. Ianuarij.

BERNARDINVS MOLMERIVS, Guardianus erat Conuentus S. Antonij prouinciæ Aquitaniæ Recentioris, cum ab hæreticis Caluinistis multa passus, capite ad humeros vsque discisso martyrij palmam obtinuit. Daca 4. part. Chron. lib. 3. cap. 51. dat ei socios quatuordecim martyres prædicti conuentus incolas.

BERNARDVS à TVRGA.
BERNARDVS BOERINVS.
BERNARDVS DALENCVS,
Sacerdotes, & Concionatores,
BERNARDVS GENESIVS, laicus,

Hi quatuor *Bernardi*, simul martyrium passi sunt anno 1563. prope oppidum S. Macarij in Aquitania, cœnobio eorum, prouinciæ Aquitaniæ Recentioris, igne consumpto, reliquis fratribus fuga elapsis. Tres primi nobiles erant Sacerdotes, atque officio Prædicatores, quos hæretici post multa ludibria, suspendio necarunt. Quartus professione laicus, senex, & corpore infirmus, at fide firmissimus, qui post multa tormenta, in flumen Garumnam proiectus occubuit: Aliorum etiam corpora in idem flumen miserunt, quæ omnia post triduum à fidelibus clam rapta, in ipso fluminis margine tumularunt. Postea verò translata, & in sacro loco condita, in magna veneratione habentur: quorum ope Deus multa fecit miracula, per quæ probauit horum Bernardorum bonæ nardi suauitatem se gratissimam habuisse.

BERTRANDVS à LAZANOBA, Gallus, in conuentu Ortensij, prouinciæ Aquitaniæ Antiquioris, ad fluminis Gadii marginem pro fide Catholica ab hæreticis trucidatus, victor martyrii palmam promeruit, sub annum 1571. die 17. Octob. Vide tom. primũm Annal. an. 1222. num. 39.

BLASIVS PALOMINVS, prouinciæ Beticæ, seu Granatensis alumnus, & *Ioannes de Palma* prouinciæ S. Ioannis Baptistæ, mare traiicientes, vt obcæcatis infidelibus Euangelii

gelij lucem diffunderent, apud Insulanos Molucenses martyrio coronati sunt an. 1614 die 6. Ianuarij.

BLASIVS RODERICVS, vide *Michael ab Occania*.

BONAVENTVRA DVISCO, Tertiarius vnus ex Martyribus Iaponensibus, vide *Petrus Baptista*.

BONAVENTVRA LITHVANVS Guardianus occisus est à Moscouitis an. 1514.

BONAVENTVRA ROO, Anglus. Vide *Thomas PaKingout*.

C

CAROLVS LVSACHIVS, Conuentus Gordonij in territorio Caturcensi (prouinciæ Aquitaniæ recentioris) Guardianus, *Henricus* Lector, & concionator insignis, *Petrus Vabolesius*, *Arnaldus Viganultus*, & *Petrus Quartus*, de fide Catholica optimè meriti, ab hæreticis supra modum vexati, tandem pro ipsa crudelissimè trucidati sunt anno 1579. die 6. Iunij.

CATELLANVS FABRI, & *Petrus Paschalis*, cùm sanctæ Inquisitionis munus exercerent, ab hæreticis intercepti, & crudeliter pro fide Catholica necati sunt sub annum 1322. die vndecima Februarij: eorũ corpora delata Valentiam in Gallia, & apud Conuentum Fratrum honorificè condita plurimis miraculis Deus illustrauit. Vnde Ioannes XXII. Pontifex præcepit, vt coram Episcopo Valentino de vita, martyrio, ac miraculis eorum examen fieret: sed canonizationem iam inceptam quędam sequens turbatio Ecclesiæ impediuit. Vide Tom. 3. Annal. anno 1321. num. 21. & sequenti.

CHERVBINVS à CIVITELLA, vir doctissimus, prouinciæ S. Bernardini alumnus anno 1556. à Turcis captus, & crudeli morte pro Christo trucidatus est, die duodecima Maij.

CHRISTIANVS SVI, vide *Galielmus Strauus*.

CLAVDIVS BOLETVS, vide *Claudius Roletus*. Videatur Tom 6. Annal. 1472 n. 91.

CLAVDIVS GABRIEL FABRI Brianlone oriundus, Conuentus Lunelli in Gallia Narbonensi, prouinciæ S. Ludouici, Guardianus, atque concionator facundissimus, anno 1575. die 1. Maij ab hæreticis totus pugionibus confossus, in altissimum puteum à suo socio P. Animundo, inuito tamen, sed illis impellentibus, semiuus præcipitatus est: tum ipse Animundus ab eis grauiter sauciatus est, ac in eundem puteum proiectus, et demersus; deinde corpora eorum magna lapidum congerie illi perfidi obruerunt. Tandem totus eorum furor in Patrem Vicarium Ioannem Capucium è Rouerga oriundum, se conuertit; nam plurimis sclopetariorum globulis eum interfecerunt. Aliquot annos post P. Animundi corpus inter alia repertum fuit, velut recens occisum & cruentatum, haud sine multorum admiratione.

CLAVDIVS MONCARDETVS, vel *MONCARETVS*, & Franciscus Parrodi Conuent. Insulani, in territorio Lingonensi, anno 1562. ab hæreticis capti, crudelissimè necati sunt: nam à vertice capitis ad dorsum vsque dissecti fuerunt, & pendentibus vtrimque capitibus, & ceruicibus ad spinam vsque dorsi, post narium, aurium, ac manuum abscissionem, martyrij palmam reportarunt die 24. Augusti.

CLAVDIVS ROLETVS, Sacerdos prouinciæ Franciæ Parisiensis, & conuentus Montis Vosagi alumnus, cum à visitandis liminibus Diui Quirini rediret, ipso die Inuentionis S. Crucis anno 1571. in Caluinistas incidit, à quibus plurima ludibria, & tormenta perpessus, tandem illustri martyrio coronatus est.

CLEMENS GALLOYS, vide *Gentianus*.

CONACIVS MACVARTA, Hibernus crudeliter flagris cæsus ab hæreticis in conuentu Armacano, anno 1565. Tom. 2. Annal. an. 1291. nu. 32.

CONACIVS ORVORK, vide *Patritius Hælius*.

CONRADVS de ALBIS à Saracenis in Palæstina, propter fidem Christi, capite truncatus, martyrij coronam accepit, sub annum 1288. die 3. Decembr. Vide Tom. 3. Annal. anno 1342. num. 61.

CONRADVS, & VOISLAVS, qui pro fidei prædicatione in Prussia capite truncati, martyrio coronati sunt 2. Nouẽbr. Tom. 2. Annal. 1284. n. 3.

CONRADVS de SAXONIA, & Stephanus ab Vngaria in Ormeria, seu Ormetia, aut Viuaria, apud montes Caspios, ab hæreticis, ob liberam fidei Catholicæ prædicationem trucidati sunt, sub an. 1288. Vide Tomo 2. Annal. 1284. n. 2.

CORNELIVS BATAVODVRVS, vide *Nicolaus Picchius*.

CORNELIVS DVBENIVS, seu DOVANIVS, Hibernus, Dunensis, & Corethensis Episcopus, ex Minoribus assumptus vir doctrina, & sanctimonia conspicuus, qui in persecutione hæreticorum, pro fide Catholica suspendio necatus est, & in partes dissectus vnà cum suo sacellano Locherano Sacerdote sæculari. Dublinij anno . . . die prima Februarij. Egregiè eius labores, & ærumnas describit Dauid Rothæus Ossyriẽsis

sis Episcopus vir doctissimus, & facundissimus 2. p. Analectorum de rebus Hiberniæ.

CORNELIVS MVSSIVS, Confessarius erat Religiosarum monasterij S. Agathæ Delphensis oppidi Hollandiæ, vir sanctitate conspicuus, & litteris, ac Poesi pollens, septuagenario maior, cùm ab hæreticis captus, Lugdunum Batauorum perductus, vbi plurima ludibria, & tormenta passus, tandem suspendio Martyr occubuit an. 1572.

CORNELIVS OBIETVS, In Gallia ab hæreticis occisus.

CORNELIVS à PLATEA, vide *Daniel ArendocK*.

COSMAS à S. Damiano, Hispanus, ex vrbe Melaca oriundus, professione laicus, conuentus S. Mariæ de Consolatione Algaidarum prou. Bæticæ alumnus, vir miræ abstinentiæ, & pœnitentiæ. Martyrij desiderio flagrans, loca Terræ Sanctæ cum obedientia secundò petiuit, vbi Christum prædicans, & Mahometum damnans, in ipsa vrbe Ierosolyma capitur à Turcis, pugnis, alapis, flagellisque dirissimè cęditur, & capite plectitur. Mox truncum corpus caudę equi alligatum per ciuitatem ignominosè raptatur. Tandem in opprobrium Christiani nominis, palo vnà cum capite affigitur in platea coram Sepulchro Christi anno 1597. feria sexta, quæ erat dies 15. Augusti.

D

DAMIANVS VALENTINVS, Hispanus Conuentus Pacensis, prouincię S. Gabrielis Discalceatorum, alumnus, professione Laicus, qui cum martyrij desiderio tangeretur, ad Infideles transeundi veniam à Ministro Generali facilè impetrauit, pręceptumque recepit, vt à laicatu ad clericatum ascenderet, fieretque Sacerdos, antequam viam aggrederetur. Paruit, in Africam traiecit, Christum Infidelibus pędicauit, à quibus captus, & in ignem proiectus, sed nihil lęsus, tandem lapidibus appetitus, & gladio percussus martyr occubuit anno 1533. die 2. Augusti.

DANIEL ARENDOK conuentus Louaniensis alumnus, Alcmariensis cęnobij Guardianus erat, cùm anno 1572. vi expugnata vrbe Alcmariensi ab hęreticis, dictum cœnobium expilatum fuit, & ipse Guardianus captus est cum quatuor socijs, videlicet *P. Cornelio à Platea*, Diestensis monasterij Monialium S. Clarę confessore, *P. Ioanne Nardeno* Sacerdote, templique Minorum ędituo, *P. Ludouico Voets*, concionatore insigni (qui Louaniensis erat ab *Arquennes* originem trahens) & duobus laicis, fratre *Adriano Gandauo*, conuentus ianitore; qui omnes suis funibus fortiter ligati, carceribus mancipati sunt: inde Enchusiam, maritimum oppidum Batauorum, ducti, per viam varie vexati fuerunt, quos Guardianus ad martyrium fortiter animabat, noctemq; sequentem in diuinis laudibus transegerunt. Postridie in fidei Catholicæ Romanę confessione perseuerantes, mortis data sententia suspendio ignominioso ad gloriam sempiternam peruenerunt die 25. Septembris, quorum mortem Deus signis admirandis illustrauit.

DANIEL, *Samuel*, *Angelus*, *Donulus*, *Leo*, *Nicolaus*, *& Huggolinus*, septem Minoritę apud Septam, Mauritaniæ Tingitanę vrbem, pro Christi fide, à Saracenis colaphis percussi, flagellis cæsi, opprobrijs illusi, ac diuersis contumelijs affecti; tandem nudi, manibus post terga ligatis, capite plexi sunt, & glorioso martyrio coronati anno Domini 1221. (vt Tomo primo Annal. eodem anno, num. 36. diffusè probauimus) licèt alij annum 1227. assignent. Passi sunt autem die 10. Octobris, quamuis eorum festiuitas die 13 celebretur, vt in Congregatione generali Assisij habita 1526. statutum fuit, propter octauam S. Francisci. Hinc in omnibus Martyrologijs nomina eorum vel sexto, vel tertio Idus Octobris recensentur.

DANIEL O NEILAN, Hibernus Yoghelię martyrio coronatus est anno 1580. die 28. Martij. Analecta Hiberniæ.

DEMETRIVS de TEFOLIO, vide *Thomas de Tolentino*.

DERMITIVS MVLRONIVS, Hibernus, pius, fortisque Christi Athleta, in monasterio Galibaly prouincię Hibernię ob testimonium fidei capite plexus est, nec tamen gutta sanguinis fluxit, die 2. Martij an.... Tom. 2. Annal. 1269. num. 12.

DIDACVS, & IOANNES Hispani, cùm Geneua transirent Romam ituri, à Caluinistis lapidibus obruti, ad cęlestem Ierusalem transmigrarunt anno 1601. 31. Decembris.

DIDACVS MVN̄OSIVS, vide *Antonius à S. Maria*.

DIONYSIVS laicus in Cumanà Indiæ Occidentalis regione, in Hispaniola ab Infidelibus post multa ludibria, & supplicia patienter tolerata trucidatus est anno 1521. die 27. Octobris. Vide Herrer. dec. 3. hist. Ind. Occid. lib. 2. cap. 3. 4. et 5.

DIONYSIVS PONTANVS, Gallus, in conuentu Ebroicensi prouinciæ Francię ferè octogenarius, ab hęreticis captus, effossis oculis, varijs plagis affecto corpore, et capite

pite conquassato ad claritatem ęternam, & immortalem vitam euolauit anno 1563. die 23. Aprilis.

DOMINICVS N. vide *Paulus N.*

DOMINICVS BERALDVS, Conuentus Mirandani in Aquitania an. 1577. die 14. Decembris, cùm per Aduentum sacris concionibus intenderet in ciuitate Tarbiensi, ab hæreticis martyrij palma pro fidei Catholicæ defensione, laureatus euasit.

DOMINICVS GODARDVS, & *Ioannes Bruson* in conuentu Sagiensi, prouinciæ Franciæ Parisiensis, in Neustria, ab hæreticis trucidati, ad vitam immortalem transierunt.

DOMINICVS, HVGO, Leo, & alij duo (quos Claudius Picquetus Electum, & Ioannem appellat) Marrochij in Africa pro confessione fidei, cum maxima fidelium multitudine ab Infidelibus capite plexi sunt die 16. Septembris. Vide Tom. 1. Annal. anno 1232. num. 33.

DONATVS HEINRECHAM, Philippus O Feus, & Mauritanus O Scallan, Hiberni, in suo monasterio oppidi de *Lislaclin* ab hæreticis capti (præ senio fugere non valentes) ante summum altare templi crudeliter iugulati sunt, & victima Deo facti anno 1582. Analecta Hibernię.

DONATVS O RVAIRK Ioannes, o LorKam, & Edmundus Simon Hiberni in conuentu Dunensi ab hęreticis crudeliter interfecti sunt circa annum 1570.

DONATVS de RVTICINIO, prouinciæ Aquitaniæ, & *Nicolaus de Taulicis* à Sibinico prouincię Dalmatiæ, *Petrus Narbonensis*, prouinciæ S. Ludouici, & *Stephanus de Tanellis*, siue de Lanich prouincię Corsicæ, cùm Ierosolymis Christianam religionem prędicarent, Mahumeticam verò sectam impugnarent, die 11. Nouembris, anno 1391. à Saracenis, Mauris, & Turcis capti, ac primùm alapis, pugnis, & fustibus cæsi; deinde semiuiui in carcere triduano ieiunio macerati, postremò in plateam ciuitatis deducti, gladijs trucidati sunt & in frusta discerpti: quorum corpora semel & iterum in ignem proiecta, sed nihil læsa, triduo ignem fouerunt, ampliaruntque, sed tamen mira Dei virtute integra remanserunt.

DONVLVS MARTYR Septæ. Vide *Daniel*.

E

EDMVNDVS SIMON, Vide *Donatus O RuairK*.

ELECTVS in Africa. Vide *Dominicus, Hugo, &c.*

ELECTVS Laicus in Africam, cum socijs tempore S. Francisci cùm traiecisset, à Mauris multa grauia passus, martyr occubuit anno 1219. die prima Iulij. Vide Tom. primo Annal. an. 1219. num. 32. 34. & 35.

ENGELBERTVS TERBORGIVS, Vide *Daniel ArendocK*.

ESMALIVS VINACRIVS, Sacerdos in conuentu Montigniacensi, prouinciæ Aquitaniæ Recentioris, à Caluinistis, pro constantia Catholicę fidei, glandulis plumbeis traiectus, & pugione transfossus, martyrij palmam adeptus est die 18. August. an. . . .

F

FELIMEVS HARA, Hibernus, laicus professione, filius illustris Herois Ioannis Hara principalis suæ familię, martyrium subijt prima die Maij anno 1582. prope ciuitatem Aladensem in Hibernia. Vide Tomo 2. Annal. an. 1291. num 31. vbi fit insuper mentio eius socij etiam laici, Henrici Fremlamhaidh.

FERGALLVS VARDÆVS, Hibernus dirè flagris cęsus ab hæreticis in conuentu Armachano, anno 1565. Vide Tomo 5. Annal. an. 1291. num. 32.

FIDELIS ex Signaringa in Germania, Capuccinus, concionator egregius in Brecticola anno 1612. die 11. Iulij ab hęreticis trucidatus est.

FORTIS, GALLARDVS, & eorum Guardianus conuentus Mausracensis, prouincię Aquitaniæ, quem hęretici funditus euerterunt, & dictos Patres crudeliter occiderunt an. 1582. die septima Ianuarij.

FRANCISCVS ÆGIDIVS, vide *Andreas ab Ayala*.

FRANCISCVS de ALEXANDRIA, vide *Richardus Episcopus*.

FRANCISCVS BATTAVLT, laicus, & Franciscus Dubradanius, litterarum disciplina eruditissimus apud S. Martinũ Nemoris in Turonia ab hæreticis in ignem iniecti martyrio coronati sunt.

FRANCISCVS à BLANCO, vide *Petrus Baptista*.

FRANCISCVS BOVRGOVINVS. vide *Antonius Malin*.

FRANCISCVS BRVXELLENSIS, vide *Nicolaus Pichius*.

FRANCISCVS BVRGVNDVS, ab hęreticis occisus Tom. 7. Annal. 1497. nu. 30.

FRANCISCVS BVTALDVS, vide *Franciscus Drouadeynes*.

FRANCISCVS CARPINTERVS, Tertiarius, vnus ex Martyribus Iapponensibus, vide *Petrus Baptista*.

FRANCISCVS DVBRADANIVS, vide *Franciscus Battault*.

FRANCISCVS a CHRISTO, *Picenus*, seu à *Marchia*, vnde exortus erat, cognominatus, Damiatæ in publica disputatione cum multis argumentis Mahometi legem impiam esse demonstrasset, in carcerem coniectus est, varijsque modis tentatus, vt dicta reuocaret, ac tandem cùm renitenti daretur optio, vel mortis obeundæ, vel Saracenæ professionis emittendæ, respondit: *Volo potiùs hanc vitam ærumnosam perdere & æternam comparare, quàm propter temporalis pœnæ fugam cum vestro Mahometo in Infernum demergi, & perpetuis cruciatibus cum eo torqueri*. Quam ob responsionem, & in fide constantiam martyrio coronatus est anno 1369. die 5. Iulij, vide Tom. 4. Annal. ad eum an. nu. 10.

FRANCISCVS CIRIANVS, ex Sasa in Sardinia oriundus, dignitate sacerdos, Argilę in Mauritania circa annum 1601. crudele martyrium pro Christo subijt, die 22. Februarij viuus excoriatus, gloriæ stolam promeruit. Vide Dazam 4. par. Chronici Minorum lib. 4. cap. 51.

FRANCISCVS COLIS, vide *Amarella*.

FRANCISCVS DONZELVS, Guardianus sancti Philippi in India Occidentali, habitum Franciscanum in prouincia Bętica, seu Granatensi sumpserat, vnde in nouam Hispaniam profectus est. Captus autem aliquando à Chichimecis Indis cum *P. Petro Burgensi* (qui paulò antè ex prouincia sancti Euangelij ad hãc sanctorum Petri & Pauli transierat) post plurima tormenta sagittis confixi martyres Christi facti sunt circa annum 1585. die 8. Ianuarij. Quorum corpora ad sancti Michaelis oppidum in India translata, & honorificè condita pia veneratione coluntur.

FRANCISCVS DROVADEYNES Gallus, ęstatus sui seruantissimus, & litterarum disciplina instructissimus, vnà cum fratre *Francisco Buttaldo* laico per ignem in cœleste refrigerium transierunt, deinde *V. P. Ioannes Tisserius* eorum Guardianus (scilicet conuentus sancti Martini, diœcesis Nannetensis, in Britannia Armorica) liquato plumbo enecatus est, cuius corpus in puteum proiecerunt anno 1562. die 1. Augusti.

FRANCISCVS GALBA sacerdos, anno 1623. die 4. Decemb. in Yendo Iapponię vrbe in ignem coniectus, holocaustum Deo in odorem suauitatis effectus est.

FRANCISCVS LANDEGARIVS, sacerdos, & Iacobus Laggerius laicus, conuentus Montis-Regalis, prouincię Aquitaniæ antiquioris, anno 1566. die 14. Nouembr. ab hereticis trucidati sunt.

FRANCISCVS LAVRENTIVS, Granatæ in Hispania, nobilibus parentibus ortus, anno suæ ætatis 18. Religionem sancti Francisci ingressus; post aliquot annos, animarum zelo ductus, ad nouę Hispaniæ Indos, non sine maximis laboribus profectus est, vbi cum innumeras Indiæ gentes admirabili vitę exemplo, ac pręedicationibus Christi iugo subdidisset, gymnasia instituisset, in quibus totius prouinciæ Indorum pueros doctrinam Christianam Fr. Minores edocerent cumq; Guardianus esset conuentus Izatnalici in prouincia Guaxacatlana apud Indiam Occidentalem, ab infidelibus Iocotecanis Indis ferrea claua in capite percussus, Martyrium subijt, vna cum fratre Ioanne eius socio, anno 1560. die decimaquinta Ianuarij.

FRANCISCVS LOPETIVS, Hispali, parentibus nobilibus ortus, doctrina, virtutibusque clarus, cùm annum ageret decimum septimum, institutum Minorum suscepit, in conuentu Xerczano, prouincię Bęticę, sacerdos factus in Indiam Occidentalem traijciens, apud conuentum Mexicanum cõmoratus est, vbi S. Theologię studio incumbebat, quando ad instantiam Augustini Roderici deputatus est vnà cum Ioanne à sancta Maria, pro conuertendis alijs Indis; in quibus cùm ingentem messem Christo collegissent, nouum Mexicum instituerunt, vbi cùm ipse pater Franciscus Lopetius quibusdam rixis, ac odijs extinguendis benignè intenderet, à furenti populo iaculis confossus, obdormiuit in Domino, anno 1580. die 21. Decembris.

FRANCISCVS MANICIS-COPHRORVM, in India Orientali, a Gentilibus ob fidei prædicationem occisus, martyrio coronatus est anno 1559. die 5. Augusti.

FRANCISCVS MEDICVS, Tertiarius, vnus ex Martyribus Iaponensibus, vide *Petrus Baptista*.

FRANCISCVS MEERBECANVS, Dordraceni conuentus Guardianus, ab hæreticis grauia passus, sed post viginti triũ mensiũ carceris fœtorem liber dimissus, vix ad vnã septimanam superuixit, obijtque Louanij, anno ætatis suæ 40. anno verò salutis 1573. die 18. Aprilis.

FRANCISCVS MIRAMBELLVS, conuentus Xantonensis, prouinciæ Turoniæ, pugionibus hæreticorum confossus est anno 1571. 6. Octobris.

FRANCISCVS NEAPOLITANVS, vide *Nicolaus à Monte-Coruino*.

FRANCISCVS PARRODI, vide *Claudius Moncardetus*.

FRANCISCVS PELLICERIVS, vide *Alexius Sampson*.

Fran-

FRANCISCVS de PETRIOLIO, vide *Monaldus de Ancona*.

FRANCISCVS POGETIVS, in conuentu Aurelianensi prouinciæ Aquitaniæ ab hęreticis gladio confossus, martyrij palmam adeptus est, anno 1569. vel 1571. vide Tomo 3. Annal. 1302. num. 11.

FRANCISCVS à S. BONAVENTVRA vide *Apollinarius*.

FRANCISCVS à S. MICHAELE, vide *Petrus Baptista*.

FRANCISCVS SPOLETANVS, iuxta vrbem Damiatam à Mauris comprehensus, & ob Christi confessionem, ac Mahumeticæ legis reprobationem, in carcerem trusus, tandem gladio in duas partes discissus, martyrij gloriam assecutus est, anno 1288. die prima Ianuarij, vide Tomo 1. Annal. 1213. num. 7. & Tom. 2. an. 1288. num. 36.

FRANCISCVS TARELLVS, prouinciæ Franciæ alumnus, ob fidem Catholicam ab hæreticis occisus est circa annum 1567.

FRANCISCVS ZIRANVS, è Sardinia oriundus, socius fuit R. P. Matthæi Aquiræ (quem Rex Hispaniarum legabat Oratorem ad Regem Cuco in Africa) vt transiens per Algieri regnum V.P. Franciscum Serram suum cognatum, ibi captiuum liberaret, eumque obtinuit, & quatuor alios Christianos, quos duxit secum in regnum Cuco. Porro Rex Cuco volens ardua quædam negotia cum Rege Hispaniarum pertractare, destinauit ad eum Franciscum Ziranum, qui die prima Ianuarij anno 1603. profectus est. At cum iuxta littus maris pergeret, à militibus Regis Algieri captus, & catena ferrea constrictus, sputis, pugnis, opprobrijs, ludibrijsque vexatus in ciuitatem Algieram ductus, & iussu Regis in carcerem trusus, per totam noctem agonem suum precibus Domino commendauit. Die 18. Ianuarij anno 1603. à Rege sententiam mortis accepit, qua viuus excoriaretur, & pellis eius paleis repleta super portam ciuitatis in spectaculum poneretur. Qua sententia audita, statim Christi athleta sublatis in cœlum oculis, in hæc verba prorupit: *Gratias agamus Domino Deo nostro: quia me indignum seruum elegit*. Educitur ergo è carcere, ac detracta Religionis veste, subucula ampla, & alba induitur, ac ferrea vinctus catena ad supplicij locum ducitur, vbi duobus palis alligatus crudeliter excoriatur, cantans interim canticum *Benedicite omnia opera Domini Domino*, ad finem vsque, ac Litanias B. Virginis. Cùm autem pellis vmbilico solum inhæreret, carnifices pro maiori supplicio illam fortiter detraxerunt. At Franciscus clamans, *In manus tuas Domine, commendo spiritum meum*, expirauit. Eo instanti terribili exorta tempestate Mauri fugerunt timore correpti, interim P. Franciscus Serra, & alij Christiani corpus sepelierunt, quod postea redeuntes Mauri non inuenerunt, vt comburerent: sed pellem paleis refertam, & in modum Crucifixi extensam super portam palo apposuerunt, quam à vento tandem deiectam Christiani deuotè colligentes, conseruarunt. Barezzus 4. par. Chron. Minorum lib. 10. sub finem.

G

GABRIEL DVISCO Tertiarius, vnus ex Martyribus Iaponensibus, vide *Petrus Baptista*.

GALFRIDVS FERALLVS, vide *Ioannes Cornelius*.

GALLARDVS VIVENS, vide *Fortis*.

GASTALDVS VILNENSIS, & *Stanislaus Cracouiensis*, Episcopi Minoritæ die 24. Maij anno 1343. à Tartaris occisi sunt, cum triginta sex Fratribus, vide Tomo 3. Annal. num. 18.

GENTIANVS CORDIER, in conuentu Belliaco anno 1562. hæreticorum gladijs transfixus, *Aegidius Cottereau* in flumen demersus, *Gulielmus Borgogne*, *Gratianus Moysant*, & *Clemens Galloys*, varijs tormẽtis eodem tempore exagitati, huic mundo vale dixerunt 25. Martij.

GENTILIS à MATELICA in Piceno traiecit in Ægyptum, cumque linguam Arabicam nesciret, eius cognitionem cœlitus infusam habuit, multosq; Infideles conuertit, quapropter à Saracenis occisus est apud Turringam Persidis vrbem anno 1340. die 5 Septembris. Eius corpus Marcus Cornarius, postea Venetorum Dux, Venetias attulit fratribusque Minoribus dedit. Vide Tom. 3. Annal. anno 1340. num. 15. & seqq.

GERARDVS BONETVS, vide *Antonius à Turno*.

GERARDVS GERMANVS, ab hæreticis per insidias necatus 30. Iulij iuxta Marpurgum, v. de Tomo 1. Annal. an. 1233. num. 34.

GERARDVS MOLMERIVS, qui simul cum decem alijs Patribus ac fratribus, per hæreticorũ manus gloriosè satis interiere, vt ait Gonzag. parte prima prouincię Aquitan. Reformat.

GODEFRIDVS MERVELLANVS, vide *Nicolaus Picchius*.

GODEFRIDVS, natione Anglus, qui in carcerem coniectus, aliquot annis summa penuria, & ærumnis multis afflictus, vitam admirandam duxit. Tandem post

diuersa tormenta martyrium passus est anno 1598. die 22. Iulij.

GONDISALVVS professione laicus prouinciæ sancti Iacobi, Ierosolymis à Soldano Ægypti captus, tanta crudelitate ob Christi fidem vexatus est, vt in carcere expirarit sub annum 1370. die 16. Maij. vocatur etiã *Gonsaluus*.

GONSALVVS GARSIA, vide *Petrus Baptista*.

GORGONIVS à MALDEBERTO, & Raynerius à Listris, Ruueremundę in Geldria, ob fidem Catholicam, ab hęreticis multa opprobria, & supplicia grauia perpessi ad præmia æterna peruenerunt, anno 1572 die 23. Iulij.

GRATIANVS MOYSANT, vide *Gentianus Cordier*.

GREGORIVS de TRAGVRIO, vide *Antonius de Saxonia*.

GVIDO GERMANVS, conuentus Castri Radulphi, prouinciæ Turonæ Pictauiensis, Guardianus, ab hęreticis variè tortus, ad vltimum gladio iugulatus est.

GVILALDVS DAMVS, vide *Nicolaus Picchius*.

GVLIELMVS, Anglus natione, profectus in Orientem, ab infidelibus ob Christi confessionem, carcerem, & vincula perpessus, tandem gladijs trãsuerberatus, ad ęterna præmia euolauit die 23. Ianuarij, vide Tom. 3. Annal. an. 1334. num. 19.

GVLIELMVS BOVRGOGNE, vide *Gentianus Cordier*.

GVLIELMVS CAMPANVS, vide *Iacobus de Florentia*.

GVLIELMVS CANETIBIVS, seu Cantibius, à Mauris ob Christianam fidem occisus di 12. Nouemb.

GVLIELMVS de CASTRO-MARIS Campanus seu Stabiensis, qui à Turcis in duas partes dissectus martyr occubuit anno. . . . Tom. 4. Annalium anno 1364. num. 18. & . . .

GVLIELMVS CVNCTIVIVS, Salmurij in territorio Andegauensi, ob fidem Catholicam interemptus est, circa annum 1560. die 19. Decembr.

GVLIELMVS GOVDAVVS, seu *GANDAVVS*, conuentus Louaniensis discipulus non tamen alumnus (sed eò missus fuerat studiorum causa) vbi pietatis, atque doctrinæ suscepit bona semina, quæ suo tempore martyrij palmam germinarunt. Nam Gertrude-Berga (quod oppidum est Hollandiæ) anno 1572. ab hereticis alapas, opprobria, & ludibria passus, deinde in tenebricosum fœtidumque carcerem detrusus, tandem patientia clarus, martyrium suum septuagenarius suspendio compleuit, die 4. Septemb.

GVLIELMVS MONTANVS, vide *Iulianus Magnesius*.

GVLIELMVS OLIS, natione Gallus, genere nobilis, dignitate sacerdos, conuentus Niuellensis alumnus, qui ab hęreticis, ob fidem Catholicam arbori alligatus, moxque cerebro terebrato, corpus in duas partes dissectum est, spiritus autem in cœlos euolauit anno 1575. die 29. Octobr.

GVLIELMVS RERIARCHVS, seu *RERIACHVS*, vel *REGNACVS*, conuentus Vaurensis, prouinciæ Aquitaniæ Recentioris Guardianus, vir fuit eximię pietatis, & doctrinæ, quem hæretici probris, & pugnis primùm diuexarunt, deinde exutum virgis, spinis, tribulisque cęciderunt: tandem in Catholica fide persistentem gladio transfixerunt, ac toto corpore globulis sclopetorum perfoderunt. Itaque suum agonem feliciter consummauit, anno 1565. die 21 Augusti. Idipsum etiam fecerunt ijdem hæretici deuoto *P. Stephano Regnaco*, & *P. Iacobo Lamberto*, admirandæ sinceritatis, & religionis viro, Nouitiorum, ac iuniorum Magistro.

GVLIELMVS SCOFRE, vide *Balthasar à Prato*.

GVLIELMVS SERVASIVS, conuentus Valoniarum prouinciæ Francię Parisiensis vicarius, & concionator ab hęreticis conuitijs, opprobrijs, atque plagis affectus catholicam religionem suo sanguine consignauit, anno 1560. die 18. Iunij.

GVLIELMVS STRAVVS, sacerdos, & *Christianus Sui*, eius socius, cùm Treuirim se conferrent, ab hęreticis in via, propter Catholicam fidem, necati sunt an. 1579. die 26 Octobris.

GVMIEL, vide *Antonius à S. Maria*.

H

HADRIANVS, vide *Adrianus*.

HENRICVS FEMLANDHAID, vide *Felimeus*.

HENRICVS, vide *Carolus Lusachius*.

HIEREMIAS, vide *Ieremias*.

HIERONYMVS à CONDRIACO, Capuccinus, eximius concionator, cùm Valentinensis conuentus in Gallia Guardiatus esset, ab hæreticis captus in via, & crudeliter mactatus est, anno 1629. circa diem 25. Iunij.

HIERONYMVS GRAISSETVS, vide *Alexius Sampson*.

HIERONYMVS VVERTENS, vide *Nicolaus Picchius*.

HVBERTVS à Curia, vide *Anton. Valiot*.

Hugo

HVGO, vide *Dominicus*.

HVGO RICHEVS, conuentus Richinotensis in Anglia, & Richardus Risbeus conuentus Cantuariensis Guardiani ob religionis Catholicæ, & sedis Romanæ defensionem, iussu Henrici Octaui Angliæ Regis, horrendo genere mortis interfecti sunt anno 1537. die 3. Iunij.

HVGOLINVS, vide *Daniel, Samuel, &c.*

HVMBERTVS COVRITIVS, in Aquitania ab hęreticis occisus anno 1568.

I

IACOBVS de FLORENTIA, Archiepiscopus Zaitonensis, & frater Gulielmus Campanus pro fidei Christianæ confessione in Medorum imperio à Saracenis interfecti sunt, cum alijs duobus Minoritis, vide Tom. 4. Annal. 1362. num. 4.

IACOBVS, & IOANNES, in Terra Sancta occisi, vide Tom. 3. Annal. an. 1314. numero 14.

IACOBVS GAYETVS, vide *Ioannes Gayetus*.

IACOBVS LAGGERIVS, vide *Franciscus Lardegarius*.

IACOBVS LAMBERTVS, vide *Gulielmus Reriarchus*.

IACOBVS à LAVDA, seu *LAVDERVS* sacerdos Tertiarius apud Castrum plebis in Etruria, pro defensione iuris Ecclesiastici mortem passus est die 15. Ianuari. an. 1304. vide Tom. 3. Annalium eodem anno numero 1. 2. 3. & 4.

IACOBVS, & *PHILIPPVS* Beuaniæ in territorio Fulginensi martyriũ passi sunt, anno 1377. die 2. Septembri, quorum pretiosam mortem signis Deus magnificauit vide Tomo 4. Annalium anno 1377. numero 1. & 2.

IACOBVS de PADVA, vide *Thomas de Tolentino*.

IACOBVS de PODIO, & Ieremias à Saracenis apud Castrum Saphet in Syria excoriati, & fustibus mactati fuerunt vsque ad mortem, vigesimá quinta die Iunij, vide Tomo 2. Annal. an. 1266. num. 9. & Tom. 3. anno 1342. num. 61.

IACOBVS SCVRREMANS, vel *Schuermans* egregius concionator prope Ruremundam ab hęreticis occisus fuit anno 1579 die 18. Iunij,

IESSE Doctor Parisiensis, & prouinciæ Turoniæ Minister prouincialis, Vindocini in territorio Carnotensi ab hęreticis captus & suspendio necatus, eius etiam socius gladijs, & hastis interemptus est anno 1589. die 19. Nouemb.

IOACHIMVS DARDANIVS, vide *Petrus Borgelarius*.

IOACHIMVS SANGVIERVS, tertiarius vnus ex Iaponensibus martyribus, vide *Petrus Baptista*.

IOANNA PARVA, vide *Margarita Parua*.

IOANNES ab Amsteldamo, seu Amsterodamo, Diaconus, cùm ad suum Diestemense collegium reuerteretur, ab hæreticis captus, & vulneribus vno, & viginti mortalibus confossus est, anno 1579. die 6. Aprilis, cuius corpus postea repertum adhuc sanguine conspersum Louanium ad conuentum Fratrum Minorum transtulerunt.

IOANNES AMICVS, Prędicator, & confessarius ab hęreticis in via sclopeto vulneratus, paulò post Louanij ex vulnere occubuit anno 1569. die 19. Iunij.

IOANNES APRILIS, vide *Michael Grelet*.

IOANNES Armenorum Rex, relicto regno Seraphicam religionem ingressus est: sed regnum postea Saracenis inuadentibus, zelo fidei accensus, assumptis armis, & facta hostium strage, dataque suis victoria, ipse in conflictu occisus, gloriosum Christi athletam se probauit.

IOANNES BAPTISTA, aliàs *Thomas BullaKar* prouinciæ Anglię strictioris Obseruantiæ Londini pro Christi fide sanguinem profudit 12. Octobris anno 1642. ętatis vero 39.

IOANNES BASSONVS, vide *Antonius Malin*.

IOANNES BELVACENSIS, in Gallia martyrium passus 1573.

IOANNES BEAVVOISIM, in Aquitania ab hęreticis occisus est anno 1568.

IOANNES BENEDICTVS, *Matthæus*, vel *Petrus Picquet*, & *Petrus de Seez*, quos hæretica rabies crudelissimis affectos supplicijs trucidauit. Falesij in territorio Sagiensi anno 1561. die 28. Iulij.

IOANNES BERNARDVS, laicus, martyrium passus est in India occidentali ad Platam fluuium, suspendio necatus anno 1599. die 2. Iunij.

IOANNES BERSERIANVS, vide *Matthæus Monfaionius*.

IOANNES BOVRGE, cùm esset octogenarius, à Caluinistis ob fidem Catholicam sphærulis traiectus est anno 1562. 18. Martij in Parochia sancti Petri de riparia in Diœcesi Lexouiensi, cuius corpus postea Sagium translatum in Capitulari aula conuentus tumulatum est.

IOANNES BROSIERIVS, vide *Matthæus Monfaionius*.

IOAN. Bruson, vide *Dominic. Godardus*.

Ioan.

IOANNES BVNIVS, vide *Iulianus Magnesius*.

IOANNES CALABER, cum à legatione Apostolica ex Æthiopia Ierosolymam rediret, à Saracenis interfectus est sub annum 1483. idibus Ianuarij.

IOANNES CALERVS, Iratlanis apud Xalifcos Indiæ Occidentalis populos, crudeli mortis genere martyrio coronatus est, anno 1541. die 30. Octobr. vnà cum tribus iuuenibus Indis Tertii Ordinis, quos non ita pridem Christiana fide imbuerat.

IOANNES CAPVCIVS, vide *Claudius Gabriel*.

IOANNES à CETINA sacerdos, & *Petrus Dueñas* laicus ab ipso impio Mahomada Rege Maurorum capite truncati sunt die 19. Maij anno 1397. vide Tom. 4. Annalium.

IOANNES CHSLVETVS, vide *Balthazar à Prato*.

IOANNES CHAMBONIVS, & Martinus Didirannus, conuentus Donzenachensis (qui est 39. prouinciæ Aquitaniæ recentioris) gladijs hæreticorum, ob Catholicam fidem trucidati sunt, circa an. 1562. die 16. Iunij.

IOANNES CLAVSVS, sacerdos, prouinciæ sancti Euangelij, ad Indos illos barbaros Zacatecas, hoc est, Chichimicos, conuertendos se contulit, vbi à Gentilibus toto corpore telis confossus, Martyrij coronam recepit circa annum 1556. die 9. Decembris.

IOANNES, Cornelius, & Galfridus Ferallus Hiberni ab hæreticis Luasię in Hibernia crudeliter necati sunt.

IOANNES COZERIVS, seu Cosetus, vel Gozerius, ex conuentu Mirandano, prouinciæ Aquitanię recentioris, qui dum prędicationi verbi diuini per Quadragesimam intenderet ab hæreticis occisus, martyrij palmam promeruit, anno 1577. die 17. Martij.

IOANNES de CRVCE, in India ab infidelibus interfectus anno 1530.

IOANNES ELVASIVS, Cochinici in India Orientali Guardianus, & Sixtus sacerdos, qui cùm Goam peterent, a Maluaribus Indis capti, & interfecti fuerunt, die 28. Augusti circa annum 1560.

IOANNES ETHEVS, Hispanus, Infantis Aragoniæ Ferdinandi Confessarius, vita, & doctrina clarus, qui Ierosolymam profectus, aliquando captus à Soldano cum socio *Gonsaluo*, carceri mancipatus est. Ea demum adhibentur socio supplicia, quę perfert, & martyr efficitur, Ioannes deficit, & Christi fidem abnegat: sed post triennium facti pœnitens, Mahumeticam sectam abiurat, & Christianam fidem prędicat. Mox à Saracenis verberibus crudelissimè cæditur deinde sale, & aceto plagis aspersis, sex clauis cruci affigitur, duobus in manibus, duobus in brachijs circa cubitos, ac duobus in pedibus, quo in cruciatu expirauit anno circiter 1373. die 11. Aprilis, vide Tom. 3. Annal. anno 1342. num. 61.

IOANNES à Ferraria, socius B. Pauli à Zeuedo ab Indis occisus est anno 1584.

IOANNES FORESTVS, Anglus, egregius Theologus, à confessionibus Catharinæ Angliæ Reginę, iussu Henrici Octaui post durissimam captiuitatem, sententiam mortis excepit. Tum patibulo appensus, suppositoque lento igne eius pedibus, tamdiù crudelissimè torrebatur, donec totus igne combustus animam exhalaret. Itaque ad cœleste refrigerium peruenit die 23. Maij anno 1540.

IOANNES GAYETVS, conuentus Lugdunensis sancti Bonauenturæ Guardianus, sed conuentus Cabilonensis alumnus, qui ab hæreticis carceri mancipatus, probris, & verberibus affectus, atque per tres menses fame afflictus, tandem brachijs confractis in Ararim deiectus, ad portum perpetuę quietis morte peruenit die 28. Martij circa annum 1562.

IOANNES GIBBOSVS, conuent. Matisconensis prouin. sancti Bonauenturæ Guardianus, sed conuentus Belnensis alumnus, ab hæreticis primùm iniecto in collum laqueo, opprobrijs, ac ludibrio habetur, deinde per ignem raptatus, detruncatisque illi naso, auribus, verendis, & manuum extremitatibus in Ararim præcipitatus, sed aduerso flumine in arenam depulsus à sicario neci traditur anno .... die 2. Octobris.

IOANNES GIVIDRIVS, sacerdos, & Ioannes à Lusia, concionator egregius, at senio confectus in conuentu Fulgeriarũ prouincię Turonię Pictauiensis ob fidei Romanæ constantiam ab hæreticis crudeliter interfecti sunt, anno 1560. die 12. Iunij.

IOANNES GOSSONIVS, septuagenarius, & Raymundus Rossellius in conuentu Marmandę prouinciæ Aquitaniæ Antiquioris à Caluinianis occisi sunt, animas cœlo reddiderunt circa annum .... die ... Decembris. At P. *Predufour* eiusdem loci Guardianus ab hęreticis in via captus, ignominiosè nudatus, & vulneratus, ad conuentum sic dimittitur.

IOANNES GRAYVS, illustrissimo inter Scotos sanguine oriundus, virtutibus ornatus, qui propter persecutiones in Scotia venerat in Belgium. Hunc venerabilem senem septuagenarium Gueusij hęretici Bruxellæ apprehensum iniurijs, pugnis, & cal-

& calcibus afficiunt, deinde ante maius altare genuflexum confodiunt. Sicque hostia Deo factus, in cœlum migrauit, an. 1579. die 5. Iunij.

IOANNES GVILLOTVS, in conuentu Villæ Francæ prouinciæ Aquitaniæ Antiquioris ab hæreticis occisus, post multa ludibria, martyrij coronam accepit circa annum 1567. 9. Ianuarij.

IOANNES ab HERCVDER, prouinciæ Bohemię alumnus, ab hæreticis trucidatus in conuentu Pennensi sepultus est sub annum 1508. die 10. Octobris.

IOANNES ab HERRERA, seu à *Ferraria*, laicus in Culiacanica Indię Occidentalis prouincia, toto corpore sagittis Indorum confixus martyr occubuit die 30. Decembris anno.....

IOANNES HISPANVS, vide *Didacus, & Ioannes*.

IOANNES HVNGARVS, *Boguslaus Polonus*, laici, & Gregorius de Ciuitate-Noua Polonus, eorum Guardianus, conuentus Samboriensis prouinciæ Poloniæ, martyrium passi sunt. Cùm enim an. 1498. Turcæ Samboriam ignibus consumpsissent, in Fratrum conuentum irruerunt, in quo duos tantum senes laicos prænominatos inuenerunt, cæteris cum Guardiano fuga elapsis. Prior fuit *Ioannes Hungarus*, vir maxima pietate præditus, ac deuotione, quē B. Ioannes Capistranus veste Minorum induerat. In ecstasim sæpè rapiebatur dum oraret. Eum igitur coram sanctissimę Eucharistiæ Sacramento prostratum Turcæ rapuerunt, & ad vnum milliare violenter pertraxerunt, vbi lancea eum in capite, pectore, & ventre grauissimè vulnerarunt, ac tandem in duas partes sciderunt. Posterior *Boguslaus* ingenti charitate succensus, B. Ioannis Capistrani aliquando socius, quē decrepitum in claustro repertum Turcę crudelissimè trucidarunt, ita vt haberet plura vulnera quàm membra. Alij omnes Fratres euaserunt, præter dictum P. Guardianum, quem cum alijs Christianis plurimis captum, Turcæ multis tormentis cruciarunt, ac tandem viuum excoriarunt, propterea quod alios, vt in fide Christi permanerent hortaretur. Cimarell. par. 4. Chron. Min. lib. 7. cap. 51.

IOANNES de INDIA, vide *Richardus* Episcopus.

IOANNES LANA, & Ioannes Vanglius, quorum prior erat conuentus Nugarolani prouinciæ Aquitaniæ recentioris Guardianus, ab hæreticis propter Romanæ fidei doctrinam occisus, prædicationis munus martyrij corona decorarunt, die 17. Septembris anno....

IOANNES LANTRET, vide *Balthasar à Prato*.

IOANNES LAZARIVS, concionator eximius, ab hæreticis occisus est anno 1568.

IOANNES LICHET, in Turonia ab hæreticis occisus anno 1568.

IOANNES LIOTHVS, Gallus, diris exquisitisque tormentis ab hęreticis cruciatus fidem Romanæ Ecclesiæ sanguine proprio consignauit sub annum 1560. die 25. April.

IOANNES O LORCAN, Hibernus conuentus Dunensis ab hęreticis suspendio necatus anno 1570. die 21. Ianuarij.

IOANNES LVMERIVS, pro fidei Catholicæ veritatis, & sanctissimi Sacramenti defensione ab hæreticis in Gallia varijs tormentis cruciatus est, deinde in flumen præcipitatus anno 1563.

IOANNES à LVSIA, vide *Ioannes Giuidrius*.

IOANNES MAHVSIVS, senex, & paulò antè designatus primus Dauentriensis Episcopus, in conuentus Aldenardensi à Gueusijs hęreticis multa passus ob fidem Catholicam, pro qua tandem vulneribus acceptis & semiuiuus in platea relictus obdormiuit in Domino anno 1572. die 4. Octobr.

IOANNES de MALAY conuentus Iuliodunì prouinciæ Turonię, nobilibus parentibus ortus, *Iuo Boyer*, sacræ Theologię licentiatus, & *Michael Desmans*, Pater Reuerendus anno 1562. apud Iuliodunum, seu Lodunum ab hæreticis crudeliter necati sunt, die 3. Ianuarij.

IOANNES à MANTVA, aliquando tormentorum Ierosolymis à Turcis infligendorum horrore perterritu, fidem Christianam negauit; sed postea facti pœnitens, sanguinis effusione illam confirmauit, anno 1557. die 6. Decembris.

IOANNES à S. MARTHA, Catalanus in Iaponię regno Vomuræ, cum multos ad Christum conuertisset per triennium in carcere detentus, tandem capite plexus, migrauit ad cœlum.

IOANNES MARTINES, à Monte Politiano, prouincię Tuscię alumnus, à Saracenis pro Christi nomine varia tormenta perpessus, tandem in duas partes dissectus, integram fidem seruauit, & martyrij coronam accepit, anno 1345. die 15. Aprilis, vide Tom. 3. Annal. eo anno num. 5.

IOANNES MARTYR, Clericus adolescens in India Orientali prope Goam mortem passus est cum alijs duobus anonymis, à Maluaribus piratis, Indis. 17. Augusti 1560.

IOANNES MEDER, in Gallia ab hæreticis occisus anno 1563.

IOANNES MERENSIS, vide *Iulianus Magnesius*.

Ioan-

IOANNES à MONTE-POLITIANO, vide *Ioannes Martinez*.

IOANNES MORETVS, vide *Petrus Veronensis*.

IOANNES NARDENVS, vide *Daniel ArendocK*.

IOANNES NEAPOLITANVS diaconus, cùm Regi Gazæ in Syria Christum prædicaret, ab eo captus, & frustatim concisus est, die 12. Iulij anno 1370.

IOANNES NIGER, vide *Richardus Episcopus*.

IOANNES OLIVERIVS, in prouincia Turonensi ab hæreticis interfectus, vitam adeptus est sempiternam anno 1568.

IOANNES OLORCANVS, vide *Ioannes O Lorcan*.

IOANNES PADILLA, vir religione, & doctrina insignis, apud Tignesianos in India Occidentali ab efferatis gentibus sagittis confossus est circa annum 1539.

IOANNES de PALMA, vide *Blasius Palominus*.

IOANNES PARISOT Gallus, confessarius erat Monialium Giennensis oppidi, quãdo ab hæreticis martyrium passus est, 18. Octob. anno 1567. vide Tomo 7. Annalium anno 1490. num. 43.

IOANNES PARVVS, Gallicè *Petit*, conuentus Riocensis prouinciæ Aquitaniæ Antiquioris, ab hæreticis post aurium abscissionem gladio iterato confossus, martyrio coronatus est, 24. Decembris sub an. 1552.

IOANNES PAVLE, in Aquitania ab hæreticis interemptus anno 1568.

IOANNES PENNEMANVS, alijs *Franciscus*, conuentus Slusæ in Flandria Guardianus, Gandauo oriundus, vir magnæ in primis doctrinę fuit, ac nihilominus singularis animi demissionis, parisque simul prudentiæ, cum ad pagum sancti Laurentij concionaturus proficisceretur, in itinere ab hæreticis captus, & crudeliter iugulatus est die 24. Iunij anno 1575. Corpus in propinquam fossam proiectum, ac per pueros ouiũ custodes detectum, in pagi prædicti templo tumulatum fuit.

IOANNES PIZARRVS, Hispanus, prouinciæ sancti Michaelis alumnus, post sacerdotium, & munus concionandi susceptum, ad Indos se contulit, vbi post multorum conuersionem, ac pro fide Christi susceptos labores, apud Quepianos Indiæ Occidentalis populos, flagellis cæsus, baculis contusus, tandem ad trabem suspensus, martyr occubuit, anno 1580. die 5. Ianuar.

IOANNES PVTEANVS, Belga, doctrina, & eloquentia pollens, ab hæreticis in via captus, ac strangulatus est die 3. Augusti anno ..... cuius corpus postea repertum, solemni cleri, & populi concursu Louanium translatum est.

IOANNES QVIZVYA, Tertiarius, vnus ex martyribus Iaponensibus, vide *Petrus Baptista*.

IOANNES RICHARDVS, vide *Alexius Sampson*.

IOANNES RIXTELLVS, vide *Adrianus Lambertus*.

IOANNES RIVVSTORTVS, Arelata comprehensus ab hæreticis, & diu multumque afflictus, sed à Catholicis redemptus, vitam tamen reliquam in continuo languore terminauit.

IOANNES ROLETVS, vel *RAVLETVS*, vide *Petrus de Pulchro Monte*.

IOANNES à S. MARIA, natione Catalanus, prouinciæ sancti Angeli, ad nouum Mexicum profectus, à Barbaris graui pondere oppressus, & carnis mole exutus in cœlum euolauit sub annum 1580. die 19. Iunij.

IOANNES à S. MARIA alter, apud Meacam in Iapponia pro Christo passus 14. Augusti anno 1618.

IOANNES SERRADVS, cum ad conuertendos barbaros Chichimecos in Indiam Occidentalem se contulisset, & aliquot conuertisset, ab infidelibus occisus est, cuius corpus ad conuentum Capotitlanum delatum fuit.

IOANNES à SPIRITV SANCTO, Hispanus, cum alijs quinque à se ad fidem conuersis ab Idololatris membratim concisus est anno 1530.

IOANNES à TAPIA apud Zacatecas in India Occidentali, postquam mille circiter paganos ad fidem conuertit, & baptizauit, ab infidelibus interemptus est, anno 1556. die 23. Augusti.

IOANNES de TELLIO (Gallicè *du Teil*) vel *de Sallio*, conuentus Charreriæ (in territorio Viennensi, prouinciæ sancti Bonauenturæ) Guardianus ab hæreticis crudelissimè occisus est, anno 1567. die 13. Dec.

IOANNES TEVDRICVS, Gallus, egregius concionator, conuentus Magdunensis, prouinciæ Turoniæ Pictauiensis alumnus, ab hæreticis captus, & atrociter tormentis cruciatus, fidem Catholicam à se prædicatam proprio sangine consignauit, die 2. Septembris anno, circiter 1572.

IOANNES TISSERIVS, vide *Grancifcus Drouadeynes*.

IOANNES de TOBAR, cum duobus socijs martyrium passus est, anno 1598. die 23. Decembris, cùm esset Minister prouinciæ Chilensis in India Peruana.

IOANNES TORIGNEVS, & Nicolaus Clementellus conuentus Mirabelli, prouinciæ

ciæ Turoniæ Pictauienſis alumni, cùm ſanctiſſimæ Euchariſtiæ Sacramentum abnegare nollent, ab hereticis crudeliter interfecti ſunt anno 1568. aut 1573. die 26. Auguſti.

IOANNES TRANQVERIVS, conuentus Caſtrenſis prouinciæ Aquitaniç recentioris alumnus, monialium confeſſor, & concionator feruentiſſimus, ob idque Caluinianis odioſus, quam ob rem cœnobio igne conſumpto, reliquis fratribus dimiſſis in hunc ſolum deſæuierunt; quem diuerſis cruciatibus vexatum tandem trucidarunt, circa annum 1562. 3. Octobr.

IOANNES TVDERTINVS, laicus prouinciç ſancti Saluatoris Hungariæ alumnus, à furentibus hæreticis Tranſyluanis poſt multa tormenta capite truncatus eſt, anno 1603. die 4. Iunij.

IOANNES TVIT, vide *Thomas PaKingont*.

IOANNES VACHETVS, vide *Antonius Gaijns*.

IOANNES VANGLIVS, vide *Ioannes Lana*.

IOANNES VICINVS, Gallicè *Voiſin*, Turonenſis Guardianus, & poſtea confeſſarius Monialium S. Mariæ Guiſchiæ fuit, quādo ab hereticis captus in territorio Bleſenſi, carceri mancipatus, tandem crudeliter occiſus, & in Ligerim proiectus, diuino nutu corpus ad ciuitatem Turonenſem appulit, è regione ſuæ Parœciæ, nec vltra præterijt. A ſuis denique conſanguineis cognitum honorifice in conuentu ſui Ordinis conditum eſt anno 1578.

IOANNES VIROLANTVS, vide *Michael Grelet*.

IOANNES VOISIN, vide *Ioannes Vicinus*.

IOANNES ZVARA, Hiſpanus, nobili familia apud Metymnā Campi natus, conu. Valliſoleti alumnus, inde ad Reformatos, poſtea à prouincia Conceptionis ad prouinciā ſancti Gabrielis Diſcalceatorum tranſijt, ac tandem in Italiam profectus anno 1539. apud Capuccinos manſit vſque ad an. 1550. quo in Ægyptum transfretauit, vbi propter fidei Chriſtianç prędicationem, multa ludibria, verbera, & tormenta perpeſſus, tandem inedia, & ſqualore carceris conſumptus obdormiuit in Domino an. 1551. die 4. Ianuarij.

IOANNES - GVAXACATLANÆ martyr, vide *Franciſcus Laurentius*.

IOANNES - Clericus, & minoribus Ordinibus tantùm initiatus, prope Zeilanicam inſulam in India Orientali, à Maluaribus captus, & pro Chriſtiana confeſſione trucidatus, & in mare proiectus eſt an 1559. die 23. Septembris.

IOANNES - RVREMVNDÆ in Geldria conuentus Vicarius cum ſocijs à Geuſijs hereticis interfectus, anno 1572. die 24. Iulij.

IOANNES - ſacerdos, & Petrus laicus anno 1220. à S. Franciſco in Hiſpaniam miſſi, poſt decennium Valentiam ſe contulerunt, vbi propter fidem Chriſtianam variè vexati, tandem capite plexi ſunt die 29. Auguſti anno 1231. vide Tomo 1, Annal.

IOANNES - ZVTPHANIÆ in Geldria conuentus Guardianus ab hæreticis captus, in tabula extenſus, & gladijs dilaceratus, atque exenteratus, crudeliſſimo genere mortis ad vitam immortalem tranſmigrauit anno 1572. die 14. Septembris.

IVLIANVS GILEER, ſeu GVBIER, in conuentu de Cloſis, qui eſt 23. prouinciæ Turoniæ Pictauienſis, ob fidei Romanç conſtantiam, ab hçreticis crudeliſſimè necatus eſt die 23. Martij.

IVLIANVS MAGNESIVS, nobilis ſacerdos, *Ioannes Brunius*, ſacerdos, & concionator eximius, *Gulielmus Montanus*, ſiue de *Monte magno*, inſignis prędicator, & *Ioannes à Meer*, ſiue *Merenſis*, diaconus omnes ex conuentu Viriæ prouinciç Franciç Pariſienſis ab hçreticis poſt ludibria & varia ſupplicia, tandem pro defenſione ſedis Apoſtolicç mortem oppetierunt, & martyrio vitam æternam adepti ſunt an. . . . die. . . . Septembr.

IVNIPERVS Siculus, laicus profeſſione, prouinciæ Neapolitanæ alumnus in Paleſtinam profectus à Turcis pro fide Chriſti Ieroſolymis combuſtus eſt anno 1557. die 23. Februarij.

IVO BOYER, vide *Michael Deſmans*.

L

LADISLAVS ab HVNGARIA, vide *Antonius de Saxonia*.

LAVRENTIVS de ALEXANDRIA, vide *Richardus Epiſcopus*.

LEO CARAZVMA, Tertiarius, vide *Petrus Baptiſta*.

LEO CEPTÆ martyr, vide *Daniel, Samuel*.

LEO MARROCHII, vide *Dominicus*.

LEO NAGAZACHI, vide *Richardus à S. Anna*.

LIVINVS Gallus, prouinciæ Franciæ alumnus, vnà cum fratre Adamo, fidei ardore ſuccenſus, in Libyam profectus eſt, vbi tum lingua Gallica, tum Arabica (quę illi pro hoc munere obeundo cęlitus data eſt) Chriſtianam fidem prędicauit, Mahumeticam ſectam condemnauit. Quapropter à Soldano captus, capitis obtruncatione

Martyrij palmam accepit anno 1345. die 1. Augusti vide Tom. 3. Annal. eodem anno numero primo.

LVCIVS de FREITAS, vide *Richardus à S. Anna*.

LVDOVICVS AMARANTHVS, vide *Martinus à Guarda*.

LVDOVICVS BALEIVS, & *Ludouicus Panetius* Galli, conuentus Carnotensis, qui cùm ex obedientia morarentur vnus in conuentu Meldensi, alter in Stampensi, gladijs hęreticorum pro fide Catholica interfecti sunt anno circiter 1568. die 13. Aprilis.

LVDOVICVS DVISCO, Tertiarius, vide *Petrus Baptista*.

LVDOVICVS ELVEVS, in Aquitania ab hęreticis occisus est anno 1568.

LVDOVICVS GRIPPIVS, prouinc. Franciæ concionator egregius, ab hæreticis in Diœcesi Ebroicensi, propter fidem Catholicam trucidatus anno 1563 die 22. Iulij.

LVDOVICVS PANETIVS, Stampis occisus, vide *Ludouicus Baleius*.

LVDOVICVS de PLANA, claro natus sanguine, conuentus Stampensis prouincię Francię alumnus, sub immanissima hęreticorum persecutione, qui dictum conuentum funditùs euerterũt, inuicto animo martyrium compleuit, anno 1568. die 29. Iulij.

LVDOVICVS SASSANDRA, *Ludouicus Sotellus*, & *Ludouicus* Tertiarius, apud Facum in Iaponia simul martyrium passi sunt. Ex quibus Ludouicus Sotellus Hispali nobili natus progenie prouectiori ętate ad Strictioris obseruantię prouincię Bęticę professores accedens, summo animarum zelo tenebatur. Sub annum igitur 1599. cùm aliquot Franciscanis in Iaponem traiecit. Breui tempore linguam perfecte didicit, indeque vltra progrediens ad regnum Voxuanum peruenit, & Regis, & populi beneuolentiam sibi conciliauit, adeò vt quatuor conuentus Meaci, Fuximi, Vosanę, & Saccai maximo fidei Christianæ fructu construxerit, nonnulla Idolorum templa destruxerit, ac plurimos infideles instruxerit, & conuerterit. Legationibus quoque pro Iaponum Imperatore ad Catholicum Regem Hispanię Philippum Tertium & ad Paulum Quintum Pont. Max. pręclarè functus est, tandem ab infidelibus captus cum *Ludouico Sassandra* Iaponio, & *Ludouico Tertiario*, & simul igne combusti sunt anno 1624. die 25. Augusti.

LVDOVICVS SOTELLVS, vide *Ludouicus de Sassandra*.

LVDOVICVS VILLALVPVS, apud Guadalfagiaram in Asia maiori sagittis ab infidelibus confixus anno 1582.

LVDOVICVS VOETZ, vide *Daniel Arendock*.

LVDOVICVS iam omnino decrepitus in Diœcesi Bononiensi in Gallia (vulgò *Boulogne*) ab impio hęretico trucidatus est anno 1567. die 25. Martij.

LVDOVICVS Tertiarius, vide *Ludouicus Sassandra*.

M

MARGARITA PARVA, in monasterio Mauritaniæ, apud Vnellos in Neustria, prouinciæ Franciæ Parisiensis, pro defensione pudicitiæ viriliter resistens hæreticis ab ipsis gladio confossa, migrauit in cœlum anno 1567. vel 1569. Hanc secuta est ob eandem causam *Ioanna Parua*, ab illis perfidis, plumbeis sphęrulis occisa.

MARINVS à CATARO à Sixto Quarto destinatus Nuncius Apostolicus in Persiã in itinere occisus fuit à Turcis anno 1472.

MARTINVS N. vide *Paulus N.*

MARTINVS de ALTAMIRA, vide *Albertus Francus*.

MARTINVS ab ASCENSIONE, vide *Petrus Baptista*.

MARTINVS DIDIRANNVS, vide *Ioannes Chambonius*.

MARTINVS à GVARDA, Guardianus conuentus Zeilamiensis, in India Orientali & Ludouicus Amaranthus eius socius, à Rege Zeilamiensi capti, per diuersa tormenta ad martyrij palmam peruenerũt anno 1522. die 11. Aprilis.

MARTINVS a GVARDIA, sacerdos, à Maluaribus captus, & pro fide Christiana truncatus, victor ad cœlum transiuit sub annum 1552. die 24. Decembris. Hunc Bosius Tomo 1. de signis Ecclesiæ lib. 7. cap. 3. malè confundit cum *Martino à Guarda*.

MARTINVS HADENSIS, vide *Vlricus*.

MARTINVS Tertiarius, vide *Petrus Baptista*.

MARTINVS è SPOLETO anno 1530. in regnum Fessę in Africa traiecit, vbi propter fidem Christianam necatus, martyrij coronam percepit. Historiam scripsit Hispanicè Didacus de Torres in relatione originis Cheriffforum, quam Gallicam fecit illustriss. Princeps Carolus Valesius, Caroli IX. Gallorũ Regis filius naturalis, Dux Engolismensis, eamque postea typis excudendam curauit Lutetię anno 1636. R. P. Robertus Regnaud Ordinis Minorum, conuentus Parisiensis alumnus, vir pius & eruditus.

MARTINVS SVETENS, Brabantus, concionator eximius, è ciuitate Mechliniæ cum alijs Fratribus, ab hæreticis expulsus est, qui cum Louanium peterent, ipse captus in itinere dirè vexatus, martyrij palmam

mam obtinuit anno 1580. die nona April.

MARTYRES multi, vide *Anonymi*.

MATTHÆVS MONFALONIVS, Conuentus Montroniani prouinciæ Aquitaniæ recentioris Guardianus, & Custodiæ Lemouicensis Custos, atque insignis Concionator, vna cum *Ioanne Borseriano, & Ioanne Brosierio*, viris religiosissimis captus ab hæreticis: à quibus illi Patres varijs opprobrijs lacessiti, ac dirissimè cæsi, tandem atrocissimæ morti traditi sunt anno 1569. die 16. Aprilis.

MATTHÆVS PIQVETVS, vide *Ioannes Benedictus*.

MATTHIAS, vide *Petrus Baptista*.

MATVRINVS de PVLCHRO VISV conuentus S. Miliani, prouinciæ Aquitaniç recentioris, vir pietate insignis senio confectus ab hæreticis crudeliter occisus est anno 1580. 13. Augusti.

MAVRICIVS O SCALLAN, vide *Donatus Hinrechan*.

MELCHIOR VLYSSIPPONENSIS, prouinciæ sancti Thomç apud Indos Orientales Custos, Barbarorum sagittis ob fidem Catholicam confossus, martyr occubuit anno 1550. die 17. Septembris.

MICHAEL de AGNON, seu ab *Occania*, *Petrus de Corpa*, *Petrus à Velasco*, *Blasius Rodericus*, & *Antonius*, in Florida Americæ prouincia, ob Christianam religionem, ab Apostatis Indis confixi, martyrij palmam receperunt, in festo Natiuitatis Deiparæ anno 1597.

MICHAEL AGVLLON, sacerdos, hostiã se Christo obtulit ab impijs Turcis Algieri in Africa trucidatus annò 1556. die 17. Maij.

MICHAEL Conuersus à Turcis in Argello 1556.

MICHAEL COSAQVIVS, vide *Petrus Baptista*.

MICHAEL DESMANS, Ioannes de Malay, & Iao Boyer Galli, conuentus Iulioduni prouinciæ Turoniæ, ab hæreticis interfecti, martyrij palmam retulerunt anno 1562. die 3. Ianuarij.

MICHAEL GRELETVS, seu Grillot, Xantoniensis custos, & Engolis mensis Guardianus, *Petrus Bonneau*, ciuitatis Engolismæ prædicator ordinarius, conuentus Pictauiensis alumnus, & facultatis eiusdem ciuitatis Theologiæ Doctor, *Ioannes Virolant*, seu *Hirolean*, Lector & eximius concionator, & *Ioan. Aprilis*, octogenarius qui diu etiã ibidem Lector fuerat, & Prędicator egregius ab hæreticis variè vexati, martyrio coronati sunt an. circiter 1568. die 9. Septem. Primus scilicet *Michael Greletus*, qui erat etiam Domini à Rupefocaldio (vulgo *Rochefoucauld*) Maioris Monasterij Abbatis concionator, & confessarius, ad furcas dãnatus fuit, & cùm ad supplicij locũ duceretur Gasparo à Collignyo, Françię Amiralio hæretico prędixit, quod è fenestra deijciendus, & occidendus esset, quod ei accidit Parisijs die 24. Aug. circa an. 1537. Secundus quoq; *Petrus Bõneau*, antequàm educeretur è carcere, mortis suæ horam prædixit, & suspendio necatus est, cuius corpus post duos ferè annos integrum ac incorruptum (cruribus tamen fractis) repertum est, & è loco patibuli vbi gloriosè iacuerunt, ad aulam capitularem dicti conuentus translatum est.

MICHAEL ab OCCANIA, vide *Michael de Agnon*.

MIRAMBELLVS, vide *Franc. Mirãbellus*.

MONALDVS de ANCONA, *Franciscus de Petriolo*, seu *de Firmo*, & Antonius Mediolanensis, propter fidei Christianæ prędicationem inter Saracenos ab eisdem, in vrbe Arzenga frustatim discerpti martyriũ subierunt, anno 1288. die 2. Martij, vide Tom. 2. Annal. eodem anno num. 36.

N

NICASIVS HESIVS, vide *Nicol. Pichius*.

NICOLAVS CLEMENTELLVS, vide *Ioannes Torigneus*.

NICOLAVS DELPHIVS, Belga, prope Antuerpiam captus ab hæreticis, ob fidem Catholicam interfectus est 1576. die 6. Dec.

NICOLAVS LOTHARENVS, seu à *Lotharingia*, propter fidei confessionẽ, & Catholicę religionis defensionem ab hæreticis horribili cruciatu iugulatus est, circa annum 1565. die 17. Decembris.

NICOLAVS de Marchia, vide *Antonius de Saxonia*, vbi etiã dicitur *Nicol. Hungar.*

NICOL. Mart. Ceptæ vide, *Daniel Samuel*

NICOLAVS à Monte Coruino; *Franciscus Neapolitanus*, & *Petrus Romanus*, Tertiarius, à Saracenis dilaniati, martyrij coronam adepti sunt an. 1358. die 4. April. vide Tom. 4. Annal. eodem anno num. 4.

NICOLAVS PICCHIVS, seu *PicKius*, nobili genere ortus, conuent. Gorgoniensis Guardianus, sed conuen. Louaniensis alũnus *Hieronymus Veerdensis* eius vicarius, *Vvilebaldus, seu Guilaldus* sacerd. octogenarius, *Nicasius Hesius*, vir doctissimus Theologiæ Baccalaureus, *Theodoricus Emderus*, *Antonius Vvertensis*, *Godefridus Meruellanus*, *Franciscus Bruxellensis*, *Antonius Hornariensis*, hi omnes erant sacerdotes, *Petrus Ascanus*, laicus, & *Cornelius Batauodurus* Tertiarius. Omnes Gorgonij capti ab hęreticis, atque Briellam ducti die 9. Iul. an. 1572. pro fide Catholica martyrium subierunt.

NICOLAVS de TAVLICIS, vide *Donatus de Ruticinio*.

NICOLAVS TRIETVS, in conuentu sanctæ Mariæ de pietate oppidi Malarum-Herbarum, vulgò *Males Herbes*, in Diœcesi Aurelianensi prouinciæ Franciæ Parisiensis, ab hæreticis occisus est anno 1560. die 22. Maij.

NIGELLVS O BOYLVS, Hibernus, ab hęreticis obtruncatus anno 1607.

O

OLIVERIVS IVLIANVS, in conuentu Viriensi (qui est 19. prouinciæ Franciæ Parisiensis) Diœcesis Baionensis, ab hęreticis captus, & propter confessionem Ecclesię Romanę, varijs tormentis excruciatus martyrij Palmam septuagenarius accepit anno . . . die 18. Decembris.

OTHO MARROCHIANVS martyr, vide *Accursius*.

P

PACIFICVS SPOLETANVS, inter Saracenos martyrium subijt, sub annum 1402. incerto tamen loco, cuius memoria seruatur Spoleti, præsertim in conuentu sancti Pauli extra muros, vide Tomo 5. Annal. anno 1402. num. 11.

PASCHALIS, vide *Richardus Episcopus*.

PATRITIVS HÆLIVS, Hibernus, Episcopus Maionensis, vir eximiæ sanctitatis, & doctrinę à Gregorio XIII. creatus Episcopus, & in eam insulam missus, ab hæreticis captus est, & diuersis cruciatibus vexatus, tandē cū socio sacerdote *Cōnacio O RuorK* inclyti Principis Bernardi O RuorK filio, suspendio palmam martyrij promeruit anno 1578. die 22. Augusti. Corpora autem eorum diù catenis suspensa incorrupta, & immutata manserunt, suauem etiam odorē spirantia, quæ Ioannes Desmoniæ Comes honorificè sepeliuit.

PAVLVS N. Guardianus Polocensis à Moscouitis hęreticis occisus est anno 1563. simul cum Dominico, Martino, Vencenslao & Adamo confratribus, vide Tomo 7. Annal. anno 1498. num. 44.

PAVLVS ab AZEVEDO, Lusitanus Portuensis apud Culiacanicā Indiæ Occidentalis regionem, ab infidelibus Indis ob fidem Christi, telis confossus est an. circiter 1585. die 29. Decembr.

PAVLVS IBARIQVIVS, Tertiarius vide *Petrus Baptista*.

PAVLVS PERPINIANENSIS, Doctor Theologus, ac vitæ sanctitate conspicuus, singulari pietate SS. Dei Genitricem venerabatur, quem allocuta fuisse dicitur in imagine conseruata in conuentu S. Francisci Perpiniam, vocaturque *Imago D. Virginis de Consolatione*. Cùm autem saluti animarum insisteret, à quodam nefario (cuius pellicē à peccato desistere monuerat) interfectus est annō 1458. die 12. Ianuarij, cuius corpus integrum perseuerat in conuent. Perpinianensi honorifice sepultum.

PAVLVS à S. CLARA, vide *Apollinarius Francus*.

PAVLVS à S. MARIA MAGDALENA prouincię Anglię Strictioris Obseru. Londini pro Christi fide gloriosum passus est martyrium die 15. Aprilis anno Christi 1643. ætatis 43.

PAVLVS SVZIQVIVS, Tertiarius, vide *Petrus Baptista*.

PAVLVS TONNELIERVS, conuentus Castri-Villani in Diœcesi Lingoniensi, prouinciæ S. Bonauenturæ Guardianus, & Tussanus Fortinus ab hæreticis capti, ac varijs supplicijs affecti, tandem suspendio necati sunt die 5. Martij circa annum 1567.

PAVLVS VASCELLATOR, prouinciæ S. Bonauenturę, crudele ac horrendum supplicium ab hæreticis passus, tormento tandem in os eius exploso martyrio coronatus est circa annum 156. .

PETRVS ABVLENSIS, vide *Richardus à S. Anna*.

PETRVS de ARCAGNANO, cùm in Insubria S. Inquisitionis officio fungeretur, ab hæreticis ob fidem Catholicam interemptus est 13. Ianuarij. Florebat anno 1340. vide Tom. 2. Annal. anno 1284. num. 4.

PETRVS ab ASCENSIONE Omuræ in Iaponia pro fide Catholica capite plexus, martyr in cœlum ascendit die 12. Maij anno 1617.

PETRVS ASCHANIVS, vide *Nicolaus Picchius*.

PETRVS BAPTISTA, prouinciæ S. Ioseph Discalceatorum alumnus, Dux, & antesignanus fuit eorum, qui Nangazachi in Iaponia, pro Christi nomine, vincula, carceres, ludibria, aliosque cruciatus perpessi, tandem cruci affixi, & hastis transfixi fuerunt die 5. Februarij anno 1597. eorum autem nomina hæc sunt: *Philippus à IESV* sacerdos, qui primus mortem subijt. *Franciscus Blanco*, concionator, *Martinus ab Ascensione*, concionator, *Gonsalus Garsia*, professione laicus, *Franciscus à S. Michaele*, etiam laicus. Ipse verò *Petrus Baptista* Commissarius vltimus crucifixus est, vt rogauerat. Hi sex erant ex discalceatis, prouinciæ S. Gregorij Philippinarum insularum Indiæ Occidentalis. Postremo septendecim Iapones laici ex tertio Ordine

S. Fran-

S. Francisci, similem passi sunt. Videlicet *Paulus Sauzuius*, *Gabriel Duisco*, *Ioannes Quizuia*, *Thomas Xico*, *Franciscus Medicus*, *Ioannes Seguierus*, *Michael Cosaquin* cum filio suo *Thoma*, quindecim annorum; *Bonauentura Duisco*, *Leo Carazuma Martinus*, qui postea *Matthias* cognominatus est, *Antonius Naganzachius Ludouicus Duisco*, *Paulus Ibariquius*, *Petrus Xuquexico*, adaucus, vide Tomo 2. Annal. anno 1298. num 42. Eos coli officio Ecclesiastico concessit Vrbanus Octauus anno 1627.

PETRVS BEROTTVS, vide *Andreas de Monte*.

PETRVS BLANCARTVS, in Conuentu Ixidolensi prouinciæ Aquitaniæ recentioris, ab hæreticis, ob fidem Catholicam, trucidatus, martyrio coronatus est an. 1579. die 22. Octobris.

PETRVS BONELLVS, seu *BONEAV*, vide *Michael Greletus*.

PETRVS BORGELARIVS, Gallus, insignis concionator, & Guardianus conuentus Ruthenensis, prouinciæ Aquitaniæ Antiquioris, pro fide Catholica ab hæreticis occisus est, vnà cum *Petro Trauzietro* sacerdote, & *Ioachimo Dordanio*, summę integritatis fratre sub annum 1571. die 31. Octobris.

PETRVS BRVSIVS, in Turonia Pictauiensi martyrio coronatus est.

PETRVS BVRGENSIS, vide *Franciscus Donzellus*.

PETRVS à CORPA, vide *Michael ab Occannia*.

PETRVS COSETVS, Gallus, Concionator, cum Passionem Christi feria 6. Parasceues prædicaret, ab hæreticis captus, palo alligatus, tormentorumque sphærulis traiectus ad impassibilem vitam migrauit, sub annum 1560. die 19. Aprilis.

PETRVS DVEÑAS, Hispanus, vide *Ioannes à Cetina*.

PETRVS DVLCIS, in Gazaria à Saracenis occisus, vide Tomo 3. Annalium anno 1314. num. 14.

PETRVS GOSSETVS, Viriensis, in Neustria inferiori concionator vir venerandæ senectutis octogenarius, Missæ Sacrificium faciebat in conuentu Viriensi cùm ab hæretis captus fuit, ad cancellos fenestræ arcis suspensus, anno 1568. die 13. Septembris.

PETRVS GVARRIGVEIVS, venerabilis ac deuotus Pater conuentus S. Pergeti Diœcesis Claramontensis prouinciæ Aquitaniæ Antiquioris alumnus ab hereticis crudeliter occisus ad vitam immortalem perrexit anno 1574. die 7. Octobris.

PETRVS HOES, in Gallia concionator eximius ab hæreticis trucidatus est.

PETRVS MARROCHII, vide *Accursius*.

PETRVS MARTELLVS, vide *Richardus Episcopus*.

PETRVS MENGVIVS, ex S. Pauli oppido in Phocensi prouincia, Diœcesis Aquensis, sacerdos, & concionator studiosissimus, quem hæretici pugionibus perfoderunt, in Septimania Galliæ prouincia, prope fossas Marianas, anno 1572. die 11. Ianuarij.

PETRVS MOLERIVS vel à *MOLERIO* pietate, doctrina, atque facundia conspicuus, Apamiensis, conuentus prouinciæ Aquitaniæ recentioris, post triginta duos annos in Religione Minorum laudabiliter transactos ab hæreticis captus, probris, & verberibus exceptus, stipiti alligatus, ac dirissimę cæsus fuit. Postea illi verenda absciderunt, ventremque aperuerunt, & vnco eius intestina extraxerunt (martyre interim clamante, *I E S V miserere mei, & ignosce illis*) demùm cor eius auulserunt, circa annum 1565. die 16. Nouembris. Postremò miles Caluinista defuncti caput ad humeros vsque gladio scidit in duas partes. Eius quoq; socium Iuuenem Subdiaconum crudelissimè dilaniarunt.

PETRVS N. Beluisij conuentus, prouinciæ S. Gabrielis alumnus in Africam transiuit, vbi propter fidei prædicationem truculentis Infidelium manibus mactatus est 21. Febr. anno .....

PETRVS NARBONENSIS, vide *Donatus de Ruticinio*.

PETRVS ODION, Lector Theol. & concionator in conuen. Castri Radulphi, prou. Turonię Pictauiensis ab hæreticis insidiosè captus, & crudeliter iugulatus est circa annum 1560. vel 1565. die 14. Aprilis.

PETRVS PASHALIS, vide *Cathalanus Fabri*.

PETRVS PICQVET, vide *Ioannes Benedictus*.

PETRVS PRVS, natione Gallus, conuentus Athensis in Flandria Vicarius, à furentibus hæreticis Gandaui occisus, martyr in cœlum euolauit anno 1571. die 19. Nouembris.

PETRVS de PVLCHRO-MONTE, egregius Concionator, *Ioannes Rauletus*, & alij, quorum nomina Deus nouit, in conuentu Apamiæ ciuitatis Galliæ togatæ, prouincię Aquitaniæ recentioris, ab hæreticis sæuissimè iugulati, & eorum corpora in puteum proiecta sunt anno circiter 1563. die 3. Martij.

PETRVS QVARTVS, vide *Carolus Lusachius*.

Petrus

PETRVS Romanus, Tertiarius, vide *Nicolaus à Monte Coruino*.

PETRVS SOLVENS, in Africa Martyr anno 1533.

PETRVS de SENIS, vide *Thomas de Tolentino*.

PETRVS TAVZIETIVS, vide *Petrus Borgelarius*.

PETRVS TOELATVS, conuentus Bergenacensis, prouincię Aquitaniæ recentioris religiosissimus sacerdos, quem ob Ecclesiæ Romanæ defensionem hæretici crudelissimè necarunt, die 30. Augusti circa an. 1570. vide Tom. 2. Annal. anno 1290. num. 26.

PETRVS VABOLESIVS, vide *Carolus Lusachius*.

PETRVS à VELASCO, vide *Michael ab Occania*.

PETRVS VERONENSIS, conuentus Castrogelosiani prouincię Aquitanię recentioris, Lector, & disertissimus concionator, atque *Ioannes Moretus* sacerdos, ante fores ædis B. Virginis Mariæ ex arbore suspensi, martyrij palma laureati sunt, die 26. Martij circa annum 1567.

PETRVS XVQVEXICO, vide *Petrus Baptista*.

PHILIPPVS ANICIENSIS, natione Gallus, nobili genere ortus, patria Podiensis, seu Arniciensis in Aruernia (vulgo *le Puy*) quem sanctus Antonius Patauinus ibi prędixit ejus matri pręgnanti fore Fratrem Minorem, & martyrem, & plurimos ad martyrium animaturum. Omnia hęc contigerunt Azoti in Idumæa. Nam castro Saracenis proditoriè tradito, vbi ipse B. Philippus, & mille circiter erant Christiani, quos à Barbaris captos, & ad mortem damnatos ad eam fortiter pro Christo ferendam cohortatus est, quod & fecerunt. Ipse verò vltimus reseruatus est, vt atrociora tormenta pateretur. Soldanus ergo præcepit, vt ei iuncturæ manum frustatim inciderentur, & ad vmbilicum vsque excoriaretur, & cum semper Christianam fidem predicaret, lingua ei prę-cisa est, nec tamen, ò miraculum! loqui cessauit. Tandem capite abscisso, felix anima migrauit in cœlum nonis Martij anno 1288 vide Tomo 2. Annal. num. 36. & Tomo 1. anno 1231. num. 18.

PHILIPPVS O FEVS, vide *Donatus Hinrechan*.

PHILIPPVS à IESV, vide *Petrus Baptista*.

PONTIVS CHAISSY, vide *Antonius Brunellus*.

R

RADVLPHVS DELPHIVS, vel *Rodulphus*, insignis Theologus, conuentus Louaniensis alumnus, conuentus Mechliniensis Vicarius, ab hæreticis ob fidem Catholicam in vincula coniectus, ac diu squalore carceris afflictus, multisque ęrumnis vexatus, animam Deo reddidit die 25. Iulij anno 1580.

RAYMVNDVS CARBONERIVS, vide *Stephanus de Narbona*.

RAYMVNDVS LVLLVS, Maioricensis nobilibus Cathalanis ortus parentibus, Tertij Ordinis S. Francisci, zelo Catholicæ fidei traiecit in Africam, vbi captus à Saracenis, & multis plagis affectus, ac tandem lapidibus obrutus Numidię nouę (vulgo *Bugiæ*), martyr occubuit anno ętatis suę 70. die 29. Iunij anno Christi 1315. Tomo 2. Annal. & Tomo 3. anno 1315. num.

RAYMVMDVS de PROVINCIA, vide *Richardus de Burgundia Episcopus*.

RAYMVNDVS ROEDANVS, conuentus Condomensis, Aquitanię recentioris in vltima eiusdem conuentus euersione circa annum 1570. ab hęreticis occisus est die 8 Augusti.

RAYMVNDVS ROISSELIVS, vide *Ioannes Gossonius*.

RAYMTNDTS RVFVS, idem qui & de *Prouincia*, vide *Richardus de Burgundia*.

RAYNERIVS à LINTRIS, vide *Gorgonius à Maldeberto*.

RICHARDVS de BVRGVNDIA, Episcopus ciuitatis Amalech in Tartaria, *Franciscus de Alexandria*, *Paschalis de Hispania Raymundus Rufus* de prouincia, presbyteri *Laurentius de Alexandria*, *Petrus Marcelli* de Prouincia, laici, & *Ioannes Niger* de India, Tertiarius, à Saracenis ligati, pugnis, alapis, ac sputis lacessiti, deinde gladiorum puncturis, ac incisionibus nasi, auricularum, aliorumque membrorum vexati, tādem trucidati, martyrij palmam adepti sunt die 24. Iunij anno 1340. vide Tomo 3. Annalium anno 1341. num. 7.

RICHARDVS CARTERET, vide *Thomas PaKingont*.

RICHARDVS RISBEVS, vide *Hugo Richetus*.

RICHARDVS à S. ANNA, Belga conuentus Nigellæ alumnus, prouinciæ Flandriæ nonnullis de S. Anna etiam dicitur, *Petrus Abulensis*, prouincię S. Ioseph, & Vincentius à S. Ioseph eiusdem prouinciæ, quorum comites inseparabiles fuerunt *Leo*, *Lucius de Freitas* Iaponenses Tertiarij, Nāgazachi in Iaponia die 10 Septemb. an. 1620.

lento

lento igne horrendo tormenti genere combusti fuerunt.

RODVLPHVS DELPHIVS, vide *Radulphus*.

RODVLPHVS GIAMETVS, seu *Hiaciamet*, sacerdos conuentus Magdunensis prouinciæ Turoniæ Pictauiensis alumnus, ab hęreticis, pro Catholicæ religionis defensione, trucidatus est circa annum 1560 die 24. Martij.

ROGERIVS VIGVERIVS, vide *Alexius Sampson*.

RVELLO, S. Theologiæ Doctor, & Custos Custodiæ Pictauiensis, apud Niortium in Pictauia circa annum 1562. die 7. Iunij Theologicę laureæ martyrij coronam ab hæreticis ob fidem Catholicam occisus, adiunxit.

S

SAMVEL, CEPTÆ Martyr, vide *Daniel*.

SEBASTIANVS FLORENTIVS, cùm esset iuuenis egregię formæ, solicitatus à duabus impudicis mulieribus, nec illarum voluptati consentiret, ab illis occisus est, & clam sepultus. Re tamen per eas Guardiano detecta in conuentu S. Francisci Montis Fesularum prouinciæ Tusciæ, circa annum 1528. ... corpus conditum est.

SEBASTIANVS à S. IOSEPH, Hispanus ex villa Methymnæ Campi, nobili, prosapia ortus, apud Insulanos Molucenses, pro Christi fide sagittis toto corpore confixus occubuit anno 1610. die 18. Iunij, vide Ioannem à S. Maria part. 2. Chron. prouinc. S. Ioseph lib. 4. cap. 35.

SIXTVS, vide *Ioannes Eluasius*.

STANISLAVS, Leopolensis conuentus in Polonia Guardianus à Tartaris illam vrbem deuastantibus, occisus est, cum alijs plurimis fratribus an. 1343. die 28. Maij, vide Tom. 3. Annal. eodem anno num. 18.

STANISLAVS, Cracouiensis Episcopus, vide *Gastoldus*.

STEPHANVS à BARGVELLO, duxit originem à Paręcia Burgunica, Sagiensis Diœcesis in Neustria, generis nobilitate, & scientia clarus, conuentus Sagiensis, prouinciæ Franciæ Parisiensis alumnus, ab hæreticis confossus gladijs martyr occubuit anno 1568. vel 1569. die 12. Aprilis.

STEPHANVS à BORDA, vide *Antonius de Pulchro Visu*.

STEPHANVS CORTANT, vide *Antonius de Malin*.

STEPHANVS HVNGARVS, aliquando lapsus, sed facti pœnitens absolutus. Mox die solemni apud Saraim Tartarorum Vrbe congregatis decem millibus Saracenorum, quæ contra Christum, & fidem Christianam dixerat, retractauit. Quapropter verbera, suspendia, membrorum distentiones, ignes, & alia pro Christo tormenta pertulit: demùm toto corpore gladijs confosso, victrix anima cælum petiuit anno 1334. die 22. Aprilis. Multis postea claruit miraculis. Admirandum eius martyrium fusè scripsit Bartholomeus Pisanus libro 1. Conformit. fruct. 8. part. 2. in Fratr. Min. sanct. illustr. apud Vicariam Aquilonarem, vide Tomo 3. Annal. ad illum annum.

STEPHANVS HVNGARVS alter, vide *Conradus de Saxonia*.

STEPHANVS de LANICH, vel de Tunelli, vide *Donatus de Ruticinio*.

STEPHANVS MAVGIS, conuentus Antisiodorensis prouinciæ Franciæ alumnus, cùm Verziacum proficisceretur concionaturus, ab hereticis captus, occisus, & in flumen Yonam proiectus est an. 1568. die 10 Septembris.

STEPHANVS de NARBONA, primum Ordinis sancti Benedicti cuiusdam Monasterij in territorio Tolosano ad Ordinem sancti Francisci se contulit. Factus sanctæ fidei Inquisitor, vna cum *Raymundo Carbonerio*, ab hæreticis capti, nudati, plumbo liquato, ac feruenti pice, & resina perfusi, atque semiusti martyrij palmam consecuti sunt die 29. Maij, vide Tomo 1. Annalium anno 1242. num. 3.

STEPHANVS N. iuxta Goam apud Indos Orientales, ab infidelibus martyrium passus est, anno circiter 1557. die 21. Octobris.

STEPHANVS REGNACVS, vide *Gulielmus Reriarchus*.

STEPHANVS de TVNELLIS, vide *Donatus de Ruticinio*.

T

THADÆVS DALÆVS, Hibernus ob defensionem fidei Catholicę ab hęreticis Limerici capite plexus est, anno circiter 1576. die 1. Ianuarij, vide Tomo 2. Annal. 1291. num 51.

THEODORICVS LOET, Embricæ Guardianus anno 1572. 20. April. crudele martyrium ab hæreticis Zutphanię passus est: nam post sartagines ignitas, faces ardentes, pedum, laterumque adustionem, ac totius corporis in tortura dissolutionem, tandem capite truncatur, atque in quatuor partes dissectum corpus super moros ciuitatis cum lachrymis proborum suspenditur.

Theo-

THEODORICVS ENDENVS, vide *Nicolaus Pichius*.

THOMAS BELCHIANVS, Anglus eximius Concionator, anno ætatis suæ 28. anno verò Christi 1537. pro defensione Romanæ Ecclesiæ, ab Henrico VIII. Angliæ Rege, carceris squalore, & inedia consumptus interijt.

THOMAS BERINGHEN, sacerdos Brabantus, Thenis ab hæreticis in puteum capite deorsum verso demersus, martyrio coronatus est anno 1591. die 7. Augusti.

THOMAS BLASIVS, Thenis in Gallia ab hereticis in puteum demersus martyr occubuit anno 1597.

THOMAS CORTVS, Anglus, genere illustris, fide ac zelo Catholicæ Religionis nobilior, iussu Henrici VIII. vincula, & carceres passus, tandem fœditate loci, ac inedia maceratus occubuit anno 1537.

THOMAS COSAQVIVS, Tertiarius, vide *Petrus Baptista*.

THOMAS à FVLGINEO, laicus, vide *Antonius de Saxonia*.

THOMAS GERALDINVS, Hibernus, Concionator indefessus, pro fide Catholica multis laboribus, & molestijs, ac ærumnis confectus, in custodia Castri Dublinensis, obijt, die 12. Iulij anno 1617. vide Analecta Hiberniæ, & Tom. 1. Annal an. 1271. num 15.

THOMAS PAKINGONT, *Bonauentura Roo, Ioannes Tuit, & Richardus Carteret*, Angli, sub Henrico VIII. pro fide Catholica, multa passi sunt, cursum gloriosi certaminis compleuerunt an. 1537. die 9. Augusti.

THOMAS TOLENTINAS, *Iacobus de Padua*, & *Demetrius laicus*, anno 1321. die 13. Aprilis, apud Thamnam Saracenorum ciuitatem plurimis pro Christi fide tormentis toleratis, ac superatis, victores migrarunt in cœlum.

THOMAS XICO, vide *Petrus Baptista*.

TVSSANVS FORTINVS, vide *Petrus Tonnellerius*.

V

VENCESLAVS N. vide *Paulus N.*

VINCENTIVS FORTIS, Burgundus, prouinciæ S. Bonauenturæ, vicit fortiter ab hæreticis illata tormenta, nam ad equi caudā alligatus, & per aspera loca raptatus, postea in terram vsque ad brachia in crucis modum extensa defossus, tandem capite cōquassato, gloriosi certaminis palmam obtinuit die 12. Iunij anno ....

VINCENTIVS à S. IOSEPH, vide *Richardus à S. Anna*.

VLRICVS ATHLECOVIENSIS, siue de *Aleconiuez* & Martinus Hadensis, siue de *Alid* in Vilnacastro apud Liuoniam an. 1341 horrendo genere mortis martyrium passi sunt die 7. Augusti, vide Tomo 3. Annal. eodem anno num. 12.

VOISLAVS in PRVSSIA, vide *Conradus*.

VOISLAVS BELGA, laicus à ferali rabie hæreticorum crudeliter iugulatus est circa annum millesimum quingentesimum septuagesimum die decima octaua Aprilis

FINIS.

INDEX

INDEX TOPOGRAPHICVS MARTYRVM ORDINIS MINORVM.

A

In Aegypto.

Ioannes Calaber.
Ioannes Zura.

In Africa, seu Morea.

Damianus Valentinus.
Petrus Electus cum socijs.
Petrus Soluens.

Agathopoli in Gallia.

Antonius Brunellus.
Pontius Chaissy.

Aladæ in Hibernia.

Felimeus.
Henricus.

Aldenardi in Belgio.

Ioannes Mahusius.

Alexiani in Corsica.

Anonymus.

Algieri in Mauritania.

Franciscus Ziranus.

Anconæ.

Anonymus.

In Anglia.

Godefridus.
Thomas Pakingant.
Bonauentura Roo.
Ioannes Tuit, & 32. alij.

In Antisiodorensi Territorio.

Stephanus Maugisius.

In Antuerpiensi Territorio.

Nicolaus Delphius.

Apamiæ in Gallia.

Petrus à Molerio cum socio.
Petrus de Pulchro monte.
Ioannes Rauletus.

In Aquitania.

Bernardinus Molmerius.
Humbertus Couritius.
Ioannes Beauuoisin.
Ioannes Cozerius.
Ioannes Paule.
Ludouicus Elueus.

Argilæ in Mauritania.

Franciscus Cirianus.
Michael Agulonis.

Arimæ in Iaponio.

Apollinaris.

Armalech in Tartaria.

Richardus Episcopus.
Franciscus Paschalis.
Raymundus Laurentius.
Petrus.
Ioannes.

In Armenia.

Angelus à Spoleto.
Ioannes Rex Armenorum.

Arzengæ Saracenorum.

Monaldus de Ancona.
Franciscus de Petriolio.
Antonius Mediolanensis.

In Auenionensi pago.

Antonius Gaijns.
Ioannes Vachetus.

Auinionetti in Territorio Tolosano.

Stephanus.
Raymundus.

Aureliani in Auernia.

Franciscus Pogetius.

Aureliani.

Sex Anonymi.

In Aurelianensi Territorio.

Nicolaus Trieti.

Azeti in Idumæa.

Philippus Aniciensis.

B

In Baionensi Territorio.

Andreas Montanus.
Petrus Berottus.

Barbezilij in Xantonia.

Petrus Cosetus.

In Belgio.

Anonymus vnus.
Anonymi quatuor.
Antonius Benault.
Arnoldus.
Gulielmus Olis.
Voislaus.

Bellicij, seu Belliaci apud Segusianos.

Gentianus.

Bergeraci in Aquitania.

Petrus Toelatus.

Bernai in Territ. Lexouien.

Andreas Guez.

Beuaniæ in Territorio Fulginensi.

Iacobus.
Philippus.

Bidinij in Bulgaria.

Antonius.
Gregorius.
Ladislaus.
Nicolaus.
Thomas.

In Bituricensi pago.

Guido.
Petrus Odion.

Blesis in Territorio Carnotensi.

Ioannes Vicinus.

In Bohemia.

Ioannes Hercuder.

In Bononiensi Territorio in Gallia.

Ludouicus.

In Brabantia.

Albertus à Leyda.
Martinus Suetens.

Brecticolæ in Germania.

Fidelis.

Brielæ in Hollandia.

Antonij duo.
Anonymi duo.
Cornelius.
Franciscus.
Godefridus.
Guilaldus.
Hieronymus.
Nicasius.
Nicolaus Pichius.
Petrus.
Theodoricus.

Briuæ in Aquitania.

Antonius à pulchro visu.
Stephanus à Borda.

Bruxellæ in Brabantia.

Ioannes Graius.

Burgi S. Andeoli in Territorio Viuariensi.

Martinus,

In Burgundia.

Anonyma Virgo & Martyr.
Anonymi multi.
Paulus Vasceilator.
Vincentius.

Buyssera prope Giennum diæc. Antisiodoren.

Ioannes Parisetus.

C

Calicuti in India Orientali.

Anonymi tres.

Apud Castillionem Ampuriarum in Catalonia.

Anonymi duo.

Apud Castrum Gelasianum oppidum Aquitanorum.

Ioannes Moretus.
Petrus Veronensis.

Apud Castrum plebis in Etruria.

Iacobus.

Apud Castrum Saphet in Syria.

Iacobus, & Ieremias.

Apud Castrum Villanum diæc. Lingonien.

Petrus Tonnelierus.
Tussuanus Fortinus.
Guardianus eiusdem loci, & tres alij Anonymi.

Apud Catarum in Dalmatia.

Marinus à Cataro.

Apud Cayrum Babylonis.

Bartholomæus Martinozus,

Franciscus Neapolitanus,
Ioannes Etheus.
Nicolaus à Monte-Coruino.
Petrus Romanus.

Ceptæ in Mauritania Tingitana.

Daniel.
Angelus.
Samuel.
Donulus.
Leo.
Nicolaus.
Hugolinus.

Apud Cereth in Valachia.

Anonymi duo.

Charreriæ in Gallia.

Ioannes de Tellio.

Chauli in India Orient.

Antonius.

Chilæ in India Peruana.

Anonymi multi.
Ioannes de Thobar cum socijs.

Choleti in Gallia.

Anonymi duo.
Aymericus, & Socij.

Apud Ciuitat. Castrensem in Gallia.

Ioannes Trenquerius.

Ciuitatulæ in Minorica.

Bartholomæus Genectar.
Franciscus Colis.
Amarella Clarissa.

In Claromonten. Territorio.

Petrus Guariqueius.

Closis in Territ. Bituric.

Iulianus.

Condomi in Aquitan.

Raymundus Roedanus.

In

In Culiacana Indiæ Occidentalis.

Ioannes à Ferraria.

In Cumana Indiæ Occid.

Dionysius.

D

Damasci.

Anonymi tres.
Anonymi sexdecim.

Damiatæ in Aegypto.

Franciscus à Christo,
Franciscus Spoletanus.

Distemi in Brabant.

Anonymi sex.

Dixmundæ in Flandria.

Andreas Dijck.

Donzonchi in Aquitania.

Ioannes.
Martinus.

Dublini in Hibernia.

Cornelius Dubernus Episc.

Duni in Hibernia.

Donatus ò Ruacrk.
Ioannes Olorcanus.

E

Ebroicis in Gallia.

Dionysius Pontanus.

In Ebroicensi Territor.

Ludouicus Grippius.

Enchusiæ Batauor.

Daniel.
Cornelius.
Ioannes.
Ludouicus.
Adrianus.
Engelbertus.

Engolismæ in Gallia.

Michael Greletus.
Petrus Bonellus.
Ioannes Virolantus.
Ioannes Aprilis.

F

Apud Facum in Iapponia.

Ludouicus Sotellus, & socij.

Falezij in Normania.

Petrus Picquetus.
Ioannes Benedictus.
Petrus Sagiensis.

Fessæ in Mauritania.

Andreas Spoletanus.
Martinus à Spoleto.

Fesulis in Tuscia.

Sebastianus Florentinus.

In Flandria.

Anonymi plurimi.

In Florida.

Balthazar.
Petrus.
Antonius.
Blasius Rodericus.
Michael de Occania.
Petrus de Corpa.
Petrus à Velasco.

Apud Fontem-Venturam in Canaria.

Anonymi quinque.

Prope Fossas Marianas in Gallia.

Petrus Manquius.

Fulgerij in Territ. Cenom.

Ioannes Giuidrius.
Ioannes à Lusia.

G

In Gallia.

Ægidius.

Antonius Valiotus.
Clemens.
Cornelius Obietus.
Franciscus Tarellus.
Gratianus.
Gulielmus.
Hubertus à Curia.
Ioannes Beluacensis.
Ioannes Lietus.
Ioannes Lumerus.
Ioannes Meder.
Ioannes Riuustortus.
Ludouicus Balleius.
Ludouicus Panetius.
Nicolaus à Lotharingia.
Petrus Hoes.
Thomas Blasius.

Apud Galibalyum in Hiber.

Dermitius Mulronius.

Gandaui in Belgio.

Ioannes Amicus.
Petrus Prus.

Gazæ in Palæstina.

Gulielmus Stabiensis.

Geneuæ.

Didacus.
Ioannes.

In Germania.

Gerardus.

Gertrudi Pergæ in Holland.

Gulielmus Goudanus.

Prope Goam in Ind. Orient.

Ioannes, & socij.

Gordonij in Territ. Caturc.

Carolus Lusachius.
Henricus.
Petrus Vabolesius.
Arnaldus Virganustus.
Petrus Quartus.

Goudæ in Hollandia.

Ioannes Rixtelus.
Adrianus Lambertus.

Granatæ in Hispania.

Ioannes à Cetina.
Petrus Dueñas.

Guadalfagiaræ in Asia.

Ludouicus Villalupus.

Apud Guainamotam in India Occident.

Andreas de Ayala.
Franciscus Ægidius, & socij.

Guaxacatlanæ in Ind. Occid.

Franciscus Laurentius.
Ioannes.

H

In Hibernia.

Patricius Helius.
Cannacius.
Ioannes, Cornelius, & Galfrid.
Thomas Geraldinus.

I

In Fanapatani in Ind. Orien.

Melchior Vlyssipponensis.

In Iapponia.

Apollinaris Francus, & socij.
Ioannes à S. Martha.

Ierosolymis.

Anonymi tres.
Cosmas à S. Damiano.
Gondisaluus.
Ioannes à Mantua.
Iuniperus Siculus.
Nicolaus de Taulier.
Donatus de Ruticinio.
Petrus Narbonensis.
Stephanus de Tunellis.

In India Occident.

Albertus Francus.
Martinus ab Alta-Mira.
Anonymi plures.
Bernardus Bertrandus Cosinus.
Ioannes de Cruce.
Ioannes à Padilla.
Ioannes Serradus.

In India Orient.

Aloysius Villalupus.
Anonymi quatuor.
Ioannes Eluasius.
Ioannes à Ferraria.
Sixtus.
Martinus Guardiensis.
Stephanus.

Insulæ in Territ. Lingon.

Franciscus Parotus.
Claudius Moncaretus.

Iuliodunj in Gallia.

Michael Desmans.
Ioannes de Malay.
Iuo Boyer.

Ixidolij in Aquitania.

Petrus Blancartus.

Izatlanis in Ind. Occid.

Ioannes Calerus.
Anonymi tres Tertiarij.

L

Lautrici in Aquitan.

Franciscus Pellicerius.
Antonius de Rupe.
Hieronymus Graissetus.
Alexius Sampson.
Rogerius Viguerius.
Ioannes Richardus,

Leopoli in Russia.

Anonymi plurimi.

Leidæ Batauorum.

Cornelius Mussus.

Limiræ in Hibernia.

Thadæus Dalaih.

Londini in Anglia.

Antonius Brorbeus.
Ioannes Forestus,
Richardus Risbeus.
Hugo Richeus.
Thomas Belchianus.
Thomas Cortus.

Louanij in Brabant.

Franciscus Meerbecanus.
Ioannes ab Amsterodamo.
Ioannes Puteanus.

Lugduni in Gallia.

Ioannes Gayetus.

Lunelli in Gallia Narbonen.

Anonymi multi,
Claudius Gabriel Faber.
Animundus,
Ioannes Capucius.

M

Magduni in Territ. Aurel.

Ioannes Teudricus.
Rodulphus Giametus.

Manicis Caphrorum in India Orientali.

Franciscus.

Marmandæ in Aquitan.

Ioannes Gossonius.
Raymundus Rosselius.

Marrochi in Africa.

SS. Berardus, Petrus, Accursius, Adiutus, & Otho.
Leo, Hugo, Dominicus, & alij duo Anonymi.

Matiscone.

Ioannes Gibbosus.

Mauritaniæ in Normania.

Margarita Parua, & Ioanna Parua Virg. & Mart.

Mausiaci in Aquitan.

Fortis, Gallardus, & alius

Apud Meacum in Iaponio

Ioannes à S. Maria.

Me-

Mechliniæ in Brabant.

Rodulphus Delphius.

In Insubria.

Multi Anonymi.

In Mexicano.

Franciscus Donzel.
Petrus Burgensis.

Apud Mexicum Nouum.

Augustinus Rodericus.
Franciscus Lopetius.
Ioannes à S. Maria.

Mirabelli in territorio Pictauiensi.

Nicolaus Clementellus.
Ioannes Torigneus.

Molucis.

Antonius à S. Anna.
Blasius Palominus,
Ioannes de Palma.
Sebastianus à S. Ioseph.

Apud Montem Brisonem in Gallia.

Ioannes Bassonus.
Franciscus Bourgoin.
Antonius Malin.
Stephanus Cortaut.

Apud Montes Caspios in Ormenia.

Conradus de Saxonia.
Stephanus de Hungaria.

Montis Guiscardi in Occitana.

Antonius Abbas.

Apud Montem Pessulanum.

Andreas Robertus,

Apud Montem Regalem in Aquitania.

Franciscus Lardegarius, & Iacobus Laggerius.

Apud Montem Sion in Iudæa

Anonymi duodecim.

Montiniaci in Aquitania.

Esmalius Vinagrius.

In Morea, seu Africa.

Electus, & socij.

Naganzachi in Iaponia.

Petrus Baptista, cum 22. alijs.
Richardus.
Petrus.
Vincentius.
Leo, & Lucius.

In Nannetensi territorio.

Franciscus Durdania.
Ioannes Tixier.
Franciscus Butault.

Nemausi in Gallia Narbon.

Balthasar à Prato.
Ioannes Chaluetus.
Gulielmus Scofre.
Ioannes Lantret.

Niortij in Pictauia.

Ruello.

Nontronij in Aquitania.

Matthæus Monsaionius.
Ioannes Bersetianus.
Ioannes Brosserius.

Nugaroli in Aquitania.

Ioannes à Lana.
Ioannes Vanglius.

Numidiæ Nouæ in Africa.

Raymundus Lullus.

O

Omuræ in Iapponio.

Petrus ab Ascensione.

In Orientis partibus.
Anonymi duo.

Antonius de Rosatis.
Gulielmus.
Iacobus de Florentia.

Ortensij in Aquitania.

Bertrandus à Lazanoba.

Osormi in India Peruana.

Anonymi duo.

P

In Palæstina.

Anonymi septem.
Conradus de Allijs.

Perpiniani.

Paulus.

Ad Platam fluuium in India.

Ioannes Bernardus.

Potociæ in Lituania.

Anonymi quinque.

Pragæ in Bohemia.

Anonymi quatuordecim.

In Prussia.

Basilius,
Conradus, & Voislaus,

Ptolemaide in Palæstina.

Anonymi qninquaginta.
Clarissæ septuaginta quatuor.

Q

In Quadro Babylon.

Ioannes à Monte Politiano,

Apud Quepianos Indiæ Occidentalis.

Ioannes Pizorrus.

R

Ramæ in Bosna Argentin.
Anonymi sex.

Pro-

Prope Rapistranum in Aquitania.

Antonius de Turno.
Gerardus Bonetus,

Apud Ratzeldorfium.

Anonymi duo.

Rauani ad radices Montis Vosagi territ. Tullen.

Claudius Rolet.

Rioncij in Aquitania.

Ioannes Paruus.

Ripariæ in Neustria.

Ioannes Bourgus.

Rueremundæ in Geldria.

Iacobus Scurremans.
Ioannes, & socij.
Raynerius à Lintris,
Gorgonius à Maldeberto,

Apud Ruthenos in Gallia.

Petrus Borgellarius.
Petrus Tautierius.
Ioachimus Dardanius,

Sagij in Neustria.

Ioannes Bruson,
Dominicus Godardus.
Stephanus à Barquelo.

In Salmastro Persidis.

Antonius.
Aldobrandinus.
Gulielmus Anglicus.

Salmurij in territorio Andegauensi.

Gulielmus Cunctiuius.

Prope S. Macarij oppidum in Aquitania.

Bernardus à Turga.
Bernardus Boerinus.
Bernardus Dalenus.
Bernardus Genesius.

Apud San-Milianum in Aquitania.

Maturinus de Pulchro Visu.

Apud S. Sebastiani oppidum in Gomera Canariæ Insula

Didacus Mugnosius.
Gumiel,& Antonius à S.Maria

Apud Santonas in Gallia.

Franciscus Mirabellus.

In vrbe Sarai Tartarorum.

Anonymi tres.
Stephanus Hungarus.

In Saxonia.

Anonymi multi.
Conradus, Ioannes, & Mosellus.

In Sicilia.

Anonymi multi.

Slusæ in Flandria.

Ioannes Pennemans.

Stampis in territ. Senon.

Ludouicus de Plana.

Surrenti in Piceno.

Cherubinus à Ciuitella.

In Syria.

Anonymi duo.
Ioannes Neapolitanus.

Tarbiæ in Gallia.

Dominicus Beraldus.

Thamnæ in India.

Thomas.
Iacobus.
Petrus.
Demetrius.

Thenis in Brabantia.

Thomas à Beringhem.

Traiecti in Brabantia.

Adrianus Beuerlo.

In Transyluania,

Ioannes Tudertinus.

In Treuirensi Territor.

Gulielmus Strauus.
Christianus Sui.

Turringæ in Perside.

Gentilis à Matelica.

In Turonia.

Franciscus Battaut.
Ioannes Lichet.
Ioannes Oliuerius.
Petrus Brusius.

V

Valencenis in Hannonia.

Anonymi multi.

Valentiæ in Hispania.

Ioannes.
Petrus.

In Valentinensi territorio in Gallia.

Hieronymus à Codriaco,
Petrus Paschalis,
Catellanus.

Vallonijs in Neustria.

Gulielmus Seruaserius.

Vaurii in Aquitaniæ.

Gulielmus Reriarchus.
Stephanus Regnacus.
Iacobus Lambertus.

In Hiennensi territorio Austriæ.

Anonymi decem, & octo.

Villæ-Francæ in Aquitania.

Ioannes Guillotus.

Vir-

Vilnæ in Liuonia.

Gastoldus Vilnensis Episcopus, & Stanislaus Cracouiensis Episcopus cum triginta sex fratribus.
Martinus Vlricus.

Vindocini in territorio Carnotensi.

Iesse, & socij.

Viriæ in Neustria.

Ioannes Magnesius.
Ioannes Bunius.
Gulielmus Montanus.
Ioannes Merensis.
Oliuerius Iulianus.
Petrus Grossetus.

Visochij in Bosna.

Anonymi quinque.

Apud Vmbraidam Guercij in Insubria.

Petrus de Archagnano.

X

Xaliscis in India Occidentali.

Antonius Collaris.

Z

Apud Zacatecas in India Occidentali.

Ioannes Clausus.

Ioannes à Tapia.

Zeilami in India Orientali.

Anonymi duo.
Martinus à Guarda.
Ludouicus Amaranthus.

Prope Zeilamicam Insulam in Ind. Orient.

Ioannes.

Zutphaniæ in Geldria.

Anonymi sex.
Ioannes.
Theodoricus Loet.

AD-

INDEX
NATIONVM MARTYRVM
ORDINIS MINORVM.

Angli.

ANONYMI triginta duo.
Antonius Borbeus, *Londini*.
Bonauentura Roo.
Godefridus.
Gulielmus, *In Oriente*.
Hugo Richeus.
Ioannes Baptista, aliàs Thomas Bullazar.
Ioannes Forestus, *Londini*.
Ioannes Tuit.
Paulus à S. Magdalena.
Richardus Carteretus.
Richardus Risbeus, *Londini*.
Thomas Balchianus, Ibidem.
Thomas Cortus, Ibidem.
Thomas PaKingont.

Armeni.

Ioannes Rex.

Belgæ.

Adrianus Beurlo, *Traiecti*.
Adrianus Gandauus.
Adrianus Lambertus, *apud Goudam Batauorum*.
Albertus à Leyda.
Andreas DijcK, *Dixmundæ*.
Anonymus apud *Honoschoth*.
Anonymi d io, *Brielæ in Hollandia*.
Anonymi quatuor.
Anonymi sex, *Distemij*.
Antonius Benaut, *Cortraci*.
Antonius Hormuer, *Gorcomij*.
Antonius Hornariensis, *Brielæ*.
Antonius Vvertensis, *Brielæ*.
Arnaldus Virganultus, *Gordonij*.
Arnoldus Knaper.
Cornelius Batauodurus, *Brielæ*.
Cornelius Mussus, *Leydæ*.
Cornelius à Platea, *Enchusæ*.
Daniel ArendoK, *Ibidem*.
Engelbertus Telborgius, *Ibidem*.
Franciscus Bruxellensis, *Brielæ*.
Franciscus Meerbecanus.
Godefridus Meruellanus.
Guilaldus Damus, *Brielæ*.
Gulielmus Gandauus.
Hieronymus Vvertensis, *Brielæ*.
Iacobus Scurrmans, *in Geldria*.
Ioannes Amicus.
Ioannes ab Amsterdamo.
Ioannes Mausius, *Aldenardi*.
Ioannes Nardenus, *Enchusæ*.
Ioannes Pennemans, *Slusæ*.
Ioannes Puteanus.
Ioannes Rixtellus, *Goudæ*.
Ioannes N. *Ruremundæ*.
Ioannes N. *Zutphaniæ*.
Ludoucus Voets, *Enchusæ*.
Martinus Sutens.
Nicasius Hesius, *Brielæ*.
Nicolaus Delphius.
Nicolaus Pichius, *Brielæ*.
Petrus Aschanus, *Ibidem*.
Radulphus Delphius, *Mechliniæ*.
Raynerius à Lintris, *Ruremundæ*.
Richardus à S. Anna, *in Iapponio*.
Theodoricus Eindenus, *Brielæ*.
Theodoricus Loet, *Zutphaniæ*.
Thomas Beringhem, *Thenis*.
Voislaus, *in Belgio*.

Catalani.

Ioannes à S. Martha.

Galli.

Ægidius Cottereau.
Aimericus, & socij, *in Conuentu Choleti prouinciæ Turoniæ*.
Albertus Francus, *in India Occidentali*.
Alexius Sampson, *Lautrici in Aquitania*.
Andreas Guez, *Bernaij in Normania*.
Andreas de Monte, *in Baiocensi territorio*.
Andreas Ruberti, *Montis Pessulani*.
Anonyma Virgo, & Martyr, *in prouincia S. Bonauenturæ in Burgundia*.

Ano-

Anonymus Castri Villani Guardianus *in Diœcesi Lingoniensi.*
Anonymus, *Choleti in prouincia Turoniæ.*
Anonymus, *Mausiaci in Aquitania.*
Anonymi tres, *apud Castrum Villanum.*
Anonymi sex, *Aurelianis.*
Anonymi multi, *Lunelli in Gallia Narbonensi,*
Antonius Abbas, *prope Montem Giscardum.*
Antonius Brunellus, *Montis Pessulani.*
Antonius Carbonarius, *iuxta Massiliam.*
Antonius Gaijns, *iuxta Auinonem.*
Antonius Malin, *Mon-Brisoni.*
Antonius de Pulchro Visu, *Briuæ in Aquitania.*
Antonius à Rupe, *Lautrici in Aquitania.*
Antonius à Turno, seu de Furno, *prope Rapistanum in Aquitania.*
Antonius Vaiiot.
Balthazar à Prato, *Nemausi.*
Bernardinus, vel Bernardus Cosinus, *in India.*
Bernardinus Molimerius, *in Aquitania.*
Bernardi quatuor, *in Aquitania.*
Bertrandus à Lazanoba.
Carolus Luzachius, *Gordonij in territorio Caturcensi.*
Catellanus Fabri, *Valentiæ.*
Claudius Gabriel Fabri, *Lunelli.*
Claudius Moncardetus, *Insulæ in territorio Lingonensi.*
Clemens Galloys.
Cornelius Obietus.
Dionysius Pontanus, *Ebroicis in Normania.*
Dominicus Beraldus, *Tarbiæ in Aquitania.*
Dominicus Godardus, *in conuentu Sagiensi in Normania.*
Donatus de Ruticinio, *Ierosolymis.*
Esmalius Vinacrius, *in conuentu Montigniacensi.*
Fortis, *Nausiaci in Aquitania.*
Franciscus Battauit, *in Turonia.*
Franciscus Bourgoin, *Mon-Brisoni.*
Franciscus Butaldus, *in territorio Nannetensi.*
Franciscus Drouadeynes, *Ibidem.*
Franciscus Dubranius.
Franc. Landegarius, *apud Montem-Regalem.*
Franciscus Mirambellus, *apud Xantonas.*
Franciscus Parrodi, *Insulæ.*
Franciscus Pellicerius, *Lautrici.*
Franciscus Pogetius, *Aurelianis.*
Franciscus Torellus.
Gallardus *Mausiaci.*
Gentianus Cordier, *in conuentu Belliaco.*
Gerardus Bonetus, *in Aquitania.*
Gerardus Molmerius *in Aquitania.*
Gratianus Moysant.
Guido Germanus, *in prou. Turon. Pictauiēsi.*
Gulielmus Borgogne.
Gulielmus Cunctiuius, *Salmurij.*
Gulielmus Montanus, *Viriæ.*
Gulielmus Olis, *in Belgio.*
Gulielmus Reriarchus, *Vauri.*
Gulielmus Scofre, *Nemausi.*
Gulielmus Seruasius, *Vallonijs.*
Henricus, *Gordonij in territorio Caturcensi.*
Hieronymus à Condriaco.
Hieronymus Graissetus.
Hubertus a Curia,
Humbertus Couritius.
Iacobus Laggerius, *apud Montem-Regalem.*
Iacobus Lambertus, *Vauri.*
Iacobus de Podio, *in Syria.*
Iesse, *Vindocini, in territorio Carnotensi.*
Ioachimus Dardonius, *apud Ruthenos.*
Ioanna Parua, *in Mauritan.*
Ioannes Aprilis, *Engolismæ.*
Ioannes Beauuosin, *in Aquitania.*
Ioannes Bassonus, *Mombrison.*
Ioannes Benedictus, *Falezij.*
Ioannes Berserianus, *Nontronij.*
Ioannes Bourge, *in territorio Lexouiensi.*
Ioannes Brosierius, *Nontronij.*
Ioannes Broson, *Sagij.*
Ioannes Bunius, *Viriæ.*
Ioannes Caputius, *Lunelli.*
Ioannes Chaluetus, *Nemausi.*
Ioannes Chambonius, *Dorozenachi.*
Ioannes Cozerius, *in Aquitania.*
Ioannes Gayetus, *Lugduni.*
Ioannes Gibbosus, *Matiscone.*
Ioannes Giuidrius, *Fulgerij.*
Ioannes Gossonius, *Marmandæ.*
Ioannes Guillot, *Villæ Francæ.*
Ioannes Lana, *Nugaroli.*
Ioannes Lantret, *Nemausi.*
Ioannes Lichet, *in Turonia.*
Ioannes Liotus.
Ioannes Lumerius.
Ioannes à Lusia, *Fulgerij.*
Ioannes de Malæ, *Iulioduni,*
Ioannes Meder.
Ioannes Merensis, *Viriæ.*
Ioannes Moretus.
Ioannes Oliuerius.
Ioannes Parisot.
Ioannes Paruus.
Ioannes Paule.
Ioannes Richardus, *Lautreci.*
Ioannes Riuus-Tortus *Arelatæ.*
Ioannes Roletus, *Apamiæ.*
Ioannes de Tellio, *Charreriæ.*
Ioannes Teudricus, *Magduni.*
Ioannes Tissierus, *Nannetæ.*
Ioannes Torigneus, *Mirabelli.*
Ioannes Tranquerius, *in Conuentu Castrensi.*

Ioannes Vachetus, *Auenione*.
Ioannes Vanglius, *Nugaroli*.
Ioannes Vicinus, *Blesis*.
Ioannes Virolantus.
Iulianus Gilçer, *Closis*.
Iulianus Magnesius, *Viriæ*.
Iuo Boyer, *Iulioduni*.
Liuinus, *in Aegypto*.
Ludouicus Baleius, *Meldis*.
Ludouicus Elueus.
Ludouicus Grippius, *Ebroicis*.
Ludouicus Panetus, *Stampis*.
Ludouicus de Piana, *Ibidem*.
Ludouicus N. *Boloniæ*.
Margarita Parua, *Mauritaniæ in Neustria*.
Martinus Didirannus, *Donzenachi*.
Matthæus Monsaionius, *Nontronij*.
Maturinus de Pulchro Visu, *in Aquitania*.
Michael Desmans, *Iulioduni*.
Michael Greletus, *Engolismæ*.
Mirambellus, *apud Xantonas*.
Nicolaus N. Clementellus, *Mirabelli*.
Nicolaus Lotharenus.
Nicolaus Trietus, *in conuentu de Pietate*.
Oliuerius Iulianus, *Viriæ*.
Paulus Tonnelierus, *Castri Villani*.
Paulus Vascellator, *in Burgundia*.
Petrus Berottus, *Baiocis*.
Petrus Blancartus, *Ixtdolij*.
Petrus Bonellus, *Engolismæ*.
Petrus Borgelarius, *apud Ruthenos*.
Petrus Brusius, *in Turonia*.
Petrus Cozetus, *Barbezilij*.
Petrus Gossetus, *Viriæ*.
Petrus Guariguerus, *Claromonte*.
Petrus Hoes.
Petrus Marcelli, *in Armalech*.
Petrus Meuguius, *in Aquitania*.
Petrus Molerius, *Apamiæ*.
Petrus Narbonensis, *Ierosolymis*.
Petrus Odion, *Bituricis*.
Petrus Paschalis, *Valenciæ in Gallia*.
Petrus Piquet, *Faleziæ*.
Petrus Prus, *Gandaui*.
Petrus de Pulchro-Monte, *Apamiæ*.
Petrus Quartus, *Gordonij*.
Petrus Tauzietius, *apud Ruthenos*.
Petrus Toelatus, *Bergeraci*.
Petrus Vabolesius, *Gordonij*.
Petrus Veronensis, *apud Castrum Galosianum*.
Philippus Aniciensis, *Azoti*.
Pontius Chaissy, *Monte Pessulano*.
Raymundus Carbonerius, *Auinionetti*.
Raymundus Lullus, *in Africa*.
Raymundus Roedanus, *Condomi*.
Raymundus Roissellus, *Marmandæ*.
Raymus Ruffus, *in Armalech*.
Richardus de Burgundia, *Ibidem*.
Rodulphus Giametus, *Magduni*.
Rogerius Viguetius, *Lautrici*.
Ruello, *Niortij*.
Stephanus à Barguelo, *Sagij*.
Stephanus à Borda, *Briuæ*.
Stephanus Cortant Mombrisoni.
Stephanus Maugis, *Antisiodori*.
Stephanus de Narbona, *Auinionetti*.
Stephanus Regnacus, *Vauri*.
Stephanus de Tucrellis, *Ierosolymis*.
Thomas Blasius.
Tussanus Fortinus, *Castri-Villani*.
Vincentius Fortis, *in Burgundia*.

Germani.

Adolphus Ardolphi, *Vvitembergæ*.
Anonymi duo, *in Austria*.
Anonymi duo, *in Valachia*.
Anonymi quinque, *Visochij in Bosna*.
Anonymi sex, *Ramæ in Bosna*.
Anonymi sex, *Zutphaniæ*.
Anonymi triginta sex, *Vilnæ in Lituania*.
Anonymi multi, *Saxones*.
Antonius de Saxonia, *Bidinij*.
Christianus Sui, *in territorio Treuirensi*.
Conradus de Allijs, *in Palæstina*.
Conradus, & Voislaus, *in Prussia*.
Conradus de Saxonia.
Fidelis, *Brecticolæ, in Germania*.
Gerardus, *prope Marpurgum*.
Gulielmus Sui, *in territorio Treuirensi*.
Ioannes ab Hercuder, *in Bohemia*.
Vlricus, *in Vilna-Castro in Liuonia*.
Voislaus, *in Prussia*.

Hiberni.

Conacius Macuarta, *Armachæ*.
Conacius O RuairK.
Cornelius Dubenius Episcopus, *Dubliniji*.
Daniel O Neilan, *Voghelia*.
Dermitius Mulronius.
Donatus Heinrechan.
Donatus O RuairK, *Duni*.
Felimeus Hara, *prope Aladam*.
Fergallus Vardæus, *in conuentu Armachano*.
Galfridus Ferallus, *Luasiæ*.
Henricus Femlandhaid.
Ioannes Cornelius, *Luasiæ*.
Ioannes O Lorcan, *Dun*.
Mauritius O Scallan.
Nigellus O Boyllus.
Patritius Helius Episc.
Philippus O Feus.

Thadæus Dalæus.
Thomas Geraldinus.

Hiſpani.

Aloyſius, ſeu Ludouicus Villalupus, *in India Occidentali*, hic etiam dicitur Alfonſus de Villalupo,
Anonymi duo, *Caſtillione in Catalonia*.
Antonius Collaris, *Xaliſcis*.
Antonius Martyr, *Floridæ*,
Antonius à S. Anna, *Molucis*.
Apollinarius Francus, *In Iapponio*.
Auguſtinus Rodericus, *apud nouum Mexicum*,
Balthazar, *Floridæ*,
Bartholomæus, *Ciuitatulæ in Minorica*,
Blaſius Palominus, *Molucis*,
Blaſius Rodericus, *Floridæ*,
Coſmas à S. Damiano *Ieroſolymis*,
Damianus Valentinus, *in Africa*,
Didacus, *Geneuæ*,
Didacus Muñoſius, *Gomeræ*,
Franciſcus Girianus, *in Mauritania*,
Franciſcus Colis, *Ciuitatulæ*,
Franciſcus Donzelus, *in India Occidentali*.
Franciſcus Laurentius, *in India Occidentali*,
Franciſcus Lopetius, *apud nouum Mexicum*,
Franciſcus Ziramus,
Gondiſaluus *Ieroſolymis*,
Gondiſaluus Garſia,
Ioannes à Cetina, *Granatæ*,
Ioannes Etheus, *apud Cayrum*,
Ioannes N. *Geneuæ*,
Ioannes Pizarrus, *apud Quepianos*,
Ioannes à Sancta Maria Catalanus, *in Mexico*,
Ioannes Padilla, *in India*,
Ioannes à Spiritu ſancto,
Ioannes Zuara, *in Aegypto*,
Ioannes, *Guaxacatlanæ*,
Ludouicus Sotellus, *in Iapponia apud Facum*,
Ludouicus Villalupus, *Guadalfagiaræ*.
Martinus ab Altamira, *in India*,
Melchior Vlyſſipponenſis, *Iaſanapatani*,
Paſchalis de Victoria, *in Armalech*,
Paulus Aziuedo, *Culiacani*,
Paulus N. *Perpiniani*,
Petrus Abulenſis, *in Iapponio*,
Petrus Burgenſis, *in Mexico*,
Petrus Dugnas, *Granatæ*,
Petrus N. *in Africa*,
Sebaſtianus à S. Ioſeph, *Molucis*,

Hungari.

Andreas Hungarus,
Anonymi duo,
Ioannes,
Ladiſlaus, *Bidini*,
Stephanus, *apud Saraim*,
Stephanus, *in Ormetia*,

Iapponenſes.

Antonius Duiſco, *Naganzachius*,
Antonius alter, *Naganzachius*,
Bonauentura Duiſco, *Naganzachi*,
Coſmas Tagnia, Ibidem,
Franciſcus Blanco, Ibidem,
Franciſcus Carpinterus,
Franciſcus Medicus,
Franciſcus à S Bonauentura.
Franciſcus a S. Michaele,
Gabriel Duiſco,
Ioachimus Sanguierus,
Ioannes Quizuya,
Leo Carazuma,
Lucius de Freitas,
Ludouicus Duiſco,
Ludouicus Saſſandra, *apud Facum*,
Ludouicus Tertiarius, Ibidem,
Martinus ab Aſcenſione, *Naganzachi*,
Matthias N. Ibidem.
Michael Coſaquius.
Paulus Ibaricus,
Paulus Suziaquius,
Petrus ab Aſcentione,
Petrus Baptiſta,
Petrus Xuquerico,
Philippus a Ieſu,
Thomas Coſaquius,
Thomas Xico.

Indi.

Andreas ab Ayala cum ſocijs, *Guaianamolæ*,
Anonymus,
Antonius a S. Maria, *Gomoræ*,
Dionyſius, *Cumanæ in Ind. Occidentali*,
Franciſcus Ægidius,
Ioannes Calerus,
Ioannes Clauſus, *apud Zacatecas*,
Ioannes Eluaſius, *Goæ*,
Ioan. ab Herrera, ſeu Ferraria, *Culiacani*
Ioannes de India.
Ioannes, *in India Orientali*,
Ioannes de Tobar,
Martinus a Guardia, *Zeilami*,

Itali.

S. Accursius, *Marrochij*.
Adiutus, *Ibidem*.
Aldobrandinus de Amanatis, *in Persfide Salamastri*.
Alexander Ioannes, *in Libya*.
Andreas Spoletanus, *Fessa in Mauritania*.
S. Angelus, *Cepta*.
Angelus à Spoleto, *in Armenia*.
Anonymus.
Anonymi viginti Insubres, *prope Mediolanum*.
Anonymi multi Siculi.
Antonius Mediolanensis, *Arzenga Saracenorum*.
Bartholomæus Martinozzus, *apud Cayrum Babylonis*.
Benedictus, *Bidinij*.
S. Berardus, *Marochij*.
Cherubinus à Ciuitella, *Surrenti*.
S. Daniel, *Cepta in Mauritania*.
S. Donulus, *ibidem*.
Franciscus à Christo, *Damiatæ*.
Franciscus Neapolitanus, *apud Cayrum*.
Franciscus de Petriolo, *Arzenga*.
Franciscus Spoletanus.
Gentilis à Matelica.
Gulielmus Campanus.
S. Hugolinus, *Cepta*.
Iacobus de Florentia, *in Oriente*.
Iacobus Fulginas.
Iacobus à Lauda, *in Etruria*.
Iacobus de Padua, *in India Orientali*.
Ioannes Calaber, *in Aegypto*.
Ioannes à Ferraria.
Ioannes à Mantua, *Ierosolymis*.
Ioannes Martinez, *Babylone*.
Ioannes à Monte Politiano, *Babylone*.
Ioannes Neapolitanus, *in Syria*.
Ioannes Tudertinus, *in Transyluania*.
Ioannes N. *Valent. in Hispan.*
Iuniperus Siculus, *Ierosolymis*.
S. Leo, *Cepta*.
Marinus à Cataro, *in itinere Persico*.
Martinus à Spoleto, *Fessa in Africa*.
Monaldus de Ancona, *in Arzengha*.
S. Nicolaus, *Cepta*.
Nicolaus à Monte Coruino, *apud Cayrum*.
S. Otho, *Marrochij*.
Pacificus Spoletanus.
Petrus de Arcagnano, *in Insubria*.
S. Petrus, *Marrochij*.
Petrus Romanus, *in Aegypto*.
Petrus de Senis, *Tamnæ*.
S. Samuel, *Cepta*.
Sebastianus, *Fesulis in Etruria*.
Thomas à Fulgineo, *Bidinij*.
Thomas Tolentinus, *Tamnæ*.

Poloni.

Anonymi multi, *Leopoli*.
Boguslaus.
Gastoldus Vilnensis cum Stanislao Episcopo, & 36. Fratribus.
Stanislaus cum socijs, *Leopoli*.
Stanislaus Episcopus Cracouien. *Vilnæ*.

Scoti.

Ioannes Grayus Bruxellæ.

Syri.

Anonymæ septuaginta quatuor Clarissæ Acconenses in Syria.
Anonymi quinquaginta Minoritæ.

Multi omissi sunt, quorum natalis regio ignoratur, sed in Indice Topographico exprimuntur.

F I N I S.

SYLLA-

SYLLABVS

eorum, qui ex Ordine Minorum pro fide Christi fortiter occubuerunt.

A

SANCTVS Accursius *Italus*.
Adamus vide *Paulus N.*
S. Adiutus, *Italus*.
Adolphus Adolphi, *Germanus*.
Adrianus Gandauus, vide *Daniel Arendock*.
Adrianus Lambertus.
Ægidius Cottereau *Gallus*.
Aymericus, eiusque socius, *Galli*.
Albertus Francus *Gallus*.
Albertus à Leyda.
Aldobrandinus de Amanatis, *Florentinus*.
Alexander Ioannes, *Apulus*.
Alexius Sampson, *Aquitanus*.
Aloysius, seu Ludouicus, siue Alphonsus Villalupus, *Hispanus*.
Alphonsus de Villalupo idem ac Aloysius.
Amarella.
Andreas ab Ayala.
Andreas DijcK Belga.
Andreas Guez, siue Geulz, *Gallus*.
Andreas Hungarus, vide *Antonius de Saxon.*
Andreas Mediolanensis idem cum *Antonio.*
Andreas de Monte.
Andreas Roberti.
Andreas Spoletanus.
Angelus Mart. Ceptę, vide *Daniel*.
Angelus à Spoleto.
Animundus de Sabaudia, vide *Claudius Gabriel*.
Anonyma Virgo.
Anonymus vnus Corsicus.
Anonymus quidam Iuuenis.
Anonymus in Belgio.
Anonymus Guardianus.
Anonymus laicus.
Anonymus Choleti supra cum Americo.
Anonymus Guainamottæ supra cum *Andrea ab Ayala*.
Anonymus laicus *Ierosolymis*.
Anonymus Mausiaci.
Anonymus Morcæ, vide *Electus*.
Anonymi duo ab Agarenis.
Anonymi duo Brielę.
Anonymi duo Chilę.
Anonymi duo Capuccini.
Anonymi duo in India Orientali.
Anonymi duo Marochij.
Anonymi duo in Oriente.
Anonymi duo Orsonij.
Anonymi duo in Palæstina.
Anonymi duo in Ratfelsdorfio.
Anonymi duo in Syria.
Anonymi duo in Valachia.
Anonymi duo in Hungaria.
Anonymi duo in Zeilanica.
Anonymi tres in Calicuti.
Anonymi tres apud Castrum Villanum.
Anonymi tres Damasci.
Anonymi tres in vrbe Sarai.
Anonymi quatuor in Belgio.
Anonymi quatuor in India Orientali.
Anonymi quinque in Canaria.
Anonymi quinque Patociæ.
Anonymi quinque Visochij.
Anonymi sex Aurelianis.
Anonymi sex Distemij.
Anonymi sex Ramæ.
Anonymi sex Zutphaniæ.
Anonymi septem in Palæstina.
Anonymi 12. in Monte Sion.
Anonymi quatuordecim vide Bernardinus Molmerius.
Anonymi 16. Damasci.
Anonymi octodecim Viennæ in Austria.
Anonymi viginti Insubres.
Anonymi 32. in Anglia.
Anonymi 36. Vilnæ.
Anonymi multi incerti numeri.
Aconenses.
Belgæ.
Burgundi.
Chilenses.
Flandri.
Leopolenses.
Lunelli.
Saxones.
Siculi.
Antonius Abbas, *Gallus*.

Antonius Benault, *Belga*.
Antonius Brorbeus, *Anglus*.
Antonius Brunellus *Anglus*.
Antonius Carbonarius, *Gallus*.
Antonius laicus.
Antonius Collaris, *Hispanus*.
Antonius Duisco Naganzachius.
Antonius Gaijns Gallus.
Antonius Hornariensis, vide Nicolaus Pichius.
Antonius Malin *Gallus*.
Antonius martyr Floridæ, vide Michael ab Occania.
Antonius Mediolanensis, vide Monaldus.
Antonius de Pulchro Visu.
Antonius de Rosatis Mediolanen.
Antonius à Rupe, vide Alexius Samson.
Antonius Salmestræ martyr, vide Aldobrandinus.
Antonius à S. Anna.
Antonius à S. Maria.
Antonius de Saxonia.
Antonius à Turno.
Antonius Valiot.
Antonius Vvertensis, vide Nicolaus Pichius.
Apollinaris Commissarius Generalis Iaponen.
Apollinarius Francus.
Arnaldus Viganultus, vide Carolus Lusachius.
Arnoldus Knaper, *Belga*.
Augustinus Rodericus, *Hispanus*.

B

Balthazar prouinc. Burg. in Hispan.
Balthazar à Prato, *Gallus*.
Bartholomæus Genectar, vide Amarella.
Bartholomæus Martinozzius.
Basilius in Prussia.
Benedictus de Regno Apuliæ.
Berardus vnus ex Martyribus Marrochij vide Accursius.
Bernardus Bertrandus Cosinus.
Bernardinus Molimerius, *Gallus*.
Bernardus à Turga.
Bernardus Boerinus.
Bernardus Dalencus.
Bernardus Genesius.
Bertrandus à Lazanoba *Gallus*.
Blasius Palominus.
Blasius Rodericus, vide Michael ab Occania.
Bonauentura Druisco, vide Petrus Baptista.
Bonauentura Lithuanus Guardianus.
Bonauentura Roo, vide Thomas PaKingout.

C

Carolus Lusachius.
Catellanus Fabri.
Cherubinus è Ciuitella.
Christianus Sui, vide Gulielmus Strauus.
Claudius Boletus.
Claudius Gabriel Fabri.
Claudius Moncardetus.
Claudius Roletus, Gallus.
Clemens Galloys, vide Gentianus.
Conacius Macuarta Hibernus.
Conacius ò RuorK, vide Patritius Hælius.
Conradus de Albis.
Conradus, & Voislaus.
Conradus de Saxonia.
Cornelius Battauodurus, vide Nicolaus Pichius.
Cornelius Dubenius Hibernus.
Cornelius Mussus.
Cornelius Obietus.
Cornelius à Platea, vide Daniel ArendocK.
Cosmas à S. Damiano, *Hispanus*.

D

Damianus Valentinus Hispanus.
Daniel ArendocK.
Daniel, Samuel, &c.
Daniel O Neclan, Hibernus.
Demetrius de Tefolio, vide Thomas de Tolentino.
Dermitius Mulronius Hibernus.
Didacus & Ioannes Hispani.
Didacus Muñosius, vide Antonius à sancta Maria.
Dionysius laicus.
Dionysius Pontanus, *Gallus*.
Dominicus, vide Paulus N.
Dominicus Beraldus.
Dominicus Godardus.
Dominicus, Hugo, &c.
Donatus Heinrechan.
Donatus O RuairK.
Donatus de Ruticinio.
Donulus martyr Ceptæ, vide Daniel.

E

Edmundus Simon, vide Donatus O RuairK
Electus in Africa, vide Dominicus, Hugo &c.
Electus laicus.
Engelbertus Terborgius, vide Daniel ArendocK.
Esmalius Vinacrius.

F

Felimeus Hara Hibernus.
Fergallus Vardæus Hibernus.
Fidelis ex Signaringa.
Fortis, Gallardus, &c.
Franciscus Ægidius, vide Andreas ab Ayala.
Franciscus de Alexandria, vide Richardus Episcopus.
Franciscus Battault.
Franciscus a Blanco, vide Petrus Baptista.
Franciscus Bourgouinus, vide Antonius Malin.
Franciscus Bruxellensis, vide Nicolaus Pichius.
Franciscus Burgundus.
Franciscus Butaldus, vide Franciscus Drouadeynes.
Franciscus Carpēterus, vide Petrus Baptstia.
Franciscus Dubranius, vide Franciscus Battault.
Franciscus à Christo Picenus.
Franciscus Cirianus Sardus.
Franciscus Colis, vide Amarella.
Franciscus Donzelus.
Franciscus Drouadeynes *Gallus*.
Franciscus Galba.
Franciscus Landegarius.
Franciscus Laurentius.
Franciscus Lopetius.
Franciscus Manicis-Cophrorum.
Franciscus Medicus, vide Petrus Baptista.
Franciscus Meerbecanus.
Franciscus Mirambellus.
Franciscus Neapolitanus, vide Nicolaus à Monte Coruino.
Franciscus Parrodi, vide Claudius Moncardetus.
Franciscus Pellicerius, vide Alexius Samson.
Franciscus de Petriolio, vide Monaldus de Ancona.
Franciscus Pogetius.
Franciscus à S. Bonauentura, vide Apollinarius.
Franciscus à S. Michaele, vide Petrus Baptista.
Francisbus Spoletanus.
Franciscus Tarellus.
Franciscus Ziranus Sardus.

G

Gabriel Duisco, vide Petrus Baptista.
Galfridus Ferallus, vide Ioannes Cornelius.
Gallardus Viuens, vide Fortis.
Gastoldus Vilnensis.
Gentianus Cordier.
Gentilis à Mattelica.
Gerardus Bonetus, vide Antonius à Turno.
Gerardus Germanus.
Gerardus Molmerius.
Godefridus Meruellanus, vide Nicolaus Picchius.
Godefridus Anglus.
Gondisaluus.
Gonsaluus Garsia, vide Petrus Baptista.
Gorgonius à Maldoberto.
Gratianus Moysant, vide Gentianus Cordier.
Gregorius de Tragurio, vide Antonius de Saxonia.
Guido Germanus.
Hutlaldus Damus, vide Nicolaus Pichius.
Gulielmus Anglus.
Gulielmus Borgogne, vide Gentianus Cordier.
Gulielmus Campanus, vide Iacobus de Florentia.
Gulielmus Canetibus.
Gulielmus de Castro Maris.
Gulielmus Cunctiuius.
Gulielmus Goudauus.
Gulielmus Montanus, vide Iulianus Magnesius.
Gulielmus Olis Gallus.
Gulielmus Reriarchus.
Gulielmus de Scofre, vide Balthazar à Prato.
Gulielmus Seruasius.
Gulielmus Strauus.
Gumiel, vide Antonius à S. Maria.

H

Hadrianus, vide Adrianus.
Henricus Femlandhaid, vide Felimeus.
Henricus, vide Carolus Lusachius.
Hieremias, vide Ieremias.
Hieronymus à Condriaco.
Hieronymus Graiffetus, vide Alexius Sampson.
Hieronymus Vvertensis, vide Nicolaus Pichius.
Hubertus à Curia, vide Antonius Valiot.
Hugo, vide Dominicus.
Hugo Richæus.
Hugolinus, vide Daniel.
Humbertus Couritius.

Iaco-

I

Iacobus de Florentia.
Iacobus, & Ioannes.
Iacobus Gayetus, vide Ioannes Gayetus.
Iacobus Laggerius, vide Franciscus Lardegarius.
Iacobus Lambertus, vide Gulielmus Reriarchus.
Iacobus à Lauda.
Iacobus & Philippus.
Iacobus de Padua, vide Thomas de Tolentino.
Iacobus de Podio.
Iacobus Scuremans.
Iesse Doctor Parisien.
Ioachimus Dardanius vide Petrus Borgellarius.
Ioachimus Sanguierus.
Ioanna Parua, vide Margarita Parua.
Ioannes ab Amsteldamo.
Ioannes Amicus.
Ioannes Aprilis, vide Michael Grelet.
Ioannes Armenorum Rex.
Ioannes Baptista BulaKar.
Ioannes Bassonus, vide Antonius Malin.
Ioannes Beluacensis.
Ioannes Beauuoisin.
Ioannes Benedictus.
Ioannes Bernardus.
Ioannes Berserianus, vide Matthæus Monfaionius.
Ioannes Bourge.
Ioannes Brosierius, vide Matthæus Monfaionius.
Ioannes Bruson, vide Dominicus Godardus.
Ioannes Bunius, vide Iulianus Magnesius.
Ioannes Calaber.
Ioannes Caletrus.
Ioannes Capucius, vide Claudius Gabriel.
Ioannes à Cetina.
Ioannes Chaluetus, vide Balthazar à Prato.
Ioannes Chambonius.
Ioannes Clausus.
Ioannes Cornelius.
Ioannes Coserius.
Ioannes de Cruce.
Ioannes Euasius.
Ioannes Ethæus.
Ioannes à Ferraria.
Ioannes Forestus Anglus.
Ioannes Gayetus.
Ioannes Gibosus.
Ioannes Giuidrius.
Ioannes Gossonius.
Ioannes Grayus.
Ioannes Guillotus.
Ioannes ab Hercuder.
Ioannes ab Herrera.
Ioannes Hispanus, vide Didacus.
Ioannes Hungarus.
Ioannes de India, vide Richardus Episcopus.
Ioannes Lana.
Ioannes Lantret, vide Balthazar à Prato.
Ioannes Lazarius.
Ioannes Lichet.
Ioannes Liothus Gallus.
Ioannes O Lorcam Hibernus.
Ioannes Lumerius.
Ioannes à Lusia, vide Ioannes Giuidrius.
Ioannes Mahusius.
Ioannes de Malay.
Ioannes à Mantua.
Ioannes à S. Martha.
Ioannes Martinez.
Ioannes Martyr.
Ioannes Meder.
Ioannes Merensis, vide Iulianus Magnesius.
Ioannes à Monte Politiano, vide Ioannes Martinez.
Ioannes Moretus, vide Petrus Veronensis.
Ioannes Nadenus, vide Daniel ArendocK.
Ioannes Neapolitanus.
Ioannes Niger, vide Richardus Episcopus.
Ioannes Oliuerius.
Ioannes Olorcanus, vide Ioannes O Lorcan.
Ioannes Padilla.
Ioannes de Palma, vide Blasius Palominus.
Ioannes Parisot Gallus.
Ioannes Paruus Gallus.
Ioannes Paule.
Ioannes Pennemanus.
Ioannes Pizarrus Hispanus.
Ioannes Puteanus, *Belga*.
Ioannes Quizuya.
Ioannes Richardus, vide Alexius Sampson.
Ioannes Rixtellus, vide Adrianus Lambertus.
Ioannes Riuus Tortus.
Ioannes Roletus, vide Petrus de Pulchro Monte.
Ionanes à sancta Maria Catalanus.
Ioannes à sancta Maria alter.
Ioannes Serradus.
Ioannes à Spiritu sancto.
Ioannes à Tapia.
Ioannes de Tellio Gallus.
Ioannes Teudricus Gallus.
Ioannes Tisserius, vide Franciscus Drouadeynes.
Ioannes de Tobar.
Ioannes Torigneus.
Ioannes Franquerius.
Ioannes Tudertinus.

Ioannes Tuit, vide Thomas PaKingont.
Ioannes Vachetus, vide Antonius Graijns.
Ioannes Vanglius, vide Ioannes Lana.
Ioannes Vicinus.
Ioannes Virolantus, vide Michael Grelet.
Ioannes Voisin, vide Ioannes Vicinus.
Ioannes Zuara Hispanus.
Ioannes - Guaxacatlenæ.
Ioannes - Clericus.
Ioannes - Ruremundæ.
Ioannes - Sacerdos.
Ioannes - Zutphaniæ.
Iulianus Gileer.
Iulianus Magnesius.
Iuniperus Siculus.
Iuo Boyer, vide Michael Desmans.

L

Ladislaus ab Hungaria, vide Antonius de Saxonia.
Laurentius de Alexandria, vide Richardus Episcopus.
Leo Carazuma, vide Petrus Baptista.
Leo Ceptæ martyr, vide Daniel.
Leo Marrochij, vide Dominicus.
Leo Nagazachi, vide Richardus à S. Anna.
Liuinus Gallus.
Lucius de Freitas, vide Richardus à S. Anna.
Ludouicus Amaranthus, vide Martinus à Guarda.
Ludouicus Baleius.
Ludouicus Duisco.
Ludouicus Elueus.
Ludouicus Grippius.
Ludouicus Panetius, vide Ludouic. Baleius.
Ludouicus de Plana.
Ludouicus Saffandra Tertiarius, &c.
Ludouicus Sotellus, vide Ludouicus Saffandra.
Ludouicus Villalupus.
Ludouicus Voetz, vide Daniel ArendocK.
Ludouicus..

M

Margarita Parua.
Marinus à Cataro.
Martinus, vide Paulus N.
Martinus de Altamira, vide Albertus Francus.
Martinus ab Ascensione, vide Petrus Baptista.
Martinus Didirannus, vide Ioannes Chambonius.
Martinus à Guarda.
Martinus à Guardia.
Martinus Hadensis, vide Vlricus.
Martinus Tertiarius, vide Petrus Baptista.
Martinus è Spoleto.
Martinus Suetens Brabant.
Martyres multi, vide Anonymi.
Matthæus Monsaionius.
Matthæus Pichetus, vide Ioan. Benedictus.
Matthias, vide Petrus Baptista.
Maturinus de Pulchro visu.
Mauritius Oscalan, vide Donatus Hinrechan.
Melchior Vlyssipponensis.
Michael de Agnon.
Michael Aguillon,
Michael Conuersus.
Michael Cosaquius, vide Petrus Baptista.
Michael Desmans.
Michael Greletus.
Michael ab Occania, vide Michael de Agnon
Mirambellus, vide Franciscus Mirambellus.
Monaldus de Ancona.

N

Nicasius Hesius, vide Nicolaus Pichius.
Nicolaus Clementellus, vide Ioannes Torigneus.
Nicolaus Delphius.
Nicolaus Lotharenus.
Nicolaus de Marchia, vide Antonius de Saxonia.
Nicolaus martyr Ceptæ, vide Daniel, &c.
Nicolaus à Monte Coruino.
Nicolaus Pichius.
Nicolaus de Taulicis, vide Donatus de Ruticinio.
Nicolaus Trietus.
Nigellus O Boylus.

O

Oliuerius Iulianus.
Otho Marochianus, vide Accursius.

P

Pacificus Spoletanus.
Paschalis, vide Richardus Episcopus.
Patritius Hælius.
Paulus N. Guardianus Polocensis.
Paulus ab Azeuedo.
Paulus Ibariquius, vide Petrus Baptista.
Paulus Perpinianensis.
Paulus à S. Clara, vide Apollinarius Francus.
Paulus à S. Magdalena.
Paulus Suziquius, vide Petrus Baptista.
Paulus Tonnelierus.
Paulus Vascellator.
Petrus Abulensis, vide Richardus à S. Anna.
Petrus de Arcagnano.
Petrus ab Ascensione.
Petrus Ascanius.

Petrus

Petrus Baptista.
Petrus Berottus vide Andreas de Monte.
Petrus Blancartus.
Petrus Boneilus, vide Michael Greletus.
Petrus Borgellarius.
Petrus Brusius.
Petrus Burgensis, vide Franciscus Donzellus.
Petrus Corpa, vide Michael ab Occania.
Petrus Cosetus.
Petrus Dueñas, vide Ioannes à Cetina.
Petrus Dulcis.
Petrus Gossetus.
Petrus Guariguelus,
Petrus Hoes.
Petrus Marrochij, vide Accursius.
Petrus Martellus, vide Richardus Episcopus.
Petrus Menguius.
Petrus Molerius.
Petrus N.
Petrus Narbonen. vide Donat. de Ruticinio.
Petrus Odion.
Petrus Paschalis, vide Cathalanus Fabri.
Petrus Picquet, vide Ioannes Benedictus.
Petrus Prus.
Petrus de Pulcho Monte.
Petrus Quartus, vide Carolus Lusachius.
Petrus Romanus, vide Nicolaus à Monte Coruino.
Petrus Soluens.
Petrus de Senis, vide Thomas de Tolentino.
Petrus Tauzietius, vide Petrus Borgellarius.
Petrus Toelatus,
Petrus Vabolesius, vide Carolus Lusachius.
Petrus a Velasco, vide Michael ab Occania.
Petrus Veronensis.
Petrus Xuquexico, vide Petrus Baptista.
Philippus Aniciensis,
Philippus O Feus, vide Donatus Hinrechan,
Philippus à Iesu, vide Petrus Baptista,
Pontius Chaissy, vide Antonius Branellus,

R

Richardus Delphius.
Raymundus Carbonerius, vide Stephanus de Narbona,
Raymundus Lullus,
Raymundus de Prouincia, vide Richardus de Burgundia,
Raymundus Roedanus,
Raymundus Roissellus, vide Ioannes Gossonius,
Raymundus Ruffus, idem ac. de Prouincia,
Raynerius à Lintris, vide Gorgonius à Maldeberto,
Richardus de Burgundia,
Richardus Carteret, vide Thomas PaKingõt
Richardus Risbeus, vide Hugo Richeus,
Richardus à S. Anna,
Rodulphus Delphius, vide Radulphus,
Rodulphus Giametus,
Rogerius Viguerius, vide Alexius Sampson,
Ruello,

S

Samuel Ceptæ martyr, vide Daniel,
Sebastianus Florentius,
Sebastianus à S. Ioseph,
Sixtus, vide Ioannes Heluasius.
Stanislaus Leopolensis,
Stanislaus Cracouiensis, vide Gastoldus.
Stephanus à Barguello,
Stephanus à Borda, vide Antonius de Pulchro Visu,
Stephanus Cortant, vide Antonius Malin,
Stephanus Hungarus,
Stephanus Hungarus alter, vide Conradus de Saxonia,
Stephan. de LanicK, vide Donat. de Ruticin.
Stephanus Maugis,
Stephanus de Narbona,
Stephanus N.
Stephanus Regnacus, vide Gulielmus Reriarchus,
Stephan. de Tunellis, vide Donat. de Ruticin.

T

Thadæus Dalæus,
Theodoricus Loet,
Theodoricus Endenus, vide Nicol. Pichius,
Thomas Belchianus,
Thomas Beringhen,
Thomas Blasius,
Thomas BullaKer, vide Ioannes Baptista,
Thomas Cortus,
Thomas Cosaquius, vide Petrus Baptista,
Thomas à Fulgineo, vide Anton. de Saxonia,
Thomas Geraldinus,
Thomas PaKingont,
Thomas Tolentinus,
Thomas Xico, vide Petrus Baptista,
Tussanus Fortinus, vide Petrus Tonnelerius.

V

Venceslaus, vide Paulus N.
Vincentius Fortis,
Vincentius à S. Ioseph, vide Richardus à sancta Anna,
Vlricus Atlecouiensis,
Voislaus in Prussia, vide Conradus,
Voislaus Belga.

FINIS.

ADMONITIO
ad Lectorem.

Inscriptio hęc & prima peryodus restituendæ sunt vt infra* iuxta formulam a S. Congreg. rituũ pręscriptã

LECTOR te admonitum velim, quæcunque hoc volumine retuli, siue Sanctorum, siue Beatorum, aut Martyrum elogia, seu miracula, reuelationes, præsagia futurorum, aut beneficia in miseros mortales, eorum intercessionibus diuinitus collata, antehac ab alijs Scriptoribus, quos probæ fidei existimo, fuisse narrata, & à me fideliter reproducta. Verum hæc omnia ita meis lectoribus propono, vt nolim ab illis accipi, tanquam ab Apostolica Sede examinata, atque approbata, sed tanquam quæ à sola suorum authorum fide pondus obtineant, atque adeo non aliter, quam humanam historiam accipi debere. Proinde Apostolicum Sacræ Congregationis S. R. & vniuersalis Inquisitionis decretum anno 1625. editum, & anno 1634. confirmatum integrè, atque inuiolatè iuxta declarationem eiusdem Decreti anno 1631. factam à me obseruari omnes intelligant, nec velle me vel cultum, aut venerationem aliquam per hanc meam historiam vlli arrogare, vel famam, & opinionem sanctitatis, aut martyrij inducere, seu augere, nec quidquam eius existimationi adiungere, nullumque gradum facere ad futuram aliquando vllius beatificationem, vel canonizationem, aut miraculi comprobationem; sed omnia in eo statu à me relinqui, quẽ seclusa hac mea historia obtinerent. Hoc tam sanctè profiteor, quam decet eum, qui sanctæ Sedis Apostolicæ obedientissimus haberi filius cupit, & ab ea in omni sua scriptione dirigi, & actione regulari.

* PROTESTATIO AVCTORIS.

LEctor aduerte in Elogijs Virorum Illustrium, quos hoc libro complexus sum, nõnulla me obitèr attingere, quæ sanctitatem ipsis videantur adscribere: perstringo nonnunquam aliqua ab ijs gesta, quæ cum vires humanas superent, miracula videri possunt: præsagia futurorum, Arcanorum manifestationes, reuelationes, illustrationes, & si quæ sunt alia huiusmodi: beneficia item in miseros mortales eorum intercessione diuinitùs collata; demum nonnullis sanctimoniæ, vel Martyrij videor appellationem tribuere. Verum hæc omnia, &c. Reliqua quæ sequuntur ita habentur in formula prædicta.

REGE-

REGESTVM

* a b

A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kk Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr

Ss Tt Vv Xx Yy Zz

Aaa Bbb Ccc Ddd Eee Fff Ggg Hhh Iii KKK Lll

Omnes ſunt duerniones exceptis * b & Lll ternionibus.

ROMÆ, Ex typographia Franciſci Alberti Tani.
Anno Iubilei. M. DC. L.